

പറമ്പൻ.

പറമ്പൻ.

കം ൨.

ചിങ്ങമാസം.

ലക്കം ൧.

മംഗളം.

—:0:—

നിന്ദിക്കല്ലേ നിഗമത്തുവിൽപ്പുത്തുപുന്തെൻകഴമ്പേ !
വന്ദിക്കില്ലേ വലയുമടിയൻ നിമ്പദം കമ്പമെന്തേ
കുന്നിക്കില്ലേ കരുണകരുണാപാംഗ മൊന്നേറുപോയാൽ
ഖനേലിക്കില്ലേ വലരിചുപദം വിശ്രുതം വിശ്വനാഥേ !

നടുവത്ത് മഹർനമ്പൂരി

പ്രസ്താവന :

—:0:—

രസികരഞ്ജിനിയുടെ ഒന്നാമത്തെ ജനനക്ഷത്രം തേവി
പ്രാശിച്ചു രണ്ടാമത്തെ സംവത്സരമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ
പരത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ ഞങ്ങളുടെ അനുഭവത്തെ അറി
വമാക്കി മാസികയേ സംബന്ധിച്ച് വളരെ വിശദീകരിച്ച യാ
ദം പറവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. ജില്ലയിൽ വല്ലതും പ
മൗനംഭീക്ഷിക്കുവാനും മനസ്സുവരുന്നില്ല. മാസികയുടെ
അറിസ്റ്റേഫാനിമിത്തമുള്ള അപായശങ്കയും അതിനേ

നിവൃത്തം സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ പേരിൽ കൃതജ്ഞത
ദിയ വിശ്വാസവും ഒരുപോലെ നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഞങ്ങളു
സ്സിൽ സന്തോഷമോ സന്തോഷമോ തള്ളിനിൽക്കുന്നത്
വാസ്തവത്തിൽ അറിഞ്ഞുകൂട.

അതിവിനയംനടിച്ചു് രേഞ്ചിനിയെക്കൊണ്ട യാത്ര
യോജനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല" എന്ന് പറയുന്നതായാൽ ആ
ക്കരവും ഗൃതഗതിയും ഉള്ള ചില വായനക്കാർ ഞങ്ങളുടെ
അങ്ങിനെതന്നെ വിശ്വസിച്ചുപോയേക്കാം. "ദൈവം
കൊണ്ട് സർവ്വജ്ഞത്വം സമ്പാദിക്കണമെങ്കിൽ രസികര
വാങ്ങിവായിപ്പിൻ" എന്നോ മറ്റോ പുസ്തകപ്രാചാരികളു
ടെ ഉൽഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് ആത്മപ്രശംസ പരസ്യം ചെയ്യു
ന്നതായാൽ രഞ്ചിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കു
ന്നരസികന്മാർ മുമ്പം ചൂടിച്ച് പിന്നിരിക്കാൻ ആവലാരിപറ
ന്നും തരമില്ല. ഇവരുടെ മദ്ധ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് അത്ര എളുപ്പ
ത്തിൽ സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യവുമല്ല. ഈ സ്ഥിതിക്ക് സൂചി
തം മനസ്സിലാവാത്ത വിധത്തിൽ കെട്ടിവെച്ചോ തൊട്ടുതു
ച്ചോ വല്ലതും പറഞ്ഞുകൂടി പ്രസ്താവയുടെ ഭാരം നിവൃത്തി
യേ എന്നാണെങ്കിൽ ആയതിന്നും ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമില്ല. ആഭ്യന്തര
കൂടി രഞ്ചിനി കൃമത്തിനു വായിച്ചിട്ടുള്ള സ്വഭാവബന്ധങ്ങളി
ൽ ഭൂരിപക്ഷം രഞ്ചിനിക്ക് അധോഗതിയല്ലെന്ന് വിചാരിക്കാൻ
തായാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഉത്സാഹക്കരവിനാവകാശമില്ല. ഞങ്ങളുടെ
ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്ക് അനേകായിരം പതനങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഞങ്ങളു
ല്ലംകൊണ്ട് ഒരു പതനമെങ്കിലും കയറുവാൻ സാധിച്ചതിൽ
വർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ കഴിഞ്ഞേക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ധൃത
ന്മാരുമായി.

മലയാള ഭാഷയുടെ ഇപ്പഴത്തേ നില തിശങ്കപ്പെടുത്തുവാൻ
ണന്നോ ചരിത്രകാലത്തിന്റെ പടിവാതകം ലാപ്സസ്മയുടെ
ങ്ങിനെ പരഞ്ഞാൽ ഏകദേശമൊക്കെ അതിനനുയോജ്യ
ല്ലത്തന്നിന് പുറപ്പെട്ടുകൂടും ചെയ്തു അത്യാവേശത്തോടെത്തന്നെ
ആദിത്യവർമ്മഹാജാവ്, ശക്തൻ സാമൂതിരിന് മെറി
ട്ടാക്കത്തെയുവാൻ, കടത്തനാട്ടുനമ്പുരാൻ, കോരിൽ അ

ർ, മുതലായ വിദഗ്ദ്ധരിരാമണികളും കവിസാമ്രാജ്യമെന്നാൽ
തൃപ്തിയെന്ന തത്വരാജ്യമെന്നാൽ കാലം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി മലയാ
ളത്തിന്റെ 'അക്ഷരലക്ഷ'കാലവും അസ്തമിച്ചു. ഇനി മാതൃഭാഷ
യല്ലോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാകാം ഐകമത്യത്തോടുകൂടി നാട്ടുകാരാ
പഠിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ചുമതല ഉള്ളതായിട്ട് ധരിച്ചി
ട്ടുള്ള നാട്ടുകാർ ഇപ്പോൾ എത്രപേരുണ്ടെന്ന് വിരലുമടക്കുന്നതായ
വളരെനേരം ചുരുക്കമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥ
കർത്താക്കന്മാരും ചതുപ്രവർത്തകന്മാരും കേവലം യാചകന്മാരെ
ന്നു വിചാരിക്കുന്നവരല്ലേ അധികമെന്നുകൂടി സംശയിക്കുന്നു. ആ
ദൈവത്തിന്നുവേണ്ടി മലയാള ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്നത് നികുഷ്ട
മാണെന്നുകൂടി ചിലർ ഉറച്ചിട്ടുണ്ട്. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും വ
ക്കീ. ന്മാർക്കും വൈദ്യന്മാർക്കും അവരവരുടെ അറിവിനെ ഉപയോ
ഗിച്ചു ഉപജീവനം കഴിക്കാമെങ്കിൽ ലേഖകന്മാരും വിദ്യകൊണ്ട്
വരുമാനമാക്കുന്നതിൽ എന്തൊരു ചിത്രമാണുള്ളതെന്ന് ഞങ്ങൾ
ക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികസ്ഥിതി
യെപ്പറ്റി ഒരു ഉപന്യാസം മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ.
ഇതിൽക്കുറേപേരും മലയാളത്തിൽ ഉപന്യാസമെഴുതി സമ്മാനം
വരുത്തുന്നതിൽ അപമാനമോ അടുഷ്ടമോ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നു
കൂടി ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതെങ്ങിനെയിരുന്നാലും ഉപ
ന്യാസകനായ സി. ഡി. ഡേവിഡ് അവർകളുടെ ചേരിൽ ഞങ്ങ
ൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞതക്ക് ഹാനിവരുന്നതല്ല. മിഥുനത്തിലേ പുസ്ത
കത്തിൽ സമാവേശോപന്യാസത്തിന്നു വേറെ ഒരു വിഷയംകൂടി
കൊടുത്തിട്ടുള്ളത പ്രഥമവിഷയത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തീരാ
നില്ലെന്നാൽ അല്ലെങ്കിലും സമാധാനമുണ്ട്.

എന്നുപരിചിതനായ ഒരുവൻ ഒരു ജനസംഘത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു
അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾക്ക് ചാത്രമായിത്തീരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തർ
അദ്ദേഹരുടെ സരസ്വതീവിലാസംചാലെ അവനേ സ്മരിക്കുവാ
ന്നും ചിരിക്കുവാനും തുടങ്ങുന്നത് ലോകസ്വഭാവമാണ്. ഇങ്ങിനെ
ത് മെഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടക്ക് കേട്ടുകേൾപ്പിച്ചു ഈ ആ
രിൽ അപ്രസിദ്ധ പുരുഷനാണെന്ന് പരക്കേ അറിവാൻ സംഗത

വരുമ്പോൾ ആദ്യദോഷങ്ങളെ നോന്നിയിരുന്നെങ്കിൽ തുണയ്ക്കുന്നതിട്ടു പരിണമിക്കും. പേരുവെച്ചുതാത്തവരോ. അപരിചിതങ്ങളോ ആയ ലേഖകന്മാരെയും ഈ വിദ്യാനേയും തമ്മിൽ സാമൂഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വലുതായ അബദ്ധമൊന്നും വരുവാൻ വഴിയില്ല. പരുവ്ക്കാത്തവൻ പ്രശസ്തനാണെന്നറികയോ അപരിചിതൻ വാസ്തവത്തിൽ പരിചിതനാണെന്ന് വരികയോ ചെയ്യുമ്പോൾ വാചകത്തോറും വരിതോറും സാരോപദേശങ്ങളും അർത്ഥഗർഭിതങ്ങളായ പദങ്ങളും നിരന്തരമായി ഉദിച്ചുതുടങ്ങും. സൂക്ഷ്മത്തിനോടു ഇതിന്നുള്ള കാരണം ലേഖനങ്ങൾ ആദ്യത്തം ക്ഷമയോടുകൂടി പ്രേമപൂർവ്വമായി വായിക്കുന്നതിൽ വായനക്കാർക്കുള്ള വൈമനസ്സുമാണെന്നും ലും ലോകസുപഭാവമിങ്ങിനെയിരിക്കെ സർവ്വസമ്മതനായ കേളോപന്യാസകന്മാരിൽ പലരും രഞ്ജിനിയുടെ പേരിൽ ദയക്കുണിക്കാത്തത് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാതെ കണ്ടുതത്തിന്നും ആ നന്മപ്രകാരം അധൈര്യത്തിനും മാറ്റമായിത്തീരുന്നതാണ്. അത്ര കൊണ്ട് മേലിലെങ്കിലും ഈ മഹാമാർ ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ കൈക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു തരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇക്കൊല്ലം മുതൽ രഞ്ജിനിക്ക് ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹമുണ്ട്. ഉദ്ദേശം നാല്പത്തിയെട്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത ഈ പുസ്തകം മുതൽ അമ്പത്തൊന്നു വാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തണമെന്നുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ സാധിക്കാമെന്ന വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുവാൻ ധൈര്യം വരുത്തില്ല. അതുരസികരഞ്ജിനിയുടെ ഭാഗ്യം പോലെയിരിക്കട്ടേ! മനോരമയുടെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ട താൻപാതിയിലുള്ള ഭാരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഭാഹരി ഏകകയല്ലേ ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചാൽ നിറുത്തിയുള്ളൂ.

ര. ര. പ.

ആയുപുരാതനമാർ.

—:0:—

ആയുമാർ എന്ന ശബ്ദം കൊണ്ടു വായനക്കാർ മുമ്പിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നത ഹിന്ദുക്കളിൽ ഉയന്ന ജാതിക്കാരെയാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ശബ്ദം ഹിന്ദുക്കളെയും ഇന്ത്യയേയും ഇപ്പോൾ ഭരിക്കുന്നവരും ഹിന്ദുക്കളാൽ ഭേദമാർ എന്ന പറയപ്പെടുന്നവരും ആയ ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തും എന്ന പറഞ്ഞാൽ ഒരു വലിയ ആളുകളുടെ ചെവിക്ക് ചുത്തരിയായി തോന്നുകയില്ലയോ എന്ന ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. വശേഷിച്ച ഇംഗ്ലീഷുകാർ മാത്രമല്ല ഏഷ്യയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള പേർഷ്യൻ ജാതിക്കാർ, യൂറോപ്പിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ജർമ്മൻജാതിക്കാർ, ഗ്രീക്കു എന്ന പറയുന്ന യവനജാതിക്കാർ ലാറ്റിൻ ജാതിക്കാർ, ചില്ലറയായി പേരെയും ചിലജാതിക്കാർ ഇവർ എല്ലാവരും ആയുപുരാതന വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഓരോ ശാഖകളാകുന്നു എന്നും ഇവരും ഹിന്ദുക്കളും എല്ലാം പുരാതനമായ ഒരു കാലത്ത് ഒരുദിക്കിൽ ഒരു യോഗമായി താമസിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നും ദേവപ്രകാരമുള്ള സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളോടും മതാചാരങ്ങളോടും അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും കൂടി കാലം കഴിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ നിസ്സംശയമായി തീർച്ചപ്പെടുത്തിത്താകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇവർ ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചുവന്നിരുന്ന കാലത്തെ വല്ല ശിലാരേഖകളോ വല്ല ഗ്രന്ഥവരികളോ മറ്റു വല്ലവികാടുകളോ വല്ലവരുടെയും കൈവശം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമോ? അങ്ങിനെയാണു മല്ല. ആകാലം മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായം എഴുത്തുമൂലം അറിയിപ്പാനുള്ള ലിപികൾ തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലമായിട്ടാണു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായം ഉള്ളത. എന്നാൽ, പിന്നീട് ഈ വർഗ്ഗക്കാർ ഓരോ ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ലിപികൾ കണ്ടുപിടിച്ചു എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ പുരാതന ഗ്രന്ഥപരമ്പരകളിൽനിന്നും ഏതൽകാലങ്ങളിൽ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷകളിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന പല അഭിപ്രായങ്ങളും വാക്കുകളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഉപമാണ ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്നു അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നത.

ഭാരതവണ്ഡത്തിന്റെ വടക്കു അറ്റത്തിൽ ഒരു മാനദണ്ഡമായി ഉൾ നീളം കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായി കിടക്കുന്ന ഹിമവാൻ പർവ്വതത്തിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറു മധ്യ ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിൽ ഒരു ഉയന്ന പ്രദേശമുള്ളതാണു ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ മൂലസങ്കേതസ്ഥാനം എന്ന ഇപ്പോൾ ഉറപ്പിച്ചുപെട്ടിട്ടുള്ളതു. അവിടെ ജനങ്ങൾ വർഷപ്പോലും ആവർത്തിൽ നിന്നും ഭാരതാരോശാഖകൾ പലവഴിക്കും ചിരിഞ്ഞുപോയിത്തുടങ്ങി. തെക്കുപടിഞ്ഞാറ്റുപോയ ഒരു ശാഖ പേർഷ്യാരാജ്യത്തു കടിയേറിചാത്ത് ആരാജ്യത്തിന് അധികൃതന്മാരായിരിന്നു. അവിടെ വെച്ച് അവർ ഏഴുതിവെച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഭാഷക്കു 'സെൻഡ്' എന്നാണു പേരു. ഈ സെൻഡ് ഭാഷയിൽ വന്ന പരിണമിച്ചുണ്ടായതാകുന്നു ഇപ്പോഴുള്ള പേർഷ്യാർജ്ജാതിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേർഷ്യൻ ഭാഷ. ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നും, അല്ലെങ്കിൽ പേർഷ്യക്കുപോയ ശാഖയിൽ നിന്നും ഭാരതാരോശാഖകളിൽ ചിരിഞ്ഞുപോയ മൂന്നു ശാഖകളിൽ ഒരോന്നായി വിചാരിച്ചുപോവുന്നതാകുന്നു. (1) ഗ്രീക്കുരാജ്യത്തു കടിയേറി ചാത്ത് അവിടെ അധികൃതന്മാരായി ഗ്രീക്കുഭാഷ ഉപയോഗിച്ചു വന്നതും, (2) ഇറാഖി രാജ്യത്തുവന്നറോമസാമ്രാജ്യത്തെ സ്വാധീച്ച ലാറാൻ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതും, (3) ജർമ്മനിരാജ്യത്തുവന്നഗാത്തിക് ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതും, ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രജ്ഞരിൽനിന്നു തെക്കുകിഴക്കായി ചിരിഞ്ഞുപോന്ന ഒരു ശാഖയാകുന്നു ഹിമവാന്റെ പശ്ചിമോത്തരഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഇടവഴികളിൽ കൂടി കടന്ന ബ്രഹ്മവർത്തമെന്ന അവർ പേർവിളിച്ചുവന്നിരുന്നസിന്ധുനദീതീരപ്രദേശങ്ങളിൽ കുറെക്കാലം താമസിച്ചു ജനങ്ങൾ അവിടെയും വർഷപ്പോലും ഹിമവാന്റെ താഴ്വരയിലായി കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങി ഭാരതവർഷം എന്നുപറയുന്നതും ഹിമവാന്റെയും വിന്ധ്യന്റെയും മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്നതും ആയ ഗംഗാതീര പ്രദേശങ്ങളിലും മറ്റും ചാത്ത് പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതന്മാർക്കു കൂടി അത്യാശയ്ക്കു ബഹുമാനാദികളേ ജനിപ്പിക്കുന്ന അനേക ഗ്രന്ഥപരമ്പരകളേ സമൃദ്ധപ്രകാരേണയും സംസ്കൃതം എന്ന പേരിന്നു യോഗ്യമായ ഒരു ഭാഷയിൽ നിർമ്മിച്ച ഐഹിക പാരത്രിക വ്യവഹാരങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള അനേക സൂക്ഷ്മതപങ്ങളേയും കണ്ടുപിടിച്ചു ചതുർ

ണ്ണങ്ങളായ ജാതി വ്യവസ്ഥകളോടു കൂടി സർവ്വമാ ആയുന്മാർ എ
ന്നശബ്ദത്തിന്നു അർത്ഥ സമ്പാദിച്ചുവരായ ഹിന്ദുക്കൾ.

ആയുചുരാതന്നു വഴുതിൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ശാഖ
കൾക്കുപുറം ചിരിഞ്ഞുപോയ ഹിന്ദുക്കൾ അന്നാദി എന്ന പറയുന്ന
അവരുടെ വേദങ്ങൾ തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നും എത്രയോ മുമ്പാ
യിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ വേദങ്ങളിൽ ഏറ്റ
വും പുരാതനമായ 'ഋഗ്വേദം' തന്നെ അവർ ബ്രഹ്മവർത്തത്തിൽ
പാർത്തിയെന്ന കാലത്തുണ്ടായതായി വിചാരിപ്പാൻ ആവേദത്തി
ൽ തന്നെ തെളിവുകൾ ഉള്ളതാകുന്നു. 'ഋഗ്വേദം' ഉണ്ടാക്കിയത
കുറിപ്പുകൾക്കുണ്ടെന്നും മുമ്പായ (5000 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ) ഒരു
കാലത്തായിരിക്കും എന്നുപറഞ്ഞാൽ അധികം തെറ്ററിയാകുവാ
നൊളപ്പമുള്ളതല്ല.

വളരെക്കാലം മുമ്പെ മുതൽക്കു തന്നെ, ഈ അഞ്ചുശാഖകളും ഉ
പയോഗിച്ചു വന്നിരുന്ന 'സെൻഡ്' ഗ്രീക്ക്, ലാറ്റിൻ, ഗാതിക്ക്,
സംസ്കൃതം എന്നഭാഷകൾ മുതലായവകളായി തിന്നിരിക്കുന്നു. അതാ
യത, യാതൊരു ജനസമൂഹവും വളരെ കാലം മുമ്പുതൊട്ട ഈ ഭാ
ഷകളെ നിത്യത സംസാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. എന്നാൽ
മേല്പടി ഭാഷകൾ ഇപ്പോൾ മുതലായവകളാണെന്നിരിക്കിലും, സംസ്കൃത
ത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചതായ 'മുജറാട്ടി' 'മറാത്തി' ചാലി, മുതലായ
ചില രാജാക്കന്മാർ ഭാഷകൾ ഇന്ത്യയിൽ ഭാരത ജനസമൂഹങ്ങൾ
അവിടവിടെ സംസാരഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു പൊലെ
തന്നെ യൂറോപ്പിലും മറ്റു ഭാഷകളിൽ നിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായ
ഭാഷകൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

മുമ്പറഞ്ഞ ആയുശാഖകളിൽ ഒന്നായിപറയപ്പെടുന്ന ജ
മ്ബൻ അല്ലെങ്കിൽ 'ട്രൂട്ടൺ' എന്ന ജാതിക്കാരാകുന്നു പിന്നീ
ട് വളരെ ബലവീര്യ പരാക്രമികളായിതീർന്ന കൃഷ്ണാബ്ദത്തിന്റെ
ആദികാലമായ ഏകദേശം 2000 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു റോമസാ
മ്രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ച അതിന്റെ യൂറോപ്പിലുള്ള സാമാന്യ ഭാ
ഗങ്ങൾക്കും അധികൃതന്മാരായിതീർന്നു എന്നും, ഈ ജമ്ബൻ ശാ
ഖയിൽനിന്നു ചിരിഞ്ഞു പോയി ഇംഗ്ലാണ്ടിൽപെന്ന് കുടിയേറി
പ്പാർത്തവരുടെ സന്തതികളാകുന്ന ഇപ്പോൾ നമ്മെ ഭരിക്കുന്ന ഇം

ശ്ലീഷകാർ എന്നുള്ള സഗതികൾ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ.

മേൽപരിചരിച്ചതിൽ സാരമായി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മേൽപറഞ്ഞ പലവർഗ്ഗക്കാരുടെ പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതും ആയ ഭാഷകളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഉത്തരമാണെന്നു ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഓരോ കേവലം ഒരു ഉത്തരമെന്ന മാത്രം വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ലാതെയും, ആ ഭാഷകളിലെ അനേകവാക്യരൂപങ്ങളെ ശബ്ദാർത്ഥസാമ്യങ്ങൾ കേവലം ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ചുവെന്നെന്ന വിചാരിപ്പാൻ പട്ടരെ പ്രയാസമുള്ളതായും കാണുന്നതിനാൽ ആ വക ജാതിക്കാരെല്ലാം മദ്ധ്യ ഏഷ്യയിലാകട്ടെ അല്ലെങ്കിൽ വേറൊരു ദിക്കിലാകട്ടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്തു ഒരുിച്ച താമസിച്ച ഒരേഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്ന നിസ്സംശമായും പറയാവുന്നതാകുന്നു. ഈ സംസാരിച്ചിരുന്ന ഭാഷകൾ റിക്വാട്ടിലായിത്തുടങ്ങിയതിന്നു മുമ്പു മുതൽക്കുതന്നെ ഒരുമിച്ച താമസിച്ചുവന്ന കാലങ്ങളിൽ ഓരോ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണിപ്പാൻ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന വളരെ വാക്കുകളും കാലക്രമംകൊണ്ടു അല്പമല്ലമായി കേടായ്ക്കുകയും പരസ്പരം സംബന്ധം അറിവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ആകുകയും, ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണിപ്പാനായി തന്നെ മറ്റുവാക്കുകൾ ഉണ്ടാകുകയും ഇതരഭാഷകൾ സംസാരിച്ചുവന്നിരുന്ന ജാതിക്കാരോടുകൂടി യോഗം ഉണ്ടായതുമൂലം ആ ഭാഷകളിലുള്ള വാക്കുകൾ കൂടി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങുകയും കാലക്രമേണ രണ്ടാമത പാഞ്ഞുകൂട്ടത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ സാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ആദികാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന വാക്കുകൾ ചിലപ്പോൾ വെറും പഴയ ശബ്ദങ്ങൾ മാത്രമായി കലാശിക്കുകയും, അവയിൽ തന്നെ ചിലതെ ഉപയോഗിക്കാതെ നശിച്ചുപോകയും എല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നത നിശ്ചയം തന്നെ. എന്നാൽ ഈ വകയിൽ നിത്യത അധികം സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വളരെ വാക്കുകൾ അല്പമാത്രമായ ശബ്ദപുത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയെങ്കിലും ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഭാഷകളിൽ ഇന്നും കാണേണ്ടതാണെന്നുള്ളതും നിശ്ച

യംതന്നെ. ആയുർവ്വേദപദാക്ഷയിൽ നിന്ന ജനിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന എപ്പാദാക്ഷകളിലും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി സംബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയോ ഉള്ള വാക്കുകളെ മുഴുവൻ എടുത്തുകാണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സമഷ്ടിയായ ഒരു ചോദ്യം അതില്ലാത്ത വായനക്കാർക്ക് ഉണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒരു പട്ടികയായി കാണിക്കാം.

ഇംഗ്ലീഷ് -	ലാറ്റിൻ -	ഗ്രീക്ക് -	ഗാത്തിക്ക് (ഇമ്മർ) (പേർഷ്യൻ)	സെൻസ് സംയുക്തം
അമർ -	അമർ -	ചേറർ -	ഹ്വർ -	പിത
അമ്മ -	മദർ -	മേറർ -	മദർ -	ഭാര
സഹോദരൻ -	ബ്രദർ -	ഫ്രാറ്റർ -	ബ്രദർ -	ഭാര
സഹോദരി -	സിസ്റ്റർ -	സെ.സർ, (സോറർ)	സപിറ്റർ -	സംസ്കൃത
മകൻ -	സൺ -	...	സൂറസ് -	സൂര
മകൾ -	ഡാughter -	...	മേറാതർ, താക്കർ	ഭൂമി
മൂക്ക -	നോസ -	...	നാസി -	നസ
കണ്ണ -	ഐ -	...	അക്വിയസ് -	അക്ഷ
പുരിയം -	ബ്രൂസ് -	...	...	ഭം
പല്ല -	ടൂത്ത് -	...	...	ഭം
കയ്യ -	ഹാൻഡ് -	...	ഹിറൻ -	...
കാല -	ഫുട്ട് -	...	ഫുസ് -	...
ഭൂമി -	ടെറാ -	...	...	...
കൂട -	...	തർമാസ്	...	...
ഒന്ന -	...	...	...	...
രണ്ട -	...	...	...	...
മൂന്ന -	...	...	...	...
നാല -	...	...	...	...
അഞ്ച -	...	...	...	...
ആറ -	...	...	...	...
ഏഴ -	...	...	...	...
എട്ട -	...	...	...	...
ഒമ്പത -	...	...	...	...
പത്ത -	...	...	...	...

ഇംഗ്ലീഷ് -	ലാറ്റിൻ -	ഗ്രീക്ക് -	ഗാബ്രിയൽ (ജമ്മൻ)	സെൻഡ (പേർഷ്യൻ)	സംസ്കൃതം
കൊതു -	മയൂ -	...	...	...	മരുക
ചക്കര -	ശേകരാൺ -	ശേകരാൺ -	...	ശേകർ -	ശേകര
മധുരം -	...	...	...	...	സപാദ
പുതിയ -	നോവസ് -	...	നവ് -	...	നവ
എട്ടുക്കു -	ഐറ്റി -	ബെറെയിൻ -	ബെറെയിൻ -	...	ഭൂ
തിന്നുക -	എറ്റി -	എട്ടെയിൻ -	ഇടാൻ -	...	അഭം
ഞാൻ -	ഇഗോ -	ഇഗോ -	ഇച്ച -	...	അഹം
എന്നെ -	മി -	ഇമി -	മിച്ച് -	...	മെ -
നീ -	തു	തു, (യമെയി)	ഭൂ, (ജൂസ്)	...	താപം, (യ്യയം)
ഇല്ല -	നി -	...	നി -	...	ന
ഇത്രയും അത്രയും പുരുഷൻ പ്രഥമ ഇസ്സ പുരുഷൻ	...	...	...	...	...
	...	...	...	...	...

ഈ പട്ടികയിൽ ഓരോ വാക്കുകൾക്കു ഓരോ ഭാഷകളിൽ സാമ്യമുള്ള വാക്കുകൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു എന്റെ അറിവിൽ വന്നു തന്നോളം മാത്രമുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചില ദിക്കുകളിൽ സമാനശബ്ദങ്ങൾ കൊടുക്കാത്തതിനാൽ ആ ശബ്ദങ്ങൾ ആ ഭാഷയിൽ ഇല്ലെന്ന എന്റെ വായനക്കാർ തീർച്ചയായി വിശ്വസിച്ചു പോകയും അത്യാവേലം അനേകവാക്കുകളെടുത്ത പട്ടിക ഇ

നിയം ദീപ്തിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അത് എങ്ങിനെയാക്കിപ്പോകട്ടെ. മേൽ കാണിച്ച പട്ടിക നോക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ പറയുന്ന ഭാഷാകാക്കെല്ലാറ്റിനും പൊതുവായ ഒരു മാതൃഭാഷയുണ്ടായിരുന്നു എന്ന ബലമായ ഒരു അഭിപ്രായം എങ്ങിനെ ജനിക്കാതിരിക്കും? അപ്പോൾ ആ മാതൃഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നവർ മറ്റുഭാഷകാരുടെ പൂർണ്ണമായാധിപതിക്കണമെന്നും അവർ എല്ലാവരും ഒരു കലത്തു ഭാഷയിൽ ഒത്തുചേർന്നുവന്നിരിക്കണമെന്നും എല്ലാം സാധിക്കണമെന്ന പ്രത്യേകിച്ച പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരെയാകുന്നു ഈ ലേഖനത്തിന്റെ തലവാചകത്തിൽ ആയുധമാക്കുന്നത് എന്ന പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ അന്നത്തെ സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളെയും മതവിശ്വാസങ്ങളെയും മറ്റും കുറിച്ച ഇനി ഒരു ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാകുന്നു.

സി. എസ്. ഗോപാലചന്ദ്രൻ.

കുരുത .

—: 0 :—

സൂര്യപൂർണ്ണത്തിൽ ചേർന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രകാശമുള്ളവ ശുക്രനും, ക്ഷുദ്രനും, ബുധസ്തരിയുമാണെന്നു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ മൂന്നിലും വെച്ച് ശോഭിക്കാത്തതും, ചെറിയതും ക്ഷുദ്രനാണ്. ക്ഷുദ്രൻ നിന്ന സൂര്യനിലേക്കുള്ള ദൂരം ശുക്രനിൽ നിന്നുള്ളതിലും തുലാം അധികമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടെ സൂര്യപ്രകാശം ശുക്രനിൽ ഉള്ളതിലും നന്നെ കുറച്ചേയുള്ളൂ. ചന്ദ്രനെ ഒഴിവാക്കിയാൽ, സൂര്യപൂർണ്ണത്തിൽ ക്ഷുദ്രനെപ്പോലെ സൂക്ഷ്മദൂരത്തിൽ തരമുള്ളതായി മറ്റൊരു ഗ്രഹമില്ല. ബുധനും, ശുക്രനും, ഭൂമിയുടെ നടവഴിക്കകത്തും, ക്ഷുദ്രനും ബുധസ്തരിയും പുറത്തും ആയി സൂര്യനെ ചുറ്റി ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ഇവയിൽ ക്ഷുദ്രൻ ഉപരിഭാഗത്തേ കുറിച്ച നമുക്ക് അറിവുള്ളതുപോലെ മറ്റൊന്നിന്റെതിനെയും പറ്റി അറിവില്ല. എന്തെന്നാൽ, ബുധൻ സൂര്യന വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, സൂര്യപ്രകാശാധിക്യം നിമിത്തം ഭൂമിയിൽനിന്നു അറിയാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട്, സൂര്യനോ കന

അ മേലപടലത്താൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉപഗ്രഹങ്ങൾ വളരെ ചെറിയവയാകകൊണ്ട് അവയേ കണ്ടറിവാനും പ്രയാസം. എന്നാൽ, വലിയഗ്രഹങ്ങൾ കരുണക്കാർ അതിദൂരത്തും, മേലപടലങ്ങളാൽ മൂടപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയും രക്ഷവണ്ണാഭയുള്ള കരുണപ്പോലെ സൂക്ഷ്മദർശനത്തിന് സൗകര്യപ്രദങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

ശുക്രൻ, ക്ഷുദ്രൻ കൂടാതെ ഭൂമിയെ സമീപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഭൂമിയിൽനിന്ന ആ ഗ്രഹങ്ങളിലുള്ള അകലം ഏപ്പോഴും വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശുക്രൻ സൂര്യന്റെ ഒരു ഭാഗത്തും, ഭൂമി സൂര്യന്റെ മറേഭാഗത്തായി കരുണ സമീപിച്ചു വരുന്നു. ക്ഷുദ്രൻ സൂര്യന്റെ ഒരുഭാഗത്തും നേരേമുഖാഗത്തു ശുക്രൻ ഭൂമിയും ആയും, ചിലസമയങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റു ചില സമയങ്ങളിൽ ഭൂമിയും ക്ഷുദ്രൻ സൂര്യന്റെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ശുക്രൻ മദ്ധ്യത്തിലായിട്ടും, അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷുദ്രൻ ശുക്രൻ സൂര്യന്റെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ഭൂമി അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിട്ടും വരാറുണ്ട്. ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗതിയിൽ വരുന്നതായ മുൻപറഞ്ഞ സ്ഥാനഭേദങ്ങളെ വായനക്കാർ ഏറ്റുപിടിപ്പിക്കാൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരു വൃക്ഷത്തിന്നുചിറ്റും വൃത്താകാരത്തിലായി മൂന്നുവഴികൾ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. വൃക്ഷത്തിനടുത്ത ഒന്നാമത്തെ വഴി രണ്ടാമത്തേതിലും, രണ്ടാമത്തേത മൂന്നാമത്തേതിലും ചുറ്റളവിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വഴികളിൽ കൂടി മൂന്നുകുട്ടികൾ വട്ടത്തിൽ ഓടുന്നതായാൽ അവർ മൂന്നു പേരും സദാചി അടുത്തിരിക്കുകയില്ല. ചിലപ്പോൾ അവർ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഒരേഭാഗത്തും, മറ്റുചിലപ്പോൾ രണ്ടുപേർ ഇരുഭാഗത്തും ഒരാൾ മദ്ധ്യത്തിലും, പേരെ ചിലസമയങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ ഒരു ഭാഗത്തും മൂന്നാമൻ മറ്റുഭാഗത്തും ഇങ്ങിനെ പലപ്രകാരത്തിലുമായി വരാവുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്രകാരം തന്നെയാണു മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും സ്ഥാനഭേദങ്ങൾ വരുന്നത്.

സൂര്യന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വശത്ത് ശുക്രൻ, ഭൂമിയും, ക്ഷുദ്രനും ഒരുവരിയായി വരുമ്പോഴാകുന്നു അവസന്ധോന്ത്യം ഏറ്റവും

സമീപിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ തന്നെ ശൂകനും ഭൂമിയുമാവി ഏകദേശം രണ്ടുകോടി അറുപത് ലക്ഷം നാഴികയും, ഭൂമിയും കജനും തമ്മിൽ ഏകദേശം മൂന്നുകോടി അയ്യതലക്ഷം നാഴികയും അകലം ഉണ്ടായിരിക്കും. നല്ല അടുപ്പം തന്നെ! എന്നാൽ ശൂകനും ഭൂമിയുമാ, കജനും ഭൂമിയുമൊ ആദി പലപ്പോഴും അടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളും സമീപിച്ചു ഒന്നായിട്ടില്ലാത്തതിന്റെ വരുണമല്ല. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ശൂകനൊക്കാരും കജനെ അധികം സ്പഷ്ടമായി നോക്കി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ശൂകൻ നമുക്കും സൂര്യനും മദ്ധ്യേയായി വരുന്നതുകൊണ്ട്, നമുക്ക് അടിച്ചവമായി വരുന്ന അതിന്റെ അർദ്ധാംശത്തിൽ ഒട്ടം പ്രകാശമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനെ ആകാം കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ കജൻ ഭൂമിയുടെ പലതിന്നു ചുറ്റുമായി ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സൂര്യപ്രകാശത്താൽ അരുണനിറമായി ശോഭിക്കുന്ന അതിന്റെ അംശം നമുക്ക് നേരെയായി വരുകയും, അപ്പോൾ അതിനെ നമുക്കു സ്പഷ്ടമായി കാണാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമതിന്റെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചു സ്പഷ്ടമെന്നു പറഞ്ഞുപോയതാണ്.

ഇതുകൊണ്ട് വളരെ ശക്തിയുള്ള ഒരു ഭൂദർശനത്തിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ കജനിൽ വയലുകൾ, വീടുകൾ, ജീവികൾ തുടങ്ങിയുള്ളവയെ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയുമെന്നു വിചാരിച്ചുപോകരുത്. ഭൂവണ്ഡങ്ങളെയും, സമുദ്രങ്ങളെയും കൂടി വൃത്തമായി കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സാധാരണയായി നമുക്കു കണ്ണുകൾക്കു ഗോചരമായി വരുന്നത് പച്ചനിറത്തിലും, ചുമപ്പനിറത്തിലും ഉള്ള അവൃത്ത കളങ്കങ്ങളാകുന്നു. ഇതിൽ പച്ചനിറത്തിൽ കാണുന്നത് സമുദ്രവും, ചുമപ്പു കരയുമാണെന്നാണ് വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. ഇതു കൂടാതെ ഈ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദക്ഷിണാത്തര ധ്രുവങ്ങളോടുത്ത ചില ധാവദ്യ ശകലങ്ങൾ കാണുന്നത് മഞ്ഞ് സ്വരൂപിച്ചുള്ള കുന്നുകളാണെന്നു ഊഹിച്ചു വരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ അവൃത്ത കളങ്കങ്ങൾ എല്ലാക്കാലത്തിലും യാതൊരു മാറ്റവും കൂടാതെ ഒരേ സ്ഥലത്തായിത്തന്നെ കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ, ഭൂവണ്ഡങ്ങളും സമുദ്ര

ങ്ങളും ആയിരിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ച അതുകൾക്കു പ്രത്യേകപ്പേരുകൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചയമില്ലാത്ത അവിടവടെയായി കാണുന്ന ചില കളങ്കങ്ങളെ മേഘങ്ങളായിട്ടാണു ഗണിച്ചു വരുന്നത്. കുമ്പനിൽ വൃക്കയായി കാണാവുന്ന ഒരു കളങ്കത്തെ റംഗ ഗ്രഹത്തിന്റെ “കണ്ണു” എന്നു വിളിച്ചു വരുന്നു. അധികം ശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഭൂദിഗ്വിയിൽ കൂടി റംഗ ഗ്രഹത്തെ നോക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉപരിഭാഗത്ത് പ്രകാശമുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ നടുവിൽ ഒരു പുളളിയായി റംഗ കണ്ണു കാണപ്പെടുന്നു. ആപ്രദേശത്തിന്ന ഏകദേശം 1200 നാഴികയും കണ്ണിന്നു 500 നാഴികയും മദ്ധ്യമുണ്ടത്രേ!

ത്രിസ്താംബു 1877-വരെ കേരള സമീപം 'യാതൊരു ചന്ദ്രൻ *
 മില്ലെന്നാണ്' വിചാരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. എന്നാൽ പിന്നീടുകൂടി
 ഏറ്റവും പരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ചുറ്റും രണ്ടു ചെറിയ
 ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ചരിക്കുന്നതായി കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കേരള പ
 ററി വേറെ ചിലസംഗതികൾ കൂടി അറിയുന്നു.

കുരുമുളക് ഒരു പരിഭ്രമണത്തിന് ഏകദേശം 24½ മണിക്കൂർ വേണ്ടിവരുന്നു എന്നും, സൂര്യന്റെ ഒരു ചുറ്റിവരുന്നതിന് ൨൪ മണിക്കൂർ ൪൫ മിനിറ്റിനുള്ളിൽ 687 ദിവസങ്ങളോളം വേണമെന്നും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിക്കും ഒരു പരിഭ്രമണത്തിന് 24 മണിക്കൂർ വേണമെന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ഇതിനും പുറമേ ൨൦൦൦ റണ്ടുഗ്രഹങ്ങളുടെയും ധ്രുവങ്ങൾ അവയുടെ ഗ്രഹ പദ്ധതികളിലെക്ക് ഒരുപോലെ ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനതയുടെ മാനദണ്ഡം ൨൦൦൦ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒരേകാലത്തായിരിക്കണമെന്ന കൂടി നമുക്ക് ഉറപ്പാക്കാം.

ഭൂമിയിൽ ഉള്ളപ്പോലെ കുജനിലും ഒരു വായുമാന്ധലമുണ്ടെന്നും, അത് ധാരാളം നീരാവിയാൽ സമ്മിശ്രമായിരിക്കുന്നു എന്നും, ഈ നീരാവി പലപ്പോഴും മേഘങ്ങളായി പരിണമിച്ച് മഴയായിട്ടോ, മഞ്ഞായിട്ടോ വീഴുന്നു എന്നും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇ

* 'ചന്ദ്രൻ' എന്ന പദത്തിന്ന സാമാന്യമായിട്ട ഒരു ഗോളത്തെ ചുറ്റുന്ന 'രചന'മെന്നേ ഇതാർ ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അർത്ഥം വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ങ്ങിനെ മഴയുള്ളതായി അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ആ ഗ്രാമത്തിൽ തടാകങ്ങളോ, സമുദ്രങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നുള്ള ഉറപ്പാർ മുക്കാലും ശരിയായിരിക്കണം.

ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ജീവജാലങ്ങൾ വസിക്കുന്നതോ എന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി നമുക്ക് യാതൊരു അറിവും ഇല്ല. വായുമണ്ഡലം, മേഘം, മഞ്ഞ്, മഴ, കാറ്റ്, സൂര്യപ്രകാശം എന്നിവയുള്ളതുകൊണ്ട് ആ പ്രദേശം ഭൂമിയിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ജീവികൾക്കു നിവാസയോഗ്യമായിരിക്കണമെന്ന രീതിചരചാർ വയ്ക്കാം. കരുണിലെ വായുമണ്ഡലം നമ്മുടെ വായുമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ എപ്പോഴും സമ്മതിക്കുന്നു. ഭൂമിയേക്കാൾ കരുണ വളരെ ചെറിയ ഗോളമാണെന്നുള്ള ഏകസംഗതി കൊണ്ടുതന്നെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്ന രീതിയാക്കാം. നാം വസിക്കുന്ന ഭൂമിക്ക് 8000 നാഴികയോളം മധ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ കരുണ 4000 നാഴികയേയുള്ളൂ. എപ്പോഴോളത്തോളം അന്യവസ്തുക്കളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള വിശേഷശക്തിയുണ്ട്. ആ ശക്തി അവയുടെ വലിപ്പത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിനെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. വലിയ ഗോളങ്ങൾക്കു ആകർഷണശക്തി അധികവും, ചെറിയവക്കു കുറച്ചും ആയിരിക്കും. ഭൂമിയിലെ ആകർഷണശക്തി വായുവിന്റെ നിലത്തോടു സംബന്ധിപ്പിച്ച്, ജീവികൾക്കു ശ്വാസിപ്പാൻ യോഗ്യമാവണ്ണം അതിനെ ഘനമുള്ളതാക്കിയിടുന്നു. എന്നാൽ കരുണ ഭൂമിയേക്കാൾ ചെറിയതാകകൊണ്ട് അവിടെ ഈ ശക്തി കുറഞ്ഞിരിപ്പാനേ വഴിയുള്ളൂ എന്ന പ്രത്യേകം പ്രസ്താപിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതുകൊണ്ട് അവിടെയുള്ള വായു എത്രതന്നെ നിലത്തോടു തൂങ്ങിത്തുളതായാലും, വളരെ ഘനം കുറഞ്ഞതായിരിക്കും എന്ന ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്. ഭൂമി വിട്ട മേല്പോട്ട് പോകുമ്പോൾ വായുവിന്റെ ഘനം കുറഞ്ഞ് കുറഞ്ഞ് വരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ സ്വഭാവം എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഇങ്ങിനെതന്നെയാണ്. വളരെ ഉയരമുള്ള ഒരു കുന്നു കയറുമ്പോൾ ശ്വാസിപ്പാൻ ഉണ്ടാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ട്

വായു വളരെ നേർമ്മയുള്ളതായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഒരു ഗ്രഹത്തിലെ ജീവികൾക്കും, വസ്തുക്കൾക്കും എല്ലാം ഘനം ഉണ്ടാകുന്ന രീതി കാരണം ആ ഗ്രഹത്തിലെ ആകർഷണശക്തിയാണ്. ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഘനം എന്നു പറയുന്നത് ഭൂമിക്ക് അതിനെ നിലത്തേക്ക് വീഴ്ത്തുവാൻ വേണ്ടിവരുന്നതായ ആകർഷണശക്തിയുടെ ഫലമാകുന്നു. എന്നാൽ റം ശക്തി എല്ലാവസ്തുക്കളിലും ഒരുപോലെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നില്ല. അതിനാലാണ് വസ്തുക്കൾക്ക് ഘനവ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നത്. കരുന്റെ ആകർഷണശക്തി ഭൂമിയുടേതിലും കുറവായതുകൊണ്ട് ആ ഗ്രഹത്തിൽ ജീവജാലങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അവ ആ നേർമ്മയുള്ള വായു ശ്വാസിച്ചു ജീവിക്കത്തക്കവയും, ഭൂമിയിലെ ജീവികളേക്കാൾ വളരെ ഘനംകുറഞ്ഞവയും ആയിരിക്കണം.

നമ്മുടെ ഭൂമിയെപ്പോലെതന്നെ സകല ഗ്രഹങ്ങളും ജീവികളുടെ അധിവാസത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നാകുന്നു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിൽ ആ സൃഷ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്നും, നിഷ്പ്രയോജനമായ ഒരു പ്രവൃത്തിക്ക് റംശ്വാൻ ഒരുപെട്ടുകയില്ലെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ മുഴുവനും മനുഷ്യനാണു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് റം സിദ്ധാന്തം ശരിയാണെന്നോ, അല്ലെന്നോ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. ഭൂമിയെ പോലെതന്നെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളും ജീവികൾക്ക് താമസിക്കുവാൻ വേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കാം. അല്ലെന്ന ഞങ്ങൾ പ്രതിവാദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ഇതിൽ സാരമായ ഒരു സംഗതികൂടി ആലോചിച്ചാണുണ്ട്. ഭൂമി ഇങ്ങിനെ ജീവികൾക്ക് നിവാസയോഗ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതല്ല വളരെ വളരെ കാലംകൊണ്ടുമാത്രമാണു. എന്നാൽ ആദിയിൽ ഭൂമി ഒരു ദീപ്തിമത്തായ ഗ്രഹമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നും, വളരെ കാലംകൊണ്ട് അതിന്റെ താപശക്തി നശിച്ചുതിന്നശേഷം മാത്രമേ താണതരം ജീവികൾ അതിൽ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയുള്ളൂ എന്നും, ഇതിനുശേഷം അനേകായിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടേ മനുഷ്യർ നിവാസയോഗ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളൂ എന്നും ഭൂപ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞ

മാർ ഒത്താതിച്ചിട്ടിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചെറിയ ഒരു ഗോളത്തിന്റെ താപശക്തി വേഗത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഗോളം വലുതാകുമ്പോൾ തണുക്കുന്നതിന് അധികം താമസം വേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങനെ തണുക്കുന്നതിനുശേഷം വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അത് അധിവാസത്തിനു യോഗ്യമായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. ഭൂമിയിലെ ചൂട് നശിക്കുന്നതിന് കുറച്ച് തണുപ്പാൻ വേണ്ടിവരുന്നതിലും രണ്ടര ഇരട്ടികാലതാമസം വേണ്ടിവരുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയും കുറേക്കൂടി ഒരേകാലത്താണ് തണുപ്പാൻ തുടങ്ങിയെന്നും, ആ കാലം ഒരു കോടി എൺപതു ലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണെന്നും വിചാരിക്കുന്നതായാൽ ഭൂമിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി, കുറേക്കൂടി പത്തു ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ പ്രാപിച്ചിരിക്കണമെന്നും, ഓരോ ഒരു കോടി പത്തു ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഭൂമി ഇനി രണ്ടു കോടി എൺപതു ലക്ഷം സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പ്രാപിക്കുന്ന സ്ഥിതിയെ കുറേക്കൂടി ഇപ്പോൾ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സംവത്സരത്തിലൊന്നും ഭൂമിയിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ജീവജാലങ്ങൾ കുറേക്കൂടി ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ തരമില്ലെന്നും അഥവാ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അത് എത്രയൊ കാലം മുമ്പായിരിക്കണമെന്നും ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തിലെ നേർമ്മയായ വായു മണ്ഡലത്തിന്നു സരിച്ച് പ്രത്യേകതരം ജീവികൾ അവിടെ ഇല്ലെന്നോ, ഇനി ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നോ ചെറിയൊരു പരവാനും ഞങ്ങൾ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. വിസ്മയകരമായ ജഗൽസൃഷ്ടിയിൽ നമ്മുടെ അറിവിൽ പെടാത്തതായി എന്തെല്ലാം രഹസ്യങ്ങളുണ്ട്?

എസ്സ്. വി. ആർ.

സു നീതി . *

—:0:—

വിശ്വപുരം എന്ന രാജ്യം ധനസമൃദ്ധിക്കൊണ്ടും ബുദ്ധിമത്തു കൂടിയ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും പുരാതനമായ കീർത്തിയോടു കൂടിയതായിരുന്നു. ഇത്ര പ്രാബല്യവും അഭ്യുദയവുമുള്ള വേദം ഒരു രാജ്യം

* കേരളത്തിൽ എന്ന മഹാകവിയുടെ 'ഒരുല്ലാ' എന്ന കഥയാകുന്നു ഇതിന്റെ ഉല്പം.

ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിൽ അയൽരാജ്യക്കാർ കർതവ്യം അനുഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന രാജ്യത്തേ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്ന് അവിടെ സ്ഥിരമായി നിൽക്കിയിരുന്ന സൈന്യത്തെ ഭയപ്പെട്ട് ഒരുത്തരും അതിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ കൂടി ധൈര്യമുണ്ടായില്ല.

ഈ സൈന്യത്തിൽ മാർത്താണ്ഡൻ എന്നപേരായ ഒരു പടയാളിയുണ്ടായിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡൻ വലിയശൂരനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധൈര്യം, നദവടി, യുദ്ധസമയങ്ങളിൽ കാട്ടിയ ബുദ്ധിശക്തി മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ വിശപ്പുരത്തിലേ ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട മുതൽക്ക് അദ്ദേഹം ആരാജ്യത്തിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും ഭക്തി ബഹുമാനാദികൾക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നതിന്നു ചുറ്റുമെ അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ സൈന്യത്തിന്റെ നായകനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

വിശപ്പുരത്തിലെ ഒരു പ്രളവിന്റെ മകളായിട്ട സുനീതിയെന്ന പേരായ ഒരു സ്ത്രീരത്നമുണ്ടായിരുന്നു. സൗന്ദര്യം, ദയ, വിനയം ബുദ്ധി മുതലായ പല സൽഗുണങ്ങളുടെയും വിളനിലമായ ഈ യുവതിയെ പട്ടിച്ചാൽ ജ്ഞസാഹസ്യമായിരുന്നു വിചാരിച്ചു കൊണ്ടു വിശപ്പുരത്തിലേ അനേകം ചെറുപ്പക്കാർ കാൽസാധ്യത്തിന്ന് യത്നം ചെയ്തുവന്നു. കലശ്രേഷ്ഠൻ, സൗന്ദര്യം, ദ്രവ്യം മുതലായി സാധാരണ യുവതികളുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിപ്പാൻ മതിയായ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവർ ഈ ചെറുപ്പക്കാരിലുമുണ്ടായിരുന്നു വെങ്കിലും ഒരു ഭർത്താവിന്ന് അവശ്യം വേണ്ടവയിൽ മിക്കഗുണങ്ങളും ഇവരിൽ ഇല്ലാത്തതാണെന്നുമുണ്ടെ സുനീതി കണ്ടു.

മാർത്താണ്ഡൻ സുനീതിയുടെ അമ്മയുടെ ഒരു സ്നേഹിതനായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം കൂട കൂടെ ആപ്രളവിന്റെ അടുക്കുപോയി ആസ്ത്രീയുടെ അമ്മയ്ക്കു സല്ക്കാരം സഹിക്കുകയും ഒരു യോഗ്യമായ തനിക്ക് സംഭവിച്ച പലവിധമായ അപകടങ്ങളെയും അവയിൽ നിന്ന രക്ഷപ്പെടുവാൻ താൻ ചെയ്ത ഉപായങ്ങളെയും പററി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. രസകരങ്ങളായ പല കഥകളും ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാർത്താണ്ഡൻ പറക പതിവായിരുന്നു.

ന്നു. കഥപറയുമ്പോഴും അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളെ പ
റഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുമ്പോഴും സുനീതി ശ്രദ്ധയൊടുക്കി എപ്പോ
കേൾക്കുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ശുഭ
ത്വങ്ങളെപ്പറ്റി കേട്ടമുതൽക്കു സുനീതിക്കു മാർത്താണ്ഡനെ ഭ
ർത്താവായിട്ട് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നിത്തു
ടങ്ങി. അന്നു മുതൽക്കു അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടിരിപ്പാൻ കൂടി മന
സ്സിലാത്താവത്തക്കവണ്ണം പ്രേമം ദിവസത്തോറും വർദ്ധിച്ചുവന്നു.
ആദികിലേ ആചാരപ്രകാരം വിരോധമില്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ അഹ
നെ വിവരം അറിയിച്ച വിവാഹം നടത്തിക്കേണമെന്ന സുനീതി
ക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്നു അഹൻ ഒരിക്കലും സ
മ്മതിക്കുന്നതല്ലെന്ന ദൃഢമായി ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അങ്ങി
നെ ശ്രമിക്കേണ്ടെന്ന തീർച്ചയാക്കി. അതുവരെ തന്നെ പ്രേമഭാജന
മായി വിചാരിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന അഹനെ ഒരുവിധത്തിലും
മുഷിപ്പിക്കാതെ കഴിക്കേണമെന്നവെച്ചു സുനീതി പലമാറ്റവും മ
നസ്സിലാലോചിച്ചുവെങ്കിലും യാതൊന്നും ആഗ്രഹനിവൃത്തി വരു
ത്തത്തക്കവണ്ണമുള്ളതായി തോന്നാത്തതിനാലും ആഗ്രഹത്തെ അ
ടക്കാൻ അശക്തയായി തീർന്നതിനാലും മാർത്താണ്ഡന് വിരോധ
മില്ലാത്ത പക്ഷം അദ്ദേഹത്തോടൊത്ത് ചാടിപ്പോകുവാൻ ഉറ
ച്ചു. വിവരം മാർത്താണ്ഡനെ അറിയിച്ചു. മാർത്താണ്ഡനും കുറേദി
വസമായിട്ട് സുനീതിയിൽ പ്രേമംജനിച്ച് ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ത
നിക്ക് ആസ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ ഭർത്താവായാകുവാൻ തരമാവുകയില്ലെന്ന
വിചാരിച്ച ആഗ്രഹം പുറത്തു പറയാതിരുന്നതാണ്. സുനീതിയു
ടെ ആഗ്രഹം മനസ്സിലായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു വലുതായ ഒരു
നിധികിട്ടിയതു പോലെയുള്ള സന്തോഷമുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം
മണ്ടുപേരും കൂടി തക്കം നോക്കി അവിടെനിന്നു ചാടി.

ജാതിക്കൊണ്ടും പദവികൊണ്ടും മാർത്താണ്ഡന സുനീതിയുടെ
ഭർത്താവായാകുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ചുത്രിയെ വിട്ടിൽ കാണാനി
ല്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രഭു വളരെ ധൃസനത്തിൽപെട്ടു. അന്നു പക്ഷ
ണംചെയ്തപ്പോൾ വാസ്തവം മനസ്സിലായി.

തന്റെ ഏകചുത്രിയായ സുനീതി ജാതിക്കൊണ്ടു താഴ്മയുള്ള
ജാതി വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്ന വിവരം ആരാജ്യക്കാർ അറിഞ്ഞാ

ൽ താൻ ചരിമാസത്തിന്നു പാത്രമാവുമല്ലാമെന്ന് ഓർത്തിട്ടുപ്രഭു ശവത്തിന്നുസമനായിത്തീർന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല പുത്രിയുടെനേരേയുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവും ഉടനേ അസ്തമിച്ചു, ഏതായാലും ധൃത്തനായ മാത്താണ്ഡനാ ചെറുതെ വിടാൻ പാടില്ലെന്ന് തീർച്ചയാക്കി തന്റെ ഏകപുത്രിയായ സുനീതിയെ മാത്താണ്ഡൻ മന്ത്രവാദം പ്രയോഗിച്ചു പാട്ടിലാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രഭു ന്യായാധിപന്മാരോടു സങ്കടം പറഞ്ഞു. ന്യായാധിപന്മാർ ഉടനെ മാത്താണ്ഡനെ വരുത്തി വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ താൻ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നും സുനീതിയെ വരുത്തിച്ചോദിച്ചു താൻ ന്യായവിദാരാധമായി ഏറത്തക്കിലും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ആസൂി പറയുന്നപക്ഷം തന്നെ എന്നുശിക്ഷക്കും പാത്രമാക്കുന്നതസമ്മതമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുകേട്ട് അവർ സുനീതിയെ വരുത്തി. ആകാശ്ചരിൽ മാത്താണ്ഡൻ തെറ്റുകാരനല്ലെന്നും ആസൂിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തതാണെന്നും സുനീതി പറഞ്ഞതിനാൽ ന്യായാധിപന്മാർ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ തരമുണ്ടായില്ല.

മാത്താണ്ഡനും സുനീതിയും ഐകമത്യത്തോടു കൂടി വിശ്വപുരത്തിൽ താമസിച്ചു. അന്യോന്യം രസിക്കാത്തതും പ്രേമസൂചകമല്ലാത്തതുമായ ഒരു വാക്കുപോലും അവർ പറയാൻ സംഗതിയുണ്ടായിട്ടില്ല.

വിശ്വപുരം രാജ്യത്തിന്നു കീഴിൽ സുപ്രതീക്ഷം എന്നുപേരായ ഒരു ദ്വീപുണ്ടായിരുന്നു.

രാജ്യക്കാരുടെ കലഹമുണ്ടായാൽ നിന്തൽ ചെയ്യേണ്ടതിന്നും രാജ്യരക്ഷക്കുമായി ഒരു സൈന്യത്തെ അവിടെ പാപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സംഗതിവശാൽ ആസൈന്യത്തെ മാറി മറ്റൊരു സൈന്യത്തെ അങ്ങോട്ടയപ്പാൻ വിശ്വപുരക്കാർ തീർച്ചയാക്കി. ഈ സൈന്യത്തിന്നധിപനായിട്ടു തലോലം മാത്താണ്ഡനെത്തന്നെ അയക്കേണ്ടിവന്നു. സുപ്രതീക്ഷമെന്ന ദ്വീപിനെ കൈവശപ്പെടുത്താൻ മറ്റു ചില രാജ്യക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു ധ്വനിയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവിടെയുള്ള സൈന്യത്തിന്റെ നായകനായിരിക്കുന്നത തങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും വിശ്വാസയോഗ്യനായ ഒരു

രാൾ വെണമെന്നു തോന്നിയതിനാലും മാത്താണ്ഡനെപ്പോലെ
അങ്ങിനെയുള്ള വെറെ രാജിപ്പാത്തതിനാലുമാണു ഭരണകർത്താ
ക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അയപ്പാൻ രീച്ചയാക്കിയത്. ഓടയ്ക്കും, ശ്രേ
ഷ്ഠത, വിശ്വാസയോഗ്യത മുതലായ സൽഗുണങ്ങളുള്ളവർ മാത്ര
മെ ഇങ്ങിനെയുള്ള യോഗ്യത കൊടുക്കാറുള്ളവെന്ന സംഗതി കൊ
ണ്ട് ആ പദവി ലഭിച്ചതിൽ മാത്താണ്ഡനും വളരെ സന്തോഷമു
ണ്ടായെങ്കിലും യാത്രയുടെ ഭാരതയും അസൗകര്യവും ഭാരത
ന്റെ പ്രിയപത്നിയായ സുനീതിക്കു വിരോധമായിരിക്കുമോ യെ
ന്ന് ആലോചിച്ചപ്പോൾ ക്രമേണ അദ്ദേഹം ഉന്മേഷരഹിതനായി
ത്തീർന്നു.

ഭർത്താവിന് അത്യുദയം വന്നുകാണാൻ എല്ലാപ്പോഴും ആശി
ച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സുനീതിക്കു വിലഭം കേട്ടപ്പോൾ അളവറ സ
ന്തോഷമുണ്ടായി. ശക്തിയോപോബദ്ധ്യമുള്ള ആ വിശ്വാസ്യഭരണ
കർത്താക്കന്മാർ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ആന്തരമായ സ്വരാജ്യ
സ്നേഹവും സ്വഭാവ ഗുണവും കാട്ടിയാൻ സാധിച്ചതിൽ ആന്ദ്രി
ക്കു വളരെ തൃപ്തിയോന്നി. അവരുടെ വ്യഭിചാരമന്ത്രിയെ ആത്മ
നാ അഭിനന്ദിച്ചു. മാന്യനായ ഭർത്താവിന്റെ ഒരുമിച്ചു ചുറ്റപ്പാ
മെല്ലൊ എന്നവിചാരിച്ചു ചുറ്റപ്പാടിനുള്ള ദിവസം കാത്തിരിപ്പാ
യി. ഒരു ദിവസം മാത്താണ്ഡൻ ഒരു വിജനപ്രദേശത്തിൽ എ
ന്തൊ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാ സുനീതി കണ്ടു. എന്തൊ
കുഞ്ഞിനെ മൂണ്ടെന്ന മുഖത്തനോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലായിയെങ്കി
ലും കാരണം അപ്പോൾ ചോദിച്ചാൻ നല്ലസമയമല്ലെന്നു തീർച്ച
യാക്കി. അല്ലനേരം കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കഴിപ്പാനിരിക്കു
മ്പോൾ സുനീതി അരികെചെന്ന് ഒരു മാന്യപദവി ലഭിച്ചതോ
ർത്ത സന്തോഷിക്കേണ്ട കാലത്തു തീരെ ഉന്മേഷമില്ലാതെയായി
ത്തീർന്നിരുന്ന കാരണം മെന്താണെന്ന് അറിയാത്തതിനാൽ വ്യസന
മുണ്ടെന്നു ചൊണ്ടു. മാത്താണ്ഡൻ കരേണരും സംസാരിക്കാതെ
ഇരുന്നതിന്നു ശേഷം ഇങ്ങിനെ മറുപടി ചൊണ്ടു.

മാത്താണ്ഡൻ— എന്റെ പ്രിയതമെ, എനിക്ക് ലഭിച്ച മാ
ന്യപദവിയോർത്ത സന്തോഷിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെനേരെ എനി
ക്കുള്ള ഗാഢപ്രേമം ഒരു പ്രതിബദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എ

ങ്ങിനെയെന്നാൽ രാദിലൊരുവിധം ഞാനിപ്പോൾ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപായകരമായ ഒരു കപ്പൽയാത്രക്ക് നീന്നെ സന്നദ്ധയാക്കുകയോ അപ്പാത്തപക്ഷം നീന്നെ വിശ്വസ്തരത്തിൽ വിട്ടുപോവുകയോ ചെയ്യണം. ഇത രണ്ടും ഒരുപോലെ ദുസ്സഹമായിട്ടാണ് എന്നിരിക്കു തോന്നുന്നത്. നീന്നെ കൊണ്ടുപോവുന്നതായാൽ വല്ല അപായവും സംഭവിക്കുമോയെന്നാലോചിച്ച് ഒരു നേരത്തും മനസ്സിനെ സുരമുന്ദാക്കുന്നതല്ല. നീന്നെപിരിഞ്ഞ പോവുന്നത മരിക്കുന്നതിന്ന സമവുമാണ.

സുനീതി — ഇങ്ങിനെയുള്ള ആലോചനകളേകൊണ്ടിതുവരെ മനസ്സിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുവല്ലോ. കപ്പൽ യാത്ര ചെയ്യുകയെന്നല്ലതിരട്ടിൽ നാടുകണമെന്നുവന്നാൽ കൂടി ഞാൻ അങ്ങയെ വിട്ടിരിക്കുമെന്ന തോന്നിയത് അത്ഭുതമല്ലേ? അപകടങ്ങളുണ്ടായാൽ അവയിൽ ഒരു പക്ഷെ ഞാനും അനുഭവിക്കേണ്ടവളല്ലേ? കപ്പൽയാത്രയിലുണ്ടാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളാലോചിച്ച് എന്നെ ഇവിടെആക്കിപ്പോയേക്കാമെന്നും അപകടങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിച്ച് ഒരുമിച്ചു വരുന്നതിന്നുകാൾ ഇവിടെ സുഖമായിരിക്കുന്നതിനാലാണ് എന്നിരിക്കു സന്തോഷമുണ്ടാവുകയെന്നും ധരിച്ചു ഏക സംഗതികൊണ്ടുതന്നെ എന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹശക്തി അറിയുന്നില്ലെന്ന വെളിവാകുന്നുണ്ട്. അങ്ങയാണിച്ച് ചുറ്റപ്പെടുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഞാൻ നിമിത്തം ഇനിയെങ്കിലും മനസ്സിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ വേഗത്തിൽ ചുറ്റപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കണം.

“ഇപ്പോഴുള്ള പരസ്പരാനുരാഗത്തോടുകൂടി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ ദൈവം നമ്മൾക്കു സംഗതി വരുത്തട്ടെ” എന്ന പറഞ്ഞ മാർത്താണ്ഡൻ പ്രിയപത്നിയെ ഗാഢമായി തഴുകി. വേഗത്തിൽ ചുറ്റപ്പാടിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ കൂടി ശുദ്ധമായ സമയംനോക്കി അവർ പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി കപ്പലിൽ കയറി.

മാർത്താണ്ഡന്റെ കീഴിൽ കഥകണ്ഠൻ എന്നു പേരായ ഒരു പടയാളിയുണ്ടായിരുന്നു. വാസുവത്തിൽ ധൂന്തനും ചതിയനുമായ കഥകണ്ഠൻ തന്റെ സുത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് താൻ വളരെ വിശ്വാസയോഗ്യനും മയ്യാദിക്കാരനാണെന്ന മറുത്തുവരെ എഴുപ്പ

ത്തിൽ ധരിപ്പിച്ചു. മാർത്താണ്ഡൻ ശുദ്ധനായതുകൊണ്ട് ഈ ചതിയന്റെ പാണ്ഡവസ്ഥയിൽ മനസ്സിലാക്കാതെ അയാളെ സ്നേഹിച്ചു. ഭീരുക്കളിൽ ചെച്ച് ആഗ്രഹണയായ കമുകണ്ഠന്റെ നാട്ടുവം നിലയ്ക്കും കണ്ടാൽ അയാൾ വലിയ ശൂരനാണെന്ന ആരും തെറ്റി ധരിക്കും. അന്യന്മാരെ കിടക്കിൽ ചാടിപ്പാൻ മാറ്റം ആലോചിക്കുകയാണ അയാൾക്ക് എപ്പോഴും പ്രവൃത്തി. കമുകണ്ഠനാണിച്ച അയാളുടെ ഭാര്യയുമുണ്ടായിരുന്നു. സുനീതിക്ക് ഈ സ്ത്രീയുടെ നേരെ വളരെ സ്നേഹം തോന്നി. മാർത്താണ്ഡൻ കാൽപ്പോലോപനായി പ്രവേശിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഈ സ്ത്രീയുമായി വിനോദങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ സുനീതി സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്.

ശൈനേയൻ എന്നുപേരായി വേറെ ഒരു കീഴ്ദ്വോഗസ്ഥൻ മാർത്താണ്ഡനൊരുമിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ശൈനേയൻ മാർത്താണ്ഡന്റെ ജീവനായിരുന്നു. നിതോഷിയും ശുദ്ധനായ ശൈനേയനെപ്പോലെ സ്വാമിഭക്തിയുള്ള മറ്റൊരാൾ ഇല്ലെന്ന അയാളുടെ വെരികൾക്കു കൂടി സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ശൈനേയൻ മിക്ക സമയങ്ങളിലും മാർത്താണ്ഡന്റെ വീട്ടിൽ പോവുക പതിവായിരുന്നു. ഭാർതവ്യന്റെ ആശ്രിതനും സത്സഭാവിരുമായതുകൊണ്ട് സുനീതിക്കു ശൈനേയന്റെ നേരെ പ്രീതിതോന്നി. നിന്ദനായ കമുകണ്ഠൻ ഇതിൽ അസൂയതോന്നിയതിനാൽ മേലധികാരിയായ മാർത്താണ്ഡന്റെ നേരെ കാണിക്കേണ്ട സ്നേഹം, ബഹുമാനം, നന്ദി, വണക്കം എന്നിവയെ മറന്ന പതിവുതയും സുശീലയുമായ സുനീതിയെ പാപകരങ്ങളും ലജ്ജാവഹങ്ങളുമായ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു കീഴടക്കുവാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി മാർത്താണ്ഡന് അല്പമെങ്കിലും അറിവകിട്ടിയാൽ മരണമാണ അതിന്റെ ഫലമെന്ന നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആഗ്രഹങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി ആ സ്ത്രീയെ അറിയിപ്പാൻ അയാൾക്കു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും താൻ ആ സ്ത്രീ നിമിത്തം കാമാതുരനായിരിക്കുന്നുവെന്ന ഒരുവിധത്തിൽ സുനീതിയെ അറിയിച്ചു. സുനീതിയുടെ ഭർത്താസ്നേഹം ഗാഢമായിരുന്നതിനാൽ കമുകണ്ഠൻ പിടുകൾക്കുപിടിച്ചില്ല. നാഗരീകതപരംപരിപൂർണ്ണ സ്ത്രീകൾക്കുസൽ

കൂടാതെ അന്യപുരുഷന്മാരോടു സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ആന്തരമായ സ്വഭാവത്തെ എളുപ്പത്തിൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നത് ഇപ്പോഴുള്ള ചില നാട്ടുവിടന്മാരുടെ പതിവാണ്. സുനീതി ഗമ്യമായിരിക്കാതെ ഭർത്താവിന്റെ താല്പര്യക്കാരോട് യഥേഷ്ടം സംസാരിക്കുകയും അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ സ്വാധീനപ്പെടുത്താമെന്നാണു ധൂർത്തനും മുട്ടാളനുമായ കമുകുണ്ടൻ ധരിച്ചത. തന്റെ നേരെ സുനീതി കാണിച്ച വിമുഖതക്കു കാരണം ശൈനേയനാണെന്നാണു ചിന്ന അയാൾക്കു തോന്നിയത. അതുകൊണ്ട് അയാളെ വേർപെടുത്തിക്കളയണമെന്നും അതിനുശേഷവും തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കാതെ വന്നാൽ അന്നുമുതൽ ആസ്ത്രീരത്നത്തെ ഭർത്താവൊന്നിച്ച് ഐക്യത്തോടുകൂടിയിരിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തരുതെന്നും ഉറച്ചു. ഒരുപോലെ ചാപകരങ്ങളും നിന്ദാവഹങ്ങളുമായ അനേകമാശ്വാസം ആലോചിച്ചതിനുശേഷം സുനീതി ശൈനേയനെ അതിരവിട്ടു സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാർത്താണ്ഡനെ അറിയിക്കണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. മാർത്താണ്ഡനു ഭാര്യയുടെനേരെ ശാഢ്യപ്രമവും ശൈനേയന്റെ നേരെ വിഷ്ണുജകുമായ സ്നേഹവുമുണ്ടെന്ന അയാൾക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ എളുപ്പത്തിൽ ഇളക്കിത്തീർപ്പാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നറിഞ്ഞ ചതിപ്രയോഗം തുടങ്ങുവാൻ തക്കസമയവും കാത്തിരുന്നു. കമുകുണ്ടന്റെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടോ സുനീതിയുടെ നിർഭാഗ്യംകൊണ്ടോ അതിനു തക്കസമയമുണ്ടാവാൻ അധികം താമസംവേണ്ടിവന്നില്ല. കമുകുണ്ടൻ ശൈനേയനേയും മറെറാരെങ്കിലും തമ്മിൽ തല്ലിച്ച് അതുനിമിത്തംജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. കമുകുണ്ടന്റെ സാമർത്ഥ്യംനിമിത്തം ശൈനേയൻ തെറ്റുകാരനാണെന്നും ആക്കിത്തീർത്തു. ജനങ്ങളുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി മാർത്താണ്ഡനു ശൈനേയനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുനിർത്തേണ്ടിവന്നു. തന്റെ വക്കൽ ഒന്നാമതായിവന്ന തെറ്റിനെ മാപ്പുകൊടുപ്പിച്ച് ഉദ്യോഗം തിരിയെ വാങ്ങിക്കൊടുപ്പാൻ സുനീതി വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നും ആ സ്ത്രീ

യോടു ചെന്നുപേക്ഷിച്ചാൽ സംശയംകൂടാതെ കാര്യം സാധിക്കുമെന്നും കുമ്പകണ്ഠൻ ശൈവനേയനേ ധരിപ്പിച്ചു. ശൈവനേയൻ ഉടനെ സുനീതിയുടെ അടുക്കൽ പോയി സങ്കടം പറഞ്ഞു. പ്രകൃത്യാ പരസങ്കടത്തിൽ അനുകമ്പയോടുകൂടിയ സുനീതിശൈവനേയനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു മടക്കി അയച്ചു ഉടനെ ഭർത്താവിനോടു വിവരം പറഞ്ഞ് ശൈവനേയനെ തിരിച്ചു വിളിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചു. ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധംനിമിത്തം അങ്ങിനെ ചെയ്യാനനുചരിച്ചു വിവരം കുമ്പകണ്ഠനോടപറഞ്ഞു. തന്റെ ചതിപ്രയോഗങ്ങൾ പ്രയോഗിപ്പാനുള്ള സമയം അതുതന്നെയാണെന്നുറച്ചു “സുനീതിക്കുശൈവനേയന്റെ സാഹചര്യം വളരെ സുഖപ്രദമായി തോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കാം” എന്നു കുമ്പകണ്ഠൻ പറഞ്ഞു.

മാർത്താണ്ഡൻ— അതിനെന്താണു കാരണം?

കുമ്പകണ്ഠൻ— ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരനുഭവിക്കുന്ന സുഖത്തിന്നു വിപ്ലവപര്യന്താൻ ഞാനൊരുക്കമില്ല. അങ്ങയുടെ ഭാര്യയുടെ നടവടി തൃപ്തികരമാണോയെന്നു സൂക്ഷ്മമായി ചരിശോധിച്ചാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാവും.

മനസ്സിലുള്ളത പ്രകടമായിപറവാൻ മാർത്താണ്ഡൻ വളരെ പ്രാവശ്യം അപേക്ഷിച്ചിട്ടും കുമ്പകണ്ഠൻ ഒരക്ഷരംപോലും പറഞ്ഞില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മാർത്താണ്ഡന്നു ശല്യങ്ങളായിരീൻ. വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും കണ്ഠിതം വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു ചെയ്തത. അങ്ങിനെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിനിടക്ക് ഒരുദിവസം സുനീതിതന്റെ പുറുപേക്ഷയെ ഭർത്താവിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതിന്നശേഷം അനേകകാലം യാതൊരു തെറ്റും കൂടാതെ പ്രവൃത്തിയെടുത്തതിനെ സ്വല്പമായ സംശതിനിമിത്തം മറക്കുന്നത കഷ്ടമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മാർത്താണ്ഡൻ കൊപിഷ്ടനായിത്തന്നു.

മാർത്താണ്ഡൻ— ശൈവനേയന്റെ കാര്യത്തിൽ നീ ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിൽ ഞാനാശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. അയാൾ നിന്റെ സഹോദരനോ ചാർച്ചക്കാരനോ അല്ലാതിരുന്നിട്ടും നിനക്കയാളുടെ നേരെ

ഇത്ര അധികം സ്നേഹം തോന്നാൻ ഞാൻ യാതൊരു സംഗതിയും കാണുന്നില്ല.

സുനീതി— ശൈനേയൻ വിശ്വാസയോഗ്യനായ ഒരാശ്രിതനാണെന്നു അങ്ങനെയൊരു പലപ്പോഴും എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അങ്ങയുടെ കീഴിൽനിന്നു പോവുന്നതിനാലുണ്ടായ ധൃസനംകൊണ്ടു ഞാനിത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയതാണ്. ഇതല്ലാതെ മറ്റു കാരണമൊന്നുമില്ല. ഇത്ര ഈർപ്പമുള്ള തോന്നിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു തെറ്റാ ശൈനേയൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്നിക്കു വിശ്വാസമില്ല. തുടർച്ചയായതുകൊണ്ടു കോപിഷ്ടനായിത്തീർന്ന് പ്രതികൂലപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ കർമ്മബത്തിൽ ജനിച്ച് വരുടെ പരിവർത്തനമുള്ളതിന് ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

മാർത്താണ്ഡൻ— അത പരിചയത്താൽ ഉടനെ അറിവാൻ സാധിക്കും. എന്നെ ദ്രോഹിക്കുന്നവൻ ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല.

ഈ വാക്കുകൾ സുനീതിയെ നന്നെ പേടിപ്പിച്ചു. ഭർത്താവിനെ കോപിഷ്ടനായിട്ടു ആ സാധുസ്ത്രീ ഒന്നാമതായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപം ശമിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി ഉടനെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

സുനീതി— പ്രാണനാഥാ, ശൈനേയന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിപ്പാൻ നിഷ്കളങ്കമായ കാരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ ആ കാര്യം അങ്ങക്കു നിരസഹേതുവായിക്കണ്ടതുകൊണ്ടു മേലിൽ അതിനെപ്പറ്റി പറയുകയില്ല. ആ ലോചനയില്ലാതെ വല്ലതെറ്റും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ക്ഷമിച്ചു എന്നെ രക്ഷിക്കണം.

തന്റെ പേരിൽ നിരസം തോന്നാതിരിപ്പാൻ ചെയ്ത അപേക്ഷയിൽക്കൂടി സുനീതി ശൈനേയന്റെ തെറ്റിനെ മാപ്പുകൊടുക്കേണമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ധരിച്ചു മാർത്താണ്ഡൻ കഥകളുടെ വാക്കുകളെ വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻ തുടങ്ങി. സുനീതി ശൈനേയനിൽ പ്രേമത്തോടു കൂടിയവളാണെന്നായിരിക്കുമോ കഥകൾ

ത്തിയാണു. ഏറിയ്ക്കു അങ്ങയുടെ നേരെയുള്ള ബഹുമാനത്തിന്നും സ്നേഹത്തിന്നും കുറവു വന്നിട്ടില്ലാത്തവിനാൽ കായ്ക്കും വാസ്തവമാണെന്ന ഞാൻ വീണ്ടും പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പ്രേമം മറ്റൊരാളുടെ നേരെയാണെങ്കിലും അങ്ങയുടെ നേരെ ഗാഢപ്രേമമുണ്ടെന്ന് ആ സ്രീ നാടിക്കുന്നു. സുനീതിയുടെ ചിട്ടിൽ മയങ്ങിച്ചിടക്കുന്ന അങ്ങക്കു കായ്ക്കങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്വീതി അറിവാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ ഏറിയ്ക്കുശേഷാലോലും അത്ഭുതമില്ല. ആളുകൾ എല്ലാവരും ഭരണസംഭാവകാരല്ല. ചിലർ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥവർത്തമാനങ്ങൾ മറ്റൊരെയും അറിയിക്കുന്നതിൽ രസമില്ല. ഗ്രന്ഥവർത്തമാനങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കു അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ സുഖത്തിന്നു പരിപൂർണ്ണത വരികയുള്ളുവെന്നു മറ്റു ചിലർ തോന്നുന്നു. ശൈനേയൻ മണ്ടാമഞ്ച വകക്കാരിൽ ഒരാളായതുകൊണ്ടു വർത്തമാനങ്ങൾ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. അങ്ങയുടെ വൈരം സമ്പാദിച്ചാൻ മാത്രമായിട്ട് ഈ വർത്തമാനങ്ങൾ പറവാൻ തോന്നിയതിന്നു ഞാനിപ്പോൾ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നുണ്ടു. നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലം ഇതാണെന്ന് ഇനിമേലിലെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കാമല്ലോ.

മാർത്താണ്ഡൻ— നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന്റെ പരമാർത്ഥം ഉടനെ ഏതെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താതിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഏന്റെ കണ്ണിൽ കണ്ടാൽ മാത്രമേ എനിക്കു വിശ്വസിച്ചാൻ തരമുള്ളു.

കമുകണ്ഠൻ— ശൈനേയൻ പരസ്യമായി അങ്ങയുടെ വീട്ടിൽ വസിക്കുന്ന കാലത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ തെളിവിന്നു പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. അയാളെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു കണ്ണിൽ കാണുന്നതിന്നു പ്രയാസമുണ്ടു. ഇപ്പോഴും തരംകിട്ടുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ തമ്മിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങയുടെ നീരസം സമ്പാദിച്ചതിന്നുശേഷം ശൈനേയൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും അങ്ങയുടെ കണ്ണിൽ തന്നെ പെട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ അവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. ഹൃദയത്തിൽ, ഏറ്റവും കൂർത്തതായ ദ്രവ്യം തറച്ചാലുണ്ടാവുന്ന വേദനയോടുകൂടി

ടിയാണ മാന്താഡൻ മടങ്ങിപ്പോകുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള രൂപമാനത്തിന്നു തന്നെ പാത്രമാകാതെ സുനിതിയുടെ നേരെ ഇനി യാതൊരു ദയയും അവകാശമില്ലാ എന്നാക്കെ രീച്ചയാക്കുമ്പോഴും സുനിതിയുടെ ഭക്തിവാത്സല്യാദികൾ ഭാഗ്യവരികയും അങ്ങിനെതന്നോട് പ്രിയചന്തിചെയ്യുമോ എന്നു സംശയിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു വീട്ടിലേക്കു പോയത്. ജീവചർച്ചയ്ക്കുതന്നെ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ ആക്കിത്തീർന്ന കാഴ്ച എന്നാണു സംഗതിവിതന്നത് എന്നും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സുനിതിയുടെ സ്വഭാവഗുണത്തെപ്പറ്റികൾകണ്ടു നല്ല വിവരമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാന്താഡന്റെ കോപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ താൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അയാൾ ഊജ്ജിതമായി ആലോചിച്ചാൻ തുടങ്ങി. ഏതായാലും ചിന്തപരിപാൻ തരമില്ലാത്ത നിലയായതുകൊണ്ടു എന്തു ചെയ്തും തന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ദൈവഭക്തി, സമുദ്രാഴ്ചകളോടുള്ള ദയ മുതലായവ ചിലപ്പോൾ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകൂടി ഭർച്ചത്തികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ ഉപകരിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ വക ഗുണങ്ങൾ കൾകണ്ടുനിൽ തീരെ ശൂന്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അയാൾക്കു യഥേഷ്ടം എന്തും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന്നു തടസ്ഥമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാൽസാധ്യത്തിന്നുവേണ്ടി മാതാപിതാക്കന്മാരെ ഹനിക്കുന്നതിനുകൂടി അയാൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

കെ. അപ്പനമ്പ്യാര. ബി. എ.

തുടരും.

മൈത്രി.

— :o: —

ഉത്തമം മദ്ധ്യമം അധമം എന്നിങ്ങനെ എല്ലാറ്റിനെയും മൂന്നായി ഭാഗിയ്ക്കാവുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ലോകത്തിലുള്ള ഈശ്വര സൃഷ്ടികളെ ഭാഗിയ്ക്കുന്നതായാൽ, മറ്റുള്ള ജന്തുക്കൾക്കില്ലാത്തതായ 'വിശേഷബുദ്ധി' എന്നു മഹാഗുണത്തോടു കൂടിയ മനുഷ്യരേയാ

ണ ഉത്തമ ഖണ്ഡത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടത് എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ലാ. ഇങ്ങിനെയുള്ള മനുഷ്യജനം, മറുജന്തുക്കളെപ്പോലെ ആഹാരനിദ്രാ മൈഥുനങ്ങളെക്കൊണ്ടു കാലക്ഷേപം ചെയ്യാനുള്ളതല്ലെന്നും ജനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പല കാര്യങ്ങളുടേയും സ്വാദിക്കുവാനുള്ളതാണെന്നും സർവ്വസമ്മതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ ലോകയാത്രക്കു മറുജന്തുക്കൾക്കു ആവിശ്വമില്ലാത്ത പലേ സാമഗ്രികളും വെണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

ഉത്സാഹം, ധൈര്യം, മൈത്രി, മുതലായവകൾതന്നെയാണ് ഇവിടെ സാമഗ്രികളായിരിക്കേണ്ടത്. ഇവകളിൽ മൈത്രി പ്രാധാന്യമേറിയതാകുന്നു. ഉത്സാഹം ധൈര്യം മുതലായവ വേണ്ടുപോകുമ്പോഴെങ്കിലും ഒരുപാർ തനിയെ യത്നിച്ചിട്ട് ഒരു കാര്യം വഴിപോലെ സാധിച്ചു എന്നുവരുന്നതും പലതുംകൂടി ശ്രമിച്ചിട്ട് ഒരു കാര്യം അസാധ്യമായി എന്നുവരുന്നതും ലോകത്തിൽ ഒട്ടുഭരതന്നെയാണ്.

അല്ലാനാമചിവസ്തുനാം സംഹതിഃ കാര്യസാധകാഃ. ഏകകാര്യം സിദ്ധിക്കാൻകൊണ്ടു പലതും കൂടി പ്രയത്നിക്കണമെങ്കിൽ അവർ പരസ്പരം മിത്രത്വമുള്ളവരായിരിക്കേണം. സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പരസ്പരംനിർവ്വാജമായിപങ്കുകൊള്ളുന്ന ഒരു സമാധാനമിത്രത്വം, മൈത്രി, സ്നേഹം, എന്നെല്ലാം പറയപ്പെടുന്നത. പ്രായേണ സമന്മാരായിട്ടുള്ളവരാണ് മിത്രങ്ങളായി ഭവിക്കുക. സമന്മാരെന്നു പറഞ്ഞാൽ, ജാതികൊണ്ടോ, വയസ്സുകൊണ്ടോ ധനംകൊണ്ടോ, സ്ഥാനംകൊണ്ടോ സമന്മാരെന്നല്ലാ. ഒരുപോലെയുള്ള മനോഗതികൊണ്ടു സമന്മാരായിട്ടുള്ളവർ എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ജാതി, വയസ്സ്, ധനം, മുതലായവകളെക്കൊണ്ടു സമന്മാരാണെങ്കിലും വിരോധമായ മനോഗതിയോടു കൂടിയവർ സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഒരിക്കലും മിത്രങ്ങളായി ഭവിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ലാ ചിലപ്പോൾ ശത്രുക്കളായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെ ജാത്യാദികളെക്കൊണ്ടു ലേശവും സമത്വമില്ലാത്തവരാണെങ്കിലും ഒരേ വിധമായ മനോഗതിയോടുകൂടിയവർ ഏതുവിധത്തിലിരുന്നാലും മിത്രങ്ങളായും ഭവിക്കും.

രാവണനെപ്പോലെ തമൊതുണ പ്രധാനനായിട്ടുള്ളവന്റെയും വിഷ്ണുനെപ്പോലെ സത്വമുണനായിട്ടുള്ളവന്റെയും മ

നോഗതികൾ വിരുദ്ധങ്ങളായിട്ടേ ഭവിക്ക എന്നുള്ളത നിസ്തർക്കമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. സത്യാനുപ്രധാനനെ ആശ്രയിച്ച് തമൊന്നുപ്രധാനനോ തമൊന്നു പ്രധാനനെ ആശ്രയിച്ച സത്യാനുപ്രധാനനോ വസിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ കാഴ്ചയിൽ അവർ മിത്രങ്ങളാണെന്ന തൊണ്ണപ്പോക്കമെങ്കിലും സൂക്ഷ്മത്തിൽ അവർ വിരോധികൾ തന്നെയാണ്. “ശത്രുക്കളല്ല ശത്രുക്കളാകുന്നതുമിത്രഭാവത്തോടുകൂടി വസിക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ ശത്രുക്കളാകുന്നതേ വന്നു” എന്നും “ഉപകൂന്ദാരിണാ സന്ധിനമിത്രേണാ പകാമിണാ” എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ തത്വം ഇതുതന്നെയാണ്. ഒരേ അഹംതം ഒരേ അമ്മക്കും ജനിച്ചിട്ടുള്ള മക്കൾ പരസ്പരം സ്നേഹമില്ലാതെയും വിരോധികളായും ഭവിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം സൂക്ഷ്മത്തിൽ മനോഗതിയുടെ വൈചരീത്യാമാണെന്നല്ലെ പറയേണ്ടത.

കാഴ്ച ഇങ്ങിനെയാകിയിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ പലതും ജാത്യാദികളെക്കൊണ്ടു മാത്രം സമന്വദായിട്ടുള്ളവരെയാണ് മിത്രത്വേന സ്വീകരിച്ചുപറഞ്ഞത്. ഇതുനിമിത്തം പലക്കും പലപ്പോഴും വലിയ ദോഷങ്ങൾ ഹോരിട്ടിട്ടുണ്ട്. സൽസ്വഭാവിയായ ഒരാൾ ഇത്തരം സംഗതികളെക്കൊണ്ടു സമന്വദം, ഭൃഷ്ടസ്വഭാവിയും ആയ ഒരാളെ മിത്രത്വേന സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സൽസ്വഭാവി ഭൃഷ്ടസ്വഭാവിയായിത്തീർന്നു ലോകനിന്ദയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നതും ചിലപ്പോൾ ഭൃഷ്ടസ്വഭാവിയായ സൽസ്വഭാവി വഞ്ചിതനായി ഭവിക്കുന്നതും പലക്കും അനുഭവമുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. “ആയാൾ ഞ്ഞു തരക്കാൻ” എന്നെന്നെ ഞാൻ ആദ്യം വിചാരിച്ചില്ല. ഇപ്പോളല്ലെസ്വഭാവം മനസ്സിലായ്”, എന്ന പലക്കും പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി പറയുവാനിടവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത സ്വാർത്ഥതലുരന്മാരായവരുടെ മനോഗതിയെ മനസ്സിലാക്കാതെ അവരുടെ പിറട്ടിൽ അകപ്പെട്ട അവരെ മിത്രത്വേന സ്വീകരിക്കുകയോ വിശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമുണ്ടോ? “വേഷ്യന്യന്യനസ്യന്ത്യൽകമണ്യന്ത്യൽഭൂരാത്മനാം” എന്നുള്ളത ഒരിക്കലും മറന്നുകൂടാത്തതാകുന്നു. ലോകമയ്ക്കുവേണ്ട അനുസരിച്ച മിത്രമാണെന്ന വിചാരിക്കപ്പെടുന്നവൻ ചിലപ്പോൾ ശത്രുവായും

ശത്രുവാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നവൻ മിത്രമായും ഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മൊളെ ശത്രുവെന്നോ മിത്രമെന്നോ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു വളരെ ആലോചിച്ചു വേണ്ടതാണ്.

ശത്രുവിനെ മിത്രമാണെന്നോ മിത്രത്തെ ശത്രുവാണെന്നോ ധരിച്ചുപോയാൽ അവസാനം പ്രസനിക്കുവാനിടവരുന്നതാണെന്ന് പലർക്കും അനുഭവമുള്ളതായിരിക്കും.

ചുറ്റത്തു പീയൂഷഭാവവും ഉള്ളിൽ കാളകൂടഭാവവും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഞ്ഞിരപ്പഴം പോലെയുള്ള ചില വകക്കാരുണ്ട്. “മുൻദാഗത്തെ പല്ലുകൊണ്ടു ചിരിച്ച് അണയ്ക്കലേ പല്ലുകൊണ്ടു അമർന്നവർ” എന്നു പറയുന്നതു ഈ വകക്കാരെക്കുറിച്ചാണ്.

“പരോക്ഷേകായ് ധന്താരപ്രത്യക്ഷേപ്രിയവാദിനം-
വജ്ജയെൽ താദൃശം മിത്രം വിഷകുഭോധോ മുഖം॥

കാണുമ്പോൾ ഭംഗിപറകയും കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ ദോഷം ചെയ്യും ചെയ്യുന്നവർ അടിയിൽ വിഷവും മേലെ പാലും ഉള്ള കുടം പോലെയാണെന്നും അങ്ങിനെയുള്ള മിത്രത്തെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കണമെന്നുമാണു ഇതിന്റെ താല്പര്യം. ഒരുവൻ മിത്രത്തെ പനസപി കരിക്കത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവനോ അല്ലയോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ആയാളുടെ കുലം, ഗോത്രം, നാമം, മുതലായതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല.

“പുംസ്സു പത്രപഗുണമേവ നിരൂപണീയം
തജ്ജനഭൂമിവിനിരൂപകമാവുമൈവ.
കുങ്കാളകൂടമിഹ വന്ദതി സാഗരോത്ഥം
കോവാരവിന്ദമിഹ നിന്ദതി പങ്കജാതം.”

പുരുഷന്റെ സ്വഭാവഗുണത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ള ജനിച്ചത് എവിടെയാണെന്നും മറ്റും ആലോചിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. സമുദ്രത്തിലുണ്ടായതാണെന്നു വിചാരിച്ച് വിഷത്തെ വന്ദിക്കുകയോ ചെളിയിലുണ്ടായതാണെന്നു വിചാരിച്ച് താമരയെ നിന്ദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ലേ?

ഒരുപോലെയുള്ള സ്വഭാവക്കാരനാണെങ്കിൽ ഭൂഷാമാരുടെ മൈത്രിപോലും കളങ്കമില്ലാത്തതായിരിക്കും. “സേച്ഛം മാത്രമറി

അങ്ങിട്ടും സപ്പത്തിന്റെ പദങ്ങളെ” എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ അവർ പരസ്പരമുള്ള കാപട്യത്തെ അറിവാൻ കഴിവുള്ളവരാകയാൽ പരസ്പരം കപടം കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതും തന്നിമിത്തം അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മൈത്രിയിൽ കളങ്കം ഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. രണ്ടു ദോഷങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേർന്നാൽ അതുകൊണ്ടു പരസ്പരം ദോഷം തട്ടുന്നതല്ലെന്ന നമ്മുടെ ജ്യോത്സ്യന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഭർത്താവിന്റെ ജാതകത്തിൽ ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വ നിന്നാൽ ഭായ്ക്കും ഭായ്ക്കയുടെ ജാതകത്തിൽ ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വ നിന്നാൽ ഭർത്താവിനും ദോഷമാണെന്ന പ്രമാണമുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടുപേരുടേയും ജാതകത്തിൽ ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വ നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പരസ്പരം യാതൊരു ദോഷവും തട്ടുന്നതല്ലെന്നാണല്ലോ ജ്യോത്സ്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. സ്വഭാവസാമ്യമുള്ളവരുടെ മൈത്രി കളങ്കമില്ലാത്തതായിരിക്കുമെങ്കിലും ഒരു ഭൂഷണ വേറെ ഒരു ഭൂഷണൻ മിത്രമായിവരുന്നത് അമാവാസിയിലെ രാത്രിക്ക് സ്വന്തേയുള്ള കൂരിരുട്ട മഴക്കാറ്റു കൂടിയാൽ ഒന്നുകൂടി വർഷിക്കുന്നതുപോലെ ഭൂഷണ വർഷിച്ചു ഒരു കാലത്തും റോരെയാകാത്തവിധം നശിച്ചുപോകുവാനിടയായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു ഭൂഷണ എന്നുള്ളത അവനവനെ കെട്ടുകുന്ന മഹാശത്രുവാണെന്ന അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. റോ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു വേറെ ഒരവസരത്തിൽ വിസ്തരിക്കാം. ഒരുവൻ ഭൂസ്വഭാവമായാണെന്നറിയപ്പെട്ടാൽ അവനെ സൽസ്വഭാവമുള്ളവൻ ഒരിക്കലും മിത്രരൂപം സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല.

ഭൂമാന്മാക്കളുടെ വിചാരവും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ഒന്നുപോലെയാണെന്നാൽ അവരുടെ കാപട്യം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു ശുദ്ധാത്മക്കളായവർ പലപ്പോഴും അവരും പറ്റിപ്പോകുന്നത്.

മുമ്പ യാതൊരു പരിചയവുമില്ലാത്ത ഒരാളെ യദൃച്ഛയായി കണ്ടു സംസാരിക്കുവാനിടവന്നാൽ ആയാളെ മിത്രമെന്നു വിചാരിക്കുകയും ‘മിത്രമാണെ’ എന്നും മറ്റും എഴുതിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നത സാധാരണ പതിവായിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ പ

രിചയക്കാരാണെന്നല്ലാതെ മിത്രങ്ങളാണെന്ന പറഞ്ഞുകൂടാ. ശ്രേയസ്സിനെ കാക്കുകുന്നവർ നല്ല മിത്രങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുവാൻ സർവ്വമാ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രാപന്നിവാശയതിയോജതേഹിതായ
ഗുഹ്യാനിഗ്രഹതിഗുണാൻപ്രകടീകരോതി.
ആപൽഗതംചനജഹാതിദാതികാലെ
സന്മിത്രലക്ഷണമിദംപ്രവദന്തിസന്തഃ.”

‘ധർമ്മോപദേശംകൊണ്ട് ഭുജിക്കുമ്പ്രവൃത്തിയെ തടുക്കും സൽകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. മറച്ചുവെക്കേണ്ടകാര്യങ്ങളെ മറച്ചുവെക്കും. സൽഗുണങ്ങളെ പ്രസിദ്ധമാക്കും. ആപത്തുകാ പത്തുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. വ്യസനാദിസമയത്തിങ്കൽ വേണ്ടതു കൊടുക്കും. ഇതാണ് കൈതവമില്ലാത്ത മിത്രത്തിന്റെ ലക്ഷണം എന്ന് സത്തുകാൾ പറയുന്നു’. ഇങ്ങിനെയുള്ള മിത്രങ്ങളെയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്.

ജാത്യാദിഗുണങ്ങൾ മൈത്രിക്കു കാരണങ്ങളല്ലെന്ന പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഓരോ നല്ല വിദ്വാനായിരുന്നാലും മിത്രത്തിന്നു വേണ്ടതായ സൽഗുണങ്ങളില്ലാത്ത ഭൂപ്രഭാവിയാണെങ്കിൽ ആയാളെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ്, മഹാത്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

‘ഭുജ്ജനഃപരിഹർത്തവ്യോ വിദ്വയാലങ്കൃതോചിസൻ,
മണിനാഭൂഷിതസ്സുച്ഛ്വകിമസൗനഭയങ്കരഃ”.

ജാത്യാദിഗുണങ്ങളും വിദ്വത്ത്വവും ഉള്ളവർക്ക് മിത്രങ്ങളായിരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയില്ലെന്നല്ലാ പറയുന്നത്. സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടി ആവക ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ വളരെ വിശേഷംതന്നെയാണ്. സ്വഭാവഗുണമില്ലാതെയും മറുത്ത ഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞും ഇരിക്കുന്ന ഒരാളെക്കാൾ മറുത്ത ഗുണങ്ങളില്ലാതെയും സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയും ഇരിക്കുന്ന ആളാണു മിത്രമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ യോഗ്യൻ എന്നുപറയുന്നുള്ളു. സ്വഭാവസാമ്യമുള്ളവരുടെ മൈത്രിക്കു ദാർപ്പ്യമുണ്ടാകയുള്ളു എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു മേൽപറയപ്പെട്ട ലക്ഷണത്തോടുകൂടിയ സന്മിത്രത്തിന്റെ ലാഭത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും ആ ലക്ഷണമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉത്തമന്മാർക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന സന്മിത്രലാഭം സുവർണ്ണത്തിന്നു സുഗന്ധം ഉണ്ടാകുന്നതു പോലെതന്നെയാണു. ആ വിധമുള്ള ഉത്തമ മൈത്രി സകലകാര്യങ്ങളെയും അനായാസനാ സാധിപ്പിക്കുന്നതും കളങ്കമില്ലാത്തതും നശിക്കാത്തതും. ഉള്ള കീർത്തിക്കു കാരണമായിട്ടുള്ളതും ആണെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ലാ.

സുഗ്രീവനോടുള്ള മൈത്രി നിമിത്തം ശ്രീരാമനും ശ്രീകൃഷ്ണനോടുള്ള മൈത്രി നിമിത്തം പാണ്ഡവന്മാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിജയവും സൽകീർത്തിയും ഇന്നും ഘോരതോറും ഗാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു!

ചിററുർ വരവുരെ ശാമുമേനോൻ.

* ചില മലയാള വർണ്ണങ്ങൾ.

— : 0 : —

ചില മലയാള പദങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ വരുന്ന ഒരു സംവൃതസ്വരത്തെ സംബന്ധിച്ച മലയാളികൾ ഇപ്പോഴും ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നു. 'ആണ്,' 'ചെണ്ണ്,' 'കോറു,' മുതലായ പദങ്ങളിലെ അന്ത്യസ്വരത്തെ സംവൃതോകാരം എന്ന് കേരള പാണിനീയു കർത്താവ് ധ്വവഹരിക്കുന്നു. അതിനർണ്ണം, ഈ സംവൃത സ്വരത്തെ കുറിക്കേണ്ടത് ഉകാരോപരിചന്ദ്രക്കലയിട്ടാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, കേരള പാണിനീയു കർത്താവിന്റെ മതാനുയായികളായി തിരുവിതാംകൂറിൽ പലരും ഉണ്ടെങ്കിലും, ഉത്തര കേരളീയന്മാർ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ വിപ്രതിപത്തിയാണുള്ളതെന്നു കാണുന്നു. സംവൃത സ്വരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതും ഉച്ചരിക്കേണ്ടതും ആയ മേല്പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ പല പ്രകാരത്തിൽ എഴുതാറുണ്ട്. അകാരാന്തമായി 'ആണ്' എന്നെഴുതിയാൽ മതിയെന്ന് ഉത്തര കേരളീയർ ഏറിയ കൂറും നിഷ്പക്ഷിക്കുന്നു; അകാരോപരിചന്ദ്രക്കലയിട്ടു 'ആണ്' എന്ന രീതിയിലാണ് കൊച്ചിയിലും മറ്റുള്ള ആളുകൾ പലരും എഴുതുന്നത്. എന്നാൽ ബൈബിൾ മലയാളക്കാർ ഉകാരം മാത്രമാക്കി 'ആണ്' എ

* തിരുവനന്തപുരം കാളേജ് മലയാള സമാജത്തിന്റെ ഒരു യോഗത്തിൽ വായിച്ചത്.

ന്നുഴുതുകയും, മറുകാരമായി ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. കേരളചാണിനീയാനവൺകൾ ഉകാരോചരി ചന്ദ്രക്കലയിട്ടു ആണ്' എന്നുഴുതുന്നു. അകാരാന്തം മാത്രമായി ഏഴുതുന്നവർ, ചിലങ്ങളിലേ സംവൃതസ്വരമായി ഉച്ചരിക്കാറുള്ള. മറു ചിലതിൽ മചമ്പാർക്കാർ, 'നായ' (നായയുടെ), 'പായ' (പായയുടെ) മുതലായവയെപ്പോലെ അകാരാന്തമായിട്ടുതന്നെ ഉച്ചരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ബഹുവിധത്തിൽ ഏഴുതുകയും ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പദാന്തത്തിൽ ഒരു സംവൃതസ്വരം ഉണ്ടെന്നുള്ള വാദത്തെ എപ്പോഴും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അതിനെ കുറിക്കേണ്ടത് ഏതു രീതിയിലാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിലേ റിസംവാദം കാണുന്നുള്ളു. ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് 'കവനോദയ' പ്രവർത്തകൻ രാജശ്രീ കടന്നുനാട്ടു ഉദയവർമ്മ രാജാ അച്ഛൻകുട്ടം ഞാനായി ഇറയ്ക്കി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പദാന്ത സംവൃത സ്വരത്തെപ്പറ്റി സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, ചിഹ്നരീതിയിൽ കേരളചാണിനീയത്തോടു വായോജിക്കുകയും, അകാരാന്തമായി ഏഴുതി സംവൃതസ്വരോച്ചാരണം ചെയ്താൽ മതിയെന്നു വാദിക്കുകയും ഉണ്ടായി. കേരളീയ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പലരും മേൽപറഞ്ഞ വിധം സംവൃത സ്വരോച്ചാരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഏകമതക്കാരായിരുന്നിട്ടും, ചിഹ്ന രീതിയെക്കുറിച്ച് ഭിന്നമതക്കാരായിരിക്കുന്നതിന്റെ ഹേതു എന്നാകാം? വാസ്തവത്തിൽ, ഇവർ സമ്മതിക്കുന്ന സംവൃത സ്വരത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്നത് ഒരേ പ്രകാരത്തിലല്ലാ, ഇതാണ് ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് കാരണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ സംഭാഷണത്തെ ഉററുനോക്കിയാൽ, അവരിൽ പലരും മേല്പറഞ്ഞ സംവൃത സ്വരത്തെ ഒരു സംവൃത-ഏകാരമായി ഉച്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിക്കാം; ഇത് തമിഴിനോടുള്ള അടുപ്പംകൊണ്ടുണ്ടായ ഭേദമായിരിക്കണം. ഇവരുടെ ഇഴുത്ത രീതിയെ മറുക്കുവർ വിലക്ഷണമായി കരുതി ആക്ഷേപിക്കുന്നതും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇവർ മേല്പറഞ്ഞ സംവൃത സ്വരത്തെ ഉകാരത്തിന്റെ വകഭേദമായി ഗണിക്കാതിരിക്കുകയും, ഉകാരോചരി ചന്ദ്രക്കലയിട്ടെഴുതുന്ന വിഷയത്തിൽ

ഉദാസീനരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അത്ഭുതകരമല്ലല്ലോ. തിരുവ നാന്തപുരം മുതൽ വടക്കോട്ട് കൊച്ചി വരെ പലേടത്തും സംവൃ തോകാരമായിട്ടാണ് പലരും ഉച്ചരിക്കുന്നത്: അതിനാൽ, ഉകാ രോപരി ചന്ദ്രക്കലയിടുന്നതിന്റെ ആചാര്യം അവർക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകുവാനിടയുണ്ട്. അതിനാലത്രെ 'കേരളപാണിനീയ' വിധിയായ അനുപത്തിക്കുന്നതിൽ അവർ, പുഷ്പാചാരലംഘന വൈമനസ്യമല്ലാതെ, വാസ്തവമായ വൈമത്യാകാട്ടാതിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, മലബാർക്കാരുടെ സംവൃതസ്വരം ഉകാരത്തിന്റെയോ ഏകാരത്തിന്റെയോ വകഭേദമല്ല. കോഴിക്കോട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവരുടെ സംഭാഷണരീതിയെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കിയാൽ മേല്പറഞ്ഞ സംവൃതസ്വരം ഇകാരത്തിന്റെ ഉൾവലിവാണെന്നു തോന്നും. ആകയാൽ അവർ ഉകാരോപരി ചന്ദ്രക്കലയിട്ടെഴുതുവാൻ മറിക്കുന്നത് വിസ്മയജനകമല്ലല്ലോ. ഇനി സംവൃത-ഏകാരമായി ഉച്ചരിക്കുന്നവർ ചിലരുണ്ട്; ഇവർ മിക്കവാറും കൊച്ചിസ്ഥാനാനിവാസികളാകുന്നു. ഇവരും കേരളപാണിനീയത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാറില്ല.

മേൽപറഞ്ഞ സംവൃതസ്വരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാ മചടങ്ങുകളുടെ ബഹുവചനരൂപം നോക്കുമ്പോൾ ആ സ്വരം ഉകാരം (ഏണ്ണം) ആയി മാറുന്നുവെന്ന് കണ്ടാണു് സംവൃതസ്വരം ഉകാരത്തിന്റെ വകഭേദമെന്നു കേരളപാണിനി വിധിക്കുന്നത്. അന്ത്യസ്വരം സംവൃതോകാരമല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാർക്കു് ഇപ്പറഞ്ഞ ബഹുവചനരൂപങ്ങളിലെ സ്വരമാറ്റത്തിനു സമാധാനമായി, പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ അന്ത്യസംവൃതസ്വരം ലോപിച്ചു ഉകാരാഗമം വരുന്നു എന്നു പറയാമല്ലോ; എന്നുവെച്ചാലും, പ്രത്യയത്തിന്റെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രവേശത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ ഈ സമാധാനം അവിടെ സാധുവല്ലാതെ വരുന്നതാണു്. പിന്നെ ഉച്ചാരണത്തെ അനുസരിച്ചു ലിപിയെക്കുറിക്കണമെന്നുള്ള നിഷ്കഷം നോക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ രീതി അശാസ്ത്രീയമായിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. മലബാർക്കാരുടെ സംവൃതസ്വരം ഇകാരത്തിന്റെ ഉൾവലിവായിരിക്കെ അതിനെക്കുറിപ്പാൻ ഇകാരോ

പരി ചന്ദ്രകലയല്ലേ ഇങ്ങനെയോ ? എന്നാൽ അവർ അകാരം മാത്രമായിട്ടാണല്ലോ എഴുതുന്നത്. അതിനാൽ അവരും അവ്യവസ്ഥിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സംവൃത-അകാരം ഉച്ചരിക്കുന്നവർ അകാരോപരി ചന്ദ്രകലയിട്ടുന്നത് സാധുതന്നെ. സംവൃത-ഉകാരക്കാർ ഉകാരോപരി മിത്തലിട്ടുന്നതും ശരിയാണു്. പൂണ്ണ ഉകാരമെഴുതുന്നവർ അതേവിധം ഉച്ചരിക്കാതെ സംവൃതസ്വരമായി ഉച്ചരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ആക്ഷേപമില്ലാതിരുന്നേണ്ടു്. ആകപ്പാടെന്നോ കിയതിൽ കേരളചാണിനീയ വിധിയോടു യോജിക്കുന്നവരാണു് അധികമാളുകളെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രസ്തുത സംവൃതസ്വരം വാസ്തവത്തിൽ ഉകാരഭേദമായിരിക്കണം. അതു ദേശഭേദം കൊണ്ടും ഉത്തരാഷ്വാസമേളനത്താലും അവിടവിടെ മാറുപോയതായിരിക്കാം. കേരളചാണിനീയകർത്താവു് മധ്യകേരളീയന്മാരുടെ പ്രയോഗത്തെ അവലംബിച്ചു് വിധിചെയ്തിരിക്കയാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും അതിനെ ആദരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാതെന്നാണു്. മറ്റുള്ള ഭിന്നോച്ചാരണക്കാർ താന്താങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിന്നു ചേർന്ന രീതിയിൽ അടയാളം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവിധം സഹിക്കാമായിരുന്നു. അതു ചെയ്യാതെ അവ്യവസ്ഥിതമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതു യുക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലാ. ഈ അന്ത്യസ്വരോച്ചാരണ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നഭിന്ന രീതികളെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന കാലമത്രയും, സംവൃതസ്വരവിഹ്നകായ്ക്കത്തിൽ മലയാളികൾ വിധോജിച്ചിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ എന്നു തോന്നുന്നുമുണ്ട്.

ഇനി മറ്റൊരു വണ്ണത്തെക്കുറിച്ചു അല്പം പറയാനാണു്. 'നന,' 'പന' ഇത്യാദികളിലെ ദ്വീതീയവണ്ണത്തെക്കുറിപ്പാൻ പ്രത്യേകലിപി ആവശ്യമെന്നു ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നിഷ്കഷിക്കുന്നു. ഒരു ലിപി ഒരേ ഒരു വണ്ണത്തെയേകുറിക്കാവൂ എന്നും, ഒരു വണ്ണത്തെക്കുറിപ്പാൻ ഒരേ ഒരുലിപിയേ ചാട്ടുള്ളൂ എന്നും ശാസ്ത്രം നിഷ്കഷിച്ചെന്നുണ്ട്. ആനിയമത്തിനു് മലയാളഭാഷയിലേഅക്ഷരപട്ടികയും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. ഈ നിഷ്കഷത്തെ അനുസരിക്കയാണെങ്കിൽ, 'നന' യിലേ രണ്ടുവിധവണ്ണങ്ങളെയും ഒരേ ലിപി കൊണ്ടു്കുറിക്കുന്നതു അയുക്തവും ആകുന്നു. 'തിന്നുന്നു,' 'തീന്നു,' 'തി

നാം എന്നിവയിലെ ദീർഘവർണ്ണങ്ങളെ ഒരു പോലെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനു ചിലരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ഈ ലിപിഭേദമില്ലായ്മയാണല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, ലിപിഭേദം ചെയ്യുന്നത് മലയാളഭാഷയെ അഭ്യസിച്ച് തുടങ്ങുന്നവർക്ക് സന്ദേഹനിവാരകവും, ശാസ്ത്രീയരീത്യാ ആവശ്യകവുമാകുന്നു. ഈ വർണ്ണത്തെക്കുറിപ്പാൻ കേരളചാണിനീയകർത്താവ് നിന്ദിച്ചതായ 'ണ' എന്ന ലിപിയാണ് ആദരണീയമെന്നുള്ളത്, തമിഴിൽ അതേ വർണ്ണത്തിനുള്ള ലിപി ഇതന്നെ അനുരൂപമായിരിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ സിദ്ധമാകുന്നു. ഈ ചരിയലിപിക്ക് അച്ചുകൂടക്കാർ കഠിന ശ്ലേശിക്കുമായിരിക്കാം. 'ണ' എന്നതാഭാഷവാൻ 'ണ്'യുടെ ഒടുവിലത്തെ കൂറിപ്പു തട്ടിക്കളയുകയും, 'ണ്'യുടെ താഴത്തെഭാഗം എടുത്തുകളയുകയോ ചെയ്താൽ മതിയാകും. ഉകാരം ചേരുമ്പോഴത്തെ രൂപത്തിനു 'ഏച്ചി' എന്ന വാക്കിലെ 'ണ'വിനെ പ്രയോഗിക്കുകയോ, അഥവാ, ഉകാരക്കുറിപ്പായ ചുഴിപ്പു ചേർക്കുകയോ ചെയ്യാം. ദീർഘത്തിനു ണ്നയുടെ അന്ത്യഭാഗം ചേർത്താൽ കിട്ടുന്ന 'ണ്' മതിയാകും. ഇങ്ങിനെ, ഈ പുതിയ വർണ്ണത്തെ തഴെ കാണിക്കുന്ന പ്രകാരം കുറിക്കാം.

ഉ—ഃ:- (എ) ഇന്നം. ഇണ്ണാം. ഇണി. വാണീന്ന. കണകുണ്ണ. (ഇത്യാദി)

(ഈ) ഇണ്ണിത്. ഇണ്ണാക്ക്. ഇണ്ണിയും. തിണ്ണന്ന. എണ്ണ. (ഇത്യാദി)

ഈവിധം പുതിയ ലിപികളേ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അച്ചുകൂടക്കാർ പ്രത്യേകം കരുവുകളുണ്ടാക്കുന്നതു ഉത്തമമായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ മലയാളത്തിൽ വന്നുതുടങ്ങിയതു മുതൽക്കു ചില ഉച്ചാരണങ്ങളെ കുറിപ്പാൻ ലിപികളില്ലാതെ നാം ശ്ലേശിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഫാദർ (Father) മിഡ്വൈവ്കൾ ഫ്രീഫ് ഏ മുതലായ വാക്കുകൾ മലയാളത്തിലെഴുതുമ്പോൾ F എന്ന ഉച്ചാരണത്തിന് 'ഫ' എന്നേ അച്ചടിക്കാൻ ഇട വരുന്നുള്ളൂ. ഇതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി ചിലർ ഫയുടെ മീതെ ചന്ദ്രക്കലയിടുകയും, ചിലർ ഇംഗ്ലീഷിലേ, അന്തരചിഹ്നം ഇടുകയും ചിലർ മറുവിധം സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിട മലയാള മനോരമ അച്ചുകൂടക്കാർ മറോരുവിധം ഉപായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ഫ' യു

ഒരു ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഇടത്തോട്ടു ഒരു കുറിപ്പുകളുടെ ചേർത്ത് എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് അവർ പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഇതിന് പുതിയതായി ഒരു കരുവ് വാർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. ഈ വിധം പുതിയ പുതിയ ലിപികളേ അച്ചുകൂടക്കാർ ഉണ്ടാക്കുന്ന പക്ഷം ്രേ' കാരത്തിന്റെ കാര്യവും സുലഭമാകുന്നതാണ്. പുതിയ ലിപികൾ പൂർവ്വാചാരനിഷ്ഠന്മാർക്ക് തടവിക്കയില്ലെങ്കിലും കാലക്രമേണ ആദരണീയമായിത്തീരുമെന്നതിന് സംശയമില്ല.

ഈ പറഞ്ഞ ്രേ' കാരം ഏതുവർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നതാണ് എന്നാണ് ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളതു. കേരള പാണിനീയകർത്താവ് ഇതിനെദന്ത്യങ്ങളുടെകൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തഴിയിരിക്കുന്നു. മൂല്യമായ ്രേ' യെയും, ദന്ത്യമായ ്രേ' യെയും, ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ജി ഹാഗ്രാ മുറയ്ക്കു മുഖാവനോടാദന്തത്തോടും അടുത്തുവരുന്നുവെന്ന് കാണാം. എന്നാൽ, ്രേ' എന്ന പ്രസ്തുതവർണ്ണത്തിന്റെ സ്ഥാനം ്രേ' യുടേതല്ലെന്നും, ്രേ' ്രേ' എന്നിവകൾക്ക് ഇടയിലാണെന്നും അതിനാൽ, ്രേ' കാരത്തെ കേവലദന്ത്യമായി ഗണിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ്രേ' കാരത്തേ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ജി ഹാഗ്രാ ദന്തമുഖത്തിന് അല്പം മേലായിരിക്കുന്നു. ഈ വർണ്ണത്തെ ഉപദന്ത്യം എന്നൊരു പുതിയ ഗണത്തിൽ ചേക്കുന്നതല്ലേയെന്നു മായുള്ളത്? ്രേ' എന്നത് ണകാരം തേഞ്ഞുണ്ടായതാണെന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ ്രേ' എന്ന വർണ്ണം ദവർഗ്ഗത്തിനും തവർഗ്ഗത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു വർഗ്ഗത്തിലേ അനുനാസികമാണെന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാം. പ്രസ്തുതവർഗ്ഗത്തിന് തൽകാലം മേലവർഗ്ഗം എന്നു പേരിടാം. ഈ ലിഖവർഗ്ഗത്തിൽ അനുനാസികമായ ്രേ' കാരം കൂടാതെ വേറെ വർണ്ണങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയിലാണ്, ഏന്റെ, അന്റെ മുതലായ വാക്കുകളിൽ ്രേ' എന്ന ലിപിയാൽ കുറിക്കപ്പെടുന്ന ഉച്ചാരണമാകുന്നു. സാക്ഷാൽ, റകാരത്തിനും ഈ വർണ്ണത്തിനും തമ്മിൽ പ്രത്യാസം ഉണ്ടു. ശബ്ദാഗമനോക്തിയാൽ അർദ്ധം + ഓ'

ആണ്' അവന്റെ' എന്നായിട്ടുള്ളത്. ടകാരം തേഞ്ഞു ടറകൾ കിടയിലുള്ള ഒരുച്ചാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 'തെററൻ', 'ചിററ' മുതലായവയിലെ 'ററ' ഇപ്പറഞ്ഞ ഇടവർണ്ണത്തിന്റെ ഇരട്ടിപ്പാണെന്നും. ഈപുതിയ വർണ്ണത്തെ കുറപ്പാൻ 'റ' യെ ഒന്നു രിരിച്ചിട്ടു കാണിക്കാം. ഇപ്രകാരം, ചവറ്റം തേഞ്ഞുണ്ടായിട്ടുള്ള വർണ്ണങ്ങളിൽ രണ്ടുമാത്രം മലയാളത്തിൽ സാധാരണ നടക്കുന്നുണ്ട്. അവയെ ഉദാഹരിക്കാം:—

ട റ ഡ ഡ ണ (മൂലം. ന്യ.)

റ ... ... ണ (ഉപദന്ത്യം)

ചവറ്റത്തിലുള്ള റ, ഡ, ഡ, എന്നീമൂന്നിനും എറിമായി ചിലവറ്റത്തിൽ വർണ്ണങ്ങളില്ലാ. 'ട്ര' എന്ന ദ്വിതപത്തിന്റെ എതിരായ 'ററ' എന്ന വർണ്ണത്തെ മുറയ്ക്കു്, 'ന' എന്ന ലിചിയെ അല്പം തിരിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന 'റ്റ' എന്ന ചിഹ്നംകൊണ്ടു കുറിക്കാം.

മലയാളത്തിൽ, 'ണ' കാരം ഏകാകിയായിവന്നിട്ടുള്ള ഒരു ആകൃതി അല്ലെന്നും; ഒരു ചിലവറ്റത്തിലുള്ള രണ്ടു വർണ്ണങ്ങളിലാണെന്നെന്നും; ഈ ചിലവറ്റത്തെ ചവറ്റത്തിന്റെ തേമാനംകൊണ്ടുണ്ടായതായി ഗണിക്കാമെന്നും; 'ണ' കാരത്തെ കേവലദന്ത്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രത്യേകമൊരു വറ്റത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിപ്പറകയാണ് വേണ്ടതെന്നും അനുമാനത്തിൽ തെറ്റുണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ലാ.

മേല്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ച് 'രസികരഞ്ജിനി' ചുസ്തകാധിപതം, പത്രപാഠകന്മാരും ത്രാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനം ചെയ്യേണമെന്നുള്ള അർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ ലേഖനത്തെ തൽക്കാലം ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

നമ്മുടെ മാതൃഭാഷകന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള ശുഷ്കാന്തിപോലെതന്നെ ഞങ്ങളുടെ വായനക്കാർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ര. ര. പ.

ഒരു ഗണനലീലാ.

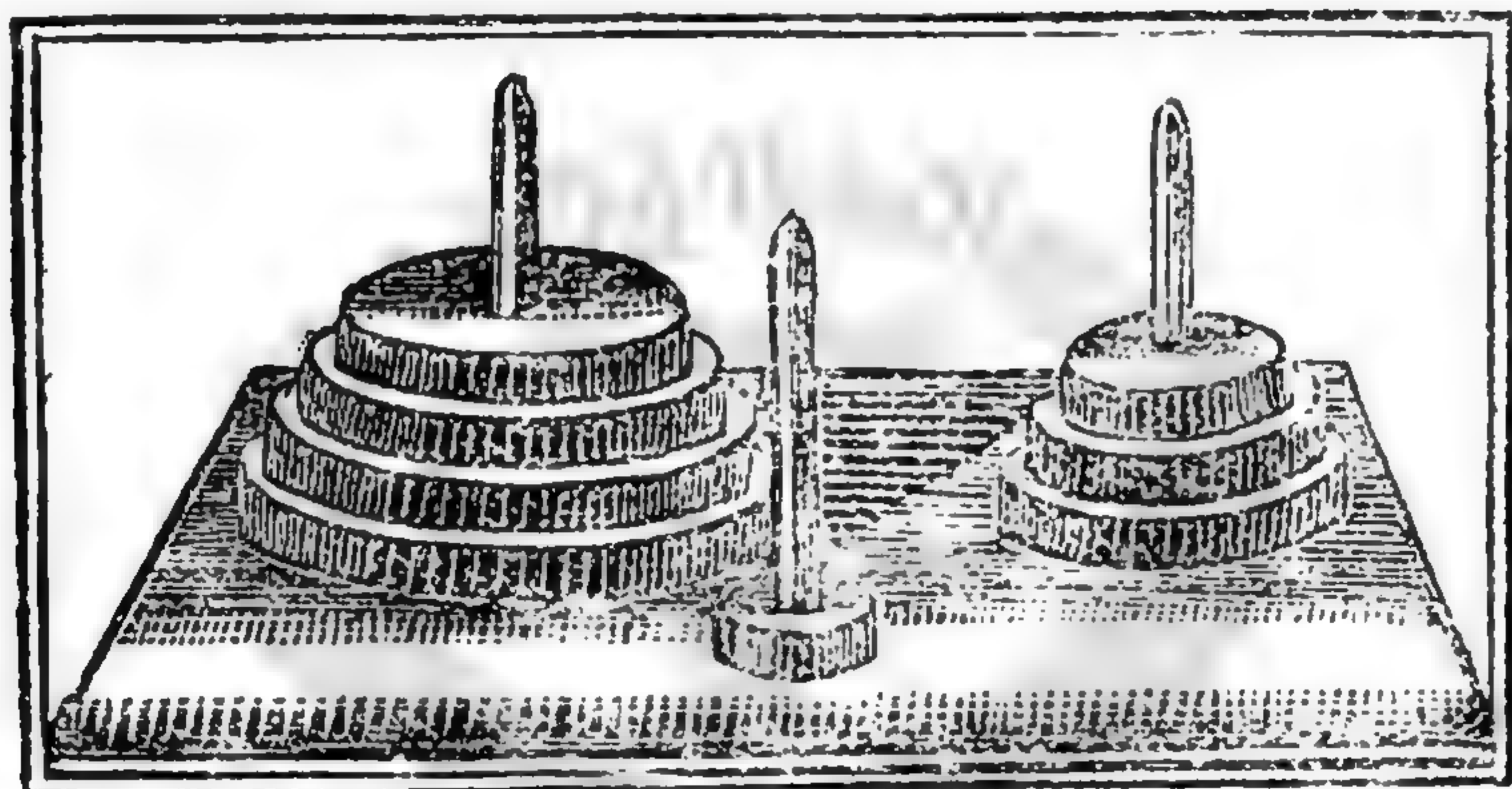
—:0:—

കാശിയിലെ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ 'ഭൂമിയുടെ നേർ മദ്ധ്യം' എന്ന വെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ഏകദേശം ഒരു മുഴം പൊക്കവും ഒരു തേനീച്ചയുടെ ശരീരത്തോളം വണ്ണവും ഉള്ളതും വൈരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതും ആയ മൂന്നു തൂശികൾ ഒരു പിമുളത്തക്കിടിന്മേൽ നിൽക്കിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ ഒരു തൂശിയിന്മേൽ നര-സപ്തർഷ്ടികൾ കോൽക്കിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ കട്ടി, ഉള്ളതിലും ചുവട്ടിലും അതിന്റെ മീതെ ശേഷമുള്ളവയിൽ വലിയതും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ ഏറ്റവും ചെറിയതും ഉള്ളതിലും മുകളിലും ആയിട്ടുണ്ടാകുന്ന കോൽക്കിട്ടിരിക്കുന്നത. ഇത ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഗോചരമാണെന്നും സൃഷ്ടിസമയത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നതാണെന്നും അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവിനാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട അലംബ്യങ്ങളായ ആ മൂന്നുകൾക്കു ഭാഗം വരുത്താതെ ക്ഷേത്രത്തിലുള്ള സത്യാസികൾ മേൽ പറഞ്ഞ സപ്തർഷ്ടികൾ ആദ്യത്തെ തൂശിയിന്മേൽ നിന്നും മൂന്നാമത്തെ തൂശിയിന്മേലേക്കു മാറുന്നതിന്നു രാവുപകലും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ആ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു സമയത്ത് ഒരു സപ്തർഷ്ടി മാത്രമെ എടുക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്നും, ആദ്യത്തെ തൂശിയിന്മേൽ നിന്നും ഒരു കട്ടി ഒന്നാമതായി എടുക്കുമ്പോൾ അത കട്ടികൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തതായ ഒരു തൂശിയിന്മേൽ ഇടേണമെന്നും, ഒരു കട്ടി അതിനെക്കാൾ വലിയതായ ഒരു കട്ടിയിന്മേൽ അല്ലാതെ ചെറിയതായ ഒന്നിന്മേൽ വെക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ആണു കല്പനകൾ. ഇപ്രകാരം കട്ടികൾ എല്ലാം മൂന്നാമത്തെ തൂശിയിന്മേലേക്കു മാറിയ ഉടനെ ഗോചരവും ബ്രാഹ്മണരും എല്ലാം പൊടിയാശ്ശോവുകയും ലോകം അപ്പോൾ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുമത്രെ !

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം കട്ടികളോ തൂശികളോ കാശിയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു എന്നിങ്ങനെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതുവിധമായാലും ഞങ്ങൾ ഉ

പായം ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ച് ആരും വലിയ സമത്സർ തന്നെ
യായിരിക്കണം. ഈ കുട്ടികളും രണ്ടാമൂന്നോ മണിക്കൂറുകൊണ്ട് മൃ-
ന്നാമത്തെ തൂശിയിന്റേലക്കു മാറിക്കൂട്ടയാമെന്ന ചിലർക്കു തോന്നി-
യേക്കാം. എന്നാൽ അത് അത്ര കുറച്ചു സമയം കൊണ്ടും മറ്റും
സാധിക്കുന്നതല്ല. രണ്ടു കുട്ടികൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നാൽ അവ-
യെ മാറ്റുന്നതിന്നു മൂന്നു നീക്കങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും മൂന്നു കു-
ട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഏഴു നീക്കങ്ങൾ വേണമെന്നും നാലു കു-
ട്ടികൾക്കു പതിന്നഞ്ചു നീക്കങ്ങൾ വേണമെന്നും നാലു പരീക്ഷി-
ച്ചു നോക്കിയാൽ അറിയാമല്ലോ.

ഈ ചിത്രം എടുക്കുകയ്ക്കു മുന്നോട് ഒരു നിലയെ കാണിക്കുന്നു.

	1	2	3
ബി	സി ₃	സി ₂	സി ₃
സി			
എ			

എ. ബി. സി. എന്ന മൂന്നു കുട്ടികൾ. അക്കം ഇട്ടിരിക്കുന്ന
ത് എത്രമാത്രെ നീക്കം എന്ന കാണിച്ചുനാണു ൨-൦-ബിട. എ
ന്നവെച്ചാൽ ആറാമത്തെ നീക്കത്തിന്നു ബി. എന്ന കുട്ടി അതി
ന്റെ മൂൻ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത മൂന്നാമത്തെ തൂശിയിൽ
ഇടണമെന്നാണു.

മൂന്നുകുട്ടികൾ ഉണ്ടായാൽ അപയെ മാറുന്നതിന്റെ ക്രമം ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ക്രമത്തിന് ഓരോ കുട്ടിക്കുടുംബത്താലും നീക്കങ്ങളുടെ തുക ഒന്നെരട്ടിച്ചു അതിൽ ഒന്നധികമാവുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, എത്ര കുട്ടികൾ ഉണ്ടോ ആത്രപ്രാവശ്യം ൨. എന്ന സംഖ്യ എടുത്ത തമ്മിൽ ചെരുക്കി കിട്ടിയ തുകയിൽ നിന്നും ൧. കുറച്ചാൽ ആവശ്യമുള്ള നീക്കങ്ങളുടേ സംഖ്യ കിട്ടുമെന്നും സ്പഷ്ടമാണ്. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഗോപുരത്തിന്നു നൂറു കുട്ടികൾ ഉള്ള അവസ്ഥക്കു ൨. നെ നൂറു പ്രാവശ്യം അതുകൊണ്ടു തന്നെ ചെരുക്കി ൧ കുറച്ചാൽ കിട്ടുന്നതത്തോളം നീക്കങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ഇത പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ ചൊന്നിടയെക്കാവുന്ന മറ്റരി ചെറുതായ ഒരു സംഖ്യയല്ല.

18, 446, 744, 073, 709, 551, 615 നീക്കങ്ങളാണു ആവശ്യമുള്ളത്. ഒരുനീക്കത്തിന്നു ഒരു സെക്കൻഡ് അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം കുട്ടികൾ അറുപത്തിനാലും മൂന്നാമത്തെ തുശിയിന്റേലക്കു നീക്കത്തിന്നു അൻപതിനായിരം ലക്ഷം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അധികം വേണ്ടിവരുന്നു! കലിയുഗത്തിന്നു 432000 കൊല്ലവും ഒരു ചതുർയുഗത്തിന് അതിൽ പത്തിരട്ടിയും മാത്രമേയുള്ളൂ. റം കണക്കിന് എത്ര ചതുർയുഗങ്ങൾ കൂടിച്ചാൽ ആണു നമ്മുടെ സ്വപ്നമായ കാര്യം സാധിക്കുക എന്നുള്ള സംഗതി ഏറ്റവും വിസ്മയജനകമായിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം വിനോദവും അറിവും ഒരുപോലെ കൊടുക്കുന്നതായ ഗണനലീലകളിൽ പണ്ടുള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാർ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ചിലർ ഈ പരിപീഠനം ഭാഷാപരമായ ധനികന്മാരേയും രാജാക്കന്മാരേയും പഠിപ്പാനും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലേ ഒരു രാജാവ് ഒരു സന്യാസിയോടു കൂടി ചതുരഗം വെക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പന്ത്രയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആദ്യം കുറച്ചു തക്കമുണ്ടായതിനാൽ, രാജാവ് തൊൽക്കുന്ന പക്ഷം വരയിൽ നൂറുകളികൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തെതിന്നു ഒരുമണിനെല്ലും രണ്ടാമത്തെതിന്നു രണ്ടാമണിയും മൂന്നാമത്തെതിന്നു നാലാമണിയും ഇങ്ങിനെ ഇരട്ടിവിതനം എല്ലാകളികൾക്കും വെണ്ടിവരുന്ന നെല്ലു മുഴുവനും കണക്കാ

കി കൊടുത്താൽ ചെലവുന്നസന്യാസി ചരകവും രാജാവ അതിനെ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ രാജാവ രോഷം വന്നു തന്റെ വിലക്കൊടുപ്പാൻ ഒരു നിയമനിയമം ഇല്ലാതെ സന്യാസിന്മാർ മാപ്പുചോദിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. ഈ കഥ വായനക്കാരിൽ മിക്കപേരും കെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്നും കെറക്കാത്തവർ ജിജ്ഞാസയുണ്ടാകിൽ അവർ തന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളുമെന്നും ഉള്ളവ ശ്വാസത്താൽ പന്തയത്തിന്റെ വില ഇവിടെ കണക്കാക്കുന്നില്ല. മേൽ പറഞ്ഞ ബ്രഹ്മഗോപുരം മാറ്റുന്നതിന്നു എത്രനീക്കങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടോ അത്രനാൽമണികളും ആവശ്യമുണ്ടെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

കെ. കെ. വാരിയർ ബി. എ.

മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികസ്ഥിതി, ദുഷ്യാന്തരൂപണ കാണിക്കുവാനെന്നപോലെ, സി. ഡി. ഡേവിഡ് അവർകൾ ഒഴികെ മാറ്റ സങ്കല്പ ഭാഷാബന്ധുക്കളും മെന്തെ അപലംബിച്ചു തുടർന്നു, മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥ എന്നതലവാചകത്തോടു കൂടി താഴെ വരുന്ന ഉപന്യാസം അതേവിഷയത്തേപ്പറ്റി പേരെ ഒന്നിനോട് ഒത്തുനോക്കി അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കളെ നിർണ്ണയിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. മിഥുനമാസത്തിലെ പരസ്യപ്രകാരം ൧൨ ക. സമ്മാനം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത ഉപകാരസ്മരണയോടുകൂടി ഈ ഉപന്യാസകന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. സ്ഥലമുരുക്കത്താൽ പ്രകൃതോപന്യാസത്തിന്റെ പകുതിയിൽ ഏതാനും ഭാഗം അധികം മാത്രമേ ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ ചില അഭിപ്രായങ്ങളും കുറിപ്പുകളും അവിടവിടെയായി ഭാഗാവസാനത്തിൽ ചെടുത്തുകയും സന്ദർശിപ്പുന്നോ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനോ അനുചിതങ്ങളെന്നു തോന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാ ഘട്ടങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ അവസരത്തിൽ 'മലയാളപത്രങ്ങളും മാസികകളും (ഇംഗ്ലീഷ് വർത്തമാനപത്രങ്ങളോടും മാസികകളോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തി) എന്ന വിഷയത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്തമോപന്യാസത്തിന് എടുത്തുപിടിക്കു സംഭാവന മുമ്പു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വിവരവും വായനക്കാരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ലേഖകന്മാരുടേ സൗകര്യത്തിന്നു

പേണ്ടി, മുൻനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അവധിയിൽ ഒരു മാസമുടി കൂടി അടുത്ത കന്നിമാസം ൨൦-ാം ന-യോടുകൂടി ഉപന്യാസങ്ങൾ രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസിൽ എത്തിച്ചുതന്നാൽ മരിക്കുന്നതും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ര. ര. പ.

മലയാളഭാഷയുടെ

താൽക്കാലികാവസ്ഥ.

-----o:-----

മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവതമിഴിൽനിന്നാണെന്ന ചിലർ, അതല്ല, സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നാണെന്ന മറുചിലർ, * അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ സദികാരയോഗ്യമായിട്ടുള്ളത് ഏതഭിപ്രായമാണെന്ന, ഈ അവസരത്തിൽ, ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നതോന്നില്ല.

മലയാളഭാഷയിൽ തമിഴുപദങ്ങളും സംസ്കൃതപദങ്ങളും ധാരാളമുള്ളതായി നാം അറിയുന്നു. നമുക്കു ഭാഷയിലുള്ള ചില പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോകുന്നതായാൽ, അവയിൽ തമിഴുപദങ്ങളാണ് അധികമുള്ളത് എന്നും, അതിലെ ഭാഷാ, സാമാന്യമായി തമിഴുരീതിയെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത എന്നും കാണപ്പെടും. അന്നത്തെ ആളുകളുടെ ഭ്രമം തമിഴിൽനിന്നു പദങ്ങൾ കടംവാങ്ങുകയും മറ്റും ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നുവെന്ന ഇതിനാൽ വിചാരിക്കേണ്ടതായിവരുന്നു.

ഈ ഭ്രമം അസ്സമിതമായതിനുശേഷമായിരിക്കണം, സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു പദങ്ങൾ കടംവാങ്ങണമെന്നുള്ള ഭ്രമം തുടങ്ങിയത്. ഈ ഭ്രമം അസാമാന്യമായി വലിക്കയാൽ, സംസ്കൃതവിദക്കു പ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടി, സംസ്കൃത പദങ്ങളെ മലയാള ഭാഷയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു ചേർക്കുമെന്നായി. ആളുകൾക്കു ഓരോ കാലത്തു ഓരോന്നിലായിരിക്കും ഭ്രമം എന്നുള്ളത നാമിന്നു കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്ന മൂല്യ സംഗതികളിൽ ഒന്നാകകൊണ്ടു ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച കായ്ക്കത്തിൽ, ഇങ്ങിനെ ഒരു മാറ്റമുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനോ ആരെയും കിററപ്പെടുത്തുവാനോ ഇല്ല.

---

* തമിഴിന്റെ സ്വഭാവദരിസ്ഥാനമാണു മലയാളത്തിന്നുള്ളതെന്നും ചിലർ ഭയപ്പെടുന്നതും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

മലയാളഭാഷയിലെ മാതൃകാകവിതകളെന്ന നിസ്സാരതയോടുകൂടി വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായ രാമായണം, ഭാരതം, മുതലായ പ്രശസ്ത പുസ്തകനാദികൾ ഭാഷാസ്തവത്തിൽവന്നു ചേർന്നതല്ല എന്നു ഏകദേശം ഈ അവസരത്തിൽ തന്നെയാലറിയാം. പുതു കാലങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥൻ എന്ന ചുരുക്കമായിരുന്നുവെന്ന വരികൾ, * ഉണ്ടായിരുന്നവർ അതിയോഗ്യന്മാരായിരുന്നതിനാൽ അക്കാലത്തുണ്ടാകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ നല്ലവയായെന്നും, കവിയെന്നോ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നോ ഉള്ള പേർ വല്ല വാദത്തിലും സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി കണ്ണമടച്ചു വാടി പുറപ്പെട്ടു ആളുകൾ അക്കാലത്തു ഇപ്പോഴെയോലോ എന്തോ, ഭാഷയാക്കുന്ന നിമ്ബലവായുവിൽ കഴുദുപുസ്തകങ്ങളാക്കുന്ന വിഷവായുക്കൾ അധികമായി കലർന്ന ജനസാമാന്യത്തിന്നു ഭാഷാ വരുത്തുക ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം സ്ഥാപിച്ചാലും നിഷേധിച്ചാലും അക്കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ നല്ലവയായെന്ന പൊതുവിൽ സമ്മതിക്കാതിരുന്നതുകൂടാ.

ഇതിന്നശേഷമാണല്ലോ പ്രസിദ്ധകവിയാൽ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ പുറപ്പാട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ വളരെ നന്നെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നത്. ആട്ടകഥകൾ ഉണ്ടാക്കിയ കോട്ടയത്ത രാമപുരാണവും മറ്റും മറന്നുകൂടുന്നതല്ല, അക്കാലങ്ങളിൽ പദ്യങ്ങളാണ് അധികമായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഏത ഭാഷയുടെയും ശൈശവകാലത്തു പദ്യങ്ങളാണു ധാരാളമുണ്ടാവുക എന്നുള്ള അഭിപ്രായം ധിക്കാരയോഗ്യമല്ലെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടുണ്ടാകയും അക്കാലത്തു പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികമുണ്ടായതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും തന്നെ ചിന്തിപ്പാനില്ല.

എങ്കിലും മലയാളഭാഷക്ക് അത്യാവശ്യമായ ഒരു പ്രാകരണവും നിഖണ്ഡവും ഇല്ലെന്നുള്ള ന്യായത്തെ പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ കിടന്നിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഔറോപ്പ് ഖണ്ഡത്തിൽനിന്നു ഇവിടെവന്ന മലയാളഭാഷ അഭ്യസിച്ച്, 'ഇങ്ങട്ടെന്നാ പ്രബലമതിമാൻ' (കേരളീയരെ ലജ്ജിപ്പിക്കേണ്ടതിനായിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു) ആ ന്യായത്തെ ശക്തികൂതകവണ്ണം പരിഹരിച്ചുവെ

നല്ല പായേണ്ട. അദ്ദേഹം മലയാളഭാഷയെ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുകയും നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ അഭ്യുദയത്തിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാമനസ്സുനാണെന്നുള്ളതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. അദ്ദേഹം കേരളോല്പത്തി, കേരളപ്പഴമ മുതലായ ചില ഗദ്യചുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചതായി പ്രസ്താവമുണ്ട്.

കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ ബി.എ, മുബായിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു ഏതാനും വാചകങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്ത കാണിക്കുന്നതു സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു താഴെ ചേർന്നു. “ ഗദ്യചുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള മിഷ്യനറിമാർ നമ്മുടെ കൃതജ്ഞതയ്ക്ക് അർഹരാകുന്നു എന്നിലും പദപ്രയോഗത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രാകരണത്തെ അധികമായി അനുസരിച്ചിട്ടോ എന്നോ ഇവരുടെ ഗദ്യത്തിന് ഒരു മിഷ്യനറിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു തീർന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലെപ്പോലെ അച്ചടിച്ച് ബൈബിളുചെയ്തു പ്രാകരണചുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിലും, ഒരു പ്രാകരണരീതിയും ചില വാചകസംകേതങ്ങളുമുള്ള ഭാഷയാണു മലയാളമെന്ന് ഇവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. രാമനെ കണ്ടു എന്ന പറയുന്നതിന്നു ചകരം രാമനാൽ കണ്ടു എന്നോ, രാമനിൽ കണ്ടു എന്നോ, പറയുന്ന നടപ്പ് ഒരിക്കലും ഇല്ലായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഇനിക്കു കൊടുക്ക എന്നും നീ എന്നിന്നു വന്നിപ്പോ എന്നും മറ്റുമുള്ള വാചകങ്ങൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ അന്നും മലയാളികൾക്കു ദുസ്സഹമായിരുന്നിരിക്കണം. ഈ സംഗതികളെ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കാതെ എഴുതിയതിനാൽ മിഷ്യനറിമാരുടെ മലയാളത്തിന് ഒരു വൈരുദ്ധ്യം വന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടു. ബൈബിളിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് നന്നായിട്ടുള്ളതോളം ബൈബിൾ തർജ്ജമയുടെ മലയാളവും നന്നായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ചുസ്തകത്തെ ഇപ്പോൾ വായിക്കുന്നതിലധികം മലയാളികൾ വായിക്കുമായിരുന്നു ” (ഭാഷാപോഷണി 1074 മകരം). ഇതു കൂടാതെ ഇതിടെ പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകൾ ബി. എ, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉൽകർഷണത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുള്ളതിൽ “ഏതാദൃശന്മാർ മൂലഭാഷകളുടെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന

അബദ്ധംപോലെതന്നെയാണു, ബൈബിൾ മുതലായവയുടെ തത്വമനുശ്രയിച്ചുള്ള ചില ത്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മലയാളത്തിന്റെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അബദ്ധവും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (രസികരഞ്ജിനി 1078 ഇടവം ലക്കം ൧൦). ഭാഷയുടെനന്നുക്കു വേണ്ടി മിഷ്യനറിമാർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നുവരികിലും നേരയാകുന്നില്ലെന്നാണല്ലോ ഈ മഹാനാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നതു.

മിഷ്യനറിമാർ ഇവിടങ്ങളിൽ അച്ചുകൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടു കൂടി പുസ്തകമുണ്ടാക്കി അച്ചടിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളവിചാരം പലരിലും ഉദിച്ചു തുടങ്ങി.

ഏകദേശം ഇതിനോടടുത്ത കാലത്തായിരിക്കണം, കേരള കാളിദാസനേന്ന് എല്ലാവരിലും പാമ്പാലും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേ അച്ചുകൂടത്തിന്റെകീഴിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഖക്കകമ്മിറ്റി വകയായി വളരെ നല്ലപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു സ്കൂളുകളിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതു. കോട്ടയം സി. എം. എസ്സു, വകയായും ബ്രിട്ടീഷിൽ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ മിസ്റ്റർ ഗാന്തൂവെറർ സായുധവർകളുടെ വകയായും, വെങ്കോട്ട അച്ചുതപണിക്കരവർകളുടെ വകയായും, പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ദേശികഭാഷാപദങ്ങൾ കൂടികലർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഭാഷാശാക്തജ്ഞത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ നൂതന പുസ്തകങ്ങളാകുന്ന ആദരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭാഷാഗാനയെ ഇടക്കിടെ പലരും യഥാശക്തി അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നല്ലേ പറയേണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ നടന്നു വരുമ്പോളാണു, “കവിസമാജം” ഉണ്ടായതു. ഈ സമാജമാണ് ഏറെത്താമസിയാതെ ഭാഷാപൊഷിണി സഭയായത് എന്ന് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മലയാള രാജ്യനിവാസികളായ സകലരുടെയും മാതൃഭാഷ മലയാളമാണെന്നു വരികിലും, ദേശമതഭേദാനുസരണമായി, സംസാരിക്കുന്നതിലും

ഏഴുതൂണരിലും ചിലഭാഷാഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതറിയാക്ഷെപ്
മായ ഒരു കായ്കമാകുകൊണ്ട ഈ ഭാഷയെ പരിഹരിച്ച ഭാഷ
കു ഐതര്യം വരുത്തണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ സഭയുടെ മുഖ്യോ
ദ്ദേശങ്ങളിൽ ഒന്ന് എന്നു ആ സഭ പ്രത്യേകമായി അറിയിക്കുണ്ടാ
യിട്ടുണ്ട്. ഈ ആന്തരം സഹചരാക്ഷണത്തിന് ആരെല്ലാം എന്തെ
ല്ലാം പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നും എത്രത്തോളം തുണ സിദ്ധിച്ചുവെന്നും
മറ്റും ആലോചിച്ച അഭിപ്രായം പറയേണ്ടുന്ന ചുമതല വഹി
പ്പാൻ ഇവിടെയെത്തുന്നില്ല. എങ്കിലും ഭാഷാപോഷിണീ സഭയുടെ
സ്ഥാപനാനന്തരം, പലതരം രാജാക്കൾ ഒരു പുതിയ ശക്തിസിദ്ധി
ച്ചിട്ടെന്ന പോലെ, പുസ്തകമേഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതിനും അവയെ
അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനും ആരംഭിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാവു.
പലതരം നിലയുള്ള പുസ്തകങ്ങളും പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. അച്ചക്കുടങ്ങ
ൾ വലിക്കുകയും അച്ചടിക്കുലി പണ്ടത്തേതിൽ കുറയുകയും നല്ല
പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ അച്ചടിപ്പിച്ചുകൂടു എന്നൊരു നിയമം ഇല്ലാ
തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തു, കവിയശഃപ്രാത്ഥികൾ വലി
ച്ചാൽ, പുസ്തകങ്ങളുടെ തുക വലിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ളത
ഭാഷിക്കുണ്ടായി വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ചില മഹാത്മാർ സർവ്വ
സ്ഥങ്ങളാകുന്ന മനോഹരലതകളേ കൊണ്ട ഭാഷയാകുന്ന ഉദ്യാ
നത്തെ അലങ്കരിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. വായനക്കാരുടെ മനസ്സിന് ആ
ഹ് ലാഭവും ബുദ്ധിക്കു വികാസവും ജ്ഞാപിക്കാത്ത പുസ്തകങ്ങൾ
ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെ പക്ഷികളുടെ ചുട്ടെരിൽ ഇടസന്ധ്യക്കു പര
ക്കുന്ന കടവാതിലുകളോടു ഉപമിക്കാമെന്നു പറയാം. നല്ല
നാണുങ്ങൾ ഉണ്ടായതോടുകൂടി, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായതിനാൽ, ക
ള്ളനാണുങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്രകാരംതന്നെ, നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ ഉ
ണ്ടായിട്ടുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥപോലെ ക്ഷുദ്രപുസ്തകങ്ങളുണ്ടാ
യി എന്നു വരുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനുണ്ടാവില്ല. എങ്കിലും
ചിത്തപ്പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കാൾ പുസ്തകമുണ്ടാക്കാതി
രിക്കു നല്ല എന്നു പറയാതിരുന്നാൽ അത ഒരു വലിയ അനിതിയാ
യി വിചാരിക്കപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നു. വെല്ലാത്ത ബാലപ്രഭവ
ത്തിനെക്കാൾ ഇല്ലാത്ത ബാലപ്രഭവം സുഖംപോൽ എന്നുള്ളത
ഇവിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു.

മലയാളഭാഷയുടെ ഇപ്പോഴത്തെസ്ഥിതി ദുരവിധം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ, മാതാപിതാക്കന്മാരും തക്കരക്ഷാകർത്താക്കന്മാരും ഇല്ലാതെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന അനാഥക്കുട്ടികളുടെ സ്ഥിതിയോടു തുല്യമായിരിക്കുന്നു എന്ന തെളിയുന്നതാണ്. ഭാഷയെ മനഃപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുകയും ഭാഷയുടെ ഉൽകർഷണത്തെ കാംക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള വിചാരം പ്രബലപ്പെടേണ്ടതിന്നു വേണ്ടുന്നവഴികളോന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഭാഷ ഇങ്ങിനെ കിടക്കുന്നത്. ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന് ആളുകൾ കരുതിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അറിവു സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്നു മാത്രമായി വിദ്യ അഭ്യസിപ്പാൻ ആരും ഇല്ലെന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം ആളുകളുടെതുക നന്നെ കുറഞ്ഞിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു വല്ലസംശയവുമുണ്ടോ? തുല്യയോഗ്യന്മാരായ രണ്ടാളുകളിൽ ഒരാൾ ൧൦ കൊല്ലം മലയാളവും മറേറുവൻ ൧൦ കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷും പഠിച്ചു എന്നും ഇവർ ഇരുവരും ഉദ്യോഗത്തിനായി ഒരാളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എന്നും ഇരിക്കട്ടെ. ഇവരിൽ ആരെ ആയിരിക്കും ആദ്യം ഉദ്യോഗത്തിന്നു നിയമിക്കുക? ഇവരിൽ അധികശമ്പളം കിട്ടുന്നത് ആക്കായിരിക്കും? ഉദ്യോഗവും അധിക ശമ്പളവും കിട്ടുന്നത് ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ച ആൾക്കായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കുന്നവരുണ്ടോ? ഈസ്ഥിതിക്കു മലയാളഭാഷ വേണ്ടപോലെ അഭ്യസിക്കുന്നതിന്നു ആളുകളുണ്ടാകുമൊ? ആളുകൾ ഇല്ലെന്നവന്നാൽ മലയാളപണ്ഡിതന്മാരുടെ സംഖ്യ പ്രതിദിനം കുറഞ്ഞുവരികയില്ലയൊ? മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ ഇല്ലാതെയായാൽ മലയാളഭാഷയിൽ ഉത്തമചുസ്തക്കളുണ്ടാക്കുന്നതിന്ന് ആളില്ലെന്നുവരാതിരിക്കുമൊ?

ഭാഷയെ പഠിക്കുവാനുണ്ടാകുന്നതിനായി പുറപ്പെടുന്നവർ ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഒന്നാമതായും മൂല്യമായും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഏതായാലും മലയാളപണ്ഡിതന്മാരുടെ തുക വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ഒന്നാമതായി ചെയ്യണം എന്നുപറയേണ്ടതല്ലെന്നും അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

സി. ഡി. ഡേവിഡ്.

നാഗാനന്ദം.

ജീമൂതവാ— നന്നായിനാഡിവഴിരക്തമൊലിച്ചിട്ടുണ്ട്
ണ്ടെന്നല്ലിനിയ്ക്കിനിയുമുണ്ടുടലിൽമാംസം
തോന്നിലതുപിതവവന്ന വിധത്തിലെന്നോ
തിന്നാതിരിപ്പതുവേദം മഹനീയമുത്തേ! ॥ (നർത്രി)

ഗരു— (വിചാരം) ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! ഇപ്പോൾ ഈ സ്വീതി
യിലായിട്ടും ഇങ്ങിനെ ഉറച്ചിടമായി സംസാരിക്കുന്നുവ
ല്ലോ. (പ്രകാശം) അല്ലേ മഹാസത്വ!

ഏകദേശത്തിൽനിന്നുനിന്നുടെ
രുധിരംഞാനപഹരിച്ചു കൊക്കുകൂറ്റാൽ
അധുനായെയുത്താൽമമ

ഏകദേശമിന്നപഹരിച്ചു ഹന്തദവാൻ ॥ (നർത്രി)

അതുകൊണ്ട് അങ്ങ ആരാണെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെ
ന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ജീമൂ — വിശപ്പുകൊണ്ടു പീഡിതനായിരിക്കുന്ന അങ്ങയെ ഇതൊ
ക്കെപ്പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നത യുക്തമല്ല. അതുകൊണ്ടു ര
ക്തമാംസങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തിവരുത്തിയാലും!

ശംഖ— (സംഭ്രമത്തോടുകൂടി അടുത്തുചെന്നിട്ട്) വൈനതേയ!
വൈനതേയ! സാഹസം പ്രവൃത്തിക്കരുത്. അദ്ദേഹം സ
പ്തമല്ല. അദ്ദേഹത്തിനെ മോചിച്ചാലും! എന്നെ ഭക്ഷിച്ചാ
ലും! അങ്ങക്കു ഭക്ഷിപ്പാനായിട്ടു വാസുകി കൽപ്പിച്ചുയച്ചിരി
ക്കുന്നത എന്നെയാണ്. (എന്നു മാറുകാണിക്കുന്നു)

ജീമൂ— (ശംഖമൂഢനേകണ്ടിട്ടു വിചാരം) ഈ ശംഖമൂഢൻ ഇ
പ്പോൾ വന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ ആഗ്രഹം ഫലിക്കാതെ വ
രുമെന്നുണ്ടോ?

ഗരു— (രണ്ടുപേരെയും നോക്കിട്ടു) നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും വല്ല
ചിഹ്നമുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളിൽ ആരാണു സപ്തമെന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല.

ശംഖ— ഇവിടെ ഭ്രമമുണ്ടാവാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല.

അഞ്ചാമങ്കം.

സ്വസ്തിദൃഢരസ്സിപ്പുള്ളതുകിടക്കട്ടേ, തന്നെ കണ്ടുകൊ
പാത്തീലേ, പായുന്നൊരന്റെറുചിന്തയാം നാവും ഗണിക്കില്ലയോ
മൃതീഭം വിഷവഹിധുമനിരയാൽ മങ്ങും മണിതപിടുചേ
ന്നത്തൽപ്പെട്ടിഹ വീർത്തുവിടുന്നഹണം മൂന്നിനകാണീലയോ ||
ഗത— ശ്രംഖലാധരന്റെ ഹണങ്ങളേകണ്ടിട്ടു ജീമൂതവാഹനനോ
ക്കി) എന്നാൽ ഞാനിപ്പോൾ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുള്ളത് ആരെ
യാണ് ?

ശംഖ— വിദ്യാധരവംശതിലകനായ ജീമൂതവാഹനനാണ് ഉ
പദ്രവിച്ചത്. കരുണാലേശമില്ലാത്ത അങ്ങ് ഇങ്ങിനെ പ്ര
വൃത്തിച്ചുവല്ലോ.

ഗത— (വിചാരം) അയ്യോ! ഇദ്ദേഹമാണോ വിദ്യാധരകുമാരനാ
യ ജീമൂതവാഹനൻ ?

മഞ്ഞാലും മല,മേത,മന്ദരമഹാജാലം, മഹേന്ദ്രാചലം
മഞ്ജുശ്രീരജതാദ്രി,യീമലയമെന്നല്ലാചലേടത്തിലും
ഭജിക്കാതെതിരിച്ചുകേൾപ്പുതിഹലോകാലാകസഞ്ചാരിയായ്
രഞ്ജിച്ചിട്ടമി പന്റെ ചാരണഗണം പാടുംയശോരാശിയേ || (നമ്പ)
സർവ്വമാ ഞാൻ വലുതായ പാപപങ്കത്തിൽ നിമഗ്നനായി
രിക്കുന്നു.

ജീമൂ— ഹേ സപ്താധിപ ! അങ്ങ ഇങ്ങിനെ പകച്ചുവശമായിരിക്ക
ുന്നത എന്താണ് ?

ശംഖ— ഇത പകക്കുവാൻതക്ക സമയമല്ലെന്നുണ്ടോ ?
ഭജഗാരിയിൽനിന്നിവന്റെ ഗാത്രം
നിജമെയ്തൊണ്ടിഹവീണ്ടൊരങ്ങയെന്നെ |
നലമാറരസാതലത്തിൽനിന്നും
തലദേശത്തിൽ തയിക്കയുക്കുമെന്നോ || (നൻ)

ഗത— ശരി ! കരുണാർച്ചിത്തനായ ഈ മഹാപുരുഷൻ എന്റെ
ഭക്ഷണത്തിലേക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ സപ്തത്തി
ന്റെ പ്രാണരക്ഷക്കുവേണ്ടി തന്റെ ദേഹത്തേ ഇനിക്കു ഇ
രയാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ ഇവിടെ എന്റെ പ്ര

നാഗാനന്ദം.

പുത്തി രീരെ തെറാച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു ?
ബുദ്ധമുനായേത്തന്നെയാണ് ഞാൻ ഹിംസിച്ചത്. ഈ മഹാ
പാപത്തിന്നു അഗ്നിപ്രവേശമല്ലാതെ വേറെ ഒരു പ്രായശ്ചി
ത്തവും കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു കുറച്ചു അഗ്നി എവിടെ
നിന്നു സംഭവിക്കേണ്ടു ? (മുൻഭാഗത്തെ നോക്കിട്ടു) ഭാഗ്യം !
ഇതാ ചിലർ അഗ്നിയോടു കൂടി ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വരുന്നുണ്ടു
ല്ലോ. ഇവരേകാത്തതിൽക്കൂടാതെന്നു.

ശംഖ— കുമാര ! ഇതാ അങ്ങയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ എത്തി
ട്ടുണ്ട്.

ജീമൂ— (സംഭ്രമത്തോടുകൂടി) ശംഖമൂഢ ! എന്റെ അടുത്തിരുന്ന
ഉത്തരീയംകൊണ്ടു ശരീരം മൂടി എന്നേതാണിഷ്ടക്കോള ! അ
ല്ലാത്തപക്ഷം അഹനമ്മമാരെങ്ങാനും എന്നു ഈ സ്ഥിതി
യിൽകണ്ടാൽ ചെയ്യുന്ന പ്രാണശ്വാസംചെയ്യും.

ശംഖ— (ഒരു ഭാഗത്തെ വീണുകിടക്കുന്ന ഉത്തരീയമെടുത്ത് അപ്ര
കാരം ചെയ്യുന്നു.)

(അനന്തരം വധു ഭായ്മാരോടുകൂടി ജീമൂതകേതു പ്രവേശി
ക്കുന്നു.)

ജീമൂതകേതു— (കണ്ണീരോടുകൂടി) അയ്യോ ! ഉണ്ണീ ജീമൂതവാഹന !
'അന്യൻ' 'തന്റേറവ'നെന്റീമുറകരുണയിൽനോ

ക്കേണ്ടനേരേകനേയോ

നന്നേറെപ്പേരെയോകാപ്പതു സമുചിതമെ

ന്നെന്തുനീചിന്തിയാഞ്ഞു ।

ഇന്നിത്താക്ഷ്യകൽനിന്നിട്ടൊരുപണിവരനെ

കാക്കുവാൻ നീമരിച്ചാൽ

വന്തു, താ, നമ്മ, യഹൻ, വധുവിതുവിധമീ

വംശമുന്മൂലനാശം ॥

(൧൦൦)

പൃഥ— (മലയവതിയോടായിട്ടു) മകളേ ! ക്ഷണനേരം ക്ഷമിക്ക !
നിരന്തരമായി വീഴുന്ന അശ്രുധാരകളാൽ ഈ അഗ്നികെട്ടു
വാൻ ഭാവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കരയാതിരിക്കൂ !

അഞ്ചാമങ്കം.

(എല്ലാവരും ചുറ്റിനടക്കുന്നു)

ജീമൂതകേതു— അയ്യോ ! ഉണ്ണി ! ജീമൂതവാഹന !

ഗത— (കേട്ടിട്ട്) “അയ്യോ ! ഉണ്ണി ! ജീമൂതവാഹന !” എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതുകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം ജീമൂതവാഹനന്റെ അഹങ്കാരത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വക്കുപുള്ള അഗ്നിയേപറ്റി ആലോചിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. പുത്രനേ ഹിംസിച്ചിട്ടുള്ള ലജ്ജകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനോക്കുവാൻ തന്നെ ഞാൻ ശക്തനാകുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അഗ്നിയേപറ്റി ആലോചിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് എന്നിനാണ് ? കടൽവക്കത്തല്ലേ ഞാൻ നിൽക്കുന്നത് ? അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ

മുപ്പാരൊന്നായ് ഗ്രസിപ്പാനിളകുമിനജ്ജി

ഹപാദമായ് സൂര്യുലോക

പ്രാപ്തിയ്ക്കോ എന്നു തോന്നും പരിചിന്തമരമാം

ജപാലജാലംകലനം ।

ഉല്പാതകാറ്റിനൊക്കും മമചിറകടിയാ

ലുജ്ജലത്തായുമഞ്ജുന

കല്പാന്താത്മ്യഗ്രമായുളളാത ബദ്ധവബുഹൽ

ബ്ധാനുചിത് ചാടുവൻഞാൻ ॥

(എന്ന എഴുന്നീൽക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു)

ജീമൂതവാ— അല്ലേ പക്ഷിരാജ ! ഈ നിശ്ചയത്തേ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ! ഈ പാപത്തിനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം ഇതല്ല.

ഗത— (മുട്ടുകുത്തിനിന്ന തൊഴുതുകൊണ്ട്) മഹാത്മൻ ! എന്നാൽ പിന്നെ എന്താണ് ? പറഞ്ഞാലും !

ജീമൂ— അല്പംനേരം നിൽക്കൂ ! എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരേ അഭിവാദ്യം ചെയ്യട്ടേ.

ഗത— അങ്ങിനെയാവട്ടേ.

ജീമൂതകേതു— (കണ്ടിട്ട സന്തോഷത്തോടുകൂടി) ദേവി ! ദേവി ഭാഗ്യത്താൽ വരികുന്നു. ഇതാ ഉണ്ണി ജീമൂതവാഹനൻ

ലീമൻ കല്ലുരവിപ്പാൻ നിജജനകമഹാമാസസത്രം കഴിപ്പാ
നാരംഭിച്ചു തുടങ്ങിമഴ വിഷമമിതെന്നോത്തുടൻ ഭക്തിശാലി
ഭാരോപദ്യങ്ങൾനിർമ്മിച്ചതു പുഴവഴിയെ ചുറ്റുപട്ടത്തുവാഴ
നോരാബ്ജതേശനേകിപ്പെരിയമഴയൊഴിച്ചെന്നുലോകപ്രസിദ്ധം.

ഇന്നിമഴശ്ശോകമിതെന്നുപേരി
ദ്രോണിച്ചു ചേർത്തായതയച്ചിടുന്നു
എന്നാലിതിൻ ജാത്യമറിഞ്ഞുലോകർ
നന്ദിക്കുവാനായുടവം മഹാൻ ഞാൻ.

മഴ ശ്ലോകങ്ങൾ

—:0:—

കല്ലുരവിപ്പനെഴുത്ത പാർവതാരാം ഭൂതങ്ങൾ വായിച്ചുടൻ
ചൊല്ലേറുന്നോരു ചുറ്റുവട്ടപതിയോടിപ്പോരംധരിപ്പിക്കുവാൻ
വല്ലാതെമഴപെയ്കിടുന്നതുടനേമാറിത്തരേണമുവാൻ
വെല്ലാക്കൊണ്ടു ചതുശ്ശതത്തെവിരവോടെന്നാൽ കഴിച്ചിടവൻ

പരിചൊട്ട ചുകരചൊട്ടും ചുറ്റുപട്ടത്തുവാഴും
ഹരിഹരതനയാ! നിൻ പാദപത്മം തൊഴുത്തുനൻ
ഇരിവതുദിവസത്തിന്നിന്നതൊട്ടിന്നിമേലാ
ലരുതുകരുണയാതെ വഷമെന്നുള്ളശബ്ദം.

തിയ്യൊട്ടൊന്നുകഴിച്ചിടാമനുദിനം ചെച്ചൊം നമസ്കാരവും
നെയ്യൊടാകനാകാദ്രികൊണ്ടു കൃതമാം കയ്യാദിയും ചെ്യിടാം
വയ്യായെന്നൊരു ഗാഢമില്ലുവഴിവാടയ്ക്കായിരം നെന്റൊ
നയ്യാനിൻകൃപയാലഹോ മഴയിനിപ്പയ്യാതെയാക്കീടണം
കരളിൽപ്പണ്ടാരുടെന്നെടുത്തുവരിഷംമാതാവുനിൽക്കിലയോ
മെയ്യിൽപാരിയു മക്കു നൽകിയപി താ ഗംഗാംധരിച്ചിലയോ
വയ്യിപ്പോരം മഴമാറുവാൻതനയനെന്നുള്ളൊരു ക്ലിത്തിയെ
നയ്തുപ്പാ! മമചുറ്റുവട്ടമെന്തും നാഥാവരുത്തിടാലാ.

തായ്പ്പ നിന്തിരുവടിക്കാരു നേർച്ചനേന്നാൽ
ചെയ്യിക്കുരിപ്പു മഴയെന്നൊരു ലോകവാദം

ചൊഴായി വന്നിടുകിലോതവകുറുകാരാ
മിയാളുകൾക്കു തലപോക്കി നടന്നുകൂടാ.

5

കാതംപഞ്ചകമാകകൊണ്ടുവഴിയേ പത്രങ്ങളെത്തായ്ക്കയോ
ഭൂതങ്ങൾക്കുതുകിട്ടിയാലുടനെ വന്നങ്ങോട്ടുണർത്തായ്ക്കയോ
ചേതം കാലമിതാകകൊണ്ടു ജനതക്കുണ്ടെന്നുവെച്ചാ മഴ
കേതുംതാനൊരുദേദമെന്നിയെ ചൊരിഞ്ഞീടുന്നു ഭൂതേശപരാ. 6

ഞാനീവണ്ണംസ്തുതിക്കുന്നതു മതിചരമാഞ്ചലമെന്നുണ്ടുശങ്കാ
പാനീയേമുണ്ടുമല്ലോ പരിചിനൊട്ടുഭവാൻ വഷ്ഠമേറുന്നകാലം
താനുണ്ണാത്തവരുണ്ടോ പരന വരദനാ, മെന്നുചൊല്ലുന്നതായം
മാനിചിടേണമല്ലോമധുമഥനമഹേശാനപുത്രനാചോലം. 7

വെള്ളത്തിൽ സുഖമല്ല ടുഃഖമിദമെന്നുള്ളത്തിലില്ലായ്ക്കയാൽ
കുള്ളത്രാണമിവൻ പറഞ്ഞമൊഴിയെന്നുള്ളിൽ ഭൂമിചെയ്യുന്നതോ
മുളോരോന്നുരചെയ്യുകൊണ്ടു തിരുവുള്ളകെട്ടുകൊണ്ടോഭവാ
നെളോളം മഴമാറിടാത്തു സലിലേ പള്ളിക്കുറുപ്പാകയോ 8

ഭാത്തംചൊല്ലിനമസ്കരിക്കുമുടനേപദ്യങ്ങൾ നീർത്താക്കയും
പത്രംതന്നിൽവരച്ചുകൊണ്ടു ചുഴലിൽതാത്തുന്നതാനിങ്ങനേ
ശാസ്താവേതവശത്തിയില്ല വരിച്ചുമാറീടുവാനെങ്കിലോ
ശാസ്ത്രത്തിൽപറയുന്നതൊക്കേവിഫലം ബെന്തലുക്കുതന്നേസുഖം. 9

ദാനത്തേച്ചെയ്യുമെങ്കിൽപരിചിനൊട്ടലിവാഷണംചൊല്ലീടു
വൻഞാൻ

മാനത്തെങ്ങുംമഴക്കാറ്റൊരുകട്ടുസദൃശംചോലുമുണ്ടായിടൊല്ല
പവനക്കാലത്തെപോലേവരണമഖിലവും വൈലുമുണ്ടായ്ക്കരേണം
മാനിക്കേണംഭവാൻതാൻമഹിമയുമിഹമേദേക്കതിയും മാനുഷന്മാർ.
ദാതുതപംകുറവാകയോ സ്തുതികളേകെട്ടാൽ വെറുപ്പാകയോ
ചെതസ്തുഷ്ടിവരായ്ക്കയോ ചിലതുഞാൻചെയ്യുന്നചോരായ്ക്കയോ
ചേതംമറവനാകയോ ചവികളിൽ ശ്ലോകങ്ങളെത്തായ്ക്കയോ
ചെയ്തീടും മഴമാറിടാത്തതു ഭവാൻ ഭൂതേശനല്ലായ്ക്കയോ. 11

കല്പുതനമ്പൂരിപ്പാട്
(ബാലി വിജയ കർത്താവ്)

ഭഗവതീസ്തോത്രം.

— : 0 : —
സാദ്ധേരി—മുറിയടന്ത.

അന്തകാന്തകകാന്തതൻ, ചെന്തളിരടി
ഹന്തനീദജസപാന്തമേ

സന്തതമേഷണാബന്ധനം പൂണ്ടുനീ,
സന്താപസിന്ധുവിൽ നീന്തിക്കഴയൊല്ല.
വിഷയചയമിതു സത്യമോ നിത്യമോ സ്മൃത്യമോ,
വിഷമഗതിയെ വെടിഞ്ഞിനി—

പുരമാത്മചിന്തനയോഗമണകനീ— അന്തകാന്തകം
കഷ്ടകണ്ഠിതന്ദ്രം, ചുംബനദാനവും,
മന്ദമതന്ത്രസിദ്ധാന്തസമ്മാനവും,
മധുരതരമൃദുഗാനവും യാനവും സ്ഥാനവും,
അധരനവമധുപാനവും

യമനണയുമളവൊരുഫലംതരാ— അന്തകാന്തകം
തദ്രുകോടിശ്ചരി, തദ്രുപ്രദായിനി
തദ്രാണി, ഹെയോഗ നിദ്രാസ്വപത്രചിണി!
സതതമിതിശുഭകീർത്തനം പേർത്തുപേർത്താസ്ഥയാ
സദയമനുക്വലയാശുനീ

യമനണയുമളവൊരുഫലം വരാ. അന്തകാന്തകം

കെ- കെ- ടി.

ശ്രീശിവഗീത.

— : 0 : —

പൂർവ്വാചാര്യന്മാരായ മഹഷികൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അന്നേ
കും തത്വപരത നിക്ഷേപങ്ങൾ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്ന പെട്ടികളാ
യിട്ടാണു വേദവ്യാസമുനി പതിനെട്ടു ചുരങ്ങളേയും ശ്രീമഹാ
ഭാരതത്തേയും നിമ്നി ചിട്ടുള്ളത. ലൌകികങ്ങളായും പാരത്രികങ്ങ
ളായുമുള്ള തത്വചിന്താമണികൾ ഈ ആഷ്ടഗ്രന്ഥപ്പെട്ടികളിൽ

* 'കൈരളകുളഭട്ടം' അച്ചുകൂടം—തൃശ്ശിവപേരൂർ.

കിട്ടാത്തവയായി വളരെ ദുഃഖമായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പുരാണങ്ങളെ മറുത്തു സകല പ്രധാന ഭാഷകളിലേക്കും തജ്ജമപെയ്ത്ത് കാണുന്നതുതന്നെ ഇതിന്നൊരു നല്ല തെളിവുകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആർഷ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ കൈവെക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം മലയാളഭാഷക്കു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഇതിന്റെ ആദ്യഭാഗം ചിഹ്നമാണെന്നു ശ്രോതാവിന്നു തീർത്തതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതുമാണ്.

കിട്ടിപ്പാട്ടുരിതിയിൽ ഭാഷപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതായ ശ്രീശിവഗീത എന്ന പ്രമുഖപുസ്തകം പരമപുരാണത്തിൽ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു. പേരാത്തതത്വമായ ഐം ഒരു ഘട്ടം ശ്രീപരമേശ്വരൻ ശ്രീരാമസ്വാമിക്കു ഉപദേശിക്കുന്നതാകുന്നു. സീതാപഹാരം കഴിഞ്ഞശേഷം, ത്രൈലോക്യവിജയിയും പരമമാഹേശ്വരനുമായരാവണനേ ജയിപ്പാൻ പാശുപദവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാത്തവന്നു സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ള അഗസ്ത്യോപദേശപ്രകാരം ശ്രീരാമൻ പാശുപദവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച ശിവനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയസമയം, ഭഗവാൻ പരമേശ്വരൻ ഉപദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഇതിലെ വിഷയം. പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. സാക്ഷാൽ ഭഗവൽഗീതയിലെ പാശുപതവ്രതം വാചസ്പത്യം കാണിക്കുകയും മറുമുണ്ട്. ഇതിലെ പ്രമേയങ്ങളും അദ്വൈതതത്വഗർഭങ്ങളാണെന്നയാകുന്നു. ഭഗവൽ ഗീതയെക്കാൾ കഠിനമുള്ളതും അധികം എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധമാണ് ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു കൂടിപ്പറയാവുന്നതാകുന്നു.

ഇവിടെ ഇതിന്റെ ഭാഷാന്തരീകരണത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതും താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിലാണെന്നാണു ആദ്യം പറയേണ്ടത. ഏകദേശം പത്തുനൂറ്റാണ്ടു കിട്ടിയേക്കാണ്ടുപറയുകയെന്നു ഇതിന്റെ കവിയും ചെല്ലിട്ടുള്ളതും അദ്വൈതനോടും വൃത്തങ്ങൾ മാറിമാറി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും വായിക്കുന്നവർക്കു പലി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന പ്രയോഗങ്ങളാണെന്നു നമുക്കു ഭാഷാന്തരണത്തിനാവായ കൊല്ലങ്കോട്ട പുത്തൻവീട്ടിൽ ഗോപാലൻ നായർ പർക്കര സംസ്കൃതഭാഷയിൽ നല്ലവണ്ണം പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു മുഖവും ഭാഷയും കൂട്ടിനോക്കിയാൽ വെളിപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ഈ കവിയുടെ ഗുണനാഥനായ പതിത്തൊഴുകോവിലകത്തു മാനുവികുമാ ഏട്ടൻ തമ്പുരാൻ എന്ന പ്രസിദ്ധ കവിയായ കോഴിക്കോട്ടു നെടുമ്പാറ്റ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചുഴുതീട്ടുള്ളത ശിഷ്യവാത്സല്യം മൂലം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്നു കവിത്ത് അതിശയോക്തിയിലേക്കു കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ലേശം പോലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഞങ്ങൾക്കും അവിടുത്തെ ആ അഭിപ്രായങ്ങളെ എടുത്തു ചർച്ചിത ചർച്ചണം ചെയ്യുവാൻ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

എന്നാൽ ഈ കവിക്ക് കിളിപ്പാട്ടുരീതിയിൽ അതിപരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കുമോ എന്നുഞങ്ങൾക്കു ചിലപ്പോൾ സംശയം വരികയോ തോന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ചായേണ്ടിവരുന്നു. രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ പൂർത്തരീതിക്കു ചരണങ്ങളുടെ ഒടുവിലുള്ളതിന്റെ മുന്നക്ഷരം ഗുരുവാക്കി പ്രയോഗിക്കുന്നത് അഭംഗിയാണെന്നു കവി ഓർത്തിട്ടില്ലായിരിക്കാം. “ചേരുന്നിതായതോർക്കുചോര മനോമെന്തശ്ശും; തീരുമാറിന്നിന്നെന്നാലും പറക്കുനീ” ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ “ഓർത്തിട്ടു ബുദ്ധി ക്ഷയം” എന്നോ മറ്റോ ആദ്യത്തേ ചരണം അവസാനിപ്പിച്ചാൽ രണ്ടാംചരണം പോലെതന്നെ ഭഴേക്കം ലാളിത്ര്യവും കിട്ടുമായിരുന്നു. ചിലദിക്കുകളിൽ സംസ്കൃതവിഭക്തി പ്രയോഗധാരി ആവശ്യമില്ലാത്തതും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. “ശിവഗീതാം—ചൊൽചാൻ” എന്നും മറ്റു കൂട്ടേടത്തു “ശിവഗീത” എന്നുമാത്രം പ്രയോഗിച്ചാലും പോരാജ്ഞയുണ്ടോ? ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയാൽ അതു മിതമായിട്ടു വേറെ ചില ഭാഷങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും കവിതാഗുണവും വിഷയ ഗുണവും കവിയുടെ മനോഗുണവും കൂടി നോക്കുമ്പോൾ ഗുണത്രയാസ്സഭമായ ഈ ശിവഗീതാപുസ്തകം ഗുണത്രയാനുഭവമായ പ്രവഞ്ചനയിൽ വൈഷയികനായവർക്കു പോലും കേവലം നിർഗ്ഗുണബ്രഹ്മത്തെപ്പോലെ ഉപയുക്തമാകയാൽ ഏവരും വാങ്ങി വായിച്ചു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അന്യ മതക്കാരായവരും ഈ വക ഹിന്ദുമതത്വങ്ങളേ വായിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു വെങ്കിൽ അവർക്കു മതഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളിൽ അധികം ദൃഢതയുണ്ടാവുമെന്നു മാത്രമല്ല അന്യമതനിന്ദയിൽ നിന്നാഴി വുകിട്ടുവാനും എളുപ്പമുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ഒരു ദുർമ്മരണം.

— :o: —

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം.

പെരുവല്ലാനദീതീരത്ത് ജീണ്ണുപ്രായമായി നിൽക്കുന്ന വടവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിശ്ചാധമായി നടന്ന, ദേവീകുമാരസല്യാചദിവസം ചകൽ അഞ്ചരമണിക്കു ശേഷം പരിവട്ടത്തു നടന്ന സംഗതിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒന്നാമതായി വിവരിക്കപ്പെട്ടുവാൻ പോകുന്നത്.

പെരുവല്ലാനദി ശിവൻകാട്വിട്ടു പരിവട്ടത്തിനടുക്കുപോൾ, അതിന്റെഗതി അല്പനൂതാകാരേണ കുമത്തിൽ തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ പരിവട്ടത്തു വീടിന്റെ അടുത്ത പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തു കൂടിയും ചേരിപ്പറമ്പുകാരുടെ ചേരപ്പള്ളമെന്ന കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ നേർമദ്ധ്യത്തെ നന്നച്ചുകൊണ്ടും ആകുന്നു. ഈ കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കു മൂലയിൽ പരിവട്ടത്തു വീടും കിഴക്കേ അതിര പരിവട്ടത്തുകാരുടെ ഒരു നിലവും ആകുന്നു. പരിവട്ടത്തേക്കുള്ള സാക്ഷാൽ പടിയുടെ ഭാഗം വീടിന്റെ വടക്കുവശമുള്ള നാട്ടുവഴിയിലേക്കുവന്നെങ്കിലും മേൽപറഞ്ഞ നെൽക്കുഞ്ഞിന് അഭിമുഖമായിട്ടു തെക്കുപുറത്ത് ഒരു കൊട്ടിൽപടിയും (കൊട്ടോമ്പടി) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പടികയറിക്കടക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒത്തനടുക്കു വിലങ്ങത്തിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പലകയുടെ പടിക്കുകത്തേക്കുള്ള ഭാഗം പരിവട്ടത്തുമൂലം പടിയുടെമീതേയുള്ള പലകയുടെ രണ്ടാലൊരറ്റം ചേരിപ്പറമ്പിൽ ബാലകൃഷ്ണമേനവനും, പലതവണയും ഇരിപ്പിടങ്ങളായിട്ട് ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. കാത്യാനേപചനമെന്ന വൃജനയോ വാസുവത്താലോ ചേരിപ്പള്ളത്തേക്കുള്ള പോക്കുവരുത്തുകയാണ് ബാലകൃഷ്ണമേനവന് അമ്മുവായിട്ടു സംഭാഷണത്തിനുള്ള അവസരങ്ങൾ.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന സംവാദം നടന്ന ദിവസം ഏകദേശം രണ്ടുനാഴികപ്പകുലുള്ള സമയം ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ സ്വന്തം വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു റോട്ടിൽ കൂടി ശിവക്ഷേത്രത്തിനു നേരേവണപ്പോൾ എടത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞ് ഒരു ഇട

വഴിയിൽ കൂടി നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ഇടവഴി ചെന്നു തുറക്കുന്നത, കറുക, തൊട്ടാവാടി, മുക്കുറി, മുത്തങ്ങ മുറലായവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മൈതാനത്തിലേക്കാണ്. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഇടവഴിയുടെ മുഖത്ത് എത്തിയപ്പോൾ സന്ധ്യസ്തന്റെ കാർമ്മോലത്താൽ ഗ്രസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു കൊണ്ട് ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ട ദിക്കോക്കെ നിബിഡമായ നിഴലിൽ മങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു. മൈതാനത്തിൽ അങ്ങമിങ്ങമായി മേഞ്ഞുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന കന്നാലികളും ആടുകളും, അതിന്റെ ഇറമ്പിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന രണ്ടാമൂന്നോ ഇടയന്മാരും, താഴത്തുള്ള പരിവട്ടപ്പാടത്തു വേലയെടുക്കുന്ന നാലഞ്ചു ചുലയന്മാരും ചുലക്കുളികളും ഒഴികെ, ആപ്രദേശത്തു പറയത്തക്കമറ്റൊരു ജീവജാലവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വടിവീശി കാലടിപ്പാതയെ ആക്രമിച്ചിട്ടുള്ള തൊട്ടാവാടി തട്ടിപ്പിടിക്കുകൊണ്ടു പാടത്തിന്റെ വക്കത്തെയെത്തിയപ്പോൾ അല്പംദൂരെയൊതുവറമ്പത്തു നടക്കുന്ന കണ്ഡലീമണ്ഡുകയുദ്ധംകണ്ട് താഴത്തിറങ്ങുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു അവിടെത്തന്നെനിന്നു. പാമ്പു സാവധാനത്തിൽ തലമുഴുവനും മടയിൽനിന്ന പുറത്തേക്കു ചാക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ നാവുകൾ ഇളക്കുന്നതുകണ്ടു തവള അകലെക്ക് ഒരു ചാട്ടംചാടി. ഉടനേ പാമ്പു തലകീറപ്പോട്ടു വലിച്ചു മടയിൽത്തന്നെ ഒതുങ്ങി. അല്പംനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടു മണ്ടാമതും പാമ്പു തലപോക്കിയപ്പോൾ തവള തെരുതെരെ ചാട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. തൽക്ഷണം അതിതീക്ഷ്ണമായ സീൽക്കാരത്തോടു കൂടി പാമ്പു മടയിൽനിന്നു വാലുകുത്തിപ്പുറത്തു ചാടി പിന്നാലെ പാച്ചിൽ തുടങ്ങി. തവള ഭയപ്പെട്ടു വരമ്പത്തുനിന്നു കണ്ടത്തിലേക്കു മറിഞ്ഞു വീഴുകയും പോട്ടിച്ചു നിലവിളിക്കുന്ന തവളയുടെ കാലിന്റേൽ കടികൂടുകയും ഒരു നിമിഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. താഴത്തെക്കൂലി ഇങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കുമ്പോൾ മേലേ ചിറക്കുകൾ ചലിക്കാതെ വട്ടത്തിൽ പറന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കൃഷ്ണപ്പരിന്ത് ഈതരംകണ്ടു പാമ്പിനെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോകയും പോകുമ്പോഴി പാമ്പിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട തവള പരിവട്ടത്തേക്കുള്ള കൊട്ടിൽപ്പടി'യുടെ അരികേ വീഴുകയും ചെയ്തു.

തവള താഴെ വീണിട്ട് ഭൂധിക താമസം കൂടാതെ ഖാലക്സ്തമേനവനും അവിടേ എത്തി. തവളയേ തട്ടി പാടത്തേക്കിട്ടിട്ട പരിചിതമായ സ്വസ്ഥാനത്തു കയറി അടുത്തു കഴിഞ്ഞ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു മനോരാജ്യം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു സുച്ഛപ്രായമായി യാതൊരു ചേപ്പും കൂടാതെകണ്ടു കുറച്ചുനേരം ഇരുന്നു. അതിന്റെശേഷം അതിദൂരത്തിങ്കൽ നീരാവിയാൽ മൂടപ്പെട്ടതു പോലെ നീലവണ്ണങ്ങളായും അപ്രകൃതങ്ങളായും കാണപ്പെടുന്ന പച്ച തങ്ങളിലുള്ള വൃക്ഷമൃഗാദികളുടെ സ്വരൂപനിണ്ണയാ ചെയ്യുവാൻ ദൂരനിവാസികളുടെ സ്വാഭാവികദൃഷ്ടികൾക്കു കേവലം അസാധ്യമാകുന്നതു പോലെ ഇന്നപ്രകാരമെന്ന വിവരിക്കപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമായ ആചൽ ശങ്കയാൽ വ്യാകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറാസ്സിന് ഉന്മേഷമുണ്ടാകുവാനോ, ദാവിയായോ വർത്തമാനമായോ ഉള്ള ആചത്തിൽ നിന്ന മോചന മാർഗ്ഗം കാണുവാൻ ഉണ്ടാവുന്ന സന്തോഷത്തലോ ഒരുവൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, താളംവിടിച്ച ഗാനരീതിയിൽ മുളകുത്തുകൊണ്ടാണു ഖാലക്സ്തമേനോൻ മനോരാജ്യസമാധിയിൽ നിന്നും ഉണർന്നത്.

പ്രകൃത്യാസംഗീതത്തിന്റെ ആചാരമധുരത്വം അറിയാത്തവനും വാസനാരഹിനനും ആയ ഖാലക്സ്തമേനവൻ പ്രകൃതിവിജ്ഞമായ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ ദൈന്യത തോന്നിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു ചെയ്യുന്ന ഗാനരീതിവിട്ടു മുളകുത്തുന്നത സാധാരണ മട്ടിലാക്കി.

അമ്മു ആദരണങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചു ശിഷ്യത്തിരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ടു തലമുടി രണ്ടായിപ്പകുത്ത് ഒരുപകുതി മുറുവാക്കുമാറ്റുവേർപ്പെടുത്തുകൊണ്ടു പുഴക്കടവിലേക്കു പോകും വഴിയാണു മുളകുത്തുന്ന ശബ്ദം കേട്ടത്. മച്ചവളരെ പരിചയമുള്ളതായിരുന്നു വെങ്കിലും പതിവിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു പാടുപാടുന്നതായി തോന്നിയതുകൊണ്ടു കാട്ടത്തെളിക്കുന്ന കൂക്കിവിളികേട്ടു പകച്ചുനിൽക്കുന്ന മാൻചേട്ടയേപ്പോലെ അല്പനേരം ചെവി ഓർത്തുകൊണ്ടു സംശയിച്ചുനിന്നു. പത്തായപ്പരയും ഉരൽപ്പരയും കൂടിയ ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ മറവുകൊണ്ടു കൊട്ടിൽപ്പടി' കാണുവാൻ വയ്ക്കായിരുന്നു.

അധിക താമസം കൂടാതെ ചുളകുത്തുന്നതിന്റെ സമ്പ്രദായം പതിവിൻപടിയായി. ഉടനേ അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന മേൽമുണ്ടിന്റെ ഒരു തലകൊണ്ടു മാർപിടം മറച്ചും, കരറിടികൊണ്ട് മുഖത്തേക്കുവരുന്നതും കറുത്തു നീണ്ടുചുരുണ്ടതും ആയ തലമുടിയേ ഒരു കൈകൊണ്ടു തടുത്തും, അമ്മുവിന്റെ അനവജ്ഞമായ സുന്ദരരൂപം ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ നേരേ ചെന്നു. തന്നിൽത്തൊട്ടും അനരഞ്ഞയായ മോഹനാംഗിയുടെ വിനീതവേഷത്തോടുകൂടിയ വരവുകളിടും നിമ്ബലമായ മനസ്സിന്റെ ശുദ്ധഗതി ഓർത്തിടും ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ മുഖത്ത് ആദ്യം സ്പർശിച്ച ഭാവം ഭരതശാസ്ത്രപണ്ഡിതനാകുകൂടി ഭക്താഹ്ലാസമായിട്ടുള്ളതാണ്. അനുകമ്പയുടെയും ചുച്ഛത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ഭാവരസം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതാണെന്നു കഴിിച്ചു സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ ഈ സ്പോരം അരനിമിഷത്തിൽമാറി പ്രസന്നസ്വരത്തോടു കൂടിയ ഗൗരവഭാവമായിത്തീർന്നു. അമ്മുവിന്റെയും

“എന്നാ പാട്ടുപടിച്ചുത?” എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഭരക്ഷരവ്യം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അതുകണ്ട് വിഷാദത്തോടു കൂടി അമ്മു മേനോന്റെ മുഖത്തു നോക്കി.

“ഞാൻ ദേവകിക്കുട്ടിയേ ചെന്നുകാണാഞ്ഞിട്ടുള്ള പരിഭവമാണെങ്കിൽ ഇന്നുകാലത്ത് ഞാനവിടെപ്പോയിരുന്നു. നിങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉച്ചക്കേ വരുള്ള എന്ന ദേവകിക്കുട്ടി പറഞ്ഞു”

“ശ്വേഷുനം അമ്മാനം ഇവിടെയുണ്ടോ?”

“ഇല്ല. അമ്മാനം കണ്ടു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായോ?” എന്ന ചോദിച്ചു അമ്മു തലതാറുത്തി, കാലിന്റെ ചെരുവിൽകൊണ്ടു മണ്ണിൽ ചിത്രമെഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ അമ്മുവിന്റെ ചോദ്യത്തിന് ‘ക്ഷമിക്ക’ എന്നുമാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞിട്ട്,

“അവർ എപ്പോൾവരും?” എന്നു വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

പല വക.

അസ്തപത്ര സാരാംശങ്ങൾ.

'ആയുർവ്വേദസമാജം സെക്രട്ടറി പി. എസ്. വാരിയർ അറക്കുക പത്രാധിപന്മാർ, ടി സമാജം വക നിപ്പാഹകസംഘത്തിൽ ഒരു സാമാജികനായ പി. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ അവർകൾ മാനേജർ ആയി തൃശ്ശിവപേരൂർ കേരള കിട്ടഭൂമം അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചു' അതാതു മലയാളം മാസം ൧൦-ാം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന 'ധനപന്തരി' എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിൽ ഏകവൈദ്യമാസികയുടെ ൧൦൦ നമ്പരായജ്ഞാസംഗത്തു പ്രതി കൈപ്പറ്റിയതിൽ 'മതഭേദമോ, ജാതിഭേദമോ, ദേശഭേദമോ കൂടാതെ ശരീരമുഖവകുലാം ഉപകാരമായി' വരുന്ന പലമാതിരി വൈദ്യവിഷയങ്ങൾ യുക്തിയുക്തമായും, അനുഭവാനുസൃതമായും, ഭംഗിയായും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്താവനയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളപോലെ സ-സുഖമാകു രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കാതിരിപ്പാനും ബാധിച്ചാലുടനെ ചികിത്സിക്കുവാനുമുള്ള മുൻകരുതലുകൾ, ഗർഭരക്ഷ, ശിശുപരിപാലനം, രോഗങ്ങളുടെ നിവാരണം, ലക്ഷണം, ചികിത്സ, പരിശുദ്ധീകരണത്തിൽ കാഷായങ്ങളുടെ ഗുണപരം നാട്ടുവൈദ്യമാർഗ്ഗപരമായുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകളുടെയും യന്ത്രങ്ങളുടെയും സ്വഭാവം, ഉപയോഗക്രമങ്ങൾ, ശരീരം മുതലായവയെപ്പറ്റി അവരൂഹിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾക്കും' ആസ്തപത്രമായിത്തീരുന്ന ഈ 'ധനപന്തരി'യുടെ പ്രവർത്തകന്മാർ 'വിശാലവും അഗാധമായ ഈ മഹാരംഭ സമയത്തിൽ ചെന്നുചാടിയത് പരോപകാരത്തിന്നുവേണ്ടി മാത്രമായതുകൊണ്ട് അവരെ അതിർന്നിന്നും കരകേരളവാർ 'നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും, പ്രഭുക്കന്മാരും, വിഭാവാന്മാരും, വിദ്യാർത്ഥികളുമെന്നുവേണ്ട സകല ശരീരികളും' അവരവരാൽ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ 'നിഷ്പാജമായി' ചെയ്യുകൊടുക്കുമാറാകണമെന്ന 'ധനപന്തരി'യുടെ ശ്രേയസ്സിനെ സ്വപ്നാമനാ കാംക്ഷിക്കുന്ന രഞ്ജിനിയും നിഷ്ഠുരമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

'പ്രൊഫസർ' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വൈദ്യപത്രഗുണമേന്മയും വലുപ്പവും രംഭം ഭംഗങ്ങളിൽ കുറയാതെയും ഉള്ള വിശിഷ്ടയായ ഈ ഭരത വൈദ്യമാസികയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അനേകം അവരൂഹ 'വിജ്ഞാപനവിഷയങ്ങൾ' മനസ്സിലാക്കി വായിക്കുകയും, 'പ്രകൃതിനാഡിപഞ്ചസ്യ ദുരാദൃശ്യം' എന്ന പരഞ്ഞുപോലെ ചമിമവിട്ടി കാലുകഴുകുന്നതിനെക്കാൾ അതിർന്നു ചങ്ങന അകലത്തുകൂടി മഴിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന കരുതി ദിനചര്യ നിയമിക്കപ്പെടുകയും അപ്പുറത്തു മാപകക്കരമെന്ന അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ തപാൽകൂടി അടക്കം ചെയ്തും ൧൯൦൯ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള 'ധനപന്തരി' വരിസംഖ്യ ൪൯-യും അതിലധികവും 'ഡാക്ടർ പീസ്' എന്ന നാർമലിയിലെ ചിലവുകൾക്കിടയിൽപ്പെടുത്തുന്ന ഒരെന്നത്തിൽനിന്ന സന്മാദികവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിന്ന യാതൊരാളെങ്കിലും പദ്ധതില്ല.

'ഭക്ത്യാഭക്ത്യ വിവേകമില്ലാത്തവരും അഭക്ത്യമാണെന്നറിഞ്ഞാൽതന്നെ മനസ്സിനെ പിൻവലിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവരുമായ അജിപ്രിയന്മാർ ഈ വ്യാധിയെ അനുഭവിക്കുന്നു' എന്ന വിക്രമകവിയെക്കുറിച്ച ഗംഭീരമായൊരുപന്ത്യാസത്തിൽ അജിജ്ഞാകാരണവിചാരങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത എത്രയോ സാരമായ സംഗതിയാകുന്നു. 'ഉദരനിമിത്തം ബഹുവിധരോഗം' എന്ന പലതും കേട്ടിരിക്കും, അതിന്റെ സൂക്ഷ്മതതപം ആലോചിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ വളരെ പുരുഷന്മാർ.

പെപ്പട്ടി വിളങ്ങുന്ന ബാങ്കുകൾ (തമിഴിൽ-പിടന്തമ്മാണി). എന്ന സിംദ്ധാന്തം ഡി. എം. എന്ന ആൾ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രത്യേകരചനകൾ മുതലായവ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ ആയുർവ്വേദപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സകൾക്കു് അനുവാദം തോർത്തുകൂടി വെണ്ടതാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കിഞ്ചിത്തനായ 'മറിക്കുന്നതക്കുറിയെ ഉപദ്രവവും അതു മുഖം 'ധനധനരിക' അപവാദവും വരുന്നതാണെന്ന അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. ആയൊ ചിപ്പാൻ അപേക്ഷ.

'ധനധനരിക' ആയുർവ്വേദവ്യവസ്ഥകളിൽ ഉത്തമാഗമായി വിചാരിക്കപ്പെടാവുന്ന തുസമാജ്ഞയിലെ മറ്റൊരു അംഗങ്ങൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പ്രത്യേകം പ്രയത്നം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

* *

പ്രസിദ്ധനായ മെപ്പത്തർ നാരായണഭട്ടതിരി, തൃക്കണ്ണിയൂർ അച്ചുതപ്പിന്ദാരൊടിയുടെ അടുക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുകയുണ്ടാകാൻ കാരണത്താലറി കഴിഞ്ഞ 'കുറുപ്പേഴയത്തിലെ' 'കുറുപ്പേഴയത്തിൽ' പറയുന്ന മിഥ വായനക്കാർ രസപ്രദമായിരിക്കും.

ബാല്യത്തിൽ തക്കതായ വിദ്യാഭ്യാസമാണു് ചെയ്യാതെ വളരെ മടിയനായിത്തീരുന്ന കുലമെങ്കിലും ചെയ്യുകയുണ്ടാകുന്ന ഭട്ടതിരി ഒരു ദിവസം, 'സ്നാനമെപനസസ്യാവരണ'ം ഉണ്ടാകുന്ന കഴിയാതെ മുറക്കിത്തുപ്പിക്കേണ്ട പലാമരമെന്നായിട്ട് കളിപ്പുകരിയിട്ട് ശിഷ്യരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പിന്ദാരൊടിയുടെ മുഖിൽ യദുമയാ ചാടിവിണ്ണ—യദുമയാ എന്നല്ല ആ പിന്ദാരത്തു് അടുത്തുനിന്നു് ഒരു 'കിടപ്പിന്റെ വട്ട'മുണ്ടായിരുന്നെന്നും പറയാതെമുണ്ടു്. പിന്ദാരൊടി എന്താണെന്നു് കഴിയാതെ പെരിട്ടവൻ ആ പൊടികുകയായിരുന്നു. ഭട്ടതിരി താമസക്കൂടെ 'ബാലകളാ സൊല്ലം', എന്നും 'വി.ഗാന്ധാധരസഹ്യാ' എന്നും പേരുകൾ കല്പിച്ചു. പിന്ദാരൊടി ഇതുകേട്ടതുമ്പ്പെട്ട അടുത്തിന്റെ മടിയെങ്കുറിച്ച് അപ്പം 'നസ്സം' പറഞ്ഞു. അന്നതൊട്ടാണത്രെ ഭട്ടതിരിയുടെ വെക്കം പകർന്നു.

* *

'നായർ' എന്ന പദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർക്കശത്തിലെ പ്രതിയിൽ സ്ത്രീകളുടെ സാധാരണ വ്യവഹാരപ്രസംഗത്തിനിടക്കു പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകൾ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

"സ്ത്രീസാധാരണ ഭാരതവർത്തിൽ മഹമ്മദീയന്മാരുടെ ആധിപത്യരാഗിയുടെ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി ഗാഢമായ സങ്കുചിതയായ അഭേദ്യമായ ഭൂമിയെയോ പ്രാപിച്ചതായി കാണുന്നു കിട്ടും! .... ഖോരപാതകങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു് ജീവപത്തും തടവിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവനെപ്പോലെ ഗൃഹത്തിന്റെ ഒരു കോണുകൊണ്ടു് അഹൊരാത്രങ്ങളെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ബാഹ്യമായ പൊകത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നുമറിയാതെ അജ്ഞാനനിധികളായും അനജ്ഞരകുണ്ഠികളായും ഗൃഹകാതുക്കളിൽ കൈവലം ഒരു പാത്രമെന്നതുപോലെ പെരുമാറപ്പെട്ടു വരുന്നതും അപ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്കു ഗത്യന്തരം ഇല്ലാതെയായി. ഈ ദുരയായ സ്ഥിതിയുടെ ഭയനീയങ്ങളായ അപരാധങ്ങൾ സാധുക്കളായ നമ്പൂരി ബ്രാഹ്മണരുടെയും മറ്റും അന്തർജ്ജനങ്ങളിൽ വ്യസനകരമാകാറുണ്ടു് നിലനിന്നുവരുന്നുണ്ടു്. യാവചിലദോഷങ്ങളെ ഭയന്നു സ്ത്രീകൾക്കു ഈ സ്ഥിതി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ വക ദോഷങ്ങൾതന്നെ ഇവരുടെ ഏകാന്തവാസത്തെ ആക്രമിക്കുന്നു. ആയുർദ്ദാലം അനുഭവയോഗ്യമായ ഒരു സമ്പാദ്യമാണെന്നും അതിന്നു ലോകപരിചയം അവശ്യം അപേക്ഷിതമാണെന്നും മറ്റുമുള്ള തത്വങ്ങൾ ക്രൂപമണ്ഡലങ്ങളായ ഈ സ്ത്രീകളോ കൂതങ്ങളെ

ഭൂമിയിലെ അന്യരും സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളിലൂടെയും സാധുവായ ജീവനായും അറിയുന്നതല്ലേ? അതായത്
 ജീവനായും സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളിലൂടെയും സാധുവായ ജീവനായും അറിയുന്നതല്ലേ? ഇപ്പോൾ അതുകൊണ്ട്
 എഴുത്തുകാരൻ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ആദ്യത്തെ പലപ്പോഴും കൈവരും ജീവനായും
 അന്യരും അറിയുന്നതും അന്യരും വിചാരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസിക്കുന്നു. നാളെയോടു ഞാൻ
 ഉപരിയായി മഹത്തമമായ ഭാഗ്യമായിട്ട് ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട് അതാണ് അതിന്റെ കൈവരും
 ജീവനായും സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളിലൂടെയും സാധുവായ ജീവനായും അറിയുന്നതല്ലേ? ഇപ്പോൾ അതുകൊണ്ട്
 ജീവനായും സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളിലൂടെയും സാധുവായ ജീവനായും അറിയുന്നതല്ലേ? ഇപ്പോൾ അതുകൊണ്ട്
 ജീവനായും സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളിലൂടെയും സാധുവായ ജീവനായും അറിയുന്നതല്ലേ? ഇപ്പോൾ അതുകൊണ്ട്

ആദ്യകാലം മുതൽക്കിട്ട് കൊടുത്തു തന്നെ 'വിദ്യാഭ്യാസ' (മിഥുനത്തിലെ ൧൦ ഭാവം) നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു).

സംസ്കൃത നിഘണ്ടുവും തമിഴ് വ്യാഖ്യാനവും വായനയ്ക്കും

உறைய நம்பியிருக்கின்ற பணத்தினை உபயோகப்படுத்தி

കമ്മ്യൂണിക്വിയുന്ന പുതകിലും മറ്റുമുള്ള കലാരവം

മുതലായവയെക്കുറിച്ച് ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി.

பாபிசு நாதரூப உபாசனா முகிதரின்மீதுள்ள கருப்பினம்

പഠനക്രിയകളിലൂടെയും പരസ്പരം സഹായിക്കാനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യജാതിയിലെ നല്ലവർ.

ചന്ദ്രൻ്റെ അംഗം ഉപയോഗിച്ച് കൈകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പിന്നെ പുതിയ ഒരു തരികുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും

[illegible]

കൃഷി.

മുഖ്യ കൃതികൾ:—

കൃഷിസ്വരം നല്ലവണ്ണം ഉഴുത്ത് അവിടെയുള്ള കളമുറവനം പിടിച്ചുകയറണം. കള
പിടിക്കുന്നതിന് ഇഞ്ചിനട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ വെള്ളംകെട്ടിനിന്നു കിഴങ്ങുമുറവ
നം കെട്ടുപാകം. ഇഞ്ചി നട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ വാഴനാരും വെളുത്തുവെട്ടിയെടുത്ത പഴകിയ
പാണകം, ലത്തിമുതലായ 'സൊഴുത്തുവെട്ടിയെടുത്ത' കൃഷിനിവത്തിൽ വിതരണം. ഇറപ്പുള്ള
പ്രദേശമാണെങ്കിൽ കെട്ടിനിൽക്കുന്ന വെള്ളം തൊടുകഞ്ഞി വാഴ്ത്തുകയുണ്ട്. വെള്ളമില്ലാ
തെ വരണ്ടുകിടക്കുന്ന സ്ഥലമാണെങ്കിൽ പാകംപോലെ നനയ്ക്കുകയും വേണം. നല്ലവണ്ണം
രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഇഞ്ചിയാണെങ്കിൽ കിഴങ്ങിന്റെ നാലുപുറവും ഇഞ്ചിക്കുറ്റികൾ ശരിയാ
യിട്ട വിരലിന്റെ ആകൃതിയിൽ കെട്ടുവാട്ടുകൂടാതെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവും. ഇഞ്ചിയെ
ടിയുടെ തണ്ടു വെട്ടുന്നാൽ ഇഞ്ചിപരിക്കെണ്ട കാലമായി. പരിക്കുവാൻ കാലംവൈകിച്ചാൽ
ഇഞ്ചിയിന്റെനിന്ന മോളപൊട്ടി അതിന്റെ മാപ്പുവം നശിച്ചുപോകും. ഇഞ്ചിപൊട്ടിപ്പോ
കാതെ മുന്നേയിട്ട പരിക്കുകയും വേണം.

௨.௨.௦:—இது சுயாதாரிகளெனும் திருவிழைகளும் மெய்யாயினிலுள. வரலாறு, புது
 கல் முதலாயின சுயாதாரிகளில் உள்பெற்றவையாகும். இத்தொகை, அல்ல, மெய்யு முதலாயின
 திருவிழைகளின் சூத்திரப்பாடல் பற்றிப்பெற்றிருக்கிறது. கைவிடும் திருவிழை
 இத்தொகைகளாகும்.

കുറുകെപ്പാലം.

നിറംപോയ ആനയെ: വസാമാനങ്ങൾക്കു നിറം: നിറത്തുറാനുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ:—

- (എ) സോപ്പുവെള്ളംകൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം തെച്ചുകഴുകി കണ്ണാടിപ്പിപ്പിന്റെ ചൊട്ടിൽ വെച്ചതുവേണ്ടതും. സ്കൂളുശിഷ്യന്മാർക്കു നിറം വരുത്തുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
- (ബി) കറുപ്പു തീത്തലയും ക്ലോറൈഡ് ഭ്രൗൺഡം (Chloride of lime) എന്നു സാധനവും ചെന്ന് വെള്ളത്തിൽ കുറച്ചുനേരം ഇട്ടതും.
- (സി) തെങ്ങാമരക്കുരു വെള്ളത്തിൽ ഭക്ഷി വെച്ചുനവകളുള്ള ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളിൽ കാണ്ഡിക്കുക. എന്നാലും നിറം കിട്ടുക.
- (ഡി) കപടം ഓക്സിലിക് ആസിഡ് ചെത്തി വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടാൽ ദ്രവമാകുന്നതിനാൽ ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല.

வெய்யூர்.

1. മാനസികമായും കാര്യികമായും ഉള്ള അത്യുദ്ധമാനമാണ് പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ക്ഷീണവാൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മുഖ്യകാരണമിത് കണക്കാക്കുന്ന നിമിത്തമാണിത്. എന്നാൽ കാര്യകൃത്യംകൊണ്ടും മനഃശക്തികൊണ്ടും ഉണ്ടാവുന്ന ക്ഷീണത്തില്ലാത്ത തൊഴിലാളി, മെത്താനം, കടൽവീക്ഷി ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ ശുദ്ധമായ ശമ്പളം, തണുത്ത ശുദ്ധജലത്തിൽ കുളി മുതലായ നല്ലാഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആശുപത്രികളായ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ മദ്യപാനത്തെ അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്തിനാണ്!

2. അപ്പൂവും ചിലലിംഗസന്തതികൾ പട്ടിണിമരിക്കുന്നതും ദൈവത്തിനു നല്ലതാണ്. ആദ്യമുദരത്തിനൊന്നു വിശ്രമമാകുന്നു. ഫലങ്ങൾ മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നതും തലവായ്ക്കും, നീക്കം ചെയ്ത മരകളില്ലാത്ത ഇവയെ ഇല്ലാത്തതായാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതാകുന്നു.

8. സാമാന്യമായിട്ട് ക്ലാപം കയ്യും തണുക്കുന്നത് ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രതികരണമാകുന്നു.

സംഗ്രഹം.

സകാരികനെന്നു അങ്ങനെയുണ്ടാകാത്ത സാധാരണക്കാരനായിട്ടുള്ള 1901-ലെ കൊച്ചി സംസ്ഥാനം വക സെൻസസ് (കാനേഷുമാരി) റിപ്പോർട്ട് സാക്ഷാത്കാരവും കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. വായിക്കേണ്ടുന്നതായ ഈ റിപ്പോർട്ട് കൊച്ചിയിൽ സെൻസസ് സ്റ്റേഷൻ എം. ശങ്കരമെന്നാൻ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ചരിത്രസംബന്ധമായും സാമൂഹികമായും ഉള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇശ്ശിക പരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത വായനക്കാരുടെ അറിവിനും മനസ്സിലാക്കുവാനും 'രണ്ടിനിയിൽ, തള്ളിപ്പെയ്തിട്ടാകാൻ കൊള്ളാമെന്നു ആശങ്കിക്കേണ്ട'.

ബ്രഹ്മശ്രീ കല്പനിലിൽ വിജ്ഞാനപൂരി അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട 'പഞ്ചാക്ഷര മാഹാത്മ്യം ഭാഷാനാടകം' സന്തോഷസമീതം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഈ ലക്കത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയാൻ സാധിക്കാത്തതാണ്.

കുറപ്പാലത്തു മാസംതൊറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വരുന്നതും 'സാമുവേലിക്രമം' സംബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും 'നായരുടെ' അനുഗാമിയും ആയ 'എഴുത്തുകാരന്റെ കിടപ്പുകൾ' ചിലപ്പോൾ രണ്ടുപ്രതികൾ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതെന്നായാൽ നന്നു.

വിഷയചാലുല്പത്താൽ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞതിൽ കുറെക്കൂടി ഭംഗങ്ങൾ ഇതാണ്
 ഈ ചെങ്കൽക്കുളത്തിൽ വന്നുചെന്ന വായനക്കാരെ അറിവിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

നൊട്ടീസ് .

മെത്തരം സാമാനങ്ങൾ !

വില വളരെ സഹായം !

ബോമ്പായിമുതലായ ഗ്യാപാരസ്വലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന
ഷാപ്പുകളിൽ നിന്ന നൊട്ടീട്ടുവരുത്തുന്നതും തഴെ വിവരം പറയുന്ന
തും വെറേയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ അറക്കപ്പടിയായും ചില്ല
റയായും വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശിലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കതു
ണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ പട്ടുകൾ, ബ്ലാക്കെറുകൾ,
തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തുണിച്ചു
ക്കുകൾ. എന്നാമൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ,
നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തി
കൾ, ഇളൊപ്പുകൾ, രവിപൽപ്പങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പെപ്പ
ട്ടികൾ, ഇരിമ്പുലമാരികൾ, ഇരിമ്പുണ്ടപ്പുകൾ, അനേകവി
ധം സൊപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മതലായ ല്ഹരിസായനങ്ങ
ൾ, മുത്തച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും
മേലിൻസഹൃഡ, കൊക്കോ, കപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോട്ട് മുത
ലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവി
ലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അ
യച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സു. മേനോൻ.

ജനറൽ മർച്ചന്റ്.

ചിററൂർ.

Subramania & Co.,

റബ്ബൽ ഫിഹാരം ഒരു സുഖാനുഭവ സാധനം തന്നെ.

—:0:—

പററിലമുറക്കുന്ന സാദൃചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തചിപ്രദമായ
സുഗന്ധവസ്തു രമ്യം. വിശേഷം. തചിപ്രദം.

ഇത മേത്തരം കശുരി, പനിനീർസത്തം, അത്തർ മറ്റു സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ എന്നിവ ചേർത്തുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതായി നൂതനമായ ഒരു കൂട്ടാകുന്നു. വെറിലമുറക്കുന്നു അതിരസം ഉണ്ടാകും. മുറിക്കുന്നവർ ഇത അതിസുഖാനുഭവമാക്കയാൽ സാധനമാകയാൽ അവർ ഈ സാധനത്തെ വാങ്ങി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

	ക.	ണ.
ഒരു അളക്കുന്ന വില	0	4 മാത്രം
12 അളക്കുകൾക്ക്	2	12
തപാൽക്കൂലി പുറമെ.		

DANTADABANA CHURNA. ദന്തധാവന ചുണ്ണാൻ

ശുരിച്ചെട്ട് പല്ലു തേപ്പാനുള്ള പൊടി. ഒരു പെട്ടിക വിവ0-8 ണ. നൊണ്ണുകെട്ടുകൾക്കും, പല്ലിലൊ, അതിന്നടുത്തോ ഉണ്ടാവുന്ന ചുണ്ണാൻകൾക്കും, പല്ലിന്റെ ഭവിയു പോകുവാനും വേദനക്കും പല്ലിനകത്തു ചോരചോരുന്നതിന്നും വായി നാറ്റത്തിന്നും മറ്റും ഉതകുന്ന ഒരു പൊടിയാണിത്. ഈ പൊടി പല്ലിലുണ്ടാവുന്ന കുറ, കേടു മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. പല്ലുകളിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ കരുവുണ്ടാകുന്ന പറ്റിപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവുണ്ടു്. അതിനെയും ഈ പൊടി നശിപ്പിച്ചു നീക്കും. നാറ്റമുള്ള സമീപ ദന്ത സകലത്തെയും ഈ പൊടി നശിപ്പിക്കും. പല്ലിന്മേൽ പറ്റിപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും കരുവും മറ്റുപോലെയുള്ള പല്ലുകളെ ഈ പൊടിക്കൊണ്ടു സമ്പാദിക്കാം. പല്ലുകൾക്കു ബലവും ശക്തിയും ഇനിക്കും. ഊണിന്ന ഒരു തചിയും, വരും. ദന്ത ദുഃഖവും ഉണക്കുകൾക്കു ചുണ്ണാൻ കരുവും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ഈ പൊടി വളരെ നന്നു്. ഇതിന്നു പുചിരസമിദ്ധം. വളരെ മിനുസമാംവണ്ണം നേരിയ പൊടിയാക്കിയ ചുണ്ണാൻകൾക്കൊണ്ടു പല്ലിന്നു ഉരസൽതട്ടി കേടുവരുന്നതല്ല. പല്ലുകൾക്കു ചീട്ടൽതട്ടിമുരുമാറ്റം വരുന്നതിനെ ഈ പൊടി തടയ്ക്കും. പല്ലുകളിൽ കടിക്കൊണ്ടു നാശം വരുത്തുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അണുപ്രാണികൾ ഉണ്ടു്. അവയെ ഈ പൊടി കൊല്ലും. നൊണ്ണുകൾ ചൂടുപിടിപ്പിച്ചൊ വേദനപ്പെടുത്തിയൊ പൊടിപ്പൽ മുതലായതൊന്നും െരം ചുണ്ണാൻകൾ ഉണ്ടാവില്ല. നാവിന്നും മൂക്കിന്നും ഈ ചുണ്ണാൻ സുഹൃതമാണു്. കിഴവന്മാർ പ്രത്യേകിച്ച ഈ ചുണ്ണാൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണു്. അപ്പോൾ അവർ പല്ലുകൊണ്ടു പ്രയോജനം മരണപശ്ചാത്താപങ്ങളും. വായികു തചികരവും സൗ.

രദ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ശാസ്തത്തിന്ന ഒരു നല്ല മണമുണ്ടാവും വായിന്നു,
അതു ഉണ്ടാവില്ല. നല്ല ഒരു മണം വായിൽനിന്ന പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

KARPURARISTHA. കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം. നട്ടപ്പുളിനത്തിന്നു

കുരുഷധം. (വിഷ്ണുചികിത്സയ്ക്കു സിദ്ധൗഷധം.) ഒരു കപ്പികുരുഷം. കർപ്പൂ
വിഷ്ണുചിക, അതിസാരം, വയറിൻകടി, ഹൃദയദാഹം, ചെറിയപ്പനി മുതലായ
വയറിന്നു വിഷ്ണുചിക എന്നിങ്ങിനെയാകുന്ന രോഗങ്ങൾക്കു നല്ല മരുന്നാണു. ഈ
പല അതിയായ വേദനകളെ തീർത്തു അവയവങ്ങൾക്കു ശാന്തമായ പ്രസാദമെ
വരുത്തും. അവയവങ്ങൾക്കു ക്ഷണസംഭവങ്ങളായ വിറയൽ പിടിച്ചു മുറുപ്പായ വികൃതി
കളെ നശിപ്പിക്കും. മലത്തിന്റെ അയച്ചിൽ ചാറ്റി മലത്തെ ചെട്ടി മലബന്ധം വരുത്തി വലം
കൊടുക്കും. അവിൻ (കർപ്പൂ) കൂടീട്ടുള്ള അന്യ മരുന്നുകളെപ്പോലെ ഹൃദയം തലവേ
നെയെ ഉണ്ടാക്കില്ല. തലതിരിച്ചു, ഉറക്കം, മന്ദ്രത, ആവസ്ഥ, മോഹം മുതലായവയെ
ഉണ്ടാക്കുന്നതുമല്ല. അല്പ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കർപ്പൂവും വേദനയും നേവകുടും നിന്നു
പോകും. ഏകദൂഷികപ്രയോഗകാരായ ഗോമിയാപ്പതി വൈദ്യരും ബഹുദൂഷികപ്രയോഗ
കാരായ അല്ലാപ്പാദി വൈദ്യരും കൊടുക്കുന്ന കർപ്പൂരം ക്ലോറോഫോം എന്നിത്യാദി മര
ന്നുകളേക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ രോഗങ്ങൾക്കും അതി
ന്റെ സഹജസംഭാവങ്ങൾക്കും പറ്റിയതാണു. ഇത ഞങ്ങളുടെ അനുഭവമാണു.

ഈ മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകൾ താഴെ എഴുതിയ മേൽവിലാസത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷി
ലോ മലയാളത്തിലോ തമിഴിലോ എഴുതി ചൊടിക്കേണ്ടതാണു.

എന്ന ടി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യം ആ ടി. കമ്പനിയാർ

33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റീറ്റ്,

മദിരാശി.

സരസ്വതിതൂവൽ.

(THE SARASWATI PEN.)

ഒരിക്കൽ മതി മുക്കിയാൽ 300 മുതൽ 500 വരെ വാക്കുകൾ എഴുതാം.

സൂത്ര്യലിഖിതങ്ങൾ.

സർ. ഡാറ്റാട്ടർ ലൊറൻസ് (കെ. സി. ഐ. ഇ.) ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ്
ജനറലിന്റെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടേറി:— സരസ്വതിതൂവലുകൾ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവ
യായി കാണുന്നു. താങ്കളുടെ ഭരണമായ ഈ കണ്ടുപിടിപ്പിന്നു താങ്കൾക്ക് എല്ലാ ജയ
വും സിദ്ധിക്കട്ടെ.

സർ. ലൊറൻസ് ജെക്കിൻസ് (കെ. സി. കെ. സി. ഐ. ഇ.) ചൈ
മ്പൈ ഹൈക്കോർട്ട് ഒന്നാംജഡ്ജി:— സരസ്വതിതൂവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ
ബോധിപ്പിക്കുന്നു. കൂറുള്ളവയെങ്കിലും താങ്കൾ എന്നിക്ക് അയച്ചുതന്നതിന് ഇപകാരം.

ബസ്റ്റാൻ മഹാരാജാധിരാജ ബീജായി ചാന്ദഡ മഹ
താബ് ബഹദൂർ:-- ഈ സ്മൃതിയിൽ നാ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നാട്ടോർ മഹാരാജ ബഹദൂർ ജഗനിന്ദ്രനാഥറായി:-- മകി
നിൽ "സ്വർ" ഇവർ പൊതു മകനും ഒരു ഉപകാരമുള്ളതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാ റാജ് സിങ് ബഹദൂർ:-- ഞങ്ങളു
ടെ പരിപാലന കീ താൽ തീരെ അർഹനാകുന്നു.

രാജാ പെരുമോഹന മൂക്കുജി:-- (സി. എസ്. ഐ):-- സർ
സ്വർ ഇവർ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ജസ്റ്റിസ് ശാരി ചാരുമിത്രൻ:--
ഇതു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു കണ്ടുപിടിപ്പാകുന്നതാണ്.

പണ്ഡിതർ കെ. എം. ഗോളുലി (ബി. എൽ.) മഹാരാജാ ചരിതാർ
മൻ:-- "സ്റ്റീൽ പാൻ" ഈ കണ്ടുപിടിപ്പ് ഏകദേശം പാലനകു ഇവർ പാത്രമായി
നീക്കുന്നതാണ്. **പ്രാധിപാതിപ്രായങ്ങൾ.**

മഹാരാജാ മഹാജാ മഹാജാ മഹാജാ മഹാജാ (സി. എസ്.)
കളും വകിൽ സിദ്ധാർ പാൽ മഹാജാ മഹാജാ ഇവർ തൃപ്തികരമായ കണ്ടുപിടിപ്പ് ക
ണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതാണെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ എച്ച്. ഡി. വില്യംസ് (ഐ. സി. എസ്.), കമീഷനർ:--
കൂടാതെ മകി മകുണ്ടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ മകിയാൽ മൂന്നു നാലു പായ കത്തുകട
ലാസ്റ്റ് എഴുതാവുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. ഡി. (ഐ. സി. എസ്.) കലക്ടർ:-- ഇവർ വളരെ
സൗകര്യമുള്ളതും കണ്ടുപിടിപ്പ് സൂത്രം സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുമാണ്.

മിസ്റ്റർ എസ്. സി. മിത്രൻ, ഡിപ്യൂട്ടി മജിസ്ട്രേറ്റ്:-- നല്ല വിദ്യ യ
ളരെ തൃപ്തികരം.

മിസ്റ്റർ ജി. ചക്രവർത്തി, സിമിണ്ടർ, ബാംബു മിനിസിപ്പാൽ ഓഫീസ്:--
കണ്ടുപിടിപ്പ് സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുമാണ്. ഇവർ വളരെ ഉപയോഗമുള്ള
താകുന്നു.

മിസ്റ്റർ സീതാകുമാരി, ജപ്പാൻ “ഡിൻഗാജിറുസാൻഗിയെ” സമാജം പ്രസിഡെന്റ്:— താങ്കളുടെ ഉപയോഗകരമായ കണ്ടുപിടിപ്പുകൾ ജയത്തെ പ്രാപിച്ചതിന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

റവറണ്ട് ഡോക്ടർ മോറീസൻ (എം.എ):— കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രസാമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചതാണ്.

ഡോക്ടർ എം. എൻ. ഗാൻഡി, കൊൺപുരി:— ഇതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി കേൾവിപ്പെടുന്നുവെന്നതാണ്.

പ്രൊഫസർ എച്ച്. സ്റ്റീഫൻ (എം. എ):— സരസാതിതൃപൽ ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ വളരെ ഫലപ്രാപ്തിയുള്ളതായി കണ്ടുവരുന്നു.

ഡോക്ടർ സറാട്ട് കെ. മുളളിക് (എം. ബി. സിം. എം.):— എഴുത്തുവരിയുന്ന കലാകർമ്മത്തിൽ ഇതിന്നു വളരെ പലപ്രയോജനമെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയായി പറയുന്നു.

ഡോക്ടർ (എം. എ, എൽ. എൽ. ഡി):— മകിനിറച്ച തൂവലുകളെ ഉപയോഗിച്ച് അറവയെ ഉപയോഗിച്ച് ചുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗാർത്ത, അതിൽ.

	വില.	ക.	ണ.	പ.
12 തൂവലുകൾക്ക്	...	...	0	8 0
72-ന്	...	...	2	12 0
144-ന്	...	...	5	8 0

“വി. പി.” പൊസ്റ്റായി അയപ്പാൻ 4 ന്ന. പുറമെ.
 താഴെക്കാണിച്ച കമ്പനിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.
 ടി. എസ്. സബ്രമണ്യം ആൻറ് കമ്പനിയർ
 33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റ്രീറ്റ്,
 മദിരാശി.

T. S. SUBRAMANIA & Co.,
 Agents,
 33, Armenian Street,
 Madras.

ആഗസ്റ്റ് 30-ാം- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണോ ക.

കൊച്ചി വിധികരം ! കൊച്ചി വിധികരം !!

ചീഫ് കോട്ടിംഗ് അതിയോഗ്യമായ രണ്ടു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾക്ക് വിട്ടുനൽകുന്നതിൽ റിപ്പോട്ടാക്കുന്നു. കൊച്ചിയിൽ സർക്കാർവകയായ വിവിധ പ്രസിഡൻ്റ് ഓഫീസുകളിൽ ചീഫ് കോട്ടിംഗ് വിവിധങ്ങളുടെ പേക്കറിന്റെ "ഗുണമേന്മയുള്ളതാണ്" എന്നതെന്തെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

ആദ്യം മുതൽക്കു വാണാത്താൽ ബുദ്ധിമുട്ടുക, ജ്ഞാനം വരികയും, ഗുണമുണ്ടാകും, നാട്ടുകാരും ഉടനെ 'വ്യവഹാരവിതാദനം' വാങ്ങിക്കൊള്ളാൻ. വി. പി. ആയി അയക്കുവാൻ ഒരു പൊസ്റ്റുകാര്യ അയച്ചാൽ പുസ്തകം വന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ 4-1-0 തപാൽക്കാരൻ വകയ്ക്കെ കിട്ടത്തു വാങ്ങുക.

பஞ்சாயி.பாதிபூயஸ்தம்.

മനോരമ- ഈ പുസ്തകം ഏറ്റവും വലിയ അറവെടുക്കൽ മുതൽക്കാരും കർമ്മശാസ്ത്രത്തിനും വലിയ ഗുണമേകിയതും വരുന്നതിനായി വായിക്കേണ്ടതും വേണ്ടുന്നതും ആണ്.

கேரളசபாநாயகர் - ஐ. ஜி. மாணிக்க செட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்று வரும் சபையின்
யின் வகைமொத்தமான முடிவாகியது.

കേരളപത്രിക - കോടതികളിലെ വിചാരണകളും വിധികളും പ്രകാരമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും ഇതിൽ ആയതുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാത്ത വ്യക്തികൾക്കു് 200 രൂപയുടെ ഒരു ഇതര എത്രയോ ഉപകാരമായിരിക്കുന്നതാണ്.

മലയാളമനോരമം - ഭാരതത്തിൽ ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മാസിക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പുതിയ സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി ഈ നാട്ടിൽ വേറെ ഒരു ചെറുപ്പത്തിനും അത്ര കഴിയില്ലെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മലയാളി- വ്യവസായികൾക്കും മറ്റും ഉണ്ടായിത്തീരാവുന്ന വെള്ളിപ്പകർച്ച കേവലം കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ തക്കനിലയിൽ ചെയ്ത ഭേദനോൻ അധർമ്മങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പരിസ്ഥിതിയും വളരെ ശ്രാദ്ധനീയവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം :

ചെങ്കുളത്തുകുറുണാകര മേനോൻ ബി. എ.

വക്കീൽ, വള്ളവനാട

നൊട്ടീസ്.

മുത്തരം സാമാനങ്ങൾ !

വില വളരെ സഹായം !!

ബോമ്പായിമുതലായ വ്യാപാരസ്വലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന
 ഷാപ്പുകളിൽ നിന്നുനന്നിട്ടുവരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്ന
 ഈ വേറെയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചില
 റായും വളരെ സഹായ വിധക്ക വില്ക്കുന്നതാണ്.

പചതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശിലകൾ, പീഡുകൾ, ചെക്കതു
 ണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ ചട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കെറ്റുകൾ,
 തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തുണിമുര
 കുകൾ. എന്നാമൾ പാത്രങ്ങൾ, പചതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ,
 റാഴികമണികൾ, റാമുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തി
 കൾ, മുളാപ്പുകൾ, രവിവർപ്പങ്ങൾ, കെടുകൾ, ഇരിമ്പ്ചെ
 ട്ടികൾ, ഇരിമ്പ്അലമാരികൾ, ഇരിമ്പ്തട്ടപ്പുകൾ, അനേകവി
 ധാ സൊപ്പുകൾ, ബ്രാഷി, വിന്യൂ, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങ
 ൾ, മുത്തുച്ചിപ്പിക്കങ്ങളുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും
 മെലിൻസംഖ്യ, ഡ, കൊക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോട്ട മുത
 ലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവി
 ലക്ക വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അ
 യ്യമുൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്. മേനോൻ.
 ജനറൽ മർച്ചന്റ്.
 ചിററൂർ.

സംഗതിവിചാരം.

—: 0 :—

				ഭാഗം.
മ. കുടുംബം-	...	...	എസ്. വി. ആർ.	ഓ
ര. സൂര്യൻ-	...	...	കെ. എം.	ബ
ന. മാമാങ്കം (അപ്പൊക്രിസ്റ്റ് മലയാളത്തിലേ മാമാങ്കം)-				
			കൂറൊഴുത്ത പരമേശ്വര മേനോൻ.	പു
ര. സുഭദ്രാജ്ഞാനം-	...		സി അന്നപ്പായി.	പു
ഉ. സുനീതി-	...		കെ. അപ്പനമ്പ്യാര. ബി. ഏ.	ൻ
ന. ഒരു മറുപടി (രണ്ടുസന്ദേശങ്ങൾ)-			വീരകേശരി.	മ
റ. മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികാചര്യം-				
			സി. ഡി. ഡേവിഡ്.	പ
പ. അസാരമെന്നറിപ്പോയി-	...		എസ്. വി ആർ.	മ
ൻ. വൈരാഗ്യത്രയം-			ടി. നാരായണൻ നമ്പി	മ
മ. ഒരു വിലാപം-	സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറ്റി			മ
മ. നാഗാനന്ദം-			പാച്ചാട്ട് അച്ചുതമേനോൻ	പ
മ. ഒരു കൃമരണം.	...	...	...	പ
മ. ആത്മനിർവ്വേദനം-	സി. ഗോദവർമ്മൻ തിരുമല്ലാട.			മ
മ. പലവക.	...	...	...	പ
പുസ്തക പരിശോധന.	...	...	...	
കിരകി ശ്രദ്ധ.	...	...	...	
സ്വപരം.				

രസികരഞ്ജിനിക്കു പുതിയ വരികൾ ഉണ്ടാക്കി അവയുടെ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി ചിരിച്ച് പേരുവിവര പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടക്കുന്നവർക്ക് മതി. ഉറപ്പികയിൽ കുറയാതെ യുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് ഹാക്ക ഹാക്ക വീതം കമ്മീഷനും നൂറു കയിൽ കുറയാതെ പരിച്ചടക്കുന്നവർക്ക് മേൽ പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമേ മുപ്പതിനെ ഉറപ്പികകൾ രഞ്ജിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവീതം സൗജന്യവുമാക്കുകയുണ്ടാകും.

ര. ര. മാനേജർ

കുറുപ്പാമാനത്തെ വരിസംഖ്യ അടച്ചവരുടെ പേരവിവരം

കൊച്ചി ഫസ്റ്റ്-ക്ലാസ്സ് തമ്പുരാൻ തിരു		ക-	ണ-	സ
മാസ്റ്റർ കൊണ്ട-	തൃപ്പൂണിത്തുറ-	൩	൦	൦
രാമാ-വി. കെ. രാമൻമേനോൻ-	„	൩	൦	൦
„ മധുരത്താറർ തൃപ്പൂൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.	„	൩	൦	൦
„ നെടുമ്പറമ്പ് വാസുദേവൻ നമ്പൂരി.	„	൩	൦	൦
„ ഓണറമ്പ് സി. ശങ്കരൻ നായർ.				
	മദ്രാസ്.	൩	൦	൦
„ ടി. ശങ്കുണ്ണിമനാടിയാർ. ചിറവൂർ.		൩	൦	൦
„ വി. കെ. വെങ്കട്ട് വാണി കൊല്ലംകോട്		൩	൦	൦
„ എം. കെ. ടി. കെ. എം. ചെറിയ നാരായ				
ണൻനമ്പൂരിപ്പാട്. ദേശമംഗലം		൩	൦	൦
„ നല്ലൂർ പാമേശ്വരൻ നമ്പൂരി. ഇരിഞ്ഞാ				
	ലക്കട.	൩	൦	൦
„ വെങ്കട്ടാറിയകോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ.				
	പാലക്കാട്.		൪	൦
„ വെട്ടിപ്പുര മാത്തിൽ കൊച്ചുണ്ണ്.	ഗുലപ്പാട്.			
	എറണാകുളം.	൩	൦	൦
„ തച്ചൻകേരിൽ കുരിയാൻ കൊച്ചാണ്ടി.				
	ചങ്ങനാശ്ശേരി.	൧	൧൦	൦
„ മൂന്നിയേടത്ത ദിവാകരൻ നമ്പൂരി. കരിമ്പുഴ		൦	൧	൦

ഘൺ.

പുസ്തകം ൨.

കന്നിമാസം.

ലക്കം ൨.

മംഗളം.

—:0:—

തീങ്ങിപ്പൊങ്ങിപ്പരന്നീടിന പെരിയദാചാം
ദോറിധിക്കുള്ളിലെന്നും

മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിക്കഴങ്ങീടിനൊരടിയനെന്നീ
യത്തൽതീർത്താത്തമോദം.

ഘംഗംകൂടാതചാംഗത്തരണിയിലണയ
ച്ചേത്തടൻ കാത്തിടേണം

ചെങ്ങൽ' ത്തംഗപ്രമോദാവിതമടിയരുളും
ശൈലകന്ത്രേ വദാന്ത്രേ !

ചെൺമണി അമൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

ക 50 .

—
(എ)

അതുകൂടം വാങ്ങിക്കയ്യ

മതുകൂടം മറെറാരാക നരകകയ്യം

മുതലും തന്നെമിത്രവു

മിതുമൂലം നഷ്ടമാം പലപ്പോഴും.

(ഷേക്സ്പിയർ.)

മിഷുനങ്ങൾക്കും കൂടക്കൂടെ മനക്ലേശമുണ്ടാക്കുന്നതും അക്കൂ
ലങ്ങളിൽ വേണ്ട ഉപദേശത്തിന്നും സഹായത്തിന്നും മറ്റുള്ളവ

അ ആശ്രയിപ്പാൻ ഇടയാക്കി തീർന്നതുമായ 'ശ്രദ്ധാമൂർത്ത' 'ജാതിത്തക്കം' എന്നു തുടങ്ങി പല ദുഷ്ടവിഷയങ്ങളുള്ളതിൽ പണസംബന്ധമായ എടവാട്' കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നതെന്നയല്ല അതിന് പ്രധാനസ്ഥാനംതന്നെ കല്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഇക്കാലത്തു ദ്രവ്യം അടിസ്ഥാനമായി തീർന്നിരിക്കുകൊണ്ടു ധനാജ്ഞനും വളരെ സാരമായ ഒരു കാര്യമായി ജനങ്ങൾ കരുതിവരുന്നു. 'പാശികളി' മുതലായ, സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള അന്യായമാറ്റങ്ങളിൽ ചിലർ പ്രവേശിച്ചു കാണുന്നതു തന്നെ ഇതിന്നു ഒരു പ്രത്യക്ഷ തെളിവാകുന്നു. ന്യായമായ സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള വഴി എന്തെന്ന പ്രായേണജനങ്ങൾ ധരിക്കാതെ ലോഭംകൊണ്ടു മതിമറന്ന നേര് മാറ്റം വെച്ചിരുന്നതും ഇതിന്നൊരു ഉഷ്ണാന്ത മാണുസല്ല പഠയണ്ടത്? 'ദ്രവ്യംകൊടുത്തുവാങ്ങൽ' ചെയ്യുന്നവരുടെ ഇടയിൽ എന്നുവേണ്ട, അതുകൊണ്ടു പെരുമാറണം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരുടെ സംഘത്തിലും സാമാന്യസുജനങ്ങളേക്കാൾ പണം കടംകൊടുക്കുന്നവരെ അധികം പുഷ്പനമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നത നമുക്കു അനുഭവസിദ്ധമല്ലേ? ജനസമുദായത്തിൽ കേവലം കൂലിക്കാർ തുടങ്ങി പ്രഭുക്കന്മാർവരെ എല്ലാത്തരക്കാരുടെ ഇടയിലും കടംവാങ്ങലും കൊടുക്കലും സാധാരണ നടപ്പായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആപൽക്കരമായ ദുഷിഷ്ടതകളെ പലപ്പോഴും ജനങ്ങൾക്കു കാണാനിടവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ നടപടി ചീത്തയാണെന്നുള്ളബോധ്യം അവർ വന്നുതുടങ്ങിയില്ല. കൊള്ളക്കൊടുക്കൽ' പലസമ്പ്രദായത്തിലുണ്ടെങ്കിലും അതിനേപറ്റി സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കുന്നതായാൽ ലേഖനം വളരെ ദീർഘിക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ചു ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ ഇടയിൽ സാധാരണ നടപ്പുള്ള കൊടുത്തുവാങ്ങലിനെ കുറിച്ചു മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളൂ.

തറവാട്ടാവശ്യങ്ങൾക്ക് സമീപസ്ഥന്മാർ അന്യോന്യം സാധനങ്ങൾ തമ്മിലും കടംവാങ്ങിച്ചു പിന്നീട് മടക്കിക്കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ പറ്റി വളരെ ഗൗരവമായി വിചാരിപ്പാനില്ലെന്ന് മിക്കജനങ്ങളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടേക്കാമെങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായി ആലോ

ചിക്കുന്ന പക്ഷം ഓത്ത് അവരുടെ ഗൃഹഭരണത്തിലുള്ള മിടുക്കില്ലായ്മയേ പെട്ടിപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നത് എന്നു നാം ഓർക്കേണ്ടതാണു. പ്രത്യേകിച്ചു കൂലിപ്പണിക്കാരുടെ ഇടയിലും കഴിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഇപ്രകാരം അയൽവക്കത്തു നിന്ന സാധനങ്ങൾ കടംവാങ്ങിക്കുന്നത് ഏതുത്തോളം നടപ്പുണ്ടെന്നു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതായാൽ ഏവനും വിസ്മയം തോന്നിപ്പോകും ഒരു കൊഴിച്ചുകുത്തത്തിന്റെയോ ചരക്കിന്റെയോ ഉടമസ്ഥന് അതിന്റെ അയൽ വീടുകളിലുള്ള സഞ്ചാരത്തെ പറ്റി എന്തു പ്ലാൻസുകരങ്ങളായ കഥകൾ പറയാനുണ്ടാകും? ഉപായത്തിൽ കാലക്ഷേപം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുടെ ഇടയിൽ പ്രേമമന്ദ്യം വെക്കുവാനുള്ള ചരക്കും, കോളൻ, വെണ്ണാനുള്ള ഉറുളിയും ഇന്നിന്നദിക്കുകളിലുണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇപ്രകാരം അസംഖ്യം വീടുസാമാനങ്ങൾ പലവീടുകളിൽ നിന്നുമായിവാങ്ങി പൊതുവെ ഉപയോഗിച്ചു വരാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെതന്നെ നാഴി ഉപ്പ്, രണ്ടുമണിക്കൂടുകു കേറച്ചു ഉലുവാ, ഒരു തവി വെച്ചിട്ടെണ്ണ, എന്നു തുടങ്ങി പല സാധനങ്ങളും ചിന്നീട് മടക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിന്മേൽ പലപ്പോഴും അയൽവക്കക്കാർ കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകാറുണ്ടുപോയോ? ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില്ലറസ്സാമാനങ്ങൾ കടംവാങ്ങിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവുമില്ലെന്ന തീരെ തള്ളിക്കളവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും ഇതിന്നു പറ്റി സാരമായ ഗുണദോഷ നിരൂപണത്തിന്നു ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഈ വ്യാപാരം കടം വാങ്ങുന്നവരുടെ ഗൃഹഭരണത്തിലുള്ള സാമർത്ഥ്യമില്ലായ്മയേയും ആലോചനക്കുറവുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന പൊരായ്മയേയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി കടംകൊടുക്കുന്ന ആൾക്ക് അപ്രിയംപറയുന്നതിനുള്ള വൈമനസ്യത്തെയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുമാത്രം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊൾകാം. കല്യാണം മുതലായ അടിയന്തരങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നായി ആഭരണങ്ങൾ കടം വാങ്ങിക്കുന്ന പതിവും ഒട്ടും നന്നല്ല. ഞങ്ങളുടെ ഈ ഉപന്യാസത്തിലേ മുഖ്യസംഗതി സ്റ്റേഫിതന്റാർ തമ്മിൽ പണം കടംകൊടുത്തു വാങ്ങുന്നതിനെപറ്റിയായിരിക്കുമെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള

തുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തേ കുറിച്ചും അധികം വിസ്തരിപ്പാൻ ഇവിടെ തരമില്ല. “ഇരുന്ന പൊന്നണിത്തേറ്റം ഞെളിഞ്ഞിടൊല്ല” എന്നത് സത്തായ ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.

പണം കടംവാങ്ങിക്കുന്നവർ നാലുതരക്കാരുണ്ട്. (1) ആകസ്മികസംഭവങ്ങളായകാൽപ്പങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിലേക്കായി തലങ്കാലം തങ്ങളേ സന്തോഷപുരസ്സരംസഹായിക്കുവാൻ താല്പയ്യത്തോടുകൂടിയവരായ സ്ലേഹിതന്മാരുടെ വക്കൽനിന്ന് സംഗതിവശാൽ ഭൂവും കടം വാങ്ങുന്നവർ (അധികം ആക്ഷേപകരമല്ലാത്ത ഇതൊന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.) (2) കേവലം ദുഷ്ട്യയത്തിനായി, ഭൂവും തിരിയെ കൊടുക്കില്ലെന്നുള്ള മുൻകരുതലോടുകൂടിയോ, അഥവാ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നാൽ തന്നെ ആയത മനസ്സുനില്ക്കുന്ന മയ്യാദക്കു ചെയ്തയില്ലെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിന്റേതല്ലാ പരിവായി കടം വാങ്ങിക്കുന്ന ധൂർത്തന്മാർ (3) അതിലാഭം നോട്ടുവാനുള്ള മോഹം കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സ്വാപാരങ്ങളിൽ മുടക്കേണ്ടതിലേക്കായി അന്ത്യന്റെ പണം കടംവാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ (4) പണത്തിന്റെ മുട്ടുകൊണ്ടു അരികറിനമായി കഷ്ടപ്പെട്ട് അതിൽ നിന്നുതലങ്കാലം ഒരു നിവൃത്തി കിട്ടുവാനായി എന്തുലാഭം കൊടുത്തിട്ടും കടം വാങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നവർ, ഇവതരക്കാമെയെല്ലാം പററിയാണു താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ഭാഗ്യക്ഷയംകൊണ്ടോ മറ്റോ മുതലെല്ലാം നശിച്ചു ഒരുവൻ കഷ്ടപ്പാടിലായി കഴങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ ഒരു പ്രിയസ്ലേഹിതൻ ചെയ്യുന്ന ഹൃദയംഗമമായ താല്ക്കാലികസഹായം എത്രതന്നെ ലഘുവാണെങ്കിലും വളരെ കാര്യമായി വിചാരിക്കുന്നതല്ലേ ? ഒരുവന് ഭൂവും ഉണ്ടായതുകൊണ്ടുള്ള സുഖങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ അതിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് അവന്റെ സ്ലേഹിതന്മാരെ ഇങ്ങിനെയുള്ള കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽനിന്നും കയറുന്നതിൽ കുറച്ചെങ്കിലും സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുതന്നെയായിരിക്കും. “എന്റെ പ്രിയസ്ലേഹിതാ, നിങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യാൻ ഇനിക്കു സാധിക്കുമോ? ആ ഒരു ഭാഗ്യം ഇനിക്കു കിട്ടുമോ?” എന്ന് യാതൊരു ബന്ധുക്കളേ

ഭൂമിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ പരമാനിലയിൽ ധരിക്കുന്ന ആ ആളും ഇരപ്പാളിയും ഒരുപാലായി എന്നു ഏകീകരണമാണ്. പാലാതിരികുന്നത്? അത്യന്തം അഭാഷ്യം. കൊണ്ടും, സ്റ്റേഡിയം കൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന ബന്ധുസഹായത്തെ ഒരുപാട് കയ്യാറുന്നതിൽ തെറ്റിപ്പോ. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ളവർ തന്റെ ബന്ധുവാനം കഴിയുന്ന സഹായം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. കടം വാങ്ങുകയോ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനോപരി അധികൃത പിടിച്ചുള്ളതുകൊണ്ട് സ്റ്റേഡിയം സഹായപ്രവൃത്തികൾ ബന്ധുക്കളോ മിത്രജനങ്ങളോ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ് അങ്ങനെയെങ്കിലും അഭിപ്രായമെന്ന് ആരും പറയാൻ കഴിയില്ല. മേൽപറഞ്ഞ മാതിരിയിലുള്ള ഉൽകൃഷ്ടബാധങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും അവയെ അനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുകയും ഒരു മനുഷ്യനായാൽ വേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ, തന്നെ ഉൾപ്പെടെ സഹായിപ്പാൻ സ്റ്റേഡിയം പ്രാപ്തിയോ, തപ്തം കഴിവോ, ഉണ്ടോ എന്നും, സഹായിപ്പാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തന്നെ അയാൾക്ക് പൂർണ്ണമനസ്സോടെ എന്നും മുമ്പിൽകൂട്ടി വല്ല വിധനയും അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ ഒരുവൻ കടത്തിനുള്ള അപേക്ഷ ചെയ്തുകൂടൂ എന്ന് ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായി സ്റ്റേഡിയം വരുടെവകുപ്പിൽനിന്നുകൂടി പരിവായി വായുവാങ്ങുന്നത് ആലോചനക്കുറവായിട്ടുള്ളതും സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ശൈലിപ്രകാരം അവശ്യം കാരണമായിത്തീർന്നതാകുന്നു. എന്നെന്നാൽ പണത്തിനുള്ള ആവശ്യം എപ്പോഴും കൊടുക്കുന്നത് ആർക്കും മുമ്പിൽകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതല്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ കയ്യിൽ പണം ഇരിപ്പില്ലാത്ത സമയത്ത് അത്യന്തം വാത്സല്യമുള്ള ഒരു സ്റ്റേഡിയം ഉപയോഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ ആ സ്റ്റേഡിയം പണം ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ പറയുന്നതിന് ഏവനും കഷ്ടിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും അവരെ അറിയിക്കാനും മോചിപ്പിക്കുവാൻ യത്നിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് എല്ലാവരുടെയും ധർമ്മമാകുന്നു. എന്നാൽ സ്റ്റേഡിയം ഇപ്രകാരമുള്ള അഭാഷ്യം

കുരുതി അവനെ സദാചര്യമുദിക്കുന്നവനെന്നെന്റെ . ദുഃഖപിപു
ത്തിക്ക് ആ ഒരു മാതൃം മാത്രം നോക്കുന്നവനായ ഒരുവന്റെ സാ
ദാചര്യം എത്ര നിന്ദ്യയും സദാചര്യമായിട്ടുള്ളതാകണമെന്ന് പറ
യേണ്ടതില്ലല്ലോ, എന്നു മാത്രമല്ലാസ്തേഹിതന്റെ ഈ വിശിഷ്ട
തന്നെകൊണ്ട് മെച്ചംനോട്ടവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നവൻ സ്തേഹവിഹീ
നനും ദുരാഗ്രഹിയുമാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ത
ന്റെ സ്തേഹിതനോട് കടംവാങ്ങി അയാൾക്ക് ഒരു പരിചയവു
മില്ലാത്ത അന്യനെ സഹായിക്കുന്നവനും നമുക്കു പരിചയത്തി
ൽ ധാരാളം ഉണ്ടാവും. എന്നാൽ ഈ സമുദായവും ഒട്ടുംതന്നെ
അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതല്ല. പരസ്പരം ഒരുപോലെ സ്തേഹമുള്ളവരാ
ണെങ്കിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ട് മറ്റേവന് ദോഷമുണ്ടാക്കു
ന്നുള്ള വിചാരം രണ്ടുപേർക്കും അന്യോന്യം ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയില്ല.
അതുകൊണ്ടാണ് പ്രാണസ്തേഹിതന്മാർ തമ്മിൽ കടംവാങ്ങുന്നത്
അത്ര ആശങ്കാപകരമല്ലെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചാൻ കാരണമായ
ത്. ഈ സമുദായമുള്ളവർ തമ്മിൽ കടംകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട്
ദോഷമില്ലെന്നു മാത്രമല്ലാ ആ പ്രവൃത്തി സന്തോഷ ജനകവുമാ
യിരിക്കുമല്ലോ. സാധാരണയായി കടംവാങ്ങിക്കുന്നവർക്കു്ല്ലാം
മേൽപറഞ്ഞ സൗഹൃദസാമ്യമുള്ളതായി കാണുന്നതും അല്ല.

മടക്കിക്കൊടുക്കുകയില്ലെന്നുള്ള കരുതലിന്മേൽ പരിചയമില്ലാ
ത്തവരുടെ കയ്യിൽനിന്നുകൂടി കിട്ടുമ്പോളെല്ലാം കടംവാങ്ങിക്കുന്ന
ചെറുക്കളുന്റേപ്പറ്റി “എന്താണ് പറയാനുള്ളത്” എന്ന് പല
രും വിചാരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ചോകത്തിൽ കടംവാങ്ങുന്നവരി
ൽ അധികം ഈ ജാതി കാരാകയാൽ കടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഉ
പന്യാസത്തിൽ ഇവരെ കുറിച്ച് അല്പമെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പാൻ
തരമില്ലാ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ മറ്റുള്ളവരുടെ ദ്രവ്യം കൈവശപ്പെ
ടുത്തുന്നു എങ്കിലും ഇതിന് ഉടമസ്ഥന്റെ സമ്മതമുള്ളതുകൊണ്ട്
അവരുടെ പ്രവൃത്തി “സാധാരണ കളവ്” എന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാം.
എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അവരെ ചില സംഗതികൾകൊണ്ട് ക
ള്ളന്മാരെക്കാൾ അധികം നികൃഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ ഗണിക്കേണ്ടതാകു
ന്നു. “സാധാരണകളവ്” ചെയ്യുന്നവർക്ക് മുതലുടമസ്ഥനായിട്ടു

യാതൊരു ബന്ധുതപര്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. കുടുംബാണി
ഭൂപ്രം അപഹരിക്കുന്നവൻ ബന്ധുവായ ഉടമസ്ഥനെ തെറ്റി
ദ്ധരിപ്പിച്ച് അവന്റെ സമ്മതത്തോടു കൂടി കാൽ നോട്ടണത്തുകാ
ണ്ട് അവന്റെ പ്രപുത്രി ഭ്രോഹര്യം വളരെ ഹീനമായിട്ടുള്ള
താകുന്നു,

എസ്. വി. ആർ.

സൂത്രം.

“അസൗ ആദിത്വോ ബ്രഹ്മ”

“ഈ ആദിത്വൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു” എന്നാണ് മേലെഴുതിയിരി
ക്കുന്ന തലവാചകത്തിന്റെ അർത്ഥം. “ഈ ആദിത്വൻ” എന്ന പ
ദത്തെക്കൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷമായി നാം കാണുന്ന സൂത്രമണ്ഡലമെന്ന
ത്ഥമെടുക്കൂത്ത്. “ഈ ആദിത്വൻ” എന്നതിന് ഈ ആദിത്വനിൻ
അധിവസിക്കുന്ന വിരാഡ് പുരുഷൻ. ജഗദാത്മാ, ജഗദീശ്വരൻ
എന്നർത്ഥം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. “ജഗദാത്മാവായി ഈ ആദിത്വനി
ൽ അധിവസിക്കുന്ന പരമപുരുഷൻ തന്നെയാണ് ബ്രഹ്മം” എ
ന്നാണ് മേലെഴുതിയിരിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിന്റെ സാരം. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി
ക്ക് ഗോചരമായിരിക്കുന്ന ആദിത്വൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിപി
ധി എന്നുപോലെയാണ് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്
“ഈ ആദിത്വൻ ബ്രഹ്മം” എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. “സേതുശ്ച
യം പുരുഷേ, യശ്ചാസാവാദിത്യേസഹൃകഃ—മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽ വാസം ചെയ്യുന്നവനും, ആദിത്വനിൽ അധിവസിക്കുന്നവനും
ഒരാൾതന്നെയാകുന്നു” (തൈത്തിരീയോപനിഷത്ത്) എന്ന ശ്രുതി
വാക്യവും മേൽ പറഞ്ഞ അർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. “പുരു
ഷശ്ചാധിദൈവതം” (ഭ. ഗീ. അ. ൮. ഛോ ൪) എന്ന് ഭഗവദ്വാക്യ
വുമുണ്ട്. ഇവിടെ “പുരുഷൻ എന്ന പദത്തെ “ആദിത്വാനന്തര
നായിരിക്കുന്ന ഹിരണ്യഗർഭൻ, സർവ്വപ്രാണികളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ

* യാതൊന്നിനാൽ സൂത്രം പുണ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം പുരുഷൻ, അല്ലെങ്കിൽ,
ഭഗവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവൻ പുരുഷൻ

കുമാരഗ്രാഹകൻ" എന്നാണ് ശങ്കരാചാര്യസ്വാമി കുമാരഗ്രാഹി ചിരിക്കുന്നത്. മേൽ കാണിച്ച ഒരു മന്ത്രം കൊണ്ട് അതിനോടടുത്ത് ത്രിസന്ധ്യയിലുമാർച്ചിക്കപ്പെടേണ്ട സന്ധ്യാവന്ദനം എത്രത്തോളം മഹാത്മ്യമുള്ളതാണെന്നു ഹിക്ഷാഖ്യനതാണ്. സന്ധ്യാവന്ദനാനുഷ്ഠാനം ഒരു വനബാഹ്യാഭ്യന്തരശുദ്ധിയെ വരുത്തുന്നു. രന്നിമിത്തം ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിന് അപരനയോഗ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്നു. തദപരാ അവന മോക്ഷസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നു. മഹാപ്രസിദ്ധമായ ഗായത്രി മന്ത്രവും മുൻപിവിരിച്ച മന്ത്രാർത്ഥത്തെത്തന്നെയാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. അതുവളരെ മഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയതും മഹാപലത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാകുന്നു. പരമാത്മാവിന് ഒരു പ്രതിനിധിയെന്നപോലെ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആദിത്യൻ ശ്രീസൂരികളിൽ പലവിധത്തിലും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലവിധത്തിലും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ, ആദിത്യൻ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഇത്രയും പുജാർഹനാണെങ്കിലും നമ്മുടെ സ്വപദാർപ്പിക്ക് ഗോപരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപദേഹത്തെ—രാജികളോടുകൂടി കാണപ്പെടുന്ന സൂര്യമന്ദലത്തെ—പറ്റി വിസ്താരമായ ഒരു വർണ്ണന ഒരു ദിക്കിലും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രതിപാദിക്കുന്ന തത്വങ്ങളിൽ ചിലതിനെ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

പ്രഭാതസമയത്ത് നാം ചുറ്റത്തിറങ്ങി കിഴക്കോട്ട് നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന അതിരേജസ്സോടുകൂടി ഉദിച്ചുപൊങ്ങിവരുന്ന സൂര്യൻ, കാഴ്ചയിൽ ഒരു വലിയ പപ്പടത്തോളം മാത്രമെ ഉള്ളുവെങ്കിലും, പരമാർത്ഥത്തിൽ മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോളമാകുന്നു. സൂര്യബിംബത്തെ ഉദയത്തിലും അസ്തമനത്തിലും മാത്രമെ നമുക്ക് നോക്കുവാൻ കഴിക്കരുള്ളൂ. പലനേരയുള്ള സമയങ്ങളിൽ സൂര്യൻ അതിപ്രകാശത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് അതിന്റെ നേരേ നോക്കുവാൻ തന്നെ വയ്യ. കരിചിടിപ്പിച്ച ഒരു ചില്ലിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ തപമായ അർദ്ധചിന്ധം പോലെ ജ്വലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോളത്തേക്കാണാം. ഉദയസമയം സൂര്യബിംബം ദൃശ്യമാകുന്നതിനുമുമ്പ് അതി ദീർഘദൂരമായ അതിന്റെ കിരണങ്ങളാണ് ആദ്യം കാണപ്പെടുന്നത്.

സഭാ ജപലി ചൂകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഗോളം എന്തൊരു സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതാകുന്നു ; അതെത്രത്തോളം വലിയതാകുന്നു ; നാമധിവസിപ്പിക്കുന്ന ഭൂമിക്കും അതിനുമായി വല്ല സംബന്ധമുണ്ടോ ; ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്ഭുതമാകുന്നു ; നമ്മളിൽനിന്ന് എത്ര ദൂരെയാണ് സൂര്യൻ ; സൂര്യനെന്ന് പറയുന്നതുതന്നെ എന്തൊരു പദാർത്ഥമാണ് ; എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സംശയങ്ങളെ സാമാന്യമായി വിവരിപ്പാനാർഹമാകുന്നു.

സൂര്യൻ എത്ര വലിയതാണെന്നുള്ളത് ചില ഉദാഹരണങ്ങളേകൊണ്ടു മാത്രമേ നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്ക് വിഷയമാവുകയുള്ളൂ. നാമധിവസിപ്പിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും ഒരു കയറിട്ട് പിടിച്ചാൻ സാധിക്കാമെങ്കിൽ ആ കയറു ഇരുപത്തിനാലായിരം നാഴികയിൽ കുറയാതെ നീളമുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു പന്തളുടെ പത്തുനാഴിക വീതം ഒരു ദിവസം നടന്ന് ഭൂമിയെ പ്രദക്ഷിണം വെക്കുവാനൊരുങ്ങുന്നവെങ്കിൽ മൂന്നിൽചിലപാനം സംവത്സരം കൊണ്ടുണ്ടാവുന്നത്ര ശ്രമം സഹലമാവുകയുള്ളൂ. ഇതിൽനിന്ന ഭൂമിയുടെ വലിപ്പത്തിന്റെ ഏകദേശജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഭൂമിക്ക് പന്ത്രണ്ടുലക്ഷത്തോളം കൊണ്ടുവന്ന കൂട്ടിച്ചേർത്തു പൊച്ചാൽ എത്ര വലിപ്പമുണ്ടാകുമോ അത്രയും വലിപ്പമാണു നമ്മുടെ സൂര്യനുള്ളതെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അഗ്നിഭഗവാൻതന്നെ ഒരു തീവണ്ടി സൃഷ്ടിച്ച സൂര്യഗോളത്തിനു ചുറ്റും റെയിലിട്ടു വണ്ടിയോടിപ്പോൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മണിക്കൂറിൽ നാലു നാഴികവീതം രാവ്യം ചകലും യാത്രചെയ്താൽ അഞ്ചു കൊല്ലംകൊണ്ടു സൂര്യബിംബത്തിന്മേൽ ഒന്നു ചുറ്റിവരുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇതുകേവലം ബിംബത്തിന്റെ വലിപ്പമാണു ; അതിന്റെ രശ്മികൾതന്നെ അനേകായിരം യോജന നീളമുള്ളവയാകുന്നു. സൂര്യനും ഭൂമിയുമായി ഒരു മുഴുത്തചെറുനാരങ്ങയും ഒരു കടുകുമണിയുമായിട്ടുള്ള അന്തരമുണ്ട്. ഇതു വലിപ്പംകൊണ്ടുള്ള താരതമ്യമാകുന്നു. ഇവിടെ പറയുകയുള്ള അന്തരമെത്രയുണ്ടെന്നു നോക്കുക. ഒരു തുലാസ്സിന്റെ ഒരു തട്ടിൽ സൂര്യനെയും മററതിൽ മൂന്നുലക്ഷം ഭൂമികളേയുമിട്ടു തുക്കിനോക്കിയാൽ സൂര്യനിരിക്കുന്ന തട്ടു കുറച്ചു മുറുകുമായി കാണാവുന്നതാണ്.

സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണത്തേപ്പറ്റി ഇനി കുറഞ്ഞൊന്ന ചർച്ചാം. പക്ഷെ അതിന്നു മുമ്പായി പ്രകൃതിസംബന്ധമായ ചില തത്വങ്ങളെ പഠയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഈ തത്വങ്ങളുടെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടുമാത്രമേ സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഏകദേശജ്ഞാനമെങ്കിലു മുണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന സകലപദാർത്ഥങ്ങളും ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഇരുപതുതരത്തെ അനുസരിച്ചു കട്ടിയായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ദ്രാവവസ്ഥ, വായ്യാകാരമായ അവസ്ഥ, എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നു. ദ്രവസ്ഥയിൽ അത്യുഷ്ണമുണ്ടെങ്കിൽ അത് വായ്യാകാരമായ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഉഷ്ണം അതിലും കുറച്ചു കുറഞ്ഞാൽ ദ്രവസ്ഥ ദ്രാവവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ചൂടുകുറേക്കൂടി കുറഞ്ഞാൽ അത് കട്ടിയായ അവസ്ഥയേയും പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഓരോവസ്ഥകളുടെ കാര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥകൾ തക്കശക്തിയോടുകൂടിയ ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചൽകൊണ്ടുമാത്രമേ അതാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ സംഗതിയെ ചിലദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കൊണ്ടു വ്യക്തമാക്കാം. രസം എന്ന പദാർത്ഥം ദ്രാവവസ്ഥയിലാണു സാധാരണ കാണപ്പെടുന്നത്. വളരെ കുറച്ചുമാത്രം ചൂടുകൊണ്ടു അത് വായ്യാകാരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. വെള്ളവും ദ്രാവവസ്ഥയിലാണു സാധാരണ കാണപ്പെടുന്നത്. അതിനെ തിളപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചൂട് രസത്തെ വായ്യാകാരമാക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്ന ഉഷ്ണത്തേക്കാൾ വളരെ വളരെ അധികരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിലും വളരെ അധികം ഉഷ്ണമുണ്ടായാൽ മാത്രമേ അത് വായ്യാകാരമായി തിളക്കുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അത് നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിന്നു പോലെ, അദൃശ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. വായ്യാകാരത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ജലം, അപ്പേരിൽ നീരാവി, വളരെ ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു. തീവണ്ടിയുടെ യന്ത്രം, നെയ്യയന്ത്രം, ചക്കയന്ത്രം, അച്ചടയന്ത്രം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാനാവിധ ആധുനികയന്ത്രങ്ങളിങ്കൾ ആവിജ്ഞിയാൽ പ്രേരിതങ്ങളായിട്ടാണു പലപ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രാപാരങ്ങളെ ചെയ്യുന്നത്. ജലത്തെ ദ്രാവവസ്ഥയിൽനിന്നു കട്ടിയാക്കണമെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു വളരെ ഉഷ്ണത്തെ ഏടുത്തുകളയേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പോൾ ആ കട്ടിയായവെള്ളം അ

ലല്ലങ്കിൽ മൺമുക്കട്ട, നമ്മുടെസ്വർത്തിന വളരെ തണുപ്പുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

ലോഹങ്ങൾ സാധാരണയായി കട്ടിയായ അവസ്ഥയിലാണകാണപ്പെടുന്നത്. അവ തന്നെയാരോന്ന ഓരോവിധശക്തിയോടു കൂടിയ ഉഷ്ണതകൊണ്ടുതന്നെ ഉരുക്കി ദ്രവാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നു. അവ വായ്യാകാരമായി നമുക്കു കാണുന്നുവെങ്കിലും. എങ്കിലും അതിശക്തിയോടു കൂടിയ അഗ്നിയേ ഉണ്ടാക്കാമെങ്കിൽ എല്ലാലോഹങ്ങളും ഉരുക്കുന്നതിന്നു ചുറ്റുമെ വായ്യാകാരത്തെത്തന്നെ പ്രാപിക്കുമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. കൊല്ലന്റെ ഉലത്തിയ സാധാരണ അഗ്നിയെക്കാൾ വളരെ അധികം ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു. എങ്കിലും അതിൽ ഇരുമ്പ് ഉരുക്കി ദ്രവാവസ്ഥയെ മാത്രമേ പ്രാപിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിലും വളരെ അധികം ശക്തിയുള്ളതിന്നുണ്ടാക്കിയാലെ ഇരുമ്പു വായ്യാകാരത്തേ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. പ്ലാറ്റിനം എന്നൊരു ജാതിലോഹമുണ്ടു. അതിനെ ഉലയിൽവെച്ചു എത്രതന്നെ ഉണരിയാലും ചൂടുപറ്റുകുന്നതല്ലാതെ ലേശം പോലും ഉരുക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ലോഹം സൂര്യസന്നിധിയിൽ ഉരുക്കുമെന്നു മാത്രമല്ലാ അത വായ്യാകാരമായിത്തീരുന്നു എന്നുമാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങിനെ ചില സംഗതികളെ കൊണ്ടല്ലാതെ സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഒരു സ്വഭാവജ്ഞാനമുണ്ടാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു. സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണം ഇത്ര ഡിഗ്രിയുണ്ടെന്നു അളന്നു നോക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോളുള്ള 'തെമ്മോമിറർ' കൊണ്ടു അളക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലാ. അസംഖ്യം ആയിരം ഡിഗ്രി അളക്കുതക്ക ഒരു യന്ത്രത്തെ പുതിയതായി സൃഷ്ടിച്ചാൽ എങ്ങിനെയാണെന്നു അറിഞ്ഞില്ല.

ഭൂമിയിൽ നിന്ന സൂര്യനിലേക്ക് തൊള്ളായിരത്തിരൂപത്തേ ഘോഷം നാഴിക ദൂരമുണ്ടു. ഈ ദൂരത്തിന്റെ സ്വഭാവജ്ഞാനലേശം പോലും നമുക്കുണ്ടാകുന്നതല്ലാ. എന്നെന്നാൽ, ഒരാൾ രാവുപകലും ഇടവിടാതെ ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു, എന്നിങ്ങിനെ വേഗമെണ്ണുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ പത്തുലക്ഷം എണ്ണിക്കഴിയണമെങ്കിൽ മൂന്നുദിവസം വേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ സൂര്യനിലേക്കുള്ള

ഭൂമി ഇത്രമെപ്പോഴും എന്ന സംഖ്യയെ എണ്ണിത്തീർത്തുനീക്കുന്നതാണ് (ഒരുവൻ ഉറങ്ങും ഉറക്കുമൊഴിച്ച് മനക്കിട്ടിരുന്ന് രാവു ചകലമെണ്ണുന്നതായാൽ) ബഹുമാസത്തോളം വേണ്ടിവരും. എണ്ണിച്ചു തിരിച്ചാൽതന്നെ ബഹുമാസം വേണ്ടിവരുന്നതായ ഒരു സംഖ്യയോളം നാഴിക ഭൂമിയിൽ എങ്ങിനെയാണു നാം വിചാരിക്കുന്നത് !

ഗോളാകാരമായി കാണപ്പെടുന്ന അതിദൂരജന്മസ്സോടു കൂടിയ ഈ സൂര്യബിംബം എന്തെല്ലാം പദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നറിവാനായി ഇയിടയിൽ ഒരു യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ യന്ത്രത്തിൽ (Spectroscope-സ്പെക്ട്രോസ്കോപ്പ്) സൂര്യരശ്മികൾ പതിച്ചാൽ നാനാവിധവർണ്ണഭേദങ്ങൾ (അതിൽ) കാണപ്പെടുന്നു. ഇന്നുപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉരുക്കുപലിച്ച്, അതാതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന രശ്മികൾ ആ യന്ത്രത്തിൽ പതിച്ചുവെങ്കിൽ, അതാതിന്നനുരൂപമായ പ്രത്യേകവർണ്ണഭേദങ്ങൾ അതിൽ കാണപ്പെടുന്നുവെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരീക്ഷാമൂലം അറിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ അനുസരിച്ച് സൂര്യരശ്മികളേ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന മിക്ക ധാതുക്കളും സൂര്യനിൽ ഉണ്ടെന്നും, അവയിൽ അത്യുഷ്ണ നിമിത്തം ചിലത് ദ്രവാവസ്ഥയേയും, ചിലത് വാഷ്പാകാരത്തേയും, പ്രാപിച്ച് ജപലിച്ച് വിജ്ജ്വലിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നുപുറമെ, ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന മിക്ക ധാതുക്കളും, ഇവിടെയില്ലാത്തതായ വേറെ അനേകം ധാതുക്കളും കൂടിവേണ ഒരു മഹത്തായ ഗോളാകാരമായി അതിതീർന്നുവരുന്ന പ്രയോജനകരമായ ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുവസ്തുവാണ് നമ്മുടെ ഭൂമി. ഗോളാകാരമായിത്തന്നെ ഈ സൂര്യബിംബമെന്നും അവർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നാമീകാണുന്നതു മുഴുവൻ സൂര്യബിംബത്തിൽ ചേർന്നതല്ല. അതിപ്രകാരത്തോടുകൂടിയ ബിംബത്തിനു ചുറ്റും ചില വായുക്കളുണ്ട്. അവയെ സ്പഷ്ടമായി കാണണമെങ്കിൽ ബിംബം മുഴുവൻ മൂടുന്നതായ ഒരു സൂര്യഗ്രഹണം വരണം; അപ്പോൾ മാത്രമേ ആ വായുക്കളെ നല്ലവണ്ണം വേർതിരിച്ചു കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഗ്രഹണകാലത്ത് ബിംബം മുഴുവൻ മൂടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതി

നൂറുപലവിധ പണ്ണങ്ങളാടു കൂടി. ഒരു തേജസ്സിനെ കാണുന്ന
ത ആ വായുക്കൾ നിമിത്തമാകുന്നു.

നമുക്കു നിത്യപരിചയമുള്ള അഹോരാത്രം, ചക്ഷുഃ, മാസം,
ഔതുക്കൾ, എന്നിവയെല്ലാം പാമരഭൂമിയിൽ സൂര്യന്റെ ശരിവി-
ശേഷംകൊണ്ടാണു ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിലും പര-
മാത്മത്തിൽ അവ ഭൂമിയുടെ ശരികൊണ്ടാണെന്നുള്ള ജ്യോതിശ്ശാ-
സ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഇപ്പോൾ കുറച്ചു പാഠിച്ചുള്ള
എല്ലാവരും സിദ്ധിക്കുകയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയൊക്കെങ്കിലും സൂര്യ-
ന്റെയൊരോരുചലനവും കൂടാതെ ആകാശത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെ-
ന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രായപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭൂമി സൂര്യന്റെ
ആകർഷണശക്തിയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലും, അതിന്റെ ശ-
ക്തി സൂര്യനെ ആപേക്ഷിച്ചാകയാലും സൂര്യന്റെ ശരി ഇന്നപ്ര-
കാരമാണെന്നു ശാസ്ത്രീയമായ ചില യുക്തികളേകൊണ്ടു അനുമാ-
നിപ്പാൻ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ.

നമുക്ക് ഏറ്റവുമടുത്ത് സ്വപ്രകാശത്തോടു കൂടിയ വസ്തു
സൂര്യനാകുന്നു. ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഗ്ര-
ഹങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രകാശം സൂര്യനിൽനിന്നാകുന്നു. സൂ-
ര്യരശ്മികൾ, ഭൂമിയിലെമ്പോലും, അവയിലും പതിച്ച് പിന്നെ
അവയിൽനിന്ന് പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ അവ പ്രകാശവസ്തുക്കളാ-
ണെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നു. ആവക ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഇരുന്നു
കൊണ്ടു ഒരുവൻ ഭൂമിയെ നോക്കുന്നതായാൽ ഭൂമിയും പ്രകാശ-
ത്തോടു കൂടിയതാണെന്നു അവന്നു തോന്നുന്നതാണ്. അതിനുള്ള
കാരണവും മേൽപറഞ്ഞതുതന്നെയാണ്. വ്യാഴം മുതലായ ഗ്രഹ-
ങ്ങളും സൂര്യന്റെ ആകർഷണശക്തിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതി-
നാൽ അവയുടെ ശക്തിയും സൂര്യനെ ആപേക്ഷിച്ചുതന്നെയിരി-
ക്കുന്നു.

സൂര്യരശ്മികൾ ഭൂമിയിൽ പതിച്ച ഭൂമിയുടെ ശീതോഷ്ണങ്ങളെ
ഏതദവസ്ഥയിലാക്കിത്തീർത്തിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ കാ-
ണപ്പെടുന്ന ചരാചരാത്മകമായ ചേതനവസ്തുക്കൾ യാതൊന്നും
ഉണ്ടാവാതായിട്ടു തരമില്ല. സൂര്യരശ്മികൾ ജലത്തെ ഭൂമിയിൽനി

നാകുഷ്ഠി വർഷക്കാലത്തിൽ നമുക്കു പൂഷ്ഠിയെ തരുന്നു. സൂര്യരശ്മികൾ ഓഷധിപുഷ്പങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് അവയെക്കൊണ്ടു ഭൂമിയിലുള്ള ജലത്തേയും ധാതുക്കളേയും ആകർഷിപ്പിച്ച് അവയെ ചൂഷിതമായി വളർത്തുന്നു. തത്പ്രകാരം ശാസോപാസത്തെ ചെയ്യുന്നു. സൂര്യരശ്മിയില്ലെങ്കിൽ അവകളാൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. സൂര്യരശ്മികൾ പ്രാണികളുടെ ജന്മാഗ്നിയാൽ പരിണമിച്ച് അവർ ഭക്ഷിക്കുന്ന ഭരണത്തെ വേദോപനിഷത്തു ദഹിപ്പിച്ചു അവയുടെ ദേഹത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. പ്രാണനായി പരിണമിച്ച ജീവികളെ പലവിധത്തിൽ ചേർപ്പിപ്പിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. നാം കഴിക്കുന്ന വെള്ളം ഈ അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നത് സൂര്യരശ്മി നിമിത്തമാകുന്നു. നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായു ഈ അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നത് സൂര്യരശ്മിയുടെ സഹായംകൊണ്ടാകുന്നു. നാം ഭക്ഷിക്കുന്ന ഭരണം ഈ അവസ്ഥയിലാകുന്നത് സൂര്യരശ്മികൊണ്ടാകുന്നു. നാം കത്തിക്കുന്ന വിദ്യകൾ സൂര്യരശ്മികൾ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ ദേഹം തന്നെ സൂര്യരശ്മികൾ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നുവെന്നു മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികളിൽനിന്ന് സിദ്ധമാകുന്നു. എന്തിനധികം പറയുന്നു, സൂര്യരശ്മികളില്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ജീവൻ എന്ന പ്രവഹാരംതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതാണ് പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്മൃതികളിലും ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. “ആദിത്യനിൽനിന്നു പൂഷ്ഠി, പൂഷ്ഠിയിൽനിന്നു ഭരണം, ഭരണത്തിൽനിന്നു പ്രജ” എന്ന സൂരിവാക്യം തന്നെ ഒരു ഉദാഹരണമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ സകല പ്രാണികൾക്കുമാധാരം സൂര്യനാണെന്നു സിദ്ധമായതിനാൽ സൂര്യരശ്മികളായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പുരാതനന്മാർ സൂര്യനെ ജഗദാത്മാവായും, ജഗദിശ്വരനായിരിക്കുന്ന ആ പരമപുരുഷൻ പ്രതിനിധിയായി കല്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ഗായത്ര്യാദി മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ആരാധനചെയ്യുന്നത് യുക്തം തന്നെ.

മാമാങ്കം

(അല്ലെങ്കിൽ മലയാളത്തിലെ മാമാകം)

:0:

മലയാളത്തിൽ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ആക്രമണത്തിനു മുമ്പുവരെ തിരുനാവായ മണപ്പുറത്തുവെച്ച ചിങ്ങവ്യാഴകാലങ്ങളിൽ 'മാമാങ്കം' അല്ലെങ്കിൽ 'മാമാകം' എന്നൊരു മഹോത്സവം ആഘോഷിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. 'മാമാങ്കം' എന്ന പദത്തെ ശരിയായി പറയുമ്പോൾ 'മാഫകം' എന്നാണ് പറയേണ്ടത് (മാഫമാസത്തിലെ മകം. അതായത്, മകരത്തിലെ കറുത്ത വാവുകഴിഞ്ഞു കിടത്തിലെ കറുത്ത വാവിന്നു കത്തുവരുന്ന മകം). ഇതു സാധാരണ വെളുത്ത വാവു സംബന്ധിച്ച മാത്രമെ വരികയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് മാമാങ്കം പ്രായേണ കിങ്ക്രമാസത്തിലായിരിക്കും. അഥവാ ചിങ്ങവ്യാഴത്തിലുള്ള മഹത്തായ മാഫമാസത്തിനെ 'മാമാകം' എന്നും പറയുന്നു.

ഈ സ്ഥിതിക്കു മാമാങ്കകാലം, വഷംകഴിഞ്ഞ് ഭാരതപ്പുഴയിലെ കലക്കുറുപ്പം ഒഴിഞ്ഞ്, മണത്തിട്ടകളും തെളിഞ്ഞ്, മകരത്തിലെ മരംകോച്ചുന്ന മാത്തിന്റെ ശക്തി ശമിച്ച്, കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞിട്ട് അറകളും നിറഞ്ഞ്, സ്വതന്ത്രനെ പ്രകൃതിദേവി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള മലയാളത്തിലെങ്ങും ചക്കമാങ്ങ മുതലായ ഫലസസ്യാദികൾ നിറഞ്ഞ്, പകൽ അനന്തിതീവ്രങ്ങളായ സൂര്യകിരണങ്ങളാൽ പ്രകാശമാനങ്ങളായ ദിഗ്ഭാഗങ്ങളോടുകൂടിയും, ഭാരതപ്പുഴയിലെ സ്പടികനിർമ്മലങ്ങളായ തിരമാലകളിൽ തട്ടി സ്വഹൃദമായി വീശുന്ന മന്ദമാരുതനാൽ പരമാനന്ദപ്രദമായും, പ്രഭാഷം മുതൽ പ്രഭാതംവരെ ക്രമേണ പ്രശോഭിതനായ ചന്ദ്രന്റെ 'കൌമുദി' വിലാസങ്ങളാൽ പകലെപ്പോലെതന്നെ ചുറ്റുമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളുടെ തത്ത്വബോധിനി' കളായി സകല ജനമനോരമകളായ രാത്രികളോടുകൂടിയും, ഇരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാകയാൽ മലയാളത്തിൽ ഈ വിധമുള്ള ഒരു മഹോത്സവം ആഘോഷിക്കുന്നതിന്നു സർവ്വപ്രകാരത്തിലും ഇതിലധികം നന്നായിട്ട് ഒരു കാലം തെരഞ്ഞെടുപ്പാനുസാധ്യമാണെന്നു ഇന്നുള്ളവർക്കും സമ്മതമായി.

ഭിക്ഷുകൊണ്ടു ഏതൽപ്രവർത്തനമായ പൂർണ്ണാർക്കരം വക വിഷയങ്ങളിൽ ചെയ്തിരുന്ന ദീർഘാലോചനകളുടെയും, അവരുടെ ആചിത്ര്യത്തോടനുസരിച്ചു പത്തോടുകൂടിയുള്ള മനോധർമ്മത്തിന്റെയും, വൈചിത്ര്യവും മഹത്വവും എത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു നല്ലപണ്ണം അനുമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മഹോത്സവാഘോഷത്തിന്റെ ഉൽഭവവും അതിന്റെ ചടങ്ങുകളും എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു കൂടി പ്രസ്താവയോഗ്യമാണല്ലോ.

ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലും മറ്റും ഉള്ള മാരിരി പൂർണ്ണാലങ്ങളിൽ മലയാളത്തിലും ഒരുവിധം ജനസമുദായരാജ്യഭരണം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കേരളീയബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂരിമാർ ഗ്രാമധിപത്വമുപേന വളരെക്കാലം ശിക്ഷാരക്ഷാധികാരം വഹിച്ചുവന്നിരുന്നു. ചിന്നീടരും നടപ്പുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു വല്ല അസൗകര്യങ്ങളും നേരിട്ടിട്ടോ മറ്റോ, തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അധികാരത്തിനും ഭംഗംകൂടാതെ വല്ലപ്രകാരവും രം സൊല്ല' ഒഴിച്ചുവെക്കേണമെന്നുകരുതിട്ടോ ഇങ്ങിനെയെങ്കിലും അവരെല്ലാവരുംകൂടി ആലോചിച്ചു പരദേശത്തുനിന്നും രാജവംശ്യന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാളെ ഇഷ്ടപ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങി രാജ്യഭാരം ചെയ്തതക്കവണ്ണം അവരോടുകൂടി (രാജാവായി വാഴിക്കു) പതിവായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അവരോടുകൂടിപ്പട്ട ഒരാളെ പന്തീരാണ്ടുചെല്ലുമ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറി പിന്നെയും മുമ്പിലത്തെപ്പോലെതന്നെ. വേറേ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിക്കും ഇങ്ങിനെ അവരോടുകൂടുന്നതിന്നു മലയാളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരും നാനാജാതി മതസ്ഥന്മാരായ മറ്റു ജനങ്ങളും ഒന്നിച്ചു ഒരു സ്ഥലത്തുചേരണമെന്നും അതിലേക്കു തൃശ്ശിവപേരൂരുതമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു റ്റു സർവ്വധാ സൗകര്യമുള്ളതു തിരുന്നാവായാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതുകൂടാതെ, നവയോഗികളുടെ പ്രതിഷ്ഠയായ മേല്പറഞ്ഞ ക്ഷേത്രം പണ്ടേതന്നെ അനന്യസാമാന്യമായ രംഗപരചൈതന്യവിലാസത്തിന്നു കീർത്തിപ്പെട്ടതും, സമീപത്തുള്ള മലയാളത്തിലെ

ഓശാനദി'യായ ഭാരതപ്പുഴയിൽ സ്നാനചെയ്ത പിണ്ഡവെക്കുന്ന്
താ ചിത്രപ്രീതികരമാണെന്നു ചുരാനപ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതും ആക
കൊണ്ട് കൊല്ലത്തോടും ശിവരാത്രിക്ക് അടുത്ത 'തൃപ്പരങ്ങോട്ട്' ഉറ
ക്കൊഴിവകഴിച്ച് അനേകം മലയാളി ഹിന്ദുക്കൾ അവിടെ സ്നാ
നാപിണ്ഡാദിത്രിയകാംക്ഷായി വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാമാങ്കം ഉണ്ടാകുന്നതു പന്തിരാണ്ടു കൂട്ടമ്പോളാണെന്നു മു
ന്പ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. മാമാങ്കം ഇരുപത്തെട്ടു ദിവസംകൊണ്ടു അവ
സാനിക്കുന്നതായ ഒരു മഹോത്സവമാണ്. അതിനിടക്കു വളരെ
ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ദേവന്മാരെ (ഇരുപത്തെട്ടീശപരന്മാരെ എന്നാ
ണു കേട്ടിട്ടുള്ളതു.) അവരവരുടെ അവസ്ഥപോലെയുള്ള ആഘോ
ഷങ്ങളോടുകൂടി അവിടെ എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവരും. ആവകഎഴു
ന്നള്ളിപ്പിൽ അതാനുക്ഷേത്രനാഥന്മാർ അവരവരുടെ ശക്തിക്കും
യുക്തിക്കും ഭക്തിക്കും തക്കവണ്ണം എന്തെല്ലാം മോടിചിടിപ്പിക്കു
മെന്ന് കേളികേട്ടു തൃശ്ശിവപേരൂർപുരത്തന്നെ നമുക്കുവേണ്ടുന്ന അ
റിവുതരുന്നതിനാൽ അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ലാ. എങ്കിലും മാമാങ്ക
ത്തിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്നതാണ്, അടുത്തകാലത്തു കോഴിക്കോ
ട്ടു നടന്ന തിരുവണ്ണൂർ ഭദ്രശ്ചേഷ്ഠി'ന്നു വിഷയമായ സ്വണ്ണവി
ഗ്രഹമെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം പറയാതിരിപ്പാൻ
പാടില്ലാ. ഇതു കൂടാതെ മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതിൽ
പ്രധാനിയായ ആനയുടെ മണികൾ, ചങ്ങല മുതലായതുംകൂടി
സ്വണ്ണംകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു എത്രത്തോളം
വിശ്വസനീയമാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധകവിയായ
'ശ്രീകുസന്ദേശ' കർത്താവിന്റെ വംശത്തിൽ ചണ്ട് ഒരു പോര
ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനാണായിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹം തന്റെ ശാസ്ത്ര
സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചിലതിനെ അനുഭവപ്പെടുത്തുവാനായി ഒരു വാ
ദപരീക്ഷയിൽ മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്ന ആനയുടെ
പൊന്നുംചങ്ങല ആരും അറിയാതെ മോഷ്ടിച്ചു എന്നും ഒരു ഐ
തിഹ്യമുണ്ട്.

മാമാങ്കം തുടങ്ങിയാൽ അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പിൽ മല
യാളത്തിൽ ഓരോ വിഷയത്തിൽ യോഗ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവരെല്ലാം

ജമാനോസ്കയും അവിടെ ചെന്നുചേരേണ്ടതാണെന്ന് അന്നുള്ള മഹാത്മാക്ക് പ്രത്യേകം നിബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരുടെ ആഗമനം അവസാനം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചിലർ ചില പ്രത്യേകാധികാരങ്ങളും ചുമത്തിയിരുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെയും പുത്താറ്റിൽ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെയും മറ്റും വംശമൂലമായ ഐന്ദ്രൻ, ചാക്കർ, സ്വരൂപത്തിൽനിന്നു മാടം കേറിയിരുന്നശേഷമേ മാമാങ്കത്തിനായി മണപ്പറത്തു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഭോജനശാലയിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ, (മാടം എന്നാൽ രാജാക്കന്മാർക്കു ഏകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതല്ല മൗനം.) എന്നുവേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ടത്രേ. ഇതുകൊണ്ട് അവർക്കു പണ്ടേതന്നെ വംശശുദ്ധിയും സഭാചാരനിഷ്ഠയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുഹരിക്കാം. എങ്കിലും കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാക്കന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിതൃസ്ഥാനം നിമിത്തം സവിശേഷം ആദരിച്ചുവരുന്ന കോഴിക്കോട്ടു രാജാക്കന്മാർക്കു മാമാങ്കത്തിൽ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചതിനു ശേഷമല്ലയോ ഈ ഏർപ്പാടുണ്ടായതെന്നു ശങ്കിക്കാനു വകാശമില്ലെന്നില്ല.

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം മാമാങ്കത്തിൽവെച്ചു വളരെക്കാലം അനേകം പെരുമാക്കന്മാരുടെ അവരോധം നടന്നുവരികയും, അതിനിടക്കു ബ്രാഹ്മണരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാധികാരങ്ങൾ ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചും പെരുമാക്കന്മാരുടെ രാജാധികാരവും പ്രഭുശക്തിയും മലയാളത്തിൽ ഒരുമാതിരി ശാശ്വതമായി വേരുറച്ചും നിലനിന്നു പോരികയുംചെയ്തു എന്നുവെല്ലാം, പെരുമാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ കേരളം പല ഖണ്ഡങ്ങളായി പിരികയും അവിടവിടെ ഓരോ ഉപരാജാക്കന്മാർ ഭരണകർത്താക്കന്മാരായും തീരുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവസാനത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാർ കേവലം കേരളചക്രവർത്തിത്വത്തെ പ്രാപിക്കുകയുംചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാരിൽ ഒട്ടവിലെ ആളായ ഭോജ്യരവിവർമ്മ'നെന്ന പെരുമാളാൽ, തന്റെ അവസാനകാലത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ 'മാഹോദയപട്ടണത്തിൽ' ഇന്നും അതിമാനുഷന്മാരായ ആ മഹാത്മാക്കളുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെ

സാക്ഷീകരിച്ചുനില്ക്കുന്ന 'തൃക്കലശേഖരപുരം' എന്ന തന്റെ പര ദേവതാക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കുവശത്തുള്ള 'ഉദകമംഗലം' എന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു തന്റെ സാമന്തരാജാക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും പുണ്യാധികാരത്തോടുകൂടി കേരളരാജ്യത്തെ ഓരോ ഖണ്ഡമായി തിരിച്ചു അതിനു നൽകിയിട്ടുള്ള ഉദകപുഷ്പം ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ മേല്പടി 'തിരുനാവാ' എന്ന സ്ഥലം വെള്ളാട്ടൂർ രാജാവിന്നു അധീനമാവുകയും, അതിനുശേഷം പെരുമാക്കുന്മാരുടെ അപരോധം അവസാനിക്കുവാൻ മാമാങ്കത്തിൽ പെരുമാക്കുന്മാർ വാണിരുന്ന സ്ഥലത്തു രാജപദവിയോടുകൂടി വെള്ളാട്ടൂർ രാജവു പ്രവേശിച്ചുവരികയും ചെയ്തുവന്നു.

മാമാങ്കത്തിൽ പെരുമാക്കുന്മാർ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു നില്ക്കുന്നതിന്നു നിലപാടു നില്ക്കുക എന്നും, ആ സ്ഥലത്തിന്നു നിലപാടുതറ' എന്നും ഇന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നതും, അവിടം വളരെ വിശേഷമായ ഒരു സ്ഥലമാണെന്നു കാഴ്ചയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുമാണ്. നിലപാടു നില്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ആക്കെങ്കിലും വല്ല സങ്കടവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയത് അപ്പോൾതന്നെ തീർക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഇന്നു നമുക്കു തിന്നുക തീർത്തുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തയൊ ചെയ്തതിനുശേഷമേ നിലപാടേല്ക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്നൊരു ദുഷ്കരമായ വീരപ്രതവംകൂടിയുണ്ട്. ഇതിന്നു് അഭീഷ്ടദാനം' എന്നുപേരാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ മാമാങ്കം വെള്ളാട്ടൂർ രാജാവിന്റെ ആധ്യക്ഷ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞുവന്നിരുന്നതിനിടക്കു ഒരിക്കൽ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു മാമാങ്കത്തിൽ കച്ചവടത്തിന്നുപോയി മടങ്ങിവന്ന തന്റെ പ്രത്യേക സേവകന്മാരായ ചില മാപ്പിളമാരോടു സാമൂതിരിപ്പാട് മാമാങ്കം നന്നായോ? വിശേഷം എന്തെല്ലാമായിരുന്നു, എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചതിന്നു "മാമാങ്കം നന്നായി, എങ്കിലും അടിയങ്ങൾക്കു സുഖമായില്ല" എന്ന് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "അതെന്താ? കച്ചവടത്തിൽ ലാഭമുണ്ടായില്ലെന്നുണ്ടോ?" "അതല്ല. ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ ഏകാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്ന മഹാൻ നിലപാടു നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു് അതിനുതക്ക യോഗ്യതയില്ലാത്ത ഒരാൾ പ്ര

വേണ്ടി ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.” “അതിനെന്താണു നിവൃത്തി? ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള രോഗം ഇല്ലല്ലോ”. “നിവൃത്തിയുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു ഉണ്ട”. “അങ്ങനെയൊരു പറയുന്നതല്ലാതെ സാധിച്ചാൽ തരമില്ലല്ലോ”. “അങ്ങനെയൊരു പറയുന്നതല്ല, അനുവാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയൊരു മാമാങ്കത്തിന് അടിയങ്ങൾ അതു സാധിച്ചുകൊള്ളാം.” “എന്നാൽ ശ്രമിച്ചോളൂ. വിരോധമില്ല” എന്ന് സാമൂതിരിപ്പാടും കല്പിച്ചു.

(തുടരും)

കുറേനേരത്തെ പരമേശ്വര മേനോൻ.

സുഭദ്രാജ്ഞനം.

(9)

അഞ്ചാമങ്കം.

കപടസന്യാസിയായ അജ്ഞാനൻ സുഭദ്രയെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയതും തടുക്കുവാൻ ചെന്ന രണ്ടാമത്തെ തോല്പിച്ചതും, രാമ സംഗതികളെല്ലാം ബലഭദ്രയെ അറിയിക്കുവാൻ വിക്രമാൻ എന്ന രണ്ടാമൻ ബലപ്പെട്ട വന്നതും പുഷ്പാംഗത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടു. അന്നത്തരം ബലഭദ്രൻ വർത്തമാനം കേട്ട് അത്യന്തം കോപിച്ച് കൃഷ്ണനേയും ഉദ്ധരയേയും വരുത്തി വിവരം അവരെ അറിയിക്കുകയിൽ തന്നെ അജ്ഞാനന്റെ നേരെ വെട്ടിച്ചുവന്ന കോപം ഭയപ്പെട്ടുവാൻ കഴിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ കലച്ചെപ്പാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠൻ അതിനു ചുറ്റപ്പെടേണമെന്നില്ലെന്നും താൻതന്നെ അജ്ഞാനനെ സംഹരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, സുഭദ്ര ബാല്യവൈധവ്യഭൂമി മനോഭവിക്കേണ്ടിയതല്ലെന്ന് എന്ന് അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്താത്ത അജ്ഞാനനെ കൊല്ലണമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തെ അവർ ഉപേക്ഷിക്കയും, പാണ്ഡവന്മാരെയും സുഭദ്രയേയും സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ ബലഭദ്രകൃഷ്ണന്മാർ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലേക്ക് ചുറ്റപ്പെട്ടുപോകയും

ബിവിടെവെച്ചു ബലഭദ്രൻ സുഭദ്രയെ അജ്ഞാന ഭാനുചെയ്ത് എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്തു എന്നാകുന്നു ഉത്തരാംഗത്തിന്റെ സംക്ഷേപം.

പൂർവ്വാംഗത്തിൽ വിക്രമനെന്ന രണ്ടാമന്റെ സംഭ്രമവും വേദവതിയുടെ ജിജ്ഞാസയും സരസമായിട്ടുണ്ട്.

ബലഭദ്രൻ സുപ്താത്മിതനായിട്ട് പറയുന്നതായത:—

ഭിക്ഷുട്ടം ഞെട്ടുമാറൊത്തൊരുവമെവിട
നിങ്ങുകേറുകെന്നതിപ്പോ—

ജിഹ്വലം കാറുകാണാതിടിയുടെ നിനദം
കേരപ്പതിനില്പുബന്ധം

വകാണത്തിനുകോപ്പിട്ടസുരതമമര—

നാരുമാനി ചുവായ്ക്ക—

നാമോപത്തോടിറങ്ങും പടററിയിട
കുന്നതോലോരലോരം ? ”

ഇവിടെ ഉദ്വിഷ്ടമായ ദേവീരവം ഭിക്ഷുട്ടം ഞെട്ടുമാറും ലോരലോരമായും ദാമകയിൽനിന്നും അന്തർദ്വിപത്തിങ്കൽ കേരക്കുപ്പേടേണമെങ്കിൽ റം സ്ഥലങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ദൂരം ഒന്നോ രണ്ടോ നാഴികയിൽ കൂടരുത. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ദൂരം എന്താണോയൊ.

“സന്യാസിയെ കന്യകാമന്ദിരത്തിലേക്കയക്കുവോരത്തന്നെ ഞാൻ റം വൈഷമ്യമൊക്കെ അറിവിച്ചില്ലെ” എന്ന് തന്റെ ഭാരം ഒഴിച്ച് കൃഷ്ണനും, “പൂർവ്വബന്ധവും ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിക്ക് അത്യാനന്ദം സ്പ്രേഹിതനായിരിക്കുന്ന അജ്ഞാനൻ ഇങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചത വളരെ സാഹസമായി” എന്ന ഉദ്ധരണം, പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതായ ബലഭദ്രൻ ഉടനെ കോപാക്രാന്തനായിത്തീരുന്നു.

“എടുത്തു മുസലത്തൊന്നാൻ ഡിരിയോടി എത്തിട്ടുടൻ
തടുത്തു കിരീടിതന്നുടലിചൊടി ചിക്ഷണം

തുടുത്തു തുടരെത്തിച്ചൊഴുകുമകുടുംപോരയാൽ
കെടുത്തുവന്നെരിഞ്ഞിടും കറിനമായകോപാഗ്നിയെ.

കപടനം വിദഗ്ദ്ധനായ കൃഷ്ണൻ ഉടനെ കൊടുത്ത ഉത്തരം അത്ഭുതകരമാംപണ്ണം സമയോചിതമാകുന്നു.

“ഇക്കോപം ഞാനിരിയ്ക്കെപ്പുഴക്കരമാർഗ്ഗത്തെ
കൊല്ലുവാൻ ഭ്രൂഷ്ടനെന്തി-

ന്നാശാപിൽ ചിന്തചെയ്യുന്നതുതവസഹജൻ
പോരുമില്ലേരിനിപ്പോര

ശിഷ്ടാ ചക്രാഭയത്താലരിയുടെ കലവും
കൂടി നീറാക്കി വായ്ക്ക-

ന്നാശകോപം തീർത്തുകൊണ്ടിട്ടുവന്നരനിമിഷം
കൊണ്ടുവേണ്ടാവിഷാദം.

ഇനിമേൽ പാണ്ഡവചരിതം തനിയേശേഷിക്കുമില്ലസന്ദേഹം
നിനവുവെടിഞ്ഞുനടക്കും ജനമിതുകണ്ടിട്ടടങ്ങേണം.

എങ്കിലും കൃഷ്ണന്റെ കാപട്യം പരമകാഷ്ടയെ പ്രാപിക്കുന്നത് അടുക്കെത്തന്നെ വരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറെറാരു വാക്യത്തിലാണ്. “സുഭദ്ര ബാല്യവൈധവ്യദുഃഖത്താൽ തപിക്കുന്നതന്നാം എങ്ങിനെ കണ്ടു സഹിക്കും” എന്നു ശുഭധാർമ്മാധായ ബലഭദ്രൻ ചോദിച്ചതിനുപോലും കൃഷ്ണൻ കൊടുത്ത ഉത്തരം കേട്ടാലും:— “ആ താപം കാണാതെ കഴിക്കാം.

പാർത്ഥൻ നിമ്ബലമായ യാദവകുലത്തിങ്കൽ കളിക്കുന്നതിന്നേ ചേർത്താമാധചിന്താരിയെങ്കിലുമുടൻ കൊല്ലാതിരിയ്ക്കില്ലെന്താൻ പാർത്ഥൻ തന്നെക്കണ്ടുവുമാകുന്നു പുനരുടൻ ചേരിച്ചുയരുത്തുപദേ ചേർത്തിടാമിഹകാഴ്ച മായ്ഭഗിനിതാൻപിന്നെത്തപിച്ചിട്ടുമോ?

അതിനാൽ ഞാനില്ലോരതന്നെ പോകുന്നു. ആരാണവിടെ? ദാരുകനോടു വേഗത്തിൽ രഥംകൊണ്ടുവരുവാൻ പറയുക.”

ബലഭദ്രകൃഷ്ണന്മാർ രഥാത്രസ്ഥനായി ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിങ്കലേക്കു പോകുമ്പോൾ ദാരുകൻ ചെയ്ത രഥവേഗവണ്ണനും മരം പരിച്ഛാദകാലത്തിൽ എത്രമാത്രം ക്ഷന്തവ്യമാണെന്ന വായനക്കാർ വിധിക്കട്ടെ.

ഏറ്റവുംവേഗംചരിയ്ക്കും പവനനടമദഃ
 പോകുവാനെന്നപോലി -
 നൂററുത്താടേഗമിയ്ക്കുന്നൊരു രഥമിതിൽനി -
 നാണ്ടവിയ്ക്കുംമരുത്താൽ
 ചുറ്റും നില്ക്കുംഭ്രമണഘോര തപരിതമൊടധുനാ
 തങ്ങളിൽതച്ചൊടിത്തും
 മുറ്റും പേഗാലുലഞ്ഞിട്ടിഹചിലതുമറി
 ണ്തും പതിയ്ക്കുന്നഭ്രമണമേ.”

ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലെ ഉദ്യാനം ഏറ്റവും രമണീയമെന്ന ബലഭദ്രൻ ആശ്ചര്യത്തോടെ പറയുന്നു. അതിനുള്ള കാരണമാണകേരളകേരളത:

“അത്യാനന്ദോന്മാവിൻ ചുരിയകിസലയം
 തിന്നുടൻകോകിലെന്തഘോര
 മത്തനാമാരി മന്ദം മധുരതരമിതാ
 പഞ്ചമം ചാടിട്ടു.
 നൃത്തംചെയ്യുന്ന വായ്ക്കും കുതുകമൊടുമയ്യ -
 രണ്ടുരാമമെങ്ങും
 പുത്തൻരോണു മത്തഭ്രമണിരമുദാ
 മേളമായ് മുളിപ്പുന്നു.”

കുയിലുകൾ മാവിന്തളിർ തിന്ന് മത്തനാറാകുന്ന സമ്പ്രദായം ഇക്കാലത്തുണ്ടെന്നുതന്നെ സമ്മതിച്ചാലും, വണ്ടുകളുടെ സാന്നിധ്യവും മുളയും ആധുനികനാക്ക് എത്രമാത്രം ആഹ്ലാദകരമാണെന്നുള്ളത് ആലോചിച്ചതീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്.

കൃഷ്ണൻ പറയുന്നതായതഃ—

“അളികുലകളുടേകാരം
 വളരെക്കുറേതുപലത്തൊന്നാകുന്നു.”

ദാരുകൻ:— “ഇവിടെ മധുപാനത്തിന് വന്നറിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്ന വണ്ടുകളാൽ ഈസരസ്സ് നീലവണ്ണമായിട്ട കാണപ്പെടുന്നു”

ഇത്ര വിലക്ഷണമായ ഒരു അതിശയോക്തിപ്രയോഗം ഏതൽകാലോചിതമായിരിയ്ക്കുമെന്ന് വിദഗ്ദ്ധജനപരിപൂതയായ ഈ ബ്രഹ്മകർത്രി വിചാരിച്ചതിനേപറ്റി ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു.

ബലദ്രുക്തമാരെ ധർമ്മപുത്രർ കണ്ട് അവരുടെനേരെ ചിന്താശൂന്യം ഉപചാരം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അവിടെയെത്തിയ ചുണ്ടായ സംഭാഷണം വളരെ ഉചിതവും അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വഭാവത്തെ പ്രകടമായി കാണിയ്ക്കുന്നതുമാകുന്നു.

“അജ്ഞാനനെവിടെ? .... ഞങ്ങൾ പണവിചരം അറിഞ്ഞില്ലെ? എന്നുള്ള ബലദ്രുതയുടെ ചോദ്യത്തിന്.

“അറിയാത്തല്ല.

കൃത്യാകൃത്യവിവേകശൂന്യമായി യാത്രയെടുത്ത ബാലൻവിധി-പ്രശ്നാസാലാത നിന്ദ്യകർമ്മമാരുനാൾ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിൽ അത്യന്തം കൃപയുള്ളതൽമുതൽ ജനം ക്രോധിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു മനുഷ്യലമായ് പരമവന്മാരായ്ക്കുമല്ലോ ദയം.”

എന്നു ധർമ്മപുത്രൻ കൊടുത്ത ഉത്തരം വളരെ സ്വാഭാവികവും, സോദരഃസ്നഹവും ബലദ്രുതയുടെ നേരെയുള്ള ഭക്തിയും ഒരുപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതുമാകുന്നു.

പാഞ്ചാലിയെയും സുദ്രയെയും ബലദ്രുത കണ്ട് ആത്മഗതമായി പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ:—

“ദൈവനിരുപതങ്ങനാകിലോ ഭായ്ക്കുമാരായ്
പെതകിയോരുവിരോധം തമ്മിലുണ്ടാകുമല്ലോ.
കരുതുകിലതു പിറ്റേദൃയിൽ പ്രേമമേവം
ദുഷ്ടനോ പശുതയ്ക്കിനുള്ളതത്രെ ചിത്രം.”

സുദ്രതൽക്കാലം പാഞ്ചാലിയാൽ ഹസ്താവലംബിതയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു മാത്രമല്ലാതെ ബലദ്രുതയുടെ ഈ അർത്ഥത്തിന് മറ്റു യുക്തിയില്ല. സുദ്രയെ പാഞ്ചാലി, തൽക്കാലം കാഴ്ചക്കാരെ സമ്മതിപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ, സത്യമായി സ്ലേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഈ കാഴ്ച ഒരു മതിയായ തെളിവല്ലെങ്കിലും, ബലദ്രുതയുടെ സ്വഭാവം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കിട്ടിയായി വ്യഞ്ജിയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ അങ്കത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അജ്ഞാനനോടു “സഖെ! ഭവാന എന്നു അഭിഷ്ടമാണു ഞാൻ ഇനിയും സാധിക്കേണ്ടത”? എന്ന ചോദ്യത്തിൽ മഹത്തായ ഒരു അനൗചിത്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സുദ്ര

യെ അജ്ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന കായ്ക്കത്തിൽ ആദ്യമുതൽ അവസാനംവരെ ഉത്സാഹിച്ചു കൃഷ്ണനാകുന്നു. അജ്ഞാൻ സന്യാസിവേഷം ധരിച്ചു മുതൽക്കുള്ള കഥയിൽ ശുദ്ധമതിയായ ബലഭദ്രരെ കൃഷ്ണൻ വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ചരിച്ചിട്ടുള്ളതിനുകണകിട്ടു. അങ്ങിനെയിരിയെ, ആവക വഞ്ചനകളേ വെളിപ്പെടുത്താക്കവയായ മേൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ ബലഭദ്രസമക്ഷത്തിൽ വെച്ചു കൃഷ്ണൻ പറയുക എന്നത രീരെ അസംഭാഷ്യമാകുന്നു.

സുഭദ്രാജ്ഞാതെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ ഈ നാടകം വലിയ ദോഷങ്ങളാൽ വികൃതമൊ ഗുണങ്ങളാൽ ശ്ലാഘ്യമോ ആണെന്നു തൊന്നുന്നില്ല. ഇതിലെ പലപ്പോക്കങ്ങളും ലളിതപദങ്ങളാൽ ഹൃദ്യങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും നാടകീയമായ സാംഗത്യം പോരെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ കൃതിക്കും മറ്റു പല മലയാള നാടകങ്ങൾക്കും സാധാരണമാകുന്നു. പൂർവ്വകാലികളുടെ പ്രയോഗങ്ങളേ കണ്ണടച്ച് അനുകരിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത പലേടത്തും കാണാനാകും. കഥയുടെ എല്ലാഭാഗങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പ് നാടകങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു ആവശ്യമാണെന്നും, പ്രാചീന കവികളുടെ പ്രയോഗങ്ങളെ ചർച്ചിതചർച്ചണം ചെയ്യുന്ന നാടക ഏറ്റവും ശ്രാജ്യമായ ഒരു ദോഷമാണെന്നും, ആകെങ്കിലും തോന്നുന്നതിൽ എന്റെ ഈ ശ്രമവും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു ശ്രമങ്ങളും സഹായിക്കുന്നപക്ഷം ഏറിക്കൂട്ടാർത്ഥമവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

സി. അന്തപ്പായി.

സുനീതി.

സുനീതി ചില്ല്പോര കുമകുണ്ടന്റെവീട്ടിൽ പോയി അയാളുടെ ഭാര്യയൊന്നിച്ചു വിനോദിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പ്രേമസ്വപകമായി മാർത്താണ്ഡനിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഒരു ഉറുമാൽ ആശ്രീഎപ്പോഴും കയ്യിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത കുമകുണ്ടൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ഉറുമാൽ കയ്യിൽ പിടിച്ചാൽ കായ്ക്കസാധ്യത്തിന്നു എളുപ്പ

മുണ്ടാകുകൊണ്ടു ഒന്നാമതായിട്ട് അത കരസ്ഥമാക്കുവാനുറച്ചു. ക
മ്രകണ്ഠൻ ഒരു ചെറിയ ചെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ വീ
ട്ടിൽ ചെല്ലുന്നസമയം സുനീതി ആകട്ടിയെ വാത്സല്യത്തോടു കൂടി
ലാളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പതിവുപോലെ ഒരു ദിവസം സുനീ
തി കമ്രകണ്ഠന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അയാൾ കുട്ടിയെ എടു
ത്ത് അടുക്കുക കൊണ്ടുചെന്നു. സുനീതി കുട്ടിയെ എടുക്കുന്നതിനിട
ക്കു ഉറുമാൽ താഴെവീണുതരിഞ്ഞില്ല. കമ്രകണ്ഠൻ ഉപായത്തിൽ അ
തകയ്യിലാക്കി ഉടനെ അവിടെനിന്നുതിരിച്ചു. സുനീതി കരുകഴി
ഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടിലെക്കു പോയി. ഉറുമാലിന്റെറകാൽക്കും ഓർമ്മയുണ്ടാ
യത കിരേനേരംകഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ്. ഉടനെ തിരുവറവാൻ തുടങ്ങി.
വളരെതിരഞ്ഞിട്ടും കാണാഞ്ഞതിനാൽ കുഞ്ഞിതപ്പെട്ടു. മാന്താഡ
ൻ കൂടക്കൂടെ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടു സുനീതിയു
ടെ പ്രസന്നം വർദ്ധിച്ചു.

അന്നരാത്രി കമ്രകണ്ഠൻ ഉറുമാലും കൊണ്ടുപോയി ശൈ
നോയന്റെവീട്ടിന്നകത്തെക്കിട്ടു. പിറ്റേന്നാൾരാവിലെശൈനോയ
ൻ ഉണർന്നു ഉടനെ ഒരു ഉറുമാൽ നിലത്തുകിടക്കുന്നതകണ്ട് ആശ്ച
ര്യപ്പെട്ടു. അത് അവിടെ എത്തിയത് എങ്ങിനെയെന്നു മനസ്സിലാ
യില്ലെങ്കിലും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അതസുനീതിയുടെയാണെന്നു
മനസ്സിലായി സുനീതിക്ക് ആഉറുമാൽ കയ്യിൽനിന്നു അപ്പ
നേരം ഒഴിച്ചുവെപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അതിനൊടു
അത്ര പ്രേമമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ശൈനോയനറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു
അതുടനെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി കൊടുപ്പാനുറച്ചു. മാന്താഡ
ൻ വീട്ടിലുള്ള സമയത്തു ചെല്ലുവാൻ ധൈര്യമില്ലാത്തതിനാൽ അ
ദ്ദേഹം പുറത്തേക്കു പോയിരിക്കുന്ന സമയം നോക്കി വീടിന്റെപി
ൻഭാഗത്തു ചെന്നു. കരേ നേരം അവിടെ ചുറ്റിമാറിനിന്നതിന്നു
ശേഷം വാതിൽക്കൽ മുട്ടി. അടുത്തുപോം സുനീതിയെ കഷ്ടത്തിലാക്കു
വാൻ കമ്രകണ്ഠനെ സഹായിച്ചുവെന്നു തൊന്നുന്നു. ശൈനോയൻ
എത്തിയ തത്സമയം മാന്താഡനും അവിടെ എത്തി. വാതലി
ന്റെ ശബ്ദംകേട്ടപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ നേരെയുള്ള സംശയം വർദ്ധി
ച്ചതിനാൽ ഉടനെചെന്ന് ആരെങ്കിലുമുണ്ടാണെന്നുപരിശോധിച്ചു.

മാന്താഡന്റെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദ്രോഹിക്കുമെന്ന ഭയപ്പെട്ടിട്ട് ശൈനേയൻ ഒടിപ്പോയി. എല്ലാദിക്കിലും പരിശോധിച്ചിട്ടും ആരെയും കാണാഞ്ഞപ്പോൾ വാതിൽക്കൽ മുട്ടിയതാരാണെന്ന ഭായ്യയോട് ചൊരിച്ചു. ആരാണെന്ന നിശ്ചയമില്ലെന്ന ആശ്ചര്യപരത്തെ മറുവടി അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചില്ല.

മാന്താഡൻ— ശൈനേയനായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

സുനിതി— ആയിരിക്കാം. ഇന്നു ആളാണെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വസമില്ലാത്തതിനാൽ എറുക്കാനും വിശ്വസിച്ചാൻ തരമില്ല.

കോപം ആലോചനാശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നത സാധാരണയാണല്ലോ. ഭായ്യ പറഞ്ഞത വാസ്തവമായെന്ന അല്പം പോലും ആലോചിക്കാതെ ഉടനെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. കരകുണ്ടന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന സംഭവിച്ച വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞതിന്നുശേഷം ശൈനേയന്റെ വീട്ടിൽ പോയി കായ്കുത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ അറിഞ്ഞുവരേണമെന്ന് അയാളോട് ചേർന്നു. തന്റെ സുത്രങ്ങൾ ഫലപ്രദമാവാൻ തരമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ കരകുണ്ടൻ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി. ഉടനെ അയാൾ ശൈനേയനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. ശൈനേയനും കരകുണ്ടനും തമ്മിൽ പല നേരം ചോദ്യങ്ങളും പറഞ്ഞിരുന്നതിന്നുശേഷം കരകുണ്ടൻ പിറേറന്നാൾ ശൈനേയനോട് തന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരുവാൻ ഏല്പിച്ച യാത്ര പറഞ്ഞു പോന്നു. കരകുണ്ടൻ അപ്പോൾ തന്നെ മാന്താഡന്റെ അടുക്കെ പോയി വർത്തമാനങ്ങൾ പലതും ശൈനേയൻ പറഞ്ഞു വെന്നും മുഴുവൻ പറയേണ്ടതിന്നു പിറേറന്നാൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരാമെന്ന് ഏറ്റുറപ്പുണ്ടെന്നും അവർ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ മറഞ്ഞുനിന്നു നോക്കിയാൽ ആ കായ്കുത്തിപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ശൈനേയനാണെന്നു സന്തോഷം മനസ്സിലാക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു.

പിറേറന്നാൾ രാവിലെ ശൈനേയൻ കരകുണ്ടന്റെ വീട്ടിലെത്തി. മാന്താഡനെ കാണാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു കരകുണ്ടൻ ശൈനേയനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവർ തമ്മിൽ

വേറെ കായ്ക്കളെപ്പറ്റിയാണു സംസാരിച്ചിരുന്നതു. സംസാരിക്കു
മ്പോൾ രണ്ടുപേരും കൈകൊട്ടി ഉച്ചത്തിൽ ചിരിക്കുകയും ഓരോ
ആശ്ചര്യങ്ങൾകാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാം കണ്ടുകൊ
ണ്ടു ഭരണിനിന്നു മാത്താങ്ങൻ ശൈനേയന്റെ ആശ്ചര്യങ്ങളെ
ഓരോന്നായി പ്രാഖ്യാനിപ്പാൻ തുടങ്ങി. കുറേ നേരം സംസാരിച്ച
തിന്റെശേഷം ശൈനേയൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി. മാത്താങ്ങൻ
ഉടനെ കുമ്പുക്കുട്ടന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന ശൈനേയൻ പറഞ്ഞ വി
വരങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണമെന്നുപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ
അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

കുമ്പുക്കുട്ടൻ— ശൈനേയൻ എന്നിൽനിന്നു യാതൊന്നും മറച്ചു
വെക്കുന്നതല്ല. അയാൾ ചർമ്മാർമ്മമൊക്കെ എന്നോടു പറഞ്ഞു.
അങ്ങു വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തു പോവുമ്പോഴൊക്കെ അവിടെ ചെ
ല്ലേണ്ടതിന്നു അയാൾക്കു സുനീതിയുടെ കല്പനയുണ്ടു. കല്പനപ്ര
കാരം ശൈനേയൻ ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്നു ചുരുക്കം അയാൾ ഐ
ന്നോടു ഒരു കായ്കൂടി പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങു സുനീതിക്കു
കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു ഉറുമാൽ ആ സ്രീ ഇപ്പോൾ അയാൾക്കു കൊ
ടുത്തിട്ടുണ്ടു. ഉറുമാലിന്റെ കായ്കും കേട്ടപ്പോഴേക്കും മാത്താങ്ങ
ന്റെ കായ്കെന്നു പരുങ്ങലായി. ഉറുമാൽ സുനീതിയുടെ കൈ
വശമില്ലാത്തപക്ഷം തെളിവിന്നു പിന്നെയൊരു സംഗതിയു വേ
ണ്ട എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കുമ്പുക്കുട്ടനെ പറഞ്ഞയച്ചു ഉടനെ
സുനീതിയുടെ അടുക്കെച്ചെന്നു.

താൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉറുമാൽ കാണണമെന്നു ഭായ്യയോടാവ
ശ്ശപ്പെട്ടു. എന്നാണു മറുപടി പറയേണ്ടതെന്നു വിവരമില്ലാതെ സു
നീതി വളരെ പരിഭ്രമിച്ചു. പരിഭ്രമം ഭർത്താവിനായിരിക്കേണ്ട
തിന്നുവേണ്ടി ഉടനെ അകത്തേക്കു പോയി. ഉറുമാൽ ചോദിച്ചു
പ്പോൾ ഭായ്യ പ്രദർശിപ്പിച്ചു സ്കോടം മാത്താങ്ങൻ കണ്ടതിന്നാ
ൽ കായ്കും ശരിയാണെന്നു മുക്കാലും ബോദ്ധ്യമായി. സുനീതി ഉട
നെ മടങ്ങിവന്ന അത കാണുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു അദ്ദേഹം ഏത
തുവെച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ മാത്താങ്ങനു കോപാ
സഹിപ്പാൻ വയ്യതായി. സുനീതി ഒരു കലഹയാണെന്നു മാത്താ

ണ്ഡന ബോദ്ധ്യം വന്നുകഴിഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീയുടെ അറിവ് ചന്തിപ്പായ സൗന്ദര്യത്തെ ലാഭപന്നപ്പോൾ കഠിനമായ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാൻ മനസ്സു വന്നില്ലെങ്കിലും കരകണ്ഠൻ ഉത്തരിവളത്തിയ വിഷജ്വാല ശരീരമാസകലം പടന്നുപിടിച്ചുതോട്ടുകൂടി മാത്താണ്ഡന സുനീതിയുടെ നേരെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രേമാ കേവലം നഷ്ടമായിത്തീർന്നു. നിദ്ദോഷിയായ സുനീതിക്കു ഗുണമായ യാതൊരാലോചനയും ഇതിന്നുശേഷം മാത്താണ്ഡന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിട്ടില്ല. സുനീതിയേയും ശൈനേയനേയും കലചെയ്ത് അതുനിമിത്തം ശിക്ഷയിൽപ്പെടാതെ കഴിക്കാനുള്ള ആലോചന ചെയ്തതാണു മാത്താണ്ഡൻ ഇതിന്നു ശേഷം ചെയ്തതു. രാവു പകലും ഇതിന്നുള്ള ആലോചനയിൽ മഗ്നനായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണകഴിക്കേണ്ടുന്ന സമയങ്ങളിൽകൂടി വീട്ടിൽ ചെല്ലാതായി. സുനീതിയെ വേർപിരിഞ്ഞ താമസിക്കുന്നതു മരിക്കുന്നതിന്നു സമമാണെന്നവിചാരിച്ചിരുന്ന മാത്താണ്ഡന ഇപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ കാണുന്നതടുസ്സാക്കിയിത്തീർന്നു. കേവലം ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ മട്ടിൽ അടുമിങ്ങും നടന്നു സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഭർത്താവിന്നു എന്തൊരു സുഖക്കേടിന്നു വഴിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സുനീതിക്കു മനസ്സിലായപ്പോൾ വിവരം അടുത്തുറങ്ങാതെ ചോദിച്ചറിവാൻ തീർച്ചയാക്കി.

സുനീതി— പ്രാണനാഥാ, അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ഒരിക്കൽകൂടി എനിക്കു കാണാൻ തരമില്ലാതെയായിരിക്കുന്നുവല്ലോ. സദാജ്ഞാതം ഉന്മേഷത്തോടുകൂടിയിരുന്ന അങ്ങൻ അല്പദിവസമായിട്ടു വളിയ മൗഢ്യത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. കാരണം അറിയാത്തതിനാൽ എനിക്കു വളരെ സുഖക്കേടുണ്ടു. എന്തായാലും എന്തോടു ചെന്നാൻ മടിക്കരുതെ.

മാത്താണ്ഡൻ പലേ വ്യാജകാരണങ്ങളും സുനീതിയെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവയിൽ ഒന്നും ആ സ്ത്രീക്കു തൃപ്തികരമായിത്തോന്നിയില്ല. ഭർത്താവിന്നു സുഖക്കേടുണ്ടാവത്തക്കു വല്ലത്തൊന്നും താൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു വളരെ നേരം ആലോചിച്ചിട്ടും ഒന്നും തോന്നിയില്ല.

ഭേതാവിന്റെ തന്നാടുള്ള സ്നേഹം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്ന സുനീതിക്കു മനസ്സിലായി. ആ സ്ത്രീ വലിയ ആധിയിൽപെട്ട ഒരു ദിവസം കമുകണ്ഠന്റെ ഭായ്യയുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

സുനീതി— എന്റെ ഭേതാവിനെപ്പറ്റി എന്താണു പറയേണ്ടതെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്നു എന്റെ നേർക്കു ഗാഢമായ പ്രേമമുണ്ടായിരുന്നു. അല്പദിവസമായിട്ടു സ്വഭാവം വളരെ മാറിപ്പോയതായതാണെന്നു. ഞാൻ യാതൊരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കളുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിപരീതമായി ധർമ്മം, പ്രായം, രൂപം, വിദ്യ എന്നിവകൊണ്ടു യോജിക്കാത്തവരെ വിവാഹംകഴിക്കുന്നതു മനോഹരമായിത്തീർന്നു മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ നിമിത്തം മറ്റു സ്ത്രീകൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സംഗതിവരുമോയെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭേതാവർദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മസ്നേഹിതനാണു. അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചപ്പോൾ യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിക്കു പരിവില്ല. നിരസത്തിന്നുള്ള വല്ല കാരണവും നിങ്ങൾക്കറിവുണ്ടെങ്കിൽ എന്നോടു പറഞ്ഞുതരണം. നിദ്വേഷിയും അനാഥയുമായ എനിക്കു വന്നുചേരുന്ന അനന്തരം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം.

ചരിത്രപ്രയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി കമുകണ്ഠൻ ഭായ്യയോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വിവരങ്ങൾ ആ സ്ത്രീക്കുറിവുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും നിത്യവും ഭയങ്കരമുന്തിയുമായ ഭേതാവിനെയുള്ള ഭയംകൊണ്ടു യാതൊന്നും പുറത്തു പറയാൻ ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. തനിക്കു ദോഷംവരാത്ത വിധത്തിൽ സുനീതിയെ സഹായിക്കേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കിട്ടു ഭേതാവിന്നു സംശയം ജനിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തരുതെന്നു. നിങ്ങൾ ആന്തരമായി അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിശ്വാസം തോന്നിപ്പിക്കണം എന്നുമാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഉറുമാൽ ശൈനേയന്റെ വക്കൽ കാണുന്നപക്ഷം കാര്യം ശരിയാണെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ലെന്നു മാർത്താണ്ഡൻ മുമ്പുതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ആ കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്ത

കൊടുക്കേണമെന്ന കമുകണ്ഠനോട പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രയാസമുണ്ടെന്നും കഴിയുന്നത ശ്രമിക്കാമെന്നല്ലാതെ ഏറ്റുപറവാൻ രാമില്ലെന്നും അയാൾ മറുപടിപറഞ്ഞു.

സുനീതിയുടെ ക്ഷുഭാലം മൂല്യത്തിലെത്തിയിരുന്നതു കൊണ്ട് കമുകണ്ഠന്റെ യത്നങ്ങളെല്ലാം അനായാസേന ഫലിച്ചു. ശൈനേയന്റെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു നെയ്യ പണിയിൽ നല്ല വിദഗ്ദ്ധതയുണ്ടായിരുന്നു. സുനീതിയുടെ ഉറുമാൽ കണ്ടപ്പോൾ ആ സ്ത്രീക്കു അരിമ്പേൽ അതിയായ പ്രേമം തോന്നിയതു കൊണ്ട് ഉടമസ്ഥന മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നുമുമ്പ അതുപോലെ ഒന്നു നെയ്തുകൊണ്ടാക്കേണമെന്ന തീർച്ചയാക്കി. ഉറുമാൽ ഏറ്റത്ത മാളികയുടെ മുകളിൽ പോയി ഒരു ജനവാതിലിന്നരികെ ഇരുന്ന തുണപ്പണി ആരംഭിച്ചു. വീട്ടിന്നരികേകൂടിയുള്ള പാതയിൽകൂടി കമുകണ്ഠൻ പോകുമ്പോൾ ഉറുമാൽ ജാലകത്തിന്റെ അഴിമേൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതുകണ്ട്. ഇതുതന്നെയാണു നല്ല അവസരമെന്നു തീർച്ചയാക്കി ഉടനെ പോയി മാത്സാന്ധ്യനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തേക്കു ചെന്നു, ഉറുമാൽ കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അവിടെ കണ്ടതാ താൻ സുനീതിക്കു കൊടുത്ത ഉറുമാൽതന്നെയാണെന്നു ബോദ്ധ്യമായപ്പോൾ തന്റെ ഭാര്യ ഒരു കലടയാണെന്നു വിചാരിച്ചതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ സംശയിപ്പാനില്ലെന്നു പുണ്യബോദ്ധ്യമായി.

തന്റെ ശത്രുക്കളായ സുനീതിക്കും ശൈനേയനും മരണത്തിൽ കുറഞ്ഞ ഒരു ശിക്ഷകൊടുത്താൽ പോരെന്നു തീർച്ചയാക്കി. ശൈനേയനെ കൊല്ലേണ്ടുന്ന ഭാരം അയാൾ ഏല്ക്കേണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ആ ഉപകാരത്തിന്നു താൻ ആജീവനാന്തം നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതാണെന്നും കമുകണ്ഠനോട പറഞ്ഞപ്പോൾ അചായകരമായ ആ പ്രവൃത്തിക്കു താൻ ആളല്ലെന്നു അയാൾ മറുപടിപറഞ്ഞുവെങ്കിലും അനവധി സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഒരുവിധം സമ്മതിച്ചു. ശൈനേയൻ മിക്കദിവസങ്ങളിലും ഒരു വേശ്യാലയത്തിൽ പോയി അവിടെനിന്നു അർദ്ധരാത്രി മടങ്ങിപ്പോരുന്ന പതിവുണ്ടെന്നു കമുകണ്ഠനു വിവരമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ വരുന്നവഴിക്കു അയാളു

കെകഥകഴിപ്പാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഒരുദിവസംകൂടിത്തുറന്നു വഴിയിൽ കാത്തിരുന്നു. ഒരുമുളിപ്പാട്ടും പാടിക്കൊണ്ടായിരുന്നു ശൈലന്റെ അന്നത്തെ വരവ്. ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ കമുകുണുണയ്ക്കുക മനസ്സിലായി. ഉറയിൽനിന്നു വാളരി വെട്ടാൻ ഒരുങ്ങിനിന്നു. അടുത്തെത്തിയെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കാലിന്നരുടെ വെട്ടുകൊടുത്തു. വെട്ടുകൊണ്ടപ്പോൾ ശൈലന്റെ മറിഞ്ഞുവീണു. ഉടനെ കഥകഴിക്കണമെന്നുവെച്ച് കമുകുണുൻ അടുത്തു. ഇരിട്ടിന്റെ ശക്തി ശൈലനെയെന്നെ രക്ഷിച്ചു. ശൈലന്റെ ഒരുവിധത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു മുറവിളിച്ചുകൂട്ടിയപ്പോൾ കമുകുണുൻ ഓടിപ്പോയി. “സഹായിപ്പിൻ! സഹായിപ്പിൻ!” എന്നു ഉറക്കെ നിവരിച്ചിട്ടു പറയുന്നത കേട്ടിട്ടു പലരും അങ്ങോട്ടു ഓടിയെത്തി. കരൾ പൂർണ്ണമായും ശബ്ദം കേട്ടു ചുറ്റപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ള നാട്ടുത്തോട്ടു കൂടി കമുകുണുനും അങ്ങോട്ടുചെന്നു. മറ്റുള്ളവരോടൊന്നിച്ചു ശൈലന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അയാളുടെ കാലിൽ പറ്റിയ മുറി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. കരളുടെ ഉറക്കെ പാടിയില്ലെല്ലോ എന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചു സുഖശേഷം തൊന്നിയെങ്കിലും ഒരു സമയം ആ മുറിക്കൊണ്ടു ആയാൾ മരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു ഓർത്തു സമാധാനിച്ചു. കമുകുണുനും ശൈലന്റെ കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ വാസ്തവത്തിൽ സന്തോഷമാണല്ലോ ഉള്ളതും. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരെ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി വളരെ കണ്ണിരാമുണ്ടെന്നു ഓർത്തിട്ടു കണ്ണിൽനിന്നു രണ്ടുമൂന്നു നുള്ളിവെള്ളം ഒരുവിധത്തിൽ പുറത്തുപാടില്ല.

ശൈലനെയെന്നു ആരോരവിട്ടു മുറിവേല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വിവരം പിറേറുന്നാൾ രാവിലെ നാടൊക്കെ പരന്നു. വിവരം കേട്ടപ്പോൾ സുരീതിക്കു വളരെ ധ്വസനം തോന്നി. ധ്വസനം പുറത്തു കാണിക്കുന്നത തനിക്കു ആപകരമാണെന്നു ലോചിപ്പാൻ അവകാശമില്ലാത്തതിനാൽ ആ സാധുസ്ത്രീ സുഖപ്പെടിനെപ്പറ്റി പലരോടും പ്രശ്നിച്ചു. മാർത്താണ്ഡന സുരീതിയുടെ നേരേയുള്ള കോപം വർദ്ധിക്കുകയും ശൈലനെയെന്ന വന്ന കഷ്ടതയാലോചിച്ചു സുരീതിക്കു ഭ്രാന്തായിരിക്കുന്നുവെന്നു കമുകുണുനോട് പറയുകയും ചെയ്തു. കമുകുണുൻ ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

കുരൂകണ്ഠൻ — അങ്ങിനെയല്ലാതെ വരാൻ തരമുണ്ടോ? സുനീതിയുടെ അത്ഥാവും ദോഷവും ശൈനോയനല്ലെ.

മാത്താണ്ഡൻ — അവളുടെ ആത്മാവും ദോഷവും ശൈനോയനാണോ? ആകട്ടെ എന്നാൽ ആത്മാവിനെ ദോഷത്തിൽനിന്ന വെർപെടുത്താനുള്ളവൻ ഞാനായിക്കൂടയാം. അവളെ ഇനീജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നത ഏന്ററ പെന്തരുഷത്തിന് ഇടിച്ചിലാണു. അതുകൊണ്ടു ഏതുവിധത്തിലാണ് അവളുടെ ജീവനാശം വരുത്തേണ്ടതെന്നുടനെ ആലോചിച്ചുറക്കണം. വിഷംകൊടുക്കുന്നതായാൽ അവൾക്കു ബുദ്ധിമുട്ടാതെ മരിക്കാം. ഇതുവക കുലടകളെ അങ്ങിനെ മരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നത പാപമാണു. മൃച്ഛയുള്ള ഒരു കുട്ടാരം ധൂരയത്തിന്നു നേരേതാത്തിക്കൂടയാം. കിടന്നു പിടയട്ടേ!

കുരൂകണ്ഠൻ — അങ്ങുന്നാലോചിക്കുന്നമാറ്റം തരക്കേടില്ല. പക്ഷെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ നമ്മളും ശിക്ഷക്കു പാത്രമാവുന്നതാണു. അതുകൂടാതെ കഴിക്കേണ്ടതല്ലെ. ഞാൻ ഒരു മാറ്റം ഉപദേശിക്കാം. അത തരക്കേടില്ലെന്നു തോന്നുന്ന പക്ഷം അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതാണു നല്ലത. ഒരു മുണ്ടിൽ മണൽ നിറച്ചു ആകിഴിക്കൊണ്ടു നല്ല പ്രഹരം കൊടുത്താൽ മതി. ഇന്നവിധമാണു മരിച്ചതെന്നറിവാൻ ദോഷത്തിൽ യാതൊരുടയാളവും കാണുന്നതല്ല. മരിച്ചതിന്നു ശേഷം ഒരു കിടക്കയിൽ കിടത്തി വീട്ടിന്റെ തട്ടു ഒരു ഭാഗം വലിച്ചു തലമേൽ വീഴ്ത്തിയാൽ തലക്കു ചതവുപറും. അങ്ങിനെ മരിച്ചവെന്നു എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. വീടു നന്നെ പഴക്കമുള്ളതാകയാൽ തട്ടു വലിച്ചു വീഴ്ത്തുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ കഴിയുന്നതാണു.

ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്യാൻ മാത്താണ്ഡൻ സമ്മതിച്ചു. വേണ്ടുന്ന എപ്പാടുക്കും ചെയ്തതിന്നു ശേഷം കാര്യം നടത്തേണ്ടതിന്നു ദിവസവും ഉറച്ചു. അന്നു കുരൂകണ്ഠൻ ഗോപ്യമായിട്ടു മാളികയുടെ മുകളിൽ മാത്താണ്ഡനും ഭാര്യയും കിടക്കുന്ന മുറിക്കരികെ ഇരുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദമ്പതിമാർ മുറിയിൽപോയി കിടപ്പായ ഉടനെ കുരൂകണ്ഠൻ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ശബ്ദംകേട്ടു ഉടനെ അതെന്താണെന്നു നോക്കിയവരുവാൻ മാത്താണ്ഡൻ സുനീതി

യോദ്ധാവാണു. ഭർത്താവിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം സുനീതി ഉടനെ ഒരു വിളക്കും കയ്യിലെടുത്ത് അന്വേഷിച്ചാണ് ചുറ്റപ്പെട്ടു. അല്പാൽക്കൂടെ ഒരു മുറിയിലെക്കു കടന്നപ്പോൾ കുമ്പസാരം ഉടനെ ആ സാധുസ്രീയുടെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു മണൽക്കുഴികൊണ്ടു പ്രഹരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. രണ്ടു മൂന്നടികൊണ്ടപ്പോൾ സുനീതി ശ്വാസമെടുപ്പാൻ കൂടി വയ്യാതായി നിലത്തു വീണു; കിടന്നു കിടപ്പിൽ 'രക്ഷിക്കണം' എന്ന ഗൽഗദാക്ഷരത്തോടു കൂടി ഭർത്താവിന്റെ പേർ വിളിച്ചു നിലവിളിച്ചു. മാത്താഗണ്ഡൻ ചെന്നു ഉടനെ ഭായ്യയേനോക്കി 'ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാതെ ദുർവൃത്തികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന നിന്നെപ്പോലെയുള്ള കലടകൾക്കു ഇതതന്നെയാണു ഫലം. ശൈനേയൻ വന്നു രക്ഷിക്കട്ടെ. അവനെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്ക' എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനിടക്കു കുമ്പസാരം പിന്നെയും അടിച്ചു. മരണം നേരിട്ടു മുന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സുനീതി കണ്ണു മിഴിച്ചു ഭർത്താവിന്റെ മുഖത്തു നോക്കി 'ഏന്റെ പരമാർത്ഥം ദൈവം അറിയട്ടെ' എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു ഉടനെ കുമ്പസാരം ഒരടികൂടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ ആനിട്ടോഷിയായ സ്മിരത്തം പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

നിശ്ചയിച്ച പ്രകാരമൊക്കെ ചെയ്തതിന്നശേഷം മാത്താഗണ്ഡൻ ഉറക്കമുറവിളിച്ചു. നിലവിളി കേട്ടവരോക്കെ അവിടെ ഓടിയെത്തി. സുനീതിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വിവരമില്ലാത്തവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നതിനാൽ എല്ലാവർക്കും നിഷ്കളങ്കമായ വൃസനം തോന്നി. ഇന്നദോഷങ്ങളെ ശരിയായി കണ്ടറിയുന്ന ദൈവം ഈ സാഹസകൃത്യം ചെയ്ത പാപികളെ വെറുതെ വിടില്ല. പ്രേമഭാജനമായിരുന്ന സുനീതിയുടെ മരണാനന്തരം മാത്താഗണ്ഡന്റെ ബുദ്ധിക്ക് യാതൊരു സ്ഥിരതയും ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു. ഭായ്യയെ തന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം കുമ്പസാരം കൊന്നുവെന്നുള്ള കഥ മറന്ന ആ സാധുസ്രീയെ തിരഞ്ഞു വീട്ടിൽ അടുമിങ്ങനാടപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇടക്കിടക്കു സ്വയം ബുദ്ധിയുണ്ടാവുമ്പോൾ വാസ്തവമായി സംഭവിച്ച വർത്തമാനങ്ങൾ ഓർമ്മവന്നിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരിക്കൽ സ്വന്തം സുഖത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത തന്റെ ബുദ്ധി ചീത്തയാക്കിത്തീർത്ത കുമ്പസാരന്റെ നേരെ വലിയ വെറുപ്പും താൻ ചെയ്ത സാഹസകൃത്യത്തെ

പ്പാറി പശ്ചാത്താപവും തോന്നി. കുരുകുണ്ഠനെ തന്റെ കുട്ടാരത്തിന്നു ഇരയാക്കിത്തീപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും വിശ്വപുരത്തിലെ നിയമകാരിനൃത്തയുള്ള ഭയംകൊണ്ടു അതിന്നു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. ഉടനേതന്നെ അയാളെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചു. അന്നുമുതൽക്കു മാർത്താണ്ഡനും കുരുകുണ്ഠനും തമ്മിൽ നീരസം തുടങ്ങി. മാർത്താണ്ഡന്റെ കഥ ഉടനെ കഴിക്കാത്താൽ കാര്യമെല്ലാം വെളിപ്പെടുമെന്നും അതുനിമിത്തം തന്നിട അനന്തരം നേരിടുമെന്നും ഭാത്ത് അതിനുള്ള ഓരോമാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി കുരുകുണ്ഠൻ ആലോചിച്ചാൻ തുടങ്ങി. കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആലോചിച്ചുറച്ച ശൈനേയന്റെ അടുക്കുപ്പോയി അയാളോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

കുരുകുണ്ഠൻ — സ്നേഹിതാ, നിങ്ങളെ മുടവനാക്കിത്തീർത്ത മഹാ പാപിയോട നിങ്ങൾ പ്രതിക്രിയക്കൊരുങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു അത്ഭുതം തോന്നുന്നു. വൈരികളോട പ്രതിക്രിയക്കൊരുങ്ങാതിരിക്കുന്നത ചുരുക്കധർമ്മമാണോ. എന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹശക്തി നിങ്ങളുറിയുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. നിങ്ങളേ ദ്രോഹിച്ച മഹാപാപിയാരാണെന്നു നേചിച്ചുറിവാൻ ഞാൻ പെട്ടുപാട നിങ്ങളുറിയുന്നുണ്ടോ. ആളെ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടാണ് ഞാനിപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടു പോന്നത. ഇനിയെങ്കിലും പകരം ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നത ചോരാജ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഉടനെ എന്റെ കൂടെ വന്നാൽ ഞാൻ ആളേ പറഞ്ഞതരാം. ഇവിടെ വെച്ചു ഞാൻ ദർശനരംഭം പഠിക്കുകയില്ല.

ശൈനേയൻ — എനിക്കുവേണ്ടി ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയ നിങ്ങളോട ഞാൻ എങ്ങിനെയാണു നന്ദി പറയേണ്ടത എന്നു അറിയുന്നില്ല. ആളെ അറിയാത്തതിനാൽ ഞാൻ പ്രതിക്രിയക്കൊരുങ്ങാത്തതാണ്. നിങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ എത്ര ചെറുപ്പാനും ഒരുക്കമാണ്.

അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ഉടനെ വിശ്വപുരത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ശൈനേയന്റെ ശത്രു മാർത്താണ്ഡനാണെന്നും അയാൾ ഭായ്യയുമായി സഹവാസമുണ്ടെന്നു സംശയിച്ചു. രണ്ടു കൂട്ടരേയും കൊല്ലേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കിയതാണെന്നും സുനീ

തിയെ മാന്താഡൻ അടിച്ചുകൊന്നതിനുശേഷം മാറുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞതാണെന്നും കമ്രകണ്ഠൻ അയാളോട് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. തന്നെ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശൈനേയൻ മാന്താഡന്റെറനേരേയുള്ള ഭയഭക്തികൾക്കു കുറവു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ സുനീതിയെ മാന്താഡൻ കൊന്നതാണെന്നു കേട്ടപ്പോഴുണ്ടായ കോപംകൊണ്ടും കമ്രകണ്ഠന്റെ സാമന്ത്രിയുടെ ശക്തികൊണ്ടും ശൈനേയൻ ഉടനെ ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ അടുക്കെ പോയി സങ്കടം പറഞ്ഞു. കായ്ക്കുങ്ങൾ തെളിയിക്കേണ്ടതിന് അയാൾ കമ്രകണ്ഠനെ സാക്ഷിയാക്കുകയും കമ്രകണ്ഠൻ യുക്തിയോടുകൂടിയ വാക്കിൽ വിശ്വചൂരത്തിലെ നീതിഭരണകർത്താക്കന്മാർക്കു വിശ്വാസംതോന്നി. എന്നുതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും മാന്താഡനെക്കൊണ്ടു കുററം സമ്മതിപ്പിച്ചാൻ സാധിച്ചില്ല. 'കുററസമ്മതം' കൂടാതെ മരണശിക്ഷകൊടുപ്പാൻ നിയമം സമ്മതിക്കാത്തതിനാൽ മാന്താഡനെ കുറെക്കാലം തടവിൽ വെച്ചുതിന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ജീവപച്ഛുത്താ നാടുകടത്തി. സൈന്യനായകനായി പ്രതാപത്തോടു കൂടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന മാന്താഡൻ അഗതിയായി കുറെക്കാലം ഉഴുന്നാടുന്നതിനുശേഷം ഒരു ദിവസം സുനീതിയുടെ ഒരു ചാർച്ചക്കാരനായ രാജുമായി അടിച്ചിടുകൂടി. ആ കലഹത്തിൽ അയാൾക്കു മരണമുണ്ടായിട്ടു.

കമ്രകണ്ഠൻ ശത്രുക്കളെ ഓരോരുത്തരെയായി യമചൂരത്തേക്കയച്ചു. ഇനിയും അയാൾ ചതിപ്രയോഗങ്ങൾ നിർത്തിയില്ല. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ പേരിൽ കുലക്കുററം ചുമത്തി. കമ്രകണ്ഠന്റെ സ്നേഹിതൻ കുററം സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഒരുസമയം അയാൾ നിദ്ദോഷിയായിരിക്കുമോയെന്ന സംശയിച്ച യോദ്ധാക്കന്മാർ കമ്രകണ്ഠന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. അയാൾ കളവുപറഞ്ഞതാണെന്ന ബോധ്യംവന്നതിനാൽ നല്ല പ്രഹരംകൊടുത്തു. പ്രഹരംകൊണ്ടിട്ട കമ്രകണ്ഠന്റെ എല്ലുകൾ നറുങ്ങി. അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ മരിച്ചു. നിദ്ദോഷിയും സാധുവുമായ സുനീതിയെ കൊന്നവൻ തക്കതായ ദൈവശിക്ഷ കിട്ടിയെന്ന കാണുന്നതിൽ ആ

കാണ സന്തോഷമുണ്ടാവാത്തത്! ഭയങ്കരമുന്തിയായ കമുകണ്ഠന്റെ മരണാനന്തരം അയാളുടെ ഭാര്യ പറഞ്ഞിട്ടാണ് വാസ്തവം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായത്.

“ഭർത്തൃസ്തേഹം, പരമഭയ, വിശ്വാസമെന്നീമൂന്നുതരം ഭക്തികൾ സത്താംവിട്ടുനിലമതാംസുന്ദരാംഗീംസുനീതിം മാത്താണ്ഡാർത്ഥൻ കാനതരകോപത്തിനത്താഴമാക്കി തീർത്തൊരേതൃക്കുടിലവിധിതൻവൃത്തമത്യന്തകഷ്ടം!!”

കെ. അപ്പനമ്പ്രാശ. ബി. എ.

ഒരു മറുപടി.

—:0:—

(രണ്ടുസന്ദേശങ്ങൾ)

കഴിഞ്ഞ കുറേക്കാലമായി രസികരഞ്ജിനിയിൽ “രണ്ടുസന്ദേശങ്ങൾ” എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിൽ ഞാനെഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ എടുത്തതിലെ ലക്കത്തിൽ എഴുതിയ ലേഖനം ഞാൻ വളരെ രസത്തോടെ വായിച്ചു. എന്റെ ലേഖനം ഒരാളെങ്കിലും കുറെ ശ്രദ്ധവെച്ചു വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാണുമ്പോൾ മനസ്സിന്നു അനല്പമായ കൃതാർത്ഥതവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ ഭയപ്പെട്ടു കരേട്ടുടി ശ്രദ്ധ എന്റെ ലേഖനത്തിന്നു കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ലേഖനം ഞാൻ വിധത്തിലാവില്ലായിരുന്നു. നല്ല ലേഖകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളുടെ പേരുകേൾക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു കുറച്ചുകാലമായി. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്റെ ലേഖനത്തേപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ആക്ഷേപത്തിൽനിന്നു പലതും ഗ്രഹിക്കുവാനുണ്ടാകുമെന്നായിരുന്നു എനിക്കു ആദ്യത്തിലുണ്ടായ വിചാരം. എന്നാൽ ലേഖനം വായിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ആ വിചാരത്തിന്നു വളരെ ഭംഗംവന്നുപോയി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ ചെയ്ത ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും സമാധാനം പറ

യോജിപ്പിച്ചു വിചാരിച്ചിട്ടായിരുന്നു ഞാൻ ഇതുവരെ സ്വസ്ഥനായിരുന്നത്. ഇപ്പോൾതന്നെ ഏതാൻ ചിലസ്നേഹിതന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നതിൽ ഞാൻ ഓരോ ലേഖനം എഴുതിപ്പോയിരുന്നു.

രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ എന്റെ ലേഖനത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളുടെ 'അനൗചിത്യത്തെയും അസംബന്ധതയേയും' ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ക്ഷത്തികൃഷ്ണമേനോൻവർകളുടെ പ്രാജ്ഞാനം എല്ലാപ്രാജ്ഞങ്ങളുടെയും പ്രഥമോദ്ദേശ്യമായ കാവ്യാർത്ഥവിശദീകരണം സാധിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് അതിലൂടെ ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയായിട്ടില്ലെന്നുമാണ്. ഓരോ സംഗതി പറയുന്ന അവസരത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ പ്രാജ്ഞാനം വായിക്കുവാനുള്ള അധികാരികൾ ഇന്നുവരാനെന്നും അവരുടെ ലക്ഷ്യമിന്നതാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെശേഷം പ്രസ്തുത ചുസ്തകത്തിലെ 'സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളുടെ അച്ചുവട്ടുള്ള തെറ്റുകളേപറ്റി ഞാനാക്ഷേപിച്ചത് വട്ടക്കര അസംബന്ധമായിരിക്കുന്നു എന്നുമാണ്' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഓരോ സംഗതികളേപറ്റിത്തന്നെ ആകുന്നു ഞാൻ ഓരോ ലേഖനത്തിൽ പറയുവാൻ പോകുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് ആദ്യം പറഞ്ഞതാകുന്നു. എങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി അല്പം അധികം പറയുവാനുള്ളതുകൊണ്ട് അത് ഒടുവിലേക്കു നീട്ടിവെച്ചു ആദ്യം മറ്റേതെങ്കിലും സംഗതികളേയും പറയട്ടെ.

ക്ഷത്തികൃഷ്ണമേനോൻവർകളുടെ പ്രാജ്ഞാനം വായിക്കുവാനുള്ള അധികാരികളേപറ്റിപ്പറയുന്നതിനിൽ പിള്ള അവർകൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. 'ഏന്നാൽ ക്ഷത്തികൃഷ്ണമേനോൻ അവർകൾ പ്രാജ്ഞാനമെഴുതിട്ടുള്ളത് പദാർത്ഥജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കാത്ത മന്ദപ്രജ്ഞന്മാർക്കായിട്ടാണെന്നും സാമാന്യം പഠിത്തമുള്ളവർക്കായിട്ടാണെന്നും അതിന്റെ സമ്പ്രദായം നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്'. 'വീരകേശരി' ഈ സന്ദേശങ്ങളെ വായിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുന്നതിന്നുമുമ്പായി വേറെ ലഘുകാവ്യങ്ങൾ വായിച്ചു വാക്യങ്ങളെ അപഗ്ര-

മിട്ടു പദപരിഷ്കരണം ചെയ്ത് അത്ഥം മനസ്സിലാക്കി ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കേണ്ടതിനുള്ള പടിവാതില്ക്കൽ എഴുത്തുണ്ടിയിരുന്നു. ഇത രാമകൃഷ്ണപ്പിള്ള അവർകൾ വീരകേശരിക്ക് കൊടുത്ത ഒരു അടിയോ കത്തോ ആണെന്നിലും ഇതൽന്നിന്ന പിള്ള അവർകൾ സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ പരിത്തം അളക്കുന്ന മട്ട് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ചില ലഘുകാവ്യങ്ങളെ പിള്ള അവർകൾ പറയുന്നപ്രകാരമൊക്കെ പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കി ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കേണ്ടുന്ന പടിവാതില്ക്കൽ എത്തിച്ചുള്ളവരെ സാമാന്യ പഠിത്തക്കാർക്കെന്ന പറയുന്നതായാൽ, ചില പ്രൗഢകാവ്യങ്ങളെ പഠിച്ച് ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ ഉന്നതന്മാരായിട്ടുള്ളവരെ അസാമാന്യ പഠിത്തക്കാർ എന്ന പറയേണ്ടിവരുമല്ലോ. മേൽപറഞ്ഞ പഠിത്തത്തിന്നുപുറമെ വല്ല ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഒരു വക്ക് കടിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു റം തോതിൽ പിള്ള അവർകൾ എന്തുപേരാണു കൊടുക്കുക? ഏതെങ്കിലും ഒരു ശാസ്ത്രത്തിൽ പൂർണ്ണമായി തികഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്വാൻ പിള്ള അവർകൾക്കു അവന്റെ മനസുഗോചരനായിത്തന്നെ ഇരിക്കുമെന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നതും. പിള്ള അവർകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന അളവുകോൽ കേമംതന്നെ. ശേഷമുള്ളവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാനദണ്ഡം ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ പിള്ള അവർകളെ തെറ്റുപറയുന്നില്ല. ആറംഗലം ചൊക്കുമില്ലാത്ത ഒരു ചോലപത്തനാട്ടുകാരൻ സാധാരണ മനുഷ്യർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെന്നുവെച്ച് അവനെ ആരെങ്കിലും തെറ്റുപറയുമാറുണ്ടോ ?

ഇനി പിള്ള അവർകളുടെ സാമാന്യ പഠിത്തക്കാർക്കു നമ്മുടെ പ്രകൃതമായ സന്ദേശകാവ്യങ്ങളെ എത്രത്തോളം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന വിചാരിക്കുക. ഈ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിക്കുവാനുള്ള പടിവാതില്ക്കൽ എത്തിയിട്ടുള്ള ഇവർ ബുദ്ധിമുട്ടി പടിവാതിൽ തുറന്നു അകത്തുകടന്നാൽ തന്നെ അന്യസഹായമില്ലെങ്കിൽ അവയുടെ പുറമേയുള്ള വല്ല ചിത്രപ്പണികളാലും അപകൃതചി

ത്തന്മാരായോ, യദുചരയാതുറന്നുകിടക്കുന്ന വല്ലഭനേലയുദ്യോ
ദപാരത്തിൽ കൂടി കഷ്ടിച്ചുകാണാവുന്ന വല്ലഭദാതൃത്വങ്ങളെയും ക
ണ്ട ഉള്ളിലുള്ളതെല്ലാം കണ്ടു എന്നുവെച്ചു സന്തുഷ്ടന്മാരായോ തീ
രുന്നതല്ലാതെ മച്ചകത്തുഗ്രന്ഥമായിവെച്ചിട്ടുള്ള വിലപിടിച്ച അ
ലങ്കാര സമ്പത്തിനെയൊക്കട്ടേ രസസുധാസമൃദ്ധിയെയാക്കട്ടെ എ
ടുത്തുനടവിപ്പാൻ ശക്തന്മാരാകുമെന്നു തൊന്നുന്നില്ല. ഇവരെ അ
താതവക്രമാഗ്നികളിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോയി അതാതരഹസ്യസ്ഥ
ലങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള ദോഷ്യവസ്തുക്കളെ കാട്ടിക്കൊടുത്ത അവ
യെ അനുഭവിക്കത്തക്കനിലയിൽ സഹായിക്കുകയാണല്ലോ പ്രപ്രാ
താക്കുന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി. ഈ പ്രവൃത്തി കഷ്ടതികുറച്ചുമോറോൻ
അവർകൾ തന്റെ പ്രാപ്താനുകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നില്ല. മെൽപ
റഞ്ഞ തരക്കാർക്കു വേണ്ടിയാണ് ഈ പ്രാപ്താനുമേഴുതിയിരിക്കുന്ന
തെങ്കിൽ അവർ ആവശ്യമുള്ളതായും കാവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രഹി
ക്കേണ്ടുന്നതായും ഉള്ളസാധനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതല്ല പ്രാപ്താ
നത്തിന്റെ ഗുണം? ഓരോരോ ദേശചരിത്രങ്ങളെ പറയുക പ്രധാ
നമാക്കിപ്പിടിച്ചു കാവ്യരസാലങ്കാരാദി വിദ്യകളുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ പ്രാ
പ്താനം അവർക്കുവേണ്ടിയാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായംപോരാ.
ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതാണെങ്കിൽ, സാമാന്യ പഠിത്തക്കാർ എന്നുവെ
ച്ചാൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ പറയുന്നവിധത്തിലുള്ളവർല്ല.
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ തന്നെ അവർക്കാ
യി എഴുതുന്ന പ്രാപ്താനം ഈ വിധത്തിലല്ലാ പെണ്ടതും.

ഇനി പ്രകൃത്യാപ്തകത്തിലേസംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങളുടെ അമൃത
ളുതെറുകളേ പറിയുള്ള എന്റെ അക്ഷേപത്തേക്കുറിച്ച് പിള്ള
അവർകൾ പറഞ്ഞത ഞാൻ പരിശോധിക്കട്ടെ. പുസ്തകത്തിൽ
വളരെ തെറുകളുണ്ടെന്നു പിള്ളഅവർകൾക്കു ബോദ്ധ്യമാണു.
എന്നാൽ ആ തെറുകൾക്കു ഞാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ തെറു
പറഞ്ഞതാണുപോൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു രസിക്കാത്തത്. പിള്ള അ
വർകളുടെ ലേഖനം മാത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു അദ്ദേഹം പറയു
ന്നത ശരിയാണെന്നുതോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ ദ
യവചെയ്തു എന്റെ ആദ്യത്തെ ലേഖനത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തെ ച

ണ്ഡം ഒരു വായിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ എനിക്കു വലിയൊരു പകാരമാവുന്നതാണ്. ഞാൻ അതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ ഒരു തെറ്റുപാടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല “പ്രസാധകന്മാരെ” യാണു തെറ്റുപറയുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ യിരിയ്ക്കെപ്പിള്ള അവർകൾ രംവിധമെല്ലാം എഴുതിയതിന്റെ കാരണാദിനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്നു “പ്രസാധകന്മാർ” എന്നു പ്രസിദ്ധമായ പദവിന്റെ അർത്ഥം അറിഞ്ഞു കൂടാത്തു, അപ്പോഴിൽ എന്റെ ലേഖനം മനസ്സിൽ അറിയിച്ചിരിക്കാത്തു. ഇതു രണ്ടിൽ ഒന്നാവാതെ നിവൃത്തിയില്ല. കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളെ “പദാർത്ഥജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കാത്ത മനുഷ്യന്മാർ” നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം എന്റെ ലേഖനം മനസ്സിൽ അറിയിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുവാൻ പാടുള്ളു. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ പ്രകൃത പുസ്തകത്തിന്റെ ചുറംകടലാസ്സു് ഒരു മറിച്ചുനോക്കിയിരുന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു രം തെറ്റുപാടായിരുന്നില്ല. പിള്ള അവർകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരത്തെ മലയാളത്തിലുള്ള അച്ചടിശാലാ പ്രവർത്തകന്മാരും അച്ചുവെട്ടുകാരും വളരെ ഭാഷാപരിജ്ഞാനമുള്ളവരല്ലെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമാണു. അതുകൊണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രസാധകന്മാർ കുറച്ചുകൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു് അർത്ഥമുള്ളു.

കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോനവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുന്നതിന്നുമുമ്പു് “വ്യാഖ്യാന”മെന്നാൽ എന്താണെന്നു പറയാം. വ്യാഖ്യാനമെന്ന പദത്തിന്നു വിശേഷണയുളള ആഖ്യാനമെന്നാകുന്നു അർത്ഥം. ഒരു കാവ്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമെന്നുവെച്ചാൽ ആ കാവ്യത്തിൽ കവി വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥത്തെ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഒരു വ്യാഖ്യാനമെഴുതുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ വിഷയമായ കാവ്യാർത്ഥത്തെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ വേണ്ടതെല്ലാം പറയേണ്ടിവരും. എന്നാൽ സാധാരണ വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാർ അവരവരുടേറ്റ അധികാരികളെ അനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളെ വിട്ടുകളഞ്ഞും മറ്റു ചിലഭാഗങ്ങൾക്കു വിസ്തരിച്ചും എഴുതിയതാണു. അതുകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനത്തി

ഒൻപതു ഹൃദയം പരയുന്നതിനുമുമ്പെ അതിന്റെ അധികാരി
യേകൂടി മനസ്സിലാക്കേണമെന്നതന്നെയാണു ഏന്റെ അഭിപ്രാ
യം. പിള്ള അവർകൾ പ്രകൃതപ്രാപ്താനത്തിന്റെ അധികാരിക
ളെപ്പറ്റി പറയണമെന്ന വിചാരിച്ചതിൽ അശേഷം തെറ്റില്ല.
എങ്കിലും അവർ ഇന്നവരാണെന്നു പറഞ്ഞതാണു ശരിയാവാത്തത്.
പിള്ള അവർകളുടെ “സാമാന്യചരിത്രകാവ്യം” അതായതു, പരാ
ശ്രയം കൂടാതെ കാവ്യാത്മം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത
വർക്കു, വേണ്ടിയാണ് മേനോൻ അവർകളുടെ പ്രാപ്താനമെന്നു വി
ചാരിക്കുവാൻ ന്യായം മതിയാവുന്നില്ലെന്ന ഞാൻ അല്പം മുമ്പു പ
റഞ്ഞുവെല്ലാം. പരാശ്രയം കൂടാതെ കവിതാചാതുര്യം മനസ്സിലാ
ക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയാണു മേപ്പടി പ്രാപ്താനമെന്നും
വിചാരിക്കുവാൻ തരമില്ല. അങ്ങിനെ ആയിരുന്നവെങ്കിൽ ഞാൻ പ്രാ
പ്താനത്തിൽനിന്നു പല ഭാഗങ്ങളും എടുത്തുകളയാമായിരുന്നു.
ഞാൻ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ തരക്കാർ, ശ്രീ. സ. പൂർവ്വഭാഗം ൭, ൧൩,
൨൪. ഞാൻ നമ്പ്ര ഞ്ജോക്കങ്ങളുടെ പ്രാപ്താനങ്ങളെക്കൊണ്ടു എന്താ
ണ് ആവശ്യമുള്ളതു? പ്രാപ്താനമെഴുതുന്ന സമയം മേനോൻ അവ
ർകൾ പ്രത്യേകിച്ചു അധികാരിയേയും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് എ
നിക്കു തോന്നുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാപ്താനം
എല്ലാവർക്കും വായിച്ചാൽ ഉപകരിക്കത്തക്കവിധത്തിലാവേണ്ടിയി
രുന്നു. ഞാൻ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി നോക്കുമ്പോൾ മേപ്പടി പ്രാ
പ്താനത്തിൽ ചില സ്തവകളെ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്.

ഒന്നാമതു ഈ പ്രാപ്താനങ്ങൾ പ്രകൃത കാവ്യങ്ങളുടെ എത്ര
യോ ഒരു ചെറിയഭാഗം മാത്രമേയൊട്ടുണ്ടുള്ളൂ. ശുഭസന്ദേശത്തി
ലും കൊകിലസന്ദേശത്തിലും കൂടി ആകെ മുമ്പുററിതപതിലധികം
ഞ്ജോക്കങ്ങളുണ്ടു. ഇവയിൽവെച്ചു ഏറെക്കുറെ ഏഴുപതു ഞ്ജോക്കങ്ങ
ൾക്കു, അതായതു, നാലിലൊരംശത്തേക്കാൾ ചെറുതായ ഒരു ഭാ
ഗത്തിന്നു മാത്രമേ മേനവൻ അവർകൾ പ്രാപ്താനം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ.
ഇതിൽതന്നെ ഒരു ഞ്ജോക്കമൊഴികെ ശേഷമെല്ലാം പൂർവ്വവണ്ഡങ്ങളി
ലുള്ളവയാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സന്ദേശകാവ്യങ്ങളിൽ പ്രധാന
മെന്നു ഉത്തരഭാഗങ്ങളെ പ്രാപ്താനംവെന്ന് തൊട്ടിട്ടുതന്നെ ഇല്ലെ

ന്ന പറയാം. അദ്ദേഹം എഴുതിയ പ്രാബ്ധാനത്തിന്റെ ഒരു വലിയഭാഗം ഓരോരോ ദേശചരിത്രങ്ങളാകുന്നു. ഈ ദേശചരിത്രങ്ങളിൽ ചിലഭാഗങ്ങളും കാവ്യാത്മം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ഉപകാരവും ചെയ്യുന്നില്ല. തുകസന്ദേശത്തിന്റെ പ്രാബ്ധാനത്തിൽ കാണുന്ന ചില ദേശചരിത്രങ്ങൾ പ്രകൃതകഥ നടന്നതിന്നു വളരെക്കാലം പിന്നെ ഉണ്ടായവയാകുന്നു. രംചരിത്രങ്ങൾ മനസ്സിലായിട്ടു കാവ്യാത്മം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. (ശ്രീ. സ. കൃ. മ. ഈ ശ്ലോകങ്ങളുടെ പ്രാബ്ധാനം നോക്കുക.) ഇതിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം പ്രകൃതകഥനടന്ന കാലമായ കലിവർഷം ൩൨൧൩-ാമതിന്നു വളരെ ഇപ്പുറത്തുള്ള സ്ഥിതിയാണു. അതുകൊണ്ടു ചരിത്രങ്ങളെ പറഞ്ഞതു മുഴുവൻ വെണ്ടവിധമായിരുന്നെ പറഞ്ഞുകൂടാ. ദേശചരിത്രമൊഴികെ വേറേവല്ലതും പാഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ അല്പംചിലതു യാതൊരുവിധയുമില്ലാത്തതായും വേറെചിലതു കുറച്ചു കുറച്ചു തെറ്റുള്ളതായും കാണുന്നില്ലെന്നില്ല. ശ്രീ. സ. ൨ പാമത്തെ ശ്ലോകത്തിന്റെ പ്രാബ്ധാനത്തിന്നു എന്തൊരു വിലയാണുള്ളതു? അതിൽതന്നെ നന്നാമത്തേ ശ്ലോകത്തിന്റെ പ്രാബ്ധാനവും അതുപോലെതന്നെ. വാലാമാരുടെ തൊഴിൽ ആക്കേകിലും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നുവരുമോ? കൊ. സ. ൨൩ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ പ്രാബ്ധാനത്തിൽ പറഞ്ഞതു തെറ്റല്ലെ? സ്രീകരം ചവിട്ടിയാൽ മാത്രമേ അശോകം പൂക്കുള്ളൂ എന്ന ആക്കേങ്കിലും ഒരുവിശ്വാസമുണ്ടോ? കുമാരസംഭവം മൂന്നാംസ്കന്ധത്തിൽ വസന്തവർണ്ണനയുടെ ഘട്ടത്തിൽ “അസ്മത്സദ്യഃ കസ്മാന്നുശോകഃ സ്തസാൽപ്രഭുവേവസപല്ലവാ നിപാദോ നാപൈക്ഷത സുന്ദരീണാം സംപക്വാശിഞ്ജിതന്തുചുരേണ” എന്നൊരു ശ്ലോകമുണ്ടു. ഇതു കാളിദാസന്റെ തെറ്റായിരിക്കാം. ശ്രീ. സ. ൭-ാമത്തെ ശ്ലോകത്തിന്റെ പൂർവ്വാർത്തിന്നു പ്രാബ്ധാനമായ ഇപ്രകാരം പ്രാബ്ധാനമേഴുതിയിരിക്കുന്നു. “അത്ഥം നേട്ടുന്നതിലും അനത്ഥം നീക്കുന്നതിലും മഹാമനസ്സാർ ഇതരന്മാരെ അവരവരേപ്പോലെ വിചാരിക്കുന്നു” എന്നു. മൂലശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽനിന്നു ഭേദപ്പെടാതെ ഇങ്ങിനെ പ്രാബ്ധാനിക്കുന്നതുകുറെ പ്രയാസമാണു.

ന്നാണു എറിക്കത്തൊന്നുനത. മൂലത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണു തജ്ജമക്കാരൻ തജ്ജമചെയ്തിരിക്കുന്നത. “അതഥംനേട്ടന്നതിലും അനതഥം നീക്കുന്നതിലും മഹാമനസ്സുവാൻ ഇതരന്മാരെ എല്ലാവരെയും ഒരു പോലെ വിചാരിക്കുന്നു.” എന്നായിരുന്നു ഇതിലധികംശരിയായിരുന്നു. ശ്ലോകങ്ങൾതൊരി പൂർവ്വാണിചകവികൾക്കു ഭുജ്ജിത്തിവരുത്തുന്നതപൂർവ്വാതാവിന്റെറധർമ്മമാണെന്നാൻ ധരിച്ചിട്ടില്ല. ചിലദിക്കിൽ തജ്ജമക്കാരനും അല്ല ചിലതെറ്റുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടു. അവിടയൊന്നും പൂർവ്വാതാവ ശബ്ദിച്ചിട്ടേ ഇല്ല. ശു.സ. ൩൩-ാംശ്ലോകത്തിന്റെ തജ്ജമ നോക്കുക. അതിലുള്ള വിഷയ വിഷയികളെ യാതൊരുനിയമവും കൂടാതെ മാറിയും മറിച്ചുംവെച്ചു തജ്ജമചെയ്തുകൊണ്ടു അതിലുള്ള അലങ്കാരത്തിന്നു എത്ര ദോഷം പറയിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങിനെയുള്ളദിക്കിൽ വല്ലതും ചിലത പറയേണ്ടതല്ലെ? അതിൽ തന്നെ ൨൩-ാംശ്ലോകത്തിന്റെ തജ്ജമ നോക്കുക. ഇവിടെ തജ്ജമ മൂലത്തെ വളരെ അനുസരിക്കുന്നുണ്ടെന്നിലും മൂലത്തിലെ പ്രധാനമായ ഒരു പദം വിട്ടുകുളഞ്ഞുകൊണ്ടു അതിന്നു അല്ല പൊരുളായില്ലെ?മൂലത്തിൽ പ്രകൃതമായ താമ്രപണ്ണിക്ക “സ്രവന്തീ”യെന്നൊരു വിശേഷണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു. അതിന്നു കുറെ അഭിപ്രായവും കവി കരുതീട്ടുണ്ടെന്നു വായനക്കാർക്കു തൊന്നുകയും ചെയ്യും. അതതജ്ജമയിൽ വിട്ടുകുളഞ്ഞതിനേപറ്റി വല്ലതും പൂർവ്വാതാവ പറയേണ്ടിയിരുന്നു. പൂർവ്വാതാവ അല്ല ചില ദിക്കിൽ ചില അലങ്കാരങ്ങളെ വിവരിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടു. അതെല്ലാം വളരെ എളുപ്പമായ ദിക്കിലാണു. ശു. സ. ൩൩-ാംശ്ലോകത്തിന്റെ പൂർവ്വാനം നോക്കുക. “പക്ഷാ” എന്ന ഒരു പദത്തെ അവലംബിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഒരു ശ്ലോകയെ ഇത്രയൊക്കെ വിവരിക്കുവാനുണ്ടാ? അത വിവരിച്ചു അവസ്ഥക്കു 64-ാമത്തെ ശ്ലോകത്തിലെ ശ്ലോകയെ അല്ല വിവരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ൦൦ ഭേവിൽ പറഞ്ഞ ശ്ലോകക്കു മുൻപറഞ്ഞതിനേക്കാൾ അല്ല കാരിന്ദ്രം അധികമല്ലെ? ശു. സ. ൨൩-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പ്രഭാതസമയത്തു കോഴികൂക്കുന്നതിനെ അതിൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പ്രകൃതത്തിന്നു

എന്താണ് ഇണമെന്ന രണ്ടക്ഷരംകൊണ്ടു പറഞ്ഞിരുന്നത് പ്രാപ്താനത്തിന്നു വല്ലകറവാ വരുവാനുണ്ടോ? അതിൽത്തന്നെ നന്മയെ മറ്റൊരു കത്തിന്റെ പ്രാപ്താനത്തിൽനിന്നു ചിലതു പഠിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും അതിൽപറയേണ്ടതു മുഴുവനായിട്ടില്ല. ആ കത്തിന്റെ പൂർവ്വാർത്തിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കും പ്രകൃത പാപത്തിന്റെ “വക്ത്ര”മെന്ന പേരിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു അല്പം പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ പ്രാപ്താനം കുറേ കൂടി നന്നാവുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചിലസംഗതികളാണു എനിക്കു മേനോൻ അവർകളുടെ പ്രാപ്താനത്തേപറ്റി പറയുവാനുള്ളത. കോകിലസന്ദേശത്തിലും ചിലസംഗതികൾ പറയുവാനുള്ളത, അതെല്ലാം പറയുന്നതായാൽ ഇനിയും എന്റെ ലേഖനം നീണ്ടുപോകുമെന്ന ഭയപ്പെട്ടു ഇപ്പോൾ നിർത്തുന്നു. ആകട്ടാടെ നോക്കുന്നതായാൽ മേനവൻ അവർകളുടെ പ്രാപ്താനം കാറ്റുണ്ടുളുടെ സ്വപ്നം ചില ദിക്കുമാത്രമേ തൊടുന്നുള്ളൂ. തൊട്ടദിക്കിൽത്തന്നെ കുറേഭാഗം അനാവശ്യവും, ചേറെ ചിലഭാഗം ഗുണപരമായതും, മറ്റു ചിലഭാഗം അല്പാല്പം ചില തെറ്റുള്ളതും ആകുന്നു.

“ചിത്രംചിത്രംബതബത മഹച്ചിത്രമേതദിചിത്രം
ജാതൊദൈവാദു ചിതാലടനാസംചിയാതാമിയാതാ
യന്നിംബാനാംപരിണതമചസ്പിതിരാസ പാദനീയാ
യച്ചൈതസ്യഃ കബളനകലാകോവിദഃകാകലോകഃ”

വീരകേശരി.

മലയാള ഭാഷയുടെ

താൽക്കാലികാവസ്ഥ.

— : 0 : —

(തുടർച്ച)

ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു സാമർത്ഥ്യമുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടായി എന്നുള്ള ഏകസംഗതികൊണ്ടു ഭാഷ നന്നാകുന്നതല്ലായ്കയാൽ അങ്ങിനെയുള്ള മഹാജാർ ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നു തെളിയുന്നു. മല

ലാളപണ്ഡിതന്മാർ ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചുകാഴ്ചയിൽ പ്രവൃത്തിക്കേണമെങ്കിൽ മുഖ്യമായി ഭൂവൃന്ദാ ഇല്ലെന്നു വരുന്നു. ഈ പത്മംതൊട്ടിയിൽ നമ്മുടെനാട്ടിൽ മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കെ ഒരു യൂറോപ്യന്മാൻ (Mr. Marsden) എഴുതിയ മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മുടെ സ്കൂളുകളിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ ദുശ്ശ്രമായിരിക്കുന്നത് അതംഗിയെപറ്റി എത്ര പറയണ്ടു ? ആ പുസ്തകങ്ങൾതന്നെയും ഭാഷാതീതിയേയും വ്യാകരണസൂത്രങ്ങളെയും കൃത്യമായി അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണോ എന്നറിവാൻ വായിച്ചുനോക്കിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ എന്തപറയുന്നുവെന്ന് കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതായിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം നോക്കേണ്ടതും നോക്കുന്നതും പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കിയ ആൾ എന്തല്ലാം ചരീക്ഷകളാണു ജയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നോ, ആ ആളുടെ ഉദ്ദേശം എന്തെന്നോ അല്ല, കണ്ണിനു മുമ്പിലിരിക്കുന്ന പുസ്തകം എത്രത്തോളം നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും നന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു മതിയായിട്ടുണ്ടോ എന്നുമാണു എന്നുള്ള വിവരം സകലരും അറിഞ്ഞുവശമായാൽ മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ മടിക്കാണിക്കയില്ലെന്നു തോന്നുന്നത. പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ചാൽ നഷ്ടവും ബുദ്ധിമുട്ടും വരികയില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയം ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർക്ക് ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം നല്ലപുസ്തകങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന ആളുകളെ പലപ്രകാരത്തിലും സഹായിക്കയും ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതിന്നു ചേണ്ടുന്ന ആളുകളുണ്ടായിരിക്കണം. പുസ്തകം നല്ലതാണെങ്കിൽ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുന്നതിന്നു ആളുകളുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളതുകൊണ്ടു മേൽപ്രകാരം ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടെന്തുകാഴ്ചയെന്നു ചിലർ ചക്ഷു ചോതിക്കുമായിരിക്കാം. അവരുടെ കല്യാണങ്ങളിൽതന്നെ ശക്തികരക്കവണ്ണം ഒരു പുസ്തകസഞ്ചയമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകൾ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങാറുള്ളതുപോലെ ഇവിടങ്ങളിലുള്ളവർ പ്ര

പൃത്തിക്കുന്നതിനുള്ള കാലം സമീപിച്ചിട്ടില്ല, എന്നുമാത്രമല്ല ഒരു പുസ്തകം എത്രമേൽ നല്ലതായിരുന്നാലും അതനല്ലതാണെന്നുള്ള തത്വം സകലരും ഗ്രഹിച്ച പുസ്തകം വാങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നതിന് അധികംനാൾ വേണ്ടിവരുമെന്നുകൂടി വന്നേക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കാതെ പുസ്തകം നല്ലതായിരുന്നാലും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു രക്ഷാലം നഷ്ടമൊ മറ്റൊ വന്നേക്കാമെന്ന പറയുന്നതിൽ ഇവിടെ ഒന്നു കൊണ്ടും അധൈര്യപ്പെടുവാറില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു പുസ്തകമുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം മലയാളപണ്ഡിതന്മാരിൽ അത്യധികം പ്രബലപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അവരെ സഹായിക്കുകയും ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന ഇവിടെ പറയാതിരുന്നാൽ ഞാനെന്റെ ചുമതലയെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ വലിയ ഉപേക്ഷ കാണിച്ചതായി വിചാരിക്കപ്പെടുമെന്നാണു എന്റെ ഉത്തമവിശ്വാസമെന്ന സവിനയം വീണ്ടും അറിയിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു.

മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ ധാരാളമുണ്ടാകയും പുസ്തകമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു അവർ സന്നദ്ധന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നായില്ല. മലയാളഭാഷയിൽ ഇല്ലാത്തതും ഭാഷാപോഷണത്തിന്നുതാമശ്രദ്ധയിട്ടുള്ളതുമായ പുസ്തകങ്ങൾ എന്തല്ലാമെന്ന രീതിപ്പെടുത്തി അതാതകാലങ്ങളിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കറിവകൊടുപ്പാൻ ഒരു സഭയുണ്ടായാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും. പണ്ഡിതന്മാർ ഈ സഭയുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം പുസ്തകമുണ്ടാക്കുകയും സഭ ആയു പരിശോധനകഴിച്ചു നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണപ്പെടുന്നപക്ഷം അച്ചടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥദൈവലൂട്ടും ക്രമേണ നീങ്ങുന്നതാണു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏല്പാടുകളൊന്നും ഇല്ലായ്കയാലാണു, ഒരേതരത്തിൽതന്നെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വളരെയുണ്ടായതായും നെല്ലുകൾക്കിടയിൽ കളകളെന്നപോലെ പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിൽ കച്ചുവുപുസ്തകങ്ങൾ വളിച്ചതായും കാണുന്നിടവന്നിട്ടുള്ളതു. ഓരോ തരത്തിൽ ഓരോ പുസ്തകംവീതം ഉണ്ടായതിന്നുശേഷം, ഒരു തരത്തിൽ ഒന്നിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണു അധികം നല്ലതെന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളൂ.

ക്ഷുദ്രപുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രവേശനത്തെ തീരെ തടയുകയും നല്ല പുസ്തകങ്ങളുടെ സംരക്ഷണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുന്നവർ ഐക്യമത്സരവും ക്ഷമയും അത്യാവശ്യമാണ്.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അത്യന്തം ഉയർന്നതും പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ആളുകൾ, മലയാളം സംസാരിക്കുമ്പോൾ പതിനഞ്ചുവീതം ഇംഗ്ലീഷവാക്കുകൾ ചേർക്കാറുണ്ടെന്നുള്ള ജനവാദം നോക്കിയിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ, മലയാളഭാഷ അത്യന്തം ഉള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവർ ഇംഗ്ലീഷ വാക്കുകൾ കിടയിൽ മലയാളവാക്കുകൾ ചേർക്കാറുണ്ടോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നറിയിക്കേണ്ടതാവശ്യമെന്ന തോന്നുന്നു. മനോവിചാരത്തെ പൂർണ്ണമായും വ്യക്തമായും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതിനുള്ള വാക്കുകൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഇല്ലായ്ക്കുന്നിതിനാൽ ഇംഗ്ലീഷ പദങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതാണെന്ന ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. ചിത്രകാരനെ സംസാരിപ്പാനും മറ്റും നമുക്കു കഴിവില്ലാത്തതന്നു കാലത്തു നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നമ്മെ തള്ളിക്കളയാതെ വിട്ടു അത്യന്തം ഉള്ള മറ്റും ചെയ്യുകയാണെന്ന നാം നമ്മുടെ ഭാഷ ഇപ്പോൾ അപരിഷ്കൃതയാണെന്ന നിശ്ചയിച്ചു ശിക്ഷിക്കാതെ ഭാഷയുടെ പോഷണത്തിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം പ്രയത്നിച്ചു ഭാഷയെ നല്ല സ്ഥിതിയിലാക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥ സൂക്ഷ്മത്തിൽ നമ്മുടെ അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥയെ മനോഹരമായിരിക്കുന്നതും. ഇംഗ്ലീഷുകാർ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ദിക്കുകളിലെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷഭാഷയെ പ്രധാനം കല്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു നാമെന്താണ് മാന്ദ്യം ഉണ്ടാകേണ്ടത്? ഭാഷകളുടെ രാജ്ഞി എന്നോ അറിവിന്റെ രാജ്ഞി എന്നോ പറയപ്പെടാവുന്ന തലയിൽ ഇപ്പോൾ എത്തിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷഭാഷ, ഒരു കാലത്തു നമ്മുടെ ഭാഷ എന്നു പോലെ, അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥയിലായിരുന്നു കിടന്നിരുന്നതെന്നു ഓർക്കുകയും ആ ഭാഷ ഉന്നതനിലയിൽ എത്തിയതെന്തെന്നു എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മതിമാന്മാർ നമ്മുടെ

ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ഭഗവത സാഹസരായി ഭവിക്കുന്നതല്ല. ഇംഗ്ലാണ്ടുകാർ തങ്ങളുടെ ഭാഷയെ സ്നേഹിക്കുന്നപ്രകാരം നാമും നമ്മുടെ ഭാഷയെ സ്നേഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഭാഷ, ഒരു കാലത്തു, ഉൽകൃഷ്ട ഭാഷകളിൽ ഒന്നെന്നു ഗണിക്കപ്പെടാ നിശ്ചയം. ഭാഷാപോഷണമെന്നത ചിലരുടെ ശ്രമംകൊണ്ടോ, ഏതാനും സംവത്സരംകൊണ്ടോ, നിഷ്പ്രയാസമായി സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു സ്വദേശഗവർണ്മെന്റുകളുടേയും ധനവാന്മാരുടെയും മറ്റും സഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ അവസരത്തിൽ എറിക്കുറവുവരിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തെ (൧൦ ഭാഗത്തെ) ഞാൻ അതിക്രമിച്ചതായി കാണപ്പെടുന്ന പക്ഷം ദയാപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു 'ഭാഷയുടെ ഐക്യരീതി'യെത്തപ്പറ്റി അല്പം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഭാഷക്കു ഐക്യരീതി വരുത്തേണമെന്നു പറയുന്നതായിട്ടല്ലാതെ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെന്തല്ലാമെന്നു ആലോചിച്ചു വേണ്ട പോലെ പ്രവൃത്തിച്ചതായി ഭാഷിക്കില്ല. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമാത്രം ചെയ്തതുകൊണ്ടു എന്തുപ്രയോജനമാണുള്ളതു? 'പരോപദേശം പാണ്ഡിത്യം സർവ്വേഷാം സുകരംഗുണാം' എന്നുള്ളതു ഇവിടെയൊർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഭാഷക്കു ഐക്യരീതി വരുത്തുവാൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചിലതു പറയാം.

1. സർവ്വസമ്മതമായുള്ള ഒരു പ്രകരണം നമുക്കാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മലയാളരാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുള്ള പണ്ഡിതവർണ്ണർ യോജിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കണം.

2. ഒരു നിഘണ്ടു ആവശ്യമാണു. മലയാളരാജ്യത്തെങ്ങും ഒരുപോലെ നടപ്പുള്ള മലയാളപദങ്ങൾ എല്ലാം ഈ നിഘണ്ടുവിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ നിഘണ്ടുനോക്കി അതിൽനിന്നു പദങ്ങൾ എടുത്തു വാചകം എഴുതുന്നതായാൽ, മലയാളരാജ്യത്തെങ്ങും ഒരുപോലെ നടപ്പുള്ള വാചകം മാത്രമേ ആ വാചകങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നു വരുത്തുക വിധത്തിൽ ഒരു നിഘണ്ടു ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു ഇവിടെ പറയുന്നതു.

3. ബ്രിട്ടീഷിലും കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ മേലധികാരികൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി മലയാള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ഈ മൂന്നുരാജ്യത്തുമുള്ള സകല പള്ളികളുടെയിലും ആ പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ മലയാളപാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു പഠിപ്പിച്ചുകൂടു എന്ന തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുക ആവശ്യമാണ്. മലയാളരാജ്യത്തെയും ഒരുപോലെ നടപ്പുള്ള മലയാളപദങ്ങൾ മാത്രമേ ഈ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാവൂ.

4. ഇപ്പോൾ പലരും ഗദ്യമെഴുതുകയും പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിക്കു, അവരുടെ ആഗ്രഹം സജ്ജനസമ്മതമാവേണം നിവർത്തിച്ചതായികണ്ടു സന്തോഷിപ്പാൻ അവർക്കും, അനുഗോദിപ്പാൻ മറുത്തവർക്കും, സംഗതിവരണമെങ്കിൽ, ഏതെല്ലാം പുസ്തകങ്ങളെയാണു ഉത്തമമാകുകയായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതു എന്ന തീർച്ചപ്പെടുത്തിവെക്കുക ആവശ്യമാകുന്നു.

5. പത്രാധിപന്മാർ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചു അഭിപ്രായം പറയുന്ന സമയങ്ങളിലൊക്കെയും, ഒരു പ്രത്യേകദിക്കിൽമാത്രം നടപ്പുള്ളതായി പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന പദങ്ങളെ പ്രത്യേകം എടുത്തുകാട്ടുകയും അങ്ങിനെയുള്ള പദങ്ങൾ ആത്മപ്രയോഗിക്കാതിരിപ്പാൻ താല്പര്യത്തോടുകൂടി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്താൽ കൊള്ളാം.

6. പത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനായി അയക്കപ്പെടുന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ ദേശഭാഷാപദങ്ങൾ കലർന്നിട്ടുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുകയോ, അപ്രകാരമുള്ള പദങ്ങൾ നീക്കി അതിന്നു പകരമായി സർവ്വസാധാരണപദങ്ങൾ * ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താൽ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും. ലേഖകന്മാർ എഴുതി അയക്കുന്ന ഉപന്യാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്

* അതേ അർത്ഥത്തിൽ സർവ്വസാധാരണങ്ങളായ പദങ്ങൾ ഇല്ലാതെവന്നാൽ എന്തുവഴിയാണു ഉപന്യാസകൻ കരുതിട്ടുള്ളതെന്നു അറിയുന്നില്ല.

ര. ര. പ.

ഇങ്ങിനെ പഠത്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു, പത്രാധിപലേഖനങ്ങളിൽ മേൽപ്രകാരമുള്ള പദങ്ങൾ അശേഷം കാണപ്പെടരുതെന്ന പന്ത്രയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ സംഗതികളേകുറിച്ച് പത്യാലോചന ചെയ്തു ശ്ലാഘ്യമായ വിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, ഒരുകാലത്തു, നമ്മുടെ ഭാഷക്കു സാമ്യത്രികമായ ഐകരൂപ്യം ഭവിച്ചു എന്നു വരാവുന്നതാണ്.

ഭാഷാപോഷണപടക്കളായ മഹാത്മാർ, മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളേകുറിച്ച് ആലോചിച്ചു നമ്മുടെ ഭാഷാ പരിഷ്കരണഭാഷകളിൽ ഒന്നെന്നു എണ്ണപ്പെടേണ്ടതിന്നു വേണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാക്കുകയും ഭാഷക്കു ഐകരൂപ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിക്കാതിരിപ്പാൻ മാത്രം ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയേകുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം, ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്തെല്ലാം എങ്ങിനെയെല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നുള്ള യോഗ്യമായ ആലോചനയിൽനിന്നു തടവിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിചാരിക്കാവുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ ഭാഗ്യകാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാമെന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്തയെ സഹഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

സി. ഡി. ഡേവിഡ്.

അസാരം തെറ്റിപ്പോയി.

—:0:—

“പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പരിഭുക്കളിൽ പശുവിൻപാല് കയ്ക്കും?” എന്ന കേട്ടിട്ടില്ലേ? എന്ന നാമു അമ്മായി താല്പര്യത്തോടുകൂടി എന്നോട ചോദിച്ചു.

ഞാൻ — ഉവ്വു ആതു വളരെ ശരിയാണ്.

അമ്മായി — “ഒരുത്തനായാൽ ഒരുത്തിവേണം എന്നുള്ളതും റാ സമ്മതിക്കുകയായിരിക്കും”.

സാധാരണ ലോകസമ്പ്രദായം ഇങ്ങിനെയാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് ഇതിന്നു ഞാൻ അനുകൂലിച്ച് മറുപടി പറഞ്ഞു.

അമ്മായി — എന്നാൽ നീ സംബന്ധം തുടങ്ങണം

ഈ കാഴ്ചം 'എന്നെ സംബന്ധിക്കുന്നതാകയാൽ ആവാം' എന്നു പറവാൻ അല്പം മടിയുണ്ടായി. 'ഞാൻ കുട്ടിയല്ലേ?' എന്നുമാത്രം ചോദിച്ചു. അമ്മയെയും ഞാനുമല്ലാതെ അവന്റെ എന്റെ അമ്മമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തെങ്ങുകളിലാവതും വീട്ടിന്റെ പടിഞ്ഞാറുപറ്റത്തുള്ള പുല്ലുവത്ത് 'ഉണക്കുകഴി'യ്ക്ക് ഉച്ചക്ക് ചുറ്റുമുള്ള വയലുകളിൽനിന്നു വരുന്ന കാരോറുകൊണ്ട് നേരമ്പോക്കുപറഞ്ഞു' രസിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അമ്മയി— (അമ്മയുടെ മുഖത്തുനോക്കി) നമ്മുടെ മാധവൻ ഒരു സംബന്ധം ആലോചിക്കുമോ? എവിടെയാണു വേണ്ടത?

അമ്മ ഇതുകേട്ടു തലകുണക്കി—നല്ല ഒരു തറവാട്ടുകാരിയും രൂപലാവണ്യവും സ്വഭാവമുണവും ഉള്ള ഒരുത്തി ആയിരിക്കണം. മെന്നമാത്രമേ എന്നിരിക്കു പറയാനുള്ളൂ' എന്നു പറഞ്ഞു.

അമ്മയി— തൈവീട്ടിലെ തങ്കമണിയായാലോ?

അമ്മ— ഉച്ചോ— അവളെ എന്റെ കുട്ടനു ബോധിക്കുകയില്ല.

അമ്മയി— തെക്കേതിലെത്തത്തയോ?

അമ്മ— അവളുടെ ഭർത്താവ് കുറെ— (കയ്യുകൊണ്ടു കാണിച്ചു)— അല്ലേ? കുട്ടനോ വളരെ കൃശനാണല്ലോ.

അമ്മയി— അവളുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ടിട്ടാണ് പറഞ്ഞത്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ചുമ്മക്കുട്ടിയുണ്ടല്ലോ. അവളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ കാലംകഴിഞ്ഞാൽ അവൾക്കുണ്ടെന്നു സ്വത്തിന്നു കണക്കുണ്ടോ?

ഞാൻ— എടുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. ഏഴുപേരല്ലേ ഉള്ളൂ?

അമ്മയി— അല്ലെങ്കിൽ മൂലുത്ത് മീനാക്ഷി ആയിക്കോട്ടെ.

അമ്മ— കൊള്ളാം— അവൾക്കു അടുക്കളപ്പണിക്കു നല്ല സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്.

ഞാൻ— ഇത് പിന്നെ ആർക്കു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതാണല്ലോ!

എന്റെ വാക്ക് അമ്മയിക്ക് ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. പറഞ്ഞതൊന്നും ബോധിക്കയില്ലെങ്കിൽ, മാധവൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു.

അമ്മ— അവൾ നല്ലതറവാട്ടുകാരിയായിരിക്കണം.

അമ്മായി— പണക്കാരിയും.

അമ്മ— ഈശ്വരഭക്തിയും ഉള്ളവളായിരിക്കണം.

അമ്മായി— നന്നെ കുട്ടിയായത.

ഞാൻ— പഠിപ്പുവേണ്ടല്ലോ.

അമ്മ— അതുമാത്രംപോര— നല്ല വകതിരുവുംവേണം.

ഞാൻ— അച്ഛോട് പടഞ്ഞുനോക്കാം.

അമ്മായി— അഥവാ, നീ ആരെയാണ് കരുതിയിരിക്കുന്നത് ?

ഞാൻ— (കുറെ ആലോചിക്കുന്ന ഭാവംനടിച്ചു) വെണ്ടിന്ന് ജ്യോതിമാധവിയെ നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമാണോ ?

അമ്മായി— ആ അസത്തോ ?

അമ്മ— അയ്യോ എന്റെ കുട്ടി !

ഞാൻ— എന്താണ് വിരോധം ?

അമ്മ— ആ ചെറുത്തറവാട്ടിലോ? ആ ശുദ്ധ്വണ്ണവേഷേയോ?

ഞാൻ— എന്താ, സൗന്ദര്യം മതിയായില്ലെന്നുവോടാ ?

അമ്മായി— ആ ചന്തം ഇവിടെ കാണേണ്ട,

ഞാൻ— (മുഷിഞ്ഞഭാവത്തിൽ) മാധവിയേത്തന്നെ വേണമെന്നാണു തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവൾക്കു എന്നിൽ പ്രേമമുണ്ട്. എന്തെന്നെയല്ല—

അമ്മ— “കുട്ടാ— നിണക്ക് എന്നെ ഇത്രസ്നേഹമില്ലാതെയായോ ? എന്റെ കാലം കഴിയാറായില്ലേ ? നിന്നെ ഞാൻ ഇനി എത്രകാലത്തെന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കും ? എന്ന പറഞ്ഞു മുണ്ടിന്റെ കോണുലകൊണ്ട് കണ്ണുതുടച്ചു.

അമ്മായി— നീ നശിച്ചാൻ തീർന്നവനാണ്. നിന്റെ നടുപ്പം നന്നല്ലെന്നു എ. ക. ഇവിടെ അമ്മയുടെ അറിവ്. ആ കലശലായ നീ എന്തു പഠിക്കു എന്നു ചോദിക്കുക.

ഞാൻ— ഇത്ര വിരോധമുണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട.

അമ്മായി— അതാണ് നല്ലത്.

ഞാൻ— ഈ കാര്യം ഞാൻ വെറുതേ പറഞ്ഞതാണ്.

മണ്ഡുപേരും. ആഹ്വാനം!

ഞാൻ— സത്യം പറയുന്നതാണെങ്കിൽ (പതുക്കെ) ഇനിക്ക് താല്പര്യം വേറെ തെത്തിയിലാണ്.

അമ്മ— നീ ആ വാർത്തമാനംതന്നെ പറയുന്നതായിപ്പോലെ.

ഞാൻ— അവൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാ- അതാണു ഭർഷണം.

അമ്മായി— എന്നാ, ഭർത്താവുള്ളവളല്ലല്ലോ ?

ഞാൻ— അതല്ല. എന്നാൽ അവളെ 'ഒരാൾക്കു കൊടുപ്പാൻ' നിശ്ചയിച്ചുപോയി.

അമ്മ— ആ കുട്ടി ഏതാണ് ?

ഞാൻ— (കുറെനേരം മൌനം അവലംബിച്ചു)- പൂങ്കാട്ടിൽ ദേവകിക്കുട്ടിയാണ്.

അമ്മ— അവളാണെങ്കിൽ നിന്നെക്കു യോജിപ്പാകുമായിരുന്നു. എന്തുചെയ്യാം ?

അമ്മായി— ഹാ- മാധവനു എത്ര അനുഗ്രഹമായിരിക്കും !

ഇതിനാശേഷം അല്പനേരം ആത്മ സംസാരിച്ചതേ ഇല്ല.

അമ്മായി— ദേവകിക്കുട്ടിയെ ആർക്കുകൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിപ്പോലെ.

ഞാൻ— അത് സ്വകാര്യമാണ്. ആരോടും പറയരുത്.

അമ്മായി— ഇതിലെന്താണ് സ്വകാര്യം ? പുറത്തുവരുവാൻ ഉള്ളതല്ലേ ? നിന്നോടാരാണ് പറഞ്ഞത് ?

ഞാൻ— അവൾതന്നെയാണ് പറഞ്ഞത്.

അമ്മായി— പുരുഷനാണോ ?

ഞാൻ— പേര് ഞാൻ പറയുകയില്ല.

അമ്മായി— അവൾ താനോന്നിയിച്ചോകയില്ലല്ലോ ?

ആവോ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ കൈമലർത്തി.

അമ്മായി— അവളെ മാധവനു പരിചയമുണ്ടോ ?

ഞാൻ— ഉ-ം

അമ്മായി— അവൾക്കു അത്ര- അത്ര- ?

അതിനും സംശയിച്ചു ഞാൻ മറുപടിയായി സംജ്ഞകാണിച്ചു.

അമ്മായി— അവനോപരി എന്നാണു നീ കേട്ടിട്ടുള്ളത് ?

ഞാൻ— ഈ വക സംശതികൾ ഞാൻ പുറത്ത് പറയുന്നതല്ല അത്ര ഭംഗിയല്ല.

അമ്മ— ഞാൻ ചുറത്ത് പറയുമോ ?

അമ്മായി— എന്നേയും വിശ്വസിച്ചുകൂടേ ?

ഞാൻ— അയാൾ അമ്മയെ സ്നേഹമില്ലാത്തവനാണെന്നു കേട്ടു.
രണ്ടുപോരും- സത്യംതന്നെയോ ?

ഞാൻ— അയാളുടെ അമ്മയാണ് ഇതെന്നോട് പറഞ്ഞത്.

അമ്മ— ആയ്- കഷ്ടം തന്നെ !

അമ്മായി— പിന്നെയോ- കേൾക്കട്ടെ.

ഞാൻ— അയാളുടെ മറ്റൊരു സ്വസ്വ അയാൾ ഭൂതപ്പുകാ
രനാണെന്ന് പറയുകയുണ്ടായി.

അമ്മ— കഷ്ടം ! ദേവകിക്കുട്ടിക്ക് ഇങ്ങിനെ വന്നുവല്ലോ !

ഞാൻ— “നാശിക്കാൻ തന്നിട്ടുള്ളവനാണെന്നുകൂടികേട്ടു.”

അമ്മായി— ഈ കേൾവിക്ക് കള്ള കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടായിരിക്കണം.

അമ്മ— ദേവകിക്ക് ഈ വിവരം അറിയാമോ ?

ഞാൻ— ഇനിക്ക് തോന്നിയില്ല.

അമ്മ— നീ പറഞ്ഞില്ലേ ?

ഞാൻ— ഇല്ല.

അമ്മ— ഈ സ്ഥിതിക്ക് നീ പറയേണ്ടതല്ലേ ?

ഞാൻ— ഞാൻ പറയുന്നത് അറിയാണോ ?

അമ്മായി— എന്നാൽ ഞാൻ നിശ്ചയമായും അവളോടു
പറയും.

ഞാൻ— നിങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചിട്ടല്ലേ ഞാനിതൊക്കെ പ
റഞ്ഞത് ?

അമ്മായി— എന്നാലും വേണ്ടില്ല- ഞാൻ പറയും.

ഞാൻ— അയ്യോ- പറയരുതേ.

അമ്മായി- ഇനിക്ക് ദേവകിയെ വലിയ കാര്യമാണ്. അവ
ൾ ഈ കൊള്ളത്താത്തവനോടു ചേരുവാൻ ഞാൻ രേഖയും
സമ്മതിക്കുകയില്ല.

ഞാൻ ഇതുകേട്ടപ്പോൾ വല്ലാതെ ഒന്നു കോച്ചിപ്പോയി. “നി
ങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യൂ. പക്ഷെ എന്റെ പേരുമാത്രം പ
റയരുതേ.” എ- ശരിതന്നെ. അവൾ ഇന്നു ഇവിടെ വരുമെന്ന്

പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ” - എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഉടനെതന്നെ പടിവാനുഷൽ ആരോ മുട്ടുന്ന ശബ്ദംകേട്ടു.

അമ്മായി— അത് ദേവകിതന്നെയായിരിക്കുമോ? (എഴുന്നീ
റുന്നിന്ന നോക്കിട്ടു) അതെ- അവൾതന്നെയാണ്.

ഇതുകേട്ടുഉടനെ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുവന്നു എന്റെ മുറിയി
ലേക്ക്പോയി. അകത്ത് ചുമരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സൂത്രത്തിൽകൂ
ടി അവർ സംസാരിക്കുന്നത് കേൾപ്പാനും അവരെ കാണാനും ഇ
രിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു.

അമ്മായി— ആ കള്ളന്റെ ദോഷങ്ങളൊക്കെ ദേവകിയെ
മനസ്സിലാക്കണം. എന്നാൽ നാമുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചേക്കാം.

അമ്മ ഇതിന് മറുപടി ഒന്നുപറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും മുഖഭാ
വംകൊണ്ട് ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചിരുന്നു എന്ന കാണി
ച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ഭൃത്യൻ വാതൽതുറന്നു. ദേവകി പടികടന്നു
അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

അമ്മ— ദേവകിക്കുട്ടി! നിന്നേകണ്ടത് വളരെ സന്തോഷമായി.

അമ്മായി— ഇപ്പോൾതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ നിന്റെ വ
ർത്തമാനം പറഞ്ഞതെ- ഇരിക്കൂ.

ദേവകി— (ഇരുത്തിട്ടു)- ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഒരു കാര്യംപറ
വാനാണ് വന്നത്.

അമ്മായി— നിന്റെ ബാധ്യവർത്തമാനമാണെങ്കിൽ ഞ
ങ്ങൾ കേട്ടുകഴിഞ്ഞു.

ദേവകി— അപ്പോഴേക്കും കേട്ടുവോ?

അമ്മായി— കേൾക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേവകി— (ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഒന്നു പരിഭ്രമിച്ചു) ഈ കാര്യം
നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമല്ലെന്നുണ്ടോ?

അമ്മ— നിന്നെ സ്നേഹമുള്ള ഞങ്ങൾ അതെങ്ങിനെ സ
മ്മതിക്കും?

ദേവകിക്ക് പരിഭ്രമം വർദ്ധിച്ചുവശായി.

അമ്മായി— ആ കള്ളന് നീ ചേരില്ല.

ദേവകി— എന്ത്! നാളെ അമ്മ ഈ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പ
ര്യമെന്താണ്?

അമ്മായി— ഇവനെ നീസമീകരിച്ചാൽ ഭട്ടവിൽ നിശ്ചയമായും ദുഃഖിക്കും.

അമ്മ— (ദേവകിയുടെ കയ്യിൽ) നാളെ ഇതുകാൽ ഇത്ര വേഗത്തിൽ പറയേണ്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അമ്മായി— ദേവകിയോട് പറയാതെ പറയേണ്ടത് നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്. അവൾ കണ്ണടച്ചു ഇവനെ സമീകരിക്കരുതല്ലോ.

ദേവകി— (ഉൾകണ്ഠയോടെ) അദ്ദേഹത്തിന്നു എന്താണഭാവം ?

അമ്മായി— അതോ— അവൻ കള്ളക്കുടിക്കും. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ദേവകി വ്യസനിച്ച ദീപ്തിശാസനം ചെയ്തു “ഇത് ഇനിക്കു വിശ്വാസം വരില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

അമ്മായി— (ഉച്ചത്തിൽ) അവൻ അമ്മയേ വേണ്ടമാതിരി നോക്കുന്നില്ല. തലയ്ക്കും (ചെയ്യും).

ദേവകി— ഇത് അശേഷം ശരിയാവില്ല. ഉയ്യോ അമ്മേ ?

അമ്മ— (വ്യസനത്തോടെ തലതാഴ്ത്തി) കഷ്ടം! നാണപരവാൻ ചാട്ടണ്ടോ ?

ദേവകി— (ചെട്ടന്നു എഴുന്നീറ്റ) ഇത് ഭയപ്പെടാതെ തന്നെ. ഞാനിതൊരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഇതൊക്കെ ദുസ്വപ്നം പോലെ തോന്നുന്നു വല്ലോ.

അമ്മ— (എഴുന്നീറ്റ ദേവകിയുടെ കൈ പിടിച്ചു) അയ്യോ, കുട്ടി, നിനക്കു— അമ്മായിചിന്തയും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഭാവമില്ല. അവൻ വലിയ ഒരു ദുഷ്ടകാരനാണ്. എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു അവൻ നശിക്കാൻ തീർന്നവനാണ്. അടുത്തവർക്കും അവനെ കണ്ടുകൂടാ. എന്നു കോപത്തോടെ കൂടി പറഞ്ഞു.

ദേവകി— വ്യസനം സഹിക്കാത്തവനായ അമ്മയുടെ മറുപടി തലവച്ചു നെട്ടു ചീപ്പിട്ടു കരഞ്ഞു. കഷ്ടം! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എത്ര വളരെ സ്നേഹിച്ചു. അവസാനം ഇങ്ങിനെയാകട്ടെല്ലോ! ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ അസ്വസ്ഥനായിത്തീർന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അമ്മായി— (ഇവളുടെ വ്യസനം കണ്ട ദയതോന്നി) ഈ സംഗതി പുറത്താക്കരുതെന്നു മാധവൻ ഏല്പിച്ചിരുന്നു ഏകിലും നി

ന്റെ പേരിലുള്ള വാത്സല്യംകൊണ്ട ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞുപോയതാണ്.

ദേവകി— (അമ്മയോട) എന്റെമ്മേ! അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെയായിത്തീരുമെന്ന ഞാൻ ഈജന്തം വിചാരിച്ചിരുന്നു.

അമ്മ— ദേവകിയുടെ സങ്കടം കണ്ട അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

ദേവകി— ഈ കാഴ്ച എന്നോട പറവാൻ നിങ്ങൾ എത്ര സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കും? (കണ്ണുനീർതുടച്ച്) അതുംനിങ്ങളുടെ സ്വഭാവമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇനി അയാളുടെ വർത്തമാനം തന്നെ ഇനിക്കു കേൾക്കേണ്ട. എന്തെ! സ്വന്തം അമ്മയെ കൂടി ഇങ്ങിനെ ദ്രോഹിക്കുകയോ? കുഷ്ഠം! പാവുരി അമ്മ! നിങ്ങൾക്കു ഈ അവസ്ഥ വന്നുവല്ലോ.

അമ്മ— (സംശയിച്ച്) നിന്റെ സ്ഥിതി ഓർത്ത് ഞാനല്ലേ ഓടിക്കൊണ്ടിട്ടു?

ദേവകി— ഇത് സ്വപ്നത്തിലും കൂടി വിചാരിച്ചിരുന്നു. അയാളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു അതിവാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണു ഞങ്ങളൊക്കെ കേട്ടിട്ടുള്ളതു എന്നിട്ടും അയാൾ ഇത്രകൊള്ളുതാത്തവനായിത്തീർന്നുവല്ലോ. ഇത്രകാലം നിങ്ങൾ ഈ പ്രസന്നം അടക്കിയിരുന്ന കഥ വിചാരിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയുണ്ടെന്തെപ്പറ്റി അത്ഭുതം തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല.

അമ്മയും അമ്മായിയും മുഖത്തോടുമുഖംനോക്കി.

അമ്മായി— ആളാരാണെന്ന് അറിയണമല്ലോ.

അമ്മ— (ദേവകിയോട്) അയാളെ നീ എവിടെയെച്ചാണ് പരിചയമായ്?

ദേവകി— എവിടെയെച്ചെന്നോ? ഇവിടെയെച്ച്തന്നെ.

അമ്മ— ഓ- ഹോ- അങ്ങിനെയാണോ.

ദേവകി— ഈ വർത്തമാനം നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കുമെന്ന കരുതി നിങ്ങളോട് പറവാനായി ബദ്ധപ്പെട്ട ഞാൻ വന്നതാണ്.

അമ്മായി— മാധവൻ തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുമോ?

അമ്മയും പരമാത്മം മനസ്സിലാവാതെ പരിഭ്രമിച്ചുനിന്നു.

ദേവകി— എന്റെ ഈ ജന്മത്തെ സുഖംതീർന്നു.

അമ്മ— അങ്ങിനെ പറയരുതെ. ഒരു സമയം ഞങ്ങൾ പഠിക്കാത്തതെന്തൊന്നാകുമ്പോൾ.

ദേവകി— നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെയാണ് തെറ്റുന്നത് ?

അമ്മായി— എയ് - ഒരിക്കലും തെറ്റുവാൻ തരമില്ല.

ദേവകി— നിങ്ങളെ ട്രോഫിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നെങ്ങിനെയാണ് മനസ്സുവരുന്നത് ?

അമ്മ— എന്നേയോ ?

ദേവകി— അതെ. നിങ്ങളെ ദേവകിക്കുണയുന്നല്ലോ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത ?

രണ്ടുപേരും - നീ ആരെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത് ?

ദേവകി— മാധവമെന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ. അമ്മയും അമ്മായിയും ചെട്ടന്നു ഇരുന്നു.

അമ്മായി— നീ മാധവനെ അല്ലല്ലോ സ്വീകരിപ്പാൻ ഉറച്ചിരുന്നതു ?

ദേവകി— അല്ലാതെചെന്ന ആരെയാണ് ? . നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും 'അസാരം തെറ്റിപ്പോയി' എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഞാനും അവരുടെ മുമ്പിൽ ചാടിവിണ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

എസ്. വി. ആർ.

വൈവാശ്യം.

എന്നെന്നും നിലനിന്നിടം വിഷയസമ്പത്തെന്നു ചിത്തേധരിച്ചുന്ന അങ്ങിനെ ചെല്ലുപോന്നൊരു മഹാ ഭക്തിമുക്തിൻഫലം എന്നൊരു മിനിയു സഹൃദയലം നിങ്കൽ സമുച്ചിതയായ ലോകാനാശാശിവാക്ഷമേലിലിഖനാക്കാത്തീടുകാർത്യായിനി ! 1

ഏതാണിത്താൻ പിറന്നുള്ളൊരു ഗൃഹമിനിമേ

*ലേലുപോടുന്നതോയെൻ

താതൻ പാത്താകിലാരാണിനിയിവിടെയെന്നി

യെല്ലുനുകുത്തവ്യമെന്നും

ജാതാഹങ്കാരമോക്കാതിഹമഹിതതരം

കൈതവം ചെല്ലതെല്ലാം

ചേതോജാതാരിനാഥേ ! തവ പദകമലേ

കെല്ലൊപ്പിച്ചിടുന്നേൻ

ഓരാകാഴ്ചനിമിത്തം പലരൊട്ടുമധികം
 മത്സരിച്ചുരസിച്ച്
 നേരംചോർത്തിയവാനായൊരുനിമിഷവുമി
 ല്ലാശയെന്നാശയാന്തേ
 ചാരംകുശിജപന്ത്രകൊടുത്തവചരണം
 ചിന്തചെയ്തതരംഗം
 ചേരുംമോദനവാഴാംഗിവഴുതിനി! പരം
 സന്തോഷാണികപദം

ഭി

ടി. നാരായണൻ നമ്പി,

ഒരു വിലാപം.

—:0:—

- (എ) ഒരു സംഗതിയിന്നുചോലെ താൻ
 വരുമെന്നാർക്കറിഞ്ഞിടാൻ പണ്ടി
 പെരുതുകുഴപ്പമെങ്കിലും
 നിരൂപിക്കിൽ ചിലരീതികണ്ടിടാം.
- (ഈ) ചെളിവാക്കുവതിനുവേണ്ടുപോൽ
 തെളിവിന്നായിരയും ദശാന്തരേ
 അരുളും പെരുതായസംകടം
 പലതായിത്തീർന്നു തുരമുഖം.
- (ന) ഇതുസമ്പന്നമെന്നൊക്കുമെ-
 ഞ്ഞുനേരത്തു കെട്ടിടുന്നഹോ ?
 ഇതുനശ്ചരമെന്നതോന്നുമാ-
 യതുവർത്തിപ്പിതനശ്ചരം ഭൂവി.
- (ര) ഒരുവനു നികൃഷ്ടമൊന്നുതാൻ
 പരമോൽകൃഷ്ടമതന്യനൊരായും,
 ഒരുക്കുന്നിനു നല്ലതൊക്കെ മ-
 റൊരുക്കുന്നിനു മഹാവിപക്ഷണം ;
- (ഉ) ഇതിലീവിധമൊക്കെ വന്നിടാ
 മിതിചാക്കും, വിചരീതമായ്തരും,
 അതിവിസ്തൃത മിപ്രപഞ്ചമി
 ന്നതിരറ്റുള്ള മഹാരഹസ്യമാം.

സി. ഐസ്. സുബ്ബമണ്യൻ പൊറി

നാഗാനന്ദം

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല. ഗരുഡൻ ശിഷ്യനോപോ
ലേ തൊഴുതുകൊണ്ടു ഉണ്ണിയേ സേവിക്കുകയും കൂടി ചെയ്യു
ന്നു.

പുല— (സന്തോഷത്തോടു കൂടി) മഹാരാജാവേ ! ഞാൻ കൃതാർത്ഥ
യായി. അക്ഷത ശരീരനായ എന്റെ ഉണ്ണിയുടെ മുമ്പം കാ
ണാൻ സംഗതിവന്നുവല്ലോ.

മലയ— അയ്യപ്പത്രാനേ വാസ്തവത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും എ
ന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസം വരുത്തിച്ചല്ലോ. ഇതെന്താണ്?

ജീമൂതകേ— (അടുത്തുചെന്നു) ഉണ്ണി ! വരു ! വരു ! എന്നേ ആലിം
ഗനം ചെയ്യൂ !

ജീമൂതവാ— (എന്നീക്കാർ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഉത്തരീയം വീഴുകയും
മോഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.)

ശംഖ— കമാരാ ! ആശ്ചര്യം ! ആശ്ചര്യം !

ജീമൂതകേ— അയ്യോ ഉണ്ണി ! നീ എന്നേകണ്ടിട്ടും ഉപേക്ഷിച്ചു പോ
കുന്നുവോ ?

പുല— അയ്യോ ! മകനേ ! നീ എന്നേ വാക്കുകൊണ്ടു പോലും ആ
ദിച്ചില്ലല്ലോ.

മലയ— അയ്യോ ആയ്യപ്പത്രാ ! അങ്ങു ഗുരുജനത്തേക്കൂടി എങ്ങി
നെ ഉപേക്ഷിച്ചു ?

(എല്ലാവരും മോഹിക്കുന്നു)

ശംഖ— കഷ്ടം ! ഭൂഷണനായ ശംഖമൂല ! പരാത്പരകൃപിത പ്രാണ !
മാത്രക്കു മാത്രക്കു മരണത്തേക്കാൾ കഠിനമായ ദുഃഖം അനു
ഭവിക്കുന്ന നിയ്യ ഗർഭസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നശിച്ചു
പോയില്ലല്ലോ.

മരു— ഇതൊക്കെയും നിന്ദനായ എന്റെ വിചാര സൂത്ര്യയായ
പ്രവൃത്തിയുടെ വിലാസമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ ചെ
യ്യാം (സ്വപക്ഷങ്ങളാൽ വീശിക്കൊണ്ടു) ഹേമഹാത്മൻ !
ആശ്ചര്യം ! ആശ്ചര്യം !

ജീമൂതവാ— (ആശ്ചര്യപ്പെട്ട്) ശംഖമൂല! ഇതജനങ്ങളേ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുക!

ശംഖ— താത ആശ്ചര്യപ്പെടുക! അമ്മേ! ആശ്ചര്യപ്പെടുക! ജീമൂതവാ! ഹനൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നിങ്ങളേ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനായി എങ്ങിനെയെന്നിരിക്കുന്നത നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ?

(രണ്ടുപേരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു)

പുല— മകനേ! ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഭൂതനായ കൃതാന്തൻ നിന്നോടൊപ്പം വരികയെന്നു വല്ലോ.

ജീമൂതകേ— ദേവി! ഭവതി ഇങ്ങിനെ അമംഗലം പറയാതിരിക്ക! ഉണ്ണി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. മകളേ ആശ്ചര്യപ്പെടുക!

പുല— (വസ്ത്രത്താൽ മുഖംചൊത്തി കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) അമംഗലം നശിക്കട്ടേ. ഞാൻ കരയുന്നില്ല. (മലയവതിയേ ഉദ്ദേശിച്ച്) മകളേ! ആശ്ചര്യപ്പെടുക! ആശ്ചര്യപ്പെടുക! മലയവതി! എങ്ങിനെ! എങ്ങിനെ! ഇയ്യത്തുസമയം ശ്രേഷ്ഠമായ ഭർത്താമുഖം ഭരിച്ചാലും.

മലയ— (ആശ്ചര്യപ്പെട്ട്) ഹാ ആയുധത്ര!

പുല— (മലയവതിയുടെ മുഖം ചൊത്തിട്ട്) മകളേകരയാതിരിക്ക! കരയുന്ന തമംഗലമാണ്.

ജീമൂതകേ— (കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വിചാരം)

മനസ്സുള്ളശംഖമുദിക്കയാൽച്ചെറുമാലംബമില്ലാ
ഞ്ഞിട്ടോപ്പുന്നുള്ളൊരുവിധമുടൻപോന്നുകണ്ഠത്തിൽവന്ന
ചുറ്റാപ്രാണൻവെടിയുമൊരു മൽപുത്രനേക്കണ്ടുകൊണ്ടി
ട്ടുപ്പുൻഞാനെങ്ങിനെനന്ദമരിക്കാതിരിക്കുന്നു കഷ്ടം! || ൧൦൨

മലയ— ആയുധത്രനേ ഈ അവസ്ഥയിൽകണ്ടിട്ടും പ്രാണനെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്ന ഞാൻ മഹാപാപിതന്നെ.

പുല— (ജീമൂതവാഹനന്റെ അംഗങ്ങളേ തൊട്ടുതലോടിക്കൊണ്ട് ഗതഃസന്ദോഷമായിട്ട്) ഹാ നിർമൂലനായ വൈനതേയ! ആരേണങ്ങൾക്കുകൂടി ശോഭാവഹമായ എന്റെ ഉണ്ണിയുടെ ശരീരത്തേ അങ്ങ് എങ്ങിനെ ഈ സ്ഥിതിയിലാക്കി?

നാശാനന്ദം

ജീമൂതവാ— അമ്മേ! ഇങ്ങിനെ പറയരുത്. ഇദ്ദേഹം എന്താണ് ചെയ്തത്? പരമാത്മത്തിൽ ശരിരത്തിന്റെ സ്ഥിതി മുമ്പുതന്നെ ഈ വിധത്തിലാണല്ലോ.

രക്താസ്ഥിമജ്ജവസമാംസമിത്താക്ഷയും ചേ
ത്താത്തോലുകൊണ്ടുപറമേ പുതുതായൊതിഞ്ഞ് !

രീന്തുളളാശ്ലീയുടഖിനൊത്തൊരു ഭംഗിയുള്ള

തോത്തിടിപെത്ര വഷളാണിതു കാഴ്ചയിങ്കൽ ॥ (൧൦൩)

ഗരു— ഹേ മഹാത്മൻ! നരകാഗ്നിയുടെ ജ്വാലാമാലകളാൽ ആത്മാവു ദഹിക്കപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്ന എന്റെ ഈ സ്ഥിതി വളരെ ഭൂഘോരസ്ഥയിലാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ പാപശാന്തി വരുന്നതിലേക്കുള്ള മാഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചാലും!

ജീമൂതവാ— ഇദ്ദേഹത്തിന്നു പാപപ്രായശ്ചിത്തമുപദേശിച്ചാൻ അഹൻ അനുവാദംതരണം.

ജീമൂതകേ— ഉണ്ണി! അപ്രകാരം ചെയ്യാവൂ.

ജീമൂതവാ— വിനതാനന്ദന! കേട്ടോളൂ.

ഗരു— (മുട്ടുകുത്തിനിന്ന തലയിൽ കൈവെച്ചു തൊഴുതുകൊണ്ട്) ഭവാനു കൽപ്പിച്ചാലും!

ജീമൂ — വിദ്വാലും ഹിംസ മുൻചെയ്തതിനലമനുതാ

പാദജിച്ഛാലുമേററം

തുച്ഛാജ്ഞപ്രജ്ഞാപിനയമരുളിനാൽ

പുണ്യമാജ്ജിക്കയെന്നാൽ !

ചെററിമട്ടാചരിച്ചാൽപ്പരിണതതരമാം

പ്രാണി ഹിംസാരഥപാപം

പററില്ലാ വൻകയത്തിൽ സചിലതതിയില

ആല്പമാമുപ്പുപോലേ ॥

(൧൦൪)

ഗരു— അങ്ങയുടെ കല്പനപോലേ

അജ്ഞാനനിദ്രയതുമുലമുറങ്ങുമെന്നെ

വിജ്ഞാനിയാകിയ ഭവാനുമുണർത്തിയിപ്പോരും !

അഞ്ചാമങ്കം

ഇജ്ജുജാലചരിചീഡനമിന്നുണ്ടാട്ടു
വജ്ജി ചൂണാനിനിവിനീതായിൽപാണകൊള്ളാം ॥ (൧൦൭)

ഇപ്പോളാകട്ടേ

ആവിമ്മോദം മണൽത്തിട്ടെതുതന്നിരയാൽ
ദീപമോടൊത്തൊരേട
ത്താവൽദ്രാന്തിചേക്കും പരിചിൽവലയിതാ
കാരമായുറെറാരേടം ।

കൂലാൽക്കൂലംഗമിടമ്പൊഴുതു ചിറകുളോ
ടൊത്തൊരേടത്തിവണ്ണം
ചാലേസപ്പെഴുപ്പമിഷ്ടപ്പടികടൽനടുവിൽ
ക്ഷേളിക്കൈക്കൊണ്ടിടട്ടേ ॥ (൧൦൮)

പിന്നെയും

ഇന്നാഗസ്രീകരം കെട്ടറദിതൊടുമിരുറന്നേർ
കാന്തിവാർകൂന്തലോടും
സിന്ദൂരത്തൊട്ടുമട്ടിൽ പ്രഥമരവികരാ
രക്ഷമാംഗസ്ഥമോടും ।
നാനാജ്ജ്യാദിയാലും സതതമഴൽനിന്ന
സ്തോതെയീച്ചുനന്നക്കാ
ത്രിന്നഗ്രരാഗമോടിസ്സുരസ്തരഭവൽ
കീർത്തിതാൻ ചാടിടട്ടേ ॥ (൧൦൯)

ജീമൂതവാ— കൊള്ളാം മഹാത്മൻ ! കൊള്ളാം. ഞാൻ ഏററ
വും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. സർവ്വമാസത്ര്യസന്ധനായി ഭവിച്ചാ
ലും ! (ശംഖമൂലനോടായിട്ട്) ശംഖമൂല ! ഇനി അങ്ങ സ
ഗൃഹത്തിലേക്കു ഗമിച്ചാലും !

ശംഖ— (നെടുവീപ്പിട്ട അധോമുഖനായി നിൽക്കുന്നു)

ജീമൂതവാ— (നെടുവീപ്പിട്ട മാതാവിനേനോക്കിക്കൊണ്ട്) ശംഖ
മൂല ! വേഗംപോവൂ ! ഭൂഖത്താൽ ആകുലയായ ആ അമ്മ
ഔടേസ്ഥിതി ആലോചിക്കൂ !

ഒരു ദുർമ്മരണം.

നോട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. രണ്ടുപേരും കൂടി അടിയന്തരമായിട്ടു ആരേയോ കാണുവാൻ പോയിരിക്കുകയാണെന്നു ശിശ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ നേരമായില്ല പോയിട്ട്. ഉറണുകഴിച്ചു പോയാൽ മതി അപ്പോഴേക്കും അവർ വരാതിരിക്കില്ല.” അമ്മുവിന്റെ ഇനക്കുടുംബം സീകരിച്ചു പോയില്ലയോ എന്നു സൂക്ഷ്മമായിട്ടു പ്രയാസമായിട്ടു കൂടി വിധത്തിൽ അധരോഷങ്ങളേയും ദന്തങ്ങളേയും മാത്രം പ്രാപിച്ചതായ ഒരു മാതിരി വികൃതമനുഷ്ഠാസംകൊണ്ടു മറുവടിയുടെ ഭാരം നാവു കീഴിലൂടെ, മനസ്സിൽ കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന ശങ്കയെ സമാധാനം വരുത്തുവാനായി ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു.

“ഇത്ര അടിയന്തരമായ കാര്യമെന്താണു? അവർ എങ്ങോട്ടു പോയിരിക്കുന്നത്?”

“നല്ല രീതിയിൽ. ഇന്നകാലത്തു പുളിങ്ങോട്ടു കാൽപ്പന്തൻ ഇവിടെത്തന്നെ വന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ സ്റ്റേഷൻ ആപ്പിൾ കൊണ്ടുവന്നു എന്താണു ചിലത്തൊക്കെപ്പറയുന്നതു കേട്ടു.”

“എന്നിട്ട്!” എന്നു ചോദിക്കാതിരിക്കുവാൻ ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ക്ഷമയുണ്ടായില്ല.

“പിന്നത്തെ വർത്തമാനമെന്നും എനിക്കു പ്രാപമില്ല. ഞാൻ ദേവകിക്കുട്ടിയെ കാണുക കഴിഞ്ഞ തിരിയെ വന്നപ്പോൾ കുറച്ചു വൈകി. എന്നിട്ടു തിടുക്കപ്പെട്ടു കളികഴിച്ചു അകത്തേക്കു പോകുവഴിയാണു ഇതു കേട്ടത്. ഹുറൻമാറലും മറ്റും കഴിച്ചു പുറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ കാൽപ്പന്തൻ ഉറണുകഴിച്ചു പോയിക്കഴിഞ്ഞു.”

ആരംഭത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാര്യം ചോദിച്ചു തിരിച്ചറിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് സംവാദത്തിന്റെ ഗതി ദുർലഭമായതായി തിരിഞ്ഞതോടുകൂടി ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ ശ്രദ്ധ അതേമാർഗ്ഗത്തുണ്ടെ അതിന്നു അടിക്കടി പിന്തുടരേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെയായിരുന്നു മുട്ടി എന്ന ബോധ്യമാവുന്നതുവരെ ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ മനസ്സിനെ ചിന്താലോകത്തിൽ സാധിച്ചില്ല. ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അമ്മുവിന് എത്രമാത്രം അറിയാമായിരുന്നുവോ അതു മുഴുവനും ചാഞ്ഞു തീർന്നുവെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ.

“വേഗം മണൽപ്പുറത്തേക്കു ചൊവ്വ. മറേ കാൽമൊന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൊട്ടിൽ പടിമേൽനിന്ന താഴ്ത്തിറങ്ങി. അമ്മ ഇതുപരെയും ഇങ്ങിന്നിട്ടില്ല. മേൽക്കൂക്കുവാൻ പോകേണ്ട സമയമായെന്നു വിചാരിച്ചു നിൽക്കുകയായിരിക്കുമെന്നു ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ശങ്കിച്ചിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ചു, “വേഗമേ, അവിടേയിരിക്ക. ഞാനും ഇവിടെ ഇരിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു.

“ഐ” അങ്ങിനെയല്ല. മഴക്കാറ്റൊക്കെയുണ്ട്. ഇനി ചൂഴ്ന്നു ലേക്കു പോകുവാൻ അമാന്തിക്കേണ്ട. പോകുമ്പോഴു സംസാരിക്കാമല്ലോ,” എന്നു പറയുന്നതിനിടയിൽ തവള കിടന്നിരുന്ന ദിക്കിലേക്കു ഓട്ടക്കണ്ണിട്ടു നോക്കിട്ടു വടിയും കക്ഷത്തിൽ തിരുകി കയ്യും കെട്ടി നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അമ്മയും പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു.

“ജ്യേഷ്ഠൻ ശങ്കരമെന്ന ഗോപിത്തൊടീക്കുമെന്നതെന്നയാണു എന്നിക്ക് തോന്നുന്നത. ദേവകിക്കുട്ടിക്കു അയാളെ കണ്ണിനുനേരേ കണ്ടുകൂട.” എന്നു സോദരീസോദരന്മാരെപ്പറ്റി എന്താലോചനയായ വർത്തമാനം തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നതിൽ പരിചയഭേദം കൊണ്ടോ മറേറാ കൂസൽതീർന്നിട്ടുള്ള പോലെ ദേവകി കിട്ടി അന്നുക്കുലത്തു നടന്ന സംഭാഷണത്തിന്റെ ഫലത്തേക്കുറിച്ചു അമ്മ പ്രസംഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“ശങ്കരമെന്നേ കുന്തമാക്കുവാൻ ആരാണെന്നു തീർച്ചയാക്കുന്നതിന്നു അവളുടെ വീട്ടിലും വേറെ ചിലരുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ അമ്മവിനോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതി മുഴുവനും അവളോട് പറഞ്ഞിരുന്നതവകിൽ അവൾ വേണ്ടവഴികതെന്നു പോയേന്നേ.”

“അയ്യോ! ഞാൻ പറിച്ചു പണി പതിനെട്ടും നോക്കി. ഇനിയും അവൾ വിശ്വാസമായിട്ടില്ല. ഞാനെന്നതാണു ചെയ്യുന്നത!”

“അവളുടെ ഇപ്പഴത്തേ നടപടി ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ലെന്നു അവളേ മനസ്സിലാക്കിയോ.”

“അതു പണ്ടേതെന്നു അവൾ അറിയാമത്രെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഈ കാൽപ്പത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണു അവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത.” ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ മുഖമൊന്നു തുടുത്തു. എന്നിട്ടു,

“ഇതല്ലാതെ പിന്നെ ചിലതു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നതോ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അമ്മ മുഖം താഴ്ന്നു കുറച്ചു നോക്കത്തേക്കു ഭംഗം മിണ്ടിയില്ല. അതിന്റെശേഷം,

“ഒട്ടുമുക്കാലം ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ തല കുലുക്കിയതപ്പാതെ മനസ്സിന യാതൊരളക്കവും തട്ടിയില്ല.” എന്നായിരുന്നു അമ്മുവിന്റെ ഉത്തരം.

അവരുടെ സംസാരം ഈ നിലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ പട്ടത്തു കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കടവിന്റെ അല്പം താഴേ മണലും വക്കോലും ചാണകവും കൂടി ചേർന്നു കഴിഞ്ഞു മറഞ്ഞ പൂത്തിഹീനമായിരിക്കുന്ന ഒരു കന്നാലിക്കടവിൽ കൂടി ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ മണൽപ്പറത്തേക്കിറങ്ങി. ചെരുവല്ലാനദി കടക്കുവാനുള്ള പാലം, നദിയുടെ തെക്കോട്ടുള്ള വളവിങ്കലായതുകൊണ്ട് കന്നാലിക്കടവിൽനിന്ന വളരെ അകലത്തല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവിടെ നിന്നാൽ അത ഒരു വിധം നല്ലവണ്ണം കാണുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ പാലത്തിന്റെ നേരേ തിരിഞ്ഞ നില ഉറപ്പിച്ചു. അമ്മുവാക്കട്ടെ അശ്രീകരമായ കടവിൽ കൂടി ഇറങ്ങുവാൻ മടിച്ചിട്ട് ഒരു അറ്റത്തേക്കു മാറി ചുഴിയുടെ ഏറ്റ മിതൽതന്നെ നിന്നതേ ഉള്ളൂ. തിങ്ങിവിങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഇല്ലിപ്പട്ടിലുകളുടെ മറവുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലത്തനിന്ന പാലത്തിന്റെ കാഴ്ച അടങ്ങിയിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടിന് അടക്കിക്കളിച്ചുതന്ന കമ്പിയിൽ കലാശിച്ചുവെന്ന അറിയാൻ കേണുനിലധികം അമ്മുവിന്റെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ സന്തോഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മേലാൽ ദേവകിക്കുട്ടിയുടെ അടുക്കൽ കള്ളപ്പാടി ഉൾട്ടിട്ട പ്രയോജനമില്ലെന്നു മേനോൻ പൂണ്ണബോധം വന്നു. അതോടുകൂടി അമ്മുവായിട്ടുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ ആസ്ഥയം കുറഞ്ഞു. വേദേ ചില കാര്യങ്ങൾക്കു മനസ്സിരുത്തേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചതുകൊണ്ട് കൊട്ടിക്കലാശത്തിനുള്ള വട്ടം കൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു ചോദ്യത്തിന്റെ ശ്രുതിയൊന്നു മൂപ്പിച്ചു.

“ജ്യേഷ്ഠന്റെ ചില ഭർത്താക്കളേപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നതും അവളോടു പറഞ്ഞുവോ?” എന്നതിന്നു സമാധാനം പറവാൻ അമ്മു വളരെ മടിച്ചു.

“എന്താമടിക്കുന്നത് ? കുമാരൻ നായരുടെ ഹൃദയം കവന്നിരിക്കുന്നത് മറ്റൊരു വളാണെന്നുള്ളതിന്നു പലതെളിവുകളും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ. അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ ഉടപ്പിറന്നവളെ കിണ്ടിൽ ചാടിക്കുവാൻ അമ്മുവിന്നു ധൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ചരിക്കുവാനും മടിയുണ്ടാവില്ല.”

“കഷ്ടം ! എന്താണ നിങ്ങളിങ്ങിനെ പറയുന്നത് ! ചിലതൊക്കേ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നാണു അവർ പറയുന്നത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ തറവാടുകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധുത്വം വലിപ്പിക്കുവാനല്ലെ നമ്മൾ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതേ ?”

ഈ സമയത്തു പാലത്തിന്മേൽ മോറുവന്നു കയറുന്നു. ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടു. ഉടനെ

“ഏറുന്നവിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ഇനിഞാനിവിടെ വരുന്നില്ല” എന്നുപറഞ്ഞു ചുഴുവക്കിൽ കൂടി ഗുതിപ്പെട്ടു നടന്നു തുടങ്ങി. ഇതെല്ലാം നോരും ചോക്കായിരിക്കുമെന്ന കരുതി അമുക്കുറച്ചുനേരം സ്വസ്ഥയായിട്ടുനിന്നു. മേനോൻ തിരക്കുവാനുള്ള ഭാവമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ വിശ്വാസമില്ലാതായി. നടപ്പിന്റെ വേഗം ചുരുക്കുവാൻകൂടി ഭാവമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ വല്ലാതെ വ്യസനിച്ചു, വൃത്തിപ്പെട്ട കടവിൽകൂടിതന്നെ മണൽപ്പുറത്തിറങ്ങി ഓട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ അപ്പോഴേക്കും മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആ യുവതിക്കുപോലും കയ്യുംകഴുത്തുതെറ്റിക്കേണ്ടതായിട്ടുപരലിൽ വീഴുകയും, ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന തലമുടിയെക്കാറ്റുന്ന ധീനമാക്കി പന്ത്രത്തിന്റെ അഗ്രംകൊണ്ടു മുഖവുംമറച്ചു അതിഭയനീയമാംവണ്ണം വിലചക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഈ സമയത്തു അറാധനയാ ആ അമ്പലാരത്തത്തെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാനോ എന്നുതോന്നുമാറ കാർമ്മയങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തനായ ബാലചന്ദ്രന്റെ ദുഃഖകിരണങ്ങൾ അവളുടെ പൂമേനിയെ കളുപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു ചുരുക്കുൻ ഇക്കരെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ അടുത്തുകൂടി. അവർതമ്മിൽ അല്പനേരം സംസാരിച്ചു നിന്നതിന്റെ ശേഷം ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ പരിവട്ടത്തു വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി വന്നവഴി സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കും മറ്റേയാൾ പിന്നാക്കവും തിരിച്ചു. അമ്മവിന്റെ ശിഷ്യത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് യാതൊരു സമാധാനവും പറയാതെ അവളേ ചുഴുകടവിലേക്കു ഓടിക്കുവാൻ വഴിയാക്കിത്തീർത്തിട്ട് ചേരിപ്പുറവിൽ ചെന്നു കയറി കോലായിൽ നിൽക്കുമ്പോളാണു ആറാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ ദേവകിക്കുട്ടി ബ്രഹ്മന്റെ നേരിട്ടു ചെന്നത്.

ആത്മനിർവ്വേദനം.

മുതലേദപുരിഷകീടതിയോടെന്നിച്ചുപാഴമ്പാഴം
ചിത്താപേശമുരക്കുവാൻ വിഷമമായ് കാലം കഴിക്കുമ്പാഴം ।
വിദ്യാത്യാസവിധിഷ്ടനവശരാജീരുമ്പാഴം പാക്കിടി
നാട്ടുനാഥം സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മഭ്യാനമെന്നെന്നിയെ ॥
ആശാപാശശതങ്ങളാലറിശമാസ്സുവാട്ടു മുണ്ടാക്കുവാൻ
ക്ലേശിച്ചുററുമഴന്നിടം കുമ്പിരിക്കട്ടേയുവാക്കുറക്കുമ്പോ ।
പേശസ്ത്രീപശരാജവക്ടികരം നൽകാൻ കഴങ്ങും മഹാ
വേഷത്തിൽ സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മഭ്യാനമെന്നെന്നിയെ ॥
കുനം, കുറുക്കളും, നിറത്താപ്പഴയും, മഞ്ഞും മഴക്കാറും, മ
ക്കുന്നിക്കെന്നൊതളുരിട്ടു, കചതം രാവു, കചത്മാക്കളും ।
ഒന്നൊത്തെന്ന നിനച്ചിടാത്തവയെച്ചൊല്ലി സ്വദേഹംതൃജി
ക്കുന്നോക്കും സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മഭ്യാനമെന്നെന്നിയെ ॥
വിദ്യാവൈഭവമുത്തമാമ്പരമതും വിദ്യാതി വിത്താദിയും
ഏറ്റുസ്വാത്മവിവേകനിർമ്മലതയും കൂസാതെ വേഷാങ്കണേ ।
സോഭ്യോശം കളിയാടിക്കും കവിപരന്മാർക്കും നിനച്ചാൽപര
പദ്യശ്രീസുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മഭ്യാനമെന്നെന്നിയെ
കാലംകയ്യുമനക്കുവാൻ വിഷമമായാസനമായ് മുതുസ
കാലേകണ്ടവിവേകമിന്നതെളിവാക്കുക പാന്നിചമേ ।
മേലാക്കംഗതിയെന്നിതെന്തു ഏകാദിപുൽപ്പെടുന്നതും
കാലത്തിൽ സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മഭ്യാനമെന്നെന്നിയെ ॥
ദാശാപത്യസുഹൃജ്ജനങ്ങൾധനമുള്ളനേരെ നന്ദിച്ചിടം
ദാമ്യസ്ഥിതിയാലിടമ്പാളവർത്താൻ നിന്ദിച്ചിടം നിസ്സുഖം ।
ഭൂമതീകുരിതങ്ങൾ നീക്കുവതിനാളല്ലാത്തവല്ലാത്തവ
കോരമ്പോരസുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മഭ്യാനമെന്നെന്നിയെ ॥
ഏുന്നാൽ മാമകചിത്തമെ ചലചസംസ്കാദിസർവ്വംവെടി
ഞ്ഞെന്നുംനീവിഷയാജ്ഞിതൻതിരകളിൽ ചാടാതെവാടാതെഹോ ॥
ഏന്നെക്കും സ്ഥിരമായനന്തമുണമായ് നിർവ്വേദിച്ചുമാജിത്യമാ
കുന്നദൈവതരസാനുഭൂതിസുഖസമ്പത്തൊടു വർത്തിക്കട്ടെ ॥
സി. ഗോദവർമ്മൻ തിരുമല്ലാട.

പല വക.

— : 0 : —

(പുസ്തക പരിശോധന)

പഞ്ചാക്ഷരമാഹാത്മ്യം (ഭാഷാനാടകം):—ഈ നാടകത്തിന്റെ ചെറുകഥകൾക്കുമേൽ
 കർത്താവായ പ്രമുഖപുസ്തകത്തിന്റെ കഥാസാരമിന്നതാണെന്നും അറിയുവാനാണല്ലോ. ക
 റി പുരാണകഥയെ നാടകരൂപം പൂർണ്ണമായിട്ടുവെക്കുന്നതിനെ പറ്റിയും പരിഷ്കാര
 ങ്ങളാണെന്നും അതിൽ ചെറുതായി കാണുന്നതു്. കഥ സാധിച്ചയമായിരുന്നാൽ മറ്റു ഇ
 ണങ്ങളെ അപചയിക്കാതെത്തന്നെ ആ സാദനിയമാകുന്ന സ്ഥിതിക്കു 'സാരോദിമണ
 ണ' ഉത്തരാരാജ്യം വെച്ചിട്ടുണ്ടാകാമെന്നു് ഒരു കവിതയെ ആശം അഭിനയിക്കാതി
 രിക്കുകയും ഉത്തരരിതിയിട്ടുള്ള ഒരു നാടകത്തെ അനുസരിച്ച് നായകനും, നായികയും
 വിദ്യാകനും, രണ്ടാമത്തെ സമീപം, ഒരു മഹാജിതം, ഒരു ശിഷ്യനും മാത്രമേ ഇതിൽ
 പ്രവേശിക്കാത്തതിട്ടുള്ളൂ. പ്രസ്താവനയും വിജ്ഞാപനവും ഇതിൽ കഴിയുന്നതു മുതലായിരിക്കു
 ന്നത ഉചിതംതന്നെ. കൂന്നാമതത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വാസനികയുടെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു
 ജ്ഞ വാക്കു സജ്ജനങ്ങൾക്കു രസിക്കുകയും വിദ്യാകൻ ഫലിതംകൊണ്ടുവന്നതൊന്നുമില്ലാ
 ലിയ തിരുവഞ്ച യാനം. 'ആയായം, വെള്ളാമം' മനോരമപദപ്രയോഗങ്ങളും, 'വ
 ന്നിരിക്കാൻ' തുടങ്ങിയ സാധികളും ഒഴികളെല്ലാം ഉപയോഗം. ഇങ്ങിനെ സാധ്യം ചില സൂ
 നതകളൊന്നുമില്ല. കപ്പലി ചിരിച്ചുനമ്പിരി അതികൂടുതലായതെന്ന യിട്ടുണ്ടെന്നു
 ഇതിനെക്കുറിച്ചു മനോരമ യി ഒരു രുദ്രകം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“അതുതാഴെപ്പറയും കഥയുടെ ചിതയും കണ്ണുനീർക്കണ്ണുനീർക്കണ്ണു
 ന്നാൽ അതിനുള്ള സന്ദർഭം വെച്ചിട്ടുള്ള കിട്ടും മുതലായും തുടങ്ങും
 തിടയ്ക്കു തുടങ്ങുന്നതിനും പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതെന്തിനും ഉപയോഗം
 തുടങ്ങുന്നതെന്നു നോക്കിയിൽ വരുന്നതായിട്ടുള്ള ചെടിയുണ്ടാകും” //

കുറുകെ ശലം.

ഭൂതകണ്ണാടി ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു പഴയ, ഓരപ്പ, കൽപ്പത്തുവ ഇവ ശരാശര
 എട്ടാല പെണ്ണിൽ കലക്കി തെളപ്പിച്ചു വെറിക്കുക. ഇങ്ങിനെ വിട്ടുപോയതാണെന്നു
 ഗവും, പത്താലം അഴിക്കില്ലാത്ത വെളുത്ത മണവും കൂട്ടി ഉരുക്കി വാക്കുക. വാങ്ങ
 കിട്ടുന്നതിന്നു നിറം വരുത്തുവാൻ നവസാരവെള്ളത്തിൽ വെക്കുകയും ഒരു പുളിമരത്തിൽ
 തുളച്ച ഒരു ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു മണിക്കൂറും അതിൽ വെക്കുക. പിന്നെ ആ മരുന്നിരി
 കുന്ന ദിക്കു ചെത്തിഎടുത്ത തിയിൽ ഇട്ടു മൂടുക. ഈ മൂടും എട്ടാല മുതലായവയെ
 ത്തിനെപ്പോലെ കെട്ടേച്ചുവെച്ചാൽ കുറച്ചു വെള്ളംകൂട്ടി തെളു വെക്കുകിട്ടിയ സാധനത്തിനെക്കു
 നല്ലവണ്ണം തെക്കുക. തെക്കുന്ന സമയം സ്പടീയനിറം കിട്ടുന്നതാകുന്നു.

സപന്തം.

‘അനന്തസന്ദേശം’ എന്ന പേരുള്ള കൂട്ടിയ പ്രതിപക്ഷപത്രത്തിന്റെ ഒന്നാം ലക്കം
 അതായത കഴിഞ്ഞ ചിത്തം 20-ാം പേ പ്രതി, കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു.
 ധർമ്മപുരിജയം സന്തോഷ പുഷ്പം സാധിക്കുകിരിക്കുന്നു, അഭിപ്രായം വരും ലക്ക
 ത്തിൽ,
 ര, ര, പ,

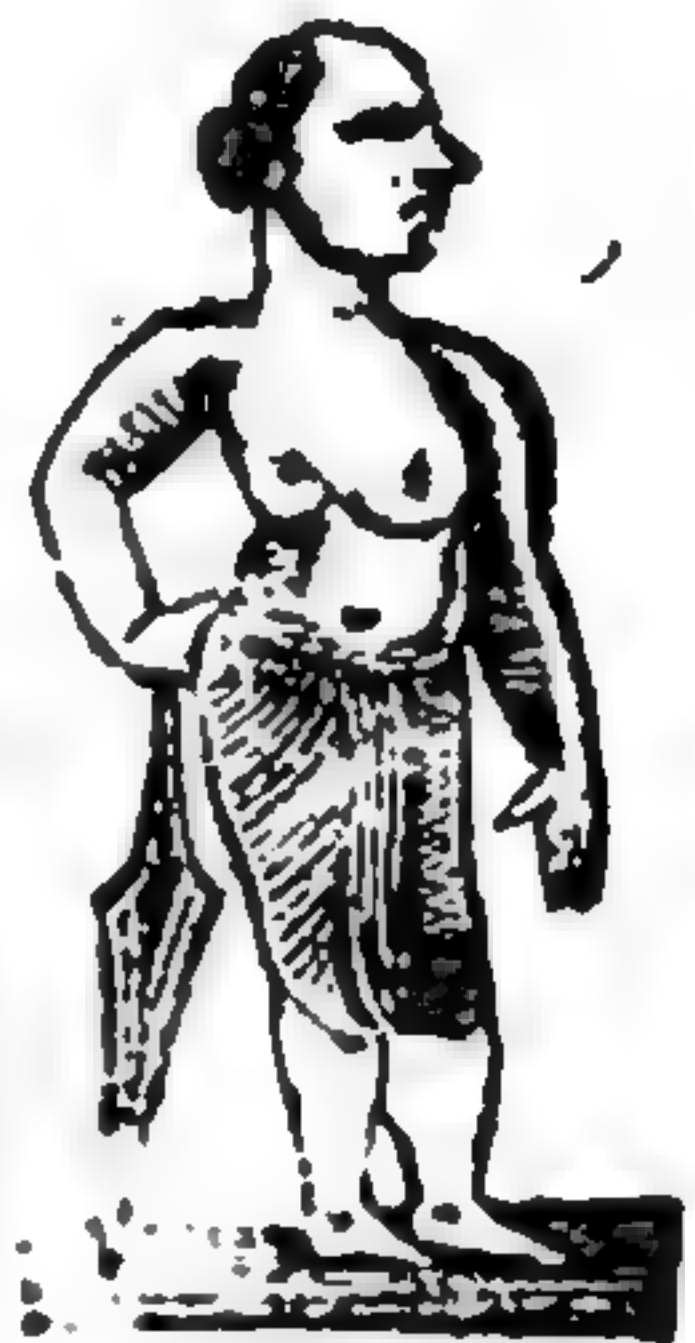

P. SUBBAROY'S
World-Renowned and Most
Efficacious Ayurvedic Medicines.

മകൻ സ്പിക്കിനതിനുമുപ്

പി. സുബ്ബരായിയുടേ ലോക പ്രസിദ്ധ
ഔഷധ ഏറ്റവും ഫലവത്തുടേയും
ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധാലയം
൧-ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുചുഷ്ഠികാരി.
ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വീര്യ
പിണ്ഡായ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നിറം
കുറവ്, നീരാഴിപ്പു, മധുരമോ കഷ്ടമോ (മുത്രാശ്വാതം)
മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന
പരിഹരിച്ചു രക്ഷപെടുത്തും.

മകൻ സ്പിക്കിനതിനുമുപ്

ഡപ്പി ഒന്നു ക്കു വിലത്രപാ ൨-തപാൽ ചിലവുവകയ്ക്കു അണ
൭-റോറെ.

൨-പ്രമേഹ നിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പുവീലി, മുതലായവയും തടയ്ക്കും പോകുക, മേവർം, പുകയ്ക്ക
ൽ രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുക
ലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും.

കുപ്പി ൧-കു വില ത്രപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബ
ങ്കിഷ തപാൽചിലവു അണ ൭.

൩-സർവ്വവേദനാ സംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ റൈകാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക
വീക്കം, മുടക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്രദ്ധ, ഇടുപ്പുവേദ
ന, പാർശ്വവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും.

കുപ്പി ഒന്നു ക്കു വില ത്രപാ ൧. തപാൽചിലവു അണ ൭.

൪-മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി.

മണ്ഡലകഷ്ടം, പഴുക്കുട്ടി, തഴുതണം. നരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു
ശിക്ഷാശാസ്ത്രം. തപശ്ശാഗങ്ങളെ പലതും മാറും; തൈൽ, മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ ന
ശിപ്പിക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ
൭-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo

ഒ-ലക്ഷ്മീകരകസ്തുരിമുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം.—ദന്തവദന, വായനാരം, അജിർണ്ണം, പിത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിമോ താംബൂലത്തോടു കൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടു കൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുഭവ്യത്തെയും ജീർണ്ണിപ്പിക്കും. രുസചകാലത്തു താംബൂലത്തോടു കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുകയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരി സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീരത്തു നിന്നു വരുന്നതിയകസ്തുരി, പട്ടക്കപ്പിരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചർമ, കാസരാചാരം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറവിൽ പോലും ഒന്നു മുതൽ രു വരെ ഗുളികകൾ വെറിലച്ചാൽ കൊടുക്കാൽ സുഖപ്പെടും.

൨൨൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കപ്പി ൧-ക്കു വില അണ രു. ൧-മുതൽ ൧൨-൨രെ കപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-ക്കു തപാൽ കൂലി ൫-ണ.

ഡ-ദന്തമൂർച്ഛം.

സുഗന്ധമായുള്ള എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും.

വില, കപ്പി ഒന്നിനു മൂന്നു തപാൽചിലവു രണ്ടു കപ്പിവരെ ൫-ണ വേറെ.

ഓ-ജ്വരഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയെ നന്നു.

വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧-ക്കു, തപാൽചിലവു ൭-ണ വേറെ.

പു-ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തള തൈലം.

ഇത്തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി, മീശ, ഇറ, ഇവ ബഹുപുഷ്പിയായും, ഞെരുക്കമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളുപ്പമയുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ണനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പെട്ടരോമംകുറയും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും.

വില, കപ്പി ഒന്നിനു പു-ണ. തപാൽചിലവു ൫-ണ വേറെ.

ൻ-രോമസംഹാരി.

രോമം ഏറിയെ വേണ്ടെന്നാക്കുന്നവർ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറും.

വില, കപ്പി ഒന്നിനു രു-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾ വരെ ൫-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY Porto Novo

൧൦-അഗ്നിമാന്ത്രസംഹാരി.

ഹേതുമിച്ഛാസ്തു, പരിചരിക്കട്ടേ. നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, കൃത്യരത്നോവ, വായനാരം, അജിണ്ണം വയററിപ്പിടയുക. വിദാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദവങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യട്ടെ.

ഡപ്പിനോക്ക അണ വൃ-തപാൽകൂലി അണ ഉ-വേറെ.

൧൧-കണ്ഠബിന്ദു.

മീശാതു, ചെറിയപ്പു, ചെറിയപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ഠരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്വാസനാശിതയുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു വൃ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൨-സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജിണ്ണം, പിത്തോപദവങ്ങൾ, വായു, മലംപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ത്രം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ-ണ. തപാൽചിലവു ഒന്നു മുതൽ രവരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൩-നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവ, കണ്ഠകത്തു, ക്രമം, നീരെപ്പു. മി.ദൽ മാലകണ്ഠ, പീടകെട്ടു, ശ്വാപമുഷ്ടി, പൂവു, ചെറപ്പ, ഏരിച്ചിൽ ഇവ പുരികം ഇവയുടെ വലിവു, പുകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു വൃ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൪-സുഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാവു. അയുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്തംഭിതത്തെ നീക്കം.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ-ണ. തപാൽചിലവു ഉ-വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൫-മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടിരിൽ നിന്നും വരുന്നിയിട്ടുള്ള ഒന്നാത്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പിസിൽ ഉണ്ടു.

രൂപാന്തരത്തിനു രവൃ-ക. വില ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യയും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽചിലവുപുറമെ. എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo,

പ്രസ്താവന - അനുമതിയുള്ളതല്ല സിദ്ധമാണ്.

തേൾകിട്ടച്ച സ്ഥലത്തെ രണ്ടുതൂങ്ങി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. കൽ കല്ലുംബത്തിലെയിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കപ്പി കണ്ടതി മറികാണെ ഇരിക്കുക.

വില കുപ്പി ൧- കൂ ൧- കൂ ൨-൩. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറച്ചി
 ൪൯ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧ കൂ ൨ കൂ വണ, ഉള്ള വില
 യിൽ കുറച്ചു മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി-പി- കമ്മീഷൻ ഉ
 ണ പുറമേ.

ഇൻഡ്രയിലും ബർമ്മയിലും മറ്റു കപ്പിത്താനെ വി-വി- കമീഷൻ ഭക്ത സിംഹാഭിഷിക്തൻ.

49- பூனாவினோபன தைலம்.

ഈ കടമ്പ പിന്തപ്പുണ്ണ മതമായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും ശൈകുണ്ട മൗഢധർമ്മ കുന്നു. ഇത സകല കൃതികളെയും നശിപ്പിച്ച എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിട്ടുദ്ധീകരിച്ചു വ കരര വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു.

വിഭ പൂ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി-പി. കമീഷൻ ഐ മാത്രം.

പ്ര. കുഞ്ഞുശ്ശി മരിക്ക.

ஐத கிணம் தெவிண்ணு ஸாரீரம் நன்னாவுந்நதிந்ந அநிதிநிசுந்நதாய க்நக்யநாக்ந
ந்ந, ப்நத்யகிந்ந ஸ-ஸிநகாக்ந்ந, ப்நஸ-ஸகாக்ந்ந, ப்நாநிநிநாக்ந்ந, ஸ்ந்யநாயந்நகொந்ந
ந்நத்யநாயந்ந க்நத்யந்நதாய ந்நகொந்நதாயந்ந்ந வ்நந்ந உபந்நதாயந்நத்யந்நதாயந்ந.

മില ഖ ണ വി-വി- കമീഷൻ നു കൂപ്പിവരെ നു ണ.

എൻ. സാമുവൽ.

ഈ പൊട്ടിത്തച്ച കളിക്കുന്നതിന്നു വിധയേറിയ അംഗീകേകാർ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുഷ്ടതയും കളഞ്ഞു, ദൃഢതയും പ്രകാരവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലാജ്യോഴും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു.

മില പ്ല ണ വി-പി- കമീഷൻ ന്ന ണ.

പി. സുബ്ബറായി

പറക്കിപ്പോട്ട, തൊക്കെ ആക്കം ഉള്ളി.

P. SUBBAROY, porto Novo.

൨൦. സഞ്ജീവതളിക.

കിട്ടിക്കുകയുണ്ടാവുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രപായ മൃതമായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇത മദ്ധ്യവയസ്സുകാർക്കും ദന്തപേഷ്യ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

വില ൧൦ ണ വി-പി- കമീഷൻ സ കപ്പിവാറെ ടി ണ.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അത സംബന്ധമായി ഉണ്ടാകുന്ന ജന്തുക്കളിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രപായ മൃതമായി എല്ലാ ഉദര രോഗങ്ങൾക്കും അതി വിജയമായി ഔഷധമാകുന്നു.

വില ൫ ണ വി-പി- കമീഷൻ സ കപ്പിവാറെ ടി ണ.

൨൨. ത്രാഗോഗ ചരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരച്ചൻ, ചുണ്ണാങ്ങ, ചൊറ്റി, ഒട്ടവട്ട, പോളൻ, പൂ, പുഴുക്കുടി, തട്ടാരണം, മൃതമായ കുടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ ത്രാഗോഗങ്ങൾക്കും ഏറെയും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇത ദഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.

വി-പി- കമീഷൻ ടി ണ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരം ൧ ക ൪ ൦ ൦

ടി മഞ്ഞറം ടി ൧ ക ൧ ൦ ൦

ടി പച്ചക്കുപ്പൂരം ടി ൧ ക ൧ ൦ ൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

P. SUBBAROY, porto Novo.

PATENT MEDICINES.

	RS.	A.	P.		RS.	A.	P.
Scott's Emulsion of pure Cod Liver Oil.	1	6	0	Borex Soap.	0	12	0
Maltine with Cod Liver Oil.	1	12	0	Burogoyn's chemical food per bottle.	0	12	0
Mellin's Emulsion Cod Liver Oil.	1	6	0	Easton's Syrup.	1	0	0
Dr. D. Jong's Cod Liver Oil.	1	10	0	Cadbury's Cocoa per tin.	0	10	0
Kepler Malt Extract.	1	8	0	Van Honten's cocoa.	0	12	0
Kepler Malt Extract of Cod Liver Oil.	1	10	0	Setchford's carbolic tooth powder.	0	6	0
Extract of Malt with Cod Liver Oil.	1	8	0	Calvert's Do.	0	6	0
Kemp and Co. Gora Pouder.	0	4	0	Tyra Hari.	0	8	0
Malt pepsin.	4	12	0	Stearn's Headache cure per book.	1	0	0
Sulphate of Quinine	1	12	0	Pria & Co's Golden oil for the Hair	1	0	0
Vaseline 2 oz. bottle.	0	6	0	Grimault's Indian cigarettes.	1	4	0
Pomade Vaseline	0	6	0	Smelling salt.	0	10	0
Vaseline yellow	2	0	0	Cough Lozenges.	1	4	0
Brands Essence of chiken per tin.	2	0	0	Pain killer.	0	10	0
Brands Essence of mutton.	1	8	0	Mother seigels Syrup.	1	4	0
Senico meat large size.	1	4	0	Cormolt santol midy.	2	8	0
Benger's food.	1	4	0	Fellin's Syrup.	2	2	0
Nestle's milk food, tin	1	3	0	Menthol.	0	5	0
Mellin's food large size	1	10	0	Dr. William Pink Pills.	2	8	0
Do. Small size.	1	0	0	Birgoynes Sarsaparilla	1	12	0
Bovril.	1	0	0	Carmolt's do.	2	0	0
Do. Bottle.	1	2	0	Red Jamaica do.	1	8	0
				Cooper's do.	1	4	0
				Clarke's Blood mixture.	2	8	0
				Dr. Falllets Pepto per.	4	0	0
				Bolivian Cocoa vine.	2	12	0
				Peptone wine.	3	0	0
				Cuticura Soap per cake.	0	12	0
				Barly powder	0	9	
				Crosse & Blackwell's			
				Lucca Oil.	1	0	0

	RS.	A.	P.		RS.	A.	P.
Olive Oil.	0	6	0	Cosmentique Blance.	0	5	0
Medecal Skin Soap.	0	14	0	Johan Maria Farina			
Do. Salutes Soap.	0	8	0	Eaude coloque.	0	8	0
Vinolia Pomade.	1	4	0	Do. No. 4	1	4	0
Philowne Pomade	0	4	0	Freeman's chlorodyne.	0	10	0
Beecham's Patent Pills.	0	10	0	Dr. J. Collis Broundu.	0	14	0
Cockle's Pills.	0	14	0	Japan canaga water.	0	10	0
Oriental Balm.	1	0	0	Fss nce of Ginger.	0	10	0
Vaseline Jelly.	0	6	0	Do. Peppernent.	0	12	0

P. M. MURPHY MOHAMAD BEERAN COOTY.

Cochin and Ernakulam,

Wholesale and retail Merchant.

Begs to advise he is ready to send articles to any place per. V. P. Post. Things taken by dozens will be given at a reduced price.

THE MALABAR QUARTERLY REVIEW.

EDITED BY

C. V. SUBRAMANYA AIYAR, B. A.

Annual subscription inclusive of postage, Rs. 5.

To understand the character and the scope of the journal and the standard of the contributions that appear in it intending subscribers should refer to the pages of any number of the Review, a copy of which can be had on payment of Re. 1—6—0, to

The MANAGER,

The Malabar Quarterly Review.

Ernakulam

പി. എം. മർഫി ബീരാൻകുട്ടി.

-----:0:-----

ജനറൽ മർച്ചന്റ്; എറണാകുളം കൊച്ചി.

പുതിയതായ പലമാതിരി സാമാനങ്ങൾ ! ചരക്കുമെച്ചം !!

വില ചുരുക്കം !!!

ശീമക്കുളായം				ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാത്തരം വീപ്പ 1ക്ക	...	...	...	11	4	0
രണ്ടാത്തരം ടി 1ക്ക	...	...	...	10	4	0
മൂന്നാത്തരം ടി 1ക്ക	...	...	...	9	4	0
നാലാത്തരം ടി 1ക്ക	...	...	...	7	4	0

ചായങ്ങൾ

ഹബ്ബക് സിങ്ക് വെള്ള ചായം റാത്തൽ 28ക്ക	...	...	...	7	0	0
ടി രണ്ടാത്തരം റാത്തൽ 20ക്ക	...	...	...	3	0	0
ടി മൂന്നാത്തരം റാത്തൽ 20ക്ക	...	...	...	2	0	0
ശേഷം എല്ലാ നിറങ്ങൾക്കും വീപ്പ 1ക്ക	...	...	...	2	0	0

പൊടിച്ചായങ്ങൾ

ചുമ്പ കെട്ട 1ക്ക	...	...	...	0	6	0
പച്ച കെട്ട 1ക്ക	...	...	...	0	6	0
നീല കെട്ട 1ക്ക	...	...	...	0	4	0
മഞ്ഞ കെട്ട 1ക്ക	...	...	...	0	4	0
വെള്ള കെട്ട 1ക്ക	...	...	...	0	4	0

തൈലങ്ങൾ

കേശരഞ്ജൻ തൈലം കുപ്പി 1ക്ക	...	...	...	1	1	0
മക്കാസ്സറായിൽ തൈലം കുപ്പി 1ക്ക	...	...	...	1	0	0
ഫേർസ്റ്ററെ തൈലം കുപ്പി 1ക്ക	...	...	...	1	8	0
വള്ളി ചൂരൽ റാത്തൽ 1ക്ക	...	...	...	0	4	6

ഇതുകൂടാതെ പലതരം സാമാനങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വിലക്കു കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

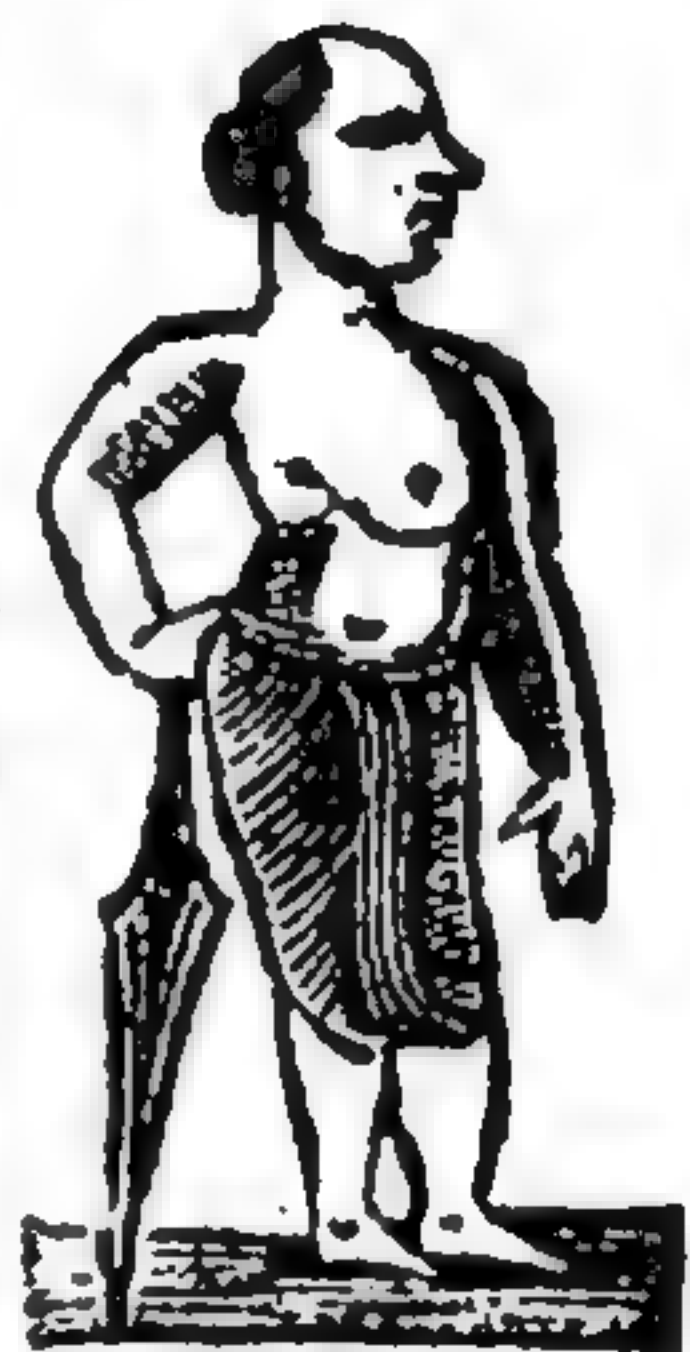

P. SUBBAROY'S
World-Renowned and Most
Efficacious Ayurvedic Medicines.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

പി. സുബ്ബരായിയുടേ ലോക പ്രസിദ്ധ
ങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുങ്ങളും
ആയ ആയുർവ്വേദ മരുന്നുകളായും
൧-ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുചുഷ്ഠികാരി.
 ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കിരൽ മുതലായവയുടെ നിറം
 ക്കു, നീർക്കുറവ്, മധുരമോ കടുപ്പമോ (മുത്രാശയം)
 മുതലായ പലവിധ രോഗരോഗങ്ങളെ ക്ഷണനേരം
 പരിഹരിച്ചു രക്ഷ ചെയ്യുന്നു.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

കുപ്പി ഒന്നു ക്കു വില രൂപ ൨-തപാൽ ചിലവുവകയ്ക്കു അണ
൭-വേറെ.

൨-പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമോഹം, തെളുപ്പം, മുത്രാശയം തടയുവാൻ പോകുക, മേഘം, പുകച്ച
 ക്കു രക്തമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുക
 ലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും.

കുപ്പി ൧-൯ വില രൂപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബ
ങ്കി ക്കു തപാൽ ചിലവു അണ ൭.

൩-സർവ്വവേദനാ സംഹാരി.

ഈ തൈലം അപ്പം, പരട്ടിയാൽ കൈകാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക
 വീക്കം, മുക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവ്, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്വാസ, ഇടുപ്പുവേദ
 ന, പാർശ്വവായു, മേഘവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും.

കുപ്പി ഒന്നു ക്കു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൭.

൪-മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി.

മണ്ഡലകഷ്ടം, പഴുക്കു, തഴുതണം. നരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു
 സിദ്ധൗഷധം. തപശ്ശാഗങ്ങളെ പലതും മാറും; തേമൽ, മേഘകഷ്ടം മുതലായവയെ ന
 ശിപ്പിക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-൩. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ
൭-൩ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo

ഒ-ലക്ഷ്മീകരകസ്തുരിമുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട റിലിയേറിയ സാധനം,—ദന്തവദന, വായനാരം, അജിണ്ണം, പിത്തദായ, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിമോ താംബൂലത്തോടു കൂടിയോ ഉപയോഗിക്കും. ആഹാരത്തോടു കൂടി രണ്ടു മുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവ്യാധിയും ജീർണ്ണപ്ലവ്വത്തും. പ്രസാദകാലത്തു താംബൂലത്തോടു കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുകയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരി സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടില്ല. കാശ്ചിരത്തു നിന്നു രക്ഷിക്കുക സ്തുരി, പട്ടക്കപ്പരം മുതലായ അനേകം റിലിയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ചമി, കാസശാസം, ജപരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വായസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ പേലപല ഒന്നു മുതൽ ൪ വരെ ചുളികൾ വെറിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ സുഖപ്പെടും.

൨൨൦-മുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧ ക്കു വില അണ ര. ൧-മുതൽ ൧൨-വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-ക്കു തപാൽ കൂലി ൭-ണ.

ന-ദന്തമുണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു മൂന്നു തപാൽചിലവു രണ്ടു കുപ്പിവരെ ൭-ണ വേറെ.

ഈ-ജപരഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജപരം, കഫജപരം, അസ്ഥിജപരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു.

വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧-ക, തപാൽചിലവു ൭-ണ വേറെ.

പു-ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തള തൈലം.

ഇതൈലം പീരട്ടിയാൽ തലമുടി, മീശ, ഇമ, ഇവ ബഹുപുഷ്പിയായും, ഞെരുക്കമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളർമയുണ്ടാകും. സകല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പെട്ടരോമം കറുകും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു പു-ണ. തപാൽചിലവു ൭-ണ വേറെ.

നും-രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടെന്നാക്കുന്നതോ അവിടെ ഈ മരുന്ന പീരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറ്റും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ര-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൭-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

൧൦-അഗ്നിമാന്യസംഹാരി.

ഹേനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചതികടുകി, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവ, വായു നാദം, അജീർണ്ണം വയറുവീർച്ചയരുക. നിദാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും.

ഡപ്പിന്നെക്കു അണ പ-തപാൽകൂലി അണ ഉ-വേറെ.

൧൧-കണ്ഠബിന്ദു.

മീക്കായ, ചെറികുരുത്ത, ചെറിയപ്പൂ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ഠരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസുഷ്ണതയുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൨-സുഖദേദിഗുളികകൾ.

ദേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജീർണ്ണം, പിത്തോപദവങ്ങൾ, വായു, മലംപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു ഒന്നു മുതൽ ര-വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൩-നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവ, കണ്ഠകുരുത്ത, ക്രമം, നീരെപ്പൂ, മിന്ദൽ മാലക്കണ്ണ, പീടകെട്ട, ദശവർഷ, പൂവു, ചെരപ്പ, എരിച്ചിൽ ഇവ പുരികം ഇവയുടെ വലിവു, പുകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൪-സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും 20 രം ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്തംഭിതത്തെ നീക്കം.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു ഉ-വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൫-കൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടീരിൽ നിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാത്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടു.

രൂപാതുകത്തിനു ര-പ-ക. വില ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ള ഏതു സമയത്തും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽചിലവുപുറമെ എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo

൧൩- തേരവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൗഷധം.

തേരകിടിച്ച സ്ഥലത്തെ രണ്ടുളളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശംസം കാണം. ഒരു കഡംബത്തിവെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത.

വില കുപ്പി ൧- കു ൧- കു ൪-ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയി
ത്തെ നീച്ച വാങ്ങുന്നവർ ഡസൻ ൧ കു ൨ കു വുണ്, ഉള്ള വില
യിൽ കുറച്ച മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി-പി- കമീഷൻ ഉ
ണ പുറമേ.

ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷ
ൻ ഉണ സിലോൺ ടി ണെ.

൧൪- പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പ പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ പ്രണങ്ങൾക്കും കൈകളെ ദൗഷധമാ
കുന്നു. ഇത സകല കൃതികളേയും നശിപ്പിച്ച എല്ലാ പ്രണങ്ങളേയും വിമുക്തീകരിച്ച വ.
മുരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു.

വില പൂ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ഉണ മാത്രം.

൧൫. കണ്ഠശുദ്ധി ഇളിക.

ഇത കണ്ഠം തെളിഞ്ഞ ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന. അതിവിശേഷമായ ദൗഷധമാക
ന്നു, പ്രത്യേകിച്ച സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ട
അത്യായാസം ചെയ്യുണ്ടവരായ മറെറല്ലാവർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു.

വില പൂ ണ വി-പി- കമീഷൻ ന കുപ്പിവരെ ന ണ.

൧൬. സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടിതേച്ചു കുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേ
ഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗന്ധവും കളഞ്ഞു, ദുദൃതപവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും
ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാദ്വേഷം തോന്ന
ക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു.

വില പൂ ണ വി-പി- കമീഷൻ ൩ ണ.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, porto Novo.

൨൦. സഞ്ജീവതൂളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന പനി, ജവദേഹം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിശ്ശ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയ്ക്കും ആന്തരികമായ മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇത മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും മരുപൊലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

വില ൧൦ ണ വി.-പി.- കമീഷൻ സ കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അത സംബന്ധമായി ഏകീകരണമുള്ളതുകൊണ്ട് ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജവദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിശ്ശ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്തരികമായ മുതലായി എല്ലാ ഉദര രോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു.

വില ൫ ണ വി.-പി.- കമീഷൻ സ കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രോഹ പരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കിരപ്പൻ, ചുണ്ണാൻ, ചൊറി, ഒട്ടുവട്ട, പോളൻ, ചൂട്, പുഴുക്കുടി, താരണം, മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഗ്രോഹങ്ങൾക്കും ഏറെയും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇത ദോഷത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.

വി.-പി.- കമീഷൻ ൫ ണ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം രൂപാതൂക്കം ൧ ക ൪ ൦ ൦

ടി മഞ്ഞറ ടി ൧ ക ൧ ൦ ൦

ടി പച്ചക്കപ്പൂരം ടി ൧ ക ൧ ൦ ൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

നൊട്ടീസ് .

മെത്തരം സാമാനങ്ങൾ !

വില വളരെ സഹായം !!

ബോമ്പായിമുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽ നിന്നുനേരിട്ടുവരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വെറെയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചിപ്പറയായും വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശിലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കുതൂണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ ചട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കെറുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തൂണിച്ചരക്കുകൾ. എന്നാമൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, പാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗുളൊപ്പുകൾ, രവിവർപ്പങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പ്ചട്ടികൾ, ഇരിമ്പ്അലമാരികൾ, ഇരിമ്പ്അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധം സൊപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസഫ്ഡ്, കൊക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോട്ട മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സു. മേനോൻ.
ജനറൽ മർച്ചന്റ്.
ചിററൂർ.

ചുസ്തകം ഫ.

നമ്പ്ര ന്.

പ്രവഹാർചിന്താമണി.

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും 30-ാം നമ്പ്ര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിരോധനിരമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കുളത്ത കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

— : 0 : —

1903 അക്ടോബർ.

സംഗ്രഹവിവരം.

1. കാണ് 1—വി. രജരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

2. പത്രാധിപർക്കുവേണ്ടി.

3. മദിരാശി ഹൈക്കോർട്ട് ലേഖനം.

ബി. ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്രാർ, ബി. എ., ബി. എൽ.

4. ഹൈക്കോർട്ട് വിധി സംഗ്രഹം.

5. കൊച്ചി വിധികൾ—കരിമ്പറ രാമൻമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

കാട്ടാ അച്ചുതമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

6. തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ വി. കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

ഭാരത സഞ്ചാരി— നിയമകാര്യത്തിൽ പൊതുവായത്.

മ. മനോരമാ— മേനോന്റെ പുതിയ സ്വഭാവത്തെപ്പോലെ മേന്മയുടെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചെലവില്ല.

മനോരമ— സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരളപത്രിക— കക്ഷികൾക്കു അത്യുപകാരം.

ഓരോ മാസം ഏതൊരു സാധാരണ വിനയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ഭാഗം, കൊച്ചി വിധികളുടെ പോലെ അറിവാൻ “ചിന്താമണി” ഏകമാണ്.

വരിസംഖ്യ—എല്ലാപ്പോഴും മുൻകൂറ.

ഒരു കൊല്ലത്തെക്കു

ആറു മാസത്തെക്കു

വി. പി. ര—രൂ

വി. പി. ര—രൂ

കൊച്ചി വിധികൾ 9-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ 10-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്ന പ്രവഹാർചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട്, മലബാർ.

2 BOTTLES KESHANJAN FOR 2 As.

Why go to Calcutta or Armenian Street Madras when you get nearer home for $\frac{1}{16}$ of the price demanded there.

For every Re. you pay there you are to pay us only 1 a.

Rs. 2 worth of any of the following for 2 as.

HOW IS IT?

Buy our coupon for 2 as, from any of your friends (if you cannot do so directly from us) and send it to us along with 8 As. you will receive a certificate (with 4 coupons similar to the one first purchase attached to it) entitling you to Rs. 2 worth of any of the following on these conditions.

Sell these 4 coupons for 8 annas (and thus realize the amount you send us) and ask the buyers to send them to us with a similar 8 annas for each coupon. On receipt of the same we will send them 4 certificates similar to the one we send you first, and to you, Rs. 2 worth of any of the following.

These 4 certificate holders will have in their turn to repeat what you do,

In case you should select more than Rupees 2 worth of any of the following, the excess will be recovered by sending the same per V. P. P.

The certificate-holder can select any Rs. 2 worth of school,

college or general books. List on application.

Any Rs. 2 worth of Kaviraj N. N. Sen's Ayurvedic Medicine or Keshranjan Oil. List on application.

Any Rs. 2 worth of Rajah Ravi Varma's Picture. List on application.

LAKSHMI.

The finest product of the fertile imagination of Rajah Ravi Varma, the acknowledged prince among artists. Size 20 x 14, Bombay price Re. 1. Given away for half price, i. e. 8 annas. To every purchaser of the above picture we present a copy of our Calendar, the finest and the most brilliant Calendar in the world.

We make bold to assert you would have never seen in your lifetime a finer and a more attractive Calendar. It simply charms everybody. Place it among a dozen other finest calendars you have. It will stand conspicuous. Ask any person, however short he be of mental development to judge things to decide to finest one, he will immediately pick ours. If what we speak be found to be in any way exaggeration we shall be happy to take back the picture and calendar and refund the value.

A. R. SESHAI & Co., Palghat.

സംഗതിവിവരം.

— : 0 : —

	കാശം.
൧. ഓഹംദാഹം- ചിറുരവരവുരെ ശാമുമേനോൻ.	മരം
൨. കപേലവൃത്തം വഞ്ചിപ്പാട്ട്- കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള	
ബി. ഏ.	മരം
... ..	
൩. മാമാക്ക (അല്ലങ്കിൽ മലയാളത്തിലേ മാമാക്ക)-	
കൂറൊഴുത്ത പരമേശ്വര മേനോൻ.	മരിച്ച
൪. ചിലമലയാളപണ്ണങ്ങൾ- സി. രാഘവപ്പുതുവാൾ.	മനു
൫. കടം- ... .. എസ്സ്. വി. ആർ.	മനു
൬. സന്യാസിധർമ്മം- ടി. നാരായണകുറുപ്പ്.	മരം
൭. സമ്മാനലേഖനം- രാ. രാ. പ.	മരം
൮. മലയാളപത്രങ്ങളും മാസികകളും- ചുണ്ടയിൽ	
സി. രാഘവപ്പുതുവാൾ	മരം
൯. നാഗാനന്ദം- പറയാട്ട് അച്ചുതമേനോൻ	മരം
൧൦. കളിശ്ശിട്ട-വെണ്ണുനീരംകൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.	മരം
൧൧. ഒരു വിലാപം-സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ ചോറ്റി	മരം
൧൨. ബാലാചന്ദ്രകം-വി. സി. ബാലകൃഷ്ണ മേനോൻ.	മരം
൧൩. ഒരു ഭർമ്മരണം.	മരം
൧൪. ഒരേഴുത്ത-എൻ. കുമാര ആശാൻ.	മരം
൧൫. പലവക.	മരം

പുസ്തകപരിശോധന.

സപതം.

ഈ രസികരഞ്ജിനിക്ക് പുതിയ വരികളെ ഉണ്ടാക്കി അവയെ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി ചിരിച്ച് പേരുവിവര പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആ പീസിൽ അടക്കുന്നവർക്ക് മരിച്ച ഉറപ്പികയിൽ കുറയാതെ യുള്ള സംഖ്യകൾക്കു മറ്റൊരു മറകു വീതം കമ്മീഷനും ൩൦. കയിൽ കുറയാതെ ചിരിച്ചുടക്കുന്നവർക്ക് മേൽ പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമേ മുപ്പതിനെ ഉറപ്പിക്കുക രഞ്ജിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവീതം സൗജന്യവുമാക്കുകയുണ്ടാകും.

ര. ര. മാനേജർ.

എൻ്റെ ലൈംഗിക ചങ്ങലകളുടെ പേരുവിവരം.

————— : 0 : —————

ബഹുമാനപ്പെട്ട കോച്ചിസ്സുകാർ	...	...	൩൦	൦	൦
കൊച്ചി വിദഗ്ദ്ധ തമ്പുരാൻ	തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്		൩	൦	൦
" ൪-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൫-ാം കൂറ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൬-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൭-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൮-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൯-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൧൦-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൧൧-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ൧൨-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" വലിയ ഇക്ഷരജ്ഞതമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" അവിന്നിഅജ്ഞതമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" തെക്കേ ചോവിലകിൽ കുഞ്ഞിക്കാവത്തമ്പുരാൻ			൩	൦	൦
" ടി. ഇക്കാവത്തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" കൊച്ചിക്കാവത്തമ്പുരാന്റെ കുഞ്ഞിക്കാവത്തമ്പുരാൻ			൩	൦	൦
" തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" തീപ്പെട്ട വലിയതമ്പുരാന്റെ വലിയ					
" കുഞ്ഞിക്കാവത്തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ടി. ഇക്കാവത്തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ടി. കാവത്തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ടി. ഇക്ഷരജ്ഞതമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ടി. കുഞ്ഞിക്കാവത്തമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ടി. മക്ഷരജ്ഞതമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" വലിയതമ്പുരാന്റെ മക്ഷരജ്ഞതമ്പുരാൻ	...		൩	൦	൦
" ബ്രഹ്മശ്രീ എടമനെ കുഞ്ചൻ നമ്പൂരിപ്പാട്			൩	൦	൦
" പഴയപ്പള്ളം നാരായണൻ നമ്പൂരിപ്പാട്			൩	൦	൦
" മല്ലിശ്ശേരി ശങ്കരൻ നമ്പൂരി			൩	൦	൦
" സി. പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരിപ്പാട് പുത്തൻ കുടിശ്ശിക			൩	൦	൦
" ജ. രാ. രാ. പി. വാസുനമ്പ്യാർ ബെല്ലായി			൩	൦	൦
" എസ്. കൃഷ്ണൻ ചിറയിൻ കീഴ്			൨	൦	൦
തിരുവനന്തപുരം മലയാള ദൈവശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിസംഘം					
	സിക്രട്ടറി		൧	൦	൦

ശ്രീ.

ചുസ്തകം ൨.

തുലാമാസം.

ലക്കം ൩.

മംഗളം.

—:0:—

മുക്കുണ്ണൻ തന്റെ കണ്ണേറുടനുഭവതകി
പോയപ്പുറമ്പനേത്തൻ
തൃക്കണ്ണാൽത്തന്നെവിണ്ടും പുരുഷമുദയം
ചേർത്തുകാത്തോരുതായേ !
ഉറക്കൊള്ളുംദോഷമെല്ലാമുടനുമുതിവരും
മാറുനീക്കുറൊടെന്ന
തൃക്കണ്ണാൽതീടുകൊന്നൻ ത്രിപുരഹരപുരാ
പുണ്യപുരത്തിടമ്പേ ! ॥
പറയാട്ട് അമൃതമേനോൻ.

അഹംഭാവം.

—:0:—

ജന്തുക്കൾക്കു നരജനം ഭിക്ഷുമായിട്ടുള്ളതാണ് എന്ന ആചാര്യസാമികൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജനം പുണ്യാൽകഷ്ടത്തിന്റെ ഫലവും മോക്ഷം ഉത്തമമായ മനുഷ്യ ജന്മത്തിന്റെ ഫലവും ആണെന്ന്, വിദ്യാന്മാരെല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. സാധാരണ

പാമരന്മാര പോലും “എന്നാൽ മോക്ഷമുണ്ടോ” എന്ന സംഭാഷണങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ മോക്ഷം പരമാനന്ദമായിട്ടുള്ള ദൈവസ്വരൂപമാണെന്നു നമുക്കു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതുജന്മത്തിൽ മുക്തനാവുകയോ മുക്തനാവുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവോ, ആ ജന്മം സഫലവും അങ്ങിനെ അല്ലാത്തജന്മം നിഷ്ഫലവും ആണെന്നുള്ളതു നിർവ്വിചാരിതമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

“യാനിദുഃഖാനിയാതുഷ്ണാദിസ്സഹാജേദുരാധയഃ.

തത്സർവ്വംശാന്തചേതസ്സതമോക്ഷേഷവിവനശൃതി—

ശ്രുതപാസ്വ ഷ്ടപാചദൃഷ്ടപാചഭുക്തപാപ്രാപതപാശുഭാശുഭം,

നഹൃഷ്യതിശ്ലായതിയഃ സശാന്തഹൃതികശൃതേ.”

എന്നു മറ്റുള്ള പ്രമാണങ്ങളേകൊണ്ടു മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ളവയിൽ ശാന്തി പ്രാധാന്യമെറിയ ഒന്നാണെന്നും ദുഃഖം വരുമ്പോൾ വിഷാദിക്കാതെയും സുഖം വരുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കാതെയും ഇരിക്കണമെന്നാണ് ശാന്തനെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ശാന്തിയെ ശീലിക്കാതെ മനുഷ്യർ വിചാരിച്ചല്ലാത്തവരും ഗർവ്വിക്കളുമായി കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത് എത്രകഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണ്. താൻ പലിയ യോഗനാണെന്നും മറ്റാരുമറിയില്ല സമനല്ലെന്നും തോന്നുകയാണു പ്രായേണ ഗർവ്വിതന്മാർക്കു കാണുമായിത്തീരുന്നത്.

എല്ലാവർക്കും ദൈവിധമായ അഭിപ്രായംയാതൊരു കാര്യത്തിലും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. എന്തുകാര്യത്തിലും എന്തുകാലത്തും അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. ഒരു കാര്യത്തേക്കു കൂടി ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളിലും പരമാത്മമുണ്ടെന്നു എപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൂടുന്നതു മല്ല.

രോഹിണി വല്ലഭിനേയും കൂടിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായം ജനിക്കുന്നത യഥാർത്ഥമായ കാരണത്തെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ ആ അഭിപ്രായത്തെ എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുകയും അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി

ജ്ഞാതാപക്ഷം സിദ്ധമായ അന്തം, അതായത സൂക്ഷ്മാലോചനയുടെ ഫലമായി ലഭിക്കപ്പെട്ട തത്വം അത് ഏതോ, ആ പക്ഷം എന്നു പറയുകയുണ്ടായെന്നു. തക്കതായ കാരണത്തെ അവലംബിച്ചപ്പോഴെയോ യാതൊരു കാരണവുമില്ലാതെയോ വല്ലതും ധരിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യുന്നത് പലപ്പോഴും ആക്ഷേപത്തിനും ചിലപ്പോൾ പരിഹാസത്തിനും കൂടി ഹേതുവായിത്തീരുന്നതാണ്.

രാജാവെന്നു കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ജനനം മുതൽക്കു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുമാണു രാജാവു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭേദിച്ച ഒരു മാതിരി വൃഷ്ടിയാണെന്നു ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഒരിക്കൽ ഒരുരാജാവിന്നു കാണുവാൻ സംഗതിവന്ന ഒരു മുത്തശ്ശി, “അല്ലാ, രാജാവ്, രാജാവ് എന്നുകേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ എന്തോ എന്നുവിചാരിച്ചു. ഇത രാജാണു” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഈ മുത്തശ്ശിയെപ്പോലെയുള്ളവരെയാ ഇതിലും കുറച്ചുകൂടിയേദമായിട്ടുള്ളവരേയോ നാമുക്തിപ്പോൾ ധാരാളം കാണുവാൻ കഴിയും.

ഇങ്ങിനെയാതൊരു കാരണവുമില്ലാതെയോ തക്കതായ കാരണം കൂടാതെയോ ചിലർ വല്ലതും ധരിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഒരു വിധം ആലോചിച്ചാൽ സഹിക്കാവുന്നതാണ്. അഭിപ്രായഭേദവും തെറ്റിദ്ധരിക്കലും പലർക്കു പലകാഴ്ചയിലും ധാരാളം വന്നുപോകുന്നതാണ്.

എന്നാൽ “ഞാൻ ധരിച്ചതുശരി” “ഞാൻ പറയുന്നത് സത്യം” എന്നുള്ള നാട്ടുത്തോടു കൂടിയും, മറുക്കുവർ എത്രവളരെ യുക്തിയോടുകൂടിപ്പറഞ്ഞാലും സമ്മതിക്കാതെയും, അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. അവരുടെ അവസ്ഥയാണു വളരെ ശോചനീയമായിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പിടിവാടും “ഞാൻതന്നെ പ്രമാണി” “നമുക്കു സമനേവൻ” എന്നിങ്ങിനെ അവനവനോ പറ്റി അവനവനുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിചാരത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു പറഞ്ഞു കൂട.

അറിവിനെ ആശ്രയിച്ച് “ഞാൻ പ്രമാണി” എന്നു നാടിച്ചു നടക്കുന്നവർ ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത മൃഗന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഒന്നു മറിഞ്ഞുകൂടാത്തകൂട്ടരാണെങ്കിൽ മറുക്കുവർ പറയുന്നതിനെ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നതാകയാൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരെ വ

ഋകായുവും പരഞ്ഞു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എളുപ്പമായിട്ടുള്ളതാണ്. വിശേഷജ്ഞാതാമായ മഹാത്മാക്കളെ കായും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതും വളരെ എളുപ്പമാണല്ലോ.

“താൻപ്രമാണിത്തം” നദിക്കുന്ന കൂട്ടർ ഈ രാജതരത്തിലും പെട്ടവമല്ല. കുറച്ചു വല്ലതും അറിഞ്ഞിരിക്കും. ഇതിനും വളരെ അറിവാനുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് “ഞാൻ യോഗ്യൻ” “മറവാരാക്കെ മോരം” എന്നുധരിച്ചുപോകുന്നത്. “അപിവേത്തിശ്ശലക്ഷരാണാപേട്ടുപദേഴും ശിതികണ്ഠമിഹതി” എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത ഈ വകക്കാദേകരിച്ചതെന്നാണ്.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ഭാവവും അവരോടു സംസാരിക്കേണ്ടതായിവരുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ നേരിടുന്ന സങ്കടവും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. “ജ്ഞാനലവടുച്ചിദദ്ധംബ്രമാധിനരംനരഞ്ജയതി” “അല്ലവിദപാൻ മഹാഗച്ഛി,” എന്നും മറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മഹാത്മാരെ നാളൊന്നിന്ന നൂറു പ്രാവശ്യം തൊഴുതാൽ പോര.

കാലക്രമംകൊണ്ടു അറിവു വർദ്ധിക്കുകയോ ഒരു യോഗ്യൻ ഒരുവസരത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ “യൈരവനത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടുള്ള ചോരത്തിളപ്പൊന്നു കുറയുകയോ” ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവരുടെ “ഞാൻതന്നെ പ്രമാണി” എന്നുള്ള ഭാവം നിശ്ശേഷം നശിക്കുന്നതും അപ്പോൾ അവർ മുന്പുണ്ടായിരുന്ന മൂഢതയേയും തന്നിമിത്തം കാണിച്ചതായ ചാപല്യങ്ങളേയും ഓർത്ത പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊള്ളുന്നതുമാണ്.

“യദാകിഞ്ചിജ്ഞാഹംഗജ ഇവമഭാസ്സസ്സമവേം
തദാസർവ്വജ്ഞാസ്മിത്യഭവദവലിപ്തംമമമനഃ-
യദാകിഞ്ചിൽകിഞ്ചിൽബുധജനസകാശാദിവഗതം
തദാമൃദ്ധോസ്മിതിജപരഇവമഭാമേവ്യപഗതഃ.”

എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അറിവുകുറഞ്ഞിരിക്കുന്നകാലത്താൻ സർവ്വജ്ഞനെന്നും അറിവു വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കാലത്താൻ അറിവുകുറഞ്ഞവനാണെന്നും തോന്നിപ്പോകുന്നത് ഒരു പരിവാണുവിചാരിക്കേണം. അതുകൊണ്ടാണു വിദ്യയുടെ ഫലം വിനയമാണെന്നു യോഗ്യന്മാർ പറയുന്നത്.

ഇങ്ങിനെള്ള ഭൂമിദശാസ്ത്രം പ്രേമപരിഹാസമറിയിൽ പരമദിലാഷം കലന്ദമേവനും" എന്നുവരികിലും തങ്ങൾ ലോക നിന്ദയ്ക്കു പാത്രീകവിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെന്നുള്ളത് ആ ഭൂമിദശാസ്ത്രനിന്ദനതുപരെ ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കുന്നതല്ല.

ഇനി ധനത്തെ ആശ്രയിച്ച മേൽപറഞ്ഞതിനെ നാടിക്കുന്ന കൂട്ടരെ നാമുക്കു നോക്കുക. "ഭക്ഷണമാത്രമാണ്, യക്ഷേശ്വരനും ജയിച്ചിട്ടുണ്ടാവാൻ". കായ്മിനിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രാരിരി പണക്കാരാണെന്ന് പറയാവുന്ന "ഓങ്ങിനെയുള്ള രാരിരി" കഥയെന്തു പറയേണ്ട!

വല്ലഭരേഖം കണ്ടാൽ യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെ ചെട്ടു ഗൗരവംനാടിയിരിക്കുക. ആരെങ്കിലും വല്ലഭര ചെന്നുപറഞ്ഞാൽ ഒരു തലയാട്ടൽ. ഇങ്ങിനെ ഇവർ കൂട്ടുന്ന ഗോപികളെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ കണക്കുകൾക്കു ചില പണ്ടു കണ്ടു. "പ്രിയരും മറ്റും ഉള്ള വല്ലഭരേഖം ചിലപ്പോൾ കണ്ടാൽ കണ്ടില്ലെന്നു കൽ കണ്ടതായി നാടിയാൽതന്നെയും ചണ്ടു കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു പരില്ലെന്നു നാടിക്കുക, മുതലായ പലതും പ്രഭുതലത്തിന്റെ അംഗമെന്നാണു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ആരും തങ്ങൾക്കെതിരില്ല, സർവ്വമാ തങ്ങൾ പുണ്യന്മാരാണ്, എന്നുള്ള വിചാരം ഇവരിൽതന്നെയാണു കൂടിക്കാളുന്നത്. സവരസ്യന്മാരും വയോധികന്മാരും ചിലർ വെറുപ്പുതോന്നത്തക്കവണ്ണം അലക്ഷ്യമായി പലതും സംസാരിപ്പാൻ ഇവർ യാതൊരു ശങ്കയുമുണ്ടാവുകയില്ല.

ഇങ്ങിനെ ദുരഭിമാനികളായിട്ടുള്ളവർ വളരെ അനന്തങ്ങൾ നോരിട്ടുചാൻ എടുത്തുള്ളതും നോരിട്ടിട്ടുള്ളതും ആണ്. ദ്രോണരുടേയും പാണ്ഡവരാജാവന്റേയും കഥ ഇവിടെ ഉദാഹരണമായിട്ടു വിചാരിക്കാം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ചിലർ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നും എങ്ങിനെയെന്ന് ലോകത്തിൽ വർത്തിക്കേണ്ടതെന്നും ഉള്ളതിന്നു കുറിച്ച യാതൊരു വിചാരവുമുണ്ടാവുകയില്ല. ഇവരെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതിലും നമ്മുടെ ചില ചെറുപ്പക്കാരെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗത്തിരത്തിൽനിന്നു ഒട്ടും താണതായിരിക്കുകയില്ല.

ഏതാനും സ്വത്തു സ്വാധീനത്തിൽ ആയാൽ തൽക്ഷണം പൂർവ്വകഥയെല്ലാം മറന്നു. നാടവടിയെല്ലാം മാറ്റി, പിന്നെ കൂട്ടിപ്പാൻ പോക്കേണമെന്നിഹം മോറാവുവേണം. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ധൂത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു പണം സാമാന്യം നശിച്ചു മേനാവു കേറിനാടുകവാൻ സാധിക്കുമല്ലെന്നുവു. അപ്പോൾ കതിരവണ്ടിയാക്കും. പിന്നെയും കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കാളവണ്ടിയായി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതിന്നും നിവൃത്തിയില്ലാതെയായിട്ട് വാലിയക്കാരനും ചെല്ലപ്പെട്ടിട്ടുമായിട്ടു കാണാം. അവസാനം, ഉള്ളതുംപോയതും ഉണ്ണിയമ്മെ" എന്നായിത്തീരും.

ഇങ്ങിനെ ചേങ്ങതിന്നൊക്കുമേ ജീവിച്ചിരിക്കിലും" എന്ന കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ഇപ്പോൾ വളരെയുണ്ട്. വേരടിന സമാനം ചിലവുമതുവേണം" എന്നുള്ളതു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവസ്ഥ നഷ്ടിച്ചും അനാവശ്യമായും മല്ലാതെ നല്ലകാഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു ചെറു പോലും ഈ വകക്കാർ ചിലവുചെയ്തു എന്നു വരികയില്ല. സൽപാത്രദാനംകൊണ്ടും മറ്റുമാണ ധനം ക്ഷയിച്ചു ത എങ്കിൽ "ശോഭനേഗുപ്തവിദ്വാചാർത്ഥി ജനരാഃ", എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ അവർ ലോകത്തിലെപ്പോഴും സമ്പന്നന്മാരായിരിക്കുന്നതാണല്ലോ.

കഥയില്ലാതെയുള്ള ഭരദിമാനമാണ് നവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ലോകനിന്ദക്കു പാത്രമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

ഒരിക്കൽ ഒരാൾ ഒരു കയ്യിൽ പരിചയും മററുകയ്യിൽ വാളും ധരിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ "ഇതെന്തിനാണ്" എന്ന ആരോ ചോദിച്ചതിന്നു "പണ്ടു ഞങ്ങളുടെ തറവാട് വളരെ സ്വത്തുള്ളതും കേളികേട്ടതുമായിരുന്നു. അന്ന് അകമ്പിടികൂടാതെ പുറത്തിറങ്ങുക പതിവല്ലോ. ഇപ്പോൾ സ്വത്തു അധികമില്ലെങ്കിലും സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കളഞ്ഞുകൂടെല്ലോ എന്നവിചാരിച്ചു വല്ലഭിക്കിലേക്കും പോക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഞാൻതന്നെ വാളും പരിചയും കയ്യിലെടുക്കുകയാണ്" എന്നു മറുവടിപറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അഹങ്കാരം നീങ്ങാതെയിരിക്കുന്നതുവരെ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ക്ഷേമമെങ്ങിനെ വർദ്ധിക്കും, അങ്ങിപ്പഴന്തോ

ഉമാദാവാചമുവാദിക്കിലിളകിലെങ്ങും വിളങ്ങാത്തതാകാം" എന്നുള്ളത് ഒരിക്കലും മറക്കത്തക്കതല്ല.

ഇങ്ങിനെ പലപറ്റുകാരെയും അഹങ്കാരം, അഹങ്കാരം, ശല്യം എന്നും മറ്റും പലേനാമങ്ങളുള്ള "ഞാനെന്നെന്നാ" എന്നുള്ള ഭൂതം ബാധിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഈ ഭൂതം ബാധിച്ചാൽ ഓരോവർഗ്ഗക്കാരുടെ കാണിക്കുന്ന ഗോഷ്ടി ഓരോവിധത്തിലായിരിക്കും. അതല്ലാതെ ഇവിടെ വിസ്തരിച്ച സമയം കഴിയുന്നില്ല. എത്ര വിധമായിരുന്നാലും ഈ ഭൂതം ബാധിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് മഹാദാഹ്യവും ഈ ഭൂതം ബാധിക്കുന്നത് വലുതായ നാശത്തിനുപോലും ആണെന്ന് മഹാത്മാക്കളെല്ലാവരും ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നതാകയാൽ ഈ ബാധകൂടാതിരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും സർവ്വമാ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

"ഞാനെന്നെന്നാ", ഇതിൽ ഏതർത്ഥമാണ് തുറന്നുപറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെ സർവ്വത്രയമായ ഈ ഭൂതം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവന്റെ അചഞ്ചലവും സർവ്വത്രയംതന്നെയാണെന്ന് വിശേഷിച്ചു പറയേണമെന്നുണ്ടോ?

എന്തിനധികം പറയുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ യോഗ്യൻതന്നെയാണെങ്കിൽ അവർ നാശകരമായ ഈ ഒരു ഭാഗം ലേശംപോലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. "മന്ദഃകവിയശഃ പ്രാർത്ഥി ഗമിച്ഛാമൃപഹാസ്യതാം" എന്ന മഹാത്മാവും മഹാകവിയുമായ ശ്രീകാളിദാസനും "പാദജനജ്ഞാനിനാ മാത്സ്യനായുജ്ജോരു ഞാൻ" എന്നും മറ്റും മഹാനായ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ആലോചിച്ചാൽ "നേരപ്പടം തുളുമ്പില്ല"നുള്ള വാക്യം വളരെ വാസ്തവമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് എളുപ്പത്തിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഒന്നുകൂടി ആലോചിച്ചുനോക്കുക. രണ്ടായിരംപതുയുഗം തികഞ്ഞാൽ ഒരുദിവസവും, അങ്ങിനെ മപ്പതു ദിവസം കൂടിയത് ഒരു മാസവും, അങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടുമാസം കൂടിയത് ഒരു സംവത്സരവും, അങ്ങിനെയുള്ള നൂറു സംവത്സരം ആയുഷ്കാലവും, അയ്യ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ആയുസ്സ്, കാലത്തിന്റെ അനന്തതാകാം ആലോചിച്ചാ

ൽ നിസ്സാരമാണെന്നു പറയേണം. ബ്രഹ്മാവിനുള്ള ആയുസ്സിന്റെ അവസ്ഥയാലോചിച്ചാൽ എഴുപത്തൊന്നു ചതുർയുഗം മാത്രം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനുവിന്റെ ആയുസ്സ് അതിലും വളരെ വളരെ നിസ്സാരമെന്നല്ലേ വിചാരിപ്പാൻ തരമുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ എത്രയൊ ചുരുങ്ങിയ കാലമായിത്തോന്നുന്ന ഒരുതരം മനുഷ്യസംവത്സരമാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ പരമായുസ്സ്. അതുപോലെതന്നെ, അപ്പുറോ കേരളീയരേ! അനേകകോടി ബ്രഹ്മാസ്രങ്ങളുള്ളതിൽ ഒരു ബ്രഹ്മാസ്രത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ ഒരു ഭാഗമായ ഭൂമിയുടെ പസ്രങ്ങളിൽ ചെറിയ പസ്രമായ ഭാരതപസ്രത്തിൽ ചെറുതായ ഒരു ജിപ്പയിലോ സംസ്ഥാനത്തിലോ എവിടെയോ ഒരു താലൂക്കിൽ ഏതോ ഒരു ദേശത്തിന്റെ ഒരു കോണിലുള്ള ഒരു ഭവനത്തിലാണു നാം ജാിച്ചുവളരുന്നത്.

ഇത്രവളരെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലത്തിന്റെയും സ്ഥലത്തിന്റെയും അകത്ത് ഉത്ഭവിച്ചു നശിക്കുന്നവനായ ഒരു മനുഷ്യന് അഹംഭാവം കാണിച്ചു തെളിയുന്നതിന് വല്ലതും കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വലുതായ മെതശ്ശത്തിന്റെ തള്ളിച്ചയാണെന്നല്ലാതെ മറെറന്നാണ് പറയുവാൻള്ളത്!

ചിന്താമര വരവുരെ ശാമുഭേനോൻ.

കുചേലവൃത്തം.

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

വഞ്ചികളി അല്ലെങ്കിൽ വള്ളംകളി തിരുവിതാംകൂറിലെ നായന്മാരുടെ പ്രിയതമമായ ഒരു വിനോദവും ആഹ്ലാദഭരിതമായ ഒരു വ്രായാമവും ആകുന്നു. വിസ്മൃതങ്ങളായ തടാകങ്ങളെക്കൊണ്ടും, രമണീയങ്ങളായ നദികളെക്കൊണ്ടും സമുദ്രപ്രാകീർണ്ണമായ ഈ രാജ്യത്തിൽ ഈ വിനോദത്തിന് ഇത്ര പ്രചാരവും പുഷ്ടിയും സിദ്ധിച്ചത് ആശ്ചര്യമല്ലല്ലോ. നേരെ മറിച്ച ഈ നാട്ടിൽ വള്ളംകളി ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് നാട്ടുകാർക്ക് ലജ്ജാധര

മെന്നുതന്നെ പറയാമായിരുന്നു. ഈ കളിക്കാരുടെ ഇത്യാഹത്തിനായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗാനകാവ്യങ്ങൾക്ക് വള്ളപ്പാട്ടുകൾ അപ്പൊങ്കിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ എന്നുപേർപറയപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വഞ്ചിപ്പാട്ടുകളിൽവെച്ച് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ വിഷയമായ വഞ്ചിപ്പാട്ടാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്.

ദീപ്താവലോകനം ആവശ്യപ്പെടാതെ പ്രഥമദൃഷ്ടതിൽതന്നെ മഹത്തായ ധർമ്മോപദേശംചെയ്യുന്ന ഒരു പുരാണകഥയാണ് കപേലവൃത്തം. സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണൻതന്നെ ലോകരക്ഷണത്തിനായി മനുഷ്യരൂപേണ അവതീർണ്ണനും തന്റെ അതിമാനുഷകൃത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ബാല്യത്തിൽതന്നെ ലോകത്തെ വിസ്മയഭരിതമാക്കിത്തീർത്തവനുമായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കംസവധാനന്തരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി സാന്നിധ്യം നിറയ്ക്കുക അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു. എത്രയും അപ്രസിദ്ധനായ ഒരു ബ്രാഹ്മണബാലൻ അവിടെവെച്ച ഭഗവാന്റെ സതീർത്ഥത്തെയും സ്നേഹത്തിനും പാത്രീഭവിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസനന്തരം ഇവർ പിരിയുകയും പിന്നീട് അന്യോന്യദർശനത്തിനുപോലും ഇടയാക്കാതെ അനേകവർഷങ്ങൾ കഴിയുകയുംചെയ്യുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഭഗവാൻ ഗൗരവമേറിയ അവതാരകാര്യങ്ങളെ എല്ലാം ചെയ്തതീർത്തു ദ്വാരകയിലെ രാജാവായിട്ടും ഭാരതവർഷത്തിൽ സർവ്വമാ ഏകപുരുഷനായിട്ടും ഇഹ്ലായത്തമായ തന്റെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ മൃച്ഛത്തേ അനുസരിച്ചു ദ്വാരകയിൽ സുഖവാസത്തേ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ “സുചേഷ്ഠിതംകൊണ്ടുജഗൽപ്രസിദ്ധൻ” എന്ന മെച്ചം മാത്രമുള്ളവനും ദരിദ്രശിരോമണിയും ആയ തന്റെ സതീർത്ഥൻ ഭായ്യയുടെ നിർബ്ബന്ധത്താൽ വല്ലതും യാചിക്കാനായി ഭഗവാന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചേരുന്നു. “പ്രാപ്യമുഖമേ പ്രാകൃതൻ കാണുമ്പോൾ പ്രാദുതം വേണമെന്നുണ്ട്” എന്നുള്ള ന്യായത്തേ അനുസരിച്ച് ഇദ്ദേഹം ഒരു കീറത്തുണിയിൽ കുറേ അവലം പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള തന്റെ സതീർത്ഥനേജഗൽമുഖമായ ഭഗവാൻ എതിരേൽക്കുന്നതും, ഔജിക്കുന്നതും, മലിനവസ്ത്രത്തിൽ

സഞ്ചിതമായ അവലിനെ ഭക്ഷിച്ചു് അത്രപുർവ്വമായ സന്തുഷ്ടിയെ അനുഭവിക്കുന്നതും, ഭട്ടവിൽ ദരിദ്രനായ തന്റെ സ്നേഹിതൻ ഉന്മാദാഗോചരമായ ഐശ്വര്യസമ്പത്തിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും, വിരക്തനും മോക്ഷാർത്ഥിയുമായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ഇതെല്ലാം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടല്ല, പിന്നയോ, ലോകത്തിൽ സ്വീരവും നിവ്യാജവും ആയ സ്നേഹം, സ്ഥാനോപ്ലക്ഷം, ഐശ്വര്യധാരണിമുതലായ തുഹസംഗതികളെ അവലംബിച്ചു് സ്വീതിചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള അനർത്ഥത്തത്തേ ലോകങ്ങൾക്ക് ഉപദേശിക്കാൻ മാത്രമാകുന്നു. ദരിദ്രനായ സതീത്വ്വനും അത്മാപേക്ഷിയുമായ ദ്രോണനോ അവമാനിച്ച് ദുഷ്കർമ്മം ചരിത്രത്തോടുകൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ കഥ എത്ര സ്മരണയായ ഉപദേശത്തേ ആണ് നൽകുന്നത്.

ഈ ഗാനകൃതിയുടെ കവി മീനച്ചൽതാവുകിൽ രാമപുരം എന്ന ദിക്കിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വായ്പർ ആണ്. ഇദ്ദേഹത്തേ ഇപ്പോഴും രാമപുരത്തു വായ്പർ എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വളരെ വിദ്വാനും എന്നാൽ വളരെ വിദ്വാന്മാരേപ്പോലെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അലങ്കൃതനായിട്ടും ദരിദ്രത്താൽ പീഡിതനും ആയിരുന്നുവത്രേ. ഇദ്ദേഹം ഈ വഞ്ചിപ്പാട്ടുണ്ടാക്കി ചരിത്രപുരയിൽ മലയാളഭാഷാചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“കാത്തികത്തിന്നാൾ മഹാരാജാവൻറെ-ൽ വടക്കോട്ടെ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നസമയം വൈക്കത്തു് അല്പദിവസം എഴുന്നള്ളി താമസിച്ചു എന്നും ഈ വർത്തമാനം വായ്പരുടെ ശിഷ്യന്മാരറിഞ്ഞ ഒരുവിധത്തിൽ വായ്പരേ പറഞ്ഞുസമ്മതിപ്പിച്ചു് പത്തു ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാക്കിച്ചുകൊണ്ടു വയ്ക്കത്തക്ക കൊണ്ടുപോകയും അവിടെ അടിച്ചു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും ആൾ കുറേ യോഗ്യനും വിദ്വാനും ആണെന്ന മഹാരാജാവു് ശ്ലോകങ്ങൾകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു ഭക്ഷണാകോടുകണത്തിന്നു ചട്ടംകെട്ടി എന്നും തിരികെ എഴുന്നള്ളുന്ന സമയം വായ്പരു കടവിൽ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ബോട്ടിൽ കൂടി കയറുന്നതിന്നു കല്പിക്കയും വായ്പർ അതിൽ കയറുകയും ചെയ്തു എന്നും അന്നത്തരം ഒരു വള്ളപ്പാട്ടുണ്ടാക്കി പാടുന്നതിന്നു ക

ലിച്ഛ എന്നും തൽക്ഷണം വേണ്ടതാകയാൽ വായ്പർ അല്പം ക്ഷീ
 ണിച്ഛ എങ്കിലും പരമഭക്തനാകയാൽ പെരുന്തുകോവിലപ്പറമ്പ്
 ധ്യാനിച്ഛകൊണ്ട് “കുപേവപൃത്തം” വള്ളപ്പാട്ടായിട്ട ആരംഭിച്ച്
 പാടിത്തുടങ്ങി എന്നും തിരുവനന്തപുരത്തെഴുന്നള്ളിയതും കഥ
 അപസാനിച്ചതും ശരിയിട്ടിരുന്നാണെന്നും” ആണ്.

ഇതേപ്പറ്റികുറച്ചു പറയാനുള്ളതു പിന്നീടു പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഏതായാലും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ ആജ്ഞയേ അനുസരിച്ചാണ് ഈ കൃതിയെ കവനിമ്മിച്ചതെന്നുള്ളതിന്നു സാരമില്ല. ഈ സാഹിത്യത്തെ അടിസ്ഥാനമായി ഒരു ഉപമാലകാരത്രപത്തിലാക്കുന്നകവിതന്റെ കഥാവിഷയത്തേ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

വേണ്ടതമനുജനായിട്ടുവതരിച്ചിരിക്കുന്ന
 വഞ്ചി വലവൈരിയുടെ കൃപയ്ക്കിരപ്പൻ
 വഞ്ചിതമായ് ചെന്നാവു ഞാനെന്നിഹിച്ചു വാഴുകാലം
 വഞ്ചിപ്പാട്ടുണ്ടാക്കേണമെന്നുളിച്ചെഴുതും. കുന്നു
 പേരോസ്ത്രപുരാണേതിഹാസകാവ്യനാടകാദി
 വേദികളായിരിക്കുന്ന കവികളുടെ
 മേടൂരങ്ങളായ ഗദ്യപദ്യങ്ങളെ ശ്രവിക്കുന്ന
 മേദിനി നൃനജനോദാജ്ഞാപിച്ചതോപ്പൂ
 വാനവർക്കു നിരവോളമതുതമപ്പിച്ച ഭംഗം
 വാന കപേലകുചി പിടകമെന്നോണം
 വാണീമണക്കൊണ്ടാരേയും പ്രീണിപ്പിക്കും വഞ്ചി വശ്യ
 പാണിക്കൻ പാട്ടിമ്പമാകാനടി തൊഴുന്നേൻ".

ഇതവണ്ണ കഥാവിഷയത്തേ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെശേഷം കവി
 തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിന്റെ ശില്പവൈചിത്ര്യത്തേയും മാ
 ത്താസ്ഥപർവ്വതപാദാജാവിന്റെ അവദാനങ്ങളേയും പ്രശംസി
 പ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു. തന്റെ സ്വാമിയും അനുദാതാവുമായ മഹാമാ
 യാവില്പള്ള ഭക്ത്യതിശയത്താലും സാക്ഷാൽ വിരചുരുഷനായ
 ആ രാജസിംഹന്റെ പരാക്രമങ്ങളെക്കണ്ടുണ്ടായ വിസ്മയാധിക്യ
 ത്താലും വിമൃശനായിത്തീർന്ന് കവി ഞാിടുത്ത മഹാവിഷ്ണുവി

ന്റെ ഒരു അവതാരമെന്നാണു കല്പിക്കുന്നു. എട്ടുവീട്ടിൽ ചിലർ മാർ മുതലായ ‘സപാമിദ്രോഹികദേവംശവിചാരദം വരുത്തിയതും’ ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ചതും ഭദ്രദീപം മുതലായ പുണ്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചതും ഇങ്ങിനെ മാർത്താണ്ഡവർമ്മഹാരാജാവിന്റെ രാജ്യഭാരത്തിൽ നടന്ന മുഖ്യസംഭവങ്ങളെല്ലാം ആദ്യന്തം രസകരമായ വിധത്തിൽ സൂചിതങ്ങളായിരിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ പുണ്യചേഷ്ടകളെക്കണ്ട് കവിയുടെ മനസ്സിൽ തിങ്ങുന്ന സന്തോഷം—

‘മാർത്താണ്ഡമഹീപതീന്ദ്രൻ വെറുതേയോജയിക്കുന്നു.

മാലോകരെന്നരായാലീവണ്ണം വേണ്ടു’.

എന്നുള്ള വാക്കുകളായി ചുറഞ്ഞു പ്രസരിക്കുന്നു. സ്ത്രീാനന്ദം നഗരത്തിന്റെ ശില്പവൈശിഷ്ട്യം കണ്ടിട്ട് കവിക്കുണ്ടാകുന്ന വിസ്മയവും അനല്പമാകുന്നു. മതിലകവും കൊട്ടാരവും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഏല്പാക്കുട്ടിടങ്ങളും സ്ഥലവും നട്ടരെ ഭംഗിയായി വണ്ണിക്കുപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അനന്തരം കവി അനന്തപുരത്തിൽ അനന്തതല്പശയനായ പത്മനാഭന്റെ ദശാവതാരങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുകയും കൃഷ്ണാവതാരം മുതൽ കുചേലോപാഖ്യാനംവരെ ഉള്ള ഭാഗവതകഥയെ ഏതായും ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കുകയുണ്ടായെന്നു. ഈ വിവരത്തിൽ ഒരു മനോധർമ്മം പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണാറുണ്ട്. ‘ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഉല്പാദനങ്ങളിൽവെച്ച് പ്രസ്തുതമായ കുചേലോപാഖ്യാനത്തിൽ സർവ്വോപരിയായി പ്രകാശിക്കുന്നത്’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തവാത്സല്യമാണല്ലോ. സപാമിയുടെ ഈ ഭക്തവാത്സല്യം സർവ്വോപരിയായി പ്രകാശിച്ചിട്ടുള്ളത പാണ്ഡവന്മാർ വിഷയമാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. അതിനാൽ ‘പാണ്ഡവന്മാരിൽ പക്ഷപാതി’യായ ഭഗവാൻ അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സാഹായ്യങ്ങളെ കവി ഒരുവിധം സവിസ്തരമായി വായനക്കാരുടെ മനസ്സിലൊന്നുകേൾക്കുവാൻ അഭിയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു ഉദാഹരണമായി ചില വരികളെ ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

‘ധർമ്മപുത്രന്റെ കാഴ്ചക്കാരനോ കാരണമന്ത്രിൻ
ധർമ്മഭവമോ ദൂതനോ ഞാനറിഞ്ഞില്ല.

സന്തതിയാമജ്ജനാൻഠ സഖിയോ സുതനോപര
ചിന്തയൻ ഗുരുതനോ ഞാനറിഞ്ഞില്ല
സുരാസുരനരന്മാരേജിച്ച സാഗ്ദ്ധസാചിയെ
ജരാനരാജിതനായനദീതനയൻ
ശരപരവശനാക്കി. പോരിലപ്പോഴപ്പോളൊരു:
ചരാചരപ്രപഞ്ചാനാം ചതികോപിച്ചു,
കമ്മട്ടമല്ലീപുലന്റെ കളിയെന്നിട്ടു കയറും
ചമ്മട്ടിയുപച്ചിട്ട നായുധതപം സത്യാ
കൈവിട്ടും കളഞ്ഞു ചക്രമെടുപ്പുതും ചെയ്തരാജ
കു ണ്വെട്ടത്തിറങ്ങി. ദേവപ്രതന്റെ നേരേ”

ഭാരതയുദ്ധകഥ അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ

“കേളിയല്ലേ കണ്ണന്റേയും ദുഷ്ടാധനന്റേയും വധം എഴു
താമോപാസ്യവർക്കീബന്ധുവാല്ലാഞ്ഞാൽ” എന്നു കവി. ചോദിക്ക
ന്നതു ചാണ്ടവന്മാർ ഭഗവാനിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സഹായ
ത്തിന്റേ ഗൗരവത്തേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ചോദ്യമാകുന്നു.

അനന്തരം “ചിൽക്കാതലുസരീർപ്പനം” ബ്രഹ്മജ്ഞാനാ
നന്ദത്താൽ ദാരിദ്ര്യഭയത്തേ വിസ്മരിച്ചവനുമായകുചേലന്റെ ധ
ർമ്മചതി തന്റെ ഭർത്താവിനോടു് തങ്ങളുടെ ദരിദ്രാവസ്ഥയെപ്പ
റ്ററി സ്വല്പം പറയുന്നു. “കേഡുബന്ധസംരക്ഷണത്തിനു അശക്തനാ
യ നാങ്ങൾ എന്തിനുവിവാഹം കഴിച്ചു” എന്ന് കുചേലന്റെ ഭാര്യ
അദ്ദേഹത്തോടു ചോതിക്കുന്നതായി ഒരു ചക്രകാവ്യത്തിൽ വായി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു വികൃതമായ ഒരു ചോദ്യം ആ സരീരിരോമാലിക
യെക്കൊണ്ട് ചോദിപ്പിച്ചതുകുറിയുമായിപ്പോയി എന്ന് എല്ലാസമു
ദയന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഈ സംഗതിയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണച
രിതത്തിൽ നന്ദാരുടെപ്രയോഗംതന്നെയും കുറേ അധികമായി
ല്ലയോ എന്നു സംശയിക്കാം. എന്നാൽ ഈ വഞ്ചിപ്പാട്ടിൽ വിപ്ര
പതിയുടെ ആവലാതിവളരെ മിതവും വിനീതവും ആയ സ്വര
ത്തിലാണ്.

“ചിപ്പീനമാനസപതേചിരന്തനനായചുമാൻ
ചിപ്പിച്ചളിച്ചൊന്നു കടാക്ഷിപ്പാനോക്കേണം
ഇല്ലദാരിദ്രാന്തിയോളം വലുതായിട്ടൊരാൽതിയും

ഇല്ലംവീണകരുതമാറായതുകൊണ്ടും
വല്ലഭകേട്ടാലും പരമാത്മമഗ്നനായവൻ
വല്ലഭയുടെ വിരപ്പുമറിയുന്നില്ല”

എന്നുപറഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഭഗവാനെക്കാണാൻ ചോ
ണമന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അപേക്ഷയെ സ്വീ
കരിച്ച് ചിറ്ററടിവസം പ്രദാനത്തിൽ കുചേലൻ പ്രാദുതസഹി
തനായിപ്പറപ്പെടുന്നതിനേ ഏതു അനുഭവത്തിൽ വരുത്തി വെണ്ണി
ച്ചിരിക്കുന്നു.

“കുലശങ്കരകുതുഹലം കടയുണ്ടുളളതിട്ടനു
കുലയായചത്തിയോടു യാത്രയുണ്ടൊല്ലി
ബാലാദിത്യവെട്ടുംതുടങ്ങിയനേരം കൃഷ്ണനാമ
ജാലങ്ങളെ ജപിച്ചുതു ചെയ്തുകുചേലൻ
ചാലെ വലത്തോട്ടൊഴിഞ്ഞചകോരാടിപക്ഷിയുടെ
കോലാഹലം കേട്ടുകൊണ്ടിനിന്നിട്ടിരിച്ചു”.

മാറ്റത്തിൽ അടുത്തിന്റെ വിചാരങ്ങൾ മനശ്ശുസപദാച
ത്തിന് അർത്ഥം അനുഭവങ്ങളായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം കഴി
ഞ്ഞ് ചിരിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ഇതേവരെ സാമിയെച്ചെന്നു കാണാ
ത്തതാൻ ഇപ്പോൾ ചെന്നാൽ ഭഗവാൻ എന്തുതോന്നുമെന്നും
എന്റെ അപേക്ഷ നോളീകംകരിമ്പനമേലെയുപോലാക” കെ
ന്നും, മറ്റും ആക്ഷേപിച്ചും എങ്കിലും ഭഗവാൻ എന്നോട് അപ്ര
കാരമൊന്നും തോന്നുകയില്ലെന്നും

“തോണുപണ്ടുണ്ടായസാക്ഷി പദീനംതന്നെചരഞ്ഞു,
കാണുമ്പാളിലേഴനോട്രപ്പനിചൻ
ദ്രോണർ ഭൂപദനാലെന്നുപോലെനിനിക്കുച്ചെടുക
വേണമെന്നില്ലാദ്യനല്ലെപ്രഭവല്ലല്ലൊ”

എന്നും മറ്റും സമാധാനം ചെയ്തും കുചേലൻ ദ്വാരവതിയുടെ സ്വ
മീപത്തിൽ എത്തുന്നു. ഇവിടെ ദ്വാരവതിയുടെ വെണ്ണനും കവി
ക്കു വെണ്ണനത്തിലുള്ള പാടവത്തേ ധാരാളം പ്രശ്നീകരിക്ക
ുന്നു. ഈ പട്ടണം കണ്ടപ്പോൾ കുചേലനുണ്ടായ അനുഭവത്തെ
കവി ഇപ്രകാരം വെണ്ണിക്കുന്നു.

ശോമാന്മാർജ്ജിതരാജധാപിസൽക്കരിച്ചേകിയ
 ശോമാഞ്ചകുപ്പായമീറനാധിപഞ്ചമൈ
 സീമാതീതാനന്ദാശ്രയിൽ കളിക്കുകൊണ്ടുകുചേല
 ചോമാതിരികളുമുടായിച്ചുമണു.
 ഭക്തിയായകാറുകൈകണക്കിലേറുപെതുകിയ
 ഭാഗ്യപാരാവാരഭംഗപരമ്പരയാ
 ശക്തിയോടുകൂടിവന്നു മാറിമാറിത്തുടങ്ങിട്ടു
 'ശാർദ്ദൂയുടെ പുരഭാരം പുകിക്കുപ്പെട്ടു'.

ഇത് അലങ്കാരധാടികൊണ്ടും ഭാവരസംകൊണ്ടും എത്ര സ
 ഹൃദയന്റെ മനസ്സിനെ ആണ് ആനന്ദിപ്പിക്കാത്തത്?

അപ്പോൾ "ഏഴാംമാളികകളിലിരുന്നതളും-
 ഏഴുരണ്ടുലകുവാഴിയായതമ്പുരാൻ"

തന്റെ വയസ്സിന്റെ വരവിനെക്കണ്ടിട്ട് താഴെ ഏഴുനെള്ളി
 "മാറത്തെയിപ്പവെള്ളംകൊണ്ടു നാനുംസതീർത്വനേ
 മാറത്തുണ്ണയോട്ചേർത്തു ഗാഢംചൂണൻ
 കൂറുമൂലംതൃക്കുകൊണ്ടുകൈപിടിച്ചുകൊണ്ടുപരി
 കേറിക്കൊണ്ടുലകുപ്പി പൃത്തിന്മേലിരുത്തി"

എന്നുള്ളത് ദ്രുപദനേപ്പോലെ ഉള്ളവക്ക് എത്ര സാരമായ
 പാഠമായിരിക്കുന്നു. അനന്തരം ഭഗവാന്റെ സപ്താമൃതം; "ചിത്രം
 ചിത്രമുണ്ടാട്ടു ചെന്നാടേണ്ടുന്ന മഹാതീർത്ഥമിത്രത്തോള മാഗമി
 ക്കൊണ്ടു നന്നായി" എന്നിത്യാദിയായ കശലപ്രശ്നവും മഹത്താ
 യ ലോകോപദേശമായിരിക്കുന്നു. അനന്തരം വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു
 നടന്ന സംഗതികളെപ്പറ്റി സംഭാഷണം സാദാവികമായി പ്രവ
 ത്തിക്കുന്നു. ഈ സംഭാഷണത്തെയെപ്പറ്റെന്നു നിറുത്തിയിട്ട് ഭഗവാ
 ന് തന്റെ പ്രിയസഖൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പ്രാഭുതത്തേ അപേ
 ക്ഷിക്കുന്ന വരികൾ ഹൃദയത്തേ ബലാൽ ആകർഷിക്കുന്നു.

"വിശേഷങ്ങളിനിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളാംബന്ധംവിനാ
 വിശക്കുന്നു നമുക്കതു സഹിച്ചുകൂടാ
 വിശുദ്ധനായഭവാന്റെ ഭവപീഡരീന്ദ്രപോമീ
 വരുകേടാമിക്കുമ്പോളരിണൊതുളു

ചൊന്തിയദിങ്ങാട്ടുതന്നാലും ലജ്ജിക്കേണ്ടഗോപിമാതാ
കൊതിയനെനിജനത്തേപറവുത്താൻ”

ഇപ്രകാരം അതുചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഭഗവാൻ അവർ
പ്പെ്തി കയ്യിലാക്കി ഒരുപിടി അവർ ഭക്ഷിക്കുകയും,
“കയ്യിലാക്കിമാനമിപ്പാഞ്ഞതിന്റെ ഭക്തന്മാരപ്പിച്ചാൽ
കയ്യിങ്കാഞ്ഞിരക്കുവുമെനിക്കുമുതം.”

എന്നു സന്തോഷത്തോടെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നു
തന്നെ പ്രിയവയസ്സനും പരമഭക്തനുമായ ബ്രാഹ്മണൻ താൻ ഭാ
ഗവത്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഐശ്വര്യത്തിന്റെ സൂചകമാ
യി ഭഗവാൻ.

“ശ്രീയുഗ്മതവസ്രീയുമൊന്നേ എന്നപദംതന്നെചെന്നാ
ജ്ജായയോടു പറഞ്ഞേക്കുമവചനം.”

എന്നുമാത്രം പറയുന്നു. ഇതിനെപ്പോലും കുചേലന്റെ ഉത്തരം
എത്രയും മധുരവും വിനീതവും ആയിരിക്കുന്നു. ചിരവിരഹിതനാ
യ തന്റെ വയസ്സുനോ അഥവാ വേദാന്തവേദനായ ജഗദീശ്വര
നൊക്കണ്ടുണ്ടായ സന്തോഷത്താലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൽക്കാ
രരീതിയാലും, മതിമറന്നുപോയ ആ മഹാ ബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ
ഭാഗ്യയുടെ അപേക്ഷയേപ്പറ്റി ഭഗവാനോടുയാതൊന്നും പറയാ
തെയും പിറേദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ യാത്രചറഞ്ഞ് പിരിക
യും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പോൾ.

“വിയത്തോലിച്ചിട്ടു പുതിഗന്ധമേറുവിരൂപനോ
വയസ്സനെനിട്ടുരതിപതിപിതാവാം
ശ്രീയഃപരിമാറത്തു ചേർത്തിശാശ്വം ചൂണന്നതും
ഭയപ്പെട്ടിട്ടാതമൊന്നും പറയാഞ്ഞതും
ശാസ്ത്രന്മാരാണ്ടുത്സാഹമരിക്കാത്തകുപ്യക
മാസ്യത്തിലിട്ടമൃതാക്കിട്ടിറക്കിയതും,”

മാറും വിചാരിച്ചു വിചാരിച്ചുണ്ടായ സന്തോഷത്താൽ, ജ
ഡീഭൂതനായ ഇദ്ദേഹം കുറേവഴി നടന്നതിന്റെ ശേഷം തന്റെ
ഭാഗ്യയുടെ അപേക്ഷയേ സ്മരിക്കുകയും അതുനിഷ്പാദമായിത്തീർന്നതി

നാൽ അത്യന്തം പ്രസന്നിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം കിരേകൂടി
ചോയതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം സ്വഭാവനം കാണുന്നതിനേയും
അതിലുള്ള ഐശ്വര്യവും പറ്റുപറ്റിയേയും കുറച്ചെന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായ
സർക്കാരത്തെയും കവിമൃഗയും ഹൃദയംഗമമായവിധത്തിൽ വ
ണ്ണിക്കുന്നു.

വൈഷ്ണവകാവ്യചരിത്രം തഴിവെണ്ണമാമരം താലപുറം
തങ്കക്കോളാമ്പി താമസ്യലചർച്ചണക്കോപ്പം
മങ്കമാരെയുത്തരകൊണ്ടുവേണ്ടതിലും ചുറ്റുംകൂടി
പ്രജ്ഞാക്ഷരപ്രകാശമുട്ടി കലേലൻ.

ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഐശ്വര്യം കൂട്ടിയുടെ സ്വാഭാവിക ഫലം മ
കൂട്ടിയാണല്ലോ. എന്നാൽ

കുപേലനും പ്രേയസിക്കും സമ്പത്തുണ്ടായതിൽതത്ര
കുശേശയലോചനകൾ പത്തിരട്ടിച്ചു.
കുപേലനായയഭക്തികൃഷ്ണനൈകൃം കൊടുത്താലും
കുശേശനരമാധിക്കടം ശേഷിച്ചു.”

ഈ കാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവ് കവിതാവാസനയും മനോധർമ്മവും കല്പനാശക്തിയും ധാരാളമുള്ളവനും കവിയശസ്തിനു ധാരാളം അർഹനുമായ ഒരു കവിയാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. രസോൽക്കഷ്ണത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളവരികളേക്കാൾ ഒട്ടുംതാഴെ അല്പാൽ വരികൾ ഇനിയും ഈ കാവ്യത്തിൽ വളരെ ഉണ്ട്. എന്നാൽ വിസ്താരഭയംകൊണ്ട് അവയേകൂടി ഉദ്ധരിക്കാൻ പാടില്ലാതിരിക്കുന്നു. ശബ്ദാത്മാലങ്കാരങ്ങളാൽ കാവ്യത്തിനു സിദ്ധിക്കേണ്ട ചമല്ക്കാരം ഈ കാവ്യത്തിനു നല്ലവണ്ണം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും പുറമേ വാക്യങ്ങളായി അമ്പയിക്കാൻ ക്ലേശമുള്ള ഒരു വരിയും ഈ ചുവ്വകത്തിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതും കവിയുടെ വിദഗ്ദ്ധതത്തിന് സാക്ഷിയാകുന്നു. എല്ലാംകൊണ്ടും വിദ്വാനാദം സമൃദ്ധനായ എല്ലാവായനക്കാരുടേയും ശ്രദ്ധക്ക് ഇപ്പോഴേതേതിൽ കൂടുതലായി വിഷയീഭവിക്കുന്നതിനു വേണ്ട യോഗ്യതകൾ ഈ കാവ്യത്തിനുണ്ടെന്ന് നിസ്സംശം അഭിപ്രായപ്പെടാം.

ഇനി ഈ കാവ്യത്തിന്റെ ജനനകാലത്തേപ്പറ്റി ഒരു സംശയം ഉള്ളതിനെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കാവ്യം, ഭക്ത-നാടനീഞ്ചിയ കാത്തികുതിരനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടതായി ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. ഈ ഉറപ്പിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതായി ആത്യന്തരമായ യാതൊരു തെളിവും ഈ കാവ്യത്തിൽ കാണുന്നില്ല. കാത്തികുതിരനാൾ തിരുമനസ്സിലെ നാമധേയം രാമവർമ്മ എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ കവിവാഴ്ത്തുന്നതെല്ലാം മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ പരാക്രമത്തെ ആകുന്നു. ഇത് കാത്തികുതിരനാൾ തിരുമനസ്സിലേ അമ്മാമനും തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യസ്ഥാപകനുമായ രാജശങ്കരൻ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അവിടുത്തെ അപദാനങ്ങളുടെ കീഴ്ത്തനം ഭാഗിനേയനായ തിരുമനസ്സിലേക്ക് പ്രീതികരമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, നാട്ടുവാണിരുന്ന മഹാരാജാവിനേക്കുറിച്ചു കവിയെക്കുറിച്ചു പോലും പറയാതെ ഒഴിക്കുമെന്നുള്ളത് അസംഭാവ്യമായിത്തോന്നുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന് സർവ്വമാ അനുരൂപനായ ഭാഗിനേയനായിരുന്നു രാമവർമ്മ മഹാരാജാവെന്നുള്ള വാസ്തവം ഈ അസംഭാവ്യതയെ ഏറ്റവും ബലപ്പെടുത്തുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിനെ വാഴ്ത്തുന്നതിൽ

“മാർത്താണ്ഡ മഹീപതിന്ദ്രൻ വെറുതെയോ ജയിക്കുന്നു.”

എന്നും മറ്റും അനേകം പ്രയോഗങ്ങൾ വർത്തമാന കാലത്തിൽ തന്നെയാണ്

“നാട്ടിനെ നന്നാക്കിയതു മോർത്താലങ്ങു ജയസ്തംഭം
നാട്ടുമീനവാവരാമെന്നു തോന്നുന്നു”

എന്ന തദാനീതനമായ രാജ്യഭരണവൈശിഷ്ട്യ സൂചകരൂപേണയുള്ള ഭാവിപ്രയോഗവും കാണുന്നുണ്ട്. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് ഈ കാവ്യം എഴുതപ്പെട്ടു എന്നാണ് ഈ സംഗതികളിൽനിന്നും ഉറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ഭാഗം വായനക്കാർ രീച്ചയാക്കട്ടെ.

കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള. ബി. എ.

മ ഓ മ ഓ മ ഓ

(രാജ്യത്തിൽ മലയാളത്തിലെ മാമാകരം.)

—;0:—

അതിന്നു ശേഷം പിന്നത്തെ മാമാകത്തിന്നുമുമ്പിൽ മാപ്പിള
മർ വെള്ളാട്ടരരാജാവിന്റെ ചെന്നുകണ്ടു വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൂട്ട
ത്തിൽ മാമാകത്തിൽ നിലവാട്ടനില്ലാൻ അവിടേക്കുല്ലാതെ മ
റെറാരു രാജാവിന്നും ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ലല്ലോ അതുതന്നെ അവിടു
ത്തേ മഹത്വത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു
കേട്ട രാജാവ് “അത് എന്തിനും സംഗതിവശാൽ സിദ്ധിച്ചതല്ലേ
അതൊരു മഹത്വസാക്ഷ്യമാകുന്നതല്ലേ?” “അതല്ല. അങ്ങിനെ
അവിടേക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്ത മാമാകത്തിന്നു ഒരു വീര
പരീക്ഷ നിശ്ചയിക്കുക” “അങ്ങിനെതന്നെ. ഏതുപ്രകാരം വേ
ണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുവിൻ” “എന്നാലവിടുന്ന നിലവാട്ടനില്ല
മ്പോൾ അവിടുത്തെ സൈന്യം മുമ്പിൽ രണ്ടു വരിയായി ആ
യുദ്ധചാനികളായി നേരേ നില്ക്കുക. അപ്പോൾ സാമൂരിപ്പാട്ടി
ലേയോ മറ്റു വല്ല രാജാക്കന്മാരുടേയോ ഭാഗത്തിൽനിന്നു ആരെ
ങ്കിലും ഒരാൾ ഒറ്റക്കു കടന്നുവന്നു ഇവിടുത്തെ സൈന്യങ്ങളെ ജ
യിച്ചു നിലവാട്ടനില്ലാത്തുള്ള സ്ഥലത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ
നിലവാട്ടനില്ലാത്തുള്ള അധികാരം അങ്ങോട്ടും, അതുപോലെത
ന്നെ അവിടുന്ന നില്ക്കുമ്പോൾ ഇവിടുത്തെ ആൾ ജയിച്ചവെങ്കിൽ
ആ സ്ഥാനം ഇങ്ങോട്ടും വിട്ടുകൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു നിശ്ചയം
ചെയ്യൂ. എന്നാൽ ഇതിൽചെച്ച് ആർക്കാണ് യോഗ്യത എന്നറിയാ
മല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

രാജാവ് അങ്ങിനെ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായെ. പിന്നത്തെ മാമാ
കത്തിന്നു അപ്രകാരം പരീക്ഷിച്ചതിൽ ആയുധാത്മാസത്തിൽ അ
തിസമർത്ഥനായ വെള്ളാട്ടരരാജാവിന്റെ സൈന്യത്തെല്ലാം
സാമൂരിപ്പാട്ടിലെ ഭടന്മാരിൽ ഒരുവൻ തോല്പിച്ചതിനാൽ ആവഴി
ക്കു നിലവാട്ടനില്ലാത്തുള്ള അധികാരം സാമൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു സിദ്ധി
ക്കുകയുണ്ടായെ. അതിൽപിന്നെ പലതവണയും സാമൂരിപ്പാട്ടിലേയും
വെള്ളാട്ടരരാജാവിന്റെയും സൈന്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു നിലവ

ടനില്ലിനെപ്പറ്റി മഹാഭയങ്കരമായ പലേരുടെയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കേൾവിയുണ്ട്. എങ്കിലും അതിന്റെയും സാമൂരിപ്പാടാണെന്ന ജയിച്ച കേറിയ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഏറത്താഞ്ഞതെന്ന മാമാങ്കം അവസാനിച്ചു എന്നാണു ഐതിഹ്യം.

എന്നാൽ അന്നു മലയാളത്തിലുള്ള മറ്റു രാജാക്കന്മാർക്കും സ്ഥാനലബ്ധിക്കു സ്വാഭാവികമായി ആഗ്രഹം ജനിപ്പാനവകാശമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെന്നിവിടെയും അന്നു കൊച്ചിയിരുവാൻ ഉത്തരായ തെക്കുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കും ഇന്നുള്ള പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ സാമൂരിപ്പാടിനെ ജയിപ്പാൻ രാജാക്കന്മാർ ചുരുക്കമായിരുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരായും ഈ കാഴ്ചയിൽ പ്രവേശിക്കാതിരുന്നതാണെന്നു ചിലർ മതിയായ കാരണമുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ സാമൂരിപ്പാടായിട്ടും വളരെക്കാലം മാമാങ്കം നടത്തിവന്നിരുന്നതിനിടക്കു ഒരിക്കൽ മലയാളത്തിൽ അതിനു മുമ്പെ. രാജാക്കന്മാർ കേട്ടുകേൾവിപോലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത പ്രകാരം ഒരു ദിവസം അഞ്ചാറു നാഴികപ്പകലെ കാറ്റു കറുപ്പും ഇടിയും മിന്നലും കാറ്റും ഒന്നു കൂടാത്തതെന്ന യദൃച്ഛയാ ഭാരതപ്പഴയിൽ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി. കിരീടമാസംകാലത്തു മലയാളത്തിലെ ഒരു നദിയിൽ ജലപ്രവാഹമുണ്ടാകുന്ന കാഴ്ചയും ആരെങ്കിലും സ്വപ്നപി സംശയിക്കുന്നതാണോ. എന്തിനു പറയുന്നു, വെള്ളം പൊങ്ങിയെന്നല്ലാ അതിവിശാലമായ മണപ്പുറത്തു നിരത്തിക്കെട്ടിയിരുന്ന അസംഖ്യം കുടികളിലുണ്ടായിരുന്ന അനേകായിരം ഉറപ്പികളുടെ കച്ചവടസ്സാമാനങ്ങളും, കച്ചവടക്കാരുടേയും കാഴ്ചക്കാരുടേയും പാപ്പിടങ്ങളും അവയിലുണ്ടായിരുന്ന കിണ്ണം, കിണ്ടി, കരണ്ടി മുതലായ പൊന്നു, വെള്ളി, വെങ്കലപാത്രങ്ങളും, മറ്റുമെല്ലെപ്പട്ടതും കുത്തിച്ചാടിയൊലിച്ച് പൊന്നാനി അഴിയിൽപെട്ട സമുദ്രപതനംചെയ്തതും; മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരുവിധം നീന്തിത്തുടിച്ച്, വെള്ളം കുടിച്ച്, ചത്തു. ചാകാത്തേയും, കരയിൽ കയറിക്കയറുപ്പുകയറിയെത്തും.

ഈ അപൂർവ്വസംഭവം നടന്ന സമയം അവിടെ കൂടിയിരുന്ന പല മഹാനാമങ്ങളും ഈ സംഭവത്തിൽ പിഷ്കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ

അർവിനായി ഏതങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ വിവരിയ്ക്കേണ്ടെന്നു വിചിന്തിച്ചു.

എന്നാൽ പണ്ടത്തെക്കാലത്തെ ഹിന്ദുക്കൾ ഏതങ്കിലും ഒരു വിശേഷസംഗതിയുണ്ടായാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ചരിത്രമെഴുതുകയെന്ന സമ്പ്രദായം തുടർച്ചയായി വന്നു ചുരുക്കമായിരുന്നു എന്നും ആ സംഗതിയുടെ ഒരു ചുരുക്കം സൂചിപ്പിക്കുന്നതും, അതുനടായ ദിവസത്തെപ്പോലും കൃത്യമായി കാണിക്കുന്നതും ആയി അന്നത്തെക്കുറിപ്പിനസംഖ്യയ്ക്കു ഒരു നാമകരണം ചെയ്യുന്നതു സാധാരണ പതിവായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിയ അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംഗതിയെ സൂചിപ്പിക്കുകയും പരമപ്രകാരം സംഖ്യ ശരിയാക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം കലിമുതലായവയുടെ നാമകരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു പണ്ടുള്ള യോഗ്യന്മാരിൻ പലർക്കും വളരെ പാടവമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു നമുക്കു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

രഘവകുമാരൻ വിത്തനാരിൽ പ്രത്യേകം കേൾപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന നമുക്കു മേൽപ്പറഞ്ഞ നാരായണ ഭട്ടതിരിപ്പാട്.

മലയാളത്തിലെ വിദ്യാകലാനിപുണന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം. മാമാങ്കത്തിൽ വന്നുചേർന്നിരുന്നു എന്നു മുൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെയൊരു ചേരുന്ന വിദ്വാന്മാർ അവിടെ ഓരോ സദസ്സുകളായി തിരിഞ്ഞ അതിൽ വെച്ചു താത്ക്കാലികമായി വാസനയേയും ആശ്രയത്തേയും പ്രകടിപ്പിച്ചുനായി ശാസ്ത്രവാദങ്ങൾ, സദിതകൾ മുതലായ സാഹിത്യ സംഗീത പരീക്ഷകൾ നടത്തുകയും, അതിൽ വെച്ചു ജയാപജയങ്ങളുടെ താരതമ്യത്തെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി അവസ്ഥാനുസാരം സംഭാവനാദികൾ നൽകുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നതിനാൽ അക്കാലത്തു വിദ്യാഭിരുചികൾക്കു മാമാങ്കം ഒരു മുഖ്യ പ്രയോജനമായിരുന്നു.

ഈ കൂട്ടത്തിൽ അന്നുള്ള വിദ്വാന്മാരിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനം സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ഭട്ടതിരിപ്പാടും മേൽപറഞ്ഞ സംഭവം നടന്ന സമയം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും കൂടി ആലോചിച്ചതിൽ അന്നത്തെ കലിദിനസംഖ്യയായ ൧൭,൨൧,൧൪൦ എന്നതിന് ഒരു ചേരിട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു തീർച്ചയാക്കി. പലരും ഓരോപേരുകളിട്ടുതുടങ്ങി. അതിനിടക്കു ഭട്ടതിരി നദീപുഷ്പിരസഹൃദന്മാർ എന്നൊരുപേരിട്ടു. അതുകേട്ടപ്പോൾ

വേറെ ഒരു നമ്പൂരി പേട്ടേരിയുടെ അവസ്ഥയെ ഇങ്ങിനെ കുമ്മി
ചൊരു പേരിട്ടതുകൊണ്ടു വിശേഷമായിട്ടു, ഈ അവസ്ഥയ്ക്കുവേ
ന്നു അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഈ സംഖ്യയ്ക്കു വിചാരിതമായി ഒരു പേരു
കൂടി ഇട്ടാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭട്ട
തിരി 'നാഗസാരംപയോജനം' എന്നു വിചാരിതമായി ഒരു പേ
രുകൂടി ഉണ്ടാക്കി. ഇതു ഭട്ടപ്പോൾ വേറെ ഒരു പേരിൽ 'ഐ' ഇ
തുമാറ്റംകൂടി ഒരു ശ്ലോകാർത്ഥപോലെയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പട്ടേ
രി! ഈ സംഖ്യയുടെ പേരായിട്ടുതന്നെ ഇതൊരു ശ്ലോകമാകരു
തേ?" എന്നായി. അപ്പോൾ മറ്റൊരു മാറ്റാൻ 'ഐ' എന്നാൽ അ
തു, ഒരു ചാദം കുമ്മസംഖ്യയേയും, മറ്റൊരു വിചാരിതസംഖ്യയേ
യും കാണിക്കുന്ന രണ്ടു പേരുകളായിരിക്കണം; അർത്ഥം പ്രകൃത
ത്തിനു യോജിച്ചതായിരിക്കണമെന്നു പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ" എ
ന്നായി. അപ്പോൾ ഭട്ടതിരി 'നാ.ജാൽകുടി'യാൽ സാമാന്യേ, ന
ഷ്ടാന്തം പ്രയയജ്ഞാ" എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു പേരുകളേക്കൊ
ണ്ടുതന്നെ അവർ രണ്ടുപേരുടെയും ഇഷ്ടപ്രകാരം ശ്ലോകവും പൂരി
പ്പിച്ചു.

ഈ കവിദിഗ്ഗസംഖ്യയ്ക്കൊണ്ടു നോക്കിയാൽ 'നാരായണീയ'
നിർമ്മാണശേഷം ഇരിപത്തുനാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഈ സം
ഭവം നന്നാതന്നു കാണാം. നാരായണീയ കൃതി പട്ടേരിയുടെ
ചെറുപ്പത്തിലാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഈ പേ
രുകൾ പട്ടേരിയുടെ തന്നെയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ ന്യായ
വിരോധവുമില്ല.

മാമാങ്കം ഇതിനുശേഷം ചിന്നയും വളരെക്കാലം നിലനിന്നു
പോന്നു, ഒടുവിൽ മലയാളത്തിലു പുറപ്പെട്ട പദ്യ സമൃദ്ധിക്കു ഒരു
ധൃമകേതുവായി തിന്ന ചിപ്പുസ്സുൽത്താന്റെ ആശ്രമത്തോടുകൂടി
കൊല്ലം നാലാം-ന് അടുത്ത ഒരു കാലത്തിൽ അവസാനിച്ചുപോ
യെന്നാണു വിശ്വാസമായ കേൾവിയുള്ളത്.

ഏതായാലും പ്രകൃതി കായ്ക്കുങ്ങൾക്കൊക്കെയും കാലാന്തര
ത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നതുപോലെയുള്ള പരിണാമഭേദംതന്നെയായി
രിക്കാം ഈ വിഷയത്തിലും സംഭവിച്ചത്. എന്നാലും ഇന്നുള്ള മ
ലയാളികളുടെ ഭാഗ്യദോഷം കൊണ്ടാണെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ വി
ശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ. കുന്നേഴുത്ത പരമേശ്വരമേനോൻ.

ചില മലയാള വണ്ണങ്ങൾ.

— 10: —

അടുത്തുകഴിഞ്ഞ ചിങ്ങത്തിലെ രഹിതരഞ്ജിനിയിൽ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവാർകൾ ചില മലയാള വണ്ണങ്ങളേപറ്റി എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനവും അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ പ്രത്യേകമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ച് ത്രാജുഗ്രാഹ്യവിവേചനം ചെയ്യണമെന്നുള്ള അർത്ഥം ഞാൻ വായിക്കുകയുണ്ടായി.

മേൽ പറഞ്ഞ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളേ പറ്റി ത്രാജുഗ്രാഹ്യവിവേചനം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തനുള്ള അഭിമാനം എനിക്കില്ല. എങ്കിലും രം വിഷയങ്ങളേപറ്റി ഭാഷാപോഷിണിയിലും മറ്റും പലയോഗ്യമായ വർദ്ധകാലമായി പ്രസിദ്ധിച്ചു വരുന്നത വായിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടും ഇതിനെ ഒരു വിഷയത്തിൽ പ്രോത്സാഹിക്കുന്നത മലയാളഭാഷാതല്പരനായ എല്ലാവരുടെയും ഒരു ഭാരമാണെന്നുള്ള എന്റെ പൂർണ്ണവിശ്വാസം കൊണ്ടും എനിക്കു തോന്നുന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയാൻ ഞാൻ ഒട്ടുമടിക്കുന്നില്ല.

ചിട്ട അവാർകളുടെ ലേഖനാന്തർഗ്ഗതമായ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചത് സംസ്കൃതസ്വരത്നേപറ്റിയുള്ളതാണ്. രം വിവാദം തുടങ്ങിട്ട് കറെക്കാലമായല്ലോ. രം സ്വരം സംസ്കൃതാകാരമോ സംസ്കൃതോകാരമോ എന്നായിരുന്നു ആദ്യത്തെ സംശയം. സംസ്കൃതാകാരമെന്ന ചിലക്ക് വാദിപ്പാൻ ഇടയായതിന്നു കാരണമെന്തായിരിക്കും? “ഹ്രസ്വസ്രാവണ്ണസ്പോച്ചാരണേ സംസ്കൃതം” എന്ന സൂത്രസിദ്ധാന്തത്തെ അനുസരിച്ച് ഒരു സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള ഹ്രസ്വാകാരം സാധ്യമാക്കി ഉച്ചരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. രം പാണിനീയശിക്ഷയെ അനുസരിച്ചായിരുന്നു പണ്ടുള്ള ആയുസ്യാഹമണർ പദാന്തത്തിലുള്ള ഹ്രസ്വാകാരത്തെ ഉച്ചരിച്ചിരുന്നത്. ഇതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഇപ്പോഴുള്ള ഉത്തരദേശായ് ബ്രാഹ്മണരുടെ ഉച്ചാര

ണതേ സദീകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. അവർ എഴുതുന്നത് 'പ്രപാത' എന്നാണെങ്കിലും ശബ്ദിക്കാത്തത് 'പ്രപാത' എന്നാകുന്നു. ഇപ്രകാരമെന്നയായിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മലയാളത്തെ കീഴടക്കിയ ആയുധപുരാതനന്മാരും അറച്ചിച്ചിരുന്നത്? ഇവരുടെ െരം സംവൃതാകാരത്തോട് നമ്മുടെ വിചാദഗ്രസ്തമായ സംവൃതസ്വരത്തിന് ശ്രുതിസാമ്യമുണ്ടാകയാൽ, പുച്ഛിക്കുവാൻ കാട് വീട് എന്ന ശബ്ദിച്ചിരുന്ന പദങ്ങളെ ആയുധാർ 'പ്രപാത' എന്ന് എഴുതുന്ന രീതിയെ അനുരിച്ച് കാട്, ചീട്, എന്ന് എഴുതുകയും, തന്നിമിത്തം 'പ്രപാത' എന്നതിലെ അന്ത്യസ്വരം പോലെ ഇവകളിലെ അന്ത്യസ്വരവും അകാര സംബന്ധിയെന്ന് അവർ പ്രാമാദികമായി വിശ്വസിക്കുകയും ആ വിശ്വാസം ചില ആധുനികന്മാരിലും പരമ്പരയായി നീചനിന്ന വരികയും ചെയ്തതിനാലോ തമിഴ് പ്രാകരണത്തിലുള്ള 'കേറിയലുകര, മേറിയലുകര' ഇവയേപറ്റി ഇവർ തീരെ അപരിചിതന്മാരായിരുന്നതിനാലോ ആയിരിക്കാം മേൽപറഞ്ഞ വാദത്തിന്നു കാരണമായിപ്പിന്നെ.

എന്നാൽ െരം സ്വരം സംവൃതാകാരമാണെന്നു മലയാളത്തിലുള്ള മിക്ക വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഇപ്പോൾ ഒത്താതമിച്ച് സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന് ഭാഷാപോഷിണി ഒരു ബലമായ തെളിവുകളൊണ്ട് ഞാൻ ഇപ്പോൾ സംവൃതാകാരമല്ലെന്നു വീണ്ടും സ്ഥാപിപ്പാനായിത്തുനിയാതേ സംവൃതാകാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. െരം സംവൃതാകാരത്തെ ദക്ഷിണത്തോടു ചേർത്തുവോൾ കേരളചാണിനീയത്തെ അനുസരിച്ചു ഉകാരവും മിതേ സംവൃതാകാര ചിഹ്നമായ ചന്ദ്രക്കലയും (°) രണ്ടും വേണമോ എന്നും അല്ല ആലിപിയുടെ മിതേ ചന്ദ്രക്കലമാത്രം ഇട്ടാൽ മതിയോ എന്നുമാണ് മുഖ്യമായവാദം. ചന്ദ്രക്കലതന്നെ അരയുകാരചിഹ്നമാകുന്നിമിത്തം ഉകാരവും (°) ചന്ദ്രക്കലയും കൂടുമ്പോൾ ഒന്നു ഉകാരമായില്ല? അതുകൊണ്ട് ഇകാരം അനാവശ്യമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. എന്നാൽ (°) ചന്ദ്രക്കലമാത്രം ചേർക്കുന്നതായാൽ അകാരവും സംവൃതാകാരവുമായി ഒന്നു സമാമായില്ലേ? എന്നു ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. െരം സംവൃതം മലയാളഭാഷയിൽ സ്വരചിഹ്ന

ങ്ങൾ വണ്ണങ്ങളോട് ചേർന്ന ക്രമം സൂക്ഷ്മമല്ലാ നോക്കുന്നപക്ഷം രീതിയെന്നതാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇ, െ, ൈ മുതലായ സ്വരങ്ങളുടെ ചിഹ്നമാകുന്നു, ി, ൿ. മുതലായവ കകാരത്തോട്ചേർന്നെഴുതുമ്പോഴാണല്ലോ കി. കീ. എന്നായിത്തീരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ചേർന്നെഴുതുമ്പോൾ കി എന്നക്ഷരത്തിൽ അ'കാരവും ഇ'കാരവും കൂടി രണ്ടു സ്വരങ്ങളുണ്ടാ. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതുപോലെതന്നെ കെ' എന്നതിനോട് ( ) അരയുകാരസ്വരചിഹ്നം ചേർന്നെഴുതീട്ടുണ്ടാവുന്ന ക് എന്നതിൽ മാത്രം സ്വരഭേദം ചിഹ്നങ്ങളുണ്ട് എന്നു പറയുന്നത് യുക്തിയോ? അതുകൊണ്ട് ചന്ദ്രശേഖര മാത്രം മതി എന്നും ഉകാരം ആവശ്യമില്ലെന്നും ആണു എന്റെ അഭിപ്രായം.

കടത്തനാട്ട് ഉദയവർമ്മ നമ്പൂരാനവർകൾ, മിസ്റ്റർ ഡോസഫ് മൂച്ചിയിൽ മുതലായവരെല്ലാവരും മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണ്ഡിതർ ആർ. വി. കൃഷ്ണമാചാര്യവർകൾക്കും െ അഭിപ്രായംതന്നെയാണ് ഉള്ളത് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ദീർഘപേഖനത്തിൽനിന്നു എനിക്കു അറിവാൻ സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്.

മലബാർകാരുടെ സംവൃതസ്വരം ഇകാരത്തിന്റെ ഉപവിധായിരിക്കേ അതിനെക്കുറിപ്പാൻ ഇകാരോപരിചന്ദ്രശേഖരയല്ലേ ഇങ്ങനെയോ? എന്ന മിസ്റ്റർ പിള്ള ചോദിച്ചതിനെപ്പറ്റി ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. മലബാറിൽ ഈ സംവൃതസ്വരം ഇകാരത്തിന്റെ ഉപവിധമായി ഉച്ചരിക്കുന്നത് മലബാർകാരനായ എന്റെ അറിവിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല. അഥവാ അങ്ങിനെ ഉണ്ടെന്നു ഊഹിക്കുന്നപക്ഷംതന്നെ ഇകാരോപരിചന്ദ്രശേഖര ഇങ്ങനെയോ? െ വിഷയത്തിൽ കേരളപാണിനിയത്തോടു യോജിക്കുന്നപക്ഷമല്ലേ അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതുളള? (ആകുപ്പാടെ നോക്കിയതിൽ കേരളപാണിനിയത്തോട് യോജിക്കുന്നവരാണ് അധികമാളുകളെന്നുതോന്നുന്നു.) എന്നു പറഞ്ഞതിന്ന് അടിസ്ഥാനമെന്തെന്ന് അറിയുന്നില്ല. (തീരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും) പാണിനിയത്തെ അനുസരിച്ച് എഴുതിവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും മദ്ധ്യകേരളത്തിലാകട്ടെ ഉത്തരകേരളത്തിലാകട്ടെ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു നിശ്ചിതമാകാൻ പറ്റാത്തതാകുന്നു.

ഈ അന്ത്യസ്വരോച്ചാരണത്തിൽ ദേശാന്തരങ്ങളിൽ വല്ല സ്വപലഭേദവും ഉണ്ടെങ്കിലും എഴുതുന്നതിൽ ഏകരീതിതപം സാധിക്കേണമെങ്കിൽ ആരും മറ്റെ മുഷിപ്പിടിക്കാതെ കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥതയെ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞ് യുക്തികരസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായാൽ ഒരു വിഷമവും ഇല്ല.

ഇനി “നന” “പന” ഇവയേപറ്റിയാണ് കുറച്ച് പറയാനുള്ളത്. ഇതിലെ അന്ത്യലിപി “ണ” എന്ന് എഴുതേണ്ടെന്നാണ് പലർ പിള്ള അവർകളുടെ അഭിപ്രായം. അചരിചിതനാക്ക് പ്രഥമമുഷ്ടിയിൽ പരിഭ്രമമുണ്ടാക്കിത്തീർന്ന ഈ വക വണ്ണങ്ങൾ പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നമ്മുടെ പുരൂഷന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വല്ല സൂത്രവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലത്? പന എന്നതിലെ നകാരത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ കുറി ചെറുതായും “നരി” എന്നതിലെ നകാരത്തിന്നു ഇപ്പോഴുള്ളപ്പോലെതന്നെ രണ്ടു കുറിയും ഒരുപോലെയും ആയിരുന്നവത്രെ പണ്ടുള്ളവർ എഴുതിയിരുന്നത്. ഇതിന്നു ശരിയായ തെളിവ് മിസ്റ്റർ ഡോസെഫ് മൂളിയിൽ കാണിച്ചതായി ഭാഷാപോഷിണിയിൽ കാണുന്നതും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പക്ഷംതന്നെ ഈ യുക്തിയാണ് സ്വീകാരയോഗ്യമെന്നാലോ ചിട്ടാലറിയാവുന്നതാകുന്നു. ‘പ’ കാര ‘വ’ കാരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭേദം ഇതിനേ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് പഴയ സമ്പ്രദായത്തെത്തന്നെ അനുസരിച്ച് ‘പന’ യിലെ നകാരം ആദ്യത്തെ കുറി ചെറുതാക്കി എഴുതുന്നതായാൽ ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ‘റ’ എന്നത് ‘ഃ’ എന്ന എഴുതുന്നതിന്നും മതിയായ കാരണം കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ മുമ്പുള്ള അക്ഷരങ്ങളെ ഉടച്ചു വാക്ചാനം സർവ്വശബ്ദങ്ങൾക്കും ശരാശരിയായി നൂതന അക്ഷരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചാനും ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ഭാഷക്ക് അന്യഭാഷകളായി സമ്മേളനം വലിക്കുന്നതോറും ഓരോ ലിപികളെ ചേർക്കേണ്ടിവരുന്നതാകയാൽ കാലക്രമംകൊണ്ട് അക്ഷരകാണ്ഡം പരബ്രഹ്മപോലെ അനന്തമായിത്തീരുകയും, നമ്മുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാർ ഇക്കാലത്തെ വല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളോ പുസ്തകങ്ങളോ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണമെങ്കിൽ അസാധ്യമായി വരികയും ചെയ്യും.

സി. രാഘവപ്പുതുവാൾ,

ക ട ഓ .

ഇപ്രകാരം മറുജീവരെ വഞ്ചിക്കുന്ന കള്ളൻ തന്റെ അന്യായാജ്ഞിതമായ ധനം നഷ്ടപ്പെടുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരോട് കൈവശപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് കേവലം തന്മൂലമേക്കാൾ അല്പമേകമാണെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ചങ്ങം എന്നതിനെ കടം കൊടുത്തു എന്നും മറ്റും ചിലർ പ്രതിവാദിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇതിന് കടം കൊടുത്തവരെ കുറപ്പെടുത്തുവാനില്ല. കടം കൊടുക്കുന്ന സമയം തന്റെ പണം വേഗത്തിൽ മടക്കി കിട്ടുമെന്നായിരിക്കുമല്ലാ ഏവന്റെയും പൂർണ്ണവിശ്വാസം. അപ്പോൾ തന്നെ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുമോ എന്നും മറ്റും ആലോചിക്കുന്ന കാര്യം അത്ര തീർച്ചയില്ല. ഈ ഒരു സംഗതി വിചാരിച്ചെങ്കിലും മുമ്പു കള്ളൻ പണം ഉടമസ്ഥനെ മടക്കിക്കൊടുത്തുകൊടുത്താൽ വിചാരിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. ലജ്ജാഹീനനായും എത്രതന്നെ കടം വാങ്ങിയാലും തൃപ്തിപ്പെടാത്തവരും ആയ ഈ ജാതിക്കാരുടെ സമ്പ്രദായം മുഴുവനും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് ഇവർ പണം കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ എന്തെല്ലാം ഉപായങ്ങൾ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുമെന്നും എത്രപേർ കടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും അറിവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. തങ്ങളുടെ പരിചയക്കാരോടൊപ്പം കടം വാങ്ങുന്നവരും യാതൊരാൾക്കും സംഖ്യമടക്കിക്കൊടുക്കാത്തവരും, ആയ പലരേയും നമ്മൾക്കു കാണുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ ആസക്തം ഇപ്രകാരം ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുന്നതിന് അവർ ഏറ്റുപ്പമായ ഒരു വഴിയുണ്ട്. അതെന്തെന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാളായിട്ടു പരിചയമായാൽ ഉടനെതന്നെ അയാളോട് സ്വല്പമായ വല്ല സംഖ്യയും വാസ്തുചോദിക്കുകതന്നെയാണ്. പരിചയം പുതുതായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇങ്ങിനെ യാചിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രണ്ടു ഗുണങ്ങളുണ്ട്. (1) തന്റെ ചരിത്രം അറിയില്ലാത്ത ആളുടെ മുമ്പിൽ സാധുത്വം അഭിനയിക്കുവാനും, തന്നിമിത്തം അയാളെ അനുകൂലിപ്പിക്കുവാനും യാചകന് ഏറ്റുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതാണ്. (2) അപേക്ഷ ക്കുറദിവസം കഴിഞ്ഞ ചെല്ലുന്നതാണെങ്കിൽ വല്ല സ്നേഹിതനായും

പരമാത്മം മനസ്സിചാക്കി ഉപകാരതല്പരനായ അയാളെ മുടക്കുവാൻ ഇടവന്നേക്കാം. ആദ്യത്തിങ്കൽ ഈ വൈഷ്ണവത്തിന് വഴിയില്ലല്ലോ. പതിവായി ഇങ്ങിനെ കടം വാങ്ങുന്നവരിൽ സംശ്രമക്കി കൊടുക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഇവരിൽ ചിലർ കടക്കാരനെ കാണുമ്പോൾ ഭട്ടിച്ചുമാറുന്നവരോടുകൂടി ആയിരിക്കും. പട്ടിണികൊണ്ട ചാവായെയും ജയിലിൽ പോകാതെയും വളരെക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഈ കൂട്ടരിൽ അധികം ചേർക്കു സാധിക്കുന്നതല്ലോ! ഈ അനൂതം തന്നെ!

അതിലാകം കിട്ടുവാൻ മാറ്റമുള്ള വ്യാപാര വിഷയത്തിൽ ദ്രവ്യം കടം കിട്ടേണമെന്ന പരസ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തന്നെ കായ്ക്കു സ്വഭവമില്ലാത്ത എത്ര ഹൃസ്വസ്ഥന്മാർ പണം കൊടുത്തുപോകുന്നു! ഈ വ്യാപാരത്തിൽ ലാഭം കിട്ടുന്നപോലെതന്നെ നഷ്ടവും വന്നേക്കാമെന്നുള്ള കഥ ആരും ഓർക്കുന്നില്ല. ഒരുവൻ വ്യാപാരത്തിന്നാവശ്യമുള്ള ദ്രവ്യം കയ്യിലില്ലെങ്കിൽ അന്യന്റെ പണം കടം വാങ്ങിക്കുന്നതിലും നല്ലതെ അതന്നെ സഹായിപ്പാൻ ത്രാണിയുള്ള മറ്റൊരാളെ കൂട്ടാലിയായി ചേർക്കുന്നതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങിനെ മറ്റൊരാളെ കൂട്ടായി ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ട് വ്യാപാരത്തിൽ നോട്ടവും ജാഗ്രതയും അധികം ഉണ്ടാവാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല അന്യന്റെ പണം കടംവാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം പണം ചിലവുചെയ്യുമ്പോളുണ്ടാവുന്നപോലെയുള്ള ശ്രദ്ധാന്നി സാധാരണയായി ആർക്കും കണ്ടുവരാറുമില്ലല്ലോ.

(കടം) വോങ്ങിടുകിലൊ

ദ്രവ്യം പാകംനോക്കി ചിലവിടലിൽ മുച്ഛകളെയും"

എന്ന ആംഗ്ലേയകവിശിരോമണിയായ ചേക്സ്ലിയരുടെ വാക്കിന്റെ താല്പര്യവും ഇതുതന്നെയാണ്.

കടംവന്ന അതികഠിനമായ ബുദ്ധിമുട്ടിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ തല്ലാലനിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി വായ്പവാങ്ങിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും വളരെ ചീത്തയായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. ഈ ഘട്ടങ്ങളിൽ പണം കിട്ടുന്നതിന് അന്യായപലിശ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. ആലോചനക്കുറവുള്ള ഒരാൾ കടത്തിലകപ്പെട്ടാൽ അയാളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി

തിയറിഞ്ഞ കഴിയുന്ന പേശങ്ങളിൽ മോചനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആലോചിക്കാതെ ചിന്നെയും തൽക്കാല നിവൃത്തി മാത്രം കരുത് കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതും അവർ ഇപ്രകാരം പഠിക്കുകയും ചിന്നെയും കടംവാങ്ങി ഒടുവിൽ തീരെ നശിച്ചുപോകുവാൻ ഇട വരുന്നു. പ്രാമോഹിത ചിത്തനായ ഇയാളുടെ സ്ഥിതി മോർഫിയാ (Morphia) എന്ന ഔഷധത്തിന് അടിമപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു രോഗിയുടെ അവസ്ഥയോടൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. വായുശ്വാസം ചുമതുടങ്ങിയുള്ള രോഗം കൊണ്ട് പ്രാണവേദന അനുഭവിക്കുന്ന സമയം ഈ ഔഷധം ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ തൽക്കാലം രോഗപാസം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ആയതിനെ കൊരിച്ച ഭീനക്കാർ ഈ മരുന്നിനെ സംവർദ്ധനയും ആലോചിക്കാതെ കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ അവർ ഈ ഔഷധത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള കറുപ്പിന്റെ ദോഷശക്തികൾ ധീനപ്പെട്ട ദേഹനാശത്തെ വരുത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. കടം വാങ്ങുന്നവരുടെ പ്രാമോഹാവസ്ഥയും അവസാനവും ഇങ്ങിനെയാണെന്നാണ്.

ഈ സ്ഥിതിയിലുള്ളവർ വായുവാസുവാനായി ഹൃദികക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന നഷ്ടത്തേപ്പറ്റി നമുക്കു ഉറപ്പാക്കുവാനാണു. ഹൃദികക്കാർ തങ്ങൾക്കു നഷ്ടം വരാതിരിപ്പാനുള്ള സകല വഴികളും നോക്കാതിരിക്കുകയും ഇങ്ങിനെ കഷ്ടതകളും കട്ടിയാകുന്നതോടുകൂടി മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം ഓട്ടുവാനുമാത്രം തീർച്ചയാണു. ഇങ്ങിനെ കടത്തിൽ കിടന്നു മുങ്ങുന്ന ഒരുവൻ അടുത്ത സ്നേഹിതനോടുകൂടിയൊരു കടംവാങ്ങിച്ച് അവനേയും തന്റെ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെയാക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ജീവപ്രായപരമായ പ്രവൃത്തിയാണെന്നാണ്. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്തെന്നോക്കുന്നതായാലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഘട്ടത്തിൽ അനിയതമായ കാര്യസാധ്യത്തിനായി പ്രാപാരികൾ തമ്മിൽ ഉടനെ മടക്കിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടു കടംവാങ്ങിക്കുന്നതൊഴികെ ശേഷമുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ആപത്തിൽ പെട്ടവസാനിപ്പാനേ വഴിയുള്ളൂ.

കടംകൊടുക്കുമ്പോൾ പ്രായേണ ജനങ്ങളുടെ വിചാരം എന്തായിരിക്കുമെന്നുംകൂടി ഇനി ഞല്ലം ആലോചിക്കുക. കയ്യിൽ ഭൂവും വെച്ചുകൊണ്ട് ഇല്ലെന്നു പറയുന്നത് എങ്ങിനെ? ഇത് നീവ് കേടാണെന്നുപു വിചാരിക്കേണ്ടത? സാമാന്യം മയ്യാദക്കാരുടെ അഭിപ്രായം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും. ചിന്ന സാധാരണയായി പണം വായ്പുചോദിക്കുന്നതും “ഇല്ല” എന്നു പറവാൻ പ്രത്യേകമായിപ്പാത്തവരോടായിരിക്കുകയുണ്ടാകും. കൈവശം ധാരാളം പണമുണ്ടായിരിക്കും. എന്റെ കയ്യിൽ ഇരിപ്പിട്ടു” “ഞാൻ കൊടുക്കുകയുണ്ടാകും” എന്നും മറ്റും നേരിട്ടു ചാവാൻ യാതൊരു കൂസലുമില്ലാത്തവരോട് ആരെങ്കിലും കടംചോദിച്ചാൽ വിചാരിക്കുമോ? അവരുടെ മനസ്സിന്റെ കാര്യവും എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് കണ്ടും കേട്ടും എപ്പോഴും അനുഭവ സിദ്ധമായിരിക്കുകയുണ്ടാകും? ചരിയകാരിൽ ആരെങ്കിലും കുറെ പണം തപ്പാലം കടം പിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആശ്രയിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതിനെ കൈക്കൊള്ളാതെ തള്ളിക്കളയത്തക്കവണ്ണം മനസ്സിനെ ദാർഢ്യം ലോകത്തിൽ അധികം ജനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അന്യന്ത കടംകൊടുപ്പാൻ ഇത ഒരു കാരണമായിത്തീരുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അന്യനോട് സ്ത്രീയരഹിതമായ ഒരു അപേക്ഷ ഒരുവനെ ചെയ്യാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത താൻ സ്വീകരിക്കില്ലെന്നു പറവാൻ മറുപടി മടി വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള ആവശ്യം എന്ത്? കടക്കാരന വല്ലവിധത്തിലും ഭൂമിനാശം വരുന്നതാണെങ്കിൽ അത കടംകൊടുത്തിട്ടുള്ളവനേക്കൂടി ബാധിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് കടംകൊടുക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായി കടക്കാരന്റെ സ്ഥിതിയെ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ് ഏതൊരു ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ഗുണദോഷത്തെ നല്ലവണ്ണം പശ്ചാലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ട ഭാരം കടംകൊടുക്കുന്നവന്മാർക്കുണ്ടാകും. പണം നിരന്തരമായ കാര്യമായിട്ടുള്ളതായി വ്യയം ചെയ്യാനല്ലെന്നും കടക്കാരന് അവശ്യം വേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളതും നിശ്ചയമായും സഹായമായിത്തീരുന്നതും ആണെന്നും പൂർണ്ണമായി ബോദ്ധ്യപ്പെടാതെ ഒരുവൻ ആർക്കെങ്കിലും കടംകൊടുക്കുന്നതായാൽ തന്റെ പ്രയത്നത്തിനാണു സ്വന്തം പണം നഷ്ടമാകുന്നതുണ്ടാകുന്നതന്റെ സ്നേഹിതനായ കടക്കാരന്

അത് ദൈവിധത്തിൽ ഭോഷാചെയ്യുന്നതും, അവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിന്ന നിസ്സാരതം ഭംഗംവരുത്തുന്നതുംകൂടി ആകുന്നു.

സ്നേഹത്തിന്ന കടംകൊടുക്കുമ്പോൾ വാഗ്ദത്തപത്രം എഴുതി വാങ്ങുന്നതും ആ സംഗ്രഹ പരിശ വാങ്ങുന്നതും ശരിയാണോ എന്നു ഇനി ആലോചിക്കാം. കൊടുക്കുന്ന സംഗ്രഹ ലക്ഷ്യം വാതി ക്ഷേണമെന്നുവെച്ചു പിറ്റേവിചാരിക്കാത്തതായ ആളുകൾക്ക് മാത്രമേ സ്നേഹം പ്രമാണിച്ച് ധനസഹായം ചെയ്യാവൂ എന്നാണു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത. മതിയായ ഒരപ്പുകൊടുത്ത കടംവാങ്ങിക്കുന്നതും കൊടുത്തുവാങ്ങൽ" തൊഴിലായിട്ടുള്ളവർ തമ്മിൽ ചെയ്യേണ്ടതാണു. സ്നേഹിതന്മാർ തമ്മിൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത തീരെ അസംബന്ധമായിരിക്കും. "കൊടുത്തുവാങ്ങൽ" തൊഴിലല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹിതന്റെ ആവശ്യത്തിനായി സ്വന്തം നിലവട്ട ഏന്തികൾക്കു നാകുന്നത എന്തിനു? ഇതിന്ന വിരോധമില്ലെന്നുവിചാരിക്കുന്നതായാൽ ഈ സംഗതിയിൽ "സ്നേഹിതന്മാർ" എന്നുള്ള ശബ്ദത്തിന് എന്തവകാശമാണുള്ളത്? സാധാരണയായി ഒരപ്പവാങ്ങി പലിശക്കു ചെന്നു കൊടുക്കുന്നവരുടെ നേരെ നന്ദിയോ സ്നേഹമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ കൊടുത്തത തിരിയെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും വിരോധമില്ലെന്നുവരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലെ സ്നേഹിതന്മാർ കടംകൊടുത്തുകൂട്ട എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ ഉപദേശം. പരസ്പരം പരിപൂർണ്ണമായ വാത്സല്യവിശ്വാസാദി ഗുണങ്ങളും, കൊടുക്കുന്നാൾക്കു സന്തോഷവും, വാങ്ങുന്നതിൽ ലേശമെങ്കിലും ഹനിക്കുമല്ലെന്നു വാങ്ങുന്നവന്നു പൂർണ്ണമായും ഉണ്ടായ്ക്കുന്ന സംഗതികളിൽ ചെയ്യുന്നതൊഴിച്ചു മറ്റു യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്നേഹിതന്മാർ തമ്മിൽ ചെയ്തപ്പോൾക്കുതന്നെ മാത്രമാണു പ്രസ്തുതവിഷയത്തിന്റെ സാരസംക്ഷേപം.

“ഈ ലോകം പരലോകമെന്നിവകളിൽ ഭീതിക്കു മൂലം സദാ മാലോകത്തിനിന്ദ്രമാമൊടു ചിലിമാലേററുമകം കടം കാലേററിക്കുകൊച്ചിയായ ധനിതൻ വഴുത്തേ നോക്കാതെയിത്രൈലാകൃത്തിലിരിപ്പതിനെവനവൻതന്നെ മഹാഭാഗ്യവാൻ.

(പണ്ഡിതകൗശികം)

എസ്സ്. വി. ആർ.

സത്യാസിധമം.

—: 0:—

നമ്മുടെ കേരളനിവാസികളായ മഹാജനങ്ങൾക്ക് “ആദാ
സന്മാതം സത്യാസിദ്ധേഷം കെട്ടി നടക്കുന്നവരും ആയ ചില മ
നുഷ്യ പിശാചുക്കളിൽനിന്നും” ഹേരിട്ടുവരുന്നതായ “കേഷ്ട നഷ്ടാ
ലമാനങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിൽ ബലകങ്കണനായി ചുര
പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, വി. ടി. ഗോപാലമേനോൻ എന്ന മഹാശയന്റെ
മുമ്പം ലക്ഷം രസികരജ്ഞിനിയിൽ “ശാസ്ത്രാനുസരണമായി സ
ത്യാസിധമത്തെ വിവരണം” ചെയ്ത ഉപന്യാസത്തെ ദൈവഗ
ത്യാ ഞാനും വായിക്കുന്നതിനിടയായി.

ഹിന്ദുക്കളായ നമ്മുടെ പുച്ഛീക മഹാശയന്മാരാൽ വളരെ
ക്കാലം ശ്രമിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോഴും അനേക ജനസഞ്ചിതമാ
യ കർമ്മഫലങ്ങളെ ഭസ്മീകരിക്കുന്നതിൽ അത്യഗ്രാഹനമാ
യിരിക്കുന്ന സത്യാസം ഏതാണെന്നെന്നും അങ്ങിനെയുള്ള സ
ത്യാസമുള്ളവർ എങ്ങിനെയുള്ള ധർമ്മത്തോടുകൂടിയവനായിരിക്ക
മെന്നും എങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നും ശാസ്ത്രാനുസരണം കേരളഭാ
ഷയിൽ ഒരു വിവരണം ചെയ്യുന്നത് ഈ ഭാഷയിൽ ഈ വിധമു
ള്ള ഗ്രന്ഥ ദൗർലഭ്യത്തിനിടത്തും അനേക ജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരമാ
കുമെന്നുള്ളതും ഇതിലൊക്കായി ശ്രമിച്ച മിസ്റ്റർ ഗോപാലമേനവൻ
സത്യാത്മനാ ഞ്ഞോർപ്പോട്ടുമാറുകമെന്നുള്ളതും തർക്കമാറ സംഗതി
കൂടാകുന്നു.

എന്നാൽ മഹാമനസ്സു നായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉപന്യാ
സം ഉദ്ദിഷ്ടധർമ്മത്തെ പുണ്യമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കുറ
ഞ്ഞൊന്നു വൈമുഖ്യത്തെ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയല്ല ചിലപ്പോ
ളങ്ങളിൽ വിചരീത സരണിയെ അനുധാവനം ചെയ്തിട്ടില്ലയൊ
എന്നുകൂടി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാമതായി ഇദ്ദേഹം “ശാസ്ത്രാനുസരണം” വെളിപ്പെടു
ത്തുന്നത് “സത്യാസിദ്ധേഷമാത്രത്തെ കെട്ടിക്കാട്ടിയ്ക്കുകാണ്ടു യഥാ
ർത്ഥസത്യാസിദ്ധാകമോ” എന്നതുടങ്ങിയുള്ള അഞ്ചാറുചോദ്യങ്ങൾ

ളം ഐപ്രകാരങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞിട്ടുള്ള യാതൊരുവനും യഥാർത്ഥസന്യാസിയാകയില്ല” എന്ന് ആ വക ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഒരുത്തരവും, “സേന്യാസിവേഷം കെട്ടുന്നത് എടുപ്പവും ധർമ്മത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും ഫലത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതും പ്രയാസവും ആകുന്നു” എന്നൊരു നിശ്ചയവും ആകുന്നു. ഈ ചോദ്യോത്തരനിശ്ചയങ്ങളുടെ ആശയം മുൻപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ മാത്രമുള്ളവൻ സന്യാസിയാകയില്ലെന്നാണെങ്കിൽ അതു യഥാർത്ഥവും, ആ വക ലക്ഷണം യഥാർത്ഥസന്യാസിയ്ക്കിൽ പ്രകാശത്തിൽ അന്ധകാരം എന്നുചോലെ ഒരിക്കലും ഇരിക്കുന്നതല്ലെന്നാണെങ്കിൽ അതു അയഥാർത്ഥവും ആണെന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ജനകമഹാരാജാവ് ഏറ്റവും മനസ്സിരുത്തി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായ അനേകം ഗൗരവമുള്ള ഐഹികകർമ്മങ്ങൾക്ക് ഒരു നിധിയാലും, അതേസമയത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു നിഷ്കാമകർമ്മിയായ യഥാർത്ഥ സന്യാസിയായും ഇരുന്നിരുന്നു എന്ന ചുരുക്കമുപം അറിയാവുന്നതാണ്. നാരദപ്രഭുതികളായ അനേക മഹർഷിമാരിൽ മാസയ്യാദികളായ അനേക ദോഷങ്ങൾ കടിയിരുത്തില്ലയോ എന്നുകൂടി ആശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മേനവൻ പറയുന്ന പിശാചുക്കളിൽ ചിലരെങ്കിലും താദൃശയായ പദവിയേയോ മറ്റോ ആ ശ്രമിച്ചവരല്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ അല്പബുദ്ധിയായ എനിക്കു ധൈര്യം വരുന്നില്ല. “ചുംബാനചുംബവിഷയേക്ഷണതല്പരൊപി ബ്രഹ്മാവലോകന നിഗ്രഹമനാഹിയോഗീ” ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങൾ ഈ ദുശന്മാരെ വേണ്ടിടത്തോളം സഹായിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മേനവന്റെ വിശേഷണപദങ്ങൾ സാഹസഗീരുകളല്ലയോ എന്നുകൂടി സംശയിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി മേനവൻ സന്യാസാഹ്വനാരുടെ ലക്ഷണപ്രഖ്യാനത്തിന്നു ഒരുങ്ങുന്നു. സാധനചതുഷ്ടയസമ്പത്തി അത്യാസിയാ യ ഒരുവന്റെ ലക്ഷണമെന്നല്ലാതെ ആതുരനായ ഒരുവങ്കലും അതു കണ്ടു മതിയാവു എന്നുശരിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണെന്നുകൂടി വന്നേക്കാം.

മൂന്നാമതായി അദ്ദേഹം സന്യാസിയുടെ ലക്ഷണത്തെ വിവരിക്കുന്നു. “സന്യാസിക്കയെന്നാൽ സർവ്വകർമ്മങ്ങളേയും പരിത്യജി

ക്കു എന്നതർത്ഥമായിരിക്കുകൊണ്ടു സന്യാസിച്ചവൻ സർവ്വകർമ്മങ്ങളേയും പരിത്യജിക്കേണമെന്നു പറയുന്നു. ഇതിനു ലക്ഷ്യമായി ശരണാചാര്യസപാമികളുടെ ഗീതാഭാഷ്യത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽനിന്നും ഒരു വാക്യത്തെ എടുത്തു ഭാഷപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനാത്മവിഷയാകാരലേശസംബന്ധമില്ലാതെ മനസ്സ് ബ്രഹ്മാകാരപരിണാമോന്മുഖമായിരിക്കേണമെന്നല്ലാതെ കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനെ ആ വാക്യാർത്ഥം നിഷേധിക്കുന്നുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. എന്നെന്നാൽ ഗീതയെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു അതിൽ പ്രതിപാദിതങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽനിന്നും മനുഷ്യദൃഷ്ടികളെ ദവീയസിദ്ധായ പദവിയിലേക്കു നയിപ്പിക്കണമെന്ന് ആചാര്യസപാമികളു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന നമുക്ക് ഊഹിക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ല. ഗീതതന്നെ അജ്ഞാന കർമ്മത്തിൽ വൈമുഖ്യം വന്നപ്പോൾ അതു ചെയ്തേതീത്ര എന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ഭഗവാൻ ക്ഷണ ഉപദേശിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ ഗീതയിൽ ധ്യാനം അദ്ധ്യായം സന്യാസിയായുള്ള ഒരുവൻ സദാകാഞ്ചം ചെയ്യേണമെന്നും തദപീചരീതന്മാർ മൃഗന്മാരെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ അവതാരചുരുക്കർതന്നെ മേൽപറഞ്ഞ ഉദ്ദേശത്തെ അനുക്കരിച്ചു ജനങ്ങളിൽ കൃത്യബോധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തുമാണിരുന്നിരുന്നത്.

മേനവൻ പറയുന്നപോലേയുള്ള സന്യാസിയുടെ മറുപക്ഷങ്ങളിൽ അധികവും അത്യാസികൾക്കല്ലാതെ ആത്രസ്ഥാർക്കു ഒരിക്കലും അപേക്ഷിതങ്ങളായേ തിത്ര എന്നുള്ളവയല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉപന്യാസത്തിന് “അത്യാസിധർമ്മം” എന്നുപേരിട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ പ്രസ്തുതവിഷയം ഇതിനേക്കാൾ അധികം യോജിച്ചിരിക്കുമെന്നുതോന്നുന്നു. സന്യാസി കാട്ടിലേ ഇരിക്കാവു, ഭിക്ഷാന്നമേ ഭക്ഷിക്കാവു, എന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായളെ “ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠം മുഴുവനും അതിൽ വിശേഷിച്ചു” ശിഖിധപജോപാധ്യാനവും നിർമൂലനംചെയ്യുന്നതിൽ ഉന്മേഷത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നു.

ഋണത്രയങ്ങളെ തീർക്കുന്നതിനു ചുത്രസമ്പത്തു വെണമെന്നും അതില്ലെങ്കിൽ നരകപ്രാപ്തിയുണ്ടെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പ്രസിദ്ധന്മാരും യഥാർത്ഥ സന്യാസികളുമായ നവയോഗികൾ, സ

നകാദികൾ, നരനാരായണന്മാർ, ശുക്രൻ, ജാമദഗ്നൻ, ശങ്കരാചാര്യർ, മുതലായ ഗുരുക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സത്യാസകാരംകൊണ്ട് എത്രമാത്രം ചിന്തിക്കുന്നമാക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു മോചന്റെ സ്മരണയിൽ വരാത്തതെന്തു കാണുന്നിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ നവീനനായ ആചാര്യസാമികൾ അർണ്യത്തിൽ അധിപതിക്കാനെ അത്യുത്സാഹത്തോടും പരാധകാര തല്പരതയോടും കൂടി മാന്യമാവാനും, മതസ്ഥാപനം മുതലായ അനേക കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്നവരും അർക്കപുത്തനായിട്ടുള്ളതെന്നു തൊന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു വിധിനിഷേധാനുബദ്ധനല്ലാത്ത ജീവനുക്കുണ്ടു സത്യാസിദ്ധ്യെന്നും അദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ എത്രമാതിരി കാലയാചനം ചെയ്യുന്നു എന്നോ എത്രമാതിരി ചെയ്യണമെന്നോ നിയമനം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതു പാപമാണെന്നും പാപത്തെ കഴിയുന്നതല്ല.

ഞാനിങ്ങിനെ പറയുന്നതു കൊണ്ടു സത്യാസിദ്ധ്യെന്തെ ഉല്പാദനം ചെയ്യുന്നതിന്മേലധികാരം ഇല്ലെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോകരുത. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഇന്നിന്ന ആളുകളാണെന്നു മുണ്ടിക്കാണിക്കാൻ നാം ഒരുങ്ങുന്നതു പക്ഷേ അബദ്ധമായിരിക്കയില്ലയോ എന്നു സംശയിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

മോചൻ പറയുന്നതുപോലെ ഇപ്രകാരമുള്ള വേഷക്കാരിൽ നിന്നും നാനാവിധ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനാണു പക്ഷേ സത്യാസികളെന്നു പേരുപൊലും ധരിക്കാതെ തങ്ങളുടെ വാദ്ധാദിയാലോ കൗശലങ്ങളാലോ ഭുജപദേശങ്ങളാലോ സൂക്ഷ്മപഥത്തിൽ നിന്നും അസംഖ്യം പാവങ്ങളെ പ്രാമോഹിപ്പിച്ച് അസകാരമയങ്ങളായ വനാന്തരങ്ങളിലേക്കു നയിപ്പിക്കുന്ന അനവധി ഭുജ്യപികളായ മനുഷ്യരൂപികളും മനുഷ്യർ എന്നുള്ള നാമത്തെ ഹാൽ സമീകരിച്ചു പൊരുന്നതു നമുക്കു അറിവുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അതിന്നു സർവ്വസാധാരണമായും നിത്യാനുഭവമായും ഗണനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കാം നാം അതിനെക്കുറിച്ചു പശ്ചാലോചിക്കാത്തത് മറ്റുള്ളവർ ചെയ്ത സദാചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഒരു സ്വീകൃതപ്രതിപത്തി യുണ്ടാകുവാൻ ഉദ്യമം

അറായിരുന്ന ആചാര്യസാമികളുടെ കാലം, നമ്മുടെ മേന്മ
 ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തപ
 ശോടു കൂടിയവാണ് വിവാസം അനാർജ്ജമായി പ്രവഹിക്കാറിരി
 ക്കപ്പെടുന്നു തന്നേപറയാം. മാങ്ങയെ സ്ഥാപിച്ചും പ്രസംഗങ്ങൾ
 ചെയ്തും മതത്തെ നേർക്കൂടി നമ്മുടെ അല്ലെങ്കിൽ കേരളീയരുടെ ഇ
 ടയിൽ സ്ഥാപിച്ചുണ്ടുള്ള കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു
 തപ്രവർത്തകന്മാരായി ആളുകൾ ഒരുമ്പെടുവാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ
 അതിന്നു ഇനിതാവിയായ ഒരു കാലമല്ല നല്ലത് എന്നുകൂടി മഹാ
 ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിച്ചു കേളെന്നും.

ടി. നാരായണക്കുറുപ്പ്.

സമാനപേഖനം.

(എട്ടു രൂപിക സമാനം)

—:0:—

ഉത്തമരീതിയിൽ നടത്തിവരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങളോടും മാ
 സികകളോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നമ്മുടെ മലയാള പത്രങ്ങളേ
 യും മാസികകളേയുംപറ്റി ഉപന്യസിക്കുന്നതായാൽ അവകളുള്ള
 ഉൽക്കഷ്ണത്തിന്റെ മാറ്റം കണ്ടറിഞ്ഞ കാലദേശാവസ്ഥകൊണ്ടു വ
 ളരെ പ്രത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ മാസികാപത്രങ്ങളുടെ അ
 ഭിപ്രായികായി നാം എത്രത്തോളം പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈ
 പ്രയത്നം എത്ര ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഇനിയും എന്തെല്ലാം ചെയ്യാ
 ന് കഴിയുമെന്നും അറിയാറാവണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിന്മേലാണു മേ
 ൾപറഞ്ഞ വിഷയത്തേക്കുവരിച്ചുള്ള ഉത്തമോപന്യാസത്തിന്നു ഞ
 ണ്കൾ ചുരുങ്ങിയ ഒരു സമാനം കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു പര
 സ്തം ചെയ്തിരുന്നതും.

ഈ വിഷയത്തിൽ എട്ടുപന്യാസം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇ
 വയിൽ മദിരാശിയിൽ നിന്നൊന്നും, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്നു
 ണ്ടും, വെട്ടത്തുനാട്ടിൽനിന്നൊന്നും, തൃശ്ശിവപേരൂർനിന്നൊന്നും

കൊടുങ്ങല്ലൂരുനിന്നെന്നും, എറണാകുളത്തുനിന്നെന്നും, മുണ്ടിറയിൽ നിന്നെന്നുമാകുന്നു വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളത്.

ഉപന്യാസദാരിദ്ര്യക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുവന്ന അനുദിനച്ചുരുക്കം വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇത്തവണ ഞങ്ങൾക്കു അനല്പമായ സന്തോഷത്തിന്നവകാശമുണ്ട്. ഇതിന്നുഞങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ എട്ടുപന്യാസകന്മാർക്കും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു സമ്മാനത്തിന്നവകാശിയായ ചുണ്ടയിൽ സി. രാഘവപ്പുതുവാളവർ കളഭം അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലുമുള്ള മാസികാപത്രങ്ങളേ താരതമ്യപ്പെടുത്തി അവയുടെ ഉദയം, വർദ്ധന, താൽക്കാലികാവസ്ഥ, ഗുണദോഷനിരൂപണം, പ്രതിബന്ധപരിഹാരം, പ്രചാരണോപായം എന്നിവയാലോചിക്കുകയാകുന്നു ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ മുഖ്യമായിട്ടു വേണ്ടുന്നത. അനുദിനച്ചുരുക്കോരത്തിൽ വളരെ കവിയാതെയും ക്രമമൊപ്പിച്ച് ഒരുവിധം എല്ലാ വിഷയങ്ങളും പ്രതിപാദിച്ചും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലേഖനം തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളിയിൽ താമസിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയും മലബാർകാരനുമായ രാഘവപ്പുതുവാളുടേതാണെന്ന് പത്രാധിപരും ഉപമസ്ഥനും ചുറമെ ഒരാളും അന്യോന്യം ആലോചിക്കാതെയും പേരുകൾ നോക്കാതെയും പരിശോധിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ അഭിപ്രായമാകുന്നു.

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ സമ്മാനലേഖനത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളത് അതാതു ഭാഗങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ര. ര. ച.

മലയാളപത്രങ്ങളും

മാസികകളും.

—:0:—

ഏകദേശം നൂറുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അതായത് ബ്രിട്ടീഷുകാർ രാജ്യഭരണം ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ കേരളീയരായ നമ്മുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു? അന്നത്തെ അവസ്ഥയും ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയുമെന്തിനോക്കുമ്പോൾ എത്രത്തോളം വ്യത്യാസം

മുണ്ടു? ഇത്രവലിയ ഒരു ദേശഗതിക്ക് എന്താണ് കാരണം? ഹരം ചോദ്യങ്ങളേചറി ഓരം നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അത്യന്തം അതിശയിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്താദൃശങ്ങളായ ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നാകുന്നു മനുഷ്യത്വം അടിവുപിഗമനിക്കേണ്ടത്. പണ്ട് ഒരു ചുക്കന് തലയിൽക്കെട്ടുകാരനൊക്കണ്ടാൽ ‘‘ഓതാ! ചുതിയ നിയമക്കാരൻ’’ എന്നു പറഞ്ഞു എത്ര ശ്രദ്ധയോടെ വല്ല മുക്കിലോ മുചയിലോ പോയി ഒളിച്ചിരുന്നുവത്രെ. ഇപ്പോഴാകട്ടെ മൂന്നുപയസ്സായ ഒരു കുട്ടിയുംകൂടി കേന്ദ്രപ്രാധാന്യം ത്രക്കിടി സാജിനെയൊ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു എന്നു കേൾക്കാറുണ്ടോ? ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇത്രവലിയ ഒരു പ്രകൃതഭേദം ഉണ്ടായിത്തീർന്ന പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നു നമ്മുടെ പരിഷ്കാരപ്രവൃത്തിയാണെന്നു നിവ്വിവാദമാകുന്നു. ഹരവിധം ഒരു പരിഷ്കാരം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണമെന്തെന്ന് ഒന്നുകൂടി പശ്ചാലോചനചെയ്താൽ പ്രധാനമായ കാരണം കാലവിശേഷം മാത്രമാണെന്നു ചിലർ പറയുമെങ്കിലും അടിപിതീയമായ മറ്റൊരു കാരണം വർത്തമാനക്കടലാസ്സുകളുടെ പ്രചാരമാണെന്ന് അറിയാവുന്നതാകുന്നു. ഇത്രവലിയ ഒരു വിഷയത്തിന്നു ഹേതുഭൂതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന വർത്തമാനപത്രത്തെപ്പറ്റിച്ചില അറിവു നമുക്കുണ്ടാവേണ്ടത അത്യാവശ്യമായാൽ അവയുടെ ഉൽപ്പത്തിയേയും ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയേയും മറ്റും ആലോചിക്കേണ്ടത നമ്മുടെ ഒരു പ്രത്യേക ധർമ്മമാണല്ലോ.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ‘എലിസബത്ത്’ രാജ്ഞിയുടെ കാലത്തിൽ 1588-ാമതു വർഷം മുതൽക്കു രാജ്യഭരണ നിശ്ചയങ്ങൾ മാത്രമടങ്ങിയ ഒരുവിധം ഗവൺമെന്റ് ഗസറ്റു * പുറപ്പെടുവിക്കയും അതുകൊണ്ടുള്ള ഉപകാരം ഇത്രത്തോളമെന്നു ജനങ്ങൾക്കു അനുഭവസിദ്ധമായാൽ ചില വർത്തമാനപത്രങ്ങളും മാസികകളും തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പാക്കേണമെന്നുവെച്ചു അവർ പ്രോത്സാഹിക്ക

* ഇംഗ്ലണ്ടിൽ “ഗസറ്റു” എന്നെന്നു തുടങ്ങിയതുതന്നെ, ക്രി. 1665ൽ ആണെന്ന ‘ക്യാസൽ’ എന്നാളുടെ ശബ്ദസാരസംഗ്രഹത്തിലും (Cassell’s Concise Cyclopaedia), 1622-ാണു് ‘വീക്കലീ ന്യൂസ് (Weekly News) എന്ന പത്രം അരംഭിച്ചതെന്ന ആംഗ്ലിയ ശബ്ദ കല്പദ്രുമത്തിലും (Encyclopaedia Britannica) കാണുന്നു.

കുറയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ആൻ' രാജാസിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസമായ 1702. മാച്ച് 11-ാംനു മുൻകാണ ക്രമമായി ഒരു പ്രതിവാസരപത്രം "Daily courant" പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ രേഖപത്രങ്ങളുടെയും മാസികകളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ഗവണ്മെന്റിനെ പരിച്ഛേദിക്കേണമെന്നും ജനങ്ങൾക്കു രാജ്യഭരണവിഷയങ്ങളോപ്പറ്റി അറിവുകൊടുക്കേണമെന്നും മാത്രമായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനെ ഇതോടും രസിച്ചിരുന്ന് പലപ്പോഴും മാത്രമല്ല പാല്യമെന്റിനെയോ ഗവണ്മെന്റിനേയോപറ്റി ആക്ഷേപിച്ച പത്രാധിപന്മാരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണു് ജനങ്ങൾക്കു കലുഷമുണ്ടായിപ്പു. മെപ്പെത്തിന്നാൽ മുളളം തിന്നാം എന്നുവിലാരിച്ചു ക്ഷമിച്ചിരുന്നു. കാലക്രമംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെപ്പറ്റി ഗുണഭോഷവിവേചനം ചെയ്യാൻ വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. അന്നെല്ലാപ്പത്രങ്ങളും മാസികകളും ഒരുപോലെ ഗവണ്മെന്റിനെ പരിച്ഛേദിച്ചുപോന്നു എന്നിലും ക്രമേണ മാസികകൾ ഗവണ്മെന്റുവിഷയം പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണെന്നു മുഖ്യഭാരമെന്നു കരുതാതെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയെ പരിച്ഛേദിച്ചാണു് പോഷിച്ചാണു് അധികമായി ശ്രമിച്ചുപോന്നു. തപാൽ, കമ്പി, തീവണ്ടി മുതലായവ പുറപ്പെടുപ്പോൾ പത്രങ്ങൾക്കു സൗകര്യം വർദ്ധിച്ചു. 1861-ൽ കടലാസ്സിന്റെ ചുക്കും എടുത്തുകളയും ക്രമേണ അച്ചുകൂടങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും തന്നിമിത്തം അച്ചടിക്കുവാൻ വളരെ കുറയും ചെയ്തപ്പോൾ വർദ്ധമാന പത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുപോന്നു. ഇപ്പോൾ ഓരോദിക്കുകളിലായി നടപ്പുള്ള ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങൾക്കും മാസികകൾക്കും അററുമുണ്ടോ? ഇംഗ്ലീഷുകാർ കടിയേറി പാർത്തദിക്കിലെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങളും ധാരാളമായി നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1897 ഫിബ്രുവരിമാസത്തിൽ കണക്കുനോക്കിയപ്പോൾ ആകപ്പാടെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ 15000 വർദ്ധമാന പത്രങ്ങൾ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിലും അധികമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇന്ത്യയെ കീഴടക്കിയപ്പോൾ നമുക്ക് അവരോടുള്ള സംസർഗ്ഗം വർദ്ധിക്കുകയും അതുവഴി അവരുടെ പല പരി

ചോരങ്ങളും നമ്മെ ബാധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായിരുന്ന പലേ സമ്പ്രദായങ്ങളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ പലർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ കാണിച്ചു പോലെ കാണിപ്പാനും അവർ നടന്നപോലെ നടപ്പാനും പലരും ശ്രമിച്ചുവന്നു. എന്തിനും വളരെപ്പോഴും? ഈ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളും മാസികകളും കണ്ടിട്ട് 'വേണ്ടിപ്പെ'ന്നു തോന്നുകയാൽ ക്രമേണ സ്വദേശാഭിമാനികളായ പലരും ഇന്ത്യയിൽ തങ്ങളുടെ ഭാഷയിലും വർണ്ണമാനപത്രങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ മലയാളത്തിൽ ഈ സമ്പ്രദായം കടന്നുപിടിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ 30. കൊല്ലത്തിൽ അധികമായിട്ടില്ല. മലയാളത്തിൽ വർണ്ണമാനക്കടലാസ്സുകൾ ഉണ്ടെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിയത് തന്നെ കേരളപത്രിക*യാണെന്നു കൂടിപ്പറയുവുന്നതാകുന്നു. അപരിഷ്കൃതനായ കാരണവന്മാർ ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും വർണ്ണമാനക്കടലാസ്സുകളേയും കേരളപത്രിക എന്നു വാളിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഏതായാലും ഈ 30. കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ അനവധി പത്രങ്ങളും മാസികകളും പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അനവധി ആലോചനയ്ക്കായി അവസാനിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മലയാളഭാഷയിൽ മാസികകളും പത്രങ്ങളുമായി അയ്യമ്പതിൽ അധികം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

മലയാളപത്രങ്ങളിൽ മിക്കതിലും മുഖ്യമായി ഗവണ്മെന്റിനേപ്പറ്റിയും സ്വദേശവർണ്ണമാനങ്ങളേപ്പറ്റിയും ഒപ്പം ചില പരദേശവർണ്ണമാനങ്ങളേപ്പറ്റിയുമാണു പ്രതിപാദിക്കാറുള്ളത. മാസികകളിലാകട്ടെ ഗവണ്മെന്റിനേപ്പറ്റി ശബ്ദിക്കാറേ ഇല്ല. അവയുടെ പ്രവൃത്തിഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ജനങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുകയുമാണു. എപ്പോഴൊക്കെയും ഇംഗ്ലീഷുകടലാസ്സുകളെ മാതൃകകളാക്കിത്തന്നെയാണു മലയാളക്കടലാസ്സുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നു അവ വായിച്ചാൽ നല്ലവണ്ണം വെളിവാകുന്നുണ്ട്.

* "സത്യനാഭകാഹള"ത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ "സത്യനാഭ"ത്തിന്നു 27-ഉം "കേരളമിത്ര"ത്തിന്നു 23-ഉം "കേരളപത്രിക" 20 മാത്രവും കൊല്ലങ്ങൾ പഴക്കമുള്ളതായി കാണുന്നു.

† 16 വർണ്ണമാനപത്രങ്ങളും 14 മാസികകളും കൂടി ആകെ 30 മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

അവിധം നമുക്കു പത്രങ്ങളുടേയും മാസികകളുടേയും ഉപജ്ഞാതാക്കൾ അവർ കാലാനുസരണമായി സംഭവിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളും പരസ്പരം കേൾക്കുന്നതിന്റെ ശേഷം ഇനി നാം വായിച്ചുവരുന്നതും ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ളതുമായ ഇംഗ്ലീഷ് മലയാള പത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നത് അസാധ്യമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. ബാബുവർഗ്ഗം മുൻപു കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുൻപായി വളരെ അഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടി വളർന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളെ ഈ മൂപ്പൻ കൊല്ലമായ യൂണിയൻ മലയാള പത്രങ്ങളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് തീരെ അനാചാര്യം അസാധ്യവുമാണെന്നും പലരും അഭിപ്രായപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. സെൻചുറി, മദ്രാശിലെ മിസ്, മുതലായ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളുടേയും മാസികകളുടേയും സ്ഥിതി എവിടെക്കിടക്കുന്നു? മനോരമ, കേരളമിത്രം, ശോഭിനി മുതലായ മലയാള പത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എവിടെക്കിടക്കുന്നു? അബാസ്കവികളായ വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, സാമൂഹികശാസ്ത്രം, മതവിശ്വാസം, ഗവൺമെന്റുവിഷയം മുതലായവയെ പ്രതിപാദിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ വേറൊരു പത്രങ്ങളും മാസികകളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് അതാതിന്റെ പ്രവൃത്തി അതാതുപത്രം ശരിയായി ചെയ്യും തന്നിരിക്കും സർവ്വവിഷയത്തിലും ഒരുപോലെ അഭിപ്രായം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. വളരെ യോഗ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവരെയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിൽ ലേഖകന്മാരായി നിയമിക്കാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഉന്നതപദവി ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിന് സംശയമില്ല.

എന്നാൽ ഓരോ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി നോക്കുമ്പോൾ പല ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലും ഓരോ ഭൂഷണങ്ങൾ കാണുമായിരിക്കാം. എങ്കിലും രണ്ടു കൂടി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾ വളരെ അധികം യോഗ്യതയുള്ളവയെന്നുമാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് രാജഭാഷയാകയാലും ജനങ്ങൾക്ക് രാജഭാഷ വായിക്കുന്നത സാധാരണയാകയാലും പുതിയ പരിഷ്കാരികൾ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളെ ബ

†. മാസികകളുടെ കാര്യത്തിൽ ചരിത്രാധിഷ്ഠിതമായി കണ്ടുകൂടി പറയേണ്ടതാണ്.

ഇമാനിക്കാറുണ്ടെന്നതിനെ അനുസരിച്ചു അടിസ്ഥാനമേക്കയോ ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഭാഷാസാന്നിദ്ധ്യം ഇതിൽ നോക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ ?

മലയാളത്തിൽ പല പത്രങ്ങളും മാസികകളും നടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇവയിൽ ഒന്നിന്റേയും ഉദ്ദേശ്യം യഥാർത്ഥമായി നോക്കുമ്പോൾ വായിക്കുന്നവരെ മുഷിപ്പിക്കേണമെന്നോ മൃശാന്തമാക്കുകയല്ലാതെ കൊട്ടിക്കൊല്ലിച്ച് രസിപ്പിക്കേണമെന്നോ ആയിരിക്കുകയില്ലെന്ന നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്ന പല പത്രങ്ങളുടേയും അവയെ വരുത്തി വായിക്കുന്നവരുടേയും ഏഴരശ്ശനി ആലോചിച്ചാൽ ആരും പരിതപിക്കാതിരിക്കുമോ ? “ഭീന്നതചിഹ്നിലൊക്കു” എന്നിരിക്കെ പത്രപാഠകന്മാരെ എല്ലാവരേയും ഒരുപോലെ രസിപ്പിക്കേണമെന്ന് ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. അപ്രകാരം വിവക്ഷിച്ചാൽതന്നെ അത് ന്യായമാവുകയുണ്ടല്ല. പക്ഷെ അധികപക്ഷം വായനക്കാരെക്കൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതായെന്ന ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. അനവധി ജനങ്ങൾ പത്രം വരുത്തി പഞ്ചസാര പൊതിയുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അനവധി ജനങ്ങൾ പത്രാധിപന്മാരുടേയോ മാനേജരുടേയോ സേവക്ക് പത്രം വരുത്തി തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു ചുസ്തകം പൊതിയുവാൻ കൊടുക്കുന്നു. അനവധിപേർ അടിമാനത്തിനു വേണ്ടി വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ വരുത്തുകയും വായിക്കാതെ പൂഥാ കെട്ടിവെക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇതിനെപ്പോലാകാമണമെന്നായിരിക്കും. ആദ്യം ഒന്നരണ്ടു പത്രങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ സ്വീകാരയോഗ്യമോ ഗ്രാഹ്യമോ ആയി യാതൊരു വിഷയവും ഇല്ലെന്നു കണ്ടാൽ പിന്നെ ആ പത്രം വരുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുനോക്കുമോ ? ചില പത്രാധിപന്മാർ വല്ല ‘കല്ലുവെച്ചു’ വിഡ്ഢിത്വവും എഴുതി കടലാസ്സിലെ സ്ഥലം ഒരുവിധം കഴിക്കും. ചിലർ നാട്ടുകാരേയും ഗവണ്മെണ്ടിനെയും പൂഥാ ഭൂഷിച്ച് മാനനഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും വികടങ്ങളിലും ചാടിവീഴും. ചിലർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും മഹാന്മാരുടേയും സേവക്ക് മുഖസ്തുതിവെച്ച് വിലക്കി പത്രസ്ഥലം മുടക്കും. ചിലർ ആകപ്പാടെ നാലു ഭാഗമുള്ള പത്രത്തിൽ മൂന്നുഭാഗം

വും ചരസ്യവും വഷളായ ചിത്രവുമായി കഴിക്കും. ഇവയുടെ ഇടയിൽ നന്മയുടെ വല്ലഭത കരടാപെട്ടാൽ പത്രപാഠകന്മാരുടേയും ലോകത്തിന്റേതും സൂക്ഷ്മം. രംവിധത്തിലാകുന്നു ഇവിടങ്ങളിൽ നടപ്പുള്ള മിക്ക മലയാളപത്രങ്ങളുടേയും സ്ഥിതി. മാസികകളുടെ സ്ഥിതി ഏകദേശം ഇതുപോലെതന്നെയാണ്. എങ്കിലും രാജസേവയും മുഖസ്തുതിയും കുറയുമെന്ന് ചൂതടിച്ച രാശപാസമുണ്ട്. വല്ല കവിയുടെ പ്രാർത്ഥനകളും,

“മേന്തിച്ചൊത്തു ചുറ്റാജേന്തു മേഖം പ്രകാശയസപടഃ

ഏഷഭൂതം നയതേകകുലവൈതുമിചവൈതുമി”

എന്നുപോലെ വല്ല മുറിശ്ശോകമുണ്ടാകി അയച്ചാൽ അവർ നിശ്ചയമായും ഇപ്പോൾ മാസികകളിൽ രാദ്രവസാനപദവി ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു.

മലയാളപത്രങ്ങൾ വേണ്ടുപോലെ നടത്തുന്നതായാൽ വളരെ നല്ലതുതന്നെ. പത്രങ്ങളെ കൊണ്ടുള്ള ഉപകാരങ്ങളിൽ ഒന്ന് നാട്ടുകാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ ശവമണ്ഡിനെ അറിയിച്ച അവയേ പരിഹരിക്കുന്നതാണല്ലോ. ഇതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങൾക്കും മലയാളപത്രങ്ങൾക്കും ഒരു പോലെയാണെങ്കിലും സാജ്ജന്മാരുടെ അടക്കലേക്കു യഥേഷ്ടം സങ്കടങ്ങൾ കൊണ്ടുചെല്ലുവാനും മദ്ധ്യേ തടസ്സമില്ലാതെ തുറന്ന പാവാറും നല്ലത് ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങളാണല്ലോ ഇങ്ങിനെ മലയാളപത്രങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യൂനതയുണ്ടെന്ന് ചിലർ സയുക്തികമായി വാദിക്കുമെങ്കിലും മലയാളപത്രങ്ങളുടെയും കൂടി ഒരു സംഗ്രഹം തജ്ജമക്കാർ മുഖേന ഗവണ്മെന്റുകാർ ഗ്രഹിക്കാറുണ്ടെന്ന് നമുക്കു സമാധാനിപ്പാനും വഴിയില്ലേ ?

ഇതിന്റെ ചുരുമു വർത്തമാനക്കുടവാസ്തവകരം വഴിയായി നാനാദിഗന്തരങ്ങളിലുള്ള നാനാജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഭേദവും സ്ഥിതിയും അറിയുവാനും നാനാദേശക്കാർ തമ്മിൽ ഗൗരവമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്ത് സംശയനിവാരണം ചെയ്യാനും നാനാരാജ്യക്കാരുടെ ആലോചനകളും പ്രകൃതികളും ഗ്രഹിപ്പാനും നമുക്ക് കഴിയുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെക്കാലത്തിൽ

പത്രംഗത്തിലാണ് എല്ലാവർക്കും ഒത്തോരുമിച്ചു അറിയാൻ ചെയ്യാൻ സുലഭമായി സാധിക്കുക.. ഈ ഉദ്ദേശം അധികം ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾക്കുപുറമെ സാധിക്കുന്നത? ഇന്ത്യയിൽ എന്നല്ല ലോകത്തിൽ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും പടൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്രങ്ങൾ നാനാമാതൃകാവംശക്കാവെയുടേയും ഇടയിൽ സഞ്ചരിപ്പാനും തങ്ങളിൽ പ്രരിപത്തി തോന്നിപ്പാനും കഴിയുമല്ലോ. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ മാത്രം സഞ്ചരിച്ച് തദ്ദേശവാസികളേ ഏകയോഗ ക്ഷേമക്കാരാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിന് മാത്രമാകുന്നു മലയാള പത്രങ്ങളേ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾ അവയുടെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന പോലെ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ അവയുടെ പ്രവൃത്തി ചെയ്താൽ മലയാളിയാകുന്നു. പിന്നെ അവക്കു സ്വന്തതയുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ.

മലയാള പത്രങ്ങൾ വെണ്ടതുപോലെ നടത്തിയാൽ മലയാളത്തിൽ മലയാള പത്രങ്ങൾക്ക് മാന്യസ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടി വരില്ലയോ എന്നുള്ളതിന്നാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങൾ അറിയിക്കേണ്ടുന്ന സാമന്ത്രിയും രണ്ടിനും ഒരു പോലെയാണല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷ് റിയാത്ത നമ്മുടെ നാട്ടുകാരെക്കൂടി മലയാള പത്രങ്ങൾക്കു വർത്തമാനങ്ങൾ ധരിപ്പിപ്പാൻ കഴിയില്ലെ?

ഇവിടങ്ങളിൽ കാണുന്ന മാസികകളിൽ ഗവണ്മെന്റ് വിഷയങ്ങൾ ഒന്നും പ്രതിപാദിക്കാറില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇവയെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം ജനങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റിനെപ്പറ്റി വല്ലതും അറിവു കൊടുക്കേണമെന്നല്ലെന്നും ഭാഷയെ പരിഷ്കരിച്ചും പോഷിപ്പിച്ചും ഒരു ഉന്നതപദവിയിൽ വരുത്തേണമെന്നുമാത്രമേ അവവിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നും വെളിവാകുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനേപ്പറ്റി പഠിപ്പിപ്പാൻ പത്രങ്ങൾ ശ്രമിക്കുമാസികകൾ അവയുടെ പ്രവൃത്തി ശരിയായി ചെയ്താൽ പോരെ നില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ളതു പോലെ മതവിഷയമായും മറ്റും പ്രതിപാദിപ്പാൻ വെല്ലുറെ മാസികകൾ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാത്തത ഒരു ചെറിയ സ്വന്തതയെന്ന് പറവാൻ വഴിയുണ്ട്. ഇതിടെ ഒരു വൈദ്യമാസിക പുറപ്പെടുത്തുടങ്ങിയത വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. *

---

* “വ്യവഹാര മിത്താഭിനി” എന്ന നിയമമാസികയും നടപ്പുണ്ട്.

മലയാളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ളതുപോലെ നോവൽ മുതലായ ഗദ്യപുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഭാഷകളെ സ്തുത ഇത്രയെന്ന് അറികയാൽ ചില മാസികകളിൽ ചില നോവലുകളും മാറ്റു സരസ ഗദ്യങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്നത അത്യന്തമവും ഉചിതവുമാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ തന്നെ നോവൽ എഴുതാനാരുപിടും ഗദ്യങ്ങൾ ചുറുപ്പുട്ടവാൻ ഇംഗ്ലീഷുമാസികകളാകുന്നു കാരണമായത്, എന്ന ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. വർത്തമാന പത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും ചില പുതിയ രീതിയായ സംഭാഷണങ്ങളും കഥകളും ആദ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വരികയും അവയെ വായിച്ച ജനങ്ങൾക്ക് രസം തോന്നുകയാൽ സ്കോട്ട് മുതലായവർ നോവൽ എഴുതാനാരുപിടും പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഹംബിയം തന്നെയാണു എല്ലാ ഭാഷകളിലും സാധാരണ നോവലിന്റെ ഉല്പത്തിഎന്നുപറയാം. എന്നാൽ ഒല്ലഭോ ചില ഭാഷകളിൽ നോവലുണ്ടാവുന്നത് മറ്റു ഭാഷകളിൽ നിന്ന് തജ്ജമപ്പെടുത്തിട്ടും ആയേക്കാം. മലയാളത്തിലും നമ്മുടെ മാസികകളുടെ ശ്രമത്താൽ ഇംഗ്ലീഷിലെന്നപോലെ കാലക്രമേണ നോവൽ മുതലായ പലവിധ ഗദ്യപുസ്തകങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുവാൻ ദൈവം കടാക്ഷിക്കട്ടെ.

അവസാനം ആലോചിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്രവിധമായാൽ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾക്കും മാസികകൾക്കും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാവുമെന്നാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങളുടെ ആദ്യകാലമായ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു? അവരുടെ ഇടയിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ടൂണുപ്പുകളും—ഇപ്പോഴും അവർ കുററത്തിന്ന് ആശാനാരായിഎന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അന്നത്തേക്കാൾ ഭേദം എന്നേയുള്ളു—സഭാ ക്ലബിലും നാടകപ്പരയിലും ആയി കാലംകഴിച്ചിരുന്ന സായുധന്മാരുടെ ദുർവൃത്തിയും വിചാരിച്ചാൽ ബഹു ലജ്ജാവഹംതന്നെ. ഐഹികവിഷയങ്ങളിൽ ഭ്രമിച്ചുമുങ്ങിയവരും പരിഹാസം, ചുഷം, ആത്മപ്രശംസ മുതലായ

ദോഷനിവഹങ്ങളുടെ അവതാരമുന്തികളുൾക്കൊണ്ടിട്ടു ഭിചാരികളി-
രിക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യതയുണ്ടായിരുന്നെന്നതെന്തിന്നു സാ-
ധ്യമായും ഇങ്ങിനെ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭുജിപ്പുകളും ഭുജിപ്പുക-
ളും അല്പം കേടാക്കിയതായ വർത്തമാനക്കുടലാസ്സുകളാണെന്ന്
ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാകുന്നു. മനോഭേദങ്ങളും പരി-
ഹാസപരിപൂർണ്ണങ്ങളുമായ ഉപന്യാസങ്ങൾ കൂടാതെ ആരുടെയാ-
ണ് മനസ്സിലാക്കാത്തത്? വിശേഷിച്ചു അഡിസൻ, സ്റ്റീൽ, സി-
ഫ്റ്റ്, ഡോൺസൺ, ഗോൾഡ്സ്തീത്ത്, താക്കറെ മുതലായ അ-
ന്നത്തെലേഖകശിരോമണികളുടെ തുല്യചിന്താമൂലന ശുദ്ധം ശിവ-
പ്രായന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽപ്പിടി തറക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. പരമരസി-
കന്മാരായ അന്നത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖകന്മാർ മനുഷ്യരുടെയല്ല ഭു-
ഗങ്ങളുടേയുംകൂടി പ്രകൃതി നന്നാക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഇവ-
രെപ്പോലെയുള്ള ചില വിരക്തസരികൾ അതിൽപിന്നെയും ഉ-
ണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഇപ്പോഴും. ലേഖകന്മാരുടെ പ്രാപ്തിയി-
ലാകുന്നു ജനങ്ങളുടെ ഓദിപ്രഭിയും കാണുന്നത്. നമ്മുടെ മലയാ-
ളമാസികകളിലാകട്ടെ പത്രങ്ങളിലാകട്ടെ എഴുതുന്ന അനവധി
ലേഖകന്മാരുടെ യോഗ്യത ഞാൻ പറയാതെ അവരുടെ ലേഖന-
ങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാണല്ലോ. “ചുക്കിന്ന
വില കയറിയിരിക്കുന്നു. കാലം ചീത്തയാണു. മഴപെയ്യാറില്ല. പ-
ഞ്ചസാര മധുരിക്കും” എന്നും മറ്റും എഴുതി ന്ന ചു ലേഖനങ്ങൾ
വായിച്ചാൽ ആർക്കാണ് തലവേദനയുണ്ടാകാത്തത്? അതുകൊണ്ടു
ലേഖകന്മാർ വളരെ യോഗ്യന്മാരായിരിക്കുകയും അവരുടെ ലേഖന-
ത്തിന്റെ യോഗ്യതയെ അറിയത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവർ പത്രാ-
ധിപന്മാരായിരിക്കുകയും, ചെയ്താൽ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾക്കും മാസി-
കകൾക്കും, ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളോടും മാസിക്കളോടും ഏകദേശ-
സാമ്യം ലഭിക്കുകയും, പത്രവായനക്കാരെയെന്നല്ല. നാട്ടുകാരെ എ-
ല്ലാം പരികീരിച്ചു സദൃശതനരതന്മാരാക്കുകയും, മലയാളഭാഷയ്ക്ക്
ഒരു നല്ല പദവി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നതിന് രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

ചുണ്ടയിൽ സി. രാഘവപ്പുതുവാൾ.

സാഗാനന്ദം

പത്മീന്ദ്ര നാപ്പു തപശ്ച മാശ്ചാശ്ച കൊക്കുകൊണ്ടു

കൊത്തിത്തുലച്ചു തവചാശ്ച ശരീരമെന്നായ്

ഓത്തോർത്തുഹന്ത പരമായവരങ്ങളുല

മത്യാർത്തിപ്പൂണ്ടു മരുവീടുകയാണന്തനാം ॥

(ഹൃദ്യ)

പൂല— (കണ്ണീരോടുകൂടി) ഗതസ്വന്റെ മുഖത്തിങ്കൽ പതിതനാ

യിട്ടും അക്ഷതശരീരനായിട്ടുതന്നെ തന്റെ ചുത്രന്റെ മുഖം

കാണാൻ സംഗതിവന്ന ആ അമ്മ ഭാഗ്യവതിതന്നേ.

ശംഖ— അമ്മേ! കുമാരൻ സ്വസ്ഥനായിരീനിൽ ഇന്ത് വാസ്തു
വം തന്നെ.

ജീമൂതവാ— (വേദനനടിച്ചുകൊണ്ട്) ഹാഹാ! പരാമംസംപാദ

നത്തിലുള്ള അത്യന്തസൂക്ഷ്മംകൊണ്ടു ഇത്രനേരവും അറിയാ

തെക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഇതാമമ്മ ഭേദിക്കുന്ന വേദനകൾ

എന്നെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (മരണാവസ്ഥന

ടിക്കുന്നു)

ജീമൂതകേ— (സംഭ്രമത്തോടുകൂടി) ഉണ്ണി! മകനെ! നിജ്ഞാണി

ങ്ങിനെ ചെയ്യൂത് ?

പൂല— അയ്യോ! എന്താണാവാ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്. (മാറ

ത്തടിച്ചുകൊണ്ട്) രക്ഷിക്കണേ! രക്ഷിക്കണേ! ഇതാഎന്റെ

ചുത്രൻ അത്യാപത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു.

മലയ— ആയ് ചുത്ര! എന്നോടുകൂടാതെ പോകുന്നത് അങ്ങക്ക് യു

ക്തമല്ല.

ജീമൂ— (കൈകുപ്പുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ട്) ശംഖമൂഡ! എന്റെ

കൈകൾ ഒന്ന് യോജിപ്പിക്കൂ!

ശംഖ— (അപ്രകാരംചെയ്തുകൊണ്ട്) കഷ്ടം! ലോകം അനാഥമായി.

ജീമൂ— (കണ്ണുകൾഞ്ഞാനമിഴിച്ചു മാതാപിതാക്കളാമെ നോക്കി

ക്കൊണ്ട്) അഹ! അമ്മേ! ഇത് എന്റെ അന്ത്യമായ നമസ്കാ

രമാണ്. എന്നെന്നാൽ.

ചൈതന്യം ഗതമായാരിയവയവം ചെറു ചലിക്കുന്നതി

ല്ലേതുങ്കേരക്കുവതിപ്പുഹോ ചെവികൾമേ സൂര്യനുമടുക്കിയും

അഞ്ചാമങ്കം

സാദത്താത്സഹസാമയത്തിമിഴിയും ഹാ താത! കഷ്ടംകറോ
രാതകംകലനന്നൊരെന്നടയൊരീപ്രാണങ്ങൾപോകുന്നിതാ ॥

അല്ലങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രലാപിക്കുന്നത് എന്തിനാണ് ?
(“സ്വദേഹമേ ചിഹ്നമിരക്യചെയ്തൊൻ” എന്നുള്ളശ്ലോകം ചൊ
ല്ലിപ്പിഴന്നു)

പൃഥ— അയ്യോ! മകനേ! അയ്യോഉണ്ണി! ഗുരുജനാത്സഹാലുള്ള
വനോ! നീ എവിടെപോയിരിക്കുന്നു. എന്നോട് ഉത്തരം പറ
ഞ്ഞാലും! ഹാ നന്മനാനന്മ! ഹാ ജീമൂതവാഹന! ഇനിനി
ന്നെ എങ്ങിനെ കാണാൻ കഴിയും.

ജീമൂ— ഹാ ചുത്ര! ജീമൂതവാഹന! ഹാ നിമിളജനവത്സല! ഹാ
സമൃദ്ധനനിയേ! നീ എവിടെ ഇരിക്കുന്നു? ഇനിക്ക് ഉത്തരം
ദാനംചെയ്താലും (കൈ ചൊക്കിട്ട്) കഷ്ടം! കഷ്ടം!

യെയ്യുത്തിനിടമില്ല, കക്കുമെവനേനേ ടന്നു രക്ഷാത്ഥമാ
യാരോത്താൽക്ഷമയ്ക്കുവരിപ്പതിനിനി, ദ്രാണേഹരവിചിന്നയായ് ॥
നേരായ്നേതനശിച്ചു, സാധുതപരിന്നേ: അടുപോഹന്തമു
പ്പാതം ശുശ്രൂമതായിഹാ! തനയ! നീലോകാന്തരം പോകവേ ॥

മലയ— ഹാ ആയ്ച്ചുത്ര! അങ്ങ് എന്നേ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയിരിക്കു
ന്നുവോ? നിഷ്പന്നഹൃദയരും നശ്ടകരിനദേഹരും മലയ
വതി! നീ പ്രാണനാഥനോടു കൂടാതെഇനിയും ജീവിച്ചിരിക്കു
ന്നുവല്ലോ.

ശംഖ— ഹാ! നിഷ്കാരണചരോചകാരപൃത! അങ്ങ് പ്രാണനേക്കാ
ളും അധികം വിപവെച്ചിട്ടുള്ള ഇയ്യാളേക്കൂടി ഉപേക്ഷിച്ചു
പോകുന്നുവോ? എന്നാൽ ശംഖമൃഡാൻനിശ്ചയമായിട്ടും അ
ങ്ങയേ അനുഗമിക്കുന്നതാണ്.

ഗത— കഷ്ടം! മഹാത്മാവായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കും കഴിഞ്ഞു
പോയല്ലോ. ഇനി ഞാനിപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യേണ്ടു.

പൃഥ— കണ്ണീരോടുകൂടി ഉന്മൽ പാശത്തു നോക്കിട്ട്) ഭഗവാന്മാ
രായ ലോകപാലന്മാരേ! അമൃതവഷം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും എ
ന്റെ ചുത്രനേ ജീവിപ്പിക്കണേ!

നാഗാനന്ദം

ഗത— (സഹോഷത്തോടുകൂടി വിചാരം) ഹേയ്! അമൃതിന്റെ ക
 മയാൽ നല്ല ഭാജ്യമുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ഭ
 യ്ക്കുശസ്സു തിന്നേണ്ടി വന്നു വിചാരിക്കുന്നു. വേഗത്തിൽ ചെ
 ന്' ദേവേന്ദ്രനോട് അപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം തന്നെ അമൃതി
 നേ വെച്ചിട്ടു ജീമൂതവാഹനനേ എന്നുവേണ്ട പുറപ്പെട്ടു കി
 ന്നായി അസ്ഥിമാത്രാചരണമെന്നായ ഈ സുപ്താധിപ
 നാരേയും ജീവിപ്പിച്ചുകൊടുത്താൻ. അപേക്ഷിച്ചിട്ടു അദ്ദേഹം
 തരാതിരിക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ

പക്ഷത്താലുണ്ണിമാറിപ്പവനനെയുരുവേ

ഗേനപായിച്ചു പത്ര

ണ്ടകുന്ദാരോടു മഗ്നികഥാഗാനമുദാ

ഹേനമോഹം വരുത്തി ।

കൊത്തിട്ടിന്റേന്റെ വരും ധനദഗദയുമാ

ക്കുലദണ്ഡം തകർത്താ

ദിഞ്ഞുനവത്തേജ്ജയിച്ചിട്ടുതു മഴചൊഴി

ച്ചിട്ടുവൻധാടിയോടേ ॥

(മമമ)

എന്നാൽ ചോദ്യകരനേ. (എന്നുതോചത്തോടു കൂടി ചു
 റിനടന്ന് പോയി)

ജിമൂതകേ— വസുശംഖമൂല! ഇനിയും നാം എന്തിനേ കാത്ത
 നിൽക്കുന്നു? വിറകുകൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ പുത്രന് വേണ്ടി
 ഒരു ചിത ഉണ്ടാക്കൂ! ഞങ്ങളും ആയാളേ അനുഗമിക്കുക ത
 ന്നെയാണ്.

വൃദ്ധ— മകനേ! വേഗം തെച്ചാരാക്കൂ! നിന്റെ ഭ്രാതാവ് ഞങ്ങ
 ലെ പിരിഞ്ഞിട്ട് ദുഃഖിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ശംഖ— (കണ്ണീരോടു കൂടി) നൃതകന്മാരുടെ കൽപ്പനപോലെ. എ
 ന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൈമുമ്പിൽ ഗമിപ്പാനാണ് തീ
 ച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നത്. (എണ്ണീറ്റ് ചിത ഉണ്ടാക്കിട്ട്) താത!
 അമ്മേ! ഇതാ ചിത തയ്യാറായി.

അഞ്ചാമങ്കം.

ജീമൂതകേ— കഷ്ടം! കഷ്ടം!

ഉഷ്ണീഷാമുടിതന്നി, പൃണ്ണചുരികങ്ങുറക്കള്ളി, ലബ്ജോപമം
കണ്ണാച്ചത്രമൊത്തൊക്കെമൃഗപതിയ്ക്കൊക്കുന്നവക്ഷസ്ഥലം!
ഇവവെവൊക്കെയിരിക്കെയിന്നിഹകഥാഹാവസ! മൽദൃഷ്ടതാൽ
നീവിദ്യാധരചക്രവർത്തിപദമിന്നേൽക്കാതെചാകുന്നതും॥ (൧൧൨)

ദേവി! എന്തിനാണിതും നിലവിളിക്കുന്നു? എങ്ങിനെ നമുക്ക്
ചിതയിൽ പ്രവേശിക്കാം.

(എല്ലാവരും എണീക്കുന്നു)

മലയ— (കൈകൂപ്പി മേൽപ്പോട്ടുനോക്കിക്കോണ്ടു) ഭഗവതി ഗൌ
രി! “വിദ്യാധര ചക്രവർത്തി നിന്റെ ഭർത്താവായിരിക്കും” മെ
ന്നു ഇവിടുന്ന അരുളിച്ചെയ്തതായ്ക്കുണ്ടായി. എന്നാൽ മന്ദഭാഗ്യ
യായ ഞാൻനിമിത്തം ഇവിടന്ന് അയഥാത്ഥവാദിനിയാ
യി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

(അനന്തരം സംഭ്രമത്തോടു കൂടി ഗൌരിപ്രവേശിക്കുന്നു)

ഗൌരി— ജീമൂതകേതു മഹാരാജാവേ! സാഹസം പ്രവൃത്തി
ക്കരുത്.

ജീമൂതകേ— ആശ്ചര്യം! അമോഘദർശനയായ ഗൌരിയോ?

ഗൌരി— (മലയവതിയോടായിട്ടു) വരേ! ഞാൻ അയഥാത്ഥ
വാദിനിയായിത്തീരുമോ?

(നായകന്റെ അടുത്തുചെന്ന് കിണിയിൽനിന്ന് വെള്ളം എ
ടുത്ത് തളിച്ചിട്ട്)

ജീവൻകുളഞ്ഞു മൂലകിനുചകാരമേവം

ജീവൽപ്രമോദമൊടു ചെഞ്ചൊരുനിന്റെപേരിൽ !

ജീമൂതവാഹന! പരംചരിതുഷ്ടയായ്ഞാൻ

ജീവിക്കു നീജവമോടെൻ പ്രിയമേറുമുണ്ണി !

ജീമൂതവാഹനൻ— (എണീക്കുന്നു)

ജീമൂതകേതു— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) ദേവി! ഭവതി ഭാഗ്യത്താ
ൽ വർദ്ധിക്കുന്നു. ഉണ്ണി വിണ്ടും ജീവിച്ചുവല്ലോ

പുരുഷ — ഭഗവതിയായ ഗൌരിയുടെ പ്രസാദത്താൽ.

ജീമൂതവാ — (ഗൌരിയേ കണ്ടിട്ട് ഞാഴ്ത്തുകൊണ്ട്) ആശ്ചര്യം!

അമോഘഭക്തനായ ഭഗവതിയോ?

നമിപ്പോർമാലതൂണിപ്പിരിയൊ.

കുമതിലേറ്റാ വരമേകുവോളേ!

നമിച്ചിട്ടുനോർ ചരണംശരണ്യേ!

സമസ്തവിദ്യാധരവന്ദിതേ! തേ ||

(മഹത്)

(എന്താണിതിന്റെ കാരണമിതെന്നു)

(എല്ലാവരും മേല്പാട്ടു നോക്കുന്നു)

ജീമൂതകേ — എന്ത്! കാര്യംതന്നെ മഴച്ചെന്നുവോ? ഭഗവതി! ഇതെന്താണ്?

ഗൌരി — രാജാവേ! ചത്വാരതാപഃത്താടു കൂടിയ ഗരുഡൻ ജീമൂതവാഹനനേയും അസ്ഥിമാത്രാവശേഷങ്ങളായ സപ്പുണ്ടേയും ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനായിദേവലോകത്തിൽ നിന്ന് അമൃതവർഷം ചെയ്തതാണ് ഇത്. (വീരൽകൊണ്ടു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്) ഇതാ അങ്ങനെയല്ലേ?

നന്നായെന്നാത്തമെയുംനവമണിരുചിയാൽ

ദീപ്രമാം മൗലിയും ചേ

നോന്നാജീയുഷലോഭാൽ പൃഥിവിയധികമാ

ലേഹനംചെയ്തുകൊണ്ട്

ഇന്നിസ്തപ്തേന്ദ്രസംഘം മലയഗിരിസമി

ദപാരിപുരങ്ങൾ പോലെ

മാന്ത്രികവിദ്യവളത്തുള്ളതാഗതികളൊടും

വാല്മീകിയിൽച്ചേർന്നിടുന്നു ||

മഹത്

(ജീമൂതവാഹനനോടായിട്ട്) വത്സ! ജീമൂതവാഹന! ഭവാൻ പ്രാണദാനത്തിന്മാത്രം അഹ്നായ ആദിപു. അരിനാൽ ഇതാവേറേ ഒരു പ്രസാദവും കൂടി ഇരിക്കട്ടേ.

അഞ്ചാമങ്കം.

അന്തത്തിൽ ചുമൽ കൊണ്ടുലഞ്ഞ കനകാബ്ജപുഞ്ചോടിപ്പൂരമാ
ന്നിന്നെന്നാനസജാതമായ് ശുചിയതായിപ്പോരതെയാറുള്ളതാം
തന്നിപ്പുടി തീർത്ത പൊൻകുടമാൽച്ചേർന്നുനീരാടിത്താൻ.
നിന്നെപ്രീതിയൊടിന്നു ചെയ്യുവാനിതവിദ്യദശജ്യേഷണായ' ||

ഇനിയും

കനകതചിരചക്രം നല്ല നാളോമ്പനാമി
ക്കുളുചികുരിവീരൻ, ശ്രാമമാമശപരണം ।
മലയചതിയിതെല്ലാം രത്നജാതങ്ങളുട
ക്കലിവൊട്ടു മിഹതന്നേൻ കാക്കുഹേചക്രവർത്തിൻ || (മഹന്ത)
അതിന്നും പുറമേ ഇതാ !

എല്ലാവരും ഭരിച്ചാലും ! മതംഗൻ തുടങ്ങിയുള്ളവിദ്യാ
ധരചതികൾ ശരൽക്കാലത്തിലേ ചന്ദ്രനേചോലേ ധവളങ്ങളായ
ചാമരങ്ങൾ കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടും ഭക്തിയാൽ പുറുകായത്തെ
നമിച്ചുകൊണ്ടും അഭിവാദ്യം ചെയ്യയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യു
ന്നു. അതുകൊണ്ടു പറയൂ ! ഇനി ഞാൻ അങ്ങക്കു എന്ത് ഇഷ്ടമാ
ണ ചെയ്യണ്ടത്.

ജിമൂതവാ— ഇതിലും അധികമായിഎന്തിഷ്ടമാണുള്ളത്.

രക്ഷിച്ചുശംഖമൂലനടൽ ഗതധനനിൽ നി
ന്നിട്ടു, താക്ഷ്യനടക്കം
ശിക്ഷിച്ചുണ്ടാക്കി, മുൻതിന്നൊരുളജഗവര
ക്കൊക്കെയുണ്ടാക്കിജീവൻ ।

രക്ഷപ്പെട്ടുമരിക്കാതിഹ ഗുരുജനമെൻ
പ്രാണലാഭാൽ, സമക്ഷം :

വീക്ഷിച്ചുദേവി! ഞാനങ്ങയെ യിനിയുമിനി
കർമ്മമെന്തെന്തുമുള്ളു ||

(മഹന്ത)

എന്നാലും ഇതിരിക്കട്ടേ

(ഭരതവാക്യം.)

നാഗാനന്ദം.

കാലോഷ്ഠി ചിട്ടേ മയിൽനിരകൾ മദി
ചിട്ട മാറഞ്ചുദന്തം
ചാലേ ഭൂലോകമല്ലാം പരമവിരട്ട സ
സൃഷ്ടാൽ മൃഷ്ടേ ।
ഇലോകം മത്സരിക്കുതെയ മലകാമേ
ലാതെയും ബന്ധുവശ്ശി
താലുണ്ടും സെന്ദ്ര്യസംപത്തേട്ട സുകൃതമാ
ജ്ജിച്ചു വത്തിച്ചിട്ടേ ॥
(എന്ന എല്ലാവരും പോയി.)

— 30 —
അഞ്ചാമങ്കം കഴിഞ്ഞു.
നാഗാനന്ദം നാടകം സമാപ്തം.

ശുഭം.

കുളിശ്ശീട്ട.

കുന്തുകഴിവെച്ചോരു ചെറുതാലിയു തുല്യമായ് ।
ഇരിയ്ക്കു മിസ്സിലീട്ടെന്നു ധരിച്ചിടണമേവതം ॥
ഭദ്രാസനേപ്രതിച്ചി മുതദ്രവിംഗം കണക്കിനേ ।
മരിദ്രംകൂടാതെകാണുന്നതു ദേശാൽക്കാവരായ്തം ॥
അധികം ചുതുതായുള്ള തധിരത്തിൻറ വണ്ണമായ് ।
ചതുരക്കോണുമായ് കാണുന്നതു ഡൈമനതായ്തം ॥
പാരാതെത്തെളിപൊട്ടിച്ചു പേരാലിലയോടൊപ്പമായ് ।
പാരംചുമന്നു കണ്ടിടുന്നൊരു ശീട്ടാശ്ചര്യനായ്തം ॥

വെണ്ണൂണി അമൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

ഒരു വിചാരം.

മ. അജനവൃന്ദനായൊരീശ്വരൻ
നിജസന്തോഷമതിന്നുതന്നെയോ
പലമട്ടുവിചിത്രപൂണ്ണമാ
മൂലകാഹന്ത ! ചമച്ചതീവിധം.

൨. പലചേതനമനുചേതനം
തുലവിദ്യയ്ക്കൊരു മട്ടസംഗ്രഹം
പലരൂപമുണ്ടാദിയോടു
തലമെങ്ങും പരിപൂർണ്ണമത്രയും.
൩. ചെറുചുല്ലകൾ പോലുമേതുമേ
വെറുതായല്ല ജനിപ്പിച്ചിയിൽ
സകലത്തിന്നു മുളയ്ക്കോലിതൻ
റികരം ചേന്നതുതാൻപ്രപഞ്ചവും.
൪. പലവൃക്ഷലതാദിയെണ്ണിയാൽ
തുലയാലോഹശിലാദിവസ്തവം !
ബഹുപക്ഷിമൃഗാദിജന്തുവും
ബഹുധാത്രിമിയിലുണ്ടവണ്ണമായ !
൫. ഇവസർവ്വമീശപരന്റെ വൈ
ഭവശക്ത്യാദി ഗുണങ്ങൾതമുട
പരിപൂർണ്ണതയുണ്ടാചിഹ്നം
ഹരിതാൻമന്ത്രിനാപാമേകവാൻ.

സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻചോറി.

ബാലാപഞ്ചകം.

കുട്ടിക്കാലത്തുമെത്തും കതിരവ, നൈതിരാ
യാതമിപ്പാരിലെന്നെ
ചൊട്ടിക്കാനില്ല"യെന്നോത്തടവാടു വിടുമാ
പൈലിനും തോലിയേകി
തട്ടിക്കേറുന്ന മാറോരുടെ വലിയതരം
വമ്പിനെപ്പിമ്പിലാക്കും
മട്ടിൽ കത്തുന്ന, കാലാന്തകവരദിതാ
കാന്നി, കാമന്തരട്ടെ. (1)
“പേരാളം നിങ്ങൾതമ്മിൽ പെരുകിവരുമാരി
മുഷ്ടൻ രാജിയായി

താഴെ നോക്കൂണമെന്നാഹ്നിജവരനാണു

കിട്ടിട്ടാ മട്ടിലോത്താൻ

താരാണനോത്ത് ശുഭസ്സുദിക്കുചെയ്തി

കൈതവം കൊണ്ടുവന്നി

താരാജാലംബം ചേരുന്നൊരു കരമിറമേ

ഹന്ത സൗഖ്യം തരട്ടെ.

(2)

തേജസ് തന്നുണ്ടുതരമൊടു ചെന്നി

നോർക്കുളസ്സുചെന്നി

ശുഭം ലാളിയുമാണെന്നുജാതാരിയെ

കാട്ടുവാണെന്നമട്ടിൽ

തേജസ്താരിൻദളംതോറൊരുവിരുകൂട്ടാൽ

ചുസ്സും ശസ്സും ത

ന്നകത്തിൽ ചേർത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടുചരകര

സന്തരം ശന്തരട്ടെ.

(3)

പാരംസംസാരമാകും കടലിന്നടുവിൽ

ജാതമുന്മാലകളു

നാമാർപോട്ടാമിച്ഛാഴ്തിട്ടുമുളമരി

കാത്തസൽഭക്തരെല്ലാം

സാരമാശ്ശാധരിച്ചിടയെന്നവതിനാ

യ്ക്കാട്ടിടം നൽകതാകാ

ഹിരം, സാദീതിമുദ്രം, പരമചരകര

ചേർക്കുമേനേക്കുസൗഖ്യം.

(4)

മിന്നംശുഭാക്ഷമാല്ലൊ ചെട്ടുമൊരുകര, മ

പ്പസ്സുകാലിതിയുഗം

മിന്നംകൈരണ്ടു, മറു ചെട്ടാരുകര, മിവയാ

നാലുതുകൈകളോടും

ഇന്നംകല്പഹാരപുഷ്പത്തിന്നടുചെന്നി

ക്കുന്നൊരാക്കാന്തിവന്നി

ട്ടെന്നം, ധൃതകൃത്തരങ്ങത്തഴകൊടു വിളയാ

ടിടന്നു മോടിയോടെ

(5)

വി. സി. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ.

ഒരു ദുർമ്മരണം.

— 0: —

വീട്ടിൽ നിന്നു കാൽപ്പന്ത്രെ പൂർത്തായ പോയിരിക്കുന്ന കിണിരാമൻനായരുടേയും കുമാരൻനായരുടേയും മരണഗതം അമുശകിച്ചുപോലെ ഭാസ്കരമേനവന്റെ കാണുവാൻ തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കേസ്സു കഴിഞ്ഞ തിരിച്ചുവരുമ്പഴി കണ്ടുമുട്ടുന്നതായാൽ എളുവല്ലെന്ന് നല്ലൊരു കഴിക്കാമെന്നു കരുതിയവർ മജിസ്ട്രേറ്റു കോടതിയിലേക്കാണ് പുറപ്പെട്ടത്. അഥവാ സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസ് കോടതിജോലി എല്ലാം ഒതുക്കി എളുവല്ലെന്ന് മടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ അപ്പോൾ തന്നെ അവർ അങ്ങോട്ടു പോകുവാൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർക്ക് ഹൃദയം കൂടാതെ, അപ്പോൾ വഴി അവർക്ക് ചുട്ടു കിടന്നുപോയി.

സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസ് ഹാജരാകുവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ അതാന്നിയിട്ട് വിചാരണക്കു വെച്ചിരുന്ന കവർച്ചക്കേസ്സ് എടുത്തിട്ടു തന്നെ നീട്ടിയതും നീട്ടിവെച്ച കേസ്സ് മുൻപിലെടുത്തുകൊണ്ടു വിചാരിച്ച ഭാസ്കരമേനോൻ അന്നേദിവസം കോടതി കൂടിയില്ലാതെ അവിടെ ഹാജരാകാത്തതും പക്ഷേ കോടതിയുടേതാണ് പരിതഥായിരുന്നതിനാൽ കോടതിയിലിരുന്നതും സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസ് ജോലി ഒതുങ്ങിയതും ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ കിണിരാമൻനായരും കുമാരൻനായരും എതിരായിട്ടു വരുന്നതും പത്തുപന്ത്രെ മണി പിന്നാലെ നടക്കുന്ന പരിവാരപ്പട്ടയുടെ നായകനായ മജിസ്ട്രേറ്റിനെ വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നതും കണ്ടുവെങ്കിലും പട്ടിപ്പാട്ടുകൾ തിരക്കുമൂലം വിചാരിച്ചുവേഗത്തിൽ പുറത്തു ചാടിവിട്ടു ചാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു. ഓരോരുത്തരും ശമിച്ചതോടുകൂടി ഭാസ്കരമേനോൻ അവരുടെ സമീപത്തു ചെന്നുവേണം.

“വേദശേഷിച്ചു വെട്ടും ഉണ്ടായിട്ടോ? കാൽപ്പന്ത്രെ ഇന്നു കാലത്തു വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു അല്ലേ? പത്തുമണികഴിഞ്ഞു പതിനൊന്നു മണിയോടുകൂടി കിഴക്കോട്ടു പോയിരിക്കണം. പരിവട്ടത്തു തന്നെ ഉറങ്ങാൻ പറ്റിച്ചിരിക്കണം. ഞാൻ അങ്ങോട്ടു വരണമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ടതേതെങ്കിലും നന്നായി” എ

ന്ന നേരം പോക്കായിട്ട ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. സംസാരിക്കുന്ന സമയത്തു ദുഷ്ടി കഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ മുഖത്തായിരുന്നു. ഉദാസീനമെന്നപോലെ വഴിയുടെ ചലത്തുവശത്ത് സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു.

സ്നേഹനാപുരുടെ വാക്കിൽനിന്നു കഞ്ഞിരാമൻനായർ യഥാശ്രുതമായ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചിട്ട് -

“അല്ല! കായ്കുമ്പനേക്കണ്ട സംസാരിക്കുക കഴിഞ്ഞുവോ? ഞങ്ങൾ ഈ വഴിയായാക്കെ നടന്നുവന്നത് നിഷ്പലമായി എന്നു നോടാ”? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നുത്തരമായി,-

“ഇല്ല” എന്നു രണ്ടക്ഷരം ഒരുചോദ്യത്തിനകൂടി എടകൊടുത്തു.

“എന്നാൽ വല്ലുപദം പറഞ്ഞിരിക്കാം അല്ലേ?” എന്നതിന്നു,

“അതും ഇല്ല” എന്നായിരുന്നു സമാധാനം. ഇതു ഭാസ്കരമേനോൻ വിചാരിച്ചപ്പോലെ ഹലിച്ചു. ചെപ്പിടിവിട്ടുകാട്ടുകയോ കടംപറയുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ബാലന്മാർക്കുണ്ടാവുന്നതുപോലെയുളളൊരൽഭുതഭാവം കമാരൻനായരുടെ മനസ്സിലുദിച്ചതു മുന്നോട്ടു തള്ളിയ മുഖത്തിലും മലർക്കുവിടത്തിയ മിഴികളിലും ധാരാളം തെളിഞ്ഞിരുന്നു. കമാരൻനായരുടെ മനസ്സിലുദിച്ചു മുഖത്തു തെളിഞ്ഞ ആശ്ചര്യഭാവം വാചകരൂപേണ സ്നേഹനാപുരുടെ ചെവികളിലേക്കു ചകുന്നതു കഞ്ഞിരാമൻനായരായിരുന്നു.

“പിന്നെയെങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾക്കിതു മനസ്സിലായത്.”

“കായ്കുമ്പനേ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ വിവരം ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് എന്നോടു വന്നുപറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു നിങ്ങൾതന്നെ ഏറ്റിട്ടില്ലേ?”

“കായ്കുമ്പന്റെ ചരിത്രം മുഴുവനും ഇതുകൊണ്ടറിയാനായോ?”

“ഇതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ കായ്കുമ്പനേക്കണ്ട എന്നു ഏറിക്കരുതോ? നിങ്ങളുടെ പടിക്കൽ മുൻഭാഗം അധികം പതിഞ്ഞിട്ടുള്ള കുറേ അടികൾ കണ്ടു. മുടന്തന്മാരുടെയാണെങ്കിൽ രണ്ടടികളും ഒരുപോലെയായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. മടമ്പുയർത്തി നടക്കുന്ന ചിലവകക്കാരുണ്ട്. അവരുടെയാണെങ്കിൽ ഉച്ചകുറു മണ്ണിൽ പതിഞ്ഞു കാണുവാനും വഴിയില്ല. ഈ സംഗതികളിൽ നന്ന് കൂറുള്ള

മോളുടെ ആയിരിക്കണമെന്നല്ലേ വിചാരിക്കേണ്ടത്? അടിയുടെ ആകൃതിയുംവലിപ്പവും നോക്കിയപ്പോൾ കായ്കുമ്പൻറതന്നെയാണു തീർച്ചയായി. ഞാൻ പരിവട്ടത്തെ പടി പിന്നിട്ടപ്പോൾ പത്തു മണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അടികളുടെ ഗതികൊണ്ട അതു പരമ കായ്കുമ്പൻ തിരിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നും മനസ്സിലായി.”

“പതിനൊന്നുമണിക്കു കിഴക്കോട്ടു പോയി എന്നും ഉറണുകഴിഞ്ഞുവെന്നും എങ്ങിനെയൊണ് മനസ്സിലായത്?” എന്നുചോദിച്ചുത കുമാരൻനായരാണ്.

“ഞാൻ പറഞ്ഞപോലെയുള്ള അടികൾ കാണുന്നുണ്ടോ? നവഴിയുടെവലത്തുചുറ്റത്തുള്ള മണൽപ്രദേശത്തു നോക്കൂ. അവയുടെ പോക്ക് കിഴക്കോട്ടല്ലേ? അവയിൽ ചിലതുകോടതിക്കു വരുന്നവരുടെ കാലടികളേക്കൊണ്ട് കാണാതെയായിട്ടുണ്ട്. പതിനൊന്നുമണിയോടുകൂടി ആളുകളും കോടതിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ച് തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള അടികൾ അടുത്തടുത്തിരിക്കുന്നില്ലേ. ഒന്നുനോക്കൂ. കൂറുള്ളവർക്കുവയറു നിറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ കാലകത്തി വക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. പിന്നെ പരിചയക്കാരുടെ വീട്ടിൽ കാലത്തുചെന്ന് ഉച്ചവരെ താമസിച്ചാൽ പട്ടിണിയിട്ടു പറഞ്ഞയക്കുവുണ്ടോ?”

“ഇനി കാരറിന്റെ ഗതിയിൽനിന്ന് കായ്കുമ്പൻ പറഞ്ഞതുകൂടി മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വന്നവഴിയെ പൊക്കോളാം. നിങ്ങൾ വെറുതേ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ട.” എന്നു കഞ്ഞി രാമൻനായർ പറഞ്ഞതിൽ പ്രകൃത്യാശ്വസിതമായ ഒരു പ്രയോഗം കുമാരൻനായർക്കു സുഖമായില്ല.

“നല്ലവണ്ണം മനസ്സിരുത്തുവാനുള്ള മിടുക്കും അതിനടുത്ത പരിചയവും ഉള്ളവർക്കു വായുവിന്റെ എത്രയും സൂക്ഷ്മമായ ചലനഭേദത്തിൽനിന്നു ഏറ്റവും കലർന്നിട്ടുള്ള ശബ്ദവുമൂടി വേർതിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേകശക്തി ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ഞാൻ അതു ശീലിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു കായ്കുമ്പൻ ഇന്നുനിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് എനിക്കു മനസ്സിലാവണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകേൾക്കേണ്ടതെന്നുവേണം. വത്ര. ഇനി ഏതെങ്കിലും അമാന്തിക്കേണ്ട. നട്ടക്കുന്ന വഴിക്കു സംസാരിക്കാം.”

എന്നുപറഞ്ഞിട്ടു കുഞ്ഞിരാമൻനായരൊരുമിച്ചു നടന്നുതുടങ്ങി. കുമാരൻനായർ അടുത്തു പിന്നാലെയും ചുറ്റപ്പെട്ടു.

വളരെത്തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചിരിപ്പോൾ അവർതമ്മിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. സംഭാഷണത്തിന്റെ അധികം ഭാഗവും കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ ഓഹരിയിൽപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞ് “അപ്പോ കുമാര” എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ, അമ്മാമൻ പറഞ്ഞതി നേഴ്സി “വയ്ക്കുകയോ അമ്മാമന്റെ ഓർമ്മയെപ്പറ്റിയോ ചൊല്ലുകമാത്രമേ മരുമകനു ഭാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സ്നേഹനാപുരുഷന്റെ ജോലി എപ്പോഴും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകമാത്രമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഭ്രാന്തെത്തന്നെ, ശിഷ്യനെത്തന്നെ ശങ്കരമേനവനെത്തന്നെ പേക്ഷിക്കുകയെന്നും ഒപ്പിച്ചുവോ എന്നും അങ്ങിനെയല്ല, ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ഇതിനുമുമ്പും അമ്മ അവരേ കാണാൻ പോയിട്ടുണ്ട്” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞും ചോദിച്ചും തെറ്റുതീർത്തും അവർ മൂന്നുപേരും ഹൃദയകുഴപ്പത്തോടെ എത്തി. ഇവിടെവെച്ചു കുഞ്ഞിരാമൻനായർ പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞ്

“കുമാര, കുമാരൻപോയി കണ്ടുണ്ണിനായരിന്റെസ്വർഗ്ഗം വന്നിട്ടുണ്ടോ ഇപ്പോഴിൽ എന്നുവരും എന്നൊക്കെ അന്വേഷിച്ചുവരു. വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ എന്നാണു ഹാജരാവേണ്ടത എന്നുകൂടി അറിഞ്ഞുവരണം” എന്നു മരുമകനോട് കല്പിച്ചിട്ടു ഭാര്യരേ നോവനോടുകൂടി പരിവട്ടപ്പാടത്തേക്കുള്ള എടവഴിയിലേക്കു തിരിച്ചു.

കുമാരൻനായർ “ഉപ്പുംകൊള്ളാം വാവും കുളിക്കാം” എന്നു കരുതി സ്നേഹപരംഗം പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ശിവൻകാട്ടിലേക്കു ചുറ്റപ്പെട്ടപ്പോൾ കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ അത്താഴത്തിനുള്ള അരിയും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ചേരിപ്പറമ്പിലേക്കുള്ള യാത്രയായിരുന്നു.

“കുഞ്ഞികൃഷ്ണാ!” എന്നു കയ്യൊഴിവിട്ടു വിളിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞു കുമാരൻനായരെക്കണ്ടു താമസം അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. എന്നിട്ടു നെറ്റിമുട്ടിച്ചു വായ ഒരുപുറത്തേക്കുകോട്ടി എന്തെന്നില്ലാത്ത അസഹ്യതയുള്ളതുപോലെ

“എന്താ വേണ്ടത?” എന്നു കഴുത്തുവെട്ടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. ഇതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾതന്നെ കുമാരൻനായർ സാമാന്യത്തിലധികം തൃപ്തിയായി എങ്കിലും ആവശ്യം തന്നെറുതായിപ്പോയപ്പോഴായി എന്നു വിചാരിച്ച ഒരു ദീർഘശ്വാസത്തോടു കൂടി

ഒരേഴുത്ത.

— : 0 : —

(വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ഒരു സ്നേഹിതനായ മൂർത്തി)
 കല്പിക്കുന്നു വെളിച്ചമായിത്തളമെങ്ങാഞ്ഞുപ്രായ് ഭക്തിയും
 നിഷ്പക്ഷാന്തരമായ് നടപ്പുവിടെയിന്നാരോഗ്യമായ് രോഗവും
 അപ്പോൾപ്പോൾ ശിശുക്കൾമുഖമിടെജ്ജീവോദയം ചൊല്ലുതു
 യിപ്പാരിൽസുമതേ! സുഖാനുഭവമുണ്ടെന്നോ നിനയ്ക്കുന്നു നീ! || 1.
 കാളം കാന്തിയിൽ നാകവും നാരകവും കൂടിക്കഴമ്പായതാ
 ണീലോകം പുനരോക്തിലീയതിരുവിട്ടാകും ഗമിക്കാവതോ?
 കാലേ തങ്ങളെ കർമ്മം കയറിനാൽകണ്ടും കടക്കിട്ടു താൻ
 മാലേനൂനമിമപ്രപൃത്തിയൊഴിയും നാമെങ്ങുചെന്നാലിനി? || 2.

(തജ്ജമ) (ശബ്ദം) (ശബ്ദം) കമാത ആശാൻ.

(തുടരും)

പലവക.

— : 0 : —

(പുസ്തകപരിശോധന.)

ധർമ്മപുരിയം (കഥകളിപ്പാട്ട്):— "തപസ്സു" നാരായണൻനമ്പി അവർകളുടെ കൃതിയായ മെൽപറഞ്ഞ പുസ്തകം ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ മുഴുവൻ സംസ്കൃതവും പദങ്ങളെല്ലാം മണിപ്രവാളവുമാണ്. കഥകളിയിൽ പ്രായേണ വിമുഖന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മലയാളികൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള കൃതിയേപറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരിൽ കവിത സാമാന്യത്തിലധികം നന്നായിരിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. "എന്നാൽ ഞം കവിത വായിക്കുവാൻ ക്ഷമയുള്ളവരായ് ഇതിനെപറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നാണ്" ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്. കവിതയ്ക്കു പഴക്കവും ഓജസ്സും ഉണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല കഥകളിയിൽ അവശ്യം വെണ്ടുന്ന രസനിഷ്ഠനികളായ പദങ്ങളും ഇതിൽ ധാരാളമുണ്ട്." എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുഞങ്ങൾ വായനക്കാരെ ഭരിപ്പിക്കുന്നില്ല. ധർമ്മപുരി അംഗമതിയുടെ അടുക്കലക്ഷ പൊകമ്പാൾ പിറവിയെടുത്തു കവിതയുടെ മനോധർമ്മത്തിന്നനുരൂപമായിരിക്കുന്നു. ആത്മോദ്യോഗപ്രദമായിട്ടുള്ള പദങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചതു പാത്രത്തിന്നു ചെറുതുതന്നെ. എന്നാൽ അച്ചടി ഒന്നുമാത്രമാണ് ഓജ്ജ്വലമായിരിക്കുന്നത്.

സ്വന്തം .

പഞ്ചകോശവിവേകപ്രകരണം, ദക്ഷിണാമൂർച്ചസ്തകം, ശ്രീമൽ ഭഗവദ്ഗീത, ഈ പുസ്തകങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായങ്ങൾ വഴിയെ.

T. S. Subramania & Co.,

താമ്രബല വിഹാരം ഒരു സുഖാനുഭവ സാധനം തന്നെ.

— : 0 : —

ചെറിലമുറക്കിണസപാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തുച്ഛപ്രദമായ
സുഗന്ധവസ്തു. രത്നം. വിശേഷം. തുച്ഛപ്രദം.

ഇത മേത്തരം കശുരി, പനിനീർസത്തം, അത്തർ മറ്റും സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ എന്നിവ
വേർതിട്ടാക്കിയതായി നൂതനമായ ഒരു കൂട്ടാകുന്നു. ചെറിലമുറക്കിണ അതിരസം ഉണ്ടാ
കും. മുറുകുന്നതിൽ ഇത അതിസുഖാനുഭവമുണ്ടാക്കുന്ന സാധനമാകയാൽ അവിൽ ഈ സാധ
നത്തെ വാങ്ങി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ക. ണ.

ഒരു അമുക്കിണ വില ... 0 4 25 1/2.

12 അമുക്കിറുകൾ ... 2 12

തപാൽ കൂലി പുറമെ.

DANTADABANA CHURNA. ദന്തധാബന ചുണ്ണം

ശ്രുതിപ്പെട്ട പല്ലു രോഗാന്തര പൊടി. ഒരു പെട്ടിക വി. ൧൦-3 ണ. തൊണ്ണൂറുകെട്ടുക
ൾക്കും, പല്ലിലൊ, അതിന്നടുത്തൊ ഉണ്ടാവുന്ന പുണ്ണുകൾക്കും, പല്ലിന്റെ വേിച്ച പോകലി
ന്നും വേദനക്കും പല്ലിൽനിന്നു ചോരപോകുന്നതിന്നും വായ നാറ്റത്തിന്നും മറ്റും ഉതക
ന്ന ഒരു പൊടിയാണിത്. ഈ പൊടി പല്ലിപ്പുണ്ടാവുന്ന കുറ, കെട്ട മുതലായവയെ നശിപ്പി
ക്കും. പല്ലുകൾക്കു മിഥ്യപോൽ കുമ്പായമിട്ടപോല പറ്റിപ്പിടിച്ചുകാണുന്ന ഒരു വസ്തുവു
ണ്ടു, അതിനെയും ഈ പൊടി നശിപ്പിച്ചു നീക്കും. നാറ്റമുള്ള സമയ ദന്ത സങ്കരങ്ങളും
മേയും ഈ പൊടി നശിപ്പിക്കും. പല്ലിനുള്ള പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനെയെല്ലാം കള
യും മുത്തുപോലെ വിളങ്ങുന്ന പല്ലുകളെ ഈ പൊടിക്കൊണ്ടു സമ്പാദിക്കാം. പല്ലുകൾക്കു ബ
ലവും ശക്തിയും ജനിക്കും. ഊണിന്ന ഒരു തുച്ഛവും വരും. ദന്ത വേദന ഉണ്ടാകുമ്പോൾ
പുണ്ണം കരുവും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ഈ പൊടി വളരെ നന്നാ. ഇതിന്നു പുളിരസമുദിച്ചു. വ
ളരെ മിനസമാംവണ്ണം നേരിയ പൊടിയാക്കിയ ചുണ്ണമാകുകൊണ്ടു പല്ലിന്നു ഉരസൽതട്ടി
കെട്ടുവരുന്നതല്ല. പല്ലുകൾക്കു മീച്ചൽതട്ടിയൊരോരം വരുന്നതിനെ ഈ പൊടി തടുക്കും.
പല്ലുകളിൽ കടിക്കൊണ്ടു നാശം വരുത്തുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അണുപ്രാണികൾ ഉണ്ടു,
അവയെ ഈ പൊടി കൊല്ലും. തൊണ്ണൂറുകളെ ചൂട്ടപിടിപ്പിച്ചൊ വേദനപ്പെടുത്തിയൊ ചോ
രിച്ചൽ മുതലായതൊന്നും െരം ചുണ്ണമേലും ഉണ്ടാവില്ല. നാവിന്നും മൂക്കിന്നും ഈ ചുണ്ണം സു
ഖകരമാണു. കിഴവന്മാർ പ്രത്യേകിച്ച ഈ ചുണ്ണം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണു. അപ്പോൾ അ
വർ പല്ലുകൊണ്ടു പ്രയോജനം മരണപശുതമുണ്ടാണെന്നും. വായക്കു തുച്ഛവും സൗ

രദ്യമനുഗതമാകയാൽ ശാസ്തത്തിന്ന ഒരു നല്ല മണമുണ്ടാവും വായനാനന്ദം ദൃഷ്ടമാകട്ടെ— അതു ഉണ്ടാവില്ല. നല്ല ഒരു മണം വായിൽനിന്ന പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

KARPURARISTHA. കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം. നല്ലപ്പീനത്തിന്നുള്ള പ്രത്യേക ഔഷധം.

(വിഷ്ണുചിങ്കുളം സിദ്ധൗഷധം.) ഒരു കപ്പികുറിപ്പിന്നു. കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം, വിഷ്ണുചിങ്കുളം, അതിസാരം, വയറിലകർഷി, ദഹനക്കുറവു, ചെറിയപ്പനിപ്പട്ടം കേട്, അടി വയറിലിന്ന വിസ്വാദം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കു നല്ല മരുന്നാണു. ഈ ഔഷധം പല ചുരുക്കത്തായ വേദനകളെ തീർത്തു അപചയങ്ങൾക്കു ശാന്തമായ പ്രസാദചൈതന്യത്തെ വരുത്തും. അപചയങ്ങൾക്കു ക്ഷണസംഭവങ്ങളായ വിറയൽ പിടിച്ചൽ മുതലായ വികൃതികളെ മാറ്റും. മലത്തിന്റെ അയച്ചിൽ മാറ്റി മലത്തെ കെട്ടി മലവസ്ഥം വരുത്തി സ്വപ്നം കൊടുക്കും. അരീൻ (കുറുപ്പ്) കൂടീട്ടുള്ള അന്യ മരുന്നുകളെപ്പോലെ ഹൃദയം തലവേറേയെ ഉണ്ടാക്കില്ല. തലതിരിച്ചൽ, ഉറക്കം, ദാഹം, ആവസ്ഥ, ദോഷം മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. അല്പ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചെട്ടിയും വേദനയും നോവുകയും നിന്നു പോകും. ഏകദൂഷികപ്രയോഗകരായ മോമിയപ്പടി വൈദ്യനും ബഹുദൂഷികപ്രയോഗകരായ അല്ലെപ്പടി വൈദ്യനും കൊടുക്കുന്ന കർപ്പൂരം ദോരോരോൾ എന്നിത്യാദി മരുന്നുകളേക്കാൾ തങ്ങളുടെ കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം ഇന്ത്യയിലെ മരുന്നുകളുടെ ദോഷങ്ങൾക്കും അതിന്റെ സാമജസപദാർപ്പങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാണു. ഇതു തങ്ങളുടെ അനുഭവമാണു.

മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകളുടെ താഴെ എഴുതിയ മേൽവിചാസത്തിൽ ഇഷ്ടിക്കിലോ മലയാളത്തിലോ തമിഴിലോ എഴുതി വെച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു.

ഏ. നാ. ടി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യം ആൻഡ് കമ്പനിയായ

33 ആർമിനിയൻ സ്റ്റീറ്റ്,

മദിരാശി.

സരസ്വതിതൂവൽ.

(THE SARASWATI PEN.)

ഒരിക്കൽ മെഴി മുക്കിയാൽ 300 മുതൽ 500 വരെ വാക്കുകൾ എഴുതാം.

സൂത്രലിഖിതങ്ങൾ.

സർ. ഡാർട്ടൻ ലൊറൻസ് (കെ. സി. ഐ. ഇ.) ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റ ജനറലുടെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി:— സരസ്വതിതൂവലുകൾ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവയായി കണ്ടു. താങ്കളുടെ നൂതനമായ ഈ കണ്ടുപിടിപ്പിന്നു താങ്കൾക്ക് എല്ലാ ജയവും സിദ്ധിക്കട്ടെ.

സർ. ലൊറൻസ് ജെങ്കിൻസ് (കെ. സി. കെ. സി. ഐ. ഇ.) ബോംബെ ഹൈക്കോർട്ട് കന്നോംജുഡീ:— സരസ്വതിതൂവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. കുറെ തൂവലുകൾ താങ്കൾ എന്നിക്ക് അയച്ചുതന്നാൽ ഇപകാരം.

ബഡ്ജറ്റ് മഹാരാജാധിരാജ ബീജായി ചാലഡ മഹ
താബ് ബഹദൂർ:— ഈ സൂത്രവിദ്യയിൽ നാം വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നാട്ടോർ മഹാരാജ ബഹദൂർ ജഗന്നിന്ദ്രനാഥരോയി:— മഹി
നിഷ "സപാൻ" തുറൽപേപ്പർ മിക്കവാറും ആതുര ഉപയോഗമുള്ളതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാ റാജ് സിങ് ബഹദൂർ:— ഞങ്ങളു
ടെ പരിപാലനം താമസം തീരെ അർഹമാണ്.

രാജാ പെരറിമോഹന മൂക്കുജി:— (സി. എസ്. ഐ):— സർ
സപതി തുറൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ജസ്റ്റീസ് ശാരദ ചാരുമിത്രൻ:—
ഈ വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമാണെന്നാണ്.

പണ്ഡിതർ കെ. എം. ഗോമതി (സി. എൽ.) മഹാഭാരത പരിഭാഷ
കൻ:— "സ്റ്റീൽപേപ്പർ" ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാവരും പാലനം ഇതിന് പാത്രമായി
നീക്കുന്നതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ഓർ. ടി. ഗ്രഹിയോർ (എ. സി. എസ്.)
കമ്മിഷൻ മിനിസിറ്റാൽ ചേർമ്മൻ:— താമസം തുറൽ തുറക്കുമായ ഒന്നാണെന്നു ക
ണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതാണെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ എച്ച്. ഡി. വില്യംസ് (എ. സി. എസ്.), കമ്മീഷൻ:—
കൂടുതൽ മഹിമയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്. ഒരിക്കൽ മകിയോട് മൂന്നു നാലു പായ കയ്യാട
ലാസ് എഴുതാവുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. ഡി. (എ. സി. എസ്.) കലക്ടർ:— തുറൽ വളരെ
സൗകര്യമുള്ളതും കണ്ടുപിടിത്തം സൂത്രം സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുമാണ്.

മിസ്റ്റർ എസ്. സി. മിത്രൻ, ഡിപ്യൂട്ടി മജിസ്ട്രേറ്റ്:— നല്ല വിദ്യ വ
ളരെ തുറക്കും.

മിസ്റ്റർ ജി. ചക്രവർത്തി, സിമിണ്ടർ, ബാംബു മിനിസിറ്റാൽ ചേർമ്മൻ:—
കണ്ടുപിടിത്തം സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുമാണ്. തുറൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ള
താകുന്നു.

മിസ്റ്റർ സീതാകുമാരി, ജാപ്പാർ “ഡിൻഗാജിറം”-ന്
മാജം പ്രസംഗം:— താങ്കളുടെ ഉപയോഗകരമായ കണ്ടുപിടിക്ക് ജയത്തെ പ്രാപി
ച്ചതിന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

റവറണ്ട് ഡോക്ടർ മോറീസൻ (എം.എ):— കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം
സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുവെന്നു.

ഡോക്ടർ എം. എൻ. ഗാന്ധലി, കൊൺപുരി:— ഇതിന്റെ ഫല
പ്രാപ്തി കേൾവിപ്പെടുത്താനാണെന്നു ഞാൻ.

പ്രൊഫസർ എച്ച്. സ്റ്റീഫൻ (എം. എ):— സരസാതിതൃവർക്ക് ഞാ
ൻ ഉപയോഗിച്ചുനോക്കിയതിൽ വളരെ ഫലപ്രാപ്തിയുള്ളതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ സറാട്ട് കെ. മുളളിച്ച് (എം. ബി. സി. എം.):— എഴുത്ത
റിയുന്ന ലോകത്തിൽ ഇതിന്നു വളരെ ചെലവുണ്ടാകുമെന്ന ഞാൻ തീർച്ചയായി പറയുന്നു.

ഡോക്ടർ എസ്. സി. ബാനജ്ജി (എം. എ, എൽ. എൽ. ഡി):—
മകിനിറച്ച തുവർ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യോഗ്യന്മാർ അപയെ ഉപയോഗി
ച്ചുനോക്കിയതിൽ ഞാൻ അപര താങ്കളുടെ തുവർക്കുവേണ്ടി നന്നായി എഴുതുകയില്ലെന്നു
കാണാതിരിക്കില്ല.

	വി.ല.	ക.	ണ.	പ.
12 തുവർകൾക്ക്	...	...	...	0 8 0
72-ന്	...	...	...	2 12 0
144-ന്	...	...	...	5 8 0

“വി. പി.” പൊസ്റ്റായി അയപ്പാൻ 4 ണ. പരമ.

താഴെ കാണിച്ച കമ്പനിയെക്കുറിച്ചു അറിയുവാൻ കിട്ടുന്നതാണു്.

ടി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യം ആൻഡ് കമ്പനിയർ

33, ആർമീനിയൻ സ്ക്വയറു്,

ചെന്നൈ.

T. S. SUBRAMANIA & Co.,

Agents,

33, Armenian Street, .

Madras,

T. S. Subramania & Co.,

താമരപ്പുല വിഹാരം ഒരു സുഖാനുഭവ സാധനം തന്നെ.

—:0:—

വെറിലമുറക്കിടൊസപാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തുച്ഛപ്രദമായ
സുഗന്ധവസ്തു. രമ്യം. വിശേഷം. തുച്ഛപ്രദം.

ഇത മേത്തരം കയ്യൂരി, പനിനീർസത്തം, അത്തർ മറ്റു സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ ഏണിപ്പ
ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ടായ ഒരു നല്ല ഒരു കൂട്ടാകുന്നു. വെറിലമുറക്കിടൊസതിരസം ഉണ്ടാ
കും. മുറുപ്പു നന്നാകും ഇത അരിസുഖാനുഭവമായൊരു സാധനമാകയാൽ അവർ ഈ സാധു
നത്തെ വാങ്ങി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

	ക.	ണ.
ഒരു അളക്കുന്ന വീഡ്	0	4 മാത്രം.
12 അളക്കുകൾക്കു	2	12
താമരപ്പുലി പൂവ്.		

DANTADABANA CHURNA. ദന്തധാവന ചുണ്ണാമ്പ്

ശുദ്ധിപ്പെട്ട പല്ലു തേപ്പുണ്ടാക്കു പൊടി ഒരു പെട്ടിക വില്പന-8 ണ. തൊണ്ണൂറുകെട്ടുക
നീക്കം, പല്ലിലൊ, അതിന്നടുത്തൊ ഉണ്ടായുന്ന പല്ലുകൾക്കും, പല്ലാൻറ ഭവിയ ചോക്കലി
ന്നും വേദനക്കും പല്ലിൽനിന്നു ചോരചോകുന്നതിന്നും പായ ഞ് അതിന്നു 2000 ഉണ്ടാ
ന്ന ഒരു പൊടിയാണിത്. ഈ പൊടിപറ്റിപ്പുണ്ടായുന്ന കുറ, കേട് മുഖമുഖം നശിപ്പി
ക്കും. പല്ലുകൾക്കു ചിലപ്പോൾ കുമ്പായമിട്ടപോല പറ്റിപ്പിടിച്ചാണെന്നു ഒരു വസ്തുവ
യ്ക്കു. അതിനെയും ഈ പൊടി നശിപ്പിച്ചു നീക്കും. നാറ്റമുക്കു സകല ദന്ത സകല
മേയും ഈ പൊടി നശിപ്പിക്കും. പല്ലിന്റ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനെയെല്ലാം കൂട
യും മുത്തുപോലെ വിടങ്ങുന്ന പല്ലുകളെ ഈ പൊടിക്കൊണ്ടു നശിപ്പിക്കും. പല്ലുകൾക്കു ബു
ദ്ധ്യം കേടിയും ജനിക്കും. ഉണിന്ന ഒരു തുച്ഛവും വരും. ദന്ത ഭവിയ ഉണ്ടാകിൽ
പല്ലും കരുവും ഉണ്ടായുമ്പോൾ ഈ പൊടി വളരെ നന്നം. ഉരുന്ന പച്ചിരസമില്ല. വ
ളരെ മിനുസമാംവണ്ണം നേരിയ പൊടിയാക്കിയ ചുണ്ണാമ്പുകൊണ്ടു പല്ലിന്നു ഉരസുകതട്ടി
കേടാക്കുന്നതല്ല. പല്ലുകൾക്കു ചീട്ടൽതട്ടിയതൊക്കെ വരുന്നതിനെ ഈ പൊടി തടയ്ക്കും
പല്ലുകളിൽ കടിക്കൊണ്ടു നാശം വരുത്തുന്ന അരിസുക്കുണ്ടായ അണുപ്രാണികൾ ഉണ്ടു
അവയെ ഈ പൊടി കൊല്ലും. തൊണ്ണൂറുകെട്ടു ചൂട്ടപിടിപ്പിച്ചൊ വേദനപ്പെടുത്തിയൊ പൊ
രിച്ചൽ മുതലായതൊന്നും ഈ ചുണ്ണാമ്പും ഉണ്ടാവില്ല. നാവിന്നും മൂക്കിന്നും ഈ ചുണ്ണാമ്പും സു
ഖകരമാണു. കിഴവന്മാർ പ്രത്യേകിച്ച ഈ ചുണ്ണാമ്പും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണു. അപ്പോൾ അ
വർക്കു പല്ലുകൊണ്ടു പ്രയോജനം മരണപര്യന്തമുണ്ടാസ്സും. വായക്കു തുച്ഛവും സു

നല്ല മുതലായവയെക്കൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഒരു നല്ല മണമുണ്ടാവാൻ വേണ്ടത്. മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു മണമുണ്ടാവില്ല. നല്ല ഒരു മണം വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

KARPURARISTHA. കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം. നല്ലപ്പരിമളത്തിന്നുള്ള പ്രത്യേക ഔഷധം. (വീര്യവികാസകളുടെ സിദ്ധൗഷധം.)

ഒരു കർപ്പൂരം റില 8 ന്. കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം, വിര്യവികാ, അതിസാരം, വയറിളക്കം, ഹൃദയം, ചെറിയപ്പനി, അതി വയറിളക്കം, വിര്യം എന്നിവയെക്കൊണ്ടു മറ്റേതെങ്കിലും നല്ല മരുന്നാണ്. ഈ ഔഷധം പല ജന്മമായ വേദനകളെ തീർത്തു അവയവങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായ പ്രസാദമെത്തുവരുത്തും. അവയവങ്ങൾക്കു ക്ഷണസംഭാവമായ റിലയൽ പിടിച്ചു മുതലായ വികാരികളെ മാറ്റും. മലത്തിന്റെ അയച്ചിൽ മാറ്റി മലത്തെ കെട്ടി മലബന്ധം വരുത്തി ബലം കൊടുക്കും. അരിൻ (കർപ്പൂ) കൂടിയുള്ള അന്യ മരുന്നുകളെപ്പോലെ ഔഷധം തലവേ നെയ്യെ ഉണ്ടാക്കി. തലതിരിച്ചൽ, ഉറക്കം, മദര, ആവസ്ഥ, മോഹം മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാത്രം. അല്ല നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കൂടിയും വേദനയും നോവുമാണ് നിന്നു പോകും. ഏകദേശികപ്രയോഗകാരായ ഹോമിയോപ്പതി വൈദ്യരും ബഹുദേശികപ്രയോഗ കാരായ അല്ലോപ്പതി വൈദ്യരും കൊടുക്കുന്ന കർപ്പൂരം ക്ലോറോഡൈൻ എന്നിത്യാദി മരുന്നുകളേക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾക്കും അതിന്റെ സഹജസംഭാവങ്ങൾക്കും പറ്റിയതാണ്. ഇത ഞങ്ങളുടെ അനുഭവമാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകൾ താഴെ എഴുതിയ മേൽവിവരസത്തിൽ ഇപ്പോഴും പല മലയാളത്തിലോ തമിഴിലോ എഴുതി ചൊരിയുന്നുണ്ടുതാനും.

എന്ന ടി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യം ആൻഡ് കമ്പനിയാർ

33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റ്രീറ്റ്,

മദ്രാസ്.

സരസ്വതിതൂവൽ.

(THE SARASWATI PEN.)

ഒരിക്കൽ മതി മുക്കിയാൽ 300 മുതൽ 500 വരെ വാക്കുകൾ എഴുതാം.

സൂത്രലിഖിതങ്ങൾ.

സർ. ഡാർട്ടൻ ലൊറൻസ് (കെ. സി. ഐ. ഇ.) ഊട്ടാഗറാജ്ജി മുന്നരുടെ പ്രൈവറ്റ്, സിക്രട്ടേരി:— സരസ്വതിതൂവലുകൾ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവയായി കാണുന്നു. താങ്കളുടെ നൂതനമായ ഈ കണ്ടുപിടിത്തം താങ്കൾക്ക് എല്ലാ ജനവും സിദ്ധിക്കട്ടെ.

സർ. ലൊറൻസ് ജെക്കിൻസ് (കെ. സി. കെ. സി. ഐ. ഇ.) ബോംബേ ഹൈക്കോട്ട് കന്നാജ്ജി:— സരസ്വതിതൂവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. കൂടെ തൂവലുകൾ താങ്കൾക്ക് എനിക്ക് അയച്ചുതരുന്നതിന് ഉപകാരം.

ബസ്ഥാൻ മഹാരാജാധിരാജ ബീജായി ചാൻഡ മഹ
താബ് ബഹദൂർ:— ഈ സൂത്രവിദ്യയിൽ നാം വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നാട്ടോർ മഹാരാജ ബഹദൂർ ജഗനിന്ദ്രനാഥറോയി:— മക്കി
നിറച്ച “സ്ഥാൻ” തുറൽപ്പോലെ മിക്കവാറും അത്ര ഉപകാരമുള്ളതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാ റാജ്ജിത് സിങ് ബഹദൂർ:— ഞങ്ങളു
ടെ പരിപാലനക്കീ താങ്കൾ തീരെ അറിയാകുന്നു.

രാജാ പെയറിമോഹന മൂക്കജി:— (സി. എസ്. ഐ):— സര
സ്വതി തുവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ജസ്റ്റീസ് ഗാദാ ചാരുമിത്രൻ:—
ഇതു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു കണ്ടുപിടിപ്പിൽതന്നെയാണ്.

പണ്ഡിതർകെ. എം. ഗാംഗുലി (ബി. എൽ.) മഹാഭാരത പരിഭാഷ
കൻ:— “പുസ്തകപെൻ” ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുടേയും പാലനക്കീ ഇരട്ടി പത്രമായി
നീക്കുകുന്നതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ജെ. ടി. ഗ്രിഗിയോർ (ഐ. സി. എസ്.)
കല്ലുത്താ മനീസിപ്പാൽ ചെങ്കാൻ:— താങ്കളുടെ തുവൽ തൃപ്തികരമായ ഒന്നാണെന്നു ക
ണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്കൂളം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതാണെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ എച്ച്. ഡി. വില്യംസ് (ഐ. സി. എസ്.), കരികൻ:—
കൂടക്കൂടെ മക്കി മരുന്നെന്ന ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. കരികൽ മക്കിയാൽ മൂന്നു നാലു പായ കുത്തുട
ലാസ്സ് എഴുതാവുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. ഡി. (ഐ. സി. എസ്.) കലാകർ:— തുവൽ വളരെ
സൗകര്യമുള്ളതും കണ്ടുപിടിച്ച സ്കൂളം സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുതന്നെ.

മിസ്റ്റർ എസ്. സി. മിത്രൻ, ഡിപ്യൂട്ടി മജിസ്ട്രേറ്റ്:— നല്ല വിദ്യ വ
ളരെ തൃപ്തികരം.

മിസ്റ്റർ ജി. ചക്രവർത്തി, സിമിണ്ടാർ, ബാംബെ മനീസിപ്പാൽ ചെങ്കാൻ:—
കണ്ടുപിടിച്ച സ്കൂളം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുതന്നെ. തുവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ള
താകുന്നു.

മിസ്റ്റർ സീതാകുഹോരി, ജാപ്പാൻ “ഡിൻഗാജിറുസാൻഗിയെ” സമാജം പ്രസിഡെണ്ടു:— താങ്കളുടെ ഉപയോഗകരമായ കണ്ടുപിടിപ്പുകൾ ജയത്തെ പ്രാപിച്ചതിന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

റവറണ്ട് ഡോക്ടർ മോറീസൻ (എം.എ):— കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുതന്നെ.

ഡോക്ടർ എം. എൻ. ഗാന്ധലി, കേംബ്രിഡ്ജ്:— ഇതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി കേൾവിപ്പെടാനാത്തതെന്നുതന്നെയാണി്.

പ്രൊഫസർ എച്ച്. സ്ലീഫൻ (എ. എ):— സരസപതിതരൽ ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുനോക്കിയതിൽ വളരെ ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ സറാട്ട് കെ. മുളളിക് (എം. ബി. സി. എ.):— എഴുത്തുവരുന്ന ലോകത്തിൽ ഇതിന്നു വളരെ ചെലവുണ്ടാകുന്ന ഞാൻ തീർച്ചയായി പറയുന്നു.

ഡോക്ടർ എസ്. സി. ബാനർജി (എം. എ, എൽ. എൽ. ഡി):— മക്കിനിറച്ച തൂവൽ രാപയോഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യോഗ്യന്മാർ അവയെ രാപയോഗിച്ചുനോക്കിയതിന്റെയും അതിൽ താങ്കളുടെ തുടർച്ചയായ നന്നായി എഴുതുമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാതിരിക്കില്ല.

	വി.ല.		ക. ണ. പ.		
12 തൂവലുകൾക്ക്	...	...	...	0 8 0	
72-ന്	...	...	...	2 12 0	
144-ന്	...	...	...	5 8 0	

“വി. പി.” പൊസ്റ്റായി അയപ്പാൻ 4 ണ. ചെ. ര.

താഴെക്കാണിച്ച കമ്പനിയെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണി്.

ടി. എസ്. സുബ്രാമണ്യം ആൻറ് കമ്പനിയർ

33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റീറ്റ്,

മദ്രാസ്.

T. S. SUBRAMANIA & Co.,

Agents,

33, Armenian Street,

Madras.

സംഗതിചിഹ്നം.

—————:0:—————

	ഭാഗം.
൧. മാനുഷ ചരിത്രരണം- കെ. ചരമുചിള്ള എം. എ.	൨൦൦
൨. പുരാണ പുരുഷന്മാർ- ...	൨൦൩
൩. ബൃഹസ്പതി- എ. ശങ്കരപ്പുതുവാൾ ബി. എ. ബി. എൽ.	൨൧൧
൪. ഒരു നീതംകുറഞ്ഞ കത്ത്- സി. എസ്. ജി. പി.	൨൧൪
൫. പത്രചരിത്രം- എ. നാരായണപ്പുതുവാൾ ...	൨൨൨
൬. ആലോചനക്കുറവ്- പി. വി. കുട്ടൻ (പി. എ)	൨൩൩
൭. പച്ച മലയാളം- പച്ച മലയാളി ...	൨൩൭
൮. ഭാരതീയഗ്രന്ഥം- രേഖപ്പെടുത്തി നാരായണൻ റാണി ...	൨൪൨
൯. ഒരു വിലാപം- സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ ചോറ്റി ...	൨൪൩
൧൦. ഒരേയ്ക്കത്ത- എൻ. കുമാരൻ ഭട്ടാർ ...	൨൪൭
൧൧. വിദ്യാഗുണദോഷം- കൊട്ടു നല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി ത്തമ്പുരാൻ ...	൨൪൮
൧൨. കേരളകുറിയി രത്നമാല- ...	൨൪൯
൧൩. ഒരു ദൂതരണം- ...	൨൫൩
൧൪. പലവക- ...	൨൫൪

പുസ്തക പരിഭാഷണം.

MO-1736-

15 രസികരഞ്ജിനിയിൽ ചുതിയ വരികൾ ഉണ്ടാക്കി അവയുടെ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി ചിരിച്ച് ചേരുവിവര പട്ടികയോടുകൂടി ആസംഗ്രഹ രൂപീകരിച്ച് അടയ്ക്കുന്നവർക്ക് എ. ഉറപ്പികയിൽ കുറയാതെ ഒരു സംഗ്രഹം 1000 രൂപ വീതം കമ്മീഷനും 100 രൂപയിൽ കുറയാതെ ചിരിച്ചടയ്ക്കുന്നവർക്ക് മേൽ പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും 500 രൂപയോളം ഉറപ്പികൾ രഞ്ജിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവീതം സൗജന്യവുമെങ്കിൽ കൂടുതലും.

ര. ര. മാനേജർ.

.നാളിടംവരെ ചെന്നെത്തുമെങ്കിൽ പേരുവിശദം.

[illegible][illegible]

10. 10. 20.

നോക്കൂവിൻ !

നോക്കൂവിൻ !!

ചേരയിൽ പരമേശ്വര ഭട്ടതിരി.

അഞ്ചാംതിരൂർ.

മേ ൧൭ കി.മീ.

മുപ്പത്തിത്തൊട്ടായി.

എല്ലാമാരിരി നെന്നീസ് ബ്ലാറുകിളും തൃപ്പിക്കൊമ്പത്തും ഇവിടെ കേടപാടുതീർത്ത
കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഉപായപ്പണി ഇവിടെ കാണിട്ടു. നന്നാത്തരം ശീമകൂട്ട മുതലായ സാമാന
ങ്ങൾ മാത്രമെ ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ. കൂലി ചുരുക്കം. പണിമെച്ചം.

ചതുവിൻ !!

വരുവിൻ ::

ഇക്കേ ഇളമന ഹരി
ഓപ്പണിത്തു

ചുണ്ടുകൾ ന.

വൃശ്ചികമാസം.

ലക്കം ൪.

മംഗളം.

—:0:—

പൊക്കമുപ്പാർസമം സാപ്പുട്ടുപതിനയമൻ
നീട്ടിടും മൂന്നുനാക്കോ
ചൊൽക്കൊള്ളും വിഷ്ണുചാദാരുണിമതിരളുമാ
ഗ്ലോറിയൻ മൂന്നൊഴുകോ
മുക്കുണ്ണൻ ചൊപ്പിൽ മൂന്നുനിയമണയുവതോ
യെന്നുവാനോർന്നിനക്ക
നക്കാളീന്ദ്രലമേലും മഹിഷനിണമൊഴ
ക്കത്തു മൂന്നും ജയിയ്ക്കും.
നടുവത്ത് മഹൻ നമ്പൂരി.

മാനവ പരിഷ്കാരണം.

—:0:—

പരിഷ്കാരം എന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യോഗ്യതാശാസ്ത്രം ഏതെല്ലാം? റം ചോദ്യത്തിനു സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു ഉത്തരം കല്പിക്കുന്നതു കഠിന വിഷയമാണ്. ഓരോ ജാതിക്കാരന്റെ ഇടയിൽ ഒരു കാലത്തുതന്നെ പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി ഏകരൂപമായ ഒരു ധാ

തന്നെയോ അഭിപ്രായമോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നില്ല. വിദ്യാപ്രചാരം കുറവുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കുറെ വാക്യവും പരലേഖനം, പതിനാലുപുത്തവും, ഇരുപത്തിനാലു പുത്തവും, നാലഞ്ചു സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു ആശാനെയോ ഏഴുതരം നെയോ പരിഷ്കൃതപുരുഷനാണെന്ന വിചാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. പ്രായേണ അപരിഷ്കൃതനായ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ വല്ലതും ഏഴുതരം കൂട്ടിവായിക്കാനും അറിയാവുന്നവർ വലിയ വിഭാഗമാണെന്ന നിലയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ചില രാജ്യങ്ങളിൽ, ചില ചിലവറപരിഷ്കാര ജയിച്ചുകൊണ്ടു പത്രങ്ങൾക്കു വല്ല ലേഖനമോ, ശ്ലോകങ്ങളോ ഏഴുതി തട്ടിമുപ്പിക്കുന്ന പൊടിരസികന്മാർ വ്യപ്തത്തിയുള്ളവരെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും കലാവിദ്യാപരിശീലനത്തിനും ആയി സ്ഥാപിതങ്ങളായ മഹാപാഠശാലകളും, കലാവിദ്യാലയങ്ങളും ഉള്ള പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലും, ഓം കൊല്ലത്തിനിപ്പറം നമ്മുടെ ഇന്ത്യാമഹാരാജ്യത്തിലും, 'വിദ്യാഭ്യാസം' എന്ന പദത്തിനുള്ള അർത്ഥം, നാൾക്കുനാൾ വിസ്തൃതമായിത്തീർന്നുവരുന്നതിനാൽ, ഓരോ രാജ്യങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉത്തമഫലമായ പരിഷ്കാരത്തിനും, അർത്ഥവിസ്കാരം സിദ്ധിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലാവട്ടെ ആധുനിക ഇന്ത്യയിലാവട്ടെ ഒരുത്തൻ 'പരിഷ്കൃതൻ' എന്ന നാമധേയം ഇപ്പോൾ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ലഭിക്കുന്നില്ല. ഏതാനും ചില മാതൃഗുണങ്ങളെയോ യോഗ്യതകളുടെയോ സമുച്ചയം ആണല്ലോ പരിഷ്കാരം. യോഗ്യനായ വിഭാഗക്കാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം സർവ്വോത്തമമായ പരിഷ്കാരത്തിൽ ഏതേതു യോഗ്യതകളോ ഗുണങ്ങളോ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ചിന്തിക്കാം.

ക്ഷിപ്രഗ്രഹണശക്തി, അനുകമ്പ, സ്നേഹശീലം, സ്വതന്ത്രബുദ്ധി, തന്മയത്വം, വിനയം, സത്യനിഷ്ഠ, നിഷ്കപടത, മിതശീലം, ധീരത, ശാന്തത, ഉല്പഷേഛ, ഇത്യാദി ഗുണങ്ങൾ ഒരുത്തനുടെങ്കിൽ അവൻ സാക്ഷാൽ പരിഷ്കൃത പുരുഷൻ തന്നെ എന്ന് ഒരു മഹാവിദവാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആത്മീകമായും കായികമായും

യുഗം ഉള്ള സൽഗുണചെറുപ്പവും ആണ് പരിഷ്കാരം. ഈ മതപ്രകാരം പരിഷ്കാരം സർവ്വാനുചയമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരിണാമം ആകുന്നു.

ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസനിയമത്തിൽ മാനവപ്രകൃതിയുടെ സംസ്കൃതി, ശാസ്ത്രപരിശീലനം ഈ രണ്ടു വിധികളും അന്തർവിച്ചിരിക്കേണമെന്നു ആംഗ്ലേയ പണ്ഡിതാഡ്വനാർ ശാസനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തം അധ്യാപകന്മാരാൽ ആദരണീയമായതത്രെ.

അമേരിക്കയിലെ ഉത്തമ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ഗണ്യനായ എമർസൺ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു വിദ്യാഭ്യാസപരിപൂർത്തിക്കു കായികനിയമങ്ങളും ആവശ്യമുണ്ടെന്നാകുന്നു. പുരാതനകാലത്തിൽ സർവ്വമാവസ്ഥ എന്ന് സ്ഥാനത്തിനു അർഹനായിരുന്ന ഒരു ഋഷിക്കു സന്യാസിക്കോപോലും കായികബലം ആവശ്യമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ജീവികാലാതീതത്വം സുഖപ്രദമായതായ സംഗതികളിൽ തെല്ലാ അപ്രയാസമല്ലാ അന്തരീക്ഷചൂട് മിവികളെ സ്പന്ധിച്ചുള്ള തത്വജ്ഞാനം എന്നു അനഭവസ്ഥരായ മഹാത്മാർ സംവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ജ്ഞാനം ബാലദശമുത്തൽതന്നെ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും കാലക്രമത്തിൽ വർദ്ധനയായ അടയേണ്ടതും ആകുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കുന്നതിൽ പ്രാപഞ്ചികവാസസുഖം ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. പ്രകൃതി, പ്രേമം വിനയം വിസ്മയം എന്നു മാനസികവൃത്തികളെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അക്ഷീണപ്രസംഗിനിയാണെന്നു ജ്ഞാനോഹൃഷ്ടർ ഗ്രഹിക്കേണ്ട സംഗതിയാകുന്നു. അധ്യാപകന്മാരെപ്പോലെ ഈയിട ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പ്രകൃതിതത്വബോധനം, ബാലവിദ്യാഭ്യാസ വിധികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്.

മേൽപറഞ്ഞകാരണങ്ങളാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശ്യം, സ്വഭാവസംസ്കരണമാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുവല്ലോ. ഇനി ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ വിചിന്തനം ചെയ്തതന്നെ.

ആദ്യം സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി തന്നെ ആലോചിക്കാം. പരിഷ്കാരി

എന്നപേരിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ സ്വഭാവത്തിന് ചിലതു ണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണമല്ലോ. ഓരോ ണങ്ങൾ ഏവ; എവിടെനിന്നും സമ്പാദിക്കേണ്ടവ? പഴയ കാലങ്ങളിൽ സന്യാസികളും മുനിമാരും സ്വഭാവസംസ്കൃതിസമ്പാദിച്ചുവന്നത് വനാന്തരത്തിലും, ആശ്രമങ്ങളിലും, ഇതരജനശൂന്യമായ മഠങ്ങളിലും, ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തു ജനസാമാന്യത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും, ജ്ഞാനലാഭത്തിനും, സൗകര്യങ്ങൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തേന്ധിതി എത്രയോ പ്രയത്നം സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ജീവിതമത്സരത്തിൽ, ഗണ്യമായ ഒരു പദത്തേ സ്വകീയമാക്കേണമെന്നു കരുതുന്ന ഒരുത്തൻ, സ്വഭാവപരിഷ്കരണത്തേ പരിശീലിക്കേണ്ടത, ജനതരികളാൽ കൃത്യാന്തരകോടികളുടെ മദ്ധ്യേ തന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ സ്വഭാവസംസ്കൃതിക്കു അറിയാവുന്നതായ മാറ്റം ചരിത്രകാരികളുടെയും സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പഠനമാകുന്നു. മനുഷ്യസ്വഭാവ ഗതിയേ വിഷയമാക്കി ഗ്രവഹാരം ചെയ്യുന്ന കൃതികളത്രെ ചരിത്രകാല്പാദികൾ. ആധുനികയുവാക്കന്മാർക്ക് ഗ്രഹണയോഗ്യങ്ങളായ നാനാവിധ തത്വങ്ങൾ, പ്രമാണങ്ങൾ, വിധികൾ, ശാസനങ്ങൾ, അനുമാനങ്ങൾ എന്നിവ ഇമ്മാതിരി ഹൃദയകൃതികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗുണദോഷവിവേചനം, സത്യാവം, പരോപകാരതല്പരത, അനാത്മനീനതപം, ഇത്യാദിസ്വഭാവഗുണങ്ങൾ ചരിത്രസാഹിത്യാദിഗ്രന്ഥസമുച്ചയം പരിശീലനത്തിൽ നിന്നും ഉത്തമമാകെണ്ട ഗുണപരഷ്ഠപ്രമാകുന്നു.

പ്രാപഞ്ചിക ചരിത്രത്തിൽ ഗുണദോഷങ്ങൾ സമ്മിശ്രസ്ഥിതിയിലല്ലെ കാണപ്പെടുന്നത് എന്ന ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം. ശരിതന്നെ. ഇത സ്വാഭാവികവിരുദ്ധമല്ലല്ലോ. പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സ്രീചക്ഷുസ്സാർ നാനാതത്വത്തേ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നവരാണല്ലോ. ചിലർ ശുദ്ധഗുണികളും ചിലർ ആജന്മമരണദൃഷ്ടാന്തരം, ചിലർ സമ്മിശ്രന്മാരും ആണെന്നല്ല ലോകസമ്മതം. സമുദ്രത്തിലെ പാറകളും അപകട സ്ഥാനങ്ങളും നാവികന്മാരെ ഏതുവിധം സുഗമമായ മാറ്റത്തെ പിന്തുടരുന്നതിന് നിദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം ക

ചരിതമാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദുഷ്ടാന്തരൂപേണ വിദ്വാന്ധികളെ നല്ല വഴികളിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നാണനാം വിചാരിക്കേണ്ടത. ചുരാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിലും അറിവിന്റെ കൃത്രിമങ്ങളായ പാപകൃത്യങ്ങളും അവയിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ആപത്തുകളും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു വിദ്വാന്ധികൾക്കും വായനക്കാർക്കും, സദുത്ഥിയുടെ ഗുണത്തെയും അസദുത്ഥിയുടെ ദോഷത്തെയും കുറിച്ച് ഉപാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതിലേക്കു മാത്രമാണു. ഓരോരുത്തർക്കു പ്രത്യേകമായ സൗമ്യ നിഷ്ഠയും, സമുദായങ്ങൾക്കു ആദ്യദയഹൊതുക്കമായ ചരിഷ്ഠരണവും, സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നവിഷയങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു് അവിതർക്കീതമാകുന്നു.

രണ്ടാമതായി നമുക്കു ശ്രദ്ധക്കുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു് ഭാഷാഭൂസനാം ആകുന്നു. പരിഷ്കൃതനായ ഏവനും ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷയിൽ സമഗ്രമായും കംഗിയായും, ഏഴുതുണയിനം സംസാരിക്കുന്നതിനും, ശീലിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. രംഗാബ്ധം ചുവ്വകാലം മുതൽക്കു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണു്. വിദവാൻ എന്നപേരിന്നു ഇരിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ സ്വഭാഷയൊട്ടുകൂടി സംസ്കൃതവും ആദ്യസിങ്കേണമെന്നു പറയുപോന്നു ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ഏല്പാണാല്ലോ. സംസ്കൃതത്തിനു ചകരമായി ഇംഗ്ലീഷഭാഷ ഒന്നു മാത്രമായി എന്നുവന്നിട്ടു് ഓരോ വർഷത്തിലധികമായിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിൽ സംസ്കൃതഭാഷ ഉത്തമഭാഷയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നതു പോലെ യൂറോപ്പിൽ മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ ലത്തീൻഭാഷ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നു. അപ്പുറം ചിലെടങ്ങളിൽ രംഗപ്രഥമസ്ഥാനം ഗ്രീക്കിന്നോ ഹീബ്രൂവിന്നോ ആയും കല്പിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നു. ഈ സങ്കല്പത്തിനു മദ്ധ്യകാരണം 'വേദപുസ്തകവും' ശാസ്ത്രവിധികളും, ഈഭാഷകളിൽ ഏഴുതപ്പെട്ടിരുന്നതും, മതചണ്ഡിതന്മാർ ഈഭാഷകളിലോന്നിന്നെമാത്രം, ആദരപരസ്സരം ആദ്യസിദ്ധുപൊന്നിരുന്നതും ആണു്. തദനന്തരം എത്രയോ വർഷശതങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നാണു്, ഇതരങ്ങളും നവീനങ്ങളുംആയ ഇത്താലിയൻ, സ്പാനിഷ്, ഫ്രെഞ്ച്, ജർമൻ, റഷ്യൻ, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നഭാഷകൾക്കു ജന

സാമാന്യ പ്രചാരവും ദേശഭാഷാസാധാരണവും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയത്. സംസ്കൃതത്തെ കുറിച്ചു നാമമാത്രമായ ജ്ഞാനം പോലും പാശ്ചാത്യ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായതാൽ അത് ഏറ്റവും അറിയാമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും, സംസ്കൃതത്തിന്നുവേണ്ടി ഹിന്ദുസ്ഥാനി, മറാത്തി, ദ്രാവിഡഭാഷകൾ, ഇവയുടെ പ്രാധാന്യവും, ഇവയിൽ പ്രത്യേകമായി ഗ്രന്ഥശേഖരവും ഉണ്ടായതു നവീനകാലങ്ങളിൽ തന്നെയെന്നു സമഷ്ടിയായി പറയാവുന്നതാണ്.

കെ. ചന്ദു പിള്ള. എം. എം.

ഇതും.

പുരാണപുരുഷന്മാർ

ഡബ്ല്യു. കെ. എസ്.

പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും മറ്റുമുള്ള കഥാപുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചു നാടകാദികളിലെപ്പോലുള്ള അജ്ഞാതത്വം സർവ്വം മൂലത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിയും ചിലപ്പോൾ സാധാരണ ലൗകികസ്വഭാവത്തിൽ വിരോധമായും പ്രകൃതത്തിനനുസരിച്ചു പല ദേശാതികളും മനോധർമ്മപോലെ വരുത്തുമാറുണ്ട്. ശാകുന്തളത്തിലെ ഭൃഷ്ണന്തൻതന്നെ ഇതിന്നൊരു ഉദാഹരണമാണല്ലോ. ഭൃഷ്ണന്തൻമാരാജാവ് കാട്ടിൽവെച്ച് ശാകുന്തളയെ ഗാസ്തമായി വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാട്ടിൽ വന്നതിന്നുശേഷം അന്നുപുരവിഹാരക്കൊന്നും മറ്റും വിസ്മരിച്ചുപോയി എന്നുള്ള വാസ്തവം നായകനും മനസ്സിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോവാത്തതല്ലെങ്കിൽ അത്ഭുതമാണല്ലോ എന്നു ശങ്കിക്കാവുന്നതിനാൽ നായികക്കു നല്ല നയോപാധിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഭൃഷ്ണന്തന്റെ ശാപവും കൂടി നായികക്കു കൊടുത്തതുകൊണ്ടാണ് രംഗം കഥ ഭാരതത്തിൽനിന്നു നാടകത്തിലേക്ക് കാളിദാസൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ ലൗകികസ്വഭാവത്തിന്നു യോജിക്കുന്നത് ഭാരതമോ നാടകമോ എന്നു സംശയിപ്പാനുണ്ടോ? സൗന്ദര്യവ്യതികളായ അനേകം അനന്ത

പുരസ്കീകളോടുകൂടിയ ഒരു രാജാവ് സംഗതിവശാൽ കാട്ടിൽപെ
ച്ച സംസാർത്തിനിടയായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ മറന്നുപോയി എന്ന
ത് സാദൃശ്യമാകുന്നു. ഇതുതന്നെ കാട്ടിദാസൻ ശങ്കുത്തളയു
ടെസഖികളെക്കൊണ്ട് രാജാവാനോട് പറയിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മിപ്പ.
അതുകൊണ്ട് ഭക്തസപദാവത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഗുണഭോജങ്ങൾ
കലർത്തിട്ടുള്ള കഥാപുരുഷന്റെ കാവ്യനാടകാദികളിലേക്കാരും ചു
രണാദികളിലായിരിക്കും അധികമുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു വ്യക്തമാ
കുന്നു. നമ്മുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള യോഗ്യന്മാരുടെ ജീവച
രിത്രമറിവാൻ പ്രയത്നസമായിരിക്കെ ചുരണാദികളിൽ വിവരിക്ക
പ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഓരോ മഹാനാരുടെ സപദാവവർണ്ണത്തിന്നു ശ്രമിക്ക
ുന്നത് ഉപകാരമാകാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല.

ശ്രീമഹാഭാരതത്തിലെ കഥാനായകൻ ധർമ്മപുത്രരാണല്ലോ.
അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ ആദ്യം പ്രസ്താവിക്കാം. പാണ്ഡു മഹാ
രാജാവിന്റെ സപ്താരോഹണത്തിന്നുശേഷം ശതഗ്രാഹപർവ്വത
ത്തിൽനിന്ന് ഹസ്തിനപുരത്തിലെത്തിയതിൽപിന്നെ തന്റെ വ
ലിയഹനായ ധൃതരാഷ്ട്രരെ അഹ്നൈപ്പോലെയാണ് അദ്ദേഹം
വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ധൃതരാഷ്ട്രൻ തന്റെ മക്കളോടൊന്നിച്ച്
പാണ്ഡുപുത്രനായ ധർമ്മപുത്രാദികളേയും കൃപാചാർയ്യരുടെ അ
ടുക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്ത് ദ്രോണയത്തിൽ
ഈ കുട്ടികൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കളിസ്സാമാനം കിണ
റ്റിൽ വീണുപോയി. അതെടുപ്പാൻ വയ്യാതെയിരിക്കുന്ന സമയം
ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ഭായ്യയോടും പുത്രനോടുംകൂടി അവിടെ ചെന്നു.
'മൂന്നദിവസമായിട്ട് ഭക്ഷണം കിട്ടാതെ വിശന്നുകിടന്നുവെന്നു തെ
ങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം തരാമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കളിസ്സാധനം എടു
ത്തുതരാമെന്ന് ആ ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹനുകമ്പയോ
ടുകൂടികുടും തരാമെന്ന് ഏറ്റുപറയുവാൻ ധർമ്മപുത്രൻ മാത്ര
മേ ഉണ്ടായുള്ളു. പാണ്ഡവരാജ്യത്ത്നിന്ന് ഇഹാകംഗത്തോടുകൂടി
വരുന്ന ദ്രോണാചാർയ്യരായ ആ ബ്രാഹ്മണന്റെനേരെ ധർമ്മപുത്ര
ൻ കാണിച്ചു ഒരുദായവും ദയയും പിന്നീട് കുരുപാണ്ഡവന്മാരുടെ
ഇൽക്കഷ്ടത്തിന്നും പ്രസിദ്ധിക്കും കാരണമായിത്തീർന്നു. കുരുക്കൾ

ചാൽപ്പാലിയിൽനിന്നു ഭോണാചാൽപ്പാലിയിൽനിന്നു അടുക്കൽ ഇവരുടെ ആയു-
ധവിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞതിന്നശേഷം യുതരാശ്രമം ക്രമേണ ത-
ന്റെ ചുറ്റമ്പലിൽ പ്രതിപത്തി അധികമായി തോന്നിത്തുടങ്ങി.
എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കുപോലും ധർമ്മപുത്രരിലായിരുന്നു അധികം പ്രീ-
തി. അതിന്നു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാബോധിഗുണങ്ങളാ-
ണ്. നാട്ടുകാർക്കുള്ള പ്രതിപത്തി കറയുന്നതിന്നുവേണ്ടി വാസ്തവ-
ത്തിൽ രാത്യാചകാശിയായ ധർമ്മപുത്രരെ ഉപായത്തിൽ വാ-
ണാചരത്തിലേക്കു മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കുവാൻ യുതരാശ്രമം ആ-
ലോചിച്ചു. തന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു പ്രതിബന്ധകവും ചക്കു-
ജീവഹാനിക്കുകയും നിമിത്തവുമായ ഒരു സ്ഥലംമാറ്റം തുടങ്ങി-
യെന്നും സഹനശ്ചകൊണ്ടും ധർമ്മപുത്രൻ നിസ്സംശയാ സമ്മ-
തിച്ചു. ഒരു പ്രവൃത്തിതന്നെ പ്രജകൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേ-
രിലുള്ള പ്രതിപത്തിക്കു കാരണമായി. വാണാചരത്തിൽവെച്ച്
ചെന്നിവിശ്വദിക്കുകയെന്നാണ് പാണ്ഡവന്മാരെ നശിപ്പിക്കുവാൻ
ചെയ്തതായ ദുഷ്ടയാധിപതികളുടെ ചരിത്രപ്രയോഗം തുടങ്ങിയതാ-
യെ പ്രസാദിക്കുകയും യാത്രചുറ്റുപറ്റുമ്പോൾ വിദൂരർ യേവനഭാ-
ഷയിൽ വളച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സുചന്ദ്രവും ധർമ്മപുത്രൻ ചെയ്ത
മുൻകരുതലുകൊണ്ടും നിഷ്കലമായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തി-
ന്ന് കുറച്ചുകാലം അനുജന്മാരോടും അമ്മയോടുംകൂടി പ്രചരണസ-
ഞ്ചാരംചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഭീമസേനന്റെ ഹിഡ്വംബവധം, ഘടോ-
ൽകപോല്പാദനം, ബകവധം, ഇവയും അജ്ഞാതന്റെ ഗന്ധർവ്വവി-
ജയം, ലക്ഷദ്വേദനം, ഇവയും ഒരു പ്രചരണസഞ്ചാരത്തിന്റെ ഫ-
ലമാണ്. പാഞ്ചാലീസ്വയംവരത്തിന്നു ശേഷമാണ് പാണ്ഡവ-
ന്മാർ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ജനങ്ങൾക്കറിയാറായത്.

ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരഞ്ചുപേതംകൂടി പാഞ്ചാലിയെ വിവാഹംചെയ്ത
എത്രത്തോളം ന്യായമായിരിക്കുമെന്നാലോചിക്കുക. ഒരു യുദ്ധത്തി-
ൽ രണ്ടോമൂന്നോ രജകുടുംബങ്ങളിലും ഒരു രജകുടുംബ യുദ്ധത്തി-
ന്മേൽകൂടികെട്ടുന്നതിന്ന് വിധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നുള്ള അന്ത്യാചരണമാ-
യവദവാക്രമംകൊണ്ടും സ്മൃതികളെക്കൊണ്ടും ഒരു സ്ത്രീക്കു അനേകം
ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടാകുന്നത് നിഷിദ്ധമാണല്ലോ. അങ്ങിനെയിരിക്കെ

ധർമ്മപ്രവർത്തകനായ ധർമ്മപുത്രൻ നാലനുജന്മാരോടുകൂടി പാഞ്ചാലിയെ വേട്ടയ്ക്ക് വേദത്തിന്നും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും ലോകമയ്ക്കുമാർക്കും വിരോധമല്ലേയെന്നാണെങ്കിൽ ഇതിന്നു ദൈവികമായിട്ടും ലൗകികമായിട്ടും സമാധാനമുണ്ട്. “പ്രഃചതസ്സുകൾ പത്തുപേരുകൂടി ഒരുക്കുകയെവിവാഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള പോലെ നിങ്ങളെ സ്തംഭിപ്പിപ്പാഞ്ചാലിയെ വിവാഹം ചെയ്തിൻ. അതു സദാചാരമാകാതിരിക്കയില്ല.” എന്നു വേദവ്യാസൻ ധർമ്മപുത്രരോട് വഴിക്കുവെച്ചുപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാണിഗ്രഹണസമയത്തിങ്കൽ സംശയഗ്രസ്തനായ ഭൂപദരാജാവിനോടും നാളായനിചരിതം അല്ലെങ്കിൽ പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനംകഥ പറഞ്ഞിട്ട് ആ അഞ്ചിന്ദ്രന്മാരാണ് പാണ്ഡവന്മാരെ നന്നും അവരുടെ ശക്തിയാണ് പാഞ്ചാലിയെ നമ്പ്യാസൻ രാജാവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിലനുഭവപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു പുറമെ ഭാഗ്യവകർമ്മശാലയിലിരുത്തിയ കന്തിദേവിയോട് “ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കൊരു ദിക്ഷകിട്ടിട്ടുണ്ട്” എന്ന് പാഞ്ചാലിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ധർമ്മപുത്രൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ “അഞ്ചാളുംകൂടി അനുഭവിക്കുവിൻ” എന്നു “ദിക്ഷ” കാണാതെ മറുപടി പറഞ്ഞതിന്നു ശേഷം പാഞ്ചാലിയെ കണ്ടപ്പോൾ “ഇതേവരെ അസത്യം പറയാത്ത എന്റെ വാക്ക് മിത്ഥ്യയാകുമല്ലോയെന്ന് വ്യസനിക്കുന്ന അമ്മയുടെ വാക്കിനെ സത്യമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു ധർമ്മപുത്രാദികളിപ്രകാരം ചെയ്തതെന്ന് ലൗകികമായിട്ടും ഒരു തക്കസമാധാനമുണ്ട്. ഇതുവാക്യം തെറ്റിക്കരുതെന്നുള്ളതിന്ന് അമ്മന്റെ കല്പനപ്രകാരം അമ്മയുടെ തലവെട്ടിയ പരശുരാമൻ ദുഷ്ടാന്തമാണല്ലോ. “ഇരോദ്ദേശമുണ്ണ മാതാമാനുദ്ദേശമുണ്ണപിതാ”. “ദൈവേ തപ്തേ ഇതസ്മാത്മാനുരതേഷ്വേന കരമിന”, ഇത്യാദി പ്രമാണവശാൽ ഇതുതപംകൊണ്ട് അമ്മനെ കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മയാണു വലുതെന്നും ഇതുവാക്യം തെറ്റിക്കരുതെന്നുമാണല്ലോ സാധിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ധർമ്മപുത്രരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മനിഷ്ഠയെന്നു കൂടി ബലപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. മാതൃപുത്രനായ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി സകലരാജാക്കന്മാരെയും ഏണങ്ങിട്ടും പിണങ്ങിട്ടും കീഴടക്കി രാജസൂയയാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ മഹാപുരുഷന്റെ മഹാഭാഗ്യം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

• ചതിയന്മാരാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഭയ്യോധനാഭി
കളോടു ഇദ്ദേഹം ചുതുപൊരുതിയത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? “നാ
ടംനഗരവും വീടും കുടികളും” കളിച്ചുകളഞ്ഞ് പിന്നെ അനുജന്മാ
രേയും തന്നെയും പാഞ്ചാലിയേയും പണയംവെച്ചത് മര്യാദക്കേ
ടും മൗഢ്യവുമല്ലേ? ഭൃഗുസനാൻ രാജസഭയിൽവെച്ച ഭായ്യയുടെ
വസ്രാക്ഷേപം ചെയ്യുന്നത് കണ്ടുകൊണ്ട മിണ്ടാതിരുന്നത് പെരു
രുഷത്തിന്നുതക്കതായോ? എന്നുചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ സമാധാ
നം പറയാം. “ആഹ്ലതോനനിവർത്തേദ്യുതായചരണായച”* എ
ന്ന് രാജസഭയിൽ വെച്ച് ചെയ്ത ശപഥംനിമിത്തം ചോരിനോ
മൃതിനോ വിളിച്ചാൽ ധർമ്മപുത്രൻ ചോകാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തി
യില്ല. എടുക്കവെച്ചുപിൻവലിക്കുന്നതോ സത്യത്തിന്നും വീരധർമ്മത്തി
ന്നും പോരാത്തതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് തന്റെ സകല മുതലു
കളും അനുജന്മാരേയും തന്നെയും പണയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതാ
ണ്. ജയാച ജയങ്ങൾ ഈശ്വരധീനമാണല്ലോ. എന്നാൽ പാ
ഞ്ചാലിയെ പണയംവെച്ചുകാഴ്ചയിൽ ദൃതമര്യാദക്കു സ്വന്ത
മുണ്ടിക്കാണിച്ചു പണയം വെപ്പിക്കുന്നത യുക്തമല്ലെന്നും വിശേ
ഷിച്ച് പണയസ്വന്തത്തിന് അതായത് അടിമയായ ധർമ്മപുത്രൻ
പൂർവ്വസ്വന്തായപാഞ്ചാലിയിലുള്ളവകാശം നശിച്ചതുകൊണ്ട് പ
ണയംവെക്കാനുള്ളധികാരമില്ലെന്നും ഒരു ഭാഗക്കാരും സർവ്വസ്വന്ത
കളേയും പണയം വെച്ചപ്പോൾതന്നെ പാഞ്ചാലി അതിലുൾ
പ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അഥവാ അതില്ലെങ്കിൽതന്നെ ഭായ്യ ഭ
ർത്താവിന്നു എപ്പോഴും അടിമയായ് കൊണ്ട് ധർമ്മപുത്രൻ പാഞ്ചാ
ലിയെ പണയം വെക്കാനുള്ളധികാരമുണ്ടെന്നു മറ്റുഭാഗക്കാരും വാ
ദിക്കുന്നതായ ഓരം വിഷയത്തിൽ ഭീഷ്മദ്രോണാദികൾക്കു പോലും
ഒരു തീർച്ചയൊന്നും സാധിക്കാത്തതാണ്. അത എങ്ങിനെ യെ
ങ്കിലും ഇരിക്കട്ടെ, ധർമ്മപുത്രനെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി അനീതിയാവാൻ തരമില്ല. എന്നെന്നാൽ താ
ൻ അടിമയായിരിക്കുന്നവസ്ഥക്ക് എജമാനൻ കല്പിക്കുന്ന പ്രകാ
രം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതല്ലല്ലോ. അസ്വതന്ത്രനാക

* വേദം ദൃതവും അന്നത്തെ കാലത്ത് ഒരുപോലെ വീരധർമ്മമായിട്ടാണ് രാജാ
ക്കന്മാർ വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നത്.

യാൽ പാഞ്ചാലിയുടെ വസ്ത്രാക്ഷേപവും കണ്ടുനിന്നു സഹിക്കുകയല്ലേതരമുള്ളൂ. “ധർമ്മസ്യ ഗഹനാഗതിഃ” എന്നുണ്ടല്ലോ.

മൃതുകളിൽ തോറു കാട്ടുകേറിയ ഉടൻ ഭീമസേനൻ കുരുവംശം നശിപ്പിച്ചാനന്തരം ചുറ്റപ്പെടണമെന്നു മറ്റും ചൊരിച്ചു പറഞ്ഞ് ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ദുര്യോധനാദികളുടെ അജയ്യതയെ സമുക്തികമായി പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കുമാറിച്ച് ഭൃഷനിനിറുത്തിയതിൽ ധർമ്മപുത്രരുടെക്ഷമയും, സത്യനിഷ്ഠയും, ധർമ്മബുദ്ധിയും നീതിനൈപുണ്യവും, വാശിതപവും, വേണ്ടുവോളം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. വനവാസകാലത്ത് പതിനെണ്ണായിരം ബ്രാഹ്മണക്കു അക്ഷയപാത്രക്കൊപ്പം മൃച്ഛാനംകൊടുത്തു പോന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേവബ്രാഹ്മണദക്ഷിയും, ഭരണശക്തിയും, ദയാലുതപവും, ദാർഢ്യവും, ആചർക്കാലത്തുപയോഗിച്ചതാകയാൽ ഇതുകൂടി വിദൂഷപോലെ അധികം പ്രകാശിക്കുന്നു. വനവാസത്തിൽ സർവ്വതത്വജ്ഞനായ അനേകം മഹർഷിമാരുടെ സംസർഗ്ഗത്തിനിടയാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവികമായും ലൗകികമായുമുള്ള അറിവ് ഉരുക്കിവരുത്ത കാഞ്ചനംപോലെ അധികം ശുദ്ധിയും മറ്റും കൂടിയതാവാനിടവന്നിട്ടുണ്ട്. വനവാസത്തിലെക്കാൾ അജ്ഞാതവാസത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹനശക്തി അധികം വെളിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

പാഞ്ചാലിയുടെ വസ്ത്രാക്ഷേപംകണ്ടു മിണ്ടാതിരുന്നതിനേക്കാളും കീചകന്റെ ചവിട്ടും കുത്തും ഇടിയും ഏറെ സങ്കടപ്പെട്ട് വിരാടസഭയിൽ ചെന്ന് ആവലാതിപറയുന്ന പാഞ്ചാലിയുടെ സ്ഥിതിക്കു സഹിച്ചതാണ് അധികം അൽഭുതം.

ഭാരതയുദ്ധത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന സകല സന്നാഹങ്ങളും ഒരുക്കിയതിന്നുശേഷം ദുര്യോധനാദികളോടു ചളരത്തൊന്നു നിലയിലും സന്ധിക്കു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഭഗവാനെ ഭൂതിനയച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശസ്നേഹവും, പ്രജാവാത്സല്യവും, ലോകമയ്ക്കു ദയ്യം ഏറ്റവും തെളിയുന്നു. യുദ്ധത്തിന്നു ഇതുകക്ഷിക്കാതെ പൂർണ്ണമുറപ്പിച്ചു നിരുന്നതിൽക്കുന്നതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽവെച്ച് ആത്മാവികളായ ഭീഷ്മദ്രോണാദിഗുരുക്കന്മാരോട് യുദ്ധത്തിന്നനുവാദം

ദയം ജയത്തിന്നുഗ്രഹവും വാങ്ങിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ചിട്ടുള്ള നിഷ്പക്ഷമായ ഗുരുക്കുതി ഏറ്റവും പ്രശംസിക്കത്തക്കതുതന്നെ.

യുദ്ധത്തിൽ ധർമ്മപുത്രൻ ജയംകിട്ടിയെങ്കിലും യുദ്ധമയ്യാദവിട്ട് ചില അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിലുത്തിരിച്ചു. ഗുരുനാഥനും ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനുമായ ദ്രോണാചാര്യരോട് അശപത്നമാവിനോക്കാനുയന്നു ശുദ്ധംപൊളിപറഞ്ഞു വില്ലവെപ്പിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊലാപ്തത്തിയത് കപടമാനഷനായ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ നിബ്ബന്ധപ്രകാരമാണെങ്കിലും ധർമ്മപുത്രൻ എന്നെന്നേക്കും പശ്ചാത്താപത്തിന്നു കാരണമായും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഭൂസ്വർമില്ലാത്ത തന്റെ നേര് താനുപോകയാൽ അധഃപതനത്തിന്നു നിമിത്തമായും ഒഴിച്ചാലൊഴിയാത്തതായും ഉള്ള ഒരു വലിയ അധർമ്മമാണെന്നു പറയാതെ കഴിയില്ല. അധർമ്മം ചെയ്തിട്ടേ ശത്രുജയം സാധിക്കൂ എന്നായിവരുന്ന ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ അധർമ്മവും ന്യായമാണെന്നുള്ള ദേവപ്രോക്ഷനം വടിമാത്രമേ ഇവിടെ ശരണമായിക്കാണുന്നുള്ളൂ. ഇതുതന്നെയാണ് ധർമ്മാധർമ്മസമരൂപിയായ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വിധി.

ബൃഹസ്പതി.

—:0:—

കുരുപദ്ധതിക്കു ചുറ്റുമെ, ഭൂമിയുടെ അണ്ഡാകാരപദ്ധതിയിൽ നിന്നു വളരെ വളരെ ദൂരത്തായി, സൂര്യപുഷ്പത്തിന്റെ അതൃത്തിക്കകത്തു, അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അസംഖ്യം ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെ സമ്മിശ്രമായ വക്രഗതികൾക്ക് യാതൊരു തടസ്സവും തട്ടാത്തവിധം ദിഗന്തരത്തിൽ അത്യന്തം പ്രതാപോജ്ജ്വലത്തോടുകൂടി ഭീമപിഗ്രഹനായ ബൃഹസ്പതി സഭാ സൂര്യമണ്ഡലത്തെ ചുറ്റിപ്പുറം തിരിക്കുന്നു. സൂര്യോത്തമസ്സുകൊണ്ട് പ്രകാശിക്കുന്നവയും വലിയ ശോഭനങ്ങളും ആയി ശനി മുതലായ വേറെ ചില ഗ്രഹങ്ങൾ ഇതിലും അകലെയാടി ചരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ബൃഹസ്പതിയോളം വലി

യതാചിത്ത് ഈ സൗരജഗത്തിൽ മറ്റ് ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടി ഒരു ഗോളമായിത്തീരുന്നതാണെങ്കിൽതന്നെ അതിന് ഇത്ര വലിപ്പം ഉണ്ടാകുന്നതും അല്ല. 'ശുക്രൻ,' 'കേരളൻ,' എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ബഹുസ്വതീയേയും നമുക്ക് എപ്പോഴാലും തുല്യപ്രദയോടെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും സൂര്യ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ ചെന്നു അധികം പ്രകാശമുള്ള ഗോളം ബഹുസ്വതീയാണ്. ഭൂമിയും ബഹുസ്വതീയും സൂര്യന്റെ ദൂരദാശത്തായിവന്ന് തമ്മിൽ ഏറ്റവും സമീപിക്കുന്നത് പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലങ്ങളിൽ ഒരു തവണ മാത്രമാണെന്നും ആസമയം ബഹുസ്വതീ കാഴ്ചക്കു അറിമറോഹരമായിരിക്കുന്നു എന്നും കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഭാസൂരഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക് ഇവിടെനിന്ന് എത്ര ദൂരമുണ്ടെന്ന് ഇവിടെ അല്പം ആലോചിക്കുക.

ശുക്രൻ രണ്ടുകോടി അറുപതുലക്ഷം നാഴികയും കേരളൻ മൂന്നുകോടി അമ്പതുലക്ഷം നാഴികയും അടുത്ത ചില സമയങ്ങളിൽ, വരുമെന്നു അതുകഴേപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്കറിയാമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഭൂമിയും സൂര്യനുമായിട്ടുള്ള അകലം യെമ്പതു കോടി മുപ്പതുലക്ഷം നാഴികമാത്രമേയുള്ളൂ എന്നാണ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. ഇത് ഒരു ചുരുങ്ങിയ ദൂരമല്ല നിശ്ചയം. എന്നാൽ ബഹുസ്വതീ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ഇനിയും നാലെരട്ടി അകലെയാണത്രെ. എന്നിട്ടും അതിന് എത്ര ശോഭതോന്നുന്നുണ്ട്! ഇതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം അതിന്റെ മഹാവലിപ്പാതയാണ്.

ശുക്രന്റെയും നാം വസിക്കുന്ന ഭൂമിയുടേയും മദ്ധ്യഭവ് ഏകദേശം ഏണ്ണായിരം നാഴികയാണെന്ന് ശുക്രനെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപഗ്രാസത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ബഹുസ്വതീക്കു സൂര്യൻ 85,000 നാഴിക മദ്ധ്യഭവുണ്ട്. ഭൂമിയോട് ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഈ വലിപ്പം അതിവിപുലമായിത്തോന്നുമെങ്കിലും സൂര്യന്റെ കഥ ആലോചിക്കുമ്പോൾ അത് എത്രയോ നിസ്സാരമായിത്തീരുന്നു. ബഹുസ്വതീയുടെ പരിമാണനിണ്ണയത്തിന് ഒരു കണക്കു പറയാം. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മദ്ധ്യരേഖയോളം വിളമുള്ള ഒരു ചരടിന്മേൽ ഭൂമിയോളം വലിപ്പമുള്ള യെമ്പതു ഗോളങ്ങളെ

കോത്ത് കെട്ടാവുന്നതാ ഇങ്ങിനെയുള്ള എട്ടു ബഹുസ്വതിഗോളങ്ങളെ സൂര്യബിംബത്തിൽ ഇപ്രകാരംതന്നെ അടക്കാവുന്നതും ആകുന്നു. ആയിരത്തിത്തമ്പുറ ഭൂമികൾ കൂടിയാൽ മാത്രമേ ബഹുസ്വതിയുടെ വലിപ്പം ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ബഹുസ്വതിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒഴിഞ്ഞ ഒരു ഗോളത്തിനുള്ളിൽ ആയിരത്തോളം ഭൂമികളെ കൊള്ളിക്കാമെന്നും അത്രതന്നെ ബഹുസ്വതിമാരെ സൂര്യഗോളത്തിനുള്ളിൽ ഒരുക്കാമെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണക്കാക്കി പറയുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ ബഹുസ്വതിക്ക് ഈ വലിപ്പത്തിനടുത്ത ഘനമുണ്ടായെന്ന് നോക്കുക. ഗ്രഹങ്ങളെ തുക്കിനോക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവക്കുള്ള ഘനം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പറയുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നത് ശുദ്ധമെ വെറുത്തമാണെന്ന് ചിലർക്ക് തോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ ഗോളങ്ങളുടെ ഘനം റിശ്ചരിക്കുന്നതിന്നു തട്ടം തുലാസും ആവിശ്രമിപ്പൂ. ഗണിതശാസ്ത്രം പേരെ വഴിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംക്ഷേപിച്ച് പറയാം. പരസ്പരം ആകർഷിക്കുന്നതിന്ന് എപ്പോഴോ ഗോളങ്ങൾക്കും സാധാരണയായി ഒരു ശക്തിയുണ്ട്. ഈ ശക്തി അവയുടെ വലിപ്പത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ചെറിയ ഗോളങ്ങൾ വലിയ ഗോളങ്ങളുടെ ആകർഷണശക്തിക്ക് അധീനപ്പെട്ടുവശാവുന്നു. ബഹുസ്വതി ഗ്രഹങ്ങളിൽപെച്ച് ഏറ്റവും വലിയതായാൽ അടുത്തുള്ള ഗോളങ്ങളെയെല്ലാം അതിലേക്കാകർഷിക്കുന്നു. ഈ ശക്തിയുടെ ഏറ്റവുമധികം അനുസരിച്ച് ആ ചെറിയ ഗോളങ്ങൾക്കെല്ലാം പലവിധമുള്ള ചലനങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഒരു ഭൂദർശിനിയിൽകൂടി നോക്കിയാൽ ഈ ചലനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം നല്ലവണ്ണം കാണാനും അവയുടെ ശക്തി എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിപ്പാനും കഴിയും. പിന്നെ ഗണിതശാസ്ത്രസഹായം കൊണ്ട് ഈ ചലനങ്ങൾക്ക് കാരണഭൂതമായ വലിയഗോളത്തിന്റെ ആകർഷണശക്തി എത്രയുണ്ടെന്നും, അതിൽനിന്ന ഗോളത്തിന്നു എത്രഘനമുണ്ടെന്നും കണക്കാക്കാവുന്നതാകുന്നു. 1200 ഭൂമികളോളം വലിപ്പമുള്ള ബഹുസ്വതിക്ക് ഇങ്ങിനെ കണക്കാക്കി നോക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയെക്കാൾ 310, എരട്ടിഘനം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ.

ഈ ഗോളത്തിന്റെ പരിമാണത്തിന് അനുയോജനമായ ഘനം ഉണ്ടാവാത്തതാണ്? വസ്തുക്കളിൽ പരമാണുക്കൾ എത്രത്തോളം എടുത്ത് യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അത്രതന്നെ അത് ഘനവും കൂടിയിരിക്കും. ഇതിനാലാണ് ദരേവലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു ഘനവസ്തുവിന് ദ്രവവസ്തുവിലും, ദ്രവവസ്തുവിന് വായുവുമായ വസ്തുവിലും ഘനം കൂടിക്കാണുന്നത്. നമ്മുടെ ഭൂമി തണുത്ത ഒരു ഘനവസ്തുവാണ്. എന്നാൽ ബൃഹസ്പതി ഇത്ര തണുത്തതല്ലെന്നും, ഈ ഗ്രഹത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയായി പറയാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും ബഹിർഭാഗം ഘനവസ്തുവാകട്ടെ ദ്രവവസ്തുവാകട്ടെ അല്ലെന്നും ജ്യോതിഷാസ്രജ്ഞന്മാർ മനസ്സിലാക്കി പറയുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ബൃഹസ്പതിക്ക് വലിപ്പം അധികമുണ്ടെങ്കിലും അതിലെ പരമാണുക്കൾ വളരെ സമയോജിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വലിപ്പത്തിനടുത്ത ഘനം ആഗോളത്തിനുണ്ടാവാൻ തരമില്ല. ഈ ഗ്രഹത്തിന്റെ താപശക്തി നശിക്കുന്നോറും വലിപ്പം കുറയുകയും പരമാണുക്കൾ യോജിച്ച് തിങ്ങിവശാവുകയും ചെയ്യും.

സൂര്യനിൽനിന്ന അകലെയകലെയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഗമന വേഗം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ നിമിഷത്തിൽ 18 നാഴിക സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബൃഹസ്പതി ആ സമയംകൊണ്ട് 8 നാഴിക മാത്രമേ പോകുന്നുള്ളൂ. ഇതിനാൽ ബൃഹസ്പതിക്കു സൂര്യനെ ഭൂമി ചുറ്റിവരുവാൻ 4332 ദിവസം (ഏകദേശം 12 കൊല്ലം) വേണ്ടിവരുന്നു. ബൃഹസ്പതിയിലെ ഒരു കൊല്ലം നമ്മുടെ 12 കൊല്ലത്തോടു ശരിയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ബൃഹസ്പതിയിങ്കൽ ഋതുഭേദങ്ങൾ ഭൂമിയിലെപ്പോലെ വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ തരമില്ല.

ശുക്രൻ, ഭൂമി, ക്ഷുദ്രൻ എന്നുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ബൃഹസ്പതിയും അതിന്റെ അച്ചുതണ്ടിനേൽ സദാതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞ്ഞു തിരിച്ചൽ അതിവേഗത്തിലാകയാൽ 9 മണിക്കൂർ 55 മിനിട്ട്കൊണ്ട് ഒരു പരിഭ്രമണം ഉണ്ടാകുന്നു. ബൃഹസ്പതി ഭൂമിയെക്കാൾ എത്രയൊ വലിയതാണെങ്കിലും അതിന്റെ ഒരു പ

ശിശുമാണത്തിന ഭൂമികുവേണ്ടി വരുന്നതിൽ ചകുതി സമയംകൂടി
ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആ ച
ലനത്തിന്ന എന്ത് വേഗമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന വായനക്കാർക്ക്
ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്.

(തുടരും)

എം. ശങ്കരപ്പുതുചാൾ ബി. എ. ബി. എൽ.

ഒരു നീളംകുറഞ്ഞ കത്ത്

—;0:—

കോയ്മ കടക്കിലകപ്പെടുത്തിയല്ലോ. ആ കുത്തന്തകെട്ടവ
ൻ അന്ത്യായംകൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഒന്നാലോചിക്കാതെ കഴി
കയില്ല. എന്നുചറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ കൃഷ്ണമേനോൻ ആപ്പീസ്സു
രിയിൽ കേറിവന്നത്. ഞാൻ കാലത്ത കാപ്പികുടിയും കഴിഞ്ഞ
എട്ടൊമ്പത്ത് മണിസമയത്ത് അന്നെക്കു വെച്ചിട്ടുള്ള മൂന്നുനാല കേ
സ്സുകളുടെ റിക്കാട്ടുകളൊക്കെ നോക്കിക്കഴിഞ്ഞ കക്ഷികളെ പ്പി
രിച്ചയച്ചു അടുത്തുള്ള. അപ്പോഴാണ് കൃഷ്ണമേനോൻ വന്നത്.

ഞാൻ— കണ്ണുണ്ണിമേനോൻ അന്ത്യായംകൊടുത്ത ഇല്ലേ- ഞാ
ൻ മൂന്നുനാല ദിവസം മുമ്പ കോടതിയിൽവെച്ച കേട്ടു. ച
ക്ഷെ കായ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവം മുഴുവനും മനസ്സിലായില്ല.
സമാർപ്പ് കിട്ടിയാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ വരാതിരിക്കില്ലെന്നും
അപ്പോൾ കായ്മം മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കാമെന്നും വിചാരിച്ചി
രിക്കുകയാണ്. ആയാൾ ഒരു മഹാകുന്ദാമന്ദിക്കാരനാണെന്ന
നിങ്ങൾക്കുതന്നെ പലസംഗതിവശാലും അറിയാറിടയുണ്ടാ
യിട്ടുള്ളതാണ്, പോരെങ്കിൽ ഞാനും നിങ്ങളോട പലപ്രാ
വശ്യവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കെ നിങ്ങൾ ആയാ
ളോട എടുവാട ചെയ്യാനാലോചിച്ചതേ തെറ്റാണു.

അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ട കായ്മമില്ലല്ലോ. റിക്കാട്ട
കളൊക്കെ ക്രമത്തിലൊന്നു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ നന്നു എന്ന
പറഞ്ഞ കൃഷ്ണമേനോൻ കെട്ടഴിച്ചു.

കൃ- മേ — ഏന്റെവക പൂവള്ളിപറമ്പും പത്തായച്ചരയും തോട്ടപേൻ ഒരു തുണ്ടുപറമ്പുംകൂടി വില്ലാനാലോചിച്ചപ്പോൾ ഈ കണ്ണുണ്ണിമേനോൻ അതെല്ലാം കൂടി ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരം ഉറപ്പികൾ ഏടുകാമെന്നും ആ സംഖ്യക്കു ഞാൻ കൊടുക്കാമെന്നും ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞ പൂശ്ചികം ആദ്യത്തിലാണ്. ആയാൾ ഏന്റെ വിട്ടിൽ വന്ന സംസാരിച്ചു രീച്ചയാക്കി. അവിടുന്നു നാലോ അഞ്ചോ ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട ആയാൾ ഇനിക്കു ദൈവത്തെയ്യച്ചു ആ ഏഴുതാണ് ഇത.

മറുപു വൃശ്ചികം ൧൧-ാംനാളി.

മുഖദാവിൽ കണ്ട് സംസാരിച്ചു പിരിഞ്ഞ കരളുത്തിൽ രീച്ചയാലും ഒരു മറുപടി ഈ ഏഴുത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന ആറുവശംതന്നെ അയപ്പാനുപേക്ഷ സംഖ്യ കരെ അധികമാണെന്നാണ് ഇവിടെ ഉള്ളവരുടെ അഭിപ്രായം. സംഖ്യ കരെകൂടി കുറഞ്ഞ കിട്ടിയാലെ നഷ്ടംകൂടാതെ ഇരിക്കുകയുള്ളൂ. മറുപടിക്കു കാക്കുന്നു. എന്നാ. രാ. ആറു പറമ്പത്തു കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകൾക്കു ആടലോടുകൂടെ കണ്ണുണ്ണിമേനോൻ (ഒപ്പ)

കൃ- മേ — ഈ ഏഴുത്തിന്നു ഞാൻ മറുപടി അയച്ചതിന്റെ പകപ്പാണ് ഇത. അത നല്ലവണ്ണം മനസ്സുവെച്ചു നോക്കണം.

മറുപു വൃശ്ചികം ൧൧-ാംനാളി.

മുഖദാവിൽ സംസാരിച്ചു കരളുത്തിൽ രീച്ച മറുപടി ആവശ്യപ്പെട്ട നിങ്ങൾ ഏഴുതിയ ഏഴുത്തുകിട്ടി. മുഖദാവിൽ രീച്ചയെക്കിയതിൽനിന്നു ഇനിയും സംഖ്യ കുറക്കുന്നതായാൽ ഇനിക്കു വലിയ നഷ്ടമുണ്ട്. പൂവള്ളിപറമ്പും പത്തായച്ചരയും തുണ്ടുപറമ്പോടുകൂടി ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരം ഉറപ്പികൾക്കായി അന്നു രീച്ചയാക്കിയതല്ലെ. അങ്ങിനെയൊക്കെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു തരാം. അതിൽ ചുരുങ്ങിയാൽ തരമില്ല. എന്ന.....കൃ- മേ. (ഒപ്പ)

(പകടി)

ക്രി- മേ— ഈ എഴുത്തിന്നശേഷം കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ അയച്ച എഴുത്തുനോക്കണം. ഇതാ.

മാന്യ പ്രശ്നികുമാരോൻ-
ശ്രീ.

ഇന്നലെ അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി അതിൽ പറയപ്രകാരം പുറത്തുപറയും പത്തായച്ചരയും മുഖദാവിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ പോലെതന്നെ തൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക്കു ഞാൻ എടുത്തുകൊള്ളാം നിങ്ങൾ കുറച്ചുതരില്ലെന്ന പറയുന്ന സ്ഥിതിക്കു നിങ്ങളോട അത്രയൊക്കെ ശാസ്ത്രം പിടിച്ചാൻ പാടില്ലല്ലോ. ഉറപ്പിക തയ്യാറുണ്ടു, കടലാസ്സിന്ന ആളെ അയക്കുന്നു. ഇന്നതന്നെ നിരത്തി കൈമാറികളയാം എന്നു.....കു- മേ- (ഒപ്പ്).

ഞാൻ— എന്നു? തൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക്കുക! ആയിരത്തി തൊള്ളായിരം എന്നല്ല നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിൽ?

ക്രി- മേ— അതെ, എന്റെ സ്വന്തം പകപ്പിലങ്ങിനെതന്നെയാണു. പക്ഷേ അസ്സലെയുതിയതിൽ ഒരഞ്ചലം പററി. അതാണു ഈ ടുപ്ലാമൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിയതു. രണ്ടുഎഴുത്തു കടലാസ്സു എടുത്തു മുഖേ ഒന്നിൽ പകപ്പെഴുതി. അതാണു ഇപ്പോൾ നോക്കിയതു- മറെറ കടലാസ്സിൽ ഇതനോക്കി അസ്സലെയുതിലക്കോട്ടിലാക്കി എഴുത്തുകൊണ്ടുവന്നവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ കോടതിയിൽനിന്ന ആ എഴുത്തിന്റെ പകപ്പു വാങ്ങിനോക്കിയപ്പോഴാണു കാര്യം മനസ്സിലായതു. അതിലെയുതിയിരിക്കുന്നതു 'പുറത്തുപറയും പത്തായച്ചരയും തൊള്ളായിരം' ഉറപ്പിക്കു കൊടുപ്പാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചതായിട്ടാണു

ഞാൻ— “ഇതാണു സൂക്ഷ്മമിപ്പാത്തവന്റെ മുതൽ നാണമിപ്പാത്തവൻ കൊണ്ടുപോകും” എന്ന പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം. ഇനി ആയാൾ പിടിച്ചു, വേഗം കിട്ടുന്നതു മേടിച്ചു വസ്തു കൊടുക്കുന്നതാണു നല്ലതു

ക്രി- മേ— അങ്ങിനെപറയാൻ വരട്ടെ, വിസ്തൃതം പററിയതു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. മുഴുവനും കേട്ടിട്ടു വല്ലനിവൃത്തിക്കും

വഴിയുണ്ടോ എന്ന ആലോചിക്കാതെ കഴിയില്ല. കണ്ണുണ്ണി
മേന്മൻ ഈ ഏഴുത്തിന്ന ഞാൻ ആയാരക്ക ഇങ്ങിനെ
രേഴുത്തയച്ചു- നോക്കിൻ.

പ്രപഞ്ച പ്രശ്നികം ൧൨-ാം നം-
ശ്രീ

നിങ്ങളുടെ ഏഴുത്തിൽ തൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക' എന്ന ഏഴു
തികാണുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്തിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. തുണ്ടു
പറമ്പിനെപ്പറ്റി അതിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടും ഇല്ല. പൂർവ്വ
ജീപുറവും പത്തായപുരയ്ക്കുംകൂടി തൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക്കുക കി
ട്ടുന്നതല്ലെന്നും അത രണ്ടുംകൂടി ആ സംഗ്രഹം ഞാൻ തമാമെന്നു
പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും നിങ്ങൾക്കു അറിവുള്ളതാണ്. പറവും പുരയും
വില്ക്കുന്നപക്ഷം അതോടുകൂടി ചെറിയ തുണ്ടു പറമ്പുകൊണ്ടു
ആർക്കും ഉപയോഗമുണ്ടാകാത്തതിനാൽ അതിന്നുതക്ക വില കിട്ടി
ല്ലെന്നുവിചാരിച്ചാണു പൂർവ്വജീപുറവും പത്തായപുരയ്ക്കുംകൂടി
ആയിരത്തെണ്ണൂറു ഉറപ്പികയും തുണ്ടുപറമ്പിന്നു നൂറുറപ്പികയും കൂ
ടി ആയിരത്തിതൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക്കുക ഞാൻ തമാമെന്നും നി
ങ്ങൾ അപ്രകാരം വാങ്ങാമെന്നും ഒന്നാം ആദ്യംകണ്ട സംസാരിച്ച
പ്പോൾ നിശ്ചയംചെയ്തു പിരിഞ്ഞതും, പിന്നീടും തീർച്ചപറയേണ
മെന്നാവശ്യപ്പെട്ട നിങ്ങൾ ഏഴുതി അയച്ചപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങ
ൾക്കു മറുപടിയായി ഏഴുതി അയച്ചതും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത. അതു
പ്രകാരം നടക്കുന്നതിന്നു നിങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ലെങ്കിൽ ഈ കാ
യ്ക്കുത്തിൽനിന്നു ഞാൻ പിൻവലിക്കുന്നു. തൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക
എന്ന ഏഴുതിന്റെ ഏഴുത്തിൽ ഏഴുതീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കയ്യമ്പലം
പററിയതാണെന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ഉറപ്പിപ്പാനിടയുള്ളതാണ്.
ഇനി ഈ ഏഴുത്ത ഒന്നു കാണാൻ അയച്ചുതന്നാൽകൊള്ളാം.
എന്ന.....കൃ. മേ - (ഒപ്പ്).

(പകർപ്പ്)

കൃ. മേ - ഇതിന്നു ബദലായി കണ്ണുണ്ണിമേനോൻ അയച്ചതാ
ജി. സുകുമാരൻ - ഇതാണത്.

മറച്ച വൃശ്ചികം ൧൧-ാം-നു-
(റജിസ്ട്രകത്ത)

മിനിഞ്ഞാനത്തെ എഴുത്തുകിട്ടി. മുഖദാവിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയപ്രകാരവും നിങ്ങളുടെ വൃശ്ചികം ൧൧-ാം-നു-ലെ എഴുത്തപ്രകാരവും നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടപ്പാൻ തയ്യാറിലെന്നാണു നിങ്ങളുടെ എഴുത്തുകൊണ്ടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. എന്നിങ്കു ഇതാ നിമിത്തം വളരെ നഷ്ടത്തിന്നു ഇടവരും. പുറച്ചുളിപറമ്പും പത്തായപുരയും തുണ്ടുപറമ്പും കൂടി ഞാൻ എടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതായി എന്നിങ്കു ഓർമ്മ തോന്നുന്നില്ല. എന്ന മാത്രമല്ല തുണ്ടുപറമ്പു ഇനിങ്കു ആവശ്യമില്ലെന്ന അന്നതന്നെ വെളിവായി പറഞ്ഞിട്ടു ഉണ്ടു. നിങ്ങളുടെ വാക്കിനേയും എഴുത്തിനേയും വിശ്വസിച്ചു ടിസ്ഥലം ൨൦-ാം-നു മുതൽക്കു ക്രിമിനാൽ വക്കീൽ മിസ്റ്റർ ഇട്ടിക്കോരുമെന്ന വാടകയ്ക്കു കൊടുക്കാമെന്നൊൻവാഴത്തം ചെയ്തും ഇരിക്കുന്നു. കരാറുപ്രകാരം അഞ്ചുദിവസത്തിലകത്തു ആധാരം എഴുതിക്കൊരിവസ്തു കൈവശം രാന്നിലല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ വ്യവഹാരം കൊടുക്കുന്നതും എന്നിങ്കു വരുന്ന സകല നഷ്ടങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിയാകുന്നതും ആകുന്നു. എന്ന..... ക- മേ. (ഒപ്പ്).

കൃ- മേ— ഇതാണു റിക്കാട്ടുകളുടെ സ്വഭാവം. അയാളുടെ അന്ത്യായം എന്റെ എഴുത്തപ്രകാരമുള്ള കരാറിനെ സ്ഥാപിച്ചു വസ്തു കൈവശം കിട്ടുവാനാണു. അങ്ങോട്ടു ചേണ്ടുവഴി ആലോചിക്കുക.

ഞാൻ— എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കേസ്സു നിങ്ങൾക്കു ദോഷമാണു. മിസ്റ്റർ ഇട്ടിക്കോരു മേനോൻ അയാളുടെ ഭാഗം സാക്ഷിയായണു അല്ലെ?

കൃ- മേ— അതെ, ക്രിമിനാൽ സന്നതും സിവിൽ കോടതികളിൽ പ്രാക്ടീസ്സും ഉള്ള വക്കീൽ ആയാൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളു.

ഞാൻ— വ്യവഹാരത്തിലെ നഷ്ടം കൂടിവരാതെ കഴിക്കണമെങ്കിൽ അയാളുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വേഗം ചെയ്യു. നിങ്ങളുടെ കടുമകയ്യിൽ കിട്ടി. അത കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ വിടിലു. മിസ്റ്റർ ഇട്ടിക്കോരുമേനോൻ വിടുവാൻ സമ്മതിക്കുകയുമില്ല.

കൃ- മേ — നഷ്ടം ഞാനത്ര കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. ഇതിലധികം വന്നാലും സഹിപ്പാൻ ഞാൻ ത്രാണിയുള്ളവനാണെന്ന നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ ആലോചിച്ചിട്ടോ ആലോചിക്കാതെയോ ഒരുപ്രകാരത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു സമ്മതംകൊടുത്തിട്ടു ചിന്നീട്ടു മരിച്ചുപ്രവൃത്തിച്ചു എന്ന കാര്യം സ്വഭാവം അറിയുന്നവർ ആക്ഷേപിക്കുകയില്ലങ്കിലും, മരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദണ്ഡവും, അല്ലെങ്കിൽ ഈ രണ്ടു ഭാഗദ്രോഹികളുടെ തമ്മാടിത്തത്തിന്നു കീഴടങ്ങി ഭയപ്പെട്ട അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു സ്വാഭാവികമായും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടു സംഗതികൾ ഉള്ളതിൽ ഏതിനെയാണു അധികം ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നുമാത്രമാണു ഇപ്പോഴത്തെ വിചാരം.

ഞാൻ — ഈ കാര്യത്തിൽ മനസ്സാക്ഷിക്കു ദണ്ഡുണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾക്കു അശ്രദ്ധനിമിത്തം ഒരു അബദ്ധം ചെന്നിരുന്നല്ലോ. ആ അബദ്ധത്തെ അപേക്ഷിച്ചു മനഃപൂർവ്വമായി അന്യായമായ ലാഭം സ്വീകരിക്കാമെന്നു ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരുടെ ഭയംപോലും ഫലിക്കാതിരിപ്പാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെയെന്നു മുമ്പിൽ ആലോചിക്കേണ്ടത. ആകട്ടെ, നിങ്ങൾ മുഖഭാവിൽ സംസാരിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കേട്ടതായിട്ടു വല്ലസാക്ഷിയും ഉണ്ടോ?

കൃ- മേ — ഇല്ല. എന്നാൽ പറമ്പും പുരയുംകൂടി തൊള്ളായിരം ഉറപ്പികയിലും വളരെ അധികം വിലചിടിക്കുന്നതാണെന്നും ആയിരത്തെണ്ണുപരെയും കലക്കത്തരാമൻനായര ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഓളിയിടാം.

ഞാൻ — അങ്ങിനെ ഒരു തെളിവു ആവശ്യംതന്നെ. എന്നാൽ രേഖാമൂലം ഉള്ള നിങ്ങളുടെ വെളിവാക്കിയ സമ്മതത്തിനെ ആതെളിവു എത്രത്തോളം ഇളക്കുന്നുണ്ടു? സാരമില്ല.

കൃ- മേ — എങ്ങിനെയായാലും വേണ്ടില്ല. വാദിക്കാതിരിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഹൈക്കോടതിവരെ ഈ ഇട്ടിക്കോതവും മൂ

ദിക്കോതവുൾകുടി വിധി സന്ധാദിക്കട്ടെ, എന്നിട്ടവസ്തുനടത്തി
മേടി ചുകൊണ്ടുപോകട്ടെ ഞാൻ മനസ്സാലെ കൊടുക്കയില്ലേ
മുതന്നെ. പുരുഷധർമ്മത്തിന്ന വിരോധമായി ഭീഷണിക്കു കീ
ഴൊതുങ്ങുവാൻ വിചാരിച്ചിട്ടും ഇല്ല. ഇമസ്കനോട ഒരു വശാ
ലത്തെ എഴുതിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ പറയിൻ.

ഞാൻ — വരട്ടെ. ഇട്ടിക്കൊതമേനോൻ വക്കീലായോ സാക്ഷിയാ
യോ ഉള്ള യാതൊരു കേസ്സിലും ഞാനും എന്നെപ്പോലെത
ന്നെ മറ്റും ചില വക്കീലന്മാരും ആയാളുടെ പേരിൽ ഞ
ങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു വെറുപ്പു കാണിപ്പാൻവേണ്ടി വശാലത്തെ എല്ലാ
ല്ലെന്ന ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുകേസ്സിൽ നമ്മുടെ രാഷ്ട്ര
വദമനവശാലത്തുകൊടുക്കും. ആരൊക്കെ ചുമടുകുന്നാണു. നല്ല
ബുദ്ധിയും ആചോചനയും ഉണ്ട്. മയ്യാദക്കാരോട വളരെ മയ്യാ
ദക്കാരനും മിസ്സരെപ്പോലുള്ള ഭൂമിത്തന്നാരോട ഗരുപാതിയു
മാണു. മിസ്സരെക്കണ്ണി നോരെ കണ്ടാൽ മതി, എവിടെവെച്ചാ
യാലും വേണ്ടതില്ലെന്നോ വോക്കായിട്ടെങ്കിലും വല്ലതും പറഞ്ഞു
വെച്ചാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അങ്ങോക്ക് ഉണ്ടുപോറ ഭവിക്കയില്ല.
അതുകൊണ്ട രാഷ്ട്രവദമേനോൻ ഉള്ളിലിങ്കിൽ ആ സാധു മന
സ്സാധാനത്തോടുകൂടി ഒരു മിനിട്ടു തികച്ചും ഇരിക്കയില്ല.
രാഷ്ട്രവദമേനോണു എത്രവക്കീൽ എന്നറിയുവോരതന്നെ മി
സ്സരുടെ മനസ്സു നന്നു കിടക്കുന്നുണ്ടു. രാഷ്ട്രവദമേന കേസ്സു മു
ഴുവാൻ മനസ്സിലാക്കി വശാലത്താണെന്നതന്നെ കൊടുക്കും. ഞ
ങ്ങൾ രണ്ടുപേരുംകൂടി അന്ത്യായദാഗതത്തിന്ന ഫയലാക്കിട്ടു
ള്ള അസ്സൽരേഖ ഇന്നാതന്നെ കോടതിയിൽ വെച്ചു പരി
ശോധിക്കാം. നാളെ പത്രിക തയ്യാറാക്കി കൊടുക്കാം. ഒരു
ഴുത്തുകൊടുത്ത കൃഷ്ണമേനണ രാഷ്ട്രവദമേന്റെ അടുക്കലേക്കു
അയക്കയും ചെയ്യും.

* * *

കേസ്സു വിചാരണക്കു വെച്ചു ദിവസം ജഡ്ജി വരുന്നതിന്ന പ
ത്തു പതിനഞ്ചു മിനിട്ടു മുമ്പു ഞങ്ങൾ വക്കീലന്മാരും ഭേദമായിട്ടു
ള്ള ചില കക്ഷികളുംകൂടി വക്കീൽ മുറിയിൽ കൂടിയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ

കു വെടിപറയാൻ നായവിഷയം അന്നെക്കു വെച്ചിട്ടുള്ള കുഞ്ഞു
ണ്ണിമേൻറ കേസ്സും മിസ്റ്റർ ഇട്ടിക്കൊരുമേൻറ ഓരോ കഥകളും
തന്നെ ആയിരുന്നു. ഒരുവകീലനെങ്കിലും മിസ്റ്ററെപറ്റി ഒരു കഥ
യെങ്കിലും പറയാനിപ്പാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, മിസ്റ്റർ ഒരു കേസ്സിൽ
കള്ളസാക്ഷി ചരഞ്ഞകഥ ഒരാൾ പറയുമ്പോഴക്കു ആയാൾ മ
റൊരുക്കേസ്സിൽ തന്റെ കക്ഷിക്കു ഒരു കള്ളാധാരം ഉണ്ടാക്കി
കൊടുത്ത കഥ മറൊരാൾ പറയും, ഉടനെ, മിസ്റ്റർ ഒരു കക്ഷിയെ
അനാവശ്യമായ ഒരു വ്യവഹാരത്തിൽ ചിട്ടിച്ചിറക്കി പാപ്പരാക്കിയ
കഥ വേറൊരാൾ പറയും. ഞ്ഞേരമ്പോക്കിന്റെ മദ്ധ്യ മിസ്റ്റർ
ഇട്ടിക്കൊരുമേനോൻ വകിൽ മുറിയിലേക്കു തലയിട്ടതും കോരുന്നോ
രെ വരിൻ വരിൻ, കാജ്ജൊക്കെ മനസ്സിലായി കൂട്ടിൽക്കുറിയാൽ
കള്ളിയൊക്കെ പുറത്തുചാടിക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞും കൊണ്ടു രാഘ
വമേനോൻ അഭിവാദ്യം ചെയ്തതും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടി പൊ
ട്ടിച്ചിരിച്ചതും മുപ്പർ ഉള്ളിലേക്കു കൂട്ടല ചുത്തേക്കു വലിച്ചു അവിടെ
നിന്നു മറഞ്ഞതും ഒരു സമയത്തുണ്ടായി. പ്രസ്തുത വ്യവഹാര
ത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ വകീലന്മാരെല്ലാവരുടെയും അഭിപ്രായം
കൃഷ്ണമെന്നു ദോഷം വരുമെന്നു തന്നെ ആയിരുന്നു. എങ്കിലും രാ
ഘവ മേൻറ സംസാരത്തിൽ നിന്നു അങ്ങോർ അതിൽ എ
ന്തോ ഒരു സൂക്ഷ്മസംഗതി കണ്ടുചിട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതു വിസ്കാ
രത്തിങ്കൽ വെളിപ്പെടുത്തി കേസ്സു ജയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു തന്നി
ക്കൊരു ഡെയ്ജുമുണ്ടെന്നും എല്ലാവർക്കും ഉറഹിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടാ
യിട്ടുണ്ടു. അതു ഇന്നതാണെന്നു കക്ഷിയായ കൃഷ്ണമേനേ കൂടി മ
നസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. എഴുത്തിൽ പ്രേമള്ളിപാമ്പാ പത്തായപുര
യും തൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക്കുക' എന്നു എഴുതിയതു അബദ്ധം പ
റ്റിപ്പോയതാണെന്നു വാദിച്ചു ഗുണം കിട്ടുന്നതായാൽ മതിയെന്നു
മാത്രമായിരുന്നു കൃഷ്ണമേൻറ മോഹം. എന്നാൽ രാഘവമേനോൻ
പത്രികയിൽ ആ എഴുത്തിനെ മുഴുവൻ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു അന്ത്യാ
യം കളവാണെന്നു മാത്രമാണു വാദിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഈ രണ്ടുവാദങ്ങളേ
യും രാഘവമേനോൻ എങ്ങിനെയാണു യോജിപ്പിക്കുന്നതു എന്നറി
വാൻ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ബലമായ ജിജ്ഞാസയുണ്ടായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ജഡ്ജി ജനാർദ്ദനാചാര്യർ ബെഞ്ചിൽ വന്നിരുന്നു ഈ കേസ്സു എടുത്തപ്പോൾ ബാറിൽ സകല വക്താക്കളും കോട്ടിൽ തിക്കിതിരുകിക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളും നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അന്യായഭാഗം ഒന്നാംസാക്ഷി മിസ്റ്റർ ഇട്ടിക്കോരുമെന്ന കൂട്ടിൽ കേറ്റി സത്യം ചെയ്തിച്ചു. പ്രഥമവിസ്താരത്തിൽ തനിക്കറിവുള്ള സംഗതികളായി താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം കയ്യീത്തു കൊടുത്തു.

പ്രതിയായ ആറുപറമ്പത്ത കൃഷ്ണമേനോൻ തന്റെ വക പൂവള്ളിപറമ്പും അതിലുള്ള ഒരു പത്തായപ്പുരയും, വില്ലാൻ വിചാരിക്കുന്നതായ കേട്ട അന്യായക്കാരൻ ആടലോടകത്തു കണ്ടുണ്ണിമേന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം കണ്ടുണ്ണിമേനും ഞാനുംകൂടി കൃഷ്ണമേന്റെ വീട്ടിൽപോയി വസ്തുപാടങ്ങളെ കായ്ക്കുവാനായി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു പൂവള്ളിപറമ്പും പത്തായപ്പുരയുംകൂടി ഞങ്ങളായിരും ഉറപ്പികയ്ക്കു കൃഷ്ണമേനോൻ കൊടുക്കാമെന്നും കണ്ടുണ്ണിമേനോൻ വാങ്ങാമെന്നും രീച്ചയാക്കിപറികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതുകഴിഞ്ഞ പൂവ്വികമാസം ആദ്യത്തിലാണ്. പിന്നീട് ഒരു ദിവസം കണ്ടുണ്ണിമേനോൻ എഴുതിയയച്ചതിന്നു മറുപടിയായി കൃഷ്ണമേനോൻ കണ്ടുണ്ണിമേനോൻ ഒരു എഴുത്തയച്ചുതന്നു കണ്ടുണ്ണിമേനോൻ കിട്ടുമ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടുണ്ണിമേനോന്റെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ എഴുത്തിലും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. (ആ എഴുത്തു കാണിച്ചു 'എ' എന്നടയാളമിട്ടു ഫലമാക്കി).

കൃഷ്ണമേനോൻ രാഘവമേന്റെ പിമ്പുറത്തു മൂക്കിൽ വിരലും വെച്ചു വല്ലാത്ത വെറുപ്പും ദേഷ്യവും കലന്ന ഒരു ഭാവത്തിൽ ഇട്ടിക്കോരുമേന്റെ നേരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു.

ജഡ്ജി— (രാഘവമേന്റെ നേരെ നോക്കി) നിങ്ങൾ 'എ' എന്ന എഴുത്തിനെ പത്രികയിൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെ, ഇല്ലെ?

രാ— മെ- ഉവ്വ

ജഡ്ജി— നിങ്ങൾ പിന്നെയെന്താ ഈ കേസ്സിൽ ഞെളിപ്പിക്കാൻ കാൻ ചെയ്യുന്നത്?

രാ— മെ- ഞങ്ങൾക്കു അന്യായക്കാരനെ മാത്രം വിസ്തരിക്കാൻ ആരെ ഉള്ളൂ.

ഭൂമി— എന്നാൽ ഈ സാക്ഷിയുടെ എതുവിസ്കാരം തുടങ്ങും.

രാഘവമേനോൻ ഇതിന്നുത്തരം പറഞ്ഞതത്രെ ഈ സാക്ഷിയേ എതുവിസ്കാരം ചെയ്ത കൊടരിയുടെ സമയം കളഞ്ഞിട്ട എന്റെ കെസ്സിന്ന ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാ.' എന്നായിരുന്നു. അതവരെയും എതുവിസ്കാരത്തിൽ രാഘവമേനോൻ അസൂയപ്പെട്ടതന്റെ ഏതേത മർമ്മങ്ങളിലോക്കുകയാണു വന്നതരക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടു കൂട്ടിൽ നിന്നിരുന്ന മിസ്റ്റർ, എതുവിസ്കാരത്തിന്നു ഭാവമില്ലെന്ന രാഘവമേനോൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ താൻ എന്തൊരു അതിഭയങ്കരമായ ഒരു അപകടത്തിൽ ചാടുവാൻ പോയപ്പോൾ ഒരു പഗത്ത്യാ ആരോ തന്നെ അതിൽനിന്നു എങ്ങിനെയോ രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഒരു ഭാവത്തോടു കൂടി കൂട്ടിൽനിന്നു രങ്ങിവരിൽ തന്റെ സ്ഥാനത്തെ വന്നിരുന്നു. മിസ്റ്ററെ ഇങ്ങിനെ ഉപായത്തിൽ വിട്ടയച്ച കാര്യത്തിൽ കൃഷ്ണമേനനല്ല സുഖമായില്ല. ബാറിൽ ഇരുന്നവരിൽ വളരെ അളകൾക്കും അങ്ങിനെതന്നെ (അന്ത്യായക്കാരനോ കൂട്ടിൽ കെറി സത്യം ചെയ്തിച്ചു.)

രാ- മേ— (ഏ) എന്ന രേഖ എടുത്തുകാണിച്ചു) കൃഷ്ണമേനന്റെ എഴുത്താണതെ അല്ലെ ?

ക- മേ— അതെ, എന്നിക്കയച്ചതാണു.

രാ- മേ— കൃഷ്ണമേനന്റെ കയ്യക്ഷരം കണ്ടാലറിയുമൊ ?

ക- മേ— ഉവ്വ.

രാ- മേ— (ആ എഴുത്തിന്നു കൃഷ്ണമേനന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന പകപ്പെടുത്ത കാണിച്ചു) ഇതും കൃഷ്ണമേനന്റെ കയ്യക്ഷരമാല്ലെ ?

(അതിനെ ഹ' എന്നു അടയാളമിട്ടു)

ക- മേ— ഇനിക്കു തീർച്ചപറവാൻ വയ്യ.

രാ- മേ— കൃഷ്ണമേനന്റെ കയ്യക്ഷരം കണ്ടാലറിയും എന്നു പറഞ്ഞില്ല. രണ്ടുംകൂടി ഒത്തുനോക്കി പറയൂ.

ക- മേ— കൃഷ്ണമേനന്റെ എഴുത്തുപോലെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു.

രാ- മേ— അത്രെ പറവാൻ കഴികയുള്ളു ? ഒന്നുകൂടി നോക്കി പറയൂ.

കു. മേ— അതെ കൃഷ്ണമേന്ദൻ തന്നെ.

രാ. മേ— നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന ഫയലാക്കിയ 'ഏ' എന്ന രേഖയും പ്രതിഭാഗം 'എ' എന്ന രേഖയും തമ്മിൽ സാരമായ വല്ല പ്രത്യാസവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്താണ്?

കു. മേ— 'എ' എന്ന രേഖയിൽ ചിലതെല്ലാം കൂട്ടി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

രാ. മേ— 'എ' എന്ന എഴുത്തിൽ കൂട്ടിയെഴുതിക്കുന്നുണ്ടെന്നു 'ഏ' എന്ന എഴുത്തിൽ ഇല്ല. അതല്ല നിങ്ങൾ പറയുന്നത?

കു. മേ— അതല്ല. 'ഏ' എന്ന എഴുത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ചില സംഗതികൾ 'എ' എന്ന എഴുത്തിൽ കൂട്ടി എഴുതിയിട്ടുണ്ട് എന്നാണ്.

രാ. മേ— 'ഏ' എന്ന രേഖയും 'എ' എന്ന രേഖയും കൂടി നോക്കിയാൽ രണ്ടുകടലാസ്സുകളും തമ്മിൽ വല്ല പ്രത്യാസമുണ്ടോ? ഈ ചോദ്യത്തിന്നു സമാധാനം പറവാൻ കണ്ടുണ്ണിമേനോൻ കൂട്ടിൽനിന്നു പരുങ്ങുന്നസമയത്തു രാഘവമേനോൻ പെട്ടെന്നു ഒരു ഉയർത്തിയും മുഖഭാവം വല്ലാതെ ഒരു പകന്നുംകൊണ്ടു അതിന്നു തുടർച്ചയായിതന്നെ പ്രത്യാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമെന്നു പറയു, 'വേഗംപറയു' എന്നു ഇടിവെട്ടുന്നമാതിരി ഒരു ചോദ്യംകൂടി ചെയ്തു. രണ്ടുകടലാസ്സുകളും തമ്മിൽ ഒരു പ്രത്യാസം മാത്രം ഉള്ളതെന്നറിയിച്ചതിനാൽ അതിനെ അപ്പോൾ പറയുന്നതാണു താൻ ചെയ്ത കൃത്രിമത്തെതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിച്ചെങ്കിലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു പ്രത്യാസമില്ല. ഒരേതരത്തിലുള്ള എഴുത്തുകടലാസ്സുകളാണ് എന്നു മറുപടിപറഞ്ഞു.

രാ. മേ— 'ഏ' എന്ന രേഖയിൽ ആദ്യത്തെഭാഗത്തെ ഒടുവിലേ വരിവായിക്കൂ.

കു. മേ— പ്രേമുള്ളിപറമ്പും പത്തായപുരയും

രാ. മേ— 'എ' എന്ന രേഖയിൽ ഒടുവിലത്തെവരി യെന്നാണ്.

കു. മേ— തുണ്ടുപറമ്പോടുകൂടി ആയിരത്തി,

രാ. മേ— ഇനി 'ഏ' എന്ന രേഖയിലെ ഒടുവിലെവരിയും 'എ' എന്ന രേഖയിലെ ഒടുവിലെവരിയും കൂട്ടിവായിക്കൂ.

ക. മേ — തുണ്ടുപറമ്പോടുകൂടി ആയിരത്തി പൂവുള്ളിപറമ്പും പത്തായപുരയും എന്ന വായിക്കുന്നു.

രാ. മേ — അമ്പടകേമ! ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്രിമം ഇന്നതാണെന്ന ഇനിക്കു മാസ്സിചായിട്ടില്ലെന്നു വല്ല ശങ്കയും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത ഭൂരെ കുളഞ്ഞേക്കൂ. ആ രണ്ടുവരികളും ക്രമംപോലെ കൂട്ടിവായിക്കൂ.

ക. മേ — ഇപ്പോൾ വായിച്ചുപോലെയല്ലാതെ വേറെ വിധത്തിലിനിക്കു വായിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

രാ. മേ — എനിക്കറിയാം. രണ്ടാമതായി വായിച്ചു വരിയെ മുമ്പിൽചേർത്തുവായിക്കൂ.

ക. മേ — ചേർത്തുവായിക്കുതെ? ഞാൻ വായിച്ചിട്ട ആവശ്യമെന്നാണ്?

ജഡ്ജി. ഉം — കേൾക്കുന്നതാണെന്ന ഓർമ്മവേണം. ചോദിച്ചതിനത്തരം ശരിയായി പറയൂ.

ക. മേ — (കയ്യും കാലും വിറയലും ഭേദത്തിൽ വിയർപ്പും തുടങ്ങി) പൂവുള്ളിപറമ്പും പത്തായപുരയും തുണ്ടുപറമ്പോടുകൂടി ആയിരത്തി' എന്ന വായിക്കുന്നു.

രാ. മേ — ഇതതന്നെയല്ല 'മ' എന്ന രേഖയിലെ ആദ്യത്തെ ഭാഗത്തുള്ള ഒഴുവിലെ രണ്ടുവരികളും കൂടി വായിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത?

ക. മേ — അതെ.

രാ. മേ — രണ്ടെഴുത്തിലും രണ്ടാമത്തെ ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തു നോക്കി വായിച്ചാൽ കൂടുതലൊ കുറവാ കാണുന്നുണ്ടോ?

ക. മേ — ഇല്ല.

രാ. മേ — ഇനി രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്തോടുകൂടി വായിച്ചാൽ പൂവുള്ളിപറമ്പും പത്തായപുരയും തുണ്ടുപറമ്പോടുകൂടി ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരം ഉറപ്പിക' എന്നു കിട്ടില്ല.

ക. മേ— ഉയ്. (കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ ജഡ്ഡിയുടെയും പിന്നീട് ഇ-
ട്ടിക്കോതമേൻറയും മുഖത്തു പരുങ്ങലോടുകൂടി നോക്കുന്നു).

രാ. മേ— രണ്ടെഴുത്ത കടലാസ്സുകളും തമ്മിൽ പ്രത്യാസമില്ലെന്ന
മുമ്പു ബോധിപ്പിച്ചില്ല. എന്നാൽ സാരമായ ഒരു പ്രത്യാ-
സമുണ്ടെന്ന ഞാൻ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിത്തരാം. 'എ' എന്ന
രേഖയുടെ മിതെ 'എ' എന്ന രേഖയെ വെച്ചു രണ്ടിന്റേയും
മുകൾഭാഗം ഒപ്പിച്ചു പിടി ചൂനോക്ക.

(കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു)

രാ. മേ— അടിയിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള 'എ' എന്ന രേഖയിലെ 'ഇന്ദ്രപര-
ബോടുകൂടി ആയിരത്തി' എന്ന വരി 'എ' എന്ന രേഖയുടെ
താഴത്തെ വക്കുവിട്ട ചുറ്റത്തേക്കു തള്ളിക്കാണുന്നില്ല? (കു-
ഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ ഉത്തരം പറയാതെ കൂട്ടിൽനിന്നു പരുങ്ങി-
തുടങ്ങി. തനിക്കുകുറെ മുമ്പുതന്നെ തുടങ്ങിയ വിറ ഒന്നു അധി-
കമാവുകയും മുമ്പുപാടിത്തുനിന്നു വിയപ്പുഭവിച്ചു ഒറ്റിചീങ്ങു-
തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. മിസ്റ്റർ ഇട്ടിക്കോതമേൻറ മുഖം രക്ത-
പ്രസാദം കുറഞ്ഞു വിളർച്ചതുടങ്ങി) തള്ളിക്കാണുന്നില്ല പ-
റയു ആ ഒരു വരി 'എ' എന്ന രേഖയിൽനിന്നു വെട്ടികളയു-
മ്പോൾ മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചുകത്തിരിഞ്ഞാലും പാളിപ്പോയിട്ടു-
ള്ളത അത്ര വകവെക്കേണ്ട. മറുപടി പറയു, വേഗം പറയു.

കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ എഴുത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ച കൃത്രിമം ഇ-
ന്നതാണെന്നു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എപ്പോഴും ചെയ്യുന്ന മ-
നസ്സിലായതും, ജനാഭനാചാർച്ചും ബെഞ്ചിൽനിന്നു 'റാജാ' എ-
ന്ന ഒരു ശബ്ദം ചുറ്റപ്പെടുത്തി കുഞ്ഞുണ്ണിമേൻറ നേരെയും ഇട്ടി-
ക്കോതമേൻറനേരെയും തീക്ഷ്ണമായി ഓരോന്നു നോക്കിയും കു-
ഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ തടപിടുന്ന കൂട്ടിനുള്ളിൽ വീണതും ഏകസമ-
യത്താണെന്നായ്ക്ക. രണ്ടു മൂന്നു ശിവായിമാർ വന്ന കുഞ്ഞുണ്ണിമേന-
നെ പതുക്കെ കൂട്ടിൽനിന്നു വലിച്ചു ചുറ്റത്തുകെട്ടുത്ത ജഡ്ഡിയുടെ
കല്ലമ്പ്രകാരം ചുറ്റത്തു കാറ്റത്തുകൊണ്ടുപോയി കിടത്തി. ഈ
ലഹളയുടെ ഇടയിൽ നമ്മുടെ മിസ്റ്റർ ആരും അറിയാതെ ചുറ്റ-
ത്തുകൊണ്ടുപോയി.

ഏഴത്തിൽ കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ ചെങ്കു കത്തരിപ്രയോഗം വായനക്കാർക്കു എടുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാവാൻപോയി താഴെ ഒരു ഏഴത്തിന്റെ ഒരു ചായ കാണിക്കാം.

<p>ഏഴവു പൂമ്പിൻ കുഞ്ഞുണ്ണി</p> <p>മുഖദാരിക സംസാരിച്ച കാൽത്തിൽ തീട്ടു മറവടി ആവശ്യപ്പെട്ട നിങ്ങൾ എഴുതിയ എഴുത്തു പിട്ടി. മുഖദാരിക തീട്ടു കയ്യിൽനിന്നു ഇന്നും സംസാരിക്കുന്നതായാൽ ഇന്നിന്നു വെളി നൽകുമു.</p> <p>പുറംപറമ്പും പത്തുപുരയും ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആയാൽ</p>	<p>തൊള്ളായിരം മറുപടിയായി അന്നു തീട്ടുകയായിട്ടുള്ള അങ്ങനെയൊന്നിൽ നിങ്ങൾക്കു രാമം. അതിൽ ചുരുങ്ങിയതാൽ രാമിട്ടു എന്ന ആടോടുകൂടെ കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ അറക്കുക ആവശ്യപ്പെട്ടു കിട്ടുമേനോൻ.</p> <p>(ഏഴ).</p>
--	--

ഏഴത്തിന്റെ

ഒന്നാം ഭാഗം

ഏഴത്തിന്റെ

രണ്ടാം ഭാഗം

* *

കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ അന്യായ ചിലവുസഹിതം തള്ളി എന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവിടെ വ്യവഹാരം അവസാനിച്ചില്ല. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ നമ്മുടെ കൃഷ്ണമേനോൻ റിക്കാട്ട്കെട്ട് വെച്ചുതന്ന രണ്ടാളുകളെ ഓരോദിക്കിലേക്കു അയച്ചു തിന്നശേഷമാണു. ആടോടുകൂടെ കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ ചങ്ങലവെച്ചിച്ച് ജേലിലേക്കും മിസ്റ്റർ മുക്കിടിക്കാട്ടെ ഇട്ടുകൊടുത്തെന്നു സന്നത വെച്ചിട്ടു വീട്ടിലേക്കും.

സി. എസ്. ജി. പി.

പത്രചരിത്രം.

— 0: —

ഹ.

ഇഹലോകത്തിലുള്ള സകല ചരാചര വസ്തുക്കളുമെന്നുവേണ്ട അനന്തമായ ബ്രഹ്മാസ്സകാഹം തന്നെ സൃഷ്ടിനമിതിലേക്കു

കാരണമായ ഒരു മഹാമരുന്നുകയീനമാണെന്നല്ലോ പൂർണ്ണകന്യായായ വിദയാദാർ യുക്തിപൂർവ്വം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത. കാലദേശാവസ്ഥകളെ അനുസരിച്ച് സകല പദാർത്ഥങ്ങൾക്കും, ഉഭയാ, വർധന, ക്ഷയാ, എന്നിവ ഒഴിച്ചുകൂടുന്നവയല്ലെന്ന് ഇദാനീനത്തനായായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അനുഭവത്തിൽനിന്നുള്ള അനുമാനമാണ് ഈവക സാമാന്യേനുള്ള സകല അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമായിത്തീരുന്നത്. പല കാലങ്ങളിലായിട്ട് പലരുടെയും അനുഭവങ്ങളുള്ള ഒത്തുനോക്കി അവരുടെ സാരത്തെ സംഗ്രഹിച്ചുണ്ടാവുന്ന അനുമാനം മാത്രമേ യുക്തിക്കൊത്തതും വിശ്വാസയോഗ്യവുമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ചരിത്രത്തിന്റെ അപേക്ഷകൂടാതെ ഇതുസാധിക്കുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ഈ ലേഖനത്തിൽ ചതുചരിത്രത്തേക്കുറിച്ചുമാത്രമാണ് ഞാൻ ചിലതു പറയാൻ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുള്ളത.

ലോകവർത്തമാനങ്ങളിൽ താല്പര്യത്തോടുകൂടിയ നാനാഭേദവാസികളുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർത്തമാനചതുരത്തിന്റെ ജന്മഭൂമി ജർമ്മനിരാജ്യത്തെ ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ട് ഓൺ മേയിൻ (Frankfort-on-Main) എന്ന സ്ഥലത്താകുന്നു. കച്ചവടാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി രാജ്യക്ഷേമങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യാപാരികളുടെയിടയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വർത്തമാനക്കത്തുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇഗ്നോൾഫ് എമ്മൽ (Egnolph Emmel) എന്ന വ്യാപാരി 1615 ൽ ആരംഭിച്ച ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടർ (Frankfurter journal) എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന സാധാരണ ലക്കങ്ങളോടുകൂടി ആദ്യമായി ഇവിട്ടുള്ള വർത്തമാനചത്രം. അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ആൻറവെർപ്പ് (Antwerp) എന്ന ദിക്കിൽ 'ന്യൂണ്ടിണ്ടിംഗ്ഹെൻ' (Nieune Tindinghen) എന്ന പേരോടുകൂടി ആതതരത്തിൽതന്നെ വേറെ ഒരു പത്രവും ജനിച്ചു. ഐശ്വര്യാദി സമ്പൽമുഖ സമ്പൂർണ്ണയായിരിക്കുന്ന ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിനു ഒരു പത്രശിശു ഉണ്ടാവാൻ പിന്നേയും ആറുകൊല്ലം കഴിയേണ്ടതായ്ക്കുന്നു. നത്താനൽബട്ടർ (Nathanel Butter) എന്ന മഹാന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ഫലമായി 1622-ൽ അവർക്കും ഒരു പത്രസന്താനമുണ്ടായി. ആ ശി

ശ്വാസന കേരവിഷ്ണു 'വീക്ക്ലി ന്യൂസ്' (Weekly News) എന്ന പത്രം. വർത്തമാനപത്രം എന്നത് 'അങ്ങാടിമുതന്നോ പരിമതനോ' എന്നു ചോദിക്കുവാൻ തക്ക നിലയിലായിരുന്നു മലയാളത്തിലെ എന്നുവേണ്ട ഭാരതവർഷത്തിലേയും അക്കാലത്തെസ്ഥിതി. ആദ്യകാലത്ത് പത്രങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്ന വിഷയം കച്ചവടകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നതുകൊണ്ട് പത്രങ്ങളും റാണിവർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നാണെന്നായിരുന്നു ജനങ്ങളുടെ വിചാരം. പ്രതിദിന പത്രങ്ങളിൽ സ്വീഫ്റ്റ് (Swift) എന്ന മഹാന്റെ 'ഡെയ്ലി കോറാറ്റ്' (Daily courat) ഗർഗ്ഗീമാ നാ ഡി 1703-ലും പത്രനാമങ്ങൾക്കു മാതൃകയായി 'ഡീഫോവിന്റെററ' ആദ്യത്തെ കൊല്ലത്തിലും ബ്ലാത്തിയിൽ ജനിച്ച സഹോദരന്മാരായും. രാജകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി 1704-നും 40-നും മദ്ധ്യേ മേൽപറഞ്ഞ പത്രാധിപന്മാർക്കുള്ള പത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവപ്രാർ തുടങ്ങിയതു മുതൽക്കു 'മാതൃലേഖനം' (Leading article) എന്ന വിശേഷപ്പേരിന്നിടയായി തീർന്നു. സന്ദർഭാചിതങ്ങളായ ഹായകളോടുകൂടി പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടുത്തുവാൻ 50 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവയെക്കാൾ രാജകാര്യങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പത്രങ്ങൾക്കു കൂമേണ പ്രചാരം കൂടി തുടങ്ങി. പത്രങ്ങൾക്കു പ്രചാരം വർദ്ധിക്കും തോറും പത്രാധിപന്മാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യവും കൂടിവന്നു. രാജ്യതന്ത്രങ്ങളിലുള്ള വിഴ്ചകളെ ഉടൻതന്നെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് തന്ത്രനിർവാഹകന്മാർക്കു പത്രങ്ങളുടെനേരെ നീരസത്തിന്നിടയായി. അവർ പത്രാധിപന്മാരെ കുറപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ഫലിച്ചത കുറച്ചുമാത്രമാണ്. ശങ്കാരം, താക്കീത, തടവ, എന്നുവേണ്ട ജീവഹാനികൂടി സംഭവിക്കുന്നതായാലും അവയെല്ലാം ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് പത്രാധിപർ ധർമ്മമാണെന്നു അക്കാലത്തു ഒരുപിറൻ പറയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉത്തമരീതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പത്രങ്ങൾ ലോകപ്രതിനിധികളായിത്തീർന്നു. പത്രങ്ങൾക്കു പ്രചാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു ഗവണ്മെന്റിലെ പത്രവരികോട്ടു

കേണമെന്നുള്ള ഏല്പാട്ടുവന്നു. വരിസംഖ്യ പത്രങ്ങളുടെ താരതമ്യംപോലെ അരപ്പെനിമുതൽ നാലുപെൻസ് വരെയുണ്ട്. വരിനടപ്പാക്കിയതാട്ടുപ്പി ചില പത്രങ്ങളുടെ പ്രചാരം തീരെ നിന്നുപോയിയെങ്കിലും ചിന്നിടുന്നതായ വലിയ താഴെ കാണുന്നവിധത്തിലായിരുന്നു. ബ്രാത്തിയിൽ പത്രങ്ങളും പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും കൂടി 1782-ൽ 50-ം 1795-ൽ 72-ം 1846-ൽ 228-ം ഇങ്ങിനെ ക്രമത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു 1900-ാമതിൽ 2902- എന്ന തുകയിൽ എത്തി. ഇവയിൽ 258 പ്രതിദിന പത്രങ്ങളാകുന്നു. 1622-ൽ ഏകപത്രവിഷയമായിരുന്നവൺ കൾഡുംവെങ്കിൽ പിന്നീട് 659- പത്രസന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ 40 എണ്ണം പരോപകാര ബിന്നുവേണ്ടി ദിനസരി അദ്ധാരനാക്കുന്നവയാണു്. എപ്പാവിധ ശാസ്ത്രങ്ങളേയും പ്രത്യേകം ലോക്കിക്കുന്നവയും ധാരാളമുണ്ട്. ഇത്ര വലിയ ഒരു കൾഡുംവെങ്കിൽ ഇടക്കിട ബാലമരണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അരിറോപററി വൃസനിക്കാനിപ്പു.

ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിൽ അധികം പ്രചാരമുള്ളത 1843-ൽ ആരംഭിച്ച 'ന്യൂസൗൾഡ് ദ വാൾഡ്' (News of the world) എന്ന പ്രതിവാരപത്രമാകുന്നു. ഇതിന്നു ശരാശരി 109106 വരികാകുന്നുത്രെ. 1785 മുതൽക്കു തുടങ്ങിട്ടുള്ള 'ടൈംസ്' (Times) എന്ന ദിനസരിപത്രത്തിന്നു് ശരാശരി 51618 പ്രതിഭാഗവശ്യമായിരിക്കുന്നു. വർത്തമാനങ്ങൾക്കൊണ്ടും പ്രചാരംകൊണ്ടും ഇതിനെ കവച്ചുവെക്കുന്ന പത്രങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സംഭവങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മഗ്രഹണവും കാഴ്ചാ കാഴ്ചവിവേചനാശക്തിയും ഇതുപോലെ മറ്റൊരു പത്രത്തിന്നും ഇല്ലെന്നു ചരക്കുസമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. ഗൌരവമേറിയ സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്നു സംശയാവന്നിരുന്നാൽ 'ടൈംസ്സി'ന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള കാഴ്ചങ്ങൾ അനുവദിച്ചുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇതരത്തിലൊരു മദ്ധയാള പത്രമുണ്ടാവാനിടവന്നാൽ (വരുന്നകാഴ്ചവളരെ സംശയത്തിലാണു്) അതനിർവ്വഹിച്ചുപോരേണ്ടതെങ്ങിനെയാണെന്നു ചിലർ ശങ്കിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ മുളള അസാധ്യപ്രവൃത്തി പെറ്റാകെവേലമാത്രമല്ലെന്നും മൂന്നാലു നാഴിക നീളമുള്ള ഒരു കടലാസ്സ് അച്ചുടിച്ചു, മടക്കി,

ബട്ടി, 25000ത്തോളം വർത്തമാനപത്രങ്ങളാക്കിത്തന്നതിന്ന ഒരു മണിക്കൂറിലധികം സമയം ആവശ്യപ്പെടാത്തതായ യന്ത്രപ്പണിത്തരങ്ങളുടെ ശക്തിവിശേഷംകൊണ്ടാണെന്നും പറയുമ്പോൾ സംശയംതീരുന്നതാണല്ലോ. ഇനി ഭാരതവർഷത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു നോക്കട്ടെ.

ഇൻഡ്യയിൽ ഏതുകാലംമുതൽക്കാണ് പത്രം ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന താഴെപറയുന്ന സംഗതികളിൽനിന്നുമാനിക്കാമെന്നല്ലാതെ നിശ്ചയിച്ചു പറയുന്നതിന്നതക്കുതെളിവൊന്നും കാണുന്നില്ല. നാലാമത്തെ ഓർബർജനറാളായിരുന്ന ലാഡ്വെല്ലസ്ലി (Lord Wellesley) യുടെ കാലംമുതൽക്കാണ് വർത്തമാനപത്രങ്ങളേപറൻ ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നത്. അന്ന് പത്രങ്ങൾക്കും മുദ്രാലയങ്ങൾക്കും അശേഷം സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിനോ മതങ്ങൾക്കോ വിരോധമുണ്ടാവാനിടയുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നാൽ പത്രാധിപന്മാരിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ശിക്ഷയുണ്ടാകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് ശിക്ഷയുണ്ടാകയും പതിവായിരുന്നു. 1794-ൽ കൽക്കട്ടയിലുണ്ടായിരുന്ന 'വേൾഡ്' (World) എന്ന പത്രത്തിൽ സൈന്യങ്ങൾക്ക് ദേഷ്യഹേതുജനകമായ സംഗതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കുറ്റത്തിന്നു പത്രാധിപർ മിസ്റ്റർഡെവൻ (Dwane) എന്നാളെ ബ്ലാത്തിക്കയച്ചു. അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽതന്നെ ഒരുമജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ നടപടിത്തൊററി നോചറി 'ടെലിഗ്രാഫ്' (Telegraph) എന്ന പത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണത്താൽ ആ പത്രാധിപർക്കും ഇൻഡ്യാരാജ്യം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. മറ്റൊരു സംഗതിക്ക് കൽക്കട്ടജറണലിന്റെ പത്രാധിപർ ഇൻഡ്യ വിട്ടുപോകുവാനുള്ള കല്പനകിട്ടി. ഇതിന്നു ശേഷം 1823-ൽ അച്ചടിയെലസൻസ്സാട്ടു നടപ്പാക്കി. അതുകൊണ്ടുലൈസൻസ്സു കൂടാതെ എഴുപ്തുന്ന മുദ്രാലയങ്ങളെയും ആവശ്യമെന്നുതോന്നുന്നപക്ഷം ഒരു ബുക്കിന്റെയോ പത്രത്തിന്റെയോ പ്രചാരത്തെയും ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിന്നും ഗവണ്മെന്റിലേക്കു അധികാരം സിദ്ധിച്ചു. ഈ അധികാരം ആദ്യമായി ചിലത്തിയ്ക്കുകൽക്കട്ടജർണലിന്റെ നേരെത്തന്നെയായിരുന്നു. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ

ശാസകോശങ്ങൾ ഇവയിൽ ചൊരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പരാമർശിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ദീർഘകാലം ഇടകിട ചില പത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം അല്പപ്രമാണമാണ് അക്കാലമനുസരിച്ച് പ്രസിദ്ധമാകുന്നത്. ലൈസൻസ് ഓഫ് മെറ്റാൽ (Metcalph) എന്ന മഹാന്റെ കാലത്ത് 1835 ൽ ഉണ്ടായപ്പോൾ പത്രങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നതുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തു. അത് 1857 വരെ നിലനിന്നു. അതിനിടയിൽ 5. നാട്ടുപത്രങ്ങളും 3. ദിനസരിപത്രങ്ങളോടുകൂടി 6. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ജനിച്ച ദിവസംതന്നെ മരണമുണ്ടായ ദിനസരിപത്രങ്ങളായതാണെന്നുള്ള പരിഹാസവാക്കിന് അന്നത്തെ ചില പത്രങ്ങളും പാത്രങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

എ. നാരായണപ്പുതുവാൾ.

ആലോചനക്കുറവ്.

—:0:—

താൻ മറ്റുള്ളവരുടെയിടയിൽ എത്ര തരക്കാരനാണെന്ന് അറിയുവാനുള്ള ആവേശം പലമാതിരി ആശാപാശങ്ങളെ കൊണ്ടു കെട്ടുപെട്ട് കിടക്കുന്ന ജനസമുദായത്തിനൊട്ടും അപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈ മോഹം സാധിപ്പിക്കുവാനായിത്തുനിന്നു ചുറ്റപ്പെടുന്നവർ അവസാനം പശ്ചാത്താപിക്കാതിരിക്കുന്നതും അപൂർവ്വം തന്നെ. ദൈവനെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം അയാളുടെ നേരെ വെച്ചു പറയുന്നതിലധികം സ്വാതന്ത്ര്യമായിപ്പറപ്പെടുവിക്കുന്നത് ആളില്ലാത്ത സമയത്താണെന്നുള്ളതിന്നു തക്കമില്ല. ആളെ കാണാതെ പറയുമ്പോൾ കററങ്ങളെല്ലാം എണ്ണിപ്പറക്കി എടുത്തു കാണിക്കും. നടവദിദോഷത്തെപ്പറ്റി കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കും. കീഴ് നടവദി മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചു കാണുന്ന അഭിപ്രായം കലവറ കരുതാതെ നില്ക്കുന്നതായിത്തീരുന്നു പരമാവധി സമയവും അതുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ദൈവനെപ്പറ്റി ജനങ്ങളുടെയിടയിലുള്ള ആക്ഷേപം അയാൾ മറയ്ക്കുന്നതിന്നു കേൾക്കുന്നതായാൽ തന്നി

ഉപ്പുബീത്തു

ക്ക് അശേഷം രസിക്കാത്തതായ പല സംഗതികളും ഗ്രഹിക്കാനിടയാക്കുമെന്ന മാത്രമല്ല അതുവരെ സ്വന്തം ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാത്തതായ കാര്യങ്ങളെ കണ്ടെത്തുവാനും വഴിയുണ്ട്. ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ താഴ്ന്നോടും തുച്ഛാന്തിയോടും ചെയ്യുന്ന ഉപദേശത്തിൽ ഒരുവന് ഭിന്നാഭിപ്രായം ജനിക്കുമ്പോൾ അത് തന്റെ ദുർന്നിലിനെ കുറിച്ച് വിചാരിച്ചാൽ ചെയ്തിക്കുന്നതിനും, കുറുകരമായ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന വിമുഖനാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, തുടച്ചയായി ചെയ്തപോയതെ കൃത്രിമ വൃത്തികൾക്കു ശമനം വരുത്തുന്നതിനും പകരം ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ നിലവിട്ട തുണികടിച്ച പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടു കൂടി ഇല്ലാത്തതായതിനുള്ള പെരുവഴിയായി പരിണമിക്കുന്നതാ അസാധാരണയല്ല. ബന്ധുമിത്രങ്ങളുടെ ഉപദേശം തിന്മയാണെന്നു കരുതി പത്തും പറഞ്ഞവനെ പഴിപറഞ്ഞ വിരോധം ഭാവിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അനാവശ്യമായി അന്യമുഖത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചുരുട്ടുവെക്കൽ കേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള സ്തോഭങ്ങൾ വന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നോ അവ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ പശ്ചാത്താപിക്കുമെന്നോ പറവാൻ പ്രയാസം.

അതുകൊണ്ട് ഒരുവനോടൊന്നി അന്യന്മാർ എന്തു പറയുന്നുവെന്നു മാഞ്ഞുനിന്നു കേൾക്കുവാൻ സാഹിക്കുന്നത് അധികപക്ഷവും ആപൽക്കരമാണെന്നുള്ളതിന്നാക്ഷേപമില്ല. അയാളുടെ ഹൃദയ പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെടുന്നപക്ഷം വാങ്മയാസൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രണവൈത്ര്യവും പിന്നീട് തന്നെ ചുരുക്കം നൂതുകൊണ്ടാ മറ്റൊന്നും തരത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടാ മാഞ്ഞുപോകത്തക്കതായിരിക്കുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ കുറവും പറഞ്ഞവനും മറഞ്ഞിരുന്നു കേട്ടവനും തമ്മിൽ കാണുമ്പോഴെല്ലാം മനസ്സിൽ വട്ടക്കെട്ടി ചിടിക്കുന്ന പണ്ടത്തെ പ്രണമ ചൂഴ്ന്നിട്ട് നീരി വട്ടം വീശുവാനാണ് അധികം എളുപ്പം.

“ഭിന്നതചിഹ്നലോകഃ” എന്നുള്ളത ഒരിക്കലും മറന്നുകൂടാത്തതല്ല. കഴിയുന്നത്ര മനസ്സിത്തതിചെയ്തതായ ഒരുവന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ മറ്റുള്ളവർ ഓരോ കുറുക്കലും കാണാതിരിക്കുന്നത്

ല്ല. അതുപോലെതന്നെ ഗുണാംശങ്ങൾ കാണുന്നതും അപൂർവ്വമായിരിക്കുമെന്നില്ല. ഇതാണ് ഒരു ചെറിയ കഥകൊണ്ട് ഉഷ്ണപ്പെടുത്താം.

നാലുദിക്കിലും നടന്ന വിരുതുനേടിയ ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരൻ മനസ്സിരുത്തി എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു പടം പച്ച യോഗ്യമാരേയും കാണിച്ചു. അവരേപ്പോലും ഒരുപോലെ സ്തുതിച്ചുതല്ലാതെ ആരും ഒരു കുറവും പറഞ്ഞില്ല. അയാൾ ഇതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ പടം നാലുനൂറ്റാണ്ടുകൾ പെരുമ്പടലിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി ഒരു പരസ്യവും എഴുതിപ്പിരിച്ചു. അതായത് “ഈ പടത്തിന്റെ ഏതംശത്തിനാകിലും വല്ല ന്യൂനതയും ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാഗത്ത് അടയാളം ചെയ്യാൻ അപേക്ഷ” എന്നായിരുന്നു. അയാൾ സന്ധ്യയോടുകൂടി വന്ന ചിത്രം എടുത്ത നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ എള്ളിടകൾ സ്ഥലം കോറപിപ്പാതെ കണ്ടില്ല. ചിത്രകാരന വളരെ കണ്ണിതമുണ്ടായി എന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അയാൾ ചിത്രം റേറ്റിംഗ് വസം അതുപോലെയുള്ള വേറെയൊരു ചിത്രം കൊണ്ടുവന്നു തൂക്കി ഏതെങ്കിലും ഗുണാംശം അടയാളപ്പെടുത്തണമെന്ന പരസ്യം ചെയ്തു. അന്നു സന്ധ്യയ്ക്ക് ചിത്രം നോക്കിയപ്പോൾ മുഖകുറവുമാണെന്നു കാണിച്ചിരുന്ന ഭാഗം മുഴുവനും ഗുണസൂചകമായ രേഖകളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായിക്കണ്ടു. ആദ്യത്തെ ചിത്രം കണ്ടപ്പോളുണ്ടായ ആശങ്കയും ഇതുകൊണ്ട് നിർമൂലനം ചെയ്തതായി വിചാരിക്കാമല്ലോ.

തന്നേപറ്റി മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായം അറിവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിലധികം സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് അനുപാപപറ്റിത്താൻ വല്ലതും പറവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ്. തന്റെ അഭിപ്രായം രോളോട് പറയുന്നതിന് മുമ്പ് അയാൾ ഏതുതരക്കാരുനാണെന്നും ആരാണെന്നും അറിയേണ്ട ചുമതലയുണ്ട്. ആളെ അറിയാതെ പറയുന്ന മുളുവാക്കോ, പരിഹാസമോ, സ്തുതിയോ, തന്റെ സഭാചാരത്തിന്റെ ഗതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും, മൈത്രിയ്ക്കുവേണ്ടി അഴിച്ചുകളകയും ചെയ്യും എന്ന മാത്രമല്ല ഒരു വിട്ടുവായനാണെന്നുള്ള ചേരുട്ടി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ അ

ബന്ധത്തിൽ അടുത്തു നടക്കുന്ന ഒരു സംഭവം എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. അത് അധികം ഗൗരവമുള്ളതല്ലെങ്കിലും ഉദ്ദാഹരിക്കുവാൻ ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണ്.

ജാങ്ങറ തിരിച്ചറിയുക കൂടിയുള്ള നാടകപ്പരയിൽ ഒരു ധീരനായിട്ടുള്ള അഭിനേതാവ് ഞാനും ഒരു കസാലക്കാരനായി ചെന്നു പോന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പൊതുവേ പറയാൻ പറ്റാത്ത പക്ഷം ചെറുപ്പം ആയി സമർത്ഥനാണെന്ന് ആ വർഷക്കാലം നോക്കിയുള്ള അഭിനേതാവിന്റെ ചാത്തും ചെരിഞ്ഞും ഉള്ള നോട്ടംകൊണ്ട് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഞങ്ങൾ അപരിചിതന്മാരായതുകൊണ്ട് ആദ്യം ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതിനകം ചുറ്റും കൂടി ചേർന്നു വെച്ചപ്പോൾ ഒരാൾ ഞങ്ങളോടടുത്തു ചെന്നു നിൽക്കുകയും 'ആ മൃഗം ചെന്നു വന്നു' എന്നു മുപ്പർ എന്നോട് ചോദിച്ചു. ഞാൻ താഴ്മയോടെ കൂടി എന്റെ സോദരിയാണെന്നു പറഞ്ഞു. മുപ്പർ ലജ്ജിച്ച് പരങ്ങിക്കൊണ്ടു. 'ആ വനിതാ രണ്ടാളിനെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ ചോദിച്ചത്'. അവരുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്ന ശുപ്തനായപ്പോലെയുള്ള ആ അഭിനേതാവ് പറഞ്ഞു. 'എന്ന വിവരംകൊണ്ട് പുളി വിട്ടു കളഞ്ഞു. നന്നായും ആപത്തും ഒറ്റപ്പെട്ടവരുന്ന സമ്പ്രദായം ചുരുക്കമാണല്ലോ. ഈ ചോദ്യത്തിനും ഞാൻ ക്ഷമയോടെ കൂടി പറഞ്ഞു മറുപടി അവർ എന്റെ ഭായ്യയാണ്' എന്നായിരുന്നു. ഇതിലധികം വലുതായ ഒരു വിശ്വസ്തതയിൽ അദ്ദേഹം ചെന്നു ചാടിയില്ല. 'മൃഗം കടിച്ചു മുറിയെപ്പോലെ മുക്കിയിട്ടുണ്ട്' മാപ്പിൻ പച്ചമലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ശക്തിപോരെന്നു കരുതി. ആവിധത്തിൽ 'അപ്പോളോളി'യും 'എല്ലാപ്പോഴും' 'പോലും' ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. അടുത്തു നിൽക്കുന്നവർ എന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ പ്രകൃതം മാറുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ വിശ്വസ്തതയിൽ കിരീടം വെച്ചു കൊണ്ടോ, മുപ്പർ നാടകം കാണാതെ എണ്ണിറ്റ് നടന്നു. പുളി ചോദിച്ച സ്ത്രീകൾ എന്റെ സോദരിയുമല്ല, ഭായ്യയുമല്ല. ആരോ? എന്തോ?

കിളിയാടി കുട്ടൻ. പി. എ.

പച്ച മലയാളം.

----- 10: -----

ഞാൻ ഒരു പച്ച മലയാളിയാണ്. ഇങ്കിരിസ്സും പരന്തിരിസ്സും ചമക്കൂതവും മാറ്റാ എറിക്കുറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരാണെങ്കിൽ അവർക്ക് ഇവയോക്കെ കടുകുട്ടിയാണെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത. ഇവർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നപോലെമുള്ള അറിവ് ഈ കൂട്ടുകിലല്ലെന്ന മറുത്തുവർ ഇവരേച്ചിലപ്പോൾ കളിയാക്കുന്നതിൽ റാന്നു എറിക്കു നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തടുത്തു പറയുവാനുള്ള കോപ്പ ഇപ്പറത്തിച്ചാത്തതുകൊണ്ട് എന്നോച്ചോച്ചയേടത്തോളം അവരുടെ ഉറപ്പിടക്ക യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടാവാറില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, കടക്കവും തലക്കുറവും നാട്ടുകാരെ ചിന്നെപ്പഴുതുളളടത്തോക്കെയും കടപടയെന്നതോ ചില നോക്കുകക്കുത്തിനാറുച്ച് ഇടക്കുചിലമലയാള മാഴികളുടൊപ്പം പൊടിയും കലത്തി മാരിചൊരിയുമ്പോലെ അവർ തുരുതരെ പറ്റിയുമ്പോൾ പലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ അരിശം കൊള്ളാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവർ എന്നേ പരന്തിരിസ്സിൽ ശങ്കാരിക്കും, ചിലപ്പോൾ ഇങ്കിരിസ്സിലും ചമക്കൂതത്തിലും കലശൽകൂട്ടും. എന്റെ തലയിലേഴുന്നിന്റെ വലിപ്പമൊന്നു ഇതിനോക്കെ ലാക്കു ഞാനായല്ലോ, എന്നുമറും ഓത്തോത്തു ചലക്കുറിയും എന്റെ ഉള്ള ചുട്ടുചുകയാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കേട്ടുകെട്ടു പൊറുതിമുട്ടി (തേല്ലുകൊണ്ടാൽ തടവു പടിക്കും" എന്നു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ) ഏതെങ്കിലും ഞാനും ചില പൊടിക്കുളളക്കുവാനൊച്ച. ഒരിക്കൽ, കൂട്ടർകൂടി വട്ടമിട്ട് എന്നെ പറ്റിയിൽക്കുവിഞ്ഞ് വിട്ടു വില്ലൂരിയാക്കുവാനും എന്റെ നേരേ നോക്കിക്കയ്യുകൊട്ടിച്ചിരിക്കുവാനും തുടങ്ങിയപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു പൊറുക്കുവാനുള്ള കെല്ലു തീരെയിച്ചാതെയായി. എന്നിട്ടു ഞാൻ അവരുടെനേരെ തിരിഞ്ഞ്. "കൈന്യാതഴശുദ്ധ ചയ്യെപ്പിള" ഉരശാത്തെപ്പിച്, നസശാക്കുപ്പിസാഹമേച്ച; കെമ്മാച്ഛാൻ നഴുഹചിതഴശാൻ." എന്നു തട്ടിമിന്നിച്ചു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾകൂട്ടർ ഒന്നു പകച്ചു പോയി. എന്നിട്ടേനോട്" എന്താണീനൊസ്സു പറയുന്ന

ത? എന്നായി. റിങ്ങളെന്താ കൂട്ടുകുറവ് ചെയ്യുന്നത? എന്നു ഞാനങ്ങോട്ടും ഒട്ടും കുറച്ചില്ല. മലയാളം കിട്ടാഞ്ഞിട്ട് ഇങ്കിലീഷ്ലോ ചമക്കൂതമോ ചേർത്തുസംസാരിക്കേണ്ടി വരുന്നതാണെന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ മലയാളത്തിന്റെ നേരെ വേദുപ്പു കൊണ്ട് “ഓകോഖഗോ” സംസാരിച്ചതാണെന്നു നേരവോക്കു പറഞ്ഞിട്ട് അതിന്റെ മലയാളം ‘എന്താപറയുന്നത്’ ശകാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മലയാളത്തിലാവട്ടേ എന്നാൽ ഞാൻ മറുപടി പറയാം’ എന്നാണെന്നും അവരോടു തുറന്നു പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കശചിശകൂടി ഒട്ടവിൽ അതു ചതു മലയാളത്തിന്റെയും പഴമലയാളത്തിന്റെയും നന്മതിന്മകളേ ഒരുമാതിരി തീരുമാനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഒരു നല്ല വഴിയായിത്തീർന്നു. ഇവിടെ അതിന്റെ ചുരുക്കം വായനക്കാരുടേ അറിവുനായി ചേർക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ പിടിച്ചുവാശി കൊള്ളാവുന്നതോ അല്ലയോ എന്ന് അപേക്ഷാർത്ഥം റോക്കുവാൻ ഏന്റെ കൂട്ടുകാരേപ്പോലെയുള്ളവരേ പഴിപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ അതിന്നു മതിയാകുമെന്നു കരുതുന്നു.

ഒന്നാമത, അറിവുകൂടിയ ഓരോരോ മൂന്നാട്ടുകാരായിട്ടുള്ള ഏഴുപാട്ടു കൊണ്ടു ഒരു നാടിന്നു ഉയർച്ചവരുന്നതോടു കൂടി കച്ചവടം കൈവേല മുതലായവ വളർന്ന് ആനാട്ടിൽ നാട്ടുള്ള പേരുകൾക്കൊണ്ടു തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതല്ലെന്നു വരുമ്പോൾ അവനവന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതു മറെറാവുവർ ഉൾക്കൊള്ളേണമെങ്കിൽ അതതു മൂന്നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞുവരുന്ന പേരുകൾ കടം വാങ്ങാതെ പറയുന്നതല്ലല്ലോ. അത് ഒരുമാതിരി ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഈ കടം വാങ്ങല് താഴേപറയുംവണ്ണമെ ഉണ്ടാവാനു വഴിയുള്ളു.

‘മാററംപരാതെ മോഴിയും പൊതളം പിടിക്കു
മാററംപൊതൾക്കുതളിയും മോഴിയിടങ്ങുക !
ഏററക്കുറച്ചിൽ പലതും മോഴിയിൽ കൊടുത്തു
മേററ, കുറിച്ചുപൊതൾ കൊണ്ടുനടത്തുകെങ്ങും ॥

കടംവാങ്ങുന്നത് മൂന്നുമാതിരിയായിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന്-മാററംപരാതെ മോഴിയും പൊതളം പിടിക്കു, അതായതു ഇപ്പോഴത്തെ ചതു

മോടിക്കാർ തട്ടിമിന്നിക്കുമ്പോലേ മറുനാട്ടുമോഴി അങ്ങിനെ തന്റെ ഒരു മാററും വരുത്താതെ ഏറ്റത്ത തനതെന്നപോലെ ഇട്ടുപേരുമാറുക. ഇത് നമ്മുടെ മലയാളത്തിനെന്നല്ല മോഴികൾക്കു പൊതുവേതന്നെ ഒരു വലിയ ചുഴുക്കത്തു പോലെ കേട്ടു തട്ടിക്കുന്നതാണെന്നു കൂടിഭാഷ്മാവശ്യേ നടതാണ്. മണ്ട-മാററം പൊതുക്കുരുളിയും മോഴിയിങ്ങേടുക. ഇതെന്നെന്നാൽ, പൊതുളിനു മാററം വരുത്തിയും വരുത്താതെയും മോഴിക്കു മലയാള ചുവന്നല്ല വണ്ണം വരുത്തി, കൂട്ടത്തിൽക്കൂട്ടിയിണക്കി കേട്ടാലറിയാത്തമട്ടിൽ ചേർക്കുക. മൂന്നു ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ പലതും മോഴിയിൽക്കൊടുത്തു മേററ, കുറിച്ചു പൊതു കൊണ്ടു നടത്തുകെങ്ങും. ആയതെങ്ങിനെയെന്നാൽ, മോഴിയിൽ ചിലതു കൂട്ടിയോ കിഴിച്ചോ മാററിയോ മരിച്ചോ ഏങ്ങിനെയെങ്കിലും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടുന്ന പൊതുക്കു എപ്പോഴും അറിയാറാക്കിക്കൊടുക്കുക. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേത് ഏറ്ററവുംമോശമാണെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. രണ്ടാമത്തേത്, മൂന്നാമത്തേതിനേക്കാൾ താഴേയാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒട്ടകത്തേതാണു എപ്പോറിലും മെച്ചമെന്നും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ വേണ്ടതുപോലെയായില്ലെങ്കിൽ ഇവയിലെപ്പോറിലും വഷളായിത്തീരാനുള്ളതും ഇതുതന്നെയാകുന്നു.

നമ്മുടെ മലയാളം പണ്ടേതന്നെ പാട്ടും, പറയും, എന്നു രണ്ടുവഴിക്കു തിരിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് രണ്ടിനുമായിട്ടുതന്നെയാണ് ഇന്നും നടന്നുവരുന്നത്. അതിൽ, പറയുന്ന മലയാളം പാട്ടിലും ഉൾപ്പെടുത്താതെ കവിതയില്ല എങ്കിലും കന്നടക്കു പറയുന്നതിനൊ വലിയ നിലയിലുള്ളവരേക്കൊണ്ടുംമറ്റും പറയിപ്പിച്ചാൽ ഒട്ടം പന്തിയാവില്ല. പാട്ടുമലയാളമെല്ലാം, പറയുന്നേടത്തു ചേർക്കുന്നതായാലും വലിയ ചീത്തയായിത്തീരും. ഇതുരണ്ടും അറിവുള്ളവർ കേട്ടാൽ തിരിച്ചറിയാം. എന്നതെന്നെയല്ല അറിയാത്തവർ വളരെയുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല.

ഇനി ഒന്നുപറയാനുള്ളത്, വേണ്ടിപരുണേടത്തേ കടംപാങ്ങിക്കാവു എന്നാണ്. നമ്മുടെ ചഴയ ഇഴുവയ്യുകളിൽ ഓരോപെട്ടി

കളിലായിട്ട വളരെക്കൈമുതൽ കെട്ടിവെച്ചിരിക്കേ അതൊന്നും
ഇറന്നുനോക്കാതെ കണ്ണടച്ചു കടംവാങ്ങിച്ചിലവിടുന്നത് അറിവി-
ല്ലായ്മകൊണ്ടോ മടികൊണ്ടോ വിഡ്ഢിത്തമൊണ്ടോ എന്തുകൊണ്ടോ
യാലും ഒട്ടും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല തീർച്ചതന്നെ.

“ഏങ്ങാമുൻവന്നുള്ളാരോമനകണ്ണനേ
യെങ്ങും വരുന്നതു കണ്ടിപ്പല്ലി
കാർകൊണ്ടൽപോലെയവന്നനിറന്നതന്നെ
കാർകഴലൊട്ടുണ്ടുകെട്ടിച്ചെമ്മേ
കയ്യിൽക്കഴലുണ്ടു കാലിൽച്ചിലമ്പുണ്ടു
മെയിലോമാണ്ണുററപുണ്യമുണ്ടു
നൊഞ്ചകം ചെണ്ണങ്ങാറു കണ്ടുചിളകുന്നു
ചുഞ്ചിരിയുണ്ടുടൻ കൂടെക്കൂട്ടേ
ഉള്ളിലിന്നങ്ങുന്നെന്നങ്ങുചൊല്ലുന്ന

കള്ളനോക്കുണ്ടയ്യോ മെല്ലെമെല്ലെ” — കൃഷ്ണഗാഥ.

“നോയർ വിശന്നവലഞ്ഞു വരുമ്പോറുകായക്കുഞ്ഞികുരിയിട്ടില്ല.
ആയതു കേട്ടുകലമ്പിച്ചായ പൻ അരവാറു ഉടനേകാട്ടിലെറിഞ്ഞു
ചുട്ടരിളിച്ചു കിടക്കുമ്പോൾ കൂട്ടികൾ തങ്ങളെ തലയിലൊഴിച്ചു
കെട്ടിയെച്ചുറ്റിനെ മടികൂടാതെ കിട്ടിയറ. . . . . ചെന്നു പിടിച്ചു
കിണ്ണമുടച്ചു കിണ്ടിയുടച്ചു തിണ്ണം ചിരവ കിണററിൽ മറിച്ചു
അതുകൊണ്ടു രിശം തീരാഞ്ഞിട്ടവനപ്പുറം പാഞ്ഞു നടന്നു.”
കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ.

“കേറത്തുമല്ലാ നിറമെങ്കിലേറെ

വെളുത്തുമല്ലാ മൂലചാഞ്ഞുമിപ്പു ।

വെറുപ്പമാകാപടവാത്തകേട്ടാ

ലൊരുത്തിപ്പോനാളവളാകിലോതാൻ” ॥ ലീലാതിലകം

“മോഴകണ്ണാറുകൊരു മയിലുമുണ്ടങ്ങു പിൻകാലൊളം പോയ്

താഴെച്ചെല്ലും ചുരികഴലഴിച്ചോമൽ നില്ലോരുനേരം ।

ഉന്ദഴത്തക്കൊണ്ടിരുമാമുകിലിതെന്നോത്തുനൽ ചീലിചാലേ

മുഴച്ചിന്തിച്ചുവയോടുടന പാടിയാടീടുവാൻ” ॥

ഉണ്ണുറീലീസന്ദേശം.

അങ്കുരത്തിട്ട്, അങ്കമാടിക്കരേരി, കടുത്തില ഇടകടത്തു, മുകടത്തു, മുകയിൽക്കുതിരവനേയും തെളിയിപ്പിച്ച്, നീട്ടുകിൽ നെഞ്ചുചിളപ്പൻ, അടുക്കുകിൽ കളരിക്കുറഞ്ഞറിഞ്ഞമാനമാടു വൻ, അവന്റെ വലത്തേപ്പലാവിനൊന്നു വെട്ടിക്കണ്ടാൽ, വെട്ടിയ ഇരുമുറിയും, പാലക്കാട്ടുശ്ശേരി, ഇടുങ്ങിരാമത്തരകന്റെ, വെള്ളിക്കോൽക്കു തൂക്കിക്കണ്ടാൽ, കുന്നിമഞ്ചാടി മാകാനിക്കു നീക്കത്തുകുമ്പുണ്ടെങ്കിൽ, വെട്ടിയതു വെട്ടല്ല, കുത്തിയതു കുത്തല്ല, മലനാട്ടിൽനിന്നും തുളനാട്ടിലേക്കു പോകുന്നോനല്ല, തുളനാട്ടിൽനിന്നും മലനാട്ടിൽ ചുവിട്ടുന്നോനല്ല, 'വല്ലപട്ടാകുരു'ക്കളെന്നും ചൊല്ലവേണ്ട."

നമ്മുടെ പഴയ ഈടുവയ്പ്പെട്ടികളിൽ ഈവക പലതും കിട്ടപ്പണ്ടെന്നുള്ളത്, ഉപ്പോഴുള്ള ചെറുപ്പുകാർ അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ പണ്ടുള്ളവർ പണിപ്പെട്ടു നേടിവെച്ചതു വെറുതെയാ ചാതിരിക്കുമായിരുന്നു.

ഇമ്മാതിരി കറകളുണ്ടെ ചൊൻപൊടികളിരിപ്പുള്ളപ്പോൾ വെറുതേ കടംവാങ്ങി നട്ടത്തിരിയുന്നത് എന്തിനാണാവോ!

എന്നാൽ നല്ലതായ ഒന്നിങ്ങേപ്പറവി പാടുക്കയോ പരക്കയോ എഴുതുകയോ ചെറുപ്പോൾ കൂട്ടിച്ചേർന്ന മൊഴികൾക്കു നല്ലതുകവും മുഴുപ്പും ചൊടിയും ചൊണയും വരുത്തേണമെങ്കിൽ വെറുംപച്ചമലയാളത്തിനേക്കാൾ രണ്ടാംമാതിരി കടംവാങ്ങിയ മൊഴികളുംകൂടി ഇടകലത്തിയാലാണ് 'എളുപ്പമെന്ന്' എന്നിങ്ങനെ ചിലപ്പോൾ തോന്നാനിടവന്നിട്ടുണ്ട്.

എന്റെ കൂട്ടുകാർ പലപ്പോഴും ഉരിയാടാറുള്ളതുപോലെ ഒന്നാംമാതിരി കടംവാങ്ങിയ മൊഴികളെടുത്തു വിലക്കുന്നത് എങ്ങിനെന്നോക്കിയാലും ഒട്ടും കണക്കിലല്ലെന്നു പിന്നെയുംപിന്നെയും പറയേണ്ടിവരുന്നു. ഇനിയും അവരിതു കൂട്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ കാട്ടായം, കോക്കയുടെ നടപ്പൊക്കെ മറന്നുപോയി അരയന്നത്തിന്റെ നടപ്പൊട്ടു കിട്ടിയതുമില്ല,' എന്നുപോലെയായിത്തീരുകയേ ഉള്ളൂ.

പച്ചമലയാളി.

ദാരിദ്ര്യഗഹണം.

— : o : —

- 1 ഉലകിൽ കുടിയേറിചാഴുവാൻ
പലതും പാർക്കിലുണ്ടു ഭുജം
അതിൽ വെച്ചുദരിദ്രാവമാ
ണധികം ഭുജ്ജഹമായ.സങ്കടം ॥
- 2 ഗുണദോഷവിരോകബുദ്ധിയും
ഗുണവാന്മാർരാട്ടു നല്ലിണക്കവും
അണയുന്നിതൊരുത്തനെന്നെങ്കിലും
പണമില്ലെങ്കിലതൊക്ക നിഷ്കലം ॥
- 3 കരികണ്ഠമതിൽ കരേറിനൽ
പരിവാരത്തൊട്ടു യാത്രചെയ്തവൻ
ചരണേനചരിച്ചിടുന്നിതി
ചൂരിതം ഹന്തദരിദ്രതാഫലം ॥
- 4 അപരൻനിലവിട്ടുചെയ്തിട്ടു
നപരാധങ്ങളിവങ്കലായ്തും
തൃപസേവയുമിന്നു നാസ്തിയാ
മചമാനായ ദരിദ്രജീവിതം. ॥
- 5 മുതലൊക്കെനശിച്ചു പോയവൻ
മുതലേഹത്തൊട്ടു തുല്യനത്രയും
സുതനും പ്രിയയും സുഹൃത്തുമ
ചിതമില്ലാത്തവനിൽ പ്രിയപ്പെടാ ॥
- 6 അറിവുള്ളൊരു യോഗ്യനാകിലും
വെറിയൻ നല്ലൊരുകാൽമെങ്കിലും
പറയുന്നതുസമ്മതിക്കുവാൻ
കുറയുംഹന്തജനങ്ങൾ സന്തതം ॥
- 7 ഉദരം നിറയാതെയെന്നികേ
തദിതം ചെയ്തമതം ശിശുക്കളെ

പതിവായ് വത കണ്ടിങ്ങിനിട്ടും
ഗതിയില്ലാത്തവനെത്ര നിന്ദിതൻ ॥

8 മനുജനിഹകമ്വാസന
യ്യനത്രപം ഫലമെത്തുമെങ്കിലും
തേകാലവുമിട്ടരിദ്രനാ
യ്യതവാനായിവിധേ ! വിധിക്കാലാ ॥

തേലപ്പുറത്ത നാരായണനമ്പി.

ഒരു വിലാപം.

—;0:—

ന

൧. പലജന്തുക്കളുണ്ടുളും, പരം
ഫലമേറുന്ന വിശേഷബുദ്ധിയും,
നിവിലം നിജവശ്യമാക്കുവാ
നിയലും ശക്തിയുമാന്നിസ്മലം,
൨. ഒരു ജീവിജനിച്ചുമാനുഷൻ
ധരയിൽസൃഷ്ടിച്ചുമാനുഷ്യമായ്
പരമേശ്വരസൃഷ്ടികൗശലം
പരമോൽകൃഷ്ടതയേയുമാൻതെ
൩. പരജീവികളിൽപെടാത്തതായ്
പലചട്ടങ്ങൾ കലൺമാനുഷൻ,
ഉലകൊക്കയുമെന്റെയെന്നതാ
നളരിപ്പൊങ്ങി നടന്നിടുന്നിതാ!
൪. ഏവിടുണെവിടെക്കു വന്നുതൊ
ണവിടക്കാണു ഗമിപ്പതിന്നിമേൽ,
ഇവനേതുവഴിക്കുചോവതി,
ങ്ങലനാ നേർവഴി കാട്ടിവിട്ടിട്ടും,
൫. ഇവനുളളാരു ജോലിയെന്തുതൊ
ണവിടച്ചെയ്യണ മേതുമാതിരി

അതിന്നിന്നിയചുന്നകാലമേ
തിതിചിന്തിപ്പുപരെത്ര ഭുജം.

ര

ഗുണമെന്നൊരു വസ്തുമാത്രമ
ല്ലിണയാ യ്ദോഷവുമൊന്നു കാണുമ
ഗുണദോഷ വിവേകമെന്നിയേ
പിണയം തെറ്റുകകൂറമററതാം.

൨. ഒരുനാട്ടു പിടിച്ചുകി, ന
ല്ലൊരുവൻ കോട്ട ചമച്ചുറപ്പിനായ്,
മണിമേടമഹാ വിശേഷമായ്
പണിചെയ്തൊ യാലക്കരിച്ചതിൽ,

൩. സുഖമായ്ക്കൊന്നിടാമിനി
സ്സുകരേ നവ്വുമെന്നൊരുവേ
പിടിവിട്ടിഹ നാട്ടുമൊക്കയും
കടലിൽ താണു മുടിഞ്ഞിടുന്നഹേ!

൪. അറിവില്ല കഴിഞ്ഞതൊന്നുമേ;
അറിയാവല്ല വരുന്ന കായ്കവും;
അഥനാനമട്ടു മാത്രയിൽ
കഥയെന്നൊന്നുമാക്കിത്തീടാം?

൫. വെറിയോട്ടു ജഗത്തിനൊത്തിട്ടും
മറിമായങ്ങുളിഞ്ഞിടാ നരൻ,
ഫലമെന്തു വിശേഷബുദ്ധിയാൽ
കലതന്നുണ്ടവനായവസ്ഥയിൽ?

ബ

൧. അയി ! ജീവിതശൈലമെന്തെലിയിൽ
കയറാൻ കോപ്പുകൾ കൂട്ടിടുണിഹ
നരസഞ്ചയമാശയായിട്ടു
ന്നൊരു പാശത്തിനെയാശ്രയിച്ചുതാൻ.

൨. ചില രാത്രിമതിൽ പിടിക്കുവേ
ചിലരാട്ടങ്ങു കടന്നുകൂടവേ

- ചിലരൊരമനഞ്ഞുപേരി'യെ
നലമോത്തുള്ള രസിച്ചുതുളളവേ
- ന. അതു പൊട്ടിമറിഞ്ഞഗായമായ്
മുതിരും മുളളനിറഞ്ഞ കണ്ടരിൽ
ബത ! വിണവലഞ്ഞുരക്ഷതൻ
വഴികാണാതെ വരുംകെട്ടുന്നഹോ
- ര. ഒരുവിത്തു വിതച്ചു മേന്മുപം
കരുതിക്കൊണ്ടു, മുളളച്ചതങ്ങനെ
വളമിട്ടു, വളന്നുപൊങ്ങവേ
തലവെട്ടുന്നിതുചാഴി കഷ്ടമേ
- ഉ. വേഴിപോലെ വരുന്നതൊക്കയും
വിധിയെടുന്നാത്തു പൊറുക്കയെന്നിയേ
കഴിവില്ലാത്തവർക്കൊന്നു" മീ
മൊഴി നേരെങ്കിൽ മനുഷ്യനെത്താൻ?

സ

- പ. മേകനാശു പരീക്ഷയൊക്കയും
ചുകഴോടിനു ജയിച്ചുവന്നിടും,
വഴിപോലിനിമേൽ സുഖിച്ചിടാം,
വരമുദ്യോഗമവന്നു കിട്ടിടും;
- റ. ഇനി നമ്മുടെ ഭാഗ്യകാലമായ്;
ധനവും മാനവുമിങ്ങയന്നിടും;
പല കഷ്ടതയോടെതൃത്തിനി
പുകച്ചിടാം പരമിഹപോലവെ,
- ന. ഇതിവിന്തയൊടമനമ്മമാ.
രെതിരേല്ലാൻ പടിവാതിൽ കാക്കവേ
സുതനോ, ചുകവണ്ടിയാറ്റിൽ വി
ണതികഷ്ടം ! വഴിമേൽ പരേതനായ്,
ര. ശ്രേകവാണിശമിച്ചിട്ടെട്ടെ ഞാൻ
പകലേതന്നെ തിരിച്ചുവന്നിടാം

ഇരിചൊല്ലിയുഷസ്സിൽവേർപിരി
ഞ്ഞിതു കാന്തൻ നിജപേല നോക്കവൻ

മ. അരിയും കുറിയും ചമച്ചുപോയ്
കുളിച്ചെണ്ണ കുറിയും ധരിച്ചവരും
വരവാണിങ്ങാരുങ്ങിവാണവൻ
വരവും പാത്തിറയത്തു മുന്തിലെ.

൭

മ. മിഴിനിശ്ചലമായ് പ്രതിക്ഷണം
വഴി, കാണുവരെ നീട്ടിനോക്കയും;
പലവാറുമിടയ്ക്കുവൻ വരും
വഴിമധ്യംവരെ വന്നുപാക്കയും,

൨. മുക്കുരാനികമെത്തിയാശുതൻ
മുഖവും ചുമുടി കെട്ടിവച്ചതും
ഉടുമോടിയുമിഷ്ടനിഷ്ടമാ
യിടുമോയെന്നു ചർച്ചിച്ചെണ്ണയും;

൩. ഒരുപക്കമെന്നു താലിതൻ
തിരുമാറിന്നു നടുക്കുനീക്കയും
നയനാഞ്ജനമൊന്നൊലിച്ചുത
മ്മടിതൻതുമ്പതിനാൽ തുടക്കയും,

൪. ഇടയിൽപ്രിയമായ് പ്രിയന്റെ കാ
ലടി കേട്ടെന്നു പൂമാ ഭൂമിച്ചലം
ഉടനോടി വഴിക്കലെത്തിയു
ല്ലതൊപാൽ തിരിയെഴുതുകയും;

൭. ഇവിടെബുദ്ധമുഖമിങ്ങനെ
ശിവനേ! തത്സുഖമുലമെങ്ങവൻ?
അവനോ? കുറിയും ശുഭാംഗിയാ
ഉവരതന്നാശ നശിച്ചു സമുദ്രം.

സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ ചോറ്റി.

ഒരേഴുത്ത്.

വിവേകാനന്ദസാമികൾ ഒരു സ്നേഹിതനയച്ചുത്)

യോഗം, ഭോഗവു മാലയസ്ഥിതിയുമാസ്സുത്തായ സന്യാസവും,
ലോകേശൻ ചട്ടക്കുതി, പൂജ, ധനമാജ്ജിക്കുന്ന മാഗ്ഗങ്ങളും,
ത്യാഗം, നേർച്ചകളെന്നുവേണ്ട വലുതാം രീപ്രവൃത്തങ്ങളും
ഹാ, കണ്ടുനിവയൊക്കെയേററമവതന്നുള്ളൂ മൃടാദിത്താൻ || 3.

കാണുന്നില്ലാതെ ചൊറുസൗഖ്യമിവിടെക്കാണൽജലത്തെക്കൊതി-
ച്ചേണാം പാലുഴലുന്നതാണു രസമോഹംതേടുമിജ്ജീവിതം |
ഉന്നം പിട്ടുമണൽക്കുളം യാത്രവന്നുറങ്ങാറിൽ വലിക്കുമോ
നാനം ജീവിതമത്രുടസ്സുഹവുമായ്, തീർത്തു പാരിൽ സഖേ! || 4.

സാധനം പ്രീതിവെടിഞ്ഞു വിസ്തൃത മനസ്സാങ്കേതനല്ലാഭവാ
നോത്താലങ്ങിനെയുള്ളവക്കിവിടെ വാഴാവല്ലു തെല്ലും സഖേ! |
അത്രുനോഗ്രമിരുമ്പുളം മെതിരിട്ടേറുന്നതല്ലാകവേ
ചുത്തൻപാരു പളങ്കുപാവയുടെമേലേറുകിൽസഹിക്കാവതോ? || 5

ഉള്ളത്തിൽ കനിവൊട്ടുമെന്നി യതിവീചതപത്തൊടും, നല്ലുതൻ-
തുള്ളിക്കൊത്തുമതുത്തഴുംമൊഴിയൊടുംനഞ്ചൊത്തനഞ്ചൊത്തൊടും
കള്ളംതന്നെനിറഞ്ഞു നേരകലയായ് തന്നെപ്പൂരിപ്പാൻസപയം
തള്ളിക്കേറുമൊത്തനാകിലിവിടെസ്സൗഖ്യംനിനക്കുംസഖേ! || 6.

നന്നായാഞ്ഞഥ ജീവിതം ചണയമായ് വച്ചു ചരിച്ചീടുവാ
നിന്നേവം വിധമായിത്തന്റെ സമയംഹാ! പാതിയുറുപ്പോയിതേ |
എന്നല്ലുപ്രിയ മൂലമായിഹ സഖേ! യുഗത്തനെപ്പോലെ ഞാൻ
ചെന്നോരോന്നു പിടിച്ചുതൊക്കെ നിഴൽപോൽ നിസ്സാര
മായ് പോയിതോ || 7.

കൂറുളളാരുടെ കൂട്ടവിട്ടുഹ ഹ! ഞാൻ കൂറയ്ക്കുകൊട്ടതിൽ
കീറുകച്ചുടുത്തു കണ്ടുപിടിയോറുപോയിരുന്ന സഖേ! |
തിരെ ക്ലേശമിയുന്നരീപ്രതരമായിടും പ്രതം നോറു താൻ
പാരംമനിയലഞ്ഞുഹാ! ചലമെന്നിക്കണ്ടായതെന്താഴിതിൽ? || 8.

നന്നായിട്ടയി! കേടാക്കയെന്റെ ഹൃദയം നിന്നോടടുത്തോം സഖേ!
യെന്നെൻ സമാനുഭവത്തിൽനിന്നറിവതാ മിസ്സുതൃമത്യുത്തമം ।
ഒന്നായോളമെടുത്തടി ചൂ ചുഴലിക്കും ജീവിതൈരലത്തിലീ
യൊന്നത്രേ കടവുള്ളൊരുത്തനുകടന്നങ്ങേക്കുരപ്പോകുവാൻ ॥ 9.

ഉറഹിക്കിൽ ചരിച്ചുതൻ വിധികളും, പ്രാണൻനിരോധിച്ചതും,
മോഹംതാൻ പരചിത്രയും, പ്രകൃതിവിജ്ഞാനാദി ശാസ്ത്രങ്ങളും ।
ആഹാ! മാനസ വിഭ്രമങ്ങളിഹ സച്ചുത്യാഗ മത്യാഗവും,
“സ്നേഹം” “സ്നേഹം” മിതൊന്നുതന്നെ സകലം പാർത്താൽ പ

ദാർത്ഥ്യം സഖേ! ॥ 10.

ജീവൻ, ബ്രഹ്മവ്യ, മീജഗത്തിലഖിലേശൻ മർത്യനും പിന്നയി-
ന്നേവം പ്രേതപിശാചവർഗ്ഗവ്യ, മഹോ വേതാളഭൂതങ്ങളും, ।
ദേവന്മാർ, പശുപക്ഷിജാതി, കൃമികീടംതൊട്ട സൃഷ്ടുങ്ങളും
താവുന്നണ്ടുവെടിഞ്ഞിടാതെ ദൃഢമായിസ്നേഹമുറത്താരതിൽ ॥ 11.

പേറാരോതുകയിന്നു ദേവനിരകോഷം ദേവനാകുന്നതോ ?
നോരായോർക്കുകിലാത സച്ചുവമിളക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതോ ? ।
ഓതുമ്പോൾ, ശിശുചിന്നവേദിയൊരുമാതാവോമരിക്കുന്നതും
ചോരാൻ കൊള്ളയിടുന്നതും സകലവും സ്നേഹംനിമിത്തം സഖേ! ॥ 12.

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ.

വിദ്യാഗുണദോഷം.

— : 0 : —

അത്രുന്നോഗ്രശ്രുതിവിഷമയദ്ധാനമുള്ളൊരുലോകം
നിത്യം സപ്തസ്വരമിഹചിഴക്കാത്തമട്ടിൽ പഠിച്ച് ।
ശ്രോത്രാനന്ദത്തിനു സദകളിൽചെന്നു പാടുന്നപാരം
ചിത്രം മരണത്തിന്നു സമമായുള്ള പാതള്ളിലോർത്താൽ ॥ ൧.
അർത്ഥത്തിങ്കൽ ബഹുവിധമസംബന്ധവും സന്ധിദോഷാൽ
പുത്തത്തെറ്റും വികൃതി പലതും ചേർത്തുതീർത്തുള്ള കാവ്യം ।
പത്രത്തോറും പലതുമഴിയിടുന്നു പാരിൽ പരത്താൻ
ചിത്രമരണത്തിന്നു സമമായുള്ള പാതള്ളിലോർത്താൽ ॥ ൨

ൻരത്ഥം തെല്ലും തെളിവോടൊന്നാൻ ബുദ്ധിയില്ലാത്തപോകും
 നിത്യം ശബ്ദം സകലമുരുവിട്ടിട്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞനാമം ।
 വൃത്ഥംവാങ്ങി സ്തംഭകൾ നടുവിൽചെന്നുചേരുന്ന കഷ്ടം
 ചിത്രം മറെറത്തിരി സമമായുള്ള പാതള്ളിലോത്താൽ ॥ ൩
 വിദ്യേ! സർവ്വാത്ഥസംസാധകമഹിതഗുണം കൂട്ടമായിട്ടശേഷം
 ഹൃദ്യതപംചേർന്നിനിൽതെളിവോടുകൂടിയൊരു രണ്ടില്ലപക്ഷം.
 ഇട്ടുകിൽ ദോഷമൊന്നുണ്ടതിഗുണമയിയാ യുള്ള നിർമൂലമായേറ്റ
 വിദഗ്ദ്ധർപ്പേരിന്നുവേണ്ടിപ്പലർപലവകയായ് ഗോഷ്ടികാട്ടുന്നകഷ്ടം॥
 നന്നായിപ്പലതൂണ്ടു പാരിലതിൽചെച്ചിട്ടേതിനായേതവൻ
 ചെന്നാലാശു ഫലിക്കുമെന്നുരുതിക്കാൽ പ്രവൃത്തിക്കണം ।
 എന്നാലേ സുഖമാകയുള്ള ദൃഢ മാല്യനാകിലോ കണ്ണില
 ഞ്ഞാനായിട്ടു ലവണർ വീഴ്ത്തിവലയും പൊട്ടൻറമട്ടായ്ക്കും ॥ ൪

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

— : 0 : —

വളരെ പ്രാചീനവും ഹിററവും അപൂർവ്വവും ആയ “കേരള
 ക്ഷിതിരത്നമാല” എന്ന താഴേവരുന്ന ഗ്രന്ഥരത്നം രസികരഞ്ജി
 നീ! മുഖേന പൊതുജനോപകാരമാക്കിത്തീർപ്പാൻ അനുവാദം
 തന്നതിന്ന കേ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ. ബി. എ; ബി.എൽ.
 എം. ആർ. എ. എസ്സ്. അവർകൾക്കു ഞങ്ങൾ എത്രതന്നെ ക
 ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയിക്കുവാൻ കേവലം വാക്കുകളെക്കൊ
 ണ്ടമാത്രം സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഇതിലെ ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിലാണെങ്കിലും, മണി
 പ്രവാളത്തിന്നെന്നപോലെ അവയുള്ള ലാളിത്യവും വിഷയത്തി
 ന്റെ ഉപകാരതയും കൃതിയുടെ പഴക്കവും എല്ലാംകൂടി ആലോചി
 ച്ചുനോക്കുമ്പോൾ “കേരളക്ഷിതിരത്നമാല”, കേരളഭാഷാത്രാചി
 ണിയായ “രഞ്ജിനിക്ക്” ഒരു ഭൂഷണമായിട്ടുതന്നെയാണു ഞങ്ങൾ
 വിചാരിക്കുന്നത.

കേരള ക്ഷിതിരത്നമാല

—:0:—

ശ്രീ

പ്രണമ്യദേവംവിഷ്ണുശംപ്രണമ്യചസരസ്വതിം.
ക്ഷിതിരത്നസ്രജം വക്ഷ്യേ മനോജ്ഞാങ്കേരജോചിതാം. മ.
വിഷ്ണുശാപനായ ഗണപതിയേയും സരസ്വതിയേയും ന
മസ്കാരം ചെയ്ത് മനോഹരമായും കേരള ദേശത്തേക്കു യോഗ്യ
മായും ഇരിക്കുന്ന ക്ഷിതിരത്നമാല എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ പറവാൻ
തുടങ്ങുന്നു.

മധുരകൈടഭായാഃപൂർവ്വം മേദസാകല്പിതാമഹി
വിഷ്ണുനേത്രസമാപ്താതം ദിജവൽസുമേധസാ. റ.
പണ്ട് വിഷ്ണുഭഗവാൻ മധുവെന്നും കൈടഭൻ എന്നും പേ
രായ രണ്ട് അസുരന്മാരുടെ മേദസ്സുകൊണ്ടു ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചതാ
യി സുമേധസ്സ് എന്നമഹക്ഷിയാൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വണ്ണാശ്രമപരിത്രാണം ധരായാം കരജോചിതം.
തസ്മാദ്ധരായാ ചാൻ പ്രാഹുഃപ്രായേണകരസംഭവാൻ. ന.
ഭൂമിയിങ്കൽ വണ്ണങ്ങൾ എന്ന ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈ
ശ്യ ശൂദ്രന്മാരേയും ആശ്രമങ്ങൾ എന്ന ബ്രാഹ്മചര്യം, ഗാർഹസ്ത്യം,
വാനപ്രസ്ഥത, ഭിക്ഷുകത്വം ഇവയേയും രക്ഷിക്കുന്നത് ക്ഷത്രിയ
ന (കരജൻ—വിഷ്ണുവിന്റെ കരത്തിങ്കൽനിന്ന ജനിക്കയാൽ ക്ഷ
ത്രിയന കരജൻ എന്നും ബാഹുജൻ എന്നും പേർ) യോഗ്യമായി
ടുള്ളതാകയാൽ മിക്കവാറും രാജാക്കന്മാർ ക്ഷത്രിയന്മാരെന്ന പ
റയപ്പെടുന്നു.

മുശോനൃച്യുഡസദനാം ഗോകണ്ഠാപ്തമനത്തമം
സമുദ്രാഭ്യുതം ചാവദ്രാമേനാട്ടമസ്മരനാ. ര.
ഉത്തമം കേരളംതാവൽപാരാവാരാദപാരതഃ
ബ്രാഹ്മണേദ്യോദദൈവരാമോ വിപ്രാസ്കൽകേരളാധിപഃ. ഞ.
ഭാഗ്യാരാമൻ (പരശുരാമൻ) അതി ശാഘ്യമായ ഗോകണ്ഠ
ശിവക്ഷേത്രത്തെ സമുദ്രത്തിൽനിന്ന എപ്പോൾ ഉദ്ധാരണം ചെയ്

ജ്ഞാതാ അപോഹം അപാരമായ സമുദ്രത്തിൽനിന്ന ഉണ്ടായതായ കേരളത്തെ പരശുരാമൻ ബ്രാഹ്മണക്കു ദാനംചെയ്തതുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ കേരളാധിപന്മാരായിത്തീർന്നു.

പാതശ്ചപാത്രപരഹിംസനരോഷതഷ്ഠി
ഡംഭോൽഭവൈന്നി യമഃലോചമുഖൈശ്ചപാപൈഃ
വിപ്രാഃപ്രണാശ്ചതപസാക്മഹസ്സതസ്യ
ധാമപ്രയാന്തിധരണീഭരണാദിവശ്രം. ന.

ബ്രാഹ്മണർ രാജ്യഭരണംചെയ്യുമ്പോൾ പാതശ്ചവാക്കു, പരഹിംസ, കോപം, ആഗ്രഹം, അഹമ്മതി മുതലായിത്തീർന്ന ജനക്കണക്കു തങ്ങളുടെ നിയമഭംഗം മുതലായ പാപങ്ങൾകൊണ്ടു തപസ്സില്ലാത്തവരായി ധർമ്മരാജ (അക്മഹസ്സതൻ) ചുമിയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ഏതസ്താദ്രാജ്യഭരണേ. കേരളക്ഷിതി ചുംഗവാഃ
ശസ്ത്രീണചുരുഷാൻ ശ്രേഷ്ഠാൻ തേകച്ഛന്ത്യധികാരിണഃ. ഐ.
മേൽപറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ആ (പാപഭീരുക്കളായ) കേരളബ്രാഹ്മണർ രാജ്യരക്ഷക്കായി ചില ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ ആയുധധാരികളേ അധികാരികളായി വെക്കുന്നു.

കേരളേഭൂജസ്തേസ്യുച്ഛിപ്രൈന്നി യമിതാനുപഃ
ന കരഗ്രാഹിണസ്തേവൈപ്രജാനാംപരിചാലകാഃ. ഖ.

കേരളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന രാജാവിന്നു രാജ്യാധിപത്വം കിട്ടുന്നു. ആ രാജാവു കപ്പം വാങ്ങുന്നില്ലാ. പ്രജാപരിചാലനംചെയ്തുവരുന്നു.

തേഷാംപൃഥ്വിതതാംവിപ്രൈഃ പ്രദത്താനിജഭൂതലേ
സപല്ലെസപല്ലെദ്ധ്വരാവണ്ഡൈഃ പൃഥ്വിഭരണനിഷ്ഠിതിഃ. ന്.

ബ്രാഹ്മണരാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരും കപ്പം വാങ്ങാതെ രാജ്യഭരണംചെയ്യുന്നവരും ആയ രാജ്യാധിപതികൾക്കു ബ്രാഹ്മണർ ചെറുതായ ഓരോ ഭൂവണ്ഡം പ്രതിഫലം കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രജാനാമചിദാസ്യന്തികേരളേധരണീംദിവിജാഃ
മിഥസ്തേചാചികുച്ഛന്തിധരണീകൃതവികൃതം. മ്.

കേരളബ്രാഹ്മണർ ഭൂമിയെ തങ്ങളുടെ പ്രജകൾക്കു കൊടുക്കുകയും അവർ തന്നെ അന്യോന്യം കൃഷ്ണകൃഷ്ണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

അഭിജ്ഞാപുരിയിൽ അസ്മകേരളേസാദകനന്ദഃ

സഹ്യപതന്ത്ര നാമസ്മാൽസന്തസ്തജ്ഞിനംവിദ്യഃ ൧൧.

കേരളത്തിൽ ഉദകപുഷ്പം യാതൊരു മനുഷ്യൻ ഭൂമിയെ വാങ്ങുന്നുവോ അവൻതന്നെ അതിന്റെ നാമനായി ഭവിക്കുന്നു. അവനെ സജ്ജനങ്ങൾ ജ്ഞി എന്ന് അറിയുന്നു.

ജനേശ്വരതപഃമന്ത്യാനാം പഞ്ചധാദവതിക്ഷിതത

തീതംസഹജമാത്രാന്താദേധാഃ ജ്ഞാതുകാലജം ൧൨.

ഭൂമിയിൽ ജനം അഞ്ചുവിധമായി മന്ത്രിമാർക്കു വാകുന്നു. അവ (൧) തീതം (൨) സഹജം (൩) ആത്രാന്തം (൪) രണ്ടുപ്രകാരമായ ലജ്ജാ (൫) കാലജം ഇങ്ങിനെ അഞ്ചുവിധമാകുന്നു.

മുച്യജതപാതുവിധിവത്സാദകം ധരണീനന്ദഃ

അഭിജ്ഞാതതൽപ്രോക്തം ജനതീതംബുധോത്തമൈഃ ൧൩.

മനുഷ്യൻ വിലകൊടുത്ത ഉദകപുഷ്പമായി വിധിക്കു ഞ്ഞാലും വാങ്ങുന്ന ജനം തീതജനം എന്ന വിഭാഗംവാൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ബലാൽഗൃഹീതം ഭൂവണ്ഡംആത്രാന്തംസമുദീരിതം

വിപ്രോദിഷ്ടേന പാണാന്തൽപ്രോക്തം നാസ്യകേരളേ. ൧൪.

ബലാൽക്കാരംകൊണ്ടു ആക്രമിച്ചു കിട്ടിയ ഭൂവണ്ഡത്തിന്നു ആത്രാന്തജനം എന്ന പേർ. ഈ ജനം മലയാളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ നിയമിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി മറ്റൊരുത്തർക്കും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല.

യേവൈഭൂതദൃഢാലോകേ ദേവബ്രാഹ്മണ നിന്ദകാഃ

അഗമ്യയോഷിസൗന്ദര്യഭൂപാജ്ഞാലംഘകാശ്വയേ ൧൫.

ഗൃഹദാഹാദികത്താരോധമ്കമ്വിരോധിനഃ

പ്രതിമാസചൈതന്ത്രനാശനോദ്യതപുത്തരഃ ൧൬.

വിരോധിനശ്ചപാമ്പാനാംചോരോന്തഃപുരസമ്പദാം

തൃക്കവണ്ണാശ്രമോയശ്ചപരമുദ്രാവിലേഖകഃ ൧൭.

ഏതേഷാംപുഥി വീ റ്റാബചാദാകൃത്യേനാപഃ

ആക്രാന്തജനതൽജ്ഞേയംദേവാനാമപിതൽഭവേൽ. ഹവ.

ആക്രാന്തജനരാജാവിനമാത്രം സിദ്ധിപ്പാൻ കാരണത്തെ പറയുന്നു. പ്രാണിദ്രോഹം, ദേവനിന്ദ, ബ്രാഹ്മണനിന്ദ, അഗ്രഗ്രാഹനം, രാജശാസനാലംഘനം, ഹൃദയഹനം മുതലായ, ധർമ്മകാർഷ്വവിരോധം, രാജാശാസനങ്ങൾക്കു സാന്നിദ്ധ്യത്തെ നശിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന ശ്രമം, വഴിയാത്രക്കാർക്കു വിരോധം, സ്ത്രീകൾ ഇരയായ സ്ഥലത്തിലുൾപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ അപഹരിക്കുക, വസ്തുശ്രമം തുടങ്ങിയ വിട്ടുനടക്കുക, കള്ളപ്പിടികൾ മുതലായ പാപചെയ്യുന്നവരുടെ ഭൂമിയെ മുഴുവനും രാജാക്കന്മാർ അപഹരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ കിട്ടുന്ന ഭൂമിക്കു ആക്രാന്തജനം എന്നു പേർ. രാജാക്കന്മാർ അപഹരിക്കും സിദ്ധിക്കാം.

ചൈതന്യനാശനംകർമ്മ പ്രതിമാ യാമകരോതിയഃ

സർവാമാകൃത്യതൽഭൂമീം ദ്രോഹദ്രവായഭൂപതിഃ ഹവ.

രാജാക്കന്മാർ മരണത്തിൽ സാന്നിദ്ധ്യം കളവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവന്റെ ഭൂമിയെ മുഴുവൻ അപഹരിച്ചു രാജാവ ആ ദേവനവഴിവാടാചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. (അതിനാൽ ആക്രാന്തജനം ദേവനാകുന്നു.)

പൃഥ്വിദരണപൃത്തിനാം പൃഥ്വിദരണപൃത്തിഭിഃ

ബചാദാകൃത്യേന പൃഥ്വിപ്രജാനാനതുമേദിനീ ഹവ.

രാജാക്കന്മാർ മരണത്തിൽ രാജാവിന്റെ ഭൂമിയെ ബലാൽക്കാരംകൊണ്ടു അപഹരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും പ്രജകളുടെ ഭൂമിയെ (മുമ്പു വിവരിച്ച കാരണങ്ങൾ കൂടാതെ) അപഹരിക്കുമാറില്ല.

ഭൂപാലാബഹവോവിപ്രൈഃദാസാഹൃവപ്രകല്പിതാഃ

ദേവബ്രാഹ്മണരക്ഷാത്ഥം രാജശബ്ദയുതായുതാഃ ഹവ.

ബ്രാഹ്മണന്മാർ അനേകരാജാക്കന്മാരെ ദേവന്മാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയും രക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടി രാജശബ്ദത്തോടു കൂടിയും കൂടാതെയും തങ്ങളുടെ ദാസന്മാരായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തേഷാന്നിയതസങ്കേതാദ്രാശ്വാത്യാസ്യാൽബഹിർഭാ

സാന്നൈരാകൃത്യേനാപഃ ബചാദേവബലാൽക്കാരഃ ഹവ.

അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥലത്തിൽനിന്ന പുറത്തുള്ള രാജ്യം അധികം ബലമുള്ള അന്യരാജാക്കന്മാരാൽ ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നു.

കേരളസ്യപരിത്രാണമാതുവംശേഷകുലിതം

സർവ്വതുകേരളാധീശം കുർച്ചംന്ത്യകന്തു പംഭിജാഃ ൨൩.

കേരളദേശസംരക്ഷണം മതമക്കത്തായക്കാരിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആബ്രാഹ്മണർ ഒരുരാജാവിനെക്കൊണ്ടുവന്ന കേരളരാജ്യത്തിന്ന മുഴുവനും അധിപതി ആക്കിത്തീർക്കുന്നു.

കാശ്മീരവന്തിചൊളാദിരാഷ്ട്രൈശ്വരാക്ഷത്രിയന്ദിജാഃ

ആനീയമാതുവംശാന്തം കൃതപാകർച്ചന്തിഭൂമിപം ൨൪.

കാശ്മീരം അവന്തി ചോളം മുതലായ ദേശങ്ങളിൽനിന്ന ഒരു രാജാവിനെക്കൊണ്ടുവന്ന അവനെ മതമക്കത്തായക്കാരനാക്കി രാജാവാക്കിവെക്കുന്നു.

ഏവഞ്ചബഹവഃ പ്രാച്യഃ ഭൂപാലാഃ കേരളേപുരാ

തൈത്തക്ഷിതയശ്ചാചിരാജാനസ്സന്തികേചന ൨൫.

ഇങ്ങിനെ കേരളത്തിൽ അനേകം ഭൂപാലന്മാർ ചണ്ടവന്നിട്ടുണ്ട്. അവരാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയുള്ള ചിലർ രാജാക്കന്മാരായിരിക്കുന്നു.

ശ്രേഷ്ഠാധരാക്ഷത്രിയ പാലിതാസ്യാ

ദാര്യാഭവേൽബാഹുജമെദിനീച

വിപ്രക്ഷിതിശ്ലേഷുതമേതിലോകേ

പ്രൊക്താമുനീന്ദ്രൈഃ ഖലുമദ്ധ്യമാന്ത്യാ. ൨൬.

ക്ഷത്രിയൻ സംരക്ഷണാചയുന്ന രാജ്യവും ക്ഷത്രിയന്റെ രാജ്യവും ശ്രേഷ്ഠരായുള്ളവയാകുന്നു. ബ്രാഹ്മണന്റെ രാജ്യം ശ്രേഷ്ഠതമമാകുന്നു. ഓരം മൂന്നിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത രാജ്യം മദ്ധ്യമമാകുന്നു.

തചോവനസമംജ്ഞേയം ധരണീസുരരാഷ്ട്രകം

നഗരംക്ഷത്രരാഷ്ട്രംസ്യാ ദിതിവാഗീശപരോബ്രഹ്മീൽ ൨൭.

ബ്രാഹ്മണന്റെ രാജ്യം തചോവനതുല്യം എന്നും ക്ഷത്രിയ രാജ്യം നഗരത്തിന്ന തുല്യമെന്നും ബുഹസ്സതി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (നഗരം ബ്രാഹ്മണൻ വസിപ്പാനും പ്രത്യേകിച്ചു തപസ്സിനും യോഗ്യതയില്ലാത്തതാണെന്ന സൂരിവചനം ഉണ്ട്.)

കൊണ്ടിട പരമം കരസംഭവാനാം

നിസർഗ്ഗസംസിദ്ധമിരിബ്രവന്തി.

തന്മാൽദിജക്ഷോണിഷപട്ടമാത്രാൽ

സമൃക്ഭവേൽ ക്ഷത്രിയരാശ്രമേവ.

രവ.

കരസംഭവനാർ എന്ന ക്ഷത്രിയർ ഭൂമിയുടെ ആധിപത്യം ജനസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ബ്രാഹ്മണരാജ്യത്തിൽ പട്ടമാത്രം കൊണ്ടു രം ബ്രാഹ്മണഭൂമിയും ക്ഷത്രിയഭൂമിയായിപ്പോകുന്നു.

അതഃപ്രദാസ്യന്തിഹി രാജപട്ടം

ധരാനിചിംപാശ്വരണാൽഭവാനാം

ശുഭ്രാദിമുഖം ദിജരാശ്രമേവ

സൃഷ്ടാസ്മതേകേനഹിവിപ്രദാസ്യേ.

രൻ.

ബ്രാഹ്മണർ ശുഭ്രാർ രാജസ്ഥാനം കൊടുക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ശുഭ്രന്മാർ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ദാസ്യത്തിനുവേണ്ടി ബ്രഹ്മവിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകയാൽ ശുഭ്രൻ രക്ഷിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണരാജ്യം ബ്രാഹ്മണരാജ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

ആകാത്തിദീതാസ്മേ ഭൂപാനിജക്ഷോണാദിസമ്പദം

നിശ്ശേഷം നിജഭവായദാസ്യന്തിചനിരാകലാഃ നം.

അന്യന്മാർവന്ന അപകരിക്കുമെന്ന ഭയം പട്ടഭൂമിരാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭൂമിമുതലായ സ്വത്തുകളെ തന്റെ ദൈവാലയത്തിലേക്കായി വ്യസനമില്ലാതെ കൊടുത്തുകളയുന്നു.

സർവ്വന്തൽഭൂമിലെഖ്യാദ്യന്തഭവഹാപയലാഞ്ചരിതം

സാഭൂന്നാകൃത്യതേഹ്യന്തേയ്യേനകേനാ പിഹേതുന്നാ നമ.

അങ്ങിനെ ദൈവാപ്പണംചെയ്ത സ്വത്തിനെ അന്യന്മാർ ഒരിക്കലും അപഹരിക്കാത്തതു കൊണ്ടു ആഭൂമിയുടെ ആധാരം മുതലായതിൽ ഒക്കെയും ആദൈവന്റെ പെരുകൊണ്ടു അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു.

താന്ത്രികംവൈദികം വാചിക്രിയതേയത്തപോവനേ

ത്രിമുനന്തൻഫലംജ്ഞയംഘൃവരാരാമസ്യഭാഷിതം നമ.

തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലോവൈദത്തിലോ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കർമ്മം തപോവനത്തിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ മൂന്നിരട്ടിഫലം കിട്ടുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണു പരശുരാമൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു.

ഒരു ദുർമ്മരണം.

—:0:—

“ഇൻസ്പെക്ടർ ചേരിപ്പറമ്പിലുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. “ഇല്ല” എന്നു മാത്രം മറുപടിപറഞ്ഞു കൂത്തിട്ടുള്ളതും തിരിയും മുഖം, “എന്നുവരും” എന്നു കൂടി ചോദിക്കുവാൻ കുമാരൻ നായർ ക്ഷമയുണ്ടായി. ഇതിന്നുത്തരമായി നോളെ’ എന്ന് ഉറക്കനെയും അവനോന്റെ ജോലിനോക്കിയാൽ മതി എന്നു പതുക്കനെയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൂത്തിട്ടുള്ളതും അവന്റെ പാടുനോക്കി നടന്നു.

ഈ സമയത്തു ദേവകിക്കുട്ടി കുമാരൻ നായരെ കാത്തു കൊണ്ടു വെട്ടുകുഴത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നിരുന്നതും, കുമാരൻനായർ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ നേരം വൈകിയതും, അവിടെ വെട്ടുണ്ടായ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന കൂത്തിട്ടുള്ളതും പറഞ്ഞത പൊളിയപ്പെടുന്ന കുമാരൻ നായർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എടയായതും വായനക്കാർ ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇനി വായനക്കാരുടെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി കൂത്തിരാമൻ നായരുടെയും സ്റ്റേഷനാപ്പരുടെയും ഗതിയേയും പ്രവൃത്തിയേയും അല്ല നേരത്തേക്കു പിന്തുടരട്ടേ. ഇവർ കുമാരൻ നായരോടു വേർപിരിഞ്ഞിട്ടു പരിവട്ടപ്പാടത്തിന്റെ തെക്കേക്കരക്കൽ മഹഷിമാരുടെ ആശ്രമം പോലെ ശാന്തമായ ഒരു വീടിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ണ നടന്നിരുന്നത.

പഴക്കം ചെന്നത സകലതും പരിഷ്കാരം കൊണ്ടു വെള്ളയടിക്കുന്നതിന്നു മുൻ നാഗരികതപത്തിന്റെ ബാധ ഏൽക്കാത്തതായ ഒരു നാടൻ പാപ്പിടത്തിന്റെ മാതൃക ഒരു നോക്കുകണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പരിവട്ടപ്പാടത്തിന്റെ തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ മതി. കൃത്രിമമോടിയുടെ ശകലം പോലും മേലെവീട്ടിൽ കയ്യിട്ടു പടിക്കുത്തു ചെന്നിട്ടില്ല. പടിമുതൽ പെരുകൾ വരെ പ്രകൃതീദേവി പ്രസാദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉപകരണങ്ങളെ കഴിയുന്നതും കേടപാട വരുത്താതെയാണു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും. പടിയുടെ സ്ഥാനത്തുള്ള കടമ്പ വാക്കത്തിയുടെ ഉപ

ഭൂവം വളരെ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. പാടത്തുകിടന്നിരുന്ന് കളിമണ്ണി ന മേലേവീട്ടിൽ ഭിത്തിയുടെ പദവിലടിക്കത്തക്കയോഗം ഉണ്ടാ യി എങ്കിലും സഹജമായ പ്രകൃതിക്കു അധികമൊന്നും മാറ്റം വ ന്നിട്ടില്ല. വക്കോലുകൊണ്ട മേഞ്ഞ 'ഞാള' വള്ളികൊണ്ടകെട്ടിയു റപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മേപ്പുര പ്രകൃതീദേവിയുടേ മഞ്ഞ മഴ വൈല മുതലായ ഭോഷകൊപങ്ങളെ തടുക്കുവാനല്ലാതെ മോടിക്കു ലവലേശം മോ ഹിച്ചിട്ടില്ല. കൊങ്ങിണിച്ചെടി, കരിങ്ങോട്ട, മുരിക, മുള, അടമ്പ മുണ്ടമുതലായചെടികളും പൂക്കുലതാദികളും കൂടിപ്പിണഞ്ഞ ബന്ധി ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവേലിയിലും പ്രകൃതീദേവിയുടെ വിളയാട്ടത്തന്നെ. പ റമ്പിൽ എപ്പോഴും സുദിക്കുമായി വളന്ന് തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ സ്യാദികൾ നയനാനന്ദകരങ്ങളെന്നു പറയേണ്ടതുളള. ആകെ കൂടിനോക്കുന്നതായാൽ ഈവീട്ടിൽ ദരിദ്രഭാവത്തേക്കാൾ അല്പ പൂത്തിയിലുള്ള സന്തുപ്പിയും മോഹങ്ങളുടെ മിതഭാവവുമാണു അ ഡികം പ്രകാശിച്ചു കാണുന്നത്.

കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ കടമ്പകയറിക്കടക്കുന്നതുകണ്ട കോലാ യിൽ നിന്നിരുന്ന ഒരു ശിന്നൻ' അകത്തേക്കു ചാടിയൊടി. സ്റ്റേ ഷനാസ്റ്റർ പറമ്പും ചുരയും തന്റെ ദുഷ്ടിവിഭ്രമത്താൽ ഉഴിഞ്ഞു കൊണ്ട പടിക്കകത്തു പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി വൃദ്ധനായ കയ്യളം പരിഭ്രമിച്ച മിററത്ത ചാടിവിണു. കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ തൂണ യായാട്ട സ്റ്റേഷനാപ്പരാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പരിഭ്രമം ഒന്നുകൂടി വ ല്പിച്ചു. കയ്യളുടെ പാരവശ്യംകണ്ട കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ

“ദോമോദരമേനോൻ കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി കയ്യൾ ഞങ്ങളെ ഒക്കേ മറന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു” എന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണു പറ ണ്തത്. കയ്യൾക്കു ഇതിന്റെ സാരമെന്നുസ്പിലായില്ല. എങ്കിലും കു ണ്തിരാമൻ നായരുടെ പ്രസന്നഭാവം കയ്യൾക്കു ധൈര്യത്തെ ഉ ണ്ടാക്കിത്തീർത്തു.

“എന്റെ ഏമാനേ! ഏമാനന്മാരുടെ കൃപകൊണ്ടല്ലേ ഈ കുഞ്ഞുകുട്ടിപരാധീനത്തിനു നാഴിക്കുഞ്ഞി കുടിക്കുവാൻ വകയായ ത്”. എന്റെ ജീവനുള്ള കാലത്തു ഞാൻ എങ്ങിനെയാണു ഏമാന ന്മാരെ മറക്കുന്നത്?

ജൂൾ വിളക്കുകൊണ്ടു അന്യത്രാക് ഉത്സാഹിച്ചപ്പോൾ വേണ്ട കയ്യുൾ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ട' എന്നുചാഞ്ഞ ആധാരവും കൊടുത്തു തിരിയേ അയച്ചു.

സ്റ്റേഷനാപ്പർ പരിവട്ടത്തുചെന്ന കാപ്പികഴിഞ്ഞ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കമാൻഡറായർ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അമ്മുവിന്റെ ശിഷ്യത്തി എതാണ്ടാക്കു തന്നെത്താൻ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു മിററത്തു നാൽക്കുന്നണ്ടായിരുന്നു. പത്തുമിന്നിട്ടോളം അവളായിട്ടുള്ള സംവാദത്തിൽ ചിലവഴിച്ചതിന്റെ ശേഷമെ ഭാസ്കരമെന്നോൻ പടിക്കുപുറത്തേക്കു കടന്നുളളു. പുളവല്ലൂർ കാൽനടക്കു ചൊവുകയാണെങ്കിൽബുദ്ധിമുട്ടിനാപുറമേ അവടെ എത്തുമ്പോൾ നേരം കുറേ വൈകുകയുംചെയ്യുമെങ്കിലും സ്റ്റേഷനാപ്പർ വണ്ടിചിടിച്ചെങ്കിലോ എന്ന മനോരാജ്യം തന്നെയുണ്ടായില്ല.

വഴിയിലിറങ്ങി കിഴക്കോട്ടെന്നു നോക്കി. ചക്രവാളത്തിനടുത്തു ലഘുക്കളായ കാർമ്മാലങ്ങളോട് ഇടകലന്നിട്ടുള്ള ശുഷ്കമേഖലങ്ങൾ ശുദ്ധിച്ചെത്താത്ത പാത്തിപ്പുട്ടം പോലെ ശിഖരോപ ശിഖരങ്ങളായി വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടു. അന്താനും കൂട്ടാക്കാതെ വെച്ചിട്ടു. പാലത്തിന്റെ അകര പറ്റാറായപ്പോഴേക്കും ആകാശത്തെ പ്രകൃതമൊക്കെമാറി. നാദസ്ഥലം ഒരു പൊക്കുളം പോലെയായി. വെളുത്ത മേഖലങ്ങളെല്ലാം കുറുത്തിരുണ്ട് രണാങ്കണത്തിൽ പടയാളികളെ നപോലെ കാറ്റാടികൊണ്ടു അടുമിങ്ങും പാഞ്ഞുതുടങ്ങി. ചന്ദ്രൻ മറഞ്ഞു. ഇടിവെട്ടിത്തുടങ്ങി. മിന്നൽ പാളിത്തുടങ്ങി. ഇരുട്ടം ഒരു വിധം എല്ലാടവും വ്യാപിച്ചു.

ഈകോലാഹലത്തിൽ സ്റ്റേഷനാപ്പരുടെ കട കയ്യിൽനിന്നുപറന്നുപോയി. മറിഞ്ഞുമറിഞ്ഞു പോകുന്ന കടയുടെ പിന്നാലെ ഓടിയെത്തി അത് എടുക്കുവാനായിട്ടു കുനിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നിൽനിന്നു ഇരിമ്പുകീടൻ പോലെയുള്ള രണ്ടുകൈകൾ സ്റ്റേഷനാപ്പരെ വന്നുചുറ്റിപ്പിടിച്ചതും വലത്തുകാലിന്റെമുട്ട മുതുകത്ത് കയറുവാൻ ആരംഭിച്ചതും സ്റ്റേഷനാപ്പർ ഒന്നു കൂടി ചെട്ടെന്നു താനുകമ്പിട്ടിട്ടു ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതന്റെ കണങ്കയ്യുകളേകൊണ്ടു പിന്നിൽനിൽക്കുന്നവന്റെ എടുത്തുകാലിന്മേൽ പിടിച്ചു മുന്നോട്ടുവലിച്ചുവീണ്

“എന്നാൽ ചുളിങ്ങോട്ടു നിന്ന കയ്യറക്കു തീറുതന്ന ശീട്ടിന്റെ കായ്ക്കുഞ്ഞപ്പറവി എന്താ ഞങ്ങളോടൊന്നും പറയാത്തത്. കയ്യറക്കു ഇണവരുന്ന കാലത്തു ഞങ്ങളും കേട്ടു സന്തോഷിക്കേണ്ടവരല്ലേ?”

“അയ്യോ! അന്നുതാൻ പരിവട്ടത്തു വന്നിരുന്നു. ഏമാനാമോരായം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അമ്മക്കുട്ടിയോട് വർത്തമാനമോക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇനിക്കോന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും, എന്റെ ഈശ്വരാ! ഏമാനാമോർ സുഖമായിട്ടിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു” എന്ന ദാമോദരമേനവനെയും കിട്ടുണ്ണിമേനവനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കയ്യറക്കരഞ്ഞുതുടങ്ങിയപ്പോൾ കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ ഇടനേഞ്ഞു പിടിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിൽ ഭാസ്കരമേനോൻ

“ശീട്ട് എത്ര ഉറപ്പുകയുടേതാണ്? തീറാധാരം എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നോക്കട്ടേ” എന്നു പറഞ്ഞതുകേട്ടു കയ്യറക്കരക്കത്തേക്കു പോയി ആധാരവും ഒരുക്കെവിളക്കും എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്നതിനിടക്കു കുഞ്ഞിരാമൻനായക് വിശ്രമിക്കുവാൻ ഏകകിട്ടി. സ്റ്റേഷനാപ്പുൾ ആധാരം വാങ്ങി വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ചുളിങ്ങോട്ടു കിട്ടുണ്ണിമേനവന്റെ സ്പ്രത്തിലേ നിശ്ചയപ്രകാരം മേപ്പാച്ചാന്റെ നേരേ ജ്യേഷ്ഠനായ മരിച്ചുപോയ ദാമോദരമേനവന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന മേലേവീട്ടിൽ കൃഷ്ണൻനാരായണൻ കയ്യറക്ക, ദാമോദരമേനവന്റെ മരണപശ്ചാത്തം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുള്ളതിന്നു ഏതാനും പ്രതിഫലമായി കീരിക്കൽ ഔസേപ്പിന്നു നൂറുകുറുക്കുക്കുലുവീതം കൂടുന്ന പലിശക്കു അഞ്ഞൂറുറുപ്പിക കൊടുത്തു എഴുതിവാങ്ങിട്ടുള്ള ശീട്ടു തീറ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണെന്ന വിവരം മനസ്സിലായി. സ്റ്റേഷനാപ്പുൾ ആധാരം വായിക്കുന്നതിനിടക്കു “ഏമാനാമോർ നിൽക്കുന്നവല്ലോ” എന്നു വിചാരിച്ചു പറയുകൊണ്ടുവന്നു കൊലായിൽ വിരിക്കുവാൻ അകത്തു പതുങ്ങിനിന്ന നോക്കുന്നവരോട് ആംഗ്രംകാണിക്കുന്നതുകണ്ട് കുഞ്ഞിരാമൻനായർ.

“വേണ്ട ഞങ്ങൾക്കു അധികം താമസിക്കുവാൻ ഇടയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ സ്റ്റേഷനാപ്പുരുടെ വായന കഴിയുന്നതു വരെ കാത്തുനിന്നിട്ടു രണ്ടുപേരും കൂടി പരിവട്ടത്തേക്കു തിരിച്ചു. ക

പലവക.

—:0:—

(പുസ്തകപരിശോധന.)

പഞ്ചകോശവിവേകപ്രകരണവും കേരളിണാമൃത്തിസ്തോത്രവും:— ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളെയും പാറി വിസ്മയമായ ഒരു ഗുണഭോജനിരൂപണത്തിന്നു ഞങ്ങൾ ഉത്സാഹിക്കുന്നില്ല. അപാരമായ ദോഷാഭാസമുദയത്തിൽ ചെന്നു ചാടി പണിപ്പെട്ടെങ്കിലും കരപരനാത്ത സാമാന്യക്കാർക്കു കേവലം അസാദ്ധ്യമാണു. അതിന്നായിട്ടുദ്യമിച്ച അഭിപ്രായം സഫലകരിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ അഭിനന്ദിക്കയും കഴിയുന്നതും അനുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത സമ്മതമാകുന്നു. കേരള ഉച്ചി മറിഞ്ഞു കായലിൽ കൂടി പോകുന്നു തോണിപ്പോലും എത്രതന്നെ അപേക്ഷിതമാകുന്നുവോ, അത്രതന്നെ അത്യാവശ്യമാകുന്നു രക്ഷാഗുണപ്രധാനങ്ങളായ ഗുണപരമ്പരയിൽ നിമഗ്നനായിട്ടുള്ളവർക്ക് സത്പതണാത്മകങ്ങളായ ഇമ്മാതിരി ഗുണ സമുച്ചയം. പഞ്ചകോശവിവേകപ്രകരണം മുഖം വായിക്കുന്നതന്നു മുമ്പു പഞ്ചകോശവിവരം എന്ന കേരളഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പൂർണ്ണപീഠിക വായിക്കുന്നതായാക വിഷയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ എളുപ്പമുണ്ടു. പീഠിക മുഖത്തേക്കാൾ അധികമിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ആകാം സങ്കടം തോന്നുന്നതല്ല. ത്രിമലിപ്താമൃതമിതിതമായ ഭൂപാലം രാമകൃഷ്ണീയ സംസ്കൃതാഖ്യായവും, പിറികാവേലകനായ ഇ. പി. സുബ്രഹ്മണ്യശാസ്ത്രികളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഭാഷാഭാഷയും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

കേരളിണാമൃത്തി സ്തോത്രം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ 'ചാർത്തകാമ ദോഷരൂപങ്ങളായ പതുപ്പിധ പുരുഷാർത്ഥങ്ങളുടെ സാപാദനത്തിങ്കൽ' മാതൃകയായ പ്രശ്നോത്തര രചനാപര്യം കണ്ടുവെല്ലാതെയും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു. ഇതിൽ കേരളിണാമൃത്തി സ്തോത്രത്തിന്നു ശങ്കരാചാര്യസമാധികളുടെ സത്പരസ്യം എന്ന സംജ്ഞ വാല്യയും, ശ്ലോകങ്ങൾക്കും വ്യാഖ്യാനത്തിന്നും ഭാഷാഭാഷാഭാഷയും, പ്രശ്നോത്തര രത്നമാലാശാലിയുമായ മദ്ധ്യമ വ്യാഖ്യാനവും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു. പഞ്ചകോശ വിവേക പ്രകരണത്തിൽ ൪൩-ാം കേരളിണാമൃത്തിസ്തോത്രത്തിൽ ൪൦-ാം പ്രശ്നോത്തര രത്നമാലയിൽ ൩൭-ാം കണ്ടുവെല്ലാതെയും ൩൭-ാം ശ്ലോകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു സംസ്കൃതമുഖത്തെ ഭാഷാ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു കോണ്ട സംസ്കൃതാനലിത്തേമാർക്കു ആ ഭാഷയിൽ പഠിക്കുന്ന മണ്ണാകവാണം വളരെ ഉപകരിക്കുന്നതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. സാധാരണപ്രബന്ധങ്ങളിലേക്കാൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ബുദ്ധിയെ അധികം പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്ന് പരമതനായ വിദ്വാൻ കണ്ണാമുണ്ടരെ രാമവാരിയരുടെ പ്രസിദ്ധി മദ്ധ്യമത്തിൽ എവിടെയാണു പറക്കാത്തത്. അതുകൊണ്ടു എന്തിനെ നേക്കിയാലും ബ്രഹ്മശ്രീ ഇ. പി. സുബ്രഹ്മണ്യ ശാസ്ത്രികളുടെ സ്മൃതമായ ഈ ഉദ്യമം പണ്ഡിത പാമര ശബ്ദമായ കേരളീയജനസമുദായത്താൽ നന്ദിപരസ്സരം ആദരിക്കപ്പെടേണ്ടതുതന്നെ. ദേശഭേദംകൊണ്ടു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഷാരിതിയേപറ്റി അഭിപ്രായഭേദം ഉണ്ടായേക്കാം വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആ ഭാഗം ഇവിടെ അത്ര വിസ്തരിച്ചു നോക്കേണ്ട ഭാരം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീത (കുളുപർവ്വം)

ഓട്ടത്തോളം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഹൃദിതകുക്കിയും വിദ്യകിരോമണിയും കിരീടാലംഭരനും ആയ കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരാണ് മുമ്പെ മനസ്സിൽ വരുന്നതെന്നു എല്ലാവരും അനുഭവമായിരിക്കും. തുളുപ്പാട്ടു തുടങ്ങി വെച്ചതും അതു പുത്തയാക്കിയതും അദ്ദേഹം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ കാഴ്ചയിൽ ഒരു മാതൃക ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൃതിയെ അപേക്ഷിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതിന്റെയും തെളിഞ്ഞിരിക്കും മണിപ്രവാളത്തിന്റെയും 'പദങ്ങളുടെ ഇടതൂർച്ചയോടുകൂടി' കഴുകും കാലാനുസരണങ്ങളായ പ്രയോഗങ്ങളും കേൾക്കുവാൻ ഫലിതം, മനോഹരത്തിന്റെ പുതു മൃതലായനാണെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൃതിവായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കൊക്കെ അറിയുന്നതാണ്.

ഇവയെ ഗുണങ്ങളെ അനുവർത്തിച്ച രചിക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലങ്ങളിലെ തുളുപ്പാട്ടുകളിൽ 'ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീത' എന്ന ഒരു മാനുപ്രാദികൾക്കുവേണ്ടുന്ന സ്വരമായുണ്ട്. കരുണാനിധിയായ തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭരണം കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങളും, പുതിയ ഏകാദികളും, പരിഷ്കാരങ്ങളും, അവിടുത്തെ കാശിയായയും, 'വിദ്യാഭ്യാസം നിധിയായിട്ടു മിഥ്യയാകുവാൻ മിഥ്യയാകുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാഭ്യാസം' എന്നുവരുന്നതിനോടുകൂടി എന്നുള്ളതും മറ്റും ഭംഗമായിട്ടു വെളിച്ചിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ തിരുമനസ്സിലെ ജനനം മുതൽക്കുള്ള ഒരു ജീവചരിത്രസാക്ഷ്യം കൂടി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അധികം ഉപദേശം വേണ്ട. പദപ്രയോഗവും അർത്ഥവും അപകാര പ്രയോഗത്തിലുള്ള മനോഹരവും കവിതയുടെ വാസനയെ വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. അവകാര പ്രയോഗത്തിന്റെ പുതുതായൊരു വരുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൊണ്ടു അറിയിക്കുന്നതാണ്.

പരമേശ്വരനും സൃഷ്ടിച്ചുപോയതും ഹൃദയത്തിൽ കൈമാറിയതും.
 ഭക്തിയെക്കൊണ്ടു ഗുണമേന്മയെക്കൊണ്ടു പരമേശ്വരനോടുകൂടി വെളിച്ചം.
 രാജകൈരളം വെളിച്ചം വെളിച്ചം മുഴുകിയപ്പോൾ തീർത്തതിന്റെ ശേഷം
 പരമേശ്വരനെക്കുറിച്ചുവെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.
 പരമേശ്വരനെക്കുറിച്ചുവെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.
 സുഖമേകിപ്പിച്ചിട്ടുവെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.
 വിദ്യാഭ്യാസം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.
 അതുതന്നെവെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.
 മതിനിന്നുവെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.
 മതിയെക്കൊണ്ടു വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.

സ്വപ്നം.

ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീത:—

ഇതിന്റെ രണ്ടാം നമ്പർ പുസ്തകവും പരമാനന്ദത്തോടുകൂടി കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. മുഖത്തോടും അനന്ദത്തോടും വ്യാഖ്യാനത്തോടും അനന്ദധി ഭാഷ്യങ്ങളോടും ഭീകരങ്ങളോടും താല്പര്യത്തോടും പ്രമാണങ്ങളോടും ടിപ്പണിക്കുകളോടും കൂടി അതി വിസ്താരമായി അച്ചടിച്ചു.

വിരുന്ന ഈ പുസ്തകത്തേപ്പറ്റി സാധാരണമട്ടിൽ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുവിട്ടവർ താമിട്ട്, അതുതന്നെ മാസംതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകങ്ങളുടെ അംശം കാണുവാൻ ക്ഷമയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്നു.

കല്യാണോദയ കാവ്യം ഒന്നും രണ്ടും സർങ്ങൾ (മണയല നീലകണ്ഠൻ മുസ്സിനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത):— ഇതസംസ്കൃതകൃതിയായതുകൊണ്ട് രണ്ടിനീടികൾക്കുപ്രിയം പറയുന്നത ഉചിതമായിരിക്കയില്ല.

1. ലോകാശാങ്കതമം (പാലക്കാട്ടു സമുദായം വക്കീൽ പി. ജി. രാമയ്യൻ ബി. എ. ബി. എൽ. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത). 2. നായനാരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിവ അഥവാ സമുദായ പരിഷ്കരണമം (കെ. പരമപിള്ള എം. എ.) 3. കൃഷിശാസ്ത്രം ശ്രീമൂലപാഠ മഞ്ജരി 4-ാം പുസ്തകം (കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയും എൻ. ശങ്കരപിള്ളയും കൂടി രചിച്ചത.)

മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളും നാടി പുരസ്കാരം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായങ്ങൾ വാഴിയെ,

ര. ര. പ.

നൊട്ടീസ് .

മെത്തരം സാമാനങ്ങൾ !

വില വളരെ സഹായം !!

ബൊമ്പായിമുതലായ് വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന
ഷാപ്പുകളിൽ നിന്നുനോരിട്ടുവരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്ന
തും വെറേയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചിപ്പ
റയായും വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശിലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കതു
ണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ ചട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കെറുകൾ,
തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തൂണിച്ചു
ക്കുകൾ. എന്നാൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ,
നാഴികമണികൾ, ഡാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തി
കൾ, തുളോപ്പുകൾ, രവിവർപ്പപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പചെ
ട്ടികൾ, ഇരിമ്പഅലമാരികൾ, ഇരിമ്പഅടുപ്പുകൾ, അനേകവി
ധം സൊപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മതലായ ലഹരിസാധനങ്ങ
ൾ, മുത്തച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും
മെലിൻസഫ്ഡ്, കൊക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോത്ത മുത
ലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവി
ലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അ
യച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സു. മേനോൻ.

ജനറൽ മർച്ചണ്ട്.

ചിററൂർ.

P. SUBBAROY'S
World-Renowned and Most
Efficacious Ayurvedic Medicines.

മരുന്നും ശരീരത്തിനുമിടവെപ്പും

പി. സുബ്ബരായിയുടേ ലോക പ്രസിദ്ധ
ആരോഗ്യം ഏറ്റവും ഫലപ്രസക്തങ്ങളും
ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധാലയം
എ-ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുചുഷ്പികാരി.
 ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലാത്ത, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നിറം കടം, നീരാഴിപ്പുറം, മധുരമേഹ ക്ഷുഭം (മുത്രാശ്വാതം) മുതലായ പലവിധ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള ക്ഷണന പരിഹരിച്ച രക്ഷപെടുത്തും.

മരുന്നും ശരീരത്തിനുമിടവെപ്പും

ഡപ്ലി നെക്കു വിലത്രപാ ര-തപാൽ ചിലവുകൾക്കു അണ
യ-വേറെ.

ര-പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പുവേദി, മുത്രമധിക്യമായും തടത്തും പോകുക, മേഘം, പുകച്ച ക്ക രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുകു ചുറ്റിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും.

കുപ്പി ഏക വില ത്രപാ എ-മുൻ കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബ
ർഷ തപാൽചിലവു അണ ഏ.

ന-സർവ്വവേദനാ സംഹാരി.

ഈ തൈലം അപ്പം പിരട്ടിയാൽ കൈകാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക വീക്കം, മുക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്രദ്ധ, ഇടുപ്പുവേദന, പാർശ്വ-വായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും.

കുപ്പി നെക്കു വില ത്രപാ എ-തപാൽചിലവു അണ ഏ.

ര-മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, ചുഴുകുടി, തഴുതണം. നരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. രോഗാഗ്രസ്തർ പലതും മാറും; തേമൽ, മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ ന ശിപ്പിക്കും.

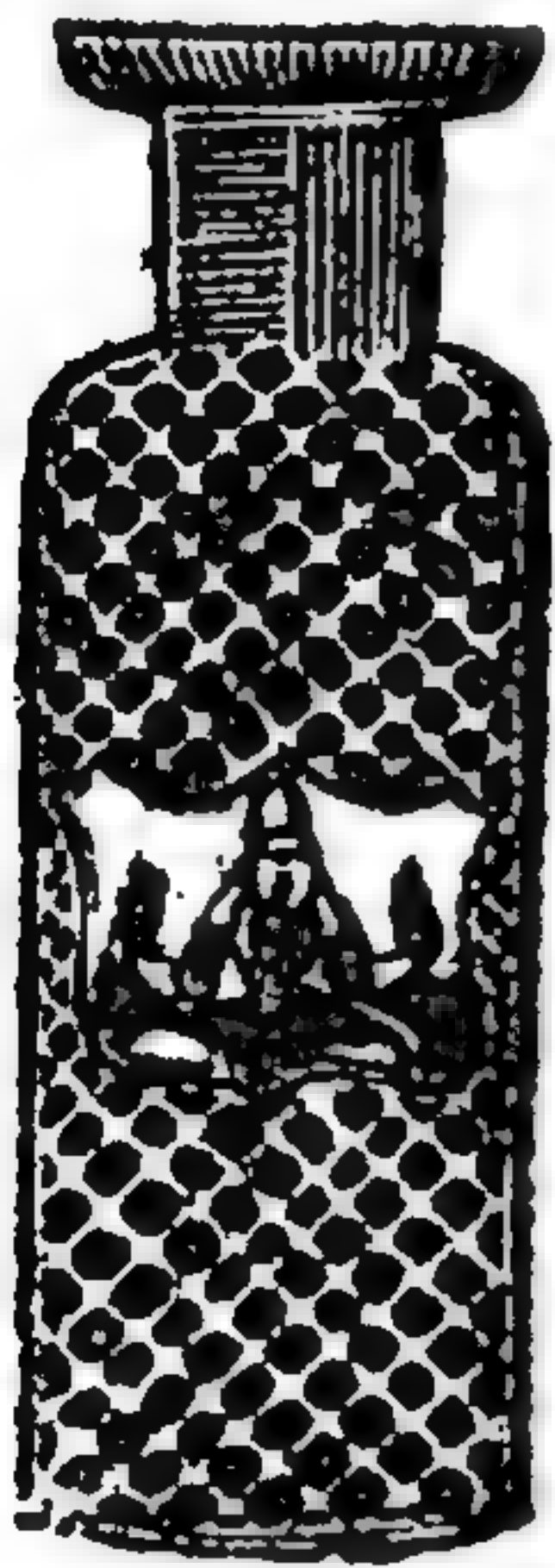
വില, കുപ്പി നെക്കു ര-ണ. തപാൽചിലവു മുൻ കുപ്പിവരെ
ഏ-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി
പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.
P. SUBBAROY, Porto Novo;

ഒ-ലക്ഷ്മീകരകസ് തൂരിഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിധയേറിയ സാധനം,—ദന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിമോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ഭൗഹാരത്തോടു കൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവ്യന്തേയും ജീർണ്ണപുടത്തും. പ്രസാദകാലത്തു താംബൂലത്തോടു കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുകയില്ലാ. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരി സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ലാ. കാശ്ചീരത്തു നിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി, പച്ചക്കപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിധയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുടി, കാസശ്ചാനം, ഓലം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വായുസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ പോലല ഒന്നു മുതൽ രണ്ടു ഗുളികകൾ വെറിലിച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ സുഖപ്പെടും.

൨൨൦-ഗുളികകൾ ഉള്ള കപ്പി മകു വില് അണ ര. മ-മുതൽ മ൨-വരെ കപ്പികൾ അടുത്തീയ ബങ്കി മ-ക്കു തപാൽ കൂലി ൭-൯.

സ-ദന്തമൃഗ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ള എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും.

വില്, കപ്പി ഒന്നിനു മൂന്നു തപാൽചിലവു രണ്ടു കപ്പിവരെ ൭-൯ വേറെ.

൭-ജ്വരഹാരി.

കുളിപ്പിനി, മുപ്പിനി, ധാതപ്പിനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു.

വില് ഡപ്പി ഒന്നിനു മ-ക, തപാൽചിലവു ൭-൯ വേറെ

പു-ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകാന്തള തൈലം.

ഇത്തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി, മീശ, ഇമ, ഇവ ബഹുപുഷ്പിയായും, ഞരുകമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കൂർച്ചയുണ്ടാകും. സകല കൺനോവുടികളും തവവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പെട്ടരോമം കുറയും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും.

വില്, കപ്പി ഒന്നിനു പു-൯. തപാൽചിലവു ൭-൯ വേറെ.

൯-രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ ചേർക്കുന്നതാണോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാറും.

വില്, കപ്പി ഒന്നിനു ര-൯. തപാൽചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾ വരെ ൭-൯ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

എ-അഗ്നിമാന്യസഹോദരി.

கொண்டிஷ்டு, புகிச்சுதிகதக. கெண்கலிகக, துலஸங், வயருகொவு, வய
காரர், ஸலிஷ்டு வயருவிலுதக. கிரககெக. துலஸங் பிண்கொபடுவண்கெ க
கி நுவுதபுததத.

ഡബ്ലിന്നുകൾ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടണത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ.

പ്രമ-കണ്ഠബിന്ദു.

ചിഹ്നം, ചെറിയതും, ചെറിയതും, ഇരട്ടിയിൽ മുതലായ കണ്ണുനോക്കങ്ങൾ. മേൽ
 പേരുകളും. ശ്രദ്ധാർഹമായിട്ടുള്ളതും.

വിദ്യ, കൃഷി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കഷ്ടികൾ വരെ കൂ-ണ വേറെ.

ഹൃദ-സുഖഭേദിഗുളികകരം.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജീണ്യം, പിതൃപാപമുത്തരം, വായു, മലംപിടിത്തം, അഗ്നി
കാല്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ഭേദിപ്പിക്കും.

വിദ്യ, ഡബ്ബി എന്നീ പൂണ. താഴെപ്പിള്ളയ്ക്കു നന്നു മുതൽ ര-
വരെ ഡബ്ബികൾക്കു ഉ-ന്ന വേറെ.

എന്ന-നേത്രമിന്ദു.

കുടുംബം, കിടപ്പുമുറ, കൂലി, നീരൊഴുപ്പ്. മിഷൻ മാവകണ്ണൂർ, പീലങ്കൽ; മേൽക്കൂർ, പൂവ, പെരപ്പ, എരിച്ചിൽ ഇവ പുരികം ഇവയുടെ വലിപ്പം, പുകയിൽ ഇവയുടെ വലിപ്പം. മേൽക്കൂർ മേൽക്കൂർ മേൽക്കൂർ.

൧. വില, കുപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ
 പരമ ഉ-ണ വേറെ.

മര-സ്പഖവിതരകുളി.

വെലഹിനതയാലും അത്യുഷ്ണതയാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്തംഭിതത്തെ നീക്കം

വില, ഡബ്ബി ഒന്നിനു പൂ-ണ. തപാൽചിലവു ഉ-വരെ ഡബ്ബി
കുറക്കു ഉ-ണ വേറെ.

എരി-മൃഗകുസ്തുരി.

കാഷ്ഠീരിൽ നിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാത്തരം കസംതുരി എപ്പോഴും അപ്പീസിൽ ഉണ്ടു.

രൂപാന്തരത്തിനു രൂപ-ക. വില ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ള ഏതു സം-
 പ്രയ്ക്കും ചിലവായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവുപുറമെ.
 ഏഴുനൂറ്റകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറാജി

പറയില്ലേട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo.*

൧൩- തേറ്റിവിഷത്തിന്നു സിദ്ധപുഷ്പം.

തേർകുട്ടിച്ച സ്ഥലത്തെ മഞ്ഞുജി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആരോടും കാര്യം. ഒരു കയ്യുംബത്തിലേങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കപ്പി കരുതി വെക്കേണ്ടതെ ഇരിക്കുന്നു.

വില കപ്പി ൧- ക ൧- ക ൨- ണ. ൧൨ കപ്പിയിൽ കുറച്ചി
തെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧ ക ൨ ക ൩ ണ, ഉള്ള വില
യിൽ കുറച്ചു മാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി-പി- കമീഷൻ ഉ
ണ പുറമേ.

ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷ
ൻ ഉണ സിലോൺ ടി ണെ.

൧൪- വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകളെ കാഷായമാ
കുന്നു. ഇത സകല കൃതികളേയും നശിപ്പിച്ച എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ച വ
ളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു.

വില ൮ ണ. മൂന്നു കപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ഉണ മാത്രം.

൧൫- കണ്ണശുദ്ധി തുളിക.

ഇത കണ്ണും തെളിഞ്ഞ ശാരിരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ കൗഷധമാക
ുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവധാനംകൊണ്ടു
അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു.

വില ൮ ണ വി-പി- കമീഷൻ ന കപ്പിവരെ ന ണ.

൧൬- സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടിതേച്ചു കുടിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സംസ്കീരണകാർ വളരെ വിശേ
ഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും
ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലാത്തോഴും തോന്ന
കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു.

വില ൮ ണ വി-പി- കമീഷൻ ൩ ണ.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, porto Novo.

൨൦. സഞ്ചീവതളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന പനി, ജലദാഹം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിശ്ശ്ശ, മറക്കുലിപ്പായ്, ഇവയ്ക്കും ആതുരമായ മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വേദന ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇത മദ്ധ്യവയസ്സുകൾക്കും ശൈശവകാല ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

വിഖ്യാത ഐ.വി.-പി.- കമ്മീഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റുള്ളതാണ്.

൨൧. നോവതരം ഗോരോചനതളിക.

എല്ലാവിധ പനിമർദ്ദം അത സംബന്ധമായി പ്ലീറ കരള ഇതുകൾക്കുണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദാഹം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിശ്ശ്ശ, മറക്കുലിപ്പായ്, ആതുരമായ മുതലായി എല്ലാ ഉദര രോഗങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു.

വിഖ്യാത ഐ.വി.-പി.- കമ്മീഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റുള്ളതാണ്.

൨൨. താഗ്രോഗ പരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണ്ട, ചൊരി, ഒട്ടുവട്ട, ചോര, ചുട്ട, പുഴുക്കുടി, താരണം, മുതലായ കുടിയും ചൊരിയും ഉള്ള എല്ലാ താഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇത ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.

വി.-പി.- കമ്മീഷൻ ഐ.എം.

ക. ഐ. സ.

ഈതരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരം പകർപ്പ് ൦ ൦

ടി മഞ്ഞറ ടി മക്ക ൧ ൦ ൦

ടി പച്ചക്കുപ്പൂരം ടി മക്ക ൧ ൦ ൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആന്ധ്രാ പ്രദേശ് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

വൃദ്ധഹാരിതാമണി.

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ മാസവും 30-ാം- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിരേഷനിരമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കുളത്ത കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

— : ൦ : —

1903 ആക്ടമ്പ്ര.

സംഗ്രഹവിവരം.

- ൧. കാണ്ഡം I—൧൨, രജരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.
- ൨. പത്രാധിപകുറിപ്പുകൾ.
- ൩. മദിരാശി ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം.
- ൪. ഹൈക്കോട്ട് വിധി സംഗ്രഹം.
- ൫. കൊച്ചി വിധികൾ—മരിമ്പറ രാമൻമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.
- കാറാട്ട അക്രമമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.
- ൬. തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ വി. കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

മേജർ സഞ്ചാരി- നിയമകാർഷ്വൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ.

൧. മനോരമാ- മേജർജെൻ പുതിയ സ്ത്രീ വികാശപാഠ്യ വേദം ഒരു പുസ്തകം ചെലവില്ല.

മനോരമ- സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരളപത്രിക- കിഷ്കിൻക അച്ചുപകാരം.

കാക്കര മേൽക്കര ഏറ്റവും സൗമ്യമായ വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു മാസം. കൊച്ചി വിധികളുടെ പൊരുത്തം അറിവു് “ചിന്താമണി” ഏകമാത്രം.

— വരിസംഖ്യ—എല്ലാഴ്ച മുൻകൂറ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു

ഒരു മാസത്തേക്കു

വി. പി. ര—൧—൦

വി. പി. ര—൧—൦

കൊച്ചി വിധികൾ ൭-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൯-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്ന വൃദ്ധഹാരിതാമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട്, മലബാർ.

൨. കപ്പി കേശവൻ തൈലത്തിന് ൨. ൩ മാത്രം.

വീട്ടിനടുത്ത മകാണീവിലക്കു കിട്ടുവാൻ ഒരു വിലക്കു കർക്കത്താലും മദ്യം ആർമിനിയൻ സ്ത്രീരിലും പോയി വാങ്ങുന്നത എന്തിന്? അവിടെ കൊടുക്കുന്ന മകക്കു ഞങ്ങൾക്ക് മണവിതം മാത്രം തന്നാൽ മതി.

അതെങ്ങിനെ?

നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്മാരോടൊ (നേരിട്ടു ഞങ്ങളോടൊ) രണ്ടുവിലയുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഒരു കെരപ്പൻ വാങ്ങി എടുത്തുപോയി ഒരു ഞങ്ങൾക്കു അയച്ചുതരുവിൻ. ഉടനെ അതേമാതരിയുള്ള നാലു കെരപ്പനും, രണ്ടുപ്പികവിലക്കു താഴെ പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും സാമാനം തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റും അയച്ചുതരപ്പെടും.

ഈ നാലു കെരപ്പനും എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യെച്ചംസംഗ്രഹം ചെയ്യുക. എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ ചെയ്തതുപോലെ കെരപ്പൻ മകക്കു എടുത്തു വീതം ഞങ്ങൾക്കു അയച്ചുതരുവാൻ വാങ്ങുവാനോട ഒരു വശപ്പെടുക അതെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയാൽ ആദ്യം നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെയുള്ള നാലു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ അവർക്കു കൊടുക്കുകയും നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപ്പികക്കു താഴെ വരുന്ന ഏതു

സാമാനമെങ്കിലും അയച്ചുതരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ നാലു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾക്കു വേണ്ടി വരുടെ മൂലക്കു നിങ്ങൾ ചെയ്തതിനെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നിങ്ങൾ രണ്ടുപ്പികയിൽ അധികം വിലയുള്ള സാമാനം

എഴുതുന്നതായാൽ അധികസംഖ്യ വി. പി. ആയി വസ്തുത ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

സർട്ടിഫിക്കറ്റർ കൈവശക്കാരനാ രണ്ടുപിറകു വിലക്കു പാഠ്യസൂക്തങ്ങളോ കവിതയ്ക്കു ഏർ. ഏർ. സേനാന്റെ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളോ കേൾക്കേണ്ടൻ തൈലമോ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിന്റെ ചിത്രമോ തിരഞ്ഞെടുക്കും. മേൽ പറഞ്ഞപ്പട്ടവയുടെ ലിസ്റ്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അയക്കുന്നതാകുന്നു.

ലക്ഷ്യം

ഇത ചിത്രകാരന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനെന്ന സർവ്വസമ്മതനായ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേ ഫലവത്തായ ആലോചനയുടെ അതിവിശേഷമാകുമെങ്കിലാകുന്നു. ദീർഘപിസ്താരം ൨൦.൦൧൪.൦൦൦ ഇഞ്ചുകൾ ബോധപരിച ൧൪. ഇവിടെ പകുതിവിച (പുന) മാത്രം മേൽ പറഞ്ഞ ചിത്രം വാങ്ങുന്നവർക്കോക്ക ലോകത്തിൽ വെച്ചു ഏതൊരു മനോഹരവും വിശേഷവും ആയ ഞങ്ങളുടെ ഒറ്റപ്പഞ്ചാം ഗണിന്റെ ഒരു പ്രതിസ്ഥാനമായി കൊടുക്കപ്പെടും.

നിങ്ങളുടെ ജീവകാലത്തിനിടക്കു ഇത്ര നന്നായിട്ടും മനസ്സിലാക്കുന്ന വിശിഷ്ടതയുള്ളതായ ഒരു ഒറ്റപ്പഞ്ചാം. ഗം നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവില്ലെന്ന ധൈര്യത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു, ആളുകളെ അതുമെങ്കി ലയിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു പറയേണ്ട. പത്തുപന്ത്രണ്ട് ഒന്നാത്തരം കലൻഡറിന്റെ ഇടക്കുള്ളതും വെച്ചുനോക്കുവിൻ മുന്തിട്ടുപ്രകാശിക്കുന്നത ഇതായിരിക്കും! എത്രതന്നെ നീരസികനായാലും ഉള്ളതിലും നല്ലത തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കയ്യവെക്കുന്നത ഞങ്ങളുടെതിന്നുതെ ആയിരിക്കും! ഞങ്ങൾ പറയുന്നത അതിശയോക്തിയാണെന്ന നിങ്ങൾ കാണുന്നുവെങ്കിൽ ചിത്രവും പഞ്ചാംഗവും മടക്കി അയച്ചേക്ക. സന്തോഷത്തോടു കൂടി ചെന്നു തിരിയെ തരുവാൻ തെയാറുണ്ട.

എ. എൻ. ഗോപയ്യർ കമ്പനി ചാലക്കാട്.

T. S. Subramania & Co.,

താമ്രബല വിഹാരം ഒരു സുഖാനുഭവ സാധനം തന്നെ.

വെറിലമുറക്കുന്ന സാധ്യ പിടിച്ചിടുന്ന ഒരു തവിപ്രദമായ
സുഗന്ധവസ്തു. മദ്യം വിശേഷം തവിപ്രദം.

ഈ തമ്രബലം കശുരി, പനിനീർസത്തം, അത്തർ മറ്റും സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ ഏകീകൃതമായി യോജിപ്പിച്ചതായിട്ടുള്ളതായ ഒരു കൂട്ടാകുന്നു. വെറിലമുറക്കുന്ന അതിരസം ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റു മരുന്നുകളെ ഇത അതിസുഖാനുഭവമായൊരു സാധനമാക്കുകയും അവർ ഈ സാധനത്തെ വാങ്ങി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരു അളക്കുന്ന വില ..... 4 രൂപ,
12 അളക്കുകൾക്ക് 2 1/2
പൊതുവിൽ പുറമെ.

DANTADABANA CHURNA: ദന്തധാബന ചുരണം

അതിപ്പെട്ട പല്ലു തേപ്പാനുള്ള പൊടി ഒരു പെട്ടിക വില്പനം. തൊണ്ണൂറുകൾക്കും, പല്ലിലും, അതിന്നടുത്തോ ഉണ്ടാവുന്ന പുണ്യകൾക്കും, പല്ലിന്റെ ഭവിച്ച പൊക്കത്തിനും വേദനകൾ പല്ലിൽനിന്നു ചോരപോകുന്നതിനും വായ നാരറ്റത്തിനും മറ്റും ഉതകുന്ന ഒരു പൊടിയാണിത്. ഈ പൊടിപല്ലിലുണ്ടാവുന്ന കുറ, കേട് മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. പല്ലുകളിനേൽ ചിലപ്പോൾ കുമ്പായമിട്ടപോല പറ്റിപ്പിടിച്ച് കാണുന്ന ഒരു വസ്തുവുണ്ടു, അതിനെയും ഈ പൊടി നശിപ്പിച്ചു നീക്കും. നാരറ്റമുള്ള ചകിള ദന്ത സമുത്തരമേ. ഈ പൊടി നശിപ്പിക്കും. പല്ലിനേൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കുമ്പായം മുതലായവയെ വിളങ്ങുന്ന പല്ലുകളെ ഈ പൊടിക്കൊണ്ടു സമ്പാദിക്കാം. പല്ലുകൾക്കു ബലവും ശക്തിയും ഇനിക്കും. ഉണ്ടുന്ന ഒരു തമിയും വരും. ഒരു ദിവസം ഉണ്ടാവുകയിൽ പുണ്യം കരുവും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ഈ പൊടി വളരെ നന്നം. ഇതിന്നു പുളിരസർല്ല. വളരെ മിനുസമാറാത്തും നേരിയ പൊടിയാക്കിയ ചുണ്ണാമകൾക്കൊണ്ടു പല്ലിന്നു ദൈനംദിനത്തിൽ കൂടുതലായതല്ല. പല്ലുകൾക്കു ചീട്ടിൽത്തട്ടിയതാവാൻ വരുന്നതിനെ ഈ പൊടി തടയ്ക്കും. പല്ലുകളിൽ കടിക്കൊണ്ടു നാദം വരുത്തുന്ന അതിസുഷ്ണങ്ങളായ അണുബാണികൾ ഉണ്ടു, അവയെ ഈ പൊടി കൊല്ലും. തൊണ്ണൂറുകളെ ചൂട്ടപിടിപ്പിച്ചൊ വേദനകൾക്കു തടവായി മാറിച്ചൽ മുതലായതൊന്നും നോ ചുണ്ണാമയും ഉണ്ടാവില്ല. നാവിന്നും മൂക്കിന്നും ഈ ചുണ്ണാമ സുഖകരമാണു. കിട്ടുവാനാർ പ്രത്യേകിച്ച ഈ ചുണ്ണാമ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണു. അപ്പോൾ അവർ പല്ലുകൾക്കുണ്ടു പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും വായക്കു അമിതരവം ഞ്ഞു

മദ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ശ്വാസത്തിന്ന ഒരു നല്ല മണവുണ്ടാകും വായനാരം ക്ഷേമമെല്ലാം അതു ഉണ്ടാവില്ല. നല്ല ഒരു മണം വായിക്കുന്ന പുരപ്പെട്ടകയും ചെയ്യും.

KARPURARISTHA. കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം. നല്ലപ്പിനത്തിന്നുള്ള പ്രത്യേക കായം.

(വീക്ഷ്യചികുഷുജ സിദ്ധോക്തം.) ഒരു കപ്പിക വിചിത്രം. കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം, വിക്ഷ്യചിക, അതിസാരം, വയറിനകടി, ദഹനകുറവ്, ചെവികുന്നിയുടെ കേട്, അടി വയറിന്ന വിസ്സാരം എന്നിങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കു നല്ല മരുന്നാണു. ഈ കായം പല ഇരുകായ വേദനകളെ തീർത്തു അവയവങ്ങൾക്കു ശാന്തമായ പ്രസാദമൊത്തസ്സത്തെ വരുത്തും. അവയവങ്ങൾക്കു ക്ഷണസംഭവങ്ങളായ വിറയൽ പിടിച്ചൽ മുതലായ വികൃതികളെ മാറ്റും. മലത്തിന്റെ അയച്ചിൽ മാറ്റി മലത്തെ കെട്ടി മലബന്ധം വരുത്തി ന്വാം കോട്ടകും. അവിൻ (കുറപ്പ്) കൂടീട്ടുള്ള അന്യ മരുന്നുകളെപ്പോലെ ഹൃദയം തലവേദനയെ ഉണ്ടാക്കില്ല. തലതിരിച്ചൽ, മറക്കം, മന്ദത, ആവസ്ഥ, മോഹം മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നവയല്ല. അല്ല നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കരളിയും വേദനയും നോവുകയും നിന്നു പോകും. ഏകദൃഢികപ്രയോഗകാരായ ഹോമിയാപ്പാദി ഞാളുരു. ബഹുദൃഢികപ്രയോഗ കാരായ അല്ലൊപ്പാദി ഞാളുരു. കൊടുക്കുന്ന കർപ്പൂരം ജ്യോരോരോടൊന്നിനായി മരുന്നുകളെപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കർപ്പൂരാരിഷ്ഠം ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾക്കും അതിന്റെ സഹജസ്വഭാവങ്ങൾക്കും പറ്റിയതാണു. ഇത ഞങ്ങളുടെ അനുഭവമാണു.

ഈ മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകൾ താഴെ എഴുതിയ മേൽവിചാസത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലോ മലയാളത്തിലോ തമിഴിലോ എഴുതി ചൊടിക്കേണ്ടതാണു.

എന്ന ടി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യം ആൻഡ് കമ്പനിയാര

33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റീറ്റ് ൨൦[ം],

മദിരാശി.

സരസ്വതിതൂവൽ.

(THE SARASWATI PEN.)

ഒരിക്കൽ മതി മുക്കിയാൽ 300 മുതൽ 500 വരെ വാക്കുകൾ എഴുതാം.

സൂത്ര്യലിഖിതങ്ങൾ.

സർ. വാറന്റർ ലൊറൻസ് (കെ. സി. ഐ. ഇ.) ഇന്ത്യാഗവണ്മെൻ്റ് ജനറലുടെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടേരി;— സരസ്വതിതൂവലുകൾ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവയായി കാണുന്നു. താങ്കളുടെ ഏതെന്നായ ഈ കണ്ടുപിടിക്കലിന്നു താങ്കൾക്ക് എല്ലാ മയവും സിദ്ധിക്കാട്ടു.

സർ. ലൊറൻസ് ജെക്കിൻസ് (കെ. സി. കെ. സി. ഐ. ഇ.) ചോംബ് ഹൈക്കോർട്ട് ഒന്നാം ജഡ്ജി;— സരസ്വതിതൂവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. കൈതൂവലുകൾ താങ്കൾ എനിക്ക് അയച്ചുതന്നതിന് ഉപകാരം.

**ബസ്വാൻ മഹാരാജാധിരാജ് ബീജായി ചാൻഡ മഹ
താബ് ബഹദൂർ:—** ഈ സൂത്രവിദ്യയിൽ നാം വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നാട്ടോർ മഹാരാജ ബഹദൂർ ജഗനിന്ദ്രനാഥറോയി:— മകി
നിറച്ച "സ്വാൻ". തുവൽപോലെ മിക്കവാറും അത്ര ഉപകാരമുള്ളതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാ റൻജിത് സിങ് ബഹദൂർ:— ഞങ്ങളു
ടെ പരിപാലനം താങ്കൾ തീരെ അഹ്നാകുന്നു.

രാജാ ചെയാറിമോഹന മൂക്കുജി:— (സി. എസ്. എ):— ഞൻ
സ്വന്തം തുവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ജസ്റ്റീസ് ശാരദ ചാരുമിത്രൻ:—
ഇതു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമാണെന്നാണ്.

**പണ്ഡിതർകെ. എം. ഗാന്ധലി (ബി. എൽ.) മഹാഭാരത പരിഭാഷ
കൻ:—** "സ്റ്റീൽപെൻ" ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും പാലനം ഇത് പാത്രമായി
നൽകുന്നതാണ്.

**ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ഓർ. ടി. ഗ്രഹിയോർ (ഐ. സി. എസ്.)
കല്ക്കത്താ മനിസിപ്പാൽ ചെർമാൻ:—** താങ്കളുടെ തുവൽ തൃപ്തികരമായ ഒന്നാണെന്നു ക
ണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതാണെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ എച്ച്. ഡി. വാല്യംസ് (ഐ. സി. എസ്.), കമീഷനർ:—
കൂടാതെ മകി മരണമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ മുക്കിയാൽ മൂന്നു നാലു പായ കയ്യാകട്ടെ
ലാസ്റ്റ് എഴുതാവുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. ഡി. (ഐ. സി. എസ്.) കലക്ടർ:— തുവൽ വളരെ
സൗകര്യമുള്ളതും കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുമാണെന്നു.

മിസ്റ്റർ എസ്. സി. മിത്രൻ, ഡിപ്യൂട്ടി മജിസ്ട്രേറ്റ്:— നല്ല വിദ്യയ
ളരെ തൃപ്തികരം.

മിസ്റ്റർ ജി. ചക്രവർത്തി, സിമിഷൻ, ബാംബേ മനിസിപ്പാൽ ചെർമാൻ:—
കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുമാണെന്നു. തുവൽ വളരെ ഉപ
യോഗപ്രദമാണെന്നു.

മിസ്റ്റർ സീതാകുമാരി, ജാപ്പാൻ “ഡിൻഗാജിറു സാൻഗിയെ” ബ
മാജം പ്രസിഡെണ്ടു:— താങ്കളുടെ ഉപയോഗകരമായ കണ്ടുപിടിപ്പുകൾ ജയത്തെ പ്രാപി
ച്ചതിന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

റവറണ്ട് ഡോക്ടർ മോറീസൻ (എം.എ):— കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം
സാമർദ്ദമുള്ളതുതന്നെ.

ഡോക്ടർ എം. എൻ. ഗാന്ധലി, കോൺപുരി:— ഇതിന്റെ ഘടന
പ്രാപ്തി കേൾവിപ്പെടുത്തുന്നതെന്നായാണു്.

പ്രൊഫസർ എച്ച്. സ്റ്റീഫൻ (എം. എ):— സരസ്വതിതൂറൽ ഞാ
ൻ ഉപയോഗിച്ചുനോക്കിയതിൽ വളരെ ഹൃദയാഹ്ലാദിയുണ്ടായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ സറാട്ട് കെ. മുളുപ്പാ (എം. ബി. സി. എം.):— ഏഴുതര
മുള്ള മലകളിൽഇതിന്നു വളരെ ചെറുപ്പത്താകുന്ന ഞാൻ രീതിയായി പറയുന്നു.

ഡോക്ടർ എസ്. സി. ബാനർജി (എം. എ, എൽ. എൽ. ഡി):—
മക്കിനിറച്ച തൂറൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യോഗ്യന്മാർ അപയെ ഉപയോഗ
ച്ചുനോക്കിയതിന്റെയും അവ താങ്കളുടെ തുവലുകൾ നന്നായി എഴുതുകയില്ലെന്നു
കാണാതിരിക്കില്ല.

	വില.			ക.	ണ.	പ.
12 തുവലുകൾക്കു്	...	...	...	0	8	0
72-നു ...	...	...	...	2	12	0
144-നു ...	...	...	...	5	8	0

“വി. പി.” പോസ്റ്റായി അയപ്പാൻ 4൩. പുറമെ.
അച്ചുകൊണ്ടിച്ച കമ്പനിയൊടു് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണു്.

ടി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യം ആൻറ കമ്പനിയാര

33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റ്രീറ്റ്,
മദിരാശി.

T. S. SUBRAMANIA & Co.,

Agents,

33, Armenian Street,

Madras.

പ്രവചനചിന്താമണി.

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും 30-ാം- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിശേഷണിതമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കുട്ടത്ത കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

1903 നവംബർ.

സംഗ്രഹവിവരം.

- 1. തിരുവിതാംകൂർ ജാതികൾ. പി. കരുണാകര മേനോൻ. ബി. എ.
- 2. പത്രാധിപർക്കുവേണ്ടി.
- 3. മലിനാശി ഹൈക്കോട്ട്, ലേഖനം. ബി. ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ, ബി. എ.
- 4. ഹൈക്കോട്ട് വിധി സമാഹരണം.
- 5. കൊച്ചി വിധികൾ—കുരിമ്പറ രാമൻമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ, കാരാട്ട അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.
- 6. തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ പി. കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

കേരളസഞ്ചാരി- നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ.
 മ. മനോരമ- മേനോന്റെ പുതിയ സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചേർന്നിട്ടില്ല.
 മനോരമ- സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.
 കേരളപത്രിക- കർമ്മകർമ്മ അത്യുപകാരം.

മാതാ മാതാ ഏറ്റവും സാരമായ വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ലാഗ്. കൊച്ചി വിധികളുടെ പോലെ അറിവു് "ചിന്താമണി" ഏകമാത്രം.
 വരിസംഖ്യ—എപ്പോഴും മുൻകൂറ.

കരുണാകരമേനോൻ
 വി. പി. ൨൦൦൦
 എൻ. മാതാമണി
 വി. പി. ൨൦൦൦

കൊച്ചി വിധികൾ ൭-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൯-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. എന്ന പ്രവചനചിന്താമണി മാസേജർ, ലളിതവനാട, മലബാർ.

പരസ്തം.

കവനോദയം.

— : ൦ : —

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, ഇളൽ, നോവൽ, നാടകം തുടങ്ങിയ വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തു വരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ന പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോകുറി ഏകദേശം അഞ്ചു രൂപയ്ക്കുള്ള ഒരു കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ര ഉറപ്പുക വരിങ്ങ ചാൽമതി. തപാൽകൂലി ചുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാത്ഥികൾക്കുവേണ്ടിൽ മുൻകൂറു ഒന്നര ഉറപ്പുക തന്നാൽ മതിയെന്ന ഒരു ചുതിയ നാശ്വര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വിൽപന നട. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ചെറുപ്പം, വിജയം. ഇതൊരു പുസ്തകം എപ്പോഴും കൈവേണ്ട ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ പാവം കിട്ടിയെന്നു വെച്ചാൽ അത് കൈവേണ്ടി വരികയില്ല. വിജയം അണ്.

സമ്പന്നമാർക്കു— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളുടെ എപ്പോഴും വേണ്ടതും അറിവാൻ ഈ ഒരു പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. മലയാളം ഉപഭാഷയാക്കി എടുത്തിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും കവിതയുണ്ടാകുവാൻ പരിവർത്തിതമാക്കിയതും ഇതേ പുസ്തകമാണ്. വിജയം.

ജാനകീപരിണയം— ഭാഗവതം. ഇതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? “ഉണ്ണ, മന്നാടിയാരുടെ കയ്യയല്ലേ?” എന്നായിരിക്കും നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം. ശരി. എന്നാൽ അത് വേണ്ടപോയി. ഇത അതല്ല. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. വായിച്ചാൽ ബഹുസമയം. വിജയം.

* ഹനുവക്ഷണദീപിക— ഈ പുസ്തകം കൈവേണ്ടതായിട്ട് കിരകളിയെ ഉറപ്പാക്കിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വിജയം.

* കവനം— ഒരു വയസ്സെപ്പറ്റി ൧൦൦ ശ്ലോകം മലയാളത്തിൽ കാണുകയെന്നതു അപൂർവ്വമായിരിക്കും. ഇതൊന്നു വായിച്ചു നോക്കുവിൻ. വിജയം.

* മക്കിപുരം, നാടകം. നിങ്ങൾക്കു സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പുസ്തകം ചിരിക്കാതെ ഒന്നു വായിച്ചു വെങ്കിടുകയും. വിജയം.

ഇവകൾക്കു തപാൽകൂലി ചുറമെ. * ഈ അടയാളം വെച്ചുവെഴിക്കുക ശേഷമല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം കടലാസ്സു എല്ലാം ഏതപോലെ ബഹുവിശേഷം. അപ്പോഴാണ് മേൽവിവരത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കണ്ണൻനമ്പ്യാര.

കവനോദയം മാനേജർ.

(Nadapuram.)

നാദപുരം.

സംഗ്രഹം.

—: 0 :—

കാഗർ.

൧. കോക്കണബ്രാഹ്മണർ. എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു,	എം. എം.	൨൩൨.
൨. ഉച്ഛാരണം- എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോമിത്തവരാം	എം. ജി. എം. ആർ. എം. എസ്.	൨൨൨.
൩. മാനുഷചരിച്ചരണം- കെ. ചന്ദ്രചിത്ത എം. എ.		൨൨൨.
൪. തൃക്കണാമതിലകം-		൨൨൨.
൫. അരയുക്കരം- പണ്ഡിതർ ആർ. വി. കൃഷ്ണമാധവ്.		൨൨൨.
൬. പത്രചരിത്രം- എ. നാരായണപ്പുതുവാൾ.		൨൨൨.
൭. ഷഹസ്പതി- എ. ശങ്കരപ്പുതുവാൾ	ബി. എ; ബി. എൽ.	൨൨൨.
൮. എന്റെ ആദ്യത്തെ ലേഖനം- എ. നന്തിരിച്ചിറാപ്പ.		൨൨൨.
൯. മദം- കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചു സ്റ്റീത്തമ്പലം.		൨൨൨.
൧൦. തിരുവണ്ടി- നടുവത്തു മഹാദർശനപ്പരി.		൨൨൨.
൧൧. കേരളക്ഷിതിരത്നമാല.	... ..	൨൨൨.
൧൨. ദേവീപ്രവാചനയനുസ്മരണം- ഒരവകാശ നിലകണ്ടുൻ	നമ്പൂരി (രാജാവ)	൨൨൨.
൧൩. ഒരു വിലാപം സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻചോററി.		൨൨൨.
൧൪. ഒരു ഭർമ്മരണം.	... ..	൨൨൨.
൧൫. പലവക	... ..	൨൨൨.

൧. പുസ്തകങ്ങൾക്കുവേണ്ടി

൨. വാഗ്ദാനം.

൩. സമാഹാരം.

ഈ രസികരഞ്ജിനിയിൽ ചുതിയ വരികളുടെ ഉണ്ടാകു
 പട്ടെ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി ചിരിച്ച് പേതവിര
 ദികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആ പീസിൽ അടക്കുന്നവർക്ക്
 പ്രിയയിൽ കുറയാതെ യുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് ഹാർട്ട് ഹാ
 കമ്മീഷനും നമു. കയ്യിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടക്കുന്ന
 പരഞ്ഞ കമ്മീഷനും ചുറ്റുമേ മേപ്പതിനെ ഉറപ്പികൾ
 കട ഓരെ പ്രതിവീതം സൗജന്യവുമകൊടുക്കപ്പെടും.

ര.

പണം വാടകച്ചെലവയുടെ ചോദ്യവിവരം.

—;0:—

കൊച്ചി ഫിനാൻസ് തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ക ണ. സ

മി-രാ-രാ	പാറക്കൽ കൃഷ്ണമേനോൻ അറക്കുക	തൃപ്പൂണിത്തുറ.	ര	0	0
		എറണാകുളം.	ര	0	0
„	സി വി. സുബ്രഹ്മണ്യമുക്.	...	ര	0	0
„	ടി. എ. ദോരസാമി അയ്യർ.	...	ര	0	0
„	ഹിന്ദുജനസമാജം സെക്രട്ടറി	... കോട്ടയം.	ര	0	0
„	കോന്നനാത്ത് ഗോപാലമേനോൻ.	... കൊല്ലം	ര	0	0
„	സി. ശങ്കരമേനോൻ.	...	ര	0	0
„	കെ. പരമപിള്ള.	...	ര	0	0
„	പി. രാമൻതമ്പി.	...	ര	0	0
„	വി. കെ. ഗോവിന്ദമേനോൻ	...	ര	0	0
„	പി കേശവപിള്ള.	...	ര	0	0
„	അരുമനേരൂറിനാരായണൻ തമ്പി	തിരുവനന്തപുരം.	ര	0	0
„	കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണമാരാർ.	...	ര	0	0
„	ടി. ശങ്കരൻതമ്പി.	...	ര	0	0
„	പി. മാധവൻ വൈദ്യർ.	...	ര	0	0
„	ഇ. ജെ. ജോൺ.	...	ര	0	0
„	സി. പരമേശ്വരൻ ഭട്ടതിരി.	...	ര	0	0
„	പി. ആർ. പത്മനാഭൻ.	...	ര	0	0
„	ആർ. നാരായണപിള്ള.	...	0	൨	0
„	കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള.	... ചിറയിൻകീഴ്	൧	0	0
„	പെരുമനാടിയിൽ വേണുപിള്ള.	... കായംകുളം	ര	0	0
„	ഉദയവർമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	മാവേലിക്കര.	ര	0	0
„	കെ. നാരായണകുറുപ്പ്	... പനമം	൧	0	0
„	എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ.	... ആലപ്പുഴ	ര	0	0
„	ടി. ആർ. ഗോവിന്ദപിള്ള.	...	ര	0	0
„	അഴിക്ക് സി. ഇട്ടികുമാരൻകൊച്ചൻ.	...	൧	൧	0
„	പി. എൻ. സുബ്രഹ്മണ്യർ.	... അരിപ്പാട	൧	0	0
„	നല്ലിക്കുളംവടത്ത് കോമ്പി അപ്പൻ	... വടക്കഞ്ചേരി	ര	0	0
„	നാരായണൻ എമ്മേടം.	... മാവേലിക്കുടി	0	൪	0
„	പ്രത്തരയ്യർ	... എറണാകുളം.	ര	0	0
„	ശ്രീവാരിയർ.	...	ര	0	0
„	ടി ഇഞ്ചിക്കാവത്ത്.	...	ര	0	0
„	അനൂജൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട.	... തൃപ്പൂണിത്തുറ	ര	0	0
„	രിയർ.	... എറണാകുളം	ര	0	0
„	കൊച്ചുനൂർ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.	...	ര	0	0

ശ്രീമദ്ഭാഗവതം.

പ്രസിദ്ധകർത്താവ്.

ധർമ്മദാസൻ.

ലക്കൗ ൨.

മുഖ്യഭാഗം.

—:0:—

ഉണ്ണികീർത്തിക്കുന്നവരോടൊത്തു
സാദൃശ്യം കാണിക്കുന്നതിന്നാ
യെണ്ണിയാൻ മൂന്നുവട്ടം കരുണയൊഴുപ്പ
പ്പാലുവാറാകുന്ന നോരം ।
രീട്ടും പാഴ്ക്കടപ്പാൻതൊഴുമധരവുമായ്
മുക്കുവീട്ടീടുമുടം
വണ്ണം തപ്പും മഹൻമുസ്സിനൊടരുതരുതെ
നോതുമമ്മേ! തൊഴുന്നേൻ ॥

കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണൻ.

—:0:—

കോങ്കണികളുടെ ദൈവപൂജാചരിത്രം താങ്കൾ എഴുതിക്കണ്ടാ
ൽകൊള്ളാം എന്ന രസികരഞ്ജിനിയുടെ ഉടമസ്ഥനും പ്രസാധ
കനും താൽപര്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ഈ ലേഖനത്തിന്നു സംഗതിവ
ന്നു. ജാതിസംബന്ധമായ ചരിത്രവിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധാലുവായ
ഞാൻ സ്വജനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രം എത്ര

യോകാലം മുന്പുതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടിയത്. എന്റെ കത്ത്വകർമ്മങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനിയമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ജാതിഭേദങ്ങളേയും അവരുടെ ആചാരങ്ങളേയും കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം സാധാരണമായി കേരളീയാവാക് അശേഷം ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പ്രത്യക്ഷാനുഭവംകൊണ്ട അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അന്യദേശക്കാരായ കൊങ്കണബ്രാഹ്മണരേക്കുറിച്ചു വല്ലതും അറിയണം എന്ന താൽപര്യം ഉണ്ടാകുന്നത് ഈ അവസ്ഥയിൽ അസംഭാവ്യമെന്നു പറയേണമെന്നു തന്നെ ഇല്ലല്ലോ. വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലോ മാസികചുസ്തുകളിലോ കൊങ്കണബ്രാഹ്മണരേക്കുറിച്ചു ഞാൻ എഴുതുന്നപക്ഷം ആയതു വായനക്കാർക്ക് രസിക്കുമോ എന്ന ശങ്ക കൊണ്ടും ചരിത്രകർത്താവിന്റെ നിലയിൽപ്പോലും നിഷ്പക്ഷമായി സ്വജനങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതായാൽ സ്വജനപ്രശംസാഭോഷത്തിനും ഭോഷങ്ങൾ പ്രകടിക്കുന്നതായാൽ കലപാംസനഭോഷത്തിനും ഞാൻ പാത്രീകവികളോ എന്ന ഭയംകൊണ്ടും ഇതുവരെ ഞാൻ ഉദാസീനനായി ഈ വിഷയത്തിൽ ഉദ്യമിച്ചതേയില്ല.

സ്വജനങ്ങൾ ഭയഭൂതന്മാരായി, അഗതികളായി, അനാഥന്മാരായി കൊച്ചിയിൽ വന്നു പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപത്തെ ശരണം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ പോർത്തുഗീസുകാരുടെ ശൈല്യപരാക്രമങ്ങളേയും യുദ്ധസാമഗ്രികളേയും ധനസംപത്തിയേയും ശസ്ത്രമാകാതെ ശരണാഗതചാതുസ്ത്രത്തിന്റെ ഉദ്ദേകത്താൽ ഓടിഭൂതനായി അഭയംനൽകി സംരക്ഷിച്ചുപോകുന്ന ആ പരമോദാരരാജവംശത്തിലേ ഒരു കഥാരൻ 'ഏഴുതാതെ ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയില്ല' എന്ന സ്തേഹം നിബുന്ധിക്കുകപോൾ ആ രാജാജ്ഞയെ ബഹുമാനപൂർവ്വം അനുസരിച്ചുനടക്കേണ്ടത് എന്റെ ധർമ്മമാണല്ലോ. ഇതിനെ 'അനുവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ എന്നിൽ ആരോപിക്കാൻ പാടുള്ള കൃതഘ്നതാഭോഷം നിവാരണംചെയ്യാൻ ഇതൊരു മാർഗ്ഗവും ആകുന്നുവല്ലോ.

ശാസ്ത്രരീത്യാ എല്ലാജാതികളുടേയും ചരിത്രാഭിചരിത്രവിഷയങ്ങൾ എല്ലാം സംഗ്രഹിച്ച് ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചുനായിട്ടു തിരു

വിതാർകതസംസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന 'ഐതോഗ്രാഹിക്സദ്യ' എന്നൊരു പരിശോധകസമാജം ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മേപ്പടി സംസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലുള്ളവരുന്ന കോങ്കണബ്രാഹ്മണരിലെ പ്രമുഖന്മാർക്ക് സപജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിപ്പാനായിട്ട് അച്ചടിചോദ്യപട്ടിക ഭാരതം അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥമായും ന്യായമായും ഉള്ള ഉത്തരങ്ങൾ എഴുതുന്നതുപ്രയാസമേറിയ ചെറിയൊക്കെയാണ് അത് എല്ലാവർക്കും സുസാദ്ധ്യമെന്നതോന്നിപ്പോയി. മേപ്പടി ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം അയക്കാത്തവർ ഈ ഉപന്യാസം അവലംബിച്ച് ഉത്തരം അയക്കാമല്ലോ. അയച്ചവർ തങ്ങളുടെ ഉത്തരത്തിന്നു ശേഷപുരണമായോ ഖണ്ഡനമായോ മണ്ഡനമായോ യുക്തംപോലെ മാറ്റി രണ്ടാമതും ഒന്ന് അയക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അവധികഴിഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടു സപജനങ്ങൾ മുറവിഴയച്ചുകഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂർസംസ്ഥാനത്തിലെ അധികാരികൾ തങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയ ലേഖനങ്ങളിലേക്ക് ഒരുപ്രായം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായിട്ട് എന്റെ ഈ പരിശ്രമങ്ങളേയുംകൂടി ഒന്നു കടാക്ഷിച്ചിട്ടേ തീർപ്പുള്ള കാര്യം എന്ന ഏതെങ്കിലും അപേക്ഷക്ക് അവകാശം കിട്ടിയതുകൊണ്ടും ഞാൻ വളരെ ധ്വജം നായിരിക്കുന്നു.

സപസജനങ്ങളിൽ അഭിമാനം എല്ലാവർക്കും സഹജമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കോങ്കണബ്രാഹ്മണരുടെ പുറംചരിത്രം എഴുതുന്നതിന് എന്തിനെന്നു ചോദ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു വാസ്തവം ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉറപ്പായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഈ സ്റ്റേഷണറിയം നിഷ്പക്ഷമായും നിർവ്യാജമായും എഴുതുന്നതിന് ഒരു വില്ലമായി ഭവിക്കാൻ വളരെ വഴിയുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഒരു ചരിത്രകാരന്റെ നിലയിൽ യഥാർത്ഥമായ സംഗതികളെ മാത്രമേ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ. വാദഗ്രസ്തങ്ങളായ സംഗതികളിൽ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെ വിശദമായി പറഞ്ഞു സാദൃശ്യം അറിയിച്ചു സിദ്ധാന്തപര്യം മഹാജനങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കട്ടെ എന്ന സംകല്പത്തോടുകൂടി ആ ഭാരം സജ്ജനങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

പശ്ചിമതീരത്തു നിവസിച്ചുവരുന്നു എല്ലാ ബ്രാഹ്മണരുടെയും ഭരണ പുരൂഷരിത്രം എഴുതുന്നതിന്നു ഞാൻ ബഹുകാലമായി ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ കുറേക്കാലമായി രോഗോപദ്രവത്താൽ ശരീരശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു ചതുവ്യവഹാരങ്ങളിലും മറ്റും ഏല്പുടാൻ സാധിക്കാതെ മന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ മനോരമം വിചലമാവാനാണു വളരെ എടുപ്പം", എന്നുഭാവിച്ചു സ്വജനങ്ങളുടെ ചരിത്രമെങ്കിലും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരുന്നാൽ എന്റെ ചരിത്രമങ്ങൾ എല്ലാം നഷ്ടമാകുമെന്നുവെച്ച് ഇതിന്നു ഞാൻ തുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമ്പൂരിമാർ കേരളത്തിൽ എതുകാലത്തുവന്നു എന്ന കാലനിണ്ണയം ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. അത് അധികം താമസിക്കാതെ 'മേലമ്പാർ കപാർകർ വി റിവ്യൂ' എന്ന ത്രൈമാസിക പുസ്തകത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും തമിഴിലും ഒരു മലയാള മാസികയിലും ഉടനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. മറ്റു ബ്രാഹ്മണരുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ യുക്തിയുക്തമായും സമ്പ്രദായമായും ഞാൻ ഉപപാദിക്കേണമെന്നു ഇതുശുദ്ധ സങ്കല്പിതമാകുന്നുഎങ്കിൽ അതും ജഗദീശ്വരൻ സാധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കേരളത്തിൽ ബഹുകാലമായി നിവസിച്ചുവരുന്ന കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണന്മാർ ദാരിദ്ര്യോപഹതന്മാരായി കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുവളരെ ദയനീയമായ അവസ്ഥയിലാകുന്നു ഇരിക്കുന്നത. നമ്പൂരിമാരും ഇവരും മാത്രം ഉത്തര ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു ശ്രീപരശുരാമന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം പശ്ചിമതീരത്തു വന്നവർ എന്നും പശ്ചിമതീരത്തിലെ മറ്റു ബ്രാഹ്മണരെ ശ്രീപരശുരാമൻ നിർമ്മിച്ചു എന്നും പറയുന്ന പുരാണ കഥകൾ വീശ്വാസയോഗ്യങ്ങളാകുന്നു എങ്കിൽ കേരളീയർ ഇവരെയും കേരളത്തിലെ ഒരു അംഗമായി സ്നേഹാനുരാഗം വിചാരിച്ചുകൊള്ളേണമെന്ന അപേക്ഷയോടെ ഈ പുരൂഷീരികയെ ഇവിടെ കീഴെ കാണുന്നു.

1. കോങ്കണബ്രാഹ്മണരുടെ പേരുകൾ.

സിന്ധുനദീതീരത്തുള്ള കറാച്ചിമുതൽ തിരുവിതാംകൂറു സംസ്ഥാനത്തിലെ വടക്കുവരെയും ഉള്ള പശ്ചിമതീരത്തും ഉൾനാട്ടിൽ ഇന്ദൂർ, മാലവ, ഗാലിയോർ, നാസിക, പൂണാ, സോളാപൂർ

കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണർ

ർ, സത്താരാ, ബേരഗോ, ദാർപാഡ്, സാചന്തപാഡി, കൊ
 ല്ഹാപൂർ, നഗർ (ബെല്ലൂർ), നീത്മുള്ളി, കടക, മൈസൂർ, എ
 ന്നി രാജ്യങ്ങളിലും നിവസിച്ചുവരുന്ന കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണരുടെ
 ദേശഭേദാനുസാരമായി നാമഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ഉത്തര ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലും ബോമ്പായി സംസ്ഥാനത്തു
 ഹൻറ വടക്കും കിഴക്കും ഉള്ള ജില്ലകളിലും ബോമ്പായി നഗരിയു
 ടെ തെക്കു സഭാശിവാലർ എന്ന പട്ടണം വരെയുള്ള പശ്ചിമരീര
 ത്തും ഇവരുടെ സാധാരണമായ പേർ “ശേണവന്ത ബ്രാഹ്മണ”
 അല്ലെങ്കിൽ “ശേണവി ബ്രാഹ്മണ,” “ശേണപി ബ്രാഹ്മണ,” എന്നാ
 കുന്നു. കേവലം “ശേണവന്ത,” “ശേണവി,” “ശേണപി,” “ശേ
 ണപിപോക്” എന്നും പറയും. അതാതു ദേശത്തിലെ ഉച്ചാരണാ
 നുസൃതമായി ഇവിടെ ചേരുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവയെ
 കേരളീകരിച്ചിട്ടില്ല. സഭാശിവാലരിനാ തെക്കു “കോങ്കണ ബ്രാ
 ഹ്മണ” എന്നു പേർവിളിക്കും. കണ്ണൂർക്കടുത്തു വാട്ടപ്പള്ള പ്രദേശ
 ങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ജാതിനാമം “കോങ്കണബ്രാഹ്മണരു,” “കോ
 ങ്കണസ്ഥ ബ്രാഹ്മണരു,” “കോങ്കണിബ്രാഹ്മണരു,” “കോങ്കണി
 ഗരു,” എന്നാകുന്നു. തൃശ്ശൂരായ സംസാരിക്കുന്നവർ ഇവരെ “കോ
 ങ്കണബിരാണരു,” അല്ലെങ്കിൽ “കോങ്കണേരു,” “കോങ്ങ്ണേ
 രു” എന്നും പറയും. മലയാളത്തിൽ “കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ,”
 “കോങ്കണിബ്രാഹ്മണർ,” “കൊങ്ങിണിബ്രാഹ്മണർ” എന്നും നി
 രൂപപദമായി കൊങ്ങിണികൾ എന്നും പേർ വിളിക്കും.

ബോമ്പായി നഗരത്തിലും ഗോവയിലും ഇവരെ സാധാര
 ണമായി “ബാഹ്മണ” “ബാമ്മണ” എന്നു പറയും. “ബാഹ്മ
 ണ” എന്നതു ബ്രാഹ്മണശബ്ദത്തിന്റെ പ്രാകൃതരൂപമാകുന്നു. ച
 ണ്ഡൻ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രാകൃതലക്ഷണം എന്ന ഗ്രാഹരണത്തിൽ
 ബംഭോ (i. 15) (ii. 15) എന്നതു ബ്രാഹ്മണ പദത്തിന്റെ പ്രാ
 കൃതമെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. വരരുചിയുടെ പ്രാകൃത പ്രകാശവൃ
 ത്തിയിൽ (iii. 8) ബ്രാഹ്മണപദത്തിന്റെ പ്രാകൃതരൂപം ബമ്ഹ
 ണ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിക്രമോദ്യോഗം രണ്ടാമങ്കത്തിൽ
 വിദ്വാകൻ പറയുന്ന “ദോദി രണ്ണോ പിയവയണ്ണോ ബമ്ഹ

നോ കിഞ്ച വദീ ഭദ്രി" എന്നതിൽ നിന്നും ബദ്ധ്വനോ എന്ന ഏകവചനം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും കാണാം. പ്രാകൃതത്തിൽ ഹ്രസ്വദീപ്തിദാക്ഷ പദോടങ്ങളിലും വൃത്തം വരും. അതുകൊണ്ട് ബദ്ധ്വന എന്നതു തന്നെ ബദ്ധ്വന എന്ന പരിണമിച്ചു എന്നും സിദ്ധിച്ചു. കോങ്കണഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രകരണത്തിൽ ഈ വിഷയം നല്ലവണ്ണം ഉപപാദിക്കാം. സർവ്വപ്രാഹരണർ എന്ന മഹാൻ ഉണ്ടാക്കിയ ശൈലിയിൽ ഓഫ് ഇൻഡ്യ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ത്രിഹോത്രപുരത്തിൽ ക്ഷത്രിയവൃന്ദം ചെയ്തവരുന്ന ബ്രാഹ്മണർ ബാദോ എന്ന പേരുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു ചന്ദ്രന്റെ പ്രാകൃതലക്ഷണത്തിൽ പറഞ്ഞ ബാദോ എന്ന പദത്തിൽനിന്നുണ്ടായി എന്നും നിർണ്ണയിക്കാം. കോങ്കണ ഭാഷയിൽ ബ്രാഹ്മണസ്രീകരം ഭർത്താവിനെ ബോദ്ധ്യം" (ബഹുവചനത്തിൽ ബോദ്ധ്യം) എന്നു പറയും. കോങ്കണ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ഇവർ ജാതിക്കാരിൽ സ്രീകരം ഭർത്താവിനെ ഗോവ (ഹോവ) എന്നാകുന്നു വിളിക്കാറു. ഗോവ എന്നതു പ്രാകൃതഭാഷയിലേ പുരുഷൻ എന്ന അർത്ഥമുള്ള ഗോഹോ എന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാകുന്നു.

ഇവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ പറയുമ്പോൾ വടക്കൻ ഭിരകളിൽ ഗൈരഡസാരസ്വത ഭോണവ ഈ കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണ" അല്ലെങ്കിൽ ഗൈരഡസാരസ്വത ഉത്ഭവഭോണവ ഈ ബ്രാഹ്മണ" എന്നും പറയും. ഇവർക്ക് 'സോസഷ്ടികാർ' 'സോഷ്ടികാർ' എന്നും പേരുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിന്നു വേണ്ടി 'സാരസ്വതബ്രാഹ്മണ' എന്നും പറയും. ബോദ്ധ്യായിക്കുതെക്കുള്ളവർക്ക് 'ഗൈരഡസാരസ്വത കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണ' എന്നും 'ഗൈരഡസാരസ്വത കോങ്കണ സ്വബ്രാഹ്മണ' എന്നും പേരുണ്ട്. എന്നാൽ 'കോങ്കണസ്വ ബ്രാഹ്മണ' എന്ന പദം ബോദ്ധ്യായി സംസ്ഥാനത്തിൽ തൃശ്ശിയിൽ ചിത്തപാവന ബ്രാഹ്മണരുടെ പേരായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട് ഗൈരഡസാരസ്വത കോങ്കണബ്രാഹ്മണ' എന്നു പറയുന്നതാകുന്നു ന്യായം. മഹാരാഷ്ട്രരാജാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്ന ചേലമൂർ എല്ലാവരും ചിത്തപാവനന്മാർ ആയിരുന്നു.

ചിത്തപാവനർ ഗൌഡതം സാരസ്വതതം അപ്തം. ഇവർ പഞ്ച
ദ്രാവിഡന്മാരിൽ ചേർന്നവർ എന്നാകുന്നു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുവരുന്നത.
ഇവർക്കു കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണർക്കു തമ്മിൽ യാതൊരു വി
ഷയ ബാധയും ഒരു സംബന്ധവുമില്ല. ഇവർ ഒരുവിധം മഹാരാഷ്ട്ര
ഭാഷയാകുന്നു സംസാരിക്കുന്നത്. ഈ തെക്കൻ കുന്നുകളിൽ
നിന്നു പട്ടാലിത്തപാവനർ കേരളത്തിൽവന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ശാ
ന്തി കഴിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിൽ വൃത്തിഭേദം ചേയ്ക്കാൻ ജന
ങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതു കൊണ്ടു ഇവരെയും തുളുവുവുവാൻ, വടക്കു
ൻ എമ്പ്രാന്തിരി എന്നു പറയും. വടക്കൻ എമ്പ്രാന്തിരി എന്ന പ
ദം ഹവാഗർ, ശിവള്ളിയർ, കാരഹാഡർ, പട്ടർ, ചിത്തപാവനർ
എന്നവൃത്തികൾക്കു സാമാന്യമായ ഒരു സാജനായി കേരളത്തി
ൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു.

കുന്നുകളിലും മാറ്റം 'സാരസ്വതബ്രാഹ്മണർ' എന്ന
തെളുപ്പം ഉണ്ട്. ഇവർക്കു കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണർക്കു ഭാഷ, ആചാ
രം, ആഭരണം, വസ്ത്രാലങ്കാരം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ സാമ്യം
ഉണ്ടെങ്കിലും പന്തിരോജനവും അന്യോന്യവിവാഹവും ഇല്ല. ഇ
വരിൽനിന്നു വേർതിരിക്കാനായിട്ടാകുന്നു ഗൌഡസാരസ്വത
ബ്രാഹ്മണർ എന്നു പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നത്. കോങ്കണബ്രാ
ഹ്മണർ അന്യോന്യം പറയുമ്പോൾ കൊങ്കൊണോ, അല്ലെങ്കിൽ
കൊങ്കണോ എന്നു സ്വഭാഷയിൽ പറയും ഗ്രന്ഥഭാഷയിൽ സ്വകാ
യ്യമായി പറയുമ്പോൾ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് 'ഭോങ്കൊ' എന്നും മറ്റു
ബ്രാഹ്മണരേ 'ബ്രാഹ്മണചോ' എന്നും 'തിപ്പ്' ഭോ, 'സുത്താഭോ'
എന്നും 'ആംസോ' എന്നും പറയും.

2. പേരുകളുടെ ഉൽപ്പത്തിയും അർത്ഥവും.

1. കൊങ്കൊണോ, കൊങ്കിണോ, കൊങ്കണ, കൊങ്കണി,
കൊങ്ങിണി, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലേ കോ
ങ്കണ ശബ്ദത്തിന്റെ രൂപവികാരങ്ങൾ ആകുന്നു. ഈ പദങ്ങൾ
ഇവർ ആദ്യം കൊങ്കണഭേദത്തിൽ ആയിരുന്നു എന്നതിനെ
പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഈ ശബ്ദപ്രയോഗത്താൽ അറിയുവാൻ
സംബന്ധം ദൃഢീകരിപ്പാനായിട്ട് ഇവരുടെ ഭാഷ, ആചാരങ്ങൾ,

കുടുംബദേവതകൾ; ഐതിഹ്യങ്ങൾ, ചരിത്രം, ഇത്യാദി മാറ്റു പ്രമാണങ്ങളും ഉണ്ട്. കൊങ്കണഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടരിൽ ഹിന്ദുക്കൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, മഹമ്മദീയർ എന്ന മൂന്നു മതക്കാർ ഉണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളിൽ ബ്രാഹ്മണർ, വൈശ്യർ, ശൂദ്രർ എന്നമൂന്നു പ്രധാന വർണ്ണങ്ങളിൽ തന്നെ പല അവസ്ഥകൾ വിഭാഗം ഉണ്ട്. ഇതവിഭാഗങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ സമ്പർക്കവും സമ്മേളനവും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് 1901-ാം വർഷത്തിലേ മറ്റാസ്സു സംസ്ഥാനത്തിലേ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ കൊങ്കണി (Konkani) എന്ന പദത്തിന്നു കൊങ്കണഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ എന്നുമാത്രം അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണപദം കൂടാതെ വെറും കൊങ്ങിണി എന്ന വിളിക്കുന്നതു കൊണ്ടു സ്വജനങ്ങൾക്കു ഭിന്നമായ കണ്ണി തെളിച്ചു. സാമൂഹികവും വിവേകികളും ആയ കേരളീയർ വ്യക്തിഭേദം ചെല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണരേയും വൈശ്യരേയും ശൂദ്രരേയും കൊങ്ങിണി എന്നു വിളിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കൊങ്കണ ബ്രാഹ്മണർക്കു മനസ്സാപം ഉണ്ടാകുന്നതു സഹജമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു കൊങ്കണി ഗണ്യം കൊങ്കണ ബ്രാഹ്മണരേ മാത്രം സംബന്ധിച്ചു ഉപയോഗിക്കുന്നതു തദിതരന്മാരെ ജാതിപ്രേരകളെക്കൊണ്ടു വിളിക്കുന്നതും ഉചിതമാകുന്നു. മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു നമ്പൂരിയെ മലയാളിയെന്നും തമിഴുഭാഷ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു പട്ടരെ തമിഴൻ എന്നും എങ്ങനെ വിളിച്ചുകൂടയോ അതുപോലേതന്നെ തങ്ങളെയും കൊങ്ങിണി എന്നു വിളിച്ചാൻ ചാടിപ്പെടുന്ന വിചാരമാകുന്നു ഇവരിൽ ചിലരുടെ സന്താപത്തിന്റെ കാരണം. എന്നാൽ അന്യോന്യ വ്യവഹാരത്തിൽ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഇവർ തന്നെ സ്വഭാഷയിൽ കൊങ്കണോ എന്നു പറയുന്നതു പരിവാകയാൽ കൊങ്ങിണി പദം ഹേതുവായിട്ടല്ല വ്യസനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. കേവലം ത്രൈവർണ്ണികന്മാരെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കൂടി കുറിച്ചാണായി കൊങ്ങിണി പദം ഉപയോഗിച്ചു, കൊങ്കണ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന എല്ലാവരും ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ എന്നു വിചാരിച്ചു, കേരളീയർ അതുപ്രകാരം നടക്കുന്നതാകുന്നു പരമസങ്കടത്തിന്റെ കാരണം. ഭാഷാപ്രയോഗത്താ

ൽ ശ്രദ്ധിയായി കൊങ്കണപദം ഉപയോഗിക്കുന്ന കേരളീയർക്കു നിത്യപദവികളായ കൊങ്കണബ്രാഹ്മണരെ നിന്ദിച്ച് അപഹസിക്ഷണം എന്ന വിചാരം സ്വച്ഛത്തിൽപോലും ഇല്ലെന്ന വാസ്തവം എന്നിങ്ങനെ നല്ലപണ്ണം നിശ്ചയമുണ്ട്. തുളു എമ്പ്രാന്തിരി എന്ന പദം ഏതെല്ലാം ജാതിക്കാരെക്കുറിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതു കേരളീയന്മാരിൽ അല്പം ചിലർക്കുപോലും അറിയാമോ എന്നതു സന്ദിഗ്ദ്ധമാണ്. ഹിന്ദുസ്ഥാനി, ഗുജറാത്തി, കച്ചി മുതലായ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന ഹിന്ദുക്കളെയും മുസൽമാന്മാരെയും 'ശേട്ട' എന്ന വിളിക്കുന്നതിന്നു മലയാളികൾക്കു സന്തോഷംതന്നെ. ദേവാദേവന്മാർ അറിയേണമെന്ന താൽപര്യം കേരളീയർ വളരെ കുറവായാൽ പരദേശികളുടെ ഇടയിലുള്ള വ്യക്തിദേവന്മാർ ഇവർ ഗണമാകുന്നില്ല. പരദേശികളും കേരളീയന്മാരും കൂടിക്കഴിയുന്നതിന് അധികം സംഗതികൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഈ വക അറിയാകാണ്ടു തങ്ങൾക്കു പ്രയോജനമില്ലെന്നതുകൊണ്ടും കേരളീയർ അന്യന്മാരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ല.

കോങ്കണശബ്ദത്തിന്റെ ധാതപത്ഥം നിർണ്ണയിപ്പാൻ ഇപ്പോൾ കേവലം അസാധ്യംതന്നെ. ധാതപത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളെയും സാദിപ്രായത്തെയും താഴെപ്പേർത്താക്കുന്നു. നിശ്ചിതാത്ഥം വിദഗ്ദ്ധന്മാർ തീർച്ചപ്പെടുത്താതെ.

1. കണമെന്നതിന്നു ധാതുമണിയെന്നാകുന്നു അത്ഥം. ഈ ദേശത്തിൽ ധാതുവും ധാരാളമായി കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് 'കണമെന്നതിനെ' എന്നു പേർ വിളിച്ചു. കണ്സിതമെന്ന കണങ്ങളോടുകൂടിയ ദേശമാകയാൽ കണമെന്ന എന്ന പദ്യമായ പേർ ഇതിന്നു സിദ്ധിച്ചു. കണത്തിന്റെ തലമുത്രപമായ കൗകണം എന്ന രൂപം മഹാഭാരതത്തിൽ പ്രീച്ചപർവ്വതത്തിൽ ഉണ്ട്. ചില ചുരുക്കങ്ങളിൽ കൗകണം എന്നും കാണാം. കൗകണമെന്ന പാഠത്തിൽ അനുസാരം ലിപിയിൽ ചോളോയോ അതോ കൗകണമെന്ന രൂപംതന്നെ കൗകണം എന്ന രൂപം ധരിച്ചുവോ എന്നതു നിർണ്ണയിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കണമെന്നത് അപരദേശത്താൽ കോങ്കണമെന്നും കോങ്കണമെന്നും ആയിത്തീർന്നു എന്നു ചിലരുടെ

അഭിപ്രായം. കോങ്കണദേശത്തിലേ ഇപ്പോഴത്തെ ചിലസമൃദ്ധി കൊണ്ടു പുർവ്കാലത്തിലേ അവസ്ഥ നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഈ അത്ഥം നിരാധാരമെന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചാൻ പാടുള്ളതല്ല.

2. ശബ്ദമാലാ എന്ന കോശത്തിൽ ശ്രീപരശുരാമന്റെ പശ്ചാത്തലശബ്ദങ്ങളിൽ നൂറു കോങ്കണാചുത്രൻ എന്നതാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കോങ്കണാ എന്നതു ശ്രീപരശുരാമന്റെ അമ്മയായ രേണുകാദേവിയുടെ അഭിധാനാന്തരമായിരുന്നു എന്നതിന് ആക്ഷേപം ഇല്ലല്ലോ. മാതൃപ്രീതികുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ച ദേശമാകയാൽ മാതൃസ്തോമകമായി അതിനെ കോങ്കണദേശം എന്നു പേർവിളിച്ചു. ശബ്ദകല്പദ്രുമത്തിൽ കോങ്കണാശബ്ദത്തിന്നു കോങ്കണദേശത്തിൽ ഭവിച്ചുവരും എന്ന് അത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുകയാൽ ദേശനാമത്തിൽനിന്നു പരശുരാമന്റെ അംബയുടെ പേരുണ്ടായി എന്നും അംബയുടെ പേരിൽനിന്നു ദേശപ്പേരുണ്ടായി എന്നും പറയുന്നതുകൊണ്ട് അപ്പോസ്തോത്രയ ഭാഷക്കാർ ശബ്ദജ്ഞാനത്തിന് ഉതകാതെ വ്യർത്ഥമായിത്തീരുന്നു. ഡിത്വാദി സംജ്ഞാശബ്ദങ്ങളെപ്പോലെ കോങ്കണാശബ്ദവും നിരന്തരമായ സംജ്ഞാനാമം എന്നു വാദിക്കുന്നതും സമാധാനമാകയില്ല. ദേശനാമങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും അത്ഥം ഉണ്ടു. അതുകൊണ്ടു കോങ്കണാശബ്ദം യദൃച്ഛാശബ്ദം അല്ല.

3. “കോമിതി കണന്ത്യത്രസ്താൽകോങ്കണാ:”. ഈ ദേശത്തിലുള്ളവർ ആലസ്യത്താൽ വാസ്തികൻ കണ്ണുചിമ്മി ‘കോമ’ എന്നു ശബ്ദിച്ചു ആവിയിടുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ദേശത്തെ കോങ്കണം എന്നു പറയുന്നു എന്ന അഭിപ്രായം വളരെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം കാണിക്കുന്നു എങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യം പറയുന്നില്ല. ഇതു കേവലം പരിഹാസവിജ്ഞാപനമാകുന്നു. കോങ്കണദേശത്തിലെ നാവാവസ്ഥകളും പ്രായേണ കായകേളം ചെയ്തു കഷ്ടപ്പെട്ട് ഉപജീവിക്കുന്നവർ ആകയാൽ അനുപമമായ ആലസ്യത്താൽ ഇവരുടെ ദേശത്തിന്നു കോങ്കണദേശം എന്നു പേരുണ്ടായി എന്നതു സത്യത്തികമല്ലെന്നു സർവ്വതം സമ്മതിക്കും. അന്ത്യമാർ അപഹാസ്യമായി കല്പിച്ചു നാമധേയത്തെ കോങ്കണദേശീയർ അംഗീകരിക്കുന്നതും അസംഭാവ്യംതന്നെ.

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു. എം. എ.

ഉച്ചാരണം.

—:0:—

എല്ലാ ഭാഷകളിലും ശബ്ദങ്ങളെ വ്യക്തമായി ഉച്ചരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അസ്സ്പഷ്ടമായി ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന ശബ്ദം ഒരു മന്ദിയ ഭീപമെന്നപോലെ പദാർത്ഥങ്ങളെ വേണ്ടുവണ്ണം പ്രകാശിപ്പിക്കുകയില്ല. ഓരോഭാഷയ്ക്കും ഉച്ചാരണവിഷയത്തിൽ ഓരോവിധം വൈലക്ഷണ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഷകളുടെ ബാല്യകാലത്താണ് വൈലക്ഷണ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രാബല്യം. മനുഷ്യന്റെ ശരീരാവയവങ്ങൾക്കെന്നപോലെ ഭാഷയുടെ ഉച്ചാരണങ്ങൾക്കും ഹൈന്ദവം ചന്തവം വൃത്തിയും വെടിപ്പും, തികവും വടിവും എല്ലാം ജനിക്കുന്നത് താരതമ്യാരംഭത്തിലേ ഉള്ളൂ. സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിൽ ശ്വാസത്രുപേണ നിൽക്കുന്നതിനാലുമാത്രം ശബ്ദങ്ങളെ വരകളെക്കൊണ്ടു കുറിച്ചു ലിപിത്രുപേണ എഴുതിസ്സൂക്ഷിക്കാവുന്നനിലയിൽ വന്നതിനുമേലേ ഒരു ഭാഷ പ്രൗഢസ്ഥിതിയിൽ പ്രവേശിച്ചതായി പറഞ്ഞുകൂട്ടൂ. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കുമുമ്പ് ഉച്ചാരണങ്ങളെല്ലാം പ്രതിദിനം പ്രതിഗ്രാമവും ഭേദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഉദാഹരണത്തിന് ഏറെറ്റരെ തേടേണ്ടതില്ല. സംസ്കൃതത്തിന്റെ പൂരാതനാവസ്ഥയെ നോക്കുക. വൈദികസംസ്കൃതമെന്നും ലൗകിക സംസ്കൃതമെന്നും സംസ്കൃതത്തിനു രണ്ടു വകഭേദമുണ്ട്. വേദങ്ങളിലും ബ്രാഹ്മണങ്ങളിലും കാണുന്ന ഭാഷയാണു വൈദികസംസ്കൃതം; കാളിദാസാദികവികൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു ലൗകികം. ഓരോ വേദത്തിനും വിവക്ഷണങ്ങളായ ചില ഉച്ചാരണങ്ങളുണ്ട്:—ഋഗ്വേദത്തിൽ ഡകാരത്തെ ഉകാരമായും, ഡകാരത്തെ ഉകാരമായും ഉച്ചരിക്കണം; യജുസ്സിൽ 'കഃ' പചതി' എന്നതിനെ 'കഫ്' പചതി' എന്നവിസർഗ്ഗ ചിഹ്നം ഇംഗ്ലീഷിലെ F എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണം വേണം; രുതുഃപാലെ അനുസ്വാരത്തെ 'ഗം' എന്നപോലെ ശബ്ദിക്കണം. 'അഗ്നി' മുതലായ ശബ്ദങ്ങളിൽ ഗകാരത്തിനുമുമ്പെ ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കണം. മരംവക വൈല

ക്ഷണങ്ങളെ എല്ലാം നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ വേദത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധാധികൃതന്മാർ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പരിഹരിക്കിച്ച് ഉച്ചാരണശാസ്ത്രങ്ങളെ ജ്ഞിപ്പിച്ച്. ഇവയ്ക്കു പ്രാതിശാഖ്യങ്ങളെ നാലുപാചാര്യനും. പ്രതിശാഖം, (=ശാഖത്തോറും) ഉള്ളത് എന്നു ഉപേരിന്റെ വൃൽപത്തി ഓരോശാഖകളിലും ഉച്ചാരണഭേദങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. വന്ന നമ്മോടു വിളിച്ചുപറയുന്നു. ലൗകികസംസ്കൃതത്തിൽ രേഖകൾക്കു വസ്ഥകൾ യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല.

പ്രാധാപസ്ഥയെ പ്രാപിച്ച ഭാഷയെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിൽ അക്ഷരഗുണിക്കു പുറമേ ദൃഷ്ടി, വായു, സ്നേഹം എന്നിവയും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ ആക്സൻറ് (accent) എന്നു പറയുന്ന യന്ത്രഭേദമാകുന്നു. ഒരു പദത്തിൽ അനേകം അക്ഷരമുണ്ടായിരുന്നാൽ എല്ലാത്തിനെയും ഉച്ചരിക്കുന്നത് ഒരേ സ്വരത്തിലല്ല; പ്രധാനപ്പെട്ട അക്ഷരത്തെ മാത്രം ഒരു തീവ്രമായ യന്ത്രത്തോടു കൂടി ശബ്ദിക്കുന്നു. വിദൂഷികകളിലും മറ്റും ഒരേ പ്രകൃതിയിൽ പല പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുകയാണ്. അപ്പോൾ ആ വിദൂഷകന്മാർ ആ പ്രകൃതിയുടെ രൂപഭേദങ്ങളെ നു പറയുന്നു. ഇതിൽ പ്രകൃതി ഭേദിക്കാത്തതാകയാൽ പ്രധാനമെന്നും പ്രത്യയങ്ങൾ അപ്രധാനങ്ങൾ എന്നും വരുന്നു. ഈമാർഗ്ഗം സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രകൃതിയെ അധികസ്ഥപ്പെടുത്തിയും ശേഷമക്ഷരങ്ങളെ ബലംകുറച്ചും ഉച്ചരിക്കുന്നു. ഇതാണ് യന്ത്രഭേദം. ഇതു മലയാളത്തിലില്ല. ഇംഗ്ലീഷുമുതലായ യൂറോപ്പിലെ ഭാഷകളിൽ ഇതിനു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. യന്ത്രം ഒരു സ്വരത്തിൽനിന്നു മറ്റു സ്വരത്തിലേയ്ക്കു മാറുന്നതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ നാമം ക്രിയയായി മാറുകമാത്രമല്ല, അർത്ഥത്തെ ചിലപ്പോൾ ഭേദിച്ചുപോകുമെന്നുവായ നങ്കാരിൽ ആംഗലവിദ്യാഭ്യാസിച്ചവർക്ക് അറിയാമല്ലോ. രണ്ടു യന്ത്രഭേദമെന്നത് ഇല്ലെങ്കിലും സംസ്കൃതത്തിൽ ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്തു റോറെ ഒരു വിശേഷവിധിയുണ്ട്. സംസ്കൃതപദങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ അക്ഷരങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരേ സ്ഥായിപ്പോൾ; പ്രധാനഭാഗത്തെ ഉച്ചസ്വര സ്ഥായിയിലും അപ്രധാനഭാഗത്തെ താണ സ്ഥായിയിലും ഉച്ചരിക്കുന്നു. ഒരു ശ്രുതിവെച്ചുകൊണ്ട് പ്രധാനത്തെ മേൽ സ്വരത്തിലും അപ്രധാനത്തെ

കീടസപരത്തിലും ആനമുരിക്കുന്നത്. ഇതിന് ഉദാത്താനദാത്ത സപരിതങ്ങൾ എന്നു മൂന്നു മാതിരിയിലുള്ള 'സപരം' എന്നു ചേർച്ച വരുന്നു. സപരഭേദംകൊണ്ട് അർത്ഥഭേദവും വരും. ഇപ്പോൾ 'ലോകനാഥൻ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ലോകത്തിന്റെ നാഥൻ എന്നു തത്പര്യം, ലോകം നാഥനായിട്ടുള്ളവൻ എന്നു ബഹുവ്രീഹിയും ആവാം. ഈ മാതിരി സ്ഥലങ്ങളിൽ സമാസഭേദത്തെ കാണിക്കുന്നതു സപരഭേദമാകുന്നു. ഈ ഭേദമാലോചിക്കാതെ ഒരാൾ യാഗംചെയ്തപ്പോൾ 'ഇന്ദ്രശത്രുഘ്നോദ്ധർവ്വ' എന്ന മന്ത്രത്തിലേ 'ഇന്ദ്രശത്രു' എന്ന സമാസത്തിന്റെ സപരം പിഴച്ചു മുരിക്കയാൽ വിചാരിത ഫലം ലഭിച്ചു എന്ന് ഒരു ഉപാഖ്യാനവും പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ പാണിനി ലോകത്തിലും സപരം വിധിക്കുന്നുണ്ടായിലും ഹരികിടസംസ്കൃതത്തിൽ സപരം ലുപ്തമായിപ്പോയി. ലോചിക്കാനുള്ള കാരണം ശ്രമവൈമുഹ്യവും കവികളുടെ ശ്ലേഷശ്രമവും ആയിരിക്കാം. ഇവിടെ ദുഷ്കാന്തത്തിന്നു കാണിച്ച 'ലോകനാഥ' ശബ്ദത്തെത്തന്നെ ഒരു കവി ഇപ്രകാരം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഹംവ തപഃവ രാജേന്ദ്ര ലോകനാഥാവദാവചി -

ബഹുവ്രീഹിരഹം രാജൻ ഷഷ്ഠീതൽപുരുഷോദവാൻ".

ആദികാലത്തിൽ ഇംഗ്ലീലേപ്പോലെ യന്മഭേദവും സംസ്കൃതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. 'ദോയച്ചുത' എന്നിടത്തേ യകാരത്തെയും മറുചിലേടത്തേ വകാരത്തെയും ലഘുപ്രയത്നമായുച്ചരിക്കണമെന്നു ശാകടായനൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു പാണിനി ഒരു സൂത്രം (ഐയാല്യപ്രയത്നതരഃശാകടായനസ്യ) വിധിച്ചു കാണുന്നു. മറെറൊരു ഈ സംഗതിയെ പാണിനിഗണിച്ചു കാണാത്തതിനാൽ പാണിനിക്കുമുമ്പുതന്നെ യന്മഭേദം എന്നതു സംസ്കൃതത്തിൽ ക്ഷയിച്ചിരിക്കണം.

ഇനി ഒരുദാഹരണം ആലോചിച്ചാൽ ഉച്ചാരണസംപ്രദായം, ബാണിശപ്പെങ്കിൽ ഇതാണ് ആകുന്നു. ഓരോദാഷകാക്കും ഉച്ചരിക്കുന്നതിൽ ഓരോ വിശേഷവിധികളുണ്ട്. അതിനാലാണ് ഒരു തമിഴൻ മലയാളം സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ 'തമിരംചാവ' ഉണ്ടെന്നു നാം പറയുന്നത്. ഇതുപോലെ നാം സംസാരിക്കുന്ന ഈ

ശ്ലീഷിൽ ഏന്താ ഒരു ചൈതന്യക്കുറവുണ്ടെന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് കാർ പറയും. അക്ഷരം രണ്ടുഭാഷകളിൽ തുല്യമായിരിക്കും. എങ്കിലും അതിനെ ഉച്ചരിക്കുന്നത് അതതുഭാഷയുടെ സംപ്രദായത്തിനനുസൃതമായ് വേണം. ഖരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്ന കച്ചതച്ചകൾ തമിഴിലും മലയാളത്തിലുമുണ്ട് ; എന്നാൽ തമിഴർ അവയെ മലയാളി കഷ്ടപ്പോലെ പൂണ്ണഖരങ്ങളായ് ചുരിക്കാതെ അവയ്ക്കു ഖരങ്ങളുടെയും ദൃഷ്ടകളുടെയും (ഗജഡന്ധ) മദ്ധ്യേ ഉള്ള ഒരു ശബ്ദം കൊടുക്കുന്നു. അതിനാലാണ് തമിഴിലെ 'ചങ്കറി' എന്ന മാസസംജ്ഞയെ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതുവോൾ Panguy എന്നു 'തു' കാണുന്നത്.

ഒരു ഭാഷയിലുള്ള അക്ഷരമാലയുടെ സ്വഭാവഭേദവും ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഉച്ചാരണസൗഷ്ഠവത്തിനു നിയമകമായിത്തീരും. മനഃശ്ശാൻറ നാവിൽ നഴയുന്ന അക്ഷരങ്ങളിൽ മിക്കവയും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷയെ സംസാരിക്കുന്നവർക്ക് എത്ര വിദേശഭാഷയും അഭ്യസിക്കുന്നതിനും ഏമാ കാണുകയില്ല. ഈ സംഗതിയിൽ മലയാളികൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. ആയ്ക്കു ദ്രാവിഡഭാഷകൾ രണ്ടിലും ഉള്ള അക്ഷരങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ കേരളീയാക്ഷരമാല പരിപൂർണ്ണപ്രായ യാണെന്നു പറയാം. നാ കേട്ടിട്ടുള്ള ഉച്ചാരണങ്ങളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ എണ്ണമേ മലയാളത്തിലില്ലാതെ ഉള്ളൂ. മലയാളികളുടെ ഉച്ചാരണലാഘവം പള്ളിക്കൂട വാഗ്യാന്മാർക്കു അനുഭവസിദ്ധവുമാണ്.

ഭാഷകളുടെ ബെലക്ഷണ്ണങ്ങൾ അതുകൂടെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനസമുദായത്തിന്റെ ഉച്ചാരണശക്തിയെ തന്നെ പ്രായേണ ബാധിക്കുന്നു. ബാഗാളികൾ വകാരമെല്ലാം ബകാരമാക്കും. ഈ സംഗതി ധരിച്ചിരുന്നിട്ടും എനിക്ക് ഒരിക്കൽ ഒരു നാഴികനേരത്തെ മനഃക്ലേശത്തിന് ഇടയായി. ഞാൻ ഒരു സംസ്കൃതകാവ്യം വായിക്കുകയായിരുന്നു. അതെല്ലാത ശ്ലോകത്തിൽ ബദ്ധ്വം എന്നൊരു പദം എതുവിധമാക്കു ശ്ലീഷാവും അനവധിക്കയില്ലെന്നായി. ഞാൻ ചേരുന്നപടി ചേർക്കാൻ വേണ്ടി വളരെ സാഹസമൊക്കെ ചെയ്തപ്പോൾ ; ഒന്നുകൊണ്ടും ഫലിച്ചില്ല. അപ്പോഴാണ്

ആ പുസ്തകം കൽക്കട്ടാവിൽ അച്ചടിച്ചതാണല്ലോ എന്നുള്ള ഓർമ്മ എന്റെ മനസ്സിലുദിച്ചത്. ഉടനെ എപ്പു ശരിയാകരുതെന്ന് ചെല്ല. ശബ്ദം ബദ്ധ്വം=ബന്ധിച്ചിട്ട് എന്നല്ല; ബദ്ധ്വം=വധുവിനാൽ എന്നു വധുശബ്ദത്തിന്റെ തൃതീയയാണ്.

തമിഴനായ ഒരു ശിഷ്യനും ഇതുപോലെ ഭരികൾ എന്നു കേൾച്ചുനേരത്തേക്കു ഗ്രമപ്പെട്ടതുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെയൊരു ധോ എന്നുള്ള ശബ്ദമായിരുന്നു കേൾക്കുന്നതായിത്തീർന്നത്. ശിഷ്യൻ അതിനെ വായിച്ചപ്പോഴാകരുതെന്ന് ചെല്ല എന്നതന്നെ വായിച്ചു. ഭട്ടവിൽ ശിഷ്യന്റെ കൈയിൽനിന്നു പുസ്തകം വാങ്ങി ഞാൻതന്നെ വായിച്ചതിനു മേലേ എന്നിക്കു വാക്യം അനവധിച്ചതും പറയാൻ കഴിഞ്ഞുള്ള. മേലാൽ ഞാൻ മാതിരി പൂർവ്വമായിട്ട് ഇടവരാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഉടൻതന്നെ കരുതൽ ചെല്ല. “ശ്രീമാധവം ഭജത ഭോഗതഡാധിത്രവം” എന്നൊരു ശ്ലോകപാദം നാമിച്ച് ഇത്രയും ശരിയായിട്ട് ഉച്ചരിക്കാറായതിനു മേൽ പറിച്ചാൽ മതി എന്നു ഞാൻ അയാളോടു പറഞ്ഞു. ആ വിദ്വാൻ പിന്നീട് ഞാൻ പതിനാലുക്കുറങ്ങുള്ളൊരു ഇടയിൽ എത്ര അബദ്ധങ്ങളുണ്ടാക്കി എന്നു ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾക്കും മാത്രമേ അറിയാവൂ. ഈ കഥ ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ കൂടിയും എനിക്കു ചിരി അടക്കവയ്ക്കാതെ വരുന്നു. എന്തിന്, ഒരു വാർത്ത ശ്രമിച്ചതിനു മേലേ അയാൾക്ക് ആ പാദം ഒരു തവണ വേണ്ടുവണ്ണം ഉച്ചരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ള. വരാതിലുള്ളതും മറ്റുപോലുള്ളതും കലൻ വരുത്തിത്തന്ന ശിഥിലങ്ങൾ ഉച്ചാരണത്തിൽ ദൃഢങ്ങളായിപ്പോകാവുന്നതാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു മിത്രപ്രഭുക്കൾ മിത്രപ്രഭു മിത്രദൂതൻ മിത്രദൂതൻ എന്നുള്ള സിദ്ധശുദ്ധവും ചെറിയൊരു ദിനീയാർ ശരി പന്തളംസാദേശിതിവാച്യം എന്നുള്ള വാർത്തകളും ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

മലയാളികൾക്കും ഇതുപോലെ ചില വൈകല്യങ്ങളില്ലെന്നില്ല. അവർ ചന്ദനത്തെ ചന്ദനവും, ഗണപതിയെ ഗണപതിയും ആക്കുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ ഉല്ലാഹം അല്ലാതെ ഉത്സാഹം ആകുമില്ല. അവർ ആനേമുക്ക് എന്ന പാണിനി സൂത്രത്തെ ആനേമുക്ക് എന്നു ചരിയമ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാർ ചിരിച്ചു

പോകും. മലയാളത്തിലേ ഉച്ചാരണത്തിൽ വേറെ ഒരു വൈജാ-
 ത്യമുള്ളതു കാരത്തെ ഉകാരമാക്കുകയാണ്. 'സമ്രാട്' എന്ന സം-
 സ്കൃതം ഭാഷയിൽ 'സമ്രാറ്' (ഉ്) എന്നായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെ
 ആഗമം ഒന്നാലോചിച്ചാറുള്ളതാണ്. വൈദികഭാഷയിൽ ഋഗ്വേദ-
 ദികൾ ഡകാരത്തിനു ഉകാരമാണു പറയുന്നതെന്ന് ആരംഭത്തിൽ
 പ്രസ്താവിച്ചപ്പോ. 'സാമ്രാട്' മുതലായ കാരാന്ത ശബ്ദമൊക്കെ
 യും പാണ്ഡവത്തിൽ ഡകാരാന്തമാണെന്നും കാരോച്ചാരണം അ-
 വസാനത്തിൽ മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും സാമ്പ്രദായികരണം കൊ-
 ണ്ടു നമുക്കറിയാം. രം സദിതിക്ക കേരളത്തിലേക്കു വന്ന ആയു-
 ന്മാർ വൈദികകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പിരിഞ്ഞു-
 പോന്നിട്ടുള്ളവരാണെന്നു വരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഋഗ്വേദത്തിലുള്ള
 വിവക്ഷണോച്ചാരണം കേരളത്തിൽ മാത്രം ലൗകിക സംസ്കൃത-
 ത്തിൽ കൂടി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതിന് എത്ര ഉപചയ്തി പറ-
 യാം? എന്നാൽ ഇത് ഒരു പ്രശ്നപ്പെട്ട സംഗതിയാകയാൽ പ്ര-
 ത്യേകമായി വിചാരണചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

എ. ആർ. ഓജരാജ പത്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ.

എം. എ. എം. ആർ. എ. എസ്.

മാനവചരിത്രം.

— : 0 : —

ഈസ്ഥിതിക്ക് ഒരു പ്രത്യേകഭാഷാജനനം വിദ്യാഭിരുചിക്ക്
 അനിവാര്യമാണെന്നു വിശിഷ്ടനതിനു പ്രയാസമില്ലെങ്കിലും, ഏ-
 തുഭാഷയെ ആണു വിശേഷമായി അഭ്യസിക്കേണ്ടത് എന്നു പറയു-
 ന്നതിൽ ഞെരുക്കം ഉണ്ടു. ഇപ്പോഴത്തെ നിവൃത്തി പരിഷ്കാരം വേ-
 ണമെന്നു താല്പയപ്പെട്ടു നവർ ഒരു ഭാഷയെ മാത്രം പഠിച്ചാൽ
 പൊരാ എന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് കൂടിയെ കഴിയും. ഒരുഭാ-
 ഭാഷയും ആവശ്യമെന്നു. ചെന്നായ്, സംസ്കൃതമോ, ലത്തീനോ
 ഫ്രഞ്ചോ, ഹിന്ദുസ്ഥാനിയോ കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഏറെന്നാണ്. അ-
 ണ്ണെന്നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടു ഭാഷകൾ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

അപേക്ഷയുള്ളവർക്കു മറ്റു ഭാഷകളിൽ ഒന്നിലെങ്കിലും കൂടി പ്രവേശത്തിനുസൗകര്യവും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ഈ ആവശ്യത്തെ നിറവേറ്റുവാനാണ് മഹാവിദ്യാശാലകളിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും മാതൃഭാഷയിലും, ഒന്നോരണ്ടോ ചുരുങ്ങാത്തഭാഷകളിലും, അത്യാസത്തിനു സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

ഒരു ഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തെപ്പറ്റി ഒരുവിധം സാമാന്യ ജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു കാംക്ഷിക്കുന്ന വിദ്യാത്മി അക്ഷീണമായി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യരുടെ മനോവൃത്തികൾ, മോഹങ്ങൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ, ഇവയെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലായിരിക്കെ, അവയെ പഠിച്ചു, ഈ മാനുഷികാരങ്ങളുൾപ്പെടെ സംക്ഷിപ്തമായ അഭിജ്ഞതയേ സംഗ്രഹിക്കുകയും, ഇതിന്നു അനുഭവത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുകയും, ചെയ്യേണ്ടതു വിദ്യാത്മാക്കു കർമ്മത്തിന്റെ മുഖ്യഫലമാകുന്നു. ആയതിനാലാണ് ഭാഷാഭ്യസനം ഉത്തമരീതിയിലുള്ള വിദ്യാത്മാക്കു പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു വരികുന്നത്.

മൂന്നാമതായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കേണ്ടത കലാസമുച്ചയമാകുന്നു. രാജാവിനു ഭണ്ഡാരമൊ ഖജനാവൊ, എത്രവിധം ഉപയോഗമുള്ളതായിരിക്കുന്നുവോ, ആവിധം വിദ്യാത്മികൾക്കു കലാസമുച്ചയം, ഉപയോഗമുള്ളതാണ്. കലാസമുച്ചയം എന്ന പദത്തെ ഇവിടെ ജ്ഞാനഭണ്ഡാരം എന്നർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. രേഖാമൂലമായും, യുക്ത്യാനുസൃതമായും, ശാസ്ത്രപ്രായമായും ആണ് ഈ ഭണ്ഡാരം സംഭരിക്കേണ്ടതെന്ന്. ഏകവിധമായ ജ്ഞാനാനിധി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ് നവീനങ്ങളും പ്രാചീനങ്ങളും ആയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലാകുന്നു.

ഈ കലാസമുച്ചയത്തിൽനിന്നും കാലോപയുക്തങ്ങളായ രത്നങ്ങളെ യഥാശക്തി ഗ്രഹിക്കാനും അവയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും, യത്നിക്കേണ്ടതു വിദ്യാത്മികളുടെ ചുമതലയാണ്. ഈ ഭാരവാഹിത്വ ബോധമാണ് മനുഷ്യനെ മൃഗത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നത്. പൂർണ്ണസ്വത്തിനെ അവകാശമെന്നു അനുസരിച്ച് അനുഭവിപ്പാണെന്നു, കൃത്യബോധ പ്രേരണയാൽ അതിനെ

അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിപ്പിക്കാനോ ഉള്ള വാസനാവിശേഷങ്ങൾ
മുഗ്ദ്ധരായില്ല. മനുഷ്യനമാത്രമേ ഇത് ശക്തമായിരിക്കുന്നുള്ളൂ.

അമേരിക്കയിലെ മഹാ കവികളിൽ റോളായ ലോങ്ങ്ഫ്
ല്ലോ, വിദ്യ അതി വിസ്മയമായതും മനുഷ്യകാലം ക്ഷണഭംഗമാ
യതും, ആണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹൃസ്വകാലജീവിയാല മ
നുഷ്യൻ അപാരമായ വിദ്യയെ സംഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്ങിനെ
യാണു്. കലാസ്സർവ്വത്തെ തരണം ചെയ്യാൻ ഒരു ജീവകാലത്തിൽ
ആർക്കും തന്നെ കഴിയുകയില്ല. ഇതിന്റെ സാമാന്യരൂപത്തെ ഗ്ര
ഹിക്കുകയും; ചില ഭാഗങ്ങളെ സവിസ്തരം തിരഞ്ഞറിയുകയും,
ചെയ്യാൽ വിദ്യാത്മിയുടെഭാരം ഏകദേശം നിവൃത്തിപ്പെടുത്തുന്ന
വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ വിദ്യയ്ക്ക് ഏതാണ്ട്
അതിതത്ത്വസ്വരൂപം ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ സമുദായനായ
ഒരു അദ്ധ്യേതാവിൽ വിദ്യാസമുത്സവത്തെ നേടുന്നതിന് ഇത്ര അ
സാധ്യമായ കഷ്ടകൃഷ്ണി ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാത്മാസം എന്നതിൽ ഇദാനീന്തന കാലങ്ങളി
ൽ, ഒരു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആത്യന്തികമായ ജ്ഞാന
ലഭ്യമോ, അനേക വിഷയങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുന്ന കിഞ്ചിദ്
ജ്ഞാനമോ, ചേർന്നിരിക്കാൻ തരമില്ല. ചില വിഷയങ്ങളെ ലേ
പനം ചെയ്യുന്നതായ ഒരു മാതിരി സാമാന്യ പരിചയവും ഒരു
വിഷയത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നതോ, അതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളെ
മാത്രം കുറിക്കുന്നതോ, ആയ പൂർണ്ണജ്ഞാനവും ഒരുത്തന് ഇക്കാ
ലത്തു സ്വകീയമാക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അവൻ ഇപ്പോൾ പ
രിഷ്കൃതമായ സ്ഥാനത്തിന് അഹ്നാകമെന്നു നമുക്കു വിചാരി
ക്കുന്നതിന് അനുവാദമുണ്ട്. പൂർവ്വാധികം വിദ്യാവിധികളെ ക്രോ
ഡീകരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടി വരുന്നത് ഇക്കാലത്തു വിഷയങ്ങൾക്കു നാ
നാത്വവും ബാഹുല്യവും ഗംഭീരതയും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ
മാത്രമാകുന്നു. ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ ഇപ്പോൾ ഒരുത്തൻ സ്വായ
ത്തമാക്കാൻ ഉദ്യമിക്കേണ്ടവിദ്യ, തന്റെ വാസനയോജിച്ചതും
പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ചതും ചോദ്യോപകാരയുക്തയും, ആയിരിക്കേണ്ട
താണെന്നു സിദ്ധമാകുന്നുവല്ലോ. ഇപ്രകാരം ആദ്യസ്തയായ വിദ്യ

സുഖാനന്ദങ്ങൾക്കും പരിഷ്കൃതിയ്ക്കും ഒന്നുപോലെ അഭ്യുന്നതിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും ആയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നാലാമതായി നാം ആലോചനയെ നയിപ്പിക്കേണ്ടത് കല്പനാശക്തിയെന്ന മാനവശക്തിയിലെക്കാണ്. മാനവഗുണങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായത് കല്പനാശക്തിയായിരിക്കെ, അതിനെ ദൃഢീകരിക്കുകയും, വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യുന്നതായ യാതൊരു അത്യാസപ്പണിയും ഉത്തമവിദ്യാഭ്യാസകർമ്മത്തിന്റെ അംശമായിരിക്കണമല്ലോ. കൃതികളെ നിർമ്മിക്കുവാനുള്ളവാസനയോ വൈദഗ്ദ്ധ്യമോ, കല്പനാശക്തിയുടെ സന്താനമാണല്ലോ. ഞ്ഞ ശക്തിതന്നെയാണ കവിയേയും ശാസ്ത്രജ്ഞനേയും യന്ത്രകാരകനേയും, സർവ്വ്യാപ്തങ്ങളായ മാതൃകാകാവ്യങ്ങളേയും, ഉപകരണങ്ങളേയും, ലേഖനങ്ങളേയും, ചിത്രങ്ങളേയും, ഇതരസാമഗ്രികളേയും, രചിക്കുന്നതിന്നു സമർത്ഥനാക്കിച്ചമയ്ക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ പരിഷ്കാരസ്ഥാനത്തെ അഭിലഷിക്കുന്ന യാതൊരു പ്രവർത്തകനും, ഞ്ഞ ശക്തിയെ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തെ ഒഴിക്കരുതാത്തതാകുന്നു. കല്പനാശക്തിയുടെ അമേയമായ മാഹാത്മ്യം കഴിഞ്ഞശതവർഷത്തിലാണ പ്രത്യക്ഷമായിദവിച്ചു മനുഷ്യരുടെ വിസ്മയത്തെ ബലാൽക്കാഭേണ ഭയകുഷിക്കാൻ ആരംഭിച്ചത്. പ്രസ്തുതശതാബ്ദകാലത്തിലും ഞ്ഞ ശക്തിയുടെ മഹത്വം, ജനങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിക്കും എന്നുള്ളതിലേക്കു യാതോരുസംശയവും ഇല്ല. കല്പനാശക്തിയാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വയായ്പുകവണി, കമ്പിത്തപാൽ, വിദ്യുൽപ്രേരിതങ്ങളായയന്ത്രശതങ്ങൾ, ഇവയും, മറ്റു ശാസ്ത്രോപകരണങ്ങളും നാറുകുന്നാറുപരിഷ്കരിക്കപ്പെടാൻ ഇടയുണ്ടല്ലോ. ചില പാശ്ചാത്യഭിഷഗ്വരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അധികകാലം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി ചില മൃതസഞ്ജീവനിവിദ്യകൾകൂടിയും കരതലഗതങ്ങൾ ആയിരീരുമെന്നാണ്.

മേല്പറയപ്പെട്ടതിന്റെ ചുരുക്കം, ഇത്രതന്നെ. പരിഷ്കാരത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവർ ഇക്കാലത്തു സ്വദാഷാസംസ്കരണവും, അന്യദാഷാഭ്യസനവും, കലാസമ്പാദനവും, കല്പനാശക്തിഗ്രഹണവും, സ്വകീയമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണ പരിഷ്കാരത്തെ സമ്പാദിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എങ്കിലും ഈ അത്യാസങ്ങൾ ഒന്നും കഴിയാത്തതെന്ന, ചില അമാനുഷബലികൾ ൾ സർവ്വയോഗ്യതകളും ലഭ്യമാകുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം ഒരു വാത്മീകിയെയോ, കാളിദാസനെയോ, ഫോമറെയോ, വജ്ജിപിനെയോ, ഷെക്സ്പിയറിയെയോ, എഴുത്തു മരണെയോ, വാൻഡയിക്കിനെയോ, ഹെർബർട്ടസ്പെൻസറിയെയോ, കുറവുതീർത്തു പണിചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ലോകചരിത്രം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. ഈ മൗനരിമഹാഭാഗന്മാരായ ദൈവിക ചുരുക്കന്മാരുടെ അവിഭാവാം, മാനവശാസ്ത്ര വിധികളാൽ അഗോചരവും, ദൈവകാരുണ്യത്താൽ മാത്രം ജ്ഞേയവും ആയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാചുരുക്കന്മാരുടെ കൃതികളെ ആദരിക്കുന്നതിനായിട്ടെങ്കിലും സാധാരണന്മാർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാപ്രദാനത്തിന്റേ മുഖ്യോദ്ദേശം, അധ്യുതാക്ഷളിൽ, മാനസികവികാസം, സർവ്വവ്യാപ്തമായ അനുകമ്പ, നവീനതാവൈമുഖ്യാഭാവം സത്യസന്ധത, ഉത്തമദക്ഷി ഇത്യാദി സൽഗുണങ്ങളെ അങ്കുരപ്പിക്കയാണെന്നുള്ളതാണ്, ഉപദേഷ്ടാക്കളുടെ ഓർമ്മയിൽ സദാ ലയിക്കേണ്ടതായ സംഗതി.

കെ. പരമുചിള്ള. എം. എ.

തൃക്കണാമതിലകം.

—:0:—

മലയാളത്തെക്കുറിച്ചു ശരിയായ ചരിത്രചുസ്തകങ്ങളോന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്നതു വലിയ പോരാളുമാണെന്നും മറ്റും നവീന വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ ആവലാതിപറയുന്നത ഏറക്കുറവായ് വാസ്തവമായ ഒരു സംഗതി തന്നെയാണ്. പക്ഷെ നമ്മുടെ പുഷ്പന്മാർ നിളാഗ്രവശാൽ ഈ ഒരു വിഷയത്തിൽ അത്ര ദൃഷ്ടിവയ്ക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ പുതിയകൂട്ടർ പലരുടേടി ചരിത്രമിച്ഛാലും മലയാളത്തിന്റെ പുറുചരിത്രം ഏതുവിധത്തിലേങ്കിലും ഒന്നുണ്ടാക്കിയിട്ടുവാൻ അത്ര എളുപ്പത്തിലൊന്നും സാധിക്കില്ലെന്നു രീച്ചയായി പറയാം. എന്നാൽ അതുവിചാരിച്ചു നാം ഈകാൽക്കു

ൽ ഒന്നും പ്രവൃത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കൃതരീതികളേ ചേന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കലവുലന്മാർ പഠിപ്പിക്കാവുന്ന ചില ഐതിഹ്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചിട്ട്, നമ്മെ വൃദ്ധന്മാരെ പഠിപ്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഇനിയുണ്ടാവുന്ന അനന്തരവന്മാരായ നവീനപണ്ഡിതന്മാർക്കു സൂക്ഷ്മാസൂക്ഷ്മ വിവേചനം ചെയ്ത ശരിയായ ഒരു ചരിത്രപുസ്തകമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട സ്വതന്ത്ര സമ്പാദിച്ചുവെപ്പാൻ മാത്രമെങ്കിലും നാമിപ്പോൾ യഥാശക്തി ശ്രമിക്കാതെ കഴിയില്ലെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ നമ്മുടെ മലയാളത്തിന്നു ചരിത്രകാലമായിട്ടില്ല; ഐതിഹ്യ കാലമെ ആയിട്ടുള്ള ഏകിലും കാലത്തിനടുത്തു കോലം എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലു പ്രകാരം പഴമക്കാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ ഐതിഹ്യത്തെ നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്നുള്ളൊരു പ്രസ്താവനയായി ചേർക്കുന്നതു ഒട്ടേറെന്നു അനാവിശ്വമായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണു എന്റെ വിശ്വാസം.

പ്രാചീനകേരളത്തിൽ പരിഷ്കാരത്തിന്നു പരിപൂർത്തി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത പെരുമാക്കുന്മാരുടെവാഴ്ചകാലത്തായിരുന്നു എന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അക്കാലത്തു കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം കൊടുങ്ങല്ലൂരായിരുന്നു. ഈ പ്രധാനപട്ടണം കൊടുങ്ങല്ലൂരഴിമുതൽ “തൃക്കണാമതിലകം” എന്നു കേൾവികേട്ടിരുന്ന മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കെ അതുത്തിവരെ നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ ഇതിന്ന് അന്നുണ്ടായിരുന്ന വിസ്താരം ഇത്രയാണെന്നു വായനക്കാർക്കു സാമാന്യമൊക്കെ ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഈ മഹേശ്വര ക്ഷേത്രമായിരുന്നു അക്കാലത്തു കേരളത്തിലുള്ള മറ്റൊല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും വെച്ചു അധികം പ്രധാനപ്പെട്ടതും. പന്നിശ്ശൂർ, ശുക്ലപുരം, (ചൊച്ചുരം) മുതലായ പ്രധാനപ്പെട്ട ഗ്രാമക്ഷേത്രങ്ങൾ പോലും അന്ന് ഈ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവയെല്ലാം പ്രത്യേകം ഓരോ ഗ്രാമക്കാരുടെ യോഗപരദൈവ ക്ഷേത്രങ്ങളേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. “തൃക്കണാമതിലകമോ” കേരളത്തിലുള്ള അറുപത്തിനാലു ഗ്രാമക്കാർക്കും പൊതുവിലുള്ള ഒരു കലദൈവാലയമായിരുന്നു.

രുന്നതാണ് ഇവയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിലുള്ള അന്തരം. ആദ്യത്തെ മലയാള മാസിക 1056 മീനത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട വിദ്യാവ.ലാസിനി'യാകുന്നു. ഇപ്പോൾ അതുനടപ്പിലു. പിന്നേതെ രാജ്യകാജ്ഞയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ള നിഷ്പര്യോക്തിയിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ കല്പദ്രുമലയത്തിൽ 1065 കന്നിമാസത്തിൽ ജനിച്ച വിദ്യാവ വിദ്യയായ വിദ്യാവിനോദിനി'യാണ്. ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, മലയാളം, എന്ന ഭാഷകളിൽ അദ്ധ്യപനാധിപം സ്വപാദിച്ച വിരചുരുക്കന്റെ ഭാഗ്യമായി വളർന്നുവന്ന രചനാശൈലി അല്പകാലമാകട്ടെ സജ്ജനസമ്മതം പ്രാപിക്കുകയും പാനിടനായിട്ടുള്ള പത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു മാതൃകയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. യൗവ്വനാരംഭത്തിൽ സ്വയം വരത്തിന്നുവേണ്ടി രക്ഷാധികാരം വിട്ടുപുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം നാനാപ്രകാരം പേരുകെട്ടിട്ടുള്ള ചിലരുടെ നാമാലാപങ്ങളെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ അവസാനം പ്രതാപംഗവും അനുഭവിച്ച് ഒന്നരക്കൊല്ലമായിട്ടു ചുരുളവരുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അതിർത്തിയായ അവസ്ഥയിൽ കിടപ്പായിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇതുവരെ 32 പത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ പ്രതിദിനപത്രമെന്നമിപ്പെന്ന കാണുന്നത് ശോചനീയമാണെന്നു. ഇതിന്നുചുറുമെപ്പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും മാസികകളുംകൂടിയുള്ള തുക 27 മാത്രമാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ പത്രങ്ങളിൽ പ്രതിവാരമെന്ന നിലവാട്ട് ഒരു പാടിട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യവും സാമർത്ഥ്യവും മലയാളമനോരഞ്ജ മാത്രമുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി സർവ്വധാ ശ്ലാഘിതമാണെന്നു. എന്തെന്നാൽ ബ്രാത്തിയിലുള്ള പ്രതിവാരപത്രത്തിന് 50000 വരികാരുണ്ടായാൽ ആ പത്രത്തിന്നു നടപ്പുള്ളതായി വിചാരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ആത്തരത്തിലൊന്നിന്നു 5000 വരികാമെ കിട്ടിയാൽ ഉൽകൃഷ്ടപദവി ലഭിച്ചു. ആയിരം വരികാരെ അനേകിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻകൂടി സാധിക്കാതെയാണല്ലോ മലയാളപത്രങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ബ്രാത്തിയിലുള്ള സഹജീവികളുടെ പത്തിന്നൊന്ന് പഴമയിലും നൂറ്റിന്നു രണ്ടുപ്രചാരത്തിലും നൂറ്റിന്നൊന്നു അധികരത്തിലും ജനസമ്മതത്തിലും ഇപ്പോൾ മലയാളപത്രങ്ങൾ എത്തിക്കൂടിട്ടുള്ള കാലമാകുന്നു.

എ. നാരായണപ്പുതുവാൾ.

തൃക്കുണാമതിലകം.

തിലകത്തുണ്ടായിരുന്ന മഹാബ്രാഹ്മണയോഗം തൃശ്ശിവപേരൂർ ക്ഷേത്രപ്രിയക്ഷേത്രത്തിലെക്കുമാറിയതെന്നും പ്രസിദ്ധിച്ചുണ്ട്. തൃക്കുണാമതിലകത്തിന്റെ താഴ്വരയും, ഇരിങ്ങാലക്കുട ഗ്രാമത്തിന്റെ ഉയർച്ചയും തമ്മിൽ എന്തോ ഒരു ദൃഢമായ സംബന്ധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതിനാലാണ് ഈ തൃക്കുണാമതിലകം നശിച്ചത് മുൻപറഞ്ഞ കാലത്തായിരിക്കാമെന്നു ഊഹിക്കുവാനിട വന്നത്.

ഒട്ടേറെ പേർ ചാർ പെരുമാളായിരുന്ന ഭാസ്കര രവിവർമ്മ കുലശേഖര പെരുമാൾ രാജാധികാരം വിട്ടൊഴിയുമ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ നാട്ടുകര മുഴുവൻ ഐരാണിക്കുളം ഗ്രാമത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായ പടിഞ്ഞാറേത്തട്ടെ ഭട്ടതിരിക്കാണു ദാനപ്രകാരം രാധികാരപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, തൃക്കുണാമതിലകം ക്ഷേത്രകാര്യം പണ്ടേതന്നെ അന്വേഷിച്ചു വന്നിരുന്നതു തെക്കേടത്തു നായരെന്നും വടക്കേടത്തു നായരെന്നും പാർത്തുവരുന്ന രണ്ടു നായർ കുടുംബക്കാരായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ അധികാര കാലത്ത് അവരുടെ മേൽ ഒരു രാജാധികാരം മാത്രമെ വഹിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ക്ഷേത്രത്തിലെ ഊരാളന്മാരുടെ നിലയിൽ സകല കാര്യങ്ങളും അവർതന്നെയാണു നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നത. ആ ക്ഷേത്രത്തിന്നു സകലവിധത്തിലും ചുഴ്ത്തിവരുത്തുവാൻ ഇവർ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഇവരുടെ പ്രാവല്യത്തിന്നും ധനചുഴ്ത്തിക്കും എതിരില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ക്ഷേത്രത്തിന്നു ക്രമേണ അധികമായ ചുഴ്ത്തികൂടിവന്നിരുന്നു. തൃപ്പേക്കുളം, ഇരുവാഴൂർ മുതലായ മഹാക്ഷേത്രങ്ങൾപലതും ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കീഴേടങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ അവയും ഇവർ വേണ്ടപോലെ ചുഴ്ത്തിവരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ മതിലകം 'ചുഴ്ത്തിപ്പുഴുത്തു'മ്പലവും നെയ്തേരണി'മ്പലവും പുറത്തുള്ള ചെറുദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം രണ്ടരനാഴികയോളം വിസ്താരമുള്ളതായിരുന്നു. ഈ മതിലകത്തിന്റെ വിസ്താരം നിമിത്തമാണ് ആ ദേശത്തിനെ തന്നെ 'മതിലകം' എന്നു പേരുവന്നത്. ഇപ്പോൾ ആ മഹാക്ഷേത്രവും മതിലകമെല്ലാം നശിച്ചുപോയിട്ടും 'മതിലകം' എന്ന പേർ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തും ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സു

ചകമായി വലിയകുളം ഒന്നുമാത്രമെ അവിടെ കാണുന്നുള്ളൂ. അക്കാലത്ത് അങ്ങിനെയുള്ള മതിൽകെട്ടിനും പുറമെ ആറു മതിൽക്കെട്ടും കൂടിയുണ്ടാക്കി അതാതിനുള്ളിൽ അവസ്ഥാനുസാരേണ ഓരോജാതിക്കാരുടെ ഭവനങ്ങളും ക്രമത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിച്ച് ആ പ്രദേശം “ശ്രീരംഗം” പോലെ ഭംഗിയായി തീർക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഏകശാസനാക്കാരും കേരളകുബേരന്മാരുമായ നായന്മാർ ഉത്സാഹിച്ചു ചുറ്റുപറ്റും. അവരുടെ ഈ ഉദ്യമത്തിന്നു ഉടനെ വലിയ വിരോധക്കാരും ഉണ്ടായി. ഈ വിരോധകർക്കിടയിൽ ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരല്ലാതെ മറ്റൊരു മായിരുന്നില്ല. അവർക്കിടയിൽ പ്രത്യേകം തടസ്സം പറയുവാൻ നല്ല കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. ഒട്ടകത്തെ മതിൽക്കെട്ടു ഇരിങ്ങാലക്കുട ഗ്രാമത്തിന്റെ സങ്കേതത്തിൽ കടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ അവർക്കിടയിൽ കലശലായ വൈരവും ജനിച്ചു. എന്നാൽ അതിപ്രബലനായ മതിലകത്തുകാരുണ്ടോ ഉള്ളവനായോ സാധുക്കളും ആയ ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരുടെ വൈരവും വകവെക്കുന്നു? ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരുടെ ശാഠ്യവും സങ്കടവും കണ്ടപ്പോൾ ഒടുവിലെ മതിൽക്കെട്ടു ആദ്യത്തെതിനെ തീർത്തുകൊടുത്താണെന്നു നായന്മാരുറച്ചത്. അവർ മുറയ്ക്കുകിടങ്ങു കോരി പണി നടത്തിച്ചു തുടങ്ങി. അതിൽ മറ്റൊരു കൂട്ടം വളരെ സങ്കടമായി. ആ ഗ്രാമസങ്കേതവാസികളിൽ പ്രമാണികളായ നമ്പൂരിമാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി ആലോചിച്ചു നായന്മാരോടു നേരിട്ടതന്നെ വിരോധം പറഞ്ഞുനോക്കി. ബ്രാഹ്മണരേക്കാളും തങ്ങളുടെ ഈശ്വരനാണു മാഹാത്മ്യം കൂടുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചുറച്ചിട്ടുള്ള മതിലകത്തു നായന്മാർ ആ മഹാബ്രാഹ്മണവാക്കും നിരാകരിച്ചതേയുള്ളൂ. ഇവരുടെ ഈ അതൃപ്തിയെ ക്ഷണത്തിൽ മതിലകത്തു യോഗക്കാരായ മഹാബ്രാഹ്മണരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥിയിലേയും ഫലിച്ചില്ലെന്നുവേണ്ടു. “വേനാശകാലേ വിചരീതബുദ്ധിഃ” എന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ ആപത്തുതീർക്കുവാൻ എന്തു സുപ്രദേശം ചെയ്താലും നോരെ തോന്നാൻ പ്രയാസമാണല്ലോ. ഇത്രയൊക്കെയായിട്ടും ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരും ഒഴിച്ചുപോയില്ല. നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ മുടക്കണമെന്നതന്നെ അവർ നിശ്ചയി

ചുറ്റും ഇരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ചെറുകുടുംബം അന്നു മുതൽക്കാണ് പ്ര
 സിദ്ധമായിത്തീർന്നത്; ആ ഗ്രാമസങ്കേതത്തിൽപ്പെട്ട സകലജാതി
 കാത്തു ആബാലപുരുഷം തെന്താരുമിട്ട് മതിലുകെട്ടുന്ന സ്ഥലത്തു
 ചെന്നിട്ട് ഭരണത്തെയും ഭരണത്തെ; അങ്ങയുടെ ഗ്രാമസങ്കേതത്തിൽ
 കടത്തി നിർമ്മാണം മതിലുകെട്ടരുതെന്ന്, എന്നു വിളിച്ചുനിലവിളിച്ചു.
 ഇതുകൊണ്ട് അവരുടെ കണ്ണുതിന്നല്ലാതെ, മതിലകത്തുകാരുടെ
 മുൻനിശ്ചയത്തിന്നു ലവലേശവും ഇളക്കം തട്ടിയില്ല. ഒരു ഭാഗ
 കാർ വന്നു നിലവിളിക്കുന്നു; മറേവർ മുറയ്ക്കു മതിലുകെട്ടുന്നു.
 ഇതുകക്ഷിക്കാതെ അവരുടെ സമാധാനപ്രതിപത്തിവിളി. മ
 തിലകത്തുകാർ അതിപ്രബലമാകയാൽ അവരോടു കയ്ക്കു
 പ്രയോഗിച്ചു ജയം നേടിക്കളയാമെന്ന് ഇരിക്കാലകടക്കാർ വിചാ
 രിച്ചതേയില്ല. അവർ കൂടും കൂടി ഒന്നായിത്തീർന്നു നിലവിളിച്ചു പറ
 കയും ഗ്രാമപരദേവതയായ ഭരണസ്വാമിയെ (സംഗമേശ്വരൻ) നെ
 ന്നും (കൂടൽമാണിക്യം) മെന്നും ഇവരുടെ പരദേവതയ്ക്കു ചേർസി
 ലിച്ചതു പിന്നെയും കരുകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്) പിടിച്ചു ശപഥം
 ചെയ്തതും എത്രകക്ഷിക്കാർ നശിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു
 നോക്കി. അതുകൊണ്ടാണെന്നു യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഒരു
 വിൽ അവർ മതിൽ കെട്ടുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്ന് നിരന്നുകിടന്ന് താ
 ന്നാങ്ങയുടെ ശരീരംകൊണ്ടു തടസ്ഥംചെയ്തുനോക്കുക എന്നായി.
 അതിൽ മതിലകത്തുകാർ വലിയ ധർമ്മസങ്കടമായിത്തീർന്നു. എ
 ന്നിലും സ്ഥിരോത്സാഹനായ നായന്മാരുടെ ആറുകാർ ഇ
 വരെ ഒരു ചുറ്റത്തു നീക്കുമ്പോഴും അവർ മറെറാരു ചുറ്റത്തു നി
 രന്നുകഴിയും. ഇങ്ങിനെ വലിയ ഒരു കോലാഹലമായിത്തീർന്നു. ഒരു
 കക്ഷിയിൽ വേദവേദാംഗവേദികളും, ശ്രോതസ്സാൽ വിധിവി
 ശാരദന്മാരും, ഷരക്കർ നിരന്തരന്മാരും, വണ്ണാശ്രമനിഷ്ഠരുളവ
 തും, മഹാത്മ്യസാധികളുമായ (തേരണനല്ലൂർ) ഗുഹകാർ മുതലാ
 യ അനേകം ഉത്തമബ്രാഹ്മണരും അവരുടെ അധീനത്തിലുള്ള
 മറ്റു പല ജാതിക്കാരുമായിരുന്നു. മറ്റുകക്ഷിയിൽ മഹാധീരന്മാ
 രും സ്ഥിരനിശ്ചയന്മാരും ഏറ്റവും ജനസ്വാധീനമുള്ളവരും മ
 ഹാധനികന്മാരും ആയുധപ്രയോഗത്തിൽ അതി വിദഗ്ദ്ധന്മാരും

ശൂരനാത്മം അപരാജിതനാത്മമായ നായനാത്മം അവരുടെ ആ ജ്ഞയിൻകീഴിൽ നിൽക്കുന്ന അസംഖ്യം മറുജാതിക്കാരുമായി തന്നെ. ഇരുപക്ഷക്കാരുടെയും ഉദ്യമംകൾദൈവ പ്രതിപത്തി മൂലമായിരുന്നുതാനും. അവർ തമ്മിൽ നടന്ന ലഹളയൽ മഹാബ്രാഹ്മണരെ മാത്രം ഉപദ്രവിക്കുവാൻ വളരെ മടിയുള്ള നായനാത്മരുടെ പലനകനുസരിച്ച് അവരുടെ ഭടന്മാർ ബ്രാഹ്മണരെയെല്ലാം ബലാൽക്കാരണ കൊണ്ടുപോയി ഒരു വലിയ അഗ്രശാലയിൽ ഇട്ടുടച്ച് തടവിൽ പാപ്പിക്കുകയും, മറുത്തവർ ആരെങ്കിലും മതിൽ കെട്ടുനേടത്തു വന്നു നിരന്നുകിടന്നാൽ അവരുടെ മേൽ കല്ലുപടുത്തു മതിലുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നിനധികം വിസ്മരിക്കുന്നു? സാഹസംനിമിത്തം അങ്ങിനെയുള്ള ആ ചുരമതിലിന്റെ അസ്തിത്വം" അസ്ഥിഭാരമായിത്തീർന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

തുടരും.

അ ര യു ക്കാ രം .

— : 0 : —

രഞ്ജിനിയുടെ തുലാം ലക്കത്തിൽ "ചില മലയാളവണ്ണങ്ങൾ" എന്ന ലേഖനത്തിൽ അരയുകാരസംബന്ധമായും, ചിലതെല്ലാം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. സെപ്റ്റമ്പർമാസം തലശ്ശേരിയിൽവെച്ചു കഴിഞ്ഞ ഭാഷാപോഷിണിസഭക്ക് ഞാൻ അയച്ചുകൊടുത്ത ഒരു ദീപ്തലേഖനത്തിൽ അരയുകാരസംബന്ധമായി ഞാൻ എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ലേഖനകടേശത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ, എന്റെ ശിഷ്യനായ രാഘവപ്പുതുവാൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ ഉപന്യാസമുപേന പ്രകടീകരിച്ചു വെങ്കിലും അത് സമ്പൂർണ്ണമല്ലായ്മയാൽ ആ ദീപ്തലേഖനത്തിൽ ഞാൻ അരയുകാരസംബന്ധമായി എഴുതിയിരുന്ന ഭാഗത്തെ ഭാഷാഭിമാനികളുടെ ദുഷ്ടി എന്താൻവേണ്ടി താഴെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

"തമിഴ് ഭാഷയിൽ കുറിയലുകരം" അതായത്, അരയുകാരൻ അല്ലെങ്കിൽ സംവൃതോകാരനെന്നും, കുറിയലുകരം, അതായ

തു മുറുകാരം അല്ലെങ്കിൽ വിപ്രതോകാരം എന്നും ഉകാരം രണ്ടു ണ്ട്. എന്നാൽ കുറിയലുകരത്തെ കുറിക്കുന്നതിന്നു തമിഴിൽ പ്രത്യേകമായി യാതൊരു ചിഹ്നവും ഇല്ല. മലയാളത്തിൽ മാത്രം ആധുനികപണ്ഡിതന്മാർ ഒരു അടയാളം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ ‘ചകു’ എന്നതിന്നും ‘ചക്കു’ എന്നതിന്നുമുള്ള വ്യത്യാസത്തെ കാണിക്കാൻവേണ്ടി ആ ചന്ദ്രക്കലഅടയാളം അത്യാവശ്യകമാണെന്നാകുന്നു ആധുനികപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഈ അടയാളം തമിഴിൽ ആവശ്യമില്ലാതെ വരാൻകാരണം എന്താണ്? വല്ലിനാം അതായത് ക, ച, ട, ത, പ, റ, ഈ ആറു അക്ഷരങ്ങളോടുമാത്രമേ കുറിയലുകരം അല്ലെങ്കിൽ അരയുകാരം ചേരുകയുള്ളൂ. അതുതന്നെയും വല്ലിനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന പദത്തിൽ ഈ അരയുകാരം ഉള്ള വൃഞ്ജനാക്ഷരത്തിന്നുമുമ്പ് ഒന്നിലധികം അക്ഷരങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘസ്വരമോ ഇരുന്നാൽ മാത്രമാണ്. ഉദാഹരണം. കാട്ട്, വീട്ട്, ഇത്യാദികളിലും, തകിട്ട്, അകിട്ട്, ഇത്യാദികളിലും, ആണ് അരയുകാരം. പ്രത്യുദാഹരണം- നട്ട, അതു, മുതലായവയിൽ മുറുകാരം തന്നെയാണ്. ഇങ്ങിനെയാകുന്നു നിയമം തമിഴ്ഗ്യാകരണത്തിൽ കാണുന്നത്. ആകയാൽ അവർ മുറുകാരത്തിന്നും അരയുകാരത്തിന്നും വ്യത്യാസം പ്രയോഗത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമാനുസാരേണ സ്പഷ്ടമായി ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് തമിഴിൽ അരയുകാരത്തിന്നു പ്രത്യേകമായ ഒരു സംകേതം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. മലയാളഭാഷയിൽ ആകട്ടെ വൃഞ്ജനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന എല്ലാപ്പദങ്ങൾക്കും പ്രായേണ അവസാനത്തിൽ അരയുകാരാചേക്ഷ നായതയായിരിക്കുന്നതു കാണ്ട് അറിനെക്കുറിക്കുന്നതിന്നു പ്രത്യേകം ഒരു ചിഹ്നം ആവശ്യകതതന്നെയാണ്. അരയുകാരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ ബഹുവചനത്തിൽ മുറുകാരാത്തങ്ങളായി കാണുന്നതുകൊണ്ടും കുറിയലുകരം എന്നു തമിഴിൽ ഒരു സംകേതം ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിവാദഗ്രസ്തമായ ഈ ലിപിസമ്പ്രദായമാണെന്നും സംപൂതാകാരമല്ലെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാണിനിയത്തിൽ പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ മുറുക

കാരത്രപം ഏഴുതീട്ടമാത്രമെ മിത്തൽ വെങ്കാൻ. പാടുള്ള ഏന്നു
 ള്ള നായമം സപീകരിക്കുവാൻ യാതൊരു കാരണവും. ഞാൻ കാ
 ണന്നില്ല. “വാക് കേട്ടു നടന്നുടൻ” എന്ന് ഒരു ശ്ലോകപാദമാ
 യി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ “കേ” വിനെ ഒരു സ്വരമായി. ഗ്രഹിക്കേ
 ണ്ടത് ആവശ്യമെന്നു തീരുമാനപ്പെടുന്നവസ്ഥക്ക്, ക് + ഇ = ക,
 ക് + ഇ = കി, എന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ എന്നപോലെ അരയുകാരത്തെ
 കുറിക്കുന്ന “” ചന്ദ്രക്കലയേയും ഒരു സ്വരസൂചകലിപിയായി
 നാം ഗ്രഹിച്ചു “കേ” എന്നതിൽ വിപ്രതോകാര ചിഹ്നമില്ലാ
 തെ കേവലം സംവൃതോകാര ചിഹ്നത്തെ മാത്രം വെക്കുന്നതിൽ
 എന്താണു ബാധകം? “സ്വരവൃതിരികുതമായ (ചദമധ്യസ്ഥ) വൃ
 ണ്ജനത്തെക്കുറിക്കുന്ന സംകേതവും, ഇതും, അന്യോന്യം. തെറി
 പ്പോകാതിരിക്കുന്നതിന്നും പ്രസ്തുതലിപി “ഉ”കാരസംബന്ധമാ
 ണെന്നു ഓർമ്മിക്കുന്നതിന്നും ഉതകുന്നതാകുന്നു, തമ്പുരാൻ അവർ
 കളുടെ സംകേതം, എന്ന് ഒരു പറയാനുണ്ടെന്നുള്ളത്.” എ
 ന്നു മിസ്റ്റർ ഒ. എച്ച്. ചെരിയൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. വാസ്ത
 വത്തിൽ ഇതിനുവേണ്ടിയും “വാക്” ഇത്യാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉ
 കാരദായചിഹ്നം ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കാ
 രണം, സ്വരവൃതിരികുതമായ വൃണ്ജനത്തെക്കുറിക്കുന്നതിന്നു “ര”
 അനുസ്വാരത്തെക്കുറിക്കുന്ന ഒരു പൂണ്ണഗോളത്തെ ആ അക്ഷര
 ത്തിന്റെ തലയ്ക്കൽ വെക്കുകയല്ലാതെ ജിഹ്വാമൂലീയ സദശവും
 അരയുകാര ലിപിയുമായ “” ഈ ചന്ദ്രക്കലയെ അല്ല തമിഴ് ച
 സ്തകങ്ങളിലും തദനുഗാമിനിയായ മലയാള മനോരമാചംക്രി
 യിലും ഭാഷാപോഷിണി പത്രികയിലും കണ്ടുവരാറുള്ളത്. മറ്റു
 ഭാഷകളിൽ യാതൊന്നിലും കാണാത്തതായ ഈ അരയുകാര ച,
 ന്ദ്രക്കലയെ നാം സപീകരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അരയുകാര ലിപി
 യായി സപീകരിച്ചിരിക്കേ “പ്രസ്തുത ലിപി ഉകാരസംബന്ധമാ
 ണെന്നു” ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിപ്രതോകാര ചിഹ്നവും ആവ
 ശ്യകമാണെന്നു പറയുന്നത് പരസ്പരം യോജിപ്പില്ലാത്തതാണെ
 ന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ആകയാൽ പാണിനീയത്തിൽ പറഞ്ഞി
 രിക്കുന്നകാരണമെന്തെന്ന്, അതു അരയുകാരമാണെന്നും, അതിന്റെ

കുറിക്കുന്നതിന് അപ്രത്യേകവിവേചനമുണ്ടെന്നതാണെന്നും. ഏ
നിക്കും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും ഉകാരഭയചാപനം ഏകരൂപമാ
വേശം ചെയ്യണമെന്നുള്ള പാണിനീയാഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ
യോജിക്കുന്നില്ല. അകാരം ഏഴുതിമാലം ശരി, ഉകാരം ഏഴുതിമാ
ലം ശരി, അതുതന്നെമതി; അപ്പോൾ സന്ദർഭാനുസാരേണ നമുക്കു
നിശ്ചയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് തൊട്ടുകുറി ആവശ്യമില്ലെന്ന
തുള്ള അഭിപ്രായം ഏനിക്ക് ലേശം പോലും ബോധിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ
വിവാദഗ്രസ്തമായ അക്ഷരത്തെ “സംവൃതാകാര”മെന്നു ചിലർ ച
രയുന്നതിന് എന്താണ കാരണമെന്ന് ഇനി ആലോചിക്കുക. ഒരു
സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള ഹ്രസ്വാകാരം ആ പ
ദത്തെ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ സംവൃതമാണെന്നു പാണിനീയശിക്ഷ
യിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. [ഹ്രസ്വാസ്യാവസ്തസ്യ (പ്രയോഗേ) സംവൃ
തം] ഈവിധം ഉച്ചാരണം ഇപ്പോഴും കാശ്മീരതലായ വടക്കൻ പ്രദേ
ശങ്ങളിലുള്ള പ. സ്ഥിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ആ
വിധത്തിൽ അകാരത്തെ സംവൃതമായി ഉച്ചരിക്കുന്നതായാൽ ന
മുടെ വിവാദഗ്രസ്തമായ അരയുകാരം അല്ലെങ്കിൽ സംവൃതോകാര
ത്തോട് ആ അകാരത്തിന്ന ശ്രുതിസാമ്യമുണ്ടെന്നത് അനുഭവംകൊ
ണ്ടുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഉച്ചാരണം മാത്രം ആവിധത്തി
ൽതന്നെ ചെയ്യുന്നവരും കേവലം ആയുർവാക്യം അവരുടെ ഭാഷ
ക്കും കീഴടങ്ങിയവരും തമിഴ് ഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു കുറിയലു
കാരം ഉള്ള കഥപോലും അറിയാത്തവരുമായ മദ്ധ്യകാലിക മലയാ
ളികൾ അത, വീട, ഇത്യാദി സ്ഥലങ്ങളിലെ ആയുർവാക്യങ്ങളുടെ സം
വൃതാകാരശ്രുതിസാമ്യം നിമിത്തം സംവൃതാകാരംതന്നെയാണ ഈ
സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ളതെന്നു നിർണ്ണയിക്കുകയും അതുതന്നെ പരമ്പരാ
പ്രാപ്തമായി വന്നുപോവുകയും ചെയ്തത് കൊണ്ട് ആധുനികന്മാരിലും
ചിലർ ആ അഭിപ്രായത്തെ അനുസരിച്ചു വാദിക്കുന്നതിൽ വിശേഷി
ച്ച് അത്ഭുതപ്പെട്ടുവെന്നാണമിട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ അത ഉകാരസം
ബന്ധിയാണെന്നുള്ളതിലേക്കു കേരളപാണിനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
കാരണങ്ങൾക്കു പുറമെ “ഗീതകൊണ്ട്” “പ്രീതിയും പാണ്ഡുസുത
കളുനിണ്ണയും” ഇത്യാദി ഭാരതാഭിപ്രയോഗങ്ങളും മേലെ പറഞ്ഞ

അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങിത്തന്നു കാണുന്നത്. തെലുങ്ക് രാജ്യത്തിൽ സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാർ അദ്ധ്യാപകരങ്ങൾ എല്ലാം ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മുറുകാരത്തോടു കൂടിത്തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും ഉച്ചരിച്ചുവരുന്നത്, (ആസീത് = ആസിതു) എന്നുകൂടി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പണ്ഡിതർ. ആർ. വി. കൃഷ്ണമാചാര്യർ.

പത്രചരിത്രം.

-----o:-----

മദിരാശിയിലെ കഥ ഇതിലും പരുങ്ങലാണ്. അവിടെ പത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള റിജിഷ്ട്ര കർക്കശ്യവും അധികമായിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷാകൊമ്പവസാദിക്കുന്നതും കൊല്ലം തികയുന്നതിന് മുമ്പു മരിക്കുന്നതും അഞ്ചുകൊല്ലത്തിനകത്തു വീഴുന്നതുമല്ലാതെ അല്പം പ്രചാരത്തോടു കൂടി പത്തുകോല്ലം തികച്ചിരുന്നിട്ടുള്ള ഒരു പത്രം 1857 വരെ ആ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. ഭാരതവണ്ഡത്തിൽ ഉൽഭവിച്ചിട്ടുള്ള പത്രങ്ങളിൽ 1878 വരെ രണ്ടായിരത്തിലധികം വരികാരുണ്ടായിരുന്ന പത്രം 'ഓവർലൻഡ് മേയിൽ' (Overland Mail) മാത്രമാണ്. അതിന് നാലായിരം വരികാരുള്ളതായി കാണുന്നു. ലോർഡ് കാനിങ്ങ് (Lord Canning) നാട്ടുപത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക നിയമം 1878-ൽ നടപ്പാക്കി. അതായത് — പത്രാധിപന്മാരോ അച്ചടിക്കാരോ ഗവണ്മെന്റിനു അപ്രീറിയേഷൻ അനുമതിങ്ങൾക്കു വിരോധത്തിനോ എടുത്തുവരുന്ന ലേഖനങ്ങളൊന്നും നാട്ടുഭാഷാപത്രങ്ങളിലോ പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്നുള്ളതിലേക്കു ജാമ്യം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും നിശ്ചയത്തിന്നു വിരോധമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായാൽ അദ്ദേഹം നോട്ടീസ്സുമൂലം അറിയപ്പെടുകയും ആവർത്തിച്ചാൽ മുതൽക്കൈക്കേറുകയും ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പത്രങ്ങളെത്തലപൊക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം തട്ടിത്താത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും ഭാരതവർഷത്തിൽ ഒട്ടാകെ പലഭാഷകളിലും ഉള്ള പത്രങ്ങളും പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും

ജം. കൂടി അറുനൂറുവരെ എത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മൂന്നിലൊന്നു നാട്ടുപത്രങ്ങളും നീക്കി കൽക്കട്ടയിൽ 15 പ്രതിദിനപത്രങ്ങളോടു കൂടി 55 പത്രങ്ങളുള്ളതിൽ പ്രമാണി “ഇംഗ്ലീഷ് മാന” (Englishman) എന്ന പത്രത്തിനു വയസ്സ് നാല്പതോളമായിരിക്കുന്നു. ബന്ധായിൽ രണ്ടുദിനസരി ഉൾപ്പെടെ 16-ൽ മാനുഷ്വരാനം ബാബെ ഗസറ്റിന്നാണ്. പഴമയിൽ പായത്തക്ക വൃത്യാസമല്ല. മദ്രാസിൽ പ്രതിദിന പത്രം 4-ാം പലവക 9 0 ഉള്ളതിൽ 36 വയസ്സ് ചെന്ന ‘മേയിൽ’ (Mail) സ്ഥാനത്ത് മൂപ്പായിവാഴുന്നു. മറ്റുള്ളവ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. ഇപ്പോൾ മാത്രമാണു മലയാള പത്രങ്ങളെയും മാസികകളെയും ചുറ്റി ചിലതുപറവാനുള്ള പദ്ധതിയിലെത്തിയത്. നാട്ടുഭാഷകൾക്കു തിരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള മേൽ പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തിൽ നിന്ന മലയാളഭാഷയുടെ ഓഹരി എത്രയാണെന്ന് അറിവാനായി മലയാളത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നു.

മലയാളപത്രങ്ങളുടെ ജന്മഭൂമി മംഗലാപുരമാണെന്നു ചിലരും എറണാകുളമാണെന്നു മറ്റു ചിലരും പറയുന്നു. ഉത്ഭവസ്ഥാനം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു മൂപ്പതുകാലത്തിന്നു മുമ്പു വല്ലപത്രവും മലയാളത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടോയെന്നറിയുന്നതിന്നു ഗത്യന്തരമില്ലാത്തതിനാൽ ഇന്നുപ്രായം ചെന്നിട്ടുള്ള പത്രത്തെ ആശ്രയിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതായിവന്നിരിക്കുന്നു. അതവരാപ്പഴജനിച്ച് എറണാകുളത്തു വളർന്നുവരുന്നതും 27 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളതും സത്യനാദികാഹളത്തിലെ കാഹളംകുടഞ്ഞതുമായ സത്യനാദം എന്ന പത്രമാണ്. മലയാളപത്രങ്ങളിൽ രാജകാളും സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങൾ പത്രം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് അന്നത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളെ അനുസരിച്ചു തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. പത്രങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെന്റ് യോജിക്കാത്തതെന്തെന്തെങ്കിലും വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പത്രങ്ങൾ വേണ്ടവിധം ആലോചിക്കാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. നടന്നുകാൽക്കുള്ളപ്പറ്റി വേണ്ടതിലധികം പറവാനുള്ള സാമന്ത്രിയായാളമുണ്ടെന്നുള്ള പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന നാട്ടുപത്രങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് സഹജീവികളെപ്പോലെ നടക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണഭോഷനിരൂപണം ചെയ്ത് അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഒന്നരയും മറ്റൊന്നായിട്ടും വ

രുന്നതാണ് ഇവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിലുള്ള അന്തരം. ആദ്യത്തെ മലയാള മാസിക 1056 മീനത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട വിദ്യാവലാസിനി'യാകുന്നു. ഇപ്പോൾ അതുനടപ്പിലു. പിന്നീടത്തെ രാജകാജ്ഞയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ള നിഷ്പര്യോക്തിയിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ കല്പദ്രുമലയത്തിൽ 1065 കന്നിമാസത്തിൽ ജനിച്ച വിദ്യാവലാസി വിദ്യയായ വിദ്യാവിനോദിനി'യാണ്. ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, മലയാളം, എന്ന ഭാഷകളിൽ അദ്ധ്യപനാധിപതിയും സാധിച്ച വിരചുരുക്കന്റെ ഭാഗ്യമായി വളർന്നുവന്ന രചനാശൈലി അല്പകാലമാകട്ടെ സജ്ജനസമ്മതം പ്രാപിക്കുകയും പാണിനിയായിട്ടുള്ള പത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു മാതൃകയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. യൗവ്വനാരംഭത്തിൽ സ്വയം വരത്തിന്നുവേണ്ടി രക്ഷാധികാരം വിട്ടുപുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം നാനാപ്രകാരം പേരുകേട്ടിട്ടുള്ള ചിലരുടെ നന്മാലാപങ്ങളെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ അവസാനം പ്രതാപംഗവും അനുഭവിച്ച് ഒന്നരക്കൊല്ലമായിട്ടു ചുറ്റത്തുവരുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അതിർത്തിയായ അവസ്ഥയിൽ കിടപ്പായിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇതുവരെ 32 പത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ പ്രതിദിനപത്രമെന്നുചെയ്യുന്ന കാണുന്നത് ശോചനീയമാണെന്നു. ഇതിന്നുചുറ്റുമെപത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും മാസികകളുംകൂടിയുള്ള തുക 27 മാത്രമാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ പത്രങ്ങളിൽ പ്രതിവാരമെന്ന നിലവാട്ട് ഒരു പക്ഷെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യവും സാമത്രിയും മലയാളമനോരഞ്ജന മാത്രമുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി സർവ്വധാ ശ്ലാഘിതമാണെന്നു. എന്തെന്നാൽ ബ്രാത്തിയിലുള്ള പ്രതിവാരപത്രത്തിന് 50000 വരികാരുണ്ടായാൽ ആ പത്രത്തിന്നു നടപ്പുള്ളതായി വിചാരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ആത്തരത്തിലൊന്നിന്നു 5000 വരികാകെ കിട്ടിയാൽ ഉൽകൃഷ്ടപദവി ലഭിച്ചു. ആയിരം വരികാരെ അനേകിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻകൂടി സാധിക്കാതെയാണല്ലോ മലയാളപത്രങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ബ്രാത്തിയിലുള്ള സഹജീവികളുടെ പത്തിന്നൊന്ന് പഴമയിലും നൂറ്റിന്നു രണ്ടുപ്രചാരത്തിലും നൂറ്റിന്നൊന്നു അധികരത്തിലും ജനസമ്മതത്തിലും ഇപ്പോൾ മലയാളപത്രങ്ങൾ എത്തിക്കൂടിയിട്ടുള്ള കാലമാകുന്നു.

എ. അറയണപ്പുതുവാൾ.

വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ.*

വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ

2022

ക്രമം	പേര്	സ്ഥലം	വിവരം	പുസ്തകം	ഉള്ളടക്കം ഉണ്ടോ വിവരണത്തോ
1	സത്യവാദം	പുറംപാലം	മാസത്തിൽ മൂന്നു	27	ഉള്ളത
2	കേരളചരിത്രം	ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചി	ടി	23	ടി
3	കേരളചരിത്രം	കോഴിക്കോട്	ആഴ്ചയിലൊന്ന	20	ടി
4	കേരളസഞ്ചാരി	കോഴിക്കോട്	ടി	17	ടി
5	നവോദയ	മാനാന്നം (കോട്ടയം)	ടി	17	ടി
6	മലയാള മനോരമ	കോട്ടയം	ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു	14	ടി
7	മനോരമ	കോഴിക്കോട്	ആഴ്ചയിലൊന്ന	13	ടി
8	മലയാളി	തങ്കച്ചേരി (കൊല്ലം)	ടി	9	ടി
9	കേരളചഞ്ചിക	തിരുവനന്തപുരം	ടി	4	ടി
10	കേരളനാമക	കോട്ടയം	ടി	3	ടി
11	കേരളശോഭിനി	ഓറപ്പാലം	മാസത്തിൽ മൂന്നു	3	ടി
12	സുഭാഷിണി	പെങ്ങനാറ്റേരി	ആഴ്ചയിലൊന്ന	2	ടി
13	സുജനാ - സിനി	(കൊല്ലം) പരവൂർ	ടി	1	ടി
14	ഭാരതഭാസരി	പാലാറ്റേരി	ടി	1	ടി
15	കേരളീയൻ	കൊല്ലം	ടി	1	ടി

വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ

ക്രമം	പേര	സ്ഥലം	വിവരം	ചുവക്കം	ഉള്ളതോ ഉണ്ടാ യിരുന്നതോ
16	ഏഴേക്കര	റോപ്പാലം	മാസത്തിൽ ഒന്നു	1	ഉള്ളത
17	അമ്പലത്തറ	തൃപ്പൂപ്പിള്ളി	മാസത്തിൽ രണ്ടു	1	ടി
18	സാരസാരം	മാവേലിക്കര	ടി	1	ടി
19	കേരളനാട്ടിനി	തൃപ്പൂപ്പിള്ളി	ആഴ്ചയിലൊന്നു	5	ഉണ്ടായിരുന്നതു്
20	മലയാളമിതം	കോട്ടയം	മാസത്തിലൊന്നു	1	ടി
21	സരസ്വതി	തൃപ്പൂപ്പിള്ളി	ആഴ്ചയിലൊന്നു	1	ടി
22	രാമരാജ	തിരുവനന്തപുരം	ടി	2	ടി
23	ജന്മാനന്ദിക്ഷേപം	കോട്ടയം	ആഴ്ചയിലൊന്നു	2	ടി
24	കുശുമ്പലിപ്പിള്ളി	ടി	ടി	2	ടി
25	വഞ്ചിട്ടപള്ളി	തിരുവനന്തപുരം	ടി	2	ടി
26	മലയാളശ്ശേരി	കോട്ടയം	മാസത്തിൽ രണ്ടു	2	ടി
27	സമുദ്രമിതം	ആലപ്പുഴ	ടി	2	ടി
28	പത്മിമതാരക	കൊച്ചി	ടി	2	ടി
29	കേരളഭട്ടപ്പണം	തിരുവനന്തപുരം	ആഴ്ചയിലൊന്നു	2	ടി
30	സമുദ്രാഭിമാനി	തൃപ്പൂപ്പിള്ളി	മാസത്തിൽ മൂന്നു	2	ടി
31	വിദ്യാസംഗ്രഹം	ടി	ആഴ്ചയിലൊന്നു	2	ടി
32	സന്ദിപ്തവാദിനി	ടി	ടി	2	ടി

മാസികകൾ

ക്രമം	പേര്	സ്ഥലം	വിവരം	പുസ്തകം	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
1	കവനോദയം	നാദാപുരം	2 മാസത്തിൽ ഒന്ന്	10	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
2	ഭാഷാപോഷിണി	കോട്ടയം	മാസത്തിൽ ഒന്ന്	7	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
3	വിനോദമാലിക	തൃശ്ശിവപേരൂർ	മാസത്തിൽ രണ്ട്	3	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
4	രസികരഞ്ജിനി	പുറമുക്കുളം	മാസത്തിൽ ഒന്ന്	2	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
5	ഉപാദ്ധ്യായൻ	തിരുവനന്തപുരം	ടി	2	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
6	ധന്വന്തരി	കോട്ടയം	ടി	1	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
7	വൃദ്ധഹാരചിന്താമണി	വള്ളുവനാട്	ടി	1	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
8	നാമർ	ചെങ്ങന്നൂർ	ടി	1	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
9	സുധർമ്മ	തിരുവനന്തപുരം	ടി	1	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
10	സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ	കോട്ടയം	ടി	2	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
11	കുഞ്ചൻകുസുമം	മാനാനം (കോട്ടയം)	ടി	1	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
12	ഭദ്രതോപകാരി	മംഗലാപുരം	ടി	2	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
13	സുവിശേഷകോടി	തിരുവല്ല	ടി	2	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
14	മലങ്കര സഭാതാരക	കോട്ടയം	ടി	2	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
15	വിദ്യാവിജ്ഞാന	തിരുവനന്തപുരം	മാസത്തിൽ ഒന്ന്	ടി	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു

മാസികകൾ.

ക്രമം	പേര	സ്ഥലം	വിവരം	ചുരുക്കം	ഉള്ളതോളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോളം
16	വിദ്യാവിനോദിനി	തൃശ്ശിവപേരൂർ	മാസത്തിൽ ഒന്നു	14	ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോളം
17	ആയുസ്സദ്ധാന്തചന്ദ്രിക	പാലക്കാട്	ടി	?	ടി
18	ഏകവകുപ്പിക	കോട്ടയം	ടി	?	ടി
19	സെൻറ തോമസ് ഗസറ്റ്	ടി	ടി	?	ടി
20	മഹാരാജ	മഡ്രാസ്	ടി (വിശദീകരിക്കുക)	?	ടി
21	ദിംഖലപ്പണം	കായംകുളം	ടി	?	ടി
22	കേരളകേസരി	ആലപ്പുഴ	ടി	?	ടി
23	ചന്ദ്രിക	കൊല്ലം	ടി	?	ടി
24	സമസ്തപരി	കോട്ടയം	ടി	?	ടി
25	വിദ്യാവിനോദിനി	കൊല്ലം	ടി	?	ടി
26	വിദ്യാവിനോദിനി	കൊട്ടാരക്കര	ടി	?	ടി
27	കേരളീസുതന്ത്രബോധിനി	?	ടി	?	ടി

• ഉള്ളവയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയും ആയ വർത്തമാനപത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവു കിട്ടി ഉള്ളതെല്ലാം ഈ പട്ടികയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുപോലെ ഇതിൽ തെറ്റിപ്പോയ സകലതും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നോ പരാധീനതയല്ല. ഈ പരാജയം മാസികകളുടെ പട്ടികയും ബാധിക്കുന്നതാണ്.

ബുഹസ്തതി.

—:0:—

ബുഹസ്തതി ഒരു സൂയ്യാപ്തം. അതസപ്രകാരം കൊണ്ട് ശോഭിക്കുന്നില്ല. അതിൽ ഒരു വാക്കു തുടങ്ങിയ പോലെ അത്യുഷ്ണ വായുക്കൾ കത്തിപ്പലിക്കുന്നതുപോലെ. അതിനെ ഒരു വീച്ചിമത്തായ ഗ്രഹം എന്ന മാത്രമേ പറയാൻ പാടുള്ളൂ. ചക്ഷുരും ഗ്രഹം ഇനിയും ഭൂമിയെപ്പോലെ തണുത്ത ശാന്തസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കേരളൻ എത്രയോ കാലം മുമ്പുതന്നെ ഭൂമിയുടെ ഇപ്പോഴത്തേ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്ന നാം മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ബുഹസ്തതി രേഖയിൽ പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഇനിയും അനേകം കാലം വെണ്ടിവരുന്നതാണ്.

ഒരു ചെറിയ ഗോളം വലിയ ഒരു ഗോളത്തിലും വേഗത്തിൽ തണുക്കുന്നതാണ്, ഇതിനു മുമ്പിൽ കേരളൻ പറ്റിയുള്ള ഉപന്യാസത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആയത് എങ്ങിനെയെന്നാണ് വായനക്കാരിൽ ചിലർക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്ന് അറിയുന്നതിനാൽ അതിനെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം താഴെ ചേർക്കാം. ഒരു ഗോളം ഗ്രഹമായതായാ, ചെറുനാരങ്ങയുടെതായാ, പന്തിന്റെതായാ വലിപ്പം അതിലുള്ള മൂന്ന് ഇരുമ്പുണ്ടുകളെ ഒരു പോലെ ചൂട്ടിച്ചപ്പോൾ അവയെ അണുപിടിക്കുവാനായി വിലങ്ങിട്ടുണ്ടായാൽ ഗോളയുടെ വലിപ്പത്തിലുള്ള ഉണ്ടെന്നാകുമായി തണുക്കുന്നതാണ്. കേരളൻ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്ന നാരങ്ങയുടെ വലിപ്പത്തിലുള്ള ഉണ്ടയും തണുക്കും. പത്താലുള്ള ഉണ്ടയുടെ ചൂടാറുന്നത് ഇതിനു ശേഷമാകുമെന്നും. രേഖാപരികൾ. രേഖാപരികൾ നമുക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതാണ്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ താപശക്തി നശിക്കുന്നതും രേഖാപരികൾ അനുസരിച്ചു തന്നെയാകുന്നു.

ബുഹസ്തതിലാലവമുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നതോന്നുവെങ്കിലും ആകെയുള്ള വലിപ്പം കൊണ്ട് അതിന്റെ ആകർഷണശക്തി ഭൂമിയേക്കാൾ വളരെ വളരെ അധികമായിരിക്കണമെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. ഏറ്റവും ഉഷ്ണിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു ഗോളത്തിന്മേലേ, സന്തപ്തമായ മെലിമെലിഞ്ഞിറങ്ങുമ്പോ

ബൃഹസ്പതിയുടെ ബഹിരാഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അടയാളങ്ങൾക്ക് ശുക്രിനിലും ക്ഷുദ്രനിലും കാണുന്നവയിലും അധികം ഭേദമില്ലെന്നാണ്. അതിശുദ്ധമായും കറുത്തുരുണ്ടതായുമുള്ള ചിഹ്നങ്ങളാൽ ശോഭിച്ചും, നാനാവിധധൂമ്രവീചവണ്ണമായ കളാൽ പരിമിതമായും ഉള്ള പീതരക്തമൃദലാഭയോടു കൂടിയ മേഖലകളാണു ഭൂദർശനത്തിൽ കൂടി നോക്കുമ്പോൾ സഭാ നയനങ്ങൾക്ക് ഗോചരമായിത്തീരുന്നത. ആ മേഖലകൾക്കു സ്വല്പമായ ചില ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൾ ഭൂമാതിരി സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളവയാണെന്ന് തന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഏകിലും ക്ഷുദ്രഗന്ധത്തിലെ പാർവ്വതാർക്കങ്ങളും സമുദ്രങ്ങളും ആണെന്ന വിചാരിച്ചുവരുമ്പോൾ കർമ്മങ്ങളെപ്പോലെ നിത്യമായിട്ടുള്ളവയെന്ന് ചർവാൻ തരമില്ല. എന്നെന്നാൽ ബൃഹസ്പതിയുടെ ബഹിരാഗത്തിൽ ഘനവസ്തു ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുതന്നെ സംശയമായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അതിൽ കാണുന്ന കർമ്മങ്ങൾ ആ ഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള മേഖലകളിൽ കാണുന്നവയും കൂടക്കൂടെ സ്ഥാനഭ്രംശമുണ്ടാകുന്നവയും ആയിരിക്കണം. മേഘസമൂഹങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ചുറ്റും അതിപേഗത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പിക്കുന്നത അവിടത്തെ പ്രചണ്ഡവായു പ്രചാഹമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള മേഖലകളുള്ളതുകൊണ്ട് ബൃഹസ്പതിയെ 'മേഖലാചക്രവർത്തി' എന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു. ചേർ വളരെ യോജിപ്പുതന്നെ.

ബൃഹസ്പതിയിലും ഒരു പ്രധാനകുടുംബം ഉണ്ട്. അത് കേരളത്തിന്റെ 'കണ്ണ്'യോടെ സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളതല്ല. എങ്കിലും കേരളം

ഭംഗമെന്നും പറയാൻ തരമില്ല. ക്രിസ്തുബ്ദം 1878 മുതൽക്കുതന്നെ ആയോ കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ ചുമന്ന വലിയ അടയാളത്തിനുപുറമെ മറ്റും ചന്ദനം അടയാളം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ചിഹ്നങ്ങളെക്കൊണ്ട് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ആ മേഖലയിലുള്ള വിഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി കുറച്ചൊന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പക്ഷെ തരമുണ്ടായേക്കാമെന്നു ഊഹിച്ചുവരുന്നു. ബഹുസ്വരതിയിൽ ഒരു കാലത്ത് അധികമായ തണുപ്പു് തട്ടുന്നതായാൽ അതിവസ്ത്രീണമായ സമുദ്രങ്ങളായിത്തീരത്തക്കവണ്ണമുള്ള ജലാംശങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആ ഗ്രഹത്തിനീതെ ആവിരൂപമായി തണിനില്ക്കുന്നു എന്ന സംഗതി ഓക്സ്ഫോർഡ് അവിടത്തെ മേഖലയിൽ വിശദമായ എത്രത്തോളമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് എല്ലാവർക്കും ആലോചിക്കാവുന്നതാണ്. ബഹുസ്വരതിക്ക് ആദിത്യനെപ്പോലെ അരിരീണമായ പ്രഭയും ചൂടും ഇല്ലെങ്കിലും അത് ഇപ്പോഴും ജലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നയിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ആ ഗ്രഹത്തിൽ ജലാംശങ്ങൾ നീരാവിയായോ മറ്റോ അപ്പോലെ വെള്ളമായിരിപ്പാൻ തരമില്ലല്ലോ. വല്ലപ്രകാരേണയും വെള്ളം അവയെ വീഴുന്നതാണെങ്കിൽതന്നെ അത് ഉണെ തിളച്ച് ആവിരൂപമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബഹുസ്വരതിയുടെ അവസ്ഥ ഇപ്രകാരമായിരിക്കെ ആ ഗ്രഹം ജീവികളുടെ അധിവാസത്തിന് യോഗ്യമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവകാശംതന്നെയില്ല. സന്തപ്തമായ മേഖലസമൂഹങ്ങൾ ചുറ്റും മുടപ്പെട്ട് ചൂടുപഴുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോളത്തിൽ ഭൂമിയിൽ കാണുന്നപോലെയുള്ള ജന്തുജാലങ്ങൾ ജീവിപ്പാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല. എത്രകാലംകൊണ്ട് ആ ഗ്രഹം നിവാസയോഗ്യമായിത്തീരുമെന്ന് ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം ഒരു രീതിയായ മറുപടി പറയാൻ കഴിയുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ഭൂമിതന്നെ ഇപ്രകാരം നിവാസത്തിന് യോഗ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത് എത്ര അസംഖ്യം വത്സരങ്ങൾക്കുണ്ടാണെന്ന് ഓക്സ്ഫോർഡ് അർനോൾഡ് അന്വേഷം വെച്ചിട്ടുള്ള ബഹുസ്വരതിക്ക് എത്ര കാലം വേണമെന്ന വായനക്കാർതന്നെ ഊഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ബൃഹസ്പതിയെ ആശ്രയിച്ച് നാല് ചന്ദ്രന്മാർ ചരിക്കുന്നതായി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അധികം ശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഭൂമിയിലായിട്ടുള്ള നോഷിയാലും കാണാവുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ അഞ്ചാമത്ത് ഒരു ഉപഗ്രഹവും ഉള്ളതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയോടുകൂടി സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണംവെക്കുന്നപോലെതന്നെ ആ നാല് ചന്ദ്രന്മാരും രമണീയമേഖലകളോടുകൂടിയ ബൃഹസ്പതിക്ക് ചുറ്റും ചരിച്ചുകൊണ്ടു സൂര്യമണ്ഡലത്തെ വട്ടംചുറ്റുന്നത് എത്ര മനോഹരമായ കാഴ്ചയാണ്!

എ. ശങ്കരപ്പുതുവാൾ. ബി. എ; ബി. എൽ.

എന്റെ ആദ്യത്തെ ലേഖനം.

—:0:—

പാടത്ത് ചെന്നിയില്ലാത്ത ദിനസങ്ങളിൽ ഞാൻ ചുറ്റത്തിരിക്കി നടക്കുന്നത കണ്ടാൽകൂടി അമ്മാമൻ എന്നു തല്ലാറില്ല. ഉച്ചാൽ ദിനസം ഉണ്ടാകുന്നത് അലക്കിയ മുണ്ടും ചന്ദനക്കുറിയുമായി അമ്മാമന്റെ മകൻ കൃഷ്ണൻ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു കയറിച്ചെന്ന്.

കൃഷ്ണൻ — ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് വക്ക് ഒന്നും ഇല്ല. അല്ലേ?

ഞാൻ — ഇന്നിപ്പോൾ അവർക്കു ചെന്നിട്ടു, പോകാനിട്ടു. എന്നു പറഞ്ഞ ആ മുറിയിൽ അടക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ചുവക്കുണ്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ അഞ്ചു പാൽക്കുറ ചുവക്കുണ്ടും കടലാസ്സുകളും കൊണ്ടുവന്ന കൃഷ്ണന്റെ മുറിയിൽ വെച്ചു. അയാൾ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ളതെല്ലാം തിരിഞ്ഞുനോക്കി മലയാളചുവക്കുണ്ടും കടലാസ്സുകളും മുദ്രപാട്ടിക്കാതെ തന്നെ ഒരു മുയിലേക്ക് തള്ളിയിട്ടു. അവിടെ ചുഴലുക ആ തരത്തിൽ വളരെ കിട്ടുന്നത്. ഇതുകണ്ടപ്പോൾ മലയാളത്തിലുള്ളതൊന്നും വേണ്ടെന്നുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

കൃഷ്ണൻ — അതൊക്കെ നോൺസെൻസ്സ് എഴുതി അയച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്റെ ഡിഗ്രിറിക്ക് വേണ്ടി മാത്രം മേക്കി അയക്കാനിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു വേണമെങ്കിലൊക്കട്ടെ.

കൃഷ്ണൻ കട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ അല്പം കൊഞ്ഞലുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞത മനസ്സിലാവാതെ രണ്ടാമതു ചോദിച്ചാൽ പരിഹസിക്കുകയാണെന്ന് വിചാരിച്ച് മുകു വീഴ്ച. അതുതന്നെപോരാ അമ്മാനോടുപറഞ്ഞ് തല്ലുകൊള്ളിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇനിക്കു ധാരാളം അറിയാമായിരുന്നു. കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞതിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഇനിക്കു മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും എടുക്കുവാനനുചാദം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു കടലാസ്സു പൊളിച്ചു വായിച്ചുതുടങ്ങി.

കൃഷ്ണൻ— എന്താ. അതിലിത്തിരി ഇൻററസ്റ്റ് ഉണ്ടോ?

ഞാൻ— ഞാൻ ഒരുപുറം വായിച്ചതിൽ കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞത കണ്ടില്ല. പക്ഷെ വർത്തമാനങ്ങൾ വായിപ്പാൻ നല്ല രസമുണ്ട്.

കൃഷ്ണൻ— അതൊക്കെ ഇംഗ്ലീഷ് പേപ്പറിൽതന്നെ നോക്കൂ. 'രം ആട്ടികൾ' ഞാനെഴുതി അയച്ചതാണ്. 'എഡിറ്റററി'യിലിനോട് നന്നെരാടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടത്.

ഞാൻ— എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് എഴുതി അയച്ചിരുന്നത്.

കൃഷ്ണൻ— നമ്മുടെ മോഡാഫ് പ്രസ്സിങ്ങ്നെപറ്റിത്തന്നെ.

മേൽപറഞ്ഞ വാക്കിൽനിന്ന് 'മോടോനെ'പററിയാണു കൃഷ്ണൻ എഴുതിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിച്ച് ഇങ്ങിനെയുള്ളതെല്ലാം എഴുതിയായച്ചാലച്ചടിക്കും ഇല്ലെ? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

കൃഷ്ണൻ— നിശ്ചയമായിട്ടും ഇവകയാണ് എഴുതി അയക്കേണ്ടത്. വേണെങ്കിൽ കുറെ കടലാസ്സോ ബുക്കോ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കാളു. ഞാൻ കുറെ ബ്രിസി'യായിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇതുകേട്ട് ഏഴെട്ടു കടലാസ്സുംകൊണ്ട് ഞാൻ പോന്നു. അവയെല്ലാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇനിക്കും ഒന്ന് എഴുതി അയപ്പാനുള്ള മോഹംതുടങ്ങി. കൃഷ്ണന്റെ വിഷയംതന്നെ ഞാനും എഴുതുവാനുറച്ചു. ആക്കൊല്ലത്തിൽ കന്നുകാലി കേട ആദ്യമായിത്തുടങ്ങിയത് ഞങ്ങളുടെ കളത്തിലാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി എല്ലാവരും അറിഞ്ഞ സൂക്ഷിക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ച് എഴുത്തു സാമാനങ്ങളെല്ലാം തപ്പിപ്പറക്കി സമ്പാദിച്ച് താഴേപറയുന്ന വിധത്തിലാണെഴുതിയുണ്ടാക്കി.

പ്രിയപത്രാധിപർ അവർകളെ !

സാരേ !

“മോടോൻ അഞ്ചലം വരുമെന്ന കൃഷ്ണൻ എഴുതിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. കന്നാലിക്കേടത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ചെട്ടിക്കൊമ്പൻ പോത്തിന്റെ കാലിൽ കുളമ്പിട്ടു. ചൊവലമൂരിയുടെ വായിൽ തവളവന്നു. ആറേഴു എരുമക്കുട്ടികൾ കുരുപ്പ് പൊങ്ങിച്ചു. ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ കൃഷ്ണൻ എഴുതിട്ടുള്ളത് അയാളുടെ ദിഗ്ഗുരുക്കുസ്സു കൊണ്ടാണെന്നു പറയാം. കൃഷിക്കാരെല്ലാവരും അറിവാനായി അച്ചടിക്കാനുപേക്ഷ.” എഴുതിയപ്പോൾ ചിലദിക്കിലെല്ലാം മച്ചി അധികമായി വീണുപോയതുകൊണ്ടു നിലം നുള്ളിപ്പൊളിച്ചു ധാരാളം പൊടിവിതറി. മലയാളക്കടലാസ്സിലേക്കു എഴുതി അയക്കുന്നതിന്നു വെക്കേണ്ട പോര കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞത് ഞാൻ മറന്നു. അവസാനം ഓർമ്മിച്ചു “നൊസ്സൻ” എന്ന പേരുവെച്ച് മടക്കി കൂട്ടിലാക്കി അഞ്ചലിൽ കൊണ്ടു പോയിക്കൊടുത്തു.

പിറേദിവസം മുതൽക്കു ഞാൻ കൃഷ്ണന്റെ മുറിയിൽപോയി മലയാളക്കടലാസ്സുകളെല്ലാം പൊട്ടിച്ചു നോക്കിത്തുടങ്ങി. ഒന്നിലും എന്റെ എഴുത്ത് അച്ചടിച്ചു കണ്ടില്ല. ഇനിക്കു കുറെ പ്രസന്നംതോന്നി. എഴുത്തു വേണ്ടമാതിരിയിലാവാത്തതുകൊണ്ട് അച്ചടിക്കാതെയിരുന്നതാണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു കടലാസ്സിലേക്കു എഴുതേണ്ട മാതിരി ഞാൻ കൃഷ്ണനോടു ചോദിച്ചു.

കൃഷ്ണൻ— എഴുതിയത് വായിച്ചാൽ ഉടനെ ഐഡ്യമാറാം ചെയ്യണം. അല്ലാതെ വല്ലവിധത്തിലും എഴുതിയച്ചാൽ പോരാ.

ഞാൻ— എങ്ങിനെയാണു അത് ചെയ്യേണ്ടത് ?

കൃഷ്ണൻ— ഇന്ന് ട്രെയിനില്ല. ഇനി ഒരിക്കലാവാം. എന്നു പറഞ്ഞതുകേട്ടു ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോന്ന് വേറെ ഒരു സ്കൂൾകുട്ടിയുടെ അടുക്കൽപോയി ഐഡ്യമാറാം ചെയ്യുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു ചോദിച്ചു. “അതൊരു പൊടിയാണ്, മീതെ കുറേക്കൂടി വീശിയാൽ മതി” എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഇനിക്കു സന്തോഷമായി. വരുന്നവഴി ഒന്നരണ്ടു ചിടികയിൽപോലിച്ചപ്പോൾ അത് ആശുപത്രിയിലുണ്ടാ

കുമാരൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ആശുപത്രിയിലേക്കു ചെന്നു. ഓഗ്രംകൊണ്ട് ഞാൻ ചെന്നുകേറിയത് അപ്പാത്തിക്കുറിയുടെ നേരേതന്നെ. അദ്ദേഹം അമ്മാമനായിട്ടു വളരെ പത്മ്യമാണ്. എന്നേയും അറിയും. അദ്ദേഹം എന്നോട് വന്നുകാത്തും ചോദിച്ചപ്പോൾ കുറെ ഐഡലമാറം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുപറഞ്ഞു. 'എന്താദീനം' എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ പരിഞ്ഞുടങ്ങി.

അപ്പാ-എന്താദീനം എന്നു പറയാൻ പാടില്ല അല്ലെ-
പ്രണാമം. ഞാൻ ചൊടിവിതറാം.

ഞാൻ—(ചൊടികിട്ടുവാനായിട്ട്) ഇനിക്കല്ല അമ്മാമനാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ വല്ലാതെകണ്ടു നാറുന്നകുറെ മഞ്ഞു ചിച്ചു ചൊടിചൊതിഞ്ഞുതന്നു. ഞാനതും കൊണ്ടു വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം പണിത്തിരക്കുകൊണ്ടും എഴുത്തു സാമാനം എടുക്കാൻ തരം വരാഞ്ഞിട്ടും എഴുതുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നാലാംദിവസം രാത്രി അമ്മാമൻ ചുറ്റത്തുചൊയത്തരത്തിൽ കടലാസ്സും മഷിയും സമ്പാദിച്ചു മുന്തിലത്തെ എഴുത്തിന്റെ കരടുതന്നെ അസ്സൽപെടുത്തി പിന്നീട് കേടുപിടിച്ചവയുടെ വിവരവും ചെഞ്ഞ് എഴുതി കഴിഞ്ഞ് വായിച്ചുനോക്കി. ഉടനെ ക്ലേശം പറഞ്ഞു പോലെ 'ഐഡലമാറം' ധാരാളം വിതറി. നിലംനുള്ളിച്ചാലിക്കാനേ പോയില്ല. ആപൊടി വിതറിയപ്പോൾ എഴുത്തിന്നൊരു നിറം പിടിച്ചു. മടക്കിക്കൂട്ടിലാക്കി മേൽവിലാസം 'പത്രാധിപരവർകൾക്കു' എന്നു എഴുതിവെച്ചു. കാലത്തെണ്ണിറ്റ് ലെക്കൊട്ടെടുത്ത് മടിയിൽ തിരുക്കി പാടത്തുചെന്ന ചെറു മക്കളെ ഓരോ പണിയും ഏൽപ്പിച്ചു ഞാൻ അഞ്ചുലാപ്പിസ്സിലേക്കു നടന്നു. പോകും വഴി അപ്പാത്തിക്കുറിയും അമ്മാമനും കൂടി എന്നെ ഒരിടവഴിത്തലകൽ വെച്ചു മുട്ടിപ്പിണി.

അമ്മാമൻ— എട! കേശവ! കണ്ണിക്കണ്ടു ദിക്കിലെല്ലാം കേറിച്ചെന്ന് ദണ്ഡം പിടിച്ചിട്ടുതിന്ന ഞാനാട! പിഴച്ചത്.

ഞാൻ കാര്യംമനസ്സിലാവാതെ മിഴിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ 'നേടുക' കളത്തിലേക്കു' എന്നു കെട്ടു അവരോടു കൂടി കളത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിപ്പോന്നു.

അമ്മാമൻ— എടതെണ്ടി! ഈ ദീനം വെച്ചുകൊണ്ട് എവിടെക്കൊട്ട! തെണ്ടാൻ പോയിരുന്നത്. പറ.

ഞാൻ— ഇനിക്കൊന്നുമാില്ല. ഞാൻ തെണ്ടാനുമല്ലപോയ്ക്ക്, അപ്പാത്തിക്കിരി— എന്നാൽ പിന്നെനിങ്ങൾ ഐഡാമാറം' വാങ്ങിച്ചതെന്തിനാ? നിങ്ങളെ ഇപ്പോഴും ആമത്ത് നാറുന്നുണ്ടല്ലോ.

പൊടികൊണ്ടുവന്നത വേറെ ആവശ്യത്തിനാണെന്ന് പറയുവാൻ കിട്ടുന്നതിന്നു മുമ്പ് 'ദീനമില്ലേടാ! എന്നാൽ ഞാനങ്ങാക്കാം" എന്നുപറഞ്ഞ അമ്മാമൻ എറക്കാലിൽനിന്നു കന്നാലിക്കോലൂരി കണ്ണുംമുക്കുമില്ലാതെ എന്നെ തല്ലിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ തുളച്ചാടി നിലവിളിക്കുന്നതിനിടക്ക് മടിയിൽനിന്നു ലക്കോട്ട താഴെവീണത് അപ്പാത്തിക്കിരി എടുത്തു. നേരത്തെ നടക്കാനായിപ്പോയിരുന്ന കൃഷ്ണൻ എന്റെനിലവിളികേട്ട കേറിവന്ന് 'അച്ചനെന്താ ട്രാപ്പുണ്ടോ? പുരുഷപ്രാപ്തിവന്നവരെ പിടിച്ചുക്കിടന്നതല്ലാമോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഇവനെന്താ നണുപറയാൻ' എന്നായി അമ്മാമൻ. അപ്പാത്തിക്കിരി കൃഷ്ണനേ കായ്യാപറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനിടക്ക് ലക്കോട്ടമുക്കിന്റെ അടുക്കൽകൊണ്ടു പോയി.

'മതിമതി. തല്ലിപ്പറയിപ്പിക്കേണമെന്നില്ല. ഇത മടിയിൽനിന്നു വീണതാണ്. ഇതുകൊണ്ടു ദീനം വേറെ ആക്കും അല്ലെന്നു തീർച്ചയായി. ഒന്നു നാററിനോക്കൂ' എന്നുപറഞ്ഞ ലക്കോട്ട കൃഷ്ണന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

ഞാൻ— ലക്കോട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ ആ പൊടിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് നാറുന്നത്. അല്ലാതെ ഇനിക്കു ദീനമുണ്ടായിട്ടില്ല.

കൃഷ്ണൻ— (നാററിനോക്കി മേൽവിലാസം വായിച്ചിട്ട്) ജേച്ചുനെന്തിനാ പത്രാധിപക് ഐഡാമാറം അയക്കുന്നത?

ഞാൻ— കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞിട്ടല്ലേ?

കൃഷ്ണൻ— അല്ല. ഇപ്പോൾഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടാണെന്നാണോ?

അമ്മാമൻ— ഇവനെയിന്നു കൊല്ലണം കൃഷ്ണ! അത് പൊ
ളിച്ചുനോക്കൂ. എന്നു പറഞ്ഞ രണ്ടാമതും എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുടങ്ങി.

ഞാൻ— കടലാസ്സിലെക്ക് എഴുതുമ്പോൾ ഈ പൊടി വ
രണമെന്നു എന്നോട കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞില്ലേ ?

ഇതുകേട്ട കൃഷ്ണൻ ലക്ഷോട്ട പൊളിച്ചു എഴുതെടുത്ത് നീ
ന്തിയപ്പോൾ “ഐശ്വര്യം” ചെയ്ത് ഉത്തന്നതു കണ്ട്
ആട്ടിക്കളിന്ന ഐശ്വര്യം ചെയ്തതാണല്ലോ ? എന്നു പറഞ്ഞ്
ചിരിയ്ക്കുകയും കാര്യം മനസ്സിലായപ്പോൾ അപ്പാത്തിക്കരിയും പ
ങ്കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മാമൻ മിഴിച്ചുനോക്കുന്നു. ഇനിക്ക് തല്ലുകൊണ്ടു മിടിച്ചും
അന്നുമുതൽക്കു ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുവാൻ ഉറച്ചു.

എന്നതിലിച്ഛിക്കുന്നു.

230.

(ഗുണഭോഷം—ഗുണസാമാന്യത്തിനുള്ള ഭോഷം.)

കാതണ്യത്തിൻവിപകംകൊണ്ടുനമഹോപദ്രവത്തിന്റെവിപകം
സാരംചേരും വിവേകമൃതകരനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ കൃഷ്ണപക്ഷം
ആരിൽച്ചേരുന്നവായാശുധികമചനയംചേർക്കുവാൻ നല്ലഭക്ഷം
പാരാതീമട്ടിലാകും മദമൊട്ടു സമമായ് ഹന്ത മറെറുഭോഷം. 1
ആനന്ദം കണ്ണുകൾക്കേകിയുമിഹ വിതരണം ചന്തവും ഹന്തഭോഷം
ജ്ഞാനത്തിന്നുചാണിക്കൊക്കെയുമതിവിരുതുംശക്തിയുംവൃക്തമായി
ആനേ! ചേരുന്നിതേറ്റം തവഗുണമിനിയുണ്ടെങ്കിലും ഹാ മദാസ്യ
സ്ഥാനത്തെത്തും ഭവാനെപ്പൊട്ടുപൊടൈവടിവെക്കാതിരിക്കാൻ

തെരുക്കും 2

ശൗര്യത്തിന്നാദിബീജം ജഗതിമൃതലൈടുപ്പിന്നഹോ മുഖ്യമൂലം
വീര്യംചേരുംമരുന്നാണവിപജനമഹാഹൃദ്യമേമദ്യമേ ! നീ
ആയുശ്രീസൽഗുണൈഃപലതുമിനിയുമുണ്ടെങ്കിലുംവജ്രമല്ലോ
കായ്കായ്പ്രബോധംകളയുമൊരുമദംനൽകയാൽനല്ലവക്. 3
പൊന്നേകീടാത്തതാക്കാണതിമദമധികാരങ്ങൾ ചേർക്കാത്തതാക്കാ
ണെന്നോക്കാൽ നല്ലതെല്ലാമിതുചടിത്താൻതന്നെയെന്തിൽപ്പിഴച്ചു
എന്നുള്ളീമദ്യചോദ്യത്തിനുമറുവടിയെന്നെ ചിന്തിച്ചുചിന്തി
ച്ചൊന്നുതോന്നിലിനിക്കോർക്കു ബുദ്ധവരരേ ! നിങ്ങൾനിഷ്ഠ

യോടെ. 4

പൂരത്തിന്നിങ്ങട്ടു തീർത്തു കളുന്ന് മഖിലം ദോഷമായുള്ളതെല്ലാം
 ചാർത്തിന്നുണ്ടുറീക്കീട്ടു കണ്ഡവിധിയിമട്ടിലായിട്ടുരിക്കും
 പാരം ദോഷം ചമച്ചുണ്ടിനെ ഗുണമുടയിൽ തുളുട്ടിടും നിയ്യമൂലം
 സൈപരകേദേന്ദുണ്ടീയുലകിനമദമേദുഷ്ടം ടാതാൻ 5
 കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

തീവണ്ടി.

ഉറക്കൊള്ളുന്ന ചരാചരങ്ങളഖിലം താനേവഹി ചാസ്തയാ
 ദിക്കൊക്കെ കഴലൂതി ചങ്ങിനൊമയക്കൊക്കൊണ്ടു മന്ദേതരം ।
 മൂക്കാൽനാഴികകൊണ്ടു മൂന്നുലകിലും ചുറ്റുന്നതീവണ്ടിയ
 ല്ലായ്ക്കിൽ ചുമകുറുചുറുകിടംകടൻ നിറൻ കണ്ണൻ കടാക്ഷിക്കണം ॥ 1
 മുന്നിൽ കാത്തമരുന്നവർ നിലചോലോരോപദനാറുകിയും
 തന്നെ കാണമവർ നന്തരമനത്താനന്ദമുണ്ടാക്കിയും ।
 മന്നൊക്കെ പ്പരിപൂർണ്ണമായി യുമെഴും തീവണ്ടിയല്ലായ്ക്കിലാ
 കുന്നകാരൊളിവണ്ണു നണ്ണിയനിശം നമ്മേക്കടാക്ഷിക്കണം ॥ 2
 തിയ്യം വെള്ളവുമെപ്പൊഴും തലയിലുണ്ടു വാച്ചിമട്ടിൽ പരം
 പയ്യേപ്പേച്ചു പറഞ്ഞു ചുറ്റുമണയും ഭൂതങ്ങളോടും സദാ ।
 മെയ്യിൽ ദോഗികളെ ഭാരി ചൂണയുമീതീവണ്ടിയല്ലെങ്കിലാ
 പ്പീയ്യുഷാശികൾ കൈതൊഴും പുരഹരൻ നമ്മേക്കടാക്ഷിക്കണം ॥ 3
 സന്തോഷം ജനതാക്കുപേർത്തവരിൽ നിന്നതും വഹിക്കും ഗുണം
 ചിന്തിച്ചാലതിരില്ലയെന്തു പറവു ദേശാന്തരത്തിങ്കലും ।
 ഏന്തന്നില്ലൊരു സന്ദർശനം കലരുമിതീവണ്ടിയല്ലെങ്കിലാ
 സ്സന്താനോപമനായമാടനുവരൻ നിത്രാജയിക്കുന്നതേ ॥ 4
 ആർക്കും സാധിനമില്ലാത്തൊരു നിലയരികിൽ തീരത്തുള്ള ന
 പാപ്പാൻ
 മാർക്കും നേരേമരുങ്ങില്ലരനിമിഷമനങ്ങാതെ നില്ക്കിലുപിന്നെ
 നേക്കുത്തും വസ്തുവെന്തെങ്കിലുമതുപാടി ചാറ്റിട്ടു ശബ്ദിച്ചുവേരു
 ന്നുക്കൻ തീവണ്ടി പക്ഷേ മദകരിയഥവാമത്തനെ ന്നുജയിക്ക. 5

നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരി.

കേരള ക്ഷിതിരത്നമാല.

— : 0 : —

ശൈലരാശ്രിതം കർമ്മ ത്രൈമുഖ്യഫല ദായകം
ബ്രാഹ്മണപുത്രരാശ്രിതേ ഭൂതാലംകർമ്മലം. നന്ദ
പുത്രഭൂമിയിൽ ചെയ്യുന്നകർമ്മം മൂന്നിരട്ടിച്ച ഫലംകൊടുക്കു
ന്നതും ആപുത്രരാജ്യം ബ്രാഹ്മണന്റേതാണെങ്കിൽ ചെയ്യുന്ന ക
ർമ്മം ദമ്പതിരട്ടി ഫലം കൊടുക്കുന്നതും ആകുന്നു.

ബ്രാഹ്മണഃ പരമമൈവം ബ്രാഹ്മണോദേവപുജിതഃ
യസ്മിൻസന്തപ്പ്ണാദ്യാന്തിതൃപ്തിംസർവാശ്ചഭേദതാഃ. നന്ദ
ബ്രാഹ്മണൻ ലോകത്തിങ്കൽ മുഖ്യദൈവവും ദേവന്മാർക്കുകൂടി
പൂജനം ആകുന്നു. യാതൊരു ബ്രാഹ്മണനിൽ ഉണ്ടാവുന്ന സംതു
പ്പിനൊന്നും എല്ലാദേവകളും സന്തോഷിക്കുന്നു.

ശിലാകാഷ്ഠാദയോയേഷാം പ്രഭാവാദുപ്ലവൈരജസഃ
ഭവന്തിചേതനാവന്തോ ഭുജ്ജരംകിംഭിജന്തനാം. നന്ദ
ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കല്ലുകൾ മരങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കു കൂ
ടി തങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്താൽ നിഗ്രഹാനുഗ്രഹ ശക്തിയെ നൽകു
ന്ന ബ്രാഹ്മണർ കഴിയാത്തകാര്യം എന്നതാണ്?

ബാഹുരൂപാദഭൂതാനാം തസ്മാത്സേവാഭിജന്തനാം
പരമോധർമ്മകൗസ്ത്യാൽ കൃത്രിമാകൃത്രിമോക്തിഭിഃ. നന്ദ
അതുകൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണരുടെ സേവ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ഈ
ഭൂതാർക്കു പരമധർമ്മമാണെന്ന ശ്രുതിസ്മൃതികളാൽ പറയപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നു.

വണ്ണാശ്രമചരിത്രാണാം നിഗ്രഹശ്ചഭൂതാനാം.
ദാനംസ്രായാജ്ജനഞ്ചേതിക്ഷത്രധർമ്മഭീരിതഃ. നന്ദ
വണ്ണാശ്രമസരക്ഷണവും ഭുജ്ജനിഗ്രഹവും ദാനങ്ങൾ ചെയ്തതും
സ്രായമായി സമ്പാദിക്കുകയും ക്ഷത്രിയധർമ്മമാകുന്നു.

തലാമോവിപ്രസേവാസ്മാൽക്ഷത്രിയാണാംവിശേഷതഃ
വിശാമാജ്ജനമത്സ്യദാനഞ്ചസുനതാമതിഃ. നന്ദ
ക്ഷത്രിയന്മാർക്കു ബ്രാഹ്മണോപകാരം മുഖ്യമായ ധർമ്മം ആ
കുന്നു. വൈശ്യന്മാർക്കു ധനംസമ്പാദിക്കുകയും ദാനംചെയ്തതും ബു
ദ്ധിക്ക് വണക്കവും മുഖ്യധർമ്മമാകുന്നു.

തേഷാംതദപ്രസേവാന്യാൽ ശുഭാസ്തുഭവിധാമതാഃ
ദാസാസ്തുതേചവിപ്രാണാം ദാസ്യഞ്ചഭവിധമതം. നന്
ചൈശ്വന്മാക് ആ വിപ്രസേവയം ഉണ്ട. ബ്രാഹ്മണദാസ്യം
ചെയ്യുന്ന ശുഭൻ രണ്ടുവിധം. അവരുടെ ദാസ്യവും രണ്ടുവിധം.

ഉഗ്രാചപുഷലശ്ചാഥഭവിധഃ പാദജോമതഃ

ഉഗ്രസ്യശസ്ത്രദാസ്യംസ്വാദന്യസ്യചരിചാരണം. രം

ശുഭൻ രണ്ടുവിധം ഉള്ളതിൽ (൧) ഉഗ്രൻ (ശുഭസ്മിയിങ്കൽ
ക്ഷത്രിയന് ഉല്പാദി ചൂണ്ടായവൻ). (൨) പൂഷലൻ. അതിൽ ഒന്നാ
മന ആഭ്യധമെടുത്ത യുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കുകയും രണ്ടാമന ശു
ശ്രേഷ്ഠയും ആകുന്നു.

ഉഗ്രാസ്തുവണ്ണാശ്രമരക്ഷണോചിതാ

സ്മേഷാമയാ ധർമ്മദീരിതോബുധൈഃ

ശഃസ്രണഹതപാലപുസഭദിരോധിനോ

ഗോവിപ്രദേവാലയലോകരക്ഷണം. രപ

ഉഗ്രന്മാർ വണ്ണാശ്രമരക്ഷണയോഗ്യന്മാരാകയാൽ അവർക്ക്
ശസ്ത്രമെടുത്ത ഭൂമിനിഗ്രഹംചെയ്തു ബ്രാഹ്മണർ, പശുക്കൾ, ദേ
വാലയങ്ങൾ, ലോകം, ഇവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നത മുഖ്യധർമ്മമായി
ട്ടു ബുദ്ധന്മാരാൽ പറയാപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉഗ്രസ്തുതസ്മാൽ കരജന്മബന്ധു

വിപ്രസ്യദാസോപചശസ്ത്രജീവി

നിത്യംഭവിജാതേഃ പരിചയ്യയൈവ

ദാസ്യംപ്രദിഷ്ഠം പൂഷലസ്യകേന. രൺ

ഉഗ്രൻശസ്ത്രദാസ്യംചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണദാസനെ
ക്കിലും അധികം ക്ഷത്രിയബന്ധുവാകുന്നു. പൂഷലന നിത്യം ബ്രാ
ഹ്മണപരിചയ്ക്കു (ശുശ്രൂഷ) കൊണ്ടുതന്നെദാസ്യം ബ്രഹ്മാവിനാൽ പ
റയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ശുഭാപുരോഹതൈവപൂഷലോഗ്രസംജ്ഞൈ

ശ്രേഷ്ഠപ്രദിഷ്ഠൈവതൂരാനനേന

ഉഗ്രന്തതോശ്രേഷ്ഠതമം വദന്തി

സാമാന്യമേതൽപ്രഥമാവരതപം. രന

ഉഗ്രനാനം പൃഷ്ഠലനെന്നും പറയുന്ന രണ്ടുവിധം ശുഭ്രം ശ്രേഷ്ഠമാമാണെന്ന ബ്രഹ്മാവിനാൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഉഗ്രൻ പൃഷ്ഠലനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതമൻ ആകുന്നു. പ്രഥമവർണ്ണമായ ബ്രാഹ്മണന ഇവര രണ്ടും ഒരുപോലെ താണവരാണ്.

കരോതപാദൊൽഭവമാനുഷേഷ
ധരാനിലിന്വോച്ഛനയാനിതാന്തം
തെജഃപ്രദീപ്തം പരമപുരുഷസ്വ
കരോതിസാന്നിദ്ധ്യമനോവരാസ്യ

രര

ക്ഷത്രിയവൈശ്യശുഭ്രന്മാർ ഇരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ബ്രാഹ്മണൻ പൂജകൊണ്ട രംഗപരന്റെ തേജസ്സിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സാന്നിദ്ധ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്ഷത്രിയവൈശ്യശുഭ്രന്മാർ താണവരാകുന്നു.

അപരാധക്ഷമാദർശം പ്രീതിദത്തഞ്ജമാനുഷൈഃ

യത് ഭൂമിവണ്ഡന്തദേവധാലുഷ്കാന്ത്യായവിഭോവിഭുഃ. ര. ഉ

ലുഷ്കാന്ത്യം എന്നു പറയുന്ന ജനം രണ്ടുവിധം. അതിൽ, (1) താൻ ചെയ്ത അപരാധത്തെ ക്ഷമിച്ചാൻവേണ്ടി കൊടുക്കുന്നത്. (2) സന്തോഷം കൊണ്ട കൊടുക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു വിധത്തിൽ കിട്ടുന്നതിനും ന്യായവേദികൾ ലുഷ്കാന്ത്യമെന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നു.

അപരാധം യദജ്ഞാതം ജ്ഞാതം വാചൈവമയാ കൃതം.

തതപക്ഷമസ്വകാരുണ്യാദിതി മദ്ധ്യേ സഭാബ്രൂവൻ ര. ന.

സ്ഥാൺവനേത്സദാമദ്ധ്യേ സ്വഭൂവണ്ഡാഹപയംവദൻ

ക്ഷമാവാംസുലരിത്ത്യാസ്തു നാഥോദവതികേരളേ ര. ഐ.

അപരാധം ചെയ്തവൻ അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കേണ്ടവൻ ഭൂമികൊടുക്കേണ്ട കൃമത്തെ പ്പറയുന്നു. അറിവില്ലാതെകണ്ടാ അറിവോടുകൂടിയൊ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്ത അപരാധത്തെ അങ്ങനെയൊക്കെയൊ ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞ സദാമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ താൻ കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു ദൃമിയുടെ പേരപറഞ്ഞ ഒരു കോലിനെ നാട്ടണം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കുന്നവൻ കേരളത്തിങ്കൽ ആദമിക്കു അധിപതിയായിത്തീരുന്നു.

തദാനംഖലദേവായ ബ്രാഹ്മണായ നൃപായ ച

ക്രിയതേ പ്രഭവേരാജപ്രതിരൂപായ ചൊത്തമം.

ര. പ.

ഈ ദാനം ദേവനും ബ്രാഹ്മണനും രാജാവിനും രാജ പ്രതി
രൂപനായ പ്രഭുവിനും ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

യേവൈദേവാലയാജീവാന്യേനകുർവ്വന്തിപുരുഷാഃ

അപരാധക്ഷമാദാനം ഭുവഃകൈനാചിഹേതുന്നാ. ര.ൻ.

വിന്നൈവമുല്പൃംതൽഭൂമിഃ

പ്രീതിദത്തേതികത്വതേ

... ..
... ..

ര.റ.

ദേവാലയം കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഒരു കാര
ണം കൊണ്ടും അപരാധക്ഷമകായി ഭൂമിയെ കൊടുക്കുന്നില്ല. വി
ധകൊടുക്കാതെ ആദേവാലയോപജീവിക്കുവാൻ കിട്ടിയഭൂമിക്കു പ്രീ
തിദത്തം എന്ന പേർ.

മന്ത്രോബുഭുജ്ജ്വലേനീയഥമേൽ

ഗ്രഹാദിനിർമ്മിതമേതേ

വിനീതധീഃപ്രാദുതദാനതുഷ്ടം

ക്ഷേത്രേശ്വരപ്രാതരുപേതൃപ്രമേൽ ഉ.പ.

ഭൂമിവേണമെന്ന ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ രാവിലെ നല്ല മുഹൂ
ർത്തം നോക്കിപ്പറപ്പെട്ട ആ ഭൂമിയുടെ അധിപതിയെ തിരുവക്കു
ഴ്ന്നു കൊണ്ടു സന്തോഷിപ്പിച്ച് വിനീതബുദ്ധിയോടുകൂടി അവൻ
ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഭൂമിയെ അപേക്ഷിക്കണം.

തത്രസപ്തവിധംദാനം പ്രോക്തം ഭൂമേമുനീശ്വരൈഃ

സപ്താവകാശാധരണീ സാമാന്യാസമുദീരിതാ ഉ.റ.

ഭൂമിയുടെ ദാസം ഏ വിധമായി മുനികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
സാധാരണയായി ഭൂമിയിങ്കൽ അവകാശം ഏ വകയുണ്ട്.

രേഖാഷരകമുദീരിതം ഹിധരണേഃപ്രാഗന്യഥാബോധനം

സപ്താരാതിപദം ദിതീയമപരം പൃഷ്ഠാഹപയം കീർത്തിതം

തത്ത്വദ്രവ്യാഭിധാനം (സു) മുനിഭിരുദിതം പഞ്ചമം കേവലാഖ്യം*

ഷഷ്ഠംസോദകദാനമേവസദുരീനാസ്താപ്രവൃത്തിശ്ചസാ ഉ.ന.

ഭൂമിക്കു നവധം ആധാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ ൧. അന്യ
ഥാബോധനം. ൨. സപ്താരാതിപദം. ൩. പൃഷ്ഠം. ൪. തത്ത്വ

* വൃത്തത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണുന്നത ആർഷ്വേദനസംഗ്രഹം.

ദ്രവ്യം. ഉ. കേവലം. സ. സോദകദാനം. ഇങ്ങിനെ ന ആധാര
 ണ്ടു പരയുന്നു. രം പ്രവാക്കുകൾ അനാപത്മങ്ങൾ ആകുന്നു. അ
 തിൽ ഒന്നാമത കാണും (വോദ ഒരുവിധമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക)
 രണ്ടാമതൊരറി (സപ്തത്തിന്റെ ശതൃവിന്റെസ്ഥാനം = മാതിരി
 അല്ലെങ്കിൽ സപ്തംചോലെശതൃസ്ഥാനം). മൂന്നാമത് ഒരിക്കൽ
 നാലാമതെ പട്ടം (യഥാർത്ഥം, നേർത്തത്). അഞ്ചാമതെ
 റ്റം പണയം (ക.വലം = ഉദേ.ദാനമാത്രാവശിഷ്ടം) സാമത ജ
 റ്റം. ഇങ്ങിനെ ന വക ആധാരങ്ങളുണ്ട്.

ദിവിധാധരിത്രീസുദൃഢാചചഞ്ചലാ
 തഃശാസ്തമൃദ്യം ദിവിധാഃ കരാദ്രാഃ
 പ്ലാതാശാപ്യനടവാ വരിഷ്ഠാ
 പ്ലാതാശാസന്ദർശനം പാപിത്വാ
 ഭൂമിദിതീയാകില നാളികേര
 ഹിന്താലമുഖൈരപരൈശ്ചവ്യകൈഃ
 തഥാമരീച്ചാദിലതാസമൃദ്ധൈഃ
 ലോകോപകാരൈരമിതരൈശ്ചയുക്തം

൫൨.

൫൫.

ഭൂമിസുദൃഢാഹിനം ചഞ്ചലാഹിനം രണ്ടവിധത്തിൽ ഉണ്ട്.
 ഒന്നാമത്തേത് നെല്ലുണ്ടാവുന്നതും എപ്പോഴൊപ്പവും പൂണ്ണമായി
 നികുതിയുള്ളതും നിത്യയായിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. രണ്ടാമത്തേത
 തേങ്ങ ആനപ്പന മുളകു വള്ളിമുതലായ ലോകോപകാര വൃക്ഷ
 ണ്ടും ഉള്ളതാകുന്നു. ഈ രണ്ടുവക ഭൂമിക്കും വിലയും കപ്പവും ര
 ണ്ടുവിധമാകുന്നു.

കാത്തസപരസ്യാദിധിസന്ദിതരോചിഷോയൽ
 ഭാഗംപണംധൂതിമിതം പ്രവദന്തിസന്തഃ
 സ്തനാതിരികമിതയേ ബഹവഃപ . . . സ്വ
 സ്തേതത്രതത്രവിഹിതാവില കാൽശസ്താഃ

൫൩.

വേതമാറുള്ള ഇരുപതപണത്തുകയും സപണ്ണത്തിന്റെ പ
 തിനെന്താലോതദാഗം ചണം എന്നു പറയാപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ കുറ
 ചു ആധിക്യവും സ്തനതയും, ഉള്ളപണങ്ങളും ഉണ്ട്. അവരാരോ
 ദേശങ്ങളിലും ഒരോകാൽങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധങ്ങളാകുന്നു.

* കാൽസപരം റാപണത്തക്കം സപണ്ണം. ധൃതി=ഏ. നി
ധി=ൻ ഇതപരഞ്ഞപണം രാശിച്ചുണം ആയിരിക്കണം.

തുലാശതാംശംചലമേതദേഘ്രിഃ

കഷ്ണതത്രുംശമിഡപദന്തി

ഇഡസ്യപാദത്രിതയംസുവണ്ണം

തദ്രുണഭാഗഃപണതുല്യ ഭാരഃ.

൭

തുലാത്തിന്റെ ആലൊരുഭാഗം പലം. ആപലത്തിന്റെ
നാലാലൊരുഭാഗം കഷ്ണം. ആകഷ്ണത്തിന്റെ മൂന്നാലൊരു ഭാഗം
ഇഡം. ആ ഇഡത്തിന്റെ മൂക്കാൽഭാഗം സുവണ്ണം. അതിന്റെ
ഒമ്പതാലൊരുഭാഗം പണത്തക്കമെന്ന പറയപ്പെടുന്നു.

വിദാൽദിക്ഷേത്രനാഥോപിസചിവൈന്നിജകംഭിനീം

ശുഭേമുഹൂർത്തേ സംവീക്യ പ്രകയാൽ കരനിണ്ണയം. ച

ഭൂമിധിപതി വിദാനാരായ തന്റെ കാൽസ്ഥാനാരോട കൂ
ടി തന്റെ ഭൂമിയെ നല്ല മുഹൂർത്തത്തിങ്കൽ നോക്കി കരം (ജാ
ഭാഗം) നിണ്ണയം ചെയ്യണം.

ഭൂവീക്ഷണേയമഹതാശനതദ്രുപുഷ്പാ

സ്തപ്തേന്ദ്രപ്രജനീചര കേതുവാരാഃ

ഗണ്ഡാന്തവിഷ്ടിവിഷസപ്തശിരോചരാഗ

ചക്രസ്ഥിതാശ്ചകരണാ അപിവജ്ജനീയാഃ.

൯

ഭൂമിനോക്കുവാൻ ഭരണി കാൽനിക തിരുവാതിര പൂരം പൂരാ
ടം പുത്രരാതി, ആയില്യം, തൃക്കേട്ട, വിശാഖം ,ഇന്ദുവാരം കേതു
വാരം ഗണ്ഡാന്തം വിഷ്ടി, വിഷം അഹിശിരസ്സ് ചക്രസ്ഥിതങ്ങ
ളായ കരണങ്ങൾ, ഉൽകാ (കൊള്ളിമീൻ) ഗ്രഹണം മുതലായ ദി
വസങ്ങൾ വജ്ജിക്കേണം.

ശുഷ്കാനിപകപാനിതുകല്പതീനി

ഫലാനി ബാലാന്യവിലഞ്ചമത്യാ

ത്വജേത തസ്താന്നിജരാമഭാഗം

ശിഷ്ടംഭവേൽ ക്ഷേത്രപതേന്യുകേരേ.

൧൦

ദേവീപുരാത്രയസ്തോത്രം.

— : 0 : —

തെല്ലല്ലേണാനനുഷ്ഠിച്ചാത ഭൂരിതചയം നിഷ്ഠിതീയേ തുമാളാ
 ക്കില്ലയോ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലെവിധിമഹാദുഷ്ടരയോഗികൾക്കും
 ചൊല്ലേറീടും പരേതാധിപഭടരരികഞ്ഞത്തുമക്കാലമെന്നോ
 ചൊല്ലുന്നുകാലകാലപ്രണയിനിപരിരോധിയ്ക്കുശോധ് യുപാപം 1
 ശ്രീമൂലം പാപജാലം പലതുമഹദ്യുപാജ്ജിച്ചു കെല്ലുള്ളവണ്ണം
 സ്രീമൂലം വന്നിടാവുന്നൊരുഭൂരിതമിനിബാധിയില്ലോക്കിലൊന്നും
 ഹൃദയം പാമദേവപ്രണയിനി ചുരുതോ പാതകംഹാതവാംപ്രി
 ശ്രീമൂലംവിട്ടുപോയാലടിയനനരകാവാസമാചന്ദ്രതാരം 2
 സൽപ്പാത്രത്തിലൊഴിച്ചതില്ലൊരുതവിത്തോയം ഗുരുശ്രീപദ
 പ്പോലൊരൊന്നുതലോടിയില്ല സമയേ ചൈതീലസന്ധ്യാർച്ചനം
 കെല്ലേറും യമരാജകിങ്കരചരവ്യാചാരഘോരായം
 നിൽപ്പാനുള്ളമരുണുണാൻ കരുതിയില്ലമേടയമേപരം 3
 ചെയ്യേണ്ടുന്നതുചെരിടാതയുമകൃത്യത്തെ പ്രവൃത്തിച്ചു
 നയ്യോ ഭൈരവരൈരവാദി നരകേമുഷിക്കുഴങ്ങിചിരം
 പയ്യെസ്ഥാവരതിയ്ക്കുവാദിജനനം കൈക്കൊണ്ടുകാലാന്ത്യയേ
 കയ്യിൽക്കിട്ടിയമന്തുരൈ തിരിയെമാം തള്ളുന്ന താങ്ങൊന്നുമേ 4
 ബ്രഹ്മാവിന്റെറയുമന്തകന്റെറയുമഹോ ഡിപ്പാടുമെണ്ടിൽക്കിട
 ന്നമ്മേണാൻ തിരിയുന്നിതെത്രയുഗമായെന്നാണിതിൻമോചനം
 ധർമ്മാധർമ്മപരീക്ഷണത്തിനിനിമേൽ കാലന്റെ കുചേരിയിൽ
 ചെമ്മേഹാജരിനിയ്ക്കിച്ചച്ചതമണേ തട്ടാന്നം കൾന്നം 5
 ഞാനെന്നോചേൻമായേഹഹതവകളിയോഗത്തിലെ

ഒന്താകുവേഷം

മാനംകൂടാതെകെട്ടീശിവശിവപദമേതൊക്കയും ചെല്ലിയാടി
 നാനായാസാൽതളന്നേൻ നടനരസമൊടിക്കുപണ്ഡിതകൂടിയാടി
 പ്പാനോക്ലേശിവേതക്കിടകിടതികിതാനിത്തിമേന്തമെല്ലാം 6
 ഞാനാരാണെങ്ങുനിന്നാണിഹവരവെവിടയ്ക്കാണിനിപ്പോകസാധി
 പ്പാനെന്തല്ലാമിനിക്കുണ്ടിവിടമതിൽ മമപ്രേരണകാരനാരോ

സ്ഥാനം ചാർത്താ പിതേതാണോരുവിവരവുമില്ലിത്തിരുകി
 ത്തിരിയ്ക്കോ
 നൂനാകല്പിച്ചിതിന്നപ്പുറമതുമകാണിയ്ക്കുകാണിയ്ക്കുതായേ 7
 സ്രഷ്ടിച്ചുമത്ത്വദേഹംവിധിവിധുമുഖമാക്കിപ്പട്ടമല്ലാത്തവേഷം
 കെട്ടിച്ചുപിത്തസ്ഥാഭനമതിൽ വഴിമുട്ടിച്ചുമട്ടിച്ചുചിത്തം
 പൊട്ടിച്ചുഗോഹസ്വന്ധം മമദവജലധിയ്ക്കുകാരയ്ക്കുള്ളപോതം
 പെട്ടിച്ചുതാൻജയിച്ചു ജനനിതവകടക്കൺകഴക്കോൽകിടച്ചാൽ8
 ധാതാവിൻഗുരുനാളുപഞ്ചതകെട്ടുത്തില്ലേതവാല്യാംഗമെ
 ന്നാതാവേ ശമനനുപഞ്ചതചെട്ടുത്തിലേറ്റുധാല്യാംഗമേ
 വിതായാസമൊഴിയ്ക്കുമേ യമപുരസ്ത്രീഗർഭപാത്രക്ഷമാ
 യാതായാതവിഷാദഭാരമതിനായിന്നേതൊഴുന്നേനുമേ 9
 ഞാനാകുന്നതു നീശിവേദവതിയായിട്ടുനതിഞ്ഞാൻവൃഥാ
 നാനാദിക്കുകുളിൽപ്രകാമചിഹ്നേവാസസ്ഥലാവേഷണം
 സ്ഥാനാദി മുമ്മെന്ററകൊണ്ടുതവകാണടന്നെളിയ്ക്കുന്നതാൻ
 സ്തനാതിക്രമണചൊരുത്തവിരതം നിങ്കൽ പ്രസാദിയ്ക്കുനി. 10

ദേവകര നീലകണ്ഠാൻനമ്പൂരി (രാജാവ്)

ഒരു വിപാപം.

പു.

൧. ഒരുക്കുട്ടിയെയെങ്ങു കിട്ടുവാൻ
 പെരുന്താക്കും കൊതിച്ചുണ്ടനേകനാൾ
 പുരുഷബ്രഹ്മണങ്ങൾചെയ്തതാ
 നരുളുന്നോക്കുലഭിപ്പതില്ലേഹോ.
൨. പുരുഷാശ്വതയോടുഹന്ത : നി—
 ഷ്ടരരായിശ വീചാരമെന്നിയേ
 നിജസന്തതി നാശമാകുവാൻ
 വിജനേവേലകൾചെയ്തനാരതം
൩. മരുവും മനുജകൾമേക്കളാ
 ളുളവാകുന്നു മുറക്കു പിന്നെയും
 അളവറയറിക്കു വീട്ടില
 ഞ്ഞുദോഗത്തിന്നൊരാളുമില്ലേഹോ!

൯. തെകാശിനപോക്കവിട്ടുവാൻ!
കുറിനം? കഷ്ടതതൻ നിമിഷമാം
പലനിഷ്ഠരതയ്ക്കു ധീനമായ്
മരുവും മാനുഷർ. തന്നവസ്ഥയോ?
൧൦. ദേവീട്ടിചൊരമ്പതിൽപരം
ചുരുക്കാരം നിജമെ ചുലന്തുവാൻ
പണിചെയ്തുതിനായിടാതെ ച
ട്ടിണിതൻ ഭക്ഷണമായ് ജനിപ്പിതു
ൻ.
൧൧. തൊടികൊണ്ടൊരുവാത്തയോക്ക് വൻ
കടലിന്നക്കരയെടുച്ചാമ;
ഏരിതിയുടെ കൂട്ടവിട്ടിനി
പുരുഷോഭാസുദ ദീപമേകിടാം;
൧൨. അകലത്തതി വേഗമെത്തുവാൻ
തന്നിയേപോമാത വണ്ടിനരുകിടാം;
ഗഗനേ ലഘു പക്ഷമെന്നിയേ
ഗമനം ചെയ്തതിനും തുണച്ചിടാം;
൧൩. പലകൃത്രിമ സൂത്രമെത്രയും
സുലഭം രീപ്തിനായ്ക്കുഴിഞ്ഞിടും;
അചികാലധരിക്കുകത്തുവീ
ണവശം മന്ത്രിൻ നശിച്ചിടുന്നഹോ;
൧൪. കലയാനകളേ മരുക്കിന
ലുടിമപ്പാടു കൊടുത്തിടാനാൻ
കടകാലമതിന്ന ഹാ! ബലാ
ലുടിമപ്പെടു കഴങ്ങിടുന്നിതാ.
൧൫. തുരുതാപദരം വളർത്തുവാൻ
കരുതീട്ടോ നരനേകിയീശപരൻ
പരജീവിഷ്ടുലുഭങ്ങളായ്
പലവൈചാത്ര്യമേഴും തുണങ്ങേ?

(തുടരും) സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറ്റി.

ഒരു ദുർമ്മരണം.

തും പിന്നിലുള്ളവൻ സ്റ്റേഷനാപ്പരെ മാറത്തു താങ്ങിക്കൊണ്ടു മലന്നുവീണതും ഒരു ഞൊടിക്കുകഴിഞ്ഞു. ആ കിടപ്പിൽ സ്റ്റേഷനാപ്പർ മറേവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഒരു പിടുത്തം പിടിച്ചുതോട്ടുകുടി കൈകൾ രണ്ടും അയഞ്ഞു. തത്സമയം ഭാസ്കരമേനോൻ ചിന്താമറിഞ്ഞ മറവന്റെ തലക്കൽ ചെന്നുനിന്നു. അവൻ പിടച്ചെഴുനീറ്റ അടിച്ചുറപ്പിക്കുവാൻ എടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ കാലുവച്ച് അവനെ കമഴ്ത്തിവീഴിച്ചു. തൽക്ഷണം എതിരാളിയുടെ കൈകൾ നിലത്തോടുചേർന്നു പിടിച്ച സ്റ്റേഷനാപ്പർ അവന്റെ ചുറ്റത്തുകയറി ഇരിപ്പായി. അവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ടു കാൽപ്പറയിക്കുവാൻ ഉള്ള ആലോചനയുടെ അന്ത്യം കിടന്നിരുന്നവൻ എടുത്തിരുന്ന വിദ്യ സ്റ്റേഷനാപ്പർ വിചാരിക്കാതെ കണ്ടുളളതായിരുന്നു. അരക്കെട്ടുമുതൽ പെരുവിരൽവരെ വില്ലുപോലെ ഒട്ടിവെട്ടാതെ വളച്ച കാലിന്റെ ചത്തുകൊണ്ടു ബലമായിട്ടു സ്റ്റേഷനാപ്പരുടെ കക്ഷങ്ങളിൽ തിരുകി പെട്ടെന്നു പൊക്കി പിന്നാക്കം ഒരേറ്റം കൊടുത്തു. അതോടുകൂടി സ്റ്റേഷനാപ്പരും തലപ്പാവും തമ്മിൽ ചേർപിരിഞ്ഞ ശത്രുവിന്റെ സമീപത്തുനിന്നു ഏകദേശം ഒരു ദണ്ഡു അകലെ ചെന്നുവീണു. സ്റ്റേഷനാപ്പർ കരുതിവഴുവാൻ സംഗതിവരാത്തതുകൊണ്ടു വീണോടും ചുറ്റുന്ന മണൽപ്രദേശമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പരുക്ക് ധാരാളം പറുമായിരുന്നു. ഈ വിഴിച്ചിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട സ്റ്റേഷനാപ്പർ എഴുന്നീറ്റപ്പോൾ എതിരാളിയും എഴുന്നീറ്റു തിരിഞ്ഞുനോക്കി ഓടുവാൻതുടങ്ങി. സ്റ്റേഷനാപ്പരും പിന്നാലെപോന്നു. നദീതീർത്തുകൂടി കുറച്ചുനേരം ഇങ്ങനെ ഓടിമത്സരിച്ചതിന്റെശേഷം നിശ്ചയമായിട്ടും പിടികൂടും എന്നു കണ്ട മറേവൻ വെള്ളത്തിലേക്കിറങ്ങി. ഓടുംവഴി അഴിച്ചു തെയാറാക്കിയിരുന്ന കുപ്പായം വലിച്ചെറിഞ്ഞ ഭാസ്കരമേനവനും കൂടെച്ചാടി. മൊട്ടിനുവെള്ളത്തിൽവെച്ച് “പടമിററത്തുകുളിയിൽ ഒരുമിച്ചു പയറിയ മൊയ്തൂ അല്ലോ ഇതേ ?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു കയ്യടച്ചു. മല്ലയുദ്ധത്തിനിടക്കു അതേ

കെട്ടിൽനിന്നു രാജ്യം പുറത്തുട്ടു തള്ളിപ്പോന്ന ഒരു ലക്ഷോട്ടി
 വേലമാണു. സ്തേഷനാപ്തർ ലക്ഷോട്ടവലിച്ചെടുത്തപ്പോൾ,

“എന്റെ കൊച്ചേക്കുന്നായാലും മൊയ്തു കളവൽപ്പതി ചെ-
 യ്തില്ല എന്നേ” എന്നു പറഞ്ഞ ലക്ഷോട്ടത്തട്ടാപ്പറിക്കുവാൻ ഉത്സാ-
 ഹിച്ചതിൽ ഉള്ളിലുള്ള എഴുത്ത മൊയ്തുവിന്റെ കയ്യിലും ലക്ഷോട്ട
 സ്തേഷനാപ്തരുടെ കയ്യിലും പെട്ടു. ഉടനെ മൊയ്തു എഴുത്തുചുട്ടി
 കിഴങ്ങിക്കൊണ്ടു അടുത്തു നടായിരുന്ന കയത്തിലേക്കു ചാടിമുങ്ങി.
 സ്തേഷനാപ്തരും അവന്റെ പുറംചാടി അന്തേദിക്കിൽത്തന്നെത്താണു.

ചത്താമധ്യായം.

ഉത്തരചുരയ്ക്കുമാതാ

ചിത്തംവശ്യത്തിലുംതുലോംകുറിനം

നൽത്താരിലുംമുട്ടുതരം

സത്യസ്ഥിതിചാക്കിലാക്കിയാം.

ഉത്തരരാമചരിതം.

പിറേദിവസം പകൽ പത്തുമണിക്കുശേഷം സ്തേഷനാപ്ത-
 രുടെ ശിഷ്യൻ പരമേശ്വരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം അ-
 ടച്ചുപുട്ടി വഴിചോലെ ബന്തോവസ്കുചെയ്ത് പുറത്തുറങ്ങി സ്തേഷ-
 നാപ്തരെ തേടുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. അന്നേദിവസം പരമേശ്വരൻ കേ-
 റിപ്പുറങ്ങാത്ത വീടുകളെ കടിച്ചുകളെ കടിലുകളെ എളുവല്ലൂർ
 ഭേദത്തുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു സ്തേഷനാപ്ത-
 ക്ക് പരിചയമുള്ള ദിക്കിലെല്ലാം അതി നിഷ്കുഷ്ഠയോടുകൂടി അന്വേഷി-
 ച്ചു. ഇതുകൊണ്ടു യാതൊരുചപലവും ഉണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം എ-
 വിടെയാണെന്ന് സൂക്ഷ്മമായ വിവരം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഓരോ-
 രുത്തർ അവരവരുടെ ശുഷ്ണുതയുടെ ശക്തികനുസരിച്ച് ഓരോ-
 ജാതി മറുവടിയാണു പറഞ്ഞതെങ്കിലും മിടുവയുടെയും വന്നുപു-
 ടിയ അത്ഥം കണ്ടില്ല, രൂപമില്ല എന്നുതന്നെ. എന്നാൽ കോ-
 ടതികായ്ക്കുണ്ടെന്നു പോയിരുന്ന ചിലർ, കിഞ്ഞിരാമൻനായനും ക-
 മാറൻനായനും സ്തേഷനാപ്തരുടേ കോടതിയിൽനിന്നു പടി-
 ണ്താട്ടുപോകുന്ന കണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞവരുംഉണ്ടു.

ഇതു വിശ്വസിച്ചു പരമേശ്വരൻ വൈകുന്നേരം അഞ്ചുമണി-
 യോടുകൂടി കോടതിവഴിക്ക് അന്വേഷിച്ചുപോകുവാൻ ഉറച്ചുപുറ-

പ്പെട്ടു. കൂട്ടിനു ചില പരിവാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉപജീവനം ചെയ്തിയോ എന്നു കേൾപ്പട്ടും വ്യസനിച്ചും അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ശിഷ്യന്റെ പേരിൽ കേവലം അനുകമ്പകൊണ്ടാണോ ഇവർ അയാളെ അനുഗമിച്ചിരുന്നതെന്ന തീർച്ചയില്ല. എന്തെങ്കിലും വിശേഷവിധിയായ ഒരു സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ സ്വസ്ഥന്മാരുടെ സ്വസ്ഥവൃത്തിക്കു ഭംഗംപറ്റാത്തതിനാലാവാം എളുപ്പത്തിൽക്കുന്നതായ ഒരുമാതിരി വാസനാവിശേഷംകൊണ്ടെന്നേ ഈ കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുവാൻ തരമുള്ളൂ. കിട്ടണ്ണിമേനവന്റെ ദുർമ്മരണം കഴിഞ്ഞിട്ട് അധികം ദിവസമായില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ആ കേസ്സിൽ തെളിവെടുക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്റ്റേഷനാപ്പർ പതിവിൻപടി വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ടില്ലെന്നല്ല തീർച്ചയായിട്ടും വൈകുന്നേരം വീട്ടിലെത്തുന്നതാണെന്ന പ്രത്യേകിച്ചു പറഞ്ഞു പോയിട്ട് അതുപോലെ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും യാതൊരു വിവരവും അറിവുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു സ്റ്റേഷനാപ്പർ കോടതിവിട്ടു പടിഞ്ഞാട്ടു പോകുന്ന കണ്ടവരും ഉണ്ടു. ഇതിൽനിന്നു വല്ലതും കൊട്ടിപ്പോയിക്കുവാൻ വകയുണ്ടാവുമെന്ന വിചാരവും ഈ കൂട്ടർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പു, മറുവിധത്തിൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. ശിഷ്യന്റെ പക്ഷം യജമാനൻ ഒരു കാലവും വാക്കുതെറ്റി നടക്കുക പരിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ സംഭവം സംശയത്തിന്നു ഇടയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമായിരുന്നു.

ഇവരെല്ലാവരുംകൂടി പെരുവല്ലാപ്പാലത്തിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം,

“അതാ ഒരു തലപ്പാവ കിടക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

രക്ഷരംപോലും ശബ്ദിക്കാതെ എല്ലാവരുംകൂടി ആ സ്ഥലത്തേക്കിറങ്ങി. ശിഷ്യനാ തലപ്പാവകണ്ടപ്പോൾ സംശയമുണ്ടായില്ല. ഒന്നോട്ടത്തിൽ അതയജമാനന്റെതാണെന്നു മനസ്സിലായി. അടുത്തു പലദിക്കിലും രണ്ടോ മൂന്നിലധികമോ ആളുകൾകൂടി ലഹളകൾ കീട്ടുള്ളതായ ലക്ഷണങ്ങളും കാണാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കറേചെന്നപ്പോൾ രണ്ടുപേരുകൂടി ഓടിട്ടുള്ള പാടകണ്ടുതുടങ്ങി.

അതിനേ പിന്തുടന്നു കുറേക്കൂടിചെന്നപ്പോൾ ഒരു കുപ്പായം കിടന്നു കണ്ടു. അതും സ്നേഹനാപ്തതയോടൊന്നു ശിഷ്യൻ വിധിച്ചു. കുപ്പായം കിടന്നിരുന്നത വെള്ളത്തിനോട വളരെ അടുത്തിട്ടായിരുന്നു. അത് മഴവെള്ളംകൊണ്ടോ ചൊഴുവെള്ളംകൊണ്ടോ നന്നാക്കിയിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. കോലാഹലത്തിന്റെ സൂചനകൾ കുപ്പായം കിടക്കുന്നസ്ഥലത്തു അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശിഷ്യൻ കുപ്പായവും തലപ്പായവും കയ്യിലെടുത്ത് ഇൻസ്പെക്ടർ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അറിവാൻ ചേരിപ്പറമ്പിലേക്കു തിരിച്ചു. കൂട്ടിൽ ചിലർ ചിന്നാലെതന്നെ ചുറ്റപ്പെട്ടു. ചിലർ എളുവല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചു.

ഇൻസ്പെക്ടർ കണ്ടുണ്ണിമേനോൻ അതന്നോടടുത്തോടുകൂടി ചേരിപ്പറമ്പിൽ എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പരമേശ്വരൻവന്നു വിവരം ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ഒരു നിമിഷം കളയാതെ കുപ്പായവും തലപ്പായവും കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലം പരിശോധിക്കുവാൻ ചുറ്റപ്പെട്ടു. അവിടെ ചെന്ന പരിശോധനകഴിച്ചു, നദീതീരത്തുകൂടിപ്പോയി ശവം വല്ലഭിക്കിലും അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കിവരുവാൻ രണ്ടു പോലീസുകാർ കല്പനയും കൊടുത്ത് എളുവല്ലെങ്കിൽ പരമേശ്വരനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെച്ചെന്ന സ്നേഹനാപ്തതയുടെ വാസസ്ഥലം മുദ്രവച്ച ശിഷ്യന്റെ കയ്യിൽനിന്ന താക്കോലും വാങ്ങി രാത്രി പത്തുമണിയോടുകൂടി ചേരിപ്പറമ്പിൽ തിരികെ എത്തി. പരമേശ്വരൻ ഇൻസ്പെക്ടരുടെ കരുണകൊണ്ടു ചേരിപ്പറമ്പിൽത്തന്നെ അത്താഴവുംകഴിച്ചു കിടന്നു.

പുലകാലത്തു ചുറ്റുമുടി പൊട്ടുത്തൊട്ടു സന്ധ്യക്കു തെണ്ടാൻപോയി എന്ന കുററത്തിന്റേൽ ദേവകിക്കുട്ടിയെ പടിപ്പരമുറിക്കുകയ്ക്ക് ഇടുമുട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാലത്തു കത്തിക്കിരിക്കുമ്പോൾ പകുതി വയറോടുകൂടിയാണ് അച്ഛൻ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോയത. അതിൽചിന്നെ ഇലപാനം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ദേവകിക്കുട്ടി മുറിക്കുകയ്ക്കു കടന്നതുതന്നെ ഇച്ചിൽകയ്ക്കും ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ്. കണ്ണീരുകൊണ്ടു കൈകഴുകിയാൽ ശുദ്ധമാകുമെങ്കിൽ അത്രമാത്രമല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ള അതിൽ കളിതന്നെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പലവക.

(പുസ്തകപരിശോധന.)-ആർച്ചാലഹരി (സി, രാജവല്ലഭതുവാൾ ; റെറപ്പാലം):-
ദേവീപരമായി ആർച്ചപ്പുത്തത്തിൽ നര ഭൂതാകാശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഇത്ര ദീർഘം താഴെപ്പടി ഒരു അറിപ്പത്രം പറയുന്നത് കേവലം നിഷ്പലമാണെന്നുവേണ്ടാം. എങ്കിലും പത്രധർമ്മം അനുസരിച്ച് നിവൃത്തിക്കുതക്കതരമിട്ടുണ്ടു്.

കവിതയുടെ കവിതാസൗന്ദര്യപരി അഭിരുചിയോടും തുല്യമായിട്ടു ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല. ഉണ്ടാകാമെന്നു ധരിച്ചിട്ടു്. അല്ലെങ്കിൽ, അതുപോലെ അർത്ഥത്തിൽ ദൈവം തട്ടത്തെ അണുതീർന്ന ശിശുവെപ്പോലെ, ദൈവനാമകളെ മുച്ചുലാക്കുന്നതാണ്. ഈ കവിക്ക് ഇത്ര സാധിക്കുമെന്നതിന്നു് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കാം.

ഹരദോഷിനിതാരതോ ; ഹരദോഷനാശിപ്പിതാൻ റിദനി മേ

വരമാംശരധാരദിനോ ; വരമെഴിയാൻ മെലിനിൻറെ അഭിനോ.

‘എൻമനസ്സേ’ മുതലായ പ്രയോഗങ്ങൾ അജ്ഞാതയുടെ വാക്കുവെക്കുന്ന ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. അപമാനപ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാം പാടിയിട്ടുവെന്നുവേണ്ട. അദ്ദേഹം കുമ്പുഴക്കുറുപ്പൻ തുറന്നപ്പോൾ വെളിച്ചിടാകുന്നു. ‘ശിരസ്സതയല്ലോ പണം’ ഇത്യാദി പല്ലവകത്തിലെ അപമാനങ്ങൾ പാടിയിട്ടു കാണുന്നില്ല. ചിലന്നു എന്ന ഒരു പദം അപമാനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു. ‘പ്രാണ’ എന്ന ഭാഷം ആരോപിക്കുന്നവർ ഉള്ളപ്പോൾ പല ദൈവവസ്തുക്കളെക്കൂടെ ഉണ്ടാക്കിയ ശിരമെങ്കിലും ഉണ്ടു്. അന്നു് മെലിനിൻറെ ശിരമെങ്കിലും തന്നെ എന്ന പറയുന്നതായാൽ ഞങ്ങൾ ഏതൊരു സമ്മതിക്കും, കവി ഭൂതാകാശം പലതും പ്രയോഗിച്ചിട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ ‘അർത്ഥനകൾ’ എന്നും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടു കാണുന്നതായിരുന്നു ഉത്തരം. ‘പ്രാണരീതിതൻ’ എന്നായ ഭൂതങ്ങൾ മെലിനിൻറെ ശിരമെങ്കിലും ഭൂതാകാശം പലതും ഉണ്ടായിട്ടു കാണുന്നതായാൽ ഞങ്ങൾ ഏതൊരു സമ്മതിക്കും. കവി ഭൂതാകാശം പലതും പ്രയോഗിച്ചിട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ ‘അർത്ഥനകൾ’ എന്നും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടു കാണുന്നതായിരുന്നു ഉത്തരം. ‘പ്രാണരീതിതൻ’ എന്നായ ഭൂതങ്ങൾ മെലിനിൻറെ ശിരമെങ്കിലും ഭൂതാകാശം പലതും ഉണ്ടായിട്ടു കാണുന്നതായാൽ ഞങ്ങൾ ഏതൊരു സമ്മതിക്കും. കവി ഭൂതാകാശം പലതും പ്രയോഗിച്ചിട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ ‘അർത്ഥനകൾ’ എന്നും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടു കാണുന്നതായിരുന്നു ഉത്തരം. ‘പ്രാണരീതിതൻ’ എന്നായ ഭൂതങ്ങൾ മെലിനിൻറെ ശിരമെങ്കിലും ഭൂതാകാശം പലതും ഉണ്ടായിട്ടു കാണുന്നതായാൽ ഞങ്ങൾ ഏതൊരു സമ്മതിക്കും.

ഹരിതം.

പ്രസിദ്ധനായ കല്ലുതന്നുരിച്ചിട്ടുണ്ടു് ഒരു കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തന്ത്രം. ഈ ഒരു നമ്പൂരി അപഹരിച്ചു നിബന്ധിച്ചതു് കഴിച്ചു, ‘ബിന്ദുപ്രതിഷ്ഠ എല്ലാം ഭൂതാകാശം?’ എന്ന നമ്പൂരിച്ചാരിലാട ചിലർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിലെ ഒരു ഭൂതാകാശം എന്ന മറുപടിപറഞ്ഞു. “സമാധുത്യാന്യതന്ത്രാണി സംക്ഷിപ്തപ്രതിസംസ്കൃതൈഃ സമ്പൂർണ്ണമുപദേശൈസ്സമാധിഗാതം ശാസനം”

(അന്യന്റെ തന്ത്രം അപഹരിച്ചു പുരുക്കത്തിൽ ചില ക്രിയയൊക്കെ നൽകി. കൂടെ കൈ സമ്പൂർണ്ണമെന്നുപറഞ്ഞു. ആകെക്കൂടുന്നോക്കുമ്പോൾ ‘വിംഗം’ എന്നൊരു പേരുണ്ടു്).

(സ്വന്തം.)-സ്ഥലമുരുക്കങ്ങൾ പുസ്തകപരിശോധനകൾ പലതും നിർവ്വഹിച്ചുണ്ടായിരിക്കുന്നു. മാസികകളുടെ പട്ടികയിൽ ലേഖകൻ ‘അകപോഷിണം’ എന്നൊരു ഇല്ലയോ എന്ന സംശയത്തിൽ ഇട്ടിട്ടുണ്ടു്. ചിങ്ങത്തിലെ പ്രതി ലേഖനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

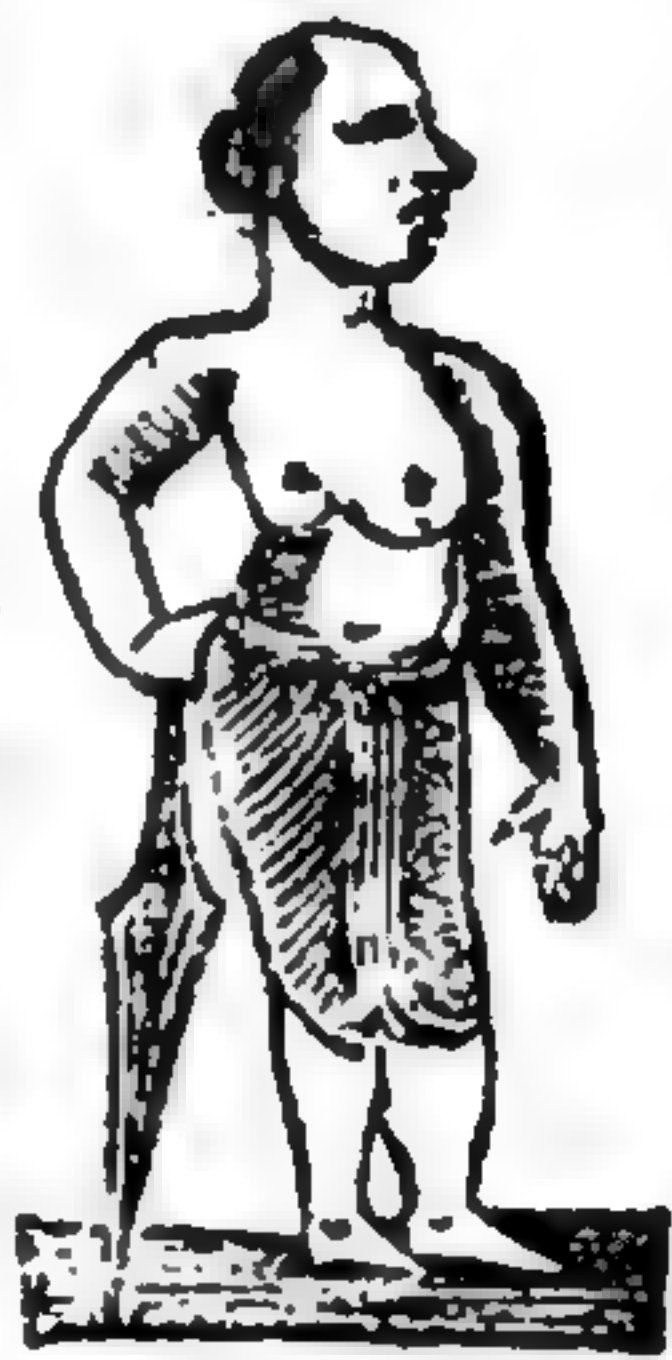

P. SUBBAROY'S
World-Renowned and Most
Efficacious Ayurvedic Medicines.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ ശുദ്ധി

പി. സുബ്ബരായിയുടേ ലോക പ്രസിദ്ധ
ങ്ങളും ഏറ്റവും ഹൃദയത്തോടുള്ളും
ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധാലയം
എ-ലോകപ്രസിദ്ധമായയാതുമില്ലാത്തതിനാൽ.
ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലാത്ത, ദീർഘ
ജീവനും, നേത്രം, ശ്വാസം, കർമ്മ മുതലായവയുടെ നിരോ
ധം, നീർമലവിദ്യ, മധുരമോ കഷ്ടമല്ല (മുതലായവ) മുതലായ പലവിധ രോഗരോഗങ്ങളെ ക്ഷണനേര
പരിഹരിച്ചു രക്ഷപെടുത്തും.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ വിനീത

ഡബ്ബി നന്നേക്കു വിലയുചാ ര-തപാൽ ചിലവുവകയ്ക്കു അന്ന
റെ-വേറെ.

ര-പ്രമോഹ നിവാരണി.

സിരാമോഹം, ഇടുപ്പവലി, മുതലായവയും തടയുവാൻ പോകുക, മേൽവരും, പുകച്ച
ൽ രക്തമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. പ്രതുക
ലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും.

കുപ്പി എ-ക്കു വിലയുചാ എ. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബ
ങ്കിൾ തപാൽചിലവു അന്ന എ.

ന-സർവ്വവേദനാ സംഹാരി.

ഈ തൈവം അപ്പം പിരട്ടിയാൽ കൈകാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക
റീക്കം, മുക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്രദ്ധ, ഇടുപ്പവേ
ന, പാർശ്വവായു, മോഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും.

കുപ്പി നന്നേക്കു വിലയുചാ എ. തപാൽചിലവു അന്ന എ.

ര-മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി.

മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂക്കുടി, തഴുതണം. നടുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു
സിലോഷധം. തപശ്ശോശങ്ങളെ പലതും മാറ്റം; തേമൽ, മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ ന
ശിപ്പിക്കും.

വില, കുപ്പി നന്നിനു ര-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ
ഒ-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

ഒ-ലക്ഷ്മീകരകസ്തുരിഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സന്ദ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിവരങ്ങൾ
യ സാധനം,—ദന്തവദന, വായ്നാരം, അമിച്ഛ, പിത്തരോഗ, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിമോ താംബൂലത്തോടു കൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ദന്തദന്തത്തോടു
കൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു പ്രതിഭാസത്തെയും ഒഴിപ്പി
പ്പടത്തും. പ്രസാദകാലത്തു താംബൂലത്തോടു കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സാ
ന്നി അടുക്കുകയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരി സാധനത്തേ
ളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ശീരത്തു നിന്നു വരുന്നതിനുകസ്തുരി,
പട്ടക്കപ്പരം മുതലായ അനേകം വിവരങ്ങൾ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ
ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചർമ്മ, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ നയ
സ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറവിൽ പോലവ ഒന്നു മുതൽ രണ്ടു വരെ ഗുളികകൾ വെ
ററിലച്ചാരിൽ കൊടുത്താൽ സുഖപ്പെടും.

൨൦൦-ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില അ
ണ ര. ൧-മുതൽ ൧൨-വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ
ബങ്കി ൧-ക്കു തപാൽ കൂലി ൭-ണ.

ന-ദന്തമൂണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ള എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു മൂന്നു തപാൽചിലവു രണ്ടു കുപ്പിവ
രെ ൭-ണ വേറെ.

൭-ജ്വരഹാരി.

കുളിപ്പി, മുറപ്പി, വാതപ്പി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലാ
യവയ്ക്കു നന്നു.

വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧-ക, തപാൽചിലവു ൭-ണ വേറെ.

പു-ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തള തൈലം.

ഇത്തൈലം പിരട്ടിയാൽ തവളി, മീശ, ഇമ, ഇവ ബഹുപുഷ്പിയായും, തൈക്കമാ
യും കറുപ്പായും വരും. കണ്ണിനു കളർമയുണ്ടാകും. സകല കണ്ണനോവുകയും തവളാദന
കളും നീങ്ങും. ചെമ്പെട്ടരോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെ
ളിച്ചുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൧-ണ. തപാൽചിലവു ൭-ണ വേറെ.

൯-രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേർപ്പെടുന്നതോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു
വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാറ്റും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൨-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ
വരെ ൭-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

൧൦-അഗ്നിമാന്യസംഹാരി.

ഭരണമില്ലായ്മ, പുച്ഛിപ്പതികളുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവ, വായനാരം, അജീഷ്ണം വന്നുവരികളായവക. നിദാഭംഗം മുതലായ പിശുനാപദവഞ്ചനകൾ ഏവപ്പെടുന്നു.

ഡപ്പിനങ്ങൾ ഉന്ന പ-താൽകൂലി അണ ഉ-വേറെ.

൧൧-കണ്ഠബിന്ദു.

ചീശാല, പാലിത്ത, ചെറിയപ്പ, ഇരച്ചിക മുതലായ കണ്ഠരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്വാസനയുക്കുതയുണ്ടാക്കും.

വില, കപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൨-സുഖദേദിഗുളികകൾ.

ദേദി ശ്വാസപ്പെടുന്നു അജീഷ്ണം, പിശുനാപദവഞ്ചന, വായ, മലംപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്യ, വരതം മുതലായ പാപ രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു ഒന്നു മുതൽ ര-വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൩-നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവ, കണ്ഠകന്തു, ക്രമം, നീരെപ്പ, മിന്ദൽ മാലക്കണ്ണു, പീടകക്കുട്ട, ദേവമുട്ട, പൂവ, ചെറപ്പ, എരിച്ചിൽ ഇവ പരികം ഇവയുടെ വിലവു, പുകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും.

വില, കപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൪-സ്തംഭലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയായും അയുഷ്ണത്തായും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്തംഭലിതത്തെ നീക്കം.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു പ-ണ. തപാൽചിലവു ഉ-വരെ ഡപ്പി കൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൫-മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടീരിൽ നിന്നും വരുന്നിയിട്ടുള്ള ഒന്നാണത്രെ കസ്തുരി എപ്പോഴും അജീഷ്ണത്തിൽ ഉണ്ട.

രൂപാതുകത്തിനു ര-പ-ക. വില ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യയ്ക്കും ചിപ്പറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽചിലവുപുറമെ. എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

൧൩- തേടാവിഷത്തിന്ന സിദ്ധേശ്വര്യം.

തേർകുടിച്ച സ്ഥലത്തെ രണ്ടുതൂങ്ങി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശംസം കാണ്മം. ഒരു കയ്യംബത്തിലേക്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കപ്പി കുരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കത്ത.

വില കുപ്പി ൧- ക ൧- ക ൨-൩. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയി പത ഒന്നിച്ച പാങ്ങുന്നവകൾ ഡസൻ ൧ ക ൨ ക പണ, ഉള്ള വില യിൽ കുറച്ച മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി-പി- കമീഷൻ ന്റെ പുറമേ.

ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ന്റെ സിലോൺ ടി ണെ.

൧൪- പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ പ്രണാശകം കൈകൊണ്ടു കഴമ്പാകുന്നു. ഇത സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ച എല്ലാ പ്രണാശകേയും വിഷമിശ്രിച്ച വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു.

വില പണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ന്റെ മാത്രം.

൧൫- കണ്ഠശുദ്ധി തുളിക.

ഈ കണ്ഠം തെളിഞ്ഞ ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച സംഗീതകാഷം, പ്രസംഗകാഷം, പതിരിമാഷം, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യുന്നവരായ മറ്റൊരാൾക്കും വളരെ പലയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു.

വില പണ വി-പി- കമീഷൻ ന്റെ കുപ്പിവരെ ന്റെ.

൧൬- സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടിതേച്ചു കുളിക്കുന്നതിന്ന വിവരേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗന്ധവും കളഞ്ഞു, ദൃഢതയും പ്രകാരവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാത്തോഴും അർന്നു ക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു.

വില പണ വി-പി- കമീഷൻ ന്റെ.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, porto Novo.

൨൦. സഞ്ജീവതൂലിക.

കുടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, മ. സി, മരുന്നില്ലാത്ത, ഇവയ്ക്കും ആന്തരികമായ മുതലഞ്ചി എല്ലാ ഉദാകരങ്ങളും ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇത മദ്ധ്യവയസ്സു മുതൽക്കുവരുന്നതാകുന്നു.

நான், அந்த
நான் இது
நான் இது

വിഖ്യാത ഹിന്ദി-കഥാകൃത്ത് സി. പി. ജി. എസ്.

രൂപ. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനപ്പുളി.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അത സംബന്ധമായി ഉദ്ദേശിക്കുക. ഇതുവഴി ഉണ്ടാകുന്ന ഉപദേശങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, വായുദോഷം, ചൂട്, അതിശയം, അമിതം, ഉഷ്ണമിശ്രിതം, ആനന്ദം മുതലായി എല്ലാ ഉദാഹരണങ്ങൾക്കും അതിവിശദമായി പരിശോധിക്കുക.

വിലക്കു ണ വി-ചി- ക്കീച്ചൻ നു കുപ്പിവരെ ഉ ണ.

൨൨. താഴെപ്പറയുന്ന ചരിഹാരം.

ഇത് സംഭവം കണ്ടപ്പോൾ, ചെന്നൈ, മധുര, തൃശ്ശൂർ, കൊച്ചി, മുംബൈ, പൂനെയ്, ബാംഗളൂർ, മുതലായ കടിയും മൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും ഓരോ വ്യക്തിയും അറിയിപ്പ് നൽകണം. ഇതു ഭാരതത്തിന്റെ പുനരുദ്ധരണത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക.

വി-ചി-കൃഷ്ണൻ എ.എം.

എ. ഐ. സി.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു ൧൫൦ ൦ ൦

ടി മഞ്ഞറം ടി ഹ ഹ ഹ ഹ

சி பச்சுசுப்பூசி மகா ம 0 0

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറാജി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആകാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo*.

ഒരു കവി കശരഞ്ജൻ തൈലത്തിന്റേതാണെന്നു മാത്രം.

വീട്ടിനടുത്തു മാകാണിയിലും കിട്ടുമ്പോൾ ഒരു വിലക്കു കൽക്കത്താലിലും മറ്റും ശ്വേതചർമ്മിനിയാർ സ്ത്രീകൾക്കും പോയി വാങ്ങുന്നതാണെന്നു? അവിടെ കൊടുക്കുന്ന ചുരുക്കം ഞങ്ങൾക്ക് ചുരുക്കം വീതം മാത്രം തന്നാൽ മതി.

അതെങ്ങിനെ?

നാലുക്കളുടെ സ്നേഹിതനായോടൊ (നേരിട്ടു ഞങ്ങളോടൊ) രണ്ടുപേർക്കു വെച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഒരു കൈപ്പണം വാങ്ങി എടുത്തു കൊടുക്കുക എന്ന ഞങ്ങൾക്കു അയച്ചു തരുന്നതാണ്. ഉടനെ അതേമാതരിയുള്ള നാലു കൈപ്പണം, രണ്ടുപേർക്കു വെച്ചു താഴെ പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും സാമാനം തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റും അയച്ചു തരപ്പെടും.

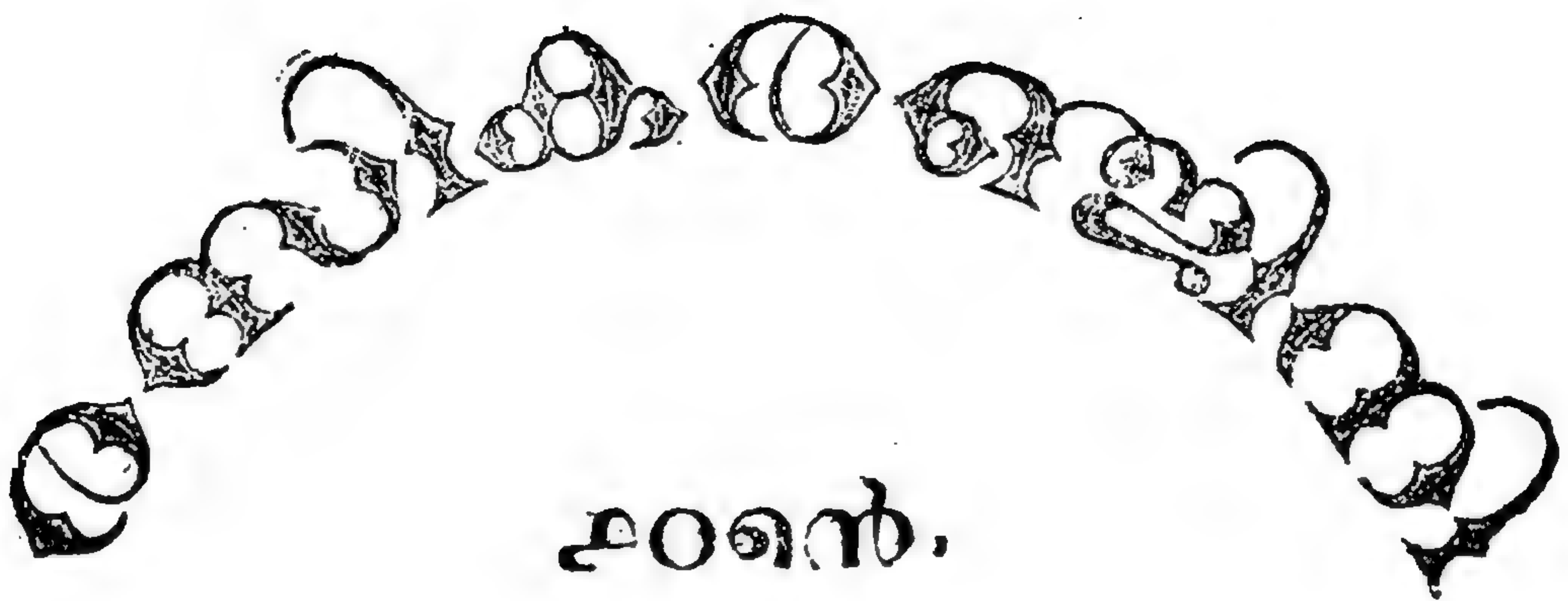
ഈ നാലു കൈപ്പണം എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമാനം വെച്ചുകൊടുക്കുക എന്നിട്ടു നാലു കൈപ്പണം വെച്ചു കൊടുക്കുക എന്ന വീതം ഞങ്ങൾക്കു അയച്ചു തരുന്നതാണ് വാങ്ങുവാനോടൊരു വശപ്പെടുക അതെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയാൽ അത്രയും നിങ്ങൾക്കു ചെലവായുള്ള നാലു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ അവർക്കു കൊടുക്കുകയും നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കു താഴെ വരുന്ന ഏതു

സാമാനമെങ്കിലും അയച്ചു തരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ നാലു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾക്കു വെച്ചുള്ളവർ അയച്ചു തരുന്നതും നിങ്ങൾ ചെയ്തതിനെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നിങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കു താഴെ വരുന്ന സാമാനം

ശ്രീ.

പുസ്തകം ൨.

മകരമാസം.

ചുരുക്കം ന.

മംഗളം.

ഇതേക്കു ഇതിനെ പറ്റി
ഉപനിഷദ്

—:0:—

തീക്കണ്ണിൽത്താനെരിച്ചോരലർശരകെടുതി
യ്ക്കൽ നാരിശപരൻനി
യാക്കുന്നേരെന്നതോന്നാത്തൊരുമകനെജനി
പ്പിച്ചുമല്ലാരിതന്നിൽ
മാക്കുണ്ഡയാമയംതീപ്പതിനയമനെയും
കൊന്നഹോചത്തടക്കം
തീക്കണ്ഡത്തിൽക്കുളിയ്ക്കത്തവമഹിമമഹാ
ചിത്രമലേന്ദുമെന്തലെ
വെൺമണിത്തൂണു നന്ദുരിപ്പാട്.

ചെക്കത്താമ്പാർ.

—:0:—

പുരാതനകാലത്ത് ചോകത്തിൽ പരക്കെയും ഇപ്പോൾ പാ
ശ്ചാത്യ പരിഷ്കാരത്തിൽ ഓധിക വിശ്വാസം ഇല്ലാത്ത സ്ഥല
ങ്ങളിൽ മാത്രവും ഭിക്ഷുക്കൾ വിജനസ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാകാല
ത്തും വിശേഷിച്ച് രാത്രിസമയത്തും ചെക്കത്താമ്പാർ എന്ന ഒരു

വക ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഉണ്ടെന്നും നാം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. അനവധിജനങ്ങൾ അനവധികാലത്തോളം വിശ്വസിച്ചും ഭയന്നും പോരുന്നതായ ഈ ജന്തുക്കൾ വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു ഇപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു തുനിയുന്ന ഞാൻ രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും പരിഷ്കൃതന്മാരുടെ പരിഹാസത്തിന്നു ലക്ഷ്യമായി തീരുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 'മറുത്തവർ' സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും നമുക്കൊക്കെ എന്നും മറുത്തുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ മാത്രമെ എന്നിങ്ങനെ അനുഭവമായിട്ടുള്ളു. നമ്മുടെ അറിവിൽ പെടാത്തതായി അനേകം സാധനങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള ഓർമ്മ അല്പം ഉള്ളവർക്കു ഈ ലേഖനം മിശ്രയാവാൻ പാടില്ല.

ഒന്നാമതായി 'ചെങ്കുത്താൻ' എന്ന പദത്തിന്റെ ധാതുപര്യവർത്തനത്തെ പരിശോധിക്കാം. ഭൂതന്മാരുടെ 'സേറററററ' പരന്തരീസുകാരുടെ 'സത്താനസ്സ' ആംഗ്ലേയരുടെ 'സേറററററ' നമ്മുടെ 'ചാത്തറററ' 'ചെങ്കുത്താനററ' ആൾ ഒന്നാണെന്നാണ്. പക്ഷെ നാം ചാത്തറററയും ചെങ്കുത്താനററയും ഒരാളായി പ്രായേണ വിചാരിക്കാറില്ല. ലോകത്തിൽ ദോഷാത്മകമായിട്ടുള്ളതെല്ലാത്തോ അതിനെയാണ് ചെങ്കുത്താനെന്ന ചുരുത്തനന്മാർ വിചാരിച്ചു വന്നിരുന്നതെന്ന് നരഹത്യമൃതലായ ഭൂഷാകർമ്മങ്ങളിൽ ഉപയുക്തമായ തോക്ക് എന്ന ആയുധം ചെങ്കുത്താന്റെ കരകൗശലത്താൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്ന് യൂറോപ്യന്മാരിൽ തന്നെ ചിലർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ ചുരുത്തനന്മാർ ഭൂതങ്ങൾ, പ്രേതങ്ങൾ, പിശാചുക്കൾ മുതലായ ചില വകഭേദങ്ങളെ ചെങ്കുത്താൻ എന്ന എന്നത്തിൽ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മണ്ഡലി, മുർചൻ, വെമ്പാല, മുതലായ വകഭേദങ്ങൾ സപ്പ്ങ്ങളിൽ എങ്ങിനെയോ അപ്രകാരമാണെന്നു വക ഭേദങ്ങൾ ചെങ്കുത്താനാരിലും. ചാമുണ്ഡി, തെണ്ടൻ, കണ്ടകാരൻ, കാപ്പാരി, വടകൻ എന്നിങ്ങിനെ ചെങ്കുത്താനന്മാരുടെ അവിദഗ്ദ്ധ തറവാട്ടിന്റെ അംഗങ്ങൾ അസംഖ്യം ഉള്ളവയോട് നല്ല പരിചയം മന്ത്രവാദികൾക്കു ഉണ്ടാവാൻ തരമുള്ളു. കിഞ്ചിപ്പുണനായ ഞാൻ കൂട്ടങ്ങളിൽ പ്രധാനികളെ വല്ലവരേയും പറയാൻ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരും വായനക്കാരുടെ ക്ഷമിക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

ലോകം ഭൂത' ഭൂയിഷ്ടമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. സ്കൂൾ ശരീരത്തിലെ ജ്ഞാനോന്മുഖങ്ങളുടെ പദ്ധതിയിൽ അപൂർവ്വം ചിലപ്പോൾ മാത്രമേ ഭൂതങ്ങൾ പെടുന്നുള്ളൂ. ഭൂതങ്ങൾ മിക്കവാറും സ്കൂൾ ശരീരത്തിന്റെ സഹായകമാണെന്നു മാത്രം അറിയാവുന്നവയല്ല. അതുകൊണ്ടാണു ഇവയുടെ അഭാവത്തെ പറ്റി ബലമായ ഒരു അഭിപ്രായം ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സർ. ഫ്രാങ്ക് - ഡെവി 'Lawgiving Gas' എന്ന വായുവിനാൽ സ്കൂൾ ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അശക്തനായിത്തീർന്നപ്പോൾ ലോകം വിചാരപൂർണ്ണമാണെന്നു കാണുകയും പറയുകയും ഉണ്ടായി. 'ആകാശഭേദഗമന'ത്തിനുള്ള ശക്തി കൂട്ടിൽകിടക്കുന്ന തത്ത്വത്തിൽ എങ്ങിനെ അടുത്തായിരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരമെന്ന ജഡവസ്തുവായ സ്കൂൾ ശരീരമാകുന്ന പരിവേഷത്താൽ ബലമായ ജീവാത്മാവിൽ ഭൂതജ്ഞാനം മാത്രമല്ല മറ്റനേക ജ്ഞാനങ്ങൾ അപ്രകൃതാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നു. സ്വപ്നത്തിലും സൂക്ഷ്മിയിലും തന്റെ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ജീവാത്മാവ് ചിലപ്പോൾ അതിക്രമിക്കാറുണ്ട്. അപ്പോൾ ആണു ഭൂതജ്ഞാനം ഉണ്ടാവുന്നതു. പക്ഷെ സ്വപ്നാനുഭവങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ഞങ്ങൾ അവസ്ഥയിൽ എല്ലാം സ്വപ്നങ്ങൾ എന്നാണു നാം വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവ എല്ലാം സ്വപ്നങ്ങൾ അല്ല. തലച്ചോറിന്റെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളിൽ രക്തം സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്റെ താരതമ്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചു മനോഭൂപ്പണത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ആണു കേവലം സ്വപ്നങ്ങൾ. അവയ്ക്കു യാതൊരു വൈശിഷ്ട്യവും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല മിക്കവാറും അവ തീരെ അസംബന്ധങ്ങളും ആയിരിക്കും. കാമലോകത്തിലും പ്രേതലോകത്തിലും ജീവാത്മാവിനുണ്ടാവുന്ന അനുഭവങ്ങൾ സ്വപ്നങ്ങൾ എന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം സ്വപ്നങ്ങൾ ഇനിമേലിൽ പരിഹാസാവഹങ്ങൾ ആവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വപ്നങ്ങളും അസംഭാവ്യങ്ങളും പയ്യായ ശബ്ദങ്ങളായിട്ടാണു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു. യാതൊരു സ്വപ്നമോ ആയത യഥാർത്ഥമല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം പരമ്പരയായി മനുഷ്യരിൽ ഉറച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സ്വപ്നങ്ങൾ യഥാർത്ഥങ്ങൾ ആയാൽ

അവയെ പിന്നെ സ്വച്ഛന്ദം എന്ന വിളിക്കുന്നത് ഉക്തിവിത്.
ലവും യുക്തിവിത്ഭവവും ആയിരിക്കും. ആയതുകൊണ്ട് കാമലോക
ത്തിലും പ്രേതലോകത്തിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന ജീവാത്മാവിന്റെ അ
നുഭവങ്ങൾ സ്വച്ഛന്ദം എന്ന വിചാരിക്കുന്നത് മെന്യുമാണ്.

സൂക്ഷ്മശരീരത്തോടുകൂടിയാണ് ജീവാത്മാവ് മേൽപ്രകാരം
സഞ്ചരിക്കുന്നത്. സൂക്ഷ്മശരീരം മനുഷ്യക്ക് മാത്രമല്ലാ മൃഗാദികൾ
ക്കുംകൂടിയുണ്ട്. സൂക്ഷ്മശരീരവും ലിംഗശരീരവും തമ്മിൽ തെറി
പോകരുത്. ലിംഗശരീരമെന്നത് സ്ഥൂലശരീരത്തിന്റെ ആകാ
ശാംശം ആകുന്നു. പാശ്ചാത്യന്മാർ 'ഇതർ' എന്നു പറയുന്നതത്
തന്നെയാണ് 'ആകാശം'. വിദ്യുച്ഛക്തിയെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാ
ക്കിത്തുടങ്ങിയതിൽപിന്നെയാണ് ഇത്തരവിന്റെ സ്വഭാവവും സ്പ
ഷ്ടമായിത്തുടങ്ങിയത്. പ്രാണൻ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ ഒരു തരദേവ്യം.
ലോകപേഷ്ടാനിമിത്തമായിരിക്കുന്ന ആദിത്യനിൽനിന്നു ഉൽഗമി
ക്കുന്നതും ആകുന്നു. പ്രാണസ്ഥൂലശരീരത്തിൽ ആവേശം ഉണ്ടാ
കുന്നത് ലിംഗശരീരവഴിക്കാകുന്നു. നിഴലെന്ന് തോന്നുന്നവിധ
ത്തിൽ മരണപശ്ചത്തം സ്ഥൂലശരീരത്തെ വിടാതെ അനുഗമിക്കു
ന്ന രം ലിംഗശരീരത്തെ ആംഗ്യയചുസ്കുകളിൽ ഏത്തിരിക്ക്
ഡബ്ബ് (Etheric double) എന്നു പറയുന്നു. ആജീവനാന്തം സ്ഥൂ
ലശരീരവും ലിംഗശരീരവും തമ്മിൽ ചേർപിരിയുന്നില്ല. ശൂശാനദി
മിയിൽ ചിലർ ചിലപ്പോൾ കാണുന്ന ഭൂതങ്ങൾ മിക്കവാറും ലിംഗ
ശരീരങ്ങൾ ആകുന്നു. ജഡപശ്ചുപായ ശവം നശിക്കുന്നതുവരെ അ
തിനെ വിടാതെ പുവ്വസ്വരണയാലോ എന്നതോന്നുന്നവിധത്തിൽ
ലിംഗശരീരം ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കുന്നു. ട്രിസ്തമരിച്ച് മൃതാംഭിവ
സം 'ഉയർന്നുവന്നുവരു' എന്നും ആയ് ചിലർക്കുണ്ടുവെന്നും ക്രൈസ്ത
വവേദത്തിൽ ലോകിച്ചിട്ടുള്ളതവിശ്വാസനിയമെന്നാണ് എന്റെ
അഭിപ്രായം. ആത്മജ്ഞാനിയും ഒരുമാതിരി സന്യാസിയും ആയി
രുന്നക്രിസ്തുവിന് തന്നിൽ ദുഃഖഭക്തിവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയവരാ
യ 'മെരിമാഡചീൻ' മുതൽപേരോട സംസാരിപ്പാൻവേണ്ടി മലിന
മായ ലിംഗശരീരത്തെ അവലംബിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിൽ എ
ന്താണ് അർത്ഥം. സർവ്വജ്ഞപീഠം കയറുവാനുള്ള പോക്കിൽ ഭഗ

മാൻ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമി ഇപ്രകാരമെന്ന രോഗശൃത്തിനു
വൈദ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിലും ഏതാണു അത്ഭുതം.

മേൽവിവരിച്ച സംഗതികളിൽനിന്നു ഒരുതരം ഭൂതം ലിംഗ
ശരീരമാണെന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. മരണത്തിൽ മനുഷ്യൻ സംരംഭ
മായ ഭയംകൊണ്ടും മരിച്ചവരെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ള സ്വപ്നങ്ങളിൽ
മാത്രം ലിംഗശരീരങ്ങളെ സാധാരണയായി കാണുന്നതുകൊണ്ടും
ആകുന്നു ഈ ഭൂതത്തെ മനുഷ്യർ ഭയപ്പെടുന്നത്. സൂക്ഷ്മത്താലും
വിചാരിച്ചാൽ ഓരം ഭൂതത്തെ ഒട്ടേറെ ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നു
അർക്കം ബോദ്ധ്യമാവും. മറ്റൊരുതരം ഭൂതം മേൽപറഞ്ഞ സൂ
ക്ഷ്മശരീരങ്ങളോടു ചിലപ്പോൾ കാണുന്നു. സൂക്ഷ്മശരീരികൾ എന്നുത
ന്നെ പറയാം. ഓരോരുത്തിൽ യക്ഷകിന്നരഗന്ധർവ്വ ദികൾ ആ
കുന്നു പ്രധാനികൾ. ഇതുകൂടാതെ ഖരസംഖ്യ ഭൂതങ്ങൾ ഓരം എ
ന്നത്തിൽ ഉണ്ടു. അവയിൽ ഒരുവക വായനാകാർ വളരെ അത്ഭു
തകരമായി തോന്നും.

ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ആദിയിൽ സർ. ഹർഷി ഡോക്ടർ
ലോകം വിചാരപ്പെടുത്താണെന്നു കണ്ടതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു
ള്ളത് വായനക്കാർ മറന്നിരിക്കാം. നമ്മുടെ ഓരോവിചാരവും ഭ
രോഭൂതമാകുന്നു. അതിന്നു ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും ഉണ്ടെന്നുപറ
ഞ്ഞാൽ ചിലർ ഇനിക്കു ചിത്തഭൂമിമുണ്ടോ എന്നു കൂടി സംശയിക്കും.
എന്നാലും വിരോധമില്ലാ. ആകൃതിയില്ലാത്തത അദൃശ്യമാണെന്നു
ള്ളതിന്നു വാദമില്ല. സർഹർഷി വിചാരങ്ങൾക്കു ശൃംഗളമായിരു
ന്നതു കൊണ്ടു അവ രൂപികൾ ആയിരിന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കാ
തെ മിരിപ്പാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല. പക്ഷെ, പാശ്ചാത്യ പാ
സ്തീത്രം, സർഹർഷി കണ്ടതെല്ലാം മിശ്രയെന്നും മായയെന്നും ക
ല്പിക്കും. സർഹർഷി അദ്ദേഹത്തെ ജന്മത്തിൽ ഒരിക്കൽ യദൃച്ഛയാ
കണ്ടതെല്ലാം നമ്മുടെ ഓരോവിചാരങ്ങൾ നിത്യം അനുഭവമുള്ളവയാ
ണു. ആയതുകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യ പസ്തീതന്മാരുടെ ആ അഭി
പ്രായത്തേ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കേണമെന്നില്ല. നമ്മുടെ വിചാരങ്ങൾ
എപ്പോൾ രൂപികൾ ആയതുകൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളും ഭൂതങ്ങൾ ആയതു
കൊണ്ടു ഇണികളും ആകുന്നു. ഇണികൾ എന്ന പച്ചാൽത്രിമൂന്നു

സമ്പന്നന്മാർ എന്നർത്ഥം സദാചാരന്മാർ സൽഗുണകാരികളും ഭുജിച്ചാരുന്മാർ ഭുജ്യാനുകാരികളും ആകുന്നു. 'മൈലിക്ലിഷ്യാംപ്രി' എന്ന മൃഗപ്പുഷ്പൻ ഉഗ്രപാപാർത്താൽ മുടന്ത്മാറിയെന്നു കെട്ടുകഥയിലും ബെമ്പർ അപ്രകാരം തന്നെ ചുരുങ്ങിയ രോഗത്തെ കൈമാറിവാങ്ങി മരിച്ചു എന്നു ചരിത്രത്തിലും അപ്രകാരംതന്നെ മെപ്പത്തൂർ പാദാലണ ഭട്ടതിരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ ഭൃഗ്ഗുഹമായ രോഗത്തെ ഏറ്റവുമധികം എന്നു ഐതിഹ്യത്തിലും കാണുന്നു. ഇയ്യായിൽ രണ്ടുസംഗതികളിൽ വിഷ്ണുചികാരോഗം പ്രാപ്തനായ ഒരു തട്ടിപ്പിള്ളിപ്പൊയ്ക്കിട്ടുള്ളത എന്നു അനുഭവമാണ.

മെസ്മറിസം (Mesmerism) കൊണ്ടുരോഗം മാറുന്നതും ഇനിക്കും മറ്റുചിലർക്കും അനുഭവമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ആയുർവ്വേദം കൊണ്ടു വിചാരങ്ങളുടെ വ്യാപാരം അവയുടെ നന്മതിനെയെ അനുസരിച്ചിരിക്കും എന്ന റിസ്സംഗം പറയാം. കാമക്രാന്ധാദികളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന തത്വജ്ഞാൻ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇപ്പോൾ സ്പഷ്ടമാവുന്നു. വിചാരങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ മറ്റൊരു വിശേഷം എന്നതെന്നാൽ, അവയെ എവിടക്കു കണ്ടുവോ, അവയുടെ ഫലിച്ചിപ്പുകളിൽ നിയന്ത്രിച്ചാൽ തന്നെ ഫലിക്കുന്നു. കാപ്പിരികളുടെ ഏകദേശം ഒരുതരം ആയുധമാണ്. അത ആരുടെ നേരെ പ്രയോഗിക്കുന്നുവോ, അവരിൽ ഫലിച്ചിപ്പുകളിൽ തിരിയെ വന്ന പ്രയോഗിച്ചവന്റെ തലയ്ക്കുതന്നെ കൊള്ളും. അതപോലെയാണു വിചാരങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും എന്നമാത്രമല്ല, സദാചാരന്മാർ അവയെപ്പോലെയുള്ള മറ്റു സദാചാരങ്ങളോടു കൂടിയേറും ഭുജിച്ചാരുന്മാർ അതപോലെതന്നെ തത്തുല്യങ്ങളോടു കൂടിയേറും ബലപ്പെടുന്നു. സദാചാരങ്ങളും ഭുജിച്ചാരുന്മാരും പരസ്പരവിരുദ്ധന്മാർ ആകയാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പാറയിന്മേൽ എറിഞ്ഞ പന്ത എങ്ങിനെ കൊണ്ടുവരികിൽ ഏതൊരു ദോഷവും ചെയ്യാതെ വളരെ ഉന്നതമായ മടങ്ങിവന്നു എറിഞ്ഞ ആളുടെ മേൽത്തന്നെ കൊള്ളുന്നവോ അപ്രകാരംതന്നെ സദാചാരങ്ങളോടു കൂടിയ ഒരാളുടെ

(ഉടന്ത)

കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണർ.

: 0 :

(2-2)

4. കോലർ, ഗോണ്ഡർ മുതലായ കാടന്മാർ പാർത്തുവരുന്ന ദിക്കിനു കോലവനം, ഗോണ്ഡവനം (Godwana) എന്നു പറയുന്ന തുപോലൊന്നേ കൊണ്ടു നിവസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യത്തിനു കൊണ്ടവനം എന്നു പേരുണ്ടായി എന്നും അതു കോങ്കവനം എന്ന സംസ്കൃതരൂപം ധരിച്ചു പ്രാകൃതത്തിൽ കോങ്കവണം എന്നായിത്തീർന്നു എന്നും കാലാന്തരത്തിൽ വകാരലോപത്താൽ കോങ്കണം എന്നരൂപത്തിൽ പതുവസിച്ചു എന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ വളരെ ഐക്യമുണ്ട്. കോണ്ടവനം കോങ്കവനം, കോങ്കവണം എന്നിരൂപങ്ങൾ കാലക്രമാനുരൂപമായി അതാതു കാലങ്ങളിൽ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ ശാസ്ത്രങ്ങളിലോ മറ്റോ എഴുതിട്ടുള്ള പ്രകാരം മേഖാമൂലമായി കാണിച്ചുല്ലാതെ ഈ അവയവാത്മ്യത്തിനു സമീകാരാർഹത ഇല്ല. ഈവിധത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള അത്മം ഏതുപദത്തിനും കല്പിക്കുന്നതു ദുസ്സാദ്ധ്യമാകയില്ല. രോഷകാരങ്ങൾ ഇല്ലാതെ വന്നശബ്ദത്തിലെ നകാരത്തി

നമുക്കു ഞങ്ങൾ വരുമ്പോൾ എങ്ങനെ? പ്രാകൃതത്തിൽ നാകാരമിപ്പാ
ത്തതുകൊണ്ടു സർവ്വത്ര ഞ്ഞാരുടെന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതു
സത്യംതന്നെ എങ്കിലും കൊങ്കവണമെന്നതിലെ വകാരലോപം
എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു പ്രാകൃതം ഉണ്ടായോ
അല്ലെങ്കിൽ പ്രാകൃതത്തിൽനിന്നു സംസ്കൃതരൂപമായ കൊങ്കണശ
ബ്ദം ഉണ്ടായോ എന്നുചോദ്യത്തിന്നും സമാധാനം ഇല്ല.

കോയമ്പത്തൂർ, മെമ്പൂർ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾക്കു കൊങ്ങുരാ
ജ്യം കൊങ്ങുനാടു എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രത്തിൽനി
ന്നു അറിയാം. കൊങ്ങുനാട്ടിൽ വസിക്കുന്നവർ കൊങ്ങരായിരുന്നു.
കാലക്രമേണ സമുദ്രം പടിഞ്ഞാട്ടു മാറിപ്പോകുന്നതോടും സഹ്യാദ്രി
യുടെ അടിവാരത്തിൽ വിസ്തീർന്നുവന്ന കടപ്പുറം വിജനമായിക്കിട
ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സഹ്യാദ്രിയിൽനിന്നു കൊങ്ങർ കടിയേറിപ്പാത്ത്
അതിനെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി എന്നു ഊഹിക്കാം. ഈ കൊങ്ങുരാ
ജ്യത്തെ പർവ്വതമങ്ങൾ കേരളത്തിൽ എന്നപോലെ കേരളത്തിന്റെ
ഉത്തരപ്രദേശങ്ങളിലും അഗ്രാഹതമായി പ്രവചപ്പെട്ടിരുന്നു എ
ന്നു അനുമാപ്താർ സംഗതിയുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സംഗതി ഭാഷാ
ശാസ്ത്രത്തെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം പ്ര
തിപാദിപ്പാൻ മറ്റു രേഖകൾ എന്റെവാശം ഇല്ല.

5. ഇന്ദുസാജു തന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ കൊങ്കണശബ്ദം കൊ
ങ്ക + ഞ = (കൊങ്ങ + ഞ) എന്നശബ്ദങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാ
യി എന്നു പറയുന്നു. കൊങ്ങ എന്നതിന്നു താഴ്ന്നതെന്നും ഞ എന്ന
തിന്നു ആശ്രയം ആധാരം എന്നും ആ മഹാൻ അർത്ഥം പറഞ്ഞി
രിക്കുന്നു. താഴ്ന്നതാൽ സഹ്യാദ്രിയുടെ അടിവാരത്തിൽ ഉള്ളവർ
കൊങ്ങർ ആകുന്നു. അവരുടെ ആവാസസ്ഥാനമായ ദേശത്തിന്നു
കോങ്ങ എന്ന പേരുണ്ടായി. ഈ അർത്ഥം യഥാർത്ഥമാകുന്നു എ
ങ്കിൽ പശ്ചിമതീരത്തു ബ്രാഹ്മണർ വന്നുകടിയേറിപ്പാക്കുന്നതിന്നു
മുമ്പായിട്ടു അവിടെയുള്ളവർ കൊങ്ങരായിരുന്നു എന്നും പശ്ചിമതീ

രിന്നു സാമാന്യമായ പേർ കൊങ്ങ എന്നായി എന്നും ബ്രാഹ്മ
ണർ ഈ പ്രദേശത്തു എത്തിയപ്പോൾ കൊങ്ങ എന്ന ദ്രാവിഡ
പദം സംസ്കൃതമാക്കി കോങ്കണ എന്നു സംജാതം ഉണ്ടാക്കി എ

ന്നും നിശ്ചയിക്കാം. ഈ നിശ്ചയം ദൃഢീകരിപ്പാൻ ഉള്ള മറ്റൊരു പ്രമാണം സപ്തകോങ്കണം എന്ന സംജ്ഞയാണു്.

കാരാടഞ്ചവിരാടഞ്ചമാരാടംകോങ്കണംതഥാ

ഹവ്യഗൗരൗരളവഞ്ചൈവകേരളഞ്ചേതിസപ്തകം ||

ഇങ്ങിനെ സപ്തകോങ്കണത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു ശ്ലോകം മേല്പടി നിഘണ്ടുവിൽ ഉണ്ടു്. സഹ്യാദികാണ്ടം ഉത്തരഹസ്തം നാമ അദ്ധ്യായം ശ്ലോകം ൪൭-൪൮-ൽ. സപ്തകോങ്കണത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കേരളാശ്വ തുലംഗാശ്വ തഥാസൗരാഷ്ട്രവാസിനഃ

കോങ്കണാഃകരഹാടാശ്വ കരനാടാശ്വബർബരാഃ |

ഇത്യേതേ സപ്തദേശാവൈ കോങ്കണാഃ പരികീർത്തിതാഃ ||

മേൽ ശ്ലോകത്തിലേ കാരാടം എന്നതു കരഹാടംതന്നെ. ഹവ്യഗൗരമെന്നതു ഹവീകരുടെ രാജ്യമായ കരനാടം (കണ്ണാടം) ആകുന്നു. തൗളവം എന്നതും തുലംഗം എന്നതും ഒന്നുതന്നെ. മാരാടം എന്നതു മഹാരാഷ്ട്രം എന്നതിന്നു പകരം എഴുതിയതാകുന്നു. മഹാരാഷ്ട്രം വിന്ധ്യാദിയുടെ തെക്കും ഗോദാവരിയുടെ വടക്കും സഹ്യാദിയുടെ കിഴക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന രാജ്യമാകയാൽ പശ്ചിമതീരത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ അടങ്ങുകയില്ല. വിരാടമെന്നതു വിന്ധ്യാദിയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന മത്സ്യരാജ്യത്തിന്റെ പേരാകയാൽ കോങ്കണങ്ങളിൽ അടങ്ങുകയില്ല. സൗരാഷ്ട്രമെന്നതു ഇപ്പോൾശുരത്ത് (Surat)എന്നു പറയുന്നനഗരത്തേന്നു്. ഈനഗരം മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള ദേശത്തിന്നു പരശുരാമക്ഷേത്രം എന്നുപേർ. സൗരാഷ്ട്രത്തിന്റെതെക്കു കോങ്കണമായിരുന്നു. ഇതിനെ ചിലപ്പോൾ വടക്കു കോങ്കണം തെക്കു കോങ്കണം എന്ന രണ്ടു ജില്ലകളാക്കിയിരിക്കുന്നു. വടക്കുകോങ്കണമായിരുന്നു അപരാന്തകമെന്ന പ്രാചീന രാജ്യം. തെക്കുകോങ്കണത്തിന്റെ തെക്കു അററത്തായിരുന്നു ഗോരാഷ്ട്രം, (ഗോപവനം, ഗോമന്തകം) എന്ന രാജ്യം. ഇതിപ്പോൾ പോർച്ചുഗീസ് നാട് ദൈവഗോവാ പട്ടണവും അതിന്നു ചുറ്റും ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളും ആകുന്നു. കോങ്ക

ണത്തിന്റെ കിഴക്കായിരുന്നു കരഹാടം, (കാഹ്വഡ) എന്നുഭേദം. ഗോരാശ്രത്തിന്റെ തെക്കുള്ള ഗോകണ്ഠം മുതൽ കന്യാകുമാരി വരെയുള്ള രാജ്യമായിരുന്നു കേരളം. അതു കാലാന്തരത്തിൽ കണ്ണാടം, തെന്തളവം, മലയാളമെല്ലെങ്കിൽ കേരളം എന്നു മൂന്നു രാജ്യങ്ങളായി പിരിഞ്ഞു. ഗോകണ്ഠം തുടങ്ങി ബ്രഹ്മാവരനദിവരെ ഹവീകരാജ്യം അല്ലെങ്കിൽ ഹവ്യഗം എന്നുപേർ പറഞ്ഞ രാജ്യം ആയിരുന്നു. ബ്രഹ്മാവർ നദിയുടെ തെക്കും പെരുമ്പഴം എന്ന ചന്ദ്രഗിരിനദിയുടെ വടക്കുംമുള്ള രാജ്യം തെന്തളവമായിരുന്നു. തെന്തളവത്തിന്റെ തെക്കായിരുന്നു കേരളം എന്ന രാജ്യം. പരശുരാമക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കുരാജ്യമായ ഈ കേരളത്തിൽതന്നെ ചലവിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയെ ഇവിടെ ഉപപാദിച്ചിട്ടു പ്രയോജനമില്ലായ്മയാൽ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വിഷ്ണുപുരാണത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ്തർജ്ജമയിൽ വിൽസൺ സാസ്തു സ്വപ്നകോങ്കണങ്ങളുടെ ചേതുകളിൽ കേരളം, തുല്യംഗം (=തുളുവം) ഗോരാശ്രം (ഗോവാ), കോങ്കണം, കരാടഹം, വരലത്തം, ബബ്ബരം, എന്നീഏഴുചേതുകൾ പറയുന്നു (Vol II.172 note). ബബ്ബര രാജ്യം ഏതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. വരലത്തം ഏതാകുന്നു ?

മേൽകാണിച്ച സംഗതികളിൽനിന്നു കോങ്കണമെന്നതു പശ്ചിമതീരത്തുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും സാമാന്യമായ പേരായിരുന്നതുകൊണ്ടു ആ പേർ വളരെ പ്രാചീനമായിരുന്നു എന്നും പിന്നെത്തരിൽ അവിടവിടെ പാർത്തു വരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ചേരിൽ നിന്നോ അവരുടെ ഭാഷ നിമിത്തമോ അവിടത്തെ ഉൽഭവം നിമിത്തമോ മറ്റോ ഭിന്നമായ ചേതുകൾ സിദ്ധിച്ചു എന്നും നിർണ്ണയിക്കാം. ഈ കോങ്കണമായ സാമാന്യനാമം നൽകപ്പെട്ട കാലത്തു വന്നു താമസിച്ച ത്രിഫോരൂപരവാസികളായ ബ്രാഹ്മണർക്കു കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണർ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചു. കോങ്കണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ ഗോരാശ്രം എന്ന ഗോവാ ഇവരുടെ വാസസ്ഥാനമായിരുന്നു.

കേവലാനിജ്ഞാനമായ പശ്ചിമതീരത്തിലേ പ്രദേശങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മണർ വന്നു വസിച്ചു എന്നും പിന്നത്തതിൽ ഇതര വർണ്ണരുടേവനും ചേർന്നു എന്നും സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം ഉപജീവനത്തിന്നു വേണ്ടി ബ്രാഹ്മണർ കൃഷി, വാണിജ്യം, ശില്പം, നെയ്യു മുതലായ സകലകൃത്യങ്ങളും തങ്ങൾതന്നെ ചെയ്തവെന്നും കൂടി സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ചെന്നത്തതിൽ ഇതരജാതിക്കാർ ചെയ്തപോന്ന പ്രവൃത്തികൾ അവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചു തങ്ങൾ സ്വസ്ഥരായി സുഖമനുഭവിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിൽ യുക്തിപോരാ. അതുകൊണ്ടു പശ്ചിമതീരത്തുള്ള ആദ്രിനിവാസികളിൽ ഭൂരിപക്ഷം കൊങ്ങരായിരുന്നു; ഇവരെ ബ്രാഹ്മണർ പിടിച്ചടക്കി തങ്ങളുടെ ദാസന്മാരാക്കുകയോ, ഇവരോടു യുദ്ധംചെയ്തു ഇവരെ മലങ്കാടുകളിൽ ഓടിക്കുകയോ, കീഴടങ്ങാത്തവരെ സംഹരിക്കുകയോ ചെയ്തു; ഉത്തര ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ ആയുർവാർ ചെയ്തിരുന്ന പ്രവൃത്തി ഇതായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഇവിടെയും ആയുർബ്രാഹ്മണർ അതേപ്രകാരം നടന്നു എന്ന് ഊഹിക്കാം. കോങ്കണ ബ്രാഹ്മണർ ഇങ്ങനെ കീഴടക്കിയ ഒരു വർഗ്ഗമാകുന്നു കുടമ്മി എന്നുകൂടും. കാലാന്തരത്തിങ്കൽ മറ്റുജാതിക്കാരുടെ ആക്രമത്താലും ശൗര്യപരാക്രമത്താലും അവരുമായിട്ടുള്ള സംപർക്കസമ്മേളനത്താലും കൊങ്ങർ എന്ന പദം പരശുരാമക്ഷേത്രത്തിൽ വിസ്മൃതമായ്തീർന്നു. അവർ വസിച്ചിരുന്ന ദേശത്തിന്നാമത്തിൽ മാത്രം നിഗ്രഹമായിലായി കിടന്നു. എന്നാൽ ഈ കൊങ്ങർക്കും കോങ്കണബ്രാഹ്മണർക്കും യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലെന്നു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ ആയുർവാദം കൊങ്ങർ ദ്രാവിഡദേശത്തിലേ കാടരായിരുന്ന ശുദ്രരും ആകുന്നു.

അങ്ങനെയും തലയണ മുതലായ മലയാളപദങ്ങളിൽ ഉള്ളതു കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിൽ വരുന്നതിന്നുമുമ്പു ഇവിടെ നടപ്പുള്ളതായ മലയാളമായിരുന്നു എന്നതിന്നു കോങ്കണശബ്ദം ഒരു തെളിവുവെന്നു. പുരാണങ്ങളിലും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലും ബ്രാഹ്മണരെ ശൗര്യരെന്നും ദ്രാവിഡരെന്നും രണ്ടുവലിയവർഗ്ഗങ്ങളാക്കി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വിസ്മയപര്യ്ത്തിന്റെ വടക്കുള്ളവർ ശൗര്യരും തെക്കുള്ളവർ ദ്രാവിഡരും ആകയാൽ ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ ക

ഒന്നാം ബ്രാഹ്മണർ നിവസിച്ചുവരുന്ന ദേശങ്ങളെ വിസ്തൃതി രണ്ടായി പിരിയുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഈ വിഭാഗം ബ്രാഹ്മണർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെ അയ്യഞ്ചായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ പത്തുവിധമാകുന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഓരോവിധം ബ്രാഹ്മണരിൽ രണ്ടെ പലപല അവസ്ഥാരേഖകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണജാതിതന്നെ. അസംഖ്യമായ് ത്തിന്നു അന്യോന്യസഹവാസത്തിന്നും സംപർക്കത്തിന്നും ഉതകാതെ അനേക കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കും മറ്റും കാരണമായി ഭവിക്കുന്നിയാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പുഷ്പസിദ്ധമായ ദശവിധത്വം മാത്രം ഇപ്പോഴും പ്രമാണിച്ചു വരുന്നതായാൽ വളരെ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ സൗകര്യം ഉണ്ട്.

ദ്രാവിഡർ, തൈലംഗർ, കന്നാടർ, മദ്ധ്യദേശക്കാർ ഈജർ എന്നീ അയ്യവിധക്കാർ ദ്രാവിഡന്മാരും സാരസ്വതർ, കാന്യകുബ്ജർ, ഉൽകലർ, മൈഥിലർ, ഗൗഡർ എന്നു അയ്യവിധം ഗൗഡന്മാരും ആകുന്നു.

“ദ്രാവിഡാ ശൈവ തൈലംഗാഃ കന്നാടാമദ്ധ്യദേശഗാഃ
ഈജരാശൈവ പഞ്ചൈതദ്രാവിഡാഃ പഞ്ചകന്ദ്രതേ । ൨
സാരസ്വതാഃ കാന്യകുബ്ജാ ഉൽകലാ മൈഥിലാശ്ച യേ
ഗൗഡാശ്ച പഞ്ചധാപൈവ ദശവിപ്രാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ ॥ ൩”

സഹ്യാദ്രിഖണ്ഡം ഉത്തരാഖം ഒന്നാം അദ്ധ്യായം ശ്ലോകം ൨-൦ ൩-൦. ഗൗഡന്മാരിൽ മറ്റൊരുവിധം വിഭാഗമുള്ളതും മേപ്പടി ഗ്രന്ഥത്തിൽതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനേയും ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

ത്രിഹോത്രാഹൃണിവേശാശ്ച കാന്യകുബ്ജാഃ കനോജയാഃ
മൈത്രായണാശ്ച പഞ്ചൈതേ പഞ്ചഗൗഡാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ ॥ ൪ ॥

കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ പഞ്ചഗൗഡന്മാരിൽ സാരസ്വതരാകയാൽ ഗൗഡസാരസ്വതർ എന്നു ചേരിവർക്കു സിദ്ധിച്ചു. ഇവർ സാരസ്വതീതീരത്തിൽനിവസിച്ചിരുന്നു. അവിടുന്ന് ആയുന്മാരുടെ പ

രാത്രമന്ദിരം കിഴക്കൻദിക്കുകളിൽ വർഷിക്കുന്നോറും ഇവരും കിഴി
 കോട്ടചെന്നു ഭട്ടവിൽ തിരുഹട്ട (Tirhatt) എന്നു ചേർപറയുന്ന
 ത്രിഹോത്രപുരത്തിൽചെന്നു നിവസിച്ചു. അവിടുന്നു ശ്രീപരശു
 രാമന്റെ ആ അനുപ്രകാരം പത്തു ഗോത്രക്കാർ ചുറ്റപ്പെട്ടുവിസ്താ
 ദ്രി കടന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു പശ്ചാതീരത്തുചെന്നു തെക്കോട്ടു ഗോ
 മാചലത്തിന്നു സമീപമുള്ള ഗോമാന്തകം, പഞ്ചത്രോശി, കശ
 സ്ഥലീ, കട്ടലി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിവസിച്ചു.

പശ്ചാൽപരശുരാമേണഹ്യാനീതാമുനയോദശ ॥ ൪൭ ॥

ത്രിഹോത്രവാസിനാശ്ചൈവപഞ്ചഗൗരധാന്നരാസ്മഥാ ।

ഗോമാചലേസ്ഥാപിതാസ്മേ പഞ്ചത്രോശാംകശസ്ഥലാം ॥ ൫൦ ॥

ശ്രീപരശുരാമൻ കൊണ്ടുവന്ന പത്തു ഗോത്രങ്ങളുടെ ചേർ
 പറയുന്നു.

ഭാരദവാജഃ കൗശികശ്ച വത്സകൗഡിന്ദ്രകാശ്വപാഃ

വസിഷ്ഠോ ജാമദഗ്നിശ്ച വിശ്വാമിത്രശ്ചഗൗരതമഃ ॥ ൪൯ ॥

അത്രിശ്ച ദശഗൃഷയഃ സ്ഥാപിതാസ്മത്ര ഏവഹി ।

ശ്രാദ്ധാത്മംചൈവയജ്ഞാത്മംഭോജനാത്മഞ്ചകാരണാൽ ॥ ൫൦ ॥

ഇവരുടെ കുലദേവതകളെ എവിടെഎല്ലാം സ്ഥാപിച്ചു എ
 ന്നപറയുന്നു.

മാഗ്രാമേ, കശസ്ഥലാം കട്ടലീനാമി, തൽപുരേ,

തത്രദേവോമഹാശ്രേഷ്ഠോ ത്രിഹോത്ര പുരവാസിനഃ ॥ ൫൧ ॥

ആനീതാഭാഗ്ഗുരേഷണവ ഗോമാന്താമ്യേഷ പവ്വതേ ।

മാംഗിരിശോമഹാദേവോ മഹാലക്ഷ്മീശ്ച ഹലസാ ॥ ൫൨ ॥

ശാന്താഭുഗ്നാചനാഗേശഃ സപ്തകോടിശപരഃ ശുഭഃ ।

തഥാചബ ഹലാദേവാഭാഗ്ഗുരേഷണതു ആനിതാഃ ॥ ൫൩ ॥

സ്ഥാപിതാ ഭക്തകാര്യാത്മം തത്രൈവചതുരസ്ഥലേ ॥

സഹ്യാദ്രിഖണ്ഡം ഉത്തരാലം ഒന്നാംഅദ്ധ്യായം

(തുടരും)

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.

ഉദ്യോഗാഗതിമിരം.

—:0:—

ചില ആളുകൾക്ക്, ഏതെങ്കിലും ഉയർന്ന തരത്തിലുള്ള ഉദ്യോഗമോ മറ്റോ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെ പുതു പരിചിതനായ കാണുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന അനാസ്ഥ അല്ലെങ്കിൽ അറിയാത്ത ഭാവമാണ് സാധാരണമായി 'ഉദ്യോഗാഗതിമിരം' എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. തനിക്ക് ഭരണവും ലഭിക്കുമ്പോൾ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെയോ, ബന്ധുക്കളെയോ വിസ്മരിക്കുന്ന സ്വഭാവം അത്യന്തം നീചവും നിന്ദാർഹവും ആണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മരങ്ങൾ താഴ്ന്നു ഫലങ്ങളാലേ,
പുനങ്ങൾ താഴ്ന്നു ജലങ്ങളാലും,
ധനങ്ങളാൽ സാധുജനങ്ങളും; കേൾ
ഗുണങ്ങളേക്കാൾ കളിവണ്ണമത്രേ."

എന്നാണല്ലോ ആപ്തവാചനം. മഹാനാരിൽ അഭ്യുദയം വിനയവിലാസത്തിന്റെ ഉദ്ദീപകമായിരിക്കുമുള്ള വിശേഷിച്ചും അവർ തങ്ങളുടെ അഭ്യുന്നതയെ സൂക്ഷ്മഗ്രാഹത്തിനായിത്തന്നെയാണ് വിനിയോഗിക്കുന്നത്.

കണ്ടാലുമാദിത്യൻദിച്ചുടൻ നൽ.
തന്മാരിനായ് ശ്രീദരമേകിടുന്നു;
ഉണ്ടാം സമൃദ്ധിക്കു സുഹൃത്തിൽ നന്മ-
യുണ്ടാക്കുകത്രേ ഫലമോത്തിടുമ്പോൾ."

എന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ആരോപിച്ചുവരുന്ന 'ഉദ്യോഗാഗതിമിരം' എന്ന ഒരു അപവാദം നൂറ്റിനൂറു തൊണ്ണൂറുവീതവും വെറും മിശ്രാകല്പിതമാണെന്നുള്ള വാസ്തവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ സ്വല്പം പ്രസ്താവിക്കാൻ ഭാവികുന്നത്.

ധനവത്ത്വം, അധികാരബലം, വൈദുഷ്യം, സമ്പാദ്യനിഷ്ഠ, ആത്മജ്ഞാനം മുതലായ ഗുണങ്ങളാൽ പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ അപസ്ഥയേപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ഇവ

രൈക്കാണ്ടു തിങ്ങട്ടെ ഓരോ കാഴ്ച സാധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും പ്രതിഫലം കൂടാതെ തന്നെ ഇവരുടെ ഗുണത്തിൽ നിവ്വാജം അഭിനന്ദിക്കുന്നവരും ആയി അസംഖ്യം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. അവർക്കെല്ലാവർക്കും ഇവരുടെ പരിചയത്തിൽ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഈ ആഗ്രഹം നിമിത്തം ഓരോരോ അവസരങ്ങളിൽ പലരും ഇവരെ കാണുകയും, പരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക പതിവാണ്. മുൻപിൽ പറയാപ്പെട്ട ധനവത്സലികളിൽ വച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഗുണവും തദനുരൂപമായ പ്രസിദ്ധിയും ഇവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവരുടെ സ്മരണ ഒരിക്കൽ മാത്രമെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ പാശാണരേഖ പോലെ പരിണതമാകുന്നതും സാധാരണമാകുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരം പരിചരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ അപ്രസിദ്ധിനിമിത്തമോ അഥവാ വീണ്ടുമുള്ള പരിചയക്കുറവിനാലോ അവരെക്കുറിച്ച് ആ പ്രളയനാശംകണ്ടാകുന്ന അറിവ് അചിരേണ നശിച്ചുപോകുന്നത് ഒട്ടും അസംഭാവ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു ദിക്കിൽചെന്നു എന്നിരിക്കട്ടേ. അപ്പോൾ അവിടത്തേ ഗൃഹസ്ഥനായ ഏതാനും ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നുകാണുകയും, തങ്ങൾ ഇന്നാണെന്നറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ ഒരു കാലത്തും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവരിൽ ആരെയെങ്കിലും കാണുമ്പോൾ തീരെ ഓർക്കാതിരിക്കുമോ ആകൃതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു പരിചയം തോന്നിയാലും ആൾ ഇന്നാണെന്നറിയാൻ അശക്തനായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നത് പ്രായേണ വളരെ സംഭാവ്യമാകുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ സ്മരണപോലെയല്ലാ അവരെക്കുറിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥനുള്ള അറിവാണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവരെ കണ്ടു പരിചയിച്ചതിന്റെ ശേഷവും അതിനു മുൻപിലും അതുപോലെ അനവധി ദിക്കുകളിൽ വച്ച് അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ അപ്രകാരം പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ പരിചയമെല്ലാം തൽക്കാലം എന്നപോലെ പിൻക്കാലത്തിലും ദൃഢമായി ഓർമ്മയിൽ നിൽക്കുന്നത് ഒരിക്കലും

സംഭവിക്കാവുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ള തത്വം നാം ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു മാന്യൻ ഒരു സദസ്സിൽ ചെല്ലുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ആ സദസ്സിൽ ഉള്ള പത്തോ പതിനഞ്ചോ ആളുകളെ പേരും തെഴിയിലും മറ്റും പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹവുമായിട്ടു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരേ വാക്കുകൊണ്ടും ഒരേ നോക്കുകൊണ്ടും ഒരിക്കൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഈ പരിചയം ആ മാന്യന്റെ മനസ്സിൽ എങ്ങിനെയാണ് ചിരകാലം നിലനിൽക്കുന്നത്? ഒരു വാഗ്ധാർ ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടുള്ള പല കുട്ടികളേയും പരിചയിച്ചിരിക്കും. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മറ്റൊരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ നിരമിക്കപ്പെട്ടാൽ അവിടെയും ആ പരിചയം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ പല പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും വാഗ്ധാരായിരുന്നതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം തനിക്ക് അതി പരിചിതനായ ഹിഷ്യനായാ യിരുന്നവരും കാലക്രമേണ ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും ഭേദം സിദ്ധിച്ചവരും ആയ അവരെക്കൂടാൽ ഒട്ടും ഓർക്കാതെ പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനേപ്പറ്റി ആശ്ചര്യപ്പെടാനുണ്ടോ? ഉദ്യോഗതിമിരം എന്നു പറഞ്ഞ് ജനങ്ങൾ സാധാരണമായി ഭൂഷിച്ചവരുന്നത് മിക്കവാറും ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടുള്ളതെന്നായ ബോധത്താലാണെന്നു പറവാൻ ഞാൻ ഒട്ടാ സംശയിക്കുന്നില്ല. “തുളുക്കാരനെ ഏല്പാവതം അരിയും; തുളുക്കാരനെ ആരും അറികയില്ല” എന്നുള്ള പഴമൊഴി വളരെ സാരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പ്രസിദ്ധനായിട്ടുള്ളവർക്ക് ദിവസംപ്രതി അഥവാ ക്ഷണം പ്രതി പരിചിതന്മാർ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുക സഹജമാണ്. ഒന്നോരണ്ടോ തവണ അവരുമായി ഉണ്ടാകിട്ടുള്ള പരിചയം കാലാന്തരത്തിൽ അവർ വിസ്മരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ധാരാളം സംഭവിക്കാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയാകുന്നു. അല്ലാതെ അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അറിയാത്തതാവം വാദിക്കുന്നതല്ല. ഒരാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ എന്നതും ഉണ്ടായി വരുമ്പോൾ നിരന്തരം നടത്തപ്പെട്ടേണ്ടവയായ കർത്തവ്യ കർമ്മങ്ങളും മാർദ്ദേശങ്ങളും കൂടി ആ എന്നതൃത്തോടൊന്നിച്ചു വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഇരിക്കുന്നതാണ്. ഈ അവസ്ഥയും മുൻപറഞ്ഞ വിസ്മരിക്കു കാരണമായിത്തീ

ന്നു. െം വാസ്കവം അറിയാതെ ചലതം നിഷ്കളങ്കനായ യോഗാഗതിക്കുറിച്ച് പൃഥാഭാഷാരോപണം ചെയ്യുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവരെ വാസ്കവം ധരിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ അസാധ്യമാണ്. അതൊന്നുമല്ല; അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ ധാരാളം അറിയാം. അദ്ദേഹം മരിക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ഗൃഹത്തിൽ വന്ന ഭക്ഷണംകഴിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോൾ കണ്ടാൽ അറിയാത്തത് വലിപ്പം വന്നതിനാലാണ്” എന്നു കേൾക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവർ മറുപടി പറകയില്ല. ഇവർതങ്ങളുടെ അപ്രസിദ്ധിയേയോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങൾ വീണ്ടും ആ പ്രളയിനെ അവസരം പോലെ കണ്ടാ എഴുത്തുകൾ അയച്ചോ തങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹവുമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പരിചയത്തെ ദുർലഭീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനേയോ ലേശംപോലും ആലോചിക്കയില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞാൽ കൊണ്ട് ഈ വിധം നാട്ടുമുള്ളവർ ആരുമെന്നായില്ലെന്നാണ് എന്റെ ആശയമെന്ന് വായനക്കാർ വിചാരിക്കയില്ലല്ലോ. അപ്രകാരമുള്ള നോട്ട്മാതം ലോകത്തിൽ ഉണ്ട്.

“ശ്രോത്രംനേത്രംവാക്ചി
 ലക്ഷ്മിലയിപ്പിച്ചിട്ടുനതത്തമോ?
 വിഷ്ണുസാദരിയായിട്ടുമവരും
 കൊല്ലുന്നില്ലെന്നതോക്കിലത്തമേ.”

എന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ മുൻവിവരിച്ച മാതിരിയുള്ള തെറ്റായ ധാരണയാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ജനങ്ങളെ അധികവും വഞ്ചിക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ചെറിയ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഉപസംഹാരത്തിൽ, ദൈവന്റെ മനോഹരിതയെന്നപ്രകാരമെന്നുള്ളത് അതിനെ നല്ലവണ്ണം പരീക്ഷിച്ചും പരിചയിച്ചും മനസ്സിലാക്കാതെ അവനിൽ ദോഷാരോപണം ചെയ്യുന്നത് അയോഗ്യമാണെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പ്രസ്താവിക്കാനുള്ളൂ.

കേ. സി. കേശവചിട്ട.

മലയാളഭാഷാപ്രവസ്ഥ.

— : 0 : —

ഹരിഃശ്രീ എന്നതും തോന്നാനാർ പ്രായേണയില്ലിഹ 1
ശരിയായ് സ്തവ്യാം തോന്നാൻ ചുനരഞ്ജിനെ ॥

മേലെഴുതിയ വിഷയ്യാമത്തെ നാലുവിധമായി പദമേറ്റാ
ലെയുത്തക്കവണ്ണം ഉദ്ദേശിച്ചു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 1 മലയാളഭാ
ഷാ + അപ്രവസ്ഥ. 2. മലയാളഭാഷാ + പ്രവസ്ഥ. 3. മലയാള + ഭാ
ഷാ + അപ്രവസ്ഥ. 4 മലയാള + ഭാഷാ + പ്രവസ്ഥ. എന്നിങ്ങിനെ
യാകുന്നു നാലുവിധം. അതാവിതു:— 1. മലയാളഭാഷയുടെ അ
നിശ്ചിതഭാഗമെന്നും, 2. മലയാളഭാഷയുടെ നിശ്ചയം വരുത്തേ
ണ്ടഭാഗമെന്നും, 3. മലയാളത്തിലേയും, ഭാഷ എന്നുമാത്രംകൂടി
സാധാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്ന മലയാളഭാഷയിലേയും, അനി
ശ്ചിതാംഗമെന്നും, 4. മലയാളത്തിലേയും, ഭാഷയിലേയും, നി
ശ്ചയംവരുത്തേണ്ട അംശമെന്നും യഥാസംഖ്യമായി എടുക്കേണ്ട
താകുന്നു. ഇതിൽ മലയാളം, എന്നപദത്തെത്തന്നെ മലയാളഭേ
ദം, എന്ന അർത്ഥത്തിലും, മലയാളഭാഷ, എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉ
പയോഗിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? എന്നാൽ ആ പദം ദേശപരമായിവരു
മ്പോൾ മലയാളം, എന്നുമാത്രമല്ലാതെ വേറേവിധം ഏഴുതിക്കാ
ണാനില്ലാ. ഭാഷാപരമായിവരുമ്പോഴാകട്ടെ, 1. മലയാളം, 2. മ
ലയാഴം, 3. മലയാഴു, എന്നും മറ്റും കാണുന്നുണ്ട്. ഇത് ദേശപ
രമായി വരുമ്പോഴേതെ വ്യപ്തത്തി, 1. മല + അല എന്നും, 2. മ
ല + ആഴം എന്നും മറ്റും ഭേദപ്പെടുന്നു. മല + അല എന്നെടുക്ക
മ്പോൾ മലകളും, അലകൾ എന്നതിരുകൾ ഉള്ള കടൽകളും,
അധികമായ ദേശമെന്നും, മല + ആഴം, എന്നെടുക്കുമ്പോൾ മല
കളും താണ പ്രദേശങ്ങളും ഇടകലനുള്ള ദേശമെന്നും അർത്ഥം
കൊള്ളുന്നു. മലയാളം, എന്നതിനെ ഭാഷാപരമായെടുക്കുമ്പോൾ
താദൃശദേശീയഭാഷയെന്നും, മലയാഴം, എന്ന ഭാഷാനാമം, മ
ല + ആഴം, എന്നെടുത്ത്, മല, എന്നതിന്ന്, മലപ്രദേശം, എ
ന്നും, ആഴം, എന്നതന്ന്, ആൾ എന്ന ക്രിയാധാതുവിൽനിന്നും
ഭരണം എന്നർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നതിനാൽ താദൃഗ്രാജ്യമെന്നും എടു

ത്ത്, പിന്നെ ലക്ഷണമായി തദ്ദാജ്യമെന്നും ഭാഷ, എന്നും, മലയാളം, എന്ന ഭാഷാനാമം, മലയാഴം, എന്നതിലെ, ഴ, ഭൂഷിച്ച്, യ, എന്നായിത്തീർന്നതായും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനി മലയാളഭാഷയുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഉല്പത്തിവിഷയത്തിൽത്തന്നെ പ്രാചീനവിദ്വാന്മാരുടെയും നവീനവിദ്വാന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഭേദിക്കുന്നു. കോവുണ്ണി നെടുങ്ങാടി മുതലായവർ മലയാളഭാഷയുടെ മാതൃസ്ഥാനം സംസ്കൃതത്തിനും ഉപമാതൃസ്ഥാനം തമിഴിനും കല്പിക്കുന്നു. ഡാക്ടർ ഗുണ്ടൂട്ട്, പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, മുതലായവർ മലയാളത്തിന്റെ മാതൃസ്ഥാനം തമിഴിനും ഉപമാതൃസ്ഥാനം സംസ്കൃതത്തിനും കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ ഗുണ്ടൂട്ട് സാജ്, മലയാള പ്രാകരണം, അക്കാദമിക് മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി മലയാളത്തിലേ മിഷഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയാകട്ടെ, മലയാളത്തിന്റെ മാതൃസ്ഥാനം വഹിച്ച തമിഴിൽകൂടി ഭാഷാചരിത്രവും ഗ്രന്ഥസമുച്ചയചരിത്രവും വ്യവസ്ഥിതമായിട്ടില്ലാതിരിക്കെ മലയാളഭാഷയുടെയും ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിന്റെയും ചരിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചാനായി മലയാളത്തിലേ തുലാഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും പരിശോധിച്ച് ആ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ച് മൂന്നാംഭാഗത്തിനുള്ള സാമഗ്രികൾ ഒരുക്കിവരുമ്പോൾ മലയാളത്തിന്റെ ഭാഗ്യക്കരവിനാൽ എന്നു തോന്നുവണ്ണം ചരമഗതി അടുത്താറെ മൂന്നാംഭാഗം അച്ചടിപ്പിക്കുന്ന ഭാരം മറ്റു ചിലരെ ഏല്പിച്ചുവെച്ച് മരണം പ്രാപിച്ചതായി കാണുന്നു. ഈ മൂന്നാംഭാഗത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ സകലവും ഒരുക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ ഇതുവരെ അച്ചടിപ്പിപ്പാൻപോലും മറ്റുള്ളവർ ശ്രമിക്കു ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ദൈവികധർമ്മത്തെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളക്കു മറ്റുള്ളവർക്കു തമ്മിലുള്ള ഭാഷാശ്രദ്ധാഭേദത്തെക്കുറിക്കുന്നതിനാലും ഭാഷാപ്രതിവിഷയത്തിലും മറ്റും ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടേ അഭിപ്രായം അനുഭവസിദ്ധമായിരിക്കുവാനും പ്രാചീനാഭിപ്രായം പൂർവ്വപക്ഷമായും നവീനത്തെ സിദ്ധാന്തമായും പരിണമിക്കുന്നു.

പിന്നെ മലയാള അക്ഷരമാലാ വിഷയത്തിലും പഴയ നടപ്പിനെക്കാൾ പുതിയ നടപ്പുതന്നെ അധികം നന്നായിരിക്കുന്നു. പണ്ട്, എ, ഏ, ഒ, ഓ, ഈ ഹ്രസ്വ ദീർഘങ്ങളെ “സംസാരദാഷ”യിൽ മാത്രം ദേദപ്പെടുത്തി ഉച്ചരിക്കയും “ഏഴുത്തുദാഷ”യിൽ ആ രണ്ടു ദീർഘങ്ങളെയും ഹ്രസ്വങ്ങളാക്കി ഏഴുതിവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈനടപ്പ് സംസ്കൃതത്തിൽ ആ രണ്ടിലും ദീർഘം മാത്രമുള്ളതനുസരിച്ചോമറോ ആയിരിക്കാം. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഈ ഹ്രസ്വദീർഘങ്ങൾ ദേദപ്പെടുത്തി ഏഴുതിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചില അപരിഷ്കൃത ലേഖകന്മാർ ഇപ്പോഴും പഴയനടപ്പനുസരിക്കുന്നത് നന്നല്ല. ഋ, ഈ, ഞ, ഈ, ഈനാലായിരുകൾ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽ ഋ, മാത്രം സാധാരണ മലയാളത്തിൽ കാണുന്നതല്ലാത്ത മറ്റു മൂന്നും കാണാത്ത കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ ആകയാൽ മലയാളസ്വരം പരിമുനിൽ, ഋ, ഒന്നാഴിച്ച് മറ്റു പന്ത്രണ്ടും തമിഴ്സ്വരം തന്നെ. അം, അഃ, ഈരണ്ടും സംസ്കൃതത്തിലേപ്പോലെ തമിഴിലും ഉണ്ടുതാനും. മലയാള വൃഞ്ജന വിഷയത്തിൽ തമിഴും സംസ്കൃതവും സമമായി ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. മലയാളവൃഞ്ജനം മുപ്പത്തേഴ് എന്ന പക്ഷം, അതിൽ പതിനെട്ടു തമിഴ് മെയ്യും പത്തൊമ്പത് സംസ്കൃത വൃഞ്ജനവും ആകുന്നു. ആ പത്തൊമ്പതിൽ ച, ണ, ഇവ സംസ്കൃതത്തിൽ രണ്ടെങ്കിലും തമിഴിൽ ഒന്നാകുന്നതിനാൽ മലയാളത്തിലേ സംസ്കൃത വൃഞ്ജനവും പതിനെട്ടുതന്നെ എന്നു പറയാം. ഈ രണ്ടക്ഷരങ്ങൾ മലയാള ഏഴുത്തിലും ഉച്ചാരണത്തിലും രണ്ടും തമിറും ഏഴുത്തിൽ ഒന്നും ഉച്ചാരണത്തിൽ രണ്ടും ആയിരിക്കുന്നപോലെ ന, എന്ന് തമിഴിനും സംസ്കൃതത്തിനും പൊതുവായ വൃഞ്ജനം മലയാള ഏഴുത്തിൽ ഒന്നും ഉച്ചാരണത്തിൽ രണ്ടും, തമിഴെഴുത്തിൽ രണ്ടും ഉച്ചാരണത്തിൽ ഒന്നുമായിരിക്കുന്നു. ഈ നകാരത്തെ തമിറും രീതി അനുസരിച്ച് മലയാളം ഏഴുത്തിലും രണ്ടാക്കി “ണ” എന്ന് ഒരു വൃഞ്ജനം കല്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന “കേരളചാണിനീയാ”ഭിപ്രായം ഉത്തമംതന്നെ എങ്കിലും നടപ്പായി വരാത്തത് നന്നല്ലല്ലോ!

മേൽ ഇതിൽ ഓരോന്നു പിടിച്ചു തുടരാമെന്ന് ആദ്യത്തെ തൊട്ടു മെഴു
ന്നു. പിന്നെ, കണ്ണ, കണ്ണ, കണ്ണ, കണ്ണ, എന്നിപ്പോൾ നാലുവിധ
മെഴുതിവരുന്നതൊപ്പാം ചണ്ട്, കണ്ണ, എന്നുമാത്രം എഴുതിവന്നതി
നെ ഇപ്പോൾ മറു മൂന്നു മാതിരിയിലും എഴുതിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന
തിൽ വെച്ച് “കേരള പാണിനിയാ”ദിപ്രായപ്രകാരം, “കണ്ണ”
എന്ന രൂപം ഉത്തമമാണെങ്കിലും നടപ്പാക്കാത്തത് കഷ്ടമല്ലേ?
നാപ്പുത്തിക്ക, പ്രപ്പുത്തിക്ക, എന്നിത്യാദി മുമ്പഴുതിയിരുന്നതിപ്പോ
ൾ നിവർത്തിക്ക, പ്രവർത്തിക്ക, എന്നെഴുതിത്തുടങ്ങുന്നത് എത്ര നല്ല
ത്? ഈ പരിഷ്കാരം ഒന്നാമതായി മഹാമഹിമശ്രീ. കേരളീയ കാളി
ദാസ” കൃതമായതിനാലായിരിക്കാം പ്രചാരത്തിലാകുന്നത്. ചുര
ക്ക, ചുരയ്ക്ക, ചുരക്ക, ചുരയ്ക്ക, എന്നീനാലും, ചുരക്ക, എന്നുമാത്രം
മുമ്പഴുതിവന്നതിനെ ഇപ്പോൾ മറു മൂന്നു മാതിരിയിൽ കൂടി എഴു
തുന്നതിനാൽ ഗുണമുണ്ടല്ലോ? ചെടി, ചേടി, ഈ രണ്ടും മുമ്പ്, ചെ
ടി, എന്നുമാത്രം എഴുതിവന്നതിപ്പോൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നത് എത്ര
സുകരമാണ്? കൊട്ട, കോട്ട, ഇവ രണ്ടും മുൻ, കൊട്ട, എന്നുമാത്ര
മെഴുതിയതും നന്നല്ലല്ലോ?

പിന്നെ മലയാള പദങ്ങളുടെ വിഷയത്തിലും പുറപ്പെട്ടിട്ടു
ന്നെക്കാൾ ഇപ്പോഴത്തേ നടപ്പുതന്നെ പരിഷ്കൃതമായിരിക്കുന്നു.
ആദികാലത്തേ മലയാള ഭാഷാ രീതികാണിക്കുന്നതായി പ്രസിദ്ധ
പ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒന്നുകൊണ്ടാത്തതിനാൽ വളരെക്കാലം മുമ്പ്
എഴുതപ്പെട്ടതായി കാണുന്ന ചിലശിലാശാസനങ്ങൾ, താമ്രശാ
സനങ്ങൾ, മുതലായവയെ മാതൃകയായി എടുത്തുനോക്കുമ്പോൾ
അക്കാലത്തേ മലയാളഭാഷ എഴുതിവന്ന അക്ഷരംകൂടി ഇപ്പോഴ
ത്തേ “ആയ്യാക്ഷരം” എന്ന മലയാള അക്ഷരമല്ല. ആയ്ച്ചിഴ
ത്തെന്ന് ഗ്രന്ഥാക്ഷരമെന്നും മലയാളാക്ഷരമെന്നും പക്ഷാന്തര
ങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടുതാനും. തുഞ്ചന്റെ “ഫെറിനാമ”ത്തിൽ “അമ്പ
ത്തൊരക്ഷരവും” എന്നത് ഗ്രന്ഥാക്ഷരമാലയിലും അമ്പത്തിമൂന്നു
ക്ഷരം മലയാളം അക്ഷരമാലയിലും ഉള്ളതാകയാൽ എഴുത്തക്ക
രം മററുംകൂടി എഴുതിവന്നതായി കാണുന്ന ആയ്ച്ചിഴത്തെപ്പറ്റി.

“ഗ്രന്ഥാക്ഷരം” എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. വട്ടെഴുത്തു, കോലെഴുത്തു, ഇവനിവേയും ഭാഷാരീതിതുലോം തമിരരീതി അനുസരിച്ചുകാണുന്നു. അതാറിത്:—

1. “മേകാ:തവർ ചട്ടണത്ത ഇരവികുന്തനാകിയ ചേരമാൻ
ലോകപെരുമ്പട്ടിക്ക മണിഗ്രാമപ്പട്ടം കൊടുത്തോ”. 2. “നാ
വുവാരി ചകത്തും വിളക്കും പൂമിയാകകാരാഴ്ച്ച കൊടുക്കുമെട
ത്തും കൊപ്പുതവാരം അഞ്ചവണ്ണവും മണിക്കിരാമവും കൊറാവതാ
ക”. എന്നും മറുമെഴുതിവന്നു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞാറെ തിരുവർ
താഴൂർ ആദിത്യാമ്മ മഹാരാജകൃതമെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കു
ന്ന “രാമചരിതം” പോലുമായ മലയാള ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും
തമിരപദങ്ങളും മറ്റും ബഹുലമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പൂത്തം
കൂടി ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതായി തമിഴ്
പേ “വിരുത്തം” എന്നു കവിതാരീതിയെ അനുസരിക്കുന്നു. ഉദാ
ഹരണം:—

“നേകരിതൻകണ്ണുനീര നലമെഴുതുകുന്നേൻ ഞാൻ
ഇകളിൽ വെന്നിനാച്ചെന്നെപ്പാർ ഇരാപണനിയമ്പകേട്ട
മുകിലൊലിച്ചതറുഞ്ചൊപ്പാൽ മനിന്തവൻ തനയസ്ഥാരിൽ
തികച്ചതമുടയോനാകും തിരിചിരാവിതുമോഴിന്താൻ.”

എന്നും മറുമെഴുതികാണുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയ കാലത്ത് മ
ലയാളമെഴുതിവന്നത് കേവലം വട്ടെഴുത്തിലോ കോലെഴുത്തിലോ
അല്ലെന്നും ആയ്ക്കു എഴുത്തിലായിരിക്കണമെന്നും ഇതിലേ “സ്ഥ” എ
ന്നക്ഷരം ഉള്ളതുകൊണ്ടും മറ്റും ഉറപ്പായിവരുന്നു. എന്നാൽ
ആദ്യകാലത്തേരാമശാസനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞവറ്റിലും പ്രാരം
ഭത്തിൽ “നേരി:ശ്രീഗണപതയേനമഃ” എന്ന് ആയ്ക്കാക്ഷരത്തിൽ
എഴുതിയിട്ട് പിന്നെ വട്ടെഴുത്തും കോലെഴുത്തും കലന്ന് മലയാള
മിഴ്ക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതിനാൽ ആയ്ക്കാ
ക്ഷരം അക്കാലത്തേ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. എങ്കിലും അപ്പോഴു
ത്തെ മലയാളപദവാക്യങ്ങളിൽ മിക്കതും രാമിഴായിരുന്നതുകൊണ്ടു
സംസ്കൃതാക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടുള്ള ആയ്ക്കാക്ഷരങ്ങളുടെ ആവശ്യം മല
യാളത്തിൽ ഏറെ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും അപ്പോഴേതേ മലയാളി

പ്രവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് കവിതകൾ എഴുതിയത്. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് കവിതകൾ എഴുതിയത്.

“പാലാഴിമാതൃതാൻ ചാലിച്ചുപോയന്ന
കോലാധിനാഥനാദയവർമ്മൻ” ഇത്യാദി.

ഏകിലും മലയാളത്തിൽ “ആട്ടക്കഥ” (കഥകളി) എന്നരീതി ആട്ടാ കല്പിച്ചു നടക്കിയ മഹാമാജാദി കൃതികളാൽ ഭാഷയിൽ ശുദ്ധസംസ്കൃത, പ്രാകൃത, ശ്ലോകാദികളും സംസ്കൃതാലങ്കാരങ്ങളും മറ്റും ചേർത്തുതുടങ്ങിയത് മലയാളഭാഷാസ്വരൂപത്തിന് രേഖകാരന്തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു. പിന്നെത്തരിൽ മലയാളഭാഷാസ്വരൂപവ്യവസ്ഥ ഒന്നാമതായി വരുമെന്നത, കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരുടെ സമകാലികനായി ചിലർ ചൊന്നു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും പണിക്കരുടെ ഭാഷാരീതിയിൽനിന്നും തന്റെ ഭാഷാമീതിക്ക് വളരെ ശുദ്ധിപരുത്തിയിരിക്കുന്നതും മലയാളികൾക്ക് അക്കാലംവരെ സ്വഭാഷയിൽ ചുരങ്ങാദികൾ ഒന്നമില്ലാത്ത “കമ്പരമായണം” മുതലായത് വായിച്ചറിഞ്ഞ് നിവന്നിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുനീക്കി ആതനമായി മലയാളത്തിൽ രമായണം, ഭാഗവതം, മുതലായ സർഗ്ഗനമങ്ങളെ രചിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ, തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻതന്നെ. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഭാഷാമീതി ശുദ്ധമലയാളത്തിന്റെ പ്രഥമമാതൃകയായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ:—

1. “അൻപേണമെൻമനസി ശ്രീനീലകണ്ഠത
മന്ദോരുഹാക്ഷമിതിവാഴ്ത്തുന്നൊരുമിഹ
അമ്പത്തൊരക്ഷരവുമോരോന്നിതെൻമൊഴിയിൽ
അമ്പോട്ടുചേർക്കു ഹരിനാരായണായനമഃ”

2. “മനക്കോട്ടുവാഴും മഹാമാനശാലി
മനക്കാമ്പിലേററം കൃപാവാരിരാശി
ഇനിക്കാശ്രയം ബാലരാമാദിധാനൻ
നിനയ്ക്കുന്നതെല്ലാം വരുത്താൻകരുത്തൻ.”

എന്നീരീതിയിലായിരിക്കുന്നു. എഴുത്തശ്ശനും തമിഴിലേ “ചൈക്കിളിക്കണ്ണി” മുതലായ മനുഷ്യകളുടെ മറയയുള്ള “കിളിപ്പാട്ട്” എന്നരീതി ആട്ടുമായി കല്പിച്ചു നടക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തമിരരീതി തീരെവിട്ട് സംസ്കൃതമനുഷ്യകളെ അനുസരിച്ചും മലയാള

ത്തിൽ അനേക കവിതകൾ ഉണ്ടാക്കി കാണുന്നു. എഴുത്തച്ഛന്റെ കാലഘട്ടത്ത് മലയാളഭാഷക്ക് സംസ്കൃതസഹായത്താൽ തമിഴിന്റെ കീഴടക്കം തുടർവാങ്ങിട്ട് സ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ തുഞ്ചനായിട്ട് മലയാളഭാഷാസ്വരൂപസ്വഭാവങ്ങളെ വരുത്തിയശേഷം കഞ്ചൻനമ്പിയാർ മലയാളഭാഷയിൽ “തുളുൽ” എന്നൊരു പുത്തൻ ഹന്ദസ്സസ്വരൂപം നിർമ്മിച്ച് ചേർത്തതായി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഭാഷയ്ക്ക് തുഞ്ചനെക്കാൾ അധികമായ ശുദ്ധീകരണത്തിന്റേതായി കാണുന്നില്ല.

ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളത്തിലാകട്ടെ “കേരളീയ കാളിദാസ” രായിട്ട് ഒന്നാമത് സംസ്കൃതനാടകാദികളെ മലയാളതജ്ജമപെയ്ത് അവരെ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിൽ സാധാരണ മലയാള വിദ്വാന്മാർ ചെയ്യുന്നപോലെ ചുസ്തകാരംഭമുതൽ അവസാനംവരെ ഭരേദണ്ഡാകാരമാക്കാതെ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനം കൂടിയുള്ളതിനാൽ ഇംഗ്ലീഷ് ചുസ്തകരീതി അനുസരിച്ച് ഗദ്യപദ്യാദി വേർപാടുകളും അല്പവിരാമാദി ചിഹ്നങ്ങളും വരുത്തിത്തുടങ്ങിയത് ഭാഷയ്ക്ക് ഒരു വിശിഷ്ടാലംകാരമായിരിക്കുന്നവല്ലോ? ഈ ചിഹ്നങ്ങളുടെ പലം “സംസാരഭാഷ”യിൽ സ്വരഭേദംകൊണ്ട് പാമരജനവും വരുത്തുന്നുണ്ട്. “എഴുത്തുഭാഷ”യിലാകട്ടെ ഈവക ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാത്തതാൽ “അല്പവിരാമം ആളെക്കൊന്നു” എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപോലെ ചില പദവാക്യങ്ങൾ ഭരതംങ്ങളായോ, നിരതംങ്ങളായോ, വിചരിതാത്മങ്ങളായോ, ഭവിച്ച് പന്ധിതനാക്കുപോലും തത്വം ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമായിവരുന്നു എന്നാൽ പാമരന്മാരുടെ വിഷയം പറയാനുണ്ടോ? ഈ പ്രയാസമുണ്ടാകാതിരിപ്പാനായി ഇപ്പോൾ ചില ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന ദൃഷ്ടിയിൽ ഇതുവരെ ദേവനാഗരി അക്ഷരത്തിലുള്ള ചുസ്തകങ്ങളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്ന “അവഗ്രഹം” എന്ന ചിഹ്നവും, ധ്വജമായാലും സമസ്തമായാലും ഓരോപദം കഴിഞ്ഞാൽ അല്പം സ്വലം വിടുന്നതിൽ നാഗരി എഴുത്തിലുള്ള ചുസ്തകങ്ങളിലേപ്പോലെ ഒരു ധ്വജവസ്ഥയും മറ്റും വരുത്തിയാൽ ഏറെനാണ്. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ആദിമഭാഷ

യിലെ, മകാതേവർ, ഇരവി, ആകിയ, കൊടുങ്ങോം, പൂമി, കാരാ
 ണ്ണ, ഏടത്തു, കൊപ്പത, കിരാമം, കൊരംചന്താക, എന്ന പട്ട
 യ പ്രയോഗങ്ങളും, നകരി, നീര, ഇരാവണൻ, പതം, തിരി
 ചിരാ, എന്ന രാമചരിത പ്രയോഗങ്ങളും, മനസ, അരുളാലെ,
 എന്ന കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കർ പ്രയോഗങ്ങളും, മഹാദേവർ, രവി, ആ
 യ, കൊടുത്തു, ഭൂമി, കാരായ, ഇടത്തു, കൊപ്പര, ഗ്രാമം, കൊര
 വുതാക, എന്നും, നഗരീ, നീരിനെ, രാവണൻ, പദം, ത്രിശ'രസ്സ്,
 എന്നും, മനസാ, അരുളാൽ, എന്നും ദേവപ്പെടുകയും, ഏഴ്, ഇക
 ൾ, ഇയമ്പ, പതറും, മുനിതു, തിക, മൊഴിത്താൻ, എന്ന രാമച
 രിതത്തിലേ തമിര പ്രയോഗങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാതാക
 യും ചെയ്തുവരുന്നു. തനയസ്വാരിൽ, എന്ന രാമചരിതപ്രയോഗം
 അസംബന്ധമായി കാണുന്നതിനാൽ അത് കവിതയെന്ന പ്രയോ
 ഗിച്ചതോ, അച്ചടിപ്പിഴയോ, എന്നറിവാൻ ചാടില്ലാതിരിക്കുന്നു.
 മനസ, എന്ന് കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരുടെ പ്രയോഗമായി കാണുന്ന
 തും അച്ചടിപ്പിഴയായിരിക്കണം. അർദ്ധേണം, എന്ന് ഏഴുത്ത
 ശ്ശന്റെ കൃതിയിൽ കാണുന്നത്, വ, എന്ന അക്ഷരം, ന്പ, പ, പ,
 എന്നു രണ്ടുമാതിരിയിൽ കൂടി ഇപ്പോഴും ഏഴുതിക്കുന്നുണ്ടെന്നതിനാൽ
 കവിതയെന്ന പ്രയോഗിച്ചതായിരിക്കാം. അദ്വൈതവിദ്യാനാഥം,
 അമ്പ്, എന്നതും, അൻപ്, എന്നതും അദ്ദേമായി ഏഴുതിവരു
 ന്നതിനാൽ അത്ഭുതവചനത്തിൽ അന്നാ ശ്രദ്ധയായി വ്യഭിചരിക്കേണ്ടി
 വരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, അമ്പത് എന്നതെന്ന ഇപ്പോഴും ചിലർ
 ഐമ്പത് എന്നും, ഐമ്പത്, എന്നും, അമ്പത്, എന്നും ഏഴു
 തിവരുന്നതിനാൽ വ്യവസ്ഥയില്ലാതാകുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, ഐം
 പത്ത്, എന്ന തമിരപദം ദേവിച്ച് മലയാളത്തിൽ അമ്പത് എ
 ന്നായിരിക്കുന്നതിനെ വീണ്ടും തമിരരൂപമാക്കുന്നതുകൊണ്ട് മല
 യാളത്തിന്മേൽ തമിഴിന്നില്ലാതായി പോയ ദൈവികാരത്തെ മല
 യാളം തന്നെ പുനർജീവിപ്പിക്കുയാണല്ലോ? ഒരു ഉപദാഷക്ക്
 മാതൃദാഷയോടുള്ള സാമ്യത്തെ കഴിയുന്നതും ചുരുക്കിയാലെ സ്വാ
 തന്ത്ര്യം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളു. ആകയാൽ തമിഴ്, സംതസ്തം മുതലായ
 ഭാഷകളിൽ നിന്നും മലയാളത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾക്ക്

മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകരൂപമുണ്ടായിരിക്കെ അതാതു ഭാഷാരൂപം ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഭാഷക്കു ഭോഷം തന്നെ. എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നുൾഭവിച്ച പ്രാകൃതഭാഷാപദജനന രീതിക്ക് പ്രവസ്ഥയും വ്യാകരണവും ഉള്ളതുപോലെ ഓരോ മൂലഭാഷോൽഭുത മലയാളപദങ്ങൾക്ക് പ്രവസ്ഥയേല്പട്ടു കാണാത്തതിനാൽ “മഹാജനോയേനാഗതസ്സപന്മാഃ” എന്ന ന്യായമനുസരിക്കാതെ സാധാരണ നാട്ടുപ്രായിരിക്കുന്നതിനെ വിട്ട് ഭാഷ വഷളാക്കുന്നത് കഷ്ടമല്ലേ? എന്നാൽ ഈവിഷയത്തിൽ “അച്ചടിപ്പിശാച്” എന്നിരട്ടീച്ചിൽ പറയുമ്പോലെ അച്ചുപിഴ എല്ലാഭാഷയിലും കാണുമെങ്കിലും മലയാളം അച്ചടിക്കാർ ഭാഷാദൃഷ്ടണത്തിൽ കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അൻപേണം, എന്നതും അച്ചടിയെത്തറായിരിക്കണം.

ചിന്ന പല പദങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്ന സന്ധി, സമാസം, വാക്യം, ഇത്യാദിവിഷയങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന മറ്റൊരു ഭാഷാ തമിഴിനെ അനുസരിക്കുന്നതല്ലാതെ സംസ്കൃതത്തെ അധികമനുസരിക്കുന്നില്ലാതിരിക്കെ ചിലർ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ‘മാപ്പിളയുടെ കുടുമയും വടകന്റെ താലിയും ചേർത്തുകെട്ടുക’ എന്നപോലെ മലയാളത്തിൽ, “കോചുരുട്ടവെച്ചേൻ” “ധാവതിചെയ്തു” “അരയന്നപ്പരിവൃഡം” “ഏതേമുറിമാർ,” എന്നുമാറ്റം പ്രയോഗിക്കുന്നത് ഭാഷാദൃഷ്ടണമല്ലേയോ? ഹനുസ്സ്, അലങ്കാരം, ദശരൂപകം, ഈ വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രം മലയാളം സംസ്കൃതത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവ്വറ്റിൽ അലങ്കാരവും ദശരൂപകവും മലയാളത്തിന്നു പ്രത്യേകം ഇതു വാക്യ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും ഹനുസ്സുകൾ ചിലത് മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകമുണ്ടായിരിക്കെ അവറെയും പ്രബലപ്പെടുത്താതെ അപ്രധാനികന്മാർ ഗതാനുഗതികന്മാരായി സംസ്കൃതത്തെത്തന്നെ അവലംബിക്കുന്നതും കഷ്ടംതന്നെ. എന്നുതന്നെയല്ല ചില സംസ്കൃതപക്ഷപാതികൾ മലയാളത്തെ സഹായിപ്പാൻ വന്ന സംസ്കൃതത്തിന്റെ “ഭജനാമുഴുത്തുതൊഴുത്ത്” ആക്കുന്നതും നന്നാകുന്നുണ്ടോ? എങ്കിലും ആകപ്പാടെ പരിഷ്കൃതപ്രായമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ അദ്വൈതപ്രായം കാണിക്കുന്നവന്റെ പ്രവസ്ഥ

യില്ലാതെ പലതും, ആക്കൂട്ടത്തിൽ, “ഹിരണ്യനാഭിൽ ചെന്നാൽ ഹിരണ്യായനമഃ” എന്നിക്കൊണ്ടു ഞാനും, ഏഴുതിവരുന്നതിനാൽ അവയിൽ അച്ചുവസ്ഥിതം ഓരോന്നിന്റെ നേരെ വ്യവസ്ഥ വരുത്തേണ്ടുന്ന രൂപവും ഏഴുതിക്കാണിക്കുന്നു:—

അങ്ങനെ, അങ്ങിനെ. അവിടുത്തെ, അവിടുത്തെ. അതിലകു, അതിലേയ്ക്കു. എന്തെന്നാൽ, എന്തെന്നാൽ. എല്ലൊ, അല്ലൊ. പോര, പോരാ. അവിടെത്തന്നെ, അവിടെത്തന്നെ, ഇരിപത്, ഇരുപത്. രൂപ, ഉറപ്പുക. ഓരോന്ന്, ഓരോന്ന്, തുടങ്ങിരിക്കുന്നു, തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, എന്നിത്യാദിയെ കാരണപൂർവ്വം വഴിയെ വിസ്തരിക്കയും. ഓരോ പ്രത്യേകപ്രയോക്താക്കളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ “കലഹം പിറന്നാൽ ന്യായം പിറക്കും” എന്നപോലെ ആക്ഷേപസമാധാനങ്ങൾക്കിടവരുമെന്നവിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈവക ആക്ഷേപങ്ങൾ ഭാഷാപരമായി കലാശിക്കുന്നതല്ലാതെ പരസ്പരമായി കലാശിക്കാതിരിപ്പാനായി മാതൃഭൂതേശനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിപ്പോൾ മതിയാകുന്നു.

കവീശ, എ. നാണയശാസ്ത്രികൾ.

തൃക്കണാമതിലകം.

— : 0 : —

മലയാളത്തിലുള്ള മഹാബ്രാഹ്മണർ മുതലായ സകല ദ്വിജവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും സന്യാസന്മാരും തുടങ്ങിയുള്ള നിത്യകർമ്മങ്ങളിൽ നേരനീക്കം വരുത്തിക്കൂടാ എന്ന നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നതും ആദ്യമായി തെറ്റിത്തുടങ്ങിയത അന്നുമുതൽക്കാണ്. തടവിൽ ചെട്ടുപോയതിനാൽ സന്യാസന്മാരും, ഔവാസനം മുതലായ നിത്യകർമ്മങ്ങൾക്കു മുടക്കം പററിയ മഹാബ്രാഹ്മണർ അന്നുണ്ടായ മനോവ്യസനം ഇനപ്രകാരത്തിലായിരുന്നു എന്ന പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ തീരെ പ്രയാസം തന്നെ. അന്നുസംഭവിച്ചതായ ആ അത്യാപത്തിനെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടാണ് ഇന്നും ഇരിങ്ങാലക്കുട ഗ്രാമത്തിൽ പെട്ട സകല ദ്വിജവർഗ്ഗക്കാരും സന്യാസന്മാരായിന്ന് ഏകാംബ്രം (ഒരു

ഈക്കല്) മാത്രമായി നടത്തിപ്പോരുന്നത്. എന്നാൽ ഈഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ട മൂന്നിലുപാധ്ക്ക് ഇപ്പോൾ മൂന്നുപ്രകാരമായിട്ടും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഈ ആചാരഭേദത്തിനുള്ള കാരണം അന്നു മൂന്നിലുപാധ് ഈ യോഗത്തിൽ ചേരാഞ്ഞിട്ടോ, അവർക്കുവല്ല സംശയിച്ചാലും സന്യാസനാകുമ്പോൾ മാത്രമായി വരാഞ്ഞിട്ടോ എന്നാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ശുക്ലപുരം, പെരുമനം, ഐരാണിക്കുളം, ചേന്നനാട്, ഈഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള നമ്പൂതിരിമാരിലും ഭൂമുടമ്പിലർ ഏകപ്രകാരമായിട്ടുണ്ട്. അവരും ഇതുപോലെ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടാലും നിയമമനുഷ്ഠനപോലെയായവരുടെ വംശശാഖയിൽ പെട്ടവരായിരിക്കാം. ഏതായാലും, മെൽപറഞ്ഞ ആചാര്യസംഭവത്തിന്നു ശേഷം ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കരല്ലാവരും മതിലകത്തുനിന്ന പിൻവലിച്ചു മതിലകത്തുകാരുടെ ഓരം സാഹസ പ്രവൃത്തിയാൽ മറ്റുള്ള മഹാബ്രാഹ്മണക്കും അവരുടെമേൽ വൈരവും ജനിക്കുമായിട്ടുണ്ടായി. തൃക്കണാമതിലകത്തു കുളപ്പുരയിൽ കൂടിയിരുന്ന യോഗക്കാർ നമ്പൂതിരിമാരും ഓരോരുത്തരായി ഒഴിച്ചുപോകുവാൻ തുടങ്ങി. രക്ഷാധികാരിസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന പട്ടിണാരോടത്തു പട്ടേരിയും ഈ നായനാർ ചില നിരോധകന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ എത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിട്ടും സ്ഥിരനിശ്ചയമായ നായനാർ ശ്രമിച്ച കാര്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരടിയെങ്കിലും പിന്നോക്കം വെച്ചതുമില്ല.

ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാർ കൂട്ടത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോന്നതിന്റെ ശേഷം മഹാബ്രാഹ്മണരെല്ലാവരും കൂടി “പട്ടിണി” എന്ന ആദിചാരകർമ്മത്തിന്നാരംഭിച്ചു. ഇത് അത്യാപത്തിൽ പെട്ട കേരള ബ്രാഹ്മണക്കുൾ ശത്രുക്കളുടെനേരെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബ്രഹ്മാസൂത്രമായിട്ടാണ് പണ്ടുള്ളവർ കരുതിപ്പോന്നിരുന്നത്. ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാർ ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു ആയുധവും പ്രയോഗിച്ചു നോക്കുവാൻ പാറ്റാതായിത്തീർന്നതിനാൽ അവരെല്ലാവരും അവിടെ ക്ഷേത്രത്തിലൊത്തുകൂടി മെൽപറഞ്ഞ ആദിചാരകർമ്മവുമാരംഭിച്ചു. അഹസ്സുപകർന്നാൽ കുളിച്ചു നിത്യകൃത്യങ്ങൾ കഴിച്ചതിന്നു ശേഷം എല്ലാവരും ശത്രുസംഹാരകരങ്ങളായ മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പരദേവതയെ സേവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.

ഇങ്ങിനെ മദ്ധ്യാഹ്നംവരെ സേവ കഴിഞ്ഞാൽ വന്നുകൂടിയ ബ്രാഹ്മണർക്കൊക്കെ ചതുർപ്പിഡവിഭവത്തോടുകൂടിയ സദ്യയുടെ വട്ടമായി. ഭൂതദോഷത്തിൽനിന്നും മറ്റൊ വിശന്നുപരുന്ന അമിതികളും വേറെയുള്ളവരും എപ്പോഴും സദ്യക്കു പന്തിയിൽ നിരന്നിരുന്നാൽസകല ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും വിളമ്പി 'കുടിക്കുന്നിർവിഴ്ത്തം. ബ്രാഹ്മണർ അതു കുടിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ആ യോഗത്തിൽപെട്ട നാലു ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട സങ്കടം ഇവരുടെ മുമ്പാകെചെന്നുവിളിച്ചുചൊല്ലുകേൾപ്പിച്ചിട്ട്,' "ഈ സങ്കടത്തിന്നുനിവൃത്തിവരുത്തി അന്നേനിങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും" എന്നുപ്രാർത്ഥിക്കുകയായി. 'അങ്ങിനെതന്നെഎന്ന് അവർ ശപഥംചെയ്തു കൈകുടഞ്ഞെഴുന്നീറ്റിട്ട് എപ്പോഴൊക്കെയും ശത്രുഹരമായ ഒരു വലിയ ആത്മവൃണഹോമവും ജപവും മറ്റുമായി ഹോരംസന്ധ്യയാക്കും. സന്ധ്യാവന്ദനത്തിന്നു ശേഷവും ഈ ക്രിയയുടെ അവശേഷം നടത്തിട്ടു കേവലം പ്രാണരക്ഷയ്ക്കു മാത്രം പാകംചെയ്യാത്ത വല്ല ഫലമുപണ്ടും പച്ചവെള്ളവും കഴിച്ചു കിടന്നുറങ്ങും. അഹസ്സു പകർന്നാൽ പിന്നെ പിറേറ്റിവിസവും കൃത്യം ഇതുതന്നെ. അങ്ങിനെ ഇവർ ഒരു മണ്ഡലം (നാലുത്തൊന്നു ദിവസം) ഈ ക്രിയ നടത്തിപ്പോന്നു. അപ്പോഴുകു മതിലകത്ത് ഉറാളുന്നതായ തെക്കേടത്തു നായനും വടക്കേടത്തു നായനും തമ്മിൽ ഒരു നിസ്സാരമായ സംഗതിയിൽ വെച്ച് അന്തഃശിരം മുഴുത്തുവശായി. തെക്കേടത്തു നായനാരിൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരു പന്നിയെ നായാടി ഓടിച്ചു വടക്കേടത്തു നായനായുടെ സ്ഥലത്തുവെച്ച് എഴുകൊന്നു. വടക്കേടത്തു നായനാരിൽ ഒരുവൻ അതു കണ്ടിട്ട് ഈ പന്നി ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു വന്നു ചത്തതാകയാൽ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ടതാണെന്നു നേരമ്പോക്കായി പറഞ്ഞു. മറെറ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇതിന്നു കുറെ അധികപ്രസംഗവും അലക്ഷ്യവും ആയിട്ടാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. അത് ഈ ആൾക്കു രസിച്ചില്ല. എന്തിന്നധികം പറയുന്നു? അവർ തമ്മിൽ വാക്കു മുഴുത്തിട്ടൊട്ടാക്കും ആയുധമെടുത്തു വെട്ടും കുത്തുമായി. കാരണവന്മാർ അതു കേട്ടുവന്ന് ഇരുഭാഗവും അന്തരവന്മാരെ സഹായിച്ചു. കലഹം മുഴുപ്പിച്ച് ഇരുക്കുങ്കിഴാതും

ആരംഭംപരത്തോടുകൂടി വലിയ യുദ്ധത്തിന്നൊരുമെട്ടു. ചേററു
 വാമണപ്പുറത്തുകാർ മുഴു പന്തം ഇവരുടെ ദാദാ കക്ഷിയിൽചെറും.
 ലഹളയും വളരെ ഭയങ്കരമാകിത്തുടങ്ങി. 'ചിത്രാനുപക്ഷികളായ
 ഇരിങ്ങാലക്കുട ഗ്രാമണികളും ആരംഭംപരത്തോടുകൂടി ഇതിന്നിടയിൽ
 കടന്നു രണ്ടുഭാഗത്തും അ സംഘ്യം ആളുകളെ കൊന്നൊടുക്കി. ഈ
 വലിയകലശലിന്നിടയിൽ തെക്കേടത്തു നായരുടേയും വടക്കേടത്തു
 നായരുടേയും വംശമുഴുവനും മുടിച്ച് വീടുകളും ചുട്ടുപൊട്ടിച്ചു.
 ഇതുകൊണ്ടും കഴിഞ്ഞപ്പി. പിന്നെത്തെ കലാപമാണ് ഇരിലുറു ക
 റോരമായിത്തീർന്നത്. തൃക്കുണാമതിലകത്തെ മതിലുകൾ ഇടിച്ച്
 പൊളിച്ചു, ഗോചുരങ്ങൾ ചുട്ടുരിച്ചു. അഗ്രശാലകൾക്കു രീവെ
 ചു. ഏന്നമാത്രമല്ല, ആ മഹാക്ഷേത്രം മുഴുവനും പൊടി ഭസ്മമാ
 കിത്തീർത്തുകളഞ്ഞു. ആരാബ്, ഏന്താബ്, ഏന്താബ്, എന്നൊ
 ന്നും "കേരളപ്പോരും കേരളപിരയും" ഇപ്പോത്ത സ്ഥലത്തെ അത്യാവേ
 ശത്തോടുകൂടിയ ചലാരം കൊള്ളക്കാർ കടന്നുകൂടിയാൽ എന്തൊ
 കെ ഉണ്ടാകുമൊരുത്തോടുകൂടും, അതിലധികവുംകൂടി അവിടെസം
 ഭവിച്ചു എന്നേ പറയേണ്ടതുളള യഥാശക്തി പണ്ടങ്ങളും പാ
 ത്രങ്ങളും ഓരോരുത്തർ അപഹരിച്ചു. ചിലർ സ്വാവരസ്യത്തുകൾ
 കൈവശപ്പെടുത്തി. ഈ കൂട്ടത്തിലാണ് ഇരിങ്ങാലക്കുട, തിരുവഞ്ച
 ക്കളും മുതലായ പല ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും സ്വത്തു വലിച്ചുത്. തൃക്കു
 ണാമതിലകത്തിന്നു കീഴടങ്ങിയതിന്നു തൃപ്പേരും, അന്തിക്കാട ഗു
 രുവായുര മുതലായ പല ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും സ്വത്തു നശിപ്പിച്ചു.
 കാലത്തിന്റെ ശക്തകൊണ്ടോ, ഇരിങ്ങാലക്കുടകാരുടെ
 ആഭിചാരകർമ്മത്തിന്റെ ബലംകൊണ്ടോ എന്തുകൊണ്ടെങ്കിലും
 "തൃക്കുണാമതിലക"ത്തിന്റെ മഹിമയും ഇങ്ങിനെ കലാശിച്ചു.
 മഹത്തായ പരമേശ്വരബിംബം മാത്രം അവിടെ നശിക്കാതെ
 ശേഷിച്ചു. അതിന്നും മേലേ കഠിനമായ കഷ്ടത നേരിട്ടു. കാലാ
 ന്തരത്തിൽ മഹമ്മദീയരും തുസ്താനികളും ഈ ക്ഷേത്രസ്ഥാന
 ത്തു പള്ളികയറി. ഇതിന്നുചുറ്റുമെ ദീപാന്തരത്തിൽ നിന്നു വ
 ന്നുകൂടിയ ചില തുസ്താനികൾ ഈ മാഹേശ്വരവിഗ്രഹം അവി
 ടെനിന്ന് ഇളക്കി പരിച്ചെടുത്തു കല്ലിൽ കയറി കൊച്ചിയിൽ

കൊണ്ടിറക്കി. പിന്നെ കൊച്ചിയിൽ കപ്പൽയാത്രക്കാർ കൊടി കാട്ടുന്ന കൊടിമരം കെട്ടിപ്പുറപ്പിക്കുന്ന കരർ വലിച്ചുകെട്ടിയിരുന്ന കല്ലായിട്ട വളരെ കാലം കിടന്നിരുന്നതാപ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഈ ശൈഖിയാദി തന്നെയായിരുന്നു. ഇച്ചിടയിൽ അവിടെ കൊടിമരം സ്കാട്ടമാക്കിയതോടുകൂടി സ്വാമിജം ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന മോചനം കിട്ടി. ഇപ്പോൾ ആ വിഗ്രഹം തിരുമലഭവേസപത്നി ഷേഖ കൊണ്ടിണീകൾ ലേലം കൊണ്ട അടുത്തതാരേത്തുപ്രതി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആ പലിയ ഖിംഷ തിന്നൽ എണ്ണയാടിട്ട തലവെനയ്ക്കും മറ്റും ക്ഷണത്തിൽ നശിച്ചതായി പലർക്കും അനുഭവം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോകാലത്തു് അഭിപ്രായവും, ക്ഷയവും, അഗ്നിദയം മുതലായ ആപത്തുകളും, ചിലപ്പോൾ നാടുകടത്തലും, ബന്ധനവും മോചനവും നമ്മോപ്പോലെ തന്നെ ഈശ്വരനാൽക്കും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ലതിന്ന് ഇതുതന്നെ ഒരു ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു.

കോമളവല്ലി.

അപ്പോഴിൽ

എൻറെ മരണം.

ഈ ലോകം ദൈവംഗവും മനുഷ്യർ നടന്നതും ആണെന്ന് ആത്മോദ്യേകവിയായ ഷെക്സ്പിയറും, അതല്ല മഹമാണ് സാക്ഷാൽ ലോകം, നടന്നതാണ് സാക്ഷാൽ മനുഷ്യർ എന്ന് വേറെ ചിലരും പറയുന്നു. ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ശരിയായിട്ടുള്ളത് ഏതാണെന്ന് യുക്തികൊണ്ടു പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ ലോകത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയ്ക്ക് പുനഃ പ്രയാസമാണ്. നാടകം, ആഖ്യാനിക ഇതു കളിയാ കഥാപുരുഷന്മാർ ലോകസ്വഭാവത്തിന്നനുസരിച്ച് പറയുകയും പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ള ആക്ഷേപം കാവ്യകാരന്മാരിൽ ചുമത്തുന്നതു പോലെ, നാം നമ്മുടെ വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും നടന്നതെ അനുകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് പരിഷ്കൃതന്മാരായ വെള്ളക്കാർ നമ്മെ

യുഗം ആഘോഷിക്കുന്നു. ശകുന്തള വാദിനെയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചോ
നോക്കും മാതൃകയും, കൈകൾ ഇളക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നത്
ചിലകൃമങ്ങളെ അനുസരിച്ചിട്ടാണെന്നും, ഭൂതന്തൻ വാദിനെ
നോക്കി അത്യന്താവേചനാനന്ദം എന്നു തുടങ്ങിയ ശ്ലോകം ചൊ
ല്ലുന്നത് അല്പം ഒന്നു തെളിഞ്ഞുനിന്ന് എടുത്ത കൈ അരയിൽ
ഉറന്നി വലത്തെ കയ്യുടെ പടം അല്പം മേല്പാട്ടു കൊണ്ടുപോ
യി അഞ്ചു വിരലും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി ചുരികം കുറഞ്ഞൊന്നു ചുളിച്ചു
ഒരു പ്രത്യേക സ്വരത്തിലായിട്ടാണെന്നും നല്ല നാടകങ്ങൾ ക
ണ്ടിട്ടുള്ളവർക്കു് അറിയാവുന്നതാണ്. കഥകളിയിൽ യുദ്ധത്തിനി
ടക്ക് ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ അസൂയകൾ ഏറ്റിട്ട് വല്ലവരും ചത്തു
വീഴുകയോ, മരണപേദനകൊണ്ടു കൈകാൽ കടയുകയോ ചെയ്യ
വോൾ കൊട്ടിന്റെ താളത്തിന് അനുസരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന
പ്രത്യേക മനസ്സുവെക്കണം. കോപം, വ്രസനം, ഇത. രസങ്ങളേ
നടിക്കുന്നസമയത്ത് മൃക വിറക്കുകയോ, മാറത്തടിക്കുകയോ ചെ
യ്യേണ്ടിവന്നാൽ അതുചില കൃമങ്ങളെ അനുസരിച്ചു തന്നില്ലെങ്കി
ൽ വേണ്ടതുപോലെ ആയി എന്നു പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല.

കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിൽ ഹനുമാന്റെ വാല്ചൊക്കാൻ
ഭാവിക്കുമ്പോഴത്തെ ഭിമസേനന്റെ നിലയും പിന്നീടുള്ള വീഴ്ചയും
എത്രഭംഗിയായും കോട്ടം കൂടാതെയും നടിക്കാമെന്നു ബാലഭാ
യ്യന്റെ ആട്ടം കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്കൊക്കെ അറിയാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ നാം സംസാരിക്കുകയോ പ്രവൃത്തിക്കുകയോ ചെയ്യ
വോൾ എന്തുനിയമത്തെയാണ് അനുസരിക്കുന്നത്? വ്രസനംനിമി
ത്തം നാം കരയുകയോമറ്റൊ ചെയ്യവോൾ നമ്മുടെ ശ്രുതി നേ
രെയൊക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന നാം നോക്കാറുണ്ടോ? സന്ധോഷംനിമി
ത്തം നാം ചിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ചിരിയുടെ രണ്ടുവക്കും ഒരു
പോലെ അകലുന്നുണ്ടോ എന്ന് ആരെങ്കിലും മനസ്സുവെക്കാറുണ്ടോ?
ദേഷ്യപ്പെട്ട് കണ്ണുതട്ടുകയും പിരികും വളക്കുകയും ചെയ്യവോൾ
ഭരതമുനിയുടെ നിശ്ചയങ്ങളെ എത്രപേർ അനുസരിക്കാറുണ്ട്?
നാം കാലതട്ടിയോ മറ്റൊ മറിഞ്ഞുവീഴുന്നതാണെങ്കിൽ ഒരു പല്ല
മാത്രം താഴെത്തു പരിച്ചും, ഒരു കാലിനോ കയ്യനോ മാത്രം കോ

രസികരഞ്ജിനി.

ചു, വീഴുന്നതു തന്നെ ഒരു ഭംഗിയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഒരു പുറം മാത്രം അടിച്ചു ഇങ്ങിനെ ഒരു ക്രമമില്ലാതെ വല്ലവിധത്തിലും കായ്ക്കും കലാശിപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ അത് വേണ്ടതുപോലെ ആകണമെന്ന ആരെങ്കിലും ശ്രദ്ധവെക്കാറുണ്ടോ? തമ്പിരോ- ഓ- ഓ- ഓ- തമ്പി- യിർ- എന്നിങ്ങിനെ മാത്രം തെറ്റിച്ച് അളന്ന തമ്പിർക്കാരന്റെ കടം തട്ടി ഉടച്ചു വൈയ്യാകരണനും അരിയുടെ തിള പാട്ടിന്റെ താളത്തോടൊക്കണിപ്പെന്ന് വെച്ച് അരിപ്പാത്രം തട്ടിമറിച്ചു സംഗീതവിദ്യാനും ലൗകികവിഷയത്തിൽ മൂഢന്മാരെന്നല്ലേ നാം ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിലും വലിയ ഒരു തെറ്റായ ധാരണപാടുണ്ടോ? കായ്ക്കത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഉണ്ണുകയും ഉറങ്ങുകയും, നിലക്കുകയും ഇരിക്കുകയും ചാടുകയും ഓടുകയും കരയുകയും ചിരിക്കുകയും (ഇങ്കിരീസിൽ ചിരിക്ക എന്നത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ) എന്നു വേണ്ട സകലത്തിനും ചിലനിശ്ചയങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുള്ള ചെള്ളക്കാർ നാം അപരിഷ്കൃതന്മാരെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്താണ് ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനുള്ളത്. അതിനാൽ നാട്ടുവിദ്യയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രാചീനഹിന്ദുയവന പണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളെ നാം എന്നാണ് കൃത്യമായി അനുസരിക്കാൻ പഠിക്കുന്നത് അക്കാലത്തു മാത്രമേ നാം പരിഷ്കൃതന്മാരെന്നുള്ള ചേരിന്ന് അഹ്ന്ദാരായ തീരുക്കയുള്ള. അക്കാലത്ത് നമ്മുടെ നാടകങ്ങളിലും നോവലുകളിലും ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്ന ഭോഷങ്ങൾ തീരെ ഇല്ലാത്തതാണെന്ന് കാണുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ബഹുഗൗരവ ഭാവത്തോട് ഒരു കാൽമണിക്കൂറുനേരം തന്നെത്താൻ പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണ് എന്റെ കഥയിൽ നായികയാകുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരുന്ന യുവതീരത്നത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് യാത്രപുറപ്പെട്ടത്. അവിടെച്ചെന്നാൽ ഇന്നിന്നവാക്കുകൾ പറക. ഇന്നിന്ന നാട്ടുങ്ങൾ നടിക്കുക എന്നുള്ളതല്ലാം കാലേക്കൂട്ടി മനസ്സുകൊണ്ട് നല്ലവണ്ണം ഓലോചിച്ചുവെച്ച് ഒരുറിഹർസൽ (ചൊല്ലിയാട്ടം) കൂടി കഴിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല അപളെ കെൾപ്പിക്കുന്നതിന് തൽക്കാലം ഉണ്ടാക്കിയ രണ്ടു മൂന്നു സ്ത്രീകൾ മൂന്നുനാലു പ്രാവീശ്യം ഉത്കൃഷ്ടിച്ച് എന്റെ മേശപ്പു

റത്തുള്ള കണ്ണാടികൾ ഓളിമുഖമായിനിന്ന് തക്കതായ നാട്യങ്ങളോടും കൂടി ഗാനരീതിയിൽ ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലി. അഭിനയം കേമമായി എന്നു ഇനിക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യം വന്നതിന്റെ ശേഷമേ അവിടുന്ന് പുറപ്പെട്ടുള്ളൂ.

ചപ്പു പപ്പിഴാഹത്ത് കോമളവല്ലിക്ക് (അവളുടെ സാക്ഷാൽ പേര് ഇട്ടിച്ചിരിച്ചിരുന്നോ കഞ്ഞിക്കാട്ടിഎന്നോ മറ്റോ ആണ്) നമുക്കു കഥ നടന്ന കാലത്തു ഏകദേശം നാല്പ്പത്തഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമായിക്കാണാം. അവളുടെ ആകൃതിവിശേഷത്തെ യഥാർത്ഥമായി വർണ്ണിക്കയാണെങ്കിൽ വെഞ്ചാമരപ്പോലെ വെള്ളത്തലമുടി എന്നു തുടങ്ങിയ ഒരു സരസകവിയുടെ വിവരണം ഇവളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നുങ്കിൽ യോജിപ്പായേണേ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. ചക്ഷുഃ ഇപ്രകാരമുള്ള യഥാർത്ഥവർണ്ണനം ഒരു കഥയിലെ നായികയ്ക്കു ചേർന്നതാണോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതിനാൽ ബ്രഹ്മാവ ഇഹലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും ഉള്ള സകല സുന്ദരിമാരുടേയും സൗന്ദര്യസാരം അരിച്ചെടുത്ത് ഒരു പുതിയസ്രീരൂപമായി നിർമ്മിച്ചുവളാണ് ഇവള് എന്നുവേണം പറയാൻ.

ഞാൻ അവിടെ ചെന്ന സമയത്തു കോമളവല്ലി പൂമുഖത്ത് ഒരു കട്ടിപ്പിന്റേൽ ഒരു ചുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അടുക്കെയുള്ള ഒരു കസാലയിന്റേൽ ചെന്നിരുന്ന് 'ബാലേ' എന്നുതുടങ്ങിയ ഒരു ഗ്ലോകം അതി ഭംഗിയിൽ ചൊല്ലി. ഗ്ലോകം ചൊല്ലുന്ന സമയത്ത് കണ്ണ് സ്വപ്നം അടഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ, അവളുടെ മുഖത്തെ സ്കോടങ്ങളെല്ലാമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞ് കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അവയുടെ ആരെയും കാണാനില്ല. വിരഹവേദന നടിക്കേണ്ടത് എന്റെ ചിന്തയെ മുറയ്ക്കണമല്ലോ.. അതിനാൽ വളരെ പണിപ്പെട്ട് കണ്ണിൽനിന്ന് രണ്ടു മൂന്നു തുള്ളി വെള്ളം തെക്കി പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഏതൊരു അപ്പേഴത്തെ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി രണ്ടു ഗ്ലോകങ്ങൾ എത്രയും ആയാസപ്പെട്ടു നിർമ്മിച്ചു. രണ്ടു ഗ്ലോകങ്ങളുടെയും അവസാനം 'ഹന്തത്തൊന്നെന്തു ചെയ്യൂ' എന്നായിരുന്നു. ചന്ദ്രശങ്കരൻ അഗ്നിജ്വാലൻ, തന്നത്ത കാറ്റ് വിഷ്ണു

വായു, ചന്ദനച്ചാറ്' തിളപ്പിച്ചു എണ്ണ എന്നൊക്കെ അതിൽ വെത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഊണും ഉറക്കവും അന്ന് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നിന്നു വളരെപ്പറയും വിപ്രലംഭഗുഹാരംചുറ്റാൻ മുഖത്ത് നല്ലവണ്ണം സ്തരികുന്നുണ്ടെന്ന് എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരല്ലാത്ത ചിലർക്കുടി സമ്മതിച്ച് എന്നിക്ക് സിംഹിതകുറുത്ത് തന്നു.

നേരം രാത്രി എട്ടുമണിയായി. ശീമയിൽ നിന്നുവരുന്ന വെള്ള രസക്കുടുകുപോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചന്ദ്രബിംബത്തെ കാമേംപങ്ങൾ വന്ന് മറച്ചു. അപ്പോഴത്തെ എന്റെ സ്ഥിതിയേക്കണ്ട പരിഹസിച്ച് ചിരിക്കുകയോ എന്നു തോന്നുമാറ് ആകാശത്തെയും നക്ഷത്രങ്ങൾ മിന്നിമിന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

എന്റെ പ്രാണപ്രിയയുടെ ദർശനം കാംക്ഷിച്ച് ചുഷ്പപല്ലി ഗ്രഹത്തിലേക്കു വിണ്ടും യാത്രചുറ്റപ്പെട്ടു അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ എറിക്കുണ്ടായ അസുഖവും, ആശ്ചര്യവും കോപവും ഏതൊരുവനെക്കൊണ്ടാണ് വേണ്ടവിധം നട്ടിക്കാൻസാധിക്കുക. ഞാൻ നിഷ്കളങ്കമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന കോമളവല്ലി ഏതോ ഒരു പുരുഷനെ അറിഞ്ഞ് നേരംപോക്കം പറഞ്ഞു രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്ക് പ്രതിബന്ധം വരുത്തിയ ആ മനുഷ്യകീടത്തെ 'വാടാമാനുഷാധമ' എന്നു പറഞ്ഞ് ഒന്നു പോരിനുവിളിച്ചെങ്കിലോ എന്നു സംശയിച്ചു. പക്ഷേ ഇയ്യള്ളവൻ ഏതൊരുത്തനോടു യുദ്ധത്തിന്ന് ചുറ്റപ്പെട്ടാലും കലാശം ഇന്നവിധത്തിലാവുമായിന്ന് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, 'ശക്താനാം ഭീഷണാക്ഷമാ' എന്നപ്രമാണം ചൊല്ലി തന്നെത്താൻ സമാധാനപ്പെട്ട് തിരികെ വീട്ടിലേക്കുപോയി. ഇങ്ങിനെ അനേകം പ്രാവശ്യം അവിടെ ചെല്ലുകയും ഇളിട്ടുനായി മടങ്ങി വരികയും ചെയ്ത സംഭവിയേപ്പറ്റി വിസ്മയിച്ചു വായനക്കാരെ മുഷിപ്പിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദൈവികവസം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

ഞാൻ— അപ്പോഴോ ശരച്ചന്ദ്രമനോഭിരാമവദനേ! ഭവതിയുടെ സൗന്ദര്യ കഥാമൃതശ്രവണം യാചനാതൃത്തനെയെന്നോ

അപഹൃതചിത്തവൃത്തിയാക്കിച്ചെയ്ത ആ ജനംഹതാ ഭവതിയുടെ
ഔപാകാക്ഷ വക്ത്രേപത്തേ കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഭവതിയുടെ സ
ന്നിധാനുഗതിക്കൽ പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

കോമളവല്ലഭി— ആയു ദവാന്റെ ചേരിൽ എറിക്കുള്ള പ്ര
ണയം അപ്രമേയമോ സീമാരീതമോ ആണെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തി
ൽ ഭവദിഹാനുസരണം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ അനിവാര്യമായ ഒരു
പ്രതിബന്ധമുള്ളതായി ഞാൻ ആശങ്കിക്കുന്നു.

ഞാൻ— ('ഈയാശങ്ക' എന്നു ട്രോകം പകുതിചൊല്ലി ഈ
സന്ദർഭത്തിൽ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞു പെട്ടെന്നു നിൽ.) അല്ല
യോ! അഗണിത ഇണാഗണാവശ്യ! ആ പ്രതിബന്ധമെന്താണെന്ന
എന്നെ വഴിചോലെ ധരിപ്പിച്ചാലും. രോഗകാരണമറിയാതെ എ
ങ്ങിനെയൊരു ചികിത്സിക്കുന്നത്.

കോ— താതൻ ഈ സംഗതിയിൽ പ്രതികൂലിയാണെന്നു
ള്ള ഏക സംഗതിതന്നെ

ഞാൻ— അല്ലയോ ഗതിവിജിതമഹാവൈദ്യം കൊമ്പനാ
നെ! പരസ്പരാനുരാഗമുള്ള സുര്യപുഷ്പന്മാർ മാതാപിതാക്കന്മാരു
ടെ ഇഹയെ അരികുമാച്ച് ഗ്രാസമായി വിവാഹം നടത്തിപ്പോരും
ണ്ടെന്നുള്ള കഥ ഭവതിക്ക് നിശ്ചയമില്ലേ. അതിനാൽ ഭവതി എ
ന്തിനു സംശയിക്കുന്നു. ഉടനെ ഈ സ്ഥലം വിട്ടുപോകുന്നതിന്
വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യാലും

കോ— ഭവാൻ പറയുന്നത് ശരിതന്നെയാണെങ്കിലും താത
ന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണെന്ന് കൂടി അറിഞ്ഞതിന് ശേഷമല്ലേ ന
ല്ലത്. ഒരു മയം എന്റെ ശങ്കക്ക് അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നു വ
ന്നേക്കാം

ഞാൻ— കൊള്ളാം അതുതത്ത്വപക്ഷം തന്നെ. ആ അഭിപ്രാ
യം ഞാൻ അറിഞ്ഞുവെച്ചാൽ ചൂന്നുപറഞ്ഞ് കോമളവല്ലഭിയുടെ പി
താവായ സിംഹോദരന്റെ അടുക്കെച്ചെന്നു. 'സിംഹോദരഭഗവാ
നെ ഇതാ ഞാൻ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.' എന്നുപറഞ്ഞു.

സിം— മംഗളം ഭവിക്കട്ടേ

ഞാൻ— ഭഗവത്സമീപത്ത് ഇപ്പോൾ ആഗമിക്കുന്നതിന്നു
ള്ള കാരണം വഴിചോലെ കേട്ടാലും.

സിം— ഞാൻ അവഹിതനായിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ— ഭൂപനൈകസുന്ദരിയായ ഭവൽപുത്രിയെ എറിക്കു പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യാൽ കൊള്ളാമെന്ന് രാജ്യയുദ്ധമുള്ളതുകൊണ്ട്, ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭവാന്റെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നറിയാനായിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നത്.

ഇത കേട്ടപ്പോൾ സിംഹോദരൻ കണ്ണുതട്ടി ഇടിവെട്ടുന്ന മാതിരി രണ്ടു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. മരീ, മൃഗാ, ഭൂമിസ്വർഗ്ഗപാതാളം എന്നുവേണ്ട ഈ പതിനാലുഭാഗങ്ങളിലും അമ്പരപ്പ് യോജിപ്പായ ഒരു പുരുഷൻ ഇല്ലെന്ന് ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കെ, വിരൂപനും മൃഗനും നീചകുലജാതനും ആയ നീ ഇപ്രകാരമുള്ള വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു എന്നു അപമാനിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ?

സിംഹോദരൻ കോപരസം നട്ടിച്ച് പ്രമാണപ്രകാരമായില്ലെന്നു എറിക്കു തോന്നിയെങ്കിലും അപ്പോൾ അതിനെ കുറിച്ചൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.

ഞാൻ— (താഴ്മയോടെ) ഭവാൻ പറഞ്ഞതൊക്കെ ശരിയാണെങ്കിലും സ്ത്രീകൾ തങ്ങൾക്കു ദൃഢമായ അനുരക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാരോടു ചേരുന്നതല്ലേ ഭംഗിയായിരിക്കുക.

സിം— മരീ മൃഗാ അപ്പോഴുമെല്ലാമിരിക്കുന്ന എന്റെ പുത്രികൾ വിരൂപനായ നാനിൽ അനുരാഗമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനേ.

ഞാൻ— അവൾക്കെന്നിൽ പരമാർത്ഥമായി അനുരാഗമുണ്ടെന്ന് അവളുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ തത്ര ഭവാന്റെ സമ്മതം ഒന്നാത്രമേ അറിയാനുള്ളൂ.

തത്രഭവാൻ' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കോപാധനായി നിവർത്തപ്പെട്ടു ചവുട്ടു ചവുട്ടി ഒന്നു അട്ടഹസിച്ച് 'ആരവിടെ' എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ ചോദിച്ചു. നാമുടെ ഉൽക്രഷ്ടചംശത്തിന്നു കളങ്കം ചേർപ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചവനെന്നു പിന്നെ ചിരിച്ചു വെന്തിരിക്കുകയും, ആദാസിപുത്രിയെ കാരാഗൃഹത്തിലിടുകയും ചെയ്തു എന്ന സിംഹോദരൻ കിങ്കരന്മാർക്കു കല്പനകൊടുത്തു. ഇത കേട്ടു ഉടനേ കിങ്കരന്മാർ തുരുതുരെവന്ന് എന്ന ഒരു സ്കന്ദത്തോടു ചേർന്ന് വരിഞ്ഞു കെട്ടി. അതിനുശേഷം സിംഹോദരൻ തന്റെ വാൾ ഉറയിൽനി

നാം ഉന്മൂലി രണ്ടുമൂന്നു പ്രാപശ്ചം ഭംഗിയിൽ ഇളക്കി എന്റെ മാറിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി ആരോഗ്യം ഭദ്രസകലം പ്രയോഗിച്ചു വെട്ടാണെന്നായി. പക്ഷേ വെട്ട് എന്റെ മാറിൽ കൊള്ളുന്നതിനുമുമ്പിൽ ചുരമുകളിൽനിന്ന് ഒരു തൂണകൻ താഴെ വീഴുകയാൽ ഓടിയ വെട്ടു തൂണകന്റെ മേൽ കൊള്ളുകയും ഞാൻ പണിപ്പെട്ടു ബന്ധനത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ട് ചാടിപ്പോയി പ്പോകയും ചെയ്തു.

വായനക്കാരേ, അല്പംകൂടി ക്ഷമിപ്പിൻ, ഒരു നോവൽ കർത്താവിനുള്ള പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവലംബിച്ച് കഥ ഇപ്പോൾ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. കോമളവല്ലഭയെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്ന് മുക്തയാക്കുവാൻ അനേകായിരം വഴികളുള്ളതായി ബുദ്ധിയും മനോധർമ്മവും ഉള്ള എന്റെ വായനക്കാർ ഉറപ്പാക്കാവുന്നതായിരിക്കട്ടെ, ഞാൻ എഴുതുകയായതാണ് പ്രയോഗിച്ചത് എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ട് എന്തൊരു പ്രയോജനമാണുള്ളത്. മുകളിൽ വിവരിച്ച സംഭവം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കഴിയുന്നതിനുമുമ്പിൽ കോമളവല്ലഭയും ഞാനും ഭാര്യദാമോദരന്മാരായി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് മൂന്നാഴ്ചവരെ കോമളവല്ലഭയെ അടുക്കെ വിളിച്ചിരുത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

അല്പയോ പ്രിയതമേ, നീ എന്റെ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എന്നിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായത് പൂർണ്ണസുതന്ത്രത്തിന്റെ ഫലമെന്നല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും പരവാദി.

കോ— നാഥാ, അങ്ങനെയെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഒരുവലിയ ഭാഗ്യം എന്നു പറയാനുള്ളത് എപ്പോൾ എന്റെ ഭാഗ്യം എന്നുവേണം പറയാൻ.

ഞാൻ— ശരി, നമ്മുടെ രണ്ടുപേരുടേയും ഭാഗ്യംതന്നെ. പക്ഷേ ഈ ഭാഗ്യകാലം അവസാനിക്കാറായി.

കോ— (പരിഭ്രമം നടിച്ച്) എന്തെ, എന്താണങ്ങനെയെന്നു പറയുന്നത.†

ഞാൻ— നിന്റെ കഥ ഇപ്പോൾതന്നെ തീർത്തുകൊള്ളേണമെന്നാണ് വിചാരിക്കുന്നത്.

കോ— അയ്യോ നാഥാ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് മൂന്നാഴ്ചവരെല്ലാ ആഴ്ചകളും ഇത്രയേറെത്തിലോ?

ഞാൻ— നിവൃത്തിയില്ല. കഥ വേഗത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കണം. വായനക്കർ എന്നി ക്ഷമിച്ചിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിശേഷിച്ച് ഈ വിവാഹത്തിന് വരോധികളായ നിന്റെ മാതാ പിതാക്കന്മാരെ കൂട്ടിയിറങ്ങി വരണമെങ്കിൽ കഥ വല്ലാതെ ദീർഘിപ്പിക്കുമായി പറ്റും. ഇതിന്നു ചുറ്റുമുഖമുള്ളതിൽ ഓജസ്വി (വൃന്ദനത്തിൽ പശ്ചാത്താപം) കഥയില്ലെന്നുള്ള നൂതന ഇതിനായെ പരിഹരിക്കേണ്ടെന്നു ഉണ്ട്. അതിനാൽ എല്ലാം കൊണ്ടും നി ഇപ്പോൾതന്നെ മരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത.

കോ— നാഥാ അങ്ങനെയൊരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ— അയ്യോ പാടില്ല അതിനിവിടെ സ്വരമില്ല. ഭർത്താവോടും ഉച്ചരിക്കാതെ വെഗത്തിൽ മരിക്കാനോരുങ്ങൂ.

എന്നുപറഞ്ഞു എന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വാളുകൊണ്ട് കോമളവല്ലിയുടെ തല അലക്ഷ്യമായി പിരി. അതിന്നുശേഷം എനിക്ക് ഉണ്ടായ പശ്ചാത്താപം പ്രപഞ്ചത്താലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം നാമിതം ചോകാ നാശം, ശരീരം അസ്ഥിമാംസസമീകൃതമായിത്തീർന്നു, ജീവൻ തുണയ്ക്കും എന്നിങ്ങിനെ സാമാന്യങ്ങളായ അനേകം പാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് അമണിക്കുന്നേരം പ്രസാദിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവളെ വെട്ടിയ വാളുകൊണ്ടു തന്നെ എന്റെ കഥയും കഴിച്ചു എന്നുപറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

കോംപ്യൂട്ടർ.

ഭാഷാ വിക്രമോദ്യോഗീയ സാരം.

—:0:—

വാതമേറുചൊരിച്ചുനിടമ്പി
 യാതൊരാളുടെ നായോമേറുദൻ
 ഭൂതസംഘമിഹ ചുറ്റിത്തുറന്നു
 വൃതനാഥനവണങ്ങിത്തുറന്നു
 കോണിതലത്തിലുള്ള വായടി നമുതൽക്കു
 ചോന്നാൻ മട്ടിലിട്ടുവെക്കുകയാണു ചോന്നാൻ

കുചിണിമുരിൽ പ്രഥമനായോരിനിക്കുമാഴ്ത്തും
കാണിച്ചുമാന്യരുടെ കാലിണക്കെതാഴുന്നേൻ

മലയാളഭാഷയാചാഹ വിഖ്യാതം വിക്രമോദ്യോഗത്തെ
പലകുറിപാർത്താലോചി ചുലസാതതിനുള്ള സാരമെഴുതുന്നേൻ

ഈ വിക്രമോദ്യോഗസാരം എന്ന ഗ്രന്ഥം മൂന്നാക്കി വിഭാ
ഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവകളിൽ ഒന്നാംഭാഗം പ്രകൃതനാടകത്തിലെ
നായ നായികാവിദ്യകാദികൾ തങ്ങളുടെ മനോവാക്യങ്ങൾ
ഉള്ളതാണ് പലപ്പോഴും പല ദേശങ്ങളിലുമായി ചെയ്യുന്നതും അ
ന്യോന്യം സംബന്ധമുള്ളതുമായ കർമ്മസമൂഹം തന്നെയായിരിക്കു
ന്ന കഥാസാരത്തിന്റെ വിവരണം. രണ്ടാംഭാഗം കഥാസാരക്കൊ
ണ്ട് സ്പഷ്ടമാവുന്നതും നായകാദികളെ സംബന്ധിച്ചതുമായ ഗുണ
ത്തിന്റെയും ദോഷത്തിന്റെയും സാരത്തെപ്പറ്റിയ വിവരണം. മൂ
ന്നാംഭാഗം പ്രകൃതനാടകം നാടിച്ച് കാണുന്നവർക്കും കേൾക്കുന്നവ
ർക്കും പരമാനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും പരസ്പരം ഗുണാദികൾക്കൊ
ണ്ടും അനുജ്ഞ കാലദേശാദികൊണ്ടും വർദ്ധിക്കുന്നതും രോമാഞ്ചം,
സേദം, കാകജാ, മന്ദഹാസം, നിറപ്പകർച്ച, ചാപ്പ, മുതലായ
തുകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷമാവുന്നതും, ഓർമ്മ, വിചാരം, സംശയം, ഉ
ന്മാദം, ഹർഷം, മുതലായവകൊണ്ട് തിരമാലകൾക്കൊണ്ടും സമുദ്രം
പോലെ വർദ്ധിക്കുന്നതും ആയ രസത്തിന്റെ സാരത്തെപ്പറ്റിയ
വിവരണം. നാടകാദി രൂപങ്ങളെല്ലാം നാടിച്ച് സഭാവാസിക
ളെ കാണിച്ച് രസപ്പിഷ്ടക്കണ്ടതാകയാൽ അതിലുള്ള കഥാസാര
ങ്ങളെല്ലാം രസമയങ്ങളായിരിക്കുന്നു. മാനസവികാരമെന്നൊക്കെ
ള്ള യാതൊരു ദേഹതിരും പുറത്തുവരാതെയായിരിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ
സ്തോഭം നടിപ്പാണെന്നാണ് വകയുള്ളത്? അത് ഒരുവിധം നടി
ച്ചാൽ കാഴ്ചനാക്കാവ് രസമുണ്ടാവുന്നതാണ്? ഇഹലോകപക്ഷാത്രിയ
മായ പലപല മനോവികാരങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഉള്ളിളകിമറിന്ത് മു
ഖം, കണ്ണു, ചുരിയം, കൈ, കാല, മുതലായ സകലജന്മഗോപാ
ഗങ്ങൾക്കും സ്വന്തം മുതലായവകൾക്കും വളരെ ദേഹതികൾ
സംഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആളെക്കണ്ടാൽ തീരെ അറിയാത്തവി
ധമായ ഒരുവന്റെ സ്തോഭം നടിക്കുവാനത്ര വകയുണ്ട്! അ

ത് നദിച്ചു കാണുമ്പോൾ ആരാണ് പരമാനന്ദപരവശനാകാത്തത്? എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഉള്ളിളകി മറിഞ്ഞസമയം ഒരു ചുരുക്കത്തിന്റെ ശതവർഷമായ ആയുഷ്കാലത്തിൽ പത്തോ നൂറോ നാഴിക മാത്രമേ ശരാശരി കണക്കുകൂട്ടുമ്പോൾ കാണുകയുള്ളൂ എന്നു വരുവാനാണുണ്ടുളളപ്പം. അതുതന്നെയും കാലദേശ ഹേതുക്കൾ കൊണ്ട് ഇമുറിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് അനുഭവസിദ്ധം. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കഥാഭാഗങ്ങളെ തമ്മിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം ഇടകഥകളെയും സൂചിപ്പിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് രസമയമായ ദൃശ്യകഥാഭാഗത്തെ അങ്കുരം കൊണ്ടും അസംബന്ധത്തെ നിവൃത്തിപ്പാൻ മാത്രം വേണ്ടി സൂചനയായ ഇടകഥാ ഭാഗത്തെ വിഷ്ണുഭം, ചുളികാ, അങ്കാസ്ത്രം, പ്രവേശം, അങ്കാവതരണം, ഇവകളിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും നാടകങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചുവരുന്നു.

പ്രകൃതനാടകത്തിലാവട്ടെ, വൈശ്രവണന്റെ സന്നിധിയിൽ ആട്ടംകഴിച്ചു തിരിച്ചുപോയപ്പോൾ വഴിനടുവിൽ വെച്ച് ഉയ്ക്കിയെ അസുരന്മാർ ബലത്താലെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ നിമിത്തം ശേഷം അപ്സരസ്ത്രീകൾ കരയുന്നത് എന്ന സൂചകഥാഭാഗത്തെ “ആയ്യാരെ” എന്നു തുടങ്ങി “കരയുന്നതാണ്” എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു സൂത്രധാരൻ സൂചിപ്പിച്ചു പോയതിന്റെ ശേഷം അപ്സരസ്ത്രീകൾ പ്രവേശിച്ചിട്ട് ഉയ്ക്കീവിരഹമെന്ന വസ്തുതയെക്കാരണം മൂലമുണ്ടായ അസഹ്യശോകഭയങ്ങളാലു കൂടി രക്ഷിപ്പാൻ തക്ക ആരെയും കാണാനില്ലെന്നിപ്പോൾ ദോഷക്ഷയം ആകാശഗമനസാമന്ത്ര്യാവുമുള്ള വല്ലാഹു മിളകിലെങ്ങാനു മുണ്ടങ്കിൽ കേട്ടുവന്നരക്ഷിച്ചാൽക്കൊള്ളാമെന്ന് അത്യാവശ്യകാര്യാത്തെ “രക്ഷിക്കണം” എന്നുമുതൽ “ആൾരക്ഷിക്കണം” എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് പ്രാപ്തികുന്നു. ദൈവഗത്യാ അപ്പോൾ ചന്ദ്രരവസ്സമഹാമാജാവ് ആദിത്യഭഗവാനെക്കണ്ട് തൊഴുത്ത് തരിച്ചു പോരുന്നവഴിയിൽ അഭിജിതത്തിൽ, അപ്സരസ്ത്രീകളുടെ പ്രാപ്തിയെന്ന കേട്ടു. ജാത്യാതന്നെ ശതയുദ്ധികളത്രിയ ഗുണപുണ്യം, ചിന്നഗുണികളാദികൊണ്ട് സകല വിദ്യാവിനീതനും, അസുര

സൈന്യോന്മുഖനാശനം കൊണ്ടുദേവേന്ദ്രൻ വളഞ്ഞവണ
 സഹായിച്ചുട്ടുള്ളവനും കരുണാശാലിയും ആയിരിക്കുന്ന രാജാ
 വിന്നു' അപ്പരസ്മികളുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനയെക്കെട്ടപ്പോൾ അവരെ
 രക്ഷിപ്പാനുള്ള ഉത്സാഹം ഉള്ളിലൊതുങ്ങാത്തവിധം ഉണ്ടാകുമെ
 ന്ന നിശ്ചയമാവാപ്പോ. ഇദ്ദേഹം ഏതുസന്ദർഭത്തിലാണ് അവിടെ
 അപ്പോൾ വന്നതെന്ന് കെൾക്കുന്നവർക്കും ദേവചക്ഷുപാതിയുംആ
 കാശഗമന സമർത്ഥന മനോ എന്ന അപ്പരസ്മികൾക്കും, ഇദ്ദേ
 ഹം അരാണെന്ന് രണ്ടുപക്ഷക്കാർക്കും ഉണ്ടാകുന്ന സംശയങ്ങളെ
 തീർക്കാനായിട്ടാകുന്നു. ഏന്റെ എന്നുപദത്തിന്ന് നോമത്തെ
 യും രണ്ടാമത്തേയും വിശേഷണങ്ങൾ. മനുഷ്യജാതിക്കകിട്ടാത്തതാ
 യ ആകാശഗമന ശക്തി ഇദ്ദേഹത്തിന്നെന്നതിനെ ഉണ്ടായി എന്ന
 സംശയത്തെ തീർപ്പാൻ ഈ അങ്കത്തിൽത്തന്നെ സഹജന്മയുടെ
 വാക്കിൽ സോമദത്തമായ എന്നവിശേഷണമൊണ്ടു് ഇദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ തെർ ദിഗ്ഗമമാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തും. പ്രകൃതരക്ഷാ
 കർത്താവിന്റെ കർമ്മം സൂക്ഷ്മത്തോളം അറിവാനും അറവിപ്പാനും
 ആയിട്ടാണ്, എന്നതിൽനിന്നു് എന്നതുമുതൽ 'കൊടുമുടിയിൽ'
 എന്നതുവരെ രാജാവും അപ്പരസ്മികളും തമ്മിൽ ചെയ്ത സംഭാഷ
 ണം. ഉദ്യമി പോയാൽ ത്രൈലോക്യനാഥനായിരിക്കുന്ന ദേവേ
 ന്ദ്രന്റെ സർവ്വസ്വസാരവും, സൗന്ദര്യം സ്മിതങ്ങളും, സ്വ
 ദൃസുഖവും, ഞങ്ങളുടെ ജീവനും, പോയകൂട്ടത്തിലായി എന്ന അ
 ത്തങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന്നാകുന്നു ഉദ്യമിയുടെ നാലുവിശേഷ
 ണങ്ങൾ. ഉദ്യമിയെ ചിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി, എന്നതീയക്ക
 ചിത്രലേഖയോടുകൂടി എന്നവിശേഷണമൊണ്ടു് അവർത്തമിൽ
 സർവ്വാവസ്ഥകളിലും പിരിയുന്നതല്ലെന്ന് വന്നതിനാൽ അതിസ്സേ
 ഹം സൂചിക്കുന്നു. രാജാവു് കേൾ എന്നുപറയാതെ 'ആവികൃതി'
 എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേവചക്ഷുസ്സുടമാ
 യിരിക്കുന്നു. ആ സംഭാഷണത്തിന്റെ ഇടയിൽ രാജാവുപറഞ്ഞ
 സമാധാനവാക്കുകൊണ്ടു് അപ്പരസ്മികൾക്കു് അപ്പോൾ ഉണ്ടായി
 തന്ന ഭൂഖം അറിയാത്തതാണെന്നും രാജാവിന്റെ അമാനുഷമാ
 യ ഈ ഉൽകൃഷ്ടാൽസാഹസ്യത്തെക്കണ്ടു് പരമാനന്ദ വിസ്മയ

ങ്ങൾ കൊണ്ടിട്ടുകിയ അപ്പരസ്മികൾ ഇതോട് ചേർന്ന് മറുസകല
 ദിപ്രമുണങ്ങളെയും ഇരിക്കുന്നപ്പോൾ മൂലമായ ചന്ദ്രചൈത്രതപത്തേ
 യും ഭാത്ത് വിസ്മയത്തോടുകൂടി നന്നുകൊണ്ട് രാജാവിന് പുറപ്പെ
 ള്ള ഇണചരിതങ്ങൾ പലതുമുണ്ടെന്നും വന്നുകൂടി. 'നോക്കട്ടേ' യ
 അഞ്ചുപോലും പിന്നെ "സൂര" എന്നതുമുതൽ "കൊടിക്കൂറായും"
 എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് ശത്രുക്കളെ ദി സകല കായ്ക്കുസാ
 ധകമായ പ്രതാപത്തിന്റെ വലിയ ഒരു അംഗമായിരിക്കുന്ന വേ
 ഗത്തോരാജാവ് സമ്പാദിച്ചുവെന്നു പറയുന്നു. "ആരാജാവി" എന്നു
 മുതൽ "ശീർഷ്വതന്നെ" എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് അപ്പ
 രസ്മികൾക്ക് പ്രകൃതകായ്ക്കുസിദ്ധിയിൽ അത്യാവേശം മൂലമായി ഉ
 ണ്ടാവുന്നതും കായ്ക്കുസിദ്ധി വരെ അകത്തും പുറത്തും ഒരു പോലെ
 ശക്തിയായി ബാധിക്കുന്നതും ആയ കഠിന മനോവേദന കൊണ്ടു
 ണ്ടാകുന്ന അസാധാരണപ്പെരപ്പറയുന്നു.

ചിത്രലേഖ രാജാവിപ്പിടിച്ചും മറുമുള്ള ഉദ്യോഗിയുടെ പ്രവേ
 ശംകൊണ്ട് അന്ത്യദിവ്യസ്മികൾക്കുകൂടി ഇല്ലാത്ത അതിസുകമാര
 സ്വഭാവം തോന്നുന്നു. ചിരകാലസഹചാസാദി ദൃഢീകൃതസ്നേഹ
 യായ ചിത്രലേഖയും ചക്ഷുഃപ്രീതികരങ്ങളായ ഉദ്യോഗിയുടെ സന്ത
 ന്ദയ്ക്കുതാത്പര്യപാവണ്യാദി ഇണങ്ങളെക്കണ്ട ഉടൻതന്നെ അതിപ
 ക്ഷപാതിയായിത്തീർന്ന രാജാവും ആമോഹാലസ്യത്തെ അതിവേ
 ഗത്തിൽ ക്ഷേപാൻ ഉൽക്കടേശയോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി
 കളെ "നോഴി! ആശ്ചര്യം" എന്ന മുതൽ "തോന്നുന്നുവല്ലോ"
 എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. സംഭ്രമംകൊണ്ടാ
 കുന്ന ചിത്രലേഖ അപ്പോൾ പന്നിനിർമുതലായവയെ പ്രഭാവ
 ണ്താൽ നിർമ്മിക്കാതിരുന്നത്. "കോഴ്കുറുപ്പിടുന്നു" "കോഴ്കു
 യിമുട്ടുപസന്നം" = "കോഴ്കിട്ടുകുന്ന തടിമുട്ടാതുകൊക്കുകൾനടുവിൽ
 സുരഭ്യസുമാലയും. "ജഗത്രംവഴിക്കുകാകുന്നവലാരിവൈദവാൽ"
 എന്നതിന് ചട്ടകപ്രായനാരായ ഭട്ടാനന്ദൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം
 സ്വാമിചെയ്യുന്നതായി വിചാരിക്കേണമെന്നുപ്രാമുഖ്യം.

പിന്നെ ക്രമത്തിൽ ഉദ്യോഗിക്കു തന്റേറടുമുണ്ടായായി അറി
 ണ്ത് രാജാവും ചിത്രലേഖയും സന്തോഷിച്ചതിന്റെശേഷം ആ
 സ്മരണയെ മടക്കി ഓടിച്ചു എന്ന വർത്തമാനം ചിത്രലേഖ പറ

ന്നതു കേട്ടിട്ട് ഉദ്യം കണ്ണമിഴിച്ചു ഇത്രനല്ലാതെ ഇങ്ങിനെയുള്ള
 ഭക്തിരക്തം ചെയാനാതം കഴിയില്ലെന്നുപ്രായത്തെ “ഐശ്വര്യം
 ശാസ്താ” എന്നു തന്നെയും ചോദ്യത്താൽ വെളിവാ
 കുന്നു. ഇത്രസദൃശം ഇതുപോലെ ചെയാൻ കഴിയുമെന്നുപ്രാ
 യത്തോടുകൂടി ചിത്രലേഖ ചേർപറഞ്ഞു കാണിച്ചുകൊടുത്തതി
 ന്റെശേഷം രാജാവിനെയും ഉദ്യംകണ്ടാൻ നന്ദനാസുഖാമൃ
 തസമൃദം കോളിളകിയപ്പോൾ തിരമാലപോലെ “അസുരനിനി
 ക്ഷപകാരണമെന്താണ് ചെയ്തത്” എന്ന വാക്യവും ഉദ്യംകേ
 കണ്ട രാജാവിന് അതുപോലെതന്നെ “നാരായണ മഹാക്ഷി
 ടെ” എന്ന മുതൽ “നിമിത്തം മിടുക്കെങ്ങിനെ” എന്നവരേയും
 പിന്നെ “അവർ വലിയ” എന്ന മുതൽ “സഖീജനത്തിനോ” എ
 ന്നവരേയും ഉള്ള വാക്യങ്ങളും ചുറ്റുപറ്റും. നിമിത്തം തന്നി
 പ്പാകമാ’=നിമിത്തം മിടുക്കെങ്ങിനെ. ‘ഉയ്യവല്ല’=ഉയ്യ
 വല്ല. അസുരന്മാരുടെ അക്രമം കണ്ടിട്ടുണ്ടായ മോഹാലസ്യത്തി
 ന്ന മുറവിൽ ഭക്തനുടങ്ങിയശേഷംസഖികളെ കാഴ്ചനാണ്ടാരിത
 ന്ന, തന്റേറമുണ്ടായസമയം കാഴ്ചനാല്പ. അവിടം ഇതുപോ
 ലെതന്നെ വല്ല ആചരണം വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന ശങ്കകൊണ്ട് ഉ
 ള്ളിളകിയ ഉദ്യംകയുടെ ആ സഖീജനം എവിടെയായിരിക്കും
 എന്ന ചോദ്യത്തിന് നിന്റെ അസുരഭയം തീർത്ത രാജാവുതന്നെ
 യാണ് ഈ ഭയവും തീർപ്പാൻ സമർത്ഥൻ എന്നതുമായി ചിത്ര
 ലേഖ മറുവടിപറഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഉദ്യംകയുടെ സാധുപസ
 മെന്നത്തെ ചോദ്യമായി സ്വീകരിച്ച രാജാവ് പറഞ്ഞ മറുവടി
 യ്ക്കു ഭംഗിയും പ്രയോജനവും നല്കുവണ്ണമുള്ളതിനാൽ അതിനെ
 അതിരൂപികരമായ സപാദം, ജര, നര, മരണം, മുതലായ ദോഷ
 ങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ള അമൃതതന്നെയാണെന്ന് ഉ
 ദ്യംക കല്പിക്കുന്നു. തന്റേറവേര രാജാവിനുള്ള അനുരാഗത്തെ
 സൂചിപ്പിക്കുന്നതും രണ്ടുതലായ സഖിമാക്ക് നിന്നെക്കാണായ്ക്ക
 കൊണ്ടുള്ള വിഷാദമല്ലാതെ യാതൊരു ആചരണമില്ലെന്ന് രാജാ
 യ്ക്കും കൊണ്ട് തന്നിയ്ക്കു സമാധാനമുണ്ടാകുന്നതും മറ്റു മാർ
 ന്ന മറുവടിയുടെ ഭംഗിയും പ്രയോജനവും. ഇങ്ങിനെ അമൃതമയം

മായ വാചിനെ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകുന്ന വിസ്മയാത്മകമായി കേട്ടിട്ടുള്ള രാജാവിന്റെ അനന്തദിഗ്ഗുണങ്ങളേ ഭാർത്തം 'യത്രാകൃതിസ്തത്രാമണാദചന്തി' എന്ന സാമുദ്രികാശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തത്തെ അനുസരിച്ചു ആകൃതിവിശേഷംകണ്ടും ശമിപ്പിക്കുന്നു. കണ്ടപ്പോൾതന്നെ രാജാവിന്റെ നേരെ സ്വഭാവമൊഴിവെ ഉണ്ടായതും ചിന്ന മഹിതശരമുന്മുഖനപ്പോലെ' എന്നുവരെയുള്ള വാഗ്യാമൃതപ്രയോഗങ്ങൾക്കുണ്ടു വരിച്ചതു മായ അഭിപ്രായം ഉള്ളിലൊതുങ്ങാതെ ചുറ്റത്തുക്കണ്ണിൽപ്പൊഴുപ്പുറ്റുപുടുന്നവിധം ഉദ്യുക്തികടാക്ഷിക്കുന്നതുകണ്ട് ചിത്രലേഖനം ഉൾക്കൊണ്ട് എന്താണ് നോക്കുന്നത്? എന്ന ചോദ്യത്തിന് അഭിലാഷശക്തികൊണ്ട് തൽക്കാലം ഒന്നും ഭാഷാതെ ഉദ്യുക്തി സമഭുവസുഖമാണിജ്ഞാനം' എന്ന സത്യത്തെത്തന്നെ പറഞ്ഞുപോയതിന്റെശേഷം ചിത്രലേഖനം, എന്ത്? എന്ന ആവർത്തിച്ച ശക്തിയിൽ ചോദ്യംപോലും എപ്പോഴോത്ത് സ്വഭാവചർച്ചയോടുകൂടി തന്റെ അഭിലാഷത്തെ ഉദ്യുക്തി സഖിജനം' എന്ന ഉത്തരംകൊണ്ട് ഒരു വിധം മറയ്ക്കുന്നു. യാതൊരു കേടുംകൂടാതെ ഉദ്യുക്തിയോടും ചിത്രലേഖനോടും കൂടിച്ചേർന്നുവരുന്ന രാജാവിന്റെ അതിമാനുഷമായ ആകൃതിവിശേഷത്തെയും പ്രതാപത്തെയും കണ്ട് രണ്ടുതട്ടങ്ങിയ അച്ഛരസ്രീകൾ "തോഴിമാരെ" എന്ന മുതൽ "ഭാഷാമാണെല്ലോ" എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു വർണ്ണിക്കുന്നു. തേരിറങ്ങുമ്പോളുണ്ടാവുന്ന ഇളക്കുകൊണ്ട് രാജാവിന്റെ ചുമലന്മേൽ എന്റെ ചുമലി' മുട്ടിപ്പോയി; ഇനിക്ക് ഒട്ടും അകന്നുനിൽക്കുവാൻ തരമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ നീ എന്റെ ശരീരത്തോടുചേർന്നു നിന്നിട്ടാണ് ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചത; എന്ന് വരുത്തുവാനായി തോഴി! കുറച്ചുമുമ്പോട്ടു കയറി നിൽക്കു എന്ന ഉദ്യുക്തിയും, നിന്റെ ഗ്രന്ഥപ്രായമെല്ലാം മനസ്സിലായി. അതിന്നു വിരോധമായി അല്പവും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ ഇനിക്കു വയ്യ, എന്നുവരുത്തുവാനായി ചുഞ്ചിരിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് 'ഇനിക്കു വയ്യ' എന്ന് ചിത്രലേഖനം തമ്മിൽ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. "ഇവിടെവെച്ചു" എന്നതു മുതൽ "സംഗതിവരട്ടെ" എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് പ്രകൃതകാൽസിദ്ധിയുടെപലമായ

ആനന്ദ സാരത്തെ പവവാക്കുകളെക്കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. അനന്തരം ഉദ്യമം ചെയ്ത മാതൃമധ്യത്തിൽ ചെല്ലുകേൾവി വിചിത്രം കൊണ്ടുപോയ വർത്തമാനം നാമദർശനം പറഞ്ഞുകേട്ട് സംഭ്രാന്തത്തോടുകൂടി ദേവേന്ദ്രൻ അസുരനെ ജയിച്ചു ഉദ്യമം ചെയ്തതിരിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാനായി കല്പിച്ച യുഗസർവ്വപ്രഭവവ്യയം രാജാപരയ ചിത്രരഥൻ പ്രവേശിച്ച ആ വർത്തമാനത്തെയും മാറ്റം രാജാവിനോടു പറഞ്ഞ് സന്തോഷപ്രശംസയെ ചെയ്യുന്നതിനെ തട്ടെന്ന് രാജാവ് “അതു മിത്രനെന്നു വീയ്ക്കമല്ലോ” എന്ന ശ്ലോകം കൊണ്ടു ഉദാഹരണത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നാലയം:—ഇന്ദ്രന്റെ വീയ്ക്കം പകർത്തിയ എന്റെ വീയ്ക്കം ഇന്ദ്രന്റെ വീയ്ക്കം തന്നെയാണ്, പ്രതിബിംബമായ ഇതിനും ശത്രുസംഹാരാദി കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യാൻ ശക്തിയുണ്ട്, സാക്ഷാൽ സിംഹനാദത്തിന്റെ ഒരു ചകുപ്പായ ഇഹരിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സിംഹനാദത്തിന് ആനകളെ നശിപ്പിപ്പാനുള്ള ശക്തികാണുന്നില്ലേ? അതുപോലെ എന്നാകുന്നു. പൊല്പിസ്സുനിയമം, സിവിൽ നിയമം, മുതലായവകൊണ്ട് നമുക്കിപ്പോൾ വളരെ അധികം രക്ഷകിട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതൊന്നും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെയല്ല, ഇവ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു പകർത്തിയതാണ്, എന്നു നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രജകളും, രാജാ ചട്ടവട്ടങ്ങളെല്ലാം അറിശ്ശയും തന്നെ. ഇതൊക്കെ രാമയ്യന്റെയാണ്, എന്നു മുറുപ്പത്തിൽ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ട് നന്മൂരിമാരും പറഞ്ഞു പോരുന്ന വാക്കുകളെ ഇവിടെ സൂരിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. (ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു സർവ്വോൽകൃഷ്ടൻ എന്നു ഉറപ്പുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പരജനാനന്ദമാകുന്നു ഗർവ്വം. ഗുണങ്ങളെല്ലാം പ്രത്യേകിച്ച് ഇതിന്നു കാരണമാണ്. ഇതെല്ലാ ഗുണങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു ഗുണ വിനാശം വരിച്ചാൽ അപസാനിക്കുന്നതല്ലെന്നു കാണുന്നതാകുന്നു അഗർവ്വത്തിന്റെ കാരണം, ഇതുകാഴ്ചയുള്ളവൻ തന്റെ ഗുണങ്ങളെ ക്രമേണ വെല്ലുവിളിക്കും; ഇങ്ങിനെയുള്ള അത്ഥങ്ങളെ ഗർവ്വം ഉണ്ടാകുന്നു ചിത്രരഥൻ രാജാവിന്റെ അഗർവ്വത്തെ ശ്ലാഘിച്ചത്. ഇപ്പോൾ ഇന്ദ്രനെ കാഴ്ചനിടയില്ലല്ലോ” എന്ന രാജാവിന്റെ വാക്കിന് ഞങ്ങൾ പ്രജാകാരുടെ

ങ്ങൾ കൊണ്ട് അധികസമയവും പരതനാശമായിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ എന്ന സിദ്ധാന്തം. കാര്യം പറയാതെ തന്നെ ഒരുവിധം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞ ഇഷ്ടസഖിയായ ചിത്ര ലേഖനയെ എന്തൊരും അനുരാഗസാധുവസത്തെ ധരിപ്പിക്കാമെന്നും ഇപ്പോൾ ചെയ്ത വലുതായ ഉപകാരംകൊണ്ട് ഞാനിനിമേലിലെല്ലാം അങ്ങയുടെ തന്നെയായിരിക്കുന്നു എന്നത് രാജാവിനെ ധരിപ്പിക്കേണമെന്നും വിചാരിച്ചിട്ടാകുന്നു. “തോഴി ചിത്രലേഖന” എന്നുമുതൽ “ഉദ്യോഗി അറിയിക്കുന്നു” എന്നതുവരെയുള്ള വാക്കുകൾ. “പിന്നെ കാണാം” = പിന്നെ കാണാം. തരമുള്ള പ്പോളെല്ലാം ഇനിയുണ്ടാകാണ്ടാൻ സംഗതിവരുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു താല്പര്യം. “പോയതിന്നു തടവുനടിച്ചിട്ട്” എന്നുമുതൽ “കൊണ്ടുവന്നു” എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് രാജാവും ഉദ്യോഗിയും തമ്മിൽ ചരിയുമ്പോൾ മനസ്സിൽ അയ്യോകാണ്ടുണ്ടായ ചെറിയ വിഷ്ണുന്റെ വലുതാക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ഇത് ഒരു വലിയ ഉപകാരമായി എന്നു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “മഹാരാജാവെ” എന്നുമുതൽ “കേണകെ” എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് സുന്ദർ അങ്ങയെ യാത്രകാലമായി എന്നതിനെ കാണിക്കുന്നു. പിന്നെ സുന്ദർ അടിച്ചു നിറുത്തിയ തേരിൽ കയറിയ രാജാവാ മേൽപ്പാട്ടുചെന്നു ഉദ്യോഗിയും ആ പേർചാടിങ്കൽ ഭുവനംകൊണ്ട് അധികമായി കഴിയില്ലെന്നു അഭാവസാന്നിദ്ധ്യത്തോടു ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

സമാപനം

ഇക്കൊല്ലം ചിങ്ങത്തിലും തുലാത്തിലുമായി രണ്ടു സമ്മാന ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വാചനം വായന പാർ മരന്നിട്ടില്ലായിരിക്കാം. അവയിൽ ഒന്നാമത്തേത് നൂറു വരികളായിട്ടുള്ളതും രണ്ടാമത്തേത് എട്ടിൽ പ്രധാനമായും വിചാരിച്ചിരുന്നപോലെ കനം തുടങ്ങുന്ന അധികയുള്ള കൊറന്റേഴ്സുകൊണ്ടും ഉപഗ്രാസമഴയെന്നതിനുള്ള സാമഗ്രികൾ ഒരുക്കുന്നതിൽ ഉപഗ്രാ

സകന്മാർക്കുള്ള ശ്രദ്ധാഭേദമാ വൈമനസ്യമോ കാരണവും ആയിരിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. 'ഈതുകൊണ്ട് മുൻകൊട്ടു ഞമാ തിരിയുള്ള മൊരട്ടുവിഷയങ്ങൾ തൽക്കാലം നികി വെച്ചു' ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൂടാതെ കേവലം മനോധർമ്മം കൊണ്ടുമാത്രം, വഴിപ്പെടുത്താവുന്നതായ ഒരു വിഷയം കൊട്ടുകവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയം ദുഃഖരസപ്രധാനവും സ്വയംകൃതവുമായ ഒരു ചെറിയ കെട്ടുകഥയാണ്. ഈ രഞ്ജിനിയുടെ 12 ഭാഗങ്ങളിൽ കവിയാതേയും 10 ഭാഗങ്ങളിൽ കുറയാതേയും ഉണ്ടായിരിക്കണം ഭാഷക്ക് സാമാന്യമായിട്ടുവേണ്ടുന്ന വാചകഭംഗി പദശുദ്ധി മുതലായവയും ആഖ്യാനത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് വേണ്ടുന്ന കഥക്കുട്ടി, സ്വഭാവചർച്ച, ഉപദേശരൂപമായ സാരം മുതലായ ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടെന്ന പരയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ കഥാരൂപമായ ഉപഗ്രാസം വരുന്ന മീനാഭാസം 5-ാം അദ്ധ്യായം മുതലായി രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസിൽ എത്തിച്ചു തരേണ്ടതാകുന്നു. പ്രസിദ്ധിയോ ഗുണമോ ഉള്ളവയിൽനിന്ന് ഉത്തമമായതിന് പത്തുറുപ്പാക സമാനം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് ലേഖകന്മാരുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന് അടുത്ത പ്രതിഫലമല്ലെങ്കിലും രഞ്ജിനിയുടെ ബാല്യസ്ഥിതിയെ വിചാരിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടാനു വിശ്വസിക്കുന്നു. ര. ര. പത്രാധിപർ.

മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങൾ.

— 10 —

ഇതിനെഴുന്നെഴുതുമുടിയും മുടിയും
വരസുധതന്റെ മാനമൊഴിയും മൊഴിയും
പരിമുട്ടുപല്ലവങ്ങൾ വിരളം വിരളം
തിരളമന്ദോപമാതമ കലയേ കലയേ ॥

തങ്കമയകുന്നകളാരുംപൊരുമൊന്നു ജ്വലിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ 1

പങ്കജമേ നിവർത്തം രാജസേനാനി സമാശ്രയിക്കുന്നേൻ ॥

കഷ്ടിപ്പുരയ്ക്കു രവി പർവ്വതകോയിത്തമ്പുരാൻ.

പരിമുട്ടമിട്ടുകുന്ന കുന്നുകൾക്കൊണ്ടു നിവർത്തമൊയായ് ജീവനാഥേ

ഘനതതയിൽ വിരാടൻ മറന്നാലഗ്നിചകോരകിശോരമെ

മുരളേടുത്ത കാലായി നമ്പൂരിപ്പാട്. [ഇതുചെയ്തു.

ശിവമയം.

൧. അംഗംനേരൈനടുപ്പൊളിച്ചുചരനായ് കല്പിക്കിലും കണ്ണട
മുങ്ങുന്നേരവിഷം കുടിച്ചു ചുട്ടവയ്ക്കു രാപ്പക്കിതന്നീടിലും ।
അന്നാക്കാലനെ നിഗ്രഹിച്ചതു വിമിത്തത്താലിനിചൂക്കയി
ല്ലെന്നു രാപ്പയിൽ നിനയ്ക്കു യോമറുമതന്നുണ്ടാകയോ ദൈവമേ ॥

വെണ്ണുന്നിടാ മരൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

൨. ഫാലത്തിയിനു വെള്ളമുണ്ടുതലയിൽ കണ്ഠസ്ഥഫാലാഫല
ജപാവയ്ക്കുണ്ടുശിവാധരാ മുതരസംമെയ്യിൽചെട്ടം പാമ്പിനും ।
ചേലൊത്തോഷധിനായകൻ മുടിയിലുണ്ടിന്നൊന്നുകൊണ്ടും വോ
നാലമ്പും പിന്നയാതശങ്കരജയ് ചൂലം ജഗന്മണ്ഡലേ ॥
ദേവകര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (രാജൻ)

൩. മൂന്നു താൻ പ്രസവിച്ചു രാജകുമാരൻ പതിപ്പിട്ടുണ്ണുന്നതും
വേലവും

പിന്നെത്തൻ കണ്ഠവെൻറ മറുവകയാമാച്ചാത്തനും കാളിയും
എന്നീമക്കളെയൊന്നു പോലെ കരുതിപ്പോറുണൊരാപ്പാറുവാ
ത്തെന്നും തെണ്ടി മലപ്പുറത്തലയുമാക്കു നടപ്പുനണ്ടോ സുഖം ॥

സന്ധ്യാവണ്ണന.

—;0:—

൧. പരംപ്രഭാതുലികയാൽ ജ്ജഗത്തിൻ
നിറംകൊട്ടക്കും രവിചിത്രകാരൻ
പരന്നൊരദ്രുലകപ്പുറത്തി
ട്ടരംകലത്തുനിരവണ്ണമെല്ലാം
൨. ഘനങ്ങളിൽ ശൈലമൃഗാദിയായു
ളന്നന്തരൂപങ്ങൾകുറിച്ചുനോക്കി
ഇനൻചലേടം പലവണ്ണമിട്ടു
മിനുക്കിമായ്ക്കുന്നു തെളിത്തിടാതേ
൩. ഇരുട്ടിടാൻ വാസനയമരനോക്കാ
ളിരുട്ടിട്ടു മകനന്തികാലം
കുറിച്ചുവണ്ണങ്ങൾ കറുപ്പശീല
വിരിപ്പുകൊണ്ടുണ്ടിതമുടിടുന്നു

൭. ഇടയ്ക്കനകുരവിശ്രദ്ധമുത്ത
കുടുകിടവച്ചുളളാരിട്ടുപട്ടാൽ
അടച്ചുതുടിക്കിലുമിങ്ങോടി
കെട്ടുപറ്റിട്ടുനില്പിഹ കാലബാലൻ
൮. വരട്ടെയെന്ന്കടലിൽക്കളിച്ചു
വരട്ടെയെന്നാലിനി വേണ്ടുപോലെ
പരക്കെയോരോവകവണ്ണമിട്ടു
നിരത്തുമീവിശ്വവിചിത്രചിത്രം.

കീർത്തനം.

പന്തുവരാടി. മുറിയടന്ത.

പാഹിമാം പാച്ചുതീപതേബാലേന്ദുമൂലം.

പാഹിമാംപാച്ചുതീപതേ.

ബാഹുകലിതപരശ്രമരിണ.

ബാണദന്തജടപനരേണ.

ദേഹലസിതദസിതധവള.

വാഹമഹിതവിമലചരണ.

പാഹിമാം.

ലോഹകുറിനദേഹപുരവി.

ദാഹമനജവാഹസഖനി.

രീഹനിഗമവാഹശിഖരി.

ഗേഹമദനദേഹദഹന.

പാഹിമാം.

ധാമവിജിതസോമളജഗ.

ദാമലസിതഭീമവിവിധ.

നാമളവനരാമമുനില.

ലാമപരശ്രരാമവിനത.

പാഹിമാം.

ധേനവിലസമാനവൃഷഭ.

യാനനഗശയാനഹംസ.

യാനപുരനിലീനസുരന.

ഭീനചരമഭീനശരണ.

പാഹിമാം.

വെണ്ണണി അഹരൻനന്ദുരിപ്പാട്.

കേരള ക്ഷിതിരത്നമാല.

—:0:—

ഉണങ്ങിയവഴിയും പഴുത്തവഴിയും പച്ചനിറമുള്ളവഴിയും മച്ചിങ്ങയേയും റരം ഫലങ്ങൾ ഏതാം കാണുകയായി അതിൽ നിന്ന മൂന്നിലൊന്ന കടിയൊന്നെങ്കിലും തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

കേരളാമംഗസംഗീതപഞ്ചധാവിദിഗ്ദം
കഷ്ടാതികഷ്ടമദ്യോവൃശ്ത്രേഷ്ടശ്രേഷ്ഠതമാന്ദ്രമാന്ദ്ര സമ
തെങ്ങിൻതോട്ടംനോക്കി അതിനെ അഞ്ചുതരമായി വിഭാഗി
ക്കുന്നു. അതിൽ ഒന്നാന്നരം കഷ്ടം രണ്ടാന്നരം അതികഷ്ടം മൂ
ന്നാന്നരം മദ്യോവൃശ്ത്രേഷ്ടം അഞ്ചാന്നരം ശ്രേഷ്ഠ
തമം ഇങ്ങിനെ ക്രമം.

ഹരിനിരാസ്താമിമിതാ അതികഷ്ടകനിഷ്ടയോഃ
ഫലാകൃതിമിതാമദ്യോ നാളികേരമഹീരഹേ സമ
ദന്തോന്മിതഫലാശ്രേഷ്ഠ ശ്രേഷ്ഠാശ്വേപണ്ണസമ്മിതാഃ
ഇത്യാഹ്ലഃകത്രചിന്നാത്ര ഭാഗോപത്യജ്ഞേയം ധനു
ഒന്നാന്നരത്തിൽ ൧൦൦ രണ്ടാന്നരത്തിൽ ൧൫൦ മൂന്നാന്നര
ത്തിൽ ൨൦൦ നാലാന്നരത്തിൽ ൩൦൦ അഞ്ചാന്നരത്തിൽ ൪൦൦
നാളികേരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചിലർ പറയുന്നു. ചിലർ
ഇതിൽ നിന്ന ചിലഭാഗം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

കഷ്ടഃകരതരൈധരാധരമിതാ രത്നാക്ഷതിശ്ചിതാഃ
യദിവാഹിശരിസന്മിതാശ്ചരിമിതാഃ പ്രോക്താവിത്രപോഷിതാഃ
മദ്യോവൃശ്ത്രേഷ്ഠാശ്വേപണ്ണാശ്ചിതാഃ
ശ്രേഷ്ഠാശ്വേപണ്ണാശ്ചിതാഃ

രരം ശ്ലോകംകൊണ്ടു മൂന്നുതരമായി തന്നെ വിഭാഗിച്ചശേഷം
രണ്ടിനും അതിൽ അന്തർഭാഗത്തെ പറയുന്നു. ഒന്നാന്നരത്തിൽ
൭൨-൧൨-൧൫ ൧൮-൨൦- ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുകയും. രണ്ടാന്നര
ത്തിൽ ൨൩-൩൪-൩൮- ഇങ്ങിനെയും. മൂന്നാന്നരത്തിൽ ൮൦-
൮൪-൮൮- ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന വിഭാഗമാർ പറയുന്നു.

മററാൽ അധികം ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ അധിക ഫലങ്ങൾക്കു കരനിണ്ണയം ഇല്ലാ. ഇറൽ കറഞ്ഞ ഫലമുള്ള കഴുക്കുറാക്കും കരനിണ്ണയം ഇല്ലാ എന്ന് സജ്ജനങ്ങൾ പറയുന്നു.

ആശാഹതബാണാസംഖ്യ=ആശ (ഭിക്ഷുകൾ) ൧൦-ബാണ ൩ ഹതം. ചെട്ടക്കുക; ൧൦ x ൩=൩൦.

പുഗാനാദേശശതകൈ

ബ്രാഹ്മിതൈശ്ലോകസംഖ്യേച്ച

ഭവതിതുവാവേദമിതൈ

നിണ്ണയമതസ്യാ ചുഷ്ടിമവലോക്യ

൭൦

കഴുക്കുകളിൽ ൧൦൦൦- ൭൦൦- ൩൦൦- ൭൦൦- ൪൦൦- ഇങ്ങിനെ സംഖ്യകളായ ഫലങ്ങളെന്നോക്കി അതിന്റെ ചുഷ്ടിപോലെ കരനിണ്ണയം വരുത്തേണം.

ബഹുവിധതാലതന്ത്രാ മാസവകരനിണ്ണയംപ്രകല്പാത്ത

ദൂതനാസദശഞ്ചാസവകാരൈസപിതൃതമദ്യപരിജ്ഞാനം

പലവിധമായ കരിമ്പനമുതലായവക്കു മദ്യകാരന്മാർ എടുക്കുന്നതുകൂട നിശ്ചയിച്ചു അതിന്റെ സ്ഥലത്തിന്നു അടുത്തതുമായി മദ്യകരനിണ്ണയം വരുത്തേണം.

പനസാനാഫലഗണനംകത്രാ പിനകത്വതൈസൽഭി

ഫലചുഷ്ടിരസാൻജ്ഞാതപാസങ്കല്പയേദുചിതകരം

പിഛാവിനഫലങ്ങളെ എണ്ണി കരനിണ്ണയം ചെയ്യുന്നത സജ്ജനങ്ങൾ എ പിടെയും പറയാത്തതാകയാൽ അതിന്നുമാത്രം ഫലങ്ങളുടെ വണ്ണത്തെയും സ്വാഭിനേയുംനോക്കി ശരിയായ കരനിണ്ണയിക്കണം.

തദപസമാലോക്യമരിചിവച്ഛിം

ശക്രംഫലംഫലമഞ്ചരീവസൃഷ്ടാ

നിശ്ചിത്യതസ്യാ ധമതക്ഭാഗം

ത്വക്തപാതുശിഷ്ടംകരമാവഹന്തി

൭൩

വള്ളിക്കും ഫലഗണം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അതിസൂക്ഷ്മമായി ഫലചുഷ്ടിനിശ്ചയിച്ചു അതിൽനിന്നു തക്ഭാഗം ഏഴാൽ ഭണത്രജിച്ചശേഷം കരം എന്നുപറയുന്നു.

കൈരടികൈഷഃപലധിണ്യമത്രകൃതപാ
 തദ്രക്ഷണാദ്യവിലപുഷ്ടികരപ്രയത്നം
 ദേശാന്തരണഖഗചോരമൃഗാദിബാധാം
 ജ്ഞാതപാത്രജൈദ്രസശരഞ്ജിതണാക്ഷിഭാഗാൻ. ൭൦

നാളികേരം മുതലായവക്കു ഫലനിണ്ണയം ചെയ്തു അവയുടെ
 സംരക്ഷണപോഷണം മുതലായ പ്രയത്നത്തെയും പക്ഷികൾ മൃ
 ഗങ്ങൾ ചോരൻ ഇവയുടെ ഉപദ്രവനിമിത്തമായ നഷ്ടത്തെയും
 അന്യദേശംകൊണ്ടു അറിഞ്ഞിട്ടു അതിൽ ഒരുകൂട്ടിൽ ഒരു ഭാഗം അ
 ബ്ധാഖാതഭാഗം, നാലാഖാതഭാഗം, ആറിൽ ഒരു ഭാഗം, രണ്ടി
 ൽ ഒരു ഭാഗം ഇങ്ങിനെയാക്കുന്നു.

(രസം=൯—ശരം=൭—അഞ്ചി-൪—ഇണാം=൩—അക്ഷി ൨.)

ലോകോപകാരാനിതരാശ്ചഭാഗ്രാൻ
 തത്തൽപ്രദേശോചിതനിണ്ണയേന
 കരേഷുസംയോജ്യഫലൈസ്സുപഗാദ്യൈഃ
 പ്രവാളപക്ഷിഃപഥികേഷുദദ്യാൽ. ൭൧

ഇങ്ങിനെ ലോകോപകാരങ്ങളായ തളിർത്തന്നെ ഫലങ്ങളാ
 യും ഉള്ള (ചുകയില, ചപ്പങ്ങം മുതലായ)തിനേയും അതാത ദേ
 ശനിണ്ണയംചോലെ കരനിണ്ണയം വരുത്തണം. തളിർക്കരം കിട്ടു
 ന്നതിനെ പാസ്സനാക് ഭാനംചെയ്യണം.

ദേശേഷുകേഷുചിസ്തന്തിപ്രവാളാസ്മു മഹൽപലാഃ
 തേഷാംഫലംസമാലോക്യകൃച്ഛന്തികരനിണ്ണയം. ൭൨

ചിലദേശങ്ങളിൽ മഹാഫലങ്ങളായ തളിർക്കരം ഉണ്ടു. അ
 വയുടെ ഫലങ്ങളെ നോക്കി കരനിണ്ണയംചെയ്തുവരുന്നു.

സ്ത്രായാനിമാൻമയാപ്രോക്താനനക്താനിതരാപഥി
 ജ്ഞാതപാദേശോചിത പ്രായ്യാപ്രകൃത്യാൽഫലനിണ്ണയം. ൭൩

ഞാൻ ഞ്ഞ പഠഞ്ഞ സ്ത്രായങ്ങളേയും പറയാതെയുള്ള അ
 ന്നസ്ത്രായങ്ങളേയും ആലോചിച്ചു അതാത ദേശോചിതമായ ഫല
 നിണ്ണയംചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

തത്തദ്ദേശോചിനമൂഢ്യം നിശ്ചിത്വാസ്യതൃയധനം
 തൽക്കരമുനയഃപ്രാഹ്ലഃഭേദംദൃപതയേഹിതൽ. ൭൪

ഒരു ദുർമ്മരണം.

— : 0 : —

ഇങ്ങിനെ കരഞ്ഞും പിഴിഞ്ഞും ഇതന്നും കിടന്നും പാതിരവരെ പണിപ്പെട്ടു കഴിച്ചു. അർദ്ധരാത്രിയായപ്പോൾ വിശപ്പും ദാഹവും സഹിക്കുക പറ്റാതെ ദീനചരവശയായിട്ടു കരഞ്ഞാനു മയങ്ങി. ഏതെങ്കിലും ഒരു അനേകവിധം മനോവികാരങ്ങളാൽ ആകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സുകുമാരിയിൽ ഗാഢനിദ്ര കൂടാതെ അപകടങ്ങൾ നിറയെ അധീനയാക്കി ഭയപ്പെട്ടുവേണ്ടുന്ന അനുഭവിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചുറ്റത്തുള്ള ജനാധിപന്മാർ ആരോപന മുട്ടുന്നശബ്ദം അവളെ ഈ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു ക്ഷയിപ്പിച്ചു. അസമയത്തുണ്ടായ ഈ ശബ്ദം ഉണർന്നുനോക്കി കുന്നേവകിക്കട്ടിയേ കണ്ടുനോക്കി ഭയപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഉടനെ 'ദേവീ ദേവീ' എന്ന വാത്സല്യപൂരിതമായ നീട്ടിവിളി സമാധാനത്തോടെ മാത്രമല്ല സമയത്തിനടുത്തു സന്തോഷത്തോടുകൂടി ജനിപ്പിച്ചു. 'ദേവീ' എന്ന ദാമനപ്പേര് കമാരൻനായരുല്ലാതെ മറ്റൊരു ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ല. കമാരൻനായരുടെ ഒരു പേരിലുള്ള പ്രതിപത്തിവിശേഷം കൊണ്ട് അറുപ്തായിട്ടുമാത്രമേ അത് എടുത്തു പെരുമാറാറുള്ളൂ. ദേവകിക്കട്ടിയുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരങ്ങളുടെ ഇടക

“ദേവീ, ദേവീ, ഈ വാത്സല്യം തുറക്കു; ഞാനാണ്, ഭയപ്പെടേണ്ട” എന്ന പിണയയും ജനവാതുക്കൽ മുട്ടിവിളിക്കുന്നതുകേട്ട ദേവകിക്കട്ടി ചെന്നു

“വാത്സല്യം തുറക്കട്ടെ, മേൽ : ട്രാങ്ക് സൂക്ഷിക്കണം”

എന്നുപറഞ്ഞ ഒരു ജനവാതുക്കൽ സാധാരണത്തിൽ തുറന്നു. അപ്പോൾ നാട്ടുവെളി മുതലിന്റെ സഹായത്താൽ കമാരൻനായർ ഒരു എലപ്പൊരിയും കിടന്നും ആയിനാൽക്കുന്നതു കണ്ടു. കമാരൻനായരുടെ ഒരു ഒരു ദാമനപ്പേരും സന്തോഷത്തോടെ സന്തോഷത്തോടെ എത്തുന്നതായാലും ദേവകിക്കട്ടിയുടെ കണ്ണിൽനിന്ന് തെരുവെങ്കൽ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. കമാരൻ നായരുടെ ശ്വാസോച്ഛവാസത്തിന്റെ മാത്രമുറപ്പി ഇടകിടെ

പുറപ്പെടുന്ന നീഹ്നിശ്വാസത്തിന് കത്തുകൂടുന്നോറും ദേവകി കുട്ടിയുടെ അശ്രുധാരയും വർഷിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ മനസ്സോട് മനസ്സുപകന്ന് ദുഃഖിച്ചിരുന്ന ദേവകി കമാരനാകു കറച്ചുനേരത്തേക്കു രേഖരം പോലും ഉച്ചരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈ ഒരു നിൽപ്പ് ഒരു വിധത്തിലും സമാധാനകരമല്ലെന്നുകണ്ട് കമാരൻനായർ മനസ്സിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു പിടിച്ചടക്കി.

“ഇതുവരെ ദേവി ഉണ്ടല്ലോ, ഇതാ ഈ ചോറുവാങ്ങി ഉറങ്ങുകഴിക്കൂ” എന്നു പറഞ്ഞ എലപ്പൊതി അഴികളുടെ ഇടയിൽ കൂടി അകത്തേക്കു നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ദേവകിക്കുട്ടി.

“എന്റെ കയ്ക്ക് ഇച്ചിലാണ്. കാലത്തു കഞ്ഞികഴിഞ്ഞിട്ട് കയ്യുകഴികൂട്ടിപ്പു” എന്നു പറഞ്ഞ വെള്ളംവാങ്ങി കൈകഴുകി എലപ്പൊതിവാങ്ങിത്താഴത്തുവെച്ചു. എന്നിട്ട്

“ഇനിക്കു ദാഹമാണു സഹിക്കുവാൻ വയ്യാത്തത്” എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടുകയ്യുംകൂടി അഴിയുടെ അടുക്കൽ കാണിച്ചു. കമാരൻനായർ മൂന്നുനാലുതവണ വെള്ളം കയ്യിലൊഴിച്ചുകൊടുത്തിട്ട്

“ഇനിക്കുറച്ച് ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞിട്ടാവാം വെറുംവയറിൽ വെള്ളം വളരെക്കുടിക്കേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും ദേവകിക്കുട്ടി കയ്യെടുക്കുവാൻ മടിച്ചു കമാരൻനായരുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു കയ്യു വെള്ളവും കൂടിപ്പകർന്നിട്ടു കിന്ദി താഴേവെച്ചു. ദേവകിക്കുട്ടി ഇരുട്ടത്തുതന്നെ എലപ്പൊതി അഴിച്ചുവെച്ച് ഉണ്ണുവാനിരുന്നു. ഉറന്ന് കയ്യിച്ചു പകുതിയായപ്പോൾ മുറിയുടെ സാക്ഷാൽ വാതൽ ചെട്ടന്നു തുറന്ന് കണ്ടുണ്ണിനായർ ഇൻസ്പെക്ടറും ബാലകൃഷ്ണമേനോനും അകത്തേക്കുകടന്നു. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ കയ്യിലെടുത്തിരുന്ന കല്ലറാത്തലിന്റെ അടുത്ത പുറത്തിന്റെ നിഴലുകൊണ്ട് മകളുടെ അപ്പോഴത്തെ പ്രകൃതമൊന്നും ഇൻസ്പെക്ടർ രാമദ്രോമനസ്സിലായില്ല.

“ബാലകൃഷ്ണ! വെളക്കിങ്ങോട്ടു തിരിച്ചുപിടിക്കൂ” എന്നു കല്പിച്ചത മുഴുവൻ കേൾക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ബാലകൃഷ്ണ മേനോൻ തുറന്നുകിടക്കുന്ന ജനാലയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അമ്മനെ അഭിമുഖമായിട്ടുനിന്ന റാത്തൽ തിരിച്ചുകാണിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഉറങ്ങാൻ വെട്ടവും ദേവകിക്കുട്ടിയുടെ പകച്ചു നോട്ടവും ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ദൃഷ്ടിയി

ൽപ്പെട്ട താമസം ഉണ്ടിതന്ന എല കാലുകൊണ്ടാരു തട്ടുതട്ടി, 'എ ബീഷ്' എന്ന് പറഞ്ഞ ദേവകിഷ്ടേയുടെ രണ്ടുകയ്യും പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.

“ആരാടി നിണക്കീ അർത്ഥാത്രിക ചോറുകൊണ്ടുവന്ന തരാനാടായത്” എന്ന ഉച്ചത്തിൽ കണ്ണുതട്ടിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു. കുറച്ചുനേരത്തേക്കു ദേവകിഷ്ടേ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. പിന്നെയും ഇൻസ്പെക്ടർ ദേഷ്യം തോന്നുവാൻ വയ്ക്കത്തേ ദേവകിഷ്ടേയെപ്പിടിച്ചു കയ്യടക്കിക്കൊണ്ട് “ആരാണെന്നു പറയാനല്ല പറഞ്ഞത്” എന്ന വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ദേവകിഷ്ടേ

“എന്റെ അഹംഭാവം ജേഷ്ഠനും എന്റെ നേർക്കു സ്നേഹമില്ലെങ്കിലും എന്നെ ഇഷ്ടമുള്ള ആളുകൾ ഇല്ലായെങ്കിലും ചരിവട്ടത്ത—കു—മാ—രൻനായകാണ് ചോറുകൊണ്ടുവന്നതെന്ന്. ജേഷ്ഠൻ എത്രതന്നെ ഉത്സാഹിച്ചാലും അഹംഭാവം എത്രതന്നെ പറഞ്ഞാലും എത്രതന്നെ ചെയ്താലും, എന്നെക്കൊന്നാലും വേണ്ടില്ല ഈ ജനം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനെയല്ലാതെ വേറെ ഒരാളെ സ്വീകരിക്കില്ല.” എന്നു പറഞ്ഞ് മുഖമൊക്കെത്തട്ടുത്ത് തേങ്ങിത്തേങ്ങി കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഒന്നു പരുങ്ങി. ഇൻസ്പെക്ടർ ദേവകിഷ്ടേയുടെ കയ്യ് വീട്ട് ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

“ബാലകൃഷ്ണ ! നിയ്യുന്നതാ കുമാരൻനായകന്റെ പേരെന്നോടു പറയാതിരുന്നത. അതു കാരണം ഈ കുട്ടിയെ വെറുതെ ഞാൻ ദന്ധിപ്പിച്ചില്ല. തറവാടിന്റെ മാനം കെടുത്തുവാൻ തീർന്നുവക. കുമാരൻനായകെന്താണോരു ദോഷമുള്ളത്? എന്ന ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കോപം തിരിഞ്ഞുകുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ

“ഞാൻ അഹംഭാവം പറയാതിരുന്നതത്രചമിട്ടാ—” എന്ന തമിഴുവനാക്കം മുമ്പ്

“ത്രചമില്ല” എന്ന് ദേവകിഷ്ടേ കടന്നുപറഞ്ഞതുകേട്ട് ഉടപ്പിറന്നവളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് നിന്നോടല്ല പറഞ്ഞത് എന്ന അവളെ തോക്കിട്ട് അഹംഭാവമായിട്ട് പിന്നെയും

“ത്രചമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല വേറെ ചില കാരണം കൊണ്ടാണ് അ

തത്സാക്ഷാത്കാരിയായിട്ടേ പറയാൻ തരമുള്ളൂ.” എന്നു പറഞ്ഞ വിളക്കുകൊണ്ടു വാതുക്കൾക്കു നന്നു. അപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടർ കൂട്ടി പോയി കിടന്നുറങ്ങു’ എന്നു പറഞ്ഞ ദേവകിക്കൂട്ടിയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അകായിലേക്കു പോയി.

പെട്ടെങ്കിലും ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ കണ്ടുണിനായരുടെ അകത്തേയ്ക്കു കടക്കുന്നതുകണ്ട് കുമാരൻനായർ ഒരറത്തെയ്ക്കു തുണി ചെച്ചുനിന്നു. കശചിശയൊക്കെ ശ്രമിച്ച് എല്ലാവരും അകായിലേയ്ക്കു പോവുന്നതുവരെ അവിടെത്തന്നെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിന്നതായുള്ളു. ദേവകിക്കൂട്ടിയേ ഒരിയ്ക്കൽക്കൂടി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു സംസാരിയ്ക്കുവാൻ തരമുണ്ടാവുമെന്നുള്ള ആശങ്കയെ ഭഗവാനായപ്പോൾ മുൻപറിയും ചിത്തവികാരങ്ങളോടുകൂടി ഇടയ്ക്കുനിന്നും ഇടയ്ക്കു സാധാരണത്തിൽ നടന്നും ചിലപ്പോൾ മുറുകിനടന്നും വന്നവഴി പരിവട്ടത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി.

കാൽപ്പനയ്ക്കു ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടതിന്റെ ശേഷം ഇൻസ്പെക്ടർ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ കാൽപ്പനയ്ക്കു പേരിലുള്ള സംശയം ഒന്നുകൂടി ദൃഢമായതോടുകൂടി യോഗ്യരായ ചിലരുടേടി ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ശങ്കിയ്ക്കേണ്ടതായും വന്നു. കാൽപ്പനയ്ക്കു വീട്ടിലും മറ്റുമായി അയാളുടെ കൈവശമുള്ള റിക്കാട്ടുകളെല്ലാം പരിശോധിച്ചതിൽ അനവധി നോട്ടുകളും ശീട്ടുകളും കാൽപ്പനയ്ക്കു പേരിലും പരിവട്ടത്തുകാരുടെ പേരിലും അവർക്കു വേണ്ടിട്ടുള്ള മറ്റു ചിലരുടെ പേരിലും മാറി എഴുതിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടും കിട്ടുണിമേനോന്റെ വക ചില പണങ്ങൾ കാൽപ്പനയ്ക്കു വീട്ടിലും കാൽപ്പനയ്ക്കു പേരിലും പെരുമാറ്റമുള്ളതായിട്ടും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയോരോ തെളിവുകൾ സാധിച്ചതിന്റെ ശേഷം കാൽപ്പനയ്ക്കു സ്റ്റേഷനിൽ ഹാജരാക്കി രാത്രിസമയത്ത് ഒന്നുകൂടി വിസ്തരിയ്ക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന ദിവസം വൈകുന്നേരമാണ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ശ്രദ്ധ സ്റ്റേഷനാപ്പരുടെ കേസിലേയ്ക്കു തിരിയ്ക്കേണ്ടിവന്നത്. ദേവകിക്കൂട്ടിയേ അകത്തിട്ടുപുട്ടിയ ദിവസത്തിന്റെ പിറ്റേദിവസം ഏകദേശം രണ്ടുനാഴിക രാമച്ചെന്നപ്പോൾ കാൽപ്പനയ്ക്കു സ്റ്റേഷൻ മുറിയ്ക്കുകയ്ക്കിട്ടു വിസ്തരിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യം ഇൻസ്പെക്ടർതന്നെയാണ് വിസ്തരിച്ചത്.

പലവക.

(ചുസ്തകപരിശോധന.)

നായന്മാരുടെ ഇപ്പോഴത്തെനില:— ഞ്ഞ ചുസ്തകം തിരുവി
താങ്കൂർ വിദ്യാഭിവാദ്യം സഭയിൽ വായിച്ചതായ ഒരു ഇംഗ്ലി
ഷ് ഉപന്യാസത്തിന്റെ ഭാഷാന്തരമാണ്. നായർ എന്ന പ
ത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് അ
നാദരത്താൽ വായിച്ചു നോക്കാതെ മടക്കിവെക്കേണ്ട കൂട്ടത്തിലു
ള്ളതല്ല. കേരള രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരം മുഴുവൻ ഒരു കാല
ത്ത് സ്വാധീനത്തിലായിരുന്ന നായന്മാരുടെ പണ്ടത്തേ ഉയർന്ന
പദവിയും, ഉത്തമാധമജാതിക്കാരോടുള്ള യോജിപ്പും, നിലയും, കാ
ലക്രമംകൊണ്ടു വന്ന ഇടിച്ചിലും, മാറ്റങ്ങളും, പ്രസ്താപിച്ചിട്ടുണ്ട്.
മതമക്കത്തായം, താലിംകുട്ടകല്യാണം ഈവക ആചാരഭേദങ്ങ
ളേപ്പറ്റിയും പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധനക്ഷയകാരണങ്ങളെ പ്രതി
പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തേപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
നായന്മാരുടെ ജാതിസ്വഭാവത്തെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രജാസാമാ
ന്യത്തിന്റെ ഇടയിലുള്ള ഇവരുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
വിശേഷിച്ച് അവിരതോത്സാഹനാരായി പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടവരായ
യുവാക്കളേപ്പോലുമുണ്ടായിരുന്ന കൃതകൃത്യത, സ്വാസ്ഥ്യം മുതലാ
യ നൂറനതകളെ തുറന്ന് കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്യുദയത്തിനുള്ളവഴി
കളെ വെളിച്ചായിത്തിരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചിലരുടെ
യിടയിൽ ഉദിച്ചുയർന്നുവരുന്ന അനേകവിധത്തിലുള്ള ഉൽക്കഷ്
ത്തിന് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചുസ്തകം കെ, പരമുപിള്ള. എം.
എ. അവർകളുടെ ഗാഢപര്യാലോചനയുടെ ഫലമാകുന്നു. എന്നാ
ൽ വിഷയത്തിന്റെ ഗാഢീയ്ക്കും, വ്യാപാരവും, പ്രയോജനവും
വിചാരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഈ ചുസ്തകം മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളുടെ
ഒരു സുചിന്തമാത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞു കൂടൂ. ഭാഷാചരിത്ര പണ്ഡി
തന്മാരിൽ ഒന്നാമനായ പ്രകൃത ഗ്രന്ഥകർത്താവിനേപ്പോലെയുള്ള

ധർ ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വിശദമായി എഴുതിട്ടുള്ള ചിന്തകന്മാർ കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ്. ഞങ്ങൾക്കുള്ള മോഹം.

പഴയശ്ലോകങ്ങൾ.

അർദ്ധസമസ്താപരണം.

കൊതുവന്നുകടിയ്ക്കുമ്പോൾ മുതുവൊന്നുതെളിഞ്ഞിട്ടും
വെൺമണി അഹൻനന്മുരിപ്പാട്.
അതിന്നൊന്നുപറഞ്ഞിടാ മതിലൊന്നു ചുക്കയ്ക്കണം

പുനോട്ടത്തു നന്മുരി.

കായശ്ലോകം.

പടറുകാപത്തിതന്മുവാങ്ങിക്കൊടുത്തയയ്ക്കാമിതിചൊന്നവശ്യം
കിടപ്പതില്ലേമനതാരിലിപ്പോളുത്തുകായയ്ക്കുചിയന്തരംമേ ||
മടിയ്ക്കയോമാറാതുകായ്മുളളിൽകിടക്കുകൊണ്ടാകിടയായ്ക്ക
കൊണ്ടോ
തിടക്കമില്ലെന്നുനിനച്ചുമാന്തം ചിടിയ്ക്കുകൊണ്ടോ പറയേണ
മെല്ലാം. ||

വെൺമണി അഹൻനന്മുരിപ്പാട്.

മായാശ്ലോകം.

ഈതംപേനംപൊതിഞ്ഞീടിനതലമുടിയും പീളചാടുന്നകണ്ണും
പാരമ്പര്യനാരവുംകേളിച്ചിയമിച്ചിയളിഞ്ഞൊട്ടുമാറൊട്ടുണ്ണാണം
കുറോച്ചൻകോട്ടത്തിടിനതുണിമുറിയുംകൊത്തലുംകൊട്ടുകാലും
നേരംപോക്കല്ലജാഗ്രം ചപതുമിനിയുമുണ്ടെങ്കിലും മങ്കയല്ല
മഹൻനന്മുരിപ്പാട്.

(സ്വന്തം.)

പി. ജി. രാമൻ ബി. എ. ബി. എൽ അവർകളുടെ പുതിയ ശാക്തീകരണവും ഭാഷാപരിഷ്കാരവും ഇക്കാര്യം ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായം പറയാതെ നേട്ടുചി നീടവയ്ക്കുന്നു. അഭിപ്രായം വിസ്മയിച്ചു തുവന്നുള്ള മോഹവും സ്വലമുതകുവുമാണ് ഇതിന്റേകാരണം.

ഭാഷാ വിക്രമോദ്യോഗം.

—:0:—

1905-ാമത വർഷത്തിന്റെ ഏപ്ര. എ. പരീക്ഷക്ക് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുന്നതിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തജ്ജമചെയ്തിട്ടുള്ളതും ആയ വിക്രമോദ്യോഗം ഭാഷാനാടകത്തിന്റെ ചുരിയ പരിപ്ല സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ രാമപ്പിഷാരോടി അവർകളുടെ ടിപ്പണിയോടു കൂടി അച്ചാച്ചു് തെയ്യാറാചിരിക്കുന്നു. ചുസ്തകത്തിന്റെ വില പ്രതി നേക്കു തപാൻകൂലി അടക്കം 14 അണ. രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസ്സിംഗുക മുൻകൂറായി അയച്ചാൽ ചുസ്തകം കിട്ടുന്നതാണ്. നാഗരാക്ഷരത്തിൽ രാമവർമ്മ എന്ന രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപരുടെ മുദ്രയിപ്പാത്ത വ്യക്തകൾ വ്യാജമാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ നാടകത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പരിശോധിച്ചു അതിലുള്ള കഥാസാരം, ഇണഭോഷം, രത്നപം, രസം, ഇവകളെ ഭംഗിയായും സത്യകൃതികമായും ഏഴുതീട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം, ഈ മാസികയിൽ മാത്രം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം അനുപദിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധംചെയ്തുതുടങ്ങിട്ടുള്ളത സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും വിശേഷിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളും വായ ചുരിയേണ്ടതാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇതിന്നുമുമ്പ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രഞ്ജിനി കുറച്ചു പ്രതിമാത്രമേ വിശേഷാൽ അടിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇഹാഭംഗത്തിന്നു ഇടയാവുന്നതാണ്. ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസിൽ വില്പാൻ തയ്യാർ.

സാക്രട്ടീസ് - കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.	...	...	0 2 0
ചെങ്ങന്നി അഹർനമ്പൂരിപ്പാട്ടിയെ നമുചരിതവും, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ			
തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിയെ കൊറത്തിപാട്ടം.	...	...	0 0 ൯
നംഗാനദം (ഭാഷനോടകം) പറയാട്ടു അച്ചുതമേനോൻ.	...	...	0 ൧0 0
തപാൻകൂലി പുറമേ, മേൽപറഞ്ഞ ചുസ്തകങ്ങൾക്കു രസികരഞ്ജിനി മാനേജറോട ആവശ്യപ്പെടുക.			ര. ര. മാ.

കവനോദയം.

— : 0 : —

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുളു, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തു വരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ന പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോകുറി നര ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി ൭ കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ര ഉറപ്പിക വരിയുടെ ചാൽമതി. തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാക്കി മുൻകൂറു ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വിൽപാനമാണ്. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷ, വിജയവൈദ്യം. ഇത ഓരോപുസ്തകം എല്ലാവരുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ പാമ്പു കടിച്ചുളടന്ന വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ ഓടേണ്ടിവരികയില്ല. വില രൂപ രണ്ടു.

സമ്പത്തുമാലിക— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളുടെ എല്ലാസ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ ഒരു പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. മലയാളം ഉപഭാഷയാക്കി എടുത്തിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും കവിതയുണ്ടാക്കുവാൻ പരിചരിക്കുന്നവർക്കും ഉത്തരവുണ്ടായിത്തീരുന്നതാകുന്നു. വില രൂപ രണ്ടു.

ജാനകീപരിണയം— ഭാഗനാടകം. ഇതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? “ഉണ്ട, മന്നാടിയാരുടെ കുതിയല്ലേ?” എന്നായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം. ശരി. എന്നാൽ അഞ്ചുപേർ, ഇത അതല്ല. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. വായിച്ചാൽ ബഹുരസമുണ്ടു. വില രൂപ മാത്രം.

* ഹസ്തലക്ഷണദീപിക— ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടായിട്ട് കഥകളിയെ ഉറപ്പായി മനസ്സിലാക്കാനിടവരികയില്ല. വില രൂപ രണ്ടു.

* കവശതകം— ഒരുവയവത്തെപ്പറ്റി ൧൦൦ശ്ലോകം മലയാളഭാഷയിൽ കാണുകയെന്നുള്ളത അപൂർവ്വമായിരിക്കും. ഇതൊന്നു വായിച്ചുനേക്കുവിൻ. വില രൂപ രണ്ടു.

* ചക്കീചകരം, നാടകം. നിങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തികങ്ങളിൽ ഈ പുസ്തകം ചിരിപ്പോടെ ഒന്നു വായിച്ചുവെങ്കിൽ സമ്മതിക്കും. വില രൂപ രണ്ടു.

ഇവകൾക്കു തപാൽകൂലി പുറമെ, * ഈ അടയാളം വെച്ചുവെഴുതിക്കു ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം കടലാസ്സു എപ്പോഴും ഏതപോലെ ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിവരങ്ങൾക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാപുസ്തകങ്ങളും ഡി, പി, ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കണ്ണൻനമ്പ്യാര.

കവനോദയം കാനേജർ.

(Nadapuram.)

നാദാപുരം.

നൊട്ടീസ്.

മെന്തെം സാമാനങ്ങൾ !

വില വളരെ സഹായം !!

ബോധാചിമുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന
ഷാപ്പുകളിൽ നിന്നുനേരിട്ടുവരുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്ന
തും വെറും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിമായും ചിപ്പു
റയായും വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശിലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കു
ണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചിട്ടികൾ പട്ടകൾ, ബ്ലാക്കെറുകൾ,
തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മപ്പ, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തൂണിച്ചു
ക്കൾ. എന്നാൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ,
നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്ത
കൾ, ഗുളോപ്പുകൾ, രവിചന്ദ്രപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പ്ചെ
ട്ടികൾ, ഇരിമ്പ്തലമാരികൾ, ഇരിമ്പ്തട്ടപ്പുകൾ, അനേകവി
ധം സൊപ്പുകൾ, ബ്രാഷി, വസ്തി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങ
ൾ, മുത്തച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും
മെലിൻസ് ഫുഡ്, കൊക്കോ, കുപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോട്ട് മുത
ലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവി
ലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അ
യച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്. മേനോൻ.

മുനറൻ മർച്ചന്റ്.

ചിററൂർ.

T. S. Subramania & Co.,

താമ്രബല വിഹാരം ഒരു സുഖാനുഭവ സാധനം തന്നെ.

—: 0 :—

വെറിലമുറക്കുന്ന സാധുചിഹ്നമെന്ന ഒരു രുചിപ്രദമായ
സുഗന്ധവസ്തു. രുചി. വശേഷം. രുചിപ്രദം.

ഇത രുചിരം കർമ്മം, പനിനീർസത്തം, അത്തർ മറ്റു സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ എന്നിവ
വെള്ളത്തോടെ തയ്യാറാക്കുന്നതായ ഒരു കൂട്ടമാകുന്നു. വെറിലമുറക്കുന്നു അതിരസം ഉണ്ടാ
കും. മുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇത അതിസുഖാനുഭവമായൊരു സാധനമാകയാൽ അവിടെ ഈ സാധ
നത്തെ വാങ്ങി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

	ക.	ണ.
ഒരു അമുക്കുന്ന വില	0	4 മാത്രം.
12 അമുക്കുകൾക്ക്	2	12
തപാൽകൂലി പുറമെ.		

DANTADABANA CHURNA. ദന്തധാവാൻ ചുണ്ണാമ്പ്

ശുദ്ധിച്ച പല്ലു തേച്ചാൽ പൊടി. ഒരു പെട്ടിക്കു വില 0-8 ണ. തൊണ്ണൂറുകെട്ടുക
കൾക്കും, പല്ലിപ്പൊ, അതിന്നടുത്തോ ഉണ്ടാവുന്ന പല്ലുകൾക്കും, പല്ലിന്റെ വെളിച്ച പോകലി
ന്നും വേദനയ്ക്കും പല്ലിൽനിന്നു ചോരപോകുന്നതിന്നും വായ നാറ്റത്തിന്നും മറ്റും ഉതക
ന്ന ഒരു പൊടിയാണിത്. ഈ പൊടി പല്ലിലുണ്ടാവുന്ന കറ, കേട മുതലായവയെ നശിപ്പി
ക്കും. പല്ലുകൾക്കു മിടുപ്പം കനായമിട്ടുപോലും പറ്റിപ്പിടിച്ചുകാണുന്ന ഒരു വസ്തുവ
യല്ല. അതിനെയും ഈ പൊടി നശിപ്പിച്ചു നീക്കും. നാറ്റമുള്ള സകല ദന്ത സമുദായ
ക്കും ഈ പൊടി നശിപ്പിക്കും. പല്ലിന്മേൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും കിട
യും മുത്തുപോലെ വീളുന്ന പല്ലുകളെ ഈ പൊടിക്കൊണ്ടു സമ്പാദിക്കും. പല്ലുകൾക്കു ബ
ലവും ശക്തിയും ഇനിക്കും, ഉണിന്ന ഒരു രുചിയും വരും. ദന്ത ദിവ്യം ഉണലുകകിൽ
പുണ്യം കരുവും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ഈ പൊടി വളരെ നന്നു്. ഇതിന്നു പച്ചരസമില്ല. വ
ളരെ മിനുസമാംവണ്ണം നേരിയ പൊടിയാക്കിയ ചുണ്ണാമ്പുകൊണ്ടു പല്ലിന്നു ഉറസ്സൽതട്ടി
കേട്ടുവരുന്നതല്ല. പല്ലുകൾക്കു മിടുക്കൽതട്ടിയതാകാതെ വരുന്നതിനെ ഈ പൊടി തടയ്ക്കും.
പല്ലുകളിൽ കടികൊണ്ടു നാശം വരുത്തുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അണുപ്രാണികൾ ഉണ്ടു്.
അവയെ ഈ പൊടി കൊല്ലും. തൊണ്ണൂറുകൾ ചൂട്ടപിടിപ്പിച്ചോ വേദനപ്പെട്ടതിയോ ചോ
രിച്ചുകുതിച്ചതായതൊന്നും രം ചുണ്ണാമ്പും ഉണ്ടാവില്ല. നാവിന്നും മൂക്കിന്നും ഈ ചുണ്ണാമ്പ് സ
ഹകരമാണു്. കിഴവന്മാർ പ്രത്യേകിച്ച ഈ ചുണ്ണാമ്പ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണു്. അപ്പോൾ അ
വർ പല്ലുകൊണ്ടു പ്രയോജനം മരണപശ്ചാത്താപത്തും, വായക്കു രുചികരവും സൗ

രദ്യമുജ്ജ്വലമാകയാൽ ശ്വാസത്തിന്ന ഒരു നല്ല മണമുണ്ടാവും വായനാരം ശ്ലേഷ്മമുജ്ജ്വ-
 അതു ഉണ്ടാവില്ല. നല്ല ഒരു മണം വായിൽനിന്ന പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

KARPURARISTHA. കപ്പുരാരിഷ്ഠം. നടപ്പുഭീനത്തിന്നു ചുരുട്ടു
 ക ഔഷധം. (വിഷുചികുക്കുള സിദ്ധൗഷധം.) ഒരു കപ്പിക വിഭ 8ന്ന. കപ്പുരാരിഷ്ഠം,
 വിഷുചിക, അതിസാരം, വയറിൻകടി, ഹൃദയക്കുറവു, ചെവികുന്നിയുടെ കേട, അതി
 വയറിന്ന വിസ്കാരം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കു നല്ല മരുന്നാണ്. ഈ ഔഷധം
 പല ഇതിയായ വേദനകളെ തീർത്തു അരവയവങ്ങൾക്കു ശാന്തമായ പ്രസാദചൈതന്യത്തെ
 വരുത്തും. അരവയവങ്ങൾക്കു ക്ഷണസംഭവങ്ങളായ വിറയൽ പിടച്ചൽ മുതലായ വികൃതി
 കളെ മാറ്റും. മലത്തിന്റെ അയച്ചിൽ മാറ്റി മലത്തെ കെട്ടി മലബന്ധം വരുത്തി ബലം
 കൊടുക്കും. അറിൻ (ചിറപ്പ) കൂടാട്ടുള്ള അന്യ മരുന്നുകളെപ്പോലെ ഹൃദയം തലവേ
 ദനയെ ഉണ്ടാക്കില്ല. തലതിരിച്ചത്, ഉറക്കം, മന്ദ്രത, ആവസ്ഥ, മോഹം മുതലായവയുടെ
 ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയും അപ്പു നിമിത്തങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കൂട്ടിയും വേദനയും നേവുമുടം നിന്നു
 പോകും. ഏകദൃവികപ്രയോഗകാരായ ഗോമയാപ്പടി ഐദ്യം ബഹുദൃവികപ്രയോഗ
 കാരായ അല്ലാപ്പാടി ഐദ്യം കൊടുക്കുന്ന കപ്പുരം ജോരോരെയൻ എന്നിത്യാദി മര
 നുദമേക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ കപ്പുരാരിഷ്ഠം ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾക്കും അതി
 ന്റെ സഹജസ്വഭാവങ്ങൾക്കും പ്രദിയതാണ്. ഇത ഞങ്ങളുടെ അനുഭവമാണ്.

ഈ മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകൾ താഴെ എഴുതിയ മേൽവിലാസത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷി
 ക്കാ മലയാളത്തിലോ തമിഴിലോ എഴുതി ചൊടിക്കേണ്ടതാണ്

എന്ന ടി. എസ്. ഡബ്ലു. മണ്ണും ആൻ കമ്പനിയാർ
 33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റ്രീറ്റ്,
 മദിരാശി.

സരസ്വതിതൂവൽ.

(THE SARASWATI PEN.)

ഒരിക്കൽ മതി മുക്കിയാൽ 300 മുതൽ 500 വരെ വാക്കുകൾ എഴുതാം.

സൂത്രലിഖിതങ്ങൾ.

സർ. വാറന്റർ ലൊറൻസ് (കെ. സി. ഐ. ഇ.) ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റു
 കന്നറമുക്കെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടേരി:— സരസ്വതിതൂവലുകൾ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവ
 യായി കാണുന്നു. താങ്കളുടെ ഹൃദയമായ ഈ കത്തുചിട്ടിക്കുപിന്നു താങ്കൾക്ക് എല്ലാ ഒരു
 വു സിദ്ധിക്കട്ടെ.

സർ. ലൊറൻസ് ജെക്കിൻസ് (കെ. സി. കെ. സി. ഐ. ഇ.) ഡോ.
 ബോ ഹൈക്കോട്ട് ഒന്നാംജഡ്ജി:— സരസ്വതിതൂവൽ വളരെഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ ക
 ണ്ടിരിക്കുന്നു. കളെ തൂവലുകൾ താങ്കൾ എന്ന ഏ അയച്ചുതന്നതീ ഉപകാരം.

ബാധാൻ മഹാരാജാധിരാജ ബീജായി ചാൻഡ മഹ
 തീബ് ബഹദൂർ:— ഈ സൂത്രവിദ്യയിൽ നാം വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നാട്ടോർ മഹാകാള സ്വഹസ്തർ ജഗന്നിന്ദ്രനാഥനോയി:— മഷി
നിറച്ച "സ്വാസ്തി" ശുദ്ധർപ്പം മിക്കവാറും ആ ഉപകാരമുള്ളതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാ വർമ്മയ്ക്ക് സിങ്ങ് ബഹദൂർ:— ഞങ്ങളുടെ പരിപാലനക്കീ താമര ത്തിനെ അർപ്പിക്കുന്നു.

രാജാ പെരറിമോഹന മൃഷ്ടജ്ഞി:— (സി. എസ്. കെ):— സർ
 സ്വപ്നത്തി ത്വന്ത ദമര ഉപയോഗമു മതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ജസ്റ്റിസ് ശാരി ചാരുമിത്രൻ:—
ഇതു വേറെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമെന്നാണ്.

പണ്ഡിതർകെ. എം. ഗാംഗുലി (ബി. എൽ.) മഹാഭാരത പരിഭാഷകൻ:— “ഏകീകരണം” ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും പാവനം ഇത് പരമാവധി നിർമ്മിക്കുന്നതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ആർ. ടി. ഗ്രീസ്മാൻ (ഐ. സി. എസ്.)
കുടുംബം മിനിസിപ്പാൽ ചെയർമാൻ:— താങ്കളുടെ തുടർ തുച്ഛമായ ഒന്നാണെന്നു ക
ണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂത്രം വളരെ സാമന്യമുള്ളതാണെന്നുവന്നു.

മിസ്റ്റർ എച്ച്. ഡി. വില്യംസ് (എ. സി. എസ്.), കമീഷനർ:—
 ക്രൈസ്തവ മതം മുഖേനയാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളത്. ക്രൈസ്തവ മതത്തിന് മുന്നോടിയായി നാം പല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. ഡി. (എ. സി. എസ്.) കയ്യെഴുതി:— തുറന്ന വലരെ
 സൊകുട്ടുമെങ്കിലും കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം സാമന്തമുള്ളതാണെന്നു.

മിസ്റ്റർ എസ്. സി. മിത്രൻ, ഡിപ്യൂട്ടി മജിസ്ട്രേറ്റ്:— നല്ല വിദ്യ വളരെ അധികം.

മിസ്റ്റർ ജി. ചക്രവർത്തി, സിമിന്റാർ, ബാംബു മണിസിപ്പാൽ ചെമ്മാൻ:—
കണ്ടുപിടിച്ച സ്കൂൾ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതാണ്. ഇവർ വളരെ ഉപയോഗമുള്ള
താണ്.

മിസ്റ്റർ സീതാകുമാരി, ജാപ്പാൻ “ഡിൻഗാജിറം” സാർഗിയെ” സ
 2000 പ്രസ്ഥാനം:— താങ്കളുടെ ഉപയോഗകരമായ കണ്ടുപിടിപ്പുകൾ ജയത്തെ പ്രാപി
 ച്ചതിന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

റവറണ്ട് ഡോക്ടർ മോറീസൻ (എം.എ):— കണ്ടുപിടിപ്പുകൾ സൂത്രം
 സമർത്ഥമാക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ എം. എൻ. ഗാന്ധി, കോൺപുരി:— ഇതിന്റെ മേലേ
 പ്രാപ്തി കേൾവിപ്പെടുന്നുവെന്നുവേണം.

പ്രൊഫസർ എച്ച്. സ്റ്റീഫൻ (എം. എ):— സരസ്വതിയുടെ ഞാ
 ന് ഉപയോഗിച്ചുനോക്കിയതിൽ ചെറു ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ സറാട്ട് കെ. മുളളിക് (എം. ബി. സി. എം.):— എഴുത്തു
 റിയുന്ന ലോകത്തിൽ ഇതിന്നു വളരെ ചെലവുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയായി പറയുന്നു.

ഡോക്ടർ എസ്. സി. ബാനർജി (എം. എ, എക്. എക്. ഡി):—
 ക്ഷിണിക ഇവർ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യോഗ്യന്മാർ അവരെ ഉപയോഗ
 ച്ചുനോക്കിയതിന്റെയും അതിൽ താങ്കളുടെ രൂപലക്ഷ്യം നന്നായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു
 മെന്നായിരിക്കട്ടെ.

	വി.ല.			ക.	ണ.	പ.
12 രൂപയുകൾ	...	...	...	0	8	0
72-ന	...	...	...	2	12	0
144-ന	...	...	...	5	8	0

“വി. ലി.” പൊതുവായി അയച്ചാൽ 4000. പറയെ.

ജാപ്പോനീഷ് കമ്പനിക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

ട. ശുഭദ്ര. സബ്രാമണ്യം ആൻഡ് കമ്പനിയർ

33. ആർമീനിയൻ സ്റ്റ്രീറ്റ്,

മദ്രാസ്.

T. S. SUBRAMANIA & Co.,

Agents,

33, Armenian Street,

Madras.

ഫറീൻ

പുസ്തകം ൨

ശ്ലോകങ്ങൾ

മംഗളം

ലോകത്തെങ്ങുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടു മുഴുവൻ പ്രാപിച്ചിപ്പോഴും മുഖിലേ
ത്തന്നെ നോക്കിത്തന്ന ജീവനമുതന്നെ നോക്കിക്കൊന്നും
നിർദ്ദോഷമായിത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു—
ജീർദ്ദോഷമില്ലാത്തതായിത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു!

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കത്തോലിക്കാ മഠം.

മിസ്സൗ അനിബെൻ

ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടികയിൽ തൊട്ടിയിട്ടുവെച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസം പ
ഴയായ ഒരു വിശ്വാസത്തിന്റെ ഇടയിൽക്കടന്നുകൂടുന്നത എത്ര പഴ
യിൽക്കൂടിയാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചാൽ ഗ്രാമീണരു
അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഇപ്പോഴുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടികകളിൽ പത്തു
നൂറ്റാണ്ടു വീതം ഉണ്ടായിരുന്നവയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം
കൊണ്ടുള്ള ഗുണവും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാർത്ഥികളും ഒന്നിനു പത്തു
വീതം വർദ്ധിച്ചു കാണുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ദീർഘ
സന്താനങ്ങളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഉദാസീന
ന്മാരാണെന്നു ശങ്കിച്ചാൽ മഹാപ. പട്ടണം. എത്രതന്നെ പ്രാ
യം ചെന്നവരായാലും സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നതിൽ വിശ്വാസം കാ

വികർത്തിയല്ല നല്ല പടിക്കണമെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുകയും ചെയ്താരു
 ണ്. പൂർവ്വാചാരങ്ങളിൽ ചേരുന്നിട്ടുള്ള മാനാവൃത്തിയാൽ ഭരി
 ക്കപ്പെടുന്ന വയേധികനാകും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അ
 വിശ്വാസം ജനിക്കുവാനുള്ള കാരണം, മക്കളുടെ ഗുണത്തിൽ കാം
 ക്ഷയില്ലായ്മയുമല്ല അന്യരുടെ പേരിൽ സ്നേഹമില്ലായ്മയുമല്ല, ഇ
 പോലെ നടപ്പുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ആന്തരമായ
 ഒരു ദോഷത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയംതന്നെയാണു്. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാര
 ത്തിന്റെ ഫലം സ്വമതനിന്ദയെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറയാൻ ഇംഗ്ലീ
 ഷ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉള്ളിഞ്ഞിട്ടുള്ള പുതുക്കർ മടിക്കുമെങ്കിലും
 ആലോചനാശക്തി ഉറയ്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് സ്വമതസ്തോമം മറന്ന്
 ത്രിശങ്കസ്വഗ്നത്തിൽക്കിടന്നലയുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ധാരാളമുണ്ടെ
 ന്നു സമ്മതിയ്ക്കുന്നതിൽ ആരംഭിക്കുന്ന സംശയിക്കുന്നതല്ല. ഇതി
 ന്റെ മൂലം ശിഷ്യാദോഷമൊ ശീലഭേദമൊ എന്തുതന്നെയൊലോ
 ഈ സ്കൂളിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസരീതിയ്ക്കു സഹ
 ജനമായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. ഈ ഒരു ദോഷം പരശുരാമക്ഷത്രത്തിൽ
 മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും വിചാരിയ്ക്കുന്നു. അചസ്ഥാന്തരംപോലെ
 കാരതഖണ്ഡം മുഴുവനും വ്യപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ബദ്ധ ഹിതുക്കൾ
 ക്കു പ്രത്യേകമാണെന്നും കരുതുന്നു. മഹമ്മദീയസംഘത്തിലും
 ഈ ഉപദ്രവം ഭസ്സഹമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് ആലിഹർ കോളേ
 ജിന്റെ ആവിർഭാവവും അടുത്ത വർഷത്തിൽ ബന്ധായിലും മദിരാ
 ശിയിലുംകൂടിയ മഹമ്മദീയ യോഗനിശ്ചയങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു
 ത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഹിന്ദുമതത്തിന്നു് അന്യോപദ്രവമായും അ
 നശാശമായുമുള്ള ഉപകാരം ചെയ്യുവാൻ ജനങ്ങൾ ഹിന്ദുവായ്ക്കു
 അർക്കല്ല സംഗതിവന്നത്. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ജനിച്ച് പിന്നീട്
 തിരിച്ചുപരമതത്തിൽക്കിടന്നരിച്ചിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യയിൽ (തീയോസ
 ഹി) കരപ്പററി വിശ്രമിയ്ക്കുന്ന ഒരു ആംഗ്ലായ വിദ്യാർത്ഥിയാണു് ഇ
 തിന്നു യോഗമുണ്ടായത്. സർവ്വജാത്യമായ ഈ വിദ്യാർത്ഥികൾ
 അഗ്രന്തേപരിശ്രമത്തിന്റെ സ്മാരകസ്മാരകമെന്നപോലെയാ ഹി
 ന്ദുക്കളുടെ മുത്തമെന്നായ സൂക്തവിചാരമെന്നപോലെയാ ഏ
 ററവും പ്രശംസനീയമാകുംവണ്ണം ശ്രീകാശിയിൽ നിവർത്തി
 പോരുന്ന സൈൻട്രൽ ഹിന്ദുക്കോളജിന്റെ ഉപകാരത്തെ അനു
 ഭവിച്ചും കേട്ടും അറിഞ്ഞും സന്തോഷിയ്ക്കുന്നവർ ഹിമാചൽ സേതു

പയ്യം ഉണ്ടാക്കുമെ എന്നു സ്വപ്നപി സംശയിച്ചു അതല്ല. വിദ്വേഷമൊന്നും വാഗ്വൈദ്യമൊന്നും ഉണ്ടാകമാനകലം പ്രസ്ഥിപരത്തിട്ടുള്ള ആ ആനിബെസൻറിയനൊന്നാകയും ആ ബ്രഹ്മചാരിയായിത്തീർന്നു. ഏതെന്നാൽ പ്രസംഗം കേൾക്കുകയും ചെയ്തവൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ അപരസത്തിൽ നമ്മൾക്കു നയനസാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്ന സാക്ഷ്യം ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന ആ വിദ്യയുടെ പൂർവ്വചരിത്ര സംക്ഷേപത്തെ വായിച്ചു നോക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തവൻ അങ്ങനെയായിരുന്നാൽ മറ്റുള്ള കേരളീയർക്കും ആ പ്രശ്നങ്ങളാലായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള പൂർണ്ണബാധകൾക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആനിബെസൻറ ക്രി. വർഷം ൧൮൪൭-ൽ അദ്ദേഹം മാ 'സംഗ്രഹം' ഇംഗ്ലണ്ടിൽ 'ഡെവൺഷയർ' എന്ന ദിക്കിൽ ജനിച്ചു. ആനി ബെസൻറ ബെസൻറയെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. സാക്ഷാൽപര ആനിബെസൻറ എന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു ജനിച്ച ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായ താല്പര്യത്താൽ തന്റെ സ്വത്തുക്കൾ മിക്കതും വിറ്റു കൈമാറ്റം പ്രഭുവിന്റെ കടം വീട്ടിക്കൊടുത്തു മൂലം തന്റെ കുടുംബത്തിന്നു പ്രഭുസമാനം സമ്പാദിച്ച മഹാമനസ്സനായ 'ഹാർട്ട്ലി' പ്രഭുവിന്റെ അടുത്ത ഭാര്യയായ 'വിംഗ്ലഡ്' ആയിരുന്നു ഇവരുടെ അച്ഛൻ. ഇദ്ദേഹം ലണ്ടനിൽ ഉയർന്നതരം ഒരു ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നുവെന്നും, കണക്കിൽ നിവൃത്തനും, പ്രബു, ജർമ്മൻ, ഇറ്റാലിയൻ, സ്പാനിഷ്, പോർട്ടുഗീസ്, എന്നീ ഭാഷകളിൽ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചവനും, മതവിഷയത്തിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നുവെന്നും, കാണുന്നുണ്ട്. ഇവരുടെ അമ്മ, അയർലണ്ടിലെ 'മോറിസ്സ്' എന്ന കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവളും, പ്രകൃത്യാ ദയ, സുശീലം, ആഭിജാത്യം, ആത്മാഭിമാനം, പ്രഭാവം മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഒരു വനിതാദൈവമായിരുന്നു. എന്നെങ്കിലും കൈയൊലും വേണ്ടില്ല, ദുഃഖങ്ങൾ നിശ്ശേഷം തന്നെ കഴിഞ്ഞു സുഖങ്ങൾ മുഴുവൻ തന്റെ കട്ടികൾക്കും, അതിലും വിശേഷിച്ചു ആയിട്ടും, ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ അമ്മയുടെ പരമോദ്ദേശ്യം. ആനിയുടെ തലമുടി ചേർപ്പെടുത്തു ഭംഗിയിൽ കൈ

ദിക്കുക, വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുക, പൂക്കളണിയിക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തികൾപോലും അമ്മതന്നെയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെതയല്ലാം അതിചാത്സല്യത്തോടുകൂടിയാണ് പുത്രിയെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുപരുന്നത്. ആനിയ്ക്കു് അഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ അച്ഛൻ മരിച്ചു. ആനിയുടെ കുറുപ്പുബത്തിന്നു അച്ഛന്റെ മരണം ഒരു ശോചനീയമായ ലക്ഷണമായിത്തീർന്നു. അതു നിമിത്തം സുഖഭുജങ്ങളുടെ ആയുസ്സെങ്ങും അവർക്കറിയാറായി, അതന്നോടേയും സുദയ്യം ഭയത്തിന്റെ സൂചകമാകുമ്പോലെ ആനിയുടെ അമ്മയ്ക്കുണ്ടായ താഴെ പറയുവാൻ ഭാവിച്ചുവന്ന അനുഭവം കാലാന്തരത്തിൽ ആനി ബന്ധുനിന്നു സിദ്ധിച്ചതായ ബ്രഹ്മചിദ്യോഗത്തിന്റെ സൂചകമാണെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോൾ ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാകുന്നു.

ആനിയുടെ അച്ഛൻ മരിച്ചിട്ടു് കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവം മറവുചെയ്തു സ്ഥപത്തു പോകേണമെന്ന് ആനിയുടെ അമ്മയ്ക്കു വളരെ ആഗ്രഹം തുടങ്ങി. അസംഖ്യം ശവങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ആ പള്ളിയിൽ സ്ഥപപരിചയം നല്ലവണ്ണമില്ലാതെ ആനിയുടെ അമ്മയ്ക്കുള്ള ആഗ്രഹം സാധിച്ചു് പ്രശംസയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് സ്ഥപപരിചയം നല്ലവണ്ണമുള്ളവനും, ശവസംസ്ഥാപന സമയത്തു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവനും, ബന്ധുവും ആയ ഒരാളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടാണ് ആനിയുടെ അമ്മ പുറപ്പെട്ടതു്. കുറെച്ചെന്നപ്പോൾ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ആൾക്കു വഴിത്തറ വില്ലാവാതെ വളരെ കഴങ്ങി. ശവംകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ കേട്ടുവന്നു് ചൊല്ലിയ സ്ഥലം കാണിച്ചുകേട്ടേത്താൽ ശവം സ്ഥാപിച്ച സ്ഥലം താൻ തന്നെ കണ്ടു പിടിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ആനിയുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം കേട്ടുവന്നു് സ്ഥലത്തേക്കു അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ സംഭവം കൂടാതെ അവർ ശവം സ്ഥാപിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു നടന്നു. എന്തെന്നു സ്ഥപത്തായപ്പോൾ ഉടനെ നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പള്ളിയാചട്ടെ ശ്മശാനമായപ്പോൾ ആനിയുടെ അമ്മ അതിന്നുമുമ്പു് കാണുകപോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ ഒരു സംഭവം അവർക്കെല്ലാവർക്കും അത്യന്തമുതുമായിരുന്നു. ബ്രഹ്മചിദ്യയിൽ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് ഇതു ബഹു നിസ്സാരമാണെന്നു പറയുന്നില്ലെല്ലോ.

ശിശുവായിരുന്ന ആനിയുടെയും, സോദരന്മാരുടെയും അക്കൂറ ശിക്ഷയിൽ ഹോറോ സ്തൂലിലെ ഹേഡ് കൗസുരായിരുന്ന ഡാക്ടർ വെയ്ഗൻ വളരെ ഉത്സുകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കുട്ടികളെയെല്ലാം ഹോറോയിൽ കൊണ്ടുപോയി സ്തൂലിചാക്കി. ആനിയും ആൺ കുട്ടികളുടെ കൂടത്തന്നെയാണ് പഠിച്ചു വളൻ പോന്നത്. എന്നു തന്നെയല്ല, കൗമക്രോധാദികളെജ്ജയിച്ചു നിരപ്പികളെ ആഴ്ത്തിയും, യോഗത്തെ അവലംബിച്ചും, നരജന്മത്തിന്റെ പരമ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചും നമ്മുടെ സ്വകലങ്ങളായ അന്തരീന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും വികാസത്തെ നൽകുന്ന മുത്തശ്ശിയായ ആനിബെസന്റ് ആൺകുട്ടികളോടൊപ്പം നേ കാലത്ത് ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കുകയും മരം കേറുകയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നു.

അതിന്റെശേഷം മിസ്സ് മേരിയററ് എന്ന മദ്രാസുകയെ സംരക്ഷണയിലായി ആനിയുടെ വാസം. തന്റെ മരുമകൾക്ക് തക്കതായ ഒരു ചങ്ങാതിയെ കിട്ടിയാൽ അച്ഛന്റെ വിദ്യുച്ഛക്തിയെ അറിഞ്ഞ് എളുപ്പമുണ്ടാകുമെന്നു കരുതിയാണ് ആനിയെ സ്വന്തം ചിലവിലാക്കൽ സംരക്ഷിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പാൻ മിസ്സ് മേരിയററ് തുടങ്ങിയത്. അപ്പോഴാണ് ആനിയും അമ്മയും തമ്മിൽ വേർപിരിഞ്ഞത്. ആനിയുടെ അല്പേതരകാലവും അപ്പോൾ തന്നെയാണ് അരംഭിച്ചത്. മിസ്സ് മേരിയററ് ആനിയുടെ ശരീരത്തെയും മനസ്സിനെയും വളരെ വിജ്ഞാപനം പരിഷ്കരിച്ചു. മതസംബന്ധമായ വിഷയത്തിൽ മിസ്സ് മേരിയററ് ഒരു ക്രിസ്തുമത യോഗിനിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആനിയും ആ മൗഢ്യത്തിനാണ് സ്വീകരിച്ചത്. ഫീൽഗ്രിംസ് പ്രോഗ്രസ് എന്നുള്ള ജ്ഞാനപ്രദിപകമായ കഥയിലെ നായകനായിരുന്നു ആനിയുടെ മനോഹര പ്രകാരമുള്ള ഉൽകൃഷ്ടപുരുഷൻ. നാടകശാലകളും അഭിനയങ്ങളും ആനിക്കു ജ്ഞാപിതങ്ങളായിരുന്നു. പ്രഞ്ച, ജർമ്മൻ, ഈ ഭാഷകളിലും സംഗീതത്തിലും അവൾക്ക് വളരെ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു.

രണ്ടാമതും ആനി ഹോറോയിലേയ്ക്കു തന്നെ മടങ്ങിപ്പോന്നു. വിശ്വവിശ്രുതനും യവനതത്വജ്ഞാനിയുമായ പ്ലേറൊ, ഡാൻറി, മിൽട്ടൻ, സ്പെൻസർ, ഇവരുടെ കൃതികൾ സ്കാട്ട്, കിങ്സ്ലി, ഇവരുടെ കഥാപാത്രങ്ങളെ ഇവയിൽ ആനി വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവയായിരുന്നു.

ദിനം. ഇങ്ങിനെയിരിയ്ക്കുമ്പോഴാണ് ക്രിസ്തുവൈദികപുസ്തകശാല? എന്നു മതസംബന്ധമായ ഗ്രന്ഥം കണ്ടെത്തി വരികയാണെന്നു വിചാരിച്ചു. പിന്നീട് ക്രിസ്തുവേദത്തിൽ ആയിരത്തോളം അദ്ധ്യായങ്ങളാക്കിത്തുടങ്ങിയതും ആ ഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ്. ക്രിസ്തുവേദത്തിൽ ദൈവചിഹ്നസമുദായമെന്നു ആറു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നു പുതിയകുറരിൽ ചേർന്നിട്ട് ആ മതത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അപാരമായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടിയിരുന്ന ആ കാലത്താണ് റവറൻഡ് പ്രൊഫ് ബെസന്റ് എന്നു പേരായ തന്റെ ഭാഷാഭിരുചിയോടുകൂടിയിരുന്നതും. ക്രിസ്തുവൈദികപുസ്തകശാല? എന്ന ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്തുവേദത്തോടുപറ്റി യഥാർത്ഥത്തിൽ ചില സംശയങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തുവെങ്കിലും ബാല്യാവസ്ഥയെ വിട്ടിട്ടില്ലാത്ത ആനിയ്ക്ക് ആ സംശയങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മപശ്ചാലോചന ചെയ്യാൻപോലും ആദ്യം ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സത്യവേദത്തിൽ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ ചെകുത്താന്റെ ആവേശമാണെന്നു കേൾപ്പട്ട് പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടെ കുറെ നാൾ ഗ്രന്ഥിയമ്മളോടു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്.

യൗവനാഭാവത്തിൽ സൂക്ഷ്മരസം സംഭാവനയായി വിചിത്രസുഖങ്ങളിലാണല്ലോ പ്രാപ്തനായി. വേദവിജ്ഞാനം ആനിയ്ക്കു നേരേ മറിച്ചായിരുന്നു. അത്യയോധിത്തുകൾ ഐഹിക ക്ഷമകന്മാരെത്തിരുന്ന കാലത്ത് ആനി പാരത്രികനന്ദനിലായിരുന്നു മനസ്സു ചെലുത്തിരുന്നത്. അപരനാരികൾക്ക് അവരവരുടെ പ്രിയന്മാരിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നതിൽ പത്തുരട്ടി സുഖം ആയിരത്തു കിട്ടിയിരുന്നതു കരിശിന്മേൽ മരിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു. വൈദികവിഷയങ്ങളിലുള്ള അത്യാസക്തി ഐഹികസ്ഥിതിയ്ക്ക് അനുചിതമാണെന്നു ആനിയുടെ അമ്മയ്ക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഭാര്യയിൽ ഈ ദോഷം പരിഹരിപ്പാൻ വേണ്ടി പ്രൊഫ് ബെസന്റ് എന്നു പേരായ പാതിരിയെ കല്യാണം കഴിപ്പാൻ ആനിയെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. പ്രൊഫ് ബെസന്റിനെ ആനി ഐഹികദൃഷ്ടിയാ സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു പരിതീരിയോടുള്ള സംസർഗ്ഗം വൈദികത്തോടുള്ള സാമീപ്യമാണെന്നാണ് ആനി ആലോചിച്ചത്. എങ്ങിനെയെങ്കിലും വൈദികസംഗതത്വം ആനി, ബെസന്റിനെ കല്യാണം കഴിച്ചു. കല്യാ

ണത്തിന്മുമ്പുതന്നെ മിസ്സസ് ബെസൻ രാജ്യതന്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ കറേക്കു പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. കല്യാണത്തിനുശേഷം ഫ്രീമി ഹെറോഡ് എന്ന പത്രത്തിലുള്ള കഥകൾ എഴുതിയപ്പോൾ പ്രസിദ്ധം വന്നിയിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നുണ്ട്.

മിസ്സസ് ആനിബെസൻറെ ആദ്യം ഭാര്യയും പിന്നെ ഒരു പെണ്ണും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി. പെണ്ണുക്കൾ, ജനിച്ചിട്ട് ഏഴു മാസമായപ്പോൾ ഒരു കഠിനമായ നെലകുറിച്ചു പിടിച്ചു. മരിച്ചു പോകുമോ എന്നുകൂടി ശങ്കയുണ്ടായി. കുട്ടിയുടെ ഭിന്നക്കാലത്ത് ആനിബെസൻ അതിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. കുട്ടിയുടെ അരിഷ്ടവും അതിനേപ്പറ്റി തള്ളിക്കളയുന്ന മനോഭവനെയും ഒരുപോലെ കഠിനപ്പെടുത്തിയെന്നും മരിച്ചാൽ പോകുന്ന കുട്ടിയെ മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ആനിബെസൻ പലപ്പോഴും വിചാരമുണ്ടായി ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്.

ദൈവം സൃഷ്ടത്തിൽ നല്ലവനാണോ? ആണെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ എന്തിനാണ് ദുഃഖം? എന്റെ കുട്ടിയേ എന്തിനായിട്ട് ഇത്രമാത്രം ഉപദ്രവിക്കുന്നത്? ക്ഷണത്തിൽ കൊന്നാൽ ഇതിന് വളരെ വേദന അനുഭവിക്കാതെ കഴിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ! ദൈവമേ! വേണമെങ്കിൽ കുട്ടിയെക്കൊണ്ടു പോയ്ക്കൊള്ളൂ. നിർമ്മനായ നീ ഇതിനെ എന്തിനായിട്ട് ഭയപ്പെടുത്തുന്നു?

ഇങ്ങിനെതെല്ലാം ആലോചിച്ചു മിസ്സസ് ബെസൻ ദൈവത്തിനോടു കലഹിച്ചിരുന്നു. കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾ നിരന്തരമായിരിക്കുകയും വരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നത് പരമ കാരണമെന്നും ചോദിക്കുന്ന ജഗദീശ്വരന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നും സമ്മതിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നും കാണുകയായാൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാലുപത്തിൽ സംശയമായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ ഭക്തിയുണ്ടെങ്കിലും, മനുഷ്യപ്രവൃത്തിന്റെ ദുഷ്ടപരപാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായി സാധ്യമായ ക്രിസ്തു പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യണമെന്നു നിയമിച്ച കർത്തവ്യത്തിൽ അവിശ്വാസമാണു തോന്നിയത്. പണ്ട് ബുദ്ധമുനിയുടെ യജ്ഞവും ഈ വഴിയ്ക്കുതന്നെയാണ് പോയതെന്ന് വായനക്കാരിൽ പലർക്കും അറിവുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. എന്തിനു വളരെ വിസ്മയിക്കുന്നു? ജഗദീശ്വരനിൽ അവർക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം മുക്കാലമുണ്ടാണെന്നും മാഞ്ഞുപോയി. നിസ്സാരനായ മനു

നവചരീതങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവം ശരണ്യനല്ല. മനോഹരപാരങ്ങളിൽവെച്ച് വിശ്വാസക്കൊണ്ടുമാത്രം നിലനിന്നു പോരുന്ന ദൈവം ക്രൂരനെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ സർവ്വഥാ പ്രാജ്ഞൻതന്നെ. ഈ ശപരതേസ്സംബന്ധിച്ചു— ആപദഭജന്തിഷ്ഠഭജന്തിസുലഭേതേന്മാ എന്നാണല്ലോ ചേരുകരീതി. മിസ്സസ് ആനിബെസൻറിന് നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു. അവിശ്വാസം ദിവസംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവന്നു ക്രിസ്തുവേദത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഓരോന്നായിട്ടെടുത്ത് അവയെല്ലാം ഖണ്ഡിച്ചു. സംശയനിവൃത്തിയ്ക്കുവേണ്ടി 'പ്രൂവി' എന്ന ക്രിസ്തുമതാചാര്യനെച്ചെന്നു കണ്ടു. എന്നിട്ടും തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ഒടുവിൽ നാസ്ടികമതത്തിൽ മതസ്സറച്ചു. ഈ റിപ്പയിൽ പതിമൂന്നു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. ഈ കാലത്താണ് ആനിബെസൻറ് പരസ്യമായി പ്രസംഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട നാസ്ടികനായ ബ്രാഡ്ലാ എന്ന മഹാ പുരുഷനായിട്ട് പരിചയിച്ച സ്നേഹമായിത്തീർന്നതും ആയിട്ടുള്ളതെന്നതാണ്. ഈ സൗഹൃദം വളരെക്കാലം നിലനിന്നുപോന്നു. ശരീരശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ ദൈവവിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് വലിയ വിരോധമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് ടൂഗാളണ്ടിലെ ജനസംഖ്യയുടെ അമിതമായ വർദ്ധനയെത്തടുപ്പാനുള്ള 'മോൽതുസിയൻ' സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാനായി ബ്രാഡ്ലാ മിഥ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഏതുകയും അതിന്മേൽവെച്ചു വലിയ കഠാപനമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. കാലത്ത് മിസ്സസ് ബെസൻറ് ബ്രാഡ്ലാവിന് വളരെ അനുകൂലമായി പ്രസംഗിക്കുകയും ധൈര്യത്തോടെ കൂട്ടിക്കോടുകൾ കേൾക്കുകയും ആദ്യത്തിൽ ഇവർ രണ്ടു പേരും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുകയും അപ്പീലിൽ ശിക്ഷ ഓർപ്പുചെയ്യപ്പെട്ടതുകയും മറ്റും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

നാസ്ടികമതത്തിൽ ചുരുങ്ങുന്ന ആനിബെസൻറിന് പെൺകുട്ടിയുടെ രക്ഷാധികാരം പാടില്ലെന്നായിരുന്നു ചിന്തയെത്തുടർച്ചയായും. നിയമം വ്യവസ്ഥാചിഹ്നത്താണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കുട്ടിയ്ക്കു ഭിന്നമാണെന്നും മാതൃശുശ്രൂഷ അത്യാവശ്യമാണെന്നും മറ്റും സാരമായ പല സംഗതികളെ വാദിച്ചിട്ടും നിവൃത്തി കിട്ടിയില്ല. നിയമം അജ്ഞായയും മകളേയും ചേർപിരിച്ചു വിട്ടു. ഇതിന്നു മറുപുതന്നെ ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിൽ ചേർപിരിഞ്ഞു.

പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു, പ്രായം തികഞ്ഞപ്പോൾ മകളും അമ്മയോടു യോജിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

രാജ്യഭരണതന്ത്രത്തിൽ പരിഷ്കൃത (Radical) സംഘത്തിലായിരുന്നു മിസ്സസ് ആനിബെസൻറ ചേർന്നിരുന്നത്. ഈ നിലയിൽനിന്നു കുറെക്കൂടി മുന്നേ (സോഷ്യലിസം) എന്ന സമൈശപച്ഛസിദ്ധാന്തത്തിൽച്ചെന്നെത്തി. ധനം ഐശ്വര്യം സുഖം ഇവയ്ക്കു് ജനസാമാന്യത്തിലുള്ള ഏറ്റക്കുറച്ചിലിനെ പരിഹരിക്കേണമെന്നാണ് സമൈശപച്ഛ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിസുഖങ്ങളും അർദ്ധഭിച്ച് അനാവശ്യമായും അസംബന്ധമായും പണം വാരിമേരേ വിതരിച്ചിലവിട്ടു കാലം കളയുന്ന മദമത്ത ചിത്തനാരായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അധികമുള്ള ധനം ഉപജീവനത്തിന്നു യാതൊരു വഴിയുമില്ലാതെ ജനനാൽത്തന്നെ അഗതികളും യവക്കും മറ്റും വീരിച്ചുകൊടുത്ത് എല്ലാവർക്കും സമനിലവരുത്തുവാനായിരുന്നു സമൈശപച്ഛ സിദ്ധാന്തക്കാരുടെ ഉത്സാഹം. ഈ വർഗ്ഗത്തിലും ആനിബെസൻറിനു പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചു. ഇവിടെയെച്ചാണ് ബ്രാഡ്ലാവും ഈ വിഭാഷയും തമ്മിൽ തെറ്റിയത്. വളരെക്കാലം തന്നോടു യോജിച്ചു സ്നേഹിച്ചു നടന്നിട്ടുള്ള ബ്രാഡ്ലാ സമൈശപച്ഛസിദ്ധാന്തത്തിന്നു പ്രതികൂലമായപ്പോൾ മിസ്സസ് ബെസൻറിനു സഹിച്ചില്ല. വിശ്വാസവും സ്നേഹവും രണ്ടു വഴിയ്ക്കുതിരിഞ്ഞു. സമഭാവനയിൽ വിശ്വാസം, ബ്രാഡ്ലാവിൽ സ്നേഹം, എതിരേതയണ് എടുക്കേണ്ടത്? കേണിൽത്തടഞ്ഞൊരുനദീപ്രചാര മെന്നാണമായാത്മഗതംപിധാമോ എന്ന നിലയിലായിത്തീർന്നു. എന്തായാലും ചേണ്ടില്ലെന്നുറച്ച് വിശ്വാസത്തെ അംഗീകരിച്ചു. ബ്രാഡ്ലാവിടനയും തിരസ്സിച്ചു. ഇതിന്റെശേഷം ഫ്രാമ്പ്ഫോൾ സ്റ്റേയർ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുണ്ടായ സമൈശപച്ഛസമാജത്തിൽ വെച്ചു ശരീരസൗഖ്യമില്ലെങ്കിലും വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സമാജത്തിൽപ്പെട്ടവരായ ചില പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളെ സമാധാനലംഘനക്കുറ്റം ആരോപിച്ചു പൊലീസ്സുകാർ പിടിക്കുകയും, കേസ്സാക്കുകയും, ചെറുപ്പോൾ അവരെ രക്ഷിപ്പാൻ ചേണ്ടി മിസ്സസ് ആനിബെസൻറ ചേരെ പല യോഗ്യന്മാരോടുകൂടി കൊണ്ടു

വിടിച്ച ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ പിടുന്നയും പല സമരങ്ങളിലും ഉപസംഘങ്ങളിലും രാജ്യതന്ത്രവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച പല കലഹങ്ങളിലും മിസ്സസ് ആയിബെസൻറ് ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇനിയത്തെപ്പറ്റപ്പാട് തിടയോസഫി എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ബ്രഹ്മവിദ്യയിലക്കണ്ണ്. പതിമൂന്നു സംവത്സരകാലം താമസിക്കു സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചും ആ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പറ്റി പബ്ലിക്കായി പല പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പലേ ഭിക്ഷകളിലും ഉള്ള ജനസാമാന്യത്തെ ചശീകരിച്ചും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വാഗ്മികളിൽ പ്രധാനികളായ ബ്രൈറ്റ്, ബ്രാഡ്ലാ, ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ, മിസ്സസ് ആയിബെസൻറ് ഇങ്ങിനെ നാലുപേരാണെന്ന ചോദ്യം മുഴുവനും എല്ലാവരും ചോയിപ്പാൻ ഇടയാക്കിയും, വർത്തിച്ചിരുന്ന ഈ വിദ്യയിൽ താമസിക്കു സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് വീണ്ടും ആന്ധ്രികമതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ക്രമേണ ഹിന്ദുമതത്തെ ആശ്രയിപ്പാനുണ്ടായ സംഗതികളെപ്പറ്റിയും, ആ വിദ്യയിലേ പരമാത്മ ജ്ഞാനത്തിലേക്കു വഴികുറഞ്ഞിട്ടു തിടയോസഫി എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ബ്രഹ്മവിദ്യ സിദ്ധാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഇനിയൊരു ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാകുന്നു.

കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ

(൩)

സ്കന്ദപുരാണത്തിലെ ഒരു ഭാഗമായ സഹ്യാദ്രാഖണ്ഡത്തിൽ കോങ്കണബ്രാഹ്മണരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളെ മകരത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ത്രിഹാരപുരവാസികളും പഞ്ചഗൗഡന്മാരുടെ ഒരു അംഗം ആരവീർഗവും ആയ ദാഹോത്രബ്രാഹ്മണരെ ശ്രീപരഹരമൻ കൊണ്ടുവന്നു, ഗോമഘലം, പഞ്ചക്രാശി, കശസ്ഥലി മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഈ ബ്രാഹ്മണർ ഇവിടെ നിവസിച്ചു, ശ്രൗതസ്തോത്രകർമ്മങ്ങളെ നിവിഷ്ഠമായി അനുഷ്ഠിച്ചു, ഹ

വ്യക്തവൃത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദേവവിപിതുകളുടെ പ്രീതിസംപാദിച്ചു, ആ ഈശ്വരപ്രസാദത്താൽ കാലവഷവും ധാന്യസമൃദ്ധിയും സുഭിക്ഷവും അരോഗതപവും സ്വർണ്ണകുന്ദത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി സുഖേന ഉപജീവിപ്പാനായിട്ട് ഇവർക്കു അനുപത്താറ ഗ്രാമങ്ങളേയും മറ്റു വാടകളും കെടുത്ത്, ഇവർ മേലാൽ നടക്കേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളേയും മറ്റും ഉപദേശിച്ചു ശ്രീപരശുരാമൻ തപസ്സു ചെയ്യാനായിട്ട് മഹേന്ദ്രാചലത്തിലേക്കുപോയി എന്ന പുരാണകഥയുടെ യഥാർത്ഥ്യം ഭാഷാശാസ്ത്രം മുതലായ പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഉപരിഉപപാദിക്കും.

ശ്രീപരശുരാമൻ പത്തു ഗോത്രക്കാരെ മാത്രംകൊണ്ടുവന്നു വെന്നു മേപ്പടി പുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കെ ഇപ്പോൾ കോകണബ്രഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ ഹവ ഗോത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്ന ഒരാക്ഷേപത്തിന്നു സംഗതിവരുന്നതാണ്. കോകണബ്രഹ്മണർ പശ്ചിമതീരത്തു നിവസിച്ചു സുഖിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ഉത്തര ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലെ കുന്ദാകുണ്ഡം, ത്രിഹരത്രപുരം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു സാരസ്വതബ്രഹ്മണർ ദക്ഷിണദേശങ്ങളിലെ പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളായ ശ്രീരംഗം, രാമേശ്വരം, അനന്തേശ്വരം ഇത്യാദി നഗരങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു പശ്ചിമതീരത്തു് സ്വദേശങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ ഗോമന്തകത്തിൽ എത്തി അവിടത്തെ ദേശസൗഖ്യവും സമൃദ്ധിയും കണ്ടു പ്രസന്നരായി പൂർവ്വസ്സേവിതരായ കോകണബ്രഹ്മണരുമായികൂടിച്ചേർന്നു സ്വരാജ്യത്തു പോകാതെ ഗോവയിൽതന്നെ നിവസിച്ചു എന്ന ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്. ഇവർ നിമിത്തം ഗോത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യ ഹവ ആയിതിന്നു എന്നാകുന്നു ഭൂരിജനവിശ്വാസം.

സഹ്യോദ്രിഖണ്ഡത്തിൽ പത്തു ജാതികളെ കെണ്ടുവന്നു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഈ ജാതിനാമധേയങ്ങൾ തത്തന്നാമകഗോത്രങ്ങളേയും തദ്വേണരഗോത്രങ്ങളേയും ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു സമാധാനം പറയുന്നതിൽ യുക്തിപരം. ഭാരതോജഗോത്രത്തിന്റേയും ഗൌതമഗോത്രത്തിന്റേയും പ്രചരങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവ ആംഗിരസഗോത്രത്തിന്റെ ശാഖകൾ എന്നു കാണാം. കൌശികം, വൈശാമിത്രം, ധാതഞ്ജയം, എന്നിവ വിശാലമിത്രഗോത്രത്തിന്റേയും, വാസം ജാമദഗ്നം എന്നിവ ഭൂഗോത്രത്തിന്റേയും

യും വാസിഷ്ഠം കൌണ്ഡിന്യം എന്നിവ വസിഷ്ഠഗോത്രത്തിന്റേയും ശാഖകളായിട്ടും അവയെ പുരാണത്തിൽ പൃഥക്മായി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത് മുനിശബ്ദത്തെ ഗോത്രപരമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. അതുകൊണ്ടു കാലാന്തരത്തിൽ ഉത്തരദേശത്തിൽനിന്നു സാരസ്വതർ വന്നുചേർന്നതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ കോണബ്രഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ പതിനെട്ടു ഗോത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നതു സിദ്ധമാകുന്നു. കോണബ്രഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ഗോത്രങ്ങളും അവയുടെ പ്രചരങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(1) ശ്രീപരശുരാമൻ കണ്ടുവന്ന പത്തു ഗോത്രങ്ങൾ.

ഗോത്രം.

പ്രചരങ്ങൾ

- 1 ഭാരപോജം. ആംഗിരസ, ബാഹ്സ്യ, ഭാരപോജേതി
- 2 കൌശികം. വൈശാമിത്ര, അലക്ഷണ, കൌശികേതി
- 3 വാസം. ഭാഗ്യ, ച്യാവന, ആപ്തചാന, ഔരവ, ജാമദഗ്ന്യേതി
- 4 കൌണ്ഡിന്യം. വാസിഷ്ഠ, മൈത്രാവരണ, കൌണ്ഡിന്യേതി
- 5 കാശ്യപം. കാശ്യപ, ആവത്സര, നൈധൃഷ്വതി
- 6 വാസിഷ്ഠം. വാസിഷ്ഠ, ഇന്ദ്രപ്രഭമ, ആരോധപദിതി
- 7 ജാമദഗ്ന്യം. ഭാഗ്യ, ച്യാവന, ആപ്തചാന, ഔവ, ജാമദഗ്ന്യേതി
- 8 വിശാമിത്രം. വിശാമിത്ര, ദേവരാത, ഔദലേതി
- 9 ഗൌതമം. ആംഗിരസ, അയാസ്യ, ഗൌതമേതി
- 10 അത്രി. ആത്രേയ, ആച്യന്താനസ, ശ്യാവാശേപതി

(2) കാലാന്തരത്തിൽ വന്ന ചേർന്ന ഗോത്രങ്ങൾ.

- 1 കന്തഗോത്രം അല്ലെങ്കിൽ ശംഖ പിംഗഗോത്രം } ആംഗിരസ, ആംബരീഷ, യൌവനാശേപതി
- 2 മുദഗോത്രം. ആംഗിരസ, ഭാമ്യശാപ, മൌദഗലേതി
- 3 ആംഗിരസം. ആംഗിരസേതി
- 4 ഗംഗ്വം. ആംഗിരസ, ബാഹ്സ്യ, ഭാരപോജ, ഗാങ്ഗേതി

ഇവയും ഭാരപോജഗോതമഗോത്രങ്ങളും ആംഗിരസന്മാരുടെ ശാഖകളാകുന്നു.

5 നൈശ്വര്യഗോത്രം. കാശ്വപ, ആവത്സാര, നൈശ്വര്യവതി.

6 ശാഖ്യലിപ്യഗോത്രം. കാശ്വപ, ആവത്സാര, ശാഖ്യലിപി.

ഇവർ കാശ്വപന്മാരുടെ ഗോത്രത്തിൽ ചേർന്നതാകുന്നു.

7 ധാനജയഗോത്രം. വൈശാമിത്ര, മാധുരന്ദ്രസ്, ധാനജയരി.

8 സാംഖ്യായനഗോത്രം. ഗോമ, വസു, സാംഖ്യായനേതി.

ഇവിടെ വിസ്തൃഷ്ടമായി അറിയുവാൻവേണ്ടി പ്രചരണമുള്ള സന്ധികൾക്കെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഗോത്രോച്ചാരണ കാലത്തു പ്രവരണത്തിൽ ഇതി ശബ്ദം ചേർക്കു പതിവായതാൽ അതു അനുസരിച്ചു ഇവിടെയും ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പശ്ചിമതീരത്തിലെ മറ്റു ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ ക, ങ്, വ, ഹം ഗോത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കു കോകണബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽമാത്രം ഇത്ര അധികം ഗോത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു ഗോത്രാപ്യവസ്ഥ അറിയാത്തവർ പരിഭ്രമത്തിന്നു കാരണം ഉണ്ടായിവരാം. ആശപലായനചാര്യരുടെ ശ്രൗതസൂത്രം ൧൨-ാം അദ്ധ്യായവും ധർമ്മസിന്ധു മുതലായ അർച്ചാചീന സ്മൃതി സംഗ്രഹങ്ങളും അവലോകനം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഗോത്രങ്ങൾ എത്ര ഉണ്ടെന്നതു പ്രത്യക്ഷമാകും. കോകണബ്രാഹ്മണരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഋഗ്വേദത്തിന്നു ശാകലശാഖയെ അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്നവരും ആശപലായനസൂത്രത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവരും ആകുന്നു.

സ്വാതന്ത്രികതാനന്മാരായ ബ്രാഹ്മണർ സേവാർക്കഷം സ്ഥാപിച്ചു തങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടായിച്ചവരെന്നും മന്ത്രദൃഷ്ടാക്കളായ ഋഷിമാരുടെ സന്തതികൾ ആകുന്നു എന്നും സ്വമഹിമയെ പ്രകടിച്ച്, ഹിന്ദുക്കളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി, വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളാകുന്ന ശ്രാദ്ധലകളെക്കൊണ്ടു ജനങ്ങളെ ബന്ധിച്ച് അടിമകളാക്കി ഭൂഭുഖപ്പെടുത്തി, അവരെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സുഖാനുഭോഗങ്ങളെ 'സമ്പാദിപ്പിച്ചു' തങ്ങൾ സകലവിധപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും വിരമനാശി, രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെയുള്ള അവസ്ഥയിൽ സ്വാധീകരങ്ങൾ നടത്തി ഹിന്ദുദേശത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും അഭ്യുദയത്തിന്നും വലിയ വ്യാപാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്നാകുന്നു പാശ്ചാത്യചരിത്രക്കാ

രുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ മൂലകാരണം ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള ഗോത്രവ്യവസ്ഥതന്നെ. ഇതു അർദ്ധചീനകാലങ്ങളിൽ എഴുപ്തത്തിയതു എന്നും ഒരുഭിപ്രായമുണ്ട്. പാണിനിമഹർഷിയുടെ അഷ്ടാധ്യായിൽ തദ്വിതപ്രക്രിയയിൽ ഗോത്രനാമങ്ങളെ എങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് വിധികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മഹർഷിയുടെ കാലത്തു സംസ്കൃതം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ നടപ്പായിരുന്ന ഭാഷയായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഗോത്രനാമങ്ങൾ നിത്യവ്യവഹാരത്തിന്നു അത്യാവശ്യമായിരുന്നു എന്നു സ്സഷ്ടമായി അറിയാം. ആശപലായനാചാര്യരുടെ പേർ അഷ്ടാധ്യായിൽ പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ, അദ്ദേഹം പാണിനിമഹർഷിയുടെ സമകാലത്തോ പുറംകാലത്തോ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. ആശപലായനാചാര്യർ ശ്രൗതസൂത്രത്തിൽ ഗോത്രപ്രവരങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിടുന്നതുകൊണ്ട് ആശപലായനാചാര്യരുടെ കാലത്തിന്നു എത്രയോ മുമ്പു ഗോത്രവ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയിക്കാം. സത്യകാമ ജാബാലൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണകുമാരൻതന്നെ ഉപനയിക്കണമെന്നു ശൗതമമഹർഷിയോടു അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നേരിന്റെ ഗോത്രമെന്തെന്നു പറയേണം എന്നു മഹർഷി കല്പിച്ചതായി ഹരദോശ്വോപനിഷത്തിൽ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ഗോത്രങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആചാരനടവടികളും ചുരുങ്ങിയപക്ഷം നൂറോളം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ നടപ്പായിരുന്നു എന്നും അതു എപ്പോൾ മുതൽക്കു നടപ്പായി എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൂട എന്നും നിർണ്ണയിക്കാം. ഈ പ്രാചീനകാലത്തു ബ്രാഹ്മണരുടെ ധനം തപസ്സും വിദ്യയുമായിരുന്നു എന്നു പല പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രതിപാദിക്കാം. അവർ ദ്രവ്യത്തിന്നായിട്ടു പരിശ്രമിച്ച് ധനശേഖരം ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്ന് പല പുരണകഥകളെക്കൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കാം. ഈ സംഗതികൾ എല്ലാം ആലോചിച്ചാൽ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ അധിഷ്ഠിത നിമ്നമെന്നതു പ്രത്യക്ഷമാകും.

(തുടരും)

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.

ചില പ്രശ്നോത്തരങ്ങൾ

അമരിക്കയിൽ ചിക്കാഗോ എന്ന നഗരത്തിലെ സ്വേദന ശ്രമസമാജം പ്രസംഗകനായ പ്രൊഫസർ മംഗസാർിയൻ എന്നാൽ കഴിഞ്ഞകൊല്ലം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പുതിയ പ്രശ്നോത്തരങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് രസികരഞ്ജിതി വായനക്കാരുടെ അറിവിനായി അവിടവിടെ ആയി ചില ഭാഗങ്ങൾ ചേർച്ചപോലെ എടുത്ത് തർജ്ജിമചെയ്ത തന്റെ ചേർപ്പ്.

യുക്തിയും ദേവദർശിതവും.

പ്രശ്നം— മേൽ? എന്നാൽ എന്ത്?

ഉത്തരം— ത്രൈപത്തിലുള്ള വിശ്വാസം.

പ്ര— ത്രൈപം? എന്നാൽ?

ഉ— കഷ്ടവിഷയത്തെ കുറിച്ച് നമുക്കു സമ്പാദിപ്പാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിലുള്ള അത്യന്തം പൂർത്തിയായ ജ്ഞാനമാകുന്നു.

പ്ര— ത്രൈപത്തിൽ? ഉള്ള വിശ്വാസം എന്നാൽ എന്ത്?

ഉ— ജന്മത്തിന്റെ പരമോൽകൃഷ്ടമായ സാധ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മേൽപ്രകാരമുള്ള ജ്ഞാനത്തെ കേവലം ആശ്രയിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കും എന്നുള്ള വിശ്വാസമാകുന്നു.

പ്ര— തന്നിക്ക് ത്രൈപത്തിന്മേൽ? ഉള്ള വിശ്വാസത്തെ ഒരുത്തൻ റ്റുഷ്ടാന്തീകരിപ്പാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും?

ഉ— തന്റെ പ്രത്യക്ഷബോധമോ, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമോ എന്തുനേടത്തോളം അറിനെ അനുസരിച്ച് ഒരുത്തന്റെ കർമ്മങ്ങളെ ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ നയിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ.

പ്ര— ത്രൈപം? അല്ലെങ്കിൽ അത്യന്തം പൂർത്തിയായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്ത്?

ഉ— അനുഭവവും അദ്ധ്യയനവും തന്നെ.

പ്ര— മേൽ? എന്നതിനെ പറ്റി സാമാന്യ സമ്മതമായ ഒരു വിവരണം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുവെ?

ഉ— ഇല്ല, സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മതം എന്നത് പ്രകൃത്യതയുള്ളതായ ഭാവങ്ങളെ കുറിച്ച് മനുഷ്യൻ

ഈ വിശ്വാസങ്ങളും ആ ഭാവങ്ങളുടെ പ്രസാരം ലഭിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളും ആകുന്നു.

പ്ര— 'പ്രകൃത്യതീതം' എന്നാലെന്ത്?

ഉ— അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതത്താലും ഉള്ള കാര്യകാരണ നിയമങ്ങളാൽ ഇപ്പോൾ വ്യവഹരിച്ച് സ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ പ്രയത്നമായി എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതെല്ലാം തന്നെ.

പ്ര— അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഉചിതമായ ചിന്തവൃത്തി എത്രപ്രകാരം ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു?

ഉ— നോം അവയെ പറ്റി ശരിക്കാരിരിക്കുകയും യഥേഷ്ടമായി വ്യവഹരിപ്പാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കണം.

പ്ര— ദേവദർശിതങ്ങൾ നമുക്ക് മനഃപ്രകാരത്തിൽ അറിയാൻ കഴിയാത്ത അനേക സംഗതികളെ അറിവു തരുന്നില്ലേ?

ഉ— ദേവദർശിതങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നവ വളരെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവയിൽ എന്തൊന്നിനെ കുറിച്ചാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത് എന്നു മുമ്പിൽ രീച്ചയാക്കണം.

പ്ര— ചിലതു കേൾക്കട്ടെ.

ഉ— പാരസീകമതം, ഹിന്ദുമതം, ബുദ്ധമതം, ജൂതമതം, ക്രിസ്തുമതം, മഹമ്മദുമതം, മുതലായവകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവതന്നെ.

പ്ര— ഈ ഓരോ മതങ്ങളിലെ ദേവദർശിതങ്ങളിൽ എന്താണ് വാസ്തവമായിട്ടുള്ളത്?

ഉ— അവയിൽ ഒന്നുതന്നെ തീരെ വാസ്തവമോ തീരെ അവാസ്തവമോ ആയിട്ടുള്ളതല്ല.

പ്ര— അവയിൽ വാസ്തവമായിട്ടുള്ളതും അവാസ്തവമായിട്ടുള്ളതും ആയ ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്ന് നാം എങ്ങനെ അറിയും?

ഉ— നമ്മുടെ പരമമായ വിവേകജ്ഞാനംകൊണ്ടുതന്നെ.

പ്ര— അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ യുക്തിക്ക് ദേവദർശിതത്തേക്കാൾ അധികം പ്രാമാണ്യം കല്പിക്കണമെന്ന് വരുന്നില്ലേ?

ഉ— അതിനു സംശയമില്ല.

പ്ര— നമ്മുടെ ഉള്ളിൽതന്നെ പരമമായ പ്രമാണം ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരു ദേവദർശിതം ആവശ്യമുണ്ടോ?

ഉ - ഇല്ല. എന്തൊന്നാൽ ഒരു ദേവദ്രോതം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ട മേങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ യുക്തിക്ക് അനുസരിക്കുന്നതായിരിക്കണം.

പ്ര - ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈശ്വരപ്രാപ്തമായ വാക്ക് ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളുടെ യുക്തിക്ക് അതു സ്വീകാര്യമായി തീരുന്നതാണെങ്കിലാകട്ടെ അല്ലെങ്കിലാകട്ടെ നിങ്ങൾ അതിനെ നിരാക്ഷേപമായി അനുസരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഉ - ഇല്ല.

പ്ര - എന്തുകൊണ്ട്?

ഉ - ആലോചനകൂടാതെ ഞാൻ അതിനെ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം ആ പ്രവൃത്തി അയോഗ്യവും നിസ്സാരവുമാകുന്നു. നിബ്ബന്ധപൂർവ്വം ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായാൽ അത് സ്വയേച്ഛയായുള്ള അനുസരണമാകുന്നതല്ല. എന്നാലെന്റെ പ്രവൃത്തി ബുദ്ധിപൂർവ്വവും യുക്തിയുക്തവും ആയിവരുന്ന പക്ഷം എന്റെ യുക്തിയെയാണ് ഗ്രന്ഥത്തെയല്ല ഞാൻ അനുസരിക്കുന്നത് എന്ന് സാധിക്കുന്നതും ആകുന്നു.

പ്ര - ഒരു ഉദാഹരണം കേൾക്കട്ടെ.

ഉ - ലോകത്തിലെ വല്ല ചേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭൂമി പരന്നതാണെന്നു പറയുന്ന പക്ഷം നമ്മുടെ അനുഭവവും അദ്ധ്യയനവും മൂലം അതു നേരെ മറിച്ചാണെന്നു നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കട്ടെ നോക്കൂ അതു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

പ്ര - നിങ്ങളുടെ യുക്തിക്കു തെറ്റാണെന്നു കാണുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു ദൈവശാസനങ്ങൾ ഉള്ള പക്ഷം നിങ്ങളുടെ യുക്തിയേക്കാൾ ഈശ്വരവാചിനയപ്പെട്ട നിങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടത്?

ഉ - എന്റെ പരമമായ വിഭവകുഞ്ഞാനാ അരുത എന്നു മുടക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ഞാൻ ഒരു സ്പൃഷ്ടതയായിരിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല.

പ്ര - യുക്തിക്കു തെറ്റാണെന്നു ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി നേരെ മറിച്ചായിവരും എന്നു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നുണ്ടോ?

ഉ— പാടില്ല. യുക്തി സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഒരു ചക്രവർത്തിയെപ്പോലെ ആകുന്നു. അതിന് വാസുവമല്ലെന്ന് ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം വാസുവമാണെന്ന വിചാരിപ്പാൻ വേണ്ടി അതിനെ നിശ്ചയിപ്പാൻ കഴിയുന്നതായ യദത്താശ ശക്തിയും ലോകത്തിലില്ല.

പ്ര— എന്നാൽ നമ്മുടെ യുക്തി നമ്മെ അബദ്ധത്തിൽ ചാടിക്കുയിപ്പുമെ?

ഉ— ഉവ്വ്.

പ്ര— അപ്പോൾ അതിനെ അനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ?

ഉ— അതിനക്കാരും നല്ലതായിട്ട് വേറെ ഒരു ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും നമ്മുടെ കൈവശത്തുള്ളതിൽ പരമമായ ജ്യോതിസ്സിനെ ആശ്രയിച്ച് നടക്കുന്നത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യകർമ്മമായതുകൊണ്ടും.

പ്ര— ഈശ്വരപ്രാകൃതങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കുക സദൃശത്തിലെന്നില്ലാൻ പ്രയാസമാണെന്ന ഉപദേശിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെ?

ഉ— ഇല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒന്നാമത് അത് വാസുവമായിരിക്കുമില്ല. രണ്ടാമത് ഈശ്വരപ്രാകൃതത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസം കുറയുമ്പോൾ ഉത്തമകർമ്മങ്ങളിൽ അവർ വിമുഖത ജനിക്കും.

പ്ര— ഉത്തമകർമ്മങ്ങളിലുള്ള തല്പരത നിലനില്ക്കുവാൻ മറ്റ് മെന്ത്?

ഉ— ഉത്തമകർമ്മങ്ങളെ പലോർക്കുടനീളം ചെയ്യാൻ തല്പര്യപ്പെടുകയും അപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുതന്നെ.

പ്ര— ഉത്തമകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണകൾ മറ്റൊരതല്ലാമെന്ന്?

ഉ— അത്യാതം ബലവത്തായ പ്രേരണകൾ ആത്മബഹുമാനം, അനാത്മചീനതപം, കർത്തവ്യകർമ്മജ്ഞാനം ഈ ഗുണങ്ങളിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവതെന്നെ.

പ്ര— കർത്തവ്യകർമ്മജ്ഞാനം എന്നാലേന്ത്?

ഉ— ജന്മത്തിന് ഉൽക്കഷ്ടവും സർവ്വപ്രകാരേണ രത്നതയും ഉണ്ടാകുന്ന പ്രവൃത്തികളെ നോക്കു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ജഗദുപ

ററങ്ങും ഭോവപ്രദങ്ങളും അകൃത്യങ്ങളും ആയ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്ന് നേരം വിരമിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉള്ള ബോധം ആകുന്നു.

പ്ര— നമ്മുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് എപ്പോഴും സുഖകരമായിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്മേലോ?

ഉ— കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ഒരു അസാധ്യപ്രവൃത്തിയാണെന്നും സജ്ജനമായിരിക്കുക എന്നതാണ് ആത്മത്വം ചെയ്യുക എന്നാണെന്നും ആകുന്നു. പ്രാചീനമതങ്ങൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്.

പ്ര— അങ്ങനെയുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ എന്താണ്?

ഉ— ആ സിദ്ധാന്തം ജനങ്ങൾക്ക് ഉത്തമജീവിതത്തിൽ ഭയം ജനിപ്പിക്കുകയും ഉത്തമജീവിതത്തെ കുറിച്ച് അവരുടെ മനസ്സിൽ വിഷാദവും ജഡ്ഢ്യവും ഉണ്ടാവുവാൻ ഇടവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്ര— അവരെ എന്തെല്ലാമാണ്?

ഉ— ഭജനങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ ലോകത്തിൽ സുഖമായിരിക്കാൻ കഴിയൂള്ളൂ എന്നു കൂടി ഒരു ശങ്ക അത് ജനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്നു.

പ്ര— കർത്തവ്യകർമ്മത്തിന്റെ ശരിയായ സ്വഭാവവും എന്താണ്?

ഉ— അത് ഒരു അസാധ്യതയെ ആത്മത്വം ചെയ്യാൻ അല്ലെന്നും. എന്നാൽ അത് സർവ്വപ്രകാരത്തെയും സംയോജിതവും, രഹസ്യവും ആനന്ദവും ആകുന്നു എന്നും ആകുന്നു. കഠിനമായും മാനസികമായും നേരം ഇന്നിന്നപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതാണെന്ന പരമമായ പ്രാമാണ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മൈത്രിയും ഏതേതു നിയമങ്ങൾ മൂലം നമ്മെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതുവെങ്കിലും ആ നിയമങ്ങളെ നിരാകരിച്ചു നടക്കുന്നതാകുന്നു നേരം ആത്മത്വം ചെയ്യുന്നതും നമ്മുടെ ജന്മത്തെ അസംഗ്രഹമായിത്തീർക്കുന്നതും.

(തുടരും)

ഡി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

ഭാഷാശാക്തളം

ഭൂലോകവിശുദ്ധമായ കാളിഭാസരുടെ അഭിജ്ഞാനശാക്തളം എന്ന സംസ്കൃതനാടകത്തെ വിദേശീയ പണ്ഡിതന്മാർക്കുടി താത്ത്വങ്ങളുടെ ഭാഷകളിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തു സ്വഭാഷാപരിഭാസനം മാത്രമുള്ളവർക്കു ആസ്വാദ്യമാക്കിത്തീർത്തു വരുന്ന കാലത്തു്, ഏറ്റവും താണ വിചിത്രവിചിത്രനായ നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയ്ക്കു് അങ്ങിനെയൊരു വിദേശീയ സമ്പത്തില്ലാത്ത ന്യൂനതയെ വലിയകേരയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരുവിധം പരിഹരിച്ചുവെച്ചു. തന്നിരിക്കത്തം അനവധി നാടകസമ്പത്തും നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു ഉണ്ടായിവന്നു. എന്നാൽ മലയാളഭാഷയ്ക്കു കർമ്മശ്രമണ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വന്നതോടുകൂടി ജനസമുദായത്തിന്റെ അഭിരുചി മാറിത്തുടങ്ങി. ആദ്യകാലത്തുണ്ടായ കേരളീയ ഭാഷാശാക്തളത്തിന്റെ രചനാസമ്പ്രദായം പലക്കും രുചിക്കാതെയായി. സംസ്കൃതപദങ്ങളും പ്രസ്തുതങ്ങളും അരിൽ കുറെ അധികമാണെന്നുള്ള പ്രക്ഷേപം ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ഏതൊരു ബാല്യമുതൽ തന്നെ സംസ്കൃതത്തിൽ കവനംചെയ്തു പഠിച്ചിട്ടുള്ള ആ ഭാഷ അധികം സ്വാധീനപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ തർജ്ജമയിൽ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗങ്ങൾ അല്പം ബഹുലീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു? എന്നു ഭാഷാമർമ്മജ്ഞനായ ആ പരിഭാഷകൻതന്നെ പറയാനിടവന്നു. എങ്കിലും ആയതു വേണ്ടവിധം പരിഷ്കരിച്ചു തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ഇതുവരെ തുനിഞ്ഞു കണ്ടില്ല. അശക്തികൊണ്ടു് അങ്ങിനെ പുറപ്പെടാതിരുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നില്ല. സംസ്കൃതപദം തീരെ ചേർക്കാതെത്തന്നെ ഇതു മുഴുവനും ഭാഷപ്പെടുത്തണമെന്നാണു് വശ്യവാക്കായ ആ കവിപുംഗവൻ വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അനന്യായസേന സാധിക്കുമെന്നാണു് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. പിന്നെ ഇപ്രകാരം ഉദാഹരണമെന്തെന്നുള്ള കാരണം മലയാളഭാഷയുടെ നിദാഗ്രശക്തിയാൽ മാത്രമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു. കേരയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു് എതിരായി വന്നെങ്കിലും എന്നുള്ള ഭയം, അത്രമാത്രം പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തതിനാലും

ഇതുവരെ മറ്റൊരൾ ഇതിലേക്ക് ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാമെന്നുവെച്ച് ഡെയ്റ്റ്സ്മേതം പി. ജി. രാമയ്യരവർകൾ. ബി. എ. ബി. എൽ. ഇതിലേക്ക് ഇപ്പോൾ ഉദ്യമിച്ചു മുഴുവനും ഭാഷപ്പെടുത്തി പുസ്തകം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നു അറിവാൻ വേണ്ടി ഒരു കോപ്പി അയച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. മുഴുവനും മനസ്സിലാക്കി വായിച്ച കൂലകുലമായി പരിശോധിച്ചു അഭിപ്രായം പറയണമെന്നുള്ള വിചാരത്താലും മറ്റും, ഇതിനാലുദരിച്ചു ഇതുവരെ യാതൊന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ല.

എന്തെങ്കിലും വിചാരിച്ചാലും, വെളിപ്പെത്തിയല്ലനായ വലിയ കോയമ്പത്തൂർ തിരുമനസ്സിലേ ശത്യാഗ്രണം മറ്റൊരു കൃതിക്ക് ഈ മലയാളത്തിൽ സിദ്ധിച്ചാൻ പ്രയാസമാണ്. അക്ഷരപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ കൂടി അർത്ഥശാസ്ത്രം ബഹുമാനമായി പഠിക്കണമെന്നു തക്കുന്ന കേരളീയഭാഷാശാകുന്തളത്തിന്റെ പ്രചാരവും മറ്റൊന്നിനുണ്ടാകുന്നു തോന്നുന്നു. വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയാക്കേണ്ടതെന്നയാണെങ്കിലും രാമയ്യരവർകളുടെ പരിശ്രമം എത്രത്തോളം ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതു മുഖ്യം വശ്യമാണ്. എന്തെങ്കിലും ഒരു പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായം പറയുമ്പോൾ, തൽക്കർത്താവിന് എത്ര സൗന്ദര്യമുണ്ട്, നികുതി ജമ എത്രയാണ്, ജന്മഭൂമി എവിടെയാണ്, ആഭിജാത്യം എത്രയുണ്ട് എന്നൊന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. എങ്കിലും, പ്രഭുക്കന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കുമുള്ള ചൈതന്യത്തെ ജനങ്ങൾ ഭൂതകണ്ണാടിയിൽ കണ്ടതാണ് കാണുന്നത് എന്നൊരു വിചാർ പറഞ്ഞതു പലപ്പോഴും കണ്ടുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഭൂതകണ്ണാടി ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും വായനക്കാരെ അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

രാമയ്യരവർകളുടെ ഭാഷാശാകുന്തളം വായിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ പേരുംപേരും ഉപേക്ഷ കാണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും വായനക്കുടനത പരിശോധനയ്ക്ക് നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. വിസ്തരിക്കുന്നതായാൽ അധികം പരസ്പരംകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടിട്ട് ചുരുക്കുന്നതുകൊണ്ട് വരുന്ന സ്കന്ത സഹിക്കുന്നതിനേ ഞങ്ങൾ ക്ഷിപ്തം തരമുള്ള. സാമാന്യപക്ഷനവും കൂടാ ഉദാഹരണവും

കൊടുത്താൽ പാപന ചേറെ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ തൽക്കാലം ആ ചുമതല വായനക്കാരിൽതന്നെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സംസ്കൃതപരിചയമില്ലാത്ത മലയാളികൾക്കും ശാകന്തളത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം പരാമർശകൂടാതെ വായിച്ചറിയാനാക്കി കൊടുക്കണമെന്നുള്ള സഭദ്രോഹപ്രമാണപുരസ്കാരവർക്കുള്ള ഈ ഒരു പ്രവൃത്തിയിലേക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് പ്രകൃതഭാഷാന്തരത്തിൽ ആവുന്നതു മലയാളവാക്കുകളെക്കൊണ്ടുതന്നെ കാഴ്ച നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും, മൂലത്തിന്റെ അർത്ഥം ശരിയായിട്ട് ഭാഷാന്തരത്തിലും വരുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നും രണ്ടു സംഗതിയാണ് പ്രത്യേകിച്ചും ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഒന്നാമത്തെ സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ കവിജ്ഞാപനം പ്രയത്നസാഹസ്യമുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം. മലയാളികൾക്ക് സാധാരണയായി കേട്ടു പരിചയമില്ലാത്ത സംസ്കൃതപദങ്ങളും സംസ്കൃത പ്രത്യയങ്ങളും വളരെ ചുരുക്കമായിട്ടു ഈ ഭാഷാന്തരത്തിൽ കാണുന്നുള്ളു. ഈ അംശത്തിന്ന് പുസ്തകത്തിൽ വല്ലഭാഗവും എടുത്ത് ഉദാഹരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആപാദമുഖം ഉദാഹരണമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. പക്ഷെ ഭാഷയ്ക്കു ശുദ്ധിപാദനവും, ദേശഭേദത്താലോ ജാതിഭേദത്താലോ ചരിയായ വ്യത്യാസത്താലോ നിർദ്ദാഷമാണെന്നു തോന്നാവുന്ന ചില ഭാഷാഭവകൃതങ്ങൾ ഇതിൽ പലതും സുലഭമാണെന്നും, ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് ഇതേവരെ ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഈ സ്കന്ത രാത്ര കണക്കിൽ കൂട്ടുവാനില്ല.

മൂലാർത്ഥം ശരിയായിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ള ആലോചനയിലാണ് ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ഇച്ഛാഭംഗം വന്നിട്ടുള്ളത്. പല ഭാഗങ്ങളിലും അർത്ഥം കൃത്യമായിപ്പോയിട്ടുള്ളതിനും പുറമെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ തീരെ പിഴച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളി പറയേണ്ടിവരുന്നു.

നേപ്രാമുഖ്യമനുഗതി എന്നതിന്ന് ബുദ്ധപീഡചെയ്യവതിനല്ലെന്നർത്ഥം എന്നു പ്രയാശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ബുദ്ധശബ്ദം എങ്ങിനെയാണ് കേൾക്കുന്നതെന്ന്? നേതൃസാധുബാധനം? എന്നാണ് കേൾക്കുന്നവരായ് തിരുമനസ്സിലെ പ്രയോഗം ഇതിലെ സാധു എന്ന പദമലയാള വാക്കിനെ കേൾക്കുന്നവരായ് തിരുമനസ്സിലെ സംസ്കൃതപദപേട്ടികയിൽ അന്ധമായിച്ചു ചേ

ഇതുപോലുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം രാമയുദ്ധവർക്കളുടെ ബ്രഹ്മാർത്ഥം അനന്തമായിത്തീർന്നത്. ഇങ്ങിനെ കാളിദാസരുടെ പ്രയോഗങ്ങളേയും രാമയുദ്ധവർക്കൾ പലപ്പോഴും തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കാളിദാസരുടെ ശിരീഷാ (കസ്യമം) രാമയുദ്ധവർക്കൾക്കു ശിരീഷാക്ഷമായപ്പോഴായിരിക്കാം കേസരം പല്ലവമായിത്തീർന്നത്. കേവലം അല്ലിമാത്രമുള്ള നെന്മേനിവാക്കപ്പവിന് തളിരണ്ടാലാൻ തരമില്ലല്ലോ.

മേനോരഥാനാമതടഃപ്രവാഹഃ? എന്നതിന്റെ ഭാഷാന്തരം കേയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കുല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് ശ്ലോകപ്രവാഹസ്യകിംഭോധസ? എന്നാണല്ലോ. രാമയുദ്ധവർക്കൾ ഈ സ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോഴായിപ്പറഞ്ഞല്ലാം പഴയുടെ കരമേന്മലവിഴംവിധംതാൻ? എന്നാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പാഠാന്തരം തെറ്റാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നതല്ലേ ദേവേ? അതു കൂടാതെ മേനോരഥം, നാമ, തടപ്രവാതഃ? എന്ന പാഠത്തെ അവലംബിച്ച് അപകടമായിട്ടു പദവും മുറിച്ച് ഒരു വിധം ഒപ്പിച്ചു മറ്റു രസപ്രവാഹത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിട്ടു വല്ല സാധ്യവുമുണ്ടോ? ഈ വക സ്പന്ദനതകൾ പലതുമുണ്ടെങ്കിലും രാമയുദ്ധവർക്കൾ നല്ല വാസനയുള്ള കവിമാണെന്നും, ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചും സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരാണെന്നും ഞങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമാകുന്നു.

മറയ്ക്കുവണ്ണങ്ങൾതരുന്നഭംഗം
മുറയ്ക്കുവണ്ണങ്ങൾതരുന്നഭംഗം
എന്നാണുശിക്ഷാത്തതപസ്സിലറി-

ലൊന്നാണുനരകുന്നതുതപസന്മാർ

അടുത്തിവിടെവന്നൊരൻപ്രിയനെവിട്ടുചിത്രത്തിലാ

യെടുത്തൊരവളെപ്രിയന്തടവിനാക്കിനിന്നനന്മോ

കുടിച്ചതിനു പിന്നെയും പുഴകടന്നുമാറ്റത്തിലായ്

കുടഞ്ഞൊരുവിപാസയാൽമരുമിവിടത്തടവിധം ?

ഈ മാതിരി ഭാഷാന്തരങ്ങളെ ഏതു സഹൃദയന്മാരും തലകുലുക്കിക്കൊണ്ടോടാറിയിരയില്ല.

മുരുകുപ്പറയുന്നതായാൽ ബാലകുറിയായ രാമയുദ്ധവർക്കൾ കുറച്ചു കലവുംകൂടി കവിതയിൽ പരിശീലിച്ച് ഒരു പഴക്കം വരു

ത്തിയതിന്നു ശേഷം, ശങ്കുത്തളത്തിന്റെ സ്വഭാവവും മുഴുവനും മനസ്സിലാക്കി, പാറത്തറങ്ങളെ പരിശോധിച്ച് ഉത്തമമായ പാറത്തറത്തെ സ്വീകരിച്ച്, സംവധാനത്തിൽ ഭക്ഷപ്പെടുത്തിയശേഷം മരിയായിരുന്നു. ഇത്ര പരിഭ്രമിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല.

ചെങ്കുത്താനം

(തുടർച്ച)

ഭൂതങ്ങളുടെ ആഗമത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി യാതൊന്നും പ്രതിപാദിക്കാത്തതുകൊണ്ട് വായനക്കാർക്കു വളരെ രസകരമായിരിക്കുകയല്ലെന്നു കരുതലോടും പ്രബദ്ധചിന്താശൃംഖലയിൽ ഭയത്തോടുകൂടി കുറച്ചൊന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഭൂതങ്ങൾ അസംഖ്യം ഉണ്ടെന്ന് ആദിയിൽതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അസംഖ്യങ്ങൾ ആയതുകൊണ്ട് അവയെ എന്തായിരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ് എങ്കിലും മൂന്ന് പ്രധാന വർഗ്ഗങ്ങളായി തിരിക്കാം. (൧) മാനുഷം. (൨) അമാനുഷം. (൩) കൃത്രിമം.

മാനുഷവർഗ്ഗത്തിൽ രണ്ടു തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. (൧) ജീവികൾ. (൨) മൃതങ്ങൾ. അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥൂലശരീരികളും സ്ഥൂലശരീരശൂന്യങ്ങളും. ജീവികളിൽ നാലുവക ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ (൧) പരമഹിംസമാരും ശിഷ്യരും. (൨) ഗുരുപദേശം കൂടാതെ യോഗത്തിൽ പരിശീലിക്കുന്നവർ. (൩) സാധാരണ മനുഷ്യർ. (൪) ഒടിയനു ശിഷ്യരും. മൃതങ്ങൾ എന്ന തരത്തിൽ ഒമ്പത് വകകൾ ഉണ്ട്. (൧) നിർമ്മാണകായന്മാർ (൨) ശിഷ്യപിതൃക്കൾ (൩) സാധാരണ പ്രേതങ്ങൾ. (൪) നിഴൽ. (൫) തൊണ്ട്. (൬) മൈതന്യവത്തായ തൊണ്ട്. (൭) ആത്മഹത്യാ ഭർമ്മരണം ഇവകളിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന അറകൾ. (൮) മൃഗരൂപികൾ. (൯) ഒടിയനും ശിഷ്യരും.

അമാനുഷവർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ എന്തും നമ്മുടെ മനപാത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആദിതപങ്ങൾ ആകുന്നു. ആദിമ തന്മാത്രയുടെ ശക്തിയോടുകൂടി ഉൽഗമിക്കുന്ന ആദിതപം ജീവതമകമായി മനു

ഏരിയയിൽ എത്തുന്നതിനും മുമ്പ് തിരുഗാലികളിൽ കൂടി കടന്നു പോകുമ്പോൾ ആകുന്നു അത് ഈ ഏരിയയിൽ പെടുന്നത്. രണ്ടാമത്തേത് തിരുഗാലികളുടെ സൂക്ഷ്മശരീരവും മൂന്നാമത്തേത് എല്ലാതരം പ്രാകൃതഭൂതങ്ങളും ആകുന്നു. ആദിതത്വവും പ്രാകൃതഭൂതവും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരം ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേത് കാലാന്തരത്തിൽ മനുഷ്യരൂപത്തെ അവലംബിക്കുന്നവയും രണ്ടാമത്തേത് അപ്രകാരം ചെയ്യാത്തവയും ആകുന്നു. രണ്ടിനും ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ ഏകകാലസ്ഥിതിയുണ്ടെന്നല്ലാതെ വേറെ സാമ്യം ഒന്നും ഇല്ല.

ക്രിമിമെന്റൽസ്റ്റേറ്റ് ടൂതണ്ട് ആകുന്നു മുൻപേഖനത്തിന്റെ അന്തർത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിചാരഭൂതങ്ങൾ. ഇവകളും മനുഷ്യരും തമ്മിൽ വളരെ ബന്ധപ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് മുമ്പെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം കേൾപ്പ് എന്ന നിയമത്തെ അനുസരിച്ചാകുന്നു. കേൾപ്പ് എന്ന പദത്താൽ പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും. അത് കാര്യപരിപാടികളാണെന്നോ ബുദ്ധി വൈപരീത്യംകൊണ്ടോ എന്തോ, പ്രാദേശികകേൾപ്പ് എന്ന വാക്ക് വല്ല പല്ലിപ്പാത്ത മുത്തശ്ശിമാരും പരത്താൽ കേൾക്കാനും ചിരിക്കാനും ചിതമുണ്ടെന്നാണ് നമ്മുടെ പരിഷ്കൃത മഹാത്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പക്ഷെ അല്പം ആലോചിച്ചാൽ അത് കാര്യകാരണനിയമത്തിന്റെ ഒരു പാശ്ചാത്യരമാണെന്ന് ആർക്കും ബോദ്ധ്യമാകും. എങ്ങിനെയെന്നാൽ കാരണകൂട്ടാതെ കാര്യം ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നുള്ളത് സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. കാര്യകാരണങ്ങളെ വഴിക്കു വഴി ആരാഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ വെച്ച് മനസ്സു മുട്ടുന്നുണ്ടു്. ലോകസാധാരണത്തെ അതിശയിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു (Sciences) അഗമ്യങ്ങൾ ആയതുകൊണ്ടും കാരണാദനപക്ഷണം വിഷമമായതുകൊണ്ടും ചില പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ തിരിഞ്ഞു നിന്ന് അവരുടെ അന്വേഷണത്തിൽപ്പെട്ട ഒട്ടവിലത്തെ കാര്യത്തെ നാസ്തികത ചേർത്ത് ഉരക്കി അകാരണമാക്കി തീർക്കുന്നു. ഇതാണ് നാസ്തികന്മാരായ (ഇവരിൽ സംശയഭാക്കുകളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്) പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ കൗശലം. അകാരണം എന്നു് തീരുമാനമായി പറയാൻ ധൈര്യംപോരാത്തവർ അജ്ഞേയകാരണം എന്ന വാദിക്കുന്നുള്ളു. അതായത് മനുഷ്യന്മാർ ഇതുവരെ ആ

ജ്ഞിതമായ ജ്ഞാനത്തിന്ന അംശാചരമായത് എന്നാണ് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഉപകരണങ്ങളുടേയും ഉപാധികളുടേയും താരതമ്യങ്ങളെ അറിയാത്ത പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരും അവരുടെ എതദേശികളായ ശിഷ്യരും കണ്ണിക്കുന്നതും ശോചനീയമാണെങ്കിലും അതുതാവഹമല്ല. മുദ്രപ്പറക്കാണ് കാരറിനെ അളക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതുപോലേയും കണ്ണറക്കാണ് സംഗീതസുഖത്തെ അനുഭവിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നതുപോലേയും ആണ് അവരുടെ ഉദ്യമം. കാരണങ്ങളെ ജ്ഞാനരങ്ങളിൽ അന്വേഷിച്ചു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നതിലാണ് പ്രാബല്യം എന്ന ന്യായത്തെ നാം അറിയുന്നത്. ലോകസംഗ്രഹത്തെ അരിശായിക്കുന്ന ശക്തികളും നിയമങ്ങളും അവയ്ക്കു നൂതനമായ ശക്തികളാൽ മാത്രം ഗ്രാഹ്യങ്ങളായതുകൊണ്ടു കർമ്മാനുഷന്ധങ്ങളോടുകൂടിയ ഈ ഭൂതങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ മേൽ നേരിട്ടു ഇടവിടാതെയും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ജനസാമാന്യത്തിന്ന് അടുപ്പങ്ങളും അഭേത മങ്ങളും ആകുന്നു. മനുഷ്യാചാരങ്ങൾ അസംഖ്യങ്ങളും വിചിധ്യങ്ങളും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഈ ഭൂതങ്ങളും അസംഖ്യങ്ങളും വിചിധ്യങ്ങളും ആകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു ഇവയെ സുമാറ രണ്ടു തരങ്ങളായിട്ടു ചേർത്തിരിപ്പാൻ പാടുള്ളു. (൧) നമ്മുടെ അറിയാവതുള്ള ഉത്ഭവിക്കുന്നവ. (൨) നമ്മുടെ അറിവുകൂടാതെ ഉത്ഭവിക്കുന്നവ. ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തെ എന്തത്തിൽപ്പെട്ട ഭൂതങ്ങളുടെ ആഗമം താഴെ പറയും പ്രകാരമാകുന്നു. അനശ്വരമായ നമ്മളിൽനിന്നുൾഗമിക്കുന്ന വിചാരങ്ങളിൽ ചിലത് ബലവത്തുകളും ചിലത് ദുർബ്ബലങ്ങളും ആണല്ലോ. ബലവത്തുകൾ സ്വതേതന്നെ ഒരു രൂപത്തെ അവലംബിച്ചും ബലഹീനങ്ങൾ തത്തുല്യങ്ങളോടുകൂടി ചേർന്ന് ബലവത്തുകളായി തീർന്ന് രൂപീഭവിച്ചും ജീവിക്കുന്നു. ബലത്തെ അനുസരിച്ചാണ് ഇവയുടെ ആയുസ്സ്. എപ്പോൾ ഇവയ്ക്കു രൂപം സിദ്ധമാകുന്നുവോ അപ്പോൾ ഇവ നമ്മുടെ അധീനത്തെ വിടുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രേരകന്മാരോടുകൂടി ആയിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു ആഗ്രഹത്തിൽതന്നെ മനസ്സുചെയ്യുന്ന ആൾ ആ വിചാരമായ ഒരു ഭൂതത്തെ സൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് അതിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാവുന്ന ആഗ്രഹങ്ങൾ അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. അത് അതിന്റെ ജനിതാവിനെ വിട്ടുപിരി

യാതെ ആ ആഗ്രഹനിലിയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഭുവി ചാരമാണെങ്കിൽ ഒട്ടചിൽ അത് ആയാളെ വല്ല കണ്ടാമണ്ടിയി ലുംകെണ്ടുപോയി ചാടിക്കുന്നു. അഥവാ, സദാചാരമാണെങ്കിൽ പോലും മറിച്ചു, ഉൽകൃഷ്ടകൃത്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ എന്നും മിശ്ചാരം മാന്ത്രികനാരുടേയും യോഗികളുടേയും സന്താനങ്ങൾ ആകുന്നു. ഇവകളെ പലപ്പോഴും ഭുവിഷയങ്ങളിലും സദാചര്യങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. മാധാബ് ഉപാസ്ഥിയാളുടെ തചാൽകാരം കിങ്കരനാരു സദാചര്യത്തിൽ ഉപയുക്തങ്ങളായ ഈ തരം ഭൂതങ്ങൾ ആകുന്നു. വസ്തുക്കളെ ഒരിടത്തുനിന്നു എടുത്ത് അറക്കളിലെക്കിറച്ചയ്ക്ക് മററാരിടത്ത് എത്തിച്ച് കൂട്ടിച്ചുത്ത് വീണ്ടും വസ്തുക്കളാക്കി തീർത്തിരുന്നതും മേലമുതലായ സാധനങ്ങളെ ആരും കൊടാതെ ഒരു ദിക്കിൽനിന്നു മററാരു ദിക്കിലേക്കു മാറ്റിയിരുന്നതും മണിയില്ലാതെ മണിയട്ടിച്ചിരുന്നതും വളരെ കാലം മുമ്പ് കളഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള ചില ആഭരണങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തിട്ടുള്ളതും എന്നിങ്ങിനെ മററാനകം അത്ഭുതകരങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെ മാധാബ് ഉപാസ്ഥി ചെയ്തിട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടുള്ളവർ പലരും ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളതുകൊണ്ട് 'Recent occult phenomena' എന്ന പുസ്തകം വായിപ്പാൻമാത്രമെ ഈ അവസരത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിട്ടുള്ള വായനക്കാരുടെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുള്ളൂ. പരദേവതകളുടേയും ഗ്രാമദേവതകളുടേയും ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചാൽ അവ മിക്കതും ഈ ക്രിതിമവഗ്നിയിൽപ്പെട്ടവയാണെന്നു വിശദമാവുന്നതാണ്.

ഭൂതങ്ങളുടെ വശങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്രത്താളമെ ഇവിടെ പറയാൻ തരമുള്ളൂ. ഇനി അവരുടെ പ്രാപാരങ്ങളിൽ ചിലതിനെയും അവയെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും തടുക്കുന്നതിനും ആയി ഉപയോഗിക്കുന്ന മന്ത്രവാദത്തെയും എനിക്ക് അനുഭവനിലായ ചില സംഭവങ്ങളെയും പറ്റി അല്പം ചിലതെല്ലാം പറയാം.

ഒന്നാമതായി ശുശ്രൂഷഭൂതങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ മേൽവിചരിച്ച് സംഗതികളാൽ അവ അടുത്ത കാലത്ത് കുഴിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ ലിംഗശരീരങ്ങളോ അവരുടെ സുപ്തനാരായ സ്നേഹിതന്മാരുടേയോ മററാ സുഷുപ്തശരീരങ്ങളോ ആ സ്ഥലത്ത് എത്തിയതായി വിചാരിക്കുന്ന മററുള്ളവരുടെ വിചാരഭൂതങ്ങളെ

ആയിരിക്കാം. പരിചയമുള്ളവർക്ക് മാത്രമെ ഇവകളെ തമ്മിൽ തിരിച്ചറിവാൻ പാടുള്ളൂ. ഇപ്രകാരംതന്നെയാകുന്നു മരിക്കുന്നവരേയും മരിച്ചവരേയും ദേശാന്തരത്തിൽ ഭൂതരൂപത്തിൽ ചിലർ ചിലപ്പോൾ കാണുന്നത്. ഉദാഹരണമായി മനുഷ്യന്റെ 'Human Personality' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം ആനന്ദനന്ദൻ-ന്റെ വശങ്ങളിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള 'ലൈറ്റ്സ്' ക്രാൻസ് ബുക്ക്, തൈഡസ് എന്നീ കേസ്സുകളെ വായനക്കാർക്ക് വേണമെങ്കിൽ നോക്കാവുന്നതാണ്. മരണസംബന്ധമായ സ്വപ്നങ്ങൾ പലർക്കും പലപ്പോഴും യഥാർത്ഥങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇനി ഭൂതങ്ങളുടെ നിരന്തരസന്നിധാനത്തോടു കൂടിയ സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ചില ഭവനങ്ങൾ ഇടവഴികൾ പറമ്പുകൾ ഇവകളിൽ ചെങ്കുത്തായമാരുടെ സ്ഥിരമായ ഉപദ്രവം ഉണ്ടെന്ന് നാം കേൾക്കാറുണ്ട്. കുലപാതകം മുതലായ ഘോരകർമ്മങ്ങളെ നടത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ചിലപ്പോൾ ഭൂതങ്ങളെ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി കേൾക്കുമ്പോൾ അസംബന്ധം എന്നു തോന്നിട്ടുള്ളത് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ അസംബന്ധമല്ലെന്നും അസംഭവമല്ലെന്നും വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. ഈ ഭൂതം കൊന്നവന്റെയോ കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെയോ ആവരം. എത്രയായും ലിംഗശരീരം, സൂക്ഷ്മശരീരം, വിചാരഭൂതം എന്നീ മൂന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാവാതെ പാടുള്ളൂ എന്ന മേൽവിവരിച്ചു കാരണങ്ങളാൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ജഡമായിരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മശരീരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയുള്ളവർക്ക് സാധാരണയായി. ഭൂതങ്ങൾ ദുഷ്ടഗുണങ്ങൾ ആവുന്നില്ലെങ്കിലും അവരിൽ മിക്കവേക്കും ഭൂതസാന്നിദ്ധ്യമുള്ള സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു അവാച്യമായ അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നാറുണ്ടെന്നുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ 'ട്രൈബിളിങ്' എന്ന കുഴുമാരത്തിന്റെ സമീപത്ത് എത്തുമ്പോൾ മേൽപ്രകാരം ഒരു അസ്വാസ്ഥ്യം സാധാരണയായി എല്ലാവർക്കും തോന്നാറുണ്ട്.

(തുടരും)

പുത്തേഴത്ത് ഗോവിന്ദമേനോൻ.

വിക്രമോദ്യശീയസാരം

(തുടർച്ച)

രാജാവു രാജ്യത്തിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഉദ്യശീവാശയ സന്താപം സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ തന്റെ അവസ്ഥമുഴുവനും നൽകി സചിവനായ വിദ്വാകനോട് ഗ്രന്ഥമായി പറഞ്ഞുവെന്നും ഈ വർത്തമാനം ഏതാണ്ടോരുവിധം സ്ഥൂലമായി പലസംഗതികൾക്കൊണ്ടും ഊർച്ചിച്ചറിഞ്ഞു രാജാവിന്റെ പ്രധാനഭാര്യയായ കാശി രാജപുത്രി സാമന്ത്യാമുള്ള ഒരു ചേടിയിൽ കല്പിച്ചതായ് പരമശുദ്ധബ്രഹ്മണനായ വിദ്വാകന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് കാര്യം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുവെന്നും കാലത്തെ പ്രജാകാര്യവിചാരം കഴിച്ചു തിരിച്ചു വരുന്ന രാജാവിന്റെ സമീപത്തിങ്കലേയ്ക്ക് വിനോദാത്മക വിദ്വാകൻ പോയി എന്നുമുള്ള സൂചകമയെ പ്രവേശകംകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

രാജാവു ഉദ്യശീയ കണ്ട ക്ഷണം മുതൽക്ക് ഉദ്യശീയിൽ തനിക്ക് എല്ലാജ്യോഴുമുള്ള മനസ്സംഗശക്തിയെയും മദനവേദനയേയും കണ്ടപ്പോൾ എന്ന ജ്ഞാതംകൊണ്ട് പറയുന്നു. വിപുണികയുടെ വാശംഗികൊണ്ട് തൽക്കാലം കാശിരാജപുത്രിയുടെ അതിപക്ഷപാതിയായിത്തീർന്ന് വിദ്വാകൻ ഉദ്യശീയിൽ രാജാവിന്റെ അത്യാസക്തിയെ കണ്ട് വ്യസനിച്ചു എന്ന കഥയെ ആ പാവമായ കാശിരാജപുത്രിയ്ക്ക് ഉപദ്രവം തന്നെയായിത്തീർന്നുവല്ലോ എന്ന വിചാരംകൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മഗ്രാഹിയായ രാജാവ് വിദ്വാകന്റെ തൽക്കാല മുഖഭാവംകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം ഏതോ ഒരു കാരണംകൊണ്ട് ദേവിയുടെ അതിപക്ഷപാതിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് ഗ്രന്ഥകാര്യം പെട്ടു പൊളിച്ചുവോ എന്ന് ശങ്കിച്ച് ആ രഹസ്യമാകുന്ന തിഥി സൂക്ഷിച്ചതന്നെ വരുന്നില്ലെന്ന് ചോദിക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ ഈ ചോദ്യത്തെ കേട്ടപ്പോൾ അതിശയമായ വിദ്വാകൻ ഉദ്യശീ എന്ന് തന്മൂലമുള്ള തന്മൂലം വിളിച്ചു എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് തന്നെ ചതിച്ച ആ വിപുണികയുടെ നേരെ വെറുപ്പോടുകൂടി ആ പുലയദി മകൾ എന്ന മുതൽ ചോദിക്കുമോ എന്നുവരെയുള്ളതുകൊണ്ടു

വിചാരിക്കുന്നു. (പുലയംടിമകൾ = വേലക്കാരത്തി, അല്ലെങ്കിൽ വേലക്കാരത്തി മകൾ). പിന്നെ തന്റെ മൗനകാരണത്തെ വീണ്ടും ചോദിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ ശക്തയെ വിദ്യഷകൻ സ്വഭാവ സിദ്ധമായ തന്റെ നൽസാമന്ത്രിത്താൽ തോഴരോടുകൂടി എന്ന മുതൽ തെത്തിരിക്കുന്നു എന്നതുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു കളയുന്നു. ഉദ്യോഗിചിഹ്നംകൊണ്ടുള്ള വേദനയെ അനുഭവിച്ച് വിവശനായിത്തീർന്ന് രാജാവ ആ കഷ്ടത്തെ സമ്മതിച്ചിട്ട് (ഇനി എന്നതു മുതൽ വിടനാദിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്നതുവരെ) തന്റെ മനോവേദനയെ സഹിപ്പാൻ ചേണ്ടിയുള്ള വിടനാഭത്തേയും, വിദ്യഷകൻ തനിക്ക് സാപ്പാടിനു വൈകിട്ടുള്ള ഉപദ്രവത്തെ ശമിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന വിടനാഭത്തേയും സമ്പാദിപ്പാനായി ചെയ്യുന്ന ചോദ്യോത്തരങ്ങളാകുന്നു. ഇനി എന്നുമുതൽ വിടനാദിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്നു വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥം തത്രഭവരി എന്നതു മുതൽ വാദിക്കുന്നത് എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് ഉദ്യോഗിയുടെ മനസ്സിനെ അനുരാഗ വിചാരമാക്കി ആകർഷിക്കേണ്ട ദിവ്യ സൗന്ദര്യം രാജാവിനുണ്ടെന്ന് വിദ്യഷകൻ ഊഹിക്കുന്നതിനെ പറയുന്നു. (വാദിക്കുന്നത് = ഊഹിക്കുന്നത്). ഈ സൗന്ദര്യ പ്രസ്താവത്തിൽ രാജാവ ഉദ്യോഗിയുടെ ദിവ്യ സൗന്ദര്യം അതി മഹത്താകകൊണ്ട് അല്പനാരായ നെമ്മൾക്ക് വിചാരിപ്പാനോ പറയാനോ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും വിദ്യഷകൻ ഇടക്കിടെ തന്റെ നേരംപോക്കുകൊണ്ട് രാജാവിനെ വിടനാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ദിവ്യ തപമനുഷ്ഠിതപാദി ധർമ്മങ്ങളാൽ ഉദ്യോഗിക്കും അങ്ങേക്കും തങ്ങളിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ടെങ്കിലും അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ കാര്യം ഒരു കലത്തിൽ സാധിക്കാതിരിക്കില്ലെന്നും അന്യചിന്ത എന്ന മുതൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നത് എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് പറയുന്നു. ഉദ്യോഗിയുടെ അലാഭംകൊണ്ട് ഉൽക്കടതാപമുള്ള മനസ്സിനെ വിടനാദിപ്പിപ്പാൻ ഉദ്യോഗികഥയല്ലാതെ മറെറൊന്നും കഴിയുന്നതല്ല. എത്രയും പ്രധാനമായിച്ചെയ്യേണ്ടതായ ഈ കഥാപ്രസംഗത്തിനു വിജയമായ ഉദ്യാനത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തന്നോടു വഴികാണിപ്പാൻ കല്പിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ വാക്കു കേട്ടിട്ട് വിദ്യഷകൻ തനിക്ക് ഇതുപോലെതന്നെ ഉൽക്കടേമരയുള്ള ഭക്ഷണത്തിന്ന് വിരുദ്ധമായ ഉദ്യാനയാത്രയിൽ ചൈമുഖ്യ

തേത്തുട്ടി രാജസേവാപരവശ്യദോഷത്തെ മേറെറന്തുഗതിയാ
 ണുള്ളത് എന്ന വിചാരത്താൽ നിന്ദിക്കുന്നു. പിന്നെ രണ്ടുപേ
 രും ഉദ്യോഗത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ എത്തിയതിന്റെശേഷം ആ
 ഉദ്യോഗത്തിൽ തട്ടി പരുന്ന തെക്കൻകുറ്റിനെ എല്ലാദൃഷ്ടാഴ്ച അതി
 രാജസേവകനായ വിദ്യഷകൻ ഒരു രാജസേവനായിട്ടും, ഉദ്യോഗി
 യെക്കണ്ടതുമുതൽ അതികാമിയായിത്തീർന്ന രാജാവ് ഒരു കാമിയോ
 യിട്ടാ ഹേതാ എന്നതുമുതൽ തോന്നുന്നതുണ്ടു് എന്നവരെ
 ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് കല്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ വിദ്യഷകൻ ഒരു കാമിനി
 യെപ്പോലെയുള്ള മുല്ലവള്ളിയോടു കൂടിച്ചേരുന്ന ഒരു കാമിയേപ്പോ
 ലെയുള്ള തെക്കൻകുറ്റി ഈ സമയത്തു് അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വ
 ന് എതിരേററതുകൊണ്ട് ശോഷാസ്സപനാമസദുശാസ്സപചരശ്ച
 സർവ്വ എന്ന ശകുനശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തപ്രകാരം ഉദ്യോഗയേദേകൂടി
 ചേരാനുള്ള യോഗം അങ്ങക്കണ്ടുവെന്നുണ്ടിരിക്കു തോന്നുന്നത്
 എന്ന് തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായ ഹേവിട്ട
 തെത്ത എന്നുമുതൽ ഹേവട്ടെ എന്ന വരെ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട്
 രാജാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയുടെനേരെ ഒരു പുരു
 ഷനു സ്വഭാവത്താലെ ജനിച്ച അനുരാഗം അവളുടെ താരുണ്യ
 ലാവണ്യദാക്ഷിണ്യസൗന്ദര്യംഗി ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടും മനോഹര
 ണ്ണരായ അലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടും അവൾക്കു തന്റെ നേരെയുള്ള
 സ്ഥിരമായ അനുരാഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന് പല പ്രവൃത്തികൾ
 കൊണ്ടും വളരെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രികാ, മന്ദ
 വായു, ചന്ദനം, പതിവീർ, കസ്തൂരി, മുല്ലമാല മുതലായ സുഖക
 രവസ്തുക്കൾകൊണ്ട് വർദ്ധിച്ചു വരുന്നത് സർവ്വജനങ്ങൾക്കും അനു
 ഭവസിദ്ധമാണല്ലോ. പ്രകൃതത്തിൽ അനേക സുഖകരവസ്തു
 കളാൽ സമ്പുഷ്ടമായ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച രാജാവ് ഉദ്യ
 ശിരാഗം വർദ്ധിച്ചയാൽ സാദ്ധ്യസാദ്ധ്യ പയ്ക്കലോചനകൂടാതെ
 തന്റെ നർമ്മസമീപനായ വിദ്യഷകനോട് ഉടനെ ഉദ്യോഗിയോടു
 കൂടി തനിക്കു ചേരുവാനുള്ള വഴി ആലോചിച്ചു പറവാനായിട്ട്
 നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു എന്ന കഥയെ ഹേദ്യായപ്രവേശം എന്നമു
 തൽ തോന്നലോചിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്ന വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊ
 ണ്ട് പറയുന്നു. ബ്രാഹ്മണവചനത്തെ തന്നെ വിശ്വസിച്ചുകൊ
 ണ്ടു് എന്നുള്ള രാജാവിന്റെ വാക്കുകൊണ്ട് കലിയുഗമായ്

ഈ കാലത്തിൽ അനേക ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്താത്മത്തെ അറിഞ്ഞും ലോകങ്ങളെ അറിയിച്ചും ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരും മറ്റും പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥിരിവിശ്വാസമുള്ളതുപോലെ കൃത്യഗമമായ ആ കാലത്ത് വേദവേദാംഗാദി വിദ്യാസൂക്ഷ്മത്വങ്ങളെ അറിഞ്ഞും മറ്റും ലോകോപകാരം ചെയ്യുന്ന മഹാത്മവസപികളായ ബ്രഹ്മണർ പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സാദാരണസൂചിക്കുന്നു.

(തുടരും)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

കുണ്ഡപിശാച

ഭൂതദേവീഷ്ടപേർത്തമാനങ്ങളായ ഗുണദോഷഫലങ്ങളെപ്പറയുന്നതിനു പക്ഷിപുസ്തകം, പരൽപുസ്തകം, കേരപ്രശ്നം, ക്രമകപ്രശ്നം, താംബൂലപ്രശ്നം, ഭൂതലക്ഷണം മുതലായി പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും കുണ്ഡപിശാചിനോളം ഒത്തതായ വിദ്യ ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നുമില്ല. കുണ്ഡപിശാചു മൂലം ലക്ഷണം പറയുന്നതിന്റെ സമ്പ്രദായം കേട്ടാൽതന്നെ അത് ഒരു ഒത്ത വിദ്യയാണെന്ന് എവർക്കും സമ്മതം വരുന്നതാണ്. അതിനാൽ അതിന്റെ സമ്പ്രദായംതന്നെ ഒന്നാമതായി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കുണ്ഡപിശാചു എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത് ഒരു ദേവതയാണ്. അതിനെ യഥാക്രമം സേവിച്ചാൽ അതു കുലക്രമംകൊണ്ട് ആ സേവിക്കുന്ന ആൾക്കു പ്രത്യക്ഷിഭവിക്കും. കുണ്ഡപിശാചു പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന സമയം ഒരു കാടക്കുഴൽ അതിന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരിക്കും. ആ കാടക്കുഴൽ ഈ സേവിച്ച ആളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ട്, അല്ലയോഭക്ത! നിന്നെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അത്യന്തം പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി നീ എപ്പോഴെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും എന്നെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കാടക്കുഴൽ ഈ തിയാൽ തൽക്ഷണം ഞാൻ അന്യമായി അദൃശ്യനായിട്ടു നിന്റെ അടുക്കൽ വരികയും ഭൂതദേവീഷ്ടപേർത്തമാനങ്ങളായ സകല

കായ്ക്കളും നിന്റെ കണ്ണത്തിൽ പറഞ്ഞു തരികയും ചെയ്യും. ഇതിനു യാതൊരു പ്രത്യാസവും വരുന്നതല്ല, എന്നു പറയുകയും ഉടൻ അന്തർധാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. കണ്ണപിശാച് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനെ മാത്രമാണ് ലക്ഷണക്കാരൻ ലക്ഷണം കേൾക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്നവരോടു പറയുന്നത്. പിന്നെ അതിൽ തെറ്റാവരാൻ മാഗ്നില്ലല്ലോ. കണ്ണപിശാചുമൂലം ലക്ഷണം പറയുന്നവരായി കാടക്കഴലുംകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു വക പരദേശികളെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർ കേരളത്തിൽ അധികവുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവർ ലക്ഷണം പറഞ്ഞാൽ അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഇവിടെ ഒരൊറ്റസ്ഥാഗതികൊണ്ടുതന്നെ ഇതിന്റെ വാസ്തവസ്ഥിതിയും മാഹാത്മ്യവും വായനക്കാരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള പൂണ്ണപിശാചാസം എനിക്കുള്ളതിനാൽ അധികം വിസ്മരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. കണ്ണപിശാചിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി അടുത്ത കുറേത്തുണ്ടായ ഒരു സംഗതിമാത്രം താഴെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഹൈക്കോടതിവക്കീൽ ഭാസ്കരമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. അവർകളെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ വായനക്കരരിൽ അധികമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അദ്ദേഹം ഇക്കഴിഞ്ഞ മേടമാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെ കാപ്പികടിയും കുഴിഞ്ഞു താമരമംഗലത്തു ചാവടിയിൽ ഒരു ചാരുക്കുസാലയിൽ മെറ്റേസ്മെയിൽ എന്ന ഇംഗ്ലീഷു പത്രവും വായിച്ചുകൊണ്ടു ചാരിക്കിടക്കുന്നു. ഭായ് കുർത്ത്യായിനിയമ്മ അടുക്കൽത്തന്നെ മറ്റൊരു കുസാലയിൽ ഇരുന്നുവെന്നുണ്ട് അടുത്തു കിടക്കുന്ന വട്ടമേപ്പാത്തിരിക്കുന്ന വെറിലത്തട്ടിൽനിന്നു മുറക്കാനെടുത്തു കൊടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ മദ്ധ്യവേനൽ സംബന്ധിച്ച കോടതി പുട്ടിയിരുന്ന സമയമായിരുന്നതിനാൽ അവിടെ കക്കികളായിട്ടും ഗുമസ്തന്മാരായിട്ടും മറ്റും വിശേഷിച്ചാലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. താമരമംഗലത്തു വീട് മേനോനവർകൾ ഭായ്ക്കായി ഒരു പുരയിടം വാങ്ങി പുത്തനായിട്ടു പണിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. വക്കീലദ്വേമത്തിന്റേയും കുർത്ത്യായിനിയമ്മയുടേയും സാക്ഷാൽ തറവാടുകളിൽ ധാരാളം ആളുകളുണ്ടെങ്കിലും അവർ രണ്ടു ചേരും ഇവിടെ പ്രത്യേകം അമസ

മാനം. അപരം അപരതെ സന്താനങ്ങളായിട്ടുള്ള രണ്ടു കുട്ടികളും പാപകന്മാരും മറ്റുമായിട്ടുള്ള ചില ഭ്രാന്തപ്പട്ടങ്ങളും മാത്രമേ ഇവിടെ സ്ഥിരവാസക്കാരായിട്ടുള്ളൂ. പുര പട്ടിഞ്ഞാറ്റി മാളികയായിട്ടുള്ള ഒരു ഏട്ടുകെട്ടാണ്. പുരയുടെ ഭാഗം കിഴക്കോട്ടാണ്. കിഴക്കുവശത്തു തെക്കോട്ടു മാറിയാണ് മേൽപറഞ്ഞ ചാവടി. അത് ഒരു കുറുവും ഒരു പുരുവുവും മന്ത്രമുള്ള ഒരു പെരിയ കെട്ടികമാണെങ്കിലും കഷ്ടകളായിട്ടും മറ്റും വരുന്നവർക്കും ഇരുപുറമാക്കും വക്കിലദ്വേധത്തിനും ഇരിക്കുന്നതിനും മറ്റും ധരം മതിയാകുന്നതും നല്ല ഉറപ്പായിട്ടും വെടിപ്പായിട്ടും പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ആ ചാവടിയുടെ പുരുവത്താണ് മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാശപ്രസ്തുത സമയത്ത് ആ ദമ്പതിമാർ ഇരുന്നിരുന്നത്.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് അവിടെ ഒരു പരദേശി വന്നുകേറി. പുരുവത്തിന്റെ താഴത്തുള്ള ഇറയത്ത് ഭാണ്ഡം ഇറക്കിവെച്ച് അയാൾ അവിടെയിരുന്നതുകൊണ്ട് കാടക്കുഴലെടുത്തു. ഉറതി ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഭാണ്ഡമേനോനവർകൾ പ്രകൃത്യാതന്നെ ഒരു ഗംഭീരഹൃദയനും ശൂന്യനും ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ലക്ഷണം പറയുന്നതിലും പ്രശ്നത്തിലും മഷിനോട്ടം മന്ത്രവാദം മുതലായവയിലും ലേശംപോലും വിശ്വാസമില്ലാത്തതായിരുന്നതുകൊണ്ട് പരദേശിയുടെ കാടക്കുഴൽ വിളിച്ചു ലക്ഷണം പറയലുമാക്കെ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്ന് വളരെ വെറുപ്പും കുറച്ചു കോപവുമുണ്ടായത്. അതിനാൽ, കേരളപ്പിടയാ മടറാ കൊടുത്ത് ഈ ശരിയേ വേഗം പറഞ്ഞയയ്ക്കാൻ പറയണം. ചെങ്കിട്ട കേട്ടിയിടെ ഇരുന്നോട്ടെ? എന്ന് കാത്ത്യായിനിയമ്മയോടു പറഞ്ഞു. കാത്ത്യായിനിയമ്മ വെല്ലുകാൻ ഗോവിന്ദനെ വിളിച്ചിട്ടു കാണാത്തതാൽ സ്വയംമേവ അരിയെടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന പരദേശിക്ക് കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതിനായി വീട്ടിന്റെ അകയിടലക്ക് പോയി. പരദേശി വീണ്ടും കാടക്കുഴൽ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉടനെ മേനോൻ പെട്ടെന്നു നിവിന്നിരുന്നു കോപഭാവത്തോടുകൂടി ഹേമിടലിനോടെയിരിക്കാനല്ലേ പറഞ്ഞത്? ഇവിടെ ലക്ഷണമെന്നും കേൾക്കേണ്ട. ചെങ്കിട്ട കേട്ടാൽ മതി. എന്നു പറഞ്ഞു. പരദേശി— ശുദ്ധ തമിഴും ശുദ്ധ മലയാളവുമല്ലാത്ത ഒരു സമ്മി

ശ്രദ്ധയ്ക്കിൽ) എഴുതാനേ! കേംപിക്ക വേണ്ടും. നാനെര വിച്ചക്കൊന്നാടിന ലച്ചണക്കൊന്നല്ലെ. കുണ്ഡപിശാചു എ നക്ക പ്രത്യുച്ചം. എഴുതാനേതയ മനോകതകളെല്ലാം പട്ടാ ണമാറ കൊല്ലിത്തടൻ. അന്ത കാരിയം സാരിക്കെടുക്കു കെ നല്ല ഉപദേശവും കൊല്ലിത്തടൻ.

മേനോൻ— എന്റെ മനോഹരങ്ങളൊക്കെ എനിക്കുതന്നെ അറി യാം. നീ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നുമില്ല. എന്തിനൊക്കെ ഉപദേശവും വേണ്ട.

പരദേശി— എഴുതാനേ! പൊയ്ക്കു കൊല്ലുവതു മറ്റൊപാതകമാ ഷം. എഴുതാനേക്കു ശിപരഹസ്യകളാത മനോകതകളിടുക. നാൻ കൊല്ലിത്തടൻ. അന്ത ശ്രീരത്നത്ത ലഭിക്കെത്തുക ന ല്ല ഉപദേശകളും കൊല്ലിത്തടൻ. മനമാനാൽ വാക്കിക്കൊ. ഇല്ലാപടിക്കൊന്നൊന്നോ? എഴുതാനേതയ മനംപോലെയൊ ഹട്ടം.

മേനോൻ— എന്തു സ്രീരത്നം? നീയൊക്കെ ഭ്രാന്തനോ? എന്തസംബ ഡമാണിപ്പായുന്നത?

പരദേശി— എഴുതാനേ! എനക്ക പിശാചും മത്തുമില്ലെ. എ ശമാനനക്ക കൊഞ്ചം പിശാതിടുക. അതു അന്ത ശ്രീരത്നമു ലമാന കാമപ്പിറാത്താക്കും. ഇന്ത പേച്ച അസമ്മത്തമ? നാൻ സമ്മത്തമാക്കിത്തടൻ.

മേനോൻ— ആട്ടെ, എന്നാൽ ആ സ്രീയുടെ പേരെന്താണ്?

പരദേശി— അന്താൻറം കൊല്ലുവതുക നമ്മാലാഹാരം. ആനാ ല്ല ഏകദേശമേയെല്ലാം കൊല്ലിത്തടൻ. അന്ത ശിരീയടയ നാമം മൂന്നച്ചരകളാലേ കൊല്ലപ്പെട്ടും. അതുഹളിൽ ആത്മ മന അച്ചരം കാ വാക്കും. സറിതാനാ?

മേനോൻ— ആട്ടെ, അവൾക്കിപ്പോൾ എന്തു പ്രായമാണ്? നിറ മെന്ത്?

പരദേശി— പ്രായം പതിനെട്ട് പതിനേഴമ്പതു വയസ്സിടക്കും. നി റം വെള്ളച്ചുവപ്പതാൻ.

പരദേശി ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ മേനോന്റെ ഹൃദയം ക രു വലിയ വിചാരസമുദ്രത്തിൽ നിമഗ്നമായിത്തീർന്നു. “ഈ കു ണ്ഡപിശാചെന്നും മറ്റും പറയുന്നതും വാസ്യവത്തിൽ ഉള്ളതുക

ന്നെയായിരിക്കുമോ? ഈ രഹസ്യകാര്യം പരദേശിയായ ഇവൻ എങ്ങനെ അറിയുന്നു. കല്യാണക്കുട്ടിയുടെ പേരിനു കേട്ടി? എന്തെങ്കിലും കൂട്ടാതെ നോക്കിയാൽ മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞത് ശരിയായിരിക്കുന്നു. വയസ്സും നിറവും എല്ലാം ശരിതന്നെ. എങ്കിലും അമോഘത്തി കഴിക്കുന്നതിനായി കണ്ണുപിശാചെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഈ ഉദാരഭരികളുടെ വാക്കിനെ അത്ര പെട്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൂടാ. എന്തായാലും കാർണ്യായിനിക്കുട്ടി പുറത്തേയ്ക്ക് വരുന്നതിനുമുമ്പേ ഇരുപതു പടിക്കുപുറത്തു വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ചില ചോദ്യങ്ങൾക്കുട്ടി ചോദിക്കണം? എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ച മേനോൻ പരദേശിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് പടിക്കു പുറത്തേയ്ക്കു പോയി.

കാർണ്യായിനിയമ്മ അകായിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഭൃത്യന്മാരും മറ്റും തരത്തിനില്ലാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടും തന്റെ ദുര്യായപുത്രൻ മുലകുടിക്കാൻ വൈകിട്ടു കരഞ്ഞുതുടങ്ങിയതുകൊണ്ടും പരദേശിക്ക് അരി കൊടുത്തയക്കുന്നതിനും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഉടനെ സാധിച്ചില്ല. കുട്ടിക്കു മുലകൊടുത്ത് കഴിഞ്ഞതിന്റെ ദശയ്ക്കും കുറെ അരിയുമെടുത്തുകൊണ്ട് അവർ പുറത്തു വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ പരദേശിയേയും മേനോനേയും കാണാത്തതാൽ അകത്തേക്കുതന്നെ പോവുകയും ചെയ്തു.

മേനോനവർകളും പരദേശിയുംകൂടി പടിക്കുപുറത്തു ചെന്നതിന്റെ ദശയ്ക്കും മേനോൻ പിന്നെയും പല ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും സകല ചോദ്യങ്ങൾക്കും പരദേശി ശരിയായ ഉത്തരം പറയുകയും ചെയ്തു. പരദേശി പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ശരിയായിരുന്നതിനാൽ മേനോനു ലക്ഷണക്കാരനേക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന അവിശ്വാസവും നിന്ദയും അദശയ്ക്കും നശിച്ചു എന്നു മാത്രവുമല്ല, വിശ്വാസവും ബഹുമാനവും വളരെ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുക്കം കാര്യസിദ്ധിക്കുള്ള ഉപദേശം കൊടുക്കണമെന്നു മേനോൻ പരദേശിയുടെ അടുക്കൽ നിബ്ബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പാഴേയ്ക്കും ഉപദേശത്തിനു പരദേശി വിളകൂട്ടിത്തുടങ്ങി. എന്തുവേണ്ട, ഒടുക്കം മേനോൻ പോയി ഉണ്ടിയക്കാരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് അഞ്ഞൂറു രൂപികയുടെ ഒരു ബാങ്കുനോട്ട് കടമായി വാങ്ങി പരദേശിക്ക് ദേക്ഷിണകൊടുക്കുകയും കറ

യ്ക്കും സാധിച്ചാൽ അഞ്ചുരൂപ കിട്ടിക്കൊണ്ടു വരാനും ചെറിയൊരു ചെറിയൊരു ഉപദേശം എഴുതിയാണി, പരദേശിയെ ഭക്ഷിപ്പിച്ചും വന്ദിച്ച യാത്രയും പറഞ്ഞയച്ചു.

ഭാസ്കരമേനോനും പരദേശിയും തമ്മിൽ പിടിഞ്ഞതിന്റെ നാല്പതാം ദിവസം രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിയോടുകൂടി സ്ഥലം മജിസ്ട്രേട്ട് വെങ്കിട്ടരമണയുനവർകൾ ഒരു ഉറക്കം കഴിഞ്ഞു. മറ്റു ശ്രമങ്ങളായി കാവറയിലേക്കുറങ്ങിയപ്പോൾ അവിടെ കിടന്നുറങ്ങിക്കിട്ടി വായിച്ചു നോക്കി. ഉടനെ ആ കടലാസിന്റെ അറ്റത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ലക്കുണ്ടായിരിക്കെ മേൽവിലാസവും വെച്ച് എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും പുറത്തേക്കുറങ്ങി. പുറത്തു ചാവടിയിൽ ചെന്നു ശിപായിയെ വിളിച്ചു. ഈ എഴുന്നേൽക്കുന്ന ഉടനെ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞു. ശിപായിയെ അയച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം വീണ്ടും അകത്തുവന്നു കിടന്നു. എഴുന്നേൽക്കുക സംഗതി എന്താണെന്നു നമുക്കുപോലും തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ മാറ്റമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അവിടെ അടുത്ത സ്ഥലത്തെവിടെയോ ഒരു ക്രമപ്രവൃത്തി നടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നടക്കാൻ ഭാവിച്ചു. എന്നോ ഊഹിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ആ എഴുന്നേൽക്കുന്ന ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെ പോലീസ്കാർക്ക് അയയ്ക്കാനിടയില്ലല്ലോ.

മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതി നടന്നതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം പകൽ പതിനൊന്നു മണിയായപ്പോഴേക്കും മജിസ്ട്രേട്ട് വെങ്കിട്ടരമണയുനവർകൾ കോടതിയിലെത്തി. അപ്പോൾ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും സ്റ്റേഷൻ ഹൗസും ഒരു രണ്ടു കാർസ് സ്റ്റേഷൻ ഹൗസും കൂടി ഒരു പുളിയായും കൊണ്ടു മജിസ്ട്രേട്ട് കോടതിയിലേക്കു യാത്രയായി. അവരുടെ പിന്നാലേ കൂടിയുണ്ടെന്നു പുരുഷരത്തിന്ന് അവസാനമില്ല. പോലീസ്കാർ പുളിയെ കൊടരി മുൻപാക്കു ചാർജ് ചെയ്തു. പുളി കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ ഏകദേശം ഒരു മണി സമയത്തു നെല്പുറം കൂടാതെ കുളങ്ങരേടത്തു വീട്ടിന്റെ തെക്കേ കയ്യാലയരികിൽ നില്ക്കുന്ന നെല്പി മരത്തിന്മേൽ കയറി ആത്മഹത്യചെയ്യാൻ ഭാവിച്ചു എന്നും തത്സമയം പോലീസ്കാർക്ക് അറിവു കിട്ടുകയാൽ കൃത്യം നടക്കാനിടയായില്ല എന്നും പ്രതിഷ്ഠ

ടെ പ്രവൃത്തി ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരം കുററുകരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു എന്നുമാണ് ചാഴ്ജിന്റെ സാരം. ചാർജ്ജ് ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ കുററക്കാരൻ ഹൈക്കോടതി വക്കീൽ ഭാസ്കരമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. അവർകളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ പക്ഷ വായനക്കർ വിശ്വസിക്കില്ലായിരിക്കും. എങ്കിലും വസ്തുവം അങ്ങിനെ തന്നെയാണ്.

നിയമ നിശ്ചയവും വാശിതപവും നല്ലപോലെയുള്ള സമത്വമായ ഭാസ്കരമേനോൻ പ്രവൃത്തി താൻ ചെയ്ത തന്നെയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും തന്റെ കൃത്യം ശിക്ഷാർഹമല്ലെന്നു വളരെ യുക്തിയോടുകൂടി വാദിക്കുകയും ആ കുററത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു പോരുന്നതിനു പല വിധത്തിലും വളരെ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതൊന്നുകൊണ്ടും ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഒരു മാനുവൽ നല്ല വക്കീലും തന്റെ സ്റ്റോറിതന്നെയായ ഭാസ്കരമേനോനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനു വളരെ മനസ്സാപമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം കേസ്സുസംബന്ധമായി ആരുടേ പേരിലും യാതൊരു ഭാഷിണ്യവും ചെയ്യാത്ത കണിശക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ മേനവന്റെ പേരിൽ ഒരു ഭയവും കാണിച്ചില്ല. ഒടുക്കം ശിക്ഷിക്കുമെന്നു തന്നെ മേനവനും തോന്നി. അല്ലാതെ ഒരു നിവർത്തിയുമില്ലെന്നായപ്പോൾ മേനോൻ—ഞാൻ ആ നെല്ലിമരത്തിന്മേൽ കയറിയതു ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനായിട്ടല്ലെന്നു പല പ്രാവശ്യം ബോധിപ്പിച്ചിട്ടും കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ താമസിക്കുന്ന താമരമംഗലത്തു വീട്ടിൽ എന്റെ കൈപ്പെട്ടി ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ കൈപ്പെട്ടി കോടതി മുൻപാകെ വരുത്തി തുറന്നു നോക്കിയാൽ എന്റെ വാദത്തിനനുക്രമമായ ലക്ഷ്യം അതിൽ കാണുന്നതാണ്. ഒരു കാര്യം സിദ്ധിക്കാതെ ഒരു പരദേശിയായ ലക്ഷണക്കാരന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം 'നെല്ലിമരത്തിങ്കണി' എന്ന മരന്നു പറിക്കാനായിട്ടാണ് ഞാൻ നെല്ലിമരത്തിന്മേൽ കയറിയതു. ഇര! എവിടെ എററവും ലജ്ജാപഹവും അവമാനകരവുമാചിട്ടുള്ളതാകയാലാണ് ഇതുവരെ ബോധിപ്പിക്കാതെയിരുന്നത്?—എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. ഉടനെ മജിസ്ട്രേറ്റു കൈപ്പെട്ടി വരുത്തി തുറപ്പിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ പരദേശി എഴുതികൊടുത്തതായ ഉപദേശം (ഒരു താളിയോല) കണ്ടുകിട്ടി. അ

തിൽ ആദ്യം തന്നെ ഒരു മന്ത്രാണി എഴുതിയിരുന്നത്. പിന്നെ ഈ മന്ത്രം നാലു ദിവസം മുടങ്ങാതെ കുളിച്ച ശുദ്ധമായി ഇരുന്ന് ആയിരത്തെട്ടു വീതം ജപിച്ചാൽ കാര്യം സഫലമാകും. പിന്നെയും സഫലമാകാത്ത പക്ഷം നാല്പതാം ദിവസം രാത്രി മദ്ധ്യരാത്രിയിൽ നഗ്നനായി മുങ്ങിക്കുളിച്ച് തോർത്താൽ പോയി ഒരു നെല്ലിമരത്തിന്മേൽ നിന്ന് ഇത്തിക്കണ്ണി പറിച്ച് കൊണ്ടുവന്നു സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചേക്കണം. പിറ്റേദിവസം കുളിച്ച് ആ ഇത്തിക്കണ്ണിയുടെ രണ്ടിലകൾ എടുത്തു മേൽപ്പറഞ്ഞ മന്ത്രം ആയിരത്തെട്ടു ജപിച്ചു തിലകം ധരിച്ചു കൊണ്ട് ആ സ്ത്രീയുടെ നേരേ നോക്കിയാൽ അവൾ ഇങ്ങോട്ടുവന്ന് അപേക്ഷിക്കും. പിന്നെ ആജീവനാന്തം പിരിഞ്ഞു പോവുകയുമില്ല. എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഉടനെ മജിസ്ട്രേട്ട് മേനോനെ അയച്ചിരുന്ന ഉറപ്പികയ്ക്ക് ഹാജരായപ്പോൾ എഴുതി വെപ്പിച്ചു തൽക്കാലം വിട്ടയച്ചു.

പിന്നെ മജിസ്ട്രേട്ട് പരദേശിയുടെ പ്രായം, നിറം മുതലായവയ്ക്ക് ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കി പല സ്ഥലങ്ങളിലും അയച്ച് അന്വേഷണം നടത്തുകയാൽ താമസിയാതെ അടുത്ത രാജ്യത്ത് ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് ആ രാജ്യത്തെ പോലീസ്സുകാർ ആ ലക്ഷണക്കാരനായ പരദേശിയെപ്പിടിച്ച് ബന്താവസ്യോടുകൂടി ഇവിടെ അയച്ചുകൊടുത്തു. പരദേശിയോടു ചേർന്നിട്ട് ആദ്യമൊന്നും അവൻ സമ്മതിച്ചില്ല. പിന്നെ പോലീസ്സുകാരുടെ പ്രഭഞ്ജനമന്ത്രം കേൾച്ച സേവിയുപ്പാൾ അവൻ സത്യമെല്ലാം പറഞ്ഞു. അവന്റെ മൊഴിയുടെ ചുരുക്കം താഴെ പറയുന്നു.

ഞാൻ പാവപ്പെട്ട ഒരു നായരാണ്, പരദേശിയല്ല. വേഷം മാറി നടക്കുകയാണ്. എവിടെ ഹന്ദവത്തിൽ കുണ്ഡപിരാമമില്ലെന്നു മില്ല. അപ്പോഴുത്ത് കഴിക്കുന്നതിനായി ഇങ്ങനെ ഒരു പേരും പറഞ്ഞു നടക്കുന്നു എന്നു ഉള്ളു. എന്നാൽ ഞാൻ ചെല്ലുന്ന ദിക്കിലൊക്കെ അന്വേഷിച്ച് ആ ദിക്കിലെ ഹന്ദവത്തിന്മാരോട് അറിവുള്ളതിൽ ആരെങ്കിലും സ്വാധീനപ്പെടുത്തും. അവർ മുഖാന്തരം വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കും. അവയെല്ലാം ലക്ഷണമായിട്ടു പറഞ്ഞു വല്ലവരോടും വല്ലതും വാങ്ങി ഉപജീവനം കഴിക്കും. കിട്ടുന്നതിൽ ഒരു ഭാഗം ഹന്ദവത്തിന്മാർ

ങ്ങൾ പറഞ്ഞു തന്ന ചർച്ചകൾ കൊടുക്കും. അങ്ങിനെയാണ് പതിവ്. ഇവിടെ എനിക്ക് ഇഷ്ടനായിട്ടും വിശ്വാസിയായിട്ടും കൃഷ്ണ കുറുപ്പ് എന്നൊരു മന്ത്രവാദിയുണ്ട്. ഭാസ്കരമേനവനവർകളുടെ മനോഹരങ്ങളെക്കൊണ്ട് എനിക്ക് അയാളാണ് പറഞ്ഞു തന്നത്. പേഷ്വാർ കിട്ടുണ്ണിപ്പണിക്കരവർകളുടെ പുത്രിയായ കല്യാണിക്കുട്ടിയെ വശീകരിക്കുന്നതിനായി ആദ്യം മേനോനവർകൾ കൃഷ്ണ കുറുപ്പിനെക്കൊണ്ടു ചില ആഭിചാരപ്രയോഗങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് നിമിത്തമാണ് അയാൾ സംഗതി അറിഞ്ഞത്. മേനോനവർകൾ എനിക്ക് അഞ്ചു കുറുപ്പികയുടെ ഒരു നോട്ടാണ് തന്നത്. അതുമായി പകുതി ഉറുപ്പിക ഞാൻ കൃഷ്ണ കുറുപ്പിനു കൊടുത്തു. ശേഷം ഞാനും എടുത്തു? ഇത്രയും കേട്ടയടനെ മജിസ്ട്രേട്ടു കൃഷ്ണ കുറുപ്പിനെ ഉടൻ പിടിച്ചു ഹാജരാക്കുന്നതിനു പോലീസ്സുകാർ വാറണ്ടുത്തരുവുകൊടുത്തു. ഉടൻ പോലീസ്സുകാർ കൃഷ്ണ കുറുപ്പിനേയും ഹാജരാക്കി. അയാളും പരമാത്മ മൊക്കെസ്സമ്മതിച്ചു മൊഴി കൊടുത്ത കൂട്ടത്തിൽ തന്റെ ആഗ്രഹത്തിനു പ്രകൃലം ഭാവിച്ചിരുന്ന കാർത്ത്യായിനിയമ്മയെ ഒരു റവ്യ സനിപ്പിക്കുവൻ വേണ്ടിട്ട് താൻതന്നെ പറിച്ചു പണിയാണ് മജിസ്ട്രേട്ടിനു കിട്ടിയ എഴുത്ത് എന്നും, വശീകരണത്തിനായിട്ടു ഭാസ്കരമേനോൻ നെല്ലിയിടനൽ കേറിയത് ആത്മഹത്യക്കുണ്ടെന്നു പ്രാജം പറഞ്ഞതാണെന്നുമുള്ള സംഗതിയും പറയാതിരുന്നില്ല. കൃഷ്ണ കുറുപ്പിനേയും സ്പെഷനിൽവെച്ചു പോലീസ്സുകാർ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും മേനോൻ അടുത്ത ദിവസംകൂടി ഹാജരാകണമെന്നും ഉത്തരവുകൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം അന്നു കോടതി പിരിഞ്ഞു.

പിറേദിവസം പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കും ഭാസ്കരമേനോൻ പരലോകപ്രാപ്തനായിരിക്കുന്നു എന്നും അവരാനം സഹിക്കാൻ പാടില്ലാതെയായിട്ടു വിഷം സേചിച്ചു മരിച്ചതാണെന്നും മറ്റും ഒരു പ്രസ്താവം പട്ടണത്തിലാസകലം നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ആത്മാഭിമാനമുള്ള ചില യോഗ്യന്മാർ അതി ഭുസ്സഹമായ അവരാനം നേരിട്ടാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ഉള്ളതിനാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അതുതപ്പെടുന്നെന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഇതെല്ലാം ഒരു കണ്ണുപിശാചിന്റെ മഹാത്വംകൊണ്ടുണ്ടായതാണല്ലോ എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ

അതുതപ്പൊട്ടൊതെയിരിക്കാനും നിവൃത്തിയില്ല. ഏതെങ്കിലും ഭാസ്കരമേനോൻ ശിഷ്യനായൊന്നും അനുഭവിക്കാൻ ഇടയാകാഞ്ഞതുതന്നെ ഭാഗ്യം. പരദേശിനായതും കൃഷ്ണക്കുറുപ്പും ഇപ്പോൾ ജലിൽത്തന്നെ സുഖമായിപ്പാർക്കുന്നു.

തിയ്യോടണി.

അരയുകാരം

പണ്ഡിതർ ആർ. വി. കൃഷ്ണമാധവയ്ക്കുവർകൾ സഭയും അയച്ചുതന്നതായിട്ട്, അരയുകാരം എന്ന തലവാചകത്തിൽ ഒരു ലേഖനം കഴിഞ്ഞ ധനുവിടെ രഞ്ജിതിയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ആ ലേഖനം ഭോഷാപാഷിണി സഭയെ ചുങ്കൊടുത്തിരുന്ന ദീപ്തലവനത്തിന്റെ കരംശം മാത്രമാണെന്നും വായനക്കാർക്കറിയാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഇടയക്കിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനായ ആമാച്ചുവർകൾ ചുരുങ്ങിയ കാലംമാത്രം കേരളരാജ്യവാസം ചെയ്തിരുന്നിട്ടെന്ന്, മലയാളഭാഷയിൽ ഇത്ര പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചതിലും, ഞങ്ങളുടെ സപ്രഭാഷയെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി ഇങ്ങിനെ ലംഘിക്കുന്നതിലും, അദ്ദേഹത്തെ ഞങ്ങൾ ബഹുമാനത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടും അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് പ്രകൃതോപന്യാസത്തെ ശ്രദ്ധവെച്ചു നോക്കിയതിൽ ഉണ്ടായ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇവിടെ തുറന്നു പറയുവാൻ ഭാവിിക്കുന്നത്.

കേരളപാണിനീയപ്രകാരം, കാട്, വീട്, മുതലായ മലയാളവാക്കുകളുടെ അന്ത്യസ്വരം 'അരയുകാര'മെന്നു പറയപ്പെടുന്ന സംവൃതാകാരമാണെന്നു സംധിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അനുവദിച്ചും, പാണിനീയത്തിൽ അതിന്റെ ലിപിസ്വരം വിധിച്ചിട്ടുള്ളതുമാത്രം യുക്തിയുക്തമാകുമെന്ന് നിരസിച്ചും ആണല്ലോ ആമാച്ചുവർകളും വിശദമായി എഴുതിട്ടുള്ളത്. ആ ലേഖനം വായിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ കേരളപാണിനീയകാരൻ രഞ്ജിതി മുഖേന കരനമോദനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ലെന്നും, ആ അനുമോദനലേഖനത്തിൽതന്നെ വിവൃതാകാരമെന്നു സംധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ

അന്ത്യസ്വരത്തിന്ന് ഉകാരചിഹ്നവും വീണ്ടും അരയുകാരചിഹ്നമെന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള ചന്ദ്രശ്ലേഷയ്ക്കുട്ടിച്ചിണച്ചു ചേർത്തതെ കേവലം ചന്ദ്രശ്ലേഷമാത്രം ചേർത്തതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ (ലിപിസ്ത്രാസത്തിൽ മാത്രമെങ്കിലും) മേലയാളഭാഷയ്ക്കു സാർവ്വത്രികമായ ഐകരൂപ്യം സിദ്ധിച്ചതായി വിചാരിക്കാം.

എന്നാൽ ഈ അന്ത്യസ്വരം സംവൃതാകാരമല്ലെന്നും, അരയുകാരം (സംവൃതാകാരം) ആണെന്നും, നമ്മുടെ ആചാര്യന്മാർക്കു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മുഖ്യ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ ഒരു സംഗതിയിൽ മാത്രം ഞങ്ങൾക്കു വിപ്രതിപത്തിയില്ലെന്നില്ല. പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനായ ഈ മഹാനാദരാടു വാദിച്ചു ജയിക്കാമെന്നുള്ള അഹങ്കാരം ഞങ്ങൾക്കുദാശയില്ല. പക്ഷെ ഈ പണ്ഡിതർ ഇത് സംവൃതാകാരമല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ മറുപക്ഷക്കാരെ കേവലം അനഭേരിച്ചുകൊണ്ടു നിരസിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ രണ്ടു വാക്കുകളിലും പറയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ധൈര്യമുണ്ടാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്. സംവൃതാകാരമാണെന്നു പറയുന്നവരുടെ വാദമൂലമെന്നാണെന്നും, അവരുടെ യുക്തികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും, അറിഞ്ഞുവെച്ച്, സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി പരമതത്തിന്റേയും, സ്വമതത്തിന്റേയും താരതമ്യം നോക്കി, നിഷ്പക്ഷപാതയായി ഒരു തീർപ്പു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ആചാര്യന്മാർക്കുണ്ടാക്കിയ അഭിപ്രായം സർവ്വജനശ്ലാഘനീയമാകുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഈ ഉപന്യാസം വായിച്ചതിന്നു ശേഷമെങ്കിലും ആചാര്യന്മാർക്കുണ്ടാക്കിയ ആ വിധമുള്ള അഭിപ്രായം കിട്ടുവാനിടവരുന്നതായാൽ വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. 'വിവേകാനിളക്കിയാൽ രീയേരിയും ധഷ്ടിയിലഹിപടമെടുക്കും' എന്ന സമ്പ്രദായപ്രകാരം ഞങ്ങളുടെ ഈ ഇളക്കൽകൊണ്ട് ആചാര്യന്മാർക്കുണ്ടായോ മറുതള്ള മലയാളപണ്ഡിതന്മാരുടെയോ പ്രതിഭാഗ്നി ഉജ്ജ്വലിച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നം സഫലമായി എന്നു വിചാരമുള്ളു.

ദ്രാവിഡമൂലഭാഷയുടെ അവാന്തരശാഖകളായ തെലുങ്ക്, കണ്ണാടകം, തമിഴ്, മലയാളം, തുളു മുതലായ ഭാഷകളിൽ നാമധാതുക്കളുടെ മൂലം ഒന്നാണെങ്കിലും ഭാരഭാഷാഭേദേന ഉച്ചാരണങ്ങൾക്കു പല പ്രത്യുത്ഭവങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നും പുറമെ

പ്രത്യയങ്ങൾ ആഗമങ്ങൾ ആദേശങ്ങൾ എന്നിവയുടേയും മറ്റും വ്യത്യസ്തതയാകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ ഭാഷകളെ പരസ്പരം വേർതിരിച്ചു നിൽക്കുന്നത് എന്നുള്ള തത്വം ഭാഷാചരിത്രശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പരമസിദ്ധാന്തമാണല്ലോ.

പ്രാകൃതഭാഷകളിലെന്നപോലെ ഇന്ത്യയിലുള്ള സകലദേശ്യ ഭാഷകളിലും ഹലന്ത പദങ്ങൾക്ക് അജന്തഭാവം വിധിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ നമ്മുടെ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാഖകളിലെല്ലാം പ്രത്യേകിച്ചും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും സൂക്ഷ്മജ്ഞന്മാർ സമ്മതിക്കേണ്ടതായില്ല.

എന്നാൽ പലേവിഷയത്തിലും വിശേഷിച്ചു പരസ്പരസമ്മ്യമുള്ള തമിഴും മലയാളവും തമ്മിൽ, ഹലന്തപദം അജന്തമാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു ഭേദഗതിയോടുകൂടിയാണ് വേർതിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നത്. കാട്, വീട്, ചാറ്, ചോറ്, മുതലായി രണ്ടു ഭാഷയിലും സമാവകാശമുള്ള ഹലന്തപദങ്ങളെ, തമിഴ് ഭാഷയിൽ കേറിയലുകരും അല്ലെങ്കിൽ അരയുക്കാരും എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്ന സംവൃതാകാരകൊണ്ടാണ് അജന്തമാക്കുന്നത് എങ്കിൽ മലയാളഭാഷ സംവൃതാകാരകൊണ്ടാണ്, ഈ അതിസൂക്ഷ്മമായ വ്യത്യാസംകൊണ്ടാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ മലയാളവും തമിഴും വേർതിരിയുന്നതും. മദ്ധ്യമലയാളത്തിലും തമിഴിലും നടന്നുവരുന്ന ഈ അന്ത്യസ്വരോച്ചാരണത്തെ നല്ല ചെറുതും മനസ്സുവെച്ചു പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വ്യത്യാസം വ്യക്തമാകയും ചെയ്യും. ഈ ഭേദം എഴുതിക്കൊണ്ടിപ്പാൻ പ്രയാസപ്പെടും എങ്കിലും കേരളത്തിലെ സംവൃതാകാരം എഴുതുവാൻ കൃഷ്ണഭാഷാപാഠ്യരചർകളുടേയും തമിഴിലെ സംവൃതാകാരം കുറിപ്പാൻ കേരളപാണിനീയത്തിന്റേയും ലിപിസ്വാസരീതി പിടിച്ചു കണിക്കാം. ചോറ (അകാരം) ചോറ (ഉകാരം) ഇതുതന്നെ വിസഗ്ദ്ധത്തോടു കൂടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഇതിലധികം സ്പഷ്ടമായിരിക്കും. ശാസനാത്മത്തിൽ— കാട് (അകാരം) കാട് (ഉകാരം) ബഹുസൂക്ഷ്മമായ ഈ ഉച്ചാരണഭേദത്തെ മലയാള രാജ്യത്തിന്റെ ഭക്ഷിഭോജനരഭാഗങ്ങളിൽ പാകുന്നവരും സഹ്യപർവ്വതത്തിന്റെ പൂർവ്വഭാഗത്തിലിരിക്കുന്നവരും അത്രെ അറിഞ്ഞില്ലെന്നുവന്നാലും ഒട്ടും കഷ്ടമില്ല. സൂക്ഷ്മാലോചിക്കാത്തവർ ഉച്ചാരണത്തിൽ അതിസാമാന്യമുള്ള ഈ

ഘട്ടത്തിൽ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോകുന്നതിലും ലേശംപോലും അതൃപ്തിപ്പെട്ടുവാനില്ല. പക്ഷേ തങ്ങൾക്കു പററിയ ഈ തെറ്റിനെ, പ്രാചീനനരം ഔഷികപ്ലനാതം മന്ത്രദൃഷ്ടാക്കളുമായ നമ്മുടെ പൂർവ്വപുരുഷന്മാരുടെ തലയ്ക്കു വെക്കുന്നത് വലിയ കഷ്ടവും സങ്കടവുമായിത്തീരമെന്നു പറയാതെ കഴികയില്ല. അവരോ അവരുടെ പിൻവാഴ്ചക്കാരായ മദ്ധ്യകാലകേരളീയരോ തമിഴിൽ പരിചയമില്ലായ്മയാൽ അരയുക്കാരത്തിന്റെ മഹിമയറിവുണ്ടാകാതെക്കൊണ്ടു മാത്രം സംവൃതാകാരമാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോയതിനെ ഗൗതമഗൗരിക? ന്യായേന ഇന്നും ചിലർ അനുസരിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിപ്പാനും ന്യായമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മദ്ധ്യകാലത്തെ സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളായ 'ലീലാതിലകം' 'ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം' മുതലായവ വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഈ ന്യായവാദത്തെ സയുക്തികമായിട്ടു ഖണ്ഡിപ്പാൻ സന്നദ്ധന്മാരായിരിക്കും.

നിൽക്കൂ, ഇരിയ്ക്കൂ, പോർ, എന്നും മറ്റുമുള്ള വിദ്യുതകങ്ങളായ ശ്രീരാമപദങ്ങളുടെ ഒട്ടവിലുള്ള ഈ പ്രത്യയം ആദരശാസനാദികളുംകൂടി വിവക്ഷിക്കുമ്പോൾ ലോപിച്ചു പോകുന്നു. പിന്നീട് ഹലന്തങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്ന അവയേ അജന്തങ്ങളാക്കുവാൻ അന്ത്യസ്വരം ചേർക്കുന്നത് സംവൃതാകാരമാണെന്നിലും ചിലപ്പോൾ വിവൃതമായിട്ടും ഉച്ചരിക്കാറുണ്ട്. ആദരം സൂചിക്കുമ്പോൾ നില്ക്കൂ, ഇരിയ്ക്കൂ, പോര (പോരിക) എന്നത്രെ പറയുമാറുള്ളത്. നില്ക്കൂ, ഇരിയ്ക്കൂ, പോർ എന്നു ശാസനാത്മത്തിലും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ഇതുതന്നെ ശാസനാതിശയത്തിൽ വിസർഗ്ഗത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രയോഗിക്കുക. നില്ക്കൂട, ഇരിയ്ക്കൂട, പോർട, ഈ വക പ്രയോഗങ്ങൾ പണ്ടും ഇക്കാലത്തും സുലഭങ്ങളാകുന്നു. ബ്രഹ്മണർ (നമ്പൂരിമാർ) കേരളത്തിൽ കുടികുറിപ്പാത്തു തുടങ്ങിയതു മുതൽക്കു ആയുബ്രാഹ്മണരായിരുന്നാലും ഇവർ മലയാളികളായിത്തീർന്നതിനെ അംഗീകരിപ്പാൻ ചേണ്ടി സ്വഭാവികമായ മലയാളത്തിൽ ചില മന്ത്രങ്ങൾ ഷോഡശക്രിയകളിലും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. ഉപരിതനായ ബ്രഹ്മചാരിയായ് ആചാര്യൻ ഭിക്ഷു വാങ്ങിവരുവാൻ ശാസിക്കുന്നതായ ഒരു മന്ത്രം നോക്കുക. 'പിച്ചു പൂക്കു പോരൂ' ഈ മന്ത്രം സംവൃതാകാരമായിട്ടു ചൊല്ലേണ്ടതാണെന്നിലും സംവൃതാകാരമായിട്ടു ചൊല്ലി

പ്പോയാൽ പിഴയായിത്തീരുന്നതുള്ള നിശ്ചയം നിമിത്തം വിവൃതാകാരമാക്കിയിട്ടാണ് ചൊല്ലിയതാകുന്നത്. ഇത് ഇങ്ങനെയെന്നു ഇന്നലെയോ തുടങ്ങിയതല്ല, മലയാളവും നമ്പൂരിമാരും തമ്മിൽ സംബന്ധമായ അജ്ഞാതതല്ലേ തുടങ്ങിയ നടപ്പാണ്. ഈ ഒരു സംഗതികൊണ്ടുതന്നെ കുറിയലുകരെന്നു തമിഴിൽ പറയുന്ന അരയുകാരൻ അല്ല മലയാളഭാഷയിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, ഭൂമിമെങ്കിൽ അരയുകാരനെ പേരു കൊടുക്കുന്നതായ സംവൃതാകാരമാണെന്നും വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടല്ലോ. തമിഴ്ഭാഷയിൽ സംവൃതാകാരം വിധിച്ചിട്ടുള്ളത് അഗാധ്യ മഹർഷിയാണെന്നൊരു മാഹാത്മ്യം പഴമക്കാർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മലയാളത്തിൽ സംവൃതാകാരം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് പരശുരാമ മഹർഷിയാണെന്നു നമ്മുടെ കുലവൃദ്ധന്മാരും പറഞ്ഞുവരാറുണ്ടെന്നുള്ളതും തുല്യംതന്നെ.

മലയാളത്തിന്റെ ആദികാലം മുതൽക്കെ മന്ത്രനിധി വരുത്തിപ്പോന്നിരിക്കുന്ന നമുക്ക് ഈ വക ആർച്ചമന്ത്രങ്ങളും മറ്റും സംവൃതാകാരത്തിനു വലിയ രക്ഷാകാരങ്ങളായിരിക്കുന്ന കാലത്തൊന്നും തമിഴ്ഭാഷയുടെ അജ്ഞാതാവസ്ഥ നമായ അരയുകാരൻ കൊണ്ടു കാട്ടുന്ന മായാപ്രയോഗം മലയാളത്തിനോടു ഫലിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്.

എന്നാൽ കാട്, വീട് മുതലായ പദങ്ങളുടെ ബാഹുല്യങ്ങളിൽ, കൂടുകൾ വീടുകൾ എന്നിങ്ങനെ വിവൃതാകാരത്തോടു കൂടി ഉച്ചരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? ഇതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ സംവൃതാകാരമല്ല സംവൃതാകാരമാണ് എന്നല്ലെ വിശ്വസിക്കേണ്ടത്? എന്നാണൊരു ചോദ്യമുള്ളത്. അരയുകാരനായാലും ശരി; അരയകാരനായാലും ശരി; അതിന്ന്, ഹല്ല പരമായി വരുമ്പോൾ കുറിയലുകരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന വിവൃതാകാരം ആദേശമായി വരുമെന്നൊരു പ്രത്യേക വിധി രണ്ടു പക്ഷത്തിലും സ്വീകരിയ്ക്കുതെ കഴികയില്ല. അവിടെ അകാരമല്ലാതെ ഉകാരം വിധിച്ചത് ഉകാരവാദികൾക്ക് അനുകൂലമാണെങ്കിൽ, ഉച്ചാരണസൗകര്യമുണ്ട് സന്ധിബീജം എന്നും, സ്ഥാനപ്രയത്നാദികളുടെ ആന്തരത്വം വഴിയ്ക്കാണ് അക്ഷരങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരുന്നത് എന്നുമുള്ള ഭാഷാശാസ്ത്രതത്വം വിചാരിക്കുന്നതായാൽ പ്രകൃതത്തിലിരിക്കുന്ന സംവൃതാകാരത്തിനും ഹല്ല പരമാകുമ്പോൾ വിവൃതാകാരം വേ

ടക്കുന്നത് അകാരവാദികൾക്ക് സംവൃതസാമ്യം മൂലമായി ആപാദിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഒരു ക്ലിഷ്ടപക്ഷമാണെന്നു പറയാം. വശേഷിച്ച് ഈ വിധി പാക്ഷികമാണെന്നും, സംഭാഷണത്തിലും, പ്രാപീനലേഖനങ്ങളിലും സംവൃതാകാരമായിത്തന്നെയാണ് ഉപയോഗിച്ചു കണക്കുവെക്കുന്നതെന്നും, സാധിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയ പഴയ ലേഖനങ്ങളിലൊക്കെയും എന്നുമാത്രമല്ല തമിഴിനാട് വളരെ സാമ്യമുള്ള വട്ടെഴുത്ത്, കേരളെഴുത്ത്, മുതലായ പണ്ടത്തെ മലയാളമിഴുറിക്കാട്ടുകളിലും കാട് വീട് തുടങ്ങിയ പദങ്ങളെ ഉകാരാന്തങ്ങളായിട്ടല്ല, അകാരാന്തങ്ങളായിത്തന്നെയാണ് എഴുതിക്കണ്ടിട്ടുള്ളത്. സംവൃതാകാരപക്ഷത്തിലും സംവൃതാകാരപക്ഷത്തിലും അച്ചു പരമാക്ഷന്ധോൾ ഈ അന്ത്യ സ്വരത്തിനു പരത്രപവും (ചോറ് + ഇല്ല = ചോരില്ല.) ഹല്ല പരമാക്ഷന്ധോൾ പാക്ഷികമാണെങ്കിലും, വിവൃതമായ ഉകാരാഗമവും, (കാട് + കണ്ടു = [കാട് കണ്ടു] കാട്ടു കണ്ടു) എന്നീ സന്ധികൾ തുല്യമാണെന്നിരിക്കിലും, ഇരിക്കു നില്ക്കു ഇത്യാദികളായ ഈ പ്രത്യയലോപഘട്ടങ്ങളിൽ സംവൃതാകാരം വിവൃതാകാരമാക്കി ഉച്ചരിച്ചാൽ ഇരിക്കു, നില്ക്കു ഇത്യാദി രൂപം കിട്ടുമെന്നും, അതിനായിട്ടൊരു പ്രത്യേക പ്രത്യയവിധി, ആവശ്യമില്ലെന്നും ഉള്ള ഒരു നല്ല ലാഘവം സംവൃതാകാരപക്ഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായിക്കണ്ടെന്നുണ്ട്.

എല്ലാകൊണ്ടും നോക്കുമ്പോൾ തമിഴുഭാഷയിൽ സംവൃതാകാരവും മലയാളഭാഷയിൽ സാമ്യതാകാരവും എന്നു ഭാഗിച്ചുവെള്ളുകയാണ് ഉത്തമപക്ഷം എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

ഒരു ചരിത്രകഥ

ഈ വെട്ടത്തുനാട്ടുപരിൽ പരമൻമുറയ്ക്കു
ചട്ടപ്പടിയ്ക്കുവനികാത്തരുളുന്നകാലം
ചട്ടറൊരൊമ്പഗൃഹത്തിനകത്തുയോഗ്യർ
നട്ടന്തിരിഞ്ഞകളവൊന്നുനടന്നുമുന്നം

- ൨ കെട്ടിന്നകത്തരിയപുട്ടറയികലുള്ള
പെട്ടിയ്ക്കുകത്തുടയരത്നവിദ്യയുണ്ടാർ
തട്ടിച്ചുകള്ളനൊരുവൻനിശയിൽ, തുറന്ന
മട്ടിൽകിടന്നിതുപുലൻമുഖപ്രദേശം
- ൩ ആവർത്തമാനമുടനെഏകപദംഏകപദം
സേവയ്ക്കുവേണ്ടമൊരുമന്ത്രികളുംശ്രവിച്ചു
ഭാവംപകർന്നുവിടെവന്നുപരമേശ്വരൻ
കൈവെച്ചതിന്നവയിലെന്തൊരുപ്രശ്നം
- ൪ ഓരോരുത്തരുംവെറുത്തുതുടങ്ങിപ്പിന്നെ
യോരോതരുംകളവുടൻതെളിയേണ്ടമാറ്റം
ആരോരോളിവിടെയിന്നലെവന്നുപരമ
നാരോടടുത്തുപരിശോധനചെയ്തു കെട്ടുന്നാൻ
- ൫ കാലത്തുണർന്നിരുന്നമന്ത്രികളെപ്പറ്റി
കാലത്തുവേണ്ടവഴിപോംവഴിപോക്കുരേയും
ചാലത്തുടത്തുതിരിയേമ്പതുകൊണ്ടുവന്നു
പോലെത്രയോദ്ധ്യതിപാടുപെട്ടുണ്ടാർ
- ൬ പെട്ടെന്നുവഴിപോക്കുരേയോളം
കെട്ടുന്നഴിച്ചുടനെനോക്കിവിട്ടുനന്നേരം
നോട്ടത്തിലത്തവിശകതകുന്നതാക്കോൽ
കൂട്ടംകിടച്ചിതൊരുമുസുരവയ്ക്കുണ്ടോ
- ൭ മിണ്ടാതെശാന്തനിലപൂണ്ടിരുന്നതിട്ടി
ക്കണ്ടാൽമഹാജിവിടാണ്ടുമാറ്റിപ്പിന്നെ
മുണ്ടായഭംഗമതിലീവുകസംഗമങ്ങൾ
മുണ്ടായതെന്തുമറിയാമിതരറിഞ്ഞു?
- ൮ താക്കോലുടത്തറിയിലപ്പുലപുട്ടുമായി
ലാക്കോടിണക്കിയതിലുംചുഴിയേണ്ടിവന്നു
ആക്കോട്ടമറമലയാളമഹീസുരേന്ദ്ര
നീക്കോപ്പമുള്ളകഥയാണിതച്ചിരുന്ന?

- ന് തീതിയ്ക്കുതൃസുരനൈവേറെവിളിച്ചുവീണ്ടും
 ചോതിച്ചതിങ്കലേതുണന്നറിയാത്തതേന്നേ
 ഓതിയ്ക്കനോത്തുവിധമോതുവതുളുവാക്യം
 രീതിയ്ക്കുമാറിടുകിലുംപദമൊന്നതന്നെ
- ൧൦ നന്മൂരിയെത്തടവിൽവെച്ചുഥസാന്തപചാക്കും
 വന്മൂന്നിടുന്നപലഭീഷണിയുംതുടങ്ങി
 മുന്പോതിയോരമൊഴിതാൻദിജനോതുമിമ
 ടമ്പോകഴിഞ്ഞുബഹു കഷ്ടമൊരാറുമാസം
- ൧൧ ആത്തച്ചമുത്തമനുഭൂതിപ്രസിദ്ധ
 സ്താത്തൻവിദഗ്ദ്ധമതിദോഷവിചാരദക്ഷൻ
 പുത്ഥപീശപരൻറനിലയേവഴിപാക്കനായി
 ടെത്തിറുപൻകളവുമാക്കുമയംകഥിച്ചു
- ൧൨ കേളെട്ടിയിൽപ്പലവിശേഷവിദ്യയുണ്ടാ
 ള്ളുൾപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുമതുപോയതുപോയിപോട്ടെ
 നൽപ്പൊൻപിടിക്കുനവരത്നമണിഞ്ഞവാളും
 പൊയ്ക്കൊയതാണുകിനറുപ്രസന്നപ്രമാനം
- ൧൩ ഏന്നേകുടപ്പമതുനാൾവഴിപാക്കനായി
 വന്നേറിയാരുധരണീവിബുധൻറപേരിൽ
 ഇന്നേവരയ്ക്കുദൃഢമയോരുശങ്കയേവ
 മെന്നേറെയുംറുപ്രമയൊടാക്കിതിനാലുനോതി
- ൧൪ സ്താത്തൻപറഞ്ഞുതെളിവിന്നിറാനംശ്രമിയ്ക്കാ
 മൊത്തക്കുടിപ്രമവലംബനമാമഹാത്മൻ
 ആത്തസുരദിജനമൊത്തമുഹൂർത്തഗ്രന്ഥ
 വരഞ്ഞിരിയ്ക്കുചസരംതരികെനീചണ്ണം
- ൧൫ ഉള്ളിപ്പുറംനന്നായിച്ചുതരിച്ചുകുളു
 പ്പുള്ളിയ്ക്കുതുടൻവിട്ടൊരുഭട്ടവയ്ക്കൻ
 ഉള്ളിൽക്കടന്നുവുകണ്ടതുഹർത്തസാക്ഷാൽ
 പള്ളിപ്പുറസ്സുവിബുധാഡ്യനെയായിരുന്നു

എന്ന പട്ടേരിയേപ്പരമകഷ്ടതപെട്ടൊരൊമ്പതു
നൊട്ടരെയശ്രുപൊഴിയുംമിഴിയൊലെന്നോക്കി
ആട്ടേഭവൻവ്യസനിയാജ്ഞനിവൃത്തിമാഗ്നം
കാട്ടേണ്ടഭാരമിചനൊന്നുപറഞ്ഞുഭട്ടൻ

എ സംഭാഷണംചിലതുചേയ്യവിട്ടുനൂപോന്നു
വൻപാൻഭട്ടനറിവിച്ചിതുതമ്പുരാനെ
നേന്മുരിപെട്ടകളുവുതെളിയതെപോകി
ല്ലമ്പോജനപ്രകൃതികണ്ടറിവാൻപ്രയാസം

എവ കട്ടെന്നുള്ളതതിസൂക്ഷ്മചിഹ്നമെല്ലാം
പെട്ടന്നുവേണ്ടവഴിയയിനിനാളെയൊവരും
പട്ടേരിയിങ്ങിനെപറഞ്ഞുവൽഭൂതപ്പെ
ട്ടൊട്ടരെന്നവനമാളുകൾതെളിഞ്ഞു

എൻ പിറററ്റിനംതടവുപുള്ളിയെയുംവിളിച്ചു
മറററ്റിജൻപകലെരാജസമീപമെത്തി
മുററജനങ്ങളു കാണമതിനൊത്തുകൂടി
ച്ചുററംതിരക്കിയതുമാനുഷജാതിധർമ്മം

൨൦ കേറാക്കെൻനരേന്ദ്ര!കളവീദപിജനേററകൂട്ടർ,
കൂടുംവലിയ്ക്കുമിടയായിട്ടുമലർരാവിൽ
ലാക്കോട്ടമെല്ലെയഴുനേററകടന്നുകളു
ത്താക്കോലുകൊണ്ടറതുറന്നുനടത്തികൃത്യം

൨൧ നാട്ടാരകേരംകരുതുകോവിലകത്തുകര
കേട്ടാലുമത്രകുറവില്ലിനിവാക്യശേഷം
പട്ടേരിയിത്രയുമുച്ചുളവാളെമാററി
വിട്ടേജ്ജുവാൻനൃപതികല്പനയായിവേഗം

൨൨ നോട്ടിൽപ്പെരുത്തുജനബോധ്യമതിന്നുതാടി
നീട്ടിത്തപസ്സിനിലപൂണ്ടോരുപൂജ്യവീര്യം
പാട്ടിൽക്കവൻമുതൽതെക്കുപുറംപിലാവിൻ
ചോട്ടിൻക്കഴിച്ചതിലശേഷമൊതുക്കിപ്പോലും

- ൨൩ വാളന്നുതന്നെയിവനേതുമാതൃക്കുവെപ്പും
നാളല്ലയെന്നുകരുതിട്ടുപിടിച്ചൊടിച്ച്
നീളംകുറഞ്ഞപിടിമത്രമെടുത്തുദീപ്
നാളംകളഞ്ഞിതുടന്തുടുപുരക്കിണറിൽ
- ൨൪ എന്നൊക്കെയൊണപറയുന്നതുസത്യമോണോ
യെന്നെന്നുനേരെനരനായക! ചെല്ലുചോദ്യം
എന്നോതിട്ടേതിരി, ഭൂപതി, നേരുചൊല്ലു
കൊന്നോതിനാൻ, തലകുനിച്ചിതുമൊചിയംശ്വൻ
- ൨൫ ഇന്നന്തിയായ്മുതലെടുക്കുന്നതെന്തൊക്കോ
മെന്നന്നുട്ടേനരചെയ്തുപിരിഞ്ഞതോടും
പിന്നത്തെയാൾപുലരവേകഴിമാന്തിനോക്കി
സന്നത്തമുള്ളമുതൽകണ്ടുകറച്ചുമാത്രം
- ൨൬ പിന്നെക്കിണറിലുമൊരാളെയിറക്കി:നാക്കി
ചിന്നതപമാണൊരസികിട്ടിയെടുത്തുഭട്ടൻ
മന്നൻറനേക്കുതുതിരിച്ചുപിടിച്ചൊരു
ഭിന്നസപരത്തിച്ചിതുമോക്കുകൊന്നെന്നുരച്ചാൻ
- ൨൭ ആപാദമുഡമുടലൊന്നുവിയത്തുഹന്ത
ഭൂപാലനുംകിടന്നുവിറച്ചു:പായീ
ഹാ! പാൾപവർത്തികളെയാകവെയൊന്നുനോക്കി
ക്കോപാവിലാക്കുരമൊരാളെവിളിച്ചുവിപ്രൻ
- ൨൮ വെള്ളക്കുറപ്പിതുതരുസുതരിസുമില്ല
വെള്ളത്തിലിന്നലെയാടിച്ചിതെറിഞ്ഞതല്ലേ?
കള്ളത്തമാരമറിയാതെവരില്ലത്താവി
ക്കള്ളൻറമമ്മ! — മിതിട്ടേനരച്ചുതൃക്കും
- ൨൯ ചിത്തംപിടിച്ചുടേനോടൊരുചോദ്യമുലം
വൃത്തംസമസ്യവുമറിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞുചെയ്യും
സത്യസ്ഥനാംദിജമഹാഷിയെവിട്ടുതൻദൃഷ്ട്
കൃത്യത്തെയാത്തുറുപുനറവുമുൾഭരിച്ചു

നം ഉള്ളിൽപ്പെരുത്തപരിതാപമൊടിയധർമ്മം
 ചൊല്ലിക്കിരീശപരനകമ്പവുമായ്കലാരം
 പെള്ളിപ്പറസ്സുധരണീസുരനനുതൊട്ടു
 ചെല്ലിപ്പവട്ടമതിലെന്നൊരുസമ്പ്രദായം

ഭാഷാമിത്രം

കൊട്ടത്തേങ്ങാഭിരപ്പെരവിൽവിതറിയതെ
 ന്നന്മലർഭിപ്പഴാഡൈ
 രെട്ടൊൻപ്പെടപകപചക്കുമുറിഭിരവിപെരു
 ത്തിതനായ്പ്രാതലുണ്ടപാ
 കുട്ടിക്കമ്പാംതളനമ്പൻതെളിവിനൊടുയദോ
 വിഷ്ണുമുണ്ടാംപ്രതക
 ജ്ഞിതപാപ്പോൾക്കൊക്കെയിതപാതരതുമമമഹാ
 മാനമൊന്നാനമോന്ത
 തമ്പപ്പവൈഗ്ഗുണ്ടന്തസുരപുരപുഴയാ
 ഭേഷയാസപാതലാമ
 പ്യമ്പ്ജ്യാതമ്പ്യാതലോടീംചുട്ടചുടലഭവൈ
 ശ്യാമ്പലൈശ്യാമ്പഭേരം
 തമ്പിക്കയുസ്യജന്തോഃപുഥുതരതൊലിയം
 പച്ചയാകൊച്ചരാംചേ
 ത്തുന്തോർഭിസ്മയമനഃപശുപതിതരതാ
 നംഗളംനിങ്ങളേഭ്യഃ

എസ്. നാരായണൻ നമ്പൂരി

ഒരു ദൂതരണം

ഇതിനുമുമ്പ് നിങ്ങളെ ഞാൻ വിസ്മരിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ
 വേണ്ടപോലെ സമാധാനമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽകൂടി നി
 ങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരം വെ

രസികരഞ്ജിനി

രതേകളുത്താൽ ഋതവാൻ പോകുന്നകാര്യം വിങ്ങുപോകതന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് മാനത്തിനും മയ്യാദക്കും മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ സകലതും സത്യംപോലെ വിട്ടുവീഴ് കൂടാതെ പറയുന്നതാണ് നല്ലത്? എന്ന് ആപ്പീസ്സു മേശയോടടുപ്പിച്ചു ചെരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന കുസംഭയിൽ മൂന്നു വിരൽകൊണ്ട് മന്ത്രം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ചെൻസലിനെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന കാര്യസ്ഥന്റെ മുമ്പിനേറെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടർ ഗൗരവമായി കല്പിച്ചു. കാര്യസ്ഥൻ ഒക്കുരപോലും ശബ്ദിച്ചില്ല.

“പുളിങ്ങോട്ട് കിട്ടുണ്ണിമേനവന്റെ എടവാടകളെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കയ്യിലിരിക്കുന്നത് എന്തിനായിട്ടാണ്?” എന്ന് ഇൻസ്പെക്ടർ വിസ്മയം അരംഭിച്ചു.

“എജമാനൻ പറഞ്ഞിട്ടാണ്?” എന്നായിരുന്നു കാര്യസ്ഥന്റെ സമധാനം.

“ചോദിച്ചതിന് സമധാനം പറഞ്ഞാൽ മതി. എന്തിനാണ് ചോദിച്ചത്? ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പ്ലാൻ സലിന് കാര്യസ്ഥന്റെ മുമ്പ് കുറിക്കുകയോ ലാക്കായിത്തീർന്നു.

“എജമാനന്റെ വിശ്വാസം ദീനം വൈഷമ്യമെന്നായിരുന്നു. അതിനുമുമ്പ് സകല കാര്യവും ഒതുക്കണമെന്ന് എജമാനൻ സിദ്ധത്തിച്ചിട്ടാണ്.”

“അപ്പാത്തിക്കരി ദീനം വൈഷമ്യമെന്ന വിചാരിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആദ്യ അതിരിക്കട്ടെ. ആരെല്ലാവരുടേയും എടവാട് തീക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു?” എന്ന ചോദ്യത്തിന്നു മറുപടി പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ചേരിപറമ്പുകാരുടെ കാര്യം കാര്യസ്ഥൻ വിട്ടുകുറഞ്ഞു.

“കേഴിഞ്ഞോ, എല്ലാം ആയോ! ഒന്നുകൂടി ആലോചിച്ചു നോക്കൂ?”

“എടവാട് രീതിട്ടുള്ളവരുടെ പേരൊക്കെയായി?” എന്നായിരുന്നു കാര്യസ്ഥൻ ഓർത്ത് നോക്കി പറഞ്ഞ മറുപടി.

“പിരിച്ചെടുത്ത പണമൊക്കെ നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും?”

“എജമാനൻ പറഞ്ഞപോലെയാക്കെ ചെയ്യും”

“ആ ഹ്ം! നിങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിട്ടുള്ളവരും വേണ്ടുവോളം അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുവാനായിരിക്കാം എജമാനൻ പറഞ്ഞത് അല്ലേ! ആദ്യ അതും ഇരിക്കട്ടെ. കിട്ടുണ്ണിമേനോൻ മരി

മുലിചസം നിങ്ങളുടെ ശിഷ്യനെ എന്തിനാണ് പുളിങ്ങോട്ടുക്ക് അയച്ചത്?

“എജമാനന് ഒരു എഴുത്തു കൊടുക്കാൻ?”

“എന്നാൽ എന്തിനാണ് അയാൾ അവിടെ കിടന്നത്?”

കുഞ്ഞിരമൻ നായരുടെ സഹായത്തിന് അവിടെ താമസിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇനിക്ക് അവിടെ പാർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“എന്നാൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് അയാൾ ആ രാത്രി തന്നെ പുറത്തേയ്ക്ക് പോയത്?”

ആലോചനാപരമായ ചോദ്യം തന്നെ ഞാനറിഞ്ഞില്ല. എന്നത് കെട്ട ഇൻസ്പെക്ടർ കണ്ണുരുട്ടി മിഴിച്ചു പെൻസിൽ താഴെ വെച്ച് രണ്ടുകയ്ക്കും കപ്പായകീഴയിൽ തിരുകി.

അറിഞ്ഞില്ലെന്നല്ലെ! ഒ! നിങ്ങളുടെ റെക്കോർഡ്‌ശിഷ്യൻ ചെയ്ത ക്രൂരകൃത്യത്തിന്റെ വിപ വിശദീകരണ സമയത്ത് തന്റെ ടം വിട്ടിരിക്കാം. ഈ കയ്യെഴുത്തും ആരുടേതാണെന്ന് രൂപമുണ്ടോ? എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് കസാലയിന്മേൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് ഒരു തീണ്ടലേക്കുണ്ടെടുത്ത് കാണിച്ചു കൊടുത്തു.

“ഈ കയ്യെഴുത്ത് എന്റെതാണ്. സംശയമില്ല.”

ഇതിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതും നിങ്ങളുടേതുതന്നെ ആയിരിക്കണമല്ലോ? എന്ന് പറഞ്ഞ് കുറെ വെളുത്ത പൊടി ലക്കോട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നെടുത്ത് ഒരു ചെറിയ കടലാസ്സു തുണ്ടിൽ എടുത്ത് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കാൽപ്പന്തൻ മിഴിച്ചുപോയി.

ചിരപാസവഞ്ചനത്തിനും കുലപാതകത്തിനും ഉള്ള മരണം തരക്കേടില്ല വൈദ്യന്റെ അവകാശവും പററി കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി കൂട്ടുവൈദ്യന്മാർ ആരെല്ലാവരുമാണെന്ന് കേൾക്കട്ടെ? എന്ന് പറഞ്ഞ് ഇൻസ്പെക്ടർ പൊടി ലക്കോട്ടിൽതന്നെ ഇട്ടു. കാൽപ്പന്തൻ കേൾക്കുമ്പോൾ കൊണ്ട് നഖശിഖരണം വിയർപ്പ് പരവശനായിട്ട്,

“ലക്കോട്ടിൽ എജമാനന്റെ മരണചക്രമായിരുന്നു” എന്ന് ഞാൻ വിറച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞത് പ്രകൃതമായൊത്തിട്ടോ എന്തോ

“അതെ മരണസൂത്രമാണെന്ന് മനസ്സിലായി” എന്നായി

ഭന്ന ഇൻസ്റ്റേഴ്സ് റ്റുപ്രൊവ്വായിച്ചത്. ഇതിന്റെ ശേഷം കായ് സ്ഥന്റെ കൈപ്പിത്തെടുത്തിട്ടുള്ളത് വെടിപ്പാക്കുന്നതിനാൽ,

“എന്തിനായിട്ടാണ് മിനിയായ് കലേത്ത നിങ്ങൾ പരിചിതത് പോയ്?” എന്നുകൂടി ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യത്തിന്,

“കേന്തിരാമൻനായരോടു കമ്പ്യൂത്തിന്റെ സംഗതി പറയാനാണ്” എന്ന സമാധാനം പറഞ്ഞത് കേട്ട് ചുണ്ടുകുടിച്ചു തുറച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു.

അതാണോ കേന്തിരാമൻനായരോടു ചോദിച്ചു അറിഞ്ഞാലും ഇത് ഇപ്പോൾ വായിച്ചു നോക്കി ഒപ്പിട്ട് എന്ന പറഞ്ഞു കൈപ്പിത്ത കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കായ്സ്ഥൻ അത് വായിച്ചുനോക്കി.

“ലേക്കാട്ടിൽ വിഷമമെന്ന് അടക്കം ചെയ്യയച്ചുവെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. എന്ന ശാസ്ത്ര പിടിച്ചുകൊണ്ട് പിന്നാക്കം മാറി.

സേമ്മിച്ചപേലും ഇല്ലപേലും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതടക്കം ഒരു തെളിവിന്റെ കായ്ത്തിന്ന സംശയമില്ല. ഒപ്പിടാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഒപ്പിട്ട് എന്ന കൈപ്പിത്ത മേശയുടെ അറ്റത്തേക്ക് മററിവെച്ച് പേനയും മഷിയ്ക്കിൽ മുക്കിവെച്ചുകൊടുത്തു.

എജമാനെ ഇങ്ങിനെ കല്പിക്കരുതെ എജമാനെ മനസ്സാവാചം അറിയാത്ത അപരം എന്റെ പേരിൽ ചുമത്തരുതെ എജമാനെ എന്ന ചതിച്ചതാണ് എജമാനെ എജമാനെ എന്ന രക്ഷിക്കണം എജമാനെ എന്ന സകടപ്പെട്ട് കണ്ണുനീർ പൊഴിക്കുമ്പോൾ ഇൻസ്റ്റേഴ്സുകൾക്കെ എടുത്തു കൈകൊണ്ടു കായ്സ്ഥന്റെ ചെങ്കിട്ടത്തൊന്നു മുളിച്ചു. രണ്ടാമതും കയ്യോങ്ങിയപ്പോൾ കായ്സ്ഥൻ വലത്തെ ചെങ്കിട്ട താങ്ങിക്കൊണ്ടു.

അയ്യോ എജമാനെ എജമാനെ! എന്ന പറഞ്ഞ് റുത്തം തള്ളുവാൻ തുടങ്ങി.

കിട്ടണ്ണിമേനവന്റെ ചികിത്സ നിങ്ങൾ കഴിച്ചില്ല. തിങ്ങി പിഴിഞ്ഞുകൂത്തും ധാരയും ഇവിടെക്കഴിപ്പിക്കാം” എന്ന പറഞ്ഞ ഇൻസ്റ്റേഴ്സുകൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

തൊണ്ണൂററഞ്ച് എവിടെ അകത്തുപോയി കായ്സ്ഥനെ കൊണ്ടു കൈപ്പിത്തൊപ്പിട്ടുവിടുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞ നിമിഷ

ത്തിൽ ഒരു കോൺസുബർ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞിട്ടെന്നപോലെ കൈരണ്ടും തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കടന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ സ്പെഷൽ മുററത്ത് ഒരു കസാലയിൽ ഇരുന്ന് സുഖമനുഭവിക്കുവാനും തുടങ്ങി. അരമണിക്കൂറതേരത്തേക്കു സ്പെഷൽ മുറിയിൽ ചില ചാട്ടവും ഓട്ടവും ആത്മസ്പർശവും നടന്നതിന്റെ ശേഷം ഒപ്പിട്ടുവെന്ന് പറഞ്ഞ കോൺസുബർ പുറത്തേക്കുവന്നു. അന്നത്തെ രാത്രിയിലെ കഥ ഇങ്ങിനെ അവസാനിച്ചു. കായ്കസ്ഥൻ ബന്തോവസുത്തിൽതന്നെ. തവണക്കാരൻ കോൺസുബർക്കുശിക്ഷ ശേഷമുള്ളവർ അതാത് ദിക്കിലേക്ക് പോവുകയും ചെയ്തു.

പിററ ദിവസം പകൽ രണ്ടു മണിയോടുകൂടി കുഞ്ഞിരമൻ നായരെ പൊലീസ് സ്പെഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കിട്ടുണ്ണി മേനവൻ മരിച്ചതിൽപിന്നെ കുഞ്ഞിരമൻനായർ എളവല്ലൂർ കടന്നിട്ടില്ല. ഇതാ ഇപ്പോൾ ആ കിട്ടുണ്ണിമേനവന്റെ കലപാതകക്കേസിൽ തന്നെ ഒരു കുറകുരനായിട്ടാണ് എളവല്ലൂർ സ്പെഷനിലേക്ക് കടന്നത്. ഭരസ്സരമേനവന് പകരം പണിനോക്കുന്ന ഹെഡ് കോൺസ്റ്റാബിൾക്ക് ഈ കേസ്സിന്റെ മുഖം നല്ല വണ്ണം കണ്ടറിയാൻ എന്തായാത്തതുകൊണ്ട് ഇന്നും ഇൻസ്പെക്ടർ തന്നെയാണ് വിന്യാസരംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്. ഇന്നേ ദിവസം വിന്യാസത്തിനിടക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർ കൈകൾ പിന്നിൽ കോത്തുപിടിച്ച് നിന്നതേയുള്ളൂ. നോട്ടുകരിക്കുവാൻ പുതിയ സ്പെഷനാപ്പരായിരുന്നു.

കേരളക്ഷിതിരത്നമാല

ഈ സാധനങ്ങൾക്ക് അതതു ദേശത്ത് പോലെയെ വില തിരിച്ചു ഉണ്ടാകുന്ന ധനം ജനിക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്നതായാൽ അതിന്നു കരം എന്നു മുതികൾ പറയുന്നു.

കൈദാസംശാലിബീജാതാംപഞ്ചപ്രസ്ഥസ്യവാപനെ
വിസ്തൃതംത്രണിസംജ്ഞംസ്യംആണീതാംവിശതിദികലൻ
ഒ ഇടങ്ങി നെല്ലു വിതക്കത്തക്ക വിസ്തൃതമുള്ള കണ്ടത്തിന്

രൂണി എന്നും ആ രൂണികൾ ൨൦ കൂടിയതിന്നു കലാ എന്നും പേർ.

മാൽത്തേക്കിഷ്ടവിസ്തീർണ്ണാകൃതികിഷ്ടപായതാമഹീ

പ്രസ്ഥപേയസ്വപഗൗശാലീനാമുചിതാമതഃ

വൃ൦

൬ (ആശാരി) കോൽവിസ്മാരവും ൧൦ കോൽനീളവും ഉള്ള ഭൂമി രണ്ടു ഇടങ്ങഴി നെല്ല് വിതയ്ക്കാൻ യോഗ്യയായിട്ടുള്ളതെന്ന സമ്മതം വന്നിരിക്കുന്നു.

ധാത്രികലാഭപതിവിംശതിദണ്ഡതാനാ-

കുഷോവനിഷ്ഠതിഥിസമ്മിതദണ്ഡദീപ്തം

താരണദീപ്തമപഹത്യഭവദപ്രകൃത്യാ

ഭവേവനിഷ്ഠായമശേഷധരാസുധീമാൻ

വൃ൧

൨൦ ദണ്ഡവിസ്മാരവും ൧൦ ദണ്ഡദീപ്തവും ഉള്ള ഭൂമി കലാ ആകുന്നു. എല്ലാ ഭൂമികളിലും ബുദ്ധിമാൻ വിസ്മാരംകൊണ്ട് ദീപ്തത്തെ പെരുക്കി ഇങ്ങിനെ നിഷ്ഠായം ചെയ്യണം.

സാമാന്യഭൂതത്വബീജംസംഖ്യഭിസ്സായകാദിഭിഃ

ചതുഷ്ഛൂന്നതിമൈർഭൂതാൽപ്രവൃദ്ധമിതിസമ്മതം

വൃ൨

സാമാന്യമായി ഭൂമിയിൽ വിതച്ച വിത്ത് ൫ മുതൽ നൂറ് വരെ ഉള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു വർദ്ധിക്കും എന്ന് സ്വകലസമ്മതം ആകുന്നു.

ദശാന്തിമൈബീജവുദ്ധൗദിഷ്ഠോബീജദകരസുതഃ

ത്രിഷ്ഠശപദശൃതൈകപാപികൈചിദേവംജഗുബ്ധധഃ

വൃ൩

൧൦ മൈനിയോളം വിളവുണ്ടായാൽ അതിൽ രണ്ടു മൈനികപ്പം കൊടുക്കണം. ചിലേടത്തു മൂന്നു മൈനി കുപ്പവും കാണുന്നുണ്ടെന്നു ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

തസ്മാദുപരിവിംശാന്ത്യബീജവുദ്ധൗചതുർഗുണം

ബീജംകരമിതിപ്രാഹുയ്ദപംസായകതാഡിരം

വൃ൪

൧൦-ൽ അധികം ൨൦ വരെ വിത്തു വർദ്ധിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിൽനിന്നു ൪ മൈനിയോ ൫ മൈനിയോ നെല്ല് കരം എന്നു പറയുന്നു. സായകം=൫

ചതപാരിംശാന്തിമൈതസ്മാൽബീജവുദ്ധൗശിവാഹതം

ബീജംകരംരവിഷ്ഠംവാതിഥിഷ്ഠമപിദശൃതൈ

വൃ൫

൨൦-ൽനിന്നു അധികം ൪൦ വരെ ബീജവുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ

ഈ മേനിയൊ ഈ മേനിയൊ ഈ മേനിയൊ കരം കണപ്പെടുന്നു.

തന്മാറ്റുപരിസർവ്വത്രബീജകൃതിമതകരഃ

അബ്ബേദപ്രചത്രയശപാപിവാപാസ്സന്തിമഹീതലൈ വന്ദ

രം-ൽനിന്ന മേൽപ്പെട്ട ബീജവൃദ്ധിയുള്ളതിനു കൈയും
രം ഭാഗം കരം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരോ കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു മൂ
ന്നു പ്രാവശ്യം വിതക്കാറുണ്ട്.

പാദപ്രയോചിതായാതുബുധൈഃപാദോധികടകരഃ

പാദത്രയോചിതായാതുക്ഷിതാവധാധികടകരഃ വന്ദ

അരവാശി കരത്തിന്ന യോഗ്യതയുള്ളതിന്നു കരയിൽ അധി
കം കരവും മുക്കാൽ കരത്തിന്ന യോഗ്യതയുള്ളതിന്നു അരയില
ധികം കരവും ബുധന്മാർ നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

ജലസ്പന്ദനാതിരികതപഃപശുപക്ഷിമൃഗാൺഭവാം

ബാധരംരക്ഷണയത്നഞ്ചജ്ഞാതപാശാലികരോന്മിതിഃ വവ

വെള്ളം ഇല്ലായ്മയും ആധിക്യത്തേയും പശുക്കൾ പക്ഷി
കൾ മൃഗങ്ങൾ ഇവയുടെ ഉപദ്രവത്തേയും രക്ഷണപ്രയത്നത്തേയും
ആലോചിച്ചു് ഓരോ ജീവിന്റെ കരനിർണ്ണയം ചെയ്യണം.

പുഷ്പൈരാചരിതംഭൂയാൻകരംശാല്യന്നഭൂട്ടജ

നാത്വംസാധാരണീഃശ്രേഷ്ഠസമ്പൂർണ്ണകരസഞ്ചയം വൻ

യെൽകൃഷ്ണചെയ്യുന്ന ഭൂമിക്കധിപരിക്ക് പുഷ്പികന്മാരാൽ
അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട കപ്പം കൊടുക്കണം. എല്ലായ്പ്പോഴും പൂർണ്ണമായ
കപ്പം ഉള്ളതിന് ശ്രേഷ്ഠ എന്നും സാധാരണി എന്നും പേർ.

ബീജവൃദ്ധിംഗുണൈനൈഭുചസ്സാഫലയൈസുധിഃ

ഗുണാധരപരിചയാനൈധയാചചനൈശ്ശരൈഃ ന്ദ

ഭൂമിയുടെ ഗുണകൊണ്ടുതന്നെ ബീജവൃദ്ധിയെ ഫലിപ്പിക്കു
ണം. ആ ഗുണത്തെ ഭൂമിയുടെ പരിചയംകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുക്ക
ണ്ടു ഗുരുവാക്യം കൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കണം.
സാമാന്യതാധികവിശിഷ്ടധരാസുബീജാ
സ്സപ്തത്വശീതിനവരിപ്രമുഖൈഃപ്രവൃദ്ധാഃ
സംഖ്യാഗുണൈശ്ശതകഷ്ടകമിതൈര്യുതത്ര
പുതപീപതേഭിമതംകരമാമനസി

വ *

ന്ദ

സാമാന്യത്തിൽ അധികം ശ്ലാഘ്യമായ ഭൂരികളിൽ റെ, വു, ന്റ, ഹ എന്ന മുതലായ സംഖ്യകൾകെണ്ടു് വർദ്ധിച്ച ബീജങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അവിടെ ആ ഭൂപതിക്ക് അഭിമതമായ കരം നിണ്ണയിക്കും.

ന്യായാന്തരാനനുക്താംശജ്ഞാതപാദേശോചിതംകരം

നിശ്ചിതപ്രദാനാരംഭംകയ്യാൽക്ഷേത്രാധിനായകഃ ന്റ

ഇവിടെ പറയാതെകണ്ടുള്ളതും ആയ ചില ന്യായങ്ങളെ ആലോചിച്ചു് ദേശോചിതമായ കരനിണ്ണയം ചെയ്ത ജനി ഭൂദാനാരംഭം (Lease) ചെയ്യണം.

കെദാരാരംഭവിഷ്ണുസുകഷ്കന്യതൃയധനം

ബ്രഹ്മസപചൽക്ഷിരീശസ്വരഞ്ജതാംകോശധനോപമം ന്റ

നിലം, തോട്ടം, നോക്കുന്നതിൽ കഷ്കനുള്ള ധനം ആ ഭൂപതിയുടെ ബ്രഹ്മസപത്തിനും രാജാവിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിനും തുല്യം ആകുന്നു.

ഭൂമരാദ്യോപകാശസ്വലസ്തൃതംഖലയധനം

ദീയതെഷ്കേത്രനാഥയേനസദഃകാണംവദന്തിതൽ ന്റ

ഭൂമിയുടെ ആദ്യോപകാശത്തിന്നുവേണ്ടി ആ ക്ഷേത്രനാഥൻ കെട്ടേക്കുന്ന ധനത്തെ കാണം എന്ന് സജ്ജനങ്ങൾ പറയുന്നു.

കാണസ്വസ്വപഭോഗായസ്സഭോഗസ്സർവ്വസമ്മതഃ

വത്സരവാരാഹരിൽഭോഗശ്ലതാംശോമാസിചാഭവേൽ ന്റ

ഏകദേശം വത്സരത്തിൽ കാണത്തിന്റെ ൧൦ ശതമാനമാസത്തിൽ ൧൦൦-ൽ ഒന്നാ ആണെന്ന സർവ്വസമ്മതമായി ഭവിക്കുന്നു.

കാണവിഭജിതഭൂജഗല്ലദിശി

സുഷാംശകംഖത്സരഭോഗമാഹുഃ

വേദാംശകംഖാനയനാംശകംഖാ

സന്തസ്സധർമ്മമിതിതാംശകംഖാ ന്റ

വു അംശമായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ട കാണത്തിൽ ൭ അംശമേ, ൪ അംശമേ, ൨ അംശമോ ൧ അംശമോ ഒരു വത്സര ഭോഗമെന്നു പറയുന്നു.

ഭൂജഗം = വൃ ടിക് = ൧൦൦

മംസൈദ്പാദോഭിസ്സുതൈർകായ്യേഷപഖിലേഷപവി
സംവത്സരപുത്രകരഹിതേഭോഗാകരംപ്രതി

ൻ

സമസ്ത ഭൂമി കായ്യങ്ങളിലും ഹൃദയ സൗരമാസങ്ങൾ കൂടിയും
ഒരു കൊല്ലം. ആകൊല്ലത്തിൽ തന്നെ കരവും കരത്തിന്റെ കാ
യ്യത്തിൽ കൊല്ലത്തിൽ ഒരു ഭോഗമേളം.

പലവക

൧

മനസ്സാക്ഷി

സ്വാത്മപരമായ ആലോചനയോ ഫലേച്ഛയോ കൂടാതെ
നേല്ക്കുന്നതും നല്ലതുതന്നെ? എന്നുള്ള ചൂഷ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി
സൽപ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാനുള്ള ഭേദിനിവേശമാണല്ലോ പരമോൽ
കൃഷ്ടമായ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഫലം. അവരവരുടെ ജ്ഞാനം ഏതെ
തൽകർമ്മാപസ്ഥിതിയിലായിരിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ താരതമ്യം
പോലെ ഇന്നതു ചെയ്യണം ഇന്നതു ചെയ്യരുത് എന്ന ബോധം
എല്ലാവരുടേയും മനസ്സിൽ സംശയകൂടാതെ ജനിക്കുന്നുണ്ട്. എ
ന്നാൽ ഈ ഒരു ബോധം മനസ്സിലെങ്ങിനെ കടന്നുകൂടുന്നു എന്നു
ള്ള ആലോചന നമ്മുടെ നടപടിയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം
നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരുവിധം നിസ്സാരമാണ്. പ്രാചീന മത
പ്രകാരം സർവ്വാന്തർയ്യാമിയായി സമീപാനന്ദസ്വരൂപതയായിരിയ്ക്കു
ന്ന ഈശ്വരകൽനീനു നേരിട്ടു കിട്ടുന്ന കല്പനയോ, അതോ നവീ
നശാസ്ത്രവിചാർത്ഥപ്രകാരം നിരന്തരമായ 'ജീവിതമത്സരത്തിൽ'
ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളും സുഖദുഃഖങ്ങളും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഓരോ
രും പ്രാണിജാലിൽനിന്ന് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകവും സമുദായങ്ങ
ളിൽനിന്നും പരമ്പരയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വാസനാസഞ്ചയമോ
എന്തുതന്നെയായാലും മേൽപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ ഗുണദോഷവിവേകജ്ഞാ
നം സകല ജീവികളുടേയും അന്തഃകരണത്തിൽ ദൃഢമായി വേരു
റച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നത് നിശ്ചയത്തന്നെ. ഇതുതന്നെയാണ് മന
സ്സാക്ഷി എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഈ മനസ്സാക്ഷി ഘടദീപം

പോലെയല്ല. നിമ്ബമായ സ്തംഭത്തിൽവെച്ചു വെളുത്തുപോലെയാണ്. അതു കാണുവാൻല്ല ബുദ്ധിമുട്ട്, അതിനെ അറിയുമിടയ്ക്കുന്നവരെ കണ്ടുകിട്ടുവാനാണ്.

൨

മായ

വൃക്ഷം മൊട്ടിട്ടു്. ആ മൊട്ടുതന്നെ പൂവാവുന്നു. പൂവുതന്നെ ഫലമാവുന്നു. ഫലം പഴുത്തു വീണ്ടു ചീഞ്ഞുപോകുന്നു. ഗർഭപാത്രത്തിൽ കടന്നുകൂടിയ ശുക്ലാശ്വത്തുൾ മാംസമാവുന്നു. മാംസം കട്ടിയുമാവുന്നു. കട്ടിയ്ക്കു പ്രായം തികഞ്ഞു അരിച്ചു പൂർണ്ണമാകുമ്പോൾ ചത്തും പോകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടെന്താണോലോചിയ്ക്കേണ്ടതും? സകലത്തിനും പരിപൂർത്തി വന്നാൽ നാരം എന്നല്ലെ? ശരി, അങ്ങിനെതന്നെ. പക്ഷെ ചീഞ്ഞ ഫലത്തിൽനിന്നാണ് മൊളു പൊട്ടിപ്പൊടിയിടുന്നത്. ഒരു ജീവി മാവുന്നതു് പത്തു ജീവിയെ ജനിപ്പിച്ചിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ആദിയികൾക്കു ചാർ അധസംസാരം കാണുവാനും അവസാനത്തിലെത്തിയാൽ ആദി കാണുവാനും നിരന്തരമായ ആശോചനമാണ് ലോകസ്വഭാവം. ഇതാണ് മായ.

൩

കാലഃശേഷോപമ

പി വികൃതിക്കുട്ടികളും നെല്ലും വ്യവസ്ഥമില്ല.

ഇതെങ്ങിനെ? ചവിട്ടും കത്തും കഴിഞ്ഞാൽ പാകമായി.

൨ ആനക്കുട്ടിയും ആശാരാമച്ചക്കനും ഒരുപോലെ.

ഇതെങ്ങിനെ? മരത്തടിയിൽനിന്നു ചു നിൽപ്പിന്നിടെപ്പിടിച്ചു മേലാലയ്ക്കു നന്നാവുമ്പോൾ.

ഭാഷാവിക്രമോച്ചരിയം

1905-02-ത വാഷത്തെ ഏപ്രിൽ 14-ന് എ. പാലിക്കൽ സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തജ്ജമചെയ്തിട്ടുള്ളതും അയവിക്രമോച്ചരിയം ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പ് സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ രാമപ്പിള്ളാശാസ്ത്രി അവർകളുടെ ടിപ്പണിയോടുകൂടി അച്ചടിച്ചു തെളുപ്പമായിരിക്കുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ വിവര പ്രതികനം തപാൽകൂലി അടക്കം 14 അണ്ണ. രസികരഞ്ജിനി ആപ്പിസ്സിലേക്ക് മുൻപുറായി അയച്ചാൽ പുസ്തകം കിട്ടുന്നതാണ്. നാഗരാക്ഷരത്തിൽ രാമവർണ്ണ എന്ന രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപരുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത ബുക്കുകൾ വ്യാജമാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ നാടകത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പരിഭാഷിച്ച് അതിലുള്ള കഥാസാരം, ഗുണഭോഷം, രത്നം, രസം, ഇവകളെ ഭംഗിയായും സമ്പന്നമായിട്ടും എഴുതിയുള്ള ഗ്രന്ഥം, ഈ മംസികയിൽ മാത്രം പ്രസിദ്ധം ചെയ്താൽ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം തുടച്ചയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് സാഹിത്യചിന്തയിൽ താല്പരരുടെയും വിശേഷിച്ചു വിചാരികളുടെയും വാമൊഴിയായിത്തീരുന്നതാകുന്നു, മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥം ഇതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. രഞ്ജിനി കറച്ച പ്രതിമാത്രമേ വിൽക്കുന്നത് അടിക്കുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇഹരാഭംഗത്തിന്ന് ഇടയാവുന്നതാണ്. ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിനി ആപ്പിസ്സിൽ ഫിലിപ്പ് തയ്ക്കുക.
സംക്രമിപ്പ് - കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള. ... 0. 2 0
ചെമ്മമ്പി അപ്പൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ തളവരിതവും,
കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരൻ തിരുമനസ്സിലെ കൊറത്തിപ്പാട്ട് 0 0
നാഗാനന്ദം (ഭാഷാസാരം) പറയട്ടെ അപ്പുതമേനോൻ 0
തപാൽകൂലി പുറമേ. മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങൾ
രഞ്ജിനി മാനേജറോട് ആവശ്യപ്പെടുക.

കവനോദയം

വൈദ്യോ, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകകൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തു വരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ന്ന പ്രാചുര്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോകുറി ന്നർ ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ര ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പുറമെ ചേണ്ട. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാണെങ്കിൽ മുൻകൂറ് ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന് ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയുണ്ട്. ചിലതിന്റെ വിചരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജോത്സികവിഷയവൈദ്യം— ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാണ്യകുടിച്ച ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ കാടേണ്ടി വരികയില്ല. വിച ൧൨ അണ.

സംവൃത്തമേലിക— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിയാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വില ൮ അണ.

ജാനകീപരിണയം.—കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. മന്നാടിയാരുടേതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹു രസമുണ്ട്. വിച ൧-കു മാത്രം.

* ഹസ്തലക്ഷണദീപിക— ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഊർക്കളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വിച ൪ അണ.

* കഥാശതകം— ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ. വില ൨ അണ.

* ചക്കീചകര നാടകം— ചിറിക്കാതെ ഇത് വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില ൩ അണ.

ഇവകൾക്ക് തപാൽകൂലി പുറമെ * ഈ അടയ്ക്കലും വെച്ചുവഴിക്കുക ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം കടലാസ്സ് എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുചിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാപുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അപ്രകാശിക്കും.

കെ. കുണ്ണൻനമ്പ്യാർ.
കവനോദയം മാനേജർ.
നാദോപുരം.

T. S. Subramana & Co.

കവിരാജനഗേത്രനാഥസെൻ എന്നവരുടെ

ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല,

33, അമ്മേനിയൻ തെരുവ്, മദ്രാസ്.

Panchatikta Batika പഞ്ചതിക്ത ഗുളിക. മലമ്പനികൾക്കുള്ള ഒരു സിദ്ധൗഷധം. മുപ്പതു ഗുളികയുള്ള ഒരു പെട്ടിക്കു 1 ക. വളരെക്കാലം നിലനിന്നിട്ടുള്ള പനികളെ കളവാൻ ഈ ഗുളികകൾ രാജാവാണ്. സ്ഥിരമായ ശാന്തിയുണ്ടാവും. മലമ്പനികൾ എല്ലാ ജാതികളും സ്ഥിരജപരങ്ങളും ചുട്ട കടുപ്പമായ ജപരവും ചുട്ട കുറഞ്ഞ ജപരവും വയറിൽ പ്ലീഹ ചീത്തും കരൾ വീത്തുമുള്ള ജപരം, കരയോടുകൂടിയ ജപരം, നാലരവാടൻജപരം ഇത്യാദി നാനാ ജപരങ്ങളിലും പഞ്ചതിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. കാലജപരങ്ങളിലും മലമ്പനികളിലും ഈ ഗുളികകൾ ഉത്തമഫലിതമുള്ളവയാണ്. കൈപനവും എന്നു പേർ പറയുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നിന്നു ജയിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പനികളിലും കൈപനം തോറോടൊട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലും പഞ്ചതിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. പനികളെ തല്ലാലം ശമിപ്പിക്കുമെന്നു മന്ത്രമല്ല ആ പനികൾ പിന്നീടു മടങ്ങിചരാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വേരോടുകൂടി പനിയെ അറത്തുകളയും. ഇതു ഒരു വിശേഷഗുണമാണ്.

Prameha Bindu പ്രമേഹവിന്ദു സകല അചിവകജന്യ രോഗപ്രത്യേഷധം. ഒരു കുപ്പി മരുന്നും ഒരു പെട്ടി ഗുളികയുമാകട്ടെ 1 ക. 8 ണ ആശയ്ക്കു കരമായ ഈ മഴുജാബലവൽനരസം ഭുജിച്ചു രക്തത്തിന്നും പോഷണസംമത്ത്വം കുറഞ്ഞ ചോരക്കും മഴുജാക്ഷീണത്തിന്നും അകത്തിങ്കൽ ഭവിക്കുന്ന ബലക്ഷയം മുതലായ മഹാസങ്കട വ്യൂഹികൾക്കും ഇതു ഉത്തമൗഷധംതന്നെ. ക്ഷീണിച്ച ദേഹത്തിന്നു മിടുക്കും ബലവും വരുത്തി തേങ്ങുമാഞ്ഞു മയങ്ങി മങ്ങിയ അംഗപ്രസാദത്തിന്നു രണ്ടാമതും ഭീചസ്സും പുഷ്ടിയും പരപ്പും വരുത്തുന്നതോടുകൂടി നാൾതോറും ക്ഷയിക്കുന്ന മനോല്ലാസത്തെ പുനരജീവിപ്പിച്ചു നിരാശവാധിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളെ ജീവനിൽ കൊതിയുള്ളവരാക്കി ഗൃഹസ്ഥധർമ്മങ്ങളിൽ സുഖവാസന

യുള്ളവരാക്കി ചെയ്യും. തലമുറ്റാറിനു ഉൾക്കും ജാഗ്രതയും വരുത്തി ബുദ്ധിമുട്ടും ആലോചനാശക്തിയും ഓർമ്മശക്തിയും അനന്തനസംമത്ത്വത്തിനും മുന്തില്ലാത്ത ഒരു ചൈതന്യത്തെ വരുത്തി ബുദ്ധിമുട്ടാക്കേണ്ടുള്ള അദ്ധ്വാനങ്ങൾക്കു സംമത്ത്വത്തെ വരുത്തി മനസ്സു കൊണ്ടുള്ള ചേലകൾക്കു എല്ലാവരേയും സമത്ത്വമാരാക്കും. അന്ധി സ്രാവു പിടിപെട്ടു വൈദ്യന്മാരെല്ലാം കൈവിട്ടു പോയിട്ടുള്ള ഭൃംഗാർദ്ധരോഗത്തിൽ ഒരാളി ഈ പ്രമേഹബിന്ദു സേവിച്ചാൽ ആശ്ചര്യമായ ഗുണം കാണും. മൂത്രം അകത്തു നില്ക്കാനേയൊ മൂത്രസഞ്ചി ഒരു ചെറിച്ചിലും പുണ്ണം മൂത്രം നീന്തുവാൻ കഴിയാതെയും മൂത്രപിണ്ഡങ്ങൾക്കു ഈ ജാതിരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതും മൂത്രസഞ്ചിയിൽനിന്നു കഫപ്രവാഹത്തിൽ പാലുചാലെ വെള്ളത്തു തടിച്ചു കിടന്നുപോലെ ഒരു വസ്തു ചുട്ടുനീരിക്കൊണ്ടു ഒലിച്ചുപോകുന്നതിൽ ഈ കൗഷഡം ഗുണം വരുത്തും. സ്രീയം പുരുഷനോ ആലോചനകൂടാതെ അമിതസുഖമുള്ള അനുഭവിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന പരമദോഷികളായ രോഗങ്ങൾക്കു ഈ പ്രമേഹബിന്ദു അകറ്റിക്കളയും.

Ratibilas രതിവിലാസം. മജ്ജാക്ഷീണമനോഭാഗാദികൾക്കു ആശ്ചര്യപ്രദമായ പ്രത്യേകകൗഷഡം. പതിനഞ്ചു ദിവസത്തേക്കു രണ്ടു പെട്ടി ഗുളികകളും ഒരു കുപ്പി എണ്ണയുക്തി 4 ക. ശരീരത്തിലുള്ള അവയവങ്ങളിൽ മജ്ജാതന്തുസമൂഹമാണ്. ഏറ്റവും വിശേഷമായി സ്ഥിതി വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു അതിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കിയറിഞ്ഞാൽ ദേഹത്തിലുള്ള സകല രോഗങ്ങളുടേയും സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയും. മജ്ജകൾ ബലഹീനങ്ങളായാൽ പുരുഷൻ അതിഃവഗത്തിൽ രോഗിയായിവരും. മജ്ജകൾക്കു കേടു തട്ടുമ്പോൾ സകല അവയവങ്ങളും അവയവ പ്രവൃത്തികളും ക്രമക്കേടുകൾക്കൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചു രോഗമുണ്ടാകും. അതിയായിട്ടുള്ള മദ്യപാനവും ആ തരത്തിലുള്ള അതിഭോഗങ്ങളും തലയുണ്ണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രവൃത്തികളും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ക്ഷീണം വരുവാൻ തക്കവേലകളും ഒരുപോലെ മജ്ജകളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കും. അതുതന്നെ രോഗമാവും. മജ്ജകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള ബലഹീനത കൊണ്ടു രോഗം ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ സുഖഹാനിയെ മൗനമായി അനുഭവിച്ചു ഭുജിക്കുന്നു. അവർക്കു ജീവൻ ഒരു ഭാരമായിവരുന്നു. അവർക്കു മരണം സൗഖ്യമെന്നും തോന്നും. ജീവകാലത്തി

കുൽ ഈ രോഗികൾക്കു കെല്പും ഒട്ടും ഉണ്ടാവില്ല. ജീവസ്സുമാത്രം അവരിൽ കാണില്ല. ഇഹലോകസുഖങ്ങളെ യഥേഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ അവർ ആശയുണ്ടാവാനെ വരുമ്പോൾ ഇഹലോകത്തിൽ ലുളു കാദോ കുഷ്ടപ്പാടുകളെ തടുത്തു ജയിപ്പാനും അവർ ആലോചിക്കുന്നതല്ല. ഈ മഹാരോഗത്തിന് പറ്റുന്ന കൗഷധങ്ങൾ അന്യേകം വില്ലാനുണ്ടെന്നു പലരും പലേടങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അപയിൽ ഫലിതം ഏറിയവായ ഉള്ളവനും കാണുകയും ചെയ്യും. ഈ വക കൗഷധങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വാങ്ങി ശാസ്ത്രവിധികൾക്കനുസരിച്ചു പരിശോധിച്ചു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിത്തുടങ്ങിയിൽ ആ വക മരുന്നുകൾ ഒന്നെങ്കിലും പറയുന്ന ഗുണങ്ങളെ ചെയ്യുകൊടുപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ഒന്നെങ്കിലും നല്ലതില്ല. ഇതു അന്യേകം വൈദ്യന്മാരുടെ അനുഭവമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ മഹാഭയകാരിയായ രോഗത്തിന് കൗഷധങ്ങളില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു തെറ്റാണ്. കരുണാനിധികളായ സർവ്വജനങ്ങളുടേയും നന്ദിക്കു പാത്രങ്ങളായ പ്രജികൾ ഈ രോഗനിദാനം വരുത്തി അതിന് തക്കമരുന്നുകൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അതിദുസ്സഹമായ രോഗത്തിന്റെ വേരടത്തു അതിനെ ശാന്തി വരുത്തുന്നതിന് കൗഷധമുള്ളതു മേല്പറഞ്ഞ രതിവിലാസമാണ്. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു കെൽപ്പും ഉശിരും വല്പിക്കും. വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി പണിപ്പെട്ടു ജാഗ്രതയായി ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങൾക്കു ഈ മരുന്നു ഞങ്ങൾ കൊടുത്തു പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഒറ്റ സംഗതിയെങ്കിലും ഫലിതമില്ലാതെ കണ്ടിട്ടില്ല. 'ഈ രോഗം ശമിക്കില്ല എന്തു ചെയ്യട്ടെ?' എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ ഈ രതിവിലാസത്തെ വാങ്ങി ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കട്ടെ.

അല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ ദോഷകീണത്തെ കുളയും, മഴജകൾക്കു ശവപ്രായമായ ക്ഷീണമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തീക്കും. ബാല്യത്തിൽ ബുദ്ധിമോശംകൊണ്ടു ആലോചനയില്ലാതെ കാദോ ടാമ്പും പാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിഭോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും കെല്പറ ജീവശവങ്ങളായവരുടെ ജീവസ്സും മിടുക്കും മടങ്ങിവരുവാൻ ഇത്ര നല്ല കൗഷധമില്ല. മഴജാക്ഷേത്രങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഈ കൗഷധം ബലപ്പെടുത്തും. വൈദ്യശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യമുള്ള ചികിത്സാ

രിസഭകൾ നിശ്ചയിച്ചുവരുന്ന ടോണിക് (ബലദായകങ്ങൾ) എന്ന ഔഷധങ്ങളെല്ലാം പരക്കെ ദോഷചൈതന്യത്തെയും മെയ്മിട്ടിക്കിനെയും കർമ്മശക്തിയേയും ഇന്ദ്രിയബലത്തിനേയും ഉണ്ടാക്കും. കെൽപ്പ മങ്ങിമറഞ്ഞു തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ ചൈതന്യത്തെ രണ്ടാമതും ഉണ്ടാക്കാൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഉപകരിക്കും. മലിയം ഉറക്കവും തൂങ്ങലും മൗഢ്യവും തീരൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഏറ്റവും ഉതകും. കുറിനമയ അലോപാതകംകൊണ്ടോ അതിപ്രസരം കൊണ്ടോ അതി ജഗ്രതയായി പുസുകകാലക്ഷേപം ചെയ്ത് പരിച്ചുകൊണ്ടോ ബാലബുദ്ധികൊണ്ടുവരുന്ന അതിഭംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടോ പാനസാഹസംകൊണ്ടോ ശീതോഷ്ണാധിക്യംകൊണ്ടോ അഹാരമൈഥുനാദിസാഹസങ്ങൾകൊണ്ടോ വല്ല ഭീനങ്ങളും ഉണ്ടാവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നശിപ്പാൻ ഉചയം രതിവിലാസമെന്ന ഞങ്ങളുടെ മരുന്നു സേവിക്കുന്നതുതന്നെ. മഴകളുടെ ക്ഷീണത്തെ തീർക്കും. ദോഷായവങ്ങൾക്കെല്ലാം ചൈതന്യലാഭവും ഉശിരും ഉണ്ടാവും. ക്ഷീണംകൊണ്ടും മനോബലഹാനികൊണ്ടും ഉണ്ടാവുന്ന കേടുകളെ തീർക്കും.

ഫലിതമേറിയ ഈ ഔഷധത്തിന്റെ കർത്താവു സർവ്വേശ്വരനായ ശിവനാണ്. അതിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു അനേകായിരം ജനങ്ങൾ സുഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകളും താഴെ എഴുതിയമേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതി ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. എഴുത്തുകത്തുകൾ മലയാളത്തിലോ, തമിഴിലോ, ഇംഗ്ലീഷിലോ ആയിരിക്കണം.

ടി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യ ആൻറ് കമ്പനിക്കാര.

33, അർമേനിയൻ-തെരുവു,

മദ്രാസ്,

Messrs. T. S. SUBRAMANIA & Co.,

33, Armenian Street,

Madras.

കമ്മീഷൻ

രസികരഞ്ജിനിക്ക് പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവരുടെ പരിപ്പണം മുഴുവൻ മുഴുരായി പിരിച്ച് പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടയ്ക്കുന്നവക്ക് ൧൫-കയിൽ കുറയാതെയുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് ൧൦൦ ക്ക് ൧൦ കവിതം കമ്മീഷനും ൩൦ കയിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടയ്ക്കുന്നവക്ക് മേല്പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമെ മുപ്പതീതെ ഉറപ്പികക്ക് രഞ്ജിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവിതം സൗജന്യവും കൊടുക്കപ്പെടും.

ര. ര. മാനേജർ,

൯-ലെ പണം അടച്ചവരുടെ പേര്. മകരമുതൽ

കൊച്ചി വു-൦൫൦ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
കെ. സി. വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
കെ. സി. മരുമകൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
കെ. സി. ഏട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
കെ. സി. ചീരരായൻ രാജാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
സാമൂതിരിപ്പാട് തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
പി. കെ. കുഞ്ഞുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
നെടുമ്പ്രാശാലാട് തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3	0	0
മ. രാ. രാ. കെ. ഡബ്ല്യു. ജോസഫ്	അവർകൾ	1	10 0
“ മാണിക്കത്തശങ്കരമേനോൻ	“	3	0 0
“ ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോൻ	“	3	0 0
“ ജി. വി. മെമ്മോറിയൽ വായനശാല സിക്രട്ടറി	“	2	4 0
“ കെ. നാരായണമാരാർ	“	3	0 0
“ കെ. രാമൻ മേനോൻ	“	3	0 0
“ മററായിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ	“	3	0 0
“ പി. രാമപ്പെ	“	3	0 0
“ കെ. വാസുദേവപ്പെ	“	3	0 0
“ ഗോപാലപ്പെ കൃഷ്ണഭട്ടർ	“	3	0 0
“ കെ. ചെങ്കിടശാലാശ്ശേണായി	“	3	0 0
“ കെ. ഗോവിന്ദമാരാർ	“	3	0 0
“ ജി. ആർ. പണിക്കർ	“	1	8 0

മ. രാ. രാ. തോട്ടക്കാട് ഗോവിന്ദമേനോൻ അവർകൾ	3	0	0
“ ചേപ്പിള്ളി കുഞ്ഞികിട്ടമേനോൻ	“ 3	0	0
“ ജി. വി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യൻ	“ 3	0	0
“ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ	“ 3	0	0
“ ചിറപ്പറത്ത് മത്തായി മംഗിള	“ 1	0	0
“ പി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ	“ 3	0	0
“ പടിഞ്ഞാറെ ഗ്രാമ്പിയിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ	“ 3	0	0
“ കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ	“ 3	0	0
“ സി. ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയർ	“ 3	0	0
“ കൊപ്പറമ്പിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻനമ്പ്യാർ	“ 3	0	0
“ ടി. എ. അനന്തരാമയ്യൻ	“ 3	0	0
“ പി. എ. സ്റ്റീഫൻസൻ	“ 3	0	0
“ മടത്തിപ്പാട്ട് ശങ്കരമേനോൻ	“ 3	0	0
“ കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിപ്പിഷാരോടി	“ 3	0	0
“ എ. ശങ്കരനാരായണയ്യൻ	“ 3	0	0
“ എം. ശങ്കുണ്ണിക്കുറുപ്പ്	“ 2	0	0
“ കാട്ടൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരോടി	“ 3	0	0
“ പാറക്കാട് ദാമോദരമേനോൻ	“ 3	0	0
“ എളെടത്ത് നാരായണമേനോൻ	“ 3	0	0
“ സി. മത്തായി	“ 3	0	0
“ കേഴിക്കാട് അച്ഛനമേനോൻ	“ 3	0	0
“ പി. കെ. നാരായണൻ നമ്പിശ്ശൻ	“ 3	0	0
“ വി. കെ. നാരായണമേനോൻ	“ 3	0	0
“ തെക്കേക്കുറുപ്പത്ത് നാലുകെട്ടിൽ കുഞ്ഞിഅമ്മ	“ 3	0	0
“ പാട്ടത്തിൽ നാരായണമേനോൻ	“ 3	0	0
“ പാറക്കാട് ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ	“ 3	0	0
“ ഇ. രാമവരിയർ	“ 3	0	0
“ ടി. എം. അപ്പനെടുങ്ങാടി	“ 3	0	0
“ മാണിക്കത്ത് നാരായണമേനോൻ	“ 3	0	0
“ പി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ	“ 3	0	0
“ ടി. എൻ. വൈത്തിനാഥയ്യൻ	“ 3	0	0

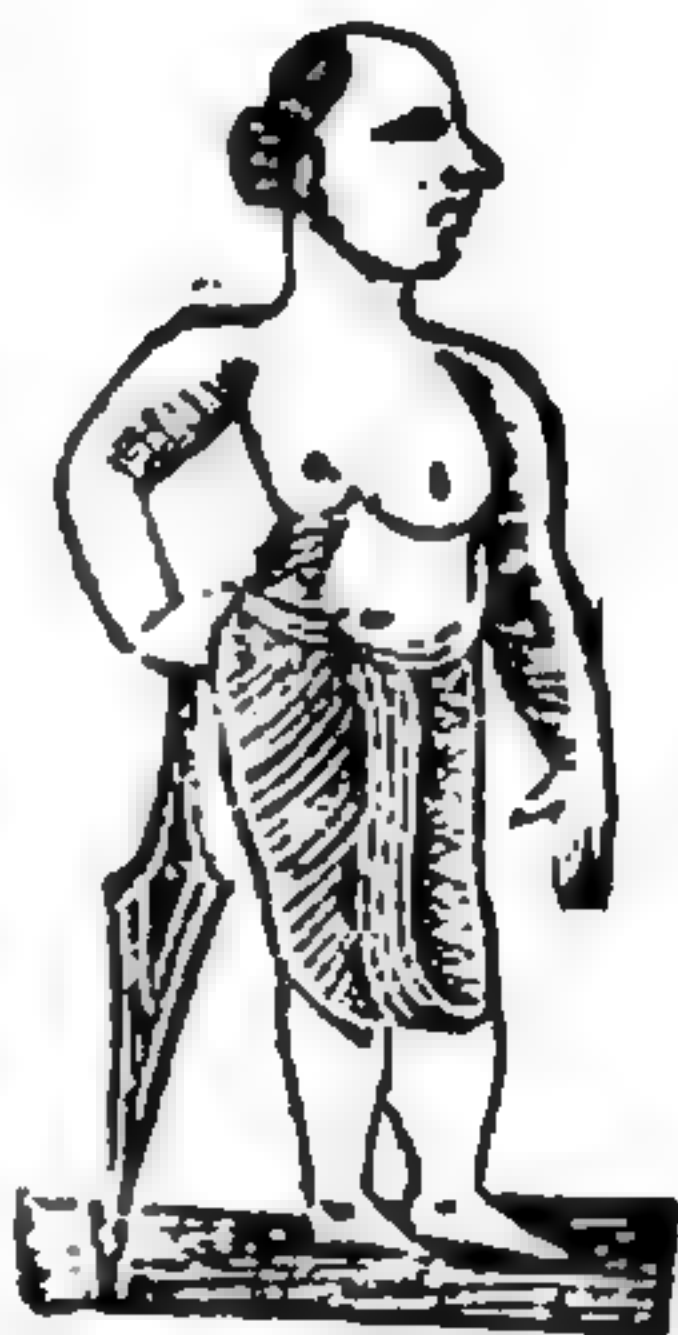
P. SUBBAROY'S

World-Renowned and Most Efficacious
Ayurvedic Medicines.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിനു മുൻപു

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധ
ങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുങ്ങളും
ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധാലയം
എ-ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി.
ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ,
വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവ
യുടെ നീറാൽ, നിരൊഴിവു, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ്
(മൂത്രാശ്യാതം) മുതലായ പലവിധ വന്ധിരോഗങ്ങൾ
ഈ ക്ഷണന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപെടുത്തും.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിനു ശേഷം

ഡപ്റ്റി ഒന്നു ക്ഷ വില്പത്രവാ എ-തവാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ
എ-വേറെ.

എ-പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേഘം,
പുകച്ചൽ, രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തി
പ്പിക്കും. ഇതു കാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും.

കുപ്പി എ-ക്കു വില്പത്രവാ എ. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കി
ക്കു തവാൽ ചിലവു അണ ൫.

എ-സർവ്വവേദനാസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈകാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തി
നോവുക, വീക്കം, മുട്ടുമ്പൊട്ടം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന
തൂല, ലുട്ടപ്പുവേദന, പാൽപൊയ്യ, മേഹവായു, കീമിരവായു മുതലായ പലവ്യാധി
കൾ ഭേദപ്പെടും.

കുപ്പി ഒന്നു ക്ഷ വില്പത്രവാ എ. തവാൽ ചിലവു അണ ൫.

എ-മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി.

മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂക്കടി, തഴുതണം, നരങ്ങാണി എന്നീ ചേരകളുള്ള രോ
ഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപശ്ശോശങ്ങൾ പലതും മാറും; തേമൽ, മേഹകഷ്ടം
മുതലായവയെ നീക്കിപ്പിക്കും.

വില്പ കുപ്പി ഒന്നിനു എ-ണ. തവാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ
൫-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo,

ഒ-ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരിഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം,—ദന്തവേദന, വായ്നാദം, അജീർണ്ണം, വീത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തേയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുകയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി, പച്ചക്കപ്പുരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാണശ്ചാസം, ജപരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറാക്കാച്ചിൽ പോലെ ഒന്നു മുതൽ രുവരെ ഗുളികകൾ വെറിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ സുഖപ്പെടും.

൨൦൦-ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വിലയുറന്ന രു. ൧-മുതൽ ൧൨-വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ഉ-ണ്.

ന-ദന്തമുണ്ണാ.

സുഗന്ധമായുള്ളതും എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു മൂന്നു തപാൽചിലവു രണ്ടു കുപ്പിച്ചരേ ഉ-ണ് വേറെ.

ഒ-ജപരഹാരി.

കുളിപ്പനി, ക്വാപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജപരം, കഫജപരം, അസ്ഥിജപരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു.

വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ രു. തപാൽചിലവു ഉ-ണ് വേറെ.

--- പു-ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളുതെരുലും.

ഇത്തൈക്കു പിരട്ടിയാൽ തലമുടി, മീശ, ഇമ, ഇവ ബഹുവൃഷ്ടിയായും, ബലക്കുറവായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളുത്തുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ഠനോവുകളും തലവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ചരേയും കറുപ്പും. രോമം പൊടിയാക്കിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും.

വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮-ണ്. തപാൽചിലവു ഉ-ണ് വേറെ.

ൻ-രോമസംഹാരി.

രോമം ഏവിടെ വേണ്ടുന്നാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറാം.

വില കുപ്പി ഒന്നിനു രു-ണ്. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ് വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

൧൦- അഗ്നിമാന്യസംഹാരി.

ഭരണമില്ലായ്മ, പുളിച്ചതികടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മലബന്ധം, വയറു നോവു, വായനാരം, അലിണ്ണം, വയറുവീത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും.

ഡപ്പി ഒന്നു് അഞ്ചു ചു- തപാൽക്കൂലി അഞ്ചു രൂപയേറെ.

൧൧- കണ്ണനീരു.

ചീക്കാനു, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു രൂപ ൩. തപാൽച്ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൨- സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അലിണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായ, മലംവിട്തം, അഗ്നിമാന്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശരിപ്പിക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു രൂപ ൩. തപാൽച്ചിലവു ഒന്നു മുതൽ രൂപ ൨ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൩- നേത്രനീരു.

കണ്ണനോവു, കണ്ണകത്തു, കൂച്ചം, നീരെടുപ്പു, മിന്ദൽ, മാലക്കണ്ണു, പീള കെട്ടു, ദശവളച്ചു, പൂവു, ചെറപ്പു, ഏറിപ്പിള്ളി, ജല പൂരികം ഇവയുടെ വലിവു, പുകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു രൂപ ൩. തപാൽച്ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉ-ണ വേറെ.

൧൪- സ്തലിതർക്കണി.

ബലഹീനതയാലും അശ്വസ്തതയാലും മരം ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ത്രിയ സ്തലിതത്തെ നീക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു രൂപ ൩. തപാൽച്ചിലവു രൂപ ൨ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ-ണ വേറെ.

൧൫- മൃഗകഷുരി.

കാഷ്ഠീരിൽ നിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാത്തരം കഷുരി എപ്പോഴും ആപ്പിസിൽ ഉണ്ടു.

രൂപാതുകത്തിനു രൂപ ൨-ക. വില ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ള ഏതുസംഖ്യയ്ക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പൂറമെ. എഴുത്തുകത്തുകൾക്കുപോലും ഇല്ലാത്തതിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

എന്ന - തേർവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൗഷധം.

തേർകടിച്ച സ്ഥലത്ത രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കഡുംബത്തിലേക്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കുതെ ഇരിക്കരുതു.

വില കുപ്പി എ-ക്കു എ-കു. ര'-ണ. എ- കുപ്പിയിൽ. കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ എ-ക്കു വക, പൂണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ച മാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി- പി- കമ്മീഷൻ ഉണ പുറമേ.

ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും എ- കുപ്പിവരെ വി- പി- കമ്മീഷൻ ഉണ - സിലോൺ. ടി ണെ.

എ- വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകളെ ഔഷധമാകുന്നു. ഇത സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ച വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു.

വില പൂണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി-പി- കമ്മീഷൻ ഉണ മാത്രം.

എ- കണ്ണശുദ്ധി ഗുളിക.

ഇത കണ്ണം തെളിഞ്ഞ ശാർദൂലം നന്നാവുന്നതിന്ന അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊല്ലാവർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു.

വില പൂ ണ. വി-പി- കമ്മീഷൻ നൂ കുപ്പിവരെ നൂ ണ.

എൻ. സ്നാനചൂണ്ണം.

ഈ പൊടിതേച്ചു കളിക്കുന്നതിന്ന വിചയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമേ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാജ്വരവും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു.

വില പൂ ണ. വി-പി- കമ്മീഷൻ നൂ ണ.

പി. സുബ്ബറായി.

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, Porto Novo.

൨൦. സഞ്ജീവഗുതിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആരോഗ്യവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുതിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇത് മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും കരുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

വില ൧൦ ണ. വി.-പി.- കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവരെ ൫൩.

൨൧. കന്നാത്തരം ഗോരോചനഗുതിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീമ, കരളി, ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആരോഗ്യവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു.

വില ൫ ണ. വി.-പി.- കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവരെ ൫൩.

൨൨. തപഗ്രാഗ പരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണ്ണി, ചൊരി, ഒട്ടവട്ട, പോളൻ, ചുട്, ചുഴ്ക്കടി, താരണം മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഗ്രാഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.

വി.-പി.- കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

ക. ണ. സ.

കന്നാത്തരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരം ൧ കറ ൦ ൦

ടി മഞ്ഞൾ ടി ൧ കറ ൦ ൦

ടി പച്ചക്കപ്പൂരം ടി ൧ കറ ൦ ൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAIROY, Porto Nov

വ്യവഹാര ചിന്താമണി.

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 30-ാംനു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
ഒരു വിശേഷണിയമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്ത് കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

1903 അക്ടൂബ്ര.

സംഗതിവിവരം.

൧. കാണും ൧-വി. ശങ്കരമേനോൻ, ബി. എ; ബി. എൽ.

൨. പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ.

൩. മദിരാശി ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം.

ബി. ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ, ബി. എ; ബി. എൽ.

൪. ഹൈക്കോട്ട് വിധി സംഗ്രഹം.

൫. കൊച്ചി വിധികൾ — കുരിമ്പറ രാമൻമേനോൻ, ബി. എ; ബി. എൽ.
കാരാട്ട അച്ചുതമേനോൻ, ബി. എ; ബി. എൽ.

൬. തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ വി. കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ; ബി. എൽ.

കേരളസഞ്ചാരി — നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ.

൧. മനോരമ — മേനോന്റെ പുതിയ സൂചനകളെപ്പോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചിലവില്ല.

മനോരമ — സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരള പത്രിക — കക്ഷികൾക്കു അത്യുപകാരം.

ഓരോ മാസം ഏറാവും സാരമായ വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ഭാഗം കൊച്ചി വിധികളുടെ ചോക്ക് അറിവാൻ “ചിന്താമണി” ഏകമാർഗ്ഗം.

വ്യരിസംഖ്യ — എപ്പോഴും മുൻകൂറ്.

ഒരു കൊല്ലത്തെക്കു

വി. വി. ൪-൧-൦

ആറുമാസത്തെക്കു

വി. വി. ൨-൧-൦

കൊച്ചി വിധികൾ ൨-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൯-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നു വ്യവഹാരചിന്താമണി

മാനേജർ,

വള്ളുവനാട്, മലബാർ.

ഭാഷാവിക്രമോദ്ദേശീയം

മുൻപ്രകാരം വർഷത്തെ എഫ്. എ. പരീക്ഷയ്ക്ക് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കണ്ടിഷൻതയ്യരായ് തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ആയ വിക്രമോദ്ദേശീയം ഭാഷാനാടകത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പ് സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ രാമപ്പിഷാരോടി അവർകളുടെ ടിപ്പണിയോടുകൂടി അച്ചടിച്ച് തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ വില പ്രതി ഒന്നു രൂപയോളം താഴെയാക്കി അടക്കം ൧൪ രൂപയെ. രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസിലേക്ക് മുൻകൂറായി അയച്ചാൽ പുസ്തകം കിട്ടുന്നതാണ്. നാഗരാക്ഷരത്തിൽ രാമവർമ്മ എന്ന “രസികരഞ്ജിനി” പത്രാധിപരുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത ബുക്കുകൾ വ്യാജമാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ നാടകത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചിങ്ങിത്തയ്യരായ് തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് പരിശോധിച്ച് അതിലുള്ള കഥാസാരം, ഗുണദോഷം, തത്വം, രസം ഇവകളെ ഭംഗിയായും സയുക്തികമായും എഴുതിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം, ഈ മാസികയിൽ മറ്റും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും വിശേഷിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളും വായിച്ചറിവേണ്ടതാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇതിന്നുമുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രഞ്ജിനി കാച്ചു പ്രസിദ്ധമാത്രമേ വിശേഷാൽ അടിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇഹമാലോചനയിന് ഇടയാവുന്നതാണ്. ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസിൽ വില്പാൻ തയ്യാർ.

സാക്രട്ടീസ് - കെ - രാമകൃഷ്ണപിള്ള.	....	...	...	...	...	0	൨
വെണ്ണങ്ങി അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ നളചരിതവും, കണ്ടിഷൻതയ്യരായ് തിരുമനസ്സിലെ കൊറത്തിപ്പാട്ടും.	}						0 0
നാഗാനന്ദം (ഭാഷാനാടകം) പായാട്ട അച്ചുതമേനോൻ							൦ ൧൦
തപാൽകൂലി പുറമേ. മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങൾക്കു രസികരഞ്ജിനി മാർഗ്ഗരോട് ആവശ്യപ്പെടുക.							ര- ര- മാ-

കവനോദയം

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുഞ്ച്, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തുവരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ നൂറു പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ കാരോകരി നൂറ് ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി ൫ കൃതികളിൽ കറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ൪ ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പുറമേ വേണ്ട. വിദ്യാത്ഥികൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ മുൻകൂറ് ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന് ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയാണ്. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോത്സികവിഷയവൈദ്യം— ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ വാ.വുകടിച്ച ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ കാടേണ്ടി വരികയില്ല. വില ൧൨ അണ്ണം.

സമൃത്തമാലിക— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വില ൮ അണ്ണം.

ജാനകീപരിയണം— കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസിക നാടകമാണിത്. മന്നാടിയാരുടേതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹു രസമുണ്ട്. വില ൧൨ അണ്ണം.

* ഹസ്തലക്ഷണദീപിക— ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഉറക്കളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വില ൪ അണ്ണം.

* കചശതകം— ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ. വില ൨ അണ്ണം.

* ചക്കീചങ്കര നാടകം ചിരിക്കാതെ ഇത് വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില ൩ അണ്ണം.

ഇവകൾക്ക് തപാൽകൂലി പുറമേ * ഈ അടയാളം വെച്ചുവെക്കുക ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സ് എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹു വിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാപുസ്തകങ്ങളും പി-പി- ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കുണ്ണൻ നമ്പ്യാർ.

കവനോദയം മാനേജർ.

നാദാപുരം.

സംഗതിവിവരം

- മ. ചേലയിൽ കൂടിയവർ.
റ. കോക്കണബ്രാഹ്മണർ.
എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എം.
ന. ഒരു ചിലന്തിയുടെ ചരി.ഗം.
ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ.
ര. ചെങ്കുത്താമ്പാർ.
പുത്തേഴത്ത് ഗോവിന്ദമേനോൻ.
ഉ. രാധാകൃഷ്ണയോഗം.
ററ. ലളിത.
ബി. കാലുണിത്തമ്മ — തിരുവനന്തപുരം.
ഒ. ഭദ്രകാളി സ്തംഭം.
കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കുഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.
പു. വിക്രമോദ്യോഗീയസംഗം.
കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.
ൻ. അനൂയ.
എസ്. വി. ആർ.
മാ. പുരാണപുരുഷന്മാർ. (ധർമ്മപുത്രർ) ii
എ. രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ.
എ. ഒരു ദുർമ്മരണം.
എ. ചലച്ചിത്രം.
-

മറുപടി.

പുസ്തകം ൨.

മീനമാസം.

ലക്കം ൮.

മംഗളം

മടിയിൽ കടികൊണ്ടു ഗൗരിതന്റെ
കടിലപ്രേക്ഷണവള്ളികൊണ്ടു നംഗൻ
പിടിപെട്ടു വരിഞ്ഞു പൊലനീലം
നിടിലാക്കുന്റെ ഗളം ശുഭം തരട്ടെ

കെ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി.

ചേലയിൽ കൂടിയവർ.

മലയാളരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായ ഒരു ചരിത്രപുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് വായിപ്പാൻ സ്വദേശാഭിമാനികളായ മലയാളികൾക്ക് എത്ര രസമുണ്ടാകുമായിരുന്നു? അതിൽ നമുക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടവയായ അസംഖ്യം സംഗതികൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പൂർവ്വചരിത്രം കേവലം ആകാശംപോലെ ശൂന്യമായിട്ടാണ് കാണാനുള്ളത്. അതും ഏറ്റവും അന്ധകാരപ്രായമായിട്ടേ ഉള്ളതാണെന്നും വളരെ അകലെയെങ്ങാനുമു

ഈ സൂക്ഷ്മതപരനക്ഷത്രങ്ങൾ നമുക്കു വേണ്ടുവോളം വെളിച്ചമുണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ തക്കവണ്ണം അടുത്തുവരുന്ന കാലം എന്നാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അക്ഷമയിരിക്കട്ടെ. അടുത്തകാലത്ത് നടന്നിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾ പോലും വിശദമായി എഴുതിവെപ്പാൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ പരിഷ്കൃത പുരുഷന്മാരാണെന്ന് ഭാവിക്കുന്ന മലയാളികൾക്കും ഉത്സാഹം തോന്നാത്തതിലാണ് അതുതപ്പെടുവാനുള്ളത്.

മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന പുതിയ പരിഷ്കാരസ്വഭാവത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെടുന്നതും ഓരോ രാജ്യം മുഴുവൻ ഇളക്കി മറിച്ചതായും അന്നുള്ള സകല ജനങ്ങൾക്കും അത്യാപൽകരവും മഹാഭയകരവുമായിരുന്നു എന്ന് അന്യഭാഷാചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ കൂടി ഉൽഖലിക്കുന്നതായുള്ള 'ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ആക്രമണം' എന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റിയെങ്കിലും നമ്മുടെ പരിഷ്കാരിവീരപുരുഷന്മാരിൽ ഒരുവൻപോലും മലയാളഭാഷയിൽ ഒരു വിശദമായ പുസ്തകം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള വാസ്തവം കേട്ടാൽ ആകാം 'ആശ്ചര്യംതോന്നാത്തത്' ഇനിയെങ്കിലും ഓരോ ഒരു സ്ത്രീനാൽ തീർപ്പാൻ വല്ലവരും ഉദ്യമിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. ഇതാ എന്റെ ഉദ്ദേശ്യവിഷയത്തിലേക്ക് ഞാനും തിരിയുന്നു.

സ്വയമേവ മൈസൂർ രാജാവായി വാണിട്ടുള്ള ഹൈദരാലി തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും ഒഴികെ മറ്റുള്ള മലയാളരാജ്യം ഒരു മുഴുവനും ഒരു വിധം കീഴടക്കിയതിനുശേഷമാണ് ജീവകാലം കഴിച്ചുപോയത് എന്ന് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ആ മഹമ്മദീയ വീരപുരുഷന്റെ അനുരൂപനായ പുത്രനും അച്ഛനെക്കാൾ അധികം സമർത്ഥനും ശൂരനുമായ ടിപ്പുസുൽത്താൻ തനിക്ക് രാജ്യഭാരം കിട്ടിയതിന് ശേഷം തന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കേരളഖണ്ഡം പരിഷ്കരിച്ച് നന്നാക്കുവാനായിട്ടാണ് മലയാളത്തിലേക്ക് വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചത് എന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അത് വാസ്തവമായിരിക്കാം. പക്ഷേ തനിക്ക് കപ്പം തരേണ്ടവരായ സാമൂതിരിപ്പാട് മുതലായ രാജാക്കന്മാർ അതാതു കാലങ്ങളിൽ കപ്പം അടക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ഒന്നു മയ്യാട പഠിപ്പിക്കേണ്ടെന്നുള്ള വിചാരവും ഓരോ ഉഗ്രപരാക്രമനെ ഇങ്ങോട്ടു വരുത്തുവാൻ കാരണമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. കേരളരാജ്യനിവാസികളുടെ ഇടയിലുള്ള ചില ജാത്യാചാരങ്ങൾ

കൂടെ നടന്നുപോരുന്ന അപമർദ്ദാദികൾ നിറുത്തൽ ചെയ്യാൻകല്പന കൊടുത്തിട്ടും അവർ ആ കല്പനയെ കേവലം അനാദരിച്ചതിനാൽ ഉഗ്രശാസന നടത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണ് പുറപ്പെട്ടതെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ഏതായാലും ഉദ്യമത്തിന്റെ ഫലംകൊണ്ടു ഊഹിക്കുന്നതായാൽ ജാത്യാചാരങ്ങളെ തീരെ നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്നു തന്നെയായിരുന്നു ഉദ്ദേശമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മലയാളത്തിലുള്ള സകല ജാതിക്കാരെയും പക്ഷഭേദം കൂടാതെ ഒരു നിലയിൽ മഹമ്മത്ത് മതത്തിൽചേർത്ത് ഏകദൈവത്തിന്റെ ഉപാസകന്മാരാക്കിത്തീർത്ത് സമഭാവനയിൽ പരിപാലിപ്പാനായിരുന്നു ടിപ്പുസുൽത്താൻ സാഹസത്തോടുകൂടി പ്രയത്നിച്ചത് എന്ന് ചരിത്രംകൊണ്ട് കാണുന്നുണ്ട്. അന്യമതക്കാരായ അസംഖ്യം മലയാളി കുടുംബങ്ങളെ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ പരിചാരകന്മാർ ഇസ്ലാം മതത്തിൽ ചേർത്തു. ഇത് സ്വമതപ്രതിപത്തിയുള്ള ജനസമുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ വലിയ സങ്കടത്തിനും ഇളക്കത്തിനും കാരണമായി എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സമ്മതമില്ലാത്തവരുടെ നേരെ ബലാൽക്കാരം പ്രയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ പിന്നത്തെ ക്ഷോഭത്തിന്ന് അവസാനമുണ്ടോ? ശൂരന്മാർ എത്രത്തു പൊരുതുകയും ഭീരുക്കൾ വേടിപ്പോയിപ്പോയി കളിച്ചോടിപ്പോകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി. അക്കാലം വരെ തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്മാർപോലും വേടിപ്പോടിപ്പോയിക്കിരുന്നതായ ഒരു പ്രബലാക്രമണത്തിൽ സാധുക്കളായ നാട്ടുകാർ പല കഷ്ടതകളും അനുഭവിച്ചു എന്നു വേണ്ട. പലരും ബലാൽക്കാരത്താൽ ഇസ്ലാം മതത്തിൽ ചേരുകയും, ചിലർ കലഹംവെട്ടി പ്രാണശ്വാസമെന്ന സിദ്ധൗഷധം കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു. അനവധി ജനങ്ങൾ സകുടുംബം തിരുവനന്തപുരത്ത് രാമരാജാവെന്ന് പ്രസിദ്ധനായ മഹാരാജപുരുഷനെ ചെന്നാശ്രയിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷയിൽ പാർത്തു. തങ്ങളുടെ നാടുവിട്ടു പോന്നിട്ടുള്ള അസംഖ്യം കുലങ്ങളെ ശേഖരപ്പെടുത്തി കാത്തു നില്ക്കുന്ന തിരുവനന്തപുരത്ത് മഹാരാജാവ് കലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന് യഥാർത്ഥനാമാവായിതീർന്നു. വേറെ ഒരു തരക്കാർ സ്വദേശം വിട്ടുപോകാതെത്തന്നെ കൂടുകയാൽ മഹമ്മദീയരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടിട്ടും ഉപായത്തിൽ അവരെ വഞ്ചിച്ച് ഇസ്ലാം മതത്തിൽ ചേർന്നു എന്നു തോന്നിച്ചുകൊണ്ട് സ്വ

മതം വിടാതെ ഒരുവിധം ഒപ്പിച്ചുമാറിട്ടുണ്ട്. ഇവരെയാണ് 'ചേലയിൽകൂടിയവർ' എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവർ ആ ലഘുതയിൽ ഇപ്പോൾ മതക്കാരടെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ചേല (വസ്ത്രം) ഉടുത്തുകൊണ്ട് ആ കൂട്ടത്തിൽ കൂടിയതുനിമിത്തമാണ് "ചേലയിൽകൂടിയവർ" എന്ന് പേര് സമ്പാദിച്ചത്. െരം വർഗ്ഗത്തിൽ നമ്പൂരി, ക്ഷത്രിയൻ, അമ്പലവാസി, നായർ, വെളുത്തേടൻ, വെളുത്തലവൻ, വേലൻ (മണ്ണാൻ) എന്നിവരും, പല ജാതിക്കാരും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏറനാട്, വെള്ളുവനാട്, കുറുമ്പനാട് ഈ താലൂക്കുകളിലും വിശേഷിച്ച് വെട്ടത്തനാട്, പരപ്പനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുമാണ് ഇവരുള്ളത്. നമ്പൂരിമാർ എട്ടോ, പത്തോ ഇല്ലക്കാരാണ്. ക്ഷത്രിയർ പരപ്പനാട് തമ്പുരാന്റെ ഒരു കുടുംബം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ള ജാതിക്കാരും നാലും, അഞ്ചും, എട്ടും, പത്തും കുടുംബക്കാരാണ്. ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ ഇവർ അറുപത് ഗ്രാമക്കാരിൽ അധികമില്ല നിശ്ചയം തന്നെ.

ഈ കൂട്ടരായിട്ടു മറ്റുള്ള മലയാളികൾ കൂടിക്കഴിയുക പതിവില്ല. സകല കർമ്മങ്ങൾക്കും ജാത്യാചാരങ്ങളെ അനുസരിച്ച് ഇവർ തമ്മിൽതന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുവരുന്നത്. പരസ്പരം ഉപകരിക്കുന്നവരായ പല ജാതിക്കാരും ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽതന്നെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒന്നിനും ഇവക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് വരാറില്ല. ഇവക്കും മറ്റുള്ള മലയാളികളേപ്പോലെതന്നെ വണ്ണശ്രമാചാരങ്ങളിൽ നിഷ്ഠയും, ശ്രദ്ധയുമുണ്ട്. കാലക്രമംകൊണ്ട് മലയാളികളിൽ പരക്കെ തട്ടിക്കാണുന്നതായ വണ്ണശ്രമാചാരങ്ങളിലുള്ള അനാസക്തി ഇവരുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടായിരിക്കാം എന്നുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. എങ്കിലും തപസ്വികൾ, മന്ത്രവാദികൾ, വൈദ്യന്മാർ, ജ്യോതിഷികൾ, വിദ്വാന്മാർ, സമ്പന്നന്മാർ, പരിഷ്ക്കാരികൾ, െരം വകക്കാരെക്കെ ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഉണ്ട്. കാലംകൊണ്ടുള്ള മാറ്റം നോക്കുക. നൂറു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പ് മഹമ്മദീയരുടെ വേഷം കെട്ടിയെന്നോ, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നടന്നുവെന്നോ, കലാപത്തിൽ മറ്റുള്ളവരുടെകൂടെ നാടുവിട്ടുപോകാതെ സ്വദേശത്തുതന്നെ പാർത്തിരുന്നതേ ഉള്ളൂ എന്നോ, ഉള്ള സംഗതിയിൽ ഇവരെ മറ്റുള്ളവർ വർജ്ജിച്ചു തിരിച്ചുനിർത്തിയല്ലോ. ഇപ്പോഴൊ, ആരെല്ലാം ഏ

തെല്ലാം അന്യമതക്കാരുടെ ചേഷ്ട കെട്ടുന്നു. ആരോടെല്ലാം കൂടി നടക്കുന്നു. സ്വജാതിവർഗ്ഗങ്ങളെ കൂട്ടാക്കാതെ ഏതെല്ലാം പ്രകൃതിക്കുന്നു. ഒന്നും പറയേണ്ട.

കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ.

ഇന്ദ്രി പ്രകൃതം അനുസരിക്കട്ടെ. ത്രിഫോത്രമെന്നതു ജനക മഹാരാജാവിന്റെ രാജ്യമായിരുന്ന വിദേശത്തിന്റെ ഭക്ഷിണ ഭാഗത്തുള്ള ഒരു പട്ടണമാകുന്നു. അതിന്നു ഇപ്പോൾ തിരഹൂതം (Tirhut) എന്നാകുന്നുപേർ. ഇതിന്നു ത്രിഭുജം എന്നും നാമാന്തമുണ്ട്. പാകയജ്ഞങ്ങൾ, ഹവിഷ്യാഗങ്ങൾ, സോമയാഗങ്ങൾ എന്നു ത്രിവിധയാഗങ്ങളെ ചെയ്തു പന്നിരുന്ന ബ്രാഹ്മണർ അധിവസിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന്നു ത്രിഫോത്രം എന്നു പേരുണ്ടായി. അഥവാ ത്രിവിധപാകയജ്ഞങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന ബ്രാഹ്മണരുടെ അധിഷ്ഠാനം എന്നുമർത്ഥമാവാം. മഹാഭാരതയുദ്ധം നടന്നകാലത്തു വിദേശരാജ്യം ജരാസന്ധന്റെ അധീനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഗധരാജ്യമായിരുന്നു. ഈ മഗധരാജ്യത്തിലായിരുന്നു രാജഗൃഹമെന്നും പാടലിപുത്രമെന്നും പേരായ രാജധാനി. ഇതിന്നു ഇപ്പോൾ പാട്ട്ണാ (Patna) എന്നാകുന്നു പേർ. ഈ രാജ്യത്തിൽ ബുദ്ധമതം പ്രചലിപ്പിച്ചപ്പോഴുണ്ടായതുകൊണ്ടു ശ്രമണന്മാരുടെ നിവാസാത്ഥമായി അസംഖ്യം വിഹാരങ്ങൾ പണിയിച്ചതുകൊണ്ട് മഗധദേശത്തിന്നു വിഹാരം എന്നു പേരുണ്ടായി (Behar). ബൌദ്ധമതത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്താൽ യാഗാദികൾ ക്ഷയിച്ചപ്പോഴുണ്ടായതുകൊണ്ട് ഉപജീവനത്തിന്നു വഴി കാണാഞ്ഞിട്ടു ത്രിഫോത്ര ബ്രാഹ്മണർ പശ്ചിമതീരത്തു വന്നുവോ, അഥവാ ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന കാലത്തു ശ്രീപദ്മശ്രാമൻ പശ്ചിമതീരത്തു പോവാനായിട്ടു അവരോടുകൂടിച്ചുവോ, എന്നു ഇപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ അസാദ്ധ്യംതന്നെ എങ്കിലും മഗധഭാഷയിലെ ശബ്ദങ്ങളും രൂപങ്ങളും കോങ്കണഭാഷയിലും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇവരുടെ ഭാഷ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു വിലക്ഷണമായ പ്രകൃതമായിത്തീർന്നതിന്റെ ശേഷം മാത്രം ഇവർ ഉ

ത്തരമിന്ദുദേശത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോന്നു എന്നു പറയുന്നവ ക്ഷണം ഇവർ ഏകദേശം 2400 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ഗോവയിൽ എത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കേണമെന്ന് ഊഹിക്കാം. കോങ്കണഭാഷയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപന്യാസത്തിൽ ഈ വിഷയം വിശദമായി വിവരിക്കാം.

മംഗ്രാമം, കശസ്ഥലി, കുദ്ലി എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഗോമന്നവർത്തത്തിലും ഭാഗ്വരാമൻ ത്രിമോത്ര പുരത്തിലേ ദേവനാമം കൊണ്ടുവന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഈ ദേവനാമിൽ മാംഗിരീശൻ, മഹാദേവൻ, മഹാലക്ഷ്മി, ഫാളസാ, ശാന്താഭട്ടാ, നാഗേശൻ, സപ്തകോടീശ്വരൻ എന്നു ദേവതകൾ കോങ്കണബ്രാഹ്മണരുടെ പ്രധാന കലദേവതകളാകുന്നു. ഇവർ കൂടാതെ, നരസിംഹൻ, സാന്തേരികാമാക്ഷി, രവളനാഥൻ, ദാമോദരൻ, ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, രാമനാഥൻ, ഗണേശൻ മുതലായവരും ഉണ്ട്. ഇവരിൽ മാംഗിരീശനും ഫാളസയും അതിപ്രസിദ്ധ ദേവതകളാകുന്നു. മാംഗിരീശൻ എന്ന പദം മാംഗേശൻ എന്നും മംഗേശൻ എന്നുമുള്ള രൂപം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ദേവൻ ശിവമുത്തിയാകുന്നു. സഹ്യാദ്രിച്ഛന്ധത്തിന്റെ ഉത്തരാർത്തിൽ മാംഗേശമാമാത്മ്യം എന്ന ഗ്രന്ഥം ഉണ്ട്. ഇതിലെ മുഖ്യസംഗതികളെ കാണിച്ചു കരുപന്യാസം അവസരാനുകൂല്യം ഏഴുതാം. വിചാരദേശത്തിലേ (Behar) കരു ജില്ല മാംഗീര (Mongliir) ആകുന്നു. ഇതിലേ പ്രധാന പട്ടണം മാനഗീരം മാംഗീരം എന്നത് ഭാഗിരഥീതീരത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ ഉള്ള ശിവക്ഷേത്രം ബങ്കാജത്തിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽവെച്ചു അതിപ്രസിദ്ധിയുള്ളതാകുന്നു. ഈ ശിവലയത്തിലേ ശിവന്റെ പ്രതിമയാകുന്നു ഗോവയിലേ മാംഗേശ ക്ഷേത്രത്തിലേ ബിംബമെന്നു ഐതിഹ്യം.

രോഗാരിഷ്ടങ്ങൾക്ക് കാരണം കലദേവതാപ്രകോപം ആകുന്നുവെന്നു പ്രശ്നമുഖേന അറിഞ്ഞ ഉടനെ ആ കോപപ്രശാന്തിക്കായിട്ടുണ്ടു ഗോവയിലും അതിന്നു ചുറ്റുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉള്ള കലദേവതാലയങ്ങളിൽ ചെന്നു അവിടെ ചെങ്ങുണ്ട കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത്, വഴിവാട് മുതലായതുകൊടുത്ത്, ദിവേന തൊഴുതു മടങ്ങിവരാമെന്ന സങ്കല്പത്തോടുകൂടി കറേപ്പണം പ്രതിവാരം എടുത്തു വെക്കയും സുഖമായ ഉടനെ ഗോവയിൽ ചെന്നു കലദേവതാരാധ

ന ചെയ്തു വരികയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം തെക്കു കോഴിക്കോട്ടുവരെയുള്ള കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ ആഭിമുഖ്യമുണ്ടു. അതിന്നു തെക്കുള്ളവർ ഗോവിയിലെക്കു പോകുന്നതു കേവലം സദിസ്സാധ്യമെന്നു വെച്ച് തൃപ്പൂതിയിലെ ദേവനായ ശ്രീ വേങ്കടാചലസ്വാമിയെ ഇഷ്ടദേവനാക്കി ഭജിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിലും തിരുവതാംകൂറിലും ഉള്ള കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ കലദേവതയുടെ പേർത്തന്നെ വിസ്മൃതപ്രായമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ബുക്കമരീചാലന്റെ കാലത്തു ഗോവാ വിജയനഗര സംസ്ഥാനത്തിൻ കീഴിൽ ആയിരുന്നു. അന്നു രാജ്യകാൽക്കൾ നടത്തുവാനായിട്ടു കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ ഗോവയിലും അയൽപ്രദേശങ്ങളിലും അധികാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം ഫുറച്ച മുതൽ ഗോവയും വിജയനഗരവും തമ്മിൽ നല്ല കച്ചവടം നടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലേക്കും ഗതാഗതത്തിന്നു വളരെസൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. വിജയനഗരത്തിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടുക്കു പോവാനും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായ ഉടനെ കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ തൃപ്പൂതിയിലെക്കു യാത്രചെയ്തു പതിവായിവന്നു. അന്നുമുതൽക്കു ഇവർ ആ ദേവന്റെ പരമഭക്തന്മാരാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ദേവന്റെ ആലയമുള്ള പർവ്വതത്തിന്നു പൂഷാദ്രി, ശേഷശൈലം, ശ്രീശൈലം മുതലായ പേരുകൾ ഉള്ളതിൽ ശ്രീശൈലം എന്നതിന്റെ തമിഴഭാഷാന്തരം തിരുമലയാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു കൊച്ചി, എറണാകുളം മുതലായ തെക്കൻ ദിക്കുകളിൽ കോങ്കണബ്രാഹ്മണരുടെ ആരാധ്യദേവൻ വേങ്കടാചലപതിയാകയാൽ ഇവരുടെ ദേവാലയങ്ങൾക്കു “തിരുമലദേവസ്വം” എന്നു പേരുണ്ടായി.

കോങ്കണബ്രാഹ്മണരുടെ മതവിഷയം ഉപപാദിക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ ആരാധ്യദേവന്മാരെ കുറിച്ചു എല്ലാം പറയാം.

മാംഗേശൻ, ഫാഹാളസാ, സാന്തേരികാമാക്കു, രവളനാഥൻ മുതലായ ദേവന്മാർ കോങ്കണബ്രാഹ്മണർക്കുമാത്രം പ്രത്യേകിച്ചുള്ളവരാകകൊണ്ടും ഇതരബ്രാഹ്മണർ ഇവരെ കലദേവതകളായി ആഭിമുഖ്യവരാത്തതുകൊണ്ടും സമുദ്രിയിൽ പറഞ്ഞ ത്രിമോത്രപുരബ്രാഹ്മണർ കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ തന്നെ എന്നു തെളിയുന്നു.

കലദേവതയെ ആരാധിച്ചാനായിട്ടു ഗോവയിൽ ചെന്നാൽ അതാതു ദേവാലയത്തിലെ പൂജാരികൾ പൂജയ്ക്കു ആവശ്യമുള്ള

സകലസാമഗ്രികളും തയ്യാറാക്കി കൊടുത്ത്, ഇപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ചെന്ന കൊങ്കണ ബ്രാഹ്മണന്മാർ പൂജാസ്ഥാനം കഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുക ഇന്നും നടപ്പാകുന്നു.

ശ്രീ പരശുരാമൻ ഇവർക്കു നന്നു ഗ്രാമങ്ങൾ കൊടുത്ത് ഗോരാജ്യത്തിൽ പാർപ്പിച്ചു എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അറുപത്താറു ഗ്രാമങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരെ 'സാസഷ്ടിക്കാർ' എന്നു പറയും. ഷഡ്ഷഷ്ടി എന്ന സംസ്കൃതം കോങ്കണഭാഷയിൽ സാസഷ്ടി എന്നു മാറും. സാസഷ്ടി എന്നതു ഉച്ചാരണലാഘവത്താൽ സാഷ്ടി എന്നു രൂപാന്തരേണ പരിണമിക്കും. അതുകൊണ്ട് സാസഷ്ടിക്കാർ എന്നതുതന്നെ 'സാഷ്ടിക്കാർ' എന്നായി. "സാമുദായക," "പൊതുവിൽ ഉള്ള" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സാഷ്ടി (communal, commun) എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നതിനെ പ്രതിപാദിപ്പാൻലക്ഷ്യം ഉണ്ട്. കൊച്ചിയിൽ കോങ്കണബ്രാഹ്മണ സമുദായത്തിന്നു പൊതുവിലുള്ള ശുശ്രൂഷാസ്ഥലത്തിന്നു "സാഷ്ടിപ്പറമ്പ്" എന്നാകുന്നു പേര്. പറമ്പെന്ന പദം മലയാളം തന്നെ എങ്കിലും സാഷ്ടി എന്നതു മലയാളമല്ലായ്ക്കയാൽ 'സാഷ്ടിപ്പറമ്പ്' എന്ന പദം ഏതദ്ദേശീയർ ഉണ്ടാക്കിയതല്ലെന്നു തെളിയുന്നു.

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.

ഒരു ചിലന്തിയുടെ ചരിതം.

ഉദ്ദേശം നാലു സംവത്സരത്തിനുമുമ്പ് ഒരിക്കൽ എന്റെ പുരമുറിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ ഒരു ചിലന്തി വല കെട്ടുന്നതു ഞാൻ നോക്കുകയുണ്ടായി. വീട്ടിലെ അടിച്ചു തളിക്കാരി അവളുടെ കാലദണ്ഡതുലയായ സമ്മാജ്ജനിയെ കൂടെക്കൂടെ ആ ചെറിയ പ്രാണിയുടെ വ്യവസായഫലത്തിന്റെ നേരേ കാങ്ങാറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഭാഗ്യവശാൽ ഞാൻ അതിനെ ധ്വംസിക്കുന്നതിന് സമ്മ

* ഈ പ്രാണിവിശേഷത്തിന്നു ചെലന്തി എന്നും, (നൂൽ) മണ്ണാൻ എന്നും കൂടി പേർ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്.

തിച്ചില്ലാ; അങ്ങനെ ചെയ്തതിന് എനിക്കു വിചാരിച്ചതിലധികം വിനോദരൂപേണ പ്രതിഫലവും ലഭിച്ചു.

കേട്ടാൽ വിശ്വസിക്കുവയ്ക്കാത്തതായ വ്യവസായത്താൽ ആ വലയുടെ പണി മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു പൂർത്തി ആയി; അന്നുതന്നെ ആ കീടം അതിന്റെ പുതിയ വാസഗൃഹത്തിൽ ഉല്പാസത്തോടുകൂടി രമിക്കുന്നതായ് എനിക്കു വിചാരിക്കാതിരിപ്പാനും കഴിഞ്ഞില്ലാ. അതു കൂടക്കൂടെ ആ വലയിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുകയും, വലയുടെ കാമൊ ഭാഗത്തേയും ബലം ശരിയായിരിക്കുന്നോ എന്നു പരിശോധിക്കുകയും, തിരികെ വാസസ്ഥാനമായ മന്ദ്രപ്രസ്ഥലത്തു മടങ്ങുകയും ഇടയ്ക്കിടെ വെളിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു വന്നു. അതിന്നു ആദ്യമായി എതിർക്കേണ്ടി വന്ന ശത്രു അതിനേക്കാൾ വലുതായ മറ്റൊരു ചിലമ്പി ആയിരുന്നു. ഈ പുതിയ ചിലമ്പി തന്റെ അയല്പാരുടെ സ്വത്തിനെ ആക്രമിക്കാൻ വന്നത് തനിക്കു സ്വന്തമായ ഒരു വല ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, അങ്ങനെ ഇല്ലാതെ വന്നതു ഈ മാതിരിപ്പണികളിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ചരക്കെല്ലാം ക്ഷയിച്ചു പോയതുകൊണ്ടും ആയിരിക്കാം. ഉടൻതന്നെ അവർ തമ്മിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു യുദ്ധം നടന്നു; ഇതിൽ വിജിഗീഷുവായി വന്നതിനാണ് ജയം ലഭിച്ചത്; പരിശ്രമിച്ച ആയ മറ്റൊരിന്നു തന്റെ മന്ദ്രപ്രസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് രക്ഷപ്പെടേണ്ടതായിട്ടും വന്നുകൂടി. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ജേതാവു ദുർഗ്ഗതനായ ശത്രുവിനെ അവിടനിന്ന് അപകഷിക്കുന്നതിന്നു വല പോരകളും പണിഞ്ഞത് ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു. അവൻ വിട്ടുപോകുന്ന ഭാവം നടിച്ചു. എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ മടങ്ങി വന്നു. പിന്നീട് പോരകളൊന്നും ഫലിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവൻ ആ പുത്തൻ വലയെ നിർദ്വയം നശിപ്പിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇത് വേറെ ഒരു യുദ്ധത്തിന്നു സംഗതി ആക്കുകയും ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതിന്നു വിപരീതമായിട്ട് ആ പരിശ്രമിയായ ചിലമ്പി ജയിക്കുകയും അതിന്റെ ശത്രു ഹതപ്രാണനാകയും ചെയ്തു.

ന്യായമായ തന്റെ സ്വത്ത് തനിക്കുതന്നെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന കണ്ടപ്പോൾ ആ ചിലമ്പി പരമജ്ഞോടുകൂടി വലയ്ക്കുണ്ടായ അററകറങ്ങളെ തീർത്തുകൊണ്ടും എന്റെ അറിവിൽ ആഹാരം കന്നുകൂടാതെയും ഒരു മൂന്നു ദിവസം ഇരുന്നു. എന്നാൽ

കടുവിൽ നീലനിറത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ രാമൻ അവന്റെ വലയിൽ അകപ്പെടുകയും മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിന് കഠിനമായി ശ്രമിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അതിന് വലയിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം കടുങ്ങാൻ ചിലന്തി അവസരം കൊടുത്തു. എന്നാൽ വലയുടെ സ്ഥിതിക്ക് രാമൻ കഠിന അധികം ബലവാനായിരുന്നതു പോലേതോന്നി. ചിലന്തി ഉടൻതന്നെ പുറപ്പെട്ടുവന്നു ഒരു മിന്നട്ടിനകം പാറാപ്പള്ളിയുടെ ചുറ്റും ഒരു പുതിയ വല കെട്ടിയതു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അത്യാശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോയി എന്നു സമ്മതിച്ചു തീർത്തു. രാമൻ വലയുടെ രാമന്റെ ചിറകുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ചലനം നിലച്ചു. രാമൻ മട്ടിൽ രാമൻ ഒരു വിധം പ്രതിരോധം ആയപ്പോൾ ചിലന്തി അതിനെ പിടിച്ചിഴച്ചു തന്റെ രസ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തു.

രാമൻ ഒരു അരിഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ അത് കാലക്ഷേപം ചെയ്തു; രാമൻ അതിനെ രാമൻ മാതിരി ജീവയാത്രക്കു ചേർന്നാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു ഒരു കഠിന രാമന്റെയൊക്കെ ഒരു വാമത്തിലധികം ആചാരം നിവർത്തിച്ചു. ഒരു കൽ ഞാൻ ഒരു കടുന്നലിനെ അതിന്റെ വലയിൽ പിടിച്ചിട്ടു; എന്നാൽ പതിവുപോലെ ചിലന്തി അതിനെ പിടിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ ഏതുവിധം ശത്രുവിനോടാണ് തനിക്കു പരുമാനുള്ളത് എന്ന് മനസ്സിലായതിൽ ഉടൻതന്നെ അതിനെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന നൂലുകളെ അറക്കുകയും അത്ര ബലവാനായ ശത്രുവിനെ അഴിച്ചു വിടുന്നതിന് തനിക്കു കഴിയുന്നതൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. കടുന്നൽ വിമുക്തനായപ്പോൾ ചിലന്തി വലയ്ക്കുണ്ടായ കേടുകൾ തീർപ്പാൻ ആരംഭിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ ആ കേടുകൾ തീർക്കുവയ്ക്കാത്തതായിരുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു; അതിനാൽ ആ വല നിശ്ശേഷമുപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയും പുതുതായൊന്നു ആരംഭിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. അതും പതിവുള്ള സമയംകൊണ്ട് പൂർത്തി ആയി.

ഇത്രയും ആയപ്പോൾ ഒരു ചിലന്തിക്കു എത്ര വല കെട്ടുവാൻ കഴിയുമെന്നു പരീക്ഷിക്കണമെന്നു എന്നിരുന്ന ഒരു ബുദ്ധി തോന്നി. അതിൻപ്രകാരം ഞാൻ രാമൻ വലയെ നശിപ്പിക്കുകയും ആ കീടം വേറെ ഒന്നു ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വലയും

ഞാൻ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ചരക്കെല്ലാം അവസാനിച്ചതായി തോന്നി; ഇനിമേൽ അതിനു നുൽ നുൽക്കാൻ കഴിവില്ലായിരുന്നു. പ്രധാന ജീവനോപായമില്ലാതായി ഓരോ സ്ഥിതിയിൽ പ്രാണധാരണത്തിനു വേണ്ടി അതു പ്രയോഗിച്ച കൗശലങ്ങൾ വാസ്തവമായിട്ട് ആശ്ചര്യകരങ്ങളായിരുന്നു. അതു കാലുകളുള്ള ഒരു ചന്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ ചുരുക്കി വളരെ നേരം ഒന്നിച്ചു നങ്ങാതെ കിടക്കുകയും എന്നാൽ ഏപ്പോഴും തരം നോക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്; വല്ല ഈച്ചയും വേണ്ടുവോളം അടുത്തു ചെല്ലുന്നതായാൽ അതു തടയിടാതെ പായുകയും ആ ഇരയെ മിക്കപ്പോഴും ഉറപ്പായി പിടിക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്നാലും ഈ മാതിരി കാലക്ഷേപത്തിൽ വൈരസ്യം തോന്നിത്തുടങ്ങിട്ടു അതു തനിക്കു വേറെ ഒരു വല ചമയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ മറ്റൊരു ചിലന്തിയുടെ സ്വത്തുതന്നെ ആക്രമിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ വളരെ പൗരൂഷത്തോടുകൂടെ അയൽവക്കത്തുള്ള ഒരു കോട്ടയെ ആസ്പദനം ചെയ്തും ആട്ടിത്തിൽ തുല്യമായ പൗരൂഷത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പുതിരാളിയാൽ നിരാകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഒരു പരാജയംകൊണ്ടു അധൈര്യപ്പെടാതെ അതു വേറെ ഒന്നിന്റെ വലയെ ഉപരോധിച്ച് മൂന്നുദിവസം യുദ്ധം ചെയ്ത് ഒടുവിൽ എത്രത്തുനിന്നു ഉടമസ്ഥനെ കൊന്ന് ആ വല കൈവശപ്പെടുത്തി.

ചെറുതരം ഈച്ചകൾ വലയിൽ വീഴുമ്പോൾ ഉടൻ പുറപ്പെട്ടു ചെല്ലാതെ ആ ചിലന്തി അവ കടുക്കിൽ നല്ലവണ്ണം അകപ്പെടുത്തുവാനു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചു കാത്തിരിക്കുക; എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ ഉടൻ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതായാൽ അവന്റെ ദർശനത്താലുണ്ടാകുന്ന ഭയം ബാധിക്കുകയും ബന്ധനത്തിൽ നിന്നു നഴുകുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന ശേഷി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തേക്കാം. അതിനാൽ അവന്റെ മട്ടു നിറഞ്ഞുവരും നല്ലവുമായ ആനാസം കൊണ്ടു ബാധന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ ക്ഷയിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുകയും അനന്തരം ആ ബന്ധിയെ ഉറപ്പായി ജയിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിവരിച്ച പ്രാണി മൂന്നു വർഷം ജീവിച്ചിരുന്നു.

ന്നു. ആണ്ടുതോറും അതിന്നു തൊലി മാറിവരികയും കാലുകൾ പുതുക്കയും ചെയ്തു. ഞാൻ ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ കാശൊ കാൽ വിട്ടുണ്ടു ക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ അതു പിന്നെയും രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ടു വളന്നു വരും. ആദ്യത്തിൽ ഞാൻ വലയ്ക്കുതതു ചെല്ലുമ്പോൾ അതു ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നാൽ ഒടുവിൽ അതു എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ഈച്ചകളെ വന്നു പിടിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇണങ്ങി. ഞാൻ വലയുടെ ഏതു ഭാഗമെങ്കിലും തൊടുന്നതായാൽ ആത്മരക്ഷക്കൊ എത്രപ്പാനൊ സന്നദ്ധനായിട്ടു അതു സ്വരസ്യത്തിൽ നിന്നു ഉടൻ പുറപ്പെട്ടു വരികയും ചെയ്തും.

ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ.

ചെകുത്താൻമാർ.

ഇനി നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കാറുള്ള യക്ഷികളെയും ഗന്ധർവ്വന്മാരെയും പറ്റി അല്പം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇവ പ്രകൃതഭൂതങ്ങൾ ആകുന്നു. സാധാരണയായി വിജനപ്രദേശങ്ങളിൽ ആണ് ഇവയുടെ പൊറുതി. പ്രകൃത്യാ വളരെ ഉത്സാഹം ശീലത്തോടുകൂടിയ റം ഭൂതങ്ങളുടെ കയ്യിൽ പെട്ടാൽ അവ നമ്മെ വളരെ കഴക്കുമെന്നും മറ്റും ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥമെന്ന് ചില പാശ്ചാത്യതത്വജ്ഞാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇരുട്ടും വിജനമലഞ്ചെരിവും രാത്രിയും റം ഭൂതങ്ങളും കൂടി ചെന്നാൽ ഒരു മാതിരി നേരംപോക്കുകൾ ഉണ്ടാവാതെയിരിക്കുകയില്ല. കൂരിരുട്ടിൽ ലീനമായ കേശഭാരത്തിൽ വിലസത്തുകയായിരിക്കുന്ന പുഷ്പാലയങ്ങളിൽനിന്ന് വീശുന്ന സൗമഭൂതത്താടും പുഷ്പലദ്യതിയെ അതിശയിക്കുന്ന അംഗസൗഭാഗ്യത്താടും 'മന്ദമകഥാഗന്ധം ഗ്രഹിക്കാത്ത'വനുകൂടി ഉദഗ്രമായ മദനാഗ്നിയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന ഫംസനടനത്താടും കൂടിയ ഒരു സുന്ദരി ഇതാ മുന്നിൽ - അവൾ തന്നെ ഇതാ പിന്നിൽ - അടുക്കുന്നതോറും അകലുന്നു - അകലുന്നതോറും അടുക്കുന്നു - മനസ്സു മയങ്ങുന്നു - ഹൃദയം കഴങ്ങുന്നു - ഇതാ മറയുന്നു - ഇവൾ ആണു യക്ഷി.. ഗന്ധർവ്വന്മാരും

വളരെ വിരതനാണ്. അവർ ചിലപ്പോൾ ബീത്സാകൂതി പൂണ്ട് ഭയപ്പെടുത്തുകയുംകൂടി ചെയ്യാറുണ്ട്.

ഇനി 'ദേവതാഗോഷ്ടി-ദണ്ണമിളക്കം' എന്ന സാധാരണ സ്രീകൾക്കും ചിലപ്പോൾ പുരുഷന്മാർക്കും ഉണ്ടാവുന്ന ഒരു പാഠവ ശ്രത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ഇതിനെ യൂറോപ്യഭിഷക്കൾ ഞരമ്പു സംബന്ധിച്ച ഒരു രോഗമെന്നാണ് കരുതുന്നത്. പക്ഷെ ഭൂതങ്ങളുടെ ആവേശവും, അതല്ല എന്ന് യൂറോപ്യന്മാർ പറയുന്ന രോഗവും തമ്മിൽ വളരെ സാദൃശ്യങ്ങൾ ഉള്ളതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ആദ്യത്തെതിന്റെ അഭാവത്തെപ്പറ്റി ഒരു പക്ഷം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഏതായാലും ചികിത്സകൊണ്ട് ഭേദംവരാത്ത പല രേസുകളും മന്ത്രവാദംകൊണ്ട് പൊരുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. മനുഷ്യരിൽ ചിലർ ഭൂതാവേശത്തിന് അനുകൂലനാരായിരിക്കും. അവരുടെ സൂക്ഷ്മശരീരം സാധാരണയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഭൂതങ്ങളുടെ ചലനങ്ങൾക്കു വിധേയമാകുന്നു. സ്ഥൂലശരീരം വഴിപ്പെടുന്നു. പ്രവിഷ്ടഭൂതം യഥേഷ്ടം വിളയാടുന്നു. ചിലപ്പോൾ വളരെ പഴക്കമുള്ള കായ്കളേയും ചിലപ്പോൾ ഒരു സമയത്ത് പലസ്ഥലങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന കായ്കളേയും ചിലപ്പോൾ ഭാവിയായ കായ്കളേയും ചിലപ്പോൾ വളരെ ഗുഡങ്ങളായ കായ്കളേയും പററി ഇളക്കമുള്ള ആൾ പ്രസംഗിക്കാറുണ്ട്. ലോകം മുഴുവൻ പ്രതിധ്വനിക്കൊള്ളുന്നതും ഊയിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും സെവ്വിയയിലെ രാജാവിനേയും രാജ്ഞിയേയും കൊല്ലാൻ പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി മിസ്സസ് ബിച്ചൽ ഇളക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ആയ സംഗതികൾ വർത്തമാനക്കടലാസ്സുകളിൽ വായനക്കാർ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് കരുതി അവയെപ്പറ്റി വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. വെളിച്ചപ്പാടന്മാരും രം വിധത്തിൽ തന്നെയാണു ഭാവിയിായിട്ടുള്ളവകളെപ്പറ്റി പറയാറുള്ളത്. രം വിഷയത്തിൽ സാമത്വത്തെ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള വളരെ ജനങ്ങൾ യൂറോപ്പിലും അമ്മേരിക്കയിലും നമ്മുടെ ഇൻഡ്യയിലും ഉണ്ട്. യൂറോപ്പിൽ പണ്ട് രം വകക്കാർ നിദ്രയും നിഹനിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്ന് 'സാക്രട്ടീസി'ന്റെയും 'ജിൻഡിആക്കി'ന്റെയും ഉടന്തങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. രം വകക്കാർക്കാവശ്യമായിരിക്കുന്ന ശക്തി സാധാരണ മനുഷ്യക്ക് വളരെ അതുതകരമാണെങ്കിലും ആ

തമഗ്രാമത്തിൽ കരാളുടെ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ മറെറാകാളുടെ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളേക്കാൾ പട്ടകളാണെന്നുള്ള ഏകസംഗരിക്കാണ്ടതെന്നും അതുതന്നെ പകുതിപ്പെട്ടുപോകുന്നു. സൂക്ഷ്മശരീരത്തിന്റെ ഗ്രാമണശക്തിയും സ്ഥൂലശരീരസ്ഥങ്ങളായ ചക്ഷുഃശാഭി ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഗ്രാമണശക്തിയും ഏകദേശം സദൃശങ്ങൾ ആകുന്നു. ഒരു തരം മന്ദചലനങ്ങളെയാകുന്നു ശബ്ദങ്ങൾ എന്ന് ശ്രവണേന്ദ്രിയത്താൽ നാം അറിയുന്നത്. അവയേക്കാൾ വേഗതയുള്ള മറെറാരു തരം ചലനങ്ങളെയാകുന്നു വെളിച്ചം എന്ന നാം കണ്ണുകൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇവയേക്കാൾ തുലോം വേഗതയുള്ള വേറൊരൊരവിധം ചലനങ്ങളെയാകുന്നു വിദ്യുച്ഛക്തിയെന്ന് നാം പറയുന്നത്. അപ്രകാരംതന്നെ ദൃഢപടങ്ങളായ മറെറാരുതരം ചലനങ്ങളെയാകുന്നു സൂക്ഷ്മശരീരത്തിന്റെ സഹായത്താൽ നാം ഭൂതങ്ങൾ എന്നറിയുന്നത്.

ശരിയായി ശ്രുതി കൂട്ടിട്ടുള്ള വീണയുടെ ഒരു കമ്പിയെ പിടിച്ചു ഇളക്കിയാൽ അടുത്ത കമ്പികളിൽ കൂടി ചലനങ്ങൾ എങ്ങിനെ ഉത്ഭവിക്കുന്നുവോ, ലംബമാനമായ പാലത്തിന്മേൽ കൂടി നടക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം പട്ടാളക്കാർ കവാത്തിൽ സാവധാനപദസ്ത്രാസം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കാചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പാലത്തിന് കേടുവരാതെ എങ്ങിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരംതന്നെ ഭൂതങ്ങളിൽ ചലനത്തെയും ചലനാഭാവത്തെയും ഒരു മാന്ത്രികന് ചെയ്യാൻ കഴിയും. സമാനചലനങ്ങളാൽ ഭൂതചലനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ഭൂതചലനങ്ങളാൽ തടയുകയും ചെയ്തതെന്നയാകുന്നു മന്ത്രവാദത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. 'മന്ത്രവാദം' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി വിസ്തരിക്കുന്നതായാൽ, പരിഷ്കൃതവായനക്കാർ സാമാന്യം ദൃഷ്ടാദൃശം അസംബന്ധവും എന്ന തോന്നിപ്പോന്നിരിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രബന്ധം അതിദൃഷ്ടാദൃശമായി തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അനുഭവമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി മാത്രം പ്രസ്താവിച്ച് ഒരു ലേഖനത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. നാസ്തിക്യത്തിൽനിന്ന ആസ്തിക്യത്തിലേക്ക് എന്ന തിരിച്ചു വിട്ടതും ഒരു സംഭവം തന്നെയാകുന്നു.

കൊല്ലം ഹാണൂർ കോഴിക്കോട്ട് കേരളവിദ്യാശാലയിൽ ഒന്നാം എഫെ ക്ലാസിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ഞാൻ ഒരു ദിവസം കോളേജിൽ എത്തിയപ്പോൾ സമീപമായ ചാലപ്പാറ ദേശ

ത്ത് അന്ന ചാത്തുക്കുറുപ്പു എന്നൊരാൾ നടത്തിയിരുന്ന ഹോട്ടലിൽ താമസിച്ചു പഠിച്ചിരുന്ന ചില സ്നേഹിതന്മാരിൽനിന്നുതലേദിവസം രാത്രി മുഴുവൻ അവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് കല്ലേറുണ്ടായിരുന്നു എന്നും പുറത്ത് പറമ്പിലേക്ക് തുറക്കുന്ന ഒരു ജനാലയുടെ നേരെ ഇട്ടിരുന്ന മേശയിന്മേൽ കുത്തിയിരുന്ന ഒരു മേശവിളക്കു ഏറുകൊണ്ട് പൊട്ടി എന്നും അറിഞ്ഞു. സാധാരണയിൽ അധികം വിരതും പോക്കിരിത്തരവും കോഴിക്കാട്ടെ സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിന്റെ പ്രതീതിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് വല്ല പോക്കിരിക്കണ്ടനാരുടേയും തോന്നുവാസമായിരിക്കു് മെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചതും പറഞ്ഞതും. അന്നും കല്ലേറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതിലും വിശേഷമായി നിലത്തിന്റെ നിറപ്പിൽനിന്ന് ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങൾ തന്നത്താൻ നിലത്തേക്കു വീണിരുന്നുവെന്നും പിററന്നാൾ ഞാൻ കേട്ടു എന്നുതന്നെയല്ലാ മം സംഭവത്തിന്റെ കാരണത്തെ കണ്ടുപിടിക്കാനായി ചില യൂറോപ്യന്മാരും വളരെ പൊല്പിസകാരും മറ്റും സ്ഥലത്ത് എത്തിയിരുന്നുവെന്നും അവർ യാതൊരു വിധത്തിലും പ്രാകൃതനിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധല്ലാത്തതായ ഒരു കാരണത്തെ കല്പിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുംകൂടി ഞാൻകേട്ടു. പോക്കിരിക്കണ്ടനാറെപ്പറ്റിയുള്ള സംശയം അപ്പോൾ ആണു എന്നു വിട്ടത്. ഏതായാലും ഒന്നു ചെന്ന് കാണണമെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി. വൈകുന്നേരം അഞ്ചര മണിക്ക് ഞാനും എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ കെ. നാരായണൻനായർ ബി. എ. ടി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ മുതൽപേരും സ്ഥലത്ത് എത്തി. നേരം സന്ധ്യയായി തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ ആ വീട്ടിന്റെ കിഴക്കെ മിറത്ത് അല്പനേരം സംസാരിച്ചുനിന്നു. അവിടെ താമസിക്കുന്നതിൽ ഒരാൾ 'സൂക്ഷിക്കണം-കല്പവരാരായിത്തുടങ്ങി' എന്നും മറ്റും ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. 'ആട്ടെ അതതന്നെ ഒന്നു കാണണം' എന്നു ഞങ്ങളിൽ നാരായണൻനായർ മറുപടി പറഞ്ഞു. രണ്ട് നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നാരായണൻനായരുടെ റെറുകയിൽത്തന്നെ ഒരു ചെറിയ കല്ല് വന്നുവീണു. അന്നത്തെ ഒന്നാമത്തെ കല്ല് അതുതന്നെയായിരുന്നു. പിന്നെ അധികം താമസമുണ്ടായില്ല. ഞങ്ങളുടെ നാലുഭാഗത്ത് കൂടിയും പലതരം കല്പകൾ ഭവനത്തിന്മേൽ വിഴുവാൻതുടങ്ങി. കല്പകളുടെ പുറപ്പാട് തുടങ്ങിയപ്പോൾ പൂത്ത

നില്പാൻ തരമില്ലാതെയായി ഞങ്ങൾ അകത്തേക്കു കടന്ന വാതിൽ സാക്ഷ്യമിട്ടു. വാതലിനോടചേർന്ന അതിന്മേൽ ചാരിയായൊരു ഞാൻ നിന്നിരുന്നത്. പൂർണ്ണമായും വാതലുകളിനേയും ചുറ്റിനേയും കല്ലുകൾ അനന്തമായി വീണിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരു അനന്തത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അകത്ത് നില്ക്കുമ്പോൾ എന്റെ വലത്തേ കാതിന്മേൽ തൊട്ടും തൊടാതെയും “പൂ” എന്നൊരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി എന്തൊരു ഒരു സാധനം മോളിൽനിന്നു എന്റെ കാൽക്കൽ വന്നുവീണു. അതിശയത്തോടുകൂടി കുനിഞ്ഞ് അതിനെ എടുത്ത നോക്കുമ്പോൾ അത് മറ്റൊന്നുമല്ല. നിലം ഉരച്ചിരുന്ന കല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ ചാരി നിന്നിരുന്ന വാതലിന്റെ പടിപ്പാത്ത ഇരുന്നിരുന്നതും വീട്ടുകാർ എടുത്ത് താഴത്ത് വക്കാൻ വിട്ടുപോയതും ആണ്. ആ കല്ലു യാതൊരാളും തൊടുകയോ കാണുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് നിർദ്വന്ദ്യമാണ്. അധികം താമസിക്കാതെ ഞങ്ങൾ മടങ്ങി ആ പറമ്പിലും ചുറ്റുമുള്ള പറമ്പുകളിലും ചുറ്റിനടന്നുനോക്കി. അവിടെ എങ്ങും യാതൊരുവനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചാത്തന്റെ ഉപദ്രവത്തെ എന്ന് എല്ലാവരും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പിറ്റേന്നാൾ രാവിലെ എട്ടുമണി വണ്ടിക്കുതന്നെ ചാത്തുക്കുറുപ്പു ചന്ദ്ര എഴുത്തശ്ശനെ കാണാൻപൊന്നാനിക്കുവെച്ചായി മൂന്നരമണി വണ്ടിക്കു ചില ചക്രങ്ങളും എന്തൊരു ചിലവികൃതാക്ഷരങ്ങളും എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു കാലക്കുപ്പത്തോടുകൂടി മടങ്ങി എത്തി. കാലക്കുപ്പണം ആചീടിന്റെ ഒരു തൂണിന്മേൽ കെട്ടി അതിന്മേൽ എട്ടു പത്ത് അടി അടിച്ചു. അന്നു മുതൽ കല്ലേറും നിന്നു. അന്നു മുതൽ കുട്ടിച്ചാത്തനിൽ എനിക്കു വിശ്വാസവും ജനിച്ചു. അന്നു മുതൽതന്നെ ചെപ്പിടിവിദ്യക്കാർ നേരം പോക്കായിട്ടല്ല താഴെ പറയും പ്രകാരം പാടാറുള്ളത് എന്നും എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി.

“കാടിവാടാകുട്ടിച്ചാത്ത

ഇന്നുതന്നെടുക്കുംപിറട്ടുക്കുംഉതവിശെയുത്താൻ

കാടിവാടാകുട്ടിച്ചാത്താ”.

എന്നു പുത്തേഴുത്ത ഗോവിന്ദമേനോൻ.

രാധാകൃഷ്ണയോഗം.

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

പുണ്യവദനപാതകാകംപുണ്യവേദാലയേന്ദ്രൻ
പുണ്യമേരുകഥയെല്ലാംവെണ്ണമാണല്ലോ
പത്തവതാരത്തിലുംവെച്ചുത്തമകൃഷ്ണാവതാരം
സത്തരാകുമനീന്ദ്രാർക്കംചിത്തരംഗസ്ഥം
ഭാഗകന്ത്യാസുതൻവേദവ്യാസനാമോമുനിശ്രേഷ്ഠൻ
വേശലമാകൃഷ്ണചീലപേശിനാനേനം
കണ്ണനണ്ണിക്കിടാവോരോവണ്ണമായ്ചെയ്തവയ്ക്കുള്ള
വണ്ണനത്തിൽക്കൊതിക്കാത്തകണ്ണമാർക്കുള്ള
ചട്ടമാക്കണ്ണനാമണ്ണിക്കട്ടനുള്ളകളികേൾപ്പാൻ
കട്ടമേതൻചെവിചെല്ലാപ്പൊട്ടനേപൊട്ടൻ
അപ്പടിയ്ക്കുരസിപ്പിയ്ക്കുംചിലുരുഷകിടാവിൻ
അതുതമാംകഥയൊന്നിനല്ലമോതുന്നേൻ —

നന്ദഗോപൻകണ്ണനണ്ണിനന്ദനനേയൊരുനാളിൽ
നന്ദിയോടന്തിനേരംകാലനിയാററികൾ
ആത്തമോദംമേല്ക്കഴുകിച്ചാസ്ഥയോടേതുടപ്പിച്ചു
പേർത്തമോമൽത്തരുമുടിയുത്തുകെട്ടിച്ചു
കാതിലാടുംകണ്ഡലങ്ങൾജാതിയായിക്കഴുത്തികൾ
മാതിരിയ്ക്കു പുലിനഖംമോതിരംമാല
കങ്കണകൈകളിൽനല്ലകിങ്കിണിക്കട്ടരക്കെട്ടിൽ
ഭാഗിയേറാതുകാലിലിങ്ങിനെയെല്ലാം
കട്ടികൾക്കൊത്തൊരുമോടിമട്ടിലായിട്ടണിയിച്ചു
പെട്ടിടാകൗതുകമുള്ളിൽത്തട്ടിടംവണ്ണാ

* ബ്രഹ്മകൈവർത്ത പുരാണത്തിൽ വിസ്തരിച്ചിട്ടുള്ളതും അഷ്ടപദിയിൽ
“മേഘൈർമുദ്രമംബരം” എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കഥ
യാകുന്നു.

ആക്കിടാവിനാഴകോരംനോക്കിനോക്കിരസിച്ചുച്ഛൻ
 ഭാഗ്യവാനൊട്ടിടനിന്നാൻയോഗ്യനാന്നന്ദൻ
 പയ്യനാംകണ്ണനേപ്പിന്നെക്കയ്യിലാമ്മാറെടുത്തച്ഛൻ
 പയ്യിണങ്ങു-ഗൃഹനോക്കിപ്പയ്യവേചോന്നാൻ
 നന്ദനോരോന്നരചെയ്തുന്നന്ദനനേച്ചിരിപ്പിച്ചും
 അന്നദികാനനത്തുടെന്ദനമായ്പ്പോന്നു-

അതുചൊഴുതെന്നോരോമിച്ചതുപോലെനടക്കാഞ്ഞത
 പുതുമുക്തിവണ്ണൻകരഞ്ഞിതുമുകുന്ദൻ
 ഇടയ്ക്കിടക്കയ്ക്കുംകാലുംകടഞ്ഞിടഞ്ഞയ്ക്കോകയ്ക്കും
 ഇടനെഞ്ഞുചൊട്ടിക്കുട്ടിയുടൻകരഞ്ഞു
 നിറുത്തിയാൽനിൽക്കാതോരംവെറുത്തിടുംവണ്ണമുണ്ണി
 പരന്നോരക്കാട്ടിൽത്തൊള്ളതുറന്നുകേണാൻ
 'കരയരുതരുതുണ്ണിപെരിയൊരുപാപ്പംതരാം
 തരമാടുവെണ്ണപാലുംതരുവനിഞ്ഞാൻ
 കടഞ്ഞെന്തിക്കരയുന്നതുടനമ്മമുലതരം
 വിടയല്ലേകട്ടാകൊച്ചുചിടുകുന്നല്ലേ'
 പലതരമേവമച്ഛൻവിലക്കുവാൻപറഞ്ഞിട്ടും
 ഫലമില്ലാനിലവിളിനിലച്ചതില്ലാ
 'എന്തിതയ്ക്കോനിലവിളിപന്തിയല്ലാഭുക്തങ്ങൾ
 അന്തിനേരംബാധിച്ചിതോചിന്തിയാതെന്നോ?
 അമ്മവേണ്ടെന്നുരച്ചിട്ടുചിമ്മകനേക്കൊണ്ടുപോന്നേൻ
 ഇമ്മട്ടങ്ങുകൊണ്ടുചെന്നാൽപെണ്മണികേഴും'
 അന്തരംഗത്തിലീവണ്ണമന്തമാവിചാരത്താൽ
 അന്ധകാരപ്പുറപ്പാടിലന്ധനായ്നന്ദൻ
 ഭാഗ്യമല്ലൊഴോവാമുൽക്കടരാക്ഷസിപൊരാ
 മക്കളേപ്പോലുമോകാറിൻതികലായ്വാനിൽ
 നീലമേഘങ്ങളാർക്കോബാലമായാപ്രയോഗത്താൽ
 ചാലവേവൻമറവെന്നപോലെയായ്ലപാന്തം
 കൂറനാറിൻകരവൃക്ഷമോരമാടംപ്രകാരത്തിൽ
 ചിററമോടേമഹാലോകാദിചെച്ചതീ

കണ്ഠാസ്ത്രംപിളർന്നീടംവണ്ണമുള്ളോരിടിവെട്ടി
 കണ്ഠനക്ഷത്രീലേന്തിടുന്നണ്ണനംഞെട്ടി
 കണ്ഠാണ്ടംമഞ്ഞളിക്കുംവണ്ണമുള്ളോരിടിമിന്നൽ
 തിണ്ണമുണ്ടായ്ഭയംതോന്നുംവണ്ണമേവീണ്ടും
 കാട്ടിൽവെച്ചുന്നിനേരത്തിമട്ടിലുണ്ടാമിളക്കത്തിൽ
 ഞെട്ടിയേറാകരഞ്ഞാനാക്കട്ടിയാംകണ്ണൻ
 അതുതമെപ്പാഴേവാനിലുൾപ്പെടുംമിന്നൽമാഞ്ഞാലും
 നില്പതായ്ക്കുണ്ടുചോൽനന്ദൻനൽപ്രഭാപൂരം
 ഇന്നിതൊന്നന്നിഹവീണ്ടുമൊന്നിവൻനോക്കീടുന്നേരം
 മുന്നിലാമ്മാറുടൻകണ്ടുതനപിയാംവേഷം
 നന്ദിയേറുപ്പുഷഭാനനന്ദിനിരാധയാംഗോപി
 മുന്നിലെത്തുന്നതായ്ക്കണ്ടാനെന്നിതേയുള്ളു
 കാട്ടിലേവംകയൽക്കണ്ണാൾകൂട്ടിനണ്ടായതുമൂലം
 കട്ടിഹനന്ദനാശപാസംകിട്ടിയന്നേരം
 'എന്തിനൊരാധികേപാത്താൽപന്തിയല്ലാത്തൊരീശ്വരോഷം
 അന്തികത്തിപ്പൊൻവീവനതെന്തിതാശ്ചയ്തും
 ഇക്കരയ്ക്കണ്ണനേനീകയ്ക്കലമ്പോടെടുത്താലും
 ഉൽക്കടമാംനിലവിളിനിൽക്കുമേയെന്നാൽ
 ഉടിടംകാരിടിമിന്നൽധാടിയോടീവകയെല്ലാം
 കൂടിയരാത്രിയിൽക്കാട്ടിൽപ്പേടിയാവില്ലേ?
 രാത്രിയായാതെയുംചാരഗാത്രികണ്ണനണ്ടുപണ്ടേ
 ഇത്രയുണ്ടീഷണമായാലെത്രപേടിയ്ക്കും
 ഏറ്റവുമേയടുത്താത്തിമാറ്റിയാലുംശുഭശീലേ
 പോറ്റിദേവൻതന്നെയുംഭട്ടനൊരിമേൽക്കണ്ണൻ
 മുന്നിൽമന്ദംനടക്കാംഞാൻപിന്നിൽനീപോരികമ്പാലേ
 ഉണ്ണിയ്ക്കുമെടുത്തുകൊണ്ടുണ്ണിമാൻകണ്ണി'
 ഇങ്ങിനേനന്ദനോരുമ്പോളിംഗിതപ്പഞ്ചരിയോടെ
 അങ്ങിനെതന്നെയെന്നാൾതനപംഗിയാംരാധ
 രാധതൻകയ്യിലാഞ്ചാലശ്രീധരനേക്കൊടുത്തപ്പോൾ
 ബാധതീർന്നുകരയാതായ്മാധവൻചിത്രം

നന്ദിയോടങ്ങുടൻ നന്ദൻമുന്നിലായി നടകൊണ്ടാൻ
 പിന്നിലുള്ളകഥയല്ലോപിന്നെയൊഴുത്തും.
 കട്ടിയേത്തന്നുടെകയ്യിൽക്കിട്ടിയപ്പോളു വരക്കുള്ളിൽ
 തൂങ്ങിയായ് തന്നുടെ മായാസ്രഷ്ടിസാഫലമായ്
 ഈവിധംകാറ്റുകാർമ്മിന്നൽഭൂചിരയ്ക്കു ചിടിയല്ലാം
 ദേവിയൊരാധരൻ മായക്കൈവിരുതത്രേ
 ശക്തിയേറുംചഞ്ചമമാശക്തികളിൽവെച്ചുരാധ
 മുക്തിദനാംശ്രീകൃഷ്ണൻറശക്തിയാണല്ലോ
 അന്നരാധാകൃഷ്ണയാഗമെന്നൊചാല്പംശുഭയോഗം
 മുന്നമേനിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതേവേണ്ട
 ആയതിന്നായഹോരാധയായതിങ്ങുമൊശക്തി
 മായചിന്നിച്ചവയാണെന്നായ ചിഹ്നങ്ങൾ
 മുന്നമേനാമദർചാല്പാൽ നന്ദഗോപനിപരതൻ
 ഉന്നതപദറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുകേൾപ്പേണ്ട
 രണ്ടുവയസ്സിന്റെപ്രായക്കൊണ്ടുവാഴുംശ്രീകൃഷ്ണനേ
 രണ്ടുകൈകൊണ്ടുറുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുടൻരാധ
 മെല്ലെമെല്ലെന്നടക്കുമ്പാറതെല്ലനേരമനങ്ങാതേ
 മല്ലനേത്രൻകിടന്നാനാവല്ലവബാലൻ
 അഞ്ചുപത്തങ്ങടിവച്ചാച്ചഞ്ചലാക്ഷീനടന്നാരേ
 വഞ്ചനാമാനുഷനില്ലാചഞ്ചലമ്മുകയ്യിൽ
 മായയാമെന്നെയുംകൂടിമായയാലേമയക്കുന്നോ
 ആയർക്കോൻപൈതലെന്നായിട്ടായവരനിന്നാറം
 ഇങ്ങുകയ്യിൽ കിടാവില്ലാഞ്ഞങ്ങുമിങ്ങുടൻതന്നെ
 മംഗലമൃത്തിയെത്തേടിമംഗലഗാത്രി
 കൊണ്ടൽനേർവണ്ണനയെങ്ങുകണ്ടതില്ലത്തത്തോടും
 കണ്ണിതംപൂണ്ടിതുരാധകണ്ടിവാർകേശി
 സ്വപ്രഭാവത്തോടുംപിന്നെ ചിൽപ്രകാശാത്മികയായി
 ക്ഷിപ്രമാരാധകണ്ണിട്ടാളപ്രദേശത്തിൽ
 മായയൊരാധയുല്പാദമായയികൽഭൂമിച്ചാലും
 ആയതുന്തീൻവരക്കണ്ടായായതാനന്ദം

ചുറ്റുമ്പല്ലിലവള്ളിച്ചുറ്റുമുള്ളാപ്പഴവക്കിൽ
 ഏറമാശ്വത്ഥായൈനേതാമാനമുണ്ടായി
 ഉണ്മയിൽപ്പല്ലിലക്കാട്ടിൽകണ്മയക്കംപ്രകാശത്തിൽ
 പൊന്നണിമണ്ഡപംകണ്ടാറപെണ്ണമണിമുനിൽ
 ആയതിന്നുനടക്കായിട്ടായതാക്കിമണികണ്ടാറ
 ആയർകലപ്പരുമാളാമായവനേയും
 വെണ്ണപോലെയെടുത്തുള്ളോരണ്ണനയംസമീപത്തിൽ
 കണ്ണടയ്ക്കുതടൻകണ്ടാറകണ്ണനാടൊപ്പം
 ഇപ്പടികണ്ടാറാക്കാഴ്ചയ്ക്കുതമാമൊരുമാറം
 ഉല്ലാക്കിമണികണ്ടാളപ്പൊഴേതന്നെ
 പൊന്നണിമണ്ഡപത്തിൽവെണ്മയേറുന്നിതല്ല
 നന്മയിൽക്കണ്ടിതുസാക്ഷാൽ ചിന്മയരൂപം
 ശേഷശായിഭഗവാൻറവോന്നെത്തു ചുകൾത്തണ്ട
 ഈ പലിപ്പത്രവൈകുണ്ഠമാഷമുണ്ടല്ലാം
 ബ്രഹ്മദേവനടുത്തുണ്ടുബ്രഹ്മമാഷമുഴക്കുന്നു
 ബ്രഹ്മകല്പർസനകാദിബ്രഹ്മജനമാരും
 നാരദനാഭാദിത്തന്ത്രോപോതകണ്ടുചിരയ്ക്കുന്നു
 നീലജാക്കൻകടാക്കിയ്ക്കുന്നെരമാശ്വത്ഥം
 ഒത്തുവെച്ചോരുവൈകുണ്ഠപത്തനമാമവിടത്തിൽ
 സതപമൃത്തിയ്ക്കുതത്തത്തിസതപരംരാധ
 “ബ്രഹ്മദേവഭവാനുനന്നമൊടത്ഥി പൂതിൻവണ്ണം
 എന്തമാശക്തിയേക്കാക്കുകെമിഴിച്ചാലും”
 എന്നിവണ്ണംജഗന്നാഥൻചെന്തിടംരാധയേക്കാട്ടി
 ചെന്നുടൻനാനുവൻരാധാവന്ദനംചെയ്തു
 താമരപ്പൂങ്കുർചിന്നപ്രഭഭക്തിപ്രസാദാദ്
 കാമിതന്നെപ്പുകിയകൃഷ്ണസപാമിയോടോതി
 “കണ്ടുത്താൻകണ്ടുത്താൻനാഥകണ്ടുവിനായയേസപാമി
 വീണ്ടുമേപൂണ്ണസന്തോഷംപൂണ്ടുഗോവിന്ദ
 എങ്കിലൊന്നുണ്ടെന്നത്തിപ്പാൻതങ്കിടംവാർകുറിവോടെ
 മകയാംരാധയേവേൾക്കുചകുജനാഭ

ചാലവേളിക്രിയവേണ്ടുപോലെയെല്ലാം നടത്തിപ്പാൻ
കാലവുണന്നിതാകാലകാലനംവന്നു

ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൂടി ടിങ്ങുകമംതുടങ്ങട്ടേ
മംഗലമാംക്രിയയ്ക്കേകകിങ്ങനവാദം”

ഇപ്രകാരംവിധികേൾപ്പിച്ചപ്പൊഴെ “നാൽനടക്കട്ടേ
ക്കിപ്ര” മെന്നങ്ങരൾചെയ്തു ചിത്പുമാനകൃഷ്ണൻ

പണ്ടുഗൗരീവിവാഹത്തിൽകണ്ടകമക്രമംപോലേ
വേണ്ടവേളിക്രിയാലോചനംവിണ്ടുമുണ്ടായി

ബ്രഹ്മനുംമക്കളുമാണീബ്രഹ്മവേളിക്രിയയ്ക്കെല്ലാം
കമശുദ്ധിയ്ക്കിതിൽപ്പാരന്നനയെത്തുള്ള

പത്തുപത്തിൽപ്പെരക്കിട്ടുപത്തുവട്ടംപരത്തിടം
പത്തിയുള്ളോനിനിച്ചെയ്യസത്തിനുംസാക്ഷി

മെത്തയായ്നിന്നിടംഭോഗസത്തമൻമുപ്പരീപുത്തം
വിസ്തരിപ്പാൻപുറപ്പെട്ടാലത്തുമോ ആവോ?

ഞങ്ങളുണ്ടോവിചാരിച്ചാലങ്ങവക്കുകടിയ്ക്കുന്നു
മംഗളമെന്നിത്രമാത്രംമംഗളചൊല്ലാം

വേളിതിന്തുക്രിയയ്ക്കുള്ളോരാളിതിൽപ്പെട്ടവർപോയി
വേളിശേഷക്രിയയുമെന്നാളിലേചെയ്തു

മണ്ഡപവുമണീജാലമണ്ഡലവുമുടൻമാഞ്ഞു
തിണ്ണമാറിൻകരക്കാടവണ്ണമേറിനൂ

ബാലകൃഷ്ണൻയുവാവായിബാലയാംരാധയുമായി
ലീലയാടീയമനതൻവേലയിൽത്തന്നെ

കാമശാസ്ത്രപ്രയോഗത്തിൽകേമമോരോമനോധമം
കാമിനിരാധയുക്തൃഷ്ണസപാമിയുംകാട്ടി

രാധനാണിയ്ക്കിലുംമല്ലേമാധവൻകൗശലംചൊല്ലി
സാധുബിംബാധരത്തിൻറസപാദനോക്കീടം

മാർമുറുകെത്തുട്ടുവീടുംപോർമുലകൾപുണർന്നീടം
നേർമുഖംകാട്ടിടാഞ്ഞാലുംകാർമുകിൽവണ്ണൻ

പട്ടുച്ചേലയിൽത്തക്കംകിട്ടുമ്പോൾപ്രിയൻമല്ലേ
തൊട്ടുപോയാലുടനേകൈതട്ടുമേരാധ

ഈവിധംകൃഷ്ണനാരായണദേവിയുംകാമയുദ്ധത്തിൽ
 കൈവാശേഷപ്രയോഗിച്ചിട്ടാവിപിനത്തിൽ
 ഇക്രമത്തിന്റെമേൽവേണ്ടുന്നക്രമവുംസത്തോടെ
 ശിക്ഷയിൽച്ചെൽക്കൊടുക്കുകയിൽപ്പിന്നെ
 ഹൃദ്യവല്ലഭഗുഹംപുഷ്പവല്ലഭവല്ലഭവല്ലഭം
 മുല്ലബാണപ്പടവെട്ടീനല്ലരിൻവണ്ണം
 കാർമുടിപ്പെട്ടിഴിഞ്ഞിട്ടുംനീർമുഖത്തുപൊടിഞ്ഞിട്ടും
 പോർമുഖക്കുന്ദലത്തിട്ടുംപോർമുടിത്തപ്പോൾ
 പട്ടുപേലകിഴിഞ്ഞിട്ടുംപട്ടുപൂമേയ്തളന്നിട്ടും
 മട്ടുമാറിപ്പരംകാണപ്പട്ടുപോൽരാധ
 കൈതവമാനുഷനേവചെയ്തകൃത്യംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 ചൈതന്യലായ് നിന്നിതുപൂണ്ണചൈതന്യമുത്തി
 രാധയുചൊന്നതിൻവണ്ണംബാധതാൽത്തണ്ണിയേമെല്ലെ
 താതപാശപത്തിലെത്തിച്ചുജാതവാത്സല്യം-
 പുണ്യമാമീയൊരു "രാധാകൃഷ്ണയോഗം" കഥകേട്ടാൽ
 പിന്നെയൊന്നുപറയാനില്ലെന്നുമാനദം.

ലളിത.*

നേരം അല്പരാത്രി ആണ്. ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിൽ ഉള്ള
 ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഈ സമയത്തു പൂണ്ണമായ നിശ്ശബ്ദത എങ്ങും വ്യാ
 പിച്ചിരിക്കുന്നു. മേഘങ്ങളാൽ അന്ധാധമായി ശോഭയമാനമായി
 റിക്കുന്ന ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ ചന്ദ്രൻ അതിധാവള്യത്തോടുകൂടി
 പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഗ്രാമത്തിന് ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിലേ മറ്റു
 ഗ്രാമങ്ങൾക്കുള്ളതിൽ നിന്നു ഒരു വിശിഷ്ടത എന്തെന്നാൽ, അതി
 ലെ നിവാസികൾ വളരെ ധനികന്മാരാണെന്നുള്ള ഒരു സംഗതി
 മാത്രമാണ്. മറ്റു ഗ്രാമങ്ങളേപ്പോലെ ഇതും മൂന്നായി വിഭജിച്ച്

* ദരിദ്രീയ മാന്ദിക്യത്തിന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

ഒരു ഭാഗത്ത് ബ്രാഹ്മണരും, ഒന്നിൽ ശൂദ്രരും, കുറെ അകലെ ആയി അസംഖ്യം കുടിലുകളാൽ നിബിഡമായ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് പായരും, നിവസിച്ചിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരാൽ അധിവസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാഗത്തുള്ള ഭവനങ്ങൾ, മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുള്ളവയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ മഹത്തരങ്ങളെന്ന് നിസ്സംശയം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം ശുചിയുള്ളവയും വിശാലമായവയും ആണ്. വിശിഷ്ട പ്രധാനികളായ കൊഴുവന്മാരുടേയും പണം കടം കൊടുക്കുന്നവരുടേയും വാസ നിലയങ്ങൾ വെള്ളയിട്ട്, ചായമടിച്ചും വാണീസ്സുതേച്ചും പുതിയമാതിരിയിൽ പണിചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ സമീപസ്ഥങ്ങളായ നീച ഭവനങ്ങളുടേമേൽ അവയ്ക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠ നിഷ്പ്രയാസം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഈ ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ദിവ്യമായ ശാന്തത എങ്ങും പ്രചരിക്കുന്നു. പറയനാർ മുതലായ ഫീനജാതിക്കാരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് വളരെ ദൂരെ നില്ക്കുന്ന ആൽപ്പക്ഷങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ രാത്രിതോറുമുള്ള സദ്യയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാവലിന്റെ ശബ്ദമല്ലാതെ മറ്റു പക്ഷികളുടെ കച്ചയാകട്ടെ, തോട്ടങ്ങളിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിലെ ഇലകളുടെ ചലന ശബ്ദമാകട്ടെ, ഒന്നും തന്നെ ആ രാത്രിയിലെ ദിവ്യശാന്തതയെ ബാധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മകണ്ണങ്ങൾക്ക് മറ്റു ശബ്ദങ്ങൾ ആ ദിവ്യമായ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭേദിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. എന്നെന്നാൽ വളരെ ദൂരത്തായി ഒരു കാളമണിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

അതിദൂരത്തിൽ കേട്ട മണിയുടെ കിലുക്കം ക്രമേണ സമീപിച്ചു നല്ലപോലെ കേട്ടുതുടങ്ങി. പക്ഷേ അതു ദൂരത്തുള്ള അമ്പലത്തിൽ റിവേദിക്കുന്നതിനായി ധാന്യങ്ങളും പാലും കൊണ്ടുപോകുന്ന വൈരാഗിയുടെ ചുമലിൽ വാമിച്ചിരിക്കുന്ന കാവിടിയിൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള മണികളുടെ കിലുക്കമായിരിക്കാം. അഥവാ അത് — ക! ഇപ്പോൾ സംശയനിവർത്തിവന്നു. വക്ത്രമായ പാതയിൽ കൂടി ഒരു വണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. സാധാരണയായി ഈ പ്രദേശത്തു കാണുന്നവയായ അധികം കിടക്കമുള്ള വണ്ടികളേക്കാൾ ഇതു എത്രയോ നല്ലതായി തോന്നുന്നു. കഴുത്തിനു ചുറ്റും മണി കെട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയും സാവധാനമായി നടക്കുന്നവയും ആയ കാളകളാൽ വലിക്കപ്പെടുന്ന ഈ വാഹനത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ നാട്ടുപുറത്തു കണ്ടു

ന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണ് ട്രഷിഗോചരമാകുന്നത്. മണൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തെരുവീഥിയിൽ കൂടി നിലം കുഴിയത്തക്കവണ്ണം വലിച്ചും ഇരുപുറത്തും പൊടി പറപ്പിച്ചും ഉള്ള ഗതിയാകയാൽ അകത്തിരുന്നിരുന്ന ആളുകളെ തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം വണ്ടി.സമീപത്തു എത്തുന്നതിന്നു കരേന്തരം വേണ്ടിവന്നു. ചാട്ടയെ കൂടക്കൂടെ പൊക്കി അടിച്ചും വാലിനെ പിടിച്ചു ചുറ്റിയും വേഗത്തിൽ കാളകളെ ഓടിക്കുന്നതിന്നു ഉത്സാഹിക്കുന്ന വണ്ടിക്കാരനെ കൂടാതെ ആ വണ്ടിയിൽ രണ്ടാളുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു ആൺകുട്ടിയും ഒരു പെൺകുട്ടിയും ആയിരുന്നു അകത്തിരുന്നവർ.

വണ്ടി അരിവേഗത്തിൽ ഓടി ഒരു വലിയ ബ്രാഹ്മണ ഭവനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു. മുൻപിലും പിറകിലുമായി നടന്നു വണ്ടിക്കാരനോടു ചേർന്നു മുളിപ്പാട്ടും പാടി വന്നിരുന്ന രണ്ടു ഭൃത്യന്മാർ വേഗത്തിൽ ചെന്നു വണ്ടിയുടെ വാതലിനെ മറച്ചിരുന്ന തിരശ്ശീലയെ മാറ്റി. പന്ത്രണ്ടിൽ അധികം വയസ്സില്ലാതിരുന്ന ആൺകുട്ടി ആദ്യം ഇറങ്ങി. പെൺകുട്ടിയും പിന്നാലെ പുറത്തുവന്നു. അവളുടെ ആകൃതിയിലും ലക്ഷണങ്ങളിലും ആൺകുട്ടിയോടു അരിസാമ്യമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവർ അടുത്ത സംബന്ധികൾ ആയിരുന്നിരിക്കാം. അഥവാ സഹോദര സഹോദരിമാർ എന്നും വന്നേക്കാം. അതിധാവളം കലൻ ചന്ദ്രികയിൽ നിന്നപ്പോൾ അവൾ എത്ര മനോഹരമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു! വയസ്സ് പതിനാലിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രായത്തിലുള്ള ആളുകൾക്ക് സാധാരണയായ ഒരു ഭുവഭാവം അവളുടെ കോമളമായ മുഖത്തു സ്പർശിച്ചിരുന്നു. എന്നാലും അത് ചന്ദ്രബിംബം സമാനമായ ആനനകാന്തിയെ ഒട്ടും കുറച്ചിരുന്നില്ല. ആഭരണങ്ങൾ ഒന്നും അണിയാതെ വസ്ത്രങ്ങളാൽ മാത്രം ദേഹത്തെ മറച്ചിരുന്ന ആ സ്ത്രീരത്നത്തെ കണ്ടാൽ ഇഹലോകജാതമായ ഒരു സ്വപ്നാലയം ആരും വിചാരിക്കുകയില്ല. നേരേ മറിച്ചു, ഒരു ദേവതാവിശേഷം തന്നെയാണെന്നു ശങ്കിക്കാറിടയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കുപ്പാടെ നോക്കിയാൽ, ഇവൾ, നാം നമ്മുടെ ജീവകാലത്തിൽ അച്ഛാച്ഛായിക്കാണുന്നവയും ഒരിക്കൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പ്രതിച്ഛായ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി പതിയുന്നവയും ആയ ദിവ്യവ്രത പങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും വണ്ടിയിൽ നിന്നിറ

ങ്ങിയ ഉടൻ തന്നെ വണ്ടി നിശ്ശബ്ദമായി തിരിച്ചുപോകയും അവർ പടിവാതുകലേക്കു വരികയും ചെയ്തു. “കട്ടി കതകിനു മുട്ടാത്തതെന്ത്? രാത്രിമുഴുവനും നാം ഇവിടെനിന്നു മഞ്ഞുകൊള്ളണമോ” എന്നു കണ്ണാനന്ദമായ ഒരു സ്വരത്തിൽ അവൾ ചോദിച്ചതിനുത്തരമായി “ലളിതേ, ധൃതിപ്പെടാതിരിക്കൂ, ഞാൻ ക്ഷണത്തിൽ വാതുകൽ തട്ടാം. ഈ മൗനം എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. നമ്മെ അകത്തേയ്ക്കു വിളിക്കുന്നതിന്ന് ആരും ഉണർന്നിരിക്കുന്നില്ലല്ലോ” എന്നു അസ്വാസ്വദ്യത്തോടെ പറഞ്ഞും കൊണ്ട് ആ ബാലൻ വാതലിൽ തട്ടിവിളിച്ചു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആ ഭവനത്തിനകത്തുള്ള വിശേഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ആരാജ്ഞതന്നു. ദുഃഖത്തിന്റേയും മൗനത്തിന്റേയും ലക്ഷണങ്ങൾ തന്നെയാണ് അവിടെ എല്ലായിടത്തും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. അവിടെ ഉള്ള ഏറ്റവും വിശാലമായ ഒരു മുറിയിൽ വിലപിടിച്ച് ഒരു കിടക്ക നിലത്തു വിരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഏകദേശം ഇരുപതു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു പുരുഷനെ കിടത്തിയിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ ചുറ്റും ദുഃഖം കലർന്നു അശ്രുധാരയാൽ അടയാളപ്പെട്ടും ഉള്ള മുഖങ്ങളോടു കൂടി സംബന്ധികളായ പത്തിരപതാളുകൾ ഇരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്ക് വരാൻ പോകുന്ന ഒരു വലുതായ ദുഃഖത്തിന്റെ ഹായ കണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും അവസ്ഥാ ഭേദങ്ങളെല്ലാം ഭൂതാക്കി ഇടകലർന്നിരിക്കുകയാണ്. കുടുംബത്തിലെ നിധിയായ ആൾ ഇതാ മരണശയ്യയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ തലയ്ക്കൽ ഇരുന്നു നിത്യമായി തങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തു കളയപ്പെടുവാൻ പോകുന്ന പ്രിയപുത്രനു വേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നു. യുവാവ് ഇപ്പോൾ നോഡമില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ജാഗ്രത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന സമയം, മൂന്നുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ചെയ്ത വിവാഹാനന്തരം അഞ്ചോ ആറോ പ്രാവശ്യം മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ള ബാലികയായ തന്റെ ഭാര്യയെ അന്വേഷിച്ചു. പിതൃഭവനത്തിൽ താമസിച്ചുവന്ന ആ ബാലികയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന്ന് ആളു അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഭാര്യപുനമ്മമാർ അവളുടെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കതകിൽ തട്ടിയശബ്ദം രോഗി കിടന്ന മുറിയുടെ നിശ്ശബ്ദത

യെ ലംഘിച്ചു ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് “ലളിത വന്നു ചേർന്നല്ലോ” എന്നു സാവധാനത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. തന്റെ പ്രാണവല്ലഭയുടെ നാമോച്ചാരണത്തിൽ മുതപ്രായനായ യുവാവ് തന്റെ കണ്ണുകളെ ആഗ്രഹസമേതം മിഴിച്ചു എല്ലായിടത്തും നോക്കി. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ രണ്ടുമൂന്നുപേർ ബലാപ്തർ ചെന്നു പടിചാൽ തുറന്നു ലളിതയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. വാതുക്കൽ നിന്നിരുന്ന സമയത്തുതന്നെ ലളിതയുടെ മനസ്സിൽ ചില സംശയങ്ങൾ ജനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ നല്ല വെളിച്ചം ഇല്ലാതെ മങ്ങൽപൂണ്ടുകിടന്ന ഭവനത്തിൽ കടന്ന ഉടൻ സംശയങ്ങൾ വലുതായി അവളെ പീഡിപ്പിക്കുകയും, അറിവുചമ്പിയമായ ദുഃഖം അവളുടെ മനസ്സിൽ കടന്നു കൂടുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുമൂന്നു ടി നടന്ന് മുൻപോട്ടു ചെന്നു അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളെ കണ്ട മാത്രയിൽ അവൾ വളരെ വിവശയായിത്തീർന്നു. കുറച്ചുകൂടെ മുൻപോട്ടു വന്നപ്പോൾ മരിക്കാറായി കിടന്നിരുന്ന തന്റെ പ്രിയഭർത്താവിനെയും അവൾ കണ്ടു. ഹാ! ഹാ! ഈ അവസരത്തിൽ അവൾക്കുണ്ടായ പാരവശ്യത്തേയും നിരാശയേയും ദുഃഖത്തേയും ആർ വിവരിക്കാൻ കഴിയും! എല്ലാവരാരും സസന്തോഷം സല്ലരിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടു കൂടെയാണ് അവൾ ഭർത്താവനത്തിലേക്കു തിരിച്ചത്. പെട്ടെന്നു തന്റെ പിതൃഗൃഹത്തിൽനിന്നു ആളയച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ടതു എന്തിനായിട്ടാണെന്ന് അവൾക്കു അറിവാൻ തരമായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കാരണത്തെ ഊഹിച്ചറിയുന്നതിന്നു പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. അവൾ പുറപ്പെട്ട സമയം ഒറ്റക്കുകുളാകട്ടെ ഭയമാകട്ടെ അവളിൽ ഉദിച്ചിരുന്നില്ല. വിശേഷിച്ചും ഇപ്പോൾ അവളുടെ നേത്രങ്ങളെ ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു കാഴ്ച അവൾക്കു ദൃഷ്ടിഗോചരമായി ഭവിക്കുമെന്നുള്ള സംശയം ലേശംപോലും അവളിൽ ജനിച്ചിരുന്നില്ല. മരണവേദനയിൽ കിടന്നിരുന്ന യുവാവ് കണ്ണുനീരിട്ടു ലളിതയെ നോക്കി. തന്റെ വിചാരത്തിൽ സദാ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ആ പ്രിയതമയുടെ ദർശനമാത്രയിൽ അയാളുടെ മുഖത്തു ഒരു സന്തോഷഭാവം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ സന്തോഷവും തൃപ്തിയും സമ്മിശ്രമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ മുഖത്തു ദുഃഖചിഹ്നവും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. അഗാധമായ ഒരു ദീർഘശ്വാസത്തെ ദയനീയമാംവിധത്തിൽ നി

ശ്വസിച്ചിട്ടു അയാൾ തന്റെ കണ്ണുകളെ അടച്ചു. ഉടനെ അയാളുടെ ശ്വാസം നിലയും ആത്മദീപം അണഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ലളിതയ്ക്കോ! കഷ്ടം! ബാല്യസ്നേഹത്തിന്റെ സകല സ്വപ്നങ്ങളും ഇവിടെ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു! തന്റെ ഭർത്താവിനോടു കൂടിയുള്ള ഭാവിയായ വാ.സസുഖത്തിന്റെ സകല ആശ്രമങ്ങളും ഇപ്പോൾ ഹാ! എത്ര നിർദ്യമാംവണ്ണം നശിച്ചിരിക്കുന്നു! അവൾ ഒരു വിധവയായി! പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു വിധവ! വൈധവ്യവിചാരമല്ല ലളിതയെ ഈ സമയത്തു അധികമായി പീഡിപ്പിച്ചത്. ബിംബത്തെ തകർത്തു അമ്പലത്തെ ശുശ്രൂഷാക്കീഴിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും ജീവിതത്തിൽ അവൾക്കെന്തു സുഖമാണുണ്ടാകുന്നത്! ദുഃഖാവസരങ്ങളിൽ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ധൈര്യവാക്കുകളോ, വേദനസമയങ്ങളിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന കാത്തുണ്ടാകട്ടെ ആലാപ സ്വരങ്ങളോ അവൾക്കു കേൾക്കാൻ കഴിയുമോ! അതി നിന്ദ്രമായ ഏകാന്തവാസത്തെ ഈ ബാലവിധവ എങ്ങിനെ സഹിക്കും! ഭർത്താവിനെയോർത്തു പ്രലപിച്ചു കഴിക്കേണ്ട ദിനങ്ങൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇനി എത്രയാണുള്ളത്! എന്നാൽ ഇതിലും കഠിനമായിട്ടുള്ള അവസ്ഥ എന്തെന്നാൽ, അവളുടെ ചുറ്റുമുള്ളവരിൽ ഒരുത്തർക്കും അവളുടെ വിചാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു അവളോടു സഹതപിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ്. മൗനമായി കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ സമയത്തു പോലും അവളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനാകട്ടെ, സന്താപഭീനയായ അവളുടെ മനസ്സിന്നു ആശ്വാസസൗഖ്യം നൽകുന്നതിനാകട്ടെ, ആരും തത്സമയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഭവനത്തിൽ ദുസ്സഹമായ ദുഃഖചിഹ്നങ്ങൾ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചു. ഒരു മരണാനന്തരം ഫിന്നു ഭവനങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല. ഉച്ചത്തിലുള്ള നിലവിളികളും പ്രലാപസ്വരങ്ങളും ഭവനത്തെ ഭേദിക്കുന്നതിന്നിടയിൽ അരിഭയങ്കരമായ ഒരു ശബ്ദം ഈ മുഴക്കങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ കേട്ടു. നിലവിളികൂടാതിരുന്ന ആളുകളിൽ ചിലർ ഈ ശബ്ദം എന്താണെന്നറിയാതെ ദുഃഖകൾ ജനിച്ചു തുടങ്ങി. പെട്ടെന്നവകൊരു ബുദ്ധിതോന്നി. ലളിതയെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ എങ്ങോ കാണാനില്ല. ഭീതി മുഴുകി വിചണ്ഠനാരായ ചിലർ ഓടി

ച്ചെന്നു കിണറിൽ നോക്കിയപ്പോൾ എന്തു ഭയജനകമായ കാഴ്ചയാണ് അവരുടെ നേത്രങ്ങളിൽ പെട്ടത്. തലമുടിയിൽക്കൂടെ വെള്ളം ഇററിനു വീണും അവരെ ജലത്തിൽ മുങ്ങിയും ഒരു സ്രീതപം നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. അതു ലളിതയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്താൽ ദുഃഖശാന്തി വരുത്താമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമാണ് കിണറിറാരികളെ പോകുന്നതിനും ഈ വിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ആ സാധുവായ സ്രീയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

എന്നാൽ ലളിതയെ ഇങ്ങനെ ആത്മഹതി വരുത്തുന്നതിന്നു അനുവദിച്ചില്ല. വേഗത്തിൽ കിണറിനുള്ളിൽ നിന്നും കയറി കരയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ഭർത്താവിന്റെ മൃതശരീരത്തിന്നരികെ ഒരു പായവിരിച്ചു കിടത്തി. അവളുടെ സഹോദരൻ അടുക്കൽ ഇരുന്നു മുഖത്തെ വീശിത്തണുപ്പിക്കുകയും നെറ്റിയിൽ തടവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവളുടെ നാഡികൾ കാടുന്നതിനും ഹൃദയം ചലിക്കുന്നതിനും തുടങ്ങി. എന്നിട്ടും വളരെ നേരത്തേക്കു ബോധമീനയായിത്തന്നെ കിടന്നു. ഭർത്താവിന്റെ ദഹനക്രിയകൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൾക്കു ബോധം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ വെള്ളയടിച്ച ചുമരിൽ ഭൃഷ്ടിയെ ദൃഢമായി പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നതേ ഉള്ളൂ. വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു ഉടൻതന്നെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അവളുടെ ശുശ്രൂഷക്കുത്തി. ഭീനകിടക്ക വിട്ടെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ലളിത ചേറെ ഒരു സ്രീയായിത്തീർന്നു. യൗവന ലക്ഷണങ്ങൾ അവളുടെ മുഖത്തേയും വെടിഞ്ഞോടി. ജീവന് അവളിൽ ഒരു പ്രാധാന്യം ഇല്ലാതാകയും, അവളിൽ ഒരു ബാല്യതയും ഇല്ലെന്നു തോന്നപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്തെന്നാൽ അവൾക്കു സ്വബുദ്ധി ഇല്ലാതാകയും, വിവേചനാശക്തി അശേഷം പൊയ്ക്കോകയും ചെയ്തു. അച്ഛനമ്മമാർ ലളിതയെ സ്വഭവനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വളരെ ദയയോടെ പരിചരിച്ചു.

ഈ ആപല്ക്കരമായ സംഭവം നടന്നിട്ടു ഇപ്പോൾ ആരു സംവത്സരത്തിൽ അധികം ആയിട്ടുണ്ട്. ലളിത ഒരു നിഴൽ മാത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ജീവിത ലോകത്തിൽ ഇനി ഏറെ ദിവസം അവൾ നിലനിൽക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവൾ ഒന്നും സംസാരിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അച്ചുച്ചമായി വാതുക്കുന്നതിൽ അമർ

“എന്നെ എന്റെ പ്രാണപ്രിയനിൽ നിന്നും വേർ പെടുത്തിയവർക്കു
മാ കഷ്ടം!” എന്നു പറയുന്നതിന്നു മാത്രമാണ്

ബി. കല്യാണിഅമ്മ—തിരുവനന്തപുരം.

ഭദ്രകാളീസ്തവം.

മുക്കുണ്ണൻമുകിൽവണ്ണൻബുദ്ധഭവൻതൊട്ടെണ്ണിനോക്കുമ്പോഴി
ന്നിക്കണ്ടോരുചരാചരമുഴുവനുംമൂന്നാക്കിയെന്നാൽശിവേ!
കൈസ്സുതപരജസ്തമോഗുണമയംസതപാദിമാന്മാരായം
ചൊല്ലൊള്ളുന്നൊരുമായനീയതുവശാലൊന്നിലുനീയെന്നിയേ   ൧
ചെമ്മേഭക്തിനിറഞ്ഞുഭാഗ്യമധികംകൂട്ടുന്നലോകങ്ങളെ
ന്നമ്മേയെന്നുവിളിക്കുമക്ഷണമെടുത്തങ്കത്തിൽവെണ്ണുന്നനീ
ഉന്മേഷത്തൊട്ടദാരമാംനിജപദംനരകന്നുനീയംബിക!
നിന്നാമാത്മമിവണ്ണമെന്നുമുനിമാർചൊല്ലുന്നകില്ലെന്നിയേ   ൨
കാളാംഭോദകചേ!കളായരുചിരേ!കാളാമിദ്രഷോജ്ജപലേ!
കേളീവണ്ഡിതദാനവാധിപശിരോമാലാവലീമണ്ഡിതേ!
കാളീടുന്നൊരുഭക്തിഭാരമൊടുനിൻതൂക്കാൽനമിസ്തുംനമു
ക്കാളീടുന്നതിനെന്തുബന്ധമധുനാമേകാളീ!ശോകാനലൻ   ൩
കാരോരോവിധമുൾക്കരുണകരിയുമ്മാറിന്നുസംസാരമാം
പാരാവാരതരംഗസന്തതികളിൽതട്ടിത്തൊരിയ്ക്കുന്നഞാൻ
മാരാതിസുരേ!കൃപാമൃതമൊലിച്ചിടുന്നതുകുണ്ണനകാ
ണ്ടാരാലൊന്നുകനിഞ്ഞുനല്ലൊരുക്കരയ്ക്കുനേക്കടത്ത്ഭിടണം   ൪

അന്യദേവതകളേബുദ്ധിസ്തുതി
ല്ലെന്നാച്ചമരുവെന്നൊരെന്നനീ
ഇന്നതീരവെടിയുന്നതാകിൽമ
റെന്തിനിഞ്ചൊരവലംനമംബിക   ൫

മല്ലോടോറുസുരാരിവഴ്ചമൊടെതിത്താത്ത്ഭിടവാൻശിര
സ്സല്ലാകോത്തുചമച്ചമാലകൾമുദാചാർത്തിടവാൻശിവ!

മെല്ലെപ്പോരുകടിയ്ക്കുവാൻ മറിയാമല്ലോതേസേവിപ്പവ
കല്ലാസേനതുണയ്ക്കുവാനറികയല്ലെന്നോകരുണാലയേ! നൃ

പാപംതീരനശിയ്ക്കുണംമമമഹാബോധംവളർത്തിടണം
താപംതനവി!ശമിയ്ക്കുണംശിവസുതേ!നീയെന്നെരക്ഷിയ്ക്കണം
ആപത്തൊക്കെയകറ്റണംഞാളുചിധംസമ്പത്തുതന്നിടണം
ചാപപ്രസരംചൊറുക്കണംചിരമിനിക്കല്യാണമേകീടണം ൭

ഏവംനിത്യവുമസ്കശങ്കമിഹനൽ കാളീപദാംഭോരുഹം
സേവിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടുസിദ്ധിച്ചുടമവെങ്ങുംഗമിയ്ക്കില്ലത്താൻ
ദേവിയ്ക്കുള്ളയോഗവത്തിനിനിയുംപാത്രീഭവിയ്ക്കാക്കിലോ
പോവില്ലീയടിചകിടാവടിമലപ്പാട്ടിൽകിടക്കുംദൃഢം ൮

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കുഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

വിക്രമോർവ്വശീയസാരം.

(തുടച്ചു)

വിദൂഷകൻ ഉർവ്വശീസംഗമോപായം ആലോചിപ്പാനായി
കുറച്ചിടവാങ്ങിയതിന്റെശേഷം രാജാവ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്ത
ത്തെ അനുസരിച്ച് തനിക്ക് അപ്പോൾ ദൈവഗത്യാ ഉണ്ടായിവര
ുന്ന മനുഷ്യസാദംകൊണ്ട് കാൽസിദ്ധിയെ ഊർക്കുന്നുവെന്ന ക
ഥയെ “മതിമുഖി” എന്ന ജ്യോതുകൊണ്ടു പറയുന്നു. മുമ്പിൽ
മോമകൂടപർവ്വതത്തിൽ വെച്ച് രാജാവിനോട് വേർപെട്ട് സപ്ത
ത്തിലേക്കുപോയ ഉർവ്വശി കാമപീഡിതമായ തന്റെ മനസ്സിനെ അ
നുസരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ട് അല്പമായ ഒരു ഇടകിട്ടിയ
പ്പോൾതന്നെ രാജാവിനെ കാണാനായിക്കൊണ്ട് ദൂതിമുഖനെ രാ
ജാവിന്റെ തല്പാലാവസ്ഥയും മറുയാതൊന്നും അറിയാതേയും ഗു
രുവിന്റേയും സാമീപ്യത്തോടും അനുവാദം കൂടാതേയും അതി
വേഗത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുവെന്നും, ഒരിക്കലും ഉർവ്വശിയോടു പിരിഞ്ഞി
രിക്കാത്ത തൃഷ്ടസഖിയായ ചിത്രലേഖ അപ്പോഴാവിവരങ്ങളെ
ല്ലാം ചോദിച്ച് മനസ്സിലാക്കി കൂടെ പുറപ്പെട്ടുവെന്നും ഉർവ്വശിക്കു കാ

മാധികൃത്താലുണ്ടാവുന്ന കാർമ്മകേടുകൊണ്ട് സഭേചിപ്പു ശങ്കയെ ചിത്രലേഖ തീർത്ത് സമാധാന മുണ്ടാക്കിയെന്നും ഉള്ള കഥയെ “അ നന്തരം” എന്നുമുതൽ “കാർമ്മവന്നു” എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. രാജാവിന്റെ വാസസ്ഥലമായ പ്രതിഷ്ഠാനഗരം ടിപ്പുനാർ താമസിപ്പാൻ സ്വർഗ്ഗംപോലെതന്നെ ഉചിതമാണെന്നതിനെ “തോഴിനോക്കു” എന്നുമുതൽ “പറയണം” എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. ഈ നഗരംപോലെതന്നെ ഈ ഉദ്യാനവും ടിപ്പുനാർ കളിപ്പാൻതക്ക ഗുണങ്ങളുള്ളതാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവിനെ ഇവിടെ അന്വേഷിക്കുകതന്നെ എന്നു ചിത്രലേഖയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം രണ്ടുപേരും ഉദ്യാനത്തിലിറങ്ങി രാജാവിനെക്കണ്ടപ്പോൾ ചിത്രലേഖ, ഉദ്യുശിയും രാജാവും തമ്മിൽ ചേർന്നില്ലെങ്കിൽവളരെ അനുചിതമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ചേരാതിരിക്കില്ലെന്നും ഉള്ള തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ‘തോഴി’ എന്ന മുതൽ ‘കാത്തു നില്ക്കുന്നു’ എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. കാമപീഡയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിളുപ്പ്, ചടപ്പ് സൗന്ദര്യവൃദ്ധി, മുതലായവകൊണ്ട് ഈ രാജാവിനെ കാണാൻ ഇനിക്കു മുമ്പിലത്തെക്കാളധികം സന്തോഷമുണ്ടെന്ന് ഉദ്യുശി പറക്കയും അതിനെ ചിത്രലേഖ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെയൊക്കുന്ന ‘തോഴി’ എന്നുമുതൽ ‘ശരിയാണ്’ എന്നു വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നത്. കാമപീഡാവികാരങ്ങൾകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹമിപ്പോൾ ഈ വിജയസ്ഥലത്തു വെച്ച് പ്രിയസഖനായ ഈ റ്റുവാധിമൂലമുണ്ടാവുന്ന പാണ്ഡുതപകാശ്വാദികൾകൊണ്ടുമുണ്ടാവുന്ന തുപോലെ വൈരൂപ്യം സഭേചിക്ഷിപ്പെന്നു മന്ത്രമല്ല അധികം സൗന്ദര്യമുണ്ടാവുമെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ബ്രാഹ്മണനോട് തന്റെ കാമപീഡാമൂലമായ സ്ത്രീരത്നത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ സംസാരിക്കുകയുള്ളു. അതിനാൽ അതു കേൾക്കുവാൻ നൊമ്മൾക്കു തിരസ്കരണികൊണ്ടു മറുത്തു സമീപത്തിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു ഉദ്യുശിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം രണ്ടാളും രാജാവിന്റെ സമീപത്തിൽ ചെന്നു മറുത്തു നില്ക്കുന്നു. മുമ്പ് രാജാവു ചോദിച്ചതിന്നു ഒരു ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ച് വിദ്യാധികൻ അതിനെ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞതിനെ ഉദ്യുശി മനോഹരമായ രാജാവു കേൾക്കട്ടെ നിമിത്തം ഒന്നു മറുപടി പറയാതിരിക്കുമ്പോൾ ഉദ്യുശി താനേറാവും

ആഗ്രഹിക്കുന്നതു ഇദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സ്മിതതയെ പ്രശംസി
ക്കുകയും അവളേതെന്നറിവാനായി പരിഭ്രമിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ
“ഇദ്ദേഹം” എന്നുമുതൽ “പെണ്ണേതാണ്” എന്ന് വരേയുള്ള ഗ്ര
ന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. അങ്ങുനിന്നു ദിവ്യസ്മിതയല്ലേ? അങ്ങയ്ക്കു മ
നസ്സുർ വിചാരിക്കുന്നതിനെ പ്രഭാവകൊണ്ടറിവാനുള്ള ശക്തിയു
ള്ളപ്പോൾ എന്തിനാണിങ്ങനെ പരിഭ്രമിച്ചു വ്യസനിക്കുന്നത്. എ
ന്ന ചിത്രലേഖയുടെ ചോദ്യത്തിന്ന് ഉദ്യുതീ കാമപീഡാപാരവ
ശ്യംകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഇനിക്കിതിനു ശക്തിയില്ലെന്നുള്ളതിനെ
“വേഗത്തിലെന്നുമുതൽ വയ്യ” എന്ന് വരേയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു
പറയുന്നു. വിദ്യഷകൻ വീണ്ടും നിബ്ബന്ധിച്ച് താൻ കണ്ടുപിടിച്ച
തായ കൂടിച്ചേരവാനുള്ള വഴിയെ പറയുവാനുള്ള അനുവാദം രാ
ജാവിനോടു വാങ്ങിച്ച് ആ വഴികളെപ്പറയുകയും ആ വാക്കുകൊ
ണ്ട് രാജാവിനുള്ള അനുരാഗം തന്റെ നേരെയൊന്നെന്ന് സ്പഷ്ടമാ
യപ്പോൾ ഉദ്യുതീ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നതിനെ “ഇ
താ” എന്നുമുതൽ “ആശ്ചര്യപ്പെടുക” എന്നതുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊ
ണ്ടു പറയുന്നു. ഇപ്പോഴിനിക്കു കാമപീഡയുടെ ശക്തികൊണ്ട് ഉ
ദ്യുതീയെ സ്വപ്നം കാണാനുണ്ടെന്നതിന്നും കണ്ണീർ കടകടെ ചാടുക
കൊണ്ട് ഉദ്യുതീയെ ചിത്രമെഴുതുവാനും സാധിക്കാത്തതിനാൽ അ
ങ്ങു പറഞ്ഞ രണ്ടുപായങ്ങളും നിഷ്പലങ്ങളാണെന്നതിനെ “ഇതു
രണ്ടും” എന്നുമുതൽ “ഇരിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ” എന്നു വരേയുള്ളതു
കൊണ്ട് രാജാവ് വിദ്യഷകനോടു പറയുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ള
അനുരാഗം അങ്ങയുടെ നേരെയൊന്നെന്നിപ്പോൾ നല്ലവണ്ണം മന
സ്സിലായില്ലേ? ഇനി തിരസ്കരണിയെക്കളഞ്ഞ് ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷ
മാവുകയല്ലേ നല്ലത്? എന്നഭിപ്രായമായ “നീ കേട്ടില്ലേ” എന്ന
ചിത്രലേഖയുടെ ചോദ്യത്തിന്നു ഉദ്യുതീ ഇദ്ദേഹത്തിന്ന് എന്റെ
നേരെ അനുരാഗം എത്ര വലിച്ചാലും ഇനിക്കു മതിയാവുന്നതല്ല.
അതിനാൽ പ്രത്യക്ഷമാവാൻ വരട്ടെ എന്ന ഭാവത്തെ പ്രകാശി
പ്പിച്ചുകൊണ്ട് “ഉപ്പു- കേട്ടു മനസ്സിനു തൃപ്തിയായില്ല” എന്ന മ
റുപടി പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഇനിക്കു ഈ കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരു വഴി
യും തോന്നുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് വിദ്യഷകൻ കയ്യൊഴിച്ചതിന്റെ
ശേഷം രാജാവു വലുതായ സങ്കടത്തോടുകൂടി അയ്യോ കഷ്ടം! എ
ല്ലാ ആഗ്രഹത്തെയും അസാധ്യബുദ്ധി നശിപ്പിക്കും, എന്റെ ഈ

ആഗ്രഹത്തെ അസാധ്യബുദ്ധിയും നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ലേല്ലോ, ഞാനെന്തുവേണ്ട, എന്നുള്ള തന്റെ ആധിനെ “പെരുത്തൊരഴൽ” എന്ന പട്ടുകൊണ്ട് വിളിച്ചുപറയുന്നു. അപ്പോൾ ചിത്രലേഖ നിനക്കു തൃപ്തിയാവാത്തു; ഇദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രാണവേദന; ഈ നില നന്നല്ല അതുകൊണ്ട് ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ പ്രത്യക്ഷമാവുകയാണ് നല്ലതെന്നു. അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി “നീ കേട്ടില്ലെ” എന്ന് രണ്ടാമതും ചോദിച്ചതിന്ന് മറുപടിയായി ഉദ്യമി ഇദ്ദേഹത്തിനെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ഞാനിങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞ ചിത്രലേഖയെ സമ്മതിപ്പിച്ച് പ്രഭാവംകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ച ഒരു ഭ്രഞ്ചപത്രത്തിൽ തന്റെ വിരഹവേദനയെ എഴുതി അതിനെ രാജാവിന്റെ മുമ്പിലിടുന്നു എന്ന കഥയെ “കഷ്ട”മെന്നമുതൽ “ചെയ്യുന്നു” എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. വിദ്യചകുനം രാജാവും അസംഗതിയായി മുമ്പിൽ വീണ ആ ഭ്രഞ്ചപത്രത്തെ കണ്ട ഉചിതമായ പല ഊഹങ്ങളെ ചെയ്ത് ഉടൻ രാജാവ് അടുത്തുനോക്കി വിദ്യചകുന്റെ ഊഹമൊത്തു എന്ന് ശ്ലാഘിച്ചപ്പോൾ കേൾപ്പാനാവശ്യപ്പെട്ട വിദ്യചകുനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നു എന്ന കഥയെ “സംഭ്രമത്തോടുകൂടി” എന്ന മുതൽ “തട്ടിടുമോ” എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് പറയുന്നു. ഇതിന്നിടയിൽ, ഇനി ഇവിടന്ന് ഈ എഴുത്ത് കല്പിച്ച് വായിച്ച് കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഉദ്യമി “ആയു അങ്ങന്ന് നല്ല നാഗരീകൻ തന്നെ” എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം— ഇദ്ദേഹത്തിന്നു എഴുത്തുനോക്കി അത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു എന്നാകുന്നു (നാഗരീകൻ എന്ന പദത്തിന്ന് വിപരീതലക്ഷണമെന്നു കൊണ്ട് ഗ്രാമ്യൻ എന്നർത്ഥം) പക്ഷാന്തരത്തിൽ അതി സുഭഗസുപരവിശേഷത്തോടുകൂടി രാജാവുതന്നെ ഈ എഴുത്തൊന്ന് വായിക്കുന്നത കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞാനിപ്പോളാഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം എത്രയും വിശേഷജ്ഞനാണെന്നാകുന്നു താല്പര്യം.

(തുടരും)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

അ സൂ യ.

തനിക്ക് അശേഷംവോലും പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു യോഗ്യപുരുഷനെ അടുത്ത് നിന്നിരുന്ന മറ്റൊരാളത്തൻ അനിതരസാധാരണമായ വിധത്തിൽ കടാക്ഷവിഷേപണം ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കരിയ്ക്കൽ കാണുകയുണ്ടായി. നോട്ടത്തിന്റെ സമ്പ്രദായവും പ്രേക്ഷകന്റെ ശോകാവേഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായ മുഖഭാവവും കണ്ടിട്ട് 'അമ്പടാ, അസൂയയുടെ ഗോഷ്ടി ഇപ്രകാരമാണല്ലോ പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നത്' എന്ന ഇനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. അസൂയക്ക് ഒരു ആഭിചാരശക്തിയുണ്ടെന്നും അസൂയക്കാരന്റെ നോട്ടമാത്രത്താൽ അനേകം ഐശ്വര്യവാന്മാരുടെ സുഖാനുഭവത്തിന് വിചലാതം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ചിലർ ഇപ്പൊഴും വിശ്വസിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് സാധാരണയായി "കണ്ണെല്ലുക" എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. െം വിശ്വാസം പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നില്ല. സർ. ഫ്രാൻസിസ് ബേക്കൺ (Sir Francis Bacon) എന്ന മഹാൻ ഒരു അവസരത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്: "ഒരുത്തൻ ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവനിൽ എല്ലു കണ്ണു വളരെ ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നു." െം അഭിപ്രായത്തെ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതെന്നു നിരസിപ്പാനോ, 'കണ്ണെല്ല'ലിന്നു യുക്തിപൂർവ്വം സാധിപ്പാനോ ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. എന്നാൽ 'അസൂയ' എന്നു പറഞ്ഞ് ജനിക്കുന്നുവോ അവന്ന് തന്നിമിത്തം ഉണ്ടാവുന്നതായ മനോവേദന, അയാളുടെ ആശ്വാസമാഗ്ഗം, പിന്നെ ആത്മസത്തുഷ്ടിക്കുള്ള കാരണം എന്നിങ്ങിനെ മൂന്ന് മുഖ്യസംഗതികളെപ്പറ്റി മാത്രമേ സംക്ഷേപിച്ച് ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളൂ.

അസൂയ ഉള്ളവനെ 'കശുവൻ' എന്നും സാധാരണ പറയാറുണ്ടല്ലോ. ഒരു കശുവൻ, സന്തോഷിക്കേണ്ട അവസരങ്ങളിൽ എല്ലാം മനോവേദനയോടുകൂടിയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. എന്നുതന്നെയല്ല, ഈ ദുസ്സുപഭാവം ഇല്ലാത്തവർക്കുപോലും മനസ്സിന്

ആഹ്ലാദകരമായി തീരുന്ന വസ്തുക്കൾ ഇയ്യായിൽ വിപരീതഫലത്തെ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുവാൻ ഞങ്ങൾ ലേശംവോലും സംശയിക്കുന്നില്ല. എന്നെന്നാൽ, സമസ്യഷ്ടികളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന സൽഗുണാദി പരിപൂർണ്ണത ഇയ്യായ്ക്കു തീരെ നിന്ദ്യമായിട്ടാണ് ഗണിക്കുന്നത്. 'യൌവനം', 'സൌന്ദര്യം', 'പരാക്രമം', 'ബുദ്ധി' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള വിശേഷ ഗുണങ്ങൾ അസൂയക്കാരന് കോപമേതുകൂട്ടായി തീരുന്നു. കഷ്ടം! ഇതെന്തൊരു ജഗദ്ഗ്ലാപമായ അവസ്ഥയാണ്. ഗുണാതിരേകത്തിൽ ദമുവമോ! ജനസാമാന്യം പുകഴ്ത്തുന്ന ഒരുവനിൽ വെറുപ്പോ! അത്യന്തതാ! അസൂയക്കുക്കിയായ ഒരുവന്റെ അവസ്ഥ ഏറ്റവും ശോചനീയം തന്നെ. എന്നെന്നാൽ, ഇയ്യായ്ക്കു അന്യന്റെ അഭ്യുദയങ്ങളിൽ സന്തോഷിക്കാതെ അവരുടെ സമ്പത്തിനെ കുറിച്ച് സദാ കശുബ്ബ് വിചാരിച്ചു വിചാരിച്ച് അവനവന്റെ മനസ്സിനെ വഷളാക്കുകയും ക്ലേശിപ്പിക്കുകയും അല്ലയോ ചെയ്യുന്നത്. ഈ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ സരസനായ ഒരു ഏഷണിക്കാരൻ ചാടിവീഴട്ടെ. അവർ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം ഏത് ജാതിയിലായിരിക്കുമെന്നു നോക്കുക.

ഏഷണിക്കാരൻ — കേട്ടില്ല! രാമൻകുട്ടിമേന്റെ കഥ!

അസൂയക്കാരൻ — എന്താ പറയത്തക്കവണ്ണം?

ഏഷണിക്കാരൻ — അയാളുടെ കാര്യം മെച്ചുത്തന്നെ. അയാൾക്ക് കോട്ടയും ഷോഡതി കിട്ടിയത്രെ.

അസൂയക്കാരൻ — ഏ! എന്ത? സൂക്ഷ്മുത്തന്നെയോ?

ഏഷണിക്കാരൻ — ഒന്നാം സമ്മാനം കിട്ടിയെന്നു ഇന്നലെ കമ്പി വന്നു. അത്രേയുള്ളൂ.

അസൂയക്കാരൻ — (വ്യസനഭാവത്തോടെ ആലോചിച്ച്) ആവു അത്രയല്ലേ ഉള്ളൂ. കമ്പി കിട്ടി അല്ലേ. എന്നാൽ കാര്യവും കമ്പിതന്നെ.

ഏഷണിക്കാരൻ — ശരിയാണ്. കമ്പിയിൽ ആണ് പണം അയച്ചുകിട്ടിയത്.

അസൂയക്കാരൻ — ഓ (എന്ന് പുഹളാവത്തോടെ) എല്ലാ നറക്കും കിട്ടിയില്ലല്ലോ.

ഏഷണിക്കാരൻ — അതില്ല. 'ഭാഗ്യം വരുമ്പോൾ കൂട്ടത്തോടെ എന്തില്ലേ' അത് വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞതാണ്.

അസൂയക്കാരൻ — ഉം? ഇനിയും ഭാവമുണ്ടോ. (അസഹ്യത നടിച്ച്) പൊതി മുഴുവൻ കെട്ടഴിക്കു കേൾക്കട്ടെ.

ഏഷണിക്കാരൻ — അതല്ല! മറെറ അന്യനില്പുകാരും ഗ വമ്മേണ്ട് തീർച്ചയാക്കിയില്ലേ.

അസൂയക്കാരൻ — അതിൽ ഈ വിദ്വാൻ പൊളിയാതെ ക ശികയില്ലല്ലോ.

ഏഷണിക്കാരൻ — എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ജയിക്കുകയാണ് ഉണ്ടാ യത്.

അസൂയക്കാരൻ — (ഭുവപാരവശ്യത്തോടെ) ആ! ഫാ!

ഏഷണിക്കാരൻ — (ചങ്ങാതിയുടെ മുഖഭാവം മാറി എന്ന കണ്ടിട്ട്) ആ - ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ കാലം * * *

ഇപ്രകാരമുള്ള ഏഷണിക്കാരന്റെ ഓരോ വാക്കുകളും മമ്മഭേ ടിയായിട്ടാണ് കലാശിക്കുന്നത്.

ഇനി ഇങ്ങിനെയുള്ള മനോഭുവത്തിൽനിന്ന് ആശ്ചസി റ്റാൻ അസൂയക്കാരന് വല്ല മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടോ എന്നാലോചിക്കു ക. ലോകത്തിൽ സർവ്വജ്ഞങ്ങളും തികഞ്ഞ ഒരുവനും ഇല്ലല്ലോ. യോഗ്യനാണ് പരക്കെ സമ്മതമുള്ള ഒരുവന്റെ നിസ്സാരമായ കു റവുകളേയും തെറ്റുകളേയും സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞ് അതുകളെ കൊട്ടി ഘോഷിച്ചു നടന്ന് സമാധാനപ്പെടുകയാണ് അസൂയക്കാരൻ ചെയ്യുന്നത്. പ്രശസ്തകീർത്തിമാനായ ഒരാൾ, തനിക്ക് അയോഗ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയെ സംഗതിവശാൽ ചെയ്തപ്പോഴൊക്കെയും, അ ണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ ചെയ്തതെന്ന് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ധ്യാ ണ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തി അന്യസഹായത്താൽ മാത്രം പരിപൂർത്തി വരുത്തപ്പെട്ടതാണെന്ന് അറിയുകയോ, ചെയ്യുന്നതാണ് ഇയാളു ടെ മനോവേദനയ്ക്കുള്ള നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം. തന്റെ സൽപ്രവൃത്തി റിമിത്തം ലോകമാസകലം ഒരുപോലെ പ്രശംസിക്കുന്ന യോഗ്യ നെ മനുഷ്യവുമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ബാഹുമാനിക്കാതെയിരിപ്പാൻ നി വൃത്തിയില്ലല്ലോ എന്ന് വ്യസനിച്ചിരുന്ന കുശുന്ധന്, ആ യോഗ്യ താംശത്തിന് കൂട്ടവകാശികളുണ്ടെന്ന് വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന കൃതാത്ഥത എത്രത്തോളം ആയിരിക്കുമെന്ന് പറയാനുണ്ടോ. ഇ തിനെ ഒരു ദുഷ്ടാനുഭവത്താൽ.

ഒരിയ്ക്കൽ ഒരു വിശേഷമായ കവിത ഒരു മഹാൻ പേരു

വെക്കാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കവിത വായിച്ചുനോക്കുന്നവർക്കു
 ല്ലാം ഗ്രന്ഥകർത്താവാരെന്നു മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. എങ്കിലും
 അസൂയനിമിത്തം ചിലർ അതിലെ കാരോ ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നോ
 മതായി അധിക്ഷേപിക്കുവാനാരംഭിച്ചു. അവരുടെ ആക്ഷേപം
 നിലനില്ക്കില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ആ കവിത അതിന്റെ പരമാർത്ഥ
 കർത്താവിന്റെയല്ലെന്നും, വേറെ ഒരാളുടെയാണെന്നും, അവർ
 ചോദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ശ്രമവും സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ട
 പ്പോൾ കവിതയുടെ മൂക്കാൽ ഭാഗവും മറ്റൊരാൾ ഉണ്ടാക്കിയ
 താണെന്നും, വേറെ ഒരാൾ അതിലെ പിഴ രീതിരിക്ഷണവെന്നും
 മറ്റും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഇവരുടെ നിരത്നമായ ആ
 ക്ഷേപങ്ങളെ എല്ലാം കേട്ട് അടുത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരുവൻ അവ
 രൊടായിട്ട് 'മാന്യന്മാരേ, ഞ്ഞു കവിതാ രചനയിൽ നിങ്ങൾ ആ
 രും ഉത്സാഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അത് ആരുടെയാ
 ണെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് ദോഷമെന്നുള്ളത് എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നും
 കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള യശസ്സരമായ പ്രവൃത്തികളുടെ ഉടമ
 സ്ഥൻ ആരെന്ന് പരസ്യമാവാതെ വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ആ യോ
 ഗ്യത യഥാർത്ഥപുരുഷനിൽ സ്ഥാപിക്കാതെ അനിശ്ചിത സ്ഥിതി
 യിൽ ആക്കി തീർക്കണമെന്നാണ് ഇവരുടെ പരമാദ്ദേശം. എന്തി
 നു വളരെ പറയുന്നു. ഒരുവന്റെ അഭ്യുദയങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അ
 യാർക്കുള്ള മനശ്ശല്യത്തെയുംകൂടി പ്രസ്താവിച്ചാൽ അസൂയക്കാര
 ന്റെ മുഖം തെളിഞ്ഞു. ഇന്നാൾ വളരെ പണക്കാരനാണെന്നു
 പറഞ്ഞാൽ കുശുമ്പന്റെ മുഖം വാടി. പണക്കാരനാണെങ്കിലും
 വളരെ പരാധീനങ്ങളുണ്ട് എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ രസംകൊള്ളും.
 ആർക്കും എത്രയോഗ്യതയ്ക്കും അർഹതയില്ലെന്നു പറയുന്നതാണ് അ
 സൂയക്കാരന് പരിപൂർണ്ണ സന്തോഷം.

അസൂയക്കാരുടെ കൃതാർത്ഥതയും, പുരാണങ്ങളിലെ രാക്ഷ
 സന്മാരുടെ കൃതാർത്ഥതയും ഒരുപോലേയാണെന്നു പറയാം. രാ
 ക്ഷസന് താൻ കൊന്നിട്ടുള്ള ജീവികളുടെ എല്ല്, കടൽമാല മുത
 ലായവയെ കണ്ടു ആനന്ദിക്കുകയും അവയെ ധരിക്കുകയും, ചെയ്യ
 ന്നതാണല്ലോ സന്തോഷം. ഇതുപോലെതന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ
 നാശത്തിലാണ് അസൂയക്കാരന്റെയും സംതൃപ്തി. അസാധാരണ
 യായ ഒരു ഉദ്യമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഒരുവന് ജയം സിദ്ധിക്കുമെ

ന്ന് പരക്കെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അയാൾക്ക് അപജയം സംഭവിച്ചു കാണുകയും, ജനോപകാരവും പ്രശംസാർഹമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയിൽ ഉദ്യോഗിച്ചു ഒരുവൻ കടുവിൽ പരിമാസ പാത്രമായി തീർന്നുകാണുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അസൂയക്കാരൻ െരം ഉദ്യോഗികളുടെ മേലാലുള്ള പരിശ്രമത്തിന്ന് വിപ്ലവംവന്നു എന്നു കരുതി സന്തോഷിക്കുന്നു. െരം ഉപന്യാസം അവസാനിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് കുശുമ്പന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള പെരുമാറ്റത്താൽ തനിക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു മഹാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി വായനക്കാർക്ക് രസകരമായിവരുമെന്നു കരുതി അതുകൂടി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

“ഈ ദൃഷ്ടപദാവത്തിന്റെ (അസൂയയുടെ) സമ്പ്രദായം മുഴുവനും സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ െരം കൂട്ടക്ക് അസൂയ ജനിക്കാതിരിപ്പാൻ മാർഗ്ഗം എന്തെന്ന് ഞാൻ ആലോചിച്ച് വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഞാൻ നടത്തിയിരുന്നതായ ഒരു വർത്തമാനപ്പത്രത്തെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. കത്സരിത മാനസന്മാർ അസൂയ മൂലം നിശ്ചയമായും അധിക്ഷേപിക്കുമെന്ന് ഇനിക്ക് അപ്പോൾ ഭയം തോന്നി. അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി ഉടനെതന്നെ ഞാൻ ഒരു സൂത്രം ആലോചിച്ചു. ഞാൻ ഒരു സൗഭാഗ്യമുള്ള പുരുഷനല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് െരം വർത്തമാനം അവരുടെ മനശ്ശല്യത്തിന്ന് കുറവു വരുത്തുമെന്നു കരുതി തൽക്ഷണം അതിനെ പരസ്യമാക്കി. ഈ വർത്തമാനം അതിവേഗത്തിൽ നാടൊക്കെ പരന്നു. കുശുമ്പന്മാർക്ക് സമാധാനമായി. എന്റെ ഉദ്ദേശവും സാധിച്ചു. ഇതിൽ പിന്നെ എന്റെ ലേഖനങ്ങളെ ജനസാമാന്യർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയുമ്പോളെല്ലാം എന്റെ കാരൊ അംഗവൈശ്വര്യത്തെ പുറത്തു വരുത്തിയും, ചിലപ്പോൾ ഉപന്യാസ കർത്താവ് വേറെയാണെന്നു തോന്നുമാറ് ഗുഡനാമം ഉപയോഗിച്ചും, ഞാൻ കുശുമ്പന്മാരുടെ മനഃക്ലേശനിവാരണം ചെയ്തു വന്നു.”

എസ്സ്. വി. ആർ.

പുരാണപുരുഷന്മാർ .

ധർമ്മപുത്രൻ.

—o—o—o—

II

എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ധർമ്മപുത്രൻ മനസ്സമാധാനം വന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല മറ്റൊരു വലിയ പശ്ചാത്താപത്തിന്നു കൂടി ഇടയായി. യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിന്റെശേഷം, പരേതനായ ബന്ധുക്കളുടെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യാനാരംഭിച്ചപ്പോൾ, 'ആദ്യം ഉദകക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത് കണ്ണൂർ വേണ്ടിയാണെ'ന്നും, 'ആ മഹാപുരുഷൻ കുന്തിദേവിയുടെ പ്രഥമ പുത്രനാണെ'ന്നും, അമ്മതന്നെ പറഞ്ഞറിയുവാനിട വന്നതോടുകൂടി, 'പാണ്ഡവത്തിൽ പാണ്ഡു മഹാരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിന്നു താനാണവകാശി' എന്ന് ഉള്ള വിചാരത്തിന്മേൽ ഇതേവരെ പ്രവർത്തിച്ചതു മുഴുവൻ തെറ്റാണെ'ന്നുള്ള ദുഃഖവിശ്വാസം ആ മഹാ ധാർമികന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നു കൂടി.

'പാണ്ഡു മഹാരാജാവിന്' കൗരവപുത്രനില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, ക്ഷേത്രജനമായ പുത്രന്മാരിൽവെച്ചു താൻ ജ്യേഷ്ഠനായാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്തിന്നു ന്യായമായ അവകാശം തന്നിക്കാണ്' എന്നായിരുന്നു ധർമ്മവിജയിയായ ധർമ്മപുത്രൻ അന്നേവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിചാരം. കുന്തിസുതന്മാരിൽ ജ്യേഷ്ഠൻ കണ്ണൂനാണെന്നുള്ള ഗുഹ്യതത്വം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, നേരായിട്ടു തന്നിക്കവകാശമില്ലാത്ത രാജ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു നടത്തിയ നടപടിയൊക്കെ തെറ്റിപ്പോയി എന്നു തോന്നിയതിൽ അശേഷം അത്ഭുതപ്പെട്ടുവാനില്ല.

'സ്വധർമ്മത്തെ രക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി ചില അധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താലും ദോഷമില്ല' എന്നുള്ള രാജധർമ്മതത്വത്തെ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ പ്രാബല്യമായി ചില ഭ്രാന്തങ്ങളും കാണിച്ചു എങ്കിലും അതൊന്നും തന്നിന്നു പറയുന്നതല്ല. തന്റെ സ്വധർമ്മം, ജ്യേഷ്ഠനായ കണ്ണൂന്റെ ആജ്ഞയിൻ കീഴിൽ നടക്കുകമാത്രമാണ് എന്നിരിക്കെ

അതി ധർമ്മിഷ്ഠനും, മഹാഭാനശീലനും, ഗംഭീരാശയനും, 'അജ്ഞാനനെ കഴികെ മറ്റു നാലു പാണ്ഡവന്മാരേയും എന്തുവന്നാലും ഞാൻ കൊല്ലുകയില്ല' എന്ന് അമ്മയോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭൂതവത്സലനും, കരുണാനിധിയും ആദിത്യ പുത്രനും, തന്നെ അടുത്ത അഗ്രജനുമായ ആ കണ്ണനെ അനുജനായ അജ്ഞാനനെ കൊണ്ടു നിർബന്ധപൂർവ്വം വീരമർദ്ദാദി വിജയമായ വിധം പധിപ്പിച്ചതോർക്കുമ്പോൾ ഉള്ള പശ്ചാത്താപം ധർമ്മപുത്രരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നെങ്ങിനെ മാഞ്ഞുപോകും? അതിന്നും പുറമെ, ഗുരുനാഥനായ ദ്രോണാചാര്യനെ അസത്യം പറഞ്ഞു വിലുപെടുത്തിച്ചു കൊല്ലിച്ചതും, പിതാമഹനും, തങ്ങളുടെമേൽ അരിവാത്സല്യമുള്ളവനും, കലവുലനുമായ ഭീഷ്മനെ (അദ്ദേഹത്തിനോട് അനുവാദം വാങ്ങിയിട്ടാണെങ്കിലും) ശരശയനത്തിൽക്കിടത്തി അരിവേലാരമായ ഇഹലോകനരകം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതും ധർമ്മപുത്രർ പശ്ചാത്താപ വിഷവൃക്ഷത്തിന്റെ വലിയ ശാഖകളായിരുന്നു. സ്വന്തം കരു കലം മുടിച്ചതും, ബന്ധുക്കളും മറ്റുമായ അനേകം രാജാക്കന്മാരുടെ വംശനശിപ്പിച്ചതും, നാനാരാജ്യവാസികളായ വളരെവളരെ വീരപുരുഷന്മാരെ ലപംസനം ചെയ്തതും, ഇവരുടെയൊക്കെ അമ്മമാർ ഭാര്യമാർ മുതലായ അസംഖ്യം സ്ത്രീകളെ 'കണ്ണീരുംകയ്യുമായി' ആജീവനാന്തം വ്യസനിപ്പിച്ചതും, പടച്ചിലവു നിമിത്തം പരക്കെ നട്ടിൽ നെടുമുടിപ്പിട്ടും പിടപ്പിച്ചതും മറ്റും തന്റെ ഒരു വന്റെ ധർമ്മവിരോധങ്ങളായ ആലോചനകൾകൊണ്ടു താൻതന്നെ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ മഹാപാപങ്ങളാണെന്നു വിചാരിച്ചുവിചാരിച്ചു വിചാരിച്ചു ഓഃഖസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിയതല്ലാതെ ധർമ്മപുത്രർ ഈ വിജയകൊണ്ടു ലേശമെങ്കിലും സന്തോഷിക്കുകയല്ലാ ഉണ്ടായത്. എന്നിനധികം പറയുന്നു? താൻ മഹാ രാജാധിരാജനായി വാണുകൊണ്ടു രാജസൂയയാഗം മുതലായ പലവിധം പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരോടും തനിക്കു വിഹിതങ്ങളല്ലാത്തയാൽ വികർമ്മങ്ങളായതേയുള്ളൂ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിപ്പോയി.

അനുജന്മാരും മറ്റുള്ള ആപ്തജനങ്ങളും സാക്ഷാൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ തന്നെയും പലവിധം സമാധാനം പറഞ്ഞാശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനഃക്ലേശത്തിന്നു ലേശമോലും ശാന്തി വന്നില്ല. ഇതാണ് ധർമ്മപ്രതിപത്തി എന്നു പറയുന്നത്. എന്നാൽ

ഇവരെല്ലാവരുടേയും നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടും വലിയച്ഛനായ ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ കല്പനകൾക്കും കാട്ടിൽപ്പോയി തപസ്സുചെയ്യേണ്ടാ എന്നു വെച്ചു ഹസ്തിനപുരത്തിൽ രാജ്യഭാരം കയ്യേറ്റു വാഴുവാൻ കയ്യൂട്ടി സമ്മതിച്ചു. രാജ്യം കയ്യേറ്റു ഉടൻ തന്നെ ധർമ്മവിഷയത്തിലുള്ള പല സംശയങ്ങളും തിറ്റാൻവേണ്ടി ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനെ മുമ്പിലാക്കിക്കൊണ്ട് അനുജനാരോടും മറ്റുള്ള ബന്ധുക്കളോടുംകൂടി പ്ലാപ്പട്ട് യുദ്ധഭൂമിയിൽ ശരശയനത്തിന്മേൽക്കിടക്കുന്ന ഭീഷ്മരുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ധർമ്മശാസ്ത്ര തത്വജ്ഞനായ അസംഖ്യം മഹർഷി ശ്രേഷ്ഠനാരും അവിടെച്ചെന്നു കൂടിയിരുന്നു. ഈ സജ്ജന സദസ്സിൽവെച്ച് സർവ്വജ്ഞനായ ഭഗവാന്റെ അനുവാദത്തോടുംകൂടി ശരശയനശായിയായ ഭീഷ്മർ ധർമ്മപുത്രരുടെ സകല സംശയങ്ങൾക്കും സമാധാനം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. മഹാഭാരതത്തിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗമായ ശാന്തിപർവ്വം മുഴുവൻ ഈ ഒരു വിപുലമായ വിഷയത്തേപ്പറ്റിയുള്ള ഭീഷ്മയുധിഷ്ഠിര സംവാദമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ഇതിൽ പ്രകൃതാനുപ്രകൃതമായിട്ട് മറ്റനേകം ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ തത്വങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ഭാനധർമ്മാൻരാജധർമ്മാൻ
മോക്ഷധർമ്മാൻവിഭാഗശഃ;
സ്രീധർമ്മാൻഭഗവദ്ധർമ്മാൻ
സമാസവ്യാസയോഗതഃ”

എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം അനേക വിധത്തിലുള്ള ധർമ്മവ്യവഹാരങ്ങളും വിസ്തരിച്ചു ഭാഷ്യാന്തങ്ങളോടുകൂടി പറഞ്ഞ ഭീഷ്മർ അനുഭവപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. സർവ്വമുനിജനശ്ലാഘിതങ്ങളായ ആ ഭീഷ്ണോപദേശങ്ങളെക്കൊണ്ട് ധർമ്മപുത്രരുടെ അറിവിന്നു വളർ പരിശുദ്ധിപ്പെട്ടു. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മനഃക്ലേശവും ഒരുവിധം നീങ്ങി.

എന്നാൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ ഭൂത കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ കണ്ണനെ വിളിച്ചു തേരിൽക്കേറ്റിട്ട് ചില ഗുഡസംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിൽ ആ മഹാപുരുഷൻ ഭഗവാനോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തത്വങ്ങൾ ഭഗവാൻ ധർമ്മപുത്രരെ അറിയിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ; ‘ജ്യേഷ്ഠനായ കണ്ണന്റെ ആന്തരമായ അനുവാദപ്രകാരമാണ് താൻ രാജ്യംഭരിക്കുന്നത്’ എന്നും, ഭൂഭാരം ശമിപ്പിച്ചാനുള്ള ഒരു

ഈ ദിവ്യാവതാരപുരുഷനാണ് 'സൂര്യാംശഭൂതനായ കണ്ണൻ' എന്നും മറ്റും ധർമ്മപ്രതിഷ്ഠാപകനായ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയുവാനും തന്മൂലം മനുഷ്യേശ്വരം തീരെ നശിപ്പാനും ഇടയാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾക്കെ പാലമുള്ളൂ എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ ഏതു കരുതീട്ടോ ആചോഭഗവാൻ ആ കഥയൊന്നും പുറത്തു പറയാതെ മറച്ചു വെച്ചതേയുള്ളൂ.

എന്തെങ്കിലും സർവ്വപാപപ്രശമനമായ ഒരു മഹാ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണമെന്നാലാചിച്ച് ധർമ്മപുത്രർ വേദപ്രാസമഹംഷിയാട് പ്രായശ്ചിത്തം വിധിച്ചു വേണ്ടവിധം ചെയ്യിച്ചു തരുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു. മഹംഷി, അശപമേധയാശം ചെയ്യേണമെന്നാണ് വിധിച്ചത്. 'പടച്ചിലവുകൊണ്ടും മറ്റും നാടടുത്തു നഷ്ടദാരിദ്ര്യം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് വളരെ ദ്രവ്യം ചിലവുള്ള ഈ ക്രിയ എങ്ങിനെ നടത്തേണ്ടു? രാജഭണ്ഡാരങ്ങൾ മുഴുവനും ശൂന്യം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ നില നോക്കുമ്പോൾ ഇതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന ദ്രവ്യം നാട്ടുകാരിൽനിന്നു പിരിച്ചിടാക്കുന്നതും വലിയ കഷ്ടമായിത്തീരുമല്ലോ' എന്നു വിചാരിച്ച ധർമ്മപുത്രർ വളരെ വിഷാദിച്ചു നില്പായി.

'ദ്രവ്യഭിക്ഷുകൊണ്ടു വിഷാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുവേണ്ട. ദ്രവ്യത്തിനു വഴിയുണ്ട്. പണ്ടു മരുത്ത മഹാരാജാവ് യാഗം ചെയ്ത കാലത്ത് അസംഖ്യം ദ്രവ്യം ബ്രാഹ്മണക്കു ദാനം ചെയ്തതിൽ ബ്രാഹ്മണർ അവരവർക്കു വേണ്ടുവോളം വാരിക്കോരിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടും ഒടുങ്ങാതെ വളരെ ദ്രവ്യം ഹിമവൽ പാശ്ചത്തിലുള്ള ആ യാഗ സ്ഥലത്ത് ഇന്നും കുന്നുപോലെ കിടക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടു വന്നാൽ മതി. ആശപമേധം ചെയ്യാനും അതുകൊണ്ടു സാധിക്കും' എന്നു വേദപ്രാസമഹംഷി പറഞ്ഞു എങ്കിലും ആ ദ്രവ്യം ബ്രാഹ്മസപാണെന്നുള്ള വിചാരകൊണ്ട് ധർമ്മപുത്രർക്കു മനസ്സു വന്നില്ല. 'ആ ദ്രവ്യം ബ്രാഹ്മണർ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയതാകയാൽ അവരുടെ സ്വത്തല്ലാതെയായി' എന്നും, 'കേവലം നിധിപോലെ കിടക്കുന്നതാകയാൽ രാജാവിനാണ് അതിന്മേലുള്ള അവകാശം' എന്നും വീണ്ടും മഹംഷി പറഞ്ഞപ്പോഴേ സമ്മതമായുള്ളു. പിന്നെ ഹിമവൽ പാശ്ചത്തിൽ കിടക്കുന്ന ആ ധനനിക്ഷേപ

ഭാരം കൊണ്ടു വന്നിട്ട് മുറയ്ക്കു' അശ്വമേധയാഗത്തിന്നാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അജ്ഞാനനെ രക്ഷകനാക്കി കല്പിച്ചിട്ട് 'മേദ്ധ്യശാപവിസജ്ജനം' ചെയ്തതും, പല രാജാക്കന്മാരും അശ്വത്തിനെപ്പിടിച്ചു കെട്ടിയതും, അജ്ഞാനൻ യുദ്ധം ചെയ്തു വിട്ടുവിട്ടതും, അജ്ഞാന പത്രനായ പാണ്ഡ്യരാജാവു ബ്രഹ്മവാരാഹൻ ഈ അശ്വം നിമിത്തമുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അജ്ഞാനനെ കൊന്നതും, പിന്നെ ഭഗവാന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി വീണ്ടും ജീവിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ.

അശ്വവിസജ്ജനം കഴിഞ്ഞാൽ ആ അശ്വം ഭൂപ്രദിക്കു ണം കഴിച്ചു തിരിയെ എത്തുന്നതിനുള്ള കാലം ഒരു സംവത്സരമാണ്. ആ ഒരു സംവത്സരകാലം ധർമ്മപുത്രർ 'അസിധാരാവ്രതം' അനുഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ടാണിരുന്നത്. അസിധാരാവ്രതം എന്നുവെച്ചാൽ കാമോദ്ദീപകങ്ങളായ സകല ശൃംഗാരോപകരണങ്ങളേക്കൊണ്ടും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടതായ ശയ്യാഗൃഹത്തിൽ മനോമോഹനങ്ങളായ വേഷാലകാരങ്ങളേക്കൊണ്ടു ഹൃദയഹാരിണിയായ ഭാര്യയോടുകൂടി സരസസല്ലാപാദിവിനോദങ്ങളും ചെയ്ത് ഏകശയ്യയിൽ കിടക്കണം. മനസ്സിൽ അല്പംപോലും കാമവികാരം ഉണ്ടാവരുതെന്നും. ഈ ഒരു നടവടി എത്രതന്നെ ധീരന്മാരായ പുരുഷകേസരികൾക്കും അസാധ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അനംഗവികാരത്തിന്റെ ലേശമെങ്കിലും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരായും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഈ അതിദുസ്സാധ്യമായ അസിധാരാവ്രതം ഒരു സംവത്സരം മുഴുവൻ അനുഷ്ഠിച്ചതിൽ ധർമ്മപുത്രരുടെ ധൈര്യം, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം, കർമ്മത്തികലുള്ള ശ്രദ്ധ ഇവയെല്ലാം നല്ലവണ്ണം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അശ്വം തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ ശേഷം വിധിയനുവർണ്ണം യാഗം കഴിച്ചു. ഈ വലിയ പുണ്യകർമ്മത്തിൽ സകലദിവ്യലോകവാസികൾക്കെന്നു മാത്രമല്ല ആബ്രാഹ്മചര്യധാരമുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്നും പൂരമേ മറ്റുള്ള സമസ്ത ജീവജാലങ്ങൾക്കും തൃപ്തിവരുത്തി എന്നു മാത്രം ചുരുക്കിപ്പറയുവാനേ ഇവിടെ നിർവാഹമുള്ളൂ.

ധർമ്മപുത്രരുടെ രാജ്യഭാരം മൂപ്പത്താറു സംവത്സര കാലമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ആ കാലത്ത് അവരവരുടെ വണ്ണം ശ്രമ ധർമ്മ

അഥാ വിധിപോലെ അനുഷ്ഠിക്കാതെകണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രജകളിൽ ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.. പ്രജാക്ഷേമതല്പരനായി സകല ജനങ്ങളുടെയും യോഗക്ഷേമം അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ സദാ ജാഗരൂകനായിരിക്കുന്ന ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹാരാജാവ് പ്രത്യേകിച്ചു ഭൃഷ്ടിവെക്കുന്നുണ്ടെന്നു വരുമ്പോളാരാനും മയ്യാദവിട്ടു നടക്കുമോ? പിന്നെ സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങളായ ദാരിദ്ര്യം, രോഗം മുതലായവയുടെ ബാധയും ധർമ്മപുത്രരുടെ രാജ്യഭരണകാലത്ത് നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹം രാജ്യം ഭരിച്ചു വരുന്നതിന്റെ ഇടയിൽ ഒരിക്കൽ, ഭീമസേനൻ തന്റെ അടുത്തു പ്രയോഗിച്ച മുളുചാക്കു കേട്ടു നിവ്വേദം വന്ന് ധൃതരാഷ്ട്രർ വിഷയവിരക്തനായിച്ചമഞ്ഞതിനാൽ കന്തിദേവി, ഗാന്ധാരി, സഞ്ജയൻ, വിദൂർ ഇവരോടൊരുമിച്ച് അദ്ദേഹം കാട്ടില്ലായി തപസ്സാചെയ്ത് വാനപ്രസ്ഥപ്പുത്തിയിൽ ഇരിപ്പായി. ഇവരൊരുമിച്ച് ചക്രവർത്തിയായ ധർമ്മപുത്രരും പരിവാരസമേതം കാട്ടിൽച്ചെന്നു ഗുരുശുശ്രൂഷയും ചെയ്തു കുറച്ചുനാൾ താമസിച്ചു. നോക്കൂ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുജന ഭക്തിയുടെ ശക്തി!. പിന്നെ അവരുടെ നിശ്ചിതസ്ഥാനങ്ങളു തന്നെയാണു ഹസ്തിനപുരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു പോകുന്നത്. എന്നാൽ ഇടക്കിടക്ക് കാട്ടിൽച്ചെന്നു ഗുരുശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോവൃത്തി സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു കരി കാട്ടിൽച്ചെന്നപ്പോൾ യോഗശക്തികൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച തോമരോ ആയ കാട്ടുതീയ്ക്കിൽ അവർ ദേഹത്യാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. വിദൂർമാത്രം കേവലം 'ജന്ധാനമത്തചിശാചവൽ' എന്ന ഭഗവൽഭക്ത നിലയിൽ കാട്ടിലവിടെയോ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ മഹായോഗ്യപുരുഷനെപ്പിന്തുടൻ കുറച്ചു ദൂരം പോയി. ആരും കാണാതെയായപ്പോൾ ആ വിദൂർ ധർമ്മപുത്രരുടെ ദേഹത്തിൽ ദിച്ചതേജോത്സവേണ ലയിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതു മുതൽ ധർമ്മപുത്രർ സാക്ഷാൽ ധർമ്മമൂർത്തിയായി എന്നുതന്നെ പറയാം. അത്ര പരിശുദ്ധമനസ്സായിത്തീർന്നു. തിരിച്ചു ഹസ്തിനപുരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, പല ഭിന്നിമിത്തങ്ങളും കണ്ടു വിചാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യാദവവംശം മുഴുവൻ തമ്മിൽ തച്ചുനിശിച്ചു എന്നും, ബലഭദ്രരും ശ്രീകൃഷ്ണനും സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു എന്നും മറ്റുമുള്ള വ്യസനവൃത്താന്തം, പാദകയിൽനിന്നു മടങ്ങിവ

ന്ന വിഷയവിരക്തനായ അജ്ഞാനൻ അറിയിച്ചു. ഇതോടുകൂടി പാണ്ഡവന്മാർ ഇഹലോകവാസം ഉപേക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതിൽ എന്തത്തുതമാണ്? പാണ്ഡവർ സർവ്വസ്വവും ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നെയായിരുന്നില്ലേ? സർവ്വസ്വത്തന്നെ വിട്ടാൽ താൻ സർവ്വസ്വവും വിട്ട ഫലമായില്ലേ?

പിന്നെ അഭിമന്യുപുത്രനായ പരീക്ഷിത്തിനെ രാജാവായി വാഴിച്ചിട്ട് ധർമ്മപുത്രൻ പാണ്ഡവിയോടും അനുജന്മാരോടുംകൂടി 'മഹാപ്രസ്ഥാനം' ചെയ്ത്, സർവ്വസംഗപരിത്യാഗം ചെയ്ത് നേരെ വടക്കോട്ടു നടക്കുകയാകുന്നു ഈ മഹാ പ്രസ്ഥാനം. അപ്പോൾ ഒരു പുഴത്തുവട്ടി ധർമ്മപുത്രന്റെ പിന്നാലേ വിടാതെ കൂടിയിരുന്നു. ഈ യാത്രയിൽ വഴിക്കുവെച്ച് നകുലൻ, സഹദേവൻ, പാണ്ഡവ്, അജ്ഞാനൻ, ഭീമസേനൻ ഇവരൊക്കെ വീണ്ടു എന്നറിഞ്ഞിട്ടും ധർമ്മപുത്രൻ മനസ്സിടുന്നതാകു വികാരഭേദമുണ്ടാതെയും പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെയും നടന്നതേ ഉള്ളൂ. ഇതാണ് ശാന്തത എന്നു പറയുന്ന സത്വഗുണത്തിന്റെ പരമകാഴ്ച. പിന്നെയും പട്ടി മാത്രം തുണയായിട്ടു കൂടെക്കൂടിയിരുന്നു.

ധർമ്മപുത്രൻ കയറുവാൻ ഒരു വിമാനവും കൊണ്ട് ദേവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, 'കയറാം, ദേവേന്ദ്രൻ കല്പനയായിരിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുഴുന്നള്ളാം' എന്നറിയിച്ചു. 'ഈ പട്ടി മുമ്പിൽ കയറട്ടേ പിന്നാലേ ഞാനും കേറുന്നുണ്ട്' എന്നായിരുന്നു ആ ധർമ്മപുത്രന്റെ മറുപടി. 'രാജസൂയയാഗം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇവിടക്കു സ്വർഗ്ഗം അനുഗ്രഹമായിട്ടുണ്ട്' എന്നല്ലാതെ ഈ പുഴത്തുവട്ടിക്കുണ്ടോ സ്വർഗ്ഗം കിട്ടുന്നു? എന്ന് ദേവദൂതൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പാണ്ഡവന്മാരെ, 'എന്നാൽ എനിക്കും സ്വർഗ്ഗം വേണ്ട. എന്നെ ഇതുവരേ ആശ്രയിച്ചു നിന്നിട്ടുള്ള ഇതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഞാൻ മാത്രം സ്വർഗ്ഗത്തിൽച്ചെന്നു സുഖിച്ചിരിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല' എന്നു ധർമ്മപുത്രൻ രീച്ചയായ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ പട്ടി സാക്ഷാൽ ധർമ്മരാജാവിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി നിന്നിട്ടു,

'മതി, സന്തോഷമായി. പലപ്പോഴും പല വേഷമായിട്ടും ഞാൻ അങ്ങയെ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി, ഒരിക്കലും ധർമ്മത്തിൽനിന്നു

തെറിക്കണ്ടിലു. ഇനി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകാം' എന്നു പുത്രനേ അനുഗ്രഹിച്ചു മറുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ വിമാനത്തിൽ കേറി ഉടലോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു. അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ ഇന്ദ്രൻ വേണ്ടതുപോലെ സൽക്കരിച്ചിട്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള സകലലൗപത്യങ്ങളും കണ്ടു വരുവാനായിട്ടു ഭൂതന്മാരെ കൂട്ടിയയച്ചു. കാരോ അത്യുത്തമവിഭവങ്ങളും കണ്ടു കണ്ടു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, കരേടത്ത് ദുര്യോധനാദികളെല്ലാവരും സ്വർഗ്ഗപദവി അനുഭവിച്ചു സുഖിച്ചിരിക്കുന്നതും മറ്റൊരേടത്ത് ഭീമാദികളായ അനുജന്മാരും പാഞ്ചാലിയും നരകത്തിൽക്കിടന്നു നിലവിളിക്കുന്നതും കാണുവാനിടയായി. അപ്പോൾ, തിടിഞ്ഞു നിന്നിട്ട്, 'ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഫലം കൊടുക്കാത്ത സ്വർഗ്ഗം, എനിക്കിതു വേണ്ടേ വേണ്ട.' എന്ന് ദേവപരിചാരകന്മാരോടായിട്ടു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും ഇന്ദ്രൻ അവിടെ വന്നിട്ടു 'ഇതൊക്കെ മായയാണെ'ന്നും 'ദ്രോണരോടു ഭോഷ്പപറഞ്ഞതിന്ന് അങ്ങയെ വ്യസനശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചാൻവേണ്ടി കാണിച്ചതാണെ'ന്നും, പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തി.

ഇതുകൊണ്ടാണാണു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കററു ചെയ്താൽ അതിന്നു ശിക്ഷകൊടുക്കുക എന്നത് എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെയല്ല വേണ്ടത്. അവരവരുടെ മനോവൃത്തിയെ അനുസരിച്ചു ശിക്ഷകൊടുത്താലെ മതിയായു ധർമ്മതൽപരനായ ധർമ്മപുത്രൻ്റെ അസത്യം പറഞ്ഞു എന്ന കററത്തിന്നു കുന്ദീപാകനരകം കൊടുക്കുന്നതിനെക്കാട്ടിലും സങ്കടമായിട്ടുള്ളത് ധർമ്മിഷ്ടന്മാരെ നരകത്തിലും അധർമ്മിഷ്ടന്മാരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും കാണിക്കുക മാത്രമാണ്. ഇതിലധികം വ്യസനം അദ്ദേഹത്തിന്നു മറ്റൊന്നിലും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല, എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ദേവേന്ദ്രൻ കണ്ടു കൊടുത്ത ശിക്ഷയാകുന്നു.

ഈ വിധമുള്ള ശിക്ഷകൊണ്ടു പാപം നശിച്ചതിന്നുശേഷം ധർമ്മപുത്രൻ്റെ വാസ്തവസ്ഥിതിയും കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ഭീഷ്മന്റെ വസുക്കളിലും, ദ്രോണരെ ബ്രഹ്മസ്സതിയിലും, ഭീമനെ വായുവിലും, അർജ്ജുനനെ ഇന്ദ്രനിലും, നകുലസഹദേവന്മാരെ അശ്വനിദേവകളിലും ശക്തിസ്വരൂപിണിയായ പാഞ്ചാലിയെ ഇവരിലെല്ലാവരിലും, ദുര്യോധനാദികളെ കലിമുതലായ അധർമ്മവർഗ്ഗ

ത്തിലും; അഭിമന്യുവിനെ ചന്ദ്രനിലും, പാഞ്ചാലീപുത്രനാരെ വിശ്വേശ്വരകുളിലും, കണ്ണനെ ആദിത്യനിലും, മറ്റുമായിക്കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. ധർമ്മപുത്രൻ കണ്ണന്റെ തത്ത്വം അപ്പോഴേ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായുള്ളു. പിന്നെ ദിച്ഛഗംഗയിൽ സ്നാനം ചെയ്തു ദിവ്യശരീരം സ്വീകരിച്ച് ഹരിശ്ചന്ദ്രാദി മഹാരാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ധർമ്മപുത്രനായ യുധിഷ്ഠിരൻ ജ്യോതിസ്വരൂപനായി പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വിധം ധർമ്മപുത്രന്റെ സ്വഭാവവിചാരമോ അല്ലെങ്കിൽ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപമോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നെഴുതിയതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഹാസ്യയുക്തി താഴെ കാണിച്ചാലേ ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കാരരീതിക്കു മതിയാകയുള്ളൂ.

അതിന്നുവേണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ തൽകാലം സ്വാധീനത്തിലില്ലായ്ക്കാൽ അതും 'ശ്ലോകത്തിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു'.

കട്ടോംഗീന്ദ്രമുക്കുനടിയമിഴികളും, ധീരമാംനോട്ടവുപൊൻ മട്ടേത്തുംമെയ്യിണങ്ങുംതടിയുമുയരവും, വീതിയേറുന്നമാറും മുട്ടോളംനീണ്ടകൈവീശിനഖനനടയും, മറ്റുമത്രേപ്രസിദ്ധപ്പെട്ടോരാലുമ്മരക്കുപ്രസന്നധനികനാം ധർമ്മപുത്രനെത്രപം॥

[ധനഞ്ജയനാടകം] രാജാ: —

സൗന്ദര്യംസുകുമാരതാമധുരതാകാന്തിമ്മനോഹാരിതാ
ശ്രീമത്താമഹിമേതിസഗ്ഗ്വഭവാൻനിശ്ശേഷനാലീഗുണാൻ
ഏതസ്യാമുപയുജ്യദൃച്ഛിധതയാദീനഃപരാമാത്മഭൂ
സ്യ ചൂംവാഞ്ചരതിചേൽകരോതുപുനരപ്യത്രൈത്രവദിക്ഷാടനം॥

വിദ്വാന്മാർ: —

വാനാരംകവർനാരവുപമുസവുപൈശ്വര്യവുപീളയും
പേരുംകൈകാതിസ്സുയെന്നുമുതലാന്നിശ്ശേഷചക്ഷീഗുണാൻ —
ഇമുക്യാമുപയുജ്യപത്മജനമോകേല്ലോടചക്ഷീതരം
സൃഷ്ടിപാൻതുടരുന്നവകിലിമവനെല്ലാമിരനീടണം॥

ഒരു ദുർമ്മരണം.

—o—o—o—

‘കാൽപ്പസ്ഥന നല്ലവണ്ണം പരിചയമുണ്ടോ’ എന്ന ചോദ്യത്തിന്നു ‘ഉവ്വ്’ എന്നും, ‘അയാൾ എന്തു സ്വഭാവക്കാരനാണ്’ എന്നതിന്നു ‘നല്ല സ്വഭാവക്കാരനാണ്’ എന്നും, ‘കാൽപ്പസ്ഥനയായി വല്ല കൃത്രിമങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ’ എന്നതിന്നു ‘ഉള്ളതായിട്ടു റിവില്യ’ എന്നും, ആകുന്നു ആരംഭത്തിലെ ചോദ്യോത്തരങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. വി.സ്കാൾ ഈ നിലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ‘കിട്ടുണ്ണി മേനവന്റെ ആധാരങ്ങളും മറ്റും കാൽപ്പസ്ഥനയുടെ നിങ്ങളുടെയും പേരിൽ മാറി എഴുതിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ട് നിങ്ങൾക്കറിവില്ലേ?’ എന്ന ചോദ്യപരമ്പരയിൽ ഒരു പതനംകൂടി ഇൻസ്പെക്ടർ മേല്ലോട്ട് കയറി.

“നാലാന്നാൾ കാലത്ത് കാൽപ്പസ്ഥൻ പറഞ്ഞപ്പോഴെന്താൻ അറിഞ്ഞുള്ളൂ.”

“നിങ്ങളുടെ പേരിലും എഴുതിക്കാണെന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?”

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ (കിട്ടുണ്ണിമേനവന്റെ) കമ്പ്യൂട്ടറിൽ പ്രകാരമാണെന്നാണ് കാൽപ്പസ്ഥൻ പറഞ്ഞത്.”

“കാൽപ്പസ്ഥൻ എന്തിനായിട്ടാണ് നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നത്?”

“കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ കാര്യം പറയാൻതന്നെ.”

“കമ്പ്യൂട്ടറവിടെ?”

“അദ്ദേഹത്തിനയച്ച കൊടുത്തതിൽപിന്നെ അതിനേപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവും അറിവില്ലെന്നാണ് കാൽപ്പസ്ഥൻ പറഞ്ഞത്.”

“എന്നാൽ ഈ സംഗതി എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നോട് പറഞ്ഞില്ല.”

“സ്റ്റേഷനാപ്പർ ഭാസ്കരമേനവനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.”

ശരി-ഭാസ്കരമേനോൻ മരിച്ചു പോയല്ലോ അല്ലേ. അ

തവിടെ ഇരിക്കട്ടെ. കാൽപ്പന്ഥന്റെ ശിഷ്യൻ എഴുത്തു കൊണ്ടുവന്നത് കണ്ടില്ലേ, അതിൽ എന്തായിരുന്നു?”

“കമ്പ്യൂത്തായിരുന്നുവെന്നാണ് കാൽപ്പന്ഥൻ പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം ആ ലക്കോട്ടിൽനിന്ന് ഒരു കടലാസ്സുടുത്തു വായിക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുകയും ഉണ്ടായി.”

“നിങ്ങൾ കിടക്കുവാൻപോയ സമയം വാതലെല്ലാം അടച്ചു ബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ അന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഗോവിന്ദനെ അമ്പലക്കാട്ടയ്ക്കയക്കുന്നസമയം വാതൽ വല്ലതും തുറന്നു കിടന്നിരുന്നോ?”

“ഇല്ല-ഗോവിന്ദൻ തന്നെയാണ് വാതൽ തുറന്നത്.

“എന്നാൽ പിടന്നയെങ്ങിനെയാണ് കാൽപ്പന്ഥന്റെ ശിഷ്യൻ പുറത്തേക്കു പോയത്, ഗോവിന്ദനാണ് വാതൽ തുറന്നു കൊടുത്തതെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?”

“ഞാൻ അതിനേപ്പറ്റി ആലോചിച്ചിട്ടില്ല. ശിഷ്യൻ എപ്പോഴാണ് എഴുന്നേറ്റു പോയതെന്നുതന്നെ എനിക്ക് രൂപമില്ല.”

“തളത്തിൽ നിന്നിരുന്ന നിങ്ങൾക്ക് അത രൂപമില്ല അല്ലേ. മരന്നിട്ട ചുക്കുവെള്ളക്കിണ്ടി ആയാണ് മേശപ്പാത്തുകാണ്ടു വെച്ചത്?”

“ചുക്കുവെള്ളക്കിണ്ടി ഞാനാണ് വെച്ചത്. അപ്പോൾ മരുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.”

“അത് ഗോവിന്ദൻ പറിച്ചതാണെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ?”

“അയാളുടെ കീടാനടപ്പാലോചിച്ചാൽ എനിക്കതു വിചാരിക്കുവാൻ തരമില്ല.”

ഇതിന്റെശേഷം ഇൻസ്പെക്ടർ ചോദ്യത്തിന്റെ വഴിയൊന്നു തെറ്റിച്ചു.

“കഴിഞ്ഞ എട്ടാം തിയ്യതി നിങ്ങളും കുമാരൻനായരുംകൂടി സ്റ്റേഷനാപ്പരെ കൂട്ടിക്കാണ്ടു വരുമ്പോൾ എന്തിനാണ് കുമാരൻനായരെ പിന്നാക്കം അയച്ചത്?”

“ഇവിടുന്ന് ചേരിപ്പറമ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കാൽപ്പന്ഥനെ എന്നാണ് ഫാജരാക്കേണ്ടതെന്ന് അറിഞ്ഞു വരുവാൻ.”

“സ്നേഹനാപ്പരെ പത്തു മണിവരെ പരിവട്ടത്തു താമസിപ്പിച്ചുതെന്തിനാണ്?”

“വെടിപറഞ്ഞിരുന്നു പോയതാണ്.”

“സ്നേഹനാപ്പർ പോയിട്ടെത്രനേരം കഴിഞ്ഞു കമാരൻനായർ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ?”

“ഏകദേശം ഒരു നാഴിക കഴിഞ്ഞു.”

“ഇത്ര താമസിക്കുവാനെന്താണ് കാരണം?”

“രൂപമില്ല.”

“ഉഹ! അതും നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചിട്ടില്ല അല്ലേ. നിങ്ങളുടെ വാക്കിന്മേൽ കാര്യസ്ഥനെ ആദ്യം വിട്ടയച്ചത് അന്ന് ഞാൻ കേസ്സാക്കായ കൊണ്ടാണ്. ഇപ്പഴത്തെ മട്ടൊക്കെ മാറി. ഇതൊരു കലക്കേസ്സാണ് കാമ്ബേണം” എന്നു പറഞ്ഞ് കേസ്സിന്റെ തെളിവൊക്കെ എടുത്തു തീരുന്നതുവരെ രണ്ടു പേരെയും ബന്തോവസ്സിൽ വയ്ക്കുവാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ രേഖാമൂലമായ അനുവാദം വരുത്തിടുത്തു് സ്നേഹനാപ്പരുടെ വക്കൽനിന്നും വാങ്ങി വായിച്ചിട്ട് കഞ്ഞിരാമൻ നായരെ സ്നേഹനിൽത്തന്നെ പാപ്പിച്ചു. കൈപ്പിത്തും ഒപ്പിടുവിച്ചു.

കമ്പൗണ്ടരെ വിളിച്ചു പുറത്തേക്കുകൊണ്ടുപോയി ആസ്സൂത്രിയിൽനിന്ന് വിഷമരുന്നപഹരിക്കുന്നതിൽ കാര്യസ്ഥനെ സഹായിച്ചുവെന്നും, സ്നേഹനാപ്പരെ വഴിക്കു തടുത്തുവെച്ച് ദേഹം പദ്രവംചെയ്ത് കലപ്പെടുത്തിയെന്നും, ഉള്ള കുറത്തിന്മേൽ കമാരൻ നായരേയും പിറേറുന്നാൾ ബന്തോവസ്സുചെയ്ത് പതിമൂന്നാണ്ടിയുതി രണ്ടുകലക്കേസ്സുകൾ മജിസ്ട്രേട്ടുമുമ്പാകെ ചാജ്ജുചെയ്തുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും കൂട്ടിത്തുടങ്ങി. ഈ വർത്തമാനം നാട്ടിൽപരുന്നതോടുകൂടി ഉൽഭവിച്ച ബഹളത്തെപ്പറ്റി വായനക്കാർ ഊഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

—o:~o:—

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

“ദൈവഗതിക്കഥവാളവനേസ്സിൽ

നൈവകവാടനിരോധമൊരേടം”

ശാകുന്തളം,

കാര്യസ്ഥനും കഞ്ഞിരാമൻനായരും കിട്ടണ്ണിമേനവന്റെ എടുത്തും വലത്തും കൈകളായിട്ടാണ് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുപോ

ന്നിരുന്നത്. ചാമുണ്ടകാണ്ടും വിചാരിച്ചാൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നായ
 രതന്നെയാണ് ഉത്തമസ്ഥാനത്തിനവകാശി. വിശ്വാസംകൊണ്ടു
 നോക്കിയാൽ കാര്യസ്ഥനും ഒട്ടും താഴെയല്ല. ഇതാ ഇപ്പോൾ ഈ
 രണ്ടുപേർതന്നെ ആ കിട്ടണ്ണിമേനവന്റെ കലപാതകക്കുടുക്കിൽ
 അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! എന്നാൽ അത്രമാത്രം കൊണ്ടായൊ അതുമി
 ല്ല. വിദ്യകൊണ്ട് മനോവികാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കുമാരൻ നായ
 രും ഇതിൽ കുടുങ്ങിയിട്ടുണ്ടത്രെ. ഇതിലധികമൊരാശയ്ക്കും എന്താ
 ണിനി ഉണ്ടാവാനുള്ളത്! കഷ്ടം, എത്രവളരെ ആളുകൾക്ക് പര
 മസങ്കടത്തിന് സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. ഇരിയ്ക്കൽ മറ്റൊരു സമാധാന
 വുമില്ല. തലയിലെഴുത്ത് തലോടിയാൽ പൊയ്ക്കുന്നതല്ലല്ലോ. കർമ്മ
 ഫലമനുഭവിക്കുന്നതിൽ കാരോരുത്തക്കാരോകാലമുണ്ട്. അതുതട്ട
 ത്താലൊട്ടുനിൽക്കുന്നതുമാണ്.

ആനന്ദപുരനിവാസികളായ അനേകം ആളുകളുടെ മന
 സ്സിൽ ശിലാരേഖപോലെ പരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നൊരു ദിവസമായ
 ആയിരത്തുറുപത്തിമൂന്ന് തുലാം പന്ത്രണ്ടാംതിയതി ആറുമണിക്കു
 മുമ്പ് അപ്പാത്തിക്കുറിയുടെ സീമന്തപുത്രനായ അമ്പലക്കാട്ടു ശങ്ക
 രമേനോൻ എളവല്ലൂർ തപാലാപ്പീസ്സിലേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.
 അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ തപാൽ ശിപായിയുടെ വേല നടത്തിയി
 രുന്നത് പതിവുകാരനായിരുന്നില്ല. ശങ്കരമേനോൻ അയാളോട്
 “എം-കെ-ഗോവിന്ദപ്പണിക്കർ എഴുത്തുപല്ലതും വന്നിട്ടുണ്ടോ”
 എന്ന് ചോദിച്ചു. പുരിയതപാൽശിപായി അതുതപ്പിത്തീർത്തെ
 ടത്തുകൊടുത്തത വാങ്ങി ലക്കോട്ടിന്റെ ഒരുവക്ക് നുള്ളിപ്പൊട്ടിച്ചു
 കൊണ്ടാണ് ശങ്കരമേനോൻ വഴിയരികിലേക്കിറങ്ങിയത്

പടിമുതൽ വഴിവക്കുവരെ നീട്ടിക്കുട്ടിട്ടുള്ള ചെറുമതിലി
 ന്നേൽ മുത്തിമത്തായ ദാരിദ്ര്യംപോലെ കിഴവനായ ഒരു ചട്ടക്കാരൻ
 ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞും പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞും ഉ
 ള്ള ഒരു ജോടു ബുട്ടിസ്സ്, കീറിപ്പറിഞ്ഞ ചളിപുരണ്ടു തൂങ്ങിക്കിടക്കു
 ന്ന കാലോ, അതിനേക്കാൾ എട്ടുമാറ്റുകൂടി പഴക്കം ചെന്നൊരു
 വളുസകുപ്പായം, ഈ കുപ്പായത്തിനിന്നുണ്ടെന്നൊരു ഉൾകുപ്പായം,
 നരച്ച നീണ്ട കെട്ടു താടിയും മേൽമീശയ്ക്കുള്ളിയൊരു കാട്, വാടി
 വരണ്ടമുഖം, കനംകാഞ്ഞ ചതഞ്ഞൊരു ഫന്ദാണൊപ്പി, സ
 വ്യാംഗം ചൊടി, അകത്തേക്കൊരു വളവ്, വായിൽ പകുതി ക

ത്തിക്കുറിഞ്ഞൊരു ചുരുട്ട്, ഇതാണു പടിക്കലിരിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യമു
ത്തിയുടെ ചുരുക്കത്തിലുള്ള ധ്യാനം. കടിച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ചുരുട്ടു
കരിക്കൽ വായിൽനിന്നെടുത്ത് തുപ്പുന്ന സമയമാണ് ശങ്കരമേ
നോൻ എഴുത്തുപൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കു കടുന്നത്. തുപ്പൽ
ശരിയായിട്ടു ലക്ഷോട്ടിന്മേൽതന്നെചെന്നു പതിഞ്ഞു. മേനോൻ
അതുകണ്ടു കയത്ത് “ഈ വൃത്തികെട്ടു കഴുക്കുള്ളതട്ടി നാടു കടത്ത
ണം” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ലക്ഷോട്ടിയെടുത്ത സായുവിന്റെ
മുഖത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ശങ്കരം കേട്ടിട്ടുസായുവിന്നു യാതൊരു
ഭാവഭേദവും ഉണ്ടായില്ല. ലക്ഷോട്ടു ധർമ്മം കൊടുത്തതാണെന്നു
വിചാരിച്ച് അതു പെറുക്കിയെടുത്തു അതുകൊണ്ടുതന്നെയൊരു സ
ലാചെയ്തു. എന്നിട്ടു കപ്പായത്തിന്റെ ഒരു ദ്വാരത്തിൽനിന്ന് കു
റേ തീപ്പെട്ടിക്കോലോ മറ്റൊരു തുപ്പിയെടുത്തു ലക്ഷോട്ടിൽ കുത്തി
നിറച്ച് കൈക്കൂടി വേറെയൊരു ദ്വാരത്തിലേക്കുതള്ളി.

“ഇതിന് പറഞ്ഞാലും മനസ്സിലാവില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ്
മേനോൻ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കി എഴുത്തുനീന്തിവായിച്ചു
കൊണ്ടു നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മേനോൻ കുറേ ദൂരം പോയപ്പോൾ
സായുവു പതുക്കെനെ എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു. ശങ്കരമേനോൻ സ്വ
ന്തം വീട്ടിൽചെന്നു കേറി. അപ്പോൾ സായ്ക്ക് എവിടെയോ മറ
ഞ്ഞു. മേനോൻ രണ്ടാമതും പുറത്തേക്കിറങ്ങി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ നി
ലാവ നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞു. സായുവും നിഴൽ പോലെ പിന്നാ
ലെക്കുടീട്ടുണ്ട്. മേനോൻ ആവേശംകൊണ്ടുപോലെ ഭ്രാന്തിമുഴുവനും
മുന്നോട്ടാക്കി മറുകി നടന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ സായുവിന്റെ നട
യും മറുകിത്തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ ആരേഴു കന്തപ്പാടിപധികം മുമ്പിട്ടു
പോകുവാൻ എടുകൊടുക്കാതെ മേനവനെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടു
സായു പെരുവല്ലാപ്പാലത്തിന്മേൽ കയറിയപ്പോൾ മേനോൻ ശി
വൻ കാട്ടിലേക്കു കടക്കുന്നതുകണ്ടു ഒന്നുകൂടി വേഗം നടന്നു. പാ
ലം കടന്നു തിരിഞ്ഞുവിന്ന് രണ്ടു തീപ്പെട്ടിക്കോലൊരച്ചു പൊക്കി
കാണിച്ചിട്ടു പിന്നെയും മേനവനെത്തന്നെ ലാക്കു വെച്ച് കാട്ടിൽ
പ്രവേശിച്ചു. ഇവർ രണ്ടുപേരും മറഞ്ഞിട്ടു വളരെത്താമസംകൂടാ
തെ ഒരു പോലീസ്സുകാരൻ പെരുവല്ല, നദിയുടെ കിഴക്കേക്കരയ്ക്കൽ
പാലത്തിന്റെ മറവിൽ വന്നു നിന്നു. അയാളുടെ പിന്നാലെ
യുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ കാട്ടിൽ കടന്ന സായുപോയ വഴി തേടുവേ
നും തുടങ്ങി.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച ഗുഡസഞ്ചാരം അവസാനിച്ചപ്പോൾ നവമിച്ചന്ദ്രൻ ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ട് നാലിൽ ചിലപാനം നാഴിക കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കോടതിവഴിയിൽ ആൾസഞ്ചാരം കതുങ്ങി. പരിവട്ടത്തു വീട്ടിലെ പുരുഷന്മാർ രണ്ടുപേരും പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കിടന്നു കഴ്ന്നിരിക്കുന്നു. അമ്മു അത്താഴവും കൂടിക്കഴിക്കാതെ അകായിൽ കിടന്നു കരയുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ ചേരിപ്പറമ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. ദേവകിക്കുട്ടി കമാരൻ നായരുടെ കഷ്ടാവസ്ഥയെ ഓർത്തും ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ തല്ലുകൊണ്ടും തള്ളുകൊണ്ടും നടുമിറത്തു കിടന്ന് നിലവിളിക്കുന്നു. ദേവകിക്കുട്ടി നടുമിറത്ത് മറിഞ്ഞുവീണിട്ടു അരമണിക്കൂർ കഴിയുംമുമ്പ് ഒരാൾ തലയോടുകൂടി മൂടിപ്പുതച്ച് പെരുവല്ലം നദീതീരത്തുകൂടി പാലത്തിന്റെ അടുത്തുവന്നു. അവിടെ നിന്ന് തല പൊക്കി എടുത്തും വലത്തും നോക്കി. പാലത്തിന്മേലാവട്ടെ വഴിയിലാവട്ടെ ആരെയും കണ്ടില്ല. പുഴവക്കു പറ്റിത്തന്നെ പിന്നെയും നടന്നു. പൊലീസ്സുകാരൻ നിലുണന്നതിന്റെ നേരേ ചോട്ടിൽ കൂടി കടന്ന് സ്റ്റേഷനാപ്പർ മുങ്ങിച്ചത്തുപെന്ന് പറയുന്ന ദിക്കിന്റെ നേരെ വന്ന് ശിവൻ കാട്ടിൽ കാലുവച്ചപ്പോൾ വൃക്കത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്നൊരു കുറുക്കൻ ചാടിയോടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടൊന്നു ഞെട്ടി. പെട്ടെന്ന് പൊതച്ചിരുന്ന മുണ്ടെടുത്ത് അരയിൽ കെട്ടി. കക്കുത്തിൽ നിന്ന് വടി കയ്യിലെടുത്തു. എന്നിട്ട് നാലുപുറവും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ട് നടന്നുതുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ചെന്നു കേറിയത് മുമ്പാമദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കാന്താര മർത്തിലേക്കാണ്. അടവിയുടെ ഒരറ്റത്ത് ചന്ദ്രശ്ശിക്ക് പ്രവേശം കിട്ടുന്നൊരു ദിക്കിൽ അമ്പലക്കാട്ട് ശങ്കരമേനോൻ ഭയപ്പെട്ട് കണ്ണടച്ചു നിലുണങ്ങായിരുന്നു. അടുത്തുചെന്ന് തോളത്ത് കയ്യെച്ചു സമയം ശങ്കരമേനോൻ ഞെട്ടി കണ്ണുതുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ടത് ചേരിപ്പറമ്പിൽ ബാലകൃഷ്ണ മേനവനെയാണ്. വരുവാനിത്ര വൈകിയതിനുള്ള പരിഭവമായിട്ട് “എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊല്ലുവാനാണോ ഇവിടെ വരുത്തിയത്?” എന്ന് ചോദിച്ചു.

“ഇന്നുതന്നെ സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്സാഹമായിരുന്നു.”

“അയ്യോ ഞാൻ മോതിരവും മറ്റും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല

കല്പം. കാടിപ്പോയി എടുത്തു കൊണ്ടുവരാം” എന്നായി ശങ്കരമേനോൻ.

“പരിഭ്രമിക്കണ്ട. ഇന്നിനി എങ്ങിനെയായാലും തരമാവില്ല. ദേവകീജന്മാനാമം തന്നെയാണ്. ആ കഴുവേറി ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാര്യമൊക്കെ സ്പഷ്ടമായി. പക്ഷെ അച്ഛൻ മരണപത്രം മുമ്പേ കയ്യിൽ കിട്ടണമത്രെ.”

“അച്ഛൻ എടുവല്ലെന്ന് സ്റ്റേഷനിലല്ലേ?”

“അല്ല. ഇപ്പോൾ വീട്ടിലെത്തി.”

“എന്നാൽ നമ്മൾക്ക് ചേരിപ്പറമ്പിലേക്ക് പോവൂ, ഞാനും വരാം” എന്ന് ശങ്കരമേനോൻ വിട്ടൊഴികില്ല.

“ഇന്ന് നേരം കുറയായല്ലോ. എന്റെ കയ്യിൽ തന്നാൽ മതി നാളെ ഞാൻ കൊടുത്തോളാം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അച്ഛനേയും മറ്റും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നാളെ വൈകുന്നേരം വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ അവിടെയൊക്കെ തെയ്യം ഉണ്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭക്ഷണങ്ങളും കൂട്ടാനുണ്ടെങ്കിൽ അമാന്തിക്കല്ലേ. കസ്യത്തിങ്ങു തന്നേക്കൂ.”

“ഞാൻ നാളെക്കാലത്തുതന്നെ വീട്ടിൽ വരാം.” എന്നതുകേട്ടു ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ ക്ഷമയില്ലാതായി.

“ആട്ടെ. കസ്യത്തുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടോ. അതുപറയൂ.”

“ഉവ്വ്” എന്നു പറഞ്ഞെടുത്തു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“റോക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞ് ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ കൈനീട്ടി. ശങ്കരമേനോൻ കൊടുത്തില്ല. ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ മുഖത്തുനിന്ന് കണ്ണുനീർ കരളായി.

“വരു നമ്മൾക്ക് ചേരിപ്പറമ്പിലേക്ക് പോവൂ.” എന്നു പറഞ്ഞു.

“എന്താ, എന്നെ വിശ്വാസമില്ലാണ്ടോയോ. ഈ വടികൊണ്ട് തലക്കൊരു തട്ടു തന്നിട്ട് അരിപ്പോൾ ഞാനിങ്ങോട്ടു തട്ടിപ്പറിച്ചാലോ” എന്ന് ‘സാമം’ വിട്ട് ‘ഭേദ’ത്തിലേക്ക് ചാടി. അപ്പോൾ ശങ്കരമേനോൻ,

“എന്നാലെന്താ” എന്ന് ചോദിച്ച് പിന്നാക്കം മാറി.

“എന്നാലെന്താ, പ്രാണനങ്ങോട്ടുപോവൂ എന്നു കരയ്ക്കാം സാധിക്കും” എന്ന് ഒരിക്കൽകൂടി ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. പക്ഷെ മുഖത്തെ സ്നേഹത്തോടെ ഒരു വ്യത്യാസവും വരുത്തില്ല.

“ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പേടിക്കില്ല” എന്ന് വീരവാദം പറഞ്ഞ് കുന്നുകൂടി പിന്നാക്കം മാറിയപ്പോൾ ശങ്കരമേനവന്റെ മുഖത്ത് ഒരുതുള്ളി ചോരയില്ല. എങ്കിലും ഇതല്ലാം കച്ചിയായേക്കാമെന്ന ആശങ്കയാണ് തിരിച്ചോടുവാനും ധൈര്യം വന്നില്ല.

“എന്നാലാമിടക്കൊന്നു കാണട്ടെ” എന്ന് കണ്ണുരുട്ടിമിഴിച്ചു വടി ഉയർത്തിയപ്പോൾ ശങ്കരമേനവന്റെ ശൗര്യമവിടെ മേനവനെവിടെ. “അയ്യോ രക്ഷിക്കണം!” എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞോടുവാൻ ഭാവമില്ലാത്തപ്പോൾ വേരു തടഞ്ഞ് മാറിച്ചുവീണു. ആ നിമിഷത്തിൽ ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ വടിയും കീഴോട്ടുവന്നു. ഇനിയെന്താ ഒരു മാത്രകൂടി വേണ്ട. എന്നാൽ നിസ്സഹായനായിട്ട് കമന്നു കിടക്കുന്ന ആ ജീവിയുടെ കഥ തീർന്നു. പക്ഷെ അതിന് സംഗതി വന്നോ ഇല്ലയോ എന്ന് അറിയാനിടയാവുന്നതിന്നു മുമ്പ് രാമബാണം പോലെ ചെടികളുടെ ഇടയിൽകൂടി ഒരു വിറകുകൊള്ളി ആയത്തിൽ വന്ന് കയ്യിന്റെ കൊഴകളിൽ കൊണ്ടതോടുകൂടി ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ വടി കയ്യിൽനിന്നു തെറിച്ച്കളഞ്ഞു വീണു.

അവസരോചിതമായ ഈ പൊടിക്കയ്യ് പ്രയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം സാമത്രിയുള്ള പുരുഷൻ നമ്മുടെ സ്റ്റേഷനാപ്പർ ഭാസ്കരമേനവനല്ലാതെ മറ്റാരാവാവില്ലെന്ന് പല വിധത്തിലും വായനക്കാർ ഊഹിച്ചിരിക്കാം. അദ്ദേഹം ശിഷ്യനോടുകൂടി അരങ്ങത്തു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയാടിയിരുന്ന രണ്ടുപേരും ആട്ടം നിർത്തിപ്പോയിക്കഴിഞ്ഞു. “കിട്ടണ്ണി, എല്ലാം പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ള പോലെ” എന്നു ശിഷ്യന് കല്പന കൊടുത്തിട്ട് സ്റ്റേഷനാപ്പർ തന്റെ വീണുകിടക്കുന്ന വടിയും കയ്യിലേടുത്ത് ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ മറുത്തിലേക്ക് നടക്കുകയല്ല ഓടുകയാണ് ചെയ്തത്. അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ പടി തുറന്നിട്ടില്ല. വേലിചാടി അകത്തു കടന്നപ്പോൾ മരം പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേഗം നാലുപുറവും പരിശോധിച്ചതിന്റെ ശേഷമേ സ്റ്റേഷനാപ്പർ നല്ലവണ്ണം ശ്വാസം കളഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അന്ന് തെത്ത രാത്രിയിലെ വേല ഒരു വിധം ഇങ്ങിനെ കലാശിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം കിട്ടണ്ണിമേനവനെ പററിച്ച് തറവാടിനേയും തോല്പിച്ച് ആയിരത്തിൽ ചിലപാനം ഉറപ്പിക ചിലവിട്ട് പണി തീർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആ മറുത്തിൽ “അവനിവിടെ എത്തിട്ടില്ല. അമ്പ! കള്ള

നന്നു പറയേണമെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെയാളുള്ളവനെ പറയണം. ഈ കൂവു തെളിയിക്കുവാൻ ഇവിടെ ഭാഗ്യമുണ്ടായല്ലോ" എന്നു കൃതാത്മതയോടുകൂടി ആ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ആ രാത്രിതന്നെ ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു മണി സമയത്തു അമ്പലക്കാട്ടെ പ്രകൃതമാണെങ്കിൽ അത് വണ്ണിപ്പാൻ തുലികയുടെ സഹായം കൊണ്ടുമാത്രം സാധിക്കുന്നതല്ല. ശങ്കരമേനോൻ സ്വന്തം അകത്ത് കട്ടിലിനേൽ മലൻകിടന്ന് കയ്യും കാലുമിട്ടു തല്ലുന്നുണ്ട്. മിശിരണ്ടും കണ്ടാൽ ഭയമാവും. കലങ്ങി മറിഞ്ഞ് സാമാന്യത്തിലധികം പുറത്തേക്കു തള്ളിപ്പോകുന്നു. അടിതൊട്ട് മുടിവരെ വിയർപ്പിൽ കുളിച്ചിരിക്കുന്നു. കാടിടുള്ള കിതപ്പ് നിലച്ചിട്ടില്ല. അമ്മ "ശങ്കരാ, ശങ്കരാ" എന്നു അടുക്കെയിരുന്ന് വിളിക്കുന്നുണ്ട്. തൊണ്ടുകാറിപ്പൊട്ടുന്ന ഞരക്കമല്ലാതെ നാവനക്കുന്നതുകൂടിയില്ല. എന്തിനേറെ വിസ്തരിക്കുന്നു. മരണ വികൃതികളല്ലാതെ വേറെ യൊന്നും കാണാനില്ല.

പൊല്പിസ്സുകാരനും കിട്ടുണ്ണിയും കട്ടിലിന്റെ കാക്കലും തലക്കലും നിന്ന് വീഴുന്നുണ്ട്. അപ്പാത്തിക്കിരി അങ്ങുഭിങ്ങുമോടി കറേ മരണമോ മറുമെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നപ്പോഴേക്കും രോഗിയുടെ കൃഷ്ണമണികൾ മേല്പോട്ടുപോയി. മിശികൾ അനങ്ങാതെയായി. സർവ്വാംഗമൊന്നു വിറച്ചു. യാതൊരു ചേഷ്ടയുമില്ലാതായി. ശങ്കരമേനോൻ മരിച്ചു.

പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

പലവക.

കുടിലിൽനിന്ന് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് — ഗാർഫീഡ് ചരിത്രം.

[കണ്ണശ്ശെന്താമൊണ്ണി വലിയ നായരവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത്.] അഭിപ്രായത്തിനായി ഞങ്ങൾക്കയച്ചുതന്നിരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം ഞങ്ങൾ സസന്തോഷം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായം ഇനിയത്തെ ലക്കത്തിൽ കാണുന്നതാണ്.

അന്യന്മാരുടെ ദുഃഖത്തിൽ അനുകമ്പ തോന്നാത്തവരും പലപ്രകാരം ആയ സ്നേഹിതന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ ഏകാകിയായി വാസിക്കുന്നതത്രെ നല്ലതാകുന്നു.

കാഴ്ചാവസ്ഥകളിൽ പെടാതെ ഒഴിയുന്നവൻ ബുദ്ധിമാനും, അവയെ അ
വ്യക്തവും സഫിച്ച്രിക്കുന്നവൻ ക്ഷമാപരനും, എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് കീഴടക്കുന്നവ
ൻ ശൂന്യമാകുന്നു.

—o—o—o—

സ്വാത്മബുദ്ധിരാഹിത്യമാണ് യഥാർത്ഥമായ ഉദാര ശീലത്വം. ഒരു പുഷ്പം
മലിനീകൃതമായാൽ അതിന്റെ മനോഹരത്വം എങ്ങിനെ ഇല്ലാതാകുന്നുവോ അ
തുപോലെ സ്വാത്മബുദ്ധിയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരു ഉത്കൃഷ്ടകർമ്മത്തിന്റേയും കൂടി മ
ഹത്വവും ഇല്ലാതാകുന്നു.

—o—o—o—

അന്യനിലുള്ള ദോഷാംശങ്ങളെ കാണുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ കഴിയുന്നതാ
ണ്. നിദ്രയുമായി ഒരുവന്റെ ദോഷത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിന് വലിയ പാ
പംപിതൃമോ, അതിയായ പ്രയത്നമോ ആവശ്യമില്ല. അല്പബുദ്ധിയായ ഒരുവനു
കൂടി ഒരു മഹാപുരുഷനിൽ ഉള്ള ദോഷത്തെ കാണുവാൻ കഴിയും. ഇപ്രകാരമുള്ള
നീലപ്രവൃത്തികളിൽ ചിലർ പ്രത്യേകതാല്പ്യമുണ്ട്. അവരുടെ അല്പത്വം ത
ന്നായായിരിക്കാം അവരെ ഇങ്ങിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

—o—o—o—

ദേഹത്തിന്നു ഉപദ്രവങ്ങൾ വല്ലതുണ്ടാകുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ ദേഹം
കുനിക്കുന്നിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നത് വളരെ ദുഃഖമാ
കുന്നു. വ്യസനത്താലോ മറ്റോ മനസ്സിടിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ വേലചെയ്യുന്നത് അ
ഗ്രഹേതവ്യമാകുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും അപ്രകാരം ദേഹത്തിന്നോ മ
നസ്സിന്നോ സ്വസ്ഥത വളരെ 'കാവാ'യിട്ടുള്ളവരാലാണ് ലോകത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠരു
ളായ അനേകകാര്യാങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന സംഗതി ഒരിക്കലും വി
സ്മരിക്കേണ്ടതല്ല. സുഖം തോന്നുന്നില്ല എന്ന ഏകകാരണത്താൽ നമ്മുടെ ജോലി
യിൽനിന്ന് പിൻവലിക്കുന്നത് വളരെ തെറ്റാകുന്നു. നാമെന്തൊരുവസ്ഥയിലാ
ണെങ്കിലും നമ്മാൽ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ നമ്മുടെ കൃത്യങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നതാ
ണ് ഏതൊരു ശരിയായും ഉത്തമമായുമുള്ള മാർഗ്ഗം. നമ്മൾ വിചാരിക്കുന്നതിനെ
ക്കാൾ വളരെ അധികം ശക്തിനമുക്കുണ്ടെന്ന് ചിലപ്പോൾ നമുക്കുവന്ന കാണാവു
ന്നതാണ്.

—o—o—o—

കുട്ടി—അമ്മേ! കാപ്പിയിൽകൂട്ടുവാൻ കറേക്കൂടി വഞ്ചിസാരതരു. എന്റെ
കുട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത വീണ്ടുപോയി.

അമ്മ—ഇതാ! എടുത്തോളൂ. ഞാൻ തന്നെ എവിടെ കളഞ്ഞു?

കുട്ടി—അത കാപ്പിയിൽ വീണ്ടുപോയി അമ്മ.

—o—o—o—

വെളർകൊതു സാധാരണയായി സ്പ്രാവർട്ടുകളിലുള്ള രസങ്ങളെ കൊണ്ടാ
ണുപജീവിക്കുന്നത്. പെളർകൊതുവാണ് രാത്രി നമ്മളുടെ ഉറക്കത്തെ കട്ടിച്ചു
റാക്കുവാൻ ചെങ്ങി പുറപ്പെടുന്നത്.

—o—o—o—

T. S. SUBRAMANIA & Co.

കുചിരാജനഗേന്ദ്രനാഥസെൻ എന്നവരുടെ

ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല,

33, അമ്മേനിയൻ തെരുവ്, മദ്രാസ്.

Panchatikta Batika പഞ്ചതിക്ത ഗുളിക. മലമ്പനികൾക്കുള്ള ഒരു സിദ്ധൗഷധം. മറ്റു ഗുളികയുള്ള ഒരു പെട്ടിക്കു 1 ക. വളരെക്കാലം നിലനിന്നിട്ടുള്ള പനികളെ കളവാൻ ഈ ഗുളികകൾ രാജാവാണ്. സ്ഥിരമായ ശാന്തിയുണ്ടാവും. മലമ്പനികൾ എല്ലാ ജാതികളും സ്ഥിരജ്വരങ്ങളും ചൂടു കടുപ്പമായ ജ്വരവും ചൂടു കുറഞ്ഞ ജ്വരവും വയറിൽ പ്ലീം വീർത്തും കരൾ വീർത്തുമുള്ള ജ്വരം, കരയോടുകൂടിയ ജ്വരം, നാലരവാടൻജ്വരം ഇന്ത്യാദി നാനാ ജ്വരങ്ങളിലും പഞ്ചതിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. കാലജ്വരങ്ങളിലും മലമ്പനികളിലും ഈ ഗുളികകൾ ഉത്തമഫലിതമുള്ളവയാണ്. കൈപനാവും എന്നു പേർ പറയുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നിന്നു ജയിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പനികളിലും കൈപനാ തോറു കാഴിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലും പഞ്ചതിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. പനികളെ തല്ലാലം ശമിപ്പിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ആ പനികൾ പിന്നീട് മടങ്ങിവരാറിപ്പൊൻ തക്കവണ്ണം വേരോടുകൂടി പനിനെ അറ്റത്തുകളയും. ഇതു ഒരു വിശേഷഗുണമാണ്.

Prameha Bindu പ്രമേഹവിന്ദു സകല അവിവേകജന്തുരോഗപ്രകൃത്യൗഷധം. ഒരു കുപ്പി മരുന്നും ഒരു പെട്ടി ഗുളികയുണ്ടു 1 ക. ദൃഢ ആശ്ചര്യകരമായ ഈ മജ്ജാബലവർദ്ധനരസം ദുഷിച്ച രക്തത്തിന്നും ചോരണസാമർത്ഥ്യം കുറഞ്ഞ ചോരക്കും മജ്ജാക്ഷീണത്തിന്നും അകത്തിൽ ഭവിക്കുന്ന ബലക്ഷയം മുതലായ മഹാസങ്കട വ്യാധികൾക്കും ഇതു ഉത്തമ ഔഷധംതന്നെ. ക്ഷീണിച്ച് ദോരത്തിന്നു മിടക്കും ബലവും വരുത്തി നേഞ്ഞുമാഞ്ഞു മയങ്ങി മങ്ങിയ അംഗപ്രസാദത്തിന്നു രണ്ടാമതും ജീവസ്സും പുഷ്ടിയും പരപ്പും വരുത്തുന്നതോടുകൂടി നാൾതോറും ക്ഷയിക്കുന്ന മനോല്പാസത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു നിരാശ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളെ ജീവനിൽ കൊതിയുള്ളവരേക്കി ഊമസ്ഥ ധർമ്മങ്ങളിൽ സുഖവാസന

യുള്ളവരാക്കി ചെയ്യും. തലച്ചോറിനു ഉൾക്കിടം ജാഗ്രതയും വർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ആലോചനാശക്തിയും ഓർമ്മശക്തിയും അനുമാനസാമർത്ഥ്യത്തിനും മുൻപിപ്പാത്ത ഒരു ചൈതന്യത്തെ വരുത്തി പെരുപ്പിക്കുകയുള്ള അദ്ധ്വാനങ്ങൾക്കു സാമർത്ഥ്യത്തെ വരുത്തി മനസ്സു കൊണ്ടുള്ള വേലകൾക്കു ഏല്പാവരേയും സമർത്ഥന്മാരാക്കും. അനല്പി സ്രാവു ചിടിച്ചെടുത്ത വൈദ്യന്മാരെല്ലാം കൈവിട്ടു പോയിട്ടുള്ള ദുസ്സാധ്യരോഗത്തിൽ ഓട്ടം ഈ പ്രമേഹത്തിനു സേവിച്ചാൽ ആശ്ചര്യമായ ഗുണം കാണും. മൂത്രം അകത്തു നില്ക്കാനോ മൂത്രസഞ്ചിയിൽ ചെറിച്ചിലും പുണ്ണം മൂത്രം നിറയുവാൻ കഴിയാതെയും മൂത്രപിണ്ഡങ്ങൾക്കു ഈ ജാതി രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതും മൂത്രസഞ്ചിയിൽനിന്നു കഫപ്രായത്തിൽ പാലുപോലെ വെള്ളത്തു തടിച്ചു കഴമ്പുപോലെ ഒരു വസ്തു ചുട്ടുനീറിക്കൊണ്ടു കലിച്ചുപോകുന്നതിൽ ഈ കൗഷധം ഗുണം വരുത്തും. സ്രിയോ പുരുഷനോ ആലോചനകൂടാതെ അമിതസുഖങ്ങളെ അനുഭവിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന പരമദ്രോഹികളായ രോഗങ്ങളെ ഈ പ്രമേഹത്തിനു അകറ്റിക്കളയും.

Ratibilas രതിവിചാസം. മജ്ജാക്ഷീണമനോരോഗാദികൾക്കു ആശ്ചര്യഫലിതമുള്ള പ്രത്യേകകൗഷധം. പതിനഞ്ചു ദിവസത്തേക്കു രണ്ടു പെട്ടി ഗുളികകളും ഒരു കുപ്പി ഏണ്ണയുംകൂടി 4 ക. ശരീരത്തിലുള്ള അവയവങ്ങളിൽ മജ്ജാതന്തുസമൂഹമാണു ഏറ്റവും വിശേഷമായി സ്ഥിതി വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. അതിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കിയറിഞ്ഞാൽ ഫേഹത്തിലുള്ള സകല രോഗങ്ങളുടേയും സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയാം. മജ്ജകൾ ബലഹീനങ്ങളായാൽ പുരുഷൻ അതിവേഗത്തിൽ രോഗിയായി വരും. മജ്ജകൾക്കു കേടു തട്ടുമ്പോൾ സകല അവയവങ്ങളും അവയവ പ്രവൃത്തികളും ക്രമക്കേടുകൾക്കൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചു രോഗമുണ്ടാകും. അതിയായിട്ടുള്ള മദ്യപാനവും ആ തരത്തിലുള്ള അതിഭോഗങ്ങളും തലയുണ്ണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രവൃത്തികളും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ക്ഷീണം വരുവാൻ തക്കവേലകളും ഒരുപോലെ മജ്ജകളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കും. അതുതന്നെ രോഗമാവും. മജ്ജകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള ബലഹീനത കൊണ്ടു രോഗം ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ സുഖഹാനിയെ മൗനമായി അനുഭവിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നു. അവർക്കു ജീവൻ ഒരു ഭാരമായി വരുന്നു. അവർക്കു മരണം സൗഖ്യമെന്നും തോന്നും. ജീവകാലത്തിൽ

ഈ രോഗികൾക്കു കെല്പും ഒട്ടും ഉണ്ടായില്ല. ജീവസ്സുമാത്രം അവർക്കു കാണിയില്ല. ഇഹലോകസുഖങ്ങളെ യഥേഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ അവർക്കു ആശയുണ്ടാവാനെ വരുമ്പോൾ ഇഹലോകത്തിങ്കലുള്ള കാരോ കഷ്ടപ്പാടുകളെ തടുത്തു ജയിപ്പാനും അവർ ആജാപനമല്ല. ഈ മഹാരോഗത്തിനു പറയുന്ന കൗഷധങ്ങൾ അനേകം വില്ലാസനങ്ങളെന്നു പലരും പലേടങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അവയിൽ ഫലിതം ഏറിയവയേ ഉള്ളവെന്നും കാണുകയും ചെയ്യും. ഈ വക കൗഷധങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വാങ്ങി ശാസ്ത്രവിധികൾക്കനുസരിച്ചു പരിശോധിച്ചു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിത്തുടങ്ങി. ആ വക മരുന്നുകൾ ഒന്നെങ്കിലും പറയുന്നു. ഗുണങ്ങളെ ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ഒന്നെങ്കിലും നല്ലതില്ല. ഇതു അനേകം വൈദ്യന്മാരുടെ അനുഭവമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ മഹാദുഃഖകാരിയായ രോഗത്തിനു കൗഷധങ്ങളിലൊന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു തെറ്റാണ്. കരുണാനിധികളായ സർവ്വജനങ്ങളുടേയും നന്ദിക്കു പാത്രങ്ങളായ ഋഷികൾ ഈ രോഗനിദാനം വരുത്തി അതിനു തക്ക മരുന്നുകൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അതിദുസ്സഹമായ രോഗത്തിന്റെ വേരറ്റത്തു അതിനെ ശാന്തി വരുത്തുന്നതിന്നു കൗഷധമുള്ളതു മേല്പറഞ്ഞ രതിവിലാസമാണ്. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു കെല്പും ഉൾക്കും വളർക്കും. വളരെ താഴ്ന്നതിയോടുകൂടി പണിപ്പെട്ടു ജാഗ്രതയായി ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങൾക്കു ഈ മരുന്നു ഞങ്ങൾ കൊടുത്തു പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര സംഗതിയെങ്കിലും ഫലിതമില്ലാതെ കണ്ടിട്ടില്ല. 'ഈ രോഗം ശമിക്കില്ല എന്തു ചെയ്യട്ടെ'—എന്നു നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ ഈ രതിവിലാസത്തെ വാങ്ങി ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കട്ടെ.

അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ദോഷമില്ലാത്തതെ കളയും, മജ്ജകൾക്കു ശവപ്രായമായ ക്ഷീണമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ, രീക്കും. ബാല്യത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടാശംകൊണ്ടു ആലോചനയില്ലാതെ കാരോ ദുഷ്ടാപാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിഭോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും കെല്പറ്റു ജീവശവങ്ങളായവരുടെ ജീവസ്സും മിടുക്കും മടങ്ങിവരുവാൻ ഇത്ര നല്ല കൗഷധമില്ല. മജ്ജാകേന്ദ്രങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഈ കൗഷധം ബലപ്പെടുത്തും. വൈദ്യശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യമുള്ള ചികിത്സാ

മിസകുൾ നിശ്ചയിച്ചുവരുന്ന ടോണിക് (ബിലഭാവകങ്ങൾ) എന്ന കൗഷധങ്ങളെല്ലാം പരക്കെ ദോഷചൈതന്യത്തെയും മെയ് ചിട്ടക്കിനേയും കാർമ്മശക്തിയേയും ഇന്ദ്രിയബലത്തിനേയും ഉണ്ടാക്കും. കെൽപ്പു മങ്ങിമറഞ്ഞു തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ ചൈതന്യത്തെ മണ്ടാമതും ഉണ്ടാക്കാൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഉപകരിക്കും. മടിയും ഉറക്കവും തൂങ്ങലും മൗഢ്യവും തീരാൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഏറ്റവും ഉതകും. കഠിനമായ അലോപാനംകൊണ്ടോ അരിപ്രയത്നം കൊണ്ടോ അരി ജാഗ്രതയായി പുസ്തകകാലക്ഷേപം ചെയ്ത് പഠിച്ചതുകൊണ്ടോ ബാലബുദ്ധിയികൊണ്ടു വരുന്ന അരിഭോഗങ്ങളെ കൊണ്ടോ പാനസാഹസംകൊണ്ടോ ശീതോഷ്ണാധിക്യംകൊണ്ടോ ആഹാരമെടുക്കാതിസാഹസങ്ങൾകൊണ്ടോ വല്ല ദീനങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നശിപ്പാൻ ഉപായം രതിവിലാസമെന്ന ഞങ്ങളുടെ മരുന്നു സേവിക്കുന്നതുതന്നെ. മജ്ജകളുടെ ക്ഷീണത്തെ തീർക്കും. ദോഷവയവങ്ങൾക്കെല്ലാം ചൈതന്യലാഭവും ഉശിരും ഉണ്ടാവും. ക്ഷീണംകൊണ്ടും മനോബലഹാനികൊണ്ടും ഉണ്ടാവുന്ന കേടുകളെ തീർക്കും.

ഫലിതമേറിയ ഈ കൗഷധത്തിന്റെ കർത്താവു സർവ്വേശ്വരനായ ശിവനാണ്. അതിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു അനേകായിരം ജനങ്ങൾ സുഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകളും താഴെ എഴുതിയ മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതി ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. എഴുത്തുകത്തുകൾ മലയാളത്തിലോ, തമിഴിലോ, ഇംഗ്ലീഷിലോ ആയിരിക്കണം.

ടി. എസ്സ്. സുബ്രാമണ്യ ആൻറ് കമ്പനിക്കാർ.

33, അമേനിയൻ തെരുവു,

മദ്രാസ്,

Messrs. T. S. SUBRAMANIA & Co.,

Armenian Street,

Madras.

കമ്മീഷൻ

—o—o—o—

രസികരഞ്ജിനിക്കു പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവരു വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി പിരിച്ച് പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഗ്രഹ ആപ്പീസിൽ അടയ്ക്കണമെന്ന് ഫലകയിൽ കുറയാതെയുള്ള സംഗ്രഹകൾക്ക് ഫാക്ക് ഫാക് വീതം കമ്മീഷനും ഫലകയിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടയ്ക്കണമെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമെ മുപ്പതീതെ ഉറപ്പിക്കുക രഞ്ജിനിയുടെ കാരേ പ്രതിവീതം സൗജന്യവും കൊടുക്കപ്പെടും.

ര. ര. മാനേജർ,

ഒരു കേരളത്തിൽ പണം അടച്ചവരുടെ പേര് വിവരം

	ക. ണ. സ.
മ. രാ. രാ. ഏസ്സ. ബി. നാരായണയ്യൻ അവർകൾ	2 4 0
,, നടുവിലെ പാമ്പിൽ പി. ഗോവിന്ദകമ്മത്തി	,, 3 0 0
,, മാരകണ്ണുടത്ത്. പി. ജനാർദ്ദനപ്പെ	,, 3 0 0
,, ചെങ്ങല്ലൂർ പരമേശ്വരൻനമ്പൂരി	,, 3 0 0
,, സി. രാമണ്ണിമേനോൻ	,, 3 0 0
,, അവണപ്പറമ്പുവേലായുധൻ അനുജൻനമ്പൂരിപ്പാട്	,, 1 8 0
,, മണ്ണത്താഴത്ത് ഗോവിന്ദമേനോൻ	,, 3 0 0

—o—o—o—

നൊട്ടീസ

മെത്തരം സാമാനങ്ങൾ!

വില വളരെ സഹായം!!

ബോധായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽനിന്നു അരിട്ടു വെള്ളത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വെറേയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊകപ്പടിയായും ചിലുറയായും വളരെ സഹായ വിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലകൾ, ട്വീഡുകൾ, ചെങ്കുത്തുണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കറ്റുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ല്, ജനനാഥൻ മുതലായ തുണിച്ചരക്കുകൾ. എന്നാൽപാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, അഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗുളോപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇറിമ്പുവെട്ടികൾ, ഇറിമ്പു അലമാരികൾ, ഇറിമ്പു അട്ടപ്പുകൾ, അനേകവിധം സോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസ് ഫുഡ്, കൊക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ, ബിസ്കോക്ക് മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നു.

അവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു സാമാനങ്ങൾ വി.പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ.

ജനറൽ മദ്യണ്ട്,

ചിറമൂർ.

സംഗതിവിചരം

൧. ജപ്പാൻ—എ. ശങ്കരപ്പുതുവാൾ, ബി.എ.ബി.എൽ.	മൈ
൨. സമസ്തപ്പതികൾ— സുഷിപ്രിയൻ	നെന്ത
൩. അശ്വീലാ	മൈ
൪. തെക്കുകൂടാ വടക്കുകൂടാ രാജാക്കന്മാർ— കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി	മൈ
൫. കോമപ്പൻ—കണ്ടുരി നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.	വേല
൬. വിക്രമോർച്ചരീയസാരം— കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി അമ്പുരാൻ	വേല
൭. അരയുക്കാരം—എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ. എം. ആർ. എ. എസ്സ്	നെന്ത
൮. ഒരു ദുർമ്മരണാ	നാ ൨
൯. പലവക	നാ ൫

നോട്ടീസ്

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ!

വില വളരെ സഹായം!!

ബോമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽനിന്ന് നേരിട്ടു വരുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വേറെയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിനായും ചിലമ്പനായും വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്പനയാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനർ ശിലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെമ്പട്ടണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്ലാക്കൗറുകൾ, ഔപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ല്, ജഗന്നഥൻ മുതലായ തുണിപ്പരക്കുകൾ, എന്നാമൽപാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, മാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗുളോപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാറികൾ, ഇരിമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധ സോപ്പുകൾ, ബ്രഷി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പിക്കൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻ സാഫുഡ്, കെക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ, ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്കു വില്പന.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി പി ആയി അയച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ,

ജനറൽ മച്ചണ്ട്,

ചിററൂർ.

T. S. SUBRAMANIA & Co.

കവിരാജനഗേത്രനാഥസെൻ എന്നവരുടെ

ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല,

33, അമേനിയൻ തെരുവ്, മദ്രാസ്.

Pancharikta Batika പഞ്ചരിക്ത ഗുളിക. മലമ്പനികൾക്കു
ള്ള ഉരു സിദ്ധൗഷധം. മുപ്പതു ഗുളികയുള്ള ഒരു പെട്ടിക്കു ഫക. വ
ളരെക്കാലം നിലനിന്നിട്ടുള്ള പനികളെ കളവാൻ ഈ ഗുളികകൾ
രാജാവാണ്. സ്ഥിരമായ ശാന്തിയുണ്ടാവും. മലമ്പനികൾ എ
ല്ലാ ജാതികളും സ്ഥിരജപരങ്ങളും ചൂടു കടുപ്പമായ ജപരവും ചൂടുകുറ
ഞ്ഞ ജപരവും വയറിൽ പ്ലീഹ വീർത്തും കരൾ വീർത്തുമുള്ള ജപ
രം, കരയോടുകൂടിയ ജപരം, നാലാവാടൻജപരം ഇത്യാദി നാനാ
ജപരങ്ങളിലും പഞ്ചരിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. കാലജപരങ്ങ
ളിലും മലമ്പനികളിലും ഈ ഗുളികകൾ ഉത്തമഫലിതമുള്ളവയാ
ണ്. കൈപനാവു എന്നു പേർ പറയുന്ന ഇംഗ്ലീഷു മരുന്നിന്നു ജ
യിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പനികളിലും കൈപനാ തോറു കാടീട്ടുള്ള
സ്ഥാനങ്ങളിലും പഞ്ചരിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. പനികളെ
തല്ലാലോ ശമിപ്പിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ആ പനികൾ പിന്നീടു മടങ്ങി
വരാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വേദോടുകൂടി പനിയെ അകത്തുകളയും.
ഇതു ഒരു വിശേഷ ഗുണമാണ്.

Prameha Bindu പ്രമേഹവിന്ദു ഡകല അവിവേകജന്തു രോ
ഗപ്രത്യേയൗഷധം. ഒരു കുപ്പി. മരുന്നും ഒരു പെട്ടി ഗുളികയുടേടി ഫ
ക. വു ണ. ആയുർവ്വേദകരമായ ഈ മജ്ജാബലവർദ്ധനരസം ഭക്ഷിച്ചു ര
ക്തത്തിന്നും രോഗാണുസമരോത്ഥ്വം കുറഞ്ഞ ചോരക്കും മജ്ജാക്ഷീണ
ത്തിന്നും അകാശികൾ ഭവിക്കുന്ന ബലക്ഷയം മുതലായ മഹസേക
കു ധ്യാധികൾക്കും ഇതു ഉത്തമ ഔഷധമാണെന്നു. ക്ഷീണിച്ച ദേഹ
ത്തിന്നു മിടുക്കു ബലവും വരുത്തി തേഞ്ഞു മരുന്നും മയങ്ങി മങ്ങിയ
അംഗപ്രസാരത്തിന്നു രണ്ടു മതും ജീവസ്സും പുഷ്ടിയും പരപ്പും വരു
ത്തുന്നതോടുകൂടി നാൾതോറും ക്ഷയിക്കുന്ന മനോലോസത്തെ പുനരു
ജ്ജീവിപ്പിച്ചു നിരോധ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളെ ജീവനിൽ കൊത്തി
യുള്ളവർക്കി ഗൃഹസ്ഥ ധർമ്മങ്ങളിൽ സുഖവാനുസനയുള്ളവരാക്കി

ചെയ്യാം. തലച്ചോറിനു ഉൾക്കാ ജാഗ്രതയും വരുത്തി ബുദ്ധിമുട്ടും ആലോചനാശക്തിയും കാമശക്തിയും അനുമാനസാമർത്ഥ്യത്തിനും മുഖിലാത്ത ഒരു ചൈതന്യത്തെ വരുത്തി ബുദ്ധികൊണ്ടുള്ള അദ്ധ്വാനങ്ങൾക്കു സാമർത്ഥ്യത്തെ വരുത്തി മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള വേലകൾക്കു എല്ലാവരെയും സമത്വമാക്കാം. അന്ധിസ്രാവു പിടിപെട്ടു വൈദ്യന്മാരെല്ലാം കൈവിട്ടു പോയിട്ടുള്ള ദുസ്സാധ്യരോഗത്തിൽ കറുപ്പി ഈ പ്രമേഹബിന്ദു സേവിച്ചാൽ ആശ്ചര്യമായ ഗുണം കാണാം. മൂത്രം അകത്തു നില്ക്കാനേയൊ മൂത്രസഞ്ചിക്ക് ചൊരിച്ചിലുപുണ്ണം മൂത്രം നിർത്തുവാൻ കഴിയാതെയോ മൂത്രപിണ്ഡങ്ങൾക്കു ഈ ജാതിരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതും മൂത്രസഞ്ചിയിൽനിന്നു കഫപ്രായത്തിൽ പാലുപോലെ വെള്ളത്തു തടിച്ചു കഴമ്പുപോലെ ഒരു വസ്തു ചുട്ടുനീരിക്കൊണ്ടു കലിച്ചുപോകുന്നതിൽ ഈ കൗഷധം ഗുണം വരുത്തും. സ്രീയോ പുരുഷനോ ആലോചനകൂടാതെ അമിതസുഖങ്ങളെ അനുഭവിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന പരമദ്രോഹികളായ രോഗങ്ങളെ ഈ പ്രമേഹബിന്ദു അകറ്റിക്കളയും.

Ratibilas രതിവിലാസം. മഴജക്ഷിണമനോരോഗാദികൾക്കു ആശ്ചര്യഫലിതമുള്ള പ്രത്യേകൗഷധം. പതിനഞ്ചു ദിവസത്തേക്കു രണ്ടു പെട്ടി ഗുളികകളും ഒരു കുപ്പി എണ്ണയോകൂടി രുക. ശരീരത്തിലുള്ള അവയവങ്ങളിൽ മഴജാതതുസമൂഹമാണ് ഏറ്റവും വിശേഷമായി സ്ഥിതി വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. അതിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കിയറിഞ്ഞാൽ ദോഷത്തിലുള്ള സകല രോഗങ്ങളുടേയും സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയാം. മഴജകൾ ബലഹീനങ്ങളായാൽ പുരുഷൻ അതിവേഗത്തിൽ രോഗിയായിവരും. മഴജകൾക്കു കേടു തട്ടുമ്പോൾ സകല അവയവങ്ങളും അവയവ പ്രവൃത്തികളും ക്രമക്കേടുകൾകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചു രോഗമുണ്ടാകും. അതിയായിട്ടുള്ള മദ്യപാനവും ആ തരത്തിലുള്ള അതിരോഗങ്ങളും വലയുണ്ണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രവൃത്തികളും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ക്ഷീണം വരുവാൻ തക്കവേലകളും ഒരുപോലെ മഴജകളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കും അതുതന്നെ രോഗമാവും. മഴജകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള ബലഹീനത കൊണ്ടു രോഗം ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ സുഖഹാനിയെ മൗനമായി അനുഭവിച്ചു ഭുജിക്കുന്നു. അവർക്കു ജീവൻ ഒരു ഭാരമായിവരുന്നു. അവർക്കു മരണം സൗഖ്യമെന്നാശാനോ, ജീവകാലത്തിങ്കൽ

ഈ രോഗികൾക്കു കെൽപ്പം ഒട്ടാ ഉണ്ടാവില്ല. ജീവസ്സുമാത്രം അവരിൽ കാണില്ല. ഇഹലോകസുഖങ്ങളെ യഥേഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ അവർ ആശയുണ്ടാവാതെ വരുമ്പോൾ ഇഹലോകത്തിങ്കലുള്ള ഓരോ കഷ്ടപ്പാടുകളെ തടുത്തു ജയിപ്പാനും അവർ ആളാവുന്നതല്ല. ഈ മഹാരോഗത്തിനു പാരന്ന ഔഷധങ്ങൾ അനേകം വില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു പലരും പലേടങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അവയിൽ ഫലിതാ ഏറിയവയേ ഉള്ളവെന്നും കാണുകയും ചെയ്യും. ഈ വക ഔഷധങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വാങ്ങി ശാസ്ത്രവിധികൾക്കനുസരിച്ചു പരിശോധിച്ചു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടുള്ളതിൽ ആ വക മരുന്നുകൾ ഒന്നെങ്കിലും പറയുന്ന ഗുണങ്ങളെ ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ഒന്നെങ്കിലും നല്ലതില്ല. ഇതു അനേകം വൈദ്യന്മാരുടെ അനുഭവമാണു. അതുകൊണ്ട് ഈ മഹാഭയകാരിയായ രോഗത്തിനു ഔഷധങ്ങളില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു തെറ്റാണു. കരുണാനിധികളായ സർവ്വജനങ്ങളുടേയും നന്ദിക്കു പാത്രങ്ങളായ ഋഷികൾ ഈ രോഗനിവാരണം വരുത്തി അതിനു തക്ക മരുന്നുകൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അതിഭിദ്യസ്സഹമായ രോഗത്തിന്റെ വേരറത്തു അതിനെ ശാന്തിവരുത്തുന്നതിന്നു ഒരൗഷധമുള്ളതു മേല്പറഞ്ഞ രതിവിലാസമാണു. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു കെൽപ്പം ഉശിരും വലിയുമാം. വളരെ ശ്രദ്ധാർഹിയോടുകൂടി പണിപ്പെട്ടു ജാഗ്രതയായി ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യരാജ്യത്തിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങൾക്കു ഈ മരുന്നു ഞങ്ങൾ കൊടുത്തു പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഒറ്റ സാഗരിയെങ്കിലും ഫലിതമില്ലാതെ കണ്ടിട്ടില്ല, 'ഈ രോഗം ശമിക്കില്ല, എന്തു ചെയ്യട്ടെ'—എന്നു നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ ഈ രതിവിലാസത്തെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കട്ടെ.

അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ദേഹക്ഷീണത്തെ കുളയും, മഴജകൾക്കു ശവപ്രായമായ ക്ഷീണമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തീർക്കും. ബാല്യത്തിൽ ബുദ്ധിമോശംകൊണ്ടു ആലോചനയില്ലാതെ ഓരോ ഭൂപ്തപാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിഭേദഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും കെല്പാൻ ജീവശവങ്ങളായവരുടെ ജീവസ്സും മിടുക്കും മടങ്ങിവരുവാൻ ഇത്ര നല്ല ഔഷധമില്ല, മഴജകേന്ദ്രങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഈ ഔഷധം ബലപ്പെടുത്തും. വൈദ്യശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യമുള്ള ചികിത്സാര'

സഭകൾ നിശ്ചയിച്ചുവരുന്ന ട്രേണിങ് (ബലമായകങ്ങൾ) എന്ന കൗഷധങ്ങളെല്ലാം പരക്കെ ദേഹചൈതന്യത്തെയും മെയ് മിടുക്കി നേയും കാർമ്മശക്തിയേയും ഇന്ത്രിയബലത്തിനേയും ഉണ്ടാക്കും. കെൽപ്പ് മങ്ങിമറഞ്ഞു തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ ചൈതന്യത്തെ രണ്ടാമത ഉണ്ടാക്കാൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഉപകരിക്കും. മടിയും ഉറക്കവും തുടലും മൗഢ്യവും തീരാൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഏറ്റവും ഉതകും. കഠിനമായ അദ്ധ്വാനാകൊണ്ടോ അതി പ്രയത്നം കൊണ്ടോ അതി ജാഗ്രതയായി പുസ്തകകാലക്ഷേപം ചെയ്ത് പഠിച്ചുകൊണ്ടോ ബാലബുദ്ധികൊണ്ടു വരുന്ന അതിഭേദങ്ങളെക്കൊണ്ടോ പാനസാഹസാകൊണ്ടോ ശീതോഷ്ണാധിക്യാകൊണ്ടോ ആഹാരമൈന്ദുനാദിസാഹസങ്ങൾകൊണ്ടോ വല്ല ദീനങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നശിപ്പാൻ ഉപായം രതിവിലാസമെന്ന ഞങ്ങളുടെ മരുന്നു സേവിക്കുന്നതുതന്നെ. മഴജകളുടെ ക്ഷീണത്തെ തീർക്കും. ദേഹാവയവങ്ങൾക്കെല്ലാം ചൈതന്യലഭവും ഉശിരും ഉണ്ടാവും. ക്ഷീണംകൊണ്ടോ മനോബലഹാനികൊണ്ടോ ഉണ്ടാവുന്ന കേടുകളെ തീർക്കും.

ഫലിതമേറിയ ഈ കൗഷധത്തിന്റെ കർത്താവു സർവ്വേശ്വരനായ ശിവനാണ്. അതിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു അനേകായിരം ജനങ്ങൾ സുഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകളും താഴെ എഴുതിയ മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതി ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. എഴുത്തുകുത്തുകൾ മലയാളത്തിലോ, തമിഴിലോ, ഇംഗ്ലീഷിലോ ആയിരിക്കണം.

ടി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യ ആന്റ് കമ്പനിക്കാര.

33, അർമേനിയൻ നേരുവ,
മദ്രാസ്.

Messrs. T. S. SUBRAMANIA & Co.

33, Armenian Street,
MADRAS.

കമ്മീഷൻ

രസികരഞ്ജിനിക്ക് പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവർ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി പിരിച്ച് പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടയ്ക്കുന്നവർക്ക് ഹി-കയിൽ കുറയ്ക്കുന്നതെയുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് ൧൦൦ ക്കു ൧൦ ക്കു വീതം കമ്മീഷനും ൨൦ ക്കായിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടയ്ക്കുന്നവർക്ക് മേല്പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമെ മുപ്പതിനെ ഉറപ്പികക്കു രഞ്ജിനിയുടെ കാരേ പ്രതിവീതം സൗജന്യവും കൊടുക്കപ്പെടും.

രാ. രാ. മാനേജർ.

ഒൻ—മീനത്തിൽ പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം.

	ക. ണ. സ.
കെ. കേരളവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൩— ൦ — ൦
കെ. ചതയംതിരുനാൾ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൩— ൦ — ൦
മ. രാ. രാ. മരണാട്ടമനക്കൽ വാസുദേവൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	൧— ൧൨ — ൦
,, പള്ളിയിൽ ഗോപാലമേനോൻ	,, ൩— ൦ — ൦
,, പി. കെ- വഴിസ്സ	,, ൩— ൦ — ൦
,, എൻ. നാരായണക്കമ്മത്തി	,, ൩— ൦ — ൦
,, വി. കെ. കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ	,, ൩— ൦ — ൦
,, അവണപ്പറമ്പമനക്കൽ അനന്തൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	,, ൧— ൮ — ൦
,, പെരുന്തടിയുസുദനൻ നമ്പൂരി	,, ൨— ൧൨ — ൦
,, അടുമുക്കത്ത ദാമോദരശ്ശെണായി	,, ൩— ൦ — ൦
,, കുളരിയ്ക്കൽ മഠത്തിൽ വി. ശ്രീനിവാസശ്ശെയണയി	,, ൩— ൦ — ൦
,, കണ്ടറ കൃഷ്ണവാരിയർ	,, ൩— ൦ — ൦
,, തളിയിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്	,, ൩— ൦ — ൦

പണം അടച്ചവരുടെ പേരു വിവരം

ക ണ പ

മ. രാ. രാ. മന്നാർ വായനശാലാമാനേജർ ആൾ

നാരണപിള്ള	അവർകൾ	ന. . . . .
„ എൻ അനന്തദാസ്	„	൩— ൦ — ൦
„ കുരിങ്ങംപിള്ളി നമ്പൂരിപ്പാട	„	൧— ൧൨— ൦
„ മഞ്ഞളാവിൽ കൊച്ചുപ്പൻ നായർ	„	൩— ൦ — ൦
„ പടിപ്പാക്കൽ കുണ്ടുണ്ണിമേനോൻ	„	൩— ൦ — ൦
„ മണക്കുളത്ത് രാജ അവർകൾ	„	൩— ൦ — ൦
„ ഇട്ടിയണത്ത മാത്തിൽ ഗോവിന്ദമേനോൻ,	„	൩— ൦ — ൦
„ കോന്തിമേനോൻ	„	൩— ൦ — ൦
„ ജെ. നമ്പിംഗക്കമ്മത്തി	„	൩— ൦ — ൦
„ വി. കേശവമേനോൻ	„	൩— ൦ — ൦
„ ഇ. കൃഷ്ണരാജ	„	൩— ൦ — ൦
„ മുല്ലശ്ശേരിവായനശാല സെക്രട്ടറി	„	൩— ൦ — ൦

പത്തു.

മേത്തരം ഗോദോചനം തോല ൧ കെ വിവ ൪ ക. മേത്തരം കുങ്കുമകേസരം തോല ൧ കെ വിവ ൧ ക. മേത്തരം പച്ചകുറ്റുരട്, തോല ൧ കെ വിവ ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളന്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ്, ഹീന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു ടോല തുക നിന്ന ക. ൧—൮. തപാൽകൂലി പ്രാമെ.

പി. സുബ്ബായി, പാക്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കട് ജില്ല.

ജപ്പനചക്രവർത്തി

Printed by

റഷ്യൻ ചക്രവർത്തി

G. A. Natesan & Co.

മലയാളം പഠനം

പുസ്തകം ൨

മേടമസം

ലക്കം ൯

മംഗളം

ഇതേക്കു ഇളയന ഹരി
തൃപ്പൂണിത്തുറ

ലോകം മുഖ്യലഹിംസതൊട്ടുപലതും പാപം നടത്തുന്നതോ
ത്താകപ്പാടെ മനസ്സിലിത്തൊട്ടുവിലനിവാനെമേകീട്ടുവാൻ
ആകാവണ്ണമഹിംസയായ പരമാധർമ്മപ്രതിഷ്ഠിച്ചൊരാ
വൈകുണ്ഠപ്രഥിതാവതാരപുരുഷൻ ബുദ്ധൻ പ്രസാദിക്കണം

ജപ്പാൻ

ഇതേക്കു ഇളയന ഹരി
തൃപ്പൂണിത്തുറ

ജപ്പാൻ രാജ്യക്കാരാ റഷ്യാരാജ്യക്കാരാ തമ്മിൽ ഇയ്യിടെ യുദ്ധം
ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന കഥ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരിൽ മിക്ക ജനങ്ങളും അ
റിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആ രണ്ടു വകക്കാരുടേയും
രാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ച് രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായത്തെ കു
റിച്ച്, തദ്ദേശീയന്മാർ എന്തൊരു സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവരാണെന്നും,
അവർ എത്രത്തോളം പരിഷ്ക്കാരത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെന്നും,
അവർ വിദ്യാഭ്യാസം എത്ര മാത്രം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും
അവരുടെ ദേശാചാരധർമ്മങ്ങൾ എപ്രകാരമാണെന്നും, അവരുടെ
മതഭേദങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും മറ്റും സംക്ഷേപമായി ഒന്നാം

രണ്ടോ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്നതു ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. സകല പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങൾക്കും അത്തുതഹേതുവായി തീർന്നിരിക്കുന്നതും, ഇന്ത്യാരാജ്യക്കാർ പരിഷ്കാരപനഹായിനെ വെട്ടി തെളിയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുമായ ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യത്തേയും തദ്ദേശനിവാസികളേയുംപറ്റി ഒന്നാമത എഴുതാം.

ചീനാരാജ്യത്തിന്നു വടക്കു കിഴക്കായി ശാന്ത'സമുദ്രത്തിൽ അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിൽ കൂടിക്കിടക്കുന്ന അസാധ്യം ദ്വീപുകളുടെ സമുഹത്തെയാണു 'ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യം' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത. ഇവയിൽവെച്ചു പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവ 'ഹോണ്ടോ,' 'എസ്സോ,' 'കിക്യു,' 'ഷിക്കക്കു' എന്ന നാലു ദ്വീപുകളാണു. ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്നു ൧,൬൧,൦൦൦ ചതുരശ്രനാഴികവിസ്താരമുണ്ടു. മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തു അതിനോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളാകട്ടെ യാൽ സുമർ ഈ രാജ്യത്തോളം വലിപ്പമുണ്ടായിരിക്കും. ജപ്പാനിലെ തലസ്ഥാനപട്ടണമായ 'ടൊക്കിയോ,' നഗരത്തിന്നു കുൽക്കത്താപട്ടണത്തേക്കാൾ കുറച്ചധികം വലിപ്പമുണ്ടു.

ജപ്പാൻ രാജ്യത്തെ 'നീഹൺ' അല്ലെങ്കിൽ 'നിപ്പൺ' എന്നാണു സ്വദേശീയന്മാർ പറയുന്നത. ഈ ശബ്ദം ചീനഭാഷയിലുള്ള 'ജീപെൻ' എന്ന ശബ്ദത്തിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ജപ്പാൻ എന്ന പേരു വെള്ളക്കൊരിട്ടിട്ടുള്ളതാണു. ഈ ദേശം വാക്കുകളുടേയും താല്പര്യം 'സൂര്യോദയരാജ്യം' എന്നാകുന്നു. ചീനത്തുകാർ ഈ രാജ്യത്തെ ജീപ്പെൻ എന്നു വിളിച്ചതു ജപ്പാൻ ചീനരാജ്യത്തിന്നു കിഴക്കായി കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം.

ജപ്പാൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ കാഴ്ചക്കു അതി മനോഹരമായിട്ടുള്ള രാജ്യമാകുന്നു. അവിടെ അധിക ഭാഗങ്ങളും കുന്നും മലയുമാണു. ഇന്ത്യയിലെ ഹിമാലയാപർവതപോലെ 'ഹോണ്ടോ' ദ്വീപിൽ നൂനാഴികയിൽ അധികം ഉയരമുള്ളതായി 'ഫ്യൂജി' എന്നൊരു പർവതമുണ്ടു. ഈ പർവതത്തെ ജപ്പാനീസുകാർ പുണ്യസ്ഥലമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു. അത്യുന്നതങ്ങളായ കൊടുമുടികളും ഹിരശിഖരങ്ങളുമുള്ള ഗാഭീരപർവതങ്ങളെക്കൊണ്ടും, നാടെല്ലാം ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ചെറിയ നദികളെക്കൊണ്ടും, നയനാഭിരാമങ്ങളായ അഗ്നിപർവതങ്ങളെക്കൊണ്ടും, രമ്യങ്ങളായ തടാകങ്ങളെക്കൊണ്ടും,

കൂടെക്കൂടെ പെട്ടിത്തെറിക്കുന്നതായ ഇരുപതു അഗ്നിപവ്തങ്ങൾ ഇന്നാ ജപ്പാനിലുണ്ട്. ഇത്ര വളരെ അഗ്നിപവ്തങ്ങൾ ഉള്ള രാജ്യം വേറെ വല്ലതുമുണ്ടോയെന്നു സംശയമാണ്. ജപ്പാനിൽ വഷ്ണുവിൽ ശരശരി ഓരോ ഭൂമിയിലും ഉണ്ടാവാറുണ്ടത്രെ. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു മത്സ്യമാണു ഭൂമി മുഴുവനും താങ്ങിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതു എന്നും, ആ മത്സ്യം ഉണർന്നു പിടയുമ്പോഴാണ് ഭൂമിയിലുണ്ടാകുന്നതു എന്നും ജപ്പാനീസ്സുകാർ വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്നു. ജപ്പാനിലെ പല ഭാഗങ്ങളും ആവർത്തിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള ഭൂമി നിമിത്തം സമുദ്രത്തിൽ പൊങ്ങിവന്നിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ നാലു കോടി നാല്പതുലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്. ഇവരിൽ അധികം പേർ 'മക്കോളിയർ' എന്ന വർഗ്ഗക്കാരാണ്. ആയുർവ്വേദപ്രകാരമുള്ള മക്കോളിയർ വളരെ കാലം മുമ്പു പരിഷ്കാരനിലയിൽ എത്തിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. ഇതു കൂടാതെ ആ രാജ്യത്തു പുരാതനനിവാസികളായി 'എയിനോസ്സ' എന്ന ഒരു ജാതി അപരിഷ്കൃത ജനങ്ങളുമുണ്ട്. പണ്ടു ആയുർവ്വേദം ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന 'ദ്രാവിഡർ' മുതലായ ജനജാതികളുടെ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റിച്ച് കടുകുലിലേക്കു കൊണ്ടു കളഞ്ഞതുപോലെ മക്കോളിയർ ജപ്പാനിൽ ചെന്നു കായബലവും ബുദ്ധിശക്തിയും കുറഞ്ഞു എയിനോസ്സുകാരെ മലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും സമുദ്രതീരത്തേക്കും കൊണ്ടുപോയതും. എയിനോസ്സുകാർ വൃത്തിഹീനന്മാരും മദ്യപാനികളുമാണെന്നെങ്കിലും മദ്യം, വെള്ളം, വെയ്പ്പും ധാരാളമുള്ള കൂട്ടരാണ്. ഈ ജാതിക്കാർ തമ്മിൽ കാണ്മാന്പോൾ ചെയ്യുന്ന അഭിവാദനം, കയ്യകൾ മലർത്തിപ്പിടിച്ചു മെല്ലോട്ടു ഉയർത്തി താടി തലോടുകയാണ്. ജപ്പാനിലുള്ള എയിനോസ്സുകാരുടെ സാഖ്യം ൧,൦൦,൦൦൦-ത്തിൽ അധികമില്ല.

പടത്തിൽ കാണുന്ന ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തിയെ മകോളിയ ജാതിയുടെ ഒരു മാതൃകയായി എടുക്കാം. വെളുത്ത അല്പം മഞ്ഞത്തോടെയുള്ള വണ്ണവും, കറുത്ത നീണ്ട സൂക്ഷ്മമായ തലമുടിയും, പൊങ്ങിയ കവിൾത്തടങ്ങളും, ഘനാകരത്തെ താടിമീശയും, വിശാലമായ നെറ്റിയും, അല്പം പരന്ന മൂക്കും, അസാരം വെട്ടിച്ച ചെറിയ കണ്ണുകളും ഉള്ള ഒരാളെക്കണ്ടാൽ അയാൾ മകോളിയനാണെന്നു

അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കാ, മകോളിയുടെ ഹിന്തുക്കളുടെ ഉയരം സാമാന്യമുണ്ടെങ്കിലും യൂറോപ്യന്മാരേക്കാൾ അവർ പൊക്കം കുറഞ്ഞവരാണ്. ജപ്പാനീസ്സു സ്ത്രീകൾ ജനങ്ങൾ തന്നെ വളരെ സൗന്ദര്യമുള്ളവരാണ്. “തക്കൈതെപ്പു” പോലെയുള്ള വണ്ണവും, പനിനീർപുഷ്പ നിറത്തിലുള്ള മോഹനഹനപ്രദേശങ്ങളും, കോമളമായ മുക്കും, ബിംബാധരങ്ങളും, ചെതോഹരമായ മുഖപ്രസാദവും ഇല്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ അവിടെ അതിദുർല്ലഭമാണത്രെ. അവരുടെ വിശേഷമായ തലകെട്ടും ഉദാരശീലവും മുദരാക്ഷണവും, പ്രകൃത്യാ ഉള്ള രൂപലാവണ്യത്തെ എത്രയോ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ജപ്പാനീസ്സുകാർ കാലഭേദത്തെ അനുസരിച്ചു ഉടുപ്പം ഭേദപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വേനല്ലാലത്തു നാടുപുറങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കൾ നാഡരിക്കുന്നമാതിരിയിലുള്ള ഒരു വസ്ത്രം മാത്രമേ ഉടുക്കുകയുള്ളൂ. പക്ഷെ പട്ടണങ്ങളിൽ ദേഹം മുഴുവൻ മറക്കാതെ പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്ന ഒരു നിയമം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാർ സാധാരണയായി കാലിന്റെ വണ്ണവരെ എത്തുന്നതായ നീളമുള്ള ഒരു കുപ്പായമാണ് ധരിക്കുന്നത്. അവർ വസ്ത്രോൽക്കാണ്മ മെടഞ്ഞ ഒരു മാരിരിജോട്ടാ ഇടാറുണ്ട്. തലയിൽ സാധാരണയായി ഒന്നാധരിക്ക പതിവില്ല. എങ്കിലും വർഷക്കാലത്തു സാധുക്കൾ വസ്ത്രോൽക്കൊണ്ടുള്ള വലിയ തൊപ്പി വെക്കുക പതിവുണ്ട്. സ്വത്തിന്റെ അവസ്ഥപോലെ ഓരോരുത്തർ ധരിക്കുന്ന ഉടുപ്പുകളുടെ ഗുണവും കൂടിയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇച്ചിടെ കുറച്ചു കാലമായിട്ട്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജോലിക്കു പോകുമ്പോൾ യൂറോപ്യന്മാരുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഉടുപ്പിട്ടിരിക്കണമെന്നു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചക്രവർത്തിയും റാണിയും സാധാരണ പുറത്തിറങ്ങുന്നത് യൂറോപ്യ വേഷത്തിലാണ്. ജപ്പാനിലെ സ്ത്രീകളുടെ പോ വിശേഷമായ വല്ല പുഷ്പത്തിന്റെയോ ഭംഗിയുള്ള വല്ല സാധനത്തിന്റെയോ പേരായിരിക്കും. അവർ തലകെട്ടിവെക്കുന്നതിൽ വളരെ നിഷ്ഠയുള്ളവരാണ്. തേയിലയിൽനിന്ന എടുക്കുന്ന ഒരു വിശേഷമായ തൈലം പുരട്ടി തലമുടി ഭംഗിയിൽ കെട്ടി വലിയ തുശികൾ കോത്തു നിർത്തി പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടും ആഭരണങ്ങൾകൊണ്ടും അലങ്കരിച്ചു വെക്കാത്ത സ്ത്രീകൾ അവിടങ്ങളിൽ വളരെ ദുർല്ലഭമായിരിക്കും. ഒന്നാക്കന്മാർ ദുർല്ലഭങ്ങളെ ഇടകൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി പണ്ടത്തെ

കാലങ്ങളിൽ ഭായ്മാർ പലുകുറപ്പിക്കുകയും പുരികം വടിപ്പിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്ത മുഖം അഭംഗിയാക്കി തീർത്തിരുന്നുപോൽ. അവിടെ സ്രീകൾ സാധാരണയായി വിശദീകരിക്കേണ്ട നടക്കാരണ്ട.

ജപ്പാനിസ്സുകാർ വളരെ വൃത്തിയുള്ളവരാണ്. ദിവസേന ചൂട്ടുവെള്ളത്തിൽ കുക്കിലെങ്കിലും കുളിക്കാത്തവർ അവരുടെ ഇടയിൽ അപൂർവ്വമാകുന്നു. പച്ചവെള്ളത്തിൽ 'സാധാരണയായി ആരും കുളിക്കാറില്ല. ടോക്കിയോ നഗരത്തിൽതന്നെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു കുളിപ്പാനായി എണ്ണൂറു സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിലെല്ലാംകൂടി ശരാശരി മൂന്നുലക്ഷം ജനങ്ങൾ ദിവസേന കുളിക്കുന്നുണ്ടത്രെ.

ജപ്പാനിലുള്ള മിക്കവീടുകൾക്കും ഒരു തട്ടുമാത്രമേയുള്ളൂ. കെട്ടിടങ്ങൾ എകത്തി പണിചെയ്യാത്തത കൂടക്കൂടെ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായാകുമ്പോഴെങ്കിലും രണ്ടുനിലയിൽ പണിയിച്ചാൽ അപായം വരുവാൻ ഏറ്റുപ്പമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കാം. വീടുകൾക്കു ചുമരുവെക്കു പതിവില്ല. ചുമരിന്റെ സ്ഥാനത്തു നീക്കിവെക്കാവുന്ന മരംകൊണ്ടുള്ള നെരകളാണ്. വേനല്ലാലത്തു വീട്ടിലെല്ലാം കാറുകൾക്കുവാൻ വേണ്ടി പകൽ സമയത്തു നെരകൾ മുഴുവനും സാധാരണയായി ഊരിവെക്കാറുണ്ട്. വിശാലമായ തളത്തിൽ ഇടക്കിടെ കടലാസ്സുതട്ടികൾ വെച്ചാണ് മുറികൾ മുറിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ആവശ്യാനുസരണം തട്ടികൾക്കു ഏല്പാം മടക്കിവെച്ചാൽ സ്ഥലം മുഴുവനും പിന്നെയും തളമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ അവർ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. മുറികളിൽ കസാലകളോ മേശകളോ ഇട്ടു പതിവില്ല. പായയിലാണ് എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നത്. എല്ലാവർക്കു കിടപ്പുമുറിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. പൂന്തോട്ടങ്ങളിലാണ് വീടുകൾ അവിടങ്ങളിൽ നന്നെ കുറയും. എത്ര ദൂരമുണ്ടായാലും വീടുപണിയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതോടു ചേർന്നു ഒരു ചെറിയ പൂന്തോട്ടവും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതിഭംഗിയിലുള്ള പൂക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഇവർ പ്രത്യേക വാസനയുണ്ട്.

ജപ്പാനിസ്സുകാർ മിത ഭക്ഷണക്കാരാകുന്നു. കാലത്തോളം ഉച്ചക്കും രാത്രിയിലും ഇങ്ങിനെ ന. നേരമായിട്ടാണ് ഭക്ഷണം. കാര്യമായിട്ടു ഉണ്ണുന്നതു ചോരതന്നെയാണ്. ഉറക്കാനുള്ളിൽ കോതമ്പ, യവം, കിഴങ്ങ്, പയറ മുതലായ സാധനങ്ങളും ഭക്ഷിക്കാറുണ്ട്. മിക്കജനങ്ങളും ദിവസേന മത്സ്യവും മാംസവും കഴിക്കും. മറ്റുജനങ്ങളിലെ

രേപ്പോലെതന്നെ ജപ്പാൻകാരും പശുവിൻപാൽ കുടിക്കയില്ലത്രെ. പാലുമുഴുവൻ പശുക്കുട്ടിക്കു കൊടുക്കയാണത്രെ പതിവു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന്നു അവരവർ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പിത്താണങ്ങളും തവികളുമുണ്ടത്രെ. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ തവികൊണ്ടെടുത്തു ഭക്ഷിക്കുന്നതല്ലാതെ കൈകൊണ്ടു യാതൊരു സാധനവും ആരു തൊടുകയില്ല. ഊണിന്റെ ഓടുവിൽ എല്ലാവരും ചായകുടിക്കാറുണ്ട്.

ജപ്പാൻ രാജ്യക്കാർ വളരെ മയ്യാദയുള്ളവരാകുന്നു. അന്യരെ ജ്യക്കാരെ യഥാർത്ഥം സല്ലാപിക്കുവാനും ബാഹുജനീകുവാനും അവർ നല്ല വശതയുണ്ട്. സല്ലാപത്തിനുള്ള പുകലത്തട്ടും ഹ്രസ്വവും എല്ലാവീട്ടിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു വിരുന്നു മുന്നേൽ ആദ്യം ചെയ്യേണ്ട പ്രവൃത്തി അയാളുടെ പുകലക്കൽ നാച്ചു കൊടുക്കയാണു. പിന്നെയാണു ഒരു കോപ്പു ചായ കൊണ്ടുപോയി സല്ലാപിക്കേണ്ടതു.

ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളതുപോലെ പച്ചകുത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ജപ്പാനിലും നടപ്പുണ്ട്. ഹിന്തുക്കളെപ്പോലെ തന്നെ അവർ ദേഹത്തിൽ എന്തുണ്ടെല്ലാം രക്ഷകളും കെട്ടാറുണ്ടത്രെ.

പുരുഷനു ചിന്ത-ാ സ്ത്രീക്കു ചിന്ത-ാ വയസ്സു പ്രായമാകുന്നതിന്നു മുമ്പു വിവാഹം പാടില്ലെന്നു നിയമം. വിവാഹം നിശ്ചയിക്കുന്നതു പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടു കൂടിയായിരിക്കണം. വിവാഹാദിയന്തരം പുരുഷന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വെച്ചാണ് കുഴിച്ചുവരുന്നതു.

“നസ്ത്രീസ് പാതന്ത്ര്യമഹതീ” എന്ന പ്രമാണം ജപ്പാനിലും നിഷ്ഠയോടെ ആചരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ബാല്യ കാലത്തു അച്ഛനും വിവാഹാനന്തരം ഭർത്താവിനും വൈധവ്യാവസ്ഥയിൽ മകനും കീഴടങ്ങി നടക്കുന്നതാകുന്നു സ്ത്രീധർമ്മം എന്നത്രെ അവരുടെ ശാസ്ത്രവിധി.

മരണാനന്തരം കാഴ്ചങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു പുത്രനില്ലെങ്കിൽ നരകമനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഹിന്തുക്കൾക്കുള്ളതുപോലെ ഇവർക്കുമുണ്ട്. അതിനാൽ വിവാഹം ചെയ്യാത്ത പുരുഷന്മാർ അവിടെ വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. സാധാരണയായി ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണു പതിവു. എങ്കിലും ദഹിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം

ഭായവും ഇല്ലെന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ദുഃഖസൂചകമായി ധരിക്കുന്നതു കറുത്ത ഉടുപ്പാണെന്ന നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ ജപ്പാനീസ്സുകാർ ദുഃഖകാലങ്ങളിൽ ധരിക്കുന്നത് വെളുത്തവസ്ത്രങ്ങളാകുന്നു.

ബാലപരിചരണത്തിൽ ജപ്പാൻകാരെക്കാൾ ഭ്രഷ്ടിവെക്കുന്ന ജാതിക്കാർ വളരെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും, കളിപ്പിക്കുന്നതിലും, രക്ഷിക്കുന്നതിലും അവർ ഒരുപോലെ മനസ്സുവെക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർക്കു ഒന്നാമതായി കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശം മാതാപിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹിക്കുകയും കീഴ്ബന്ധങ്ങളെയും ചൊല്ലുണ്ടതു അവരുടെ ചുമതലയാണെന്നാകുന്നു. ആ രാജ്യത്തുള്ള കുട്ടികൾ മുഖപ്രസാദമുള്ളവരും ദൃഢഗാത്രന്മാരും ചൊടിയുള്ളവരും ആണത്രെ.

ജപ്പാനീസ്സു ഭാഷയിലെ അക്ഷരങ്ങൾ ചൈനീസ്സു ഭാഷയിലുള്ള സംജ്ഞകളുടെ മായ പിടിച്ച നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ജപ്പാനീസ്സിലുള്ള ഏറ്റവും പഴയ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേർ “കൊജികി” എന്നാകുന്നു. ജപ്പാൻ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രാചീന ചരിത്രത്തെ ഈ പുരണ ഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ നാഭി വൃദ്ധിയുണ്ടായതോടുകൂടി സ്വദേശ ഭാഷക്കും പുഷ്ടി ഉണ്ടാവാനിട നിട്ടില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം ൧൮൭൧.ലാണ് ജപ്പാനിൽ ഒന്നാമതായി ഒരു വർത്തമാനപത്രം പുറത്തുവന്നത്. ഇപ്പോൾ നാനാ വിഷയങ്ങളേയും കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന വർത്തമാനക്കടലാസ്സുകളുടേയും മാസികകളുടേയും സാഖ്യ നൂറു-ൽ കുറയുന്നതല്ല. പത്രാധിപന്മാർക്കു ഇംഗ്ലീഷ് രാജ്യത്തുള്ളതുപോലെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. ടോക്കിയോയിലെ വർബ്ബിളിക്ക് പുസ്തകശാലയിലും സപ്തകലാശാല വക പുസ്തകശാലയിലും യൂറോപ്യ ഭാഷകളിലുള്ള അസംഖ്യം പുസ്തകങ്ങൾക്കു പുറമെ ജപ്പാനീസ്സിലും ചൈനീസ്സിലും അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ഓരോ ലക്ഷമുണ്ടെന്നു കാണുന്നു.

ഒരു കുട്ടിക്കു നൂ കൊല്ലവും നൂ. മാസവും നൂ. ദിവസവും പ്രായം ചെല്ലുമ്പോഴേക്കു അവനെ വിദ്യാഭ്യാസസിദ്ധിച്ചു തുടങ്ങുന്നത്. ജപ്പാനീസ്സു ഭാഷ പഠിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ക്രിസ്താബ്ദം ൧൯-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസസിദ്ധിച്ചിരുന്നതു ബുദ്ധമത പാതിരികളായിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം ൧൮൭൪. മുതൽ അന്ത്യം

ജ്യോതിർ ജപ്പാൻ രാജ്യത്തുവന്നു താമസിപ്പാൻ അനുവദിച്ചു തുടങ്ങിയതോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സമ്പ്രദായവും മാറിതുടങ്ങി. ചക്രവർത്തിയുടെ പുണ്യാധികാരം സിദ്ധിച്ചതിന്നു ശേഷം അദ്ദേഹം പ്രജകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ വളരെ മനസ്സുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിലെല്ലാം പള്ളികളുടേയും സ്ഥാപിക്കുകയും ജർണി, ഇംഗ്ലണ്ടു, അമേരിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു നിപുണന്മാരായ വിദ്യാന്മാരെ വരുത്തി അദ്ധ്യാപകന്മാരായി നിയമിക്കുകയും സമത്സരമായ ജപ്പാനീസ്സവിദ്യാർത്ഥികളെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു അയക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു ജനങ്ങളുടെ അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പു രാജ്യത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും കൈ വേലകളും ഇപ്പോൾ ജപ്പാനിലും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു പ്രത്യേകിച്ചു ദൃഷ്ടിവെച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

തൊഴിലനുസരിച്ചു ജപ്പാനീസ്സുകാരെ നാലഞ്ചു തരക്കാരായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളതുപോലെ ജാതി വ്യത്യാസം ദീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ തൊഴിൽ കൃഷിയാണ്. ധാന്യങ്ങളിൽ നെല്ല്, യവവും, കോതമ്പും അവർ സാധാരണയായി കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. നിലം പണിയുന്നതു പരിഷ്കൃത സമ്പ്രദായത്തിലാണെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ നടപ്പുള്ളതിൽ വളരെ ഭേദമാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. പട്ടന്തൽ പുഴവിനെ ആ രാജ്യത്തു വളരെ വളർത്തുന്നുണ്ട്. അവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പട്ടന്തൽ തുണിയായിട്ടും ചരടായിട്ടും ഉറുമാലായിട്ടും അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറ്റിഅയക്കുന്നു. ഇവരുടെ ലാഭം മൂക്കൊലും ജപ്പാൻ വാണിജ്യ ഇടുവരുന്ന ചിലുറ സാമാനങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. തിപ്പെട്ടി, വിളക്കു, ചിമ്മിനി, കട, കടലാസ്സു, മണ്ണെണ്ണ മുതലായ സാമാനങ്ങളിൽനിന്നു അവർ നല്ല ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ട്. കളിമണ്ണുകൊണ്ടും ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടും അവർ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുന്ന പല മാതിരിയിലുള്ള പാത്രങ്ങൾക്കും നല്ല ചിലവുണ്ട്. ജപ്പാൻ രാജ്യത്തേക്കു ആവശ്യമുള്ള മിക്ക സാമാനങ്ങളും ഇപ്പോൾ അവിടെതന്നെ ഉണ്ടാക്കി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കച്ചവടത്തിലുള്ള ലാഭംകൊണ്ടാണ് ജപ്പാൻ രാജ്യക്കാർ ഇത്ര വേഗത്തിൽ പ്രമാണികളായി തീർന്നത്. ഫ്രാൻസ്-മാണ്ടിൽ അഞ്ചുകോടി ഇരുപതുലക്ഷം പവൻ വിലക്കു

ഇള സാമാനങ്ങൾ ജപ്പാൻ രാജ്യത്തുനിന്നു അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ.

ആ രാജ്യക്കാർ ചിത്രമെഴുത്തിൽ വളരെ വാസനയുള്ളവരാകുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാമാനങ്ങളിന്മേൽ മനോഹരങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളെഴുതി വളരെ ആളുകൾ സുഖമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്.

ജപ്പാനിൽ അധിക ജനങ്ങളും ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നത് 'ജിൻ റിക്ഷാ' എന്ന വണ്ടിയിലാണ്. ഇരുഭാഗത്തും ഘനം കുറഞ്ഞ ഒരു രേഖ ചക്രവും മദ്ധ്യത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേക്കു ഇരിക്കത്തക്ക വിസ്താരമുള്ള ആസനവും പിന്നിലേക്കു മടക്കി വെക്കാവുന്ന മുടിയുമായി മുൻഭാഗത്തേക്കുള്ള തണ്ടുകളിന്മേൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന 'റിക്ഷാ' വണ്ടികളെ നാം എല്ലാവരും കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ തരം വണ്ടി ആദ്യം പണി ചെയ്ത ജപ്പാൻ കാരാണ്. ആ രാജ്യത്തു എല്ലാംകൂടി നവ്വാം നാഴിക ഭൂരം തീവണ്ടി കാട്ടുന്നുണ്ട്.

ഇവക്ക് നേരം പോക്കിനു ശീട്ടുകളിയും ചതുരംഗവുമാണ്. മുഷിയുദ്ധം, ഗുമ്പി, നാടകം മുതലായ വിനോദങ്ങൾ കാണാൻ ജനങ്ങൾ പോകാറുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ മോഹിനിയാട്ടംപോലെതന്നെ ജപ്പാനിലും 'ഗീഷാ' എന്ന സ്ത്രീകളുടെ ആട്ടം ഉണ്ട്.

ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തിയെ 'മിക്കാഡൊ' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കിനു പൂജ്യൻ എന്നാണ് അർത്ഥം. മിക്കാഡൊവിന്റെ ജനനം സൂര്യനിൽനിന്നാണെന്നാകുന്നു ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ജപ്പാനിലെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായം ഇംഗ്ലണ്ടിലെപ്പോലെതന്നെയാണ്. മിക്കാഡൊ ചക്രവർത്തിയെ സഹായിക്കുന്നതിന്നും ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നും അവിടേയും ഒരു പാർലിമേണ്ടു സഭയുണ്ട്. പാർലിമേണ്ടിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ രാജ്യത്തു യാതൊരു നിയമവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. രാജ്യകാര്യങ്ങളെല്ലാം ഈ സഭയുടെ ഉപദേശത്തോടുകൂടി ചക്രവർത്തിതന്നെ നടത്തണമെന്നാണ് നിശ്ചയമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അധികാരം മുഴുവനും പാർലിമേണ്ടസഭയുടെ കയ്യിലാകുന്നു.

ജപ്പാനീസ്സുകാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന പുരാതനമതത്തെ 'ഷിൻറോയിസം' എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ദേവന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം എന്നത്രെ ഈ വാക്കിന്റെ താല്പര്യം. ഷിൻറോ മതക്കാർ പ്രകൃ

തിയിൽ കാണുന്ന സകല ശക്തികളേയും തേജസ്സുകളേയും മുന്തി കളായി സങ്കല്പിച്ച അവരെ സേവിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ മരിച്ചുപോയ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരേയും ഉപാസന ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ജന്മഭൂമി വാത്സല്യമാകുന്നു. ഉൽക്ലഷ്ടധർമ്മമെന്നും പ്രകൃതിയിൽനിന്നും പുരാണ പുരുഷന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും പഠിക്കാവുന്ന തത്വങ്ങളാണസദാചാരസംഹിത എന്നും മിക്കവാറും ദിവ്യ പുരുഷനാണെന്നും ഉപദേവതകളോടുള്ള സായുജ്യമാണ മുക്തി എന്നുമാണ ഷിന്ററോ മതത്തിന്റെ പ്രധാന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. ഈ മതക്കാർ ചക്രവർത്തിയുടെ ശാസനകളെ കണ്ണടച്ചുനോക്കിക്കുന്നതിന്നു എപ്പോഴും സന്നദ്ധരാകുന്നു.

കേല്പിച്ചെങ്കിലിറാനെന്നല്ലാ
തപ്പരിഷക്കരിയാടിക്കൂടാ'

ക്രിസ്താബ്ബാ ഓം ന്തറാണ്ടിൽ ചൈനയിൽനിന്നു ബുദ്ധമതപ്രസംഗികന്മാർ ജപ്പാൻ രാജ്യത്തേക്കു കടന്നു. ബുദ്ധമതം ജപ്പാനിൽ അതി വേഗത്തിൽ വ്യാപിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല ആ മതത്തിന്നു ഇപ്പോൾ ഷിന്ററോ മതത്തെക്കാൾ അധികം പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയുചെയ്തു. ജപ്പാൻകാരിൽ അധികജനങ്ങൾക്കും ഈ രണ്ടു മതങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ ഒരുപോലെ വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ആ രാജ്യത്തു പലേടങ്ങളിലും വിശേഷിച്ചു 'നരാ,' 'കോമകുരാ' എന്ന ദിക്കുകളിലും അതി വിശേഷമായി പണി ചെയ്തിട്ടുള്ള ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ടത്രെ.

ഇന്ത്യയിലെ ക്ഷത്രിയന്മാരെപ്പോലെതന്നെ പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ യുദ്ധം മാത്രം തൊഴിലായി 'ശമുരാരി' എന്ന ഒരു ജാതിക്കാർ ജപ്പാനിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ ചാക്രം, വില്ലും, കുന്തവുമായിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ബാ ഹവനവ-നു ശേഷം യൂറോപ്പു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു നിപുണന്മാരായ സേനാധിപന്മാരെ വരുത്തി ജപ്പാൻ പട്ടാളക്കാരെ യൂറോപ്യസമ്പ്രദായത്തിൽ കവാത്തം യുദ്ധവും അഭ്യസിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. അംഗവൈകല്യമില്ലാത്ത പുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു മൂന്നു കൊല്ലം യുദ്ധം അഭ്യസിക്കണമെന്നു നിബ്ബന്ധമുണ്ട്. ജനനാൽ തന്നെ ദുർദ്ധാരത്രന്മാരും രണനിപുണന്മാരായ ഈ കൂട്ടർ പരിഷ്കൃത സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള അഭ്യാസം നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അതി വിദഗ്ദ്ധന്മാരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ജപ്പാനിൽ സുപ്രയത്നക്കാരെ മാത്രമായി രണ്ടു ല

കൂടാ പട്ടികകൾക്കുണ്ട്. യുദ്ധം വേണ്ടിവരുമ്പോൾ പത്തുലക്ഷം യോദ്ധാക്കളെക്കൂടി ഒരുങ്ങിക്കൂട്ടി ശേഖരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സാധിക്കുന്നതാണത്രെ.

ജപ്പാനിലെ കുപ്പൽ സൈന്യം മുഴുവനും ഈ കഴിഞ്ഞ നൂറു വർഷങ്ങൾക്കകത്തുണ്ടായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരെപ്പോലെതന്നെ ദ്വീപുകളിൽ വസിക്കുന്ന ഇവരും കടലിൽ കളിച്ചു വളർന്നതും കടൽ യുദ്ധത്തിനു ജാത്രിയാവാസനയുള്ളവരും ആണെങ്കിലും ഈ വാസനയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ യാതൊരു ശ്രമവും അവർ ചെയ്തിരുന്നില്ല. കടൽ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നവരെ പരിശീലനരീതിയിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഫുറ്റെ-ൽ ചക്രവർത്തി ഒരു 'കോളേജ്' എപ്പെടുത്തുകയും ബ്രിട്ടീഷു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നൂറു സേനാധിപന്മാരെ വായ്പവാങ്ങി അദ്ധ്യാപകന്മാരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. "ജപ്പാനിൽ ഇപ്പോൾ നൂറു വലിയ പടക്കപ്പലുകളും നൂറു 'ടോപ്പിഡോ' ബോട്ടുകളുമുണ്ട്. മുപ്പതു കൊല്ലംകൊണ്ടു കടൽ യുദ്ധത്തിൽ ഇവർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പാണ്ഡിത്യം ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ ഏവനും വിസ്മയം തോന്നിപ്പോകും. ധൈര്യമായി യുദ്ധം ചെയ്യാനും യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളും കൈശ്രദ്ധങ്ങളും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും അവരവരുടെ ജോലി ശരിയായി നടത്തുവാനും ഇവർ കാണിക്കുന്ന താല്പര്യവും പ്രാപ്തിയും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുള്ളതിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലത്രെ. ഫുറ്റെ-ൽ ചൈനയും ജപ്പാനുമായി ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിലാണ് ജപ്പാനീസുകാർ യുദ്ധത്തിൽ സമർത്ഥന്മാരെന്നു പരബോദ്ധ്യം വന്നത.

ജപ്പാനും റഷ്യയുമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉടമ്പടിക്കു വിരോധമായി മഞ്ചൂരിയാരാജ്യം അപഹരിക്കുവാൻ ഇയ്യടയിൽ റഷ്യക്കാർ നാനാപ്രകാരം ചെയ്യുവന്നിരുന്ന അക്രമപ്രവൃത്തികളെ ജപ്പാൻക്കാർ വിരോധിച്ചിട്ടും മാർത്തന്ത നിമിത്തം സ്വയരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ജപ്പാൻ റഷ്യയോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടതും യുദ്ധം ആരംഭിച്ച ദിവസമായ ഫിബ്രവരി ൮-ാം നു അദ്ധരാത്രി 'ആർതർ' തുറമുഖത്തുവെച്ചു റഷ്യക്കാരുടെ മൂന്നു വലിയ പടക്കപ്പലുകളെ നശിപ്പിച്ചതു മുതൽ കടലിലും കരയിലും ജപ്പാൻ ഇന്നേവരെ ഇടവിടാതെ ജയം നേടിവന്നിട്ടുള്ള വിവരവും വായനക്കാർക്കു അറിവുള്ള സംഗതികളാകയാൽ അവർക്കുപറ്റി ഇവിടെ വിസ്മയിച്ചു പറയുന്നില്ല. 'ആർ

തർ' 'വീളാഡിവോസ്കോക്ക്' എന്നു തുറമുഖങ്ങളിലാണു രഷ്യക്കാർ പടക്കപ്പലുകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഈ സ്ഥലങ്ങളെ പടത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജപ്പാനിലെ മുഖ്യമായ തുറമുഖങ്ങൾ 'യോക്കോഹാമ' 'ഹാക്കോഡോറ', 'നാഗസാകി' എന്ന സ്ഥലങ്ങളാകുന്നു.

ജപ്പാൻ സമുദ്രാജ്യത്തെ കുറിച്ചു രസകരമായ പല സംഗതികൾ ഇനിയും പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും സമുദ്രചുരുക്കത്താൽ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. അന്യ ജാതിക്കാക്കില്ലാത്തതായ ചില അപൂർവ്വഗുണങ്ങൾ ജപ്പാനീസ്സുകാർക്കുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു കീഴ്പ്പണക്കമാണു. മേലധികാരികളേയും വയസ്സു മുത്തവരേയും ഈ കൂട്ടരെപ്പോലെ മറ്റാരും ബഹുമാനിക്കുകയോ കീഴ്പ്പണക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ആത്മാഭിമാനത്തിന്നു കുറവു വരാത്ത വിധത്തിൽ ബഹുമതി ചെയ്യേണ്ടതു നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും ചുമതലയാകുന്നു. ബുദ്ധിവെക്കുമ്പോൾതന്നെ ജപ്പാൻ കുട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശവും ഷിൻറൊറാ മതത്തിന്റെ പ്രഥമ സിദ്ധാന്തവും ഇതുതന്നെയാണല്ലോ. എല്ലാവരും പ്രമാണിത്തം നട്ടിച്ച് പുറപ്പെട്ടാൽ യാതൊരു കാര്യവും ശരിയായി നടക്കുന്നതല്ലെന്നു ഇവർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള അതിതാല്പര്യമാകുന്നു പിന്നത്തെ പ്രത്യേക ഗുണം. എന്തു വിദ്യയായാലും കൈത്തൊഴിലായാലും ശാസ്ത്രമായാലും കണ്ടാൽ അതു പഠിച്ചു തീരുന്ന വരെ ഇവർക്കു സമാധാനമില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ അവർക്കു അലാഭാവവും അഹംഭാവവുമില്ല.

ഇനി ഒരു ഗുണമുള്ളതു അവരവരുടെ പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്നതിൽ എല്ലാവർക്കുമുള്ള സന്തോഷമാണു. ഈ സ്വഭാവം എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും തൊഴിലുകാർക്കും ഒരു പോലെ യുള്ളതാകുന്നു. പ്രധാന മന്ത്രി ഗൗരവമായ ഒരു രാജ്യ കാര്യത്തെ പറ്റി പ്രതിവാദിക്കുന്ന സമയത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയാൽ മന്ദഹാസം കിടന്നു കളിക്കുന്നതു കാണാം. മുൻകൂട്ടി കരുതാത്തതായ ഒരു ചിലവിന്നു കുറെ അധികം പണം വേണ്ടി വരികയും ഖജാന ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ സചിവൻ നിവൃത്തി മാറ്റം ആലോചിക്കുന്നതു ചാരുകസേലയിൽക്കിടന്നു അലക്ഷ്യമായി പുഞ്ചരിയിട്ടുകൊണ്ടായിരിക്കും. ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണു പാതിരിമുൻ പ്രസംഗംചെയ്യുന്നതു. ഇ

മസ്ഥൻ മേശയിൽമേൽ കൈ വെച്ചും ബാക്കി തീരുവാൻ വേണ്ടി ധൂതിപ്പെട്ട എഴുതുന്വോഴും, ഇഞ്ചിനിർ വെയിലത്തു നിന്നു ജ്വാൻ വാക്കുന്വോഴും. മുട്ടിനൊപ്പം ചളിയുള്ള നെൽക്കണ്ടങ്ങളിൽ നിന്നു കൃഷിക്കാരൻ കുന്നു പൂട്ടുന്വോഴും, കൂലിക്കാർ ഘനമുള്ള ചുമട്ടു ഏറ്റവി കൊണ്ടുപോകുന്വോഴും എന്നു വേണ്ട കുറിന ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്ന തടവുകാരൻ വഴിപ്പണി ചെയ്യുന്വോൾ കൂടി അവരവരുടെ ജോലി എടുക്കുന്ന സമയം എല്ലാവർക്കും മുഖപ്രസാദം സുലഭമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഇത്ര വലിയ ഗുണം മറെറൊന്നെങ്കിലുമുണ്ടോ?

ഈ ഉപന്യാസത്തിൽനിന്നു ജപ്പാനീസ്സുകാർ വളരെ തുണ നിലയിൽ കിടന്നിരുന്നവരാണെന്നും അവരുടെ സമ്പത്സമൃദ്ധിയും പരിഷ്ക്കാരവും അടുത്ത കാലത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും കാണുന്നുണ്ടു. ഏഷ്യാ രാജ്യ നിവാസികൾക്കു യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉള്ളവരെപ്പോലെ ബുദ്ധിസാമത്ത്വവും മിടുക്കമില്ലെന്നു പാശ്ചാത്തന്ത്ര്യാക്ഷണ്ടായിരുന്ന അബദ്ധധാരണയെ ജപ്പാൻകാർ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം ബുദ്ധിമാനും രാജാ പരിഷ്ക്കാര പ്രിയനുമായ ഒരു ചക്രവർത്തിയും, അദ്ദേഹത്തിന്നു ചേർന്ന 'ഹൈറൊ' എന്ന ഗംഭീരാശയനായ മന്ത്രിയും, ജന്മഭൂമി സ്നേഹവും കീഴ്പ്പണക്കവും ഒരുമയും അശ്രാന്ത പരിശ്രമ ശീലവും. ഉള്ള പ്രജകളും, ആ രാജ്യത്തു ഒന്നിച്ചുണ്ടായതിനാലാണു ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്നു അഭൂതപൂർവ്വമായ അഭിവൃദ്ധിപ്പടും യശസ്സിന്നും ഇപ്പോൾ സംഗതിവന്നത.

എ. ശങ്കരപ്പുതുവാൾ, ബി. എ. ബി. എൽ.

സമസൃഷ്ടികൾ

ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയുടെ അപകടത്താ നോക്കൂ. ലോകത്തിൽ എത്രയൊ ജാതി സൃഷ്ടികളുണ്ട്; പക്ഷി മൃഗം, വൃക്ഷം ലതാ, നദി നീരദം, നാടു കാട്, മല മരുഭൂമി, കായല് കടല്, എന്നു വേണ്ട, 'സൃഷ്ടിക്കൂട്ടങ്ങളിലൊന്നവയുമിതിലാണയാളുള്ളതും' വേണ്ടുവോളം വാരിവിതറീട്ടുള്ളപ്പോൾ അസൂദാദികളായ മനുഷ്യർക്കു മാത്രം എന്നതാ

* രാജ്യക്കാരെ
തിവണ്ടിപാത

ഏഷ്യാ രാജ്യത്തിന്റെയും ഓസ്ട്രേലിയൻ രാജ്യം പം

ഞായൊ വിശേഷം? ബ്രഹ്മാവ് പടച്ചു വിടുന്നതൊക്കെ ആകും വേ
 ങ്ങിയൊന്നെന്ന് മാനുഷ കീടങ്ങൾ സംശയിച്ചിട്ടെ ഇല്ല. മനുഷ്യക്കും
 വേണ്ടി അവരുടെ സുഖത്തിനു മാത്രം, എന്താണിതിൽ ശരിക്കൊന്നു
 ഉള്ളത്? ഭരതാക്ഷിക്ക് മോഹമുള്ളവർ കാടുവെട്ടിത്തളിച്ചോളൂ. പൊഴു
 നീക്കത്തിക്കോളൂ. പാൽ വേണോ? പശുവിനെ കറക്കുവാൻ വിരോ
 ധമില്ല. പക്ഷെ കുട്ടിയെ തോല്പിച്ചിട്ടു വേണം. നടക്കാൻ വയ്ക്കു
 കിൽ കഴുതവേണോ കഴുത, കുതിരവേണോ കുതിര, കരിവലിക്കാൻ
 ക്ഷീകണ്ട കന്നാലിയുണ്ട്. തീരുകൊടുക്കണമെന്നുമില്ല. എ
 ല്ല പുറത്തേക്കു പൊട്ടിപ്പറപ്പൊടൊന്നെ തോലു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. പ്രാ
 ണനെ മാത്രം അടച്ചു പിടിച്ചാൽ മതി. വെറുതെയൊന്നോ വായ
 അടച്ചു. കെട്ടുന്നത? എഴുന്നിലാമളികക്കു മരത്തിനുവേണ്ടി ബുദ്ധിമു
 ടുണ്ട്. കാടുവെട്ടിത്തളിക്കാമല്ലോ. പക്ഷികളോ മൃഗങ്ങളോ വല്ല
 തുമുണ്ടെങ്കിൽ എവിടെയെങ്കിലും പോയി ചാവട്ടെ. ആരുമറിയാ
 തെ കാട്ടിൽ ഒളിച്ചിരിക്കാനാ? മാംസത്തിനു രുചിയുള്ളവരൊക്കെ
 കാട്ടിലേക്കു കടക്കാം. സകലതും അവിടെ തെയ്യാറുണ്ട്. ചെന്ന
 വിവരം വെടി പൊട്ടിച്ചറിവു കൊടുത്താൽ വേണ്ടതൊക്കെ ചാടി
 യോടി വന്ന കാക്കൽ വീണുകൊള്ളാം. മാൻപേടയുണ്ടെങ്കിൽ വിട്ടയ
 ക്കരുതെ. കണ്ടാലും നന്നു, തിന്നാനും കൊള്ളാം. ഉപദ്രവമൊട്ടി
 ല്ലതാനും. ആനയാണെങ്കിൽ ചേനയുടെ മാതിരി വേണം കഴികത്തി
 മുടണം. കൊള്ളരുതെ പണി. കാടുമനുഷ്യരുടെ തോട്ടമൊ കല
 മറയൊ എന്ന മനസ്സിലാവുന്നില്ല. കാടു കോറാൻ പേടിയുള്ളവ
 റൊ തോക്കെടുത്ത ശീലമില്ലാത്തവരൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്യാവശ്യ
 മൊക്കെ നാട്ടിലും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുവുൻ കോഴിയുടെ പുവു
 പൂജക്കു കൊള്ളില്ലെങ്കിൽ മലാമ്മമാരുടെ തൊപ്പിക്കായിക്കൊട്ടെ. വെ
 ള്ളപ്പിനെഴുന്നേറു 'കൊക്കരെക്കോൽ' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാ
 യില്ല. അരക്കോൽ നാളമെങ്കിലും കൈക്കിന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നു പൊ
 രുതിക്കളയാമെന്നായിരിക്കാം. അതൊന്നും പററില്ല. താരാവിന്റെ
 കൊക്കിനു നീളം പോരാഞ്ഞിട്ടാണോ? ചിറകു ഭംഗിക്കു മാത്രം ആ
 യാൽ പോര, പറക്കാൻ ശീലം വേണം. ആടുകൾ തൊണ്ട എട
 റിക്കൊണ്ട 'ഇമ്പെ' എന്ന നിലവിളിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ആരെ
 കിലും കാക്കുന്നുണ്ടോ? സമസൃഷ്ടികളിൽ 'ഇഷ്ടം' വേണെ എന്ന
 പറയുകയാണ്. അതു 'ഇമ്പെ എ എ' 'ഇളമ്പെ' എന്നു പേടിച്ചു

വിറച്ചുകൊണ്ടു പഴു ഭാഷ സംസാരിക്കാതെ ധൈര്യത്തോടുകൂടി 'ഇഷ്ടം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭേദമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇഷ്ടം ഭക്ഷിക്കാനാകുമോ എന്നു സാശയമുള്ളു. ചെമ്മിരിയാടിനു പുറത്തു കമ്പിളിരോമാകൊണ്ടു പുതപ്പുണ്ടല്ലോ എന്നൊരു ധൈര്യമാണു. ആ അഭിമാനം വേണ്ട. മേൽക്കെഴുതും കഴിച്ചല്ലാതെ കഴുത്തിൽ കത്തിവെക്കില്ല പ്ലേഗ് ദീനത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. എലിവധം പല വട്ടമായിട്ടു കഴിച്ചാൽ മതി. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം കൊളങ്കോരികൾക്കു എലിച്ചാരിത്ര പത്മമായത. 'അഹിംസാപരമൊധർമ്മ' എന്നതു മുക്കററം ചിലത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ കുറച്ചു നേരം ജ്വപിക്കാം. അമ്പ! മനുഷ്യരുടെ സ്വാർത്ഥം! അവർക്കുള്ളൊരഹംഭാവം. അല്ലയോ മൊളഞ്ഞാസനകസൃഷ്ടികളെ ഈ വർത്തമാനമെങ്ങാനും ബ്രഹ്മാവ കേട്ടാൽ അന്നു കഴിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ കഥ. കുറെ കൂടെ മുഖവും വാലും ബ്രഹ്മലോകത്തിൽനിന്നു വരുന്നതു കാണാം. മുഖം മാറി വാലാവെച്ചു നാലുകാലിന്മേൽ നടക്കുകയെ പിന്നെത്തരമുള്ളു. കൊരങ്ങന്മാരിൽനിന്നാണു മനുഷ്യരുണ്ടായതെന്നു പറയുന്നവർക്കു മനുഷ്യർ കുരങ്ങന്മാരാണെന്നതു കാണാറാവും. കുററമാണോ മനുഷ്യർ ശ്വാസം വലിക്കുമ്പോൾകൂടി കാലകോഴി വന്നിരുന്നു കത്തിച്ചു കത്തിച്ചു എന്നുരുവിടുന്നത. എങ്ങിനെയൊണ് ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ നേരെ വെറുക്കാതിരിക്കുക.

മനുഷ്യരെപ്പോലെ സുഖവും ദുഃഖവും കോപവും സ്നേഹവും മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കുമുണ്ടു. ഇവിറാക്കു പരിപ്പുമുണ്ടോ? ഓ, അതുമുണ്ടു. ആന ഭാഷപഠിക്കുന്നതു തൃപ്പതിക്കാളു, സമ്മാനം തൃപ്തിയാൽ തലകുണക്കുന്നതു കാക്കാരന്മാർ പാമ്പിനെ ആടിക്കുന്നതും തല്ലിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടായിരിക്കാം. കാക്ക പിണ്ഡംകൊത്താൻ വരുന്നതല്ലി ശ്ലീലിപ്പിച്ചിട്ടൊ കൈ കൊടുന്ന രീതി കേട്ടു പഠിച്ചിട്ടോ?

എട്ടുകാലൻ വല വീശി ഭക്ഷണം സമ്പാദിക്കുന്നത് ആരെങ്കിലും മനസ്സിരുത്തി നോക്കിട്ടുണ്ടോ? ആദ്യംതന്നെ ഈച്ച കൊതു മുതലായ ചെറുപ്രാണികൾ ധാരാളം സഞ്ചാരമുള്ള ദിക്കു നോക്കിതിരഞ്ഞെടുക്കും. അവിടെ വട്ടത്തിലോ നാളത്തിലോ ഏകോണിച്ചൊ സൗകര്യംപോലെ വല തുപ്പി വീശിത്തുടങ്ങും. ആളുകൾ വല്ലവരും നോക്കി നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു സാശയം തോന്നിയാൽ മതി പണി

നിറത്തി കളിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവകാശം നജിസുർ ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കണം ഇത്ര സൂക്ഷിക്കുന്നത്. പക്ഷെ സൂക്ഷ്യദൃഷ്ടിക്കാരനായതുകൊണ്ടു എല്ലാപ്പോഴും കണ്ടുവെന്നു വരില്ല. ആ തരം നോക്കിയാണു മനുഷ്യർ നൈത്തിന്റെ സൂത്രം കൈക്കലാക്കിയതു. എന്നാൽ അവർക്കു നല്ലബുദ്ധി തോന്നി പറന്നു നടക്കുന്ന കൂട്ടരിൽ ഈച്ച തൊട്ടുള്ള കീഴ്ജാതികളെ മനുഷ്യർ ഭക്ഷിക്കയില്ലെന്നു ഖറാറു ചെയ്യും. കൊതുക്കളെ ഈ ഖറാറിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നുവെന്നു ഇപ്പോൾ തോന്നിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി വിചാരിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലല്ലോ.

ഓ! പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു വഴിതെറ്റിപ്പോയി. ഒരു ദിവസം ഞാൻ തോട്ടത്തിൽ ഇറങ്ങി നടക്കുമ്പോൾ എന്തോ ഒന്നു മുക്കിന്മേൽ തടഞ്ഞു. നോക്കിയപ്പോൾ എട്ടുകാലന്റെ വലയാണു. അവന്റെ പണി മുഴുവനായിട്ടില്ല. രണ്ടാമതു ഒരു വലയുറക്കൂടി അടുത്തു. മുകളിൽതന്നെ വീശുകയാണു. പണിയുടെ തിരക്കുകൊണ്ടു എന്നെക്കണ്ടതേ ഇല്ല. തുപ്പിത്തുപ്പി എറങ്ങിവന്ന നാലു ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ ഉറപ്പിക്കും. എത്രമാത്രത്തിൽ കൂടിയാണു തുപ്പുന്നതെന്നു ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലേ. അതിന്മേൽ കൂടിത്തന്നെ മേലോട്ടുകയറാം, എന്നിട്ടു ഓവർസിയർമാരെപ്പോലെ അങ്ങോട്ടോടും ഇങ്ങോട്ടോടും, നാലുകെട്ടും അളവെടുക്കും ഒന്നു വട്ടത്തിലോടും, എന്തിന്നു പറയുന്നു, പറഞ്ഞു നിമിഷംകൊണ്ടു പണി തീർത്തു. ഈ അംശംകൊണ്ടു ഓവർസിയർമാരെപ്പോലെയല്ല. ഇങ്ങിനെ വേലവേഗത്തിൽ ഒതുക്കി വട്ടംവീശിട്ടുള്ള വലയുടെ നടുക്കു വന്നിരിപ്പായി. അവിടെമാത്രം എടുത്തു നെയ്യിട്ടുണ്ടു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പൊന്നീച്ച- സാമാന്യം വലുതാണു- എന്തെന്നുപോലെ ആരാണ്മുള്ളതു' എന്ന നാട്ടുത്തിൽ 'ഹും' എന്നു മുളികൊണ്ടു ഒരു ചില്ലക്കൊമ്പിന്മേൽ വന്നിരുന്നു. മുഖം മിനുക്കി ചെറുകുങ്കളിലെ പൊടിതട്ടി ഹുംകാരത്തോടുകൂടി അവിടെനിന്നുയർന്നപ്പോൾ രോമാപോലെയുള്ള കാലുകൾ വലയിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു. കിടന്നു പിടിച്ചു തുടങ്ങി. ഹുംകാരമൊന്നു നിലച്ചു. അപ്പോൾ നടുവിലിരിക്കുന്നവൻ വീണമീട്ടുന്നതുപോലെ എട്ടുകാലുകളെക്കൊണ്ടും നാലുപുറവും മിട്ടിത്തുടങ്ങി. അന്നാണു അവനു സൂക്ഷ്യദൃഷ്ടിയുണ്ടെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിയതു. അങ്ങിനെ നോക്കി നോക്കി ഒരു നാലിന്മേൽ അധികം

കനംതുങ്ങുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. ആ നേരെ വെച്ചിട്ടു. അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ കുറെ അധികം വലുതാണെന്നു കണ്ടു പിന്നാക്കം മാറി. എങ്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. കിടന്നു പിടയുന്ന പൊന്നീച്ചയെ വളരെ അടുത്തു ചെല്ലാതെത്തന്നെ നോക്കുകൊണ്ടു വരിഞ്ഞുകെട്ടി അനങ്ങുവാൻ വയ്യാതെയാക്കി. 'പൊന്നായാലും വെള്ളിയായാലും ഞാൻ കൂസുമോ'? എന്നു കണ്ണുരുട്ടി മിഴിച്ചുകൊണ്ടു പണ്ടത്തെ സ്ഥാനത്തു തന്നെ വന്നിരുന്നു. ഇതു വാസനയോ വിശേഷബുദ്ധിയോ എന്തെങ്കിലുമായെട്ടെ. മനുഷ്യരുടെ വാസനയേക്കാൾ ഭേദമാണു നിശ്ചയാതന്നെ.

ഈ കൂട്ടരിൽ 'മണ്ണാൻ' തുടങ്ങി ഏഴു ജാതിക്കാരണ്ടു. ഇതിൽ ഒരുജാതി ക്ഷേത്രഗണിതത്തിൽ വിരുതന്മാരാണ്. ശാസ്ത്രപ്രകാരം കോണം കള്ളിയുമൊപ്പിച്ചല്ലതെ വല വീശില്ല. പിന്നെയൊന്നിനു അയഞ്ഞു ക്രമമില്ലാത്ത വല വീശുവാനെ വശമുള്ളു. മൂന്നാമതൊന്നു പട്ടുത്തലോടിച്ചിട്ടുള്ള പഴുതുകളിലേ താമസിക്കുക. അവനൊരു സുഖിയനാണ്. നാലാം പരിഷക്കു കിളിവാതലുകളിലേ വല വീശിക്കൂട്ട. പഞ്ചമൻ ചുമരുകളിൽ പററിയിരുന്നു പററുകളെ ഞെക്കിക്കൊണ്ടു കലക്ഷേപം കഴിക്കണം. അവനു വല വീശുവാൻ അധികാരമില്ല. ആറാമൻ നായാട്ടുകാരനാണ്. പുല്ലിലും ചുള്ളിക്കാടുകളിലും നടന്നു ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൂട്ടും. ഏഴാമന്റെ ചാട്ടം വിശേഷമാണു. കണ്ണുതെറ്റിയാൽ കാണില്ല. ഇവനാണ് മണ്ണാൻ.

സപ്ത വണ്ണങ്ങളിൽ ത്രിവണ്ണങ്ങളുടെ സങ്കരമാണു ഊറാമ്പിലി എന്നു പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളവൻ. പിതൃപിതാമഹപ്രപിതാമഹന്മാരുടെ നടപ്പുദോഷം കൊണ്ടു വരുന്ന 'ജാതിസങ്കര'മല്ലേ. ചുമപ്പതൊട്ടേഴുന്നിറങ്ങുള്ളതിൽ മൂന്നു നിറങ്ങളുടെ കലർച്ച 'മാത്രമാണു. (ചെങ്കു കൂടാതെ രണ്ടു കാലിന്മേൽ നടക്കുന്ന വകയേപ്പറ്റിപ്പറയുമ്പോൾ വണ്ണസങ്കരത്തിനു മറ്റൊരു അർത്ഥം ധരിച്ചുപോകാ വിരോധമില്ല). ചുക്കു പച്ചച്ചുമുള്ള രോമ കൂട്ടായത്തിൽ ഇറങ്ങിട്ടല്ലാതെ ഞാൻ ഇവനെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഹൈക്കോടതി വിധി കൂടാതെ തന്നെ ഇവനു സ്വജാതികളെ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാൻ അധികാരമുണ്ടത്രെ. വലിയ പപ്പടത്തോളം വലിപ്പത്തിലുള്ളതിനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. കൊടയോ

ഈ പോന്നതു കൂടിയുണ്ടെന്നാണ് അഹൻ നന്ദൂരിയുടെ പക്ഷം. വിഷത്തിന്റെ കായ്ക തീച്ച തന്നെ. ആളെ കൊല്ലുവാൻ കൈ മതി.

ഊഷ്ണതകൊണ്ടുവെട്ടിച്ചു മച്ചുങ്ങ

ഗ്രീഷ്മമായുളളോരു കാലം വന്നു

താപം കൊണ്ടല്ലാതാവേ വേദം കാവില്ല

വാപികൾ തീരത്തു മായ്ത്തുടങ്ങി

ആളുകളുടെ ബഹളത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ ഒരു പേരാലിന്റെ തണലിൽ ചെന്നു ഞാനും കാലുനീട്ടി. ആ സ്ഥലം ഒന്നു വണ്ണിക്കാൻ നോക്കട്ടെ. രണ്ടുമൂന്നു പഴേ ആലു. ചോട്ടിലൊക്കെ ആനയുടെ മുതുവെല്ലുപോലെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന വേരും. വേരുകൊണ്ടുതന്നെ കൊമ്പുകൾക്കൊക്കെ തുണ. പ്രായാചെന്ന കൊമ്പുകളിലൊക്കെ മീശ. വൈലടച്ചു തണലും. അടുത്തൊരു പൊട്ടക്കുളം. അല്ലാ ദൂരെ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ മതിൽ. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ജീണ്ണാവുന്നപോയൊരമ്പലം. കുറുമാണൊ തപസ്വികൾ ആലിൻ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നത്. അരയാലിനേക്കാൾ പേരാലിന്നു പ്രാധാന്യം കിട്ടുവാൻ കാരണം എന്താണൊ? ഞാൻ അന്നു വടപത്രശയനൻ മാത്രമല്ല ആയുളളും. വേരുകൊണ്ടൊരു തലോണ്ണയും സമ്പാദിച്ചു. ഞാൻ അവിടെ ചെന്നുകൂടിയത് ഒരു വിഭാഗം പിടിച്ചില്ല. അടുത്തുവന്നു എഴുത്താണിവാൽ വളച്ചു തലപൊന്തിച്ചുനോക്കി. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ മുഖമൊക്കെത്തുടത്തു. അതൊരു പച്ചെലയോന്തായിരുന്നു. ഇനിക്കു കല്ലുവലിച്ചെറിയുവാനല്ല അപ്പോൾ തോന്നിയത്, അനങ്ങാതെ കിടക്കുവാനാണ്. അവനും രസിച്ചില്ല. മുഖം വീപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. മുഖം വീപ്പിക്കാത്ത സമയം ചുരുങ്ങാം. വല്ലഭിക്കില്ലാ ഒളിച്ചുനിന്നു ശകാരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ആയിക്കോട്ടെ. ഞാൻ കാരണങ്ങളെക്കണ്ടു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരണ്ണാറക്കണ്ണൻ കൂട്ടുകാരനെ പറിച്ചു എന്താണു തട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നു. വ്യവഹാരമായി. രണ്ടുപേരും കൂടി മരത്തടിയുടെ ചുറ്റും കാടിത്തുടങ്ങി. കള്ളൻ ഉപായത്തിൽ ഒളിച്ചുമാറി ഒരു വേരിന്റെ മേവിലിരുന്നു എന്തൊ രണ്ടുപേരും കൊണ്ടു മുറുകെ പിടിച്ചു തെരുതെരുതിന്നുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. മറ്റേവൻ ഇളിഭ്യനായിട്ടിരുന്നു 'ചേര, ചേര' എന്നു പറഞ്ഞു വാലിട്ടു തല്ലിത്തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ടു കായ്കമായൊ? കള്ളൻ കിട്ടിയതു വയറിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു.

ചില അത്യാത്മികൾ ആലിന്റെ എല കൊണ്ടു പിടിച്ചു ന
ക്കുന്നതു കാണാറുണ്ട്. ഇപ്പഴല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലായുള്ളു. എലയ്ക്കു
ടെ നടുത്തറമ്പിന്നടുത്തു ഒരു മാതിരി പാലുകിട്ടാ. അതു അവർക്കു
താണ്. അവർക്കു പശുവിൻ പാലാവശ്യമേയില്ല. മഞ്ഞക്കിളി, ത
ത്ത, കാക്ക, കുയിൽ മുതലായ പല കൂട്ടരും എന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ
തന്നെയിരുന്നു തമ്മിൽ തല്ലുന്നുണ്ടു, തിന്നുന്നുണ്ടു, പാടുന്നുണ്ടു, പര
മാനന്ദം തന്നെ. ചിലരുടെ പ്രണയകലഹം കാണാനാണ് ബഹു
രസം. കാക്കയും കുയിലും തമ്മിൽ കണ്ടാൽ കണ്ടാമണ്ടിയായി.
കാക്കക്കു കുറച്ചുനേരം തണലത്തിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടു. കു
യിലിന്റെ ഞെട്ടുകൊണ്ടിട്ടു ഒരു സ്വൈരയുണ്ടു. ഇതു കണ്ടു മ
റെറല്ലാവരും കൂടി ആത്തു തുടങ്ങി. കാക്ക മുഷിഞ്ഞു 'കോ കോ' എ
ന്നു കാപ്പിച്ചു ഇപ്പിക്കൊണ്ടു പറന്നുപോയി. ഓട്ടകണ്ണിട്ടു ചെരിഞ്ഞു
ചാടിചാടി വന്ന എന്റെ പപ്പടം കബളിച്ചു കൊണ്ടുപോകു
മ്പോൾ ഇനിക്കു ശുശ്രൂഷയാണു. എങ്കിലും ആ സാധുവിന്റെ
പേരിൽ അന്നിനിക്കു ദയയാണു തോന്നിയതു.

അന്തിനേരത്തു മേന്മസമീപം ഉന്മേഷാപുണ്ടാരുനെമ്മ
നിപ്പുവിലെ നന്മണമെങ്ങും പരത്തി' മന്ദിരത്തോരം സഞ്ചരിച്ചു തു
ടങ്ങിയപ്പോൾ ആലിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ ഒക്കെ വാവലുകൾ വ
ന്നു തുടിക്കിടന്നു വൃദ്ധന്മാരെപ്പോലെ പല എന്നു പറഞ്ഞു ച
വച്ചു തുപ്പുവാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ തലയും വായയും അവരുടെ കോ
ളമ്പിയാക്കുവാൻ മടിച്ചിട്ടു ഞാനും പോന്നു.

ജീവനദാതാനീതി

ഭാവംലോകത്തിലുള്ളവർക്കും

ജീവനഹന്താവായി

ഒട്ടവം ചമയുന്നതെന്തിനയോ'നീ?

മനുഷ്യർക്കു മാത്രമേ ഈ വിചാരമുള്ളു. എത്ര ജീവികൾ ഒത്തു
കൂടി മേഘത്തിനോടു നന്ദി പറയുന്നുണ്ടു?

കേതകപ്പുവിലെ നന്മണമെങ്ങൊക്കെ

കേഴിച്ചുപാന മരവെല്ലംകാലം

കാർമുകിലായൊരു നീല പ്പടം കൊണ്ടു

തുമകലൻവിതാനി ചെങ്ങും

ആക്കമിയന്ന വലാകകളാകിന
പൂക്കലമേളത്തിൽ തൂക്കി ചെമ്മെ
ശോഭ കലർന്നോരു തൂമിന്നലായുള്ള
ദീപങ്ങളെങ്ങും കൊളത്തി മേന്മേൽ
പാഴിടിയാഞ്ഞൊരു ഭേരിയുമെങ്ങുമേ
പാരം മുഴങ്ങിച്ചു വന്നു പിന്നെ.

ഇയ്യമ്പാറാ, ഞാഞ്ഞൂള, തവള മുതലായ ജന്തുക്കളെ എളുക്കിപ്പറപ്പിടിവിടുന്ന വഷാ കാലത്തെ ആരാണ് ആദരിക്കാത്തത്? എന്തെല്ലാം നേരമ്പോക്കുകൾക്കു അപ്പോൾ വകയുണ്ട്. ഇതൊന്നാകണ്ടു രസിക്കാതെ മനുഷ്യർ അഹാഭാവം കൊണ്ടു സ്വാർത്ഥം കൊണ്ടു കാലം കഴിക്കുന്നുവല്ലോ? കഷ്ടം തന്നെ.

സൃഷ്ടിപ്രിയൻ

അശ്ലീലം

കവിത വായിക്കുമ്പോഴും മറ്റും രസജ്ഞന്മാരുടെ മനസ്സിലുണ്ടാവുന്ന രസപ്രവാഹത്തിന്നു പെട്ടെന്നു തടസ്സം തട്ടുന്നെടത്തു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞു അവയെത്തരഞ്ഞു പിടിച്ചു 'കാവ്യദോഷങ്ങൾ' എന്നു പെരു കൊടുത്ത സാഹിത്യശാസ്ത്രകാരന്മാർ മറ്റുള്ളവർക്കും അറിയത്തക്ക വിധത്തിൽ വിവരിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാവ്യദോഷങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാകുന്നു ഇവിടെ പറയുവാൻ ഭാവിയിലുള്ള അശ്ലീലം. ഈ ഒരുദോഷം പദത്തിലായിട്ടും വാക്യത്തിലായിട്ടും (അതായത്, പദങ്ങളുടെ സന്ധികൊണ്ടു തൊന്നാവുന്ന മറ്റൊരു വിധമുള്ള പദച്ഛേദം വഴിക്കാകുന്നു) ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവിധത്തിൽ വരാവുന്നതാണ്. സ്ഥാനഭേദംകൊണ്ടു രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള ഈ അശ്ലീലം അമാഗളത്തിൽ (ആപത്തിൽ)ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അറപ്പു തൊന്നിക്കുന്നതെന്നും ലജ്ജയുണ്ടാക്കുന്നതെന്നും മൂന്നുതരത്തിൽ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ അനിഷ്ടഫലം കൊടുക്കുന്ന നിലയിൽ എത്തിക്കാണുമ്പോൾ അതിനെത്തന്നെയാണ് 'അറം' എ

ന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്. കോടെ നമുക്കുഗതി, എന്നു കവിതയിൽ പ്രയോഗിച്ച ഒരു മഹാകവിക്ക് കാട്ടിൽ കിടന്നുഴലേണ്ടിവന്നു എന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതുപോലെ ഒരു വസൂരികൊള്ളയിൽ ഭയവണ്ണനയായിട്ട ചാക്കിപ്പോൾമമവന്നുകൂടും, എന്നുതട്ടിമിന്നിപ്പിച്ച മറ്റൊരു കവിക്ക് പരഞ്ഞുപോലെ പറിട്ടുണ്ട്.

വേറെ ഒരു വകക്കാര്യം. അവർക്കു എന്തെങ്കിലും കൗതുകം തോന്നുന്ന ഒരു സാധനം കണ്ടാൽ അതിനെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടെന്തെങ്കിലും വല്ലതും കുറച്ചൊന്നു പറയാതിരുന്നുകൂടാ. പരഞ്ഞുപോയാൽ ആ സാധനത്തിന്നു തൽക്ഷണം കേടുതട്ടാതിരിയ്ക്കുകയും ഈ തരക്കാരെയാണു കരിക്കണ്ണന്മാരെന്നോ കുരിനാവുകാരെന്നോ പരഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവരുടെ നോട്ടത്തിൽ ഉഷ്ണിവിഷമോ വാക്കിൽ ജിഹ്വാവിഷമോ ഉണ്ടെന്നാണു സാധാരണ ജനവിശ്വാസം. ഈ മാതിരിക്കാരുടെ വാക്കു കാവ്യരീതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ചില അലങ്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭംഗിയായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. അനുഭവസ്ഥന്മാർക്കു ആപൽഭയമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുള്ളതും തീർച്ചതന്നെ. ഈ വിധം ജിഹ്വാവിഷം (നാവറം) ഉള്ളവണ്ണനകൾക്കു അശ്വീലമെന്ന ദോഷമുണ്ടോ എന്നാണിവിടെ ആലോചിപ്പാനുള്ളത. ശ്രവണമാത്രത്തിൽ ആപൽഭയമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന പദബന്ധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അശ്വീലമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. “വാസുവത്തിൽ വാചുനിഷ്ഠമായ അശ്വീലമില്ലെന്നിരിയ്ക്കിലും വ്യാഗ്രപദ്ധതിയിൽ ചാടുമ്പോൾ വിപരീത ലക്ഷണയായി ആപൽഭയം ജനിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനാലും അനിഷ്ടഫലം ഉടനെ കൊടുക്കുന്നതിനാലും പണ്ടുതന്നെ ‘നാവറം’ എന്നു പേരു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലും ഇതും ഒരു മാതിരി അശ്വീലത്തിന്റെ വക ഭേദമാണെന്നു വെണ്ണുന്നതാണല്ലോ” എന്നു മറ്റു ചിലർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ ‘നാവറം’ എന്നു മറ്റൊരു പര്യായം ശുദ്ധമെന്നു അന്ധവിശ്വാസം മാണെന്നുവേദേചില നവീനന്മാർ വാദിയ്ക്കുന്നില്ലെന്നുമില്ല. ഇതിൽ എന്താണശരിയായിട്ടുള്ളതെന്നു ലോകതന്ത്രജ്ഞന്മാർ തീർച്ചയാക്കട്ടെ.

ആദ്യത്തെ അശ്വീലത്തിന്റെ മാതിരി ഒരുവിധം അറിയാറായല്ലോ.

അറപ്പു തോന്നിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ പേരെ അല്ലെങ്കിൽ സ്വരൂപവണ്ണനയൊ ഉള്ളകവിതയിലാണ് ണ്ടാമത്തെ അശ്ലീലം.

കൊടുങ്ങല്ലൂർഭരണി 'ചേൽത്തലപ്പരം' എന്നീവക ആഘോഷങ്ങളിൽപ്പാടുന്ന ചില പാട്ടുകൾ മൂന്നാമത്തെ അശ്ലീലത്തിന്റെ വിളയാട്ട സ്ഥലങ്ങളാകുന്നു.

ഇനി മേൽപറഞ്ഞ അശ്ലീലങ്ങളെ വാക്യത്തിലായിട്ടും പദത്തിലായിട്ടും യഥാക്രമം ഉദാഹരിക്കുന്നു.

അമംഗളഭയമുണ്ടാക്കുന്നത:-

൧. പലതുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ചൻനിലതെറിച്ചഭാഷയിൽ
ചിലർതീക്കുംകവിതയാൽപലമേററമനസ്സാമാം

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ആദ്യത്തെപ്പദങ്ങളുടെ യോഗത്തെമറൊരാൾവിധം പലതും +ചത്ത +എഴുത്തച്ചൻ എന്നു പദച്ഛേദം ചെയ്യാവുന്നതാകയാൽ അമംഗളഭയം ജനിപ്പിക്കുന്ന അശ്ലീലം സ്മരിക്കുന്നു.

൨. എത്തുപോരറിനിരപ്പുപാടെവൻ
വിത്തുപോലെവിശിഖാവിതച്ചവൻ
ഒത്തുപോരിലരിവീരരെല്ലയാൽ
ചത്തുപോയ്വിജയവീരനന്ദനൻ

ഇതിൽ 'ചത്തുപോയ്' എന്ന പദത്തിൽതന്നെയാണ് മുൻപറഞ്ഞഭാഷണം.

അറപ്പുതോന്നിക്കുന്നത:-

൩. "പരിച്ചോരചലത്തിന്റെപൊച്ചുവടതിൽപുരാ
നിരത്തിശ്ശോക്കളേക്കാത്തനീരിൽതാർനയനൻതൂണ'

ഇതിൽ പരിച്ചോര, ചലം എന്നിങ്ങിനെ പദം മുറിയ്ക്കാവുന്നതാകയാൽ അശ്ലീലം പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്.

൪. മലമുത്രവിസർജ്ജനാദിയാ
പലകൃത്യങ്ങളുമുണ്ടനിഞ്ജൊടൊ
അലസംവെടിയായിനൊമ്മളീ
നിലയിൽകൂടുകിലുണ്ടുദൃഢം

ഇതിൽ അറപ്പുതോന്നിക്കും അശ്ലീലപദങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണമെന്നില്ലല്ലോ.

ലജ്ജയുണ്ടാക്കുന്നത:-

ഭ. മുൻപ്, ഊരി, ലാക്കിൽ, ഇളകും, കരുണാവിലാസ
വൻപേരിടുന്നൊരു കടാക്ഷനിരീക്ഷണത്താൽ
എൻപേരിൽനിമമതവെച്ചയിരാജമൗലി
പ്പെൺപയ്യലെ! തരികകാമമണച്ചുസൗഖ്യം

ഈ പദത്തിൽ ആദ്യത്തെ അഷ്ടാക്ഷരമായ വാക്യം കൂട്ടിച്ചേർത്തു മറെറാരു വിധം പദം മുറിയ്ക്കുന്നതായാൽ ലജ്ജാവഹമായ അശ്വിലാ പ്രത്യക്ഷമാവുന്നതാണ്.

ന. ആത്മയോനികലപ്രൗഢൻമഹാലിംഗാമഹീസുരൻ
ഭോഗശായിപദാസക്തനാനന്ദിയ്ക്കുന്നനിത്യവും

ഇങ്ങിനെ ഒറ്റപ്പദത്തിലും ഈ ദോഷം വരാവുന്നതാണ്. ഈ മാതിരിയ്ക്കാണ് ഭരണിപ്പാട്ടെടുത്തുദാഹരിയ്ക്കാവുന്നത.

ഈ മൂന്നു ജാതി അശ്വിലങ്ങളുടേയും പ്രഥമോദാഹരണപ്രകാരം നോക്കുന്നതായാൽ ഒരു ഭാഷയിലുള്ള കൃതികൾക്കു മറെറാരു ഭാഷയിൽ അശ്വിലം തോന്നുവാനും വഴിയുണ്ട്. ക്രമത്തിൽ ഉദാഹരണം.

ഭ. ശിവശങ്കരമാരാറെ! നീചാവു'ന്നതിമാപ്തവഃ
ആവാംകൈലാസവാസിംസുപൽസേവയാദാസദമ്പതീ

വ. ദേശാവളി'ഇവാഭാതഃകേശു'രാനനപങ്കജ
അപ്പി'ത്തനെത്രഭക്തത്രേപാമപി'ചേട്ടേജനാധിപ'

ൻ. ജാനാമിസുന്ദരീതോമേഭായ്കമന്ത്യാനുരാഗിണീ'
ഏകേന്തുകടി'ലാചിത്തംനമേതസ്യാനിവർത്തതേ

അലങ്കാരപ്രയോഗത്തിന്റെ വൈഷമ്യം നിമിത്തവും ചിലപ്പോൾ കവിതകളിൽ ഈ ദോഷം അപരിഹാര്യമായിട്ടു പറിപ്പോകാറുണ്ട്. ഓരോ അലങ്കാരങ്ങളെ എടുത്തു പ്രത്യേകം അശ്വിലപ്പെടുത്തിക്കാണിയ്ക്കുന്നതായാൽ ഈ ഉപന്യാസം വളരെപ്പരന്നു പോകാനിടയുള്ളതുകൊണ്ടും അങ്ങിനെ കൂട്ടിപ്പെരുക്കുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും മാതിരി കാട്ടുവാൻ മാത്രം ഓരോ ഉദാഹരണം കൊടുപ്പാതെ ഇവിടെ വിചാരിയ്ക്കുന്നുള്ളു.

ഹ. തുടർകാൽത്തോറുതടച്ചുയായ്വന്നവിഹ്ലവൈരാഗ്യാൽ

ഒടുവിൽനെടുവീപ്പിടുന്നപടുവായിടുംമനുഷ്യനുംകഷ്ടം

ഇതിൽ മൂന്നാം പാദം സ്വഭാവോക്തിയാണെങ്കിലും പശ്ചാത്തോക്തി

യായിട്ടു മരണത്തെ അസ്ഥാനത്തു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഒന്നാണ്ടു
രം അശ്ലീലമുണ്ടാക്കുന്നു.

ഫ. കുറുക്കിക്കൊഴുക്കെച്ചലമ്പോലെയൊക്കും
നരമ്പാൽനിറമ്പാഞ്ഞൊരത്വത്തിയോടേ
പരക്കുമടിയ്ക്കുങ്ങുപഞ്ചാരപാററി
ഛോരക്കിൽക്കുടിയ്ക്കേണമാകണനാളും

ഇതിൽ ഉപമിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ചലത്തിന്റെ പ്രസ്താവം വരു
ത്തിയതു എത്രയോ അറപ്പു തോന്നിക്കുന്നതിനാൽ രണ്ടാമാതിരി
അശ്ലീലം മുതിനില്ക്കുന്നു.

ഫ. നെഞ്ചലച്ചലയുവൊരുലക്ഷ്മിയാം
ചഞ്ചലാക്ഷിയുടെതുളളൽകാരണം
വഞ്ചലിപ്പിയലുമിന്ദ്രിയാർദ്രനാ
പഞ്ചബാണജനകൻതുണയ്ക്കണം

ഇതിൽ സമാസോക്തി വഴിയായി ഏറ്റവും ലജ്ജാകരമായ ഒരു
കൃത്രിമം സ്മരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മൂന്നാമത്തെ അശ്ലീലപ്രകൃതാത്മത്തെ
കൂടി മൂടിക്കൊണ്ടു പ്രകാശിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

ഫ. മോശ്ശ്ശവന്നങ്ങടക്കുംവിരവൊടുവിലചേ
ന്നീടുക്കിൽപായനീത്തും
മെല്ലേകേറിക്കിടത്തീട്ടുടനടനൈകഴ
ക്കോലെടുത്തിട്ടുകത്തും
അന്തിക്കെന്നില്ലകാറാമഴയുമണയുകിൽ
ച്ചേത്തുകെട്ടിക്കിടക്കും
പിന്നെക്കാണുന്നനേരംസ്മരണതരുണിമാ
ക്കില്ലകേവഞ്ചിപോലെ'

ഇതിലും ഉപമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സാധാരണധർമ്മങ്ങൾ നേടിയ
കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടാം പാദത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞി
ട്ടുള്ളതു കുറച്ചു കടന്ന കയ്യായിപ്പോയി. ലജ്ജാവഹമായ അശ്ലീല
ത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു.

ഈ വക അശ്ലീലങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്ന പദം ഉപയോഗി
ച്ചാലും ചിലേടത്തു അശ്ലീലഭോഷമുണ്ടാവുന്നതല്ല. രസപ്രവാഹ
ത്തെ പ്രതിബന്ധിച്ചു നിറുത്തുകയാണല്ലോ കാവ്യഭോഷങ്ങൾ

കൊണ്ടേയും മൂലം. അതു ചെയ്യാതിരുന്നാൽമതി. അവിടെ അശ്വീലവുമില്ല. ഈപ്രതിബന്ധിത്തായ്ക്കു മൂന്നുവഴിയ്ക്കു വരാവുന്നതാകുന്നു. ൧. സപ്രതിബന്ധകമായ ഭൂതാത്മം സ്റ്റരിക്കുന്നതിന്നു മുന്വിട്ടതന്നെ പ്രകൃതാത്മം പ്രകാശിച്ചു കായ്ക്കും നിവ്ഹിക്കുക. ൨. ആ അത്മം സ്റ്റരിക്കുന്നതും സന്ദർഭഭേദത്താൽ സദാംഗം വരുത്താൻ മതിയാകാതെ ഉദാസീന നിലയിൽ നില്ക്കുക. ൩. ആ അത്മാതന്നെ പ്രകൃതസപുഷ്ടിക്കു ഉപയോഗപ്പെട്ടിരിക്കുക.

ഈ മൂന്നിന്നും പ്രത്യേകം മൂന്നുവക അശ്വീല വിഷയങ്ങളേയും ക്രമത്തിൽ ഉദാഹരിച്ചു കാണിക്കാം.

തിരസ്കൃതം:

൧൪. മരണഭയംകൂടാതെ
രമരിനിരയിൽചരിച്ചുഹരിതനായൻ
ശരവഷാകൊണ്ടേറ്റൊ
പരവശരാക്കിച്ചമച്ചുഗുരുവരരെ

ഇതിൽ 'മരണഭയംകൂടാതെ' എന്നതിന്നു 'ഡൈയുത്തോടുകൂടിട്ട്' എന്നത്മം മുന്വിട്ടു നില്ക്കുന്നതിനാൽ അശ്വീലമുണ്ടാവുന്നില്ല.

൧൫. ചോരത്തിളപ്പുള്ളനല്ലതാരിൽതേൻമൊഴിയാളിതാ
മാതൃമുലയുള്ളിച്ചുചാരത്തെത്തന്നുകാണെക്കൊ

ഇവിടെ 'ചോരത്തിളപ്പ്' എന്നതിന്നു 'പുണ്ണയൗവ്വനം' എന്നത്മം മാണ് മുന്വിട്ടു നില്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അശ്വീലബാധയില്ല.

൧൬. ശിവലിംഗപൂജചെയ്തു
ന്നവനിൽഭഗവാൻകനിഞ്ഞിട്ടുമുമ്പേശൻ
ഭവഭയലവമവനെന്തിന്നു
ഭവനേകംഭക്തവത്സലൻഭവ്യം

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ലിംഗം, ഭഗവൻ, എന്നീപദങ്ങൾക്കു ഭൂതാത്മം സ്റ്റരിക്കുന്നതിന്നു മുന്വിട്ടു പ്രകൃതാത്മംകൊണ്ടു കായ്ക്കും നടന്നുകഴിയുന്നതിനാൽ അശ്വീല ശങ്കപോലുമുണ്ടാവുന്നില്ല.

ഉദാസീനം:

൧൭. സത്താംഗംഗാജലമുണിചത്താലുംഭോഷമായ്ക്കാരാ
അത്യാനന്ദമൊഴിഞ്ഞാത്തഹത്യാനാകമില്ലതിൽ

൪ *

പു. ചോരയോചലവുകയ്യിൽ പാറാപുരമെങ്കിലും
കരുവെട്ടുൻവൻ പ്രമേഹക്കുരുകിറാതിരിയ്ക്കുമോ?

കു. ധർമ്മംതെറ്റാൻ ലിംഗയോനി സംബന്ധമാത്രമല്ലെടൊ
കണ്ടുനത്തെല്ലുമന്യന്റെ പെണ്മുഖത്തേല്ല പാപമാ

ഉദ്ദിപകാ:—

൨൦. ഇച്ചതിയ്ക്കു പകരാപടയ്ക്കിട
യ്ക്കച്ചുരാഷ്ട്രമൊട്ടഭിമനായത്താൻ
കയ്ച്ചുണക്കളിയിൽ നൂറുപേരെയും
തച്ചുകൊന്നു ജയഭേരികൊട്ടുവൻ

ഇവിടെ 'തച്ചുകൊന്നു' എന്ന പ്രയോഗം അശ്ലീലമുണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഭിമസേനന്റെ യുദ്ധവീരത്വത്തിനും രൗദ്ര രസത്തിനും പരിപോഷകമായു മിരിക്കുന്നു.

൨൧. ഖരോലാരതീയ്ക്കു നഖരങ്ങൾ കൊണ്ടരി
പ്പെരുമാറുകീറിരുധിരുകടിച്ചുടൻ
സുരവൈരിവഗ്ഗമുഗമാട്ടിയാത്തിടാ
നരസിംഹമുത്തികശലാതരേണമേ

ഇവിടെ 'രുധിരുകടിച്ചുടൻ' എന്നത് അശ്ലീലമാവുന്നില്ലെന്നതിന്നും പുറമെ രൗദ്രബീഭത്സസമ്മേളനത്തിന്ന് അത്യുപയുക്തമായിരിക്കുന്നു.

൨൨. കൊന്നു മലത്തിയമാക്കാൻ
തന്നുടെ വയർ കീറിവെച്ചൊരാകൃതിയിൽ
പെണ്ണിൻ കാൽ കൂട്ടുപഴ
മ്പുണ്ണിൽ പ്രിയമാക്കുവാൻ കൃമിക്കെന്നേ

ഇവിടെ യോനിസ്വരൂപനിരൂപണം പ്രകൃത്യാ ലജ്ജാകരമാണെങ്കിലും ഏറ്റവും ജഗൽപാപമാക്കിത്തീർത്ത് നിവൃട്ടാ വരുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം വണ്ണിക്കയാൽ ശാന്തരസത്തിന്ന് അത്യുപയുക്തമായിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ചുരുക്കത്തിൽ അശ്ലീലത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളേ

യോ പ്രത്യുദാഹരണങ്ങളേയോ കണ്ടിട്ടുതിൽനിന്ന് ഇതിന്റെ സ്വരൂപം, സ്ഥാനം, വിസ്താരം, വൈരസ്യകരത്വം മുതലായതുസഹൃദയന്മാർ ഊഹിച്ചു കണ്ടുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

തെക്കുംകൂറും വടക്കുംകൂറും

രാജാക്കന്മാർ

തെക്കുംകൂറെന്നും വടക്കുംകൂറെന്നും പറയപ്പെടുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ പൂർവ്വചരിത്രങ്ങളെ യഥാക്രമം വിവരിക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ വിശ്വാസ യോഗ്യങ്ങളായ രേഖാപ്രമാണങ്ങൾ അധികമൊന്നും ഇല്ലായെന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ചില രേഖകൾ ഇല്ലെന്നുമില്ല. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള രേഖകളേയും ആ തമ്പുരാക്കന്മാരിൽനിന്നു വാങ്ങിയെടുത്തിട്ടുള്ള അറിവുകളേയും കേട്ടുകേൾവികളേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഞാൻ ഈവിവരണം എഴുതുന്നത്. ഇതിൽ വല്ല അസംഗതങ്ങളോ അവസ്ഥകളോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ സജ്ജനങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും ഞാൻ പറയുന്നതിൽ കൂടുതലായും സൂക്ഷ്മമായും വസ്തുവമായുമുള്ള വല്ലകാര്യങ്ങളോ ഇതിനേസംബന്ധിച്ച ആകെക്കിലുമറിവുണ്ടായിരുന്നാൽ അവർ അവയെ അറിയിച്ചതരികയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രകൃതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

തെക്കുംകൂർ വടക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാർ ഒരു കാലത്തു കേരളരാജ്യം മുഴുവനുമടക്കിവാണിരുന്ന ഒരു ചേരമാൻപെരുമാളുടെ സേവനാരായിരുന്നു എന്നു ചിലർപറയുന്നു. മറ്റുചിലർ ഒരുകാലത്തു കേരളം അടക്കിവാണിരുന്ന ഒരു ചേരമാൻ പെരുമാൾക്ക് പലജാതിയിൽനിന്നുമായി എട്ടു ഭാജ്യമാരുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അവരിൽ രണ്ടു ഭാജ്യമാരിൽനിന്നുണ്ടായ പുത്രന്മാരാണ് തെക്കുംകൂർ വടക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാരായിത്തീർന്നത് എന്നുമാണു പറയുന്നത്. ഈ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളേയും വിശ്വസിക്കാനും വിശ്വസിക്കാതെയിരിക്കാനും തക്കതായ ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ രാജാക്കന്മാരോടും ഈ രണ്ടുരാജാക്കന്മാർക്കും ഒരു ചേരമാൻപെ

തമാൾ സന്തോഷപൂർവ്വം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവയാണെന്നുള്ളതിന്നു ചില രേഖാപ്രമാണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ തമ്പുരാക്കന്മാർ ഒരു ചേരമാൻപെരുമാളുടെ സേവനാരാധിത്വോ പുത്രന്മാരായിട്ടോ ഏതുവിധമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയെ തീച്ചയായി വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. ചേരമാൻപെരുമാൾ ക്ഷത്രിയവാംശജനായിരുന്നസ്ഥിതിക്കു സാമന്തവാംശജന്മാരായ ഇവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതു വരാൻപാടില്ലാത്തതല്ല.

തെക്കുംകൂർ വടക്കുംകൂർ രാജ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുകയെന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്ല്ലോ. തെക്കുംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തികൾ കിഴക്ക് ഇല്ലിക്കൽ കൊടുമുടിയും, പടിഞ്ഞാറുവെമ്പനാട്ടുകായലും, വടക്കു കാണക്കാലിക്കുന്നം (എററുമാന്തൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു ഒരു നാഴികവടക്കുള്ള ഒരു കുന്ന) തെക്ക് കയ്യൂർകടവു (തിരുവല്ലായിലുള്ള ഒരു പുഴ) ആകുന്നു. വടക്കുംകൂറിന്റെയും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള അതൃത്തികൾ മേൽപ്പറഞ്ഞവതന്നെയാണ്. തെക്കു തെക്കുംകൂറു വടക്കു ഏകദേശം ആലങ്ങാവരെയുമായിരുന്നു. തെക്കുംകൂർ രാജ്യമായിരുന്ന സ്ഥലം ഇപ്പോഴത്തെക്കിടപ്പിന്നു പറയുകയുണ്ടെങ്കിൽ, കോട്ടയം, ചങ്ങനാശേരി എന്നു രണ്ടുതാലൂക്കുകൾ മുഴുവനും തിരുവല്ല, എററുമാന്തൂർ, മീനച്ചിൽ എന്നീ താലൂക്കുകളുടെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളും ചേർന്നാണ് കിടക്കുന്നത്. വടക്കുംകൂറിൽ വൈക്കം, മൂവാറ്റുപുഴ, കുന്നത്തുനാട്, എന്നീ മൂന്നുതാലൂക്കുകൾ മുഴുവനും എററുമാന്തൂർ, മീനച്ചിൽ എന്നീ താലൂക്കുകളുടെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടും. തെക്കുംകൂറിന്റെയും വടക്കുംകൂറിന്റെയും അതൃത്തിതിരിച്ച് ഒരു മൺകോട്ട ഉണ്ടായിരുന്നതു ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം അതൃത്തിതിരിച്ചു ചേരമാൻപെരുമാൾ കൊടുത്തവയായ സ്വരാജ്യങ്ങളെ യഥായോഗ്യം ഭരിച്ചും രാജഭംഗങ്ങളെ അനുഭവിച്ചും ആ രണ്ടുരാജാക്കന്മാരും വളരെക്കാലം വാണിരുന്നു. തലവന്തരം അവർ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയേ പ്രാപിക്കാനുണ്ടായ കാരണങ്ങളേയാണ് ഇനി പറയാൻ ഭാവിിക്കുന്നത്. ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ അവസ്ഥാന്തരപ്രാപ്തിക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ രണ്ടു പ്രകാരമിരിക്കുന്നതിനാൽ അ

വയെ വെച്ചുറെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഒന്നാമതായി തെക്കുംകൂറിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

തെക്കുംകൂർരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനവും രാജാക്കന്മാരുടെ അധിവാസസ്ഥലവും കോട്ടയമായിരുന്നു. കോട്ടയത്തു തളിയിൽ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു രാജമന്ദിരം. അവിടെ വെട്ടുകല്ലുകൾകൊണ്ടു പണിയപ്പെട്ടിരുന്ന കോട്ടയുടേയും കൊത്തളങ്ങളുടേയും ചിലഭാഗങ്ങൾ നാലഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുൻപുവരെ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. ആ കോട്ടക്കകത്തുണ്ടായിരുന്ന രാജഭവനത്തിന്റെ തറയുടെ ചിലഭാഗങ്ങളും മറ്റും ഇപ്പോഴും കാണാനുണ്ട്. കോട്ടക്കകത്തുതന്നെ ഒരു ശിവക്ഷേത്രവും ഒരു ഭദ്രകാളീക്ഷേത്രവും മറ്റുചില ചില്ലറകളായ ദേവാലയങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നവ കേടുവന്നു കിടന്നിരുന്നതിനാൽ ഇയ്യുടെ അവയെല്ലാം തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽനിന്നു പണികഴിപ്പിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ കോട്ട കൊത്തളം മുതലായവയുടെ ചിലഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൂടി പൊളിപ്പിച്ചു സാധാരണമായിരിയിൽ ഒരു മതിലായിട്ടു കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കിടങ്ങു മിക്കവാറും നിന്നുപോയി എങ്കിലും അതിന്റെ ചിലഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ട്. തെക്കുംകൂർ രാജാവിന് ആ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കു തക്കവണ്ണമുള്ള സൈന്യങ്ങളും യുദ്ധസാമഗ്രികളും എല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. സൈനികന്മാരെല്ലാം നായന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളത് പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ. അന്നു സേനാനായകന്മാരും രാജാവിങ്കൽനിന്നു ബഹുമാനസൂചകമായി ചിലസ്ഥാനമാനങ്ങളും മറ്റും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ചില നായർ കുടുംബക്കാർ ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. തെക്കുംകൂർ രാജാവിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നത് പുതിയയിടത്തിൽ ഉണ്യാതിരിയായിരുന്നു. ആ ഉണ്യാതിരിയുടെ തറവാടും ഇപ്പോഴുമുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കൊല്ലം ൯൨൦-ാം മാണ്ടിടയ്ക്കു തെക്കുംകൂർ രാജവംശത്തിൽ പ്രായംതികഞ്ഞ പുരുഷന്മാരും ഇല്ലാതെയായി. അനന്തരം അന്നു പെൺവഴിയിൽ മൂപ്പായിരുന്ന ഒരു രാജ്ഞി രാജ്യഭാരം വഹിച്ചു മന്ത്രിമാർ മുഖാന്തരം രാജ്യകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ മാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ തെക്കുംകൂർ രാജ്ഞിയ്ക്കു ഒരു തിരുവെഴുത്തയച്ചു.

താൻ കായംകുളത്തു രാജാവുമായി ഒരു യുദ്ധം നടത്തുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഈ യുദ്ധത്തിൽ വേണ്ടിവന്നാൽ അവിടെനിന്നു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചതന്നും മറ്റൊരു വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതരണമെന്നും, അഥവാ, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു തരമില്ലാത്തപക്ഷം കായംകുളത്തു രാജാവിന്നു യാതൊരു സഹായവും അവിടെനിന്നു ചെയ്യുകൊടുക്കാതെയിരിക്കുകയെങ്കിലും വേണമെന്നും മറ്റൊരു ആയിരുന്നു അതിലെ സാരം. ഇതിന്നു രാജ്ഞി രാജാക്കന്മാരും പരസ്പരം ശത്രുവും തർക്കമെന്നും കൂടാതെ എല്ലാവരും സ്നേഹത്തോടും ഐക്യമത്വത്തോടും കൂടിയിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് തന്റെ ആഗ്രഹമെന്നും അതിന്നു വിപരീതമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കു ആർക്കും താൻ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും മറ്റൊരു ഒരുമരപടിയും അയച്ചുകൊടുത്തു. അതിന്റെശേഷം കായംകുളത്തു രാജാവു സ്വയമേവ തെക്കുകൂർ രാജ്ഞിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു സഹായം അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ രാജ്ഞി ഈ യുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതിന്നുതന്നെ ആദ്യം ക്ഷണിച്ചത്. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായെന്നും അതിനാൽ ന്യായപ്രകാരം താൻ വല്ല സഹായവും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അത് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്നു തന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും എന്നാൽ തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം, രാജാക്കന്മാർ രണ്ടുകൂട്ടരും യുദ്ധവും ; ശത്രുയുമെന്നും കൂടാതെ യോജിപ്പോടു കൂടിയിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നാണെന്നും, അതല്ല, യുദ്ധം വേണമെന്നുതന്നെയാണ് ഇനിയും ; വിചാരമെങ്കിൽ താൻ രണ്ടു ഭാഗക്കാർക്കും യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുന്നതല്ലയെന്നും അദ്ദേഹത്തോട് മരപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ രാജാവ്—യുദ്ധം വേണമെന്നു നമുക്കു ലേശംപോലും ആഗ്രഹമില്ല. യാതൊരു കാരണവുംകൂടാതെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു നമ്മെ മനഃപൂർവ്വമായി ഉപദ്രവിക്കാൻ വരികയാണ്. അങ്ങിനെ വരുന്നപക്ഷം സ്വരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടുന്നതു് ഇവിടെയും നോക്കാതെ കഴിയുന്നതല്ല. യോജിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം ഇരുഭാഗക്കാർക്കും ഉണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ അതു നടക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ ന്യായപ്രകാരം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടുന്നു നമുക്കാണ് സഹായിക്കേണ്ടത്. സൈന്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ കൊണ്ടും അഭ്യാസബലംകൊണ്ടും യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും എന്നുവേണ്ട, സകലതുകൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു നമ്മെ

ക്കാൾ വളരെയധികം പ്രാബല്യമുള്ള ആളാണ്. ഇവിടത്തെ സഹായമില്ലെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനു യാതൊരു ഹാനിയും വരുവാനില്ല. നമ്മുടെ സ്ഥിതി നേരേമറിച്ചുമാണിരിക്കുന്നത്. ന്യായപ്രകാരം സഹായിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു ബലഹീനനന്മാരേയല്ലയോ വേണ്ടത്? അതിനാൽ അവിടന്ന് എന്റെ ഈ അപേക്ഷയേ ഉപേക്ഷിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം 'കൊമ്പൻ പോയതുതന്നെയാണ് മോഴക്കും വഴി' എന്ന് വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. കായംകുളം കൈവശപ്പെടുന്നപക്ഷം പിന്നെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ പുറപ്പാട് എങ്ങോട്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ

രാജാ— അവിടന്ന് പറയുന്നതെല്ലാം ന്യായവും പരമാർത്ഥവുമാണ്. എങ്കിലും നാം രണ്ടുഭാഗക്കാർക്കും സഹായിക്കുന്നതല്ലെന്നു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്ന് മറുപടി കൊടുത്തുപോയി. ഇനി അതിനു വിപരീതമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു സത്യവിരോധവും നീതിവിരുദ്ധവുമാണല്ലോ. അതിനാൽ അവിടന്ന് ഈ കാര്യത്തിൽ നമ്മേ അധികം നിബ്ബന്ധിക്കരുത. നാം ഈ യുദ്ധത്തിൽ ആർക്കും സഹായിക്കുന്നതല്ല."

ഇപ്രകാരം രാജാ തീച്ചയായിട്ടു പറഞ്ഞതിനാൽ ഇച്ഛാഭംഗത്തോടും മനസ്സാപത്തോടും കോപത്തോടുകൂടി കായംകുളത്തു രാജാവ് മടങ്ങിപ്പോയി എന്നും, അതല്ല, വീണ്ടും കായംകുളത്തു രാജാവ് രാജാജയുടെ കാൽപിടിച്ച് കരഞ്ഞു നിബ്ബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുകയാൽ ആർദ്രമാനസയായി ഭവിച്ച രാജാ എന്താനും സൈന്യങ്ങളേ ഗ്രന്ഥമായി അയച്ചു കൊടുക്കാമെന്ന് ഒടുക്കം സമ്മതിക്കുകയും അപ്രകാരം അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരവു കേൾവിയുണ്ടു അതിന്റെ വാസ്തവമറിയുന്നതിനാൽ രേഖകളൊന്നും കാണുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും ഇതുകഴിഞ്ഞിട്ട് അധികം താമസിയാതെതന്നെ കായംകുളത്തു യുദ്ധം ആരംഭിക്കുകയും ആ രാജാ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് പിടിച്ചടക്കുകയും ചെയ്തു.

(തുടരും)

കൊട്ടാരത്തിൽ ശാകുണ്ണി.

കോമപ്പൻ

൧. ഊണുകഴിഞ്ഞിരവിലൊന്നുമുറക്കിമിന്നൽ
നാണിച്ചിടുന്നമടവാറൊടുമൊത്തുമച്ചിൽ
വാണീടുമപ്പൊഴുവള്ളിൽനിനപ്പതിന്ന
താണെന്നറിഞ്ഞവളൊടിങ്ങിനെഞാൻപറഞ്ഞു
൨. നാൾതോരമിങ്ങിനെപറഞ്ഞതുതന്നെവീണ്ടു
മോതുന്നൊരിപ്പണിയിനിക്കഴിയില്ലിനിങ്ങ്
നീതാനുറങ്ങുവതിനുള്ളിലൊരറമെത്തി
ടാതുളളതൊന്നുമിനിഞാനുചേയ്ക്കയില്ല
൩. തെറ്റിപ്പിനിങ്ങ് പറയുന്നതുനല്ലതായാൽ
പറ്റില്ലറക്കമൊരനാളിലുമെന്നിവണ്ണം
കുറംപറഞ്ഞുവെരുതേകളയേണ്ടനേരം
കുറക്കരികുഴലിതെറ്റിവനേറുപോരെ
൪. കേട്ടാലുമാവെടിമരുന്നവരുന്നതിനു
ബൊട്ടല്ലുപോരിൽവിരതാന്നിടുവാൻതെരക്ക
കട്ടിത്തമേരുമുടൽപോരുമുറയ്ക്കുകച്ച
കെട്ടുപയറുമെവനംപതിവായിരുന്നു
൫. മന്നികൽമററവിടെയുംതിരിയാത്തമട്ടാ
ണ്നാളിലീവകപയറുകടുത്തനാട്ട്
ഒന്നുറതാമരിയവീടൊടൊതുത്തപാലാ
ട്ടെന്നുള്ളനല്ലതറവാടവിടത്തിലല്ലോ
൬. മുമ്പോതിയോരവിടെനല്ലകുറപ്പമറോർ
തേവൈതിടുന്നമൊഴി!നായരുമായിരുന്നു
മുമ്പേതിനുംകരുതിനിങ്ങ്തിനിങ്ങ്വണ്ണം
മുമ്പോതിരക്കുമവർതമ്മിൽമുഴുത്തിരുന്നു

6. കോമപ്പനെനൊരുവന്നുളവായിപാലാ
 ടാമുപ്പരോടമരിടുന്നവർതോറുമണ്ടാ
 നാമിപ്പൊഴുക്കടയതോക്കുകൾകൊണ്ടടുക്കും
 ശീമപ്പയറുമറയന്നറിവില്ലയല്ലോ
7. പണ്ടുള്ളനല്ലപതിനെട്ടുവൃത്തിരിഞ്ഞു
 കൊണ്ടുള്ളകൂട്ടരിലവന്റെകിടയ്ക്കൊരാളെ
 കണ്ടില്ലയെന്നവിടെയുള്ളവരോക്കിലെന്നു
 രണ്ടല്ലകോമനെയറിഞ്ഞവരൊക്കെയോതും
8. കാളയ്ക്കുകാണമൊരുതോളം, കരിമ്പനയ്ക്കു
 കാളംകുറമ്പുകുളയുന്നടൽ, മാർവിരിഞ്ഞു
 നീളത്തിലൂക്കടയകൈകളുമായടയ്ക്കു
 കേളിപ്പെടുപടിവിളഞ്ഞുവിളങ്ങികോമൻ
9. വണ്ടാരണിക്കുഴലിമാരൊരുക്കണ്ണനോക്കി
 കണ്ടാൽമയങ്ങുമഴകണ്ടവനെന്നുമല്ല
 തിണ്ടാടിനോക്കുമെതിരാളികളെത്രകൂടി
 ക്കൊണ്ടാലുമായിടുമിടുന്നപുല്ലുപോലെ
10. അങ്ങോക്കെത്രത്തരവാട്ടിലൊരേഴുപേരു
 ണ്ടിങ്ങോക്കിലീയൊരുവനേപടയാളിയുള്ള
 മങ്ങാതെയുള്ളശിരിയെന്നൊരുവനുചേർ
 ചങ്ങാതിചാപ്പനരികിൽപിരിയാതെയുണ്ടാ
11. നാട്ടിൽകിടന്നുകഴിയേണ്ടമൊരേതുനായർ
 വാട്ടികലാമുറപിടിച്ചുടിയന്തരങ്ങൾ
 പാട്ടിൽക്കഴിപ്പതിനുമേൽവടിയുള്ളരണ്ടു
 വീട്ടികലുപറയണംപതിവെന്നിതത്രേ
12. എന്നാലുമീയൊരത്രവീട്ടുടയോർകൾതമ്മിൽ
 വന്നാലൊരോടവുമിണങ്ങുകയില്ലതാനും
 കന്നാണിടയ്ക്കിവരിടഞ്ഞുകലമ്പൽകൂട്ടി
 യെന്നാൽകുഴങ്ങുമതിനാൽകരുതിപ്പിടിക്കും

൧൪. വേഴ്ചപ്പടീക്കൊരുവനെത്തുകിൽമറുകൂട്ടർ
കാഴ്ചക്കുപോലുമണകില്ലൊഴിവായിരിക്കും
ഇച്ചട്ടമോഞ്ഞാരിടമുള്ളൊരുതാലികെട്ടി
നന്നായ്ചെന്നുകോമനിണയാകിയചാപ്പനോടാ
൧൫. തിണ്ണന്നുകോമനമുറയ്ക്കൊരുനാടുവാഴി
യ്ക്കണ്ണംകുറിക്കുമൊരുകുട്ടിറുകൊടുത്തിരുന്നു
പെണ്ണങ്ങൾമോടിയൊടുപണ്ടമണിഞ്ഞുവേണ്ടാ
വണ്ണത്തിരക്കൊടുമിടയ്ക്കിടെവന്നിരുന്നു.
൧൬. ആവന്നുചേർന്നമറിമാൻമിഴിമാർകൾതോറ
പോവുന്നനല്ലചിലതോഴികളോടുകൂടെ
പൂവമ്പനുള്ളപുതുക്കെത്തൊഴിലെന്നതോന്നീ
ടാവുമ്പടിക്കൊരുവളന്നവിടെക്കുചെന്നു
൧൭. അപ്പണ്ണുകോമനടെകണ്മണികൂട്ടുകൊണ്ടാ
ണപ്പത്തൽകേറിയതതാരുമറിഞ്ഞതില്ല
മൂപ്പുക്കുപിമ്പുമടങ്ങിയൊതുങ്ങിനിൽക്കും
ചാപ്പൻചിരിപ്പണികൾകണ്ടുപിടിച്ചുതന്നാ
൧൮. കോമന്റെകണ്ണവളയൊന്നതിരേല്ലുവാന
ക്കേമത്തിമുമ്പിലൊരുകണ്മണനീട്ടയച്ചു
രംമട്ടകത്തവൾകടന്നതുകുട്ടിലിന്മൽ
പൂമെത്തപുക്കുപുതുപുഞ്ചിരിപൂണ്ടിരുന്നാൾ
൧൯. രണ്ടാഴ്ചകണ്ടുവുമൊറുലർമകയാളിൽ
കൈവീഴ്ചകൺവഴികൾക്കുവിണഞ്ഞതിങ്കൽ
തീവെച്ചുപേലുയിർച്ചുടാനെടുവീപ്പിനാൽക
ണ്ണീർവാച്ചുകോമനതുമുള്ളിലൊതുക്കിതാനാ
൨൦. പാലാഴിമാതിനെതിരായൊരുവൾക്കുമുള്ളിൽ
പാലാട്ടെനായരിവന്നെന്നതറിഞ്ഞനേരം
ചേലാകുമോനിനവിതെന്നുകറച്ചുതോന്നി
ചോലായതായവൾചൊടിച്ചുണക്കണ്ടടക്കി

൨൧. ഏറ്റുപറഞ്ഞിടുവതെന്തിനുതാലികെട്ടു
നേരംകഴിഞ്ഞുപിരിയേണ്ടവർവേർപിരിഞ്ഞു
താരമ്പനീയിരുവരിൽകരൾമാറ്റിവെച്ചു
വേറിട്ടുപോയുടൽമറഞ്ഞിതുണ്ടുപേക്ഷാ

൨൨. പോകുവഴിയൊരുപതിച്ചിരിയോടുചാപ്പൻ
വൈകുന്നുനേരമിനിയെന്തുനിനപ്പതെന്നാൻ
നീകണ്ടതെന്തുപറഞ്ഞിടുകെന്നുകോമൻ
ആകെണ്ടതായിവഴിനോക്കണമെന്നുചാപ്പൻ

൨൩. ആയുണ്ണിയമ്മയൊരുമാറ്റലർവീട്ടുകാരി
യായുള്ളതൊക്കെയറിവുള്ളകരിമ്പുവീല്ലൻ
ഈയുള്ളവന്നുഴലിതെന്തിനുചേപ്പതെന്നു
കായുന്നൊരുള്ളൊടുതുറന്നുപറഞ്ഞുകോമൻ

൨൪. ആമോടികൂട്ടമവളിൽകൊരികൈവിടാനി
ങ്ങാമോത്തക്കമിവനിന്നുകൂട്ടക്കുപറ്റി
നാമോക്കിലെന്തിവിടെവേണ്ടതൊഴിച്ചുമാറി
പ്പോമോപിണക്കമിതുവിട്ടലരമ്പനാവോ

൨൫. പോരളുപമകനിവൻതലമണ്ടതന്നിൽ
പോരുമ്പൊഴൊന്നെഴുതിവിട്ടതുതട്ടിനീക്കാൻ
പോരുന്നതരുവരുമിങ്ങുവരേണ്ടതല്ലാൽ
പോരുമ്പുറപ്പെടുകയെന്നുപറഞ്ഞുപിന്നെ

൨൬. പോവുന്നതല്ലുഴലുവിത്തലരമ്പനെങ്ങ
പാവുന്നതുംപഴുതെ,യെന്നുതറിഞ്ഞിടതെ
ആവുന്നമട്ടുലൊതുക്കിനടന്നുകോമൻ
മേവുന്നവീട്ടിലവരങ്ങിനെചെന്നിരുന്നു

൨൭. തെല്ലുന്നമുക്കുശരിയല്ലിതുവേണ്ടയെന്നായ്
ചൊല്ലുന്നചാപ്പനൊടെതുകുകയില്ലുകോമൻ
ചെല്ലുകടന്നുകരൾപിന്നെയുമൊട്ടുകര
മല്ലതൊഴുകുഴലിയിൽകൊരിയേറിയേറി

൨൮. കോളല്ലുകൊല്ലമലരമ്പനെതൃക്കുവാൻതൊ
നാളല്ലയെന്നുപറവാൻമടിയാകയാലെ
കേളല്ലുലേറിയവനങ്ങുകഴിച്ചുനാലു
നാളല്ലണിക്കുഴലി! നീണ്ടുമാണ്ടുപോലെ
൨൯. ചേണാണൊരായവളെവല്ലവഴിയ്ക്കൊന്നു
കാണാതകണ്ടുകഴിയില്ലുലാറിവണ്ണം
വാണാലൊരറമിതിനെങ്ങലരമ്പനോടു
താണാലുമെന്തുക്കുറവെന്നുനിനച്ചുപിന്നെ
൩൦. കൂടെപ്പിറന്നെഴുമുണിച്ചിരിയമ്മയോടു
കൂടെക്കളിയ്ക്കുവതിനായവരുംപോയിടുമ്പോൾ
കൂടേറിടുംകിളികളുള്ളമരംമറഞ്ഞു
കേടെന്നിയേയവിടെനിന്നുതടങ്ങിപിന്നെ
൩൧. അത്താർതൊഴുന്നൊരുടലാൾപതിവായനേര
ത്തെത്തായ്ക്കയാലവരുകളിച്ചുകളിച്ചനീരിൽ
പൊൽത്താർപെരുംമണമണിഞ്ഞൊരുക്കാരുംമേറും
പോയ്ക്കാൻകളിപ്പതിന്നൊരിക്കലിറങ്ങിക്കോമൻ
൩൨. കോമൻകളത്തിലഴലാൻലരമ്പനായ
കേമകലത്തുവിടുമന്യകൾകൊണ്ടുവാടി
താർമങ്കയൊത്തൊരുവരതന്നെയുമൊത്തുന്യോ
ഴാമങ്കയെത്തിയവിടെക്കുടവിൽകളിപ്പാൻ
൩൩. ചേട്ടത്തമൊട്ടെഴുമുണിച്ചിരിയമ്മയെന്റെ
കൂട്ടത്തിലിന്നിവിടെവന്നതുചിത്തയായി
വട്ടത്തിലാക്കുമിവനെത്തടവില്ലയെന്നോ
ത്തൊട്ടത്തലാന്നിതുടനപ്പൊഴുതുണ്ണിയമ്മ
൩൪. ചേലായിത്തെത്തൊരുക്കുറവിടത്തിലായോ
പാലാട്ടുകാക്കുകുളിയാങ്ങമൊരൊടോതി
മേലാൽവരാതെയിതുനിർത്തണമെന്നടക്കാൻ
മേലാതമാലൊട്ടുമുണിച്ചിരിയുനിനച്ചു

൩൭. എന്തോമറന്നതിനുപോവുകയെന്നമട്ടിൽ
പന്തോടിടഞ്ഞമുലയാളവരോപോയിപിന്നെ.
വെന്തോരകത്തളിരിലെന്നിനിവേണ്ടതെന്നാ
മാന്തോറകണ്ണടയൊരുണ്ണിയുമോത്തുന്നിനു.
൩൮. ചുറ്റില്ലയോചൊടിയരാങ്ങമൊക്കൊരയ്ക്കു
ചൊറ്റില്ലകൊല്ലമിവനെപ്പലരൊത്തുകൂടി
തൊറ്റില്ലതെല്ലിവനൊടോതുകിലിന്നനാണം
പൊറ്റില്ലയെന്നവളുടൻകടവിൽകടന്നു
൩൯. താനേറിട്ടാകൊതിയൊടെപ്പൊഴുമോക്കുമുണ്ണി
താനേതെളിഞ്ഞരികിലേക്കുവരുന്നനേരം
മാനേലുമോമൽമിഴിയാളെയടുത്തുടൻകാ
ണാനേറെവെമ്പലൊട്ടുകോമനമങ്ങണഞ്ഞു.
൪൦. പൂവമ്പഴത്തിനെതുമെയ്യുമുണ്ണിയോടു
പോയ്പ്പുകൂടിയൊരുകോമനടുത്തിടുമ്പോൾ
പൂവമ്പനുംപെരുമുകൊടുത്തുപുത്തൻ.
പൂവമ്പെടുത്തുപുതുവില്ലിലുടൻതൊടുത്തു
൪൧. മററാരുമില്ലിവിടെയിങ്ങിനെവന്നതൊടു
തൊററാകുമെന്നിടയിലുക്കുമൊടുണ്ണിയമ്മ
തൊററാതെചെല്ലുമലരമ്പുകളേററവാടി
ചൊററാടലോട്ടുമവിടെത്തലതാഴ്ന്നിന്നു
൪൨. കോമകലത്തിടുമൊരുള്ളൊട്ടുകോൾമയിക്കൊ
ണ്ടാമകമണ്ണിലൊരുകാൽവീരലാൽവരച്ചു
പൂമകയൊത്തൊരവളാമലരമ്പനാകെ
കോമകയത്തിൽവിയത്തുവിറച്ചുന്നിനു
൪൩. പൊറ്റില്ലപൊലർപുലത്തിയപെണ്ണിനൊത്താർ
പൊറ്റില്ലവകലവളിൽകരൾചെന്നതെയ്യം
മാറ്റിത്തമെന്നനിനവുള്ളതുകോമനൊടു
മാറ്റിത്തെളിഞ്ഞിതുടനാനിലകണ്ടനേരം

൪൨. നില്ലെന്നുപേടി, മലമ്പനടുത്തുചെല്ല
ചെല്ലെന്നു, നാണമതുവയുവരട്ടെയെന്ന്
ചൊല്ലെന്നുടൻകൊതിയും, കുന്നമുറയ്ക്കുവാനാ
ഉല്ലെന്നുപിന്നെയവനൊന്നുപരങ്ങിനിന്നു

൪൩. രണ്ടാൾക്കുമുണ്ടെന്നുവാൻകൊതിയെന്നുകണ്ടു
രണ്ടാളുമുൾത്തളിരുകൊണ്ടുവർതമ്മിൽവേട്ട
കണ്ടാലുമെങ്കിലുമണഞ്ഞിടുവാൻമടിച്ചു
രണ്ടാളുമമ്പമലമ്പനനേരവൻതാൻ

൪൪. കണ്ണിൻവഴിക്കുകൾകോമനടൻകൊടുത്താ
പ്പെണ്ണിന്നുതൻറകരളാമലർകാഴ്ചവെച്ചു
ഉണ്ണിയുടയ്ക്കുടയനനകളൊക്കെയുള്ളാ
ലെണ്ണിക്കുറച്ചുവിടെനിന്നുതെളിഞ്ഞുകോമൻ

൪൫. കൊന്നീടുമിയ്യിവനെയങ്ങുമാരറിഞ്ഞു
വന്നീടിലെന്നുവലുതായൊരുപേടികൊണ്ടു.
നിന്നീടുമാനിലയതിൻതകരാറുകണ്ടു
പിന്നീടിവണ്ണമുടനുണ്ണികടന്നുരച്ചു

കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

വിക്രമാർജുശീയസാരം

ആട്ടുണ്ണുപത്രമദനലെക്യത്തെകണ്ടതിന്റെശേഷം ഉണ്ടാവുന്ന
രാജാവിന്റെ അനുരാഗവൃത്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വാക്കു കേ
ൾക്കുവാൻ ചെവിടോത്തു നില്ക്കുന്ന ഉദ്യോഗിയോട് ചിത്രലേഖ ഇദ്ദേ
ഹത്തിന്നിതിലധികം അനുരാഗം വർദ്ധിപ്പാൻ വയ്യ, അതിനാൽ
അങ്ങയുടെ ഈ ഉത്സാഹം മതി മതി എന്ന അഭിപ്രായത്തെ തോമ

ര' എന്നമുതൽ കേഴിഞ്ഞുവല്ലോ' എന്നവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. അനന്തരം, രാജാവിന്നു ഉൾക്കിടം അന്യോന്യം രാഗജ്ഞാനംകൊണ്ടുണ്ടായ സന്തോഷാവസ്ഥയെ വിദൂഷകനും രാജാവും ഉൾക്കിയും വർണ്ണിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആദ്യ' എന്ന മുതൽ 'സന്തോഷം' എന്നവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ട് പറയുന്നു. ബഹുവിധങ്ങളായ ഉല്ല്ാസമനോവികാരങ്ങൾമൂലം വിയർക്കുന്ന തന്റെ കയ്യിലിരുന്നാൽ പ്രിയയായ ഉൾക്കിയുടെ സ്വഹസ്തലിഖിതങ്ങളായ ദിവ്യാക്ഷരങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകുമെന്നുള്ള ആലോചനയോടുകൂടി രാജാവുംകൊടുത്ത ഭുജപത്രത്തെ വിദൂഷകൻവാങ്ങിച്ചിട്ട് ഇനിയുംഉൾക്കി തന്റെ ആകൃതിയെ കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു ചിതമാണെന്നഭിപ്രായത്തെ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടും തനിക്കുള്ള സ്വാഭാപസാ തീരാത്തതിനാൽ ഉൾക്കി അനോചിത്രനിവാരണത്തിനായി സഖിയായ ചിത്രലേഖയെ ഭൂതിയാക്കി രാജാവിന്റെ സമീപത്തിലേക്കയക്കുന്നു എന്ന കഥയെ 'തോടരെ' എന്നമുതൽ 'പറയു' എന്നവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. അനന്തരം തിരസ്കരണിയെ കളഞ്ഞുടത്തുചെന്നു ചിത്രലേഖയും രാജാവും തമ്മിൽ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുവെന്നും ചിത്രലേഖ ഉൾക്കിയുടെ കാമതാപത്തെ തീർപ്പാൻ രാജാവിനോടുയാചിച്ചുവെന്നും പിന്നെ രാജാവിന്റെ മദനവേദനാവിലാപത്തെ കേട്ടിട്ട് രാജഭൂതിയായി ഉൾക്കിയെ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് 'പ്രത്യക്ഷത്തിൽ' കൊണ്ടുപോവാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നുമുള്ളകഥകളെ അങ്ങിനെതന്നെ എന്നമുതൽ 'പോക' എന്നവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. ഇവിടെ ഉൾക്കിയോടുകൂടാതിരിക്കുന്ന അങ്ങൾ അത്ര ഭംഗിയില്ലെന്നതുമായ രാജാവിന്റെ വാക്ക് ഉൾക്കി പ്രിയ സഖിയായ ചിത്രലേഖക്ക് അതിസന്തോകരമാകയാൽ ഉപചാരമാണെന്നും എന്നിൽതന്നെ ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ഉൾക്കിയെ ഉടനെതന്നെ കാണാമെന്നതുമായ ചിത്രലേഖയുടെ വാക്ക് ഉൾക്കി ഭുജനാത്മ്യസൂകനായ രാജാവിനുപചാരമാണെന്നും നിഷ്കഷിപ്പേവോൾ സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അല്ലാ ഇതുവാശിയല്ലേ? എന്നുവിദൂഷകന്റെ വിചാരംകൊണ്ടു സൂചിക്കുന്നതും ചിത്രലേഖാദിവ്യരൂപലാവണ്യഭിഭുജനംകൊണ്ടുണ്ടായതും ആയ അത്യാശ്ചര്യം ഹൈതവായിട്ടുണ്ടവിച്ച മുഖവികാരാദികളും ചിത്രലേഖയുടെ ഉപചാരം

തന്നെയാവുമല്ല. അനന്തരം ഉദ്ദേശിസാധപസശക്തിമൂലം ഉടനെ പ്രത്യക്ഷമാവാൻ വയ്ക്കാഞ്ഞിട്ട് താമസിപ്പാനായി രാജാവിന്റെ ഭൃതുപറഞ്ഞതിനേൽ പരിഭവംനടിച്ച ചിത്രലേഖയോടും അപ്പോൾ ചിത്രലേഖ നിന്റെ ഈ സൂത്രമെല്ലാമിനിക്കു മനസ്സിലായിരുന്ന ഭാവത്തിൽ ഞാൻനിന്നോടു പരിഭവിക്കേണ്ട സംഗതിയാണ് അടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നുമാത്രം സമാധാനം ഉദ്ദേശിയോടും പറഞ്ഞ് പ്രകൃതകാഴ്ചയായ ആകൃതിയെ കാണിക്കുന്നതിന്ന് ഉദ്ദേശിയോടു നിന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുകയും; 'സംഭാഷണത്തോടും' എന്നുമുതൽ 'കാണിക്കുകതന്നെ' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ തിരസ്കരണിയെക്കുറിച്ച് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽചെന്ന ഉദ്ദേശിയും, രാജാവും, വിദ്വാക്കനും തങ്ങളിൽ ഉപചാരംചെയ്യുകയും തിരസ്കരണികളെ 'എന്നുമുതൽ മേൽ' ഭവിക്കട്ടെ' എന്നവരെ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. അസ്സമയത്തിൽ എല്ലാലോകപാലന്മാരോടുകൂടി ദേവേന്ദ്രൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കാണാൻ കാത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഉദ്ദേശിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വെഗത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെക്കു പുറപ്പെടണമെന്നു ചിത്രലേഖയോടു ദേവേന്ദ്രൻവന്നുപറഞ്ഞ വാക്കുകേട്ടിട്ടു വിഷാദത്തോടുകൂടിയ ഉദ്ദേശിയും ചിത്രലേഖയും ഏറ്റവും ഉദ്ദേശിവിരഹമോത്തു ദുഃഖിക്കുന്ന ഇന്ദ്രന്റെ അതിപക്ഷപാതിയായ രാജാവിനോടു യാത്രപറഞ്ഞ് ഞങ്ങളി അനുവാദംവാങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയിരുന്നെന്നു കേൾക്കുകയും 'അങ്ങിനെയായി' എന്നുമുതൽ 'പോയി' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ഉദ്ദേശിയെക്കൊണ്ടിട്ട് അസഹ്യമായ സന്താപമുള്ള രാജാവിനെ മുഖ്യവിനോദസാധനമായ അ ഭൃതുപത്രം തന്റെകയ്യിൽ അപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ വിദ്വാക്കൻനന്നെവ്യസനിച്ചു ഭയപ്പെട്ടുവെന്നും ഉദ്ദേശിയെക്കണ്ടപ്പോഴുണ്ടായ അതുതന്നെകൊണ്ട് തനിക്കുപററിയ ഈ കൈമോശത്തെ രാജാവിനെ അറിയിക്കാതെ കഴിപ്പാൻ പലഉപായവും പ്രയോഗിച്ചുവെന്നും ഒടുവിലതൊന്നും ഫലിക്കാഞ്ഞിട്ട് കരോരോദിക്കുകളിൽ അതന്വേഷിച്ചുവെന്നും ഉള്ള കഥയെ 'ദീർഘപാസത്തോടുകൂടി' : എന്നുമുതൽ 'തിരയുന്നു' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

പ്രവേശകത്തിൽ വിദ്യുഷകനെക്കൊണ്ടു ഗ്രവമായ രാജകായ്മ്മ
മെല്ലാം പറയിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയ നിപുണിക പിന്നെ അല്ലാമാറി
കളിച്ചുനിന്ന്. രാജാവും വിദ്യുഷകനും ലതാഗൃഹത്തിലേക്കു കടക്കു
ന്നതുവരെ കണ്ടറിഞ്ഞ് ഉടനെപോയി കാശിരാജപുത്രിയായ രാ
ജപ്രധാനഭാര്യയോടു ഈ വർത്തമാനം മുഴുവനും പറകയും പതിവു
താശിരോമണിയായ ആ ദേവിവിശ്വാസയോഗ്യതപാദി ബഹുഗുണ
പരിപൂർണ്ണനായ തന്റെ ഭർത്താവ് തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റു
മായ അപ്രിയകഥയെ ഏറ്റവും വിശ്വസ്യമായ നിപുണിക പറ
ഞ്ഞതുകേട്ട ശങ്കയോടുകൂടി, ഗ്രവയോടി അവർ മന്ത്രിക്കുന്ന ഈ സമ
യത്തിൽ അവിടെചെന്ന് ലതകൾക്കൊണ്ടു മറഞ്ഞ് അടുത്തു നി
ന്നാൽ കായ്മ്മത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ മുഴുവനും കേട്ടറിയാനുള്ള തരം കിട്ടു
മെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് അതിന്ന് ഉദ്യാനത്തിലേക്ക് പോകാവഴിയിൽ
വിദ്യുഷകന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വീണുപോയ ആ ഭുജപത്രം തെ
ക്കൻ കാരുകൊണ്ടു പറന്നുപോയി ദേവിയുടെ ചിലമ്പിന്മേൽ
ദൈവഗത്യാ ചെന്നുപറിയസമയം അതിനെ നിപുണികയെക്കൊ
ണ്ടെടുപ്പിച്ച് വായിച്ചുകേട്ട കായ്മ്മമെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറികയും
ചെയ്യുവെന്നകഥയെ അനന്തരമെന്നമുതൽ 'വായിക്കുന്നു' എന്ന
വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. ('കൈലീനം-നാട്ടുവർത്തമാനം')
കായ്മ്മമെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും ദേവി അപ്രിയം
കൊണ്ടുണ്ടായ കോപാഗ്നിമിത്തം ഇതെല്ലാം തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്ന
ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കേണമെന്നുറച്ച് അ
വിടെക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ രാജാവും വിദ്യുഷകനും ആ ഭുജപത്രത്തെ
അന്വേഷിക്കുന്നതുകാണുകയും അത് കിട്ടാഞ്ഞിട്ട് സങ്കടപ്പെട്ടു പറ
യുന്നവാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് തനിക്കു സഹിക്കവെയു
ത്ത ക്ഷോഭത്തോടുകൂടി ഉചിതമായി ആ ഭുജപത്രത്തെ രാജാവി
നെ കാണിച്ചുവെന്നകഥയെ 'ഇതു' എന്നമുതൽ 'ഇതാ' എന്ന
വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. തങ്ങളുടെ ഗ്രവകായ്മ്മമെല്ലാം
ഇങ്ങിനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നുണ്ടായ സംഭ്രമംകൊണ്ടു
രാജാവ് പരവശനായിത്തീർന്നുവെന്നും വിദ്യുഷകൻ തൽക്കാലനി
ലക്കുവേണ്ടി രാജാവിന്റെ പക്ഷംവിട്ട ദേവിയുടെ പക്ഷത്തിലേക്കു
ചാടിയെന്നും ദേവി കോപാധിക്യാകൊണ്ടു രാജാവിനെ ഉപേ
ക്ഷിച്ചുപോയിയെന്നും ദേവിയെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ രാജാവു പ്രയോ

ഗിച്ച സാന്നദ്ധ്യംകൾക്കു നമസ്കാരവും തൽക്കാലം വേണ്ടവിധം ഫലിച്ചില്ല എന്നും ഉള്ളകഥയെ സംഭ്രമത്തോട് എന്നമുതൽ പോയി' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. ദേവി പ്രസാദിക്കാതെപോയകഥയെ നമസ്കരിച്ചുകിടക്കുന്ന രാജാവ് വിദൂഷകന്റെവാക്കു കേട്ടറിഞ്ഞ് എഴുന്നീറ്റ് ന്യായമായ ദേവീകൊപമോത്തു സങ്കടപ്പെടുമ്പോൾ ഉദ്ദേശികഥ ഇനി ധാരാളമായി ഇപ്പോൾ പ്രയോഗിപ്പാൻ തരമായതുകൊണ്ട് ഇത് അങ്ങക്കു വളരെ അനുകൂലമാണെന്ന വിദൂഷകൻ പറഞ്ഞതിനെ നിഷേധിച്ച് ഇത്ര വലിയ ഉദ്ദേശീവിരഹതാപവും ഇനിക്ക് മുഖിലുള്ള ദേവിബഹുമാനത്തെ ഒട്ടാ കുറയ്ക്കുന്നില്ലെന്ന് രാജാവുപറഞ്ഞ് വ്യസിച്ച കഥയെ തോഴരെ' എന്നമുതൽ തന്നെയാണ് എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ രാജാവ് താൻ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതായ നമസ്കാരാദികളെയൊക്കെ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടാ സ്വീകരിക്കാതെ പോയത് ദേവിയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ ശക്തിയുള്ള ശീലഗുണത്തിന്ന് വിരുദ്ധമാകയാൽ ഉടനെ ദേവിക്ക് പശ്ചാത്താപം പ്രബലപ്പെടുമെന്ന് ഊഹിച്ച് ധൈര്യപ്പെടുന്നു എന്ന കഥയെ 'എന്നാൽ' എന്ന മുതൽ 'ധൈര്യംതോന്നുന്നുണ്ട്' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ വിശപ്പുകൊണ്ടുവലഞ്ഞ് അഷ്ടിപ്രിയനായ വിദൂഷകന്റെ നിബ്ബന്ധംകൊണ്ടാ രാജാവ് എ! നേരമുച്ചയായി എന്നപറഞ്ഞ് അതിനെപ്പറ്റി വണ്ണിച്ച് സ്നാനഭോജനങ്ങൾക്കു പോയി എന്നകഥയെ 'ധൈര്യം' എന്നമുതൽ അകാവാസാനാവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ദേവേന്ദ്രന്റെ കല്പനപ്രകാരം ദേവസഭയിൽവെച്ച് അപ്പരസ്മികൾ ലക്ഷ്മീസ്വയംബരമെന്ന നാടകം അഭിനയിക്കുമ്പോൾ അനുരാഗമാരിലാണെന്ന ചോദിച്ചതിന്നുത്തരമായി പുരുഷോത്തമനിൽ എന്നു പറയേണ്ട ദിക്കിൽ ലക്ഷ്മീവേഷാകെട്ടിയ ഉദ്ദേശി പുത്രവസ്സിൽ എന്ന തെറ്റിപ്പറഞ്ഞുപോയിരുന്നെന്ന് അപ്പോൾ ഗുരുവായ ഭരതമഹാഷി നിന്നു സപ്തസ്ഥാനഭാഗം ഭവിക്കട്ടെ എന്ന ഉദ്ദേശിയെ കോപിച്ചു ശപിച്ചുവെന്നും അസ്സമയത്തിൽ ദേവേന്ദ്രൻ തനിക്ക് പലയുദ്ധങ്ങളിലും സഹായംചെയ്തിട്ടുള്ള പുത്രവസ്സിന്റെ പക്ഷപാതംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിയുടെ അനുരാഗത്തെയും ഭരതമഹാഷിയുടെ ശാപത്തെയും അനുസരിച്ച് പുത്രവസ്സു രാജമഹാഷിയുടെ

അടുക്കൽ ചെന്നു ഇഷ്ടാപോലെ താമസിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ച് അനുവാദം കൊടുത്തുവെന്നും ആ അനുവാദത്തിന്നു രാജാവ് പുത്രനെക്കൊണ്ടെന്നതുവരെ എന്നൊരവധിയുണ്ടെന്നും ഉള്ള സൂചകമായ ഒരു മഹഷിയുടെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ മിശ്രവിഷ്ണുഭട്ടത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചപോയതിന്റെ ശേഷം ദുശ്ശക്തമാഭാഗത്തെ അറക്കുകൊണ്ടു കാണിക്കുവാനാഭിഷിക്തനും.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

ചാരേചമ്മന്തിചക്രപ്രഥമരസികൻ
 പ്പേരിപാലായസേസാ-
 ന്വാരേമുട്ടുള്ളചാരേകറികൾപലവകേ
 പപ്പടേനൽപരിപ്പേ
 ചോരാനെയ്യേപടേതേൻദധിനിഖിലപദം-
 ത്ഥങ്ങളേനിങ്ങളെല്ലം-
 പേരുകൂടിസ്സഹായിക്കണമിവനുവിശ
 ക്കമ്പോഴീക്കമ്പവിടാൻ.

എസ്സ്. നാരായണൻനമ്പൂതിരി.

അരയുകാരൻ

പണ്ഡിതർ. ആർ വി. കൃഷ്ണമാചാര്യർ വർക്കൾ ഭാഷാപോഷിണിയിൽ വിസ്മരിച്ചും ധനുവിലെ രഞ്ജിനിയിൽ സംഗ്രഹിച്ചും എഴുതിയിരുന്ന ഉപന്യാസങ്ങളും അതിനുപരി രഞ്ജിനിയുടെ അഭിപ്രായവും മനസ്സിലാക്കി വായിച്ച് തല്പര്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം ഗ്രഹിച്ചു.

ആ ലേഖനം വായിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ കേരളപാണിനിയ കാരൻ രഞ്ജിനി മുഖേന ഒരു അനുഭവമോദനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ലെന്നും ആ അനുഭവമോദന ലേഖനത്തിൽ തന്നെ വിവൃതമാകാമെന്നും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ അന്ത്യസ്ഥരത്തിന് ഉകാരചിഹ്നവും വീണ്ടും അരയുകാരൻ ചിഹ്നമെന്നു വച്ചിട്ടുള്ള ചന്ദ്രക്കലയും കൂട്ടിപ്പിണച്ച ചേക്കുതെ കേവലം ചന്ദ്രക്കല മാത്രം ചേർത്തു കേൾക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നുള്ള രഞ്ജിനീ പംക്തികളുടെ ഭാവം ഗഹനമായിരിക്കുന്നു. എന്തായാലും ക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതിലും പ്രവരപുരാകവിനെന്നൊക്കെ പത്തിപൊക്കിക്കണം എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് രഞ്ജിനി വിളിച്ചു പറയുന്നതിനാൽ ചാടിപ്പറപ്പെടാതിരിക്കാൻ നിവാരമില്ലല്ലോ.

രഞ്ജിനി സ്ഥാപിക്കുന്ന ഹലന്തങ്ങളുടെ അജ്ഞാതരണം മുതലായ ഭാഷാശാസ്ത്രസിദ്ധന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരണ പ്രകൃതോപയോഗി അല്ലാത്തതിനാൽ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നില്ല. കട്, വീട്, ചോറ്, ചാവ് മുതലായ ശബ്ദങ്ങളിലെ അന്ത്യസ്ഥരത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ തമിഴും മലയാളവും യോജിക്കുന്നില്ല; തമിഴ് ഉകാരത്താട് അധികം യോജിച്ചു മദ്ധ്യമ മലയാളികൾ അകാരത്തോടു ചേർന്നാണ് പേരു മുച്ചരിക്കുന്നത്; എന്നാൽ ഉച്ചാരണത്തിലുള്ളതേ അതി സൂക്ഷ്മവുമാണത്രെ; ഇതാണ് രഞ്ജിനിയുടെ വാദം. കേരളപാണിനിയ കർത്താവ് ദക്ഷിണ കേരളവാസി ആയതിനാലും ആചാര്യർ പരദേശി ആയതിനാലും മറുചിലർ ഉത്തര കേരള വാസ്യവുമായതിനാലും അവർ ഈ സൂക്ഷ്മഭേദം അറിയാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ പോയതിൽ രഞ്ജിനി ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നില്ല.

പിന്നെയും; തങ്ങൾക്കു പററിയ തെറ്റിനെ പ്രാചീനനാക്കും ഋഷി കല്പനാക്കും മററമായ നമ്മുടെ പൂർവ്വ പുരുഷന്മാരുടെ തലയ്ക്കു വയ്ക്കുന്നതിലാണു രഞ്ജിനിക്കു സങ്കടം.

ഇനി ഇത്രയും അനുവദിച്ചിടത്തോളം ഭാഗത്തിന് ഉത്തരം ആവാദിക്കുകതന്നെ. മദ്ധ്യകേരളത്തിന്റെ മദ്ധ്യം ശേഷംപേർ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തൃശ്ശിവപേരൂരാണ് രഞ്ജിനിയും സമ്മതിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു വളന്ന് പ്രായമായിട്ടുള്ള നാലുപേരെക്കണ്ടു ഈ സന്ദിഗ്ദ്ധസ്വരൂപത്തെ ഉച്ചരിപ്പിച്ച് നോക്കിയതിന്റെ ശേഷമാണ് കേരളപാണിനീയത്തിൽ ഈ സാഗതിയെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. പിന്നീട് ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നതിന്റെ പൂർവ്വകാലത്തിലും ഒരു പരീക്ഷകൂടി നടത്തുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടാ മുന്നഭിപ്രായത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് മാറ്റം കാണാത്തയാൽ വ്യസനിക്കുന്നു. കാട്, വീട് മുതലായ ശബ്ദങ്ങളെ ഞാൻ ഉച്ചരിച്ച് കേൾപ്പിച്ചതിലും തൃശ്ശിവപേരൂർ ഉച്ചരിച്ചതിലും യാതൊരു ഭേദവുമില്ലെന്ന് അവരും (തൃശ്ശിവപേരൂരും) സമ്മതിക്കയാൽ എന്റെ കണ്ണേന്ദ്രിയ വൈകല്യമാണെന്നും കല്പിക്കാൻ തരംകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് എഴുതി അറിയിക്കാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത ഈ ഭാഗം രഞ്ജിനി തന്നെ കരിക്കൽ ഉച്ചരിച്ച് ഉപദേശിച്ചു തരുന്നതുവരെ എന്റെ മനത്തിൽ സാമ്യസ്വരൂപം ഉകാരമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയെ ഒള്ളു. പൂർവ്വകാലങ്ങളുടെ തലയ്ക്കു കെട്ടിവച്ചതിനാ മററാ' പ്രായശ്ചിത്തം തെറ്റുമ്പോൾപ്പെട്ടാൽ ചെറുതാൻ തയ്യാറാണ്.

'നില്ക്കു, ഇരിക്കു, പോതു,' എന്നുള്ള വിദ്യുത്സമകത്രിയാപദങ്ങളുടെ അന്ത്യമായ ഉകാരം ശാസനാദ്യത്വങ്ങളിൽ ലോപിക്കുമെന്നും പിന്നീട് സ്വരാന്തമാക്കാൻ അകാരം ചേർത്തിട്ടാണ് 'നില്ക്ക, ഇരിക്ക, പോര(?) എന്ന രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്' എന്നുമാണ് രഞ്ജിനിയുടെ വ്യാകരണം. ഇതിൽ യോജിക്കുന്നത് പ്രയാസമാണെന്നു. വിദ്യുത്സമകത്രിയാപദങ്ങളുടെ നില്ക്ക, ഇരിക്ക, പോര അന്ത്യമായ ഉകാരം ലോപിച്ചിട്ടാണ് നില്ക്ക, ഇരിക്ക, മുതലായ രൂപങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഉണ്ണ, കാണ, തിമ്മ, ഇരിപ്പു ചെയ്യ, മുതലായ രൂപങ്ങൾക്കും ഉകാരം ലോപിച്ച് ഉണ്ണ, കാണ, തിമ്മ, ഇരിപ്പു, ചെയ്യ എന്ന രൂപങ്ങൾ വാങ്ങയോ? താൻ അംഗീകരിച്ചു

പ്രക്രിയക്കു ഈ വക ഭോഷങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് പോര' എന്ന രൂപം യോജിക്കാത്തതായാൽ പോരിക' എന്ന് വലയത്തിനുള്ളിൽ ന്യായമായ രൂപത്തെ എഴുതേണ്ടിവന്നപ്പോഴെങ്കിലും രഞ്ജിനി കാക്കുന്നത് കഷ്ടതയെന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നില്ക്കു, ഇരിക്ക, പോരിക മുതലായ രൂപങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ Infinitive എന്നു പറയുന്നതിനോടും സംസ്കൃതത്തിൽ ഭാവോപാധൗ എന്നു പറയുന്നതിനോടും സമകക്ഷ്യമായ ഭാവോപാധൗ പ്രത്യയാന്തങ്ങളാകുന്നു.

കാലപ്രകാരാദിപരിചേദം ഒന്നും ഇല്ലായ്കയാൽ കേവലധാതവത്ത്ത്തെ അനുവദിക്കുന്ന ഈ പ്രത്യയത്തെ ആദരാതിശയത്തിൽ വിധ്യത്വത്തിലുപയോഗിക്കുന്നു. ഈ രൂപങ്ങൾക്കു ഇങ്ങിനെ പ്രയോഗം വരാനുള്ള കാരണം കേരളപാണിനീയം ഹനുര'-ാം പേജിൽ നിരൂപിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഈ വിധം പ്രക്രിയ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഉണ, കാണ, ചെയ്യ, മുതലായ അനിഷ്ടരൂപാപത്തിൽ അവകാശവും വരുന്നില്ല.

ഇനി ഉണ, കാണ മുതലായ അനിഷ്ടരൂപങ്ങളെ ചില നിഷേധ വിധികളെക്കൊണ്ട് നിവാരണം ചെയ്യാമെന്ന് മക്ടമുഷ്ടി പിടിക്കുകയാണെങ്കിൽ സർവസമ്പ്രതിപന്നങ്ങളായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അധരോത്തരീകരിക്കുന്ന ആ ദുസ്ഥാതന്ത്രത്തിന് ഉത്തരമില്ല. നില്ക്കു, ഇരിക്കു ഇത്യാദി സംവൃതരൂപങ്ങളാകട്ടെ കേവല ധാതുരൂപങ്ങൾ എന്നു ഉള്ളു. നിയോഗാത്മത്തിൽ കേവല ധാതുരൂപത്തെ ഉപയോഗിക്കുക എന്നുള്ളതു് പല ഭാഷകൾക്കുമുള്ള ഒരു നിയമമാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ ലോട്ടിന്റെ മദ്ധ്യമപുരുഷ ഏകവചനത്തിന് അധിക ധാതുക്കളേയും പരാമർശിക്കുന്ന 'അതൊഹേ' എന്നുള്ള പ്രത്യയ ലോപവും ഇംഗ്ലീഷിൽ ഈ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന Imperative Mood എന്നതിന്റെ രൂപവും മറ്റും ഇതിലേക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്.

'പിച്ച് പുകു പോര' എന്നുള്ള മലയാള മന്ത്രത്തിൽ അന്ത്യ സ്വരം അകാരമാണെന്നും ഉകാരമായി ഉച്ചരിച്ചു പോയാൽ പിഴയായിത്തീരുമെന്നും രഞ്ജിനി ശപഥം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നിത്യമെന്നപോലെ ഉപനയനാദി ക്രിയകളെ നടത്തിപ്പോരുന്ന രണ്ടു മൂന്നു കാതിക്കൊന്നുതോറും ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ചോദിച്ചതിൽ 'പിച്ച് പുകു പോര' എന്നുള്ളതിനെ മന്ത്രങ്ങളുടെ കൂട്ട

ത്തിൽ ഗണിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഋഗ്വേദികൾ. മാത്രം ഇതിനെ ചില പ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നും അകരണത്തിൽ പ്രത്യയമായി ള്ളെന്നും അവർ ഇതിനെ ഉച്ചരിക്കുന്നത് 'വിച്ച പുക പൊരു' എന്നാണെന്നും മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉച്ചാരണവിഷയത്തിൽ രസികരഞ്ജിനിയിലുള്ള വിശ്വാസം നിമിത്തം തൃപ്തിപ്പെടാതെ പിന്നീട് സംശയിച്ചുചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ ചടങ്ങു ഗ്രന്ഥം എടുത്തു കാണിച്ച് സംശയമേറാ ചെയ്ക്കയുമുണ്ടായി. ഈ മന്ത്രത്തക്കത്തിന്റെ തീച്ച വിധി പറഞ്ഞത് പേരുമനാ ഗ്രാമത്തിൽ ചേന്ന് ഒരു സ്താൻതനാകയാൽ മദ്ധ്യകേരളീയനാകുന്നു. രിഞ്ജിനി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷാപേർ പറയുന്നതിനും ഗ്രന്ഥം ഹാജരാക്കുന്നതിനും തയ്യാറാണ്. ഈ വിധായകന്റെ പ്രാമാണ്യം കാക്കുമ്പോൾ 'രു' എന്നതിന്റെ ഉകാരചിഹ്നത്തെ വിസർഗ്ഗമെന്നു ഭ്രമിക്കുന്നതിന് മാഗ്ഗമുള്ളതിനാൽ ഈ സംഗതിയിൽ ഭ്രമം രഞ്ജിനിക്കുതന്നെ ആകാനാണ് എളുപ്പം. രഞ്ജിനിയുടെ വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലുതന്നെ ഈ വിധം തകൻ പോയതിനാൽ അതിനുപരി ചമച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടുമാനമെല്ലാം ഒന്നോടേ പൊടിയുന്നു.

കാട്ട്, വീട് മുതലായ ശബ്ദങ്ങളിലെ അന്ത്യവണ്ണം ഒരു സംവൃതസ്വരമാണെന്നും അതിനെ ഉച്ചരിക്കുന്നത് അകാരത്തിനും ഉകാരത്തിനും മദ്ധ്യേ ഉള്ള ഒരു ശബ്ദാകോണ്ടാണെന്നും എന്നാൽ അതിന് ഉകാരത്തോടാണ് ചേർച്ച അധികമെന്ന് കാട്ടുകൾ, വീടുകൾ മുതലായ ബഹുവചന രൂപങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു; എന്നുമാണ് കേരളപാണിനീയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ ഭാഗത്തെ എതുകുന്നതിന് രഞ്ജിനി ഗൗരവലാഘവങ്ങൾ ഒക്കെയും വളരെ ആലോചിച്ച് ചില ഭാഷാശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളേയും പുരസ്കരിച്ച് ഒടുവിൽ തനിക്കുലാഘവം സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ വ്യാകരണം കേവലം ന്യായശാസ്ത്രത്തേക്കാൾ ചരിത്രശാസ്ത്രത്തെ അനുസരിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രമാണെന്നാണ് ഞാൻ അറിഞ്ഞിടത്തോളവും ഭാഷാശാസ്ത്രം ഘോഷിക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് ആ മാതിരി വാദവും എനിക്കു അപ്രതികൂലമല്ലെങ്കിലും ഗൗരവലാഘവ വാദത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മനസ്സു വരുന്നില്ല.

'കോട്ടകൾ' 'വീടുകൾ' മുതലായ ബഹുവചനരൂപങ്ങളിൽ അന്ത്യസ്വരം വികല്പേന എങ്കിലും ഉകാരമാകാമെന്ന് രഞ്ജിനിയു

സമ്മതിച്ചല്ലോ. ഇനി പാക്ഷികമല്ലാത്ത വേറെ ഒരു സ്ഥലവും കൂടി തെളിവിനായിട്ടെടുത്തു കാണിക്കാം. 'വേണം' 'ഇരുന്ന്' ഇതാദികൾ ഭൂതകാലത്തിലേ പൂർണ്ണക്രിയകളാണല്ലോ. ഇവയെ പൂർവ്കാലക്രിയകളാക്കി മറ്റൊരു ക്രിയയ്ക്കു കീഴ്ചെടുത്തുന്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന രൂപങ്ങൾ 'വേണം' 'ഇരുന്ന്' എന്നല്ലയോ? ഉദാഹരണം. 'ശാമൻ ഇവിടെ വന്ന് കുറച്ചു നേരം ഇരുന്ന് സാസാരിക്കു ഉണ്ടായി' ഇവിടെ 'വേണം' 'ഇരുന്ന്' എന്ന പൂർവ്കാലക്രിയാരൂപങ്ങളുടെ അന്ത്യസ്വരം 'കോടു' 'വീടു' ഇത്യാദികളിലെപ്പോലെ സംവൃതമല്ലയോ? അപ്പോൾ സ്വതന്ത്രമായി നില്ക്കുന്ന പൂർണ്ണക്രിയയുടെ അന്ത്യമായ ഉകാരത്തെ സംവൃതമാക്കിയാൽ ആ ക്രിയ മറ്റൊരു ക്രിയയിൽ അനപയിക്കുന്ന അപൂർണ്ണക്രിയയാകാ എന്നാണ് മലയാളത്തിലേ വ്യാകരണരീതി. മറിച്ച് പൂർണ്ണക്രിയക്കുതന്നെ അധികം ബലം കൊടുക്കണമെന്ന് വിചക്ഷിക്കയാണെങ്കിൽ അന്ത്യസ്വരത്തേ നീട്ടുക— എങ്ങനെ എന്നാൽ- 'വേണശരത്സമയം മംബുദമൊന്നകുന്നു' ഇതു വളരെ യുക്തിയുക്തമായ ഒരു ഏല്പാടാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈ രൂപസിദ്ധിസമ്പ്രദായംകൊണ്ടും സന്ദിഗ്ദ്ധമായ സംവൃതസ്വരം ഉകാരത്തിന്റെ വികാരമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ലയോ? ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ സംവൃതസ്വരം അകാരമാണെന്ന് എങ്ങനെ സമ്മതിക്കണം.

രഞ്ജിനിയുടെ വാദങ്ങളിൽ ഒരുഭാഗംമാത്രം എനിക്കും സമ്മതിച്ചേതീരു. പണ്ടുള്ളവർ സംവൃതത്തെ പ്രത്യേകചിഹ്നമെന്നൊക്കൂടാതെ അകാരംപോലെതന്നെ ആണ് എഴുതിവന്നതു. ഇതിനുള്ള കാരണം താഴെവിവരിക്കുന്നതായിരിക്കാമെന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ കുട്ടികളെ പഴയ ആശാമന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്ന നിലത്തെയ്തു മന്ത്രശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള സംസ്കൃതാക്ഷരമാലയാകുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ലാതെ മലയാളത്തിനുള്ള 'ഃ' 'ഌ' എന്നുള്ള ഏതാനും അക്ഷരങ്ങളൊക്കും നിലത്തെയ്തത്തിന്റെ ഒടുവിൽ അവർ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഹ്രസ്വങ്ങളായ ഏകാരം ഒകാരങ്ങളെ ആകട്ടെ ഹ്രസ്വങ്ങളുടെ ഭേദത്തെ ആകട്ടെ അവർ ഗണിച്ചിട്ടില്ല. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഈ സംവൃതസ്വരത്തെയും വകവെക്കാത്തതായിരിക്കാം. തമിഴ് അക്ഷരമാല ഉപേക്ഷിച്ച സംസ്കൃതാക്ഷരമാലയെ സ്വീകരിച്ച അവസരത്തിലുണ്ടായ വ്യാകുലതകളും ഈ ന്യൂനതയ്ക്കു സഹായിച്ചിരിക്കും.

പറയണം' എന്നുവേണ്ടതിനേപറയണം' എന്നുപ്രകാരത്തെ അ
കാരമാക്കിയതും, 'എതിർത്തു' എന്നിരുന്നതിനെ 'എതിർത്തു' എന്നാ
ക്കുന്നതും മറ്റും അക്കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ലിപിസ്തരികളുടെ ല
ക്ഷ്യങ്ങളാണ്. അവാചിനവൈയാകരണനാലായ കൊവുണ്ണിനെടു
ങ്ങാടി പാച്ചുമുത്തമുതലായ മഹാനാർകുടി മലയാളത്തിന്റെ
പ്രകൃതി സംസ്കൃതമാണെന്നും തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോയസ്ഥിതിയ്ക്ക് പ്രാ
ചീനനാക്കു ഈ ഭൂമി ധാരാളം സംഭവിച്ചിരിക്കാവുന്നതും, അതിനെ
കുറിക്കാൻ സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രത്യേകചിഹ്നമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഭാ
ഷയിലും അതാവശ്യമില്ലെന്നു ഉദാഹരിച്ചുപിടിക്കാവുന്നതും ആക
ുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സംവൃതസ്വരം ഭാഷയിലും സംസ്കൃതത്തിലും
ഉണ്ടെങ്കിലും രണ്ടിനാതമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. സംസ്കൃത
ത്തിൽ സംവൃതാകാരം വ്യാകരണത്തെ സ്പഷ്ടിക്കുന്നതായില്ല. പാ
ണിനി അതിനെ സമ്പ്രദായിച്ചു 'പ്രവൃതസിദ്ധ'ത്തിന്റെ
കുട്ടിലാണ് ചേർന്നത്. മലയാളത്തിൽ ഈ ഭേദമൊന്നുതന്നെയാ
ണ് പൂർണ്ണഭൂതരൂപത്തെ പൂർവ്വാലക്രിയ എന്നുപറയുന്ന അപൂ
ർണ്ണക്രിയയെ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യാകരണ പ്രക്രിയയെന്ന് മുമ്പു
തന്നെ വ്യക്തമായി കാണിച്ചുവെച്ചു. സംവൃത ഉകാരം ഭാഷയിൽ
ഇത്രത്തോളം പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരർത്ഥമാകയാലാണ് ഒരു വ്യാകര
ണഗ്രന്ഥം എഴുതാൻ പുറപ്പെടുന്നവനു അതിന്റെ സ്വഭാവം നി
ർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ ഇത്ര വളരെ പ്രയാസവും ക്ലേശവും നേരിടുന്നത്.
സംസ്കൃതത്തിലെപ്പോലെ കേവലം ഉച്ചാരണത്തെ മാത്രമേ സ്പഷ്ടി
ച്ചിരുന്നുള്ളവകിൽ രണ്ടിനി പറയുമ്പോലെ അകാരത്തിന്റെ വ
ക ഭേദമെന്നോ, അല്ല ഇനിവല്ലവരും പറഞ്ഞുവന്നതുപോലെ
ഒരു പ്രത്യേകം അക്ഷരമേ അല്ലെന്നോ തള്ളാമായിരുന്നു.

ഇത്രയും പറയേണ്ടിവന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു കൃഷ്ണമാചാർ അവർ
കളുടെ ഉപന്യാസത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവാക്കു പറയാതെ ഉപസംഹ
രിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല. ആ സാഹിത്യത്തിലും രണ്ടിനിക്കുള്ള ഇച്ഛാ
ഭംഗം വരുത്തിക്കൂടല്ലോ. എന്നാൽ അതു അനുമാദനരൂപം ത
ന്നെയോ എന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ആചാർയരുടെ ലേഖനം സ
രസരമണീയവും സർവ്വകുലമായിരിക്കുന്നു. ആ ലേഖനത്തിൽ ഒരു
വാചകത്തിൽ മാത്രമേ എനിക്ക് സ്വല്പം വിപ്രതിപത്തിയുള്ളൂ. അ

തായതു—എന്നാൽ പാണിനീയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ മുറുകാരമെഴുതിട്ട മാത്രമെ മീത്തൽ വയ്ക്കാൻ പാടൊള്ള എന്നുള്ള നിയമം സ്വീകരിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഭാഷയിൽ ഒരു സാമ്യതസ്വരമുണ്ടെന്നും അതു അകാരമല്ല, ഉകാരമാണെന്നുമല്ലാതെ അതിനെ കുറിക്കാൻ ഉള്ള ചിഹ്ന വിഷയത്തിൽ യാതൊരു നിബന്ധനയും പാണിനീയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഉകാരത്രപമെഴുതി ചന്ദ്രക്കലാചിഹ്നമിടുക എന്നുള്ള സങ്കേതമാണ് ഇപ്പന്യസുകളിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുമാത്രമെ ലിപിത്യാസത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷെ ആചാര്യർ അനുഷ്ഠാനാതന്നെ വിധി എന്നു അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കാം; ഇരിക്കട്ടെ. ഇനി ഈ മാതിരി ഒരു സങ്കേതം സ്വീകരിച്ചതിനുള്ള കാരണം വ്യാകരണത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കാം. കേരളപാണിനീയം എഴുതുന്ന കാലത്തു സ്വരസ്സർവ്വം ഇല്ലാത്ത വെറും വ്യഞ്ജനങ്ങളെ എഴുതിക്കാണിക്കുന്നതിന് തമിഴിലുള്ള ഉപരി അനുസ്വാരചിഹ്നമിടുന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലായിരുന്നു. ആ രീതി കേരളപാണിനീയ ജനനാനന്തരം മലയാളമനോരമ ആദ്യമായി പുറപ്പെടുവിച്ചതാണ്. അതു മിക്കമലയാളികൾക്കും രസിക്കാത്തതിനാൽ മനോരമയ്ക്കുതന്നെ അചിരേണ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായും വന്നു. മീത്തൽ തൊട്ടുകുറിക്കുക എന്ന ചന്ദ്രക്കലാചിഹ്നം ആദ്യമായി ഗാന്തൂവേറർ സായ്പർകൾ സംവൃതചിഹ്നമായി ഉപയോഗിച്ചതുടങ്ങി എങ്കിലും പ്രായേണ ആ ചിഹ്നാസ്വരവിധേയാഗസ്ഥം ക്രമാവിട്ടാണ് ഗണിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഭാഷയിൽ 'ആയ' 'പോയ' എന്നു സ്വരഹീനമായ യകാരത്തെ കുറിക്കുന്നതിനും; 'സാസ്' കൃതത്തിൽ 'ലേട്', 'നേഞ്' ഇത്യാദികളിൽ താദൃശ നകാര ഞകാരാദികളെ കുറിക്കുന്നതിനും ഈ ചന്ദ്രക്കലയെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രചാരബലത്താൽ ചന്ദ്രക്കലാചിഹ്നത്തിന്റെ മുഖ്യോപയോഗം സ്വരപൂർവ്വകരണമെന്നു എനിക്കു കല്പിക്കാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ മുറുകാരമെഴുതി മീത്തൽ ഇട്ടാൽ ഉകാരചിഹ്നാകാണുന്നതുകൊണ്ടു ഉകാരമുണ്ടെന്നും എന്നാൽ മീത്തൽ കൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്വരാശയത്തെ തൃജിക്കണമെന്നും, രണ്ടുംകൂടി നടക്കാത്തതിനാൽ ചിഹ്നഭയത്തിനും സാഹചര്യവരുന്നവിധം ഉകാരത്തെ സ്വരാശയത്തിൽ കുറവുചെയ്തു (അതായതു

സംവൃതമാക്കി) ഉച്ചരിക്കണമെന്നു അത്ഥവ്യാഖ്യാനംകൊള്ളും എന്നാ
യിരുന്നു എന്റെ യുക്തി. അതുമാത്രമല്ല, മുൻകാണിച്ചപ്രകാരം പൂ
ർവ്വകാലക്രിയകളെ നിർമ്മിക്കുന്നതു, പ്രത്യയാന്തഭൂതങ്ങളിൽ ഉകാര
ത്തെ സംവൃതമാക്കീട്ടാകയാൽ മുറുകാര ലിപിയെത്തന്നെ എഴുതി
ട്ടു അരയുകാരമാക്കാൻ മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നാൽ ശിഷ്യരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കു
ന്നതിൽ അധികം സൗകര്യംകാണാം. ഇതിനാപുറമേ സംവൃത
സ്വര വിസർഗ്ഗാദിയെപ്പോലെ ഒരിക്കലും സ്വതന്ത്രമായ് നിൽക്കു
ത്തതാണെങ്കിലും വൈയാകരണനു അതിന്നുപറ്റി പലസ്ഥലങ്ങ
ളിലും വ്യവഹരിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനാൽ സംവൃതമെന്നതന്നെ അ
വർത്തിക്കാതെ ഉകാരമെന്നും വേണ്ടിവന്നാൽ എഴുതിക്കൊള്ളാൻ മാ
റ്റമുണ്ടാക്കമല്ലോ. ഇപ്പോഴാകട്ടെ മനോരമയേ അനുസരിച്ച് സ്വ
രാസ്സമുച്ചയങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിന് രമിദിലെ തലക്കുത്തിനെ
സപീകരിച്ച് ചന്ദ്രക്കലാചിഹ്നത്തെ സംവൃത ഉകാരത്തെ കുറിക്കുന്ന
തിനാത്രമായി ഉപയോഗിക്ക എന്നൊരുപോട്ടു ചെയ്യുന്നതായാൽ
അതിൽ ഞാനും ചേരുന്നതിനു തയ്യാർതന്നെ. എന്നാൽ രഞ്ജിനി
മുതലായ മേൽത്തര മാസികകൾക്കകൂടി സാവതാകാരഭ്രമം നില
നില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലം കേരളപാണിനീയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള
ലിപിവിന്യാസംതന്നെ അല്പയൊ കൊള്ളാവുന്നതു എന്നും തോന്നി
പ്പോകുന്നു. ചന്ദ്രക്കലയേ കേവലവൃത്തത്തെക്കുറിക്കുന്നതിനും
സംവൃത ഉകാരത്തെക്കുറിക്കുന്നതിനും ഒന്നുപോലെ രഞ്ജിനി ഒരേപു
റത്തുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു എൻ ധനു ലക്കം ൩൦൨-ാം
വശം നോക്കുക. അതിൽ 'ഇത് കേട്ട് ഏഴെട്ടുകടലാസുംകൊണ്ട്
ഞാൻപോന്നു.' എന്നിടത്തു മറ്റൊ ചിഹ്നം സംവൃതത്തെക്കുറിക്കു
ന്നു. 'മോഡാഫ് ഡ്രസ്സിങ്', ഇത്യാദികളിൽ ശുദ്ധവൃത്തത്തെയും
ആചിഹ്നംതന്നെക്കുറിക്കുന്നു. പ്രകൃതവശാൽ ലിപിവിന്യാസത്തിൽ
മറ്റൊരവ്യവസ്ഥയേക്കൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇവിടെഏഴു
ത്ത ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിൽ 'ഇത്' 'കേട്ട്' എന്നു ര
ണ്ടുപദങ്ങളിലും സംവൃതത്തിനു ചന്ദ്രക്കലാചിഹ്നമാണ്. 'ഏഴെട്ടു'
എന്നുള്ളിടത്തു മുറുകാരാതന്നെ ആണു ഉപയോഗിപ്പാൻ വേണ്ട.
ഈ വക അവ്യവസ്ഥകൾ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ലിപിവി
ന്യാസത്തിനു ഐകത്വവും ഏതുകാലത്തു നടക്കുമെന്നു ഈശ്വരനു
തന്നെ അറിയാം.

ഈ ലേഖനത്തിൽനിന്നും എനിക്കു രസികരഞ്ജിനിയുടെ നേരേയുള്ള നിലയെ വായനക്കാർ അന്യഥാ ഗ്രഹിക്കരുതെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന മാസികകൾ എല്ലാത്തിലുംവെച്ചു ഉത്തമസ്ഥാനം രഞ്ജിനിക്കാണെന്നാണ് എന്റെ അന്തഃകരണസാക്ഷികമായ വിശ്വാസം. ഈ മാസികയ്ക്കു ഉപയുക്തം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു. പ്രകൃതലേഖനത്തിൽ ദോഷങ്ങളൊന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടിവന്നതു വിഷയസ്വഭാവഭേദമെന്നുമാത്രമെ ഉള്ളൂ. സുഹൃത്തുക്കളായ രണ്ടു വക്കീലന്മാർ വാദിഭാഗവും പ്രതിഭാഗവും വക്കീലത്തുപിടിച്ചു കോട്ടിൽ ചെന്നു തമ്മിൽ തല്ലിയാലും കോടതി പിരിഞ്ഞാൽ പണ്ടേപ്പോലെ അവർ സുഹൃത്തുക്കൾതന്നെ.

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ., എം. ആർ. എ. എസ്.

ഒരു ദുർമ്മരണം.

പത്രാഭിമാന്യായാ.

ഉപസാഹാരം.

ഇൻസ്പെക്ടർ പിറേറ്റിവസം കാലത്തേഴുന്നേറ്റ് റിക്കേട്ടുകെട്ടിൽനിന്നൊരു കടലാസ്സുചുരുളെടുത്ത് നീന്തിയപ്പോൾ കേന്ദ്രത്തിൽ ചുട്ടെടുത്ത കനകച്ചെങ്ങിലപോലെ വിളങ്ങുന്ന സൂര്യബിംബത്തിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പറപ്പെടുന്ന രശ്മിക്കൂട്ടം ജനാലകളിൽകൂടിക്കെട്ടി സ്നേഹമുറിക്കുകയോ കടികൊണ്ടിരുന്ന അന്ധകാരനികരത്തെ നിർമൂലനം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയത് കണ്ടാൽ പരിമൂന്നാണി യതി പുലർന്ന് കണ്ടുണ്ണിനായർ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പ്രത്യേകാവശ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നയാണോ എന്നുതോന്നാം. ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് ഉപകാരസ്മാരണയുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. ബാലാർക്കിരണങ്ങളെ ആദരം

പൂർണ്ണ സമീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ജനാലയുടെ അടുക്കലേക്കു നീങ്ങി. അവിടെനിന്നുകൊണ്ട് അന്നേദിവസം കോടതിമുമ്പാകെ ചാർജ്ജ് ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന കലപാതകക്കേസുകളുടെ വികടമറുപടികളിൽ അകപ്പെട്ട ചേരയെ മിഴുങ്ങുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു നീക്കേലിയെപ്പോലെ യാതൊരുവസാനവും കണ്ടുകിട്ടാതെകിടന്ന കടങ്ങുമ്പോൾ വഴിയിലൊരു കോലാഹലംകേട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയ നിമിഷത്തിൽ കേസുലോചനമൂലം കണ്ടുണ്ണിനായകുണ്ടായിരുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു കലാശിച്ചു. നെറ്റിത്തടത്തിലെ ചുളിപ്പുകൾക്കു നിവൻ. തല ചൊരിഞ്ഞിരുന്ന കയ്യുടെ ജോലിയും ഒരു ഞി. എതിരായിവരുന്ന സ്വരൂപത്തിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദുഷ്ട കർമ്മമാത്രം എമച്ചുമിഴി കുറഞ്ഞുപോയതിനാൽ വേല കരളു ടിവലിച്ചു. വളഞ്ഞതാമസംകൂടാതെ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു കാണുന്ന സ്വ രൂപത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന സംശയംതീർന്ന് വിശ്വാസം ജനിച്ചു തോടുകൂടി വായിച്ചിരുന്ന കടലാസ്സും വലിച്ചെറിഞ്ഞ് ആനന്ദ പൂരം ഇൻസ്പെക്ടർനിലവിട്ടു പകച്ചുനിന്നുപോയി. ഇൻസ്പെക്ടർ കേട്ട കോലാഹലം പടിക്കൽകൂടിയിരുന്ന ജനസംഘത്തിന്റെയൊ യിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന കടലാസ്സ് സ്റ്റേഷ നാപ്പരുടെ മരണത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. സ്റ്റേഷനിലേക്കു കടന്നുവ ന്ന സ്വരൂപം നമ്മുടെ പണ്ടത്തെ സ്റ്റേഷനാപ്പരുടേതുമായിരുന്നു.

ചത്തുജീവിച്ച ഭാസ്കരമേനവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടായ ഭയത്താലും ആശ്ചര്യത്താലും സൂഷ്മമായ തന്റെ കീഴ്ദ്വാരാസ്ഥമാരെയും മറ്റുപലരെയും തൽക്കാലം ഗണ്യമാക്കാതെ സ്റ്റേഷനാപ്പർ നേരി ട്ട ഇൻസ്പെക്ടറുടെ സന്നിധാനത്തിൽചെന്ന് സലാംവച്ചുനിൽക്കു ക്കയാണുണ്ടായത്. ഇൻസ്പെക്ടർ ഒന്നുകൂടി കണ്ണുമിഴിച്ചതല്ലാതെ ഏതൊരുവിധത്തിലാണ് സ്റ്റേഷനാപ്പർക്ക് സ്വാഗതംപറയേണ്ടതെ ന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ ശക്തനായില്ല. സ്റ്റേഷനാപ്പർ തന്റെ അ ജ്ഞാതവാസകഥപറഞ്ഞ് ഇൻസ്പെക്ടറെ സമാധാനപ്പെടുത്തുക യും ഉണ്ടായില്ല. അതിനുള്ള സമയം വന്നിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടിട്ടെന്ന പോലെ,

കേസുല്ലാ തെളിഞ്ഞു. സ്റ്റേഷനിൽകിടക്കുന്ന പുളികൾ എന്റെകൂടെ ഇപ്പോൾതന്നെ അമ്പലക്കാട്ടു പുറപ്പെട്ടുവാൻ ഉത്തരവുണ്ടാവണം. ഇവിടുന്നു സഹായത്തിന് വരുന്നതായാൽ

ഉപകാരമായിരുന്നു' എന്ന് ഭാസ്കരമേനോൻ ബോധിപ്പിച്ചതിന് അനുസപാരശുന്യമായ പ്രണവംകൊണ്ടൊരു അനുസരണവും അതിനുയോജിച്ച നടവടിയും ആയിരുന്നു ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മറുപടി.

ഇൻസ്പെക്ടറും ആളുകളും അമ്പലക്കാട്ടുചെന്ന കയറിയപ്പോൾ സ്റ്റേഷനപ്പരുടെ ശിഷ്യനും പോലീസ്സുകാരനും നാലുകെട്ടിൽനിന്ന് കോലായിലേക്ക് കടക്കുന്ന വാതലിന്റെ ഇരുഭാഗത്തും കൂടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പാത്തിക്കരി നടുമിറത്തിന്റെ വക്കത്ത് വല്ലഴിയിന്മേൽ കയ്യുകൊടുത്ത് കയ്യിന്മേൽ തലയോലാച്ച് ചിന്താക്രാന്തനായിട്ട കാലുപിണച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭായ്യ അടുത്തുള്ള തുണിന്മേൽ ചാരിയിരുന്ന് കണ്ണീരിൽ കുളിക്കുന്നതു മൂണ്ട്. സ്റ്റേഷനാപ്പർ വാതുക്കൽനിന്നിരുന്നവരോട് സാസാരിച്ചതും ശങ്കരമേനോൻ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന അകം തുറന്നുനോക്കിയതും അപ്പാത്തിക്കരിയാകട്ടെ ഭായ്യയാകട്ടെ അറിയത്തക്കതെന്തെങ്കൊണ്ടാണെന്ന് പുത്രഭുഖമനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ മററാക്കാകുന്നു പൂണ്ണമായി അറിവാൻ കഴിയുന്നത്? നാലുകെട്ടിലേക്ക് കടക്കുന്ന ഇൻസ്പെക്ടരുടെ ബുട്ടീസ്സിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ടാണ് അപ്പാത്തിക്കരി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയത്. ആ മാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്ന് പൊടുന്നനെ പുറപ്പെട്ട അശ്രുധാരയെ ഒരുക്കിനിത്തുവാൻ മനസ്സിൽ കത്തിക്കൊളുന്ന വ്യസനം അദ്ദേഹത്തിനെ സമ്മതിച്ചില്ലെന്നു പറയേണ്ടതുണ്ട്. സ്റ്റേഷനാപ്പറെ കണ്ടുമുതൽ ഇൻസ്പെക്ടരുടെകാഴ്ചയും കേൾവിയും മററാ കേവലം സ്വപ്നപ്രായങ്ങളായിത്തീർന്നു. അമ്പലക്കാട്ടുള്ള വരവുതന്നെ വാസുവത്തിൽ സ്വപ്നാടനമെന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ട, അവിടെവന്നതിന്റെശേഷം നടന്നതുമുഴുവനും നടന്നിരുന്നതും കണ്ടുണ്ണിനായരെ ചൊല്ലിയേടത്തോളം സ്വപ്നത്തിൽ സ്വപ്നമെന്നല്ലാതെ മററാനും പറവാൻകാണുന്നില്ല. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇൻസ്പെക്ടരുണ്ടോ അപ്പാത്തിക്കരിയെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ പ്രാപ്തനായിത്തീരുന്നു. മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിക്കൊണ്ട് മുകന്മാരെപ്പോലെ നിന്നിരുന്ന ഇവരെ ഈ ഭുഖ്വസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ സ്റ്റേഷനാപ്പർതന്നെ സഹായിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം ഇവരുടെ അടുത്തുവന്ന്.

‘ഇനി നിങ്ങൾ ഈ കായ്ക്കത്തുപ്പറ്റി വിചാരിച്ച് വ്യസനി

ച്ചിട്ട് ഫലമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാഗതികളെല്ലാം ഞാൻ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ കുറച്ചധികം വിസ്മയിപ്പാനുള്ളതുകൊണ്ട് സൗകര്യമായിട്ടൊരു ദിക്കിൽ പോയിരുന്നിട്ടാണെങ്കിൽ 'നന്നായിരുന്നു' എന്ന് സാവധാനത്തിൽ പറഞ്ഞതുകേട്ട് അപ്പാത്തിക്കരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആപ്പീസ്സുമുറിയിലേക്കു വഴികാണിച്ചു. ഇൻസ്പെക്ടറാ അപ്പാത്തിക്കരിയും അകത്തുകടന്ന് ഓരോപാഠകസാലയിൽ ഇരുന്നതിന്റെശേഷം ഇൻസ്പെക്ടറുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി സ്റ്റേഷനാപ്പുരാ ഒരു ചുരൽക്കസാലയിൽ ഇരുന്നു. എന്നിട്ട് അടുത്തുകിടക്കുന്ന മേശയുടെ വക്ക് തലോടിക്കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ആരാഭിച്ചു.

'ഈ മരണവും കിട്ടുണ്ണിമേനവന്റെ കേസ്സിനോട് സംബന്ധിച്ചതുതന്നെയാണ്' എന്നുപറഞ്ഞ് കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതിരുന്നു. കേട്ടിരിക്കുന്നവരും മൗനത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.

'ഇക്കഴിഞ്ഞ അഞ്ചാതിയതി രാത്രി എട്ടുമണി പത്തുമിന്നിട്ടിന് ഒരാൾ കമ്പൗണ്ടുരുടെ അറിവുകൂടാതെ ആസ്സത്രിയിൽനിന്ന് 'പ്രീസിക്ക് ആസിഡ്' എന്ന വിഷമരുന്ന കട്ടുകൊണ്ടോടി. ഇയാൾ രോഗികൾ കിടക്കുന്ന മുറിയിൽകൂടിയാണ് അകത്തേക്ക് കടന്നതും തിരിയേ പോന്നതും. പരിഭ്രമത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് മരുന്നുകുപ്പി തുടച്ചുവക്കാനാവട്ടെ രോഗികളെ ഉപദ്രവിക്കാതെ നടക്കാനാവട്ടെ ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. ഇയാൾ ശല്യപ്പെടുത്തിയ രോഗിയുടെ നിലവിളി കമ്പൗണ്ടർ പുറത്തുപോയി വരുമ്പോൾ കേട്ടുവെങ്കിലും സാധാരണയായിട്ട് വിചാരിച്ചതിനാൽ അത്ര ശ്രദ്ധവെച്ചില്ല'.

'കുമാരൻനായരല്ലെ കമ്പൗണ്ടരെ മാറ്റിനിർത്തിയത് എന്നു പോലും മൂലമാണ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ മൗനത്തിന് ഭംഗാവുന്നത്'.

'കുമാരൻ നായരും കമ്പൗണ്ടരുംകൂടി ആസ്സത്രിക്ക് പുറത്തു സാസരിച്ചു നിൽക്കുമ്പോഴാണ് ആൾ കമ്പൗണ്ടരുടെ അകത്തുകടന്നത്. പക്ഷെ കുമാരൻ നായർ ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടേ ഇല്ല. ഉടപ്പിറന്നവളുടെ നിബ്ബന്ധംകൊണ്ടാണ് പണയപ്പെട്ടോ അന്നു രാത്രിതന്നെ കുമാരൻ നായർക്കുടുപ്പിക്കേണ്ടിവന്നത്.'

'ഇതിൽ ശങ്കരനെന്താണ് പിടിച്ചത്?' എന്ന് അപ്പാത്തിക്കരിയും സാവാദത്തിൽ പങ്ക് കൊള്ളാൻ തുടങ്ങി.

ശങ്കരമേനവന്റെ മരണം ഒട്ടക്കത്ത സംഗതിയാണ്. അത്

ത് ഞാൻ അവിടെ വരുമ്പോൾ പറയാം. പണയം വെച്ചാലും അമ്മുവിനെക്കൊണ്ട് കുമാരൻ നായരോട് പറയിപ്പിച്ചാലും വേറെയാണ്. ഈ ആൾതന്നെയാണ് വിഷമരുന്നപഹരിക്കുന്നതിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതും. കുമാരൻ നായരുടെ സഹായമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്ര പരിഭ്രമിച്ച് മരുന്നെടുക്കേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു.

അതാത്, കായ്തൃസ്ഥനൊ കഞ്ഞിരാമൻ നായരോ?

ഈതാ പേരാ ഞാൻ വഴിയെ പറഞ്ഞാലോ. കുമാരൻ നായർ പത്തുമിന്നിട്ടേ കുമ്പളങ്ങരായിട്ട് സംസാരിച്ചു നിന്നിട്ടുള്ളു. കായ്തും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ എട്ടുമണി പത്തുമിന്നിട്ടായി. ഇതിനു സാക്ഷി കുമാരൻ നായരുടെ വാച്ചുതന്നെ. ഒരാൾ മരുന്നുകൊണ്ടുപോയല്ലോ. അയാൾ വീട്ടിൽചെന്ന് ഉണ്ടുവെന്നു വരുത്തി അകത്തുപോയിക്കിടന്നു. മറ്റൊരാൾ ഉറങ്ങേണ്ട സമയമായപ്പോൾ അടുക്കളയിൽ ചെന്ന് കിണറ്റിൻകരെയുള്ള തുടിയിന്മേൽ പിടിച്ചു പുറത്തേക്കു കടന്നു. ഇതിന് വീട്ടിൽ അമസിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യൻതന്നെയാണ് സാക്ഷി.

ശിഷ്യനാണിതെന്നാണ് അതു കണ്ടെത്തിയത്? എന്ന ചോദ്യംകേണ്ട ആവശ്യം അപ്പാത്തിക്കരിയുടേതായിരുന്നു.

ശ്രദ്ധിക്കുക കണ്ടാൽ പുറത്തേക്കു ചാടുന്ന ദിവസമാണെന്ന് കുറെ ദിവസം മുൻപുതന്നെ ശിഷ്യൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടത്രെ. വീട്ടിലെ 'വല്യേജമാനാം' ഇതിനെപ്പറ്റി കുറച്ചുതാണ്ടൊക്കെ രൂപമുണ്ടെന്നു കൂടി കേട്ടു.

ശങ്കരൻ കുറെ സ്രേണനായിരുന്നു. ഒട്ടാ വികൃതിയല്ല. ഈ കേസ്സിൽ അവനെന്താണ് പിഴച്ചത്? എന്നുവീണ്ടും ചോദിക്കുന്നതിനിപ്പാൻ അപ്പാത്തിക്കരിക്കു മനസ്സുവന്നില്ല.

ശങ്കരമേനവന്റെ മരണം ഒടുക്കത്തെ സംഗതിയല്ല. അത് ഞാൻ പിന്നെപ്പറയാം. വിഷമരുന്നെടുത്തില്ലെ അയാളും കൂട്ടുകാരനാകൂടി അദ്ധ്വരത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിക്കല്ലും മുമ്പ് പുളിങ്ങോട്ടുചെന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ ആൾക്ക് എം. കെ. ഗോവിന്ദപണിക്കരെന്നും, രണ്ടാമത് കെ. അയ്യപ്പൻ നായരെന്നും പേരെന്നിരിക്കട്ടെ. അടുക്കളയും മതില്ലെടുത്തു കൂടി ചേരുന്ന മുക്കിൽ കൂടിയാണ് അവർ അകത്തേക്ക് കേറിക്കടന്നത്. അയ്യപ്പൻ നായരുടെ കയ്യിൽ ഒരു പലിയ വടിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ ജനാലയുടെ അഴികളുടെ

ഇടയിൽ കൂടിക്കൂടെത്തി കാവറയിലേക്കു കടക്കുന്ന വാതലിന്റെ സാക്ഷ്യം കൃത്യമുണ്ടെന്നു. പിന്നത്തെ പ്രവൃത്തി നടത്തിയത് ഗോവിന്ദപ്പണിക്കരാണ്. അപ്പോൾ അയ്യപ്പൻ നായർ വടി എറക്കാലിൽ കുത്തിനിൽക്കി കാവറയുടെ പുറത്തുനിന്നോട് ചേർന്നു നിന്നതേയുള്ളൂ. പണിക്കർ കിട്ടുണ്ണി മേനവന്റെ അകത്തു കടന്ന് ചുക്കുവെള്ളക്കിണ്ടിയിൽ വിഷമരുന്ന് ധാരാളം കൊണ്ടിട്ടു. അതിന്റെ ശേഷം മേശപ്പുറത്തിരുന്നിരുന്ന ലക്കോട്ടിൽനിന്നു എഴുത്തെടുത്ത് ലക്കോട്ടവിടെത്തന്നെ വെച്ചു. എന്നിട്ട് പുറത്തേക്കു കടന്ന് ഇറയത്ത് കുത്തുനിന്നു. ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു മണിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിട്ടുണ്ണി മേനവൻ ഉണർന്ന് വെള്ളമെടുത്തു കുറച്ചു കുടിച്ചപ്പോൾ ദുസ്സവാദം തോന്നിപ്പോകുകയും കടഞ്ഞിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. അത്രമാത്രമേ എടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ബേഡിലേക്കു തിരിച്ചുകിട്ടി അദ്ദേഹം കിടക്കയിൽ വീണു. കിണ്ടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് അയ്യപ്പൻ നായർ കാവറയിൽ കടന്ന് ചെരിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ കിട്ടുണ്ണി മേനവന്റെ പ്രാണപരാക്രമമായിരുന്നു. വേഗം അകത്തു കടന്നു വിളക്കുതിരി. ലക്കോട്ട കയ്യിലെടുത്തു. എന്നിട്ട് കിണ്ടിയിലെ വെള്ളവും കളഞ്ഞു വെച്ചിട്ടാണ് കാവറയിലേക്കു കടന്നത്. അപ്പോൾ അവിടെ ഒഴിച്ചിട്ടുള്ള മരുന്നു വെള്ളത്തിൽ കലലിക്കുകയും പതിയുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വൈഷമ്യം ആലോചിച്ചില്ല. ഇരുട്ടുകഴിയിൽ കൂടി ചുമരിനേൽ പിടിച്ചു പുറത്തേക്കു കടക്കുന്ന സമയം തോൽക്കുമ്പോൾ തുക്കുന്ന കോലം തട്ടിക്കളഞ്ഞതും വക വെച്ചില്ല. ഇരുട്ടത്ത് ചുമരതടയുമ്പോൾ കൈകൾ സാധാരണ തോളിനുമീതെ പൊങ്ങാറില്ലെന്ന് ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അയ്യപ്പൻ നായരുടെ പൊക്കം ഞാൻ കണക്കാക്കി. ഏകദേശം അഞ്ചടി മൂന്നഞ്ചുലം ആയിരിക്കണമെന്ന ഇൻസ്പെക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ ഏകനാരി കാൽസ്ഥന്റെ ശിഷ്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നു. ഇതിന്നുത്തരമായി.

അല്ല, ശരിയായിട്ട് ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ ഉയരമുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. സ്റ്റേഷനാപ്പർ പിന്നെയും ആരാഭിച്ചു.

അയ്യപ്പൻ നായർ പുറത്തുവന്നപ്പോൾ പണിക്കരെ കണ്ടില്ല. അകത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ എന്തോ അയാൾ പോയിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടുതന്നെയാണ്

കുഞ്ഞിരമൻനായരും ഉണർന്നത്. അയ്യപ്പൻനായരതന്നെയാണ് പുളിങ്ങോട്ട് സ്വന്തം കൂനൻറവീട്ടിൽ എന്നു പറഞ്ഞ് ബീററകാൺസ്സു ബളെ ചതിച്ചതും അപലക്കൊടുവച്ച ഗോവിന്ദനെപൊളിപ്പറഞ്ഞു പറിപ്പുതു.

കോട്ടുമ്മൻറ ശിഷ്യന് അയ്യപ്പൻ എന്നല്ലേ പേര്? എന്നായിരുന്നു ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ക്ഷമ വിട്ടുള്ള പിന്നത്തെ ചോദ്യം.

അതെ, പക്ഷെ ആ അയ്യപ്പനല്ല ഇത്. കോട്ടുമ്മൻറ ശിഷ്യന് വാതൽ തുറന്നുകൊടുത്തത് കിട്ടുണ്ണിമേനവൻറ ശിഷ്യനാണ്. അയാൾ വെളുപ്പിനു വന്നുകൊള്ളമെന്നു ഗോവിന്ദനായിട്ടു പറയാൻ കീട്ടു രാത്രി തെണ്ടാൻ പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഗോവിന്ദൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് അത് പറയാതിരുന്നത്? എന്നു കണ്ടുണ്ണിനായർ എത്രചോദ്യം തുടങ്ങി.

അപകടം വല്ലതും വന്നെങ്കിലോ എന്ന ഭയംകൊണ്ടോ പണമിടപെട്ട ഒരു സ്വപ്നസാഗതിയിൽ കോട്ടുമ്മൻറ നേരെയുണ്ടായിരുന്ന ദേഷ്ടാകൊണ്ടോ കോട്ടുമ്മൻറ ശിഷ്യനെ ഞാൻ തേടിക്കണ്ടു പിടിച്ച് കൂട്ടിവെച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ കോട്ടുമ്മനെക്കുറിച്ചുള്ളിങ്ങും.

പുളിങ്ങോട്ടു ബങ്കളാവിൽ ഗ്രന്ഥമായിട്ട് നടന്നതൊക്കെ ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായിട്ടെങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായത്? നിങ്ങൾ പറയുന്ന ആളുകളെ ഈ കേസിൽ പെടുത്തിട്ടുള്ളതായി അറിയില്ലല്ലോ. എന്നത് അപ്പാത്തിക്കുറിയുടേയാണ്.

സൂക്ഷ്മം അറിഞ്ഞിട്ടു വേണം പെടുത്തുവാൻ എന്നുവെച്ച് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. പുളിങ്ങോട്ട് കണ്ട കാലടികളുടെ ആകൃതിയും പോക്കും ആദ്യം മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ അവിടെക്കുണ്ടു പല അടയാളങ്ങളും പരിശോധിച്ചു. ഇനിക്ക് സാശയം തോന്നിയ ആളുകളുടെ നടവടികളൊക്കെ ഞാൻതന്നെ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പലരേയും വിസ്തരിച്ചു. യുക്തിക്കൊത്തവണ്ണം ചിലരെക്കൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ചു. ഊഹത്തിനെ പിന്താങ്ങുന്നവരായ ലക്ഷങ്ങൾ കാണുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചു. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് ഞാൻ സൂക്ഷ്മം മനസ്സിലാക്കിയത്. ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും അതിനൊക്കെ ചെവികൊടുക്കാം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു അനുഭവം വരുന്നതുവരെ ഒന്നും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് എന്റെ നിയമം.

‘ഇവരേന്തിനായിട്ടാണ് ഈ ദുഷ്ടവൃത്തി ചെയ്യത്?’ എന്നു യിരുന്ന ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ചോദ്യം.

അതാണിനിപ്പറവാൻ പോകുന്നത്. ഗോവിന്ദപ്പണിക്കർ ഒരു സ്ത്രീയിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത അനുരാഗം ജനിച്ചു. അവൾക്കു ണെകിൽ അയാളെ കണ്ടു. അവളുടെ സ്നേഹം അന്യനിലാണ് വേരുറച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ സ്ത്രീ സ്വാധീനയാവുമെങ്കിൽ പണിക്കർ എന്തുതന്നെ ചെയ്യാനും സന്നദ്ധനാണെന്നു കണ്ട് അയ്യപ്പൻനായർ ഒരു പോലാലോചിച്ചു. കിട്ടുണ്ണിമേനവൻ മരിച്ചാൽ തനിക്ക് കുറെ ലഭ്യത്തിന് വകയുണ്ട്. പണിക്കർക്ക് അനുരാഗമുള്ള സ്ത്രീ നായരുടെ ഉടപ്പിറന്നവളാണ്. തന്റെ അഭിഷ്ട നടത്തിത്തന്നാൽ പണിക്കരെക്കൊണ്ടു ഉടപ്പിറന്നവൾക്കു സാമ്പാധ്യം തുടങ്ങിക്കാമെന്നു അയ്യപ്പൻനായർ ഖറാറു ചെയ്തു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് തനിക്കു കിട്ടുവാൻ വരിയുള്ള സ്വത്ത് അന്യനു എഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മ മനോനാ കേട്ടത്. പുളിങ്ങോട്ടു നടക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം സന്നദ്ധിച്ചിരുന്നത് അവിടെത്താമസിച്ചിരുന്ന ഒരാളുടെ വീട്ടിലെ ചെറുപ്പക്കുറിയായ ഒരു സ്ത്രീ മുഖേനയാണ്. ആ സ്ത്രീക്കു ഒരു ജ്യേഷ്ഠൻനായർ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പ്രാണനാണ്. നായർക്കു തന്നിൽ വിജ്ഞാപകമായ സ്നേഹമുണ്ടെന്നാണ് അവൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ സ്ത്രീയെ അയാൾ പാട്ടിൽ പിടിച്ചിരുന്നത് പുളിങ്ങോട്ടു വർത്തമാനം അറിവാൻ വേണ്ടിയും തന്റെ ഉടപ്പിറന്നവളെ ഗോവിന്ദപ്പണിക്കർക്ക് സ്വാധീനപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നതിൽ സഹായത്തിനു വേണ്ടിയും മാത്രമാണ്. മരണപത്രത്തിന്റെ സാഗതി ഈ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു കേട്ട നിമിഷത്തിൽ കാഴ്ച വേഗം തീർക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു തുടങ്ങിയെങ്കിലും കന്യത്ത് കിട്ടുണ്ണിമേനോൻ ഒഴിട്ട ദിവസം രാത്രിയിലെ എല്ലാം ഒരു കൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു. പിന്നത്തെക്കൂടി ഞാൻ മുമ്പ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇത്രത്തോളമായപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടർ,

‘അങ്ങനെയേ നിങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പറയുന്നില്ലേയോ?’ എന്ന ശങ്കിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സ്നേഹനാശം ഇതിനരത്നമാണെന്നു പറഞ്ഞില്ല. മുൻവിവരിച്ചിരുന്ന പ്രസംഗത്തിലേക്കുതന്നെ വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചു.

‘അയ്യപ്പൻനായർ പുളിങ്ങോട്ടുനിന്നുപോകുവഴി ലക്കോട്ടിന്റെ

ഉള്ളിൽ തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ ഒരു സ്പ്യൂത്ത് കണ്ടില്ല. പണിക്കരുടെ കയ്യിലാണെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ പിന്നെയും അയാളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. കിണ്ടിയിൽ മരുന്നിട്ടവൻ പോകുന്ന സമയം കിട്ടുണ്ണിമേനവൻ ഉണർന്നാൽ ഭ്രമം മറയുമല്ലോ എന്ന മുൻകരുതലാടുകയായിരുന്നു. ആ പണി പണിക്കരെക്കൊണ്ടു കഴിപ്പിച്ചത്. പക്ഷെ മരുന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ സ്പ്യൂത്തു കൈക്കലാക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചില്ല. എന്തിനെയുതി ഇവർ തമ്മിൽ ശിവൻകാട്ടിൽ വെച്ചു നടത്തിയ സാവാദം അയ്യപ്പൻ നായരുടെ ഇഷ്ടപോലെ കലാശിച്ചു. പണിക്കർ സ്പ്യൂത്തുകൊടുത്തില്ല. അയാളുടെ കാൽ സാധിച്ചാലെ കൊടുക്കളു എന്ന് ശാഘ്യാ പിടിച്ചു. സാവാദത്തിന്റെ ഇടക്ക് സ്പ്യൂത്ത് തട്ടിപ്പറിക്കുവാൻ അയ്യപ്പൻനായർ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുകൂടി ഞാൻ സാശയിക്കുന്നു. സങ്കേതസ്ഥലത്തുള്ള കൈതോലയിന്മേൽകണ്ട ചോരയും മറുമാണ് ഈ ഊഹത്തിന്നടിസ്ഥാനം; എങ്ങിനെയെങ്കിലും എഴുദിവസത്തിനകം പണിക്കരുടെ അഭിഷ്ടം സാധിപ്പിച്ചുക്കൊടുക്കുന്ന പരഞ്ഞ സമാധാനപ്പെടുത്തിട്ടാണ് പണിക്കരെ അയച്ചത് അത്. റിക്കോട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അറിയാറാവാം.

“ഒസ്പ്യത്തിനെപ്പറ്റി കാൽസ്ഥൻ പറഞ്ഞതും വേരാണ്?” എന്ന് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ നിരോധ പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങി.

“അതെ, എന്തിനെയുതി കോടതിപിരിഞ്ഞ് വരുവഴിയാണ് കഞ്ഞിരാമൻനായർ ഈ കഥ എഴുതാൻ പാഞ്ഞത്. അതുകേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ പോയവഴി തെറ്റല്ലെന്നു വന്നതുകൊണ്ടു സമാധാനമായി. മേലേവീട്ടിൽ കയ്യുടെ ശീട്ടാ കഞ്ഞിരാമൻനായർ പറഞ്ഞ പോലെയാണെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ സ്പ്യൂത്തിന്റെ കാൽത്തിൽ ഒട്ടുകൊല്ലം വിശ്വാസവുമായി. ഈ ദിവസംതന്നെയാണ് എന്നെക്കൊല്ലുവാൻ മൊയ്തൂവിനെ ശട്ടാകെട്ടിയിരുന്നത്. ശുഭവേഷം ധരിച്ചുനടക്കുന്ന ഈ മൊയ്തൂതന്നെയാണ് എന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് പെരണ്ടുവീണതും ആസ്ത്രീയിലെക്കു പോകുവഴി എന്നെപിറുത്തതും. പിടുകൊണ്ട് താൻ പാട്ടിൽ പിടിച്ചിട്ടുള്ള സാധുസ്രീയോടുകൂടി പരിവട്ടത്തുകടവിൽ സാസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന അയ്യപ്പൻ നായർ പെട്ടെന്നു പിരിഞ്ഞൊടിപ്പോയതിന്നു പലകാരണങ്ങളും തോന്നുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതൊന്നും ഇവിടെ വിസ്മരിച്ചിട്ടു പ്രയോജനം

നമില്ല. മൊയ്തൂവിനെ പാലത്തിനേൽ കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം പരിഭ്രമിച്ചോടിപ്പോയത്. മൊയ്തൂ പാലത്തിന്റെ കിഴക്കെ കരക്കൽ വന്നിട്ടു ഫലമില്ലെന്നു അയ്യപ്പൻനായർ കാത്തിരിക്കാം. എങ്ങിനെ യെങ്കിലും മൊയ്തൂവായിട്ടുണ്ടായ മല്ലയുദ്ധത്തിൽ ഇനിക്കൊരു ലക്ഷോട്ട് ലാഭംകിട്ടി. ഈ ലക്ഷോട്ടാണ് മേല്പോട്ടുള്ള തൊളിവമുഴുവനും എടുക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിച്ചത്.

നീങ്ങുവോ എങ്ങിനെയാണു രക്ഷപ്പെട്ടത. അവനെവിടെപ്പോയി?' എന്നു അപ്പാത്തിക്കരി ചോദിച്ചു.

ചെറുപ്പകാലത്ത് ഞങ്ങൾണ്ടുപോയ ഒരുദിക്കിൽ അദ്വാനും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരാണ് എങ്കിലും ആദ്യംഞങ്ങൾക്കു അന്യോന്യം മനസ്സിലായില്ല. അഭാസരീതി അനുഭവിച്ചറിവാൻ ഇടവന്നപ്പോഴേ മനസ്സിലായുള്ളൂ. മൊയ്തൂവിനു വാസുവാ മനസ്സിലായതിന്റെശേഷം പൊരുതുവാൻ നിന്നതുമില്ല. വെള്ളത്തിൽചാടി മുങ്ങുന്നതുവരെ ഞാനാകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നത്തെകഥ എന്തോ!

കുമാരൻനായർ ഈ സമയത്തെവിടെയായിരുന്നു' എന്നു ഇൻസ്പെക്ടറും നീങ്ങുവോപിനെ എന്തുചെയ്തു' വെന്ന അപ്പാത്തിക്കരിയും ഒപ്പംചോദ്യം ചെയ്തു.

കുമാരൻനായർ അയ്യപ്പൻനായരുടെ ഉടപ്പിറന്നവളുമായി ശിവൻകാട്ടിൽ സാസാദിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ ഉപായത്തിൽ ചില അനേചക്ഷണം നടത്തുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിന്നും അയ്യപ്പൻനായരെ കബളിക്കുവാനുംചേണ്ടി ഗ്രന്ഥമായിട്ടു സഞ്ചരിക്കുവാനും രീച്ചയാക്കി. മൊയ്തൂവിന്റെകയ്യിൽനിന്നു കിട്ടിയ ലക്ഷോട്ട് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ആനന്ദപുരം അതൃത്തിയിലുള്ള വരിയൂർ എന്ന തപാലപ്പിസ്റ്റിലെ കൂടുതൽമുദ്രയാണ് കണ്ടത്. അവിടുത്തെ തപാൽമന്ത്രി ഇനിക്ക് വേണ്ടിട്ടുള്ള ഒരാളാണ്. അയ്യപ്പൻനായരുടെ ആകൃതി ഞാൻ തപാൽമാസ്റ്ററെ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ ആശയമായി ഒരോ അവിടെ ചിലപ്പോൾ വരാറുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും എന്റെ ശിഷ്യന്റെയും സഹായത്തോടുകൂടി ആ ആപ്പിസ്റ്റിൽ വരവുചിലവുള്ള ലക്ഷോട്ടുകൾക്കു പതിവായിട്ടു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ എന്റെ ശിഷ്യൻ തപാൽമാസ്റ്റരുടെ ശിഷ്യനായിട്ടാണ് നട്ടി

ചുവന്നിരുന്നത്. പന്ത്രണ്ടാതിയതി എളവല്ലാത്തതാൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഒരുത്തക്കണ്ടത്തി. ലക്കോട്ടിന്റെ സമ്പ്രദായവും കയ്യക്ഷരവും എന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നതിനോടു കത്തിരുന്നു. പക്ഷെ, മേൽവിലാസത്തിൽ ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്ന പേരല്ല കണ്ടത്. എ. കെ. ഗോവിന്ദപ്പണിക്കരെന്നായിരുന്നു വെള്ളാതെടുത്തതല്ല ലക്കോട്ടു കേടുവരാതെ വീണ്ടിയപ്പോൾ.

എല്ലാതെയുറായി, ഇന്നതന്നെ ഒന്നുതുകെണ്ട പതിവുള്ള സ്ഥലത്തെത്തുമല്ലോ എന്നുവചകമായിരുന്നു ഉള്ളിൽകണ്ടത്. ഇതിന്റെ പകപ്പെടുത്തിട്ട് എഴുത്ത് പണ്ടത്തെപ്പോലെ പശവെച്ചു തപാലിലേക്കയച്ചു. അന്നു വൈകുന്നേരംതന്നെ വേഷമുന്നനായിട്ട് എളവല്ലൂർ സ്റ്റേഷനിൽ ഹാജർകൊടുത്തു. ഗോവിന്ദപ്പണിക്കർക്കുള്ള എഴുത്തുവാങ്ങുവാൻ ആൾ വന്നപ്പോൾ എന്റെ കറകാരനായ തപാൽശിവാധി ഇനിക്കുറിവുതന്നു. പണിക്കർ അറിയാതെ ഞാൻ അയാളെ പിന്തുടന്നു. ഒടുവിൽ അയാൾ ശിവൻകാട്ടിലുള്ള ഒരു അടവിയിലാണ് ചെന്നുനിന്നത്. ഞാനും ഒരുദിക്കിൽ ഒളിച്ചുനിന്നു കറെക്കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയ്യപ്പൻനായരും അവിടെവന്നു. ഉടപ്പിറന്നവളെ വഴിപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരുകാലത്തും സാധിക്കയില്ലെന്ന് അയ്യപ്പൻനായർ തീച്ചവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കാട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടാ മുഖ് ഉടപ്പിറന്നവളെ ഭണ്ഡിപ്പിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടും ഫലിച്ചില്ല. ഇതെന്നോട് ആശ്ചര്യമെന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. അയ്യപ്പൻനായർ കാട്ടിൽവന്ന് പിട്ടുകൊണ്ട് പണിക്കരുടെ പക്കൽനിന്ന് മരണപത്രം കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കി. പററിയില്ല. ബലാൽക്കാരേണ തട്ടിപ്പറിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ച് വടിയോങ്ങിയപ്പോൾ തിരിഞ്ഞൊടുവാൻ ഭാവിച്ച പണിക്കർവേരുതട്ടി മാറിച്ചുവീണു. അപ്പോഴേക്കും നായരുടെവടി വിറകുകൊള്ളികൊണ്ടെറിഞ്ഞ് കയ്യിൽനിന്ന് ഞാൻതെറിച്ചു. ഒളിച്ചുനിന്നിരുന്നസ്ഥലത്തുനിന്ന ഞാൻ അവർനിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നപ്പോഴേക്കും അവർ രണ്ടുപേരും ഓടിക്കുഴിഞ്ഞു. അയ്യപ്പൻ നായരുടെ വടി പണിക്കരുടെ കഴുത്തിൽ കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുവെന്ന് തോന്നുന്നത്. അയ്യപ്പൻനായരെന്നും ഗോവിന്ദപ്പണിക്കരെന്നും ഉള്ള പേരുകൾ വ്യാജനാമങ്ങളാണ്. ഈ പേരുവെച്ചാണ് ഇവർ തമ്മിൽ എഴുത്തുകത്തുനടത്താറ്. ശേഷം എന്റെ സഹായത്തിന് വന്നിരുന്ന ശിഷ്യനും കോൺസ്റ്റബിളും പറ

യ്യാ എന്നു പറഞ്ഞ് സ്റ്റേഷനാപ്പർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അപ്പാത്തിക്കരിയ്ക്കു എഴുന്നേറ്റ് കയ്യുകടന്നുപിടിച്ചു,

അവരാനല്ലൊ ശങ്കരനെ ഇവിടെ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നത്. ദേഹോപദ്രവംകൊണ്ടാണ് ശങ്കരൻ മരിച്ചതെന്നും തോന്നുന്നുണ്ടല്ലോ. ഭാസ്കരമേനോൻ, എന്നെ സ്റ്റേഷനുമുണ്ടെങ്കിൽ സത്യാപര്യണം, ഗോവിന്ദപ്പണിക്കരെന്നു പറഞ്ഞത് ശങ്കരൻതന്നെയാണോ? എന്ന് മുഖത്തുനോക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചപ്പോൾ സ്റ്റേഷനാപ്പർ തല താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട്, അതെ' എന്നുമാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇത് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ചെവികളിൽ കൂറനാരാചാപോലെ ചെന്നുതറച്ചു തോടു കൂടി അഞ്ചു ചരിച്ചുവല്ലൊ ബാലകൃഷ്ണ' എന്ന് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് തന്റേറടമില്ലാതെ വീണു. ദേവകിക്കുട്ടിക്ക് അനുരാഗം കുമാരൻനായരിലാണെന്നും ശങ്കരമേനവന് ദേവകിക്കുട്ടിയിൽ അനുരാഗമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ബാലകൃഷ്ണമനോൻ ശങ്കരമേനവന്റേക്കൊണ്ട് സാമ്പന്ധ്യം തുടങ്ങിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഇൻസ്പെക്ടർ ആലോചിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു കുറേനേരമായതുകൊണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ആശാബന്ധാമുഴുവനും അഴിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ദയനീയസ്ഥിതിയിൽ അകപ്പെടുത്തുവാൻ ശങ്കരമേനവന്റെ പേരുവിളിച്ചു പറയേണ്ടതാമസമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പാത്തിക്കരി കുറച്ചുനേരം അന്ധനായിട്ട് നിന്നുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ 'അവനിതു പററണം' എന്ന് പറഞ്ഞ് കസാലയിൽതന്നെ വീണു.

ഇനി ഈ കഥ ഉപസാഹരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് വളരെയൊന്നും വിസ്മരിപ്പാനില്ല. ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് തന്റേറടമുണ്ടായതിന്റെ ശേഷം ബാലകൃഷ്ണമനവന്റെ ബകളാവില്ലാ ശങ്കരമേനവന്റെ അകത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന എഴുത്തുകുളം കിട്ടുണ്ണി മേനവന്റെ കസ്യത്തും പരിശോധിച്ചതിൽ സ്റ്റേഷനാപ്പർ എടുത്ത തെളിവിൽ കുടമാകാണിക്ക് നീക്കത്തുക്കുമില്ലെന്ന എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യം വന്നു. കാച്ചുസ്ഥന്റെ ശിഷ്യനെയും ഗോവിന്ദനെയും വരുത്തിച്ചോദിച്ചതിൽ അവർ സത്യമൊക്കെ സമ്മതിച്ചു. സ്പെന്തിരുന്നിരുന്ന ലക്കോട്ടിൽ വിഷമരുന്നാക്ക) ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പക്കൽ കൊടുപ്പിച്ചത് ബാലകൃഷ്ണ മേനവനാണ്. വഴിയിൽ കിടന്നു കിട്ടിയതാണെന്ന് വ്യാജം പറഞ്ഞു ലക്കോട്ട് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തത് അദ്ദേഹത്തിനോടു ആദ്യം പൊളി പറഞ്ഞ കോൺസ്റ്റബിൾ തന്നെ

യാണ്. അയാളും അവസാനം വാസുവമെല്ലാം തുറന്നു സമ്മതിച്ചു. കായ്തുമ്പനും കുഞ്ഞിരമൻ നായരും കുമാരൻ നായരും നിരപരാധി കളായിട്ടു കേസ്സിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു. ബാലകൃഷ്ണമനോൻ ചാടിപ്പോയതുകൊണ്ട് കേസ്സ് നശിക്കുവാനും സാഗതിയായി.

ഇൻസ്പെക്ടർ പണി രാജിവെച്ചു. ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഭാസ്കരമേനവനാണ് കയറാം കീട്ടിയത്. ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടു പഠിപ്പുകൊണ്ടു ഐശ്വര്യംകൊണ്ടു ഇത്ര യോഗ്യനായ ഒരു സ്പെറേഷനാ പ്ലർ ഉണ്ടാകുന്നത് അസാധാരണയല്ലെ എന്നു വായനക്കർ ശരിക്കുവെങ്കിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു നാടുവാഴി പ്രഭുവെന്നെന്നും പോലീസ് വേലയിലുള്ള ആസക്തികൊണ്ടുമാത്രം ഈ പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്നെന്നും വെളിവാക്കി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കിട്ടുണ്ണിമനവന്റെ സ്വപത്തിൽ കായ്തുമ്പനും മറുഭാവവും കൊടുത്തതു കഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളത് പരിവട്ടത്തുകാരും ചേരിപ്പറമ്പുകാരും നേർ പകുതി വിഭജിച്ചു. വളരെ കാലതാമസംകൂടാതെ അമ്മുവിന് കൃഷ്ണൻകുട്ടിമേനവനും, ദേവകികുട്ടിക്ക് കുമാരൻ നായരും, വീട്ടുകാരെ അന്വേഷിച്ചു പുണ്യസ്ഥലത്തോടുകൂടി സാബസവും തുടങ്ങി.

പലവക

മകരത്തിലെ രണ്ടിനിയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ പരസ്പരം ചെയ്യതിനെ അനുസരിച്ച് ഏതാനും ചിലർ അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ഭുവരസംസ്കൃതം നവ്വം സ്വയംകൃതവുമായ കെട്ടുകഥകൾ ഞങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ച പോലെ ലേഖനങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലും വേറെചിലർ ഒരു മാസത്തെ അവധികൂടി അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലും അവയ്ക്കു വന്നുചേർന്നതിന്റെശേഷം എല്ലാവരിനേയും പരിശോധിച്ച് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതിനെ എടവത്തിലെ രണ്ടിനിയ്ക്ക് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

ര. ര. പ.

തിരുവനന്തപുരത്തനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 'കാവ്യമഞ്ജരി' എന്ന മാസികയുടെ ൧-ാം ഖുക്ക് കയ്യററിയിരിക്കുന്നു.

കുടിലിൽനിന്ന് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക്.

ഗാർമിൻഡ് ചരിത്രം.

കണ്ണമ്പ്ര രാമനാണി വലിയ നായർ അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയതും 'വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ്' അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതുമായ മേല്പറഞ്ഞ പുസ്തകം ഇവിടെ അഭിപ്രായത്തിനയച്ചതന്ന വിവരം ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചിട്ടുവേണം ഈ വക പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പറയാൻ എന്നുവെച്ചിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ അത് ഈ ലക്കത്തിലേക്ക് നീട്ടിവെച്ചത്. ഇപ്പോൾ ഈ തൃപ്തിയാർന്നവിധം പരിശോധിച്ച് ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ അഭിപ്രായം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിലെ കഥാനായകനായ ജെയിംസ്. എ. ഗാർമിൻഡ് എന്ന മഹാൻ അമേരിക്കയിലെ ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ

ചേർന്നും, കുറച്ചു മുമ്പ് ഒരു നിർജ്ജന വനപ്രദേശമായിരുന്നതുമായ 'കോയിയോ' എന്ന ദിക്കിലാണ് ജനിച്ചു വളർന്നത്. അവിടെ ഇദ്ദേഹം കേവലം മലയന്മാരേപ്പോലെ ഒരു മരക്കുടിലിൽ പാർക്കുകയും, അത്യുദ്ധാനം ചെയ്തിട്ടുമാത്രം നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുകയും ചെയ്തുണ്ടിവന്നു. ഇങ്ങിനെ ആദ്യത്തിൽ ഇയാൾക്കു ക്രമമായ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും തരം വന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ അസാമാന്യമായ ബുദ്ധി ശക്തികൊണ്ടും, വ്യവസായ ശീലംകൊണ്ടും അതിപ്രയത്നംചെയ്തും വിദ്യ സമ്പാദിച്ചും ക്രമേണ കാരോ പതനം കയറി കൂട്ടവിൽ, ഇക്കാലത്ത് ഒരുവന്ന് എത്രത്തോളം വലിയ നിലയിലെത്താമോ അത്രയും ഉയർന്ന സ്ഥാനമായ ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പ്രസിഡണ്ട് എന്ന പദവിയിൽ എത്തുകയും, അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദുഷ്ടന്റെ കൈകൊണ്ട് മരിക്കുവാനിട വരികയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ കഥാ സാക്ഷേപം.

ഈ കഥ ഒരു പ്രസിദ്ധമായ ഇംഗ്ലീഷ് ബുക്കിൽനിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യുതാണ്. എന്നാൽ ഇത് ഒരു അനുപദ തർജ്ജമയല്ലതാനും. അതുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകത്തിൽ മലയാള വായനക്കാരുടെ രുചിക്കനുസരിച്ചതായ പലസാരങ്ങളും ചേർക്കാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്നു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കാരോ ഭാഗത്തെന്നു വേണ്ട കാരോ പത്തി കഴിയുമ്പോൾകൂടി അതതു സന്ദർഭത്തിന്നു യോജിച്ചതായ കാരോ ഉപദേശമോ സദാചാര വാക്യങ്ങളോ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഭംഗിയായി സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള അസംഖ്യം സാരോപദേശങ്ങളടങ്ങിയ ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ ഭാഗംമാത്രം ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കാം.

ജിമ്മി തന്നെ നഗരം കാണാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടതിന്നു വന്ന ഒരു സ്നേഹിതനോടു തന്റെ അമ്മയ്ക്കു സുഖവിരോധം വരുത്തുന്നതാണെന്നുള്ള ഏകസംഗതികൊണ്ടുമാത്രം ഞായറാഴ്ച ദിവസം ദൈവ വന്ദനം മാത്രമല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും താൻ ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു —

അമ്മയ്ക്കു സുഖവിരോധം വന്നാലോ എന്ന ഏക സംഗതികൊണ്ടുമാത്രം തന്റെ സുഖങ്ങൾക്ക് വിപ്ലവം വരുത്തുന്ന കട്ടികൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയുണ്ട്? എന്തെല്ലാം അനാവശ്യമായ ആചാര

ഭേദങ്ങളുമാണ് ഇപ്പോഴുള്ള യുവാക്കൾ ചെയ്യുന്നത്? ആ വക നടപ്പുകളെക്കൊണ്ടു വേറെ യാതൊരു ഭോഷവുമില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ മതാപിതാക്കന്മാർക്കും പ്രിയബന്ധുക്കൾക്കും മനോഭാഗം വരുത്തുന്ന എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടെങ്കിലും ഭോഷമില്ലാത്ത പൂർവ്വാചാരങ്ങളെ കുട്ടികൾ ആചരിച്ചാൽ നന്ന്'

പിന്നെ മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, 'തേവാദുകാർ വീടുകൂടി പണയമെഴുതി കടം വാങ്ങി അയക്കുന്ന പണം ഭൂതടിച്ച് പഠിപ്പിന്നു ശ്രദ്ധവെക്കാത്തവർ ഈ മഹാനായ കുട്ടിയെയാണ് അനുകരിക്കേണ്ടത്'.

ഈ വക ഉപദേശങ്ങളല്ലെ ബാലന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടത? എന്തിനധികം പറയുന്നു! ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്വാന്മാരും, സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും എന്നു വേണ്ട, സകല മനുഷ്യരും ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതായ പല സാരങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളായവിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവം നന്നായിതീരേണ്ടതിന്ന് അവരിൽ ചെറുപ്പാമുതൽക്കു ഉണ്ടാകേണ്ടതായ വ്യവസായശീലം, വിനയം, കൃത്യനിഷ്ഠ, അനുസരണം എന്നീ വക ഗുണങ്ങൾ ഈ ജെയിംസിനെ പോലെയുള്ള മഹാന്മാരുടെ ചരിത്രപാരായണം കൊണ്ടുതന്നെ സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ.

മട്രിക്കുലേഷൻ മുതലായ പരീക്ഷകൾക്ക് കണ്ട സിന്ധാദിന്റെ കപ്പലോട്ടമോ, 'ഭൂർഗനായമുരഗന്റെ കഥയോ' മറ്റൊരാ പാഠപുസ്തകങ്ങളാകുന്നതിന്നു പകരം ഈ തരം പുസ്തകങ്ങളെയാണ് നിയമിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ ബലമായി സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ഇതിന്നു മട്രിക്കുലേഷനൊ ലൊവർസെക്കൻറി പരീക്ഷയ്ക്കു് ക്കുറേ ബുക്കുക്കൾ തക്ക ഗൗരവാപോരെന്നും മറ്റൊ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി ഞങ്ങൾ കാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തോടു ഞങ്ങൾ അശേഷം യോജിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതിലെ വാചക രീതി കഠിന ലളിതമായതാണ് അവർപറയുന്ന ഗൗരവക്കുറവെങ്കിൽ അത് പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിന്ന് ഒരു ഗുണമാണെന്നും പദാർത്ഥജ്ഞാനത്തിന്നോ പാഠപുസ്തകമാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന മറ്റുസാഗതികൾക്കോ ഇതിലുള്ള ലളിതങ്ങളായ സാസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങളും മറ്റുപ്രയോഗങ്ങളും ധാരാളം മതിയാകുമെന്നും ഞങ്ങൾക്കുതോന്നുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ ഉപ്പാർ സകലഗുണസമ്പന്നമാണെന്ന് ഞങ്ങളും പറയുന്നില്ല. റാടന്നാൽ എറുന്നത സാധാരണയല്ല. ഞങ്ങളും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഭുജിച്ച ചിലദിക്കിൽ വാചകത്തിന്നു ഭാഗിപ്പാറായ്ക്കൊണ്ടു അനവധത്തിലുള്ള തകരണം അച്ചടിതെറ്റുകളും ഇല്ലെന്നില്ല, പക്ഷെ അതൊന്നും ഗുണഭൂയിഷ്ടമായ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഗണിക്കത്തക്കതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എത്രയും മറ്റും ഇങ്ങിനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ് മലയാളഭാഷയുടെ പുഷ്പിക്കു താവഴി. ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതൊന്നും സ്വഭാവഭേദസ്സാധികളെല്ലാം ഈ മരങ്ങൾവെയിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾ ബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടിനായും അവർകൾ ആരാട്ടുപുസ്തകനിർമ്മാണം ചെയ്തത് ഇനിയും സ്വഭാവയെ പുഷ്പിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നും മറ്റു ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും ഇദ്ദേഹത്തെയാണ് അനുകരിച്ചു നടക്കേണ്ടതെന്നും പറഞ്ഞാൽ തൽക്കാലം ഞങ്ങൾക്കു പറയാവുന്നതുതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു.

~~എന്നാൽ~~ പ്രിയ വിലാപവും ചില ഖണ്ഡകൃതികളും ശുചീകൃതമായ സ്ഥലപുരണം കയ്യേറ്റിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായം സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ നീട്ടി വെക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic Medicines.

മരുന്നേ സവിമുക്തിനു മുൻപ്

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധ
 ങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും
 ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധം
 ൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായ യാതുവ്യഷ്ടികാരി
 യായ നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമി
 ലായ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാ
 ണ് മുതലായവയുടെ നിറുത്തൽ, നീരൊഴി
 വ, മധുമേഹം, ക്ഷുഭ്ദ (മൂത്രാലാതം)
 മുതലായ പലവിധ വന്ധിരോഗങ്ങളെ
 ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നേ സവിമുക്തിൽ പിന്നീട്

ഡപ്പി ഒന്നു വിചരൂപം ൨ തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അ
 ണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹ നിവാരണി— സിരാമേഹം, ഇടുപ്പവലി, മൂത്രമ
 ധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേഡ്റം, പുകച്ചൽ രക്തമേഹം
 മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ ഓചത്തിപ്പിക്കും.
 ജ്വരകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമി
 പ്പിക്കും. കുപ്പി ൧ ക്കു വിചരൂപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബ
 കിക്കു തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദനാസംഹാരി— ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടി
 യാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിത്തുറവുക വീക്കം
 മുടക്കുവാനും നെഞ്ചുവേദന, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന
 ശൂല, ഇടുപ്പവേദന, പശുപായ, മേഹവായ, തിമിരവായ മുത
 ലായ പല വ്യാധികൾക്കു വേണ്ടും. കുപ്പി ഒന്നു വിചരൂപം
 ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

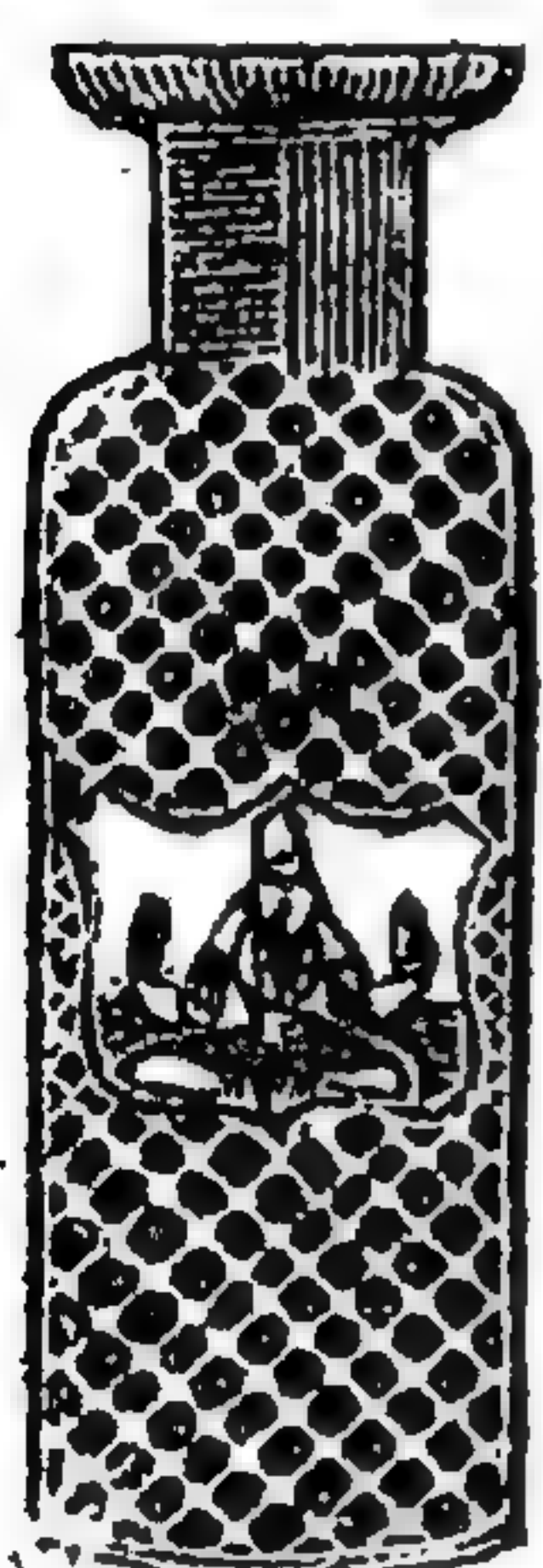
൪. മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി— മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂക്കുടി, തഴു
 തണം, നരങ്ങാണി എന്നീ ചേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗ

പി. സുബ്ബരായി, പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കുട് ജില്ല.

ഷഡം. തപശ്ശാഗങ്ങൾ പലതും മാറേ; തേമൽ മേഹകുടും മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പി വരെ ഉ ണ വേറെ.

൫. ലക്ഷ്മീകരകസ്തുരി ഗുളികകൾ— താമബുലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം - ദന്തവേദന, വായ്നാററം, അജീർണ്ണം, പിത്തചായ, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിമയും താമബുലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കും. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുഭാഗ്യത്തെയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമബുലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കഠിനമായ നിന്നു വരുത്തിയ കസ്തുരി പച്ചക്കുറ്റും മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുളി, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നു മുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ ചെററിലചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧ കക്ക വില അണ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧. കക്ക തപാൽ കൂലി ഉ ണ.

൬. ദന്തചൂണ്ണം — സുഗന്ധമായുള്ളതും എല്ലാമാംഗിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും വീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩ - ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ഉ ണ വേറെ.

൭. ജ്വരസംഹാരി— കുളിപ്പനി, മുറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം, മുതായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ണ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം— ഇതൊരു ലം പിൽട്ടിയായ് തലമുടി മീശ ഇമ ഇവ ബഹുവുഷ്ടിയും തൈരക്കു മായും കുറപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കും. സകല കുണ്ഠനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ചരോമം കുറ

പി. സുബ്ബറായി, പരകിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആന്ധ്ര ജില്ല.

കരം. രോമം പൊഴിയ്ക്കാതിരിക്കും. കണ്ണിൻ നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കുക വില കുപ്പി കന്നിൻ വൃണ, തപാൽ ചിലവു ഭൂണ വേറെ.

ൻ. രോമസംഹാരി— രോമം എവിടെ വേണ്ടെന്നാക്കണമെ അവിടെ ഈ മരുന്ന പിരട്ടിയെൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറും. വില കുപ്പി കന്നിൻ ഭൂണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഭൂണ വേറെ.

ഹ. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി— ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചതികട്ട, ക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വയനാറ്റം, അജീർണം, വയറുവീർത്തുകയറുക നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിഷത്താപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി കന്നക്ക അണ വൃ. തപാൽ കൂലി അണ ഭൂ വേറെ.

ഹ. കണ്ണുബിന്ദു—ചീക്കാതു, ചെചികത്തു, ചെചിയടപ്പ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രദ്ധണസൂക്ഷ്മയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഹക്ക വൃണ, തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഭൂണ വേറെ.

ഹ. സുഖഭേദിഗുളികകൾ— ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണം, പിഷത്താപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലംപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി കന്നിൻ വൃണ, തപാൽ ചിലവു ഹ മുതൽ ഭൂ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഭൂണ വേറെ.

ഹ. നേത്രബിന്ദു—കണ്ഠനോവു, കണ്ഠകത്തു, കൂച്ചം, നീരെടുപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, പീളക്കെട്ടു, ദരവളച്ചു, പൂച്ച, ചെരപ്പ, എരിച്ചിൽ, ഇമ, പുരുകം ഇവയുടെ വലിച്ചു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി കന്നിൻ വൃണ, തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഭൂണ വേറെ.

ഹ. സ്ഖലിതരക്ഷണി— ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ത്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി കന്നിൻ വൃണ, തപാൽ ചിലവു ഭൂ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഭൂണ വേറെ.

പി. സുഖ്യരായി, പറങ്കിപ്പട്ട, തെക്കെ ആക്കുട്ട്ജില്ല

൧൭. മുഹമ്മദ് തുരി— കാഷ്ഠിരിൽനിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാത്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ടു. രൂപാതുകുത്തിനു രവു ക വില, ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള എട്ടു സംഖ്യയ്ക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

൧൮— തേൾവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം— തേൾകുടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതൊ ആശ്വാസം കറണം. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കുതെ ഇരിക്കരുതു. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക രു ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧ ക ൨ ക. വു ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പി വരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉ ണ. സിംഗപ്പൂർ ൨ ടി ണ

൧൯. വ്രണവിഷരൂപണ തൈലം— ഈ കുഴമ്പു പിത്തപുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട കൗഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി- പി. കമ്മീഷൻ ഉ ണ മാത്രം.

൨൦. കണ്ണശുദ്ധി ഗുളിക—ഇതു കണ്ണും തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ കൗഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവരെ നു ണ.

൨൧. സ്നാനമുണ്ണം—ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ നേരപ്പിന്നേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കുളഞ്ഞു, മുദൃതപവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും

വി. സുബ്ബറായി പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കുട്ട് ജില്ല.

സുഖവും എല്ലാജ്യോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വൃണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക— കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിയസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരുപാലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൪൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനഗുളിക— എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീമ; കരള് ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിയസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദര രോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി- പി- കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രാഗപരിഹാരി— ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, ഒട്ടുവട്ട, പോളൻ, ചൂട്, പുഴുക്കടി, താരണം, മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഗ്രാഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരം				൧-ക്ക	൪	൦	൦
ടി	മഞ്ഞൾ	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦	
ടി	പച്ചക്കപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦	

മേൽവിലാസം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി, പറകിട്ടപ്പട്ട,

തെക്കേ അർക്കട് ജില്ല.

വ്യവഹാരചിന്താമണി.

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും 30-ാം നമ്പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിശദീകരണചിന്താമണി.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്തു കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

—:0:—

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ—എപ്പോഴും മുൻകൂർ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-0-0 വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-1-0

ആറുമാസത്തേക്കു 2-0-0 ആറുമാസത്തേക്കു 2-1-0

മദിരാശി		ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം	} മാനം 56 രൂപ
കൽക്കത്താ	൪	നോത്തരം കടം	
അലഹബാദ്	൫	മേത്തരം അച്ചടി	
ബോമ്പെ	൩	യോഗ്യരുടെ മായപടം	
കൊച്ചി	൪	യോഗ്യലേഖകന്മാർ	
തിരുവിതാംകൂർ		വിശദീകരണ പത്രാധിപ	} മാനം 56 രൂപ
		കുറിപ്പുകൾ	

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി—നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപാധ്യായൻ.

മ. മനോരമ—മേനോന്റെ പുതിയ സ്വമന്തകത്തെപ്പോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിനു ചിലവില്ല.

മനോരമ—സകല മുതൽക്കാരും വേണ്ടേണ്ടതാന,

കേരളപത്രിക—കുക്കികൾക്കു അത്യാപകരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോക്കറി ചാൻ 'ചിന്താമണി' ഏകമാത്രം.

കൊച്ചി വിധികൾ 7-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ 9-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ തരാനോക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പോസ്റ്റുകാർഡ അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതി അയച്ചതരും. ലോകറൂപത്തിൽ യുണ്ടാവൻ ക്രമമായി 'ചിന്താമണി' പാരായണം ചെയ്യുന്നതെഴിച്ച അന്യമാത്രം ഇല്ല.

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട്, മലബാർ.

ഭാഷാവിക്രമോച്ചരിയം.

1965-67-ൽ വർഷത്തെ എററു എ. പരീക്ഷയ്ക്ക് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതും തദ്ദേശ ചെറിയൊരു അയ വിക്രമോച്ചരിയം ഭാഷാപരീക്ഷയിൽനിന്നും പുതിയ പതിപ്പ് സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ രാമപ്പിഷാരോടി അവർകളുടെ ടിപ്പണിയോടുകൂടി അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ വില പ്രതി 1 രൂപ തപാൽ കൂലി അടക്കം 14 അണ രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസിലേക്ക് മുൻകൂറായി അയച്ചാൽ പുസ്തകം കിട്ടുന്നതാണ്. നാഗരക്ഷരത്തിൽ രാമവർമ്മ എന്ന രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപരുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത ബുക്കുകൾ വ്യാജമാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ നാടകത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പരിശോധിച്ച് അതിലുള്ള കഥാസാരം, ഗുണഭോഷം, രത്നം, രസം ഇവകളെ ഭംഗിയായും സൗകതികമായും എഴുതിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം, ഈ മാസികയിൽ മാത്രം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും വിശേഷിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളും വായിച്ചറിവേണ്ടതാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥം ഇതിനു മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രഞ്ജിനി കുറച്ചു പ്രതിമാത്രമെ വിശേഷാൽ അടിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇച്ഛാഭംഗത്തിന്ന് തുടയാവുന്നതാണ്.

ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിനി ആപ്പീസിൽ വില്പാൻ തയ്യാർ.

സാക്രട്ടീസ്. കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള	0	2	0
വെണ്മണി അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ നളചരിതം	}	0	0
ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും തിരുമനസ്സിലെ കൊറത്തി			
പ്പാട്ടും			
നാഗാനന്ദം(ഭാഷാപരീക്ഷ)പറയാട്ടെ അമൃതമേനോൻ	0	10	0

തപാൽകൂലി പുറമെ, മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങൾക്കു രസികരഞ്ജിനി മാനേജറോട് ആവശ്യപ്പെടുക.

ര. ര. മാനേജർ.

കവനോദയം.

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തുവരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ 6 പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോ കുറി 64 ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി 5 കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ 4 ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഞെങ്കിൽ മുൻകൂറ് ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന് ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനമാണ്. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷവിഷയവൈദ്യം— ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പഠനുകൂടിച്ച ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ കാണേണ്ടിവരികയില്ല. വില 12 അണ്.

സദ്യുത്തമാലിക— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വരൂപങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വില 8 അണ്.

ജാതകീപരണയം— കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. മന്നാടിയന്മാരുടേതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹുസമുണ്ട്. വില 1 ക. മാത്രം.

* ഹസ്തലക്ഷണദീപിക— ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഊമക്കളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വില 4 അണ്.

* കവശതകം ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ വില 2 അണ്.

* ചക്കചക്കനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില 6 അണ്.

ഇവകൾക്ക് തപാൽകൂലി പുറമെ * ഈ അടയാളം വെച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സ് എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

(Nadapuram)

കെ. കണ്ണൻ നമ്പ്യാർ,
കവനോദയം മാനേജർ,
നാദോപുരം.

T. S. SUBRAMANIA & Co.

കവിരാജനഗേത്രനാഥസെൻ എന്നവരുടെ

ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല,
33, അമ്മേനിയൻ തെരുവ്, മദ്രാസി.

Panchatikta Batika പഞ്ചതിക്ത ഗുളിക. മലമ്പനികൾക്കുള്ള ഒരു സിദ്ധൗഷധം. മുപ്പതു ഗുളികയുള്ള ഒരു പെട്ടിക്കു ൧ ക. വളരെക്കാലം നിലനിന്നിട്ടുള്ള പനികളെ കളവാൻ ഈ ഗുളികകൾ രാജാവാണ്. സ്ഥിരമായ ശാന്തിയുണ്ടാവും. മലമ്പനികൾ എല്ലാ ജാതികളും സ്ഥിരജപരങ്ങളും ചൂടു കടുപ്പമായ ജപരവും ചൂടുകുറഞ്ഞ ജപരവും വയറിൽ പ്ലീഹ വീർത്താലും വീർത്തുമുള്ള ജപരം, കരയോടുകൂടിയ ജപരം, നാലരവാടൻജപരം ഇത്യാദി നാനാജപരങ്ങളിലും പഞ്ചതിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. കാലജപരങ്ങളിലും മലമ്പനികളിലും ഈ ഗുളികകൾ ഉത്തമഫലിതമുള്ളവയാണ്. കൈപനാവു എന്നു പേർ പറയുന്ന ഇംഗ്ലീഷു മരുന്നിന്നു ജയിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പനികളിലും കൈപനാ തോറു കാടീട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലും പഞ്ചതിക്ത ഗുളികകൾ ഫലിക്കും. പനികളെ തല്ലാലം ശമിപ്പിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ആ പനികൾ പിന്നീട് മടങ്ങിവരാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വേരോടുകൂടി പനിയെ അറത്തുകളയും. ഇതു ഒരു വിശേഷ ഗുണമാണ്.

Prameha Bindu പ്രമേഹവിന്ദു സകല അവിവേകജന്തു രോഗപ്രത്യൗഷധം. ഒരു കുപ്പി മരുന്നും ഒരുപെട്ടി ഗുളികയുമാകൂടി ൧ ക. വു ണ. ആശ്ചര്യകരമായ ഈ മജ്ജബലവൽനാസം ഭുഷിച്ചു രക്തത്തിന്നും പോഷണസാമാന്ത്ര്യാ കറഞ്ഞ ചോരക്കും മജ്ജാക്ഷീണത്തിന്നും അകത്തിങ്കൽ ഭവിക്കുന്ന ബലക്ഷയം മുതലായ മഹാസ്കട വ്യാധികൾക്കും ഇതു ഉത്തമൗഷധംതന്നെ. ക്ഷീണിച്ച ദേഹത്തിന്നു മിടക്കും ബലവും വരുത്തി തേങ്ങുമെങ്ങും മയങ്ങി മങ്ങിയ അംഗപ്രസാദത്തിന്നു രണ്ടാമതും ജീവസ്സു പുഷ്ടിയും പരപ്പും വരുത്തുന്നതോടുകൂടി നാൾതോറും ക്ഷയിക്കുന്ന മനോലോസത്തെ പുനരജീവിപ്പിച്ചു, നിരാശ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളെ ജീവനിൽ കൊതിയുള്ളവരാക്കി ഗൃഹസ്ഥ ധർമ്മങ്ങളിൽ സുഖവാസനയുള്ളവരാക്കി

ചെപ്പും, തലച്ചോറും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജാഗ്രതയും വർത്തി ബുദ്ധിപ്പോലും ആലോചനാശക്തിക്കും കാർമ്മശക്തിക്കും അനുമാനസാമർത്ഥ്യത്തിന്നും മുന്തിയൊരു ഒരു ചൈതന്യത്തെ വർത്തി ബുദ്ധിപ്പോലും ആലോചനാശക്തിക്കും സാമർത്ഥ്യത്തെ വർത്തി മനസ്സുപോലും വേലകൾക്കു എല്ലാവരും സമർത്ഥന്മാരാകും. അന്ധിസ്രാവു പിടിപെട്ട വൈദ്യന്മാരെല്ലാം കൈവിട്ടു പോയിട്ടുള്ള ദണ്ഡാഭ്യുദയരോഗത്തിൽ ഒരാൾ ഈ പ്രമേഹബിന്ദു സേവിച്ചാൽ ആശ്ചര്യമായ ഗുണം കാണും. മൂത്രം അകത്തു നില്ക്കുന്നതെയോ മൂത്രസഞ്ചിയിൽ ചെറിച്ചിലുപുണ്ണം മൂത്രം നില്ക്കുവാൻ കഴിയാത്തതോ മൂത്രപിണ്ഡങ്ങൾക്കു ഈ ജാതിരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതോ മൂത്രസഞ്ചിയിൽനിന്നു കഫപ്രായത്തിൽ പാലുപോലെ വെള്ളത്തു തടിച്ചു കഴുപ്പുപോലെ ഒരു വസ്തു ചുട്ടുനീരിക്കൊണ്ടു ഒലിച്ചുപോകുന്നതിൽ ഈ കൗഷഡ്യാ ഗുണാവർത്തം. സ്രീയോ പുരുഷനോ ആലോചനകൂടാതെ അമിതസുഖങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുപോകുന്ന പരമദോഷികളായ രോഗങ്ങളെ ഈ പ്രമേഹബിന്ദു അകറ്റിക്കളയും.

Ratibilas രതിവിലസം. മഴജാക്ഷീണമനോരോഗാദികൾക്കു ആശ്ചര്യഫലിതമുള്ള പ്രത്യേകൗഷഡ്യാ. പതിനഞ്ചു ദിവസത്തേക്കു രണ്ടു പെട്ടി ഗുളികകളും ഒരു കുപ്പി എണ്ണയുംകൂടി രുക. ശരീരത്തിലുള്ള അവയവങ്ങളിൽ മഴജാതന്തുസമൂഹമാണ് ഏറ്റവും വിശേഷമായി സ്ഥിതി വർത്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. അതിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കിയറിഞ്ഞാൽ ദോഷത്തിലുള്ള സകല രോഗങ്ങളുടേയും സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയാം. മഴജകൾ ഖലഹീനങ്ങളായാൽ പുരുഷൻ അതിവേഗത്തിൽ രോഗിയായിവരും. മഴജകൾക്കു കേടു തട്ടുമ്പോൾ സകല അവയവങ്ങളും അവയവ പ്രവൃത്തികളും ക്രമക്കേടുകൾക്കൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചു രോഗമുണ്ടാകും. അതിയായിട്ടുള്ള മദ്യപാനവും ആ തരത്തിലുള്ള അതിഭോഗങ്ങളും തലയുണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രവൃത്തികളും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ക്ഷീണം വരുവാൻ തക്കവേലകളും ഒരുപോലെ മഴജകളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കും. അതുതന്നെ രോഗമേവും. മഴജകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള ഖലഹീനത കൊണ്ടു രോഗം ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ സുഖഹാനിയെ മൗനമായി അനുഭവിച്ചു ഭുജിക്കുന്നു. അവർക്കു ജീവൻ ഒരു ഭരമായി വരുന്നു. അവർക്കു മരണം സൗഖ്യമെന്നോ തോന്നും. ജീവകാലത്തിങ്കൽ

ഈ രോഗികൾക്കു കെൽപ്പം ഒട്ടാ ഉണ്ടാവില്ല. ജീവസ്സുമാത്രം അഞ്ചരിൽ കാണില്ല. ഇഹലോകസുഖങ്ങളെ യഥേഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ അവർ ആശയുണ്ടാവാതെ വരുമ്പോൾ ഇഹലോകത്തിങ്കലുള്ള ഒരു രോഗ കഷ്ടപ്പാടുകളെ തടുത്തു ജയിപ്പാനും അവർ ആളാവുന്നതല്ല. ഈ മഹാരോഗത്തിനു പറന്നു കയറിയവർക്കു അനേകം വില്ലാസങ്ങളെന്നു പലർ പലേടങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അവയിൽ ഫലിതാ ഏറിയവയേ ഉള്ളവെന്നും കാണുകയും ചെയ്യും. ഈ വക കയറിയവർക്കു ഞങ്ങൾ വാങ്ങി ശാസ്ത്രവിധികൾക്കനുസരിച്ചു പരിശോധിച്ചു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടുള്ളതിൽ ആ വക മരണകൾ ഒന്നെങ്കിലും പറയുന്ന ഗുണങ്ങളെ ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ഒന്നെങ്കിലും നല്ലതില്ല. ഇതു അനേകം വൈദ്യന്മാരുടെ അനുഭവമാണു. അതുകൊണ്ട് ഈ മഹാദുഃഖകാരിയായ രോഗത്തിനു കയറിയവർക്കു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു തെറ്റാണു. കരുണാനിധികളായി സർവ്വജനങ്ങളുടേയും നന്ദിക്കു പാത്രങ്ങളായ ഋഷികൾ ഈ രോഗനിവാരണം വരുത്തി അതിനു തക്ക മരണകൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അതിദുസ്സഹമായ രോഗത്തിന്റെ വേരടത്തു അതിനെ ശാന്തിവരുത്തുന്നതിനു ഒരു കയറിയവർക്കു മേൽപ്പറഞ്ഞ രതിവിലാസമാണു. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു കെൽപ്പം ഉൾക്കൊള്ളാം. വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി പണിപ്പെട്ടു ജാഗ്രതയായി ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങൾക്കു ഈ മരണ ഞങ്ങൾ കൊടുത്തു പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഒറ്റ സംഗതിയെങ്കിലും ഫലിതമില്ലാതെ കണ്ടിട്ടില്ല, 'ഈ രോഗം ശമിക്കില്ല എന്തു ചെയ്യട്ടെ'—എന്നു നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ ഈ രതിവിലാസത്തെ വാങ്ങുന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കട്ടെ.

അല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ ദേഹക്ഷീണത്തെ കളയും, മഴജകൾക്കു ശവപ്രായമായ ക്ഷീണമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തീക്കും. ബാല്യത്തിൽ ബുദ്ധിമോശംകൊണ്ടു ആലോചനയില്ലാതെ ഒരു രോഗ ദുർവ്വം പാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിരോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും കെല്ലറ ജീവശവങ്ങളായവരുടെ ജീവസ്സു മിടക്കും മടങ്ങിവരുവാൻ ഇത്ര നല്ല കയറിയമില്ല. മഴജകളായ സ്ഥാനങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഈ കയറിയം ബലപ്പെടുത്തും. വൈദ്യശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യമുള്ള ചികിത്സാരി

സഭകൾ നിശ്ചയിച്ചുവരുന്ന ടോണിക് (ബലദായകങ്ങൾ) എന്ന ഔഷധങ്ങളെല്ലാം പരക്കെ ദേഹചൈതന്യത്തേയും മെയ് മിടുക്കിനേയും കാമശക്തിയേയും ഇന്ദ്രിയബലത്തിനേയും ഉണ്ടാക്കും. കെൽപ്പ് മങ്ങിമറഞ്ഞു തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ; ചൈതന്യത്തെ രണ്ടാമത ഉണ്ടാക്കാൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഉപകരിക്കും. മടിയും ഉറക്കവും തുടലും മൗഢ്യവും തീരാൻ ഈ മരുന്നുകൾ ഏറ്റവും ഉതകും. കഠിനമായ അലപാനംകൊണ്ടോ അതി പ്രയത്നംകൊണ്ടോ അതി ജാഗ്രതയായി പുസുകകാലക്ഷേപം ചെയ്ത് പഠിച്ചതുകൊണ്ടോ ബാലബുദ്ധികൊണ്ടു വരുന്ന അതിഭോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടോ പാനസാഹസംകൊണ്ടോ ശീതോഷ്ണാധിക്യാകൊണ്ടോ ആഹാരമെന്മുനാദിസാഹസങ്ങൾകൊണ്ടോ വല്ല ഭീനങ്ങളും ഉണ്ടവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നശിപ്പാൻ ഉപയോഗത്തിലാസമെന്ന ഞങ്ങളുടെ മരുന്നു സേവിക്കുന്നതുതന്നെ. മഴുക്കളുടെ ക്ഷീണത്തെ തീർക്കും. ദേഹാവയവങ്ങൾക്കെല്ലാം ചൈതന്യലഭവും ഉൾക്കാൽ ഉണ്ടാവും. ക്ഷീണംകൊണ്ടു മനോബലഹാനികൊണ്ടു ഉണ്ടാവുന്ന കേടുകളെ തീർക്കും.

ഫലിതമേറിയ ഈ ഔഷധത്തിന്റെ കർത്താവു സർവ്വേശ്വരനായ ശിവനാണ്. അതിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു അനേകായിരം ജനങ്ങൾ സുഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകളും താഴെ എഴുതിയ മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതി ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. എഴുത്തുകുത്തുകൾ മലയാളത്തിലോ, തമിഴിലോ, ഇംഗ്ലീഷിലോ ആയിരിക്കണം.

ടി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യ ആൻറ് കമ്പനിക്കാര,
33, അർമേനിയൻ തെരുവു,
മദ്രാസ്.

Messrs T. S. SUBRAMANIA & Co.
33, Armenian Street,
MADRAS

കമ്മീഷൻ

രസികരഞ്ജിനിക പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവർ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി പിരിച്ചു പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടി ആ സാഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടയ്ക്കുന്നവർക്ക് 15-കയിൽ കുറയാതെ യുള്ള സാഖ്യകൾക്ക് 100-ക്കു-10 ക. വീതം കമ്മീഷനും 20 കയിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടയ്ക്കുന്നവർക്ക് മേല്പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമെ മുപ്പതാതെ ഉറപ്പികക്കു രഞ്ജിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവീതം സൗജന്യവും കൊടുക്കപ്പെടും.

ര. ര. മാനേജർ.

ഒൻ മേടത്തിൽ പണം അടച്ചവരുടെ പേരു വിവരം.

ക. ണ. സ.

കെ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സു

കൊണ്ടു

3 0 0

മ. രാ. രാ. വിദ്യാത്മി സംഘം സെക്രട്ടറി

അവർകൾ

2 0 0

„ വൈരമനമന്തിൽ വാസുദേവൻപോറ്റി

„ 1 12 0

„ ചാലിശ്ശേരി പത്മനാഭമേനോൻ

„ 3 0 0

„ അ. അനന്തപ്പെ

„ 3 0 0

„ ആർ. നാരായണമേനോൻ

„ 3 12 0

„ വി. കെ. കിഴക്കെ ശ്രാവികൃഷ്ണമേനോൻ

„ 3 0 0

„ ചാത്തനാത്ത കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ

„ 3 0 0

„ പി. കോലപ്പനായർ

„ 3 0 0

„ ഡാക്ടർ ടി. എം. നായർ

„ 3 8 0

„ തൊമ്മൻകുട്ടി

„ 3 0 0

„ സി. റി. രാമപ്പെ

„ 3 0 0

„ പി. നാരായണമേനോൻ

„ 3 0 0

മ. രാ. രാ. എ. എസ്. വെങ്കടേശ്വരശ്ശേരി	8	0	0	
„ ബപ്പാപ്പൊപ്പ നാരായണപ്പൊപ്പ	„	3	0	0
„ പുത്തൻവീട്ടിൽ വി. നരസിംഗപ്പൊപ്പ	„	3	0	0
„ വി. കെ. രാമൻമേനോൻ	„	3	0	0
„ എൻ. പരമേശ്വരൻ ഉണ്ണിത്താൻ	„	2	0	0
„ ടി. നാരായണൻനമ്പി	„	0	8	0

രസികരഞ്ജിനിയുടെ വരിസംഖ്യ ഇതുവരെയും അടച്ചിട്ടില്ലാത്ത വരിക്കാർ ഭയമുചെയ്ത്, അവരവരുടെ പക്കൽനിന്നും വരേണ്ടതായ സംഖ്യ ഉടനെ അയച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷ

—————

സംഗതിവിവരം

1. മിസ്സസ് ബൈസൻറ്—പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.	619
2. തെക്കുകൂറം വടക്കുകൂറം രാജാക്കന്മാർ— കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി	626
3. ഭാഗ്യം— തെലപ്പറത്ത നാരായണനമ്പി	632
4. കേരകണബ്രഹ്മണർ— എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.	633
5. കടാവിട്ടിയത്ത്— എസ്. വി. ആർ	637
6. അന്ധവിശ്വാസം— എം. രാജരാജവർമ്മ രാജ, എം. എ.	652
7. കോമപ്പൻ— കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.	
8. വിക്രമോദ്യോഗസാരം— കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ... ..	660
9. ഒരു പാട്ട്— കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരൻ ...	666
10. ഒരു ഇതിഹാസവനിത—എ. നാരായണപ്പുതുവാൾ ...	666
11. സമ്മാനം	672
12. പലവക	677

ബ്രഹ്മവിദ്യ എന്നുവെച്ചാൽ എന്ത്?— സാസ്തൃതത്തിലെ 'വിദ്' (അറിവ്) എന്ന ധാതുവും ലാറ്റിനിലെ 'വിഭീരി' (കാണുന്നു) എന്ന ധാതുവും ഒന്നാണ്. 'അറിയുന്നു' കേണ്ടറിയുന്നു' എന്നുള്ള വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ. ബ്രഹ്മവിദ്യ എന്നു വെച്ചാൽ ബ്രഹ്മജ്ഞാനം എന്നാണ് താല്പര്യം. ത്രിയോസാഹിക്ഷെൽ സൊസൈറി' എന്നുവെച്ചാൽ ബ്രഹ്മവിദ്യാസാഹിഷ് എന്നൊ ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാഗ്നമെന്നൊ ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ക്രി. വ. ഫുറേ-ൽ അമേരിക്കയിൽ സ്പുടയാക്സ് എന്ന നഗരത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ:—

൧. അവരവരുടെ വണ്ണശ്രോമചാരങ്ങൾക്കുപുറമേ സകല മനുഷ്യരിലും ഭൗതികസ്നേഹത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുക,

൨. വിവിധമതങ്ങളിലുള്ള തത്വങ്ങളുടേയും ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും താരതമ്യങ്ങളെ അറിയുക,

൩. ഇതുവരെയും വിശദമാവാത്ത പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകളേയും മനുഷ്യരിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ശക്തികളേയും തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുക ഇവകളാകുന്നു. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതു മാത്രമേ സാമാജികന്മാക്ക് ബാധകമാകുന്നുള്ളൂ. ൨-ാ ൩-ാ ഉദ്ദേശങ്ങൾ നിറവേറ്റണമെന്നില്ല. അവയ്ക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചാൽ അധികം നന്ന്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പരസ്പര ഭൗതിക സിദ്ധമായാൽ ജാതിമതഭേദങ്ങൾ നിസ്സാരങ്ങളായിത്തീരമല്ലോ. അപ്രകാരം സമഭാവത്തെ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നവൻ ക്ഷുദ്ധിപാസകളാൽ ക്ലാപ്തനായ ചണ്ഡാലനോ താനോ സഹോദരന്മാരോണെന്ന് കാണുന്നു. സർവ്വതങ്ങളുടേയും സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ അവൻ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ വിവിധങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്ന ദേഹങ്ങൾ എല്ലാം വെറും രൂപാന്തരങ്ങളാണെന്നും ഈ കാണുന്ന പ്രപഞ്ചമാസകലത്തിന്റെയും കാരണഭൂതൻ പരമാത്മാവാണെന്നും അവൻ അറിയുന്നു. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ,

യേഷാപി സർവ്വ ഭൂതാനാം ബീജം തദഹമഞ്ജന
ന തദന്ധി വിനായത്യാ നന്ധാ ഭൂതാ ചരാചരം.

ഭ. ഗീ. ൧൦-ാം അ. ൩൯-ാം ശ്ലോകം.
എന്ന ഭഗവാന്റെ ഉപദേശത്തെ സ്വാനുഭവപ്പെടുത്തുകയാണ് ബ്രഹ്മവിദ്യയുടെ പരമോദ്ദേശ്യം.

ലോകത്തിൽ നാം എവിടെ തിരിഞ്ഞാലും രണ്ടു തത്വങ്ങൾ, രണ്ടു രണ്ടാളാത്രം, സർവ്വം കാണുന്നുണ്ട്. അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവയെ പുരുഷൻ എന്നും പ്രകൃതിയെന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു. 'ഞാൻ' എന്ന് ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നുവോ അയാൾതന്നെയാണ് പുരുഷൻ. അയാൾ തന്നെയാണ് ഭേദി. 'ഞാൻ ഭേദത്തോടുകൂടിയവൻ', 'ഞാൻ ഭേദാതമവ്', 'ഞാൻ കർമ്മാവ്', 'ഞാൻ ജ്ഞാതാവ്', എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ എല്ലാം 'ഞാൻ' എന്നത് ഭേദത്തിൽനിന്നും ഭേദജിഹ്വാജ്ഞാദികളിൽനിന്നും, പാണി, പാദം, മുതലായവയിൽനിന്നും മനശ്ചക്ഷുരാദികളിൽനിന്നും ഭിന്നമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാവുന്നുണ്ട്. ഈ ഭേദിയായതുകൊണ്ട് ആകുന്നു പുരുഷൻ, അതായത് ജീവാത്മാവ്. ഭേദാദ്വൈധികളുമാകുന്നു പ്രകൃതി. ജീവാത്മാവ് പരമാത്മാവിന്റെ ഒരു ഭാഗിയായ ശരീരം ഒരു പാദിയായ ആകുന്നു. പല നിറങ്ങളിലുള്ള കണ്ണാടികളിൽക്കൂടി സൂര്യ രശ്മി കടന്നു പോകുമ്പോൾ അവയിൽ ഒരൊരു കണ്ണാടിക്കും തേജസ്സാ പ്രഭയും കൊടുക്കുന്നതുപോലെയും അതതിന്റെ നിറത്തിനനുസരിച്ചുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നതുപോലെയും പരമാത്മാവിൽ നിന്ന് കിരണരൂപേണ സർവ്വം വ്യാപിക്കുന്ന ജീവാത്മാവ് വിവിധങ്ങളായ ശരീരങ്ങൾക്കെല്ലാം ചൈതന്യത്തെ കൊടുക്കുകയും ശരീരങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളെ അനുസരിച്ച് പല വ്യത്യാസങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉപാധിയായഥാഭേദാസമഗ്നീനാം

തഥാഭേദാബുദ്ധിഭേദേഷുതേപി

യഥാചന്ദ്രകാണാം ജലേചഞ്ചലതാ .

തഥാചഞ്ചലതാതഥാപീഹവിഷ്ണോ.

ഹനുമാലകാ പദ്-ാം ശ്ലോകം.

എന്നുണ്ടല്ലോ.

നിഗ്ഗുണമായ ആത്മാവിന്റെ ഉപാധിയായ ശരീരം ഗുണഭൂതിഷ്ടമായതുകൊണ്ടും ഗുണങ്ങളിൽവെച്ച് താമസഗുണം പ്രായേണ മുൻതൂക്കം നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആത്മജ്ഞാനം ഭൂഷാപൂരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രതീകിച്ച് പറയേണ്ടതില്ല. ഉപാധികളാൽ തിരസ്കൃതമായ ജീവാത്മാവ് അവയുടെ മേലിന്ദ്രങ്ങളെ പരിഹരിച്ച് തന്റെ ആദിമൂലമായ പരമാത്മാവിൽ ലയിക്കേണ്ടത്

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമായതുകൊണ്ടും, ആ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കായി ഈ ലോകം മുഴുവൻ അറിയാതെയും അഗ്രാന്തമായും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അതിനുവേണ്ടി മാന്വന്തങ്ങളും കല്ലുകളും ജനനമരണാദ്യവസ്ഥകളും നിയമിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും, ആ ഉദ്ദേശത്തെ പാടുള്ളേടത്തോളം വേഗത്തിലും എളുപ്പത്തിലും സാധിപ്പാനുള്ള ഒരു ഉപായമാകുന്നു ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാത്രം. കർമ്മയോഗം ഭക്തിയോഗം ജ്ഞാനയോഗം ഇവകൾ ആകുന്നു ഈ മാർഗ്ഗത്തിലെ വാഹനങ്ങൾ.

ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിന്റെ തന്ത്രങ്ങളും മറ്റും ഗ്രന്ഥങ്ങളായതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കാൻ തരമില്ല. ഈ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ അമേരിക്കക്കാരനായ കണ്ണൽ കാൾക്കാട്ടാണ്. മാഡാബ്ബവസ്തി എന്ന യോഗിനിയും കാൾക്കാട്ടാകൂടി ചേർന്നാണ് ഇപ്രകാരം ഒരു സമാജത്തെ സ്ഥാപിച്ചത്. മാഡാബ്ബവസ്തിക്ക് പല സിദ്ധികളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇൻഡ്യയിലെക്ക് വരണമെന്നും എഷ്യാ ഖണ്ഡത്തിലെ ജനങ്ങളായി പരിചയമാകണമെന്നും ആയിരുന്നു ഇവരുടെ രണ്ടു പേരുടെയും അഭിലാഷം. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം മൂർജി താക്കർസി എന്നൊളുടെ മേൽവിലാസം സമാജത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനും സ്ഥാപകനും ആയ കണ്ണൽ കാൾക്കാട്ടിന് കാണാറിടവന്നു. സാമാജികനാവാൻ ആയാളോട് ഉടനെ തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാപകൻ എഴുതി അയക്കുകയും അതിനെ അയാൾ കയ്യിലുള്ളുകയായ് ചെയ്തു. ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്ന് ആദ്യത്തെ ഹിന്ദു മിസ്റ്റർ മൂർജി ആയിരുന്നു. അയാളുടെ വഴിക്കാണ് ക. കാൾക്കാട്ടാ ആയുസമാജക്കാരും തമ്മിൽ പരിചയമായത്. ആ വഴിക്കുതന്നെ ബോമ്പായിലുള്ള പലരും സാമാജികന്മാരായി. ആയുസമാജത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ദയാനന്ദസ്വാമിയും ക. കാൾക്കാട്ടും തമ്മിൽ പല എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ആയുസമാജത്തിന്റെയും ബ്രഹ്മജ്ഞാന മാർഗ്ഗത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മിക്കതും ഒന്നുതന്നെയെന്ന് ക. കാൾക്കാട്ടിന് തോന്നി. ഹവ്വവുമെഴ് മാസത്തിൽ ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിന്റെ കായുദാഹനയോഗക്കാർ വെറും ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാത്രം എന്ന പേരിനെ തൃജിച്ച് ആയു

സമാജത്തിന്റെ ബ്രഹ്മജ്ഞാനമേഴ്ത്താ എന്ന പേരിനെ അവലംബിച്ചു. ആരാധനാസത്തിനുള്ളിൽ രണ്ട് സമാജങ്ങളുടെയും ഐക്യത അസാധ്യമെന്നുകണ്ട് ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘം അതിന്റെ വഴിക്കും ആയുസമാജം അതിന്റെ വഴിക്കും തിരിഞ്ഞു. ഇതുണ്ടായത് ഹൃദയ സപ്തസ്ത്രീയിൽ ആണ്. ഹൃദയൻ ഫെബ്രുവരി ഹൃദ-റാൻ-യാണ് മാഡം ബ്ലാസ്കിയും ക. ഓൾക്കാട്ടാ ആദ്യമായി ഇൻഡ്യയിൽ കാലെടുത്തുകത്തിയത്. അതിൽപിന്നെ ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിന് ഒരു നൂതന പ്രാബല്യവും ഹിന്ദുമതത്തിന് ഒരു പുനരുദ്ധാരണവും ഉണ്ടായി. സഹൃദയനുമരായ അസാധ്യം ആളുകൾ ഇവരെ രണ്ടാളെയും സൽക്കരിച്ചു. ഈശ്വരീയന്റെ വക്ക് കടിച്ചുടുത്തവരെല്ലാം ആ കാലത്ത് നഷ്ടികനമരോ ഹിന്ദുമതദ്രോഹികളാ ആയിരുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല, അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഹിന്ദുമതം ആകപ്പാടെ അജ്ഞാനങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമായിട്ടും നിഷിദ്ധങ്ങളായ അനവധി ദുരാചാരങ്ങളുടെ ആദിമൂലമായിട്ടും ആയിരുന്നു കിടന്നിരുന്നത്. പോരാത്തത് ക്രൈസ്തവ പാതിരിമാർ മുഴുവനാക്കി. ഈ ദുർഭാഗിലാണ് മാഡം ക. ഓൾക്കാട്ടാ വന്ന് പ്രാചീന ഹിന്ദുക്കളുടെ യോഗ്യതകളെയും, ഹിന്ദുമതത്തിലുള്ള തത്വങ്ങളുടെ ഉൽക്കണ്ഠകളെയും പ്രസാഗമൂലം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ആദ്യത്തെ പ്രസംഗം ക. ഓൾക്കാട്ടാണ് ഹൃദയൻ മാച്ച് ഹൃദ-റാൻ-ബൊബായിൽവെച്ച് നടത്തിയത്. ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിന്റെ ഇൻഡ്യയിലെ ഒന്നാമത്തെ ശാഖാസമാജം ഹൃദയൻ ഏപ്രിൽ ഹൃദ-റാൻ-യാണ് സ്ഥാപിച്ചത്. ഇപ്പോൾ ആകപ്പാടെ ഇരുനൂറ് ശാഖകൾ ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ട്. ഹൃദയൻ, വെ. ഈ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടായില്ല. വെ. മാച്ച് ഹൃദ-റാൻ- ബെക്കാളത്തുവെച്ച് മഹാപണ്ഡിതനായ താരാനാഥ തർക്കവാചസ്പതി ക. ഓൾക്കാട്ടിനെ ഉപനയനാകഴിപ്പിച്ചു പൂണത്തൽ ഇടുവിച്ചു. ഞ്ഞത്തിയിൽ പോയി മടങ്ങി വരുന്നവരെ ജാതിഭ്രഷ്ടന്മാരാക്കാൻ സഭാ ജാഗരൂകന്മാരായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണർ ജനനത്താൽതന്നെ ഭേദിച്ചുനായിരുന്ന ക. ഓൾക്കാട്ടിനെ ഹിന്ദുമതത്തിലെക്ക്, എന്നതന്നെയല്ല, ബ്രാഹ്മണകുലത്തിലെക്ക് അംഗീകരിച്ചു എന്നു കാണുന്നതിൽനിന്ന് ആ കാലത്ത് ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘം

ത്തിനോട് ഹിന്ദുക്കൾക്കുണ്ടായതന്ന പ്രതിപത്തി ഇത്രയെന്ന് തെറ്റുകൂടാതെ അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ സ്ഥിതി അധികം കാലം നിലനിന്നില്ല. നിലനിൽക്കുവാൻ തരവുമില്ല. കൊളംബിൽവെച്ചുണ്ടായ ചില അന്തഃചരിത്രങ്ങൾ നിമിത്തം ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിന് ചില ഊനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മാധാബ്ബവാസ്തിയും ക. ഓൾക്കോട്ടാ ബുദ്ധമതത്തിലേക്ക് അല്പം ചാഞ്ഞുനിന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, ബുദ്ധമതത്തിലെ പേരുകളും മറ്റും സംഘത്തിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഭക്തന്മാർ ഉപസ്യനായും സഗുണനായും ഉള്ള ബ്രഹ്മത്തിനെ അവർ നിരാകരിച്ചതുകൊണ്ടും, ഇതെല്ലാം മറ്റു ഹിന്ദുക്കൾക്ക് അത്ര രുചിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ആണ് മേൽപ്രകാരം ഒരു ചരിത്രം ഉണ്ടാവാനിടയായത്. ഈ ഭൂപ്രദേശം എല്ലാം ഹൈന്ദവ-ൽ മിസ്സസ് ബെസന്റ് അരുങ്ങത്ത് വന്നപ്പോൾ നീങ്ങി. ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിന്റെ അസ്ഥിപാരമായ ഹിന്ദുമതത്തിൽ അന്തർവിച്ചു കിടക്കുന്ന തത്വങ്ങളിലും മറ്റും അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനത്താലും ഹിന്ദുമതാചാരങ്ങളിലും, പുരാണങ്ങളിലും, ശാസ്ത്രാദികളിലും എന്തെല്ലാം അജ്ഞാനതിമിരത്താൽ ആവൃതമായി ജനസാമാന്യത്തിന് ദുർഗ്ഗമായി കിടന്നിരുന്നുവോ അവയെല്ലാം ദക്ഷിണായനത്തിലെ പ്രചണ്ഡ മാർത്താണ്ഡനേക്കാൾ പ്രതാപമുള്ള അവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ കിരണങ്ങൾ നിർഭാസ്യമാനങ്ങളാക്കി ചെയ്തതിനാലും ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിന് ഒരു പുനരുദ്ധാരണം ഉടനെ ഉണ്ടായി. ശ്രീകേശിയെപ്പറ്റി സെൻററൽ ഹിന്ദുക്കോളേജ് ഇതിന്റെ ഒരു ഫലമാണ്. ക്രൈസ്തവ പാഠശാലകളിൽ ക്രൈസ്തവ വേദത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികം ശ്രദ്ധയോടും താല്പര്യത്തോടും കൂടിയാണ് ഈ കോളേജിൽ ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്; എന്നുതന്നെയല്ല, ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി സനാതനധർമ്മപുസ്തകാവലിയെന്നും മറ്റും അനേക പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഈ കോളേജിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ ഇതര പാഠശാലകളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടേണ്ടവയാണ് എന്ന നിസ്സാശയം പറയാം.

ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ മൂക്കാൽ ഭാഗവും മിസ്സസ് ബെസന്റ് മൂലമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ തീർന്നുവല്ലോ. ബ്രഹ്മജ്ഞാന മാർഗ്ഗത്തിൽ ഇവർ ചെന്ന് ചേർന്ന്

മാധ്യാബ്ധാസ്തിയുടെ Secret Doctrine (ഗ്രന്ഥസിദ്ധാന്തം) എന്ന പുസ്തകം മൂലമാണ്. പെൽ മെൽ ഗസറ്റ് എന്നപത്രത്തിന് പരിശോധിക്കാനായി ഈ പുസ്തകം അയച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ആ പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപനായിരുന്ന മിസ്റ്റർ സ്റ്റേഡ് അതിനെ നിരീശ്വര മാർഗ്ഗത്തിൽ വിഖ്യാതിസമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള മിസ്സസ് ബൈസൻറിനാണ് പരിശോധിക്കാൻ കൊടുത്തത്. മിസ്സസ് ബൈസൻറിന് നിരീശ്വരമാർഗ്ഗത്തിൽ പൂർണ്ണമായ തൃപ്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങളേക്കാൾ നിരീശ്വരമാർഗ്ഗം തന്നെ ആണ് ആകപ്പാടെ ഭേദം എന്നൊരു ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥസിദ്ധാന്തം വായിച്ചതോടുകൂടി മിസ്സസ് ബൈസൻറിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും തീരെ ഭേദപ്പെട്ടു. സാശയങ്ങൾ എല്ലാം തീർന്നു. പരമാത്മാവിലുള്ള വിജ്ഞാനത്താൽ മാത്രമെ ജ്ഞാനം മുഴുവനാവാൻ തരമുള്ളൂ. പരമാത്മാവിനെ അറിവാൻ ഗ്രന്ഥസിദ്ധാന്തം നല്ലൊരുപകരണമായിഭവിച്ചു. സ്വാത്മം, ദേവത, അഹങ്കാരം, ക്രോധം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാട്ടാനകൾ നിറഞ്ഞതായ കൊടുങ്കാറ്റിനു തുല്യമായ ഈ ഭവനത്തിന്റെ ഭാവിയിലായ അവസരമെപ്പാറി പിന്നെയായി ഇരുന്നിരുന്ന മിസ്സസ് ബൈസൻറിന് ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വളരെ ഹൃദയാഗമങ്ങൾ ആയിത്തീർന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്താമെന്നും വലിപ്പിക്കാമെന്നും മറ്റും ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ തന്നെ മിസ്സസ് ബൈസൻറിന്റെ മനസ്സ് തണുത്തു. സ്വാത്മത്തെ കണ്ണെടുത്തു പരോപകാരം ചെയ്യണമെന്ന തത്വം അവർക്ക് വളരെ ബോദ്ധ്യമായി. ഈ അവസരത്തിൽ തന്നെ ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ ഒരു എഴുത്തു യുക്തമായ ആകാശത്തിൽ നിന്നുവീണു. സൂചകത്തെ ധരിച്ചു. നിരീശ്വരമതത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു. ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

ഇവർ ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നതിൽ പിന്നെ വളരെ ആളുകൾ ഇവരെ അനുഗമിക്കുകയും ജ്ഞാനം അർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സെൻററൽ ഹിന്ദുകോളേജ് സ്ഥാപിച്ചതും ഇവർ തന്നെ ആണ്. പൂജ്യപാദനായ വിവേകാനന്ദസ്വാമിയെ വിട്ടാൽ അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ വേദങ്ങളേയും ഉപനിഷത്തുകളേയും ശാസ്ത്ര

ങ്ങളേയും പറ്റി ലോകോപകാരകമായി ജ്ഞാനം ഇവരോളം വേറെ വല്ലവർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. ഇങ്ങനെയെല്ലാമിരിക്കുന്ന മിസ്സസ് ബെസന്റിന് ഭീഷ്മയുസ്സു ഭരിക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.

തെക്കുകൂറും വടക്കുകൂറും

രാജാക്കന്മാർ

തദനന്തരം അന്നു തിരുവിതാംകോട്ടെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്ന രാമയ്യൻദളവ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ 'ഇനി നമുക്ക് ഒന്നാമതായി പിടിച്ചടക്കേണ്ടുന്നത് തെക്കുകൂർ രാജ്യമാണ്. അതിന് അത്ര പ്രയാസമൊന്നും ഇല്ലാതെയുമാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അചിരേണ സൈന്യസമേതം എഴുന്നള്ളത്തു പുറപ്പെടണം' എന്നറിയിച്ചു. അപ്പോൾ മഹാരാജാവ് 'നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം നമുക്കും ഇല്ലെന്നില്ല, എങ്കിലും ഇപ്പോൾ തെക്കുകൂറിൽ പ്രായാതികഞ്ഞ പുരുഷന്മാരും ഇല്ലാതെയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു നാം ആ രാജ്യം പിടിച്ചടക്കാനായി പുറപ്പെടുന്നത് ഭീഷ്മിന്തിക്കു കാരണമായിത്തീരുകയില്ലയോ എന്നു നാം സംശയിക്കുന്നു' എന്നു കല്പിച്ചു.

രാമയ്യൻ— ഇങ്ങനെയുള്ള ശുഭാശങ്കകളൊക്കെ തിരുമനസ്സി ലുണ്ടായിത്തുടങ്ങിയാൽ ഒരു കായ്കയും നടക്കുകയില്ല. കായ്കളുണ്ടായാൽ ഇരുഭാഗക്കാരും യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുകയില്ലെന്നായിരുന്നുവല്ലോ തെക്കുകൂർ രാജാവിനെ വശാനം ചെയ്യുന്നത്. ഒട്ടക്കം ഗുഡമായി തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു കായ്കളുള്ള രാജാവിനെ സഹായിക്കുകയല്ലയോ ചെയ്യത്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഇവിടെ ഈ ഭാഷിണ്യം ആവശ്യമുള്ളതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മഹാരാജാവ്— തെക്കുകൂർ രാജാവിനെ കായ്കളുള്ള രാജാവിനെ

സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുകൊടുത്തു എന്നൊരു കേൾവിയുള്ളതല്ലാതെ നമുക്ക് അതിനു തക്കതായ തെളിവൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അഥവാ അയച്ചുകൊടുത്തു എന്നുള്ളത് വാസ്തവം തന്നെയായിരുന്നാലും നമുക്ക് അതുകൊണ്ട് വിശേഷിച്ചു യാതൊരു തരക്കേടും പററിയില്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് കേവലം കേട്ടുകേൾവിയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി നാം ഒരു രാജനിയോട് അതിന്റെ പക വീട്ടാനായി പുറപ്പെടുന്നത് കഷ്ടമല്ലയോ?

രാമയ്യൻ—നമുക്ക് തരക്കേടൊന്നും പററാഞ്ഞത് ശ്രീപത്മനാഭന്റെ കൃപകൊണ്ടാ തിരുമനസ്സിലെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടുമാണ്. അല്ലാതെ ഭയമായ ആ രാജനിയുടെ മനോഹരണമൊണ്ടല്ല. അവർ നമുക്ക് കഴിയുന്ന ദ്രോഹം ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ യുദ്ധം വിഹിതമല്ലെന്നാണ് തിരുമനസ്സിലെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ അതു വേണമെന്നില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങോട്ടു ചരി ചെയ്യിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അങ്ങോട്ടും ഒരു ചരി ചെയ്യാതെയിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ രാജനിയോട് സ്നേഹഭാവത്തിൽ, അവിടെ രാജ്യഭരണം ചെയ്യുന്നതിന് പ്രായം തികഞ്ഞ പുരുഷന്മാരുണ്ടാകുന്നതുവരെ രാജ്യഭരണം ഇങ്ങോട്ടൊഴിഞ്ഞു തന്നാൽ അവിടുത്തെ ഒരു കായ്കസ്ഥന്റെ നിലയിൽ രാജ്യകായ്കങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഇവിടെ അന്വേഷിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും, അവിടെ പുരുഷന്മാരുണ്ടായാലുടൻ തിരിയെ വിട്ടുകൊടുത്തു കൊള്ളാമെന്നും, പറഞ്ഞത് രാജാധികാരം കൈക്കലാക്കാം. പിന്നെ അവിടെ പുരുഷന്മാരുണ്ടാകുന്ന കാലത്ത് രാജ്യം വേണമെങ്കിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിച്ചു വീണ്ടെടുത്തു കൊള്ളുന്നതിനും പറയാം. അങ്ങനെയൊക്കുന്നതിനെന്താണ് വിരോധം?

രാമയ്യന്റെ ഈ അഭിപ്രായവും തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് അത്ര രുചിച്ചില്ല. എങ്കിലും രാമയ്യന്റെ നിബന്ധത്താൽ ഒട്ടക്കം അങ്ങനെ ചെയ്യുകൊള്ളുന്നതിനു കല്പിച്ചുവെരിച്ചു. ഉടനെ രാമയ്യൻ തെക്കുംകൂർ രാജനിയുടെ അടുക്കലെത്തി. രാജനി രാമയ്യനെ യഥാ യോഗ്യം സൽക്കരിച്ച് വന്ന കായ്ക എന്താണെന്നു ചോദിച്ചു.

രാമയ്യൻ—ഇവിടെയ്ക്കിപ്പോൾ പ്രായാധിക്യംകൊണ്ടു മറ്റും രാജ്യകായ്കങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു ശരിയായി നടത്തുന്നതിനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ ഞ്ഞ ഭാരം തൽകാലം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം ഇവിടുത്തെ ഒരു കായ്കസ്ഥന്റെ നില

യിൽ ൠ രാജ്യത്തെ കായ്ക്കുങ്ങൾക്കുടി അനേചിച്ചു നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു സമ്മതമുണ്ട്. ഇവിടെ രാജ്യാഭിഷേകത്തിനു പ്രായാതിക്കുഞ്ഞ പുരുഷന്മാരുണ്ടാകുന്നകാലത്ത് യാതൊരു തടവും പറയാതെ രാജ്യാധികാരം ഒഴിഞ്ഞുതന്നുകൊള്ളാമെന്ന് ഒരുടമ്പടി തരുന്നതിനും തിരുമനസ്സിലേക്കു സമ്മതമാണ്. ഇവിടെക്കും ൠ കുടുംബത്തെക്കും ൠ രാജ്യവാസികൾക്കും യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടിനും കഷ്ടപ്പാടിനും ഇടയൊകാതെ അവിടുന്ന് രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. ഇതിലേക്കു ഇവിടെയും സമ്മതമുണ്ടോ? എന്നറിയുന്നതിനായിട്ടാണ് ഞാനിപ്പോൾ വന്നത്.

രാജ്ഞി— നമ്മുടെ പുത്രന് ഇപ്പോൾ പത്രങ്ങളു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാലഞ്ചു കൊല്ലാകൂടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അയാൾക്കു പുരുഷപ്രായമാകും. പിന്നെ അയാൾതന്നെ രാജ്യഭാരം വഹിച്ചുകൊള്ളുകയോ ചെയ്യും. അതിനിടക്കു മറ്റൊരാളെ രാജ്യഭാരം ഏല്പിച്ചു നടത്തിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് മനസ്സില്ല. ഇതുവരെ ഒരു വിധം കഴിഞ്ഞുകൂടിയല്ലോ. അതുപോലെ കുറച്ചു കാലാകൂടി വല്ല വിധവും കഴിച്ചു കൂട്ടാമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു ഇങ്ങോട്ടു ഉപദ്രവമൊന്നും ചെയ്യതെയിരിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഉപകാരമൊന്നും ചെയ്യുതരണമെന്നു നമുക്കുപേക്ഷയില്ല.

രാമയ്യൻ— ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നതാണ് ഇവിടേക്കു നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ പല വിധത്തിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് ഇടവരുന്നതാണ്.

രാജ്ഞി— ഈശ്വരൻ വരുത്തുന്നതെല്ലാം അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. എന്തെല്ലാം കഷ്ടപ്പാടുകൾ വന്നാലും ഞാനെന്റെ മനസ്സാലെ ഈ രാജ്യാധികാരം അന്യന്മാർക്കു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നുള്ളത് തീച്ചയാണ്. ഇനി ആ കായ്ക്കുത്തക്കുറിച്ച് രാമയ്യൻ എന്നോടധികം നിബ്ബന്ധിക്കണമെന്നില്ല.

ഇപ്പുകാരാ രാജ്ഞി തീച്ചയായി പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം രാമയ്യൻ കോപത്തോടുകൂടി ഈ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഫലം താമസിയാതെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഇതു രാമയ്യനാണെന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെനിന്നു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഉടനെ രാമയ്യൻ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി, ഈ ഉണ്ടായ വി

വരങ്ങളെല്ലാം തിരുമനസ്സറിയിക്കുകയും ക്ഷണത്തിൽ സൈന്യസമേതം യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടണമെന്നു തിരുമനസ്സിനെ അടുക്കൽ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്ഞിയോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുന്നതിനു തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഒട്ടാതെന്ന സമ്മതമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും രാമയ്യന്റെ നിർബ്ബന്ധം കലശലായപ്പോൾ ഈ കാഴ്ചത്തിൽ നമ്മുടെ അഭിപ്രായമെന്നും ചോദിക്കാനാവശ്യമില്ല. രാമയ്യന്റെ ഇഷ്ടപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിനു നാം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു കല്പിച്ചു. ഉടനെ രാമയ്യൻ സൈന്യസമേതം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവു കൂടെ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു എന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.

രാമയ്യൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി ചാരന്മാർ മുഖാന്തരം മുൻകൂട്ടി അറിവു കിട്ടുകയാൽ തെക്കുകൂർ രാജകുടുംബത്തിലുണ്ടായിരുന്നവരോടുകൂടി, മന്ത്രിമാരും സേനാനായകന്മാരും സൈന്യങ്ങളും എല്ലാം പ്രാണഭീതിയോടുകൂടി കാടി കാരോ വനാന്തരങ്ങളിൽ കേറിയൊളിച്ചു. രാമയ്യൻ മുതലായവർ തെക്കുകൂരിലെത്തിയപ്പോൾ എത്രക്കാനാരെയും കാണാത്തതായാൽ കോട്ട, കൊത്തളം മുതലായവ മിക്കവാറും നിരത്തുകയും കിടങ്ങു നികത്തുകയും രാജഭണ്ഡാരമെല്ലാം കത്തിവാരുകയും ഒടുക്കം രാജഭവനം തീവെച്ച് ചുട്ട ഭസ്മമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ആ രാജ്യവും കൈവശപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷം കൊള്ളയെടു കിട്ടിയ വയറായ മുതലുകളാകൊണ്ട് എല്ലാവരും തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

കാട് യൊളിച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്ഞിയെയും മറ്റും അന്വേഷിച്ചു പിടിക്കുന്നതിനും തെക്കുകൂർ രാജ്യവും തിരുവിതാംകൂറും ഒന്നാക്കി ചേർത്തു ശരിപ്പെടുത്തി മുതലെടുപ്പുകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും വേണ്ടുന്ന എപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റുമായി രാമയ്യൻ ഏതാനും സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി വീണ്ടും തെക്കുകൂർ രാജ്യത്തുതന്നെ വന്നു. പല വനാന്തരങ്ങളിലും മറ്റും വളരെക്കൊല അന്വേഷിച്ച് ഒരുവിധം രാജ്ഞിയേയും മറ്റും കണ്ടുകിട്ടി. ഉടനെ രാമയ്യനും സൈന്യങ്ങളും കൂടി അവരേ എല്ലാം ബന്ധിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. പിന്നെയും കുറച്ചുകാലം കൂടി രാമയ്യനും മറ്റും തെക്കുകൂർ രാജ്യത്തുതന്നെ തു

മസിച്ചു. അതിനിടക്ക് രാജ്യകാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തി, തെക്കുംകൂർ തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേർത്തു നികുതി പിരിക്കുന്നതിനും മറ്റും വേണ്ടുന്ന സകല ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം രാമയ്യൻ ഒരു ദിവസം കാരാഗൃഹത്തിൽച്ചെന്നു തെക്കുംകൂർ രാജനിയോടു ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്രകാരം രാജ്യം പികാരം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേ എല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ മനസ്സുണ്ടോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു രാജനി ഇപ്പോഴും എനിക്കു മനസ്സില്ല. ഞാൻ മരിക്കുന്നതുവരെ എനിക്കു മനസ്സുണ്ടാവുകയുമില്ല' എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. ഉടനെ രാമയ്യൻ കോപത്തോടുകൂടി എന്നാൽ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും വെമ്പനാട്ടു കായലിൽ ഞാൻ ഇന്നുതന്നെ കുളിത്താഴ്ത്തിക്കൊല്ലാം. തെക്കുംകൂർ രാജവംശം ഇന്നു ഞാൻ നാമാവശേഷമാക്കിത്തീർക്കാ' എന്നു പറഞ്ഞ് രാജനിയേയും മറ്റും തോണിയിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകാനായിപ്പുറപ്പെട്ടു. ഉടനെ പല വന്മാന്മാരുടെലായി ഒളിച്ചു കിടന്നിരുന്ന തെക്കുംകൂർ സൈന്യങ്ങളെല്ലാം ആയുധപാണികളായിട്ട് അവിടെയെത്തി. പിന്നെ രാമയ്യൻ മുതലായ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളും തെക്കുംകൂർ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അവിടെവെച്ചു ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. ആ യുദ്ധത്തിൽ തെക്കുംകൂർ സൈന്യങ്ങളാണ് ജയിച്ചത്. ഇവിടെ എത്രക്കുന്നതിന് ആരുമില്ലെല്ലോ എന്നുവിചാരിച്ച രാമയ്യൻ സൈന്യങ്ങളെ അധികം കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നില്ല. അതിനാൽ തെക്കുംകൂർ സൈന്യങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ തോല്പിച്ച് ഓടിക്കുകയും രാമയ്യനെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുകയും രാജകുടുംബത്തെ വീണ്ടും ഒളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം കേട്ടമാത്രയിൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവു സൈന്യസമേതം പുറപ്പെട്ടു തെക്കുംകൂരിലെത്തി. ഉടനെ തെക്കുംകൂർ സൈന്യങ്ങളെല്ലാം ആയുധങ്ങൾ താഴ്വെച്ചു മഹാരാജാവിനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു തല്ലാതെ പിന്നെ യുദ്ധമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. മഹാരാജാവു രാമയ്യനേയുംകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി മടങ്ങിപ്പോവുകയുംചെയ്തു. അതോടുകൂടി തെക്കുംകൂർ രാജ്യവാസികളെല്ലാം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ കീഴടങ്ങുകയാൽ ആ രാജ്യവും തിരുവിതാംകൂറോടു പൂർണ്ണമായി കൈവശപ്പെടുകയുംചെയ്തു. ഒളിച്ചുപോയ രാജനിയേയും മറ്റും പിന്നെ ആരും അന്വേഷിക്കാനും പിടിക്കാനും പോയി

യുമില്ല. അവർ ഒരുവിധാ പ്രാണധാരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു പല സ്ഥലങ്ങളിലും അലഞ്ഞു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെ കുറഞ്ഞൊരാൾക്കുപോലും കഴിഞ്ഞതിന്റെറശേഷം—നാറു പിടിച്ചടക്കിടുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ വാണിരുന്ന രാജാക്കന്മാരിലൊരാൾ അവരുടെ വംശക്കുടുംബം ആർക്കെങ്കിലും നമ്മോട് അടുത്തുണപറ്റി താമസിക്കുന്നതിന്നു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വിവരം നമ്മുടെ അടുക്കൽ അപേക്ഷിച്ചാൽ അവരെ നാറു യഥാർത്ഥം അടുത്തുണ കൊടുത്തു താമസിപ്പിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്—എന്നൊരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിൻ പ്രകാരം അന്ന് തെക്കുംകൂർ രാജവംശത്തിൽ മുപ്പന്തിരുന്നെഴും പുരുഷപ്രായം തികയുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു തമ്പുരാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ആ അപേക്ഷപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് അവർക്ക് (തെക്കുംകൂർ രാജവംശക്കാർക്ക്) 'നെട്ടാശ്ശേരി' എന്ന ഭൂമി തത് ഒരു ഭവനം പണിയിച്ചുകൊടുത്തു പാറ്റിക്കുകയും അന്ന് ആ കുടുംബത്തിലുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം സുഖമാകാവണ്ണം നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുന്നതിന്നും അവരുടെ ഈശ്വരസേവാദികളായ വിശേഷാൽ ചിലവുകൾക്കും ധാരാളം മതിയാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള നെല്ലും പണവും അടുത്തുണായി പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിന്റെറശേഷം തെക്കുംകൂർ രാജവംശം ഒരിടത്തു തീരെ ക്ഷയിച്ച് ആ വംശത്തിൽ ഒന്നരണ്ടു പുരുഷന്മാർ മാത്രം ശേഷിച്ചു. അപ്പോൾ വടക്കുംകൂർ രാജവംശത്തിൽനിന്നു രണ്ടു രാജകുമാരികളെ തെക്കുംകൂറിലേയ്ക്കു ഭത്തേടുത്തു. ഇപ്പോൾ തെക്കുംകൂർ രാജവംശക്കാരായിട്ടു കാണപ്പെടുന്നവരെല്ലാം ആ ഭത്തിൽനിന്നുണ്ടായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് അല്ലാതെ ഇപ്പോൾ സാക്ഷാൽ തെക്കുംകൂർ രാജവംശത്തിലുള്ളവരാതെന്നയില്ല. ഭത്തേടുത്തു കഴിഞ്ഞതിന്റെറശേഷം തെക്കുംകൂർ രാജവംശം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഇതുവരെ ക്ഷയിച്ചിട്ടില്ല. ആ വംശത്തിൽ ആളുകൾ വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുമ്പിനാലെയുള്ള അടുത്തുണവക നെല്ലും പണവും ചിലവിന്നു മതിയാകാതെ വരികയാൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ പല തവണ അടുത്തുണ കൂട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും ഇവരുടെ ദാരിദ്ര്യം തീരത്തക്കവണ്ണം കൂട്ടിക്കൊടുത്തത് ഇപ്പോൾ നാടുവാഴുന്ന ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ വലിയതമ്പുരാൻ തിരു

മനസ്സുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്പോൾ തെക്കുംകൂർ രാജവംശക്കാരാണ് ചിലവിനു ധാരാളമായി നെല്ലും പണവും കല്പിച്ചുനവദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവർക്കു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. അവർ അവരുടെ നിത്യവൃത്തികളും സംശ്ലാസവാദികളും യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുകളും തെ നിവഹിച്ചു സുഖമായി താമസിച്ചുവരുന്നു.

(തുടരും)

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി.

ഭാഗ്യം

൧. ഇന്നാട്ടിലിന്ദ്രപദമേറിവസിക്കുവാനു-
മന്നാമഹേന്ദ്രപുരിമാന്യത്രവന്നിടാനും
നന്നായകാരണമഹോനലമാൻഭാഗ്യ-
മെന്നാണലോകരറിയേണ്ടതുവേണ്ടവണ്ണം.
൨. ഉണ്ടായശസ്സുനിനയാതെപരിപ്പതെല്ല-
മുണ്ടാകവേണ്ടബഹുപണ്ഡിതനെന്നുലോകം
കൊണ്ടാടുമേതൊരുവനേയുമുദിച്ചഭാഗ്യം
കൊണ്ടാണുസർപ്പസുഖവുംപെരുകുന്നുപാരിൽ.
൩. കുണ്ണാലലക്ഷ്യതരമാകിലുമുണ്ടുളത-
കുണ്ണാടിയൊന്നുബതഭാഗ്യവതാഗുണൈഃപാ-
പ്തിണ്ണാൻജനത്തിനിഹയോഗ്യതഭാഗ്യമുലാ”
പെണ്ണാകിലാപുരുഷനാകിലുമില്ലഭേദം.
൪. ശ്രീവന്നകേരമവനിൽസകലജ്ഞനെന്നു
പേർവന്നിടുംസപദിവാകപതിയായ്ഭവിക്കും
ദൈവംതെളിഞ്ഞുവിലസുന്നവനീത്രിമുത്തി
ഭാവംജഗത്തിലെളതായിലഭിച്ചിടുന്നു.

- ര. ഇനീവിധാനിയതിയുളളവനന്യനെത്താൻ
കൊന്നീടിലും പരധനങ്ങളടക്കിയാലും
വന്നീടുകിലുപജയം നിജകേസ്സുവിട്ടു
പോന്നീടുമെത്ര കറികോടതികേറിയോലും.
- ന. ഭാനത്തിലാസ്ഥകരുതേണ്ടമഹാപദാന്യ
സ്ഥാനത്തിനഹതപെടുന്നിതുഭാഗ്യമുള്ളോൻ
മൗനാനടിച്ചുകപടവ്രതമാചരിച്ചാൽ
ആനാമഹാമുനിയവൻ ബഹുമാന്യനെത്ര.
- ഉ. വൈദ്യാതഥാഗണിതവ്യാപടുമന്ത്രവാദം
ഘട്ടങ്ങളായകവനങ്ങളിവയ്ക്കു പാത്താൽ
ആദ്യത്തിലില്ല ചെറവാസനയെങ്കിലാപി-
ന്വാദ്യസ്ഥനാപുരുഷനിന്നിഹഭാഗ്യശക്ത്യാ.
- ഘ. എല്ലാഗുണാതികയിലും ചെറുതായഭാഗ്യ
മില്ലാതെ കണ്ടു നില്പനിന്നിടുകെന്നകാഴ്ച
വല്ലായ്മയായി വരുമീശപരസേവചെയ്ത-
യല്ലാതതിന്നൊരു നിപുത്തിജഗത്തിലില്ലാ.

തെലപ്പറത്ത് നാരായണനമ്പി.

കോക്കണശ്വാമണർ

സ ധ ര സ്വ ത മ ധ റ്.

ആയുന്മാർ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്ന് ഇന്ത്യയിൽ വന്നു നാ-
സ്സനദിയുടെയും അതിന്റെ പോഷകനദികളുടെയും തടപ്രദേശ-
ങ്ങളിൽ ആദ്യം നിവസിച്ചു. അവിടുന്നു കിഴക്കോട്ടുമാറി ഉത്തരഫി-
ന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാടത്തും പരന്നുവെന്നാകുന്നു പാശ്ചാത്യചരി-
ത്രകാരരുടെ അഭിപ്രായം. ഋഗ്വേദത്തിലെ പല ഋക്കുകളെക്കൊണ്ട്
ഈ അഭിപ്രായമവർ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഋഗ്വേദത്തിൽ (i. 32. 12,

ii. 12. 12) * ആയുന്മാരുടെ അധിഷ്ഠാനദേശത്തിന്നു സാമാന്യമായ പേർ സപ്തസിന്ധുക്കൾ (സപ്തസിന്ധവഃ) എന്നായിരുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സിന്ധുനദിയും സിന്ധുവിന്റെ പോഷകനദികളായ പഞ്ചാബിലെ അഞ്ചു നദികളും അഹ്മഃഘാനിസ്ഥാനിലെ കഭാ, എന്ന കാബൂൽനദിയും കൂടീട്ടാകുന്നു ഈ ഏഴുനദികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ജഗേപദാ (i. 125. 7) ഗന്ധാരദേശത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആയുന്മാരുടെ നിവാസസ്ഥലം പടിഞ്ഞാറേ കണ്ഡ ഹാർ വരെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു നിർണ്ണയിക്കാം. സിന്ധുവിന്റെ പടിഞ്ഞാറാ കഭയുടെ തെക്കുമായിരുന്നു ഈ ഗന്ധാരദേശം എന്ന് പാശ്ചാത്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഗാന്ധാരദേശവും ഇതുതന്നെ ധൃതരാഷ്ട്രമഹാരാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ ഗാന്ധാരി ഈ ദേശത്തിലെ ഒരു രാജാവിന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു. ജഗേപദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നദികളുടെയും പർവ്വതങ്ങളുടെയും പേരുകളിൽനിന്നു ആയുന്മാർ കിഴക്കോട്ടു ഏതു രാജ്യത്തോളം എത്തിരുന്നുവെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജഗേപദത്തിൽ (x. 75. 5) ഗാഗ, യമുന, സരസ്വതി, ശുതുദ്രി, പരശ്ണീ, അസികനീ, മരുപ്രധാ, വിതസ്താ, ആജ്ജികീയാ, സുഷോമാ, എന്നീനദികളേയും ആറാം ഋക്കിൽ തൃഷ്ടാമാ, സുസന്തു, രസാ, ശേപതീ, കഭാ, ഗോമതീ, ക്രമു, മേഹത്ര (മേഹൽത്തത്ര) എന്നിവയേയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവയെ ആധുനികനദികളിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞറിവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. ഗാഗയും യമുനയും സുപ്രസിദ്ധനദികളാകയാൽ ആയുർ ഈ നദികളുടെ തടപ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തിയിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ജഗേപദപരിശിഷ്ടത്തിൽ സിതാസിതകളായ സരിതുകൾ എവിടെ ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നുവോ ആ സംഗമസ്ഥലത്തിൽ അഭിപ്ലവനം ചെയ്യുന്നവൻ ദ്രോവിനെ ഉൽപതിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു നദികൾ ശേപതോദകയായ ഗാഗയും കൃഷ്ണോദകയായ യമുനയും ആകയാൽ ഇവരുടെ സംഗമയായ പ്രയാഗമെന്ന അല്ലഹാബാദ് വരെ ആയുരെത്തിരുന്നു എന്നുപറയാം. എന്നാൽ സാഹിതക്കും പരിശിഷ്ടത്തി

* ആദ്യത്തെ അക്കം മണ്ഡലത്തേയും രണ്ടാമക്കം സൂക്തത്തേയും മൂന്നാമക്കം ഋക്കിനേയും കാണിക്കുന്നു.

നാതമ്മിൽ മഹത്തായ കാലകൃതഭേദമുണ്ടെന്നു പാശ്ചാത്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് പരിശിഷ്ടത്തിലെ ഈ മന്ത്രം അത്യന്തം അച്ഛാചീനയായ അചസ്ഥായകാണിക്കുന്നുപോൽ. ഋഗ്വേദം iii 53. 14-ാം മന്ത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കീകടഭേദം നിരക്കുകാരനായ യാസ്തദേയും ഭാഷ്യകാരനായ സായണാചാര്യരുടേയും അഭിപ്രായത്തിൽ ഒന്നായ്ഭേദം മാത്രമാകുന്നു. ഭാഗവത (i. 3. 24, vii. 10. 18) ത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച കീകടശബ്ദത്തിന്നു മഗധഭേദമെന്നാകുന്നു അർത്ഥമെന്നു വ്യാഖ്യാതാവായ ശ്രീധരസ്വാമിയും മറ്റു ചിലർ പറയുന്നത് വിഷയസന്ദർഭശാൽ യഥാർത്ഥമെന്നു തോന്നുന്നു. അഥർവ്വവേദത്തിൽ (v. 5) അഗഭേദമെന്നും മഗധഭേദമെന്നും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്നു എത്രയൊ മുമ്പുതന്നെ ആയുർവാർദ്ധക്യാളത്തിന്നു സമീപം എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയിക്കാം. സേനരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തായിരുന്നു ബങ്കാളത്തു ബ്രാഹ്മണർ വന്നു കൂടിയേറ്റിപ്പാത്തത്. ഏകഭേദം എണ്ണുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ബങ്കാളത്ത് ബ്രാഹ്മണരുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ബങ്കാളത്തുള്ള ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം കാന്തകുബ്ജബ്രാഹ്മണർ (കനോജ്) ആകുന്നു.

പാശ്ചികളുടെ മതഗ്രന്ഥമായ 'ഹേന്ദുഅവെസ്ത' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആയുരുടെ ആചാരസമ്പ്രദാനത്തിന്നു 'ഹെപ്തഹിന്ദു' എന്നു പേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലെ സകാരം പ്രാചീന പാശ്ചിയിൽ ഹകാരമായ്ജാറുന്നതുകൊണ്ട് ഹെപ്തഹിന്ദു എന്ന രൂപം സിദ്ധിക്കുന്നു. യവനഭാഷയിൽ ഹകാരമില്ലത്തതുകൊണ്ട് ഹിന്ദു എന്ന പദം ഇന്ദു (Indoi) എന്ന ശബ്ദമാക്കിയുച്ചരിച്ചു. ഈ ഇന്ദു ശബ്ദത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ ഭാരതവർഷത്തിന്റെ അഭിധാനമായ ഇന്ത്യ എന്ന പദമുണ്ടായി. സിന്ധുഭാഷത്തിൽ വസിച്ചതുകൊണ്ട് ഭാരതീയർക്കു ഹിന്ദുക്കൾ എന്ന നാമധേയവും ഉണ്ട്. ഇത്തപ്പു എന്നതിലും സിന്ധുശബ്ദം ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു.

ഋഗ്വേദത്തിൽ (x. 121. 4) ഹിമവൽ പർവ്വതത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിന്ധ്യോദിയെക്കുറിച്ചു ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലായ്യാൽ ആയുർ വിന്ധ്യോദിവരെ എത്തിരുന്നില്ലെന്നു ഊഹിപ്പാൻ സംഗതിയുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഈ നാമാഭാവത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനമാനം അത്ര ബലവത്തല്ല. നമ്മുട, തപ്തി, ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ,

കാഃവരി മുതലായ ദക്ഷിണാത്യനദികളുടെ അഭിധേയങ്ങൾ ഋഗ്വേദത്തിൽ ഇല്ല. ഈ പരിശിഷ്ടത്തിൽ നമ്മുടെ സാമ്പന്ധ്യം ഒരു മന്ത്രമുണ്ട്.

നമ്മദായൈനമഃപ്രാതൻമദായൈനമോനിശി

നമഃസുനമഃദതുഭ്യൗത്രാഹിമാവിഷസപ്തതഃ

ദിനീയാഷ്ടകത്തിന്റെ പ്രഥമ പരിശിഷ്ടത്തിൽ അടങ്ങിയ ഇതാമന്ത്രങ്ങളിൽ ജനമേജയന്റെ സപ്തസത്രത്തേയും ആസ്തികനേയും ജരൽകാരുചിനെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കയാൽ പാശ്ചാത്യർക്കും ഈ പരിശിഷ്ടം വളരെ അർത്ഥപ്രദമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സാഹിത്യയിലെ മന്ത്രദൃഷ്ടാക്കന്മാരായ ഋഷികൾ വിന്യസിച്ചതും കടന്നു തെക്കോട്ടു വന്നിരുന്നില്ലെന്നതു സിദ്ധമായി.

രാമായണത്തിൽ അഗസ്ത്യർ വിന്യസിക്കുന്ന ഭണ്ഡകാരണ്യത്തിൽ പഞ്ചവടിക്കു സമീപത്തിൽ ഓശാമാ ഉണ്ടാക്കിപ്പാർത്തതായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അഗസ്ത്യരുടെ ഭാര്യ ലോപാമുദ്രയായിട്ടു ഋഗ്വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മഹാഭാരതത്തിൽ തന്റെ തപശ്ശക്തിക്കൊണ്ടു ലോപാമുദ്രയെ സൃഷ്ടിച്ച വിദർഭരാജാവിന്റെ വശത്തു കൊടുത്തു വളർത്തിച്ച്, പ്രായമായപ്പോൾ ലോപാമുദ്രയെ ഭാര്യരൂപേണ അഗസ്ത്യർ സ്വീകരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തുലാകാഃവരിമാഹാത്മ്യം മുതലായ പുരാണകഥകളിൽ ലോപാമുദ്രാശബ്ദം കാഃവരിയുടെ പര്യായപദമാക്കി പ്രയോഗിച്ചു അഗസ്ത്യർ കാഃവരിയെ ഭാര്യയാക്കി പരിഗ്രഹിച്ച്, ദാപതിമാർ തമ്മിലുള്ള സമയധർമ്മത്തെ അഗസ്ത്യർ ഉല്പാദിച്ചതുകൊണ്ടു കാഃവരി ജാലിതാത്മമായി നദിയായി പ്രവഹിച്ചു ദക്ഷിണദേശത്തെ ധനധാന്യ സമൃദ്ധിക്കൊണ്ടു നിവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു എന്ന് ആഘോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാഃവരിയുടെ വേദത്തിലേ ലോപാമുദ്രയുടെ യാതൊരു വിഷയത്തിലും ഒരു സാമ്പന്ധ്യവും ഇല്ല.

ഋഗ്വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നദികളിൽവെച്ചു മഹിമയും പുഷ്പതപവും ഉള്ളതു സരസ്വതിയാകുന്നു. സരസ്വതിപരമായി മൂന്നു സൂക്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. പല ഒറ്റ ഋക്കുകളിലും സരസ്വതിയെ കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. യാസ്തനിരുക്കത്തിൽ (ii. 23) സരസ്വതീശബ്ദം നദീവാചകമായും ദേവതാവാചകമായും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ ഈ ഭേദം

വകവെക്കത്തെ സരസ്വതീനദിതന്നെ വാഗ്ദേവിയുടെ പവിത്രത രൂപമെന്നാ പർത്തിരിക്കുന്നു.

പശുമാംസത്തിൽ പ്രയാജങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആപ്രീ സൂക്തങ്ങളിൽ (ഋഗ്വേദം i. 13. 9, i. 142, i. 188. 8, ii. 1. 11, iii. 4. 8, v. 5. 8), സരസ്വതീ, ഇളാ, മഹീ, എന്നു മൂന്നു ദേവതകളെയും ചിലേടത്തു (ii. 1. 11, ii. 3. 8, iv. 4. 8, iii. 55. 5, vii. 2. 8, ix. 5. 8, x. 110. 8), സരസ്വതീ ഇളാ, ഭാരതീ, എന്നീ മൂന്നു ദേവതകളെയും മാത്രം ചിലേടത്ത് (ii. 1. 11) ഹോത്രാ, ഭാരതീ, സരസ്വതീ എന്നു ദേവതകളെയും ഓരോ ജ്ഞിൽ സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈശ്വദേവ സൂക്തങ്ങളിൽ സരസ്വതിയെ മറ്റു ദേവതകളോടുകൂടി സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. (v. 47. 2, vi. 50. 12, vi. 52. 6, vii. 9. 5, vii. 39. 5, vii. 40. 3, ix. 81, x. 65. 1, x. 141. 5, x. 184. 2) ഈ ദേവതകളിൽ അഗ്നി, അശ്വികൾ, അജഹ്വകപാദ, അഭിതി, അയ്യംവ, ആദിത്യന്മാർ, ഇന്ദ്രൻ, ഋഷഭവ, തപശ്വവ, പഞ്ചന്ദ്രൻ, പവമാനൻ, പൃഷാഖ, പുരന്ധി, ബൃഹസ്പതി, ഭഗൻ, മരുതുകൾ, മരുദ്ഗണം, മിത്രൻ, വരുന്നൻ, വാജൻ, വാതൻ, വായു, വിധാതാവു, വിഷ്ണു, സപിതാവു, സോമൻ എന്നിവർ മുഖ്യർ. ഈ ദേവതകളോടുള്ള സാഹചര്യത്താൽ സരസ്വതീദേവിയായിട്ടു ജ്ഞികൾ ഭാവിച്ചിരുന്നുവെന്നത് തെളിയുന്നു.

ഇടത്തു.

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.

കടംവീട്ടിയത്

നേരെ അർദ്ധരാത്രിയിൽ പുറമായി കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഇദ്ദേഹം എഴുത്ത് മതിയാക്കിയിട്ടില്ല. പൊളിഞ്ഞ ഒരു മേശപ്പുറത്തു വെച്ച്, അരികത്തുള്ള മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിന്റെ സഹായത്താലാണ് ഈ വിവരം എഴുതുന്നത്. അസമയമായതിനാൽ ലോകമെങ്ങും നിശ്ശബ്ദതയാൽ റിബിഡമായിരുന്നു. എങ്കിലും പേനയുടെ കേൾ കേൾ ശബ്ദം മാത്രം കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

‘ഇന്നെങ്കിലും ഇത് അവസാനിപ്പിക്കണം. . . രാശപരാ, ഇനിക്കിതിന്ന് ശക്തിയുണ്ടാക്കിത്തരണം’ എന്ന് അത്യന്താ വ്യസനത്തോടെ അയാൾ വിരപിരക്കുന്നുണ്ട്.

ഇരിക്കുന്നതിന്നു ചുറ്റും അയാൾ ഒന്നു നോക്കി. നോക്കിയ മാത്രയിൽ ശരീരമാസകലം വിറച്ചു. എന്തെന്നാൽ ആ അകം അത്ര മോശസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കേളി സങ്കേതസ്ഥലം അതു തന്നെയോ എന്നു തോന്നാം. മേശക്കും, താൻ ഇരുന്നിരുന്ന സ്കന്ദളിന്നും പുറമെ, ആ മുറിയിൽ സാമാനം എന്നു പറയാൻ ഒരു കേയർകട്ടിൽ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നിരന്തരമായി എഴുതിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇരുന്നിരുന്നത് എങ്കിലും, അദ്ദേഹം കൂടക്കൂടെ ആ കട്ടിലിൽ കിടന്നിരുന്ന വനിതാരത്തത്തിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു. സൗന്ദര്യസാരസ്വരൂപിണിയായ അവളുടെ വിളറി ക്ഷീണിച്ച മുഖം എപ്പോഴെല്ലാം ഇയാൾ കാണുന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം ‘രംഗപരാ, ഇത് ഇന്നത്തത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവളുടെ കഥ ഇനിയും പരുങ്ങലാ വുമല്ലോ—ദൈവമെ—ഇതിന്നിട വരുത്തരുതെ’ എന്നും മറ്റും അസ്സഹ്യമായി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു.

ഇതിനിടയ്ക്ക് അനവധി കടലാസ്സുകൾ എഴുതി തീർന്നു. അരണോദയം കണ്ടു തുടങ്ങി. പേനയുടെ കേൾ കേൾ ശബ്ദവും കറുത്തു തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടുകൂടി ആ വിദ്വാൻ

സേമാപ്തം.

കല്പത്ത രാമൻമേനോൻ.’

എന്ന എഴുതി അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ യുവതി അസ്വാസ്ഥ്യത്തോടുകൂടി കട്ടിലിൽ കിടന്ന് ഉണ്ടിരുന്നു. അവൾ സ്വപ്നത്തിൽ എന്തൊ ചില അസംബന്ധങ്ങൾ പറയുന്നതു കേട്ടു. അപ്പോൾ രാമൻമേനോൻ എഴുന്നീറ്റ് അവളുടെ സമീപത്തു ചെന്ന്, ആ ക്ഷീണിച്ച മുഖത്തെ ചുംബനം ചെയ്ത് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ‘ആവു—പ്രിയതമെ, ലേഖനം എഴുതി കഴിഞ്ഞു. നാളെ (സാധു നേരം പുലർന്ന കഥ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല) നാളെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഇത് അയക്കും’ ഗൽഗദത്തോടു

കൂടി ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അയാളുടെ കിണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു.

‘ഏ— പ്രിയതമനൊ!’

രാമൻമേനോൻ— അല്ലാ- ഉണൺകഴിഞ്ഞുവൊ!

‘ഉവ്വ, അവിടുന്ന് പിന്നെയും എഴുതുവാൻതന്നെ ഇരുന്നുവൊ! അയ്യോ—ദേഹം സൂക്ഷിക്കണം. നോക്കൂ, ഇപ്പോൾതന്നെ ശരീരം എത്ര ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു.’

രാമൻമേനോൻ— (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്)

‘കഴിഞ്ഞു എന്റെ പണി കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ഇതാ അയക്കാൻ പോകുന്നു. നാളെ അത് പത്രാധിപരുടെ കയ്യിൽ കിട്ടും. അദ്ദേഹം വായിച്ചു നോക്കും എന്നുതന്നെയല്ല, നമുക്ക് ഒരു മറുപടിയും കിട്ടും. അതോടുകൂടി നമ്മുടെ കഷ്ടപ്പാടും തീരും. ഹാ—ആ എഴുത്ത് നിന്റെ മുഖകമലത്തെ വികസിപ്പിക്കുമല്ലോ—കടലുൾ വാസവും സാധിപ്പിക്കും, നിശ്ചയം’ എന്നു പറഞ്ഞ് ആനന്ദാശ്രുക്കൾ നിറഞ്ഞ തന്റെ കിണ്ണുകളെ കൈകൊണ്ട് തുടച്ചു.

നേരം പ്രകാശമായപ്പോഴേക്കും രാമൻമേനോൻ ലേഖനം മടക്കി കെട്ടി ‘നീരുപമമാസിക’ പത്രാധിപർ അവർകൾക്ക് എന്ന് മേൽവിലാസവും എഴുതി കയ്യിൽ എടുത്ത് തപാൽ ആപ്പീസ്സിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

തപാൽ ആപ്പീസ്സിൽനിന്നും മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഭായ് കഞ്ഞി തയ്യാറാക്കി ഒരു കിണ്ണത്തിൽ പകൺവെച്ച് കാത്തിരുന്നിരുന്നു. കഞ്ഞിക്ക് വട്ടം വിശേഷിച്ച് ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറച്ച് ഉപ്പ് മാത്രം ഒരു ഇലക്കീറിൽ വിളമ്പിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ ശാന്തോദരിയുടെ ചേട്ടലപാരുകടാക്ഷപാതങ്ങൾതന്നെ രാമമേന്ന് വേണ്ട ഉപദാശങ്ങളായി തീർന്നു.

ഭായ്— (മുടുന്തിരുത്തോടുകൂടി)

‘ആവു—ഇവിടത്തെ ബുദ്ധിമുട്ട് തീൻവല്ലൊ—രംഗപരാ’

രാമൻമേനോൻ—‘ഉവ്വ് തീൻ. ഇന്ന് ഇരുപത്തിരണ്ടല്ലെ തിയ്യതി. നാളെയാണ് ഒടുക്കത്തെ ദിവസം. ശരിക്കും നമ്മുടെ ലേഖനവും നാളെ അവിടെ കിട്ടും. ഇതാണ്

പരസ്യം

എം. കെ. യുടെ സമ്മാനം, ഉത്തമ ലേഖനത്തിന് കൊടുക്കേ

ന്നതാണ്. ലേഖനം ഹൃദ ഭാഗത്തിൽ കുറയരുത്. സ്വയംകൃതവും, ശോകപര്യവസായിയുമായ ഒരു കെട്ടു കഥയായിരിക്കണം. മേട, ഫല-ാം ന-ക്കു മുമ്പ് ഈ ആപ്പീസിൽ എത്തിക്കണം.

നി. മ. പ.

*

*

*

*

സോമപുരത്ത് 'വിശാല' വീഥി. ഇതാ, ഒരു വീട്ടിൽ ഏകദേശം 24 വയസ്സ് തോന്നുന്ന ഒരു യുവതി അത്യന്തം ദുഃഖാക്രാന്തയായി അവളുടെ മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ലാളുന്നു. അവളുടെ ഏകബന്ധുവായ അച്ഛൻ മരിച്ചിട്ട് ഇന്നു നാലുദിവസമെ ആയുളളു. അതിതീവ്രമായ മനോവ്യഥയെ ഇവളുടെ മുഖപ്രദശിപ്പിക്കുന്നു. കുറെ ദിവസമായി ഉറക്കമില്ലാത്തതിനാൽ കണ്ണുകൾ ക്ഷീണിച്ച് കണ്ടിൽപോയും, മുഖാംബുജം വാടിയു ഹരിക്കുന്നു. അശ്രുക്കൾ ധാരധാരയായി ഒഴുകുന്നു. കവിൾത്തടങ്ങൾ ഒട്ടിയു ദേഹമാസകലം ശോഷിച്ചു കാണുന്നു. 'അച്ഛൻ എന്നതാണ് എന്നോട പറഞ്ഞത്. എന്തിനാണ പറഞ്ഞത്, എന്നിങ്ങിനെ അവൾ ഇടയ്ക്ക് പിറുപിറുക്കുന്നുണ്ട്. അഹം- കഷ്ടം- എന്തു സങ്കടമാണ് ഇവൾ അനുഭവിക്കുന്നത്! അച്ഛന്റെ മരണകാലത്തെ സാഭവങ്ങളെ തന്നെ ഓർത്ത് ഓർത്താണ് ഈ സ്ത്രീ നടുങ്ങുന്നത്.

അച്ഛൻ മരിക്കാറായി കിടക്കുമ്പോൾ അവളെ അടുക്കലേക്ക് വിളിച്ച് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി.

'മകളേ! ഞാൻ മരിക്കാറായി. അധികം താമസമില്ല. കുറെ കാലമായി ഞാൻ നിന്നെ വേണ്ടപോലെ വാത്സല്യം കാണിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് ഇനിക്ക് ഇപ്പോൾ വളരെ കണ്ഠിതം തോന്നുന്നുണ്ട്.'

'ഏയ്— അതിനെ കുറിച്ച് പശ്ചാത്തപിക്കരുതെ. അച്ഛൻ എന്നെ വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടിയാണല്ലോ നോക്കിവന്നിട്ടുള്ളത്.'

'സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നല്ല. പക്ഷെ സ്നേഹം വേണ്ടപോലെ ആയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇനിക്ക് വ്യസനം. ഇനി പറഞ്ഞിട്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. കുറച്ചുകൂടി അടുത്തു വരു.' (അച്ഛന്റെ സ്വപ്നം ധ്വജം തുടങ്ങി. പറയുന്ന വാക്കുകൾ അവ്യക്തങ്ങളായി).

'മറ്റൊരും ശങ്കിച്ചിട്ടുകൂടിയില്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയാണ് ഞാൻ പറയുവാൻ പോകുന്നത്. ഇത് ആരോടും പറയാതെ മരിക്കാൻ

ഇനിക്കു് സമാധാനമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നോടു് പറയുന്നതാണ്. രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പെ ഞാൻ ഒരു അകൃത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുകൊല്ലം എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ. രണ്ടു യുഗമായി എന്നു തോന്നുന്നു. അതിൽപിന്നെ മനസ്സമധാനം എന്താണെന്ന് ഞാൻ അറികയുണ്ടായിട്ടില്ല.

ശ്വാസാമുട്ടുകൊണ്ട് അച്ഛൻ അപ്പനേരം മിണ്ടുകേൾക്കുന്നു. പിന്നെയും മൂന്ന് കൊല്ലം മുമ്പ് നിന്റെ അമ്മ മരിച്ച കാലത്ത് നമ്മുടെ കായ്ക്കും വളരെ മോശസ്ഥിതിയിലായി എന്നു കണ്ട് ഞാൻ—ഞാൻ എന്റെ ഒരു കക്കിയുടെ പണം മുഴുവനും അപഹരിച്ചു—മോഷ്ടിച്ചു.

ഈ വാക്ക് കേട്ടപ്പോൾ ജാനകി അമ്മ സംഭ്രമംകൊണ്ട് കുന്നു വിറച്ചു.

അതെ— കക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്. മറച്ചു വെച്ചിട്ട് എന്താണ് കായ്ക്കും. ഞാൻ കുറുമ്പരി ശേഖരമെന്ന് എഴുതികൊടുത്തിരുന്ന ൧൦൦൦ ക.യുടെ കടശ്ശിട്ട് കാലഹരണപ്പെടാറായി. അദ്ദേഹം സംഖ്യക്ക് എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു തുടങ്ങി. അന്ത്യായപ്പെട്ട് എന്നെ അപമാനിക്കുമെന്നുള്ള ഭയം കലശലായി. ഇരിമ്പു കമ്പിനിയിൽ പലിശക്കു കൊടുപ്പാൻ ഒരു കക്കി ൧൦൦൦ക. തന്നിരുന്നു. പണം കമ്പിനിയിൽ അടച്ചു എന്ന് പൊളി പാഞ്ഞു. ആ സംഖ്യ എടുത്ത കടം വീട്ടി. രണ്ടുദിവസത്തിനകത്ത് കമ്പിനി പൊളിഞ്ഞു. അടച്ച പണം തിരിയെ കിട്ടുവാൻ മാഗ്ഗ്മില്ലെന്ന് കക്കിയെ അറിയിച്ചു. ഞാൻ അത് അപഹരിച്ചു. കഷ്ടം പൊളിയും പറഞ്ഞു. ഹാ— എന്ത് അകൃത്യമാണ്! ജാനകി, ഞാൻ ഇതായത്രയായി.

ജാനകിഅമ്മ—(പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി) അച്ഛാ, ആ കക്കിയുടെ പേരെന്താണ്— പറയൂ— അതുകൂടി പറയൂ. അദ്ദേഹത്തിന് മഹാന്റെ ആരാഭമായ് കഴിഞ്ഞു. പണിപ്പെട്ട് തല അല്പം ഉയർത്തി കല്ല— കല്ലത്ത് —രാമ —മേനോൻ എന്ന വാക്കുകൾ ശ്വാസത്തിനിടയിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചു.

പേച്ചിലക്കാട്ട് പരമേശ്വരമേനോൻ ചരമഗതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവങ്ങളാണ് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മനശ്ശല്യത്തിനും മറ്റും ജനകീയാത്മക്ക് ഇടയാക്കിയിരുന്നത്. 'കല്പത്ത' രാമൻ മേനോൻ, കല്പത്തരാമൻമേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടം വീട്ടണം- നിശ്ചയമായും വീട്ടണം' എന്ന് അവർ ഉരുവിട്ടുപോന്നു. അഹോർവൃത്തിക്കു തന്നെ കഷ്ടമായ ഇവർക്ക് ഇതിനെന്താണ് മാർഗ്ഗം. അച്ഛൻ ചെയ്ത പാപം മക്കൾ അനുഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള പരിഹാരം അവർ ചെയ്യണം' പിതാവിന്റെ മരണ ശേഷം അവർക്ക് ഈ ഒരു വിചാരം മാത്രമായി തീർന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള ചിന്തകളാൽ സന്താപതാന്തയായിട്ടാണ് മുറിയിൽ അവർ ലാത്തിയിരുന്നത്. ലാത്തുന്ന സമയം പെട്ടെന്നു നിന്ന്

ആ സമ്മാനം — ശരിതന്നെ ആ സമ്മാനം — എന്റെ ലേഖനത്തിനാണ് ആ സമ്മാനം കിട്ടുന്നതെങ്കിൽ ഹാ— ഉച്ചോ, അതു കിട്ടുമോ?— എന്റെ മോശകഥക്ക്—എത്ര യോഗ്യർ മത്സരത്തിനുണ്ടാകും. ഹാ—കയ്യുടെ സമ്മാനം കൂടക്കൂടെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എങ്കിലും—ഈശ്വരം— അത് ഇനിക്ക് കിട്ടണം' എന്ന അവർ മാറത്തു കയ്യുവെച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

* * * * *

നീരുപമമാസിക' പത്രാധിപർ ആപ്പീസ്സു മുറിയിൽ ഇരുന്ന് ഒരു ലേഖനം വായിച്ചുനോക്കുന്നു. മുറിയിൽ ഇട്ടിരുന്ന മേശപ്പുറത്ത് അനവധി ലേഖനങ്ങളും കടലാസ്സുകളും കിടപ്പുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടത്തെകയ്യിലുള്ള ചുരുട്ടിൽ പകുതിയിൽ അധികം വലിപ്പാൻ ബാക്കിയുണ്ട്. വായനയുടെ രസാകൊണ്ട് ചുരുട്ടു കെട്ട കായ്കും മൂപ്പർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഹാ—വളരെ നന്ന്—ഭേഷ്' എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം വായിക്കുന്നതിനിടയിൽ കൂടക്കൂടെ പറയുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പ്രശംസാവഹങ്ങളായ ഒരൊരു അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പത്രാധിപർ ആ ലേഖനം മുഴുവനും വായിച്ചുതീർത്തു. വേദശേഷമായിട്ടുണ്ട്. ഇത് അതി വിശേഷം തന്നെ. ഏതാണ് സമ്മാനം മെന്ന് തീച്ചയുണ്ടാവാൻ പ്രയാസം. രണ്ടു ലേഖനങ്ങളും ഒരുപോലെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ വലിയ വിഷമത്തിലായി. എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? വരുട്ടെ, ഈ ലേഖകൻ ആരാണെന്ന് നോക്കുകതന്നെ' എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം കടലാസ്സുകൾ മറിച്ചുനോക്കി. പുതുക്കളത്തിൽ ജനകീയാത്മ എന്ന് പേരെഴുതി ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.

ജാനകിഅമ്മ— എ— ഒരുസ്ട്രിയോ. കൊള്ളാ — എല്ലാ റിലാ വെച്ച് നന്നായിട്ടുള്ളത് എന്തെന്ന് തീച്ചയാക്കുന്നകാഴ്ചം ക റെ ഭാഷാഭാഗം. പക്ഷെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. സമ്മാനം ഒന്നു ലഭിക്കട്ടെ. അതുകൊണ്ടു തീച്ചയാക്കാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല.’

കസാലയിന്മേൽ മലൻ കിടന്ന് അദ്ദേഹം അല്പനേരം ആലോചിച്ചു.

‘ആട്ടെ, ഒന്നു ചെയ്യാം. ഇവർ രണ്ടു പേരും നാളെ എന്നെ വന്ന് കാണണമെന്ന് എഴുതി അയക്കാം. അതിന്നിടയിൽ സമ്മാനം എഴുതിനാണ് കൊടുക്കേണ്ടത് എന്നും, മറ്റൊരു വിലക്കുവാങ്ങുവാൻ വഴിയുണ്ടോ എന്നും ആലോചിച്ചു. തീച്ചയാക്കാ’ എന്ന് മനസ്സുകൊണ്ട് ഉറച്ചു.

അന്നുരാത്രിതന്നെ പത്രാധിപർ രണ്ടു കത്തുകളും അയപ്പിച്ചു. ഒന്നാമത്തെ കത്ത് ‘നാളെ (വ്യാഴാഴ്ച) 12 മണിക്ക് ‘നിരപമാസി കാ’ ആപ്പീസിൽ വെച്ചു നിങ്ങളെകണ്ട് സാസാരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് പത്രാധിപർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു’ എന്നായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കത്ത് ‘നിരപമാസി കാ’ ആപ്പീസിൽ വെച്ച് നാളെ (വ്യാഴാഴ്ച) 12½ മണിക്ക് നിങ്ങളെകണ്ടു. സാസാരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് പത്രാധിപർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.’ എന്നുമാണ്. ആദ്യത്തെ പുഴുത്തിന്റെ മേൽ വിലാസം ‘രം. രം. കല്ലത്ത രാമനേഴനാൻ അവർകൾക്ക്’ എന്നും രണ്ടാമത്തേതിന്റെ സൈബോഗ്രാഫി പുതുക്കുളങ്ങര ജാനകി അമ്മ അവർകൾക്ക്’ എന്നുമായിരുന്നു.

* * * *

‘ലേഖനത്തിന്റെ കാഴ്ചത്തെപ്പറ്റി പറയാനാണ്. സംശയമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ പത്രാധിപർക്ക് എന്നെ കണ്ടിട്ടുള്ള കാഴ്ചം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു സ്ട്രി അല്ലെ- തനിച്ച് ഒരു ദിക്കിൽപോയി എന്നു കേട്ടാൽ ജനങ്ങൾ എന്തു പറയും? കഷ്ടം- എന്തു ചെയ്യാം? നിർവാഹമില്ലല്ലോ. പൂർണ്ണവസ്ഥപോലെ നടപ്പാൻ ഇനി സാധിക്കുമോ? പിന്നെ കടാ വീട്ടേണ്ട ചുമതല ഇല്ല. കടം വീട്ടാതെ മരിച്ചാൽ അച്ഛനും ഇനിക്കും ഇഹലോകത്തെല്ലാ പരലോകത്തു കൂടി നരകമല്ലാതെ എന്താണ് ഗതി? അവനവന്റെ നിലമാത്രം സൂക്ഷിക്കണം. എന്നാൽ അപവാദത്തെ ഭയപ്പെട്ടു വാനില്ല.’

എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിചാരങ്ങളാണു പത്രാധിപരുടെ എഴുത്തു വായിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ജാനകി അമ്മക്ക് ഉണ്ടായത്. എങ്കിലും 'പോകുകതന്നെ' എന്നൊച്ച് അവൾ അല്ലാ ആഹാരവും കുഴിച്ചു പുറപ്പെട്ടു.

* * * *

പത്രാധിപരുടെ സാസാരമാണ് ഈ കേൾക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, മിസ്റ്റർ രാമന്മേനോൻ, നിങ്ങളുടെ ലേഖനത്തിന് സമ്മാനം കൊടുപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും ആ കഥ വിലക്കു വാങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഇനിക്ക് താല്പര്യമുണ്ട്. ലേഖനം ഇവിടെതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. അതിന് എന്തു വില തരമെന്ന് ഞാൻ ജോലിത്തിരക്ക് അല്ലാ കുറഞ്ഞാൽ ഉടനെ നിങ്ങളെ അറിയിക്കാം.'

രാമന്മേനോൻ പത്രാധിപരുടെ വാക്കുകൾ അതി ഭൃസ്സഹമായി തോന്നി. ജോലിത്തിരക്ക് അല്ലാ കുറഞ്ഞ ഉടനെ' എന്നൊ? ശിവ, ശിവ, പത്രാധിപന്മാർക്ക് ജോലിത്തിരക്ക് കുറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാലമുണ്ടോ! ഇനിക്കാണെങ്കിൽ ഒരു മണിക്കൂർ കൂടി ഇട്ടിക്കിൽ താമസിക്കുവാൻ തരമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയുമാണ്. ഭാര്യയുടെ ദീനാ സുഖപ്പെടണമെങ്കിൽ ഈ സ്ഥലം വിട്ട് ഉടനെ പോകണമെന്നു, അവൾക്കു കടൽക്കരകൾ കൊണ്ടല്ലാതെ ശാന്തി കിട്ടുന്നതല്ലെന്നാണല്ലോ വൈദ്യൻ കാലത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. 'എങ്ങിനെയൊണ് ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോയി, ഇനിയും അരിഷ്ടിക്കുവാനാണ് നമുക്ക് യോഗം' എന്നു ഭാഗ്യഹീനയായ ഭാര്യയെ അറിയിക്കേണ്ടത്? ദാരിദ്ര്യം പരമസങ്കടം തന്നെ' ഈ വിചാരങ്ങളിൽ വീണ് സന്തപ്തചിത്തനായ ഇയാൾ പത്രാധിപരോട് ഒന്നാം മറുപടി പറയാതെ മൗനം അവലംബിച്ചു തെയുള്ളു. വലുതായ മോഹങ്ങൾക്ക് അവകാശം കൊടുത്ത പത്രാധിപരുടെ വിലയേറിയ എഴുത്തു പൊളിച്ചു പ്രിയ പത്നിയെ താൻ കാലത്തു വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചത് ഹർഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യോദയത്തെ കാത്ത് ഈ ദമ്പതിമാർ എത്ര മാത്രം സന്തോഷിച്ചിരുന്നു! എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ കഥയൊ—അത് വണ്ണിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

രാമന്മേനോൻ ഭഗ്നാശയനായി തീന്ന് തന്റെ പരമ സങ്കടത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വിളറിയ മുഖം ഉയർത്തി നിഷ്ജീവനായനങ്ങളെകൊണ്ടു പത്രാധിപരെ വീക്ഷിച്ചു ആപ്പീസ് മുറിയിൽ

നിന്ന് ചെട്ടന്നു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോന്നു. പോരുന്ന വഴിക്കു പത്രാധിപരെ കാണുമനോയിതന്നെ ആപ്പീസിൽ ഒരു സ്ത്രീ നിന്നിരുന്നു. പക്ഷെ, 'ഇദ്ദേഹം എന്തിനാണ് ഇങ്ങിനെ ഭിക്ഷിക്കുന്നത്? ഭൂമിയിൽ അധിക ജനങ്ങളും സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്ല്ലോ കഷ്ടം' എന്ന് അവൾ മന്ത്രിച്ചതിനെ ചിന്താമഗ്നനായ ഇയ്യോൾ കേൾക്കുകയോ, ആ യുവതി എന്തെന്നന്വേഷിക്കുകയോ ഉണ്ടായില്ല. പത്രാധിപരുടെ സമയം നോക്കി നിന്നിരുന്ന ഈ സ്ത്രീയെ ആപ്പീസിൽനിന്ന് ഒരു ഭൂതൻ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

'ഇരിക്ക- കണ്ടത് നന്നായി' എന്ന് പത്രാധിപർ പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. 'സമ്മാന ലേഖനങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളവയിൽ എല്ലാറ്റിലും നല്ലതു നിങ്ങളുടെ ലേഖനമാണെന്നും, അതിനാണ് സമ്മാനം കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്' എന്നും നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിൽ ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു താമസിയാതെ ഓരായിരം ഉറപ്പിക ആപ്പീസിൽനിന്ന് അയച്ചുതരുന്നതാണ്.'

പത്രാധിപരുടെ മുഖത്തുനിന്ന് കേട്ടതാണെങ്കിലും തനിക്ക് സമ്മാനം കിട്ടി എന്നുള്ള സാഗതി അവൾക്കുതന്നെ എളുപ്പത്തിൽ വിശ്വാസം വന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ അവസ്ഥ അത്ര വേഗത്തിൽ വന്നുകൂടിയതാണ്.

ഇങ്ങിനെ സാസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ജാനകി അമ്മ മേശപ്പുറത്ത് പരിഭ്രമിച്ചു നോക്കുന്നതു കണ്ട്,

'എ, — ഇതെന്തൊരു അത്ഭുതമാണ്. എന്തു കഥയാണ്? നിങ്ങൾ ജീവശവാപോലെ നില്ക്കുന്നതെന്താണ്?' എന്ന പത്രാധിപർ ആ യുവതിയോട് ഭയാത്ഭുതത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

'സാരമില്ല — ഇനിക്ക് രാജ്യാലികമായ ഒരു ആലസ്യം ഉണ്ടായി. അത്രയേ ഉള്ളൂ. ക്ഷണത്തിൽ സുഖമാവും.'

സമ്പ്രദായം മാറിക്കണ്ടപ്പോൾ പത്രാധിപർ ഇവളുടെ ചേഷ്ടകളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മേശപ്പുറത്തു കിടന്നിരുന്ന ഒരു സന്ദർശനപത്രത്തെ (Visiting card) ആ സ്ത്രീ കണ്ണടക്കാതെ നോക്കുന്നതു കണ്ടു.

'പത്രാധിപർ അവർക്കുള്ള, നിങ്ങൾ അന്യഥാ ശരിക്കുരുതെ,

അല്ലാ മുഖ്യ ഇവിടെനിന്ന് പുറത്തേക്ക് പോയ ആ—ആ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര കല്പിച്ച് രാമൻമേനോൻ എന്നുതന്നെയല്ലേ?

അതെ, അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഒരു സ്നേഹിതനാണെന്നുണ്ടോ?

ഓ—ഐ, അല്ല. ഒരു സ്നേഹിതൻ എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

സ്നേഹിതനെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ അത്രെ! എന്നാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഐഹിക സുഖവിമോദനം ചെയ്ത ഭൃഷ്ടന്റെ മകളായിരുന്നു എന്നെയുള്ള!

പത്രാധിപർ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനം നിങ്ങളുടേതിനോട് ഏകദേശം കിട പിടിച്ചിരുന്നു. സൂക്ഷ്മ പഠയുന്നതായാൽ നിങ്ങളോട് മത്സരിപ്പാൻ ആ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ജാനകി അമ്മക്കു ഈ നടന്ന സാഭവങ്ങളെല്ലാം ഒരു സ്വപ്നം പോലെയാണ് തോന്നിയത്. അവളുടെ മനസ്സ് ഭൃഷ്ടനായ വികാരങ്ങളുടെ പോക്കളമായി തീർന്നു. അവൾക്ക് ഇരിക്കപ്പൊരുതിയില്ലാതായി. പൊട്ടി നിലവിളിച്ചാൽ ആശ്വാസം കിട്ടുമെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നിപ്പോയി. ഹാ, ഹാ, ദുർഭഗയുടെ മൃദംഗ്വകാലാ!

രാമൻമേനോന്റെ മുഖത്ത് സ്തൂരിച്ചിരുന്ന അളവറകനേളാ രത്തിന്നു കാരണം ഇതുതന്നെ ആയിരിക്കണം. ഭഗവാനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപാരമായ സങ്കടവും ഇതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാവാനെ വഴിയുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടേണ്ടതായ സമ്മാനം പൂജ്യമാക്കിയത് ഞാനാണ്. ഇച്ഛാഭംഗത്തിന്നിടയാക്കിയതും ഞാൻ തന്നെയാണല്ലോ! ഇങ്ങിനെ ഓരോന്ന് വിചാരിച്ച് അവസാനമില്ലാതെ ഉജ്ജ്വലിച്ചിരുന്ന മനോവികാരങ്ങളെ അവൾ അതി പ്രയത്നം ചെയ്ത് ശാന്തമാക്കി. എങ്കിലും ഒരു നിമിഷാപോലും ആ സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നതിന് അവൾക്ക് സമാധാനമുണ്ടായില്ല. കോറന് കൊള്ളണം. വിശാലമായ ഒരു സ്ഥലത്തുപോയി ആലോചിപ്പാൻ സൗകര്യം കിട്ടണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇനിക്ക് ഭ്രാന്തായിപ്പോകും ഇനിക്ക് അശേഷം സുഖം തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ നിമിത്തം ദൈവം മാപ്പ് തരണം എന്ന അവൾ ദയനീയമായ സ്വരത്തിൽ പത്രാധിപരോടു അപേക്ഷിച്ചു.

ഓ, ഹൊ, അതിനെന്താ. സമ്മാനകാര്യത്തെപ്പറ്റി ഇനി

ക്ക് കുറെ കൂടി സാസാരിപ്പാനുണ്ട്. അത് നാളെയോവാ. നിങ്ങളുടെ സുഖക്കേട് വല്ലനീരിളക്കുമെ മറെറാ ആയിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞ് പത്രാധിപർ ജാനകി അമ്മയെ യാത്രയാക്കി.

വീഥിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൾക്ക് കുറെ ആശ്വാസം തോന്നി. സന്ദർശനപത്രത്തിൽ കണ്ട മേൽവിലാസം കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന നോട്ടു ബുക്കിൽ എഴുതിയിട്ടു.

'കല്പത്ത് രാമൻമേനോൻ അവർകൾ ശ്രീപുരം' അതെ, ഇദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു ഇരുപ് കമ്പിനിയിൽ പലിശക്ക് കൊടുപ്പാനായി ൧൦൦൦ ക. അച്ഛനെ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നത്'. എന്നിങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യങ്ങളെ ഓർത്ത്, ഓർത്ത്, അവളുടെ തല ചേറാർ തീപ്പിടിച്ചുപോലെയായി. അാഗങ്ങളൊന്നും സ്വാധീനമല്ലാതെയായി തീർന്നു. താൻ നടന്നിരുന്നത് എവിടക്കെന്നോ, എങ്ങിനെയെന്നോ, അവൾക്കു അറിവില്ലാതെയായി. ജനസമുദായത്തിൽനിന്നും വേർപിട്ട വിജനവാസം ചെയ്യാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അവൾക്കു മോഹം തുടങ്ങി. കല്പത്ത് രാമൻമേനോൻ, രാമൻമേനോൻ ശ്രീപുരം—ശ്രീപുരം രാമൻമേനോൻ—' എന്നീ മന്ത്രപാരായണം തുടങ്ങി.'

അപ്പോഴേക്കും ആ സാധുവായ രാമൻമേനോൻ. അതി വിഷണ്ഡനായി അയാളുടെ ദരിദ്രാലയത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നത് അവൾ കണ്ടു. ഇച്ഛാഭംഗംകൊണ്ട് നിരാശപ്പെട്ട അയാൾ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ഓർത്ത് അതി കഠിനമായി വിലാപിക്കുന്നതും കേട്ടു. പെട്ടന്ന് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആർത്ത സ്വരം ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കുവാനായി. ഉടനെതന്നെ ഒരു സ്ത്രീരൂപം ഭൂമിയിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകണ്ട് വഴിയെ പോയിരുന്നവർ ആ സ്ത്രീയെ രക്ഷിപ്പാനായി ഓടി ചെന്നു. യാതൊരു അനക്കവും കൂടാതെ കിടപ്പുള്ള ആ ശരീരത്തെ എഴുന്നീല്പിപ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതിനിടയ്ക്ക് ചിലർ പോയി ഒരു ഡാക്ടറെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം ദേഹം പരിശോധിച്ചു നോക്കിയതിൽ 'വൈഷ്ണുമില്ല—പരിഭ്രമിപ്പാനെന്നാണിത്—ജീവിക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടെ നിന്നിരുന്ന തന്റെ വണ്ടിക്കു മുന്നോട്ടു അവളെ വണ്ടി കയറ്റി ആസ്ത്രീയിലേക്കു കൊണ്ടുചെല്ലുവാനായി പറഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തു. വണ്ടിക്കാരനും എജമാന

പ്രീതിക്കായി തൽക്ഷണംതന്നെ അവളെ വണ്ടികയറ്റി ആസ്സത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ആക്കി. അവിടെ ദിനക്കുറിയെ ശുശ്രൂഷിപ്പാനായി ഡാക്ടർ രണ്ടു സ്ത്രീകളെ (Nurses) നിയമിച്ചു. അവർ അവളെ മാതൃവാത്സല്യത്തോടുകൂടി ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഏകദേശം 6 മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും സ്ത്രീക്ക് ബോധം ഉണ്ടായി. ഞാൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്? ഈ സ്ഥലം എന്താണ്? എന്നു മാത്രം അവൾ അടുത്തിരുന്നവരോടു ചോദിച്ചു.

ഭയപ്പെടേണ്ട, നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ളവർതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും. ഈ ക്ഷീണത്തോടുകൂടി സാസാരിച്ച് ആയാസപ്പെടരുതെ. കുറെ നേരംകൂടി ക്ഷമിക്കൂ. ഞങ്ങൾ അർഹിക്കത്തക്കതന്നെ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടു്. ഇപ്രകാരം സമാശ്വസിപ്പിച്ചതിന്നു ശേഷം അവൾ വീഥിയിൽ പെട്ടെന്നു വീണതും, അതിൽപിന്നെ കഴിഞ്ഞ വർത്തമാനങ്ങളും ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞ് അവർ അവളെ മനസ്സിലാക്കി. പൂർവ്വകഥ സ്മരണയുണ്ടായപ്പോഴേക്കും അവൾ

ആവു—എന്റെ അമ്മ. ക്ഷീണംകൊണ്ടു വയു, ഇനിക്ക് വല്ലാത്ത ക്ഷീണം എന്നു പറഞ്ഞ് മൂർച്ഛിച്ചു. ഉടനെ പരിചരിക്കുമാർ (Nurses) കുറച്ചു വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് മുഖത്തു എറികയും, ഒരു മരുന്നുകൊണ്ട് നസ്യം ചെയ്തയും ചെയ്തു. അല്പം നേരം കഴിഞ്ഞതും അവൾപെട്ടെന്നു കണ്ണുകൾ തുറന്ന് ഡാക്ടറെ കാണണം, ഡാക്ടറെ കാണണം എന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഡാക്ടർ, ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ് സമീപത്തു ചെന്നപ്പോൾ അവൾ

ഡാക്ടരെ, ഇനിക്ക് ദീനാ സാമാന്യത്തിലധികം ഉണ്ടു്. ഇല്ലെ? സൂക്ഷ്മം പറയു്.

ഡാക്ടർ— ഏയ്— ഇല്ല. സാരമില്ല. അതു വെറുതെ നിങ്ങളുടെ പേടിയാണ്. ക്ഷണത്തിൽ ഭേദമാക്കിത്തരാം.

ജാനകിഅമ്മ—ഇനിക്ക് യാതൊരു ഭയവും ഇല്ല, ഡാക്ടറെ. ലവലേശം ഇല്ല. മരിക്കുന്നതിൽ എന്താ ഭയം. എങ്കിലും ഞാൻ ഇതിൽനിന്നു ജീവിക്കയില്ലെന്ന് ഇനിക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് മനസ്സിന് സംഭ്രമം ഒട്ടുംതന്നെ കണ്ടില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, വളരെ സമാധാനവും ഉള്ളതായി തോന്നി.

പിന്നെയും ഡാക്ടറോടായിട്ട് 'ഇവിടുന്ന് ഇനിക്ക് ഒരു സഹായം ചെയ്തുതരമോ?'

ഡാക്ടർ—എന്താണ് വണ്ടത്? പറയൂ. ഉടനെ ചെയ്യാമല്ലോ.

ജാനകിഅമ്മ— ഇനിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ രണ്ടു എഴുത്തുകൾ എഴുതി അയക്കണം. രണ്ടേരണ്ട് എഴുത്ത്.

ഡാക്ടർ ഉടനെ കടലാസ്സും പേനയും വരുത്തി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മഷിക്കുപ്പി എടുത്തു വെച്ച് എഴുതുവാൻ ഒരുങ്ങി. അവൾ എന്തൊ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ട് കുറച്ച നേരം താമസിച്ച്. പിന്നെ 'ഞാൻ തയ്യാറായി' എന്നു പറഞ്ഞു.

ജാനകിഅമ്മ—ഓ-ശരിതന്നെ. എഴുത്തിന്റെ കാര്യം ഞാൻ കുറച്ചൊന്നു അന്ധാളിച്ചുപോയി. ക്ഷമിക്കണം. ഒരു എഴുത്ത 'നീരുപമമാസിക' പത്രാധിപർ അവർകൾക്കാണ്. കുറച്ചു ഉള്ളു. എഴുതിക്കൊള്ളൂ.

എന്റെ ലേഖനം ദയ്യ് ചെയ്തു മടക്കി അയച്ചു തരണം. ഇങ്ങിനെ ഒരു ലേഖനം കിട്ടിയതായി വിചാരിക്കേണ്ട— കാരണം വഴിയെ.'

ഡാക്ടർ— എഴുതികഴിഞ്ഞു. രണ്ടാമത്തേതൊ?

ജാനകിഅമ്മ— അത ശ്രീപുരം കല്പത്ത രാമൻദമനോൻ അവർകൾക്കാണ്. ഇപ്രകാരം ആയാൽമതി.

ഒരു കാര്യം അടിയന്തരമായി കണ്ട് പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. ഉടനെ തന്നെ ഇത്രത്തോളം വരുവാൻ അപേക്ഷ.

പുതുക്കളത്തിൽ ജാനകിഅമ്മ'

ഡാക്ടറെ, ഈ എഴുത്ത് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരാളുടെ കയ്യിലും കൊടുത്തയച്ചാൽ അധികാനന്ന്.

ഡാക്ടർ— അങ്ങിനെ തന്നെ— ഇതു ഇപ്പോൾതന്നെ കൊടുത്തയച്ചുകളയാം' എന്നു പറഞ്ഞ് ഡാക്ടർ എഴുത്തുകൊണ്ട പുറത്തേക്കു പോയി. ശ്രീ പുരത്തുള്ള ഒരാളെ ഇവൾക്കു കണ്ടിട്ടുള്ള കാര്യമെന്തായിരിക്കും എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ വിചാരം.

*

*

*

*

സമയാ പോകുന്നില്ല. ഒരു നിമിഷം കഴിച്ചുപൂട്ടുന്നത് ഒരു യുഗമായി ജാനകി അമ്മക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ദീനക്കാര്യുടെ മുറിയിൽ ഒരു ഘടികാരത്തിന്റെ 'ടിക്കു ടിക്കു' എന്ന ശബ്ദമല്ലാതെ വേറെ

ഒന്നും കേൾപ്പാനില്ല. തന്നെ കാണാനായി ആരെങ്കിലും വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന ഭാവത്തിൽ അവൾ കൂടക്കൂടെ ചുറ്റും നോക്കുകയും ഈശ്വരം— ഒരു സമയം അയാൾ വരാൻ വൈകുമോ, നേരം തെറ്റിപ്പോകുമോ' എന്നിങ്ങനെ വിരവിരക്കും ചെയ്തിരുന്നു.

കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുറത്ത് ഒരാൾ കല്പട ചവുട്ടി കയറുന്നതും, വാതുക്കൽ മുട്ടുന്നതും കേട്ട് ജാനകി അമ്മ പിടഞ്ഞു എഴുന്നീല്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. പരിചാരികമാരിൽ ഒരുവൾ അരുതെ-ഏഴുനീല്ക്കരുതെ ഞാൻ പോയി തുറക്കാ' എന്നു പറഞ്ഞു പോയി. വാതൽ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ മുഷിഞ്ഞു മുഷിഞ്ഞ ഒരു വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാൾ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു. മലിനവസ്ത്രധാരിയാണെങ്കിലും മുഖഭാവം കൊണ്ട് അയാൾ ഒരു യോഗ്യപുരുഷനെന്ന് ഊഹിക്കുമായിരുന്നു.

ഏനോട് ഇവിടെ വരാനായിട്ട് ആളെ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നു. ഇല്ലെ' എന്ന് അയാൾ പരിചാരികയൊടായിട്ടു ചോദിച്ചു.

ഇത് കേട്ടതും ജാനകി അമ്മ 'ഉവ്വ്', 'ഉവ്വ്', ശരിതന്നെയാണ്. ഞാനാണ് ആളെ അയച്ചിരുന്നതും'

ഉടനെ വന്ന ജാനകി അമ്മ പരിചാരികമാരോട് ആ അകത്തുനിന്ന് തല്ലാലം കുറച്ചു നേരത്തേക്കു പുറത്തു പോയിരിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം അവർ മുറി വിട്ടുപോയി. ഈ ദീനക്കാരത്തി 'നീരുപമമാസികാ' പത്രാധിപരുടെ ആപ്പീസിൽ വെച്ചു കണ്ട സ്രീയാണെന്ന് രാമൻമേനോൻ അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ജാനകി അമ്മ ദീനാകൊണ്ടു കഠിനമായി വ്യാകുലപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, രാമനെന്നെ കണ്ടതിൽ സന്തോഷം നടിച്ച് വളരെ ദീനസമാത്തിൽ ഇരിക്കു നിങ്ങൾ ആണല്ലെ കല്പത്ത രാമൻ മേനോൻ' എന്നു ചോദിച്ചു.

രാമൻമേനോൻ—അതെ- അയാൾ ഞാൻ തന്നെയാണ്.

ജാനകി അമ്മ—ഇന്നലെ കാലത്ത് നിങ്ങൾ 'നീരുപമമാസികാ' പത്രാധിപരുടെ അടുക്കൽ പോയിരുന്നു. ഇല്ലെ? നിങ്ങളുടെ ലേഖനത്തിനല്ലെ സമ്മാനം കിട്ടേണ്ടതായിരുന്നത? പക്ഷെ—

രാമൻമേനോൻ— പക്ഷെ, അതിലും നല്ലതായി വേറെ ഒരു ലേഖനം അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിപ്പോയി.

ജാനകി അമ്മ—അതെ, അതിലും വലുതായി. വേറെ ഒന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇനിക്കറിയാം അത എന്റേതുമായിരുന്നു.

രാമൻമേനോൻ—നിങ്ങളുടേതൊ!

ജാനകി അമ്മ—അതെ, എന്റേതുമായിരുന്നു. നില്ക്കൂ. പോകുവാൻ വരട്ടെ. ഇനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു സംഗതി പറയാനുണ്ട്. വേഗത്തിൽ പറഞ്ഞു കളയാം. എന്തെന്നാൽ എന്റെ കഥ ഇപ്പോൾ അവസാനിക്കും. ഞാൻ മരിക്കാറായി' എന്നു പറഞ്ഞ് അയാളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്നു നോക്കി. ജാനകി അമ്മക്ക് ക്ഷീണം അധികമായി ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും അവൾ തെരുങ്ങി പിടിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

‘പച്ചിലക്കാട്ട് പരമേശ്വരമേനെന്ന നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ?’

രാമൻമേന്റെ മുഖസ്തോഭം തൽക്ഷണം മാറി. കവിൾത്തടങ്ങൾ ചുമന്നു വശായി, എങ്കിലും താണുസ്വരത്തിൽതന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

‘പരമേശ്വരമേനെന്ന കേട്ടിട്ടില്ലെ എന്നൊ? അദ്ദേഹമല്ലെ ഞങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ അരിഷ്ടസ്ഥിതിയിലാക്കിയത്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഇത്ര—

ജാനകി അമ്മ—മേതി, നിന്റേ. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഇല്ല. മരിച്ചുപോയി. എന്റെ പിതാവായിരുന്നു—’

രാമൻമേനോൻ ഇതു കേട്ടു ഒന്നു ഞെട്ടി പിന്നാക്കം നീങ്ങി. ‘നിങ്ങളുടെ അച്ഛനൊ?’ എന്നു ചോദിച്ചു.

ജാനകി അമ്മ—അതെ, എന്റെ അച്ഛൻതന്നെ. അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് അതി കഠിനമായ ദോഷം ചെയ്തു. അതെല്ലാം പൊരുകക്കണ്ട, ക്ഷമിക്കണ്ട’ എന്ന് അദ്ദേഹം മരണത്തിനു മുമ്പു ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ജാനകി അമ്മയുടെ ദേഹം ആസകലം ഒന്നു തളൻ. മുഖം വിവർണ്ണമായി തീർന്നു. കഥ തീരുന്നതിനായി, കാലം എത്തി, എന്നറിഞ്ഞു പരിഭ്രമത്തോടും മരണവേദനയോടുംകൂടി

‘എന്റെ അച്ഛൻ നിങ്ങളെ ചതിച്ചു—ദോഷപ്പെടുത്തി. ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രി—ഞാൻ—നിങ്ങളോട് അപരാധം പറയുന്നു. ക്ഷമിക്കണ്ട—മാപ്പു തരണ്ടെ—രംഗപ്രദം

—കൃപതോന്നനെ—കടം ഞാൻ തീർത്തു തരാ. കേൾക്കൂ—
പത്രാധിപർ ഞാൻ കുറച്ചു മുൻപെ എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. എ
ന്റെ കഥ മടക്കി അയക്കും—പിന്നെ നിങ്ങൾക്കാണ് സമ്മാനം—
അയച്ചോ, അതിന്നു വിരോധം പറയല്ലെ. സമ്മാനം നിങ്ങൾക്ക്—
നിങ്ങൾക്കുതന്നെ—'

ഈ സമയംകൊണ്ട് അവളുടെ ദേഹത്തിൽ തണുപ്പു വല്ലാ
തെ കയറിക്കഴിഞ്ഞു. ചോഷുകൾ എല്ലാം നിന്നു. കൃഷ്ണമണികൾ
നിശ്ചലമായി. ശബ്ദം അസ്സ്പഷ്ടമായി. അത്—അച്ഛന്റെ കടത്തി
നും—ഞാൻ—തന്നതാണ്—ഓക്കണ്ണെ. ആ—കടം—വീട്ടിയത്—
എന്നു മാത്രം കേട്ടിട്ടു കേട്ടു. ജാനകി അമ്മ കപ്പലിറക്കിയിൽ പ്രാ
പിച്ചു.

എസ്സ. വി. ആർ.

അന്ധവിശ്വാസം

ചകലങ്ങുനിറച്ചിട്ടുന്നതിൽ പടമോർച്ചവരിൽ കിനാവുകൾ
പരിചോടടുത്തു നൂരാത്രീയിൽ, പരമിച്ഛാനുഗുണം വരുംഗുണം.

നപുണ്യങ്ങൾ, ശകുനങ്ങൾ, ഭാഗ്യം, ഭാഗ്യക്കുറി, മന്ത്രവാദം
മുതലായ അയ്യങ്കതികളായ അനുഭവങ്ങൾ അന്ധവിശ്വാസമെ
ന്ന പദത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. ജീവിതത്തിൽ അവയിൽ ഏതാനും
നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിയാതെ വരികില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമ
ല്ല അവ വിചാരണാർത്ഥങ്ങളാകുന്നത്. അവ നമ്മുടെ മനഃപ്രവൃ
ത്തികളെ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രബോധവും നിദ്രയും നമ്മുടെ ജീവിത സാമ്രാജ്യത്തെ പ
കുത്തനുഭവിക്കുന്നു. തമ്മിൽ കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു സുഖമായി കിടക്കു
ന്ന രണ്ടു ബാലകന്മാരെ നിദ്രാഭിചാരിണി നിശ്ശബ്ദമായി അനായാ
സേന ദൂരത്തുകൊണ്ടു.

കാട്ടാമേടും സമുദ്രം മലകളുടേയും പാറയും കാരുമേലും
നാടാനാനാജനാനാതതിയുമടന്തൻ വന്നിടാമാറിമാറി

വീടുകൂട്ടാവെടിഞ്ഞിട്ടുടനടിമറയുംനാടകത്തിങ്കലേപ്പോ-
ലാട്ടാരവിൽകിനാവാനഗരമതിലഹോ! തിക്ഷമില്ലേതിരക്കും

പലതാ സ്വപ്നംകാണുന്നതല്ല, എങ്ങനെ സ്വപ്നം കാണുന്നു എന്നതാണ്, ആശ്ചര്യം. രാശപരാംശഭൂതയായ ബുദ്ധിയെ പണയംചെയ്ത്, ഭേദവും കലവും, നാടും, നഗരവും, ജനങ്ങളും ജന്തുക്കളുമെല്ലാം പ്രകൃതിസിദ്ധങ്ങളായ നിയന്ത്രങ്ങളെ അതിലാലിച്ച് അനന്തരാന്തരാഹാസ്വയം ഭീഷണമായും കൂത്താടുന്നതിനു നാഗാഭൂമിയായി തീരുന്നതാണ് ആശ്ചര്യം.

മുന്നമങ്ങുശൈശവത്തിൽനമ്മുടേസഖാക്കളായ്
നിന്നിരുന്നപേരനേകമിമ്പമോടുസാമ്പ്രതം
ഇന്നലെപിരിഞ്ഞുപാലെചന്നിട്ടുനവിനെയും
മന്നിൽനിന്നവിട്ടുപോയദൃഷ്ടതാവിശിഷ്ടതാ

ചിലപ്പോൾ കരകാണാത്ത സമുദ്രങ്ങളിലും അവസാനിക്കാത്ത വഴികളിലും ഒരു ലക്കം കൂടാതെ അനന്തമായി നാ സഞ്ചരിക്കുംപോലെ തോന്നുന്നു; ചിലപ്പോൾ കഠിനമായ മാഗ്വാദങ്ങൾ നടത്തുന്നു; കായ്മില്ലാത്ത കായ്മത്തിനു വളരെ പ്രയത്നിക്കുന്നു. നേരം പോക്കുകൾ കണ്ടു ചിരിക്കുന്നു. ചിരി കേട്ട് ഉണർന്നു നോക്കുമ്പോൾ നിശ്ശബ്ദമായും ഭയങ്കരമായുമുള്ള നിശ്ചിന്തതാൽ ശിക്ഷിതനായിട്ടു ഈ ഏല്പിച്ചിരിയുടെ കാരണത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ പഠിച്ച പണിയെല്ലാം നോക്കുന്നു. സ്വപ്നങ്ങളെ കാമ്മിക്കുന്നതു വളരെ പ്രയാസമാണ്. കാഷ്ഠൻ ശ്രമിക്കുന്നേരം അവ മറവിൽ ഒളിക്കും. നല്ല രസകരങ്ങളായ സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ട് ഉണർന്നുയടനെ അവയെ നമുക്ക് നല്ല കാമ്യങ്ങളെന്നു തോന്നാം. അതിന്റെ വികാരത്തിൽ നിന്നു നാം വിട്ടുമാറിട്ടല്ലായിരിക്കാം. അതിന്റെ ഒരുശം കിട്ടിയാൽ മുഴക്കെ കാമ്മിക്കാം. എങ്കിലും അതിന്റെ ഒരറ്റത്തു പിടികിട്ടുന്നില്ല. മുഴുവനും കീട്ടിൽ പുകപോലെ പോകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്ര വേഗത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നതും പിടികിട്ടാത്തതുമായി സ്വപ്നംപോലെ മററാണമില്ല.

സ്വപ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം എന്തോ ഒരു സ്വരമുച്ചയില്ലായ്ക്കു ഉണ്ടായിരിക്കും. അസഹനീയയായ ഒരു ന്യൂനത അവയെ ബാധിച്ചിരിക്കും, നല്ല മനോഹരങ്ങളായ രൂപങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു അ

ഭാഗിക്കാണു. എന്നുതന്നെയല്ല, പാകമല്ലാത്ത മരൊരുത്തന്റെ ചട്ടയെടുത്തിട്ടാലെ എന്നപോലെ, സ്വപ്നത്തിലെ ആളുകളും ദിക്കുകളും മെല്ലാം നമുക്കു ചേരാത്തതായി തോന്നുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ അറിയണം പ്രകൃത്യാനുസാരിണിയായ മനുഷ്യസ്ഥിതി ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴാണ് എന്ന്.

ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴുള്ള കാഴ്ചയൊന്നു വേറെ, ഉറക്കത്തിലൊന്നു വേറെ, വളരെ കാലം മുൻപിൽ സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളേയും, ആളുകളേയും മറ്റും ഉറക്കത്തിൽ പിന്നേയും നമുക്ക് കാഴ്ചവരുന്നുണ്ട് - ഈ വണ്ടിയിൽ സവാരി ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ മുൻപിൽ പലപ്പോഴും സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു സ്വപ്നത്തിൽ നാം ധരിക്കുന്നു. ഈ വർത്തമാനം ഇയാളോടു ഇവിടെ വച്ചു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, എപ്പോഴെന്ന് കാഴ്ചിക്കുന്നില്ല എന്ന് നമുക്കു ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ തോന്നാറുള്ളതുപോലെ ഉറക്കത്തിലും തോന്നാറുണ്ട്. സ്വപ്നത്തിലുള്ള ഈ അനുഭവം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതാണ്.

ജന്തുക്കൾ പ്രകൃതിയുടെ സ്വപ്നങ്ങളെന്ന്, പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്വപ്നാവസ്ഥയിലുള്ള ജ്ഞാനം അവയുടേതിനു തുല്യമായി വിചാരിക്കാം. അപ്പോൾ വിശേഷബുദ്ധി പ്രസുപ്തയായി നാം വാസനാമാത്രാനുസൃതനായി ജഗദ്രവസ്ഥയിൽ അസംഭവ്യങ്ങളായി ഗണിക്കുന്നവയെ തർക്കമില്ലാതെ അനുവദിക്കുന്നു. ഒരു പഞ്ജരബദ്ധയായ ശുകിയുടെ നിലയിലാണ് അപ്പോഴുള്ള നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ അവസ്ഥ. കഷ്ടം! അതിന്റെ അവസ്ഥ എത്ര ശോച്യയാണ്! സ്വതന്ത്രചാരികളായ മൃഗങ്ങളുടെ അവസ്ഥ കാണുമ്പോൾ എന്ത്! നമ്മേപ്പോലെ സ്വതന്ത്രം അതിനുമുണ്ടോ? എന്ന് നമുക്കു തോന്നുന്നു. ഞാനും അതിനുമുണ്ടോ? നമ്മേപ്പോലെ അതിനും തന്നെത്താൻ അറിയാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടോ? നമ്മുടെ കഥകളിൽ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും മനുഷ്യരെപ്പോലെ പ്രവൃത്തിച്ചതായും; മറ്റും പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം മറ്റൊന്നുമല്ല, നമ്മുടെ ശക്തിയെ അവയിൽ അധ്യാസിക്കുന്നതത്രേ. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ മാതിരി പഴകഥകൾക്ക് ഒരു നിലനില്പു കാണുന്നതെ? തത്വത്തിനോട് അവയ്ക്ക് എന്താണ്ടു ചേർച്ചയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ. ജന്തുക്കളോടുമാത്രമല്ല അപരിഷ്കൃതനായ പുലയർ

മുതലായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടും നമുക്ക് ദയനീയത തോന്നിപ്പോകുന്നു. അവരിലും ചിലർ ജ്ഞാനമുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. മിക്കവാറും അപ്രകാരമല്ല. തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി തനിക്ക് അറിയാൻ അവർ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ നിസ്സാശയമായി ആത്മഹത്യ ചെയ്യേനെ എന്ന് നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ഒരുവക സത്യമുണ്ട്. യുക്തിയുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണുവരിയിടുന്നവയാണെങ്കിലും അവയ്ക്കും ഒരു നായമില്ലാതില്ല. അവ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ ഒന്നു കവിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. ജാഗ്രദവസ്ഥയിൽ അനുഭവത്തിൽ വരാത്തതായ അനേക വിചാരപരമ്പരയെ അവ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവയ്ക്കും നമുക്കും യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു, എങ്കിലും നമ്മുടെ ആത്മജ്ഞാനം അപ്പോൾ തീരെ ഇല്ലാതില്ല. ഒരു വിധം നോക്കുമ്പോൾ സ്വപ്നങ്ങൾ നമുക്ക് അതീന്ദ്രിയജ്ഞാനത്തെ തരുന്നു എന്നു പറയാം. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ ആത്മീയമല്ല. പരകീയമാണോ? അതുമല്ല, രണ്ടുമാണ്. സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം മനഃകല്പിതങ്ങളാണെന്ന് നാം പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവ കൂട്ടത്തിൽനിന്നും പിണങ്ങിനില്ക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരെപ്പോലെ സ്വാമിയെ ആക്രമിക്കുന്നു. എല്ലാപ്രവൃത്തിയും, വിചാരവും, കാരണവും ഇരുതല മൂരികളാണെന്ന് ഇതുകൊണ്ടറിയണം. പ്രവൃത്തി നിവൃത്തിശക്തികൾ ഒന്നിൽതന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനാതീതമായ ഏതോ ഒരു ശക്തിയിൽ നിന്നും നമുക്കു ചിലപ്പോൾ സ്വപ്നത്തിൽ മുന്നറിവുകൾ സിദ്ധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒന്നുണ്ടെന്ന് അനുഭവങ്ങളെങ്കിലും ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ഈ പ്രാപഞ്ചിക ബന്ധനത്തെ വിട്ട് ഒന്നുയർന്നുപോലെ നമുക്കു തോന്നുന്നു. സ്വപ്നങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വരാൻ പോകുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നതായി പലപ്പോഴും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ശക്തി പലപ്പോഴും മററാന്നുമല്ല. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പിരിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന വിചാരങ്ങളുടെ അനൈകീകമായ പരിപാകംകൊണ്ടും സമ്മേളനംകൊണ്ടും പുണാക്ഷരന്ത്രിയായ ഉണ്ടായതാകുന്നു. ഇന്നയാൾ ഇന്നവിധം പ്രവൃത്തിക്കുമെന്ന് ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ നാം ഊഹിക്കുന്നു. സ്വപ്നത്തിൽ അയാൾ മററാരുവിധം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതിനു യുക്തിയൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും അചിരേണ അതു സത്യമായി വരുന്നു. ഇതിൽ

സ്വപ്നമത്രമല്ല കാഴ്ചകേരി മുൻപിൽ മണികിടന്നിടന്ന് വിചാര ശകലങ്ങളെ ആ പ്രാശ്നികൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു സത്യമാക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്വപ്നങ്ങൾ, ശകനങ്ങൾ മുതലായവ ആത്മാവിന്റെ രോഗങ്ങളാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നതു വാസ്തവം തന്നെ.

(തുടരും)

എം. രാജ രാജവർമ്മ രാജ. എം. എ.

കോമപ്പൻ

ര. നേരംമറച്ചുചിലതെന്നൊടുമുതഞ്ച
മേന്മണിച്ചിരിതിരിച്ചുപതിച്ചുകൊൾവാൻ
ചേരംചൊടിച്ചുടനെയൊങ്ങുമാർകളേഴ്-
പേരംവിടിച്ചുപൊടികാച്ചണമെന്നവെച്ചു

ര. തേടിത്തരത്തിൽവരമങ്ങുമാരുമിത്ത-
മാടിത്തരത്തിനടെകൂലികിടയ്ക്കുമെന്നാൽ
കാടിത്തിരിയ്ക്കുകവർനിങ്ങടെവീട്ടിലുള്ളോ-
രോടിത്തിരിയ്ക്കുകനിവുള്ളവരല്ലയല്ലോ

ര. പേയായിതിത്രപകയുള്ളവരോടടുത്തു
പോയാലതത്രകരാറിയാവതല്ലെ
പോയാലുമിത്തിരിയുമിങ്ങമടിച്ചുനിന്നു
പോയാലിനിത്ത'രയുമാങ്ങുമാരുകൊല്ലം

ര. എന്നോതിനാണ, മഴ, ലുൾകൊതി, പേടി, മുമ്പാ.
യൊന്നോതിരക്കുമിവയൊക്കെയുമുള്ളിലാൻ
നിന്നോരിളകയിൽമൊഴിയ്ക്കുകതാർകൊടുത്തി-
ട്ടെന്നോതിനാനവളൊടൊന്നുചിരിച്ചുകോമൻ

കോമപ്പൻ

൭൦. തേടിക്കയത്തുപടയിൽപലർകൂടിവന്നാൽ
കൂടിക്കുരുത്തുടയകയ്യിതുകൂസുകില്ല
മോടിയ്ക്കവേണ്ടിയരവാളിതെടുത്തതല്ല
പേടിയ്ക്കവേണ്ടപിടമാൻമിഴിതെല്ലുപോലും
൭൧. കുയ്യുള്ളനാളിലതിലിങ്ങൊരുവാളിരിക്കെ
മെയ്യുള്ളമാറലരിലാരുമെന്തുത്തടുത്താൽ
ഇയ്യുള്ളവന്നൊരുകുലക്കുവുമില്ലയെന്നു
നിയ്യുള്ളിലോക്കുകലരമ്പനെന്നവമ്പേ!
൭൨. കയ്യു കണക്കുമണയാതെകനത്താരി
പെയ്യു കണക്കുടലുവിട്ടകരിമ്പുവില്ലൻ
ഏയ്യു കണയ്ക്കുമരകയ്യിവില്ലൊരാൾക്കും
നിയ്യു കണയ്ക്കുമവനോടിവനേറുതോറു
൭൩. പുല്ലാണിനിയ്ക്കുപടയാളികൾനീക്കടക്കൺ
തല്ലാണതേൻമൊഴിതടുത്തിടുവൻതെരുക്കും
തെല്ലാകയാൽതെളിവിയന്നുതണയ്ക്കുന്നംനീ
യല്ലായ്ക്കിലാങ്ങുകൾതൻപണിപെടുത്തുപെയ്യും
൭൪. എന്നോതിനിലും മൊരുകോമനൊടയ്യതുകൈ
ക്കുന്നോടിടഞ്ഞമുലയാളവളെന്നുരച്ചു
നന്നോനമുക്കിതിതിനാലൊവരാതരക്കേ
ടൊന്നോനിനിയ്ക്കിലതുഞാൻപറയേണ്ടതുണ്ടോ?
൭൫. തീരാതെയുള്ളൊരുപിണക്കുമെന്നുവിട്ടു
കാരായനാമൊരലരമ്പനെയോത്തിവണ്ണം
ചേരാവതോപറകിതാങ്ങുമാറിത്താൻ
പോരായിനിങ്ങളൊരുക്കൂട്ടരൊടുങ്ങുവോളം
൭൬. മാലിന്നുവേർപിരികിലുംമതി,യെങ്കിലുംച-
ത്താലിന്നിലേറുമലോത്തിതുരപ്പതാണേ
ചേലിന്നിതെന്നിനിയുമങ്ങുനിനച്ചുറച്ചു-
ന്നാലിന്നുതെറ്റുമലമകകനിഞ്ഞിതെന്നിൽ

- ഭെ. ചേരുന്നതാമരവടിയ്ക്കുതുനിഞ്ഞുകോമൻ
ചേരുന്നനേരമവരപുഞ്ചിരിപൂണ്ടു,നാണാ
ചോരുന്നതൻതലതിരിച്ചുടനേനടുങ്ങി-
ചേരുന്നൊല്ലലൊടുകോമനൊടോതിപിന്നെ
- ഐ. വേട്ടന്നുതന്നെയിവളെക്കുറിചേതുമെന്നേ
മൊട്ടച്ചിയാക്കുവതിനാങ്ങമൊരൊരങ്ങി
ചേട്ടത്തമേറിയൊരങ്ങിച്ചിരിചൊന്നതെല്ലാം
കേട്ടെത്തിനോക്കിടുകനാമിനിയിതുവേണ്ടു
- ഉൻ. രണ്ടാകിലാവരുമിനിയ്ക്കുലങ്ങുചത്തു
കൊണ്ടാലുമാങ്ങുകൾചാകിലുമല്ലലല്ലേ?
വേണ്ടാതെപോരിനണവോരിവരെച്ചുതിപ്പാ-
നണ്ടാതരാവരികനീരിലിറങ്ങിനില്ക്കു
- നാ. എന്നോതിയാമുടിയഴിച്ചുകൊണ്ടുപിന്നിൽ
നിന്നോരുകോമനെമറയ്ക്കുമറച്ചുടക്കി
കുന്നോടിടഞ്ഞമുലയാളവരമീൻകടിച്ചി
ട്ടെന്നോക്കുമാറുടലുലച്ചുടരായിനിന്നു
- നാ. എങ്ങോതുകിന്നിവിടെവന്നൊരനായരെന്നോ
ട്ടങ്ങോട്ടടുത്തൊരുകുറുപ്പരിയാടിയപ്പോൾ
ഇങ്ങോട്ടടുത്തുവരുമെന്നുടൈമടുകണ്ടി
ട്ടങ്ങോരമാറിയുടനെന്നുപറഞ്ഞിതുണ്ണി
- നാ. ചൊല്ലെങ്ങുപോയിതവനെന്നുകുറുപ്പുതീച്ച-
യില്ലെൻറപിന്നിലവനങ്ങിനെപോയ്ക്കുറഞ്ഞു
മെല്ലെത്തിരിച്ചുപറയാമവനിന്നകന്നി-
ട്ടില്ലേറെയെന്നുമതിനുണ്ണിപറഞ്ഞുപിന്നെ
- നാ. പോയികുറുപ്പമതുകേട്ടവനെപ്പിടിപ്പാ-
നായിട്ടുമാറവരെടൊത്തുകിഴക്കുനോക്കി
ആയിതൊടൊയ്ക്കരുതിതെ,ങ്ങിനെയാണിവണ്ണ
മായിടിലെന്നുടറൊയ്ക്കിയുമൊന്നകന്നു

നൗ. കാണിച്ചൊരിപ്പണികണക്കിനുപാറിയിനി-
കാണിയ്ക്കുമിങ്ങരുതമാന്തമുടൻനടക്കൂ
കാണിയ്ക്കൊലാവെരമയിങ്ങിനെയിനിയെന്നും
കാണിച്ചുകണ്മനയയച്ചുപറഞ്ഞുമെല്ലെ

നര. ഊണുകഴിഞ്ഞിരവിലാങ്ങമൊരുപോയി
കാണെമ്പൊറൊവതലുതുറന്നെഴുമെൻറമച്ചിൽ
കാണുംവിളക്കുവിടെയപ്പൊഴണഞ്ഞിടാഞ്ഞാ-
ലാണുള്ളിനല്ലലിനിയെന്നുമുരച്ചിതുണ്ണി

നന്ന. ചാവാതകണ്ടുമഴലന്നുപൊറക്കവയ്ക്കാ-
താവതകണ്ടുമൊരുമട്ടുകഴിച്ചുകൂട്ടാൻ
ആവാതലുണ്ടുണയെന്നുപറഞ്ഞകുത്താർ
പോവാതകണ്ടുടലുകൊണ്ടുനടന്നുകോമൻ

നര. രാവായനേരമടലിൽപലകയ്ക്കു കണ്ട
കൈവാളൊടാപരിശകയ്യിലെടുത്തിറങ്ങി
പൂവാണ്ടവില്ലനരുളാലുടന്നുണ്ണിചൊന്നോ-
രാവാതൽകാണുമൊടിഞ്ഞിലൊളിച്ചിരുന്നു.

നവ. അത്താഴമുണ്ടരിയൊരാങ്ങമൊരുപോയ-
തോത്താടൽവിട്ടുകതകൊട്ടുതന്നൊരുണ്ണി
ഉറത്താരിലെപ്പൊഴുമിരിപ്പൊരുകോമനെത്തൻ
പൊൽത്താരൊടൊത്തപുതുമെയ്ക്കാടണഞ്ഞുകണ്ടു

നൗ. മറുക്കുതപ്പടിമാന്നലരമ്പനററ
മറുക്കുപൂക്കണപൊഴിപ്പുതുതന്നെയോത്ത്
മറുന്നലത്തൊടവർകാട്ടിയതൊക്കെയെന്നാൽ
പറുന്നതല്ലപറവാററിയാനിനക്കും

റെ. മോടിപ്പകിട്ടുടയൊരായവർകോമനോടു
കൂടിപ്പരുങ്ങൽകലരാതുടന്നുരാവിൽ
തേടിപ്പുടയ്ക്കണയുമൊലരമ്പനാശ്ലോ-
രാടിപ്പുതുക്കെയവനുളമിട്ടുകടക്കി

ഐ. നേരമ്പുലന്റിടുവതിനുപെരുത്തടുത്ത-
നേരമ്പെരുത്തളിവിയന്നുതളെന്റാടുകൊ,
ആരമ്പിൽമുഖിതിലിനിയ്ക്കുതറിഞ്ഞുകൂട
താരമ്പനാർകളികഴിഞ്ഞുകിടന്നറങ്ങി

ഐ. വല്ലാതെകാക്കുകരയുന്നതുകേട്ടുണന്നി-
ട്ടല്ലാപിണഞ്ഞുചരിയെന്നുപറഞ്ഞുകോമൻ
നല്ലാരണിയ്ക്കുണിയലായെഴുമുണ്ണിയമ്മ
നില്ലാതെനല്ലവഴികണ്ടുചിരിച്ചുരച്ചു

ഐ. ഉണ്ടാക്കിടാപണി,യടുത്തിടുവാൻമുഷിഞ്ഞ
മുണ്ടാക്കിടേണമടലിൽചളിചേർത്തിടേണം
കണ്ടാൽക്കണക്കിലൊരുപാണനിതെന്നുതോന്നി-
ക്കൊണ്ടാൽക്കഴക്കുവരികിലുവഴിയ്ക്കുതെല്ലാ

കണ്ടുൻ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

(തുടരാ)

വിക്രമോച്ച ശീയസാരം

രാജാവുചിട്ടതുപോലെതന്നെ'ദേവി മാനമുപേക്ഷിച്ച് പശ്ചാ
ത്താപത്തോടുകൂടി പ്രിയാനുപ്രസാദനമെന്നൊരു വ്യാജത്താലെ രാ
ജാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ സമ്മതിക്കേണമെന്നു തിച്ഛപ്പെടുത്തി.
പ്രതാ കാലാകൂടുന്നതിന്നു രാജാവു കൂടെയുണ്ടായാൽക്കൊള്ളാമെന്നു
തൽക്കാലവും അറിയിച്ച് സമയാ വാങ്ങുവാൻ കല്പിച്ചയച്ച് അതി
വൃദ്ധനായ ഒരു ഹരിക്കാൻ പ്രവേശിച്ചിട്ട് തന്റെ അതി ക്ഷീണാ
വസ്ഥയെയും തൽക്കാലം താൻ ദേവീകല്പനയെ അനുസരിച്ച് ചെ
യ്ക്കേണ്ട പ്രവൃത്തിയേയും രാജധാനിക്ക് ആ സന്ധ്യാസമയത്തിലു
ണ്ടായ ശോഭാവിശേഷത്തെയും അപ്പോൾ വളരെ വിളക്കുകൾ പി
ടിക്കുന്ന പരിജനങ്ങളോടുകൂടി രാജാവ് നേരിട്ടു വരുന്ന ഭംഗിയേയും
വണ്ണിച്ച് രാജാവിനെക്കാണാനാചിതമായ സ്ഥലത്തിൽ ചെന്നു കാ

ഇതിൽക്കൂടാ എന്ന കഥയെ തോർത്തുത്തിൽ' എന്നു മുതൽ നീൽക്കൂടാ' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. രാജാവും വിദ്യുഷകനും മറ്റും പ്രവേശിച്ചതിന്റെ ശേഷം രാജാവ് ഉദ്യോഗി വിരമിക്കുകയും തന്നിൽ രാത്രി കഴിച്ചു കൂട്ടുവാനുള്ള അതി പ്രയാസത്തെപ്പറ്റി ആവലാതി പറകയും, ഹരിക്കാരൻ രാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നുപചാരം ചെയ്ത്, ദേവിക്ക് മഹാരാജാവിനോടു കൂടി മണിഹർമ്മ്യത്തിലിരുന്നുവെന്നു കൊണ്ട് രോഹിണീചന്ദ്രയോഗത്തെക്കണ്ടാൽക്കൊള്ളാമെന്നു തിരുമനസ്സറിയിക്കുകയും, രാജാവ് അനുവദിച്ചു കല്പിക്കുകയും, ഹരിക്കാരൻ അതുകേട്ട് പോകയും ചെയ്തു എന്ന കഥയെ 'കൃത്യങ്ങളെന്ന മുതൽ പോയി' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ ദേവി തന്നിൽ ജനിച്ച പശ്ചാത്താപത്തെ വൃതപ്രാജ്ഞ പുറത്തു കാണിക്കുവാൻ ഭാവി കുന്നുവെന്ന് വിദ്യുഷകനും രാജാവും ഉദ്യോഗിച്ച കഥയെ തോർത്തു' എന്ന മുതൽ 'മനസ്സിനികൾ' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ വിദ്യുഷകനും രാജാവും ആ മണിഹർമ്മ്യത്തിൽ കയറി തന്റെ തന്റെ മനോധർമ്മപോലെ ചന്ദ്രോദയത്തെയും ചന്ദ്രനേയും വണ്ണിച്ച് യഥോചിതം ഇരുന്നുവെന്നും ഉദ്യോഗികഥയെ ചർച്ചിക്കുവാനായിട്ടു മനം മറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ രാജാവിന്റെ ഉചിതകല്പനപ്രകാരം പരിജനങ്ങളെല്ലാം പോയി എന്നുമുള്ള കഥയെ 'എന്നാൽ' എന്നു മുതൽ പോയി' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. മരണമായ ദശമാവസ്ഥയെ കൂടി ചെയ്യാൻ മാത്രം വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന അപ്പോഴത്തെ രാജാവിന്റെ മദനബാധ എന്ന് രാജാവും വിദ്യുഷകനും വിചാരിച്ച് വ്യസനിക്കുകയും ഉടനെ രാജാവിന്റെ ശോഭാവിശേഷമായ ഹയാഗുണലക്ഷണത്തെക്കണ്ടിട്ട് വിദ്യുഷകനും തന്റെ വലകയ്യിലുകയന്ന ശ്രമിതമിത്തത്തെ അറിഞ്ഞിട്ട് രാജാവും ഉദ്യോഗിസാഗം ഇപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഉദ്യോഗിച്ച് ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന കഥയെ 'ചന്ദ്രനേ നോക്കിട്ട്' എന്നു മുതൽ 'ഇരിക്കുന്നു' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

പിന്നെ ദേവേന്ദ്രന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി പ്രതിഷ്ഠാനഗരിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ട ഉദ്യോഗി തന്റെ അഭിസാരികാ വേഷഭംഗിയെ സഖി ചിത്രലേഖ സമ്മതിച്ചതിന്റെശേഷം ചിത്രലേഖാസഹായ

ത്താൽ അതിവേഗത്തിലുദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്തെത്തിയെന്ന കഥയെ അനന്തരമെന്നു മുതൽ കേഴിഞ്ഞുവെല്ലോ' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. രാജാവിന്നു തന്റെ നേരെയുള്ള അനന്തരാഗം ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും ആലോചിച്ചു പരിഭ്രമിക്കുന്ന ഉദ്യോഗിയെ ചിത്രലേഖ നേരാപോക്കിനു വേണ്ടി രണ്ടു വഴിയായി അത്ഥം ഉപദിക്കാവുന്ന തന്റെ വാക്കുകൊണ്ട് ഒന്നുകൂടി പരിഭ്രമിപ്പിച്ചുവെന്നും ഉടനെ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തിയെന്നുമുള്ള കഥയെ 'എന്നാൽ' എന്നുമുതൽ 'എന്നേയുള്ളു' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ ഉദ്യോഗിയും ചിത്രലേഖയും മണിഹർച്ചത്തിൽ വിദൂഷകമാത്രസഹായനായിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നിറങ്ങിട്ട് അനവസരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുന്നത് അനുചിതമാണെന്നു കർത്തി തക്കതായ അവസരം കിട്ടുന്നതുവരെ മറഞ്ഞുനിന്നു എന്നുകഥയെ അത്ഥം വെളിപ്പെടുത്ത' എന്നുമുതൽ 'സോധിപ്പിക്കട്ടെ' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. അതിനിടയിൽ രാജാവും വിദൂഷകനും തമ്മിലുള്ള സല്ലാപം കേട്ടിട്ട് ഉദ്യോഗിയിലുള്ള അനന്തരാഗം രാജാവിന്നു വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് ഇതു നല്ലവസരമാണെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ചിത്രലേഖ പറകയാൽ ഉവ്വരി, താൻ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും പരിഭ്രമംകൊണ്ട് തിരസ്കാരത്തിനുള്ളയാൻ മറന്നു പോകയാൽ പ്രത്യക്ഷമാവാതിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേവി വരുന്നുണ്ടെന്നറിയൽ അവർ മുന്തിലേപ്പോലെ നല്ലവസരം കാത്തുനിന്നു. പിന്നെ ദേവി പ്രവേശിച്ചിട്ട് ചന്ദ്രകിരണാച്ഛനാദികളായ വ്രതകർമ്മങ്ങളെയെല്ലാം യഥാവിധി ചെയ്തു ദേവതാമിഥുനമായ രോഹണീചന്ദ്രന്മാരെ സാക്ഷിയാക്കിക്കൊണ്ട് ആയുപുത്രൻ യാതൊരു സ്ത്രീയേ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ യാതൊരു സ്ത്രീ ആയുപുത്രന്റെ സമാഗമത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ അവളിലും എന്നിലും സമപ്രീതിയോടുകൂടിയിരിക്കേണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച് തന്റേതന്റെ പതിയായ മഹാരാജാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചും, തന്റേതന്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും ദേഹമാഹാത്മ്യവുമാകൊണ്ട് പാതിവ്രത്യപ്രഭാവദാക്ഷിണ്യ സൗശീല്യാദി സ്ത്രീഗുണങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം പ്രകാശിപ്പിച്ചും, രാജാവിന്നു തന്റെ നേരെയുള്ള ഉല്ലാസബഹുമാനസ്നേഹാദികൾ വർദ്ധിക്കും തോറും വിനയംകൊണ്ട് ഒരുങ്ങിയും തിരിച്ചുപോയതിന്റെ ശേഷം

ദേവിയുടെനേരെ രാജാവിനുള്ള വലുതായ സ്ഥിരബഹുമാനത്തെ സ്പഷ്ടമായി കണ്ടപ്പോൾ ഉദ്യോഗിക്കുണ്ടായ അല്പമായ വൈമുഖ്യത്തെ എന്താണു നീ നിരാശയായി തീർന്നിരിക്കുന്നത്? എന്ന ചിത്രലേഖയുടേയും 'ഉദ്യോഗിയോ' എന്ന രാജാവിന്റേയും ചോദ്യങ്ങളും 'പൊന്നിൻതൂപുരം' എന്നു തുടങ്ങി 'ചേക്കുമോ' എന്നവസാനിപ്പിച്ച രാജാവിന്റെ വാക്കും തീരെ കളയുന്നു. പിന്നെ ഇതു നല്ലവസരമെന്നു രാജാവിന്റെ ഇഹയെ അനുസരിച്ച് ഉദ്യോഗി പിന്നിൽച്ചെന്ന് കണ്ണുപൊത്തിയെന്നും അപ്പോൾ ചിത്രലേഖ വിദൂഷകനോട് മിണ്ടരുതെന്ന് കൈകൊണ്ടു കാണിച്ചുവെന്നും രാജാവ് സ്പർശുവമെന്നാകൊണ്ടുതന്നെ ഉദ്യോഗിയാണു് കണ്ണുപൊത്തിയതു് എന്നറിഞ്ഞ് എഴുന്നേൽക്കുന്നു എന്ന കഥയെ 'എന്ന' എന്നമുതൽ 'എണീക്കുന്നു' എന്ന ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. 'വിദൂഷകനെ കാണുപ്പെടുത്തുന്നു' (=മിണ്ടരുതെന്നു കൈകൊണ്ടു കാണിച്ച് വിദൂഷകനെ ധരിപ്പിക്കുന്നു) 'ഇവളേതാണു്' (=അങ്ങനെയൊന്നിനെ അറിഞ്ഞു) അല്ലെങ്കിൽ (ഇതാതാണു്) പിന്നെ രാജാവ് ഉദ്യോഗിയെ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടു അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവരെല്ലാവരും ഇഷ്ടസിദ്ധിക്കൊണ്ടു് പരമാനുഭവഗാനമായി തമ്മിൽ കുറച്ചുനേരമ്പോക്കു പറഞ്ഞുവെന്നും സഖിയായ ചിത്രലേഖ അതിസ്സേഹത്തോടുകൂടി ഉദ്യോഗിയുടെ സകല ഭാരവും രാജാവിങ്കൽ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടു തവണപ്രകാരം തനിക്കു വന്ന ആദിത്യസേവയ്ക്കായി പോയി എന്നും ഉള്ള കഥയെ 'മഹാരാജാവ്, എന്നമുതൽ 'പോയി' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. വിദൂഷകനും രാജാവും ഉദ്യോഗിയും ഈ വലുതായ മനോരമലാഭംകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു് ശയോഗ്രഹത്തിലേക്കു പോയി എന്ന കഥയെ 'ഭാഗ്യാതന്നെ' എന്നതു മുതൽ അക്കാവസാനാവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

പിന്നെ ഉദ്യോഗി അതിസുഖമായി ക്രീഡിപ്പാനായി രാജാവിനേയ്ക്കൊണ്ടു് ഗന്ധമാദനപർവ്വതത്തിലേക്കു പോയി എന്നും അവിടെ ഇഷ്ടാപോലെ ക്രീഡിച്ചു താമസിക്കുമ്പോൾ ഒരുദിവസം മനാകിനീതീരത്തിൽ കളിക്കുന്ന ഉദയവതിയെന്ന വിദ്യാധരകന്യകയെ രാജാവ് കണ്ടുനിന്നുവെന്ന് ഉദ്യോഗി അറിഞ്ഞ് കോപിച്ച് രാജാവിന്റെ അനന്യത്തെ ധിക്കരിച്ച് സ്ത്രീകൾക്കു വഞ്ച്യമായ കഥാരവനത്തിൽ കുടന്നുവെന്നും അപ്പോൾതന്നെ ഉദ്യോഗിയുടെ ശരീ

രം ലതാകുമാരയീത്തീൻവെന്നും ഭരതമഹർഷിയുടെ ശാപംകൊണ്ട് ഉദ്യുഷിയുടെ മനസ്സുമാറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നതാണിതു പത്മത്തിന്നു മൂലമെന്നും ഇനി ഈ ആപത്തു തീരേണമെങ്കിൽ ശ്രീ പാർവ്വതീദേവിയുടെ ശ്രീമൽപാദാവിന്ദശോണശോഭയിൽനിന്നുണ്ടായതും സ്വഗമനീയമെന്ന പ്രസിദ്ധനാമത്തോടുകൂടിയതുമായ മണിയല്ലാതെ മറ്റൊരു പായവുറിയല്ലെന്നും ഇപ്പോൾ രാജാവ് ഉദ്യുഷിയെക്കൊന്നാഞ്ഞിട്ട് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ആ വനത്തിൽ തന്നെ നടക്കുന്നുവെന്നു വിരഹികൾക്ക് ഏറ്റവും അസഹ്യമായ ഈ വർഷരഭകാലത്തിൽ ഈ രാജാവിന്നു വലുതായ അനന്തം വരുവാനാണെളുപ്പമെന്നും ഉള്ള സൂചകമാഭാഗത്തെ ചിത്രലേഖയും സഹജന്മയും തമ്മിൽ ചെയ്ത സാഭാഷണംകൊണ്ട് പ്രവേശത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ട് ദൃശ്യമായ കഥാഭാഗത്തെ നാലാമങ്കംകൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു.

(തുടരും.)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ,

ഒരു പാട്ട്

തേത്താവൽഭാതിസംക്ഷാൽഗുരുപവനപുരേഹന്തഭാഗ്യാജനാനാം?

ശ്രീഗുരുപവനാധിശ- കൈതൊടാമെന്റെ-
ശ്രീഗുരുവേംജഗദീശ-

ലോകരേക്കത്തിട്ടന്നോനേ- ലോകപാലക്ടയോനേ-

ലോകമാതുപ്രിയജാനേ-ലോകനാഥഭഗവാനേ.

നിന്തിരുവടിയുടെതിരുവുടലോക്കുന്നേൻ— സങ്കടാഭോധനം-

നിന്തിവലഞ്ഞിഹ നിജനിലനോക്കുന്നേൻ-

വെന്തിട്ടമകമലർ നിന്മയമായ്യിനേൻ—സൗഖ്യമുണ്ടാവൂ-

എന്തിനുപലവഴിയുഴലുവതന്നനേ.

കാർമുകിൽമുടിക്കെട്ടുമയിൽപ്പീലിയും-
 കീർത്തിമതിമട്ടുംനിടിലാഭയും-
 ഓമനച്ചില്ലിയാട്ടുംമിഴിക്കളിയും-
 ശ്രീമൽക്കുണ്ഡലമുട്ടാകവിരചിരിയും.
 ചിന്നിനതിരുമുഖമിന്നിഹമമഹദി
 മിന്നിവിളങ്ങണമെന്നിവനാശ-ശ്രീഗുരുപവനാധീശ.

മാറിടത്തിൽവിളങ്ങീടും-മാറിണങ്ങാരമയോടും-
 മാറിടാത്തപ്രഭയോടും-മാറിടംകൈസൂഭത്തോടും-

തൃക്കരതളിർനാലിലുമഴകോടേ-ശംഖചക്രങ്ങൾ-
 ഇരക്കടഹദപങ്കജമിവയോടേ-
 തക്കമൊടിചേർന്നൊരനിലപാടേ-ദൈത്യന്മാക്കളിൽ-
 ടുഷ്ടഭയമേകിടുമൊരുപാടേ.

ചാരവാതിരുവയർഭവനാമൂന്നും-
 ഭൂചരവോന്നെന്നാകിലുംചെരുതായ്കൊന്നും-
 സൈപരമായ്നാഭിക്കുഴിച്ചുഴിയിൽമിന്നാ-
 സാരസത്തിങ്കൽബ്രഹ്മാവിരിപ്പുണ്ടെന്നും.

പട്ടുടയാടപകിട്ടൊടുമിന്നലി-
 നൊട്ടുസമാനതകാട്ടുമിതനിശം-ശ്രീഗുരുപവനാധീശ.

തൃത്തുകൾക്കുപമാനം- ഒത്തുചൊൽവാൻനഹിതാനം-
 ഹസ്തിഹസ്തുത്തിനാമാനം- സ്വസ്തിയാകുംപെരുത്താനം.

മന്മഥനുടേതുണികളിണപോലേ-നിൻകണകാലായ്-
 നന്മയൊടേതുപൊരുതുകിലതുകാലേ-
 നന്മയിലുടേനീണ്ടഗളംചാലേ-തോറുമണ്ടീടും-
 തന്മയനിറമാകിലുമഴകാലേ.

ദേവകീരവണങ്ങീടുംതിരുവടിയും-
 കേവലമതിനഞ്ചുനഖമുടിയും-
 സേവകർഷിഹഭവഭയമുടിയും-
 ചേവടിത്തളിരടിപെട്ടുംപൊടിയും.

ഇങ്ങിനെഭംഗിയിൽമംഗളരൂപ-
 മിണങ്ങിവിളങ്ങുകഞ്ഞെടൊമനസ്സിൽ-ശ്രീഗുരുപവനാധീശ

വാതഗോഹാധിപദൂരം- വാതരോഗാന്തരൈപ്പാരം-
നീതരത്തിൽകൃപാസാരം- പെയ്യുഹോകാക്ഷമേസൈപരം.

ഇയ്യൊരുതൊഴിൽതവകൗശലവഴിയല്ലേ-സംസാരക്കണ്ടിൽ
കയ്യൊടുമാണ്ടിടുമവർകളെനീമെല്ലേ-
മെയ്യിനൊരുടവുകൊടുത്തതതീർത്തല്ലേ-ഭക്തിയുണ്ടാക്കി
പയ്യവെയൊരുതണചെയ്യുകപതിവല്ലേ-

സൽഗതിസകലകുടുംകൊടുക്കുവാനേ-
സൽഗുണഗണമൊക്കെത്തികഞ്ഞുളളാനേ-
ഭക്തിയുള്ളവെങ്കല്ലൊവശപ്പെട്ടാനേ-
മുക്തിനരകവാണെന്നൊരുമൊരുവെട്ടാനേ-
നിന്തിരുവടിയുണസന്തതമടിയന
സന്തതകുശലമനന്തവരുത്തുക—

ശ്രീഗുരുപവനാധിശ—ജഗദീശ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

ഒരു ഇതിഹാസവനിതാ

ദക്ഷിണ കേരളത്തിന്റെ പശ്ചിമ ഭാഗത്തുള്ള ഒരു മഹാക്ഷേത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച പല ഇതിഹാസങ്ങളും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തൃശ്ശിവപേരൂർ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ബിംബം മാറി പ്രതിഷ്ഠ കഴിച്ച് സമുദ്രത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പഴയ ബിംബം ഒഴുകി വല്ലാർപാടത്ത് വന്നടിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. പുല്ലരിയാൻ പോയിരുന്ന പറക്കളുകുളിൽ ഒരുത്തി അതിന്മേൽ അറിവാൾ തേച്ച സമയം കലികൊണ്ട് തുള്ളി നില്ക്കുന്നതു കണ്ട് കൂട്ടുകാർ പരിഭ്രമിച്ച് ചുറ്റും വന്നുകൂടി. വിൽപ്രയോഗം പറയരുടെയിടയിൽ അക്കാലത്തു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും തുള്ളി നില്ക്കുന്ന പറച്ചിക്ക് അറിവാൾകൊണ്ടുള്ള വിദ്യ മാത്രമേ അറിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവൾ അമപരിച്ചെടുത്ത് വിൽവളച്ച് ഉടുത്ത വസ്ത്രം കീറിജ്വാരോപം ചെയ്ത് അറിവാൾ

അമ്പാക്കി തൊടുത്തു വിട്ടു. അസ്രാ ചെന്നു വീണത് പങ്ങായി മേനവന്റെ നടുമിറത്തായിരുന്നു. പറക്കുള്ളി ശരം വീണ സ്ഥലത്തെത്തി അവിടെ ക്ഷേത്രം പണിയിച്ച് വല്ലാർപാടത്ത കിടക്കുന്ന ഖിംബംകൊണ്ടു വന്ന് പ്രതിഷ്ഠ കഴിക്കേണമെന്ന് കല്പിച്ചപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ള ആ മഹാക്ഷേത്രമാണ് എളക്കുന്നപ്പഴ സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രം. പറയരുടെ വാദ്യമായ പറത്തുടി കൊട്ടാതെ ദേവനെ പുറത്തേക്ക് എടുത്തുകളിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയം ഇന്നും നടന്നു പോരുന്നത് ഇതിഹാസത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉടമയേയും ഊരായ്മയേയുംപറ്റി പല തക്കങ്ങളും എടക്കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പരമ രാജാവിനാണ്ടായിരുന്ന അകക്കോയ്മസ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ഒതുങ്ങി. രാജസേവനായ നാകോളത്ത് നമ്പൂരിയെപ്പറ്റം-ൽ അകക്കോയ്മയായി കല്പിച്ചയക്കുകയും അദ്ദേഹം കീഴ്നടപ്പിന്നു വിരോധമായി സ്ഥാനം ഭരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുകയും തന്നിമിത്തം ഒരു വലിയ കലാപമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ബലാബലം പരീക്ഷിച്ചതിൽ നമ്പൂരി ദേവസ്വത്തിലെ കോയ്മമാത്രമല്ല ദേവസ്വം സങ്കേതമായ അഞ്ചരദേശത്തിലെ ദേശാധിപതിയായിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രിത വാത്സല്യംകൊണ്ട് തന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന ഇക്കോരൻനായർക്ക് പാർവ്വതികാരം സിദ്ധിച്ചു. നമ്പൂരി കല്പിച്ചതുപോലെ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്ന ഇക്കോരൻനായർ അല്പകാലംകൊണ്ട് താൻ പ്രവൃത്തിച്ചതുപോലെ അദ്ദേഹം കല്പിക്കുമെന്നുള്ള നിലയിലെത്തി. ആശങ്കപോലും അവകാശമില്ലാത്ത അനവധി സ്വത്തിന്റെ അധിപനായിത്തീർന്ന ഇക്കോരൻനായർ വാഴിക്കു ലേശം കുറയുന്നവനല്ലായിരുന്നു. നായർ, വിചാരിച്ചതു സാധിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി, ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ ഗുണദോഷം നോക്കുന്ന സമ്പ്രദായക്കാരനല്ല. ആൾ കാഴ്ചപ്പാടി കറഞ്ഞവനും കാഴ്ചക്ക് വിശുദ്ധനും ആണെങ്കിലും രസികത്വം ദിക്കിക്കുന്നവരിൽ പ്രമാണ്യമായിരുന്നു. ജനബാഹുല്യം അധികം കൂടുന്ന ദിവസങ്ങളിലായിരുന്നു നായരുടെ പ്രതാപപ്രൗഢി അമ്പലത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. നായർ ഉടുത്തിരുന്ന ശുഭ്രവസ്ത്രത്തിന്റെ പടപടശബ്ദം അമ്പലകുളോടു അടുത്തുവരുമ്പോൾ ഇരട്ടിപ്പായി കേൾക്കാം. വൃശ്ചികമാസത്തിൽ വെളുത്ത ഷഷ്ഠിനാൾ നായർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രദക്ഷി

ണം വെക്കുന്നതിന്നിടക്ക് തിരക്കിന്നിടയിൽനിന്നു സൗന്ദര്യ സാരസംസ്ഥമായ ഒരു കാന്തി വിശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. ഇല്ലത് ശുഭനാണെന്ന് അഭിമാനമുള്ള നായർ ജാത്യാദി ഇണങ്ങളെ പരിശോധിച്ചല്ലാതെ താൻ ഒരുത്തിയെ കാക്കിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതാപത്വമയാതന്നെ കാലാകൂടി, നായർ ആ സൗഭാഗ്യപുഞ്ചത്തെ പിന്തുടന്ന് പ്രദക്ഷിണംവെച്ചു തുടങ്ങി. എങ്കിലും വഴിയരികിൽകൂടി ഒരുങ്ങി നടന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് നായർക്ക് അധികം പ്രാവശ്യം ആ യുവതിയെ മാറിനിർത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. മാറി നില്ക്കേണ്ടതായി വന്ന സമയങ്ങളിലൊരിക്കലും അവൾ അദ്ദേഹത്തെ തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയതും ഇല്ല. നായരുടെ ഉള്ളിൽ പല വിചാരങ്ങളും കടന്നു കൂടുകയും അതുവരെ അനുഭവിച്ച വിഷയസുഖങ്ങളെല്ലാം വൃഥാവിലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നു തോന്നുകയും ചെയ്തു. തല്ലാലാ നടത്തിയ അനേകപ്രയത്നംകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീ സങ്കേതത്തിൽപ്പെട്ടവളാണെന്നും സന്തോഷമാണെന്നും അറിഞ്ഞ് സന്തോഷത്തോടുകൂടി ക്ഷേത്രം വിട്ടു പോകുകയും ചെയ്തു.

ദേവസ്വം കാത്യാദികൾ നോക്കിയിരുന്ന മന്നത്ത് മൂത്തതും പുല്ലാപിലായി അനുജൻ കയ്യും വാഹളയിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചു. മൂത്തതിന്റെ വംശം അതോടുകൂടി അന്യം വരികയും ചെയ്തു. മൂത്തതിന്റെ ഇല്ലം പരിശോധിച്ച സാധനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മയിൽവാഹനമുദ്ര കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. മൂത്തകയ്യും കായ്കും ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് കയ്യുടെ വക സങ്കേതത്തിൽപ്പെട്ട സകല മുതലുകളും ദേവസ്വത്തിലേക്കു കൈമാറി. അതിൽപിന്നെ ആ കയ്യും സങ്കേതത്തിന്നു പുറത്തുള്ള കടമക്കടികളുത്തിലാണ് താമസം. അനുജൻ കയ്യുടെ ഭാര്യയായിരുന്ന പച്ചിലക്കൊട്ട ഇച്ചോണമ്മ കയ്യും മരിച്ചിട്ട് അധികം നാൾ കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഒരു മൂത്തതിനെ ഭർത്താവാക്കി സ്വീകരിച്ചു. അന്യം വന്ന മന്നത്തു മൂത്തതിന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇക്കാരൻ നായരുടെ അടുക്കൽ പാടുകിടക്കുന്നവരിൽ ഒരാളാണ് ഈ മൂത്തത്. മയിൽവാഹനമുദ്ര മൂത്ത കയ്യുടെ കൈവശമാണെന്നു കേട്ട് അതിനെ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇക്കാരൻ നായരുടെ ഉപദേശവഴിക്കാണ് മൂത്തത് ഈ സ്വ

ബന്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇച്ചോണമ്മക്ക് കയ്യിട്ടുണ്ടെല്ലോ കൈവശം കൊടുക്കുകയും മുദ്ര എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന കാലത്ത് ആ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം ചാത്തിക്കൊടുക്കാമെന്നു ഇക്കോരൻ നായർ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇച്ചോണമ്മക്ക് അനുജൻ കയ്യിൽ പത്മാവതി എന്നു പേരായ ഒരു പുത്രി മാത്രമേ ഉള്ളൂ. മൂത്ത കയ്യിൽ ഇവളെ വളരെ പ്രത്യേകമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അച്ഛൻ മരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പും പത്മാവതി അധികം താമസിച്ച് ഇരിക്കരുത് എന്നു കയ്യിൽ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു. അനുജൻ കയ്യിൽ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇച്ചോണമ്മ പ്രവൃത്തിച്ചതിൽ പത്മാവതിക്ക് അശേഷം രസിക്കാത്തതിനാൽ കുറെ കാലമായി അമ്മയെ കാണുവാൻ കൂടി പോകാറില്ല. പത്മാവതി മൂത്തകയ്യിലൊന്നിച്ച് താമസിക്കുന്നതിന്നു വേറെയും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. മൂത്തകയ്യിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പത്മനാഭമേനോൻ ഒന്നിച്ചുള്ള സഹവാസത്തിൽപോലും സന്തോഷമുള്ളതായിട്ട് ആ യുവതിക്ക് മറ്റൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സൗന്ദര്യലഭവണ്യതാർജ്വസമ്പന്നമായ പത്മാവതിയുടെ യൗവനാരാഭം തന്റെ സർവ്വാഭിപ്രായമായി വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇച്ചോണമ്മക്ക് ഈ വധുവരന്മാരുടെ സമ്മേളനം അശേഷം തൃപ്തികരമാവാനിടയില്ലല്ലോ. 'കോമളവനിശൻ' 'പേണമില്ലാത്തവൻ പിണം' 'പേണത്തിന്നു മീതെ പറത്താ പറക്കില്ല' എന്നൊരു മറ്റൊരു പേണത്തെ പറ്റിയ പഴഞ്ചൊല്ല് ഇച്ചോണമ്മ സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ സഹസ്രാവർത്തി കഴിയാതിരിക്കാറില്ല. സൗന്ദര്യം മാത്രം വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം പത്മാവതിക്ക് 'പത്മനാഭൻ അനുരൂപനാണെന്നും പറഞ്ഞു കൂടാ. ഇവരുടെ സൗശീല്യം കൂടാതെ ഇവ കിടമത്സരികളും പത്മനാഭൻ അല്പം ഭീരുവും ആണെന്നു പറയാം. സംസ്കൃതത്തിൽ വ്യുൽപത്തി മാറ്റം തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുവരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും മൂത്തകയ്യിൽതന്നെയായിരുന്നു. സങ്കേതത്തിൽപ്പെട്ട സ്വത്തുക്കൾ ദേവസ്വകൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷം മൂത്തകയ്യിൽ നിത്യത അറിയിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനുള്ള മാറ്റം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പത്മനാഭമേനൻ സ്വന്തം മുതലായി വേറെ വിശേഷിച്ച് ഒന്നു ഇല്ല. എന്നാൽ മയിൽവാഹനമുദ്രയെപ്പറ്റി അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കുന്നതുവരെ ഇവരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ഇച്ചോണമ്മ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പത്മാവതി അമ്പലത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും ഇക്കേരൻ നായർ അവളെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം തന്നോടു ചോദിച്ചതും മൂത്തത് ഇച്ചോണമ്മയോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പത്മാവതി അമ്പലത്തിൽ നിന്നു വരുവഴി വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവാനായി ഇച്ചോണമ്മ വഴിമദ്ധ്യത്തിൽ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. മുളുവാക്കും പരിഭവവും പറഞ്ഞു കരയുന്ന അമ്മയെ സമാധാനപ്പെടുത്തി, ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിന്നു ശേഷം വഴി നടന്നു ക്ഷീണംകൊണ്ട് നമ്മുടെ നായിക കുറച്ചൊന്നു മയങ്ങി.

പത്മാവതി ഉണർന്നോക്കിയപ്പോൾ പലഹാരവും കയ്യിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അമ്മ അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടു.

പത്മാ— ക്ഷീണംകൊണ്ട് കുറെ അധികം ഉറങ്ങിപ്പോയി.

ഇച്ചോ— പകൽ, ഉറങ്ങിയാൽതന്നെ വിശപ്പധികമാകും. ഇതാ ദേവന്റെ പ്രസാദം. അമ്പലത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ നീ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

പത്മാ—ദേവദേവകളാക്കി തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുള്ള നമുക്ക് ദേവന്റെ പ്രസാദം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയോ?

ഇച്ചോ—മകളേ! നമ്മുടെ കാലദോഷം നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മകൾക്ക് ഇന്നമ്പലത്തിലേക്ക് വരുവാൻ തോന്നുകയില്ല.

പത്മാ— കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷമല്ലാതെ അമ്പലത്തിലേക്കുപോയാൽ അപമാനം വരാൻ ഉറപ്പുണ്ടെന്ന് വലിയച്ഛനാമറുപറ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ വരാത്തത്. ഇന്ന് തമ്പുരാൻ വലിയച്ഛന് ആളെ അയച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് വലിയച്ഛൻ ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാനും ഒന്നിച്ചുപോന്നു.

ഇച്ചോ— വലിയച്ഛൻ വന്നിട്ടുണ്ടോ? അദ്ദേഹം എവിടെ?

പത്മാ— തമ്പുരാനെ കാണാൻപോയി. മടക്കത്തിൽ ഇനിക്ക് ആളെ അയക്കാമെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

ഈ വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ ഇച്ചോണമ്മ മൂത്തരിന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്നുനോക്കി. അദ്ദേഹം എണ്ണീറ്റ് പുറത്തേക്കുപോയി.

ഇച്ചോ— ഇന്ന് തൊഴുതതുകൊണ്ട് മാനമൊ അപമാനമൊ ഉണ്ടായത് എന്ന് മകൾക്കറിയാമോ?

പത്മാ— കുറിയിടുവാൻ പ്രസാദവുണ്ടു കിട്ടിയില്ല.

ജ ഇതിഹാസവിനതാ

ഇച്ചോ—അമ്പലത്തിൽവെച്ച് കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും മകളുടെ ഭാഗം പ്രസാദം വീട്ടിലെത്തിച്ചുതന്നില്ലെ? നീ പ്രദക്ഷിണം വെക്കുമ്പോൾ എന്താ വിശേഷമുണ്ടായത്?

പത്മാ—ഒരു വിശേഷവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആരാണ് പ്രസാദം കൊടുത്തയച്ചത്?

ഇച്ചോ—ഭാഗ്യാ വരുമ്പോൾ എല്ലാവരും അടുത്തുകൂടും. അപ്പോൾ ദേഷ്യവുമില്ല, മുഷിച്ചിലുമില്ല.

പത്മാ—ഇനിക്ക് അമ്മ പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. എന്ത് ഭാഗ്യമാണ്? ആരാണ് അടുത്തുകൂടിയത്?

ഇച്ചോ—എന്റെ മകളുടെ സന്തോഷത്തെ ഞാൻ ഇല്ലാതാക്കുമൊ. ഞാൻ സ്പഷ്ടമായിതന്നെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാം. ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നന്നായിവന്നത് ഭാഗ്യാ. അതിന്നുതക്ക യോഗ്യനാവാൻ അദ്ദേഹമാണ് അടുത്തുകൂടിയത്. എത്രവേഗുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ മോഹിപ്പിക്കാൻ കെട്ടിച്ചമഞ്ഞു ചെല്ലുന്നത്. എനിടെന്താ ഫലം. മകൾക്കല്ലെ യോഗം വന്നത്. നിന്റെ പിന്നാലെ നടന്ന് പ്രദക്ഷിണം വെച്ചതിന്റെ ഫലമെല്ലാം നിനക്കുണ്ടത്രെ. കാര്യംകൊണ്ടു എജമാനന് കാര്യം ഇന്നു തന്നെ നടത്തണമെന്നുണ്ട്. വലിയപ്പുറത്തു ചോദിച്ച് സമ്മതം വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നാണ് മുത്തർ പോയിട്ടുള്ളത്.

കൊടുങ്കാറ്റിൽപ്പെട്ട കാർമേഘം ചന്ദ്രപ്രകാശത്തെ മറെക്കുന്നതുപോലെ ഇച്ചോണമ്മയുടെ ദുസ്സഹമായ വാക്കുകൾക്കേട്ട് പത്മാവതിയുടെ മുഖകാന്തി മങ്ങി. ഇടിത്തീവീണ വൃക്ഷങ്ങൾ ഭവിക്കുമ്പോലെ ഭയാക്രാന്തയായ ആ യുവതിയുടെ ദേഹം വെറുത്തുടങ്ങി. മേഘങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വർഷാരവും അധോമുഖിയായി ക്ഷമഭാരംകൊണ്ട് മുഖം മറച്ചു കരയുന്ന പത്മാവതിയുടെ അശ്രുധാരയും തമ്മിൽ ശീതേച്ഛ സ്ഥിതിയിൽമാത്രമേ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വിഷജപാല തട്ടുന്ന സമയത്തുണ്ടാകുന്ന അസ്വാസ്ഥ്യംപോലെ ഇക്കോറൻ നായർ അയച്ചു പലഹാരത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങുന്ന ഗന്ധം അവൾക്ക് ദുസ്സഹമായി തോന്നി.

(തുടരും) എ. നാരായണപുതുവാൾ.

സമ്മാനം

കഴിഞ്ഞ മകരത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു സമ്മാനത്തെപ്പറ്റി പരസ്യം ചെയ്തതിനെ അനുസരിച്ച് അനേകം സ്വയംകൃതകെട്ടുകഥകളെ പലരും അയച്ചുതന്നു. അവയെ എല്ലാം പരിശോധിച്ചതിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ പരസ്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരമുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ തികച്ചുമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല എന്ന് വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഥകൾ പലതും കൈപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ മൂന്നു കഥകളെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവ പ്രസ്താവയോഗ്യങ്ങൾതന്നെയായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

൧. നമ്മുടെ നായിക.

ഈ കഥ ശോകരസപ്രധാനമായിട്ടുതന്നെയാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ കഥക്കെട്ടിൽ യാതൊരു സാമത്ത്വവും പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല വളരെ അസംഭാവ്യങ്ങളായ സംഗതികളും ഇതിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ നായികയായ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ ഭവനത്തിൽനിന്നു വളരെ ദൂരെയല്ലാതെ ഒരു വീട്ടിൽ വാസം ചെയ്യുന്ന ഞെറ പ്രിയതമനായ ശങ്കരമേന്ത് (ശങ്കരമേനോൻ എന്ന രൂപ ശബ്ദത്തിൽ ഒരു സങ്കല്പദ്വയാഗന്ധനാണ്) ഒരു ബലവാനായ ശത്രുവിന്റെ കരുട്ടു പ്രയോഗംകൊണ്ട് അന്ത്യായമായി ഹം കൊല്ലത്തെ കുറിന തടവ് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്ന സംഗതി ശങ്കരമേന്റെ ഒരേഴുത്ത മൂലം മാത്രമേ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ധരിച്ചുള്ളൂവെന്ന സംഗതി തീരെ അസംബന്ധാതന്നെ. പിന്നെ ശങ്കരമേനോൻ തടവിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം രാത്രി വളരെ സുശീലയും സദാചാര്യുമായ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ജേലിനകത്തു ചാടിവിണ് ശങ്കരമേന്റെ മുറിയുടെ ഉമ്മറത്തു വന്നുവെന്നതും തീരെ യോജിക്കാത്ത സംഗതിയാകുന്നു.

ഒരു കഥയിലെ കഥാപുരുഷന്മാർ ഇന്നിന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരായിരിക്കണമെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെ

കിൽ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ താൻതന്നെ വിസ്മയമായി വർണ്ണിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അതതു പാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് തത്തൽസ്വഭാവഗുണങ്ങളെ അനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിപ്പിക്കുന്നതാണ് അധികം സൗമത്വം. പിന്നെ ഒരു കഥവായിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും ഒരുതത്വം വായനക്കാർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കണം. മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടിയും കൂടാതെയും വിവാഹാദികൾ നടക്കുന്നതും, അവയിൽ അനേക വിഘ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും, ജനങ്ങളുടെ നിത്യ കാലക്ഷേപത്തിൽ അനേക ജയാപജയങ്ങളുണ്ടാകുന്നതും, തന്നിമിത്തം അവർ സുഖദുഃഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതും, മറ്റും നമുക്കു ചുറ്റും നിത്യം സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അവയിൽനിന്ന് അനേക തത്വങ്ങൾ നമുക്ക് ഗ്രഹിപ്പാനുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ അവ അങ്ങമിങ്ങാ കിടക്കുകയാൽ മനുഷ്യലോകമായ നമുക്ക് ആ വക സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കത്തക്ക സാമത്വമുണ്ടായില്ല എന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ആ വക സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങൾ എല്ലാം സാഗ്രഹിച്ച് ഒരു കഥാരൂപേണ അവയെ നമുക്ക് പ്രകാശിപ്പിച്ചുതരുന്നതാണ് കൃത്രിമമായ ഒരു കെട്ടുകഥക്കാരന്റെ ചുമതല. ഈ കഥയിൽ ഈ കൃത്യത്തെ നിറവേറ്റിട്ടുണ്ടോയെന്ന് ഞങ്ങൾ വളരെ സാശയിടുന്നു. ഇതിലെ വാചകഭംഗി പദശുദ്ധി മുതലായ സാഗതികളെപ്പറ്റി വളരെ ആക്ഷേപമൊന്നും പറയാനില്ല. എങ്കിലും മുമ്പു പറഞ്ഞ പ്രധാനമായ ചില ന്യൂനതകളെക്കൊണ്ട് ഈ കഥ സമ്മാനാർഹമല്ലെന്ന് പ്രസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

൨. ദുഃഖരസപ്രധാനാവ്യായിക.

ഇങ്ങിനെയാണ് ഒരു കഥയുടെ പേര്. ഇത് ഒരു സാമാന്യശബ്ദമാണ്. ലോകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദുഃഖരസപ്രധാനമായിട്ടുള്ള സകല ആഖ്യായികകളും ഈ നാമധേയത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ മറ്റുള്ളവയിൽനിന്നു വിശേഷിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു പ്രത്യേക നാമം ഈ കഥക്ക് ഗ്രന്ഥകർത്താവു കൊടുക്കാത്തതെന്തെന്നറിയുന്നില്ല. ഈ കഥ വായിക്കുമ്പോൾ എന്തുരസമാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾ വളരെ മനസ്സിലാക്കി വായിച്ചിട്ടും ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നുക കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ ആകപ്പാടെയുള്ള കഥകെട്ടിന്റെ കഥ ആലോചിച്ചാലും പറഞ്ഞുതന്നെ. ക

ഥയുടെ ആദിയിൽതന്നെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് കഥയിലുള്ള കഥാപുരുഷന്മാരുടെ മഹാഭൂഷ്ടങ്ങളായ ചില നാമധേയങ്ങളും ആ വക പേരുകളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു ചില ടിപ്പണികളും മറു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആകുപ്പയുടെ ആ കഥവായിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ ഒരു നിമിഷത്തിൽക്കൂടെ സ്ഥലത്തുവെച്ച് ചിലതെക്കെ പറയുകയാണെന്നാണ് ഒന്നുമതായി ഒന്നു തോന്നുന്നത്. വാചകഭംഗി മുതലായ സംഗതികളിലും തൃപ്തി അശേഷമില്ല. അതിനാൽ ഈ ഉപന്യാസത്തെപ്പറ്റി ഇനി ഒന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

൩ 'അപ്പണ്ണിമുപ്പിൽനായർ'

ഈ കഥ ആകുപ്പയുടെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. കഥക്കെട്ടിലും സാമത്വം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കുറച്ചൊന്നു ഭേദപ്പെടുത്തിയാൽ അധികം നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. അപ്പണ്ണിമുപ്പിൽനായർ ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മാമനൊരുമിച്ച് ഒരു ദിക്കിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ അവരുടെ ജന്മവെരിയായ കണാരൻനമ്പ്യാരു ഭടന്മാരും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി അതി കേമമായിട്ട് യുദ്ധം നടന്നു. ആ യുദ്ധത്തിൽ അപ്പണ്ണിമുപ്പിൽനായരുടെ കാരണവൻ ഫതനായി. ബാലനായ അപ്പണ്ണിയെപ്പോട്ട് ഓടിപ്പോയി. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ഭടന്മാർ പിന്നാലെ ഓടി. പിന്നെ ആ ഭടന്മാർ ആ ബാലനെ കൊന്നുവെച്ചു ഇല്ലയൊ എന്ന ഒരു ശങ്ക ജനിപ്പിച്ചു കൊന്നിരിക്കണം എന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. ആ ഭാഗത്തെ തീരെ അനാവശ്യമാണ്. അതെടുത്തുകളഞ്ഞുവെങ്കിൽ കഥയ്ക്കു വളരെ അധികം ചമൽ കാരമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. കഥക്കെട്ടിൽ വേറെ വിശേഷിച്ചൊന്നു പറയാനായിട്ടില്ല. വാചകഭംഗി പദശുദ്ധി മുതലായവ നല്ലവണ്ണം വരുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ കണാരൻനമ്പ്യാരെ എന്ന കഥാപുരുഷന്റെ ശൌയ്യം, ജളപ്രഭുത്വം, ശൗഹൃദം എന്നീ രസങ്ങളെല്ലാം വളരെ ഭംഗിയായും ഫലിതമായും വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഥയിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഭംഗിയായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതിൽ ഒരു നൂനതയാണുള്ളത്. അതു പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ് താനും.

ഈ കഥയിലെ ആകുപ്പയെയുള്ള രസം ദുഃഖം പ്രധാനമാക്കിട്ടാണെന്നു ഞങ്ങൾ വളരെ സംശയിക്കുന്നു. ശോകരസത്തെ

ജനിപ്പിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പല ഭിക്ഷിലും ഇതിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു കഥയിൽ എങ്ങിനെയായാലാണ് ഭുവനസാ പ്രധാനമായി ഭവിക്കുക എന്ന സാഗതി ഗ്രന്ഥകാരൻ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നാണ് ഈ കഥ വായിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയത്. ഞങ്ങളുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഗ്രന്ഥകാരനെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താം. അതിനു മുമ്പായി രണ്ടു സാഗതികൾ അദ്ദേഹം കാർമ്മവേഷേണ്ടതാകുന്നു. ഹ. ഒരു കഥയിലെ നായകീനായകന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് ഏതു രസത്തെയാണ് മുഖ്യമാക്കി വർണ്ണിക്കുന്നത് ആ രസമേ ആ കഥയിൽ പ്രധാനമായി ഭവിക്കുകയുള്ളൂ. മററുള്ള കഥാപുരുഷന്മാരെല്ലാം കേവലം അംഗങ്ങളാകയാൽ അവരെ സംബന്ധിച്ച രസങ്ങളെല്ലാം അപ്രധാനങ്ങളായി ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഡ. സകല പ്രാണികളുടേയും ജീവിതകാലം സുഖഭുവനമിത്രമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്ന സാഗതി സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. കേവലം സുഖാതനെന്നായിട്ട്, അല്ലെങ്കിൽ കേവലം ഭുവനാതനെന്നായിട്ട്, ആരുടെയും ജീവകാലം അവസാനിക്കുന്നതല്ല. ഒരു കഥയിലെ നായകീനായകന്മാർ കുറെ കാലം ഭുവനമനുഭവിച്ചു പിന്നെ സുഖമായിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ ആ കഥയിലെ പ്രധാനമായ രസം ഭുവനമാണെന്ന് ഒരിക്കലും പറയാൻ പാടില്ല. ഇനി മുൻപ്രകൃതത്തിലേക്കു തന്നെ കടക്കുക.

നോട്ടരാജാക്കന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ ശക്തികൾ അസൂമിതമായും ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യഭരണം അപ്രവസ്ഥിതമായും ഇരിക്കുന്ന കാലത്ത്, 'കയ്യുക്കുള്ളവൻ കായ്ക്കാരൻ' എന്നായിരുന്നു-..... 'അക്കാലത്ത് കല്ലേക്കാട്ട് എന്നും കാമഞ്ചേരി എന്നും പ്രസിദ്ധമായ രണ്ടു നാടുവാഴിത്തറവാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. സ്വത്തുകൊണ്ടും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കൊണ്ടും കല്ലേക്കാട്ടുകാരായിരുന്നു അധിക പ്രാബല്യം.' കല്ലേക്കാട്ട് തറവാട്ടിൽ, 'അന്ന് കല്യാണി നേശ്വരൻ എന്ന സ്ത്രീയും അവർക്ക് അപ്പുണ്ണി എന്ന ഒരു മകനും, യൗവനയുക്തയായ ഒരു മകളും, അവരുടെ ഉടപ്പിറന്നവനും കാരണവനുമായ കുഞ്ഞുണ്ണി മൂപ്പിൽ നായർ' എന്നാലും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 'ആയുധാഭ്യാസംകൊണ്ട് വിശ്വവിശ്രുതനായ കല്ലേക്കാട്ട് കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽ നായർ ഒരു ദിവസം തന്റെ മരുമകനെന്നായിച്ച് എവിടെയോ പോയിരുന്നു. മടങ്ങുമ്പോൾ രാത്രിയായി, പണ്ടുപണ്ടെ വൈരികളായ കാമഞ്ചേരി

വീട്ടുകാരിൽ കയ്യടക്കുകൊണ്ടു പ്രധാനിയായ കണാരൻ നമ്പ്യാർ പ
 ത്തുപന്ത്രണ്ടുഭടന്മാരോടുകൂടി വഴിയിൽവെച്ചു അദ്ദേഹത്തെത്തട്ടത്തു.
 നിസ്സഹായനായിരുന്നാലും മഹാശൂരനായ മൂപ്പിൽനായർ മരുമക
 നെ പിന്നിൽ നിർത്തി വാളാരി യുദ്ധംതുടങ്ങി. അനേകം പേരെ
 നിഗ്രഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം താനും വീണു. അമ്മാമൻ മരിച്ചതുക
 ണ്ട് ഭയപ്പെട്ട് ബാലനായ അപ്പുണ്ണി ഓടിപ്പോയി. കണാരൻ നമ്പ്യാ
 രുടെ രണ്ടുമൂന്നു ഭടന്മാർ ആ ബാലനെ പിന്തുടന്നു. പിന്നെ അവ
 റെ കണ്ടില്ല. ബാലനും ഹതനായിരുന്നെന്ന് വിചാരിച്ചു നമ്പ്യാർ വി
 ട്തിലേക്കു മടങ്ങി. ഉടനെ കല്ലേക്കുട്ട് തറവാട്ടിലെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം
 കൈകേറുകയും ചെയ്തു. നേശ്ശാങ്കം അവരുടെ മകളും വളരെ കഷ്ട
 സ്ഥിതിയിലായി. ദാർദ്ദ്ര്യഭ്രമം, പുത്രഭ്രമം, മകൾക്കു രോഗപീഡ,
 അവമാനം, ഇവയെല്ലാം ഒരെ സമയത്ത് വന്നുകൂടി. ഇങ്ങിനെ നാ
 ലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭാഗ്യത്താൽ അവിടെ ഒരു സന്യാ
 സി വന്ന് മകളുടെ രോഗം മാറ്റി. പിന്നെ ഹതനായി എന്നു വി
 ചാരിച്ചിരുന്ന അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽനായർ മടങ്ങിവന്ന് കണാരൻ ന
 പ്യാരെ കൊന്ന് അയാൾ കൈകേറിയ തന്റെ സ്വത്തുക്കളാം വി
 ണ്ടുത്ത് സുഖമായിരുന്നു. ഇതാണ് കഥയുടെ ചുരുക്കം. ഈ ക
 മയിലെ നായകനായ അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽ നായർ അയാളെ സാ
 ബന്ധിച്ച് ഇതിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട കഥാപുരുഷന്മാരും അവരുടെ
 ജീവകാലത്തിൽ നാലു സാവത്സരം ഭ്രമമനുഭവിച്ചുവെന്നും ശേഷ
 മുളള കാലമെല്ലാം സുഖമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് ഈ കഥകൊണ്ട്
 വരുന്നത്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ ഈ കഥ ഭ്രമരസപ്രധാനമായിട്ടാ
 ണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു വിചാരിപ്പാൻ യാതൊരു
 മാറ്റവും കാണുന്നില്ല. താഴെ കാണിക്കുന്ന മാതിരിയാണ് കഥ അ
 വസാനിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിശ്ചയമായ് നമ്മാ
 നും വാങ്ങുമായിരുന്നു. ബാലനായ അപ്പുണ്ണി അന്ത്യ രാജ്യത്തുപോ
 യി ആയുധഭ്യാസമെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി, അതിനിടക്കു വൈദ്യ
 ത്തിൽ ചില കരുതപ്രയോഗങ്ങളെല്ലാം ധരിച്ചു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി
 വരുക. വീട്ടിലെ വർത്തമാനമറിയുന്നതിന്ന് ഒരു സന്യാസിയുടെ
 വേഷം ധരിച്ച് കൂടെയുള്ള തന്റെ ഭൃത്യനെ ശിഷ്യനാക്കി വീട്ടിൽ
 പോവുക. അപ്പോൾ ഉടപ്പിറന്നവളുടെ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം
 മനസ്സിലാക്കി ചില പ്രയോഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദീനം ഭേദമാക്കുക, വി

ന്നെ അവിടെ നിന്നു പോയി നാട്ടിൽ പലേടത്തു വേഷമുണ്ടെന്നാ
 യി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണാൻനമ്പ്യാരെ അയാളുടെ സംബന്ധം
 തുടങ്ങുവാനുള്ള യാത്രയിൽവെച്ച് കൂട്ടിമുട്ടുക. അവിടെവെച്ച് അതി
 ശൗജ്ഞേതാടുകൂടി യുദ്ധം ചെയ്ത് അയാളെ കൊല്ലുക. തനിക്കും
 മരിക്കത്തക്ക സ്ഥിതിയിൽ മുറിയേല്ക്കുക. മൂപ്പിൽനായരെ തന്റെ
 ഭൃത്യന്മാർ താങ്ങിയെടുത്തുകൊണ്ടു തന്റെ അമ്മയായ കല്യാണിനേ
 ശ്വാരുടെ അടുക്കാൽ കൊണ്ടുപോവുക. അവിടെ ചെന്ന് അമ്മയോ
 ട് വളരെ പ്രാണവേദനയനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ
 സഹായത്തോടുകൂടി അന്ന് അമ്മാമൻ മരിച്ച് താൻ കാടിപ്പോയതു
 മുതൽ ഇതേവരെയുള്ള കഥയെല്ലാം പറയുക. തന്റെ ഉടപ്പിറന്ന
 വളരെ രോഗം മാറിയ സന്യാസിയും താൻതന്നെയായിരുന്നുവെ
 ന്ന പാകം പിന്നെ ഉടനെ മരിക്കുക. കല്യാണിനേശ്വാർ മാറത്തടി
 ച്ച ശോകം സഹിക്കുകവയ്ക്കതെ ആത്മഹത്തി ചെയ്യുക. ഇങ്ങി
 നെയാണ് കലാശിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ര. ര. പ.

പ ല വ ക

മേടത്തിലെ ലക്കത്തിൽ രസികരഞ്ജിനിയുടെ ഉദ്ദേശത്താണോ
 അവസ്ഥയും വിരോധമായിട്ടുള്ള ചില വീഴ്ചകൾ പാറിപ്പോയിട്ടുള്ള
 ത് മനപ്പൂർവ്വം വരുത്തിക്കൂട്ടിട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിലും നോട്ടക്കുറവുകൊണ്ടോ ആ
 ലോചനക്കുറവുകൊണ്ടോ വരുന്ന തെറ്റുകൾക്ക് ഞങ്ങൾ തന്നെ ഉ
 ത്തരവാദിയായാകയാൽ സാഗതിവശാൽ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയില്ലെടാ
 തെ പോയ വീഴ്ചകൾ വായനക്കാർ സദയം ക്ഷമിച്ചാൽകൊള്ളാമെ
 ന്ന് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇമ്മാതിരി തെറ്റുകൾ മേ
 ലാൽ വരാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുന്നതുമാണ്.

പ്രിയവിലാപവും ചില ഖണ്ഡകൃതികളും.

എല്ലാമ്ലയാളികൾക്കും നോക്കി രസിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ
 അന്നുഭാഷയിലുള്ള സരസ പുസ്തകങ്ങളെ കേരളത്തിലേയ്ക്കു ഭാഷ
 മാറി പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഈയിടെ അത്ര ദുർല്ലഭമല്ലല്ലോ.
 ആ കൂട്ടത്തിലൊന്നാണ് പ്രിയവിലാപം. ഇത് ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള (ടെ
 നിസൻ എന്ന മഹാകവിയുടെ) 'ഇൻ മെമ്മോറിയം' എന്ന കൃതിയു
 ടെ ഭാഷാന്തരമാണ് എങ്കിലും നേരുതഴ്ചയെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ
 എന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഒരു സരസകൃതിയ്ക്ക് ഏറ്റവും ആസ്വാദ്യതയുണ്ടെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷെ അത് അനഭാഷയ്ക്കു നൂതനരൂപമായിരിക്കുന്ന കവി കല്പനാദീതിയെ നമ്മുടെ ഭാഷയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വരാവുന്ന ചില ന്യൂനതകളെക്കൊണ്ട് കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഈവൈഷ്ണവ ഭാഷാന്തരഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കൊക്കെത്തന്നെതന്നെകിലും അതിന്നു ചില താരതമ്യങ്ങളുണ്ട്. ഭാഷാരീതിക്കു നൂതനരൂപമായ വാക്യാചനയാണ് ഈ താരതമ്യത്തിന്നു മൂലമായിട്ടുള്ളത്. പദ്യകൃതികളിൽ വിശേഷിച്ചും ഈ വൈഷ്ണവ പാരാതിരിപ്പാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. ഈ കോട്ടാ പ്രിയവിലാപത്തിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ തട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടുന്നതല്ല. പിന്നെ വടക്കുള്ള മലയാളികൾക്കു രചിക്കേണ്ടതും അവർ കസ്സിയെന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നതുമായ സന്ധിഭാഷാ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല. പ്രതിശ്ലോകം കണക്കാക്കുന്നപറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയാവില്ലയൊ എന്നു സാശയിക്കുന്നു. 'കേളസ്സുന്യാസി' എന്ന പേരിട്ട ഗോൾഡ്സ്വിത്ത് എന്ന പേരായ പ്രസിദ്ധ ഇംഗ്ലീഷ് കവിയുടെ 'ഹെർമിറ്റ്' എന്ന കൃതിയുടെ ഭാഷാന്തരവും ഈ പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത് സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറ്റി അവർകളുടെ ഭാഷാന്തരത്തേക്കാൾ മെച്ചമായി എന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ല. പിന്നെയും ചില വണ്ണനകളും സൂതികളും മറ്റുമായി അഞ്ചുപത്തു പദ്യങ്ങളായിട്ടൊരോഖണ്ഡകൃതികൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ കവിയുടെ കല്പനാശക്തി വിശദമായി പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ട്. എല്ലാകൂടി നോക്കുന്നതായാൽ പ്രകൃതകവിയാ യ എം. രാജരാജവർമ്മതമ്പുരാൻ എം. എ. തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ള കവിതാസാമർത്ഥ്യത്തിന്നും ഭാഷപോഷണോത്സാഹത്തിന്നും അശ്രാന്ത പരിശ്രമത്തിന്നും ഈ പുസ്തകം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ തീർന്നുവല്ലോ.

ശുചീന്ദ്രത്തെ സ്ഥലപുരാണം (നൂറുമണിപ്രവാളപദ്യങ്ങൾ)— ഇത് പ്രാസഭ്രമത്തിന്റെ മൂർഛയോടും സംക്ഷേപസാഹസത്തോടുകൂടി ഇങ്ങിനെ ക്ലിഷ്ടപദ്യങ്ങളാക്കിത്തീർക്കാതെ വല്ല കിളിപ്പാട്ടു രീതിയിലൊ മറ്റൊ കുറച്ചുകൂടി വിസ്ഥാരമായിട്ടുണ്ടാക്കിയിരുന്നാൽ അധികാലോകോപകാരമായി തീരുമായിരുന്നു. ആശ്രാമം അനന്ത സുബ്രഹ്മണ്യ ശാസ്ത്രികൾ അവർകൾ ഇത് കാക്കാതിരുന്നത് വീട്ടുതോറും പുരാണകഥകളായ കിളിപ്പാട്ടുകൾ വായിച്ചു പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ സൂകൃതം പോരാജ്യമായിരിക്കാം.

P. SUBBAROY'S

World-Renowned and Most Efficacious Ayurvedic Medicines.

മനുഷ്യ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുങ്ങളും ആയ ആയുർവ്വേദ കൗശലാലയം ഹിംലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറാൽ, നീരാഴി വു, മധുമേഹം, ക്ലൃച്ഛ (മൂത്രാഘാതം) മുതലായ പലവിധ വ്യാധിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണന പരിഹരിച്ചു ക്ഷേപ്തമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

ഡപ്പി ഒന്നു വില രൂപ ൨ തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹ നിവാരണി - സിരാമേഹം, ഇടുപ്പവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേഘം, പുകച്ചൽ രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും- ജ്വരകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി ൧ ക്കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കിങ്ങ് തപാൽ ചിലവു അണ ൭.

൩. സർവ്വവേദനാസാഹാരി - ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക വീക്കം മുടക്കുവാനും നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പവേദന, പാർശ്വവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൭.

൪. മണ്ഡലകഷ്ടസാഹാരി - മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂട്ടുകടി, തഴുതണം, നാരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിന്നു സിരശ്ശേഷധം, തപഗ്രാഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതൽ

പി. സുബ്ബരായി, പാകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആന്ധ്രജില്ല

ലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-൩൩ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൫ ൩൩ വേറെ.

൫. ലക്ഷ്മികാകസ്തുരിഗുളികകൾ—താമ്രലാ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വയ്നാദം, അജിണ്ണം, പിത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചൊ താമ്രലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാത്താമ്രത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തേയും ജീണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമ്രലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തു നിന്നു വരുത്തിയ കസ്തുരി പച്ചക്കപ്പുര മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസശാസം, ജപര മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ധനു

മുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧ കക്ക വില ൩൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-കക്ക തപാൽകൂലി ൫ ൩൩.

൬. ദന്തചൂണ്ണം— സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩-൩൩. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൫ ൩൩ വേറെ.

൭. ജപരസാഹാരി— കുളിപ്പനി, മുറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജപരം, കഫജപരം, അസ്ഥിജപരം, മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ൩൩ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളത്തൈലം—ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇമഇവ ബഹു പുഷ്പിയു തൈരക്കുമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളുന്മയുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ണോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറക്കും. രോമംപൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ൩൩, തപാൽ ചിലവു ൫ ൩൩ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറകിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട് ജില്ല.

൯. രോമസാഹാരി— രോമാ എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമൊ അവിടെ ഈ മരുന്ന പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറ്റാം. വില കുപ്പി ഒന്നിനു രൂ ൩൦ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെ.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസാഹാരി— ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വായനാറ്റം അജീർണം, വയറുവീർത്തുകയറുക നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നാക്ക അണ വൂ. തപാൽ കൂലി അണ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെ.

൧൧. കണ്ണുബിന്ദു— ചീക്കോതു, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൗകര്യമുണ്ടാക്കും, വില കുപ്പി ൧൦൦൦ വൂ ൩൦. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ— ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വയു, മലാപിടിക്കൽ, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൂ ൩൦. തപാൽ ചിലവു ൧൦൦൦ മുതൽ രൂ ൨൦൦൦ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു— കണ്ണുനോവു, കണ്ണുകത്തു, കൂച്ചും, നീരടപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, പീളക്കെട്ടു, ദശവളച്ചു, പൂവു, ചെറുപ്പു, എരിച്ചിൽ, ഇമ, പുരുകാ ഉവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു വൂ ൩൦. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി— ബലഹീനതയാലും അത്യജ്ഞതാലും മാറ്റം ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൂ ൩൦. തപാൽ ചിലവു ൧൦൦൦ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തുരി— കാഴ്ചിരിൽനിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള കന്നാത്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പിസിൽ ഉണ്ടു. രൂപാതക്കത്തിനു രൂ ൧൦൦൦ വില. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സാമ്പ്യത്തും ചില്ലറയാ

പി. സുബ്ബരായി പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട ജില്ല.

യിട്ടാ കൊടുക്കപ്പെട്ടാ. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

൧൬. തേൾവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൗഷധം— തേൾകുടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശ്വാസം കാണാം. ഒരു കഡ്ഡാബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കുന്നതെ ഇരിക്കട്ടെ. വില കുപ്പി ൧-൯ ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡ.സൻ ൧ ക ൨ ക. വു ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു- വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമേ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ൨ ടി ൭ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോധണ തൈലം— ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട കൗഷധമാകുന്നു. ഇത സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ണുതുളി ഗുളിക — ഇതു കണ്ണാ തെളിഞ്ഞു ശരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതി വിശേഷമായ കൗഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസാഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾമാർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂണ്ണം— ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്ന വിപര്യയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മുദൃതപവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലാജ്വരവും തോന്നിക്കാം. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക— കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അശ്ശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇ

വി. സുബ്ബറായി പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

വയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഇതു ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൧. ഒന്നാതരം ഗോരോചനഗുളിക— എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സാബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള് ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അശ്വസ്ഥ്യം, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രാഹപരിഹാരി— ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, ഒടുവട്ട, പോളൻ, ചൂട്, പുഴുക്കടി, താരണം, മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഗ്രാഹങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൪ ക. മേത്തരം ക്ഷുമാകേസരം തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പാരം തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, തടവു, മരിക്കുളന്തു, ജാതിമല്ലി, സുമാഹ, ഹീന, മഗിഡവു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു ടോല തുക്കത്തിന്നു ക. ൧—൮. തപാൽകൂലി പുറമെ.

					ക. ണ. സ	
ഒന്നാതരം	ഗോരോചനം	രൂപാതുക്കും	൧-ക്കു	൪	൦	൦
ടി	മഞ്ഞൾ	ടി	൧-ക്കു	൧	൦	൦
ടി	പച്ചക്കുപ്പാരം	ടി	൧-ക്കു	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിപൊ ഇംഗ്ലീഷിലൊ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബായി, പറങ്കിപ്പേട്ട,

തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

വ്യവഹാരചിന്താമണി.

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും 30-ാം നമ്പർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്ത് കുരുന്നാകരമേനോൻ ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ—എപ്പോഴും മുൻകൂർ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-0-0 വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-1-0

ആറുമാസത്തേക്കു 2-0-0 ആറുമാസത്തേക്കു 2-1-0

വിധികൾ	മദിരാശി	ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം	മാസാഭിമാനം
	കൽക്കത്ത	ഒന്നാതരം കടലാസ്സു	
	അലഹബാദ്	മേത്തരം അച്ചടി	
	ബോമ്പെ	യോഗ്യരുടെ ഹായപടം	
	കൊച്ചി	യോഗ്യലേഖകന്മാർ	
	തിരുവിതാംകൂർ	വിശേഷപത്രാധിപകരിപ്പുകൾ	

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി— നിയമകായ്ക്കത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ.

മ. മനോരമ— മേനോന്റെ പുതിയ സ്വമന്തകത്തെപ്പോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചിലവില്ല.

മനോരമ— സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരളപത്രിക— കക്ഷികൾക്കു അത്യുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോക്കറിവാൻ “ചിന്താമണി” ഏകമാറ്റം.

കൊച്ചി വിധികൾ 7-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ 9-ാം നമ്പ്രമുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ തരുന്നോക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പോസ്റ്റുകാഡ് അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ഒരുപ്രതി അയച്ചുതരും. ലോകവ്യപ്തിയുണ്ടാവാൻകൂമ്മായി “ചിന്താമണി” പാരായണം ചെയ്യുന്നത ഒഴിച്ചു അന്യമാറ്റം ഇല്ല.

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട്, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യ, ജ്യോതിഷ, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തു വരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ 6 പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോ കുറി 64 ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി 5 കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ 4 ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കൊന്നെങ്കിൽ മുൻകൂറ് ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന് ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയാണ്. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷവിഷയവൈദ്യം— ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാവുകടിച്ച ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ ഓടേണ്ടി വരികയില്ല. വില 12 അണ.

സദ്യുത്തമാലിക— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വില 8 അണ.

ജാനകീപരിണയം— കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. മന്നാടിയാരുടേതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹുസമൃദ്ധം. വില 1 ക. മാത്രം.

* ഹസ്തലക്ഷണദീപിക— ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഊമക്കളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വില 4 അണ.

* കചശതകം ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ വില 2 അണ.

* ചക്രീചക്രനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില 6 അണ.

ഇവകൾക്കു തപാൽകൂലി പുറമെ * ഈ അടയാളം വെച്ചുവെച്ചിരിക്കെ ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സു എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചു കൊടുക്കും.

കെ. കുണ്ണൻനമ്പ്യാർ,

കവനോദയം മാനേജർ,

നാദാപുരം.

നൊട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ!

വില വളരെ സഹായം! !

ബോമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽനിന്നു നേരിട്ടു വരുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വേറെയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചിലറ്റായായും വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കതുണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്ലാക്കെറുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ലു, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തൂണിച്ചരക്കുകൾ, എന്നാമൽപാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗുളോപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാരികൾ, ഇരിമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധാസോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസ് ഫുഡ്, കൊക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ, ബിസ്കോത്ത മുതലായവേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ,
ജനറൽ മച്ചണ്ട്,
ചിററൂർ.

കമ്മീഷൻ

രസീകരണിനിക്കു പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവരുടെ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി പിരിച്ചു പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടെ ആ സംഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടയ്ക്കുന്നവർക്ക് 15-കയിൽ കുറയാതെ യുള്ള സംഖ്യകൾക്കു 100-ക്കു 10 ക. വീതം കമ്മീഷനും 20 കയിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടയ്ക്കുന്നവർക്കു മേല്പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമെ മുപ്പതിനെ ഉറപ്പിക്കു രണിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവീതം സൗജന്യവും കൊടുക്കപ്പെടും.

ര. ര. മാനേജർ.

1079 എടവത്തിൽ പണം അടച്ചവരുടെ പേരു വിവരം

ക. ണ്. സ.

എൻ. എ. രവിവർമ്മക്കോയി തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്		3	0	0	
മഞ്ചേരി പുതിയകോവിലകത്ത ഉണ്ണിതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്		3	0	0	
മ. രാ. രാ. സി. വി. സഹസ്രനാഥവാര്യർ	അവർകൾ	6	0	0	
”	സി. ചാപ്പുണ്ണിനായർ	”	2	7	0
”	പി. ശിവരാമയ്യൻ	”	3	0	0
”	പുത്തൻ മഠത്തിൽ അമ്മുണ്ണി തിരുപ്പാട	”	3	0	0
”	ഉണ്ണിപ്പറമ്പത്ത കണ്ടിച്ചകുളത്ത ഗോപാലൻ നായർ	”	3	0	0
”	നെല്ലിപ്പറമ്പത്ത മഠൻ കുഞ്ഞിരമൻ	”	3	0	0
”	നാലുമാക്കൽ ആണ്ടിവൈദ്യൻ	”	0	12	0
”	പുത്തൻ വീട്ടിൽ കാത്തുറയിനി അമ്മ	”	0	6	0
”	ചാത്തേടത്ത കുട്ടൻഎളേത	”	3	0	0
”	ഇച്ചമംഗലത്ത കുണ്ടുശങ്കരൻ	”	3	0	0

മ. രാ. രാ. അരയൻ പറമ്പിൽ കൃഷ്ണൻ	അവർകൾ	1	10	0
“ വടശ്ശേരി ഇക്കണ്ടമേനോൻ	“	3	0	0
“ കെ. കെ. ജോസഫ്	“	2	7	0
“ ചെറുതുരുത്തി രാമപ്പണിക്കർ	“	3	0	0
“ ജെ. എബ്രാഹം സിലോൺ	“	2	4	0
“ ജെ. ജോൺ	“	2	12	0
“ നാഗരുകോവിൽ അമ്മവീട്	“	2	0	0
ബ്രഹ്മശ്രീ മാമ്പറ നാരായണൻനമ്പൂരി	“	3	0	0
“ ചെറുപ്പിയത്ത മാധവൻനമ്പൂരി	“	3	0	0
“ പെരിങ്ങരനാരായണൻനമ്പൂരി	“	3	0	0
മ. രാ. രാ. സി. അച്യുതമേനോൻ	“	3	0	0
“ മാങ്കായിൽ രാമപ്പണിക്കർ	“	3	0	0
“ കെ. രാമരുതിരപ്പാട്	“	3	0	0
“ കെ. കുഞ്ഞാകരപ്പിള്ളാരൊടി	“	0	8	0
“ വി. കെ. കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പാൻ	“	1	0	0
“ പരമേശ്വരൻപിള്ള	“	3	0	0
“ എം. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ	“	3	0	0
“ കെ. മാണികത്തനാർ	“	1	0	0
“ കെ. അഹമേഡ്	“	1	10	0
“ കെ. ടി. നാരായണൻനമ്പ്യാർ ഇടപ്പള്ളി	“	1	8	0
“ കെ. നാരായണൻ ആരുക്കുറുറി	“	1	0	0

*****

സംഗതിവിവരം

1. ഗൃഹഭരണം— വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ ...	679
2. ആഗ്നേയാചാരവിധി— കോരപ്പപ്രഭു	689
3. അന്ധവിശ്വാസം—എം. രാജരാജവർമ്മരാജാ, എം. എ.	696
4. ദാരിദ്ര്യം— കുറിപ്പറഞ്ഞ കിട്ടുണ്ണിനായർ	702
5. കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ—എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു എം. എ.	703
6. കോമപ്പൻ— കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.	707
7. തെക്കുകൂറം വടക്കുകൂറം രാജാക്കന്മാർ— കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി	711
8. വിക്രമോർവ്വശീയസാരം— കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ	715
9. വലയേശ്വരീപഞ്ചകം— കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ	719
10. കേരളക്ഷിതിരത്നമാല	720
11. സൗന്ദര്യം— കെ. എം.	724
12. ഒരു ഇതിഹാസവതിതാ— എ. നാരായണപ്പുതുവാൾ	727
13. പലവക	732

രസികരഞ്ജിനി വരിക്കാർക്കു പ്രത്യേക

പരസ്യം.

—o—

രസികരഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്ത വരി
ക്കാർ എല്ലാവരും അവരവരുടെ പക്കൽനിന്നും വരു
വാനുള്ളസംഖ്യ ഉടനെ അയച്ചു തരേണ്ടതും അങ്ങിനെ
ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവസാനത്തെ ലക്കമായ കൽട
മാസത്തിലെ രസികരഞ്ജിനി വാല്യുപേഖയ്ക്കു ആയി
അയക്കുന്നതുമാണ്. ര. ര. മാണജർ.

പുസ്തകം ൨

വിദ്യാഭ്യാസം

ലക്കം ൧൧

മംഗളം.

വടക്കേ ഇളമന ഹരി

തൃപ്പൂണിത്തുറ

വലകയ്യാൽ പാമശ്രവണവുമിടക്കെ വിരലിനാൽ
വലകാതും തൊട്ടാക്കട് പിണപിണച്ചുള്ള നിലയിൽ
നിലംകൈ മുട്ടാലെ പലകുറി തൊട്ടുന്നേനടിയനി-
ന്നലംകാരുണ്യോജ്വലകളകമമവിഷ്ണുഗണപതേ

ഭാവകര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി.

ഗൃഹഭരണം.

‘കുടുംബം രക്ഷിച്ചവൻ കാശിയ്ക്കുപോകേണ്ടോ’ എന്നിങ്ങി-
നെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ധാരാളമായി ഇന്നും നടപ്പുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലി-
ന്റെ അർത്ഥം, കുടുംബത്തിൽ പോയി അതിപാവനമായ ഗംഗാജ-
ലത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്യാവണ്ടാകുന്ന ഫലം ഒരു ഗൃഹഭരണകർത്താ-
വിന്നു ലഭിക്കുമെന്നാണല്ലോ. ഫലത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം
ഗൃഹഭരണവും ഗംഗാസ്നാനവും ഒരേ പടിയിൽ തന്നെയാണെങ്കി-
ലും ഇവക്കു തമ്മിൽ ഒരു മറ്റൊത്തായ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. അതായ-
ത്, ഗംഗാസ്നാനം ആചരിച്ചാൽ പുണ്യം കിട്ടുമെന്നല്ലാതെ ആച-
രിയ്ക്കാതിരുന്നാൽ പാപം കയ്യേൽക്കേണ്ടിവരുമെന്നില്ല; നേരെ മ

റിച്ച്, ഗൃഹഭരണം അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുന്നത് മഹാപാതകത്തിനു കാരണമാകുമെന്നുള്ളതിനെ താഴെ പകർത്തുന്ന പൗരാണികശ്ലോകം വെളിവാക്കുന്നു.

പ്രിതരംമാതരംചൈവഗൃഹംഭായ്യാംസുതംസുതാം

യൊനപുഷ്പാത്യനാഥാചഗരകണ്ഡംപ്രയാരിസഃ

വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗപക്ഷ്യാദികൾപോലും ഈ പരിശുദ്ധമായ വിഷയത്തിൽ യഥാശക്തി പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്നത് നമുക്കെല്ലാം പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. ഈ സ്ഥിതിക്ക്, സ്വന്തം കുടുംബത്തെ വേണ്ടവിധം രക്ഷിക്കാതെ കേവലം സ്വർത്ഥപരനായി നടക്കുന്ന മനുഷ്യരെപ്പറ്റി മറുരുളവർ അപഹസിക്കുകയോ ആവലാധി പറയുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതിലെന്താണ് അത്തുരുപ്പെടുവാനുള്ളത്?

മേൽവിവരിച്ച സംഗതികളാൽ ഗൃഹഭരണം ഒരു ഗൗരവമുള്ള കൃത്യമാണെന്നു സാധിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. കൃത്യത്തിന്റെ വലിപ്പം അനുസരിച്ച് ചുമതലയും കൂടുതലായിരിക്കുമെന്നുള്ളത് സർവ്വസാധാരണമാകയാൽ, ഒരു ഗൃഹഭരണകർത്താവിന് പല സംഗതികളിലും ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, ഒരു കുടുംബം ഭരിക്കുന്ന ആൾക്ക് ഒരു രാജ്യാഭരിക്കുന്ന ആളോടു വളരെ സാദൃശ്യമുണ്ട്. രാജാവിന്റെ മന്ത്രിമാരും പ്രജകളും, ഒരു ഗൃഹസ്ഥന്റെ കാര്യസ്ഥന്മാരും ശേഷക്കാരും, യഥാക്രമം ഒരേ നിലയിൽ ഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ നന്മതിന്മകൾ രാജാവിന്റെ ഗുണാഗുണങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ നന്മതിന്മകൾ, അതിനെ ഭരിക്കുന്ന ആളുടെ ഗുണാഗുണങ്ങളെ അവലംബിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു രാജാവിന് അത്യാവശ്യങ്ങളായ നിഷ്കഷപാതിതപം, കൃത്യനിഷ്ഠ, ദാക്ഷിണ്യം, ക്ഷമ മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ എല്ലാം ഒരു ഗൃഹസ്ഥനും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അടുത്തും അകന്നും ഉള്ള അനേകം താവഴിക്കാരോടുകൂടിയ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭരണകർത്താവ് പക്ഷപാതിയായിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന കലക്കങ്ങൾ സീമാതീതങ്ങളായിരിക്കുമെന്നുള്ളത് ചില തറവാടുകളുടെ താൽക്കാലികസ്ഥിതികൊണ്ട് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ എത്രെ എത്ര വലിയ തറവാടുകളാണ് അധോഗതിയെ പ്രാപിച്ചി

ട്ടുള്ളത്. ഇതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം, സ്വേച്ഛാതാവഴിവിട്ടകുന്നമനുഷ്ഠനം വാദാഭിപ്രായത്തെ തൃപ്താനന്തരമൊഴിക്കണമവർക്കുള്ളൊക്കെ വാൻദുഷ്ടം' എന്നുള്ള വാസ്തവം ഭരണകർത്താക്കന്മാർ തീരെ മനസ്സിലാക്കാത്തതാകുന്നു. ഇക്കാലത്ത് കേരളത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ഗൃഹഭരണസംബന്ധമായ മിക്കഭവ്യവഹാരങ്ങളും, കാരണവന്മാർ അവരുടെ അടുത്ത താവഴിക്കാരിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക സ്നേഹത്തിന്റേയും മറ്റുള്ളവരിൽ കാണിക്കുന്ന ഔദാസീന്യത്തിന്റേയും ഫലങ്ങളാണ്. ഇതുകളുടെ ആവിഭാവത്തോടുകൂടിതന്നെ തറവാടിന്റെ അസ്തിത്വം തകർന്നു പോകുന്നു. ഈ ദുരവസ്ഥ കാണുമ്പോൾ നവീനന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മുതൽ വിഭാഗം ചെയ്യുകതന്നെയായിരിക്കുമോ വലിയ തറവാടുകളുടെ നിലനില്പിന്നു നന്നായിരിക്കുക എന്നു പലപ്പോഴും തോന്നുമാറുണ്ട്.

തറവാട്ടിലുള്ള എല്ലാ താവഴിക്കാരെയും സമഭാവനയോടെ ഭരിക്കുന്നതിൽ എന്നപോലെ, സകല കൃത്യങ്ങളിലും തന്നെ സഹായിക്കുന്ന കാര്യസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും, ഒരു ഗൃഹസ്ഥൻ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടതാണ്. ശുദ്ധാത്മാക്കളായ കാരണവന്മാരെ സേവാസാമന്ത്രികളാക്കി സ്വാധീനപ്പെടുത്തി, അനന്തരവന്മാരുമായി ഭേദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തരം ദ്രമനകന്മാരെ കാര്യസ്ഥന്മാരാക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം ഇന്നതായിരിക്കുമെന്ന് ആർക്കും ആലോചിച്ചാലറിയാവുന്നതാണല്ലോ. പുറമെക്കു മാത്രം ഹരിശ്ചന്ദ്രന്മാരായി നില്ക്കുന്ന ഈ വിഭാഗമാണ് ഒടുവിൽ തറവാട്ടുതലമുളയുടെ അന്തഃകന്മാരായി തീരുന്നത്. ആകയാൽ, സ്വാമിഭക്തി, അനുസരണം, കാര്യശേഷി, നിഷ്ഠപത്യാ മുതലായ ഗുണങ്ങളുടെ ഗന്ധാപോലുമില്ലാത്ത വല്ലവരേയും മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിൽ ഏല്പിച്ചുതന്നത് അപരകരമാണെന്നു സവിശേഷം കാണിപ്പാനുള്ളതാണ്. ഒരു ഗൃഹസ്ഥൻ കാര്യനിർവ്വഹണത്തിൽ എത്രതന്നെ സാമന്ത്രിമുഖ്യനായിത്തീർന്നാലും, കാര്യപരിചരണയിൽ കാര്യസ്ഥന്മാരെ പോലെ അനന്തരവന്മാരെപ്പോലും പങ്കുക്കൊടുക്കുന്നത് എത്രയും വിഹിതമാകുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ ഇടയിൽ അത്ര സാധാരണമല്ലാത്തതിനാലാണ്, കാര്യസ്ഥന്മാരുടേയും മറ്റും നോമ്പുപ്രയോഗവും തന്നിടത്തും കുടുംബകലഹവും നാശിക്കുവാൻ വളിച്ചുവരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഒരു കാരണവന്റെ ഗൃഹകാര്യപരിചരണസ

ഭയിൽ അനന്തരവന്മാരെക്കൂടി സാമാജികന്മാരാക്കി എടുക്കുന്നതു കൊണ്ട് കുടുംബത്തിന്റെ ഏകയോഗക്ഷേമത്തിന്നു അത്യാവശ്യമായ ഐക്യമത്രം വലിക്കുകയും, ഗൃഹചരിത്രം നേരിടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വിശേഷിച്ച്, വല്ല കായ്ക്കങ്ങളിലാ മനുഷ്യസാധാരണമായ പ്രമാദം സാഭവിക്കുന്നതായാൽ അതിൽ കാരണവൻ മാത്രം തെറ്റുകാരനായി തീരുന്നതല്ലല്ലോ. യാതൊരു ഭയം ശസ്സിന്നും ആവലാധിക്കും സാഹചര്യത്തെ കുടുംബഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്ന് ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ രേഖപറഞ്ഞ സമ്പ്രദായത്തെ എല്ലാ കാരണവന്മാരും അംഗീകരിക്കുന്നതുവരെ നമ്മുടെ തറവാട്ടു ഭരണത്തിന്ന് പരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ചതായി വിചാരിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല.

അതായത്തിനടുത്ത വ്യയം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് ഗൃഹഭരണത്തിന്റെ മറ്റൊരു രഹസ്യം. ചില കാരണവന്മാർ ചില വ്യവസ്ഥകളാൽ, അവർ അവരുടെ തറവാട്ടുസ്വത്തിനെ കാണുന്നത് ഭൂതകണ്ഠാടിയിൽ കൂടെയായിരിക്കുമോ എന്നേവനോ തോന്നിപ്പോകും. ഇവർ പിണ്ഡം, മാംസം, കല്പാണം മുതലായ അടിയന്തരങ്ങൾക്ക് അനാവശ്യമായി വരിച്ചൊരിയുന്ന ദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചല്ല ഞങ്ങൾ അധികമായി സങ്കടപ്പെടുന്നത്. ശീട്ടുകളി, പാശികളി, മദ്യപാനം മുതലായ ദുർവ്യാപാരങ്ങളിൽ എപ്പെട്ട് അനേകകാലം ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ സുഖവൃത്തിക്കു മതിയാകാവുന്ന മുതൽ മുച്ഛുടം നശിപ്പിക്കുന്നതു വിചാരിച്ചാണ്. പൂർവ്വമാർ പണിപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തു മുഴുവനും ഭാർയ്ക്കും മക്കൾക്കും അട്ടിപ്പേരെഴുതിക്കൊടുത്ത് സ്വന്തം കുടുംബങ്ങളെ കഴുപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു തരം കാരണവന്മാരുടെ നിർദ്യയതയും പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു. ഞങ്ങൾക്കുള്ളതിലധികം 'അവസ്ഥ' വേണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ആ പലരമായ ഡീക്കിന്റെ ആകർഷണത്തിൽ പെട്ടുപോകുന്നത് ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല. ഈ ദുർദ്ദേവതയുടെ ആവേശത്താൽ മതിമറന്ന് ദാരിദ്ര്യസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിക്കളിക്കുന്ന കാരണവന്മാരെ പ്രലോഭനങ്ങളിലും കാണുന്നതാണ്. പലർക്കും ഉപകരിക്കേണ്ടതായ ഒരു സമുദായ സ്വത്തുകൊണ്ട് തന്നെത്താൻ ഡീക്കിനെ ആരാധിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന പാപം പ്രായശ്ചിത്തമില്ലാത്തതാണെന്നത്രെ വിചാരിക്കേണ്ടത്. ഒരുതറവാട്ടിൽ സ്വത്തു തീരെ ഇല്ലെങ്കിൽതന്നെ അ

വിടെയുള്ളവരെ പ്രയത്നംചെയ്തു പുലർത്തേണ്ടത് കാരണവന്റെ ചുമതലയായിരിക്കട്ടെ, മുമ്പുള്ള മുതലും ചൂക്കിട്ടുകാച്ചുന്നത്' എത്രത്തോളം അന്യായമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും തറവാട്ടിന്റെ അഭ്യുദയത്തിനുവേണ്ടി ഹൃദയപൂർവ്വം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഒരു ഉത്തമനായ കാരണവന്റെ ലക്ഷണം. സ്രേഷ്ഠതോയേന ജാതേന യാതിവംശസ്സമുന്നതിം' എന്നാണല്ലോ ആപ്തവാക്യം.

ഡീക്കിനെപ്പോലെയോ, അതിലധികമോ ഭയങ്കരമായ മറ്റൊരാൾ പിശുക്കുകുന്നു. വേണ്ടതിലാവട്ടെ വേണ്ടാത്തതിപ്പോലട്ടെ അരാക്കുശുപോലും ചിലവുചെയ്യുന്നതു പ്രാണസങ്കടമായി തോന്നുന്നതാണല്ലോ ഒരു പിശുക്കന്റെ സ്വഭാവം. ധനം എത്രതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കൊത്ത സുഖാനുഭവമില്ലെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പണക്കാരനും ഇരുന്നെടക്കുന്നവനും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഉപഭോഗേന രഹിതോ ഭോഗവാനിതി നിന്ദ്യതേ

നിർമ്മിതോതികദയ്യോയം വിധിനാ നിധിപാലകഃ'

എന്നാണ് വാഗ്ഭടാചാര്യർ സരസമായ വിധം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഒരു ഗൃഹഭരണകർത്താവിന്റെ പിശുക്ക്, ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെതിലും ഉപദ്രവകരമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, അതിന്റെ ഫലം അനേകം ആളുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ് എന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുക, വഴിപോക്കുകൾ ചോരക്കൊടുക്കുക, അഗതികളെ രക്ഷിക്കുക മുതലായി ഒരു ഗൃഹസ്ഥന്റെ ചുമതലയിലുൾപ്പെട്ട പല സല്ലക്ഷ്മങ്ങൾക്കും ന്യായമായി ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതായ തറവാട്ടു സ്വത്തിനെ നിരുപയോഗമാക്കി വെക്കുന്നതിലധികം കഷ്ടമായിട്ടുള്ളതെന്താണ്. ധനവും സ്വത്തുള്ള ചില തറവാട്ടിലെ കുട്ടികൾ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും എണ്ണപ്പെടാതെ 'കോളക്കുട്ടി'കളെപ്പോലെ കളിച്ചു നടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എത്ര വല്ലാത്ത ഹൃദയനന്ദത്തോന്നാതിരിക്കുന്നതല്ല. തല്ലാലോ വേണ്ടിവരുന്ന ഒരു മിതമായ പണച്ചിലവിനെ ഭയപ്പെട്ട് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിന്നയക്കാത്തതുനിമിത്തം നമ്മുടെ പട്ടുലസ്സുമാരായ കാരണവന്മാർ പിന്നീട് എത്ര മഹത്തരങ്ങളായ സങ്കടങ്ങളെയാണ് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത്.

ഒരു കുട്ടിയെ സാമാന്യം വിദ്യാഭ്യാസസ്വഭാവനാക്കി തീർക്കുവാൻ എത്ര ധനം ആവശ്യമായിവരുന്നുവോ, അതിലും എത്രയൊ അധികരിച്ചതായ ഭവ്യം ഒടുവിൽ വിദ്യാവിഹീനനായ ആയാളുടെ പ്രവൃത്തികൾമൂലം നേരിടുന്ന അപകടങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ വ്യയം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നത് നമുക്ക് അനുഭവസിദ്ധമാണല്ലോ. തേക്കോത്ത എണ്ണ ധാര എന്ന് പഴമൊഴിയുടെ സാരം അലോചിക്കാത്ത പട്ട ലുബ്ധന്മാരെപ്പറ്റി കേട്ടുകേ ചോരുന്നതുകാണും, ആന ചോരുന്നതുകാണില്ല' എന്നിങ്ങിനെ നടപ്പുള്ള പരിഹാസഗർഭമായ ലോകവാദം എത്ര വാസ്തവമായിരിക്കുന്നു. ബാല്യത്തിൽ വേണ്ടവിധം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാത്ത അനന്തരവന്മാർ, പ്രായം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ തന്നിഷ്ടക്കാരും താനോന്നികളുമായി തീർന്ന് കാരണവന്മാരോടു മല്ലിടുവാൻ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെടുന്നതായാൽ, അവരെ എന്തൊരു ന്യായംകൊണ്ടാണ് കുറ്റക്കാരാക്കുക? അവർ കേവലം ഭക്തിയും സ്നേഹവും അനുസരണവും ഇല്ലാത്തവരായി കലാശിച്ചതിനുശേഷം അവരെകുറിച്ച് ആവലാധി പറകയോ, അധിക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു പിശുക്കനായ കാരണവന്റെ വാഴ്ചക്കാലത്ത് ജനിച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ള ഈ വക അനന്തരവന്മാർക്കു കാരണവസ്ഥാനം കിട്ടുമ്പോഴും, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പഴയ ചട്ടം തന്നെയാണ് നിലനില്പാനെളുപ്പമുള്ളത്. അന്നന്നു ബാലന്മാരായിട്ടുള്ളവരെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഏല്പെടുത്തുക എന്നത് ഗൃഹഭരണവിഷയത്തിലെ ഒരു പ്രധാനവകുപ്പാണെന്നു ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എന്താനും കാരണവന്മാരുടെ 'തലമുറ' കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും മൃഡ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പരമകാഴ്ചയിലെത്തുന്ന ഒരു തറവാടിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ആൺകുട്ടികളെപ്പോലെ തന്നെ പെൺകുട്ടികളേയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ ചെയ്യിക്കുന്നതിൽ ചില ഉൾനാടുകളിലുള്ള പഴയ ഗൃഹസ്ഥന്മാർക്ക് ഒട്ടും രസമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. പെൺകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ ധൂർത്തുകാരികളായി തീരുമെന്നത്രെ ഇവരുടെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം. നമ്മുടെ ഇടയിൽ നവീനവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിപ്പാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില സ്ത്രീകളുടെ നടവടിയോഷമാണ്

ഇവർക്കിവിധം തെറ്റായ ധാരണയെ ജനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് നിർവ്വാജമായ വ്യസനമുണ്ട്. ശരിയായ വിധത്തിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് മനുഷ്യർ ദുഷ്ടതികളായി തീരുമെന്നുള്ളത് തീരെ അസംഭാവ്യമാകുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ദുർല്ലഭം ചിലരെ മറിച്ച് കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അവരുടെ വാസനാശക്തിയേയൊ, പരിചയ ഭേദത്തേയൊ മാത്രമേ കുറപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ. കാരണവർ എത്രതന്നെ സമർത്ഥനായിരുന്നാലും, തറവാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ കേവലം വകതിരിവില്ലാത്തവരായിരുന്നാൽ, അയാളുടെ ഗൃഹഭരണം ഒരുത്തമരീതിയിൽ നടത്തപ്പെടുവാൻ പലപ്പോഴും കഴിഞ്ഞുപോകുമെന്നുള്ളത് നിരാക്ഷേപമാകുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് ഭക്ഷണം രണ്ടിരട്ടിയും, ബുദ്ധിനാലിരട്ടിയും, സാഹസം ആറിരട്ടിയും, കാമം എട്ടിരട്ടിയും, (സ്ത്രീണാം ദിഗ്ഗണ്ണമാഹാരം ബുദ്ധിശ്ചാപി ചതുർഗ്ഗുണാ സാഹസം ഷഡ്ഗുണം പ്രോക്തം കാമശ്ചാഷ്ടഗുണാഃ സ്മൃതഃ) ആണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സ്മൃതിവാക്യത്തിൽനിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്, പുരുഷന്മാരേക്കാൾ എഴുപത്തിൽ സ്ത്രീകളെ വിദ്വേഷികളാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവരുടെ അജ്ഞതാജന്യങ്ങളായ സാഹസ പ്രവൃത്തികൾ അത്യാധികം ആപല്ക്കരങ്ങളായിത്തീരുമെന്നുമാണല്ലോ. ശിശുപരിപാലനം, പാചക പ്രവൃത്തിമുതലായി സ്ത്രീകൾതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടവയായ പല ഉൽകൃഷ്ടകൃത്യങ്ങളിലും അവർക്ക് പരിപൂർണ്ണമായ നൈപുണ്യം സിദ്ധിപ്പാൻ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തേ കഴിയൂ എന്നുള്ളതാണ്. സൂക്ഷ്മത്തിൽ, ഒരു കാരണവന്നു, തന്റെ ഗൃഹഭരണായോഗ്യതയിൽ ജയം നേടുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാനമായ ന്യായം 'സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസ'മാണെന്നുള്ളത് ലോകതന്ത്രജ്ഞന്മാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഈ വിലയേറിയ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ചില നാഗരികന്മാരായ ഗൃഹസ്ഥന്മാരെങ്കിലും ശ്രദ്ധവെച്ചു കാണുന്നത് ഒരു മഹത്തായ ഭാഗ്യവിശേഷമെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വഴിപോക്കുകൾ ചോരകൊടുക്കുക എന്നത് ഒരു ഗൃഹഭരണകർത്താവിനാൽ അവശ്യം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടേണ്ടതായ ഒരു വിശിഷ്ടകൃത്യമാണെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ ചില പഴയ ഗൃ

ഹസ്ഥനാക്ക് കലശലായ വൈമുഖ്യം പ്രായേണ കണ്ടുതുടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്തത് ഒരുവിധം അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതുതന്നെ. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവരുടെ ശ്രദ്ധ വേണ്ടടത്താലും വേണ്ടവിധവും പതിയുന്നില്ലെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചിലർ തങ്ങളുടെ കാരണവന്മാർ നിയമിച്ച ചട്ടമാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചും, മറുചിലർ കേവലം അഭിമാനത്തെ ആഗ്രഹിച്ചുമാണ് പ്രസ്തുതകൃത്യം നടത്തിപ്പോരുന്നത്. മനഃപൂർവ്വമായ ആദരവും സൗമ്യവ്യവസ്ഥയും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ ചെയ്യുന്ന ഒരു സല്ലാഹം ഉദ്ദിഷ്ടഫലത്തെ നിറവേറുന്നതിൽ അപര്യാപ്തമായിരിക്കുമെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. വല്ല വഴിപോക്കും ചന്നുകേറിയെങ്കിലോ എന്നുള്ള ഭയത്താൽ നട്ടുച്ചക്കുപോലും പടിവാതിൽ തുറന്നിടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ചില വമ്പിച്ച തറവാടുകളും ഇല്ലെന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ വല്ല പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യരും വിശന്നു വലഞ്ഞു കേറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ, അവർക്കുണ്ടാകുന്ന അനഭവം ഗൃഹസ്ഥന്റെ ആക്ഷേപത്രക്കുമായ റാഗപാഷ്സല്ലാഹം മാത്രമായിരുന്നാൽ അതിലധികം സങ്കടം മറ്റൊന്നാണ്.

അതിഥിയ്ക്കുസ്യഭഗ്നാശോ ഗൃഹാൽ പ്രതിനിവർത്തതേ

ദത്വാ സ്വപാപം തസ്മൈ തൽപുണ്യമായാഗൃഹ്വതി'

എന്നുള്ള ധർമ്മശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ ഉപദേശം മേൽപറഞ്ഞ ഗൃഹസ്ഥന്മാർ ആലോചനാവിഷയമാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നിവിടെ കരപേക്ഷയുണ്ട്.

അഗതികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിലും ഗൃഹസ്ഥന്മാർ ഒട്ടും ഉദാസീനന്മാരായിരിക്കരുത്. പഠിപ്പോ, കായ്മ്മോ, വീര്യമോ ഒന്നുമില്ലാത്ത ചില വൈരാനാട്‌വാരായ ഗൃഹസ്ഥന്മാർ ഈ മാതിരി സൽകൃത്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധവെക്കാത്തതിൽ അത്രആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ല. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു ബുദ്ധിവികാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ചില നവീനന്മാർപോലും മേൽപറഞ്ഞ കൂട്ടരെ അനുകരിക്കുന്നതാണ് ശോചനീയമായിരിക്കുന്നത്. അഗതികളെ രക്ഷിക്കുക എന്നത് ഒരു മഹാപാപമാണെന്നുകൂടി ചുരുക്കം ചില പെരിഷ്കാരികൾ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഞങ്ങൾ കാക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യർ അഗതികളായി തീരുന്നത് അവരുടെ ദുഷ്ടമംഗിമിത്തമുള്ള ദൈവശിക്ഷയാണ്; അങ്ങിനെ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കുന്നതായാൽ, നാമും

ദൈവവിരോധികളായി തീരാ' എന്നത്രെ ഇവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇങ്ങിനെ പറയുന്ന കൂട്ടർതന്നെ, തങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനും പാത്രീ ഭവിച്ചിട്ടുള്ള വല്ലവരും എന്തെങ്കിലും ഒരാപത്തിൽ പെടുമ്പോൾ അവരെ ഉടൻതന്നെ അതിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ ധൃതിപ്പെടുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണോവോ! ദാരിദ്ര്യം, മഹാരോഗം, എന്നീ ശക്തികളുടെ വിപരീതാകുഷ്ണത്തിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന വെറും പാവങ്ങളിൽപ്പോലും അല്പമെങ്കിലും അലിവുതോന്നാത്ത ഈവക ഗൃഹഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ ഹൃദയകാർഷ്ട്യം എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു!

കാലക്ഷേപത്തിനും തരവാട്ടിൽ ധാരാളം സ്വത്തുണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും തങ്ങളുടെ ദായദികളെത്തന്നെ കണക്കിലധികം കഷണിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തരം ഗൃഹസ്ഥന്മാർ ദുല്ബ്ബമല്ലാതിരിക്കെ, വഴിപോക്കു ക്കു ചോരകൊടുക്കുകയോ, അഗതികളെ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരെ കുറിച്ച് ആദ്യമായി ആവലാധി പറവാൻ പൂർപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ പ്രമാദത്തെ വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. താൻ തറവാട്ടിലുള്ള മറ്റൊരാളാൽ കായ്യാന്വേഷണത്തിന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾ ആണെന്നു മാത്രമേ ഒരു കാരണവന്നു ശരിയായി വിചാരിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ. ഈ സ്ഥിതിക്ക് തറവാട്ടു മുതലെല്ലാം തന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നും സുഖവൃത്തിക്കും മാത്രമായി വിനിയോഗിക്കുകയും, ശേഷക്കാരെ കേവലം പട്ടിണിക്കിട്ടു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാരണവന്റെ ആ പ്രവൃത്തി എത്രത്തോളം ന്യായമുള്ളതാണ്.

ഏകാകീ മിഷ്ടമസ്താതി ശ്ലേഷകണ്ഡം പ്രയാതി സഃ
പുണ്ണമബ്ധശതം ചൈവ തൽഭോജീ തത്ര തിഷ്ഠതി'
എന്നുള്ളത് ഈ വകക്കാരുടെ ഉള്ളിൽ ശിലാരേഖപോലെ പതിഞ്ഞു കിടക്കേണ്ടതായ ഒരു പ്രമാണവചനമാകുന്നു. പണ്ടൊരു കാരണവൻ 'ഉപ്പില്ല, മുളകില്ല എന്നൊക്കെ കേൾപ്പാനല്ല ഞാൻ തിരിക്കുന്നത്; ഗൃഹഭരണം ചെയ്യാനാണ്' എന്നു പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മൂപ്പർ ഗൃഹഭരണം എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്നാണോ വെറും ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ മാതിരി കാരണവന്മാരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ വെറും അടിമ'കളെപ്പോലെ കാലക്ഷേപം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന അനന്തരവന്മാരുടെ നിർഭാഗ്യമല്ലെ നിർഭാഗ്യം! ഇവക്ക് അ

ന്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചൊ മറ്റൊ സുഖമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്തും മെന്നവെച്ചാൽ അതിന്നു തറവാട്ടിന്റെ ആസ്ഥ'യും, അർവസ്ഥ'യും അനുവദിക്കുന്നതുമല്ല.

ഇത്രത്തോളം പറഞ്ഞതിൽവെച്ച് ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വേണ്ടവിധം ഗൃഹഭരണാ ചെയ്യുന്ന കാരണവന്മാർ തീരെ ഇല്ലെന്നൊ, അനന്തരവന്മാരെല്ലാം നിദ്ദോഷികളാണെന്നൊ ആണ് ഇവിടെ വിശ്വാസമെന്നൊ ധരിച്ചുപോകരുത്. "യാതൊ രശിമതിയും കൂടാതെ തറവാട്ടു ഭരിച്ചുപോരുന്ന ശുദ്ധാത്മാക്കളായ കാരണവന്മാരെക്കൂടി വഴക്കടിച്ചു കുറിനഹൃദയന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്ന അനന്തരവന്മാരെ ഞങ്ങൾ വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. തറവാട്ടുവകയായ യാതൊരു കായ്ത്തലും എപ്പോഴൊ സുഖമായി ഭക്ഷണവും കഴിച്ചിരുന്ന് കാരണവന്റെ വീഴ്ചകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല ഒർനന്തരവന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മം. ഒരുകാലത്തു താൻ കാരണവനാകുമ്പോൾ തന്നെ അനന്തരവന്മാർ സഹായിക്കുന്നമെങ്കിൽ താൻ തന്റെ കാരണവനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നത്രേ എല്ലാ അനന്തരവന്മാരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഈ വക തപങ്ങളെപ്പറ്റി പയ്യാലോചിക്കാത്ത ചില അവിവേകികളായ അനന്തരവന്മാർ നിമിത്തം പല ഉൽകൃഷ്ട തറവാട്ടുകൾക്കും ഉടവു തട്ടിപ്പുള്ളതും തട്ടാവുന്നതുമെന്നെന്നു സ്വമ്മതിച്ചു തീർ.

ഒരു ഗൃഹഭരണകർത്താവായ കാരണവൻ തന്റെ അയൽവാസികളോടു രഞ്ജിപ്പില്ലാതിരിക്കുന്നത് മഹാ അബദ്ധമാകുന്നു. എത്ര ദ്രവ്യപുഷ്ടിയും, കായ്ശേഷിയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും, ആർക്കും അന്യജനങ്ങളുടെ സാഹായ്യം എല്ലേഴും ആവശ്യമായിരിക്കും. ആകയാൽ സമീപസ്ഥന്മാർക്കു തന്റെ പേരിൽ സ്നേഹവും ഖേമമാനവും ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത് ഒരു ഗൃഹസ്ഥന്റെ ചുമതലയാകുന്നു. ഒരു വലിയ 'ജന്മി'യായ ഗൃഹസ്ഥന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അയൽവാസികൾ മിക്കപേരും കുടിയാനവന്മാരായി റിപ്പാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രീതിസമ്പാദിക്കുക എന്നത് ഒട്ടും ദുഷ്കരമല്ല. പക്ഷെ നമ്മുടെ ചില ജന്മിമാർ ധനലോഭത്തിന്റെ മൂല്യന്യത്താലും മറ്റും ചുറ്റുമുള്ളവരെ പരമ ശത്രുക്കളാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇവരുടെ മാതിരി കണ്ടാൽ പരദ്രോഹം ജന്മിതപ'ത്തിന്റെ ഒരംഗമായിരിക്കുമോ എന്നേവനും തോന്നിപ്പോ

കും. ഒരു കുടിയാനവൻ പാട്ടാ തീർത്താൽ അപ്പോൾ മുറി'കൊടുക്കാതെ 'ഉരുട്ടു'പാഞ്ഞയയ്ക്കുകയും ആ തീർത്ത് പാട്ടാതന്നെ രണ്ടാമതും അവനോടു വസൂലാദികൾ ചെയ്യുന്ന ജനികൾക്കുടി നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ പക്ഷെ വായനക്കാർ വിശ്വസിക്കയില്ലായിരിക്കാം. യഥാകാലം പാട്ടവും മരവും പിരിക്കാതെ കുടിശ്ശികയാക്കിനിൽക്കി മുതലും പലിശയും എല്ലാംകൂടെ കൊടുത്തു തീപ്പാൻ കഴിവില്ലാതെ വരുന്ന കുടിയാനവനൊരേ ഒടുവിൽ വ്യവഹാരംകൊണ്ടുംമരവും അളവല്ലാതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി കുഴക്കിലുക്കുന്ന മറെറാരുതരം ജനികളും ചുരുക്കമല്ല. വല്ല തുച്ഛമായ സംഗതിയാലും മുൻകുടിയാനവനോടു മുഷിഞ്ഞ് വസ്തു മേൽചാത്തു കൊടുക്കുക, കേടിയിറക്കി അയയ്ക്കുക മുതലായ അനീതികൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് തറവാട്ടിന്നു എല്ലാവിധത്തിലും അനന്തർക്കാരണമായി പരിണമിക്കുമെന്നുള്ളത് അനുഭവസിദ്ധമായ ഒരു വാസ്തവമാകുന്നു. ഗൃഹഭരണത്തെ നാം ഒരു തീക്ഷ്ണലിനൈപ്പോലെയോ തീവണ്ടിയെപ്പോലെയോ കരുതുകയാണെങ്കിൽ അതിലെ അഗ്നിയും ജലവും ഗൃഹസ്ഥന്റെ സത്വവും നീതിയുമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആകയാൽ ഇതുകൾക്കു യാതൊരു ഹാനിയും സംഭവിക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നാൽ മാത്രമേ ഒരു ഗൃഹഭരണകർത്താവിന്റെ പരിശ്രമം ശ്രേയസ്സുരമായി തീരുകയുള്ളൂയെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

വള്ളത്തോൾ നാസയണമേനോൻ.

ആംഗ്ലോ ചാരവിധി

മനുഷ്യർ സ്വതഃ സ്വപാതർവ്വശുദ്ധികളാണെന്ന് ചില ഇംഗ്ലീഷ് നവോത്ഥാനസൂത്രങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജനസമുദായത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മാനുഗവേഷണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഹോബ്സ് മുതലായ ആംഗ്ലോ പണ്ഡിതന്മാർ അതു മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യമായിട്ടുള്ള സ്വാഭാത്മകതകളുടെ സന്താനമാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. കേവലം പരാത്മത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തോന്നിക്കുന്നതായ യാതൊരു മനോഹൃദയവും നമുക്കില്ലെന്നാണ് ഈ മഹാവാക്യം അഭിപ്രായം. ലോകത്തിൽ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്

ഐഹികമായാ പാരത്രികമായാ ഉള്ള സുഖത്തെ കാക്കിച്ചു മാത്രമാണെന്ന് ഇവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്വരാജ്യത്തിന്റേയും സ്വജനങ്ങളുടേയും ഗുണോൽക്കർഷ്ഠത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രാണത്യാഗാകൂടി ചെയ്തിട്ടുള്ള വളരെ ആളുകൾ എല്ലാ ജാതിക്കാരിലും, വിശേഷിച്ചും, മരണശേഷം എനി ഒരു ലോകത്തിൽ അധിവസിക്കാൻ സംഗതിവരുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സംശയസ്ഥനായിട്ടുള്ള ചിലരുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പല വിധത്തിലും തെളിവായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് മേൽപറഞ്ഞ സിദ്ധാന്തത്തെ കണ്ണൊള്ളുവാൻ വളരെ ആലോചിച്ചിട്ടു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭഗവൽഗീതയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ

ആത്മൗപമ്യേന സർവ്വത
സ്മരപശ്യതി യോജ്ജ്വന
സുഖം വായദി വാ ഭുജം
സ യോഗിപരമോ മതഃ'

എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിലും, അതേ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യത്തിലും, മനുഷ്യർ സാധാരണയായി തങ്ങളേക്കാൾ അധികമായി മറ്റാരേയും സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി അന്തർവിചിന്തിക്കേണ്ടകിലും, ഈ മഹത്വമാരുടെ വാക്കുകൾ സ്വതഃ സിദ്ധാന്തത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നു ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടാ.

ഏതുവിധമെങ്കിലുമായിക്കോട്ടെ. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാലോചിച്ച് തലക്കാച്ചിൽ പിടിപ്പിപ്പാൻ തൽക്കാലം വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, സ്വാർത്ഥതല്പരതയിൽനിന്നും, ജനങ്ങൾ സ്വാർത്ഥനിഷ്ഠയോടുകൂടിയവരാണെന്നുള്ള ബോധത്തിൽനിന്നും, ഉൽഭൂതമായിട്ടുള്ളതാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ 'എറ്റാറിക്ക്കററ്' എന്ന പദംകൊണ്ടു സൂചിക്കുന്നതായ ആചാരവിശേഷം എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പക്ഷാന്തരമുണ്ടാവാൻ തരമില്ല. ഇഹലോകത്തിൽ സുഖമായി ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് നമുക്ക് ലഭിക്കേണമെങ്കിൽ ആ വക സൗകര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നുള്ള സത്തായ ധാരണയാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സ്വാർത്ഥസിദ്ധിക്ക് തങ്ങൾ അപരന്മാരുടെ ഗുണോൽക്കർഷ്ഠത്തെ മാത്രമെ ഉച്ഛിഷ്ഠിക്കുന്നു

ഇല്ല എന്ന അവരെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഗ്രന്ഥതത്വം ആംഗ്ലേയന്മാർ വഴിപോലെ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്നേഹിതന്മാരായിട്ടുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾക്കിടക്ക് ചിലപ്പോൾ ഉള്ളിൽ ലേഘം സന്തോഷമില്ലെങ്കിലും ചിലർ ഒരു ഭാഗത്തേക്കു മാത്രം ചിരി ഒന്നു കോടിച്ചു പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളുകയും മറ്റു ചില സമയങ്ങളിൽ കണ്ണുനീർ തുറിച്ച് വായ പകുതി ഇറന്ന് ഒന്നു പിന്നോക്കം മടുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നത് ഈ തത്വം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതുകൊണ്ടല്ലാതെ വെറും ഗോഷികളാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. ഈ ധരണയുടെ ഫലമായി ഓരോരുത്തരുടേയും സൗകൃത്യത്തിന്നു വേണ്ടി ആംഗ്ലേയജനസാമാന്യം എപ്പോഴായിട്ടുള്ള ചില നിശ്ചയങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ ആലോചനക്കു വിഷയമായി തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ നിശ്ചയങ്ങളെ തെറ്റി നടക്കുന്നത് പഞ്ച മഹാപാപങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതും, എന്നാൽ അതുകൾക്കൊരും ഘോരമായിട്ടുള്ളതും ആയ വേറെ ഒരു മഹാപാപമാണെന്നാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. മറ്റുള്ള പാപകർമ്മങ്ങൾ പരലോക സൗഖ്യത്തിന്ന് തടസ്സമായി ഭവിക്കുമെന്നു മാത്രമെ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ ആറാമത്തെ പാപം പരലോക സൗഖ്യത്തേക്കാൾ എത്രയൊ പ്രാധാന്യമേറിയതാണെന്ന് ചിലർ വിചാരിച്ചുവരുന്ന ഐഹിക സൗഖ്യത്തെക്കൂടി ഇല്ലാത്തതാണെന്ന്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിശ്ചയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വല്ലതും ചിലത് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതല്ലെ.

വീട്ടിലുള്ള സമയത്തു ഇല്ലെന്നു പറയുകയും, എലയിൽ ചോര വിളമ്പി കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നത് പാപകരമാണെന്ന് കരുതുകയും മറ്റും (മറ്റും എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അപ്രാപ്തി ഭോഷം തീർന്നിരിക്കുമല്ലോ) ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രമാണ് 'ആംഗ്ലേയചാരവിധി' എന്ന് ഓരോ മഹാന്മാർ സവിശേഷം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല വിവരങ്ങളും ഗ്രന്ഥിക്കുണമകിൽ അച്ചടിച്ചു നല്ലവണ്ണം ബൈബിളുപെയ്തിട്ടുള്ള വല്ല ഇംഗ്ലീഷു പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കാതെ കേവലം വിശേഷബുദ്ധികൊണ്ടു മാത്രം സാധിക്കുമൊ എന്നു സംശയമാണ്. ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്ന്, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെയ് വെടിപറയുന്നതിനിടക്ക്, അനാവശ്യമായി കൂടക്കൂടെ 'ക്രൂ' 'ക്രൂ' (?) എന്നു ഉച്ചരിക്കുന്നത് തെറ്റായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് എത്ര പേർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്?

എന്നാൽ നണയും മുഖസ്തുതിയും കൂടാതെ സൗഖ്യമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത്, കാപ്പിക്കും, ചാരുക്കസേലക്കും, എരട്ടക്കുതിരവണ്ടിക്കും, വേറെ ചില സാധനങ്ങൾക്കും വിലയില്ലാതെകണ്ടു വരുന്ന കാലത്തെ സാധിക്കയുള്ള എന്നുള്ള സൂക്ഷ്മം മനസ്സിലാക്കിത്തുള്ളവർ നണയും മുഖസ്തുതിയും തട്ടിവിടേണ്ടത് ഇന്നിന്ന ദിക്കുകളിലാണെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടെ. അതിനാൽ ഈ വക പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതെന്തിനായിട്ടാണ് എന്ന് പക്ഷേ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. ഈ വിചാരം തീരെ തെറ്റായിട്ടുള്ളതാണ്. ചില സാഗതികൾ മറുപ്രകാരത്തിൽ അറിവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും, മറു ചില സംഗതികൾ പുസ്തകാപേക്ഷകൂടാതെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല.

ഒരാൾക്ക് പോകുവാൻ മാത്രം വിസ്മയമുള്ള ഒരു ഇടവഴിയിൽ കൂടി നാമാരെങ്കിലും പോകുമ്പോൾ അപരിചിതനായ ഒരുവനെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ കയ്യിലുള്ള കുടകൊണ്ട് അയാളുടെ മാറത്തു കുത്തി അയാളെ ചാലിലേക്കോ വല്ല പൊട്ടക്കിണറിലേക്കോ തട്ടിയിടുന്നത് ഇംഗ്ലീഷാചാരങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ കൈരണ്ടോ കുപ്പായക്കീശയിൽ നിന്നെടുക്കാതെ കുടന്നുപോകത്തക്കവണ്ണം വഴിവിട്ടുതരുവാൻ അയാളോടു താഴ്മയൊടും പക്ഷെ ഗൗരവംവിടാതെയും അപേക്ഷിക്കണം. നമ്മുടെ വല്ല സ്നേഹിതന്മാരുടേയും ക്ഷണനപ്രകാരം അവരുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ കാപ്പിയൊ പലഹാരത്തിന്നോ സ്വാദു പോരെന്നുവെച്ച് അവിടെയുള്ള പാത്രങ്ങൾ തട്ടിയടയ്ക്കുകയോ, ചുട്ട കാപ്പിയെടുത്ത് അടുത്തുള്ള സ്നേഹിതന്റെ തലയിൽ ഒഴിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും തെറ്റായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ബ്രഹ്മസൂക്തിയുടെ വല്ല തകരാറനിമിത്തം മൂക്കുത്ത് വല്ല മുഴയൊമറോ ഉള്ള സ്ത്രീകളോടു പണമിടപെട്ട കായ്തെത്തപ്പറി വളരെ നേരം സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒടുവിൽ ഞാൻ ഈ പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം നിങ്ങളുടെ മൂക്കുത്ത് മുഴയുണ്ടെന്നുള്ളതേതാളും സൂക്ഷ്മമാണ് എന്ന ഒരിക്കലും പറഞ്ഞു പോകരുത്. അതുപോലെതന്നെ, ഒരു വിരലിൽ അധികം നീളമുള്ള രണ്ടു പല്ലുകളും, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കില്ലാത്ത ദേഹപുഷ്ടിയുമുള്ള വല്ല സ്ത്രീകളും ആ ഭവനത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ വേമ്പുഴം കൊമ്പനാണെന്ന് എന്ന് അവസാനിക്കുന്ന വല്ല ശ്ലോകവും അസ്പഷ്ടത്തിൽ

ചൊല്ലിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ മനസ്സുവെക്കേണ്ടതാണ്. പുസ്തകാപേക്ഷകൂടാതെ ഈവക സംഗതികളെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് എത്ര വിധമാണെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ഈ വിഷയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ യാതൊരു പുസ്തകവും മലയാളത്തിലില്ലാത്തത് ഒരു ന്യൂനത തന്നെ. ഇതു നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കാത്ത മലയാളികൾക്ക് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് വളരെ തുച്ഛമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർ ചില കായ്ക്കങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നാൽ നന്ന്. ഒന്നാമത്, നന്നെ ആരോടെങ്കിലും, എപ്പോഴെങ്കിലും ഉചിതം പോലെ പറയുന്നത് വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും 'പച്ചപ്പാമാത്മാ' ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുപോകരുത്. എന്തെന്നാൽ സാധാരണയായി മനുഷ്യക്ക് ഗുണങ്ങളേക്കാൾ അധികം ദോഷങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുക. അതിനാൽ ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കാത്തവൻ സംസാരത്തിനിടയ്ക്ക് ചിലപ്പോൾ തന്റേയും ചിലപ്പോൾ മറുരുളവരുടേയും ദോഷങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ മറുരുളവരുടെ മുഷിച്ചിലിന്നും തനിക്ക് ദോഷത്തിന്നും സംഗതിയാക്കിത്തീർത്തു എന്നു വരാവുന്നതാണ്. സന്മാർഗ്ഗവിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്ന കൂട്ടർ ഏല്പാലോഴും സത്യം പറയണം, മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരോധമായ കർമ്മം ചെയ്യരുത്' എന്നെല്ലാം ഉപദേശിച്ചാലും ഈ വകയൊന്നും നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ പറ്റുകയില്ലെന്നു വെച്ച് ആ ഉപദേശങ്ങളിൽ അത്ര വക ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

അപരിചിതന്മാരോടു പരിചയമാക്കുവാൻ മൂന്നാമതൊരാളില്ലാതെ ഒരിക്കലും സാസാരിച്ചുപോകരുതെന്നുള്ള നിശ്ചയം വെള്ളക്കാരടെ ഇടയിൽ വളരെ കാലത്തോളം പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മുങ്ങിച്ചുക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരു സായ്യിനെ കണ്ടുകൊണ്ടുനിന്നിരുന്ന മറ്റൊരു സായ്ക്ക് ആദ്യത്തെ ആളായി പരിചയമാക്കുന്നതിന്ന് മൂന്നാമതൊരുവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ സാധു സായ്ക്ക് ചത്തുപോയതിനാൽ ഈ നിയമത്തിന്ന് അല്പം ഭേദംവരുത്തിയതായി കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

വേറെ ഒരു സംഗതി ധരിക്കാനുള്ളത്, ക്ഷയത്തിന്ന് കഴുകോലും പിടിക്കണം' എന്നുള്ള പ്രമാണം സ്ഥായിയായി വെച്ചുകൊള്ളാതെ നീവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും, തങ്ങളേക്കാൾ ബുദ്ധിമുട്ടാണു്,

അറിവുകൊണ്ടും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കൊണ്ടും യോഗ്യതയേറിയവരും, അവരെക്കൊണ്ട് തങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ലെന്നു സൂക്ഷ്മത്തോളം അറിഞ്ഞുവശായാൽ, തുണത്തോളം ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കുന്നത് നല്ല നടത്തമായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ളവർ സ്വാഭാമാനത്തോടുകൂടിയവരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

മേൽകാണിച്ച സാഗതികളേക്കാൾ ഒട്ടാ അപ്രധാനമല്ലാത്തവരെ ഒരു സാഗതികൂടി ധരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നമുക്കു പരിചയമുള്ള ഒരാൾക്ക് വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചെങ്കിൽ ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ച കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഒരു ദിവസം അവിടെ പരിഭ്രമിച്ച് കാടിച്ച് എന്ന് നീങ്ങളുടെ ഈ ഭൂഖണ്ഡസ്ഥയിൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുകയും പങ്കുകൊള്ളുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു പോർണം. അതുപോലെത്തന്നെ അയാൾക്ക് ഗുണകരമായ വല്ല കാര്യവും സംഭവിച്ചെങ്കിൽ ഒരു അനുഭവാനുഭവം അയാൾക്കുണ്ടെന്നു ആവശ്യമാണ്. പക്ഷെ അങ്ങിനെയുള്ള എഴുത്തിൽ തനിക്ക് കടം കിട്ടുവാൻ ഇതു സാഗതിയെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചുപോകരുത്. വളരെ വിന്യസിച്ചും വാചക ഭംഗിക്കു കുറവു കൂടാതെയും എഴുതേണ്ടിവരുന്ന കത്തുകൾ പെട്ടെന്നു തയ്യാറാക്കുവാൻ ശീലാകാത്ത ആളുകൾ ഓരോരുത്തരും ഉദ്ദേശിച്ച്, ചില അനുശോചനകത്തുകളും, അനുഭവാനുഭവകത്തുകളും കാലേകൂടി തയ്യാറാക്കിവെക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

നമ്മുടെ പണ്ടത്തെ ആളുകൾക്ക് ഈവക കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. ഏതോ ഒരു കന്യകയെ കിട്ടേണമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹം നിമിത്തം വില്ലൊടിക്കാൻ ചെന്ന ജരാസന്ധൻ 'പെല്ലുപോയ വില്ലായനമേ' എന്നുള്ള പരിഹാസ വാക്യം ശിഷ്ടമുള്ളവക്ക് പറവാൻ ഇടയാക്കി തീർത്തു കവണ്ണം ഭൂമിദേവിയുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച കഴിച്ചുവെച്ചെങ്കിലും, തൽക്ഷണം കൊഴിഞ്ഞുപോയ പല്ലുകൾ പെരുകി വായിവിട്ടാകൊണ്ട് യാതൊരു ഭാവഭേദവുമുണ്ടാത്ത അവിടെന്നു എഴുന്നീറ്റു നടന്ന സംഗതി വിചാരിക്കുമ്പോൾ, അങ്ങിനെയുള്ള വൈഷമ്യാവസ്ഥകളിലും 'ഡിഗിനിറ്റി' വിടരുതെ എന്നുള്ള തത്വം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഊഹിപ്പാൻ പാറാളും വഴിയുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചായം പുറത്താക്കുന്നതിന് പുറപ്പെട്ട് എഴുത്തി

പ്രിയനാരായ രണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ വളരെ പണിപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായ തുറപ്പിച്ച് പല്ലുകൾ താഴെ വീഴിച്ചത് ഇപ്പോഴത്തെ വല്ല ദോരമാരും കണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ ഐസ്സഡ് എന്നു പറഞ്ഞേനെ.

സാധുവായ ധർമ്മപുത്രൻ്റെ ഇതിന്റെ ഗ്രഹിതം നന്നേ കുറവുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉത്തരൻ ജയിച്ചു എന്നുള്ള സന്തോഷവർത്തമാനം കേട്ട് കൃതാർത്ഥതയോടു കൂടിയിരുന്ന വിരാടരാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച് “ഉത്തരനല്ല ജയിച്ചത്” എന്നുള്ള പച്ചപ്പരമാർത്ഥം ധർമ്മപുത്രൻ എഴുന്നള്ളിച്ചതു നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്നു തക്കതായ ശിക്ഷ കിട്ടിയ കഥ വായനക്കാർക്കു നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കാം. പാമശുദ്ധനായ ധർമ്മപുത്രന്റെ അറിവില്ലായ്മയെ കാത്തു വ്യസനിക്കുകയെ നിവൃത്തിയുള്ള.

കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ തുളുലുകളിൽ നിന്നെടുത്തു താഴെ കാണിച്ചിട്ടുള്ള വരികളിലെ ചില അക്ഷരങ്ങൾ ഒരു ക്രമം അനുസരിച്ചു വായിച്ചു നോക്കിയാൽ ‘എററിക്കേറ്റ’ എന്ന പദം ആയിതീരുന്നതും അദ്ദേഹം കരുതി പ്രയോഗിച്ചതൊ അല്ലയോ എന്നുള്ള സംഗതി വായനക്കാർ തീച്ചയാക്കട്ടെ.

എന്നാലിനിയൊരു കഥയുരചെയ്യാം—കൃഷ്ണാജ്ഞാനവിജയം.

മാറ്റിതപത്തൊഴിലിന്റെ മഹത്വം— പാത്രചരിതം.

മാനക്കേടുവരുത്തിടരുതേ— സീതാസ്വയംബരം.

കുറവേററിനിക്കുണ്ടെന്നാലും— ടി.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ പൊട്ടുശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയും മേനിപറഞ്ഞും മറ്റു പല ഗോഷ്ടികൾ കാണിച്ചും പരോപദ്രവം ചെയ്ത് കാലക്ഷേപം കഴിച്ചുവരുന്ന ‘ധീരോദാത്തന്മാർ’ തങ്ങളുടെ സൗഖ്യം മാത്രമേ നോക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില ആചാരങ്ങൾ നമ്മുടെ ഇടയിലും നടപ്പാക്കേണ്ടത് ആത്മശ്രമാണെന്ന് ഞാൻ അറിയാതിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ‘മനുഷ്യരുടെ ആയുഷ്കാലം പരിമിതവും ദുഃഖഭൂയിഷ്ടവുമാണെന്ന്’ പണ്ടൊരു മഹാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അവസ്ഥക്ക് എന്ത്. ഭരസൗകയ്യങ്ങൾ നേരിട്ടാലും ഇതേവരെ കഴിഞ്ഞ മാതിരി മേലാലും കഴിയട്ടെ എന്നു മാത്രമേ ഞാനും എന്റെ കൂട്ടക്കാരും വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

കോരപ്പപ്രഭു.

അന്ധവിശ്വാസം

കായ്കാരണങ്ങളുടെ ഈ വൈജാത്യത്തെ നിവ്ചിക്ഷന്യോധം ജഗൽക്കാരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ് നമുക്ക് ചിന്തിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഒരേ മൂലത്തിൽനിന്ന് വിപരീതഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ പ്രവൃത്തികൾ പുറപ്പെടുന്നു. ഉറക്കം നമ്മുടെ വിചാരധാരയുടെ സങ്കേതങ്ങളെ മാറ്റിക്കളയുമ്പോൾ ഇച്ഛകളെല്ലാ ഉടനെ പ്രവൃത്തികളായി ഫലിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമാൻ ആത്മജ്ഞാനത്തിനായി സ്വപ്നങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നു. സ്വപ്നത്തിലെ സംഗതികളെ എപ്പോഴും കാമ്ബിക്കുന്നത് പ്രയാസം; പോക്കു മനസ്സിലാക്കാം. അതു നമുക്ക് ഉത്സാഹമൊ വൈമനസ്യമൊ ഉണ്ടാക്കുന്നത് എന്നു നിർണ്ണയിക്കാം. സ്വപ്നത്തിൽ കാണുന്ന സംഗതികൾ ഏതു അസംഗതങ്ങളായിരുന്നാലും അവയ്ക്ക് ഒരു തത്വമുണ്ട്. ശകുനങ്ങളിലും മറ്റും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അപ്രകാരംതന്നെ. അവയുടെ നിദാനം മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ പ്രസൂപ്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ ഏതുതന്നെ അസംഗതങ്ങളാണെന്ന് നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്നു ജനിച്ചവയാകകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജീവചരിത്രത്തിനോടും ശിരോലിഖിതത്തിനോടും ഏതാനും സാമ്യമില്ലാതെ വരികയില്ല' എന്ന് ഗീഥി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വരാൻപോകുന്നതിന്റെ പൂർവ്വ രംഗങ്ങൾ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ മുന്വിൽതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളുടെ പരിപൂർത്തിയാണല്ലോ ക്രിയയിൽ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ചില സ്വപ്നങ്ങൾ ഫലിച്ചു കാണുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. തെറ്റിപ്പോകുന്നതിനു കാരണം, നിസ്സാരങ്ങളായ സംഗതികളെ മാത്രം ഗണിക്കുന്നതിനാലാണ്. ഒരുത്തന്റെ തള്ളവിരലിന്റെ നഖം കണ്ട് അവന്റെ ഛായയെ നിർണ്ണയിച്ചാൽ എത്ര ശരിയായിരിക്കും? നമുക്കു വരാൻപോകുന്ന സംഗതികളെ അറിയുന്നതിനുള്ള പലേ ചിഹ്നങ്ങളും എല്ലാപ്പോഴും സന്നിഹിതങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. അവയെ വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിൽ നാം ജാഗരൂകന്മാരായിരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു നാം സൂക്ഷിച്ചറിയാൻ തയ്യാറാ

ഉളവാണെങ്കിൽ ഈ വക ചിഹ്നങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. എന്തുപോലെയാണെന്ന്, നാം ഒരു വൃക്ഷമായയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണായങ്ങളിൽ കൂടി പതിക്കുന്ന രശ്മികൾക്ക് കാരോന്നിനും സൂര്യബിംബത്തിന്റെ ആകൃതിയുണ്ടെന്ന് ഗണിക്കുന്നില്ല. ചാസ്യവും അങ്ങനെയൊന്നുള്ളത് ഉപരാഗ കാലത്തിൽ ഈ കാരോ സൂര്യരണ്ടിലും കൂടി വരുന്ന വെയിൽ കലാകൃതിയായി കാണുമ്പോൾ മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളൂ. സർവ്വത്തിനും ഈശ്വരൻ ഒരുതന്നെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതറിയാൻ കഴിയുന്ന ബുദ്ധിമാനാരുള്ളൂ? കൈനോട്ടംകൊണ്ടും മററും മനുഷ്യന്റെ ശുഭാശുഭങ്ങളെ നിണ്ണയിക്കാമെന്നുള്ളതിനും തക്കമില്ല. പക്ഷെ അതറിയാവുന്ന വിദ്യാനൈവിടെ? വളരെ നീളമുള്ള അലകൾ കണ്ടാൽ അവ വരുന്ന വാക്കിന് സമീപത്തേക്കും കരയില്ലെന്ന് ഒരു നല്ല നാവികൻ ഊഹിക്കും. മണ്ണിന്റെ തരംകണ്ട് ലോഹങ്ങൾ കിടക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളെ ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിദ്ദേശിക്കുന്നു. എത്ര പേർ അതിനുമുമ്പിൽ അവിടം കഴിച്ചിരിക്കും? അവർ അതറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ എത്ര ചിലന്തിവലകൾ പ്രഭാതത്തിൽ വെളിയിൽ പലതിനേയും തമ്മിൽ കൂട്ടി ബന്ധിച്ചിരിക്കും. സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വെയിൽതട്ടുമ്പോഴല്ലാതെ നാം അവയെ കാണുന്നുണ്ടോ? എന്നതുപോലെ

പ്രദീപ്തജ്വലി പദാത്മാനാന്തരഃ കോപി ഹേതു-
 ന് വലു ബഹിരപാധീൻ പ്രീതയ സ്സംശ്രയന്തേ
 വികസതി ഹി പതംഗസ്പ്രോദയേ പുണ്ഡരീകം
 ഭൂവതി ച ഹിമരശ്മാവുദ്ഗതേ ചന്ദ്രകാന്തഃ'

ഈ സംഗതി വളരെ സാരവത്താണ്. ബുദ്ധിമാന് എത്ര നേരം നോക്കും അത്ഭുതമാകുന്നു. മനുഷ്യസൃഷ്ടത്തിനൊക്കെയും മനുഷ്യഗന്ധമില്ലാതെ വരില്ല. അതുപോലെ എത്ര കള്ളക്കഥയിലും ഒരു സാരമില്ലാതെ വിരികില്ല. പുരാണങ്ങളിലുള്ള കഥകളിൽനിന്ന് തത്വജ്ഞാനികൾ എത്ര ധർമ്മതത്വങ്ങളെ പ്രദിപാദിക്കുന്നു! മഹഷിമാർ ഒരു പുല്ല് എടുത്ത് മന്ത്രം ജപിച്ചുവിട്ടപ്പോൾ അതു ഭൂതപ്രഭൃത്തിയെല്ലാം ചെയ്തു എന്ന കഥകൾ പറയാറുണ്ട്. ഇതു ശുദ്ധമെ കള്ളക്കഥയെന്നല്ലാതെ ആക്കെങ്കിലും തോന്നുമോ? എന്നാൽ മന്ത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ആവിയാ പുല്ലിന്റെ സ്ഥാനത്ത് കൈ

ചക്രങ്ങളും ആക്കുക. ആവിയന്ത്രംകൊണ്ട് നാം എന്തെല്ലാം ഭൂത പ്രവൃത്തികൾ ആണ് ചെയ്യിക്കാത്തത്.

“അതുതസാഗതികൾക്കുള്ള മാഹാത്മ്യത്തിലൊട്ടും കുറവല്ല പ്രകൃതിമാഹാത്മ്യം” എന്ന് ഒരു പണ്ഡിതൻ പറയുന്നു. നിത്യനിദാനം ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾക്കാണ് അധികം മാഹാത്മ്യമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മനുഷ്യന് ഒരു ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവത്തിനു കോടിപുരാണങ്ങളേക്കാൾ വില കൂടും. മന്ത്രവാദികളും പൂജാവാദികളും മറ്റും നമ്മെ അവിശ്വാസികളെന്ന് അധിക്ഷേപിക്കുമറുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ വാദങ്ങളെ നാം സ്വീകരിക്കാൻ മടിക്കുന്നത് അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കും ഫലങ്ങൾക്കും ഒരു സ്വാഭാവിക കാരണമായാലത്രെ. അവരുടെ വിദ്യ കട്ടാ നമുക്ക് ആശ്ചര്യത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അതിലധികം അതുതങ്ങളാലാണ് നാം സർവ്വം കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. പ്രകൃതിയിൽ ഒന്നും പെട്ടെന്നു നടക്കുന്നില്ല. ഒന്നിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശം ക്രമേണയാകുന്നു. അന്തരാളസ്ഥങ്ങളായ ഭേദഗതികൾ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളാകുകൊണ്ട് ഗോചരങ്ങളാകുന്നില്ല. എത്രയൊ ശബ്ദങ്ങൾ അനന്തമായി ശ്രോത്രത്തിൽ തട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും നാം കേൾക്കുന്നില്ല; എത്രയോ കാഴ്ചകൾ കണ്ണിനു മുൻപിൽ ഇരുന്നിട്ടും നാം കാണുന്നില്ല; അവയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളൂ.

പ്രശ്നം മുതലായവയ്ക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതത്തോടുള്ള സംബന്ധത്തെ ഈ വിധം ഒരുത്തനും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ അവ കേവലം പരമ്പരപ്രവചനംകൊണ്ട് വിശ്വാസിക്കാവുന്ന ഒരു ചില്ലറ സംഗതിയുമല്ല. അതുകൊണ്ട് എന്നും കാണുന്ന അതുതങ്ങളെക്കൊണ്ട് നാം തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതാണ്. മറ്റുള്ളവ നമുക്കു ജ്ഞാനാർപ്പങ്ങളാണെങ്കിൽ അവ നിസ്സംശയമായി പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കും.

ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ മുഴുത്തിരുന്ന പണ്ടുള്ള കാലത്തും ബുദ്ധിമാന്മാർ അവയെ പ്രതിവദിക്കാതെയിരുന്നില്ല. പണ്ട് ഹെക്ടർ എന്ന വീരൻ യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഭൃശ്ശകനങ്ങൾ കാണുന്നു എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞതിനു തന്നുടെ രാജ്യക്ഷേമവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് തന്നെയാണ് ഉത്തമശങ്കനം’ എന്ന് ഉ

തരം പറഞ്ഞു. 'പ്രശ്നം പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുന്നവനല്ല, സാധകബാധകങ്ങളെ ചിന്തിച്ച് ഊഹിക്കുന്നവനാണ് പ്രാശ്നികൻ' എന്ന് യൂറിപ്പിഡീസ് എന്ന പണ്ഡിതൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 'അന്നും, ഗന്ധൻ, പശു മുതലായ ജന്തുക്കളെ ഭഗ്വകാരികളായി നാം ഗണിക്കുന്നു; എങ്കിലും മനുഷ്യൻ ഉത്തമജന്തുവാണെന്നു നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ' എന്ന് പ്ലൂട്ടാക്ക് എന്ന പൗരണിക്ൻ ശോചിക്കുന്നു. ഒരു വലിയ കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ട കപ്പലിലെ കപ്പിത്താൻ ഇങ്ങിനെ ഹാശപരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു—'ഹേംശപര! അങ്ങേക്ക് എന്നെ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ രക്ഷിക്കാം; നശിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ നശിപ്പിക്കാം; എങ്കിലും ഞാൻ ചുക്കാൻ ശരിയായി പിടിക്കുന്നുണ്ട്.' ഹെക്കാറ്റിയൂസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു കഥയെക്കൂടി ഉദാഹരിക്കാം.

ഒരിക്കൽ ചെങ്കടലിന്റെ തീരത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കൂടെ പല അശ്വാത്രവൃന്ദമാരുണ്ടായിരുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മസ്സലാം എന്നു പേരായ ഒരു ഭൂതനും കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ആൾ ബലിഷ്ഠകായനും ധീരനും ധനുവിദ്യയിൽ ബഹുസമർത്ഥനും ആയിരുന്നു. എല്ലാവരും കൂട്ടമായി യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ വഴിയിൽ ഒരു ശകുനവാദി 'നില്ക്കണം! നില്ക്കണം!' എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്താണ് കാര്യമെന്ന് മസ്സലാം ചോദിച്ചു. ഉടനെ ഒരു പക്ഷിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ആ ശകുനവാദി പറഞ്ഞു—'ആ പക്ഷി അവിടെതന്നെയിരിക്കയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളും അവിടെ വിശ്രമിക്കുന്നതു കൊള്ളാം; പറന്നു പോകുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾക്കും യാത്രയെ തുടരാം; അതല്ല അതു തിരിയെ പറക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളും പിൻവാങ്ങേണ്ടതാണ്' ആ ഭൂതൻ ഒന്നും മിണ്ടില്ല; വില്ലു കലച്ച് കെട്ടി ആ പക്ഷിയെ എയ്യുകൊന്നു. ഇതു കണ്ടയുടനെ ആ ശകുനവാദിക്കും പിന്നെ ചിലക്കും തീരെ രസിച്ച് ഇല്ലെന്നല്ല, അവർ അവനെ ശകാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉടനെ അവൻ ചോദിച്ചു; 'എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നത്? ഈ തുച്ഛമായ പക്ഷിയെ രക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇത്ര ഉൽക്കണ്ഠ എന്തുകൊണ്ടാണ്? തന്റെ ജീവനെ സാരക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആ ജന്തുവിന് ഞങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ബുദ്ധി എങ്ങിനെ സിദ്ധിക്കും? വരാൻ പോകുന്നതിനെ അറിയാൻ അതിനു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു'

കിൽ മസ്സലാമിന്റെ കൈകൊണ്ട് കലയേറുകയെന്നായി അത് ഇവിടെ വരികയില്ലായിരുന്നല്ലോ.'

ഇക്കാലത്തിൽ ശകുനങ്ങളിലും സ്വപ്നങ്ങളിലും മറ്റുമുള്ള വിശ്വാസം വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പരിഷ്കാരികളിൽ അത് നഷ്ടമായിട്ടില്ല. വേഷം പകർന്നിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. മുമ്പുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ ഭരദ്ദേവതകളുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ ചിലർ ഭാഗ്യവാന്മാരെന്നും അവർ ചെയ്യുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും ശുഭമായി പരിണമിക്കുമെന്നും മൊരു ബോധം പരക്കെ കാണുന്നുണ്ട്. ചില ഉദ്യമങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞു—'എന്റെ കൈ ഭാഗ്യമുള്ളതാണ്; അതുകൊണ്ട് ആരെ ഞാൻ തോടുനോ അയാൾ എന്തിനും മിടുക്കനായിരിക്കും.' അധികം കരുതലും ആലോചനയും കൂടാതെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് ഫലസിലിക്കു പലപ്പോഴും കാരണമായി കാണുന്നുണ്ട്. പ്രായമായവർക്ക് അപകടം സംഭവിക്കുന്ന ദുഃഖങ്ങളിൽ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു ബാധയും പിണയുന്നില്ല. ഒരു ബാലൻ കണ്ണും മൂക്കും നോക്കാതെ ചാടുന്നു; അവൻ ഒരു അപകടവും പറയുന്നില്ല. പ്രായമായ ഒരുവനാകട്ടെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിൽ വരാവുന്ന ദുഃഖങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നു; ബാല്യത്തിൽ തനിക്ക്; ബലമായിരുന്ന ദൈവാധീനത്തിന്റെ കുറവിനെ ആലോചിച്ച് അവൻ ശോചിക്കുന്നു.

യക്ഷികൾക്കും ദുദ്ദേവതകൾക്കും വളരെ ആളുകളെ കണ്ടുകൂടാ. ചിലരോട് പ്രത്യേകമായിട്ടേ ഇണങ്ങൂ. ചിലർക്ക് അതുതവിദ്യകൾക്കും മന്ത്രവാദങ്ങൾക്കും മറ്റുമുള്ള ശക്തി കിട്ടുന്നുള്ളൂ. ഇന്നവർ ഭാഗ്യകാരികളാണ് ഇന്ന ദിവസം സമൃദ്ധ്യർത്ഥമാണ് എന്നുള്ള വിശ്വാസം ഇന്നും ഇന്നലെയുമുള്ളതല്ല. എന്നാൽ ഈ മുഹൂർത്തങ്ങളും മന്ത്രവാദങ്ങളുമല്ല ലോകത്തിലുള്ള മഹാകാര്യങ്ങൾ നടത്തിട്ടുള്ളത്.

പ്രകൃതിയുടെ പക്കൽനിന്നും പ്രതിഫലം കൂടാതെ ഇണങ്ങിയെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനാണ് മനുഷ്യൻ സദാർസ്യപ്രതീക്ഷിയായിരിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയിൽ അസാമാന്യകളായ ശക്തികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന് ലക്ഷ്യം വളരെയുണ്ട്; അവയെ കയ്യാലാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ദുരാഗ്രഹവും മനുഷ്യന് അല്പമല്ല; പക്ഷെ നല്ലവണ്ണം പരിക്ഷിച്ചതിനു മേലല്ലാതെ ഹർശപരൻ അവയെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊ

ടക്കയില്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരു അധികാരം കൊടുക്കുന്നതിനു മുൻപിൽ അതിനെ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ജ്ഞാനം ഉണ്ടോ എന്നു നിണ്ണയിക്കണം. മന്ത്രവാദം മുതലായ ഗുഹ്യകൃത്യങ്ങൾ ഒരു വക അസൽപഥ സഞ്ചാരമാകുന്നു. സജ്ജനങ്ങൾ അവയെ വഴ്ജിക്കുന്നു. ഉത്തമപുരുഷന്മാർ ഒരിക്കലും ചാത്തനേയും ഭുദ്ഭുവതകളേയും വശമാക്കിയവരല്ല. സത്പാദിമാനം വിട്ട് മഹാ മനസ്സുമാരായിരുന്നവരെയാണ് നാം മഹാൻമാർ എന്ന് ഗണിക്കുന്നത്. പലരേയും അക്രമത്താൽ കീഴടക്കി വാഴുന്ന അപരിഷ്കൃതന്മാരായ കാട്ടുരാജാക്കന്മാരെ എല്ലാവരും പൂജിക്കും; അവരുടെ വംശമഹിയെ പുകഴ്ത്തും എങ്കിലും ഉള്ളിൽ അവർ നശിക്കണെ എന്നായിരിക്കും പ്രാർത്ഥന. മന്ത്രവാദംകൊണ്ടും പ്രശ്നംകൊണ്ടും കിട്ടുന്ന യോഗ്യത അതുപോലെ വ്യാജമാണ്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനാതീതമായുള്ളവയെ ഞാൻ അവിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നോ, പൂജിക്കുന്നുവെന്നോ, വായനക്കാർ ധരിക്കരുത്. അവയുടെ തത്വത്തെ ഗവേഷണം ചെയ്യുന്നത് ഏറ്റവും രസകരംതന്നെ. അവ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയങ്ങളാണെന്നുള്ളതിനും തക്കമില്ല. എന്നാൽ അവയിൽ അതിരുകവിഞ്ഞുള്ള പ്രതിപത്തി പാടില്ലെന്നുള്ളതു. മന്ത്രവാദം, ആഭിചാരം മുതലായ ഗ്രന്ധകൃത്യങ്ങളിൽ വ്യാവൃതന്മാരായുള്ളവർ മനോരാജ്യത്തിൽ അഭ്യാജ്യം പിടിച്ച് കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഭരദ്യങ്ങൾ ചിലവായാണോ?

നമ്മുടെ പരിമിതജ്ഞാനത്തിന് അഗോചരമായും അതഹ്വയ അത്ഭുത ജനകമായും പ്രകൃതിയിൽ അനേക ശക്തികളുണ്ടെന്ന് ഏതു പണ്ഡിതനും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. സൃഷ്ടിയെപ്പിന്തുത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണത്തിനുകൂടിയും പറഞ്ഞോടക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അഗാധമായ ഈ വിഷയത്തെ പരാമശിക്കുന്ന തത്വങ്ങളുടെ കരിനിലേത്രെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ. ഈ ലോകമാസകലം ഒരു ശക്തനെന്നെയല്ലേ? പിന്നെ നാം അതിന്റെ ഒരു കോണിൽ മാത്രം നോക്കുന്നതെന്തിന്? ധർമ്മപരാംശമുതന്നായ മനുഷ്യന് ദിവ്യത്വം സ്വതസ്സിദ്ധമായിരിക്കെ, അതിനെ നമ്പാദിക്കുന്നതിനു വിശാചകളേയും യക്ഷികളേയും ആരാധിക്കണമോ?

എം. രാജരാജവർമ്മ രാജാ, എം. എ.

ദാരിദ്ര്യം.

൧. പാരിൽപിറക്കുകിലനേകവിധംകഷ്ടത
നേരിട്ടിടത്തെകഴിയല്ലജനത്തിന്നെന്നാൽ
പാരിച്ചടുസ്സഹതകൊണ്ടുനിനച്ചുണ്ടാൽ
ദാരിദ്ര്യമാണതിലൊരുന്നതിനേടിനില്പൂ
൨. ഒന്നിച്ചുതൻചെറുപ്പിടാങ്ങുവിശ്വനാടുക്കെ
വന്നിട്ടുഹന്തവയർതൊട്ടുകരഞ്ഞിട്ടുന്മാരും
മന്നിൽകിടപ്പൊരുദരിദ്രനമാനസത്തിൽ
കുന്നിജ്ജ്വലവാരവശതയ്ക്കുവസാനമുണ്ടോ?
൩. തമ്പതിയോടുമൊരകിഞ്ചനനൃത്തത്തി
സ്സമ്പന്നവീടുകളിലെത്തിയിരുന്നിട്ടുന്മാരും
അമ്പമ്പനിഷ്ഠരവചസ്സുകൾകേട്ടുകേട്ടു
ക്കമ്പത്തൊടൊരൂപമാനമവൻപൊരക്കും
൪. ചാരിത്രശുദ്ധിയഥനീതിവിവേകബുദ്ധി
പാരിൽപ്രസിദ്ധിമുതലായഗുണത്തെയെല്ലാം
പോരിട്ടുനിന്നിഹജനങ്ങളിൽനിന്നുറന്ന
ദാരിദ്ര്യമെന്നപടയാളിപിടിച്ചടക്കും
൫. ഭൂരിശ്രമേണബഹുനാമസകലമയോഗ-
ത്തേരിൽകരേറിനിവിലാശകളെകടപ്പാൻ
പൂരിച്ചയെയ്യുമലസാതുളവാക്കിവെയ്ക്കും
ദാരിദ്ര്യമീശപരനൊരാൾക്കുമാണച്ചിടാല്ലേ
കുറിപ്പറത്ത് കിട്ടുന്നിനായർ.

കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ

ആറാം മണ്ഡലത്തിലെ 14 ലക്കത്തിൽ 61-ാം സൂക്തം സരസ്വതീ പരമാകുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാം ലക്കത്തിൽ ദേവതയായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടിൽ ശോഷിപ്പിക്കുന്ന തന്റെ ബലങ്ങളെക്കൊണ്ടോ 7-ാം തരംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടോ തടപ്രദേശത്തുള്ള പർവ്വതങ്ങളെ പൊട്ടിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാൽ സരസ്വതീ ഒരു മഹാനദിയായിരിക്കണം. 10-ാം ലക്കത്തിൽ സരസ്വതിയെ 'സോമസം'—ഏഴു സോമ റിമാരോടുകൂടിയവൾ—എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദേവതാത്വത്തിൽ ഈ സ്വരൂപം ഗായത്രിയിൽ ഏഴു ചന്ദ്രസൂര്യന്മാരും നവമത്തിൽ ഗംഗാദി ഏഴു നദികൾ എന്നും സായണാചാര്യർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. 12-ാം ലക്കത്തിൽ 'ത്രിഷധസ്ഥാ' എന്നതിന്നു മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും സ്ഥാനങ്ങളോടുകൂടിയവൾ എന്നു സായണാചാര്യർ അർത്ഥം പറയുന്നതുകൊണ്ട് ത്രിപഥഗായായ ഗംഗയെപ്പോലെയുള്ള മഹിമ സരസ്വതിക്കു മൂണ്ടായിരുന്നു എന്നും തെളിയുന്നു; 'പഞ്ച ജാതാവർദ്ധ്യതീ' എന്നതിന്നു നിഷാദന്മാരോടുകൂടിയ ചതുർവർണ്ണങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൾ എന്ന് അർത്ഥമാകയാൽ ആയുർകുടുംബങ്ങൾ സരസ്വതീ തീരത്തു കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്നു എന്നതു സ്പഷ്ടം. 14-ാം ലക്കത്തിൽ 'മോതപൽക്ഷേത്രാഞ്ചരണാനി ഗന്ധ' ഹെ സരസ്വതി, നികൽനിന്ന് (നിന്റെ മനോഹരതപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന്) അരമണീയങ്ങളായ അന്യ ദേശങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ പോകാതിരിപ്പതാക' എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജലസ്ഥലസൗഖ്യത്തോടും ധാന്യസമൃദ്ധിയോടുകൂടിയ സ്ഥലമായിരുന്നു സരസ്വതീ തീരമെന്നതു വ്യക്തമാകുന്നു. ഋഗ്വേദം iii 23. 4-ൽ 'ദൃഷ്ടപത്യാ മാനഷ ആപയായാ സരസ്വത്യാ രേവദഗേ ദിദീഹി'—ഹെ അഗ്നിഭഗവാനെ, മനുഷ്യസഞ്ചാരവിഷയമായ ദൃഷ്ടപതീതീരത്തിങ്കലും ആപയയുടെ തീരത്തിങ്കലും സരസ്വതിയുടെ തീരത്തിങ്കലും ധനസംപത്തി വർദ്ധിക്കുവാൻ അങ്ങനെ ശോഭിച്ചാലും' എന്നതു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ മൂന്നു നദീതീരങ്ങളിൽ ആയുർമാർ യാഗാദി കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുവെന്നു നിർണ്ണയിക്കാം. ഐതരേയ ബ്രാഹ്മണത്തിൽ (iii. 19) സരസ്വതീ തീരത്തിൽ ഋഷികൾ സത്രം ചെയ്തതായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

കവചനായ ഐലുഷൻ എന്ന ഋഷിഃ ബ്രാഹ്മണമില്ലെന്ന് മറ്റു ചില ഋഷികൾ ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ ഐലുഷമഹഷിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ സ്വതീരത്തു സത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഋഷിമാർക്കു സരസ്വതിതന്നെ പ്രത്യക്ഷമായി കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന ഐതരേയ ബ്രാഹ്മണം ദ്വിതീയ പത്ഥിക 3-ാം അദ്ധ്യായം 19 ഖണ്ഡികയിൽ വിവരിച്ച കഥയെ കൗഷിതകി ബ്രാഹ്മണത്തിലും (12. 3) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവ്വവേദം എന്നീ മൂന്നു വേദങ്ങളുടേയും സാഹിതകളിലും സരസ്വതിയെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വേദങ്ങളുടെ ബ്രാഹ്മണങ്ങളിലും സരസ്വതിയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിഹാസ പുരാണങ്ങളിലും ഈ നദിയുടെ മഹിമയെ പല സ്തവങ്ങളിലും ആഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സരസ്വതി എന്നതു സിന്ധുനദിയുടെ പശ്ചാത്താലിയിലേക്കുണമെന്നാകുന്നു. ഋഗ്വേദം (vi. 6) സൂക്തത്തിൽ സരസ്വതീ പർവ്വതങ്ങളെ പൊട്ടിക്കുന്നതായും സരസ്വതിയുടെ ബലം അപരിമിതമായും തിരുമാലകളോടുകൂടിയ പ്രവാഹം ഊക്കോടെ ഗർജ്ജിക്കുന്നതായും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. xii. 95-ാം സൂക്തത്തിലെ രണ്ടാം ഋക്കിൽ 'നദികളിൽവെച്ച് അതിശുചിയും ഗിരികളിൽനിന്നു സമുദ്രാവരം പ്രവഹിക്കുന്നതും ആയ സരസ്വതി മാത്രം (നഹുഷ രാജാവിന്റെ പ്രാത്ഥനയെ) അറിഞ്ഞു. ഭുവനത്തിലേ ഭൂരിലോകകർമ്മം നല്കുന്ന ദേവീ നഹുഷനു (യാഗം ചെയ്യാനായിട്ടു) ഏതൊരു പയസ്സും കൊടുത്തു' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്നു സരസ്വതി സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നിരുന്നു എന്ന് നിശ്ചയിക്കാം. ഇപ്പോൾ സരസ്വതി എന്ന നദി സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പറഞ്ഞ നദി സിന്ധുവായിരിക്കണം എന്നു പാശ്ചാത്യർ വാദിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ സരസ്വതി എന്നു പറയപ്പെടുന്ന നദി സിന്ധു പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ആദിബദരി എന്ന പുണ്യക്ഷേത്രത്തിൽ ആവിർഭവിക്കുന്നു. ചലൗർ എന്ന ഗ്രാമത്തിന്നു സമീപം അത് അദൃശ്യമായിത്തീർന്നു ഭവാനിപുരത്തിൽ പിന്നെയും പ്രകടീഭവിക്കുന്നു. പിന്നെ ബൽഹർപ്പാർ എന്ന സ്ഥലത്തു പിന്നെയും അഗോചരമായി ബരഖേര എന്ന സ്ഥലത്തു പിന്നെയും ദൃശ്യമായ്വരുന്നു. ഉന്നം എന്ന സ്ഥലത്തു സരസ്വതി മാർക്കുണ്ട എന്ന നദിയോടു ചേർന്നു

ഈ സായുക്തനദികൾ സരസ്വതി എന്ന പേരോടുകൂടി ഒഴുകി ഘഗ്ഗർ എന്ന നദിയിൽ ചെന്നു കൂടുന്നുവെന്നു പഞ്ചാബഗജേന്ദ്രീയർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരീയ പടങ്ങളിൽ (മാപ്പിൽ) ഇപ്പോൾ ഈ നദിക്കു 'സർസുട്ടി' (Sarsuti) എന്നാകുന്നു പേർ.

സരസ്വതിയുടേയും ദുഷ്പതിയുടേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പുണ്യസ്ഥലത്തിന്നു ബ്രഹ്മാവർത്തമെന്നും കുരുക്ഷേത്രം, മത്സരാജ്യം, പഞ്ചാലദേശം, സുരസേനവിഷയം ഈ രാജ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയ പ്രദേശത്തിന്നു ബ്രഹ്മക്ഷിദേശമെന്നും ഹിമവദീന്ധ്യ പർവ്വതങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ബ്രഹ്മക്ഷിദേശത്തിന്റെ കിഴക്കുംപ്രയാഗയുടെ പടിഞ്ഞാറുള്ള ഭൂഭാഗം മദ്ധ്യദേശമെന്നും മനുസ്മൃതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ii. 17, 21). ബ്രഹ്മാവർത്തമെന്ന ഈ പുണ്യസ്ഥലത്തുനിന്നാകുന്നു ആയുർമാരുടെ നീതിന്ത്രായ ധർമ്മങ്ങളുടേയും ആചാരനിബന്ധനകളുടേയും നിണ്ണയവും സനാതന ധർമ്മത്തിന്റേയും മതത്തിന്റേയും വാചസ്പത്യം ഉണ്ടായത്.

ഋഗ്വേദത്തിൽ (vii. 96. 4, 5, 6) സരസ്വതൻ എന്ന ഒരു നദിദേവനെ സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. സരസ്വദിഷ്ടി എന്ന ഒരു വൈദികകർമ്മവും ഉണ്ട്. സരസ്വതൻ സരസ്വതിയുടെ ഭർത്താവായെന്നു വ്യാഖ്യാതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശതപഥബ്രാഹ്മണത്തിൽ സരസ്വതിയെ വാക്കായും സരസ്വതനെ മനസ്സായും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഋഗ്വേദം iii. 4. 8. സരസ്വതീസാരസ്വതേഭിരവാക് തിസ്രോദേവീബ്ജ്വഹ്നിരേദംസദന്തു

സാരസ്വതരോടുകൂടി സരസ്വതിയും വാക്, ഇളാ, ഭാരതീ എന്ന മൂന്നു ദേവിമാരും ഈ ദർശനത്തിൽ വന്നിരിക്കട്ടെ. ഇവിടെ സാരസ്വതശബ്ദം ഒന്നാമതായി പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നു. ഇതിന്നു സരസ്വതിയെ സാബധിച്ചു എന്നും മദ്ധ്യമസ്ഥാനങ്ങളെന്നും സായണാചാര്യർ അർത്ഥം പറയുന്നു. സരസ്വതിയെ സംബന്ധിച്ച നദികൾ എന്നു പാശ്ചാത്യ വിദ്വാന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. സാരസ്വതേദിഃ എന്നതു പുല്ലിംഗമായതുകൊണ്ടും പൂർവാർത്തിൽ 'ഭാരതീ ഭാരതീദിഃ' എന്നതിൽ ഭാരതീദിഃ എന്നതിൽ സ്ത്രീലിംഗം ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടും സാരസ്വതേദിഃ എന്ന ജനപദപരമായിട്ടു ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കണം. പുരാണങ്ങളിലും മഹാഭാരതത്തിലും

സാരസ്വതാഃ എന്ന ബഹുവചനം ജനപദപരമായിട്ടു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ സരസ്വതീതീരത്തു വേദവ്യാസരുടെ ആശ്രമമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഭാഗവതത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വസിഷ്ഠരുടേയും വിശ്വമിത്രരുടേയും ആശ്രമം ഈ നദീതീരത്തായിരുന്നുവെന്ന് മഹാഭാരതത്തിൽ അനുശാസനപർവ്വത്തിൽനിന്നറിയാം. അഗസ്ത്യരുടെ ആശ്രമവും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മത്സ്യപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശല്യപർവ്വത്തിൽ സരസ്വതീതീരത്തുള്ള തീർത്ഥങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പുണ്യപാവനതീർത്ഥത്തോടു കൂടിയ സരസ്വതിയുടെ തീരത്ത് ആദ്യം മുതൽക്കു തന്നെ നിവസിച്ചു പോന്നിരുന്ന ബ്രാഹ്മണക്ക് എല്ലാം സാമാന്യമായ പേർ സാരസ്വതരെന്നായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ പഞ്ചാബ്, കാശ്മീരം, അംഗ്ര, അയോദ്ധ്യ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ പാർത്തുവരുന്ന ബ്രാഹ്മണരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സാരസ്വതന്മാരാകുന്നു.

ലോകോപകാരാർത്ഥം സ്വദേഹത്തേയും കൂടി ഉപേക്ഷിച്ചു തന്റെ അസ്ഥികളെക്കൊണ്ട് ഇന്ദ്രനു വജ്രായുധമുണ്ടാക്കുവാൻ അനുവദിച്ച ദധീചിമഹർഷിയുടേയും സരസ്വതീദേവിയുടേയും പുത്രനായ സാരസ്വതമഹർഷി സരസ്വതീതീരത്തു സകല വേദശാസ്ത്രസംപന്നനായി നിവസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഉത്തരഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ അതിഭയങ്കരമായ ക്ഷാമവും അനാവൃഷ്ടിയും ഉണ്ടായി. ജീവസന്ധാരണാർത്ഥം ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം ദേശഭ്രഷ്ടരായി കാടുകളെത്തുടങ്ങി. സരസ്വതിയുടെ ആജ്ഞാനുസാരം സാരസ്വതൻ തത്തീരത്തു തന്നെ നിവസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം ഈ മഹാക്ഷാമം നിലനിന്നതുകൊണ്ട് നാനാദിദേശങ്ങളിൽ ചെന്നു ശരണം പ്രാപിച്ച ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം വേദവിസ്മൃതിവന്നു, വേദബാഹ്യരായപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണ്യം പുനഃ സംപാദിച്ചാനായിട്ട് അവർ സരസ്വതീതീരത്തിൽ ചെന്നു സാരസ്വതനെ ഗുരുവായി വരിച്ചു. ആ മഹർഷിയിൽനിന്നു വേദം പഠിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സാരസ്വതൻ സകല ബ്രാഹ്മണരുടേയും ഗുരുവായതുകൊണ്ടും സാരസ്വതന്മാർ സകല ബ്രാഹ്മണരിൽവെച്ച് അതി പുഷ്പന്മാരായതുകൊണ്ടും ഗൌഡന്മാരിൽ സാരസ്വതൻ പ്രഥമ ഗണനീയരാകുന്നു. മഹാഭാരതത്തിലെ

ശല്യപർവ്വത്തിൽ സാരസ്വതോപാഖ്യാനം എന്ന കഥ പല പുരാണങ്ങളിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

തൈത്തിരീയശാഖയിലെ സംഹിതയിൽ ബ്രാഹ്മണത്തിൽ സംഹിതാഭാഗവുക്തുകലേൻ മറ്റു വേദങ്ങളിൽനിന്നു വളരെ വിലക്കുണമായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു കാരണം സാരസ്വതപാരമെന്നും സാഹിതാബ്രാഹ്മണങ്ങളുടെ അസമ്മിശ്രമായ പാഠം സത്യാഷാഡഗൃഹ്യസൂത്രത്തിൽ പറഞ്ഞ കാന്ധാനുകൂലമണികയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും സംസ്കാരരത്നമാല എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹഷ്ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രഥമോച്ഛാസത്തിൽ ബാണഭട്ടർ സാരസ്വതോപാഖ്യാനം വളരെ സരസമായും ചമൽക്കാരമായും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സരസ്വതീതീരത്തുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ, സാരസ്വതമഹഷിയെ ഗുരുവാക്കി സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടോ, സാരസ്വതർ എന്ന സംജ്ഞ ഉണ്ടായി എന്നു തോന്നുന്നു.

വിന്ധ്യാദ്രിയുടെതെക്കു് ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും സമീപസ്ഥരായ ദ്രാവിഡരിൽനിന്നു തങ്ങൾ വിഭിന്നരെന്നു കാണിപ്പാനായിക്കൊണ്ടും തങ്ങൾ ഗൌഡന്മാരിൽ ചേർന്നവരാകുന്നു എന്നതിനെ സൂചിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി കോക്കണബ്രാഹ്മണർ ഗൌഡസാരസ്വതബ്രാഹ്മണർ എന്നു പറയുന്നു.

(തുടരും)

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.

കോമപ്പൻ

൭൪. വന്നീടുമാങ്ങകൾകാണുകിലൊട്ടകുന്നു
നിന്നീടുകൊന്നതൊഴുതേയ്ക്കുകൂട്ടരെന്നാൽ
പോന്നീടമെന്നമുരചെയ്യാരുപാണനാക്കി
പ്പിന്നീടുകോമനെയുമനുപറഞ്ഞയച്ചു

൭൫. വണ്ടാരണിക്കഴലിപെട്ടിയിൽവെച്ചുപൂട്ടി
ക്കൊണ്ടാളുടൻപരിശവാളിവയന്നുപിന്നെ
തീണ്ടാരിയായിടുകയാലൊരുമുണ്ടെടുപ്പാൻ
തണ്ടാർതൊഴുംമിഴിയുണിച്ചിരിവേണ്ടിചന്നു
൭൬. കേമത്തിയാകുമവരുംമുണ്ടുകൊടുത്തുപിന്നെ
കോമന്റെവാൾപരിശയെന്നിവകണ്ടെടുത്തു
ഠരംമട്ടുപറിടുകയില്ലിവിടത്തിലെന്നോ
ത്താമകയാളതുടനാങ്ങുമാക്കുനൽകി
൭൭. കോട്ടയ്ക്കുലുള്ളവനുമിങ്ങനമുക്കുമപ്പാ-
ലാട്ടയ്ക്കുമുള്ളവയിലൊന്നിതരീച്ചതന്നെ
ചേട്ടയ്ക്കിതെങ്ങിനെകിടച്ചിതുകോമനോള
ങ്ങോട്ടയ്ക്കുകേറിവരികെന്നുവരുന്നതല്ല
൭൮. കോട്ടയ്ക്കുൽവാഴുമൊരുക്കുഞ്ഞനതാമരയ്ക്കോ
രേരെയ്ക്കുചുറ്റുമിനിയെന്നിന്നാമിരിപ്പൂ
കേട്ടേയ്ക്കുമേചിലരിതെന്നുമുറച്ചുടൻമേ-
ല്ലോട്ടേയ്ക്കുനോക്കിയവർകൈവിരൽമുക്കിൽവെച്ചു
൭൯. വിട്ടേയ്ക്കുവയ്യിവളെവെട്ടിനരക്കിനോക്കി
ങ്ങിട്ടേയ്ക്കുണകുനിവുകാട്ടരുതെന്നൊരുത്തൻ
മൊട്ടേയ്ക്കുനമ്മുടെചൊടിപ്പറിയിക്കുവാന
ങ്ങോട്ടേയ്ക്കുപോണമിനിയെന്നതിൽമറൊരുത്തൻ
൮൦. മോടോടിഞ്ഞമുലയാളുടെമട്ടുപാത്തുൾ
ച്ചുടോടിവണ്ണമവരോതിയിരുന്നിടുമ്പോൾ
വീടോടടുത്തുതരവുചതിയൻവെളിച്ച
പ്പാടോടിയെത്തിയിതുകേട്ടുകടന്നുരച്ചു
൮൧. വല്ലാത്തതായൊരുനടപ്പിതുകൊണ്ടാരൊ
മില്ലാത്തമാൽവരുമിവൾക്കുവരുംപിറപ്പിൽ
കൊല്ലാതെവിട്ടിടുകിലോപലനോൽമ്പിനാല
തില്ലാതെയൊക്കുവതിനിങ്ങനമുക്കുനോക്കാം

പുറ. ചൊല്ലാൻറമ്പലമതിന്നരികത്തൊരാളും
ചെല്ലാത്തമട്ടിലൊരുവീട്ടിലിരുത്തിടാഞ്ഞാൻ
എല്ലാജ്ഞാഴുംമലമകൾക്കുടയോരുകാലി
നല്ലാർനിനച്ചുപലനോൽവുകൾനോറ്റിടട്ടെ

പുന. ഊടൊട്ടുകിട്ടിയതിനാൽചതിയൻവെളിച്ച
പ്പൊട്ടൊട്ടുതഞ്ചമൊട്ടമിങ്ങിനെചൊല്ലിയപ്പോൾ
കേടൊട്ടുമേകരുതിടാത്തുനല്ലതെന്നയ്
മ്പോടോത്തുകൊണ്ടുതവരങ്ങിനെതീച്ചയാക്കി

പുഴ. ഉൾപ്പിച്ചിയന്നവരുമുണ്ണിയെന്നേരൊക്കെ
നേല്പിച്ചുകുളുനെ,യവൻകുരളുംകുളുത്ത്
പാപ്പിച്ചുചൊന്നപടി,പിന്നെനടന്നതെല്ലാം
കേൾപ്പിച്ചു,കേഴമിഴികേട്ടമിഴിച്ചുപോയി

പുര. അപ്പോൾപിണഞ്ഞചതിയാൽനൊട്ടുവീഴിയുന്നൊ
ട്ടപ്പോൾമുലക്കുടമുലത്തുവലഞ്ഞൊരുണ്ണി
ഇപ്പോഴയച്ചിടുകകോമനൊരാളെയെന്നൊ-
യുൾപ്പോരുക്കുടമവനോടഴലോടൂരച്ചു

പുന. ഒന്നോതിനാനവനു,മെന്തൊരുപിച്ചുകോമൻ
നിന്നോടുചേരുവതിനാരുമയയ്ക്കയില്ല
എന്നോടുകൂടെമരുവീടുകതന്നെനല്ല
തെന്നോതുമായവനൊടുണ്ണിയുറച്ചുരച്ചു

പുര. ചത്താലുമെകണവനാകിയകോമനല്ലാ
തുൾത്താരുമൊരാൾവനേകുകയില്ലെടോത്താൻ
എത്താൻമടിയ്ക്കുകയുമില്ലവനാളുചെന്നാൽ
പോയ്ത്താനിതാങ്ങുകുളോടറിയിച്ചിടേണം

പുവ. എന്നോതുമായവളിലുൾക്കൊരിപറുകില്ല
യെന്നോൽകത്തിനൊടൊതലടച്ചുപൂട്ടി
നിന്നോടിണക്കിമുതൽവേണ്ടതുത്താൻമരയ്ക്കാൻ
തന്നോടുവാങ്ങിടവന്നൊപറഞ്ഞുപോയി

- പുൻ. വിററീടുമെന്നെയിവനിനചതിച്ചു, മാലു
മാററീടുവാനിവിടെയില്ലൊഴൊത്തനില്ല
പററീടുമോപണിയിതെന്നവരുകോമനിൽപോ
യ്ക്കററീടുമുള്ളൊടുനിനച്ചുകറച്ചുനിന്നു
- നൂറ. മാലാൻനില്ലമവളജനപൂടെകണ്ടു
പോലാവളപ്പിലൊരുവേലനിരിപ്പതപ്പോൾ
ആലാക്കുവെച്ചവനെയുണ്ണിയടൻവിളിച്ചു
പ്പാലാട്ടുകോമനൊരഴുത്തുകൊടുത്തയച്ചു
- നൂൺ. രാവായനേരമവൾമേവുമകത്തിനുള്ളൊ
രാവാതലിന്നടയപൂട്ടൊരുവൻതുറന്നു
കൈവാളെടുത്തരികിൽവെച്ചവൾവേണ്ടിവന്നാൽ
ചാവാനറച്ചുകൾകോമനിലാക്കിവാണു
- നൂൺ. നില്ലെന്നുട്ടുവരുവൊരൊളപ്പിൽനിൽ
മെല്ലെന്നുവാതപുതുറന്നുടനേരമയ്ക്കാർ
കില്ലെന്നിയേകണയുമായണയെന്നൊരപ്പ
വില്ലെന്നല്ലടിമയായ്മുറിയിൽകടന്നു
- നൂന്ന. മാലാമലർക്കണകളാലുളവായതാററാൻ
മേലാതെമാപ്പുളയുമണ്ണിയൊടൊട്ടുത്തു
പാലാട്ടുകോമനുടെപെണ്ണിവളെന്നുപുത്തൻ
പാലായിടഞ്ഞമൊഴിയാളുമുരച്ചെണ്ണീറ
- നൂൺ. പാരില്ലെത്തുപുകഴാണൊരുകോമനെൻറ
പേരില്ലെടുന്നകനിവേതുമറിഞ്ഞിടാതെ
ആരില്ലൊഴിഞ്ഞവതിങ്ങിനെകോമനോടു
കേറപ്പിടിയ്ക്കുകിലവൻതലകൊയ്യെടുക്കും
- നൂറ. നില്ലായ്പോകപുറകോട്ടിനിമാപ്പുളേനീ
വെണ്ണായ്കാലൊരടിപോലുമടുത്തിടേണ്ട
ഇക്കണമെന്നടയവാളിനതീന്നനൽകാൻ
നോക്കായ്ക്കയന്നമവൾവാളുമുലച്ചു

ൻന. വെട്ടുപറഞ്ഞെപ്പടിയിന്നിവളെന്നതോന്നും
മട്ടുള്ളൊരാമൊഴികൾകേട്ടുനേമരയ്ക്കാർ
തട്ടുന്നൊരല്ലലൊടകുന്നകുറച്ചുകോമൻ
പൊട്ടുന്നപുഞ്ചിരിയൊടപ്പൊഴണഞ്ഞുരച്ചു

ൻറ. നന്നുണ്ണിനിന്നടയൊരൂപ്പിടികണ്ടുപേടി
യ്ക്കുന്നണ്ടുപോരിനമിടുകെഴുമീമരയ്ക്കാർ
ഇന്നുള്ളപേരിവനൊടേല്ക്കുകിലൊട്ടുമങ്ങ
മെന്നുണ്ടുപേടിയിവനല്ലണിക്രന്തലാളെ

ൻവ. എന്നാവുമെന്നിലൊരുപേടിപെടതെയിങ്ങ
വന്നാൻപെരുതുവഷളത്തവുമോർത്തിവൻതാൻ
കൊന്നൊലൊഴിഞ്ഞിനിയതിൻപകുപോകയില്ല
തന്നെപ്പുമെന്നടയവാളിതിനിയ്ക്കതന്നെ

(തുടരും)

കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

തെക്കുകൂടും വടക്കുകൂടും

രാജാക്കന്മാർ

(തുടർച്ച)

തെക്കുകൂടുന്നേക്കുറിച്ച് മുപ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ അധികമൊന്നും പറയാനില്ല. ഇനി വടക്കുകൂടുന്നേക്കുറിപ്പാണ് ചില നാഗരികർ പറയുന്നത്. വടക്കുകൂടും തമ്പുരാക്കന്മാർ തെക്കുകൂടുന്നോളം പ്രശാപവും പ്രാബല്യവുമുള്ളവരല്ലായിരുന്നു. ഏതാനും ചില സൈന്യങ്ങളും മറ്റും വടക്കുകൂടിപ്പേയ്ക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ സ്ഥിതി കുറച്ച് ഒതുങ്ങിയ നിലയിലായിരുന്നു. വടക്കുകൂടും രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രധാന രാജധാനി ഏറന്മാന്തൂർ താലൂക്കിലുൾപ്പെട്ട 'കേയ്യഴ' എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇവരെ 'കേയ്യഴത്തമ്പുരാക്കന്മാർ' എന്നും മുൻകാലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു

വന്നിരുന്നു. ഇവർക്ക് മഹാപ്രഭു' എന്നൊരു സ്ഥാനപ്പേരും ഒരു വാളും ഒരു വിഷ്ണുപാദവും എന്താനും നായർ പടയാളികളേയും കൊടുത്ത് ഇവരെ ചേരമാൻ പെരുമാൾ വടക്കുംകൂർ രാജാവായിട്ടു വാഴിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് ഇപ്പോഴും ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്.

ചെമ്പകശ്ശേരി (അമ്പലപ്പുഴ) രാജാവു വടക്കുംകൂർ രാജാവിന്റെ ബന്ധുവായിരുന്നു. ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവു ബ്രാഹ്മണനാണല്ലോ. ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തിൽ മുത്തയാൾ മാത്രം വിവാഹം കഴിക്കുകയും ഇളമുറക്കാർ സംബന്ധം (ബാധവം) ചെയ്യുകയുമാണല്ലോ മലയാളനടപ്പ്. ഒരു കാലത്ത് ചെമ്പകശ്ശേരി രാജകുടുംബത്തിൽ ഇളമുറയായിരുന്ന ഒരാൾക്കു മൂപ്പും രാജാധിപത്യവും സിദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം വടക്കുംകൂർ രാജകുടുംബത്തിൽനിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയെ സാബന്ധാ ചെയ്യുകൊണ്ടുപോയി. അമ്പലപ്പുഴത്താലൂക്കിൽ 'പുളിങ്കുന്ന്' എന്ന ദേശം ഈ തമ്പുരാൻ തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കുകയും അവിടെ ഒരു ഭവനമുണ്ടാക്കി ആ സ്ത്രീയെപ്പാറ്റിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ പുളിങ്കുന്നം വടക്കുംകൂർ രാജാവിന്റെ അധീനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിത്തീർന്നു. ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ ആ സ്ത്രീയും അവരുടെ സന്താനങ്ങളും ആ രാജാവിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ആ ദേശത്തെ നികുതി പിരിച്ചെടുത്തും ദേശാധിപത്യം വഹിച്ചും ആ കുടുംബക്കാർ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് അമ്പലപ്പുഴ പിടിച്ചടക്കിയത്. അപ്പോൾ വയോവൃദ്ധയായിരുന്ന ആ സ്ത്രീയ്ക്കും സന്താനങ്ങൾക്കും വളരെ ഭയമായിത്തീർന്നു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് വല്ലതും ഉപദ്രവം ചെയ്യുവെങ്കിലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ട് അവർ അവിടം വിട്ട് പൂവ്കുടുംബമായ കപ്പഴയ്ക്കുതന്നെ പൊയ്ക്കുളയാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പണമായിട്ടും പണ്ടങ്ങളായിട്ടും മറ്റും കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം പെരുകിക്കൊട്ടിയെടുത്തു യാത്രയായി. പുളിങ്കുന്നിൽത്താമസിച്ചിരുന്ന ഈ വടക്കുംകൂർ ശാഖക്കാർക്ക് പ്രത്യേകം സൈന്യങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെ ഭാര്യയും മക്കളുമെന്നുള്ള അവസ്ഥയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ചില ഭടന്മാരും ഭൃത്യന്മാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുംമൊക്കെ അവിടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം ആ ദേശക്കാരായ നായന്മാർതന്നെയായിരുന്നു. അക്കാലത്തു

പുളിങ്കുന്നിൽ മുത്തറിച്ചിലപാനം ശ്രദ്ധവീടുകളും നാലഞ്ചു നമ്പ്രാ
ണിമാപ്പിള വീടുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. നായന്മാരെല്ലാം വലിയ ധന
വാന്മാരും പ്രബലന്മാരുമായിരുന്നു. മാപ്പിളമാർ കേവലം ദരിദ്ര
ന്മാരും അന്നന്നു കൂലിവേല ചെയ്തു കാലക്ഷേപം കഴിക്കുന്നവരുമാ
യിരുന്നു. ദേശാധിപത്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ നായന്മാരും മാപ്പിള
മാരുമെല്ലാം ഈ രാജകുടുംബത്തിന്റെ അധികാരത്തിലുൾപ്പെട്ടവ
രായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ആ രാജ്ഞി
ക്കും സന്താനങ്ങൾക്കും പൂർവ്വകുടുംബത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിനു വേ
ണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു ധാരാളമാളുകൾ ഉണ്ടായിരി
ക്കുമല്ലോ.

രാജനിയും സന്താനങ്ങളും യാത്ര നിശ്ചയിച്ചു സാമാനങ്ങളെല്ലാം ഭൂതൃന്മാരേക്കൊണ്ടെടുപ്പിച്ചു തോണികളിലാക്കി. രാജനിയും സന്താനങ്ങളും വന്നു തോണിയിൽക്കേറുകയും ചെയ്തു. തോണിക്കാരെയും ഭൂതൃന്മാരെയുമെല്ലാം മുൻകൂട്ടി ചട്ടം കെട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും തത്സമയമായപ്പോൾ ഒരുത്തരേയും കണ്ടില്ല. രാജനിയേയും സന്താനങ്ങളേയും തോണിയിലാക്കിയതിന്റെ ശേഷം തോണിക്കാരും ഭൂതൃന്മാരും ഭടന്മാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, എന്നു വേണ്ട, സകല ജനങ്ങളും പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. തങ്ങൾക്കു സഹായത്തിന്ന് ആരുമില്ലെന്നായപ്പോൾ രാജനിക്കും സന്താനങ്ങൾക്കും ഭയവും സങ്കടവും സഹിക്കുവഹിയാതെയായി. ഹരംശപര! ഇനി ഇപ്പോൾ എന്തൊരു നിവൃത്തിയാണുള്ളത്? എന്തെല്ലാമാപത്തുകളും അനന്തങ്ങളും അവമാനങ്ങളുമാണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതാവൊ! എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചുവയോധികയായ ആ രാജനി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു തുടങ്ങി. അതു കണ്ട് സന്താനങ്ങളുമെല്ലാം വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു പോയി. എട്ടാം പത്തും വയസ്സുപ്രായമുള്ള ചില രാജകുമാരന്മാരുണ്ടായിരുന്നവരെ രാജനി പറഞ്ഞയച്ച് അവിടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന വീടുകളിലെ നായന്മാരെ ഒക്കെ വിളിപ്പിച്ചു. ഒരുത്തരും വന്നില്ല. അപ്പോൾ വയോധികയും നിമ്ലഹദയയും ഹരംശപരഭക്തയുമായ ആ രാജനി സഹിക്കവയ്യാതെകണ്ടുള്ള വ്യസനത്തോടുകൂടി ഹരംശപര! ഈ നായന്മാരെക്കൊന്നൊന്നു നശിച്ചുപോയെന്ന് എന്നു ശപിച്ചു. പിന്നെയും നിവൃത്തിയൊന്നും കാണാതെ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ട് തോണിയിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കുറച്ച ദൂരെക്കൂടി

രസികരഞ്ജിനി

അ നസ്രാണിമാപ്പിള പോകുന്നതു കണ്ടു. ഒരു രാജകുമാരനേപ്പോ
ഞ്ഞയച്ച് ആ മാപ്പിളയെ രാജ്ഞി വിളിപ്പിച്ചു. മാപ്പിള വേഗ
ത്തിൽ കാടി തോണിക്കെവിൽ വന്നു. അപ്പോൾ രാജ്ഞി വാസുവ
സ്ഥിതിയെല്ലാം ആ മാപ്പിളയോടു പറഞ്ഞു. ഉടനെ മാപ്പിള ഇതു
കൊണ്ട് തമ്പുരാട്ടി ഒട്ടാ വ്യാസനിക്കേണ്ട. അടിയൻ കൂടെ വിട
കൊള്ളാം. പോരാത്ത ആളുകളേക്കൂടെ അടിയൻ ഇപ്പോൾ വി
ളിച്ചുകൊണ്ട് വിടകൊള്ളാം. പക്ഷെ എല്ലാം മാപ്പിളമാരായിരി
ക്കും എന്നെ ഉള്ളു' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു വിരോധമില്ല. ഇ
പ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരുപകാരം ചെയ്യാൽ ഹരശ്വരൻ നിങ്ങൾക്ക്
അതിന്റെ പ്രതിഫലം തരും. നിങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനത്തുലി എന്തു
വേണമെങ്കിലും ഞാൻ തരികയും ചെയ്യാം' എന്നു രാജ്ഞിയും പറ
ഞ്ഞു. ഉടനെ ആ മാപ്പിളപോയി വേറെ ചില മാപ്പിളമാരെക്കൂടെ
വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു തോണിയിൽക്കേറി. യാതൊരാപത്തിനും
ഇടയാക്കാതെ അവൻ രാജ്ഞിയേയും സന്താനങ്ങളേയും കയ്യൊഴ
കൊണ്ടു ചെന്നാക്കി. രാജ്ഞി ആ മാപ്പിളമാർ പതിവുള്ള കൂലി
കൂടാതെ വളരെസ്സമ്മാനങ്ങളും മറ്റും കൊടുത്ത് അവരെ വളരെ
സന്തോഷിപ്പിച്ച് മടക്കി അയച്ചു. അമ്പലപ്പുഴയോടു ചേർന്നു പു
ളിക്കുന്നും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനു കൈവശപ്പെടുകയും
ചെയ്തു.

(തുടരും)

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി.

രാഗഭദ്രപക്ഷവിമോഹലോഭമദമാത്സര്യങ്ങളേനിങ്ങളെ
പ്രാഗത്ഭ്യനജയിക്കുവാനതിവിവേകത്താലുമെത്താറുണാം
യോഗാകൃത്യമുഖങ്ങളാകുമുചിതസ്ഥാനങ്ങളിൽചേർക്കുവിൻ
വേഗാലൈൻമനസ്സിനെക്കനമഴുംകാരണ്യപൂരത്തിനാൽ
ഓചകര നീലകണ്ഠൻനമ്പൂരി.

വിക്രമോദ്യുതീയസാരം.

വർഷാലാരംഭത്തിൽ വളരെ വർഷിച്ച ഉദ്യുതീവിരഹസന്താപംകൊണ്ട് രാജാവു ഭ്രാന്തുപിടിച്ച് അവിടെക്കൊണ്ടു മേഘം മുതൽ കൃഷ്ണസ്വാരമൃഗംവരെയുള്ള പലവസ്തുക്കളോടും ഉദ്യുതീയെക്കണ്ടുവോ എന്നും മറ്റും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ആ കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുവെന്ന കഥയെ 'അനന്തര' മെന്ന മുതൽ 'പോകതന്നെ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

മേഘം, മയിൽ, കയി, ലണാ,
കോകം, വണ്ടാ, ന, പർവ്വതം, പൃഥ്വീ,
പാകസ്തോലിനിനെപ-

ത്താകംവസ്തുക്കളോടനുപചോദ്യം

ഇങ്ങിനെ ഭ്രാന്തുപിടിച്ച് ഉദ്യുതീയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു രാജാവ് നടക്കുമ്പോൾ ആ ദിവ്യമായ സംഗമനീയമണിയെ ഒരു പാറ പൊളിഞ്ഞതിന്റെ ഇടയിൽ ദൈവഗത്യാ കണ്ടുവെന്നും ഉദ്യുതീയുടെ തലയിൽ അണിയിപ്പാനിതു കൊള്ളാമെന്നറച്ച് ആ മണി എടുത്തുവെന്നും ഉദ്യുതീ അപ്പോളില്ലായ്മയാൽ തന്റെ ചുറ്റുള്ള കണ്ണുനീരുകൊണ്ട് ഇതു ചീത്തയാക്കുന്നതുചിതമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചുവെന്നു ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നും അപ്പോൾ ഇത് പാവ്തീപാദസംഭവമായ സംഗമനീയ മണിയാണെന്നും അങ്ങുന്നിതിനെ ധരിച്ചാൽ ഇഷ്ടജനസംയോഗം ലഭിക്കുമെന്നുമായ ഒരു അശരീരവാക്കുകേട്ടിട്ട് ആ മണിയെ അത്യാദരവോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചുവെന്നും ഉള്ള കഥയെ 'മുന്തിൽ' എന്ന മുതൽ 'വിധം' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. (ബ്രഹ്മാദികൾക്കുകൂടി ഇഷ്ടാനിഷ്ട സിദ്ധികളെ മുൻകൂട്ടി അറിവുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരെ ഓരോ കർമ്മങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കുന്നതും ജനങ്ങൾക്ക് അവരവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ അനുസരിച്ച് ചിലർക്ക് ചിലകാലങ്ങളിൽ കേൾക്കാവുന്നതും ഒരിക്കലും ശരീരഭിസംബന്ധമില്ലാത്ത സാക്ഷാൽ പരമേശ്വരൻനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതും അനേക പുരാണാദിപ്രമാണ പ്രസിദ്ധമായ വാക്കുകൾ അശരീരവാക്ക്). പിന്നെ രാജാവ് അവിടത്തന്നെ സഞ്ചരിക്കു

വോൾ, സുബ്രഹ്മണ്യ സ്വാമിയുടെ ആക്ഷം അലംഘ്യമായ നിശ്ചയത്താൽ ലതയായി ഭവിച്ച ഉവ്ശിയുടെ സമീപത്തിൽ ചെന്നിട്ട് ഈ ലത എന്നോടിക്കുണ്ട് ഉവ്ശിയെപ്പോലെയിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ആലിംഗനം ചെയ്തതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞ് മുന്വിലത്തെപ്പോലെ ഭ്രാന്തസഭാവാത്തിൽ ആലിംഗനം ചെയ്ത കഥയെ ചുറ്റിനടന്ന് എന്ന മുതൽ 'ചെയ്യുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. അപ്പോൾ രാജാവിന്റെ കയ്യിൽ സംഗമനീയ മണിയുണ്ടാകയാൽ സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമിയുടെ നിശ്ചയത്തെ അനുസരിച്ച് ഉവ്ശി ലതാരൂപം വിട്ട് സ്വരൂപം പ്രാപിച്ചതിനാൽ രാജാവിന് താൻ മുന്വിൽ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഉവ്ശീസ്സർസുഖമുണ്ടായതോടുകൂടുകുണ്ടാണെന്ന് പോയിരുന്നെന്ന് മുന്വിൽ ഇതുപോലെ ഊഹിച്ച് ഉവ്ശിയാണെന്നു വിശ്വസിച്ചതെല്ലാം ഒടുവിൽ തെറ്റിക്കാണുകയാൽ കാഞ്ഞവെള്ളത്തിൽ ചാടിയ പൂച്ച പച്ചവെള്ളം കണ്ടുപേടിക്കുന്നവണ്ണം ഇതും തെറ്റാകുമൊ എന്നു ശങ്കിച്ച് കുറച്ചുനേരം കുണ്ണിച്ചതന്നെ തനിക്കിഷ്ടമായ ആ സ്സർസുഖത്തെ അനുഭവിക്കുകയും പിന്നെ പതുക്കെ കുണ്ണ മിഴിച്ചപ്പോൾ സത്യമായ ഉവ്ശിയെക്കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നുള്ള കഥയെ 'അനന്തരം' എന്ന മുതൽ 'തന്നെ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ട് പറയുന്നു. രാജാവും ഉവ്ശിയും തമ്മിൽ ഉപചാരങ്ങളെ ചെയ്ത് കൂടിച്ചേർന്നതുകൊണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയും രാജാവ് മുന്വിൽ ചെയ്ത അനന്തരത്തെ താൻ ധിക്കരിച്ചതിനേയും മററും പററി ഉവ്ശി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ഉവ്ശിയെ ഇതുവരെ കാണാതിരിപ്പാനും ഇപ്പോൾ കാണാനുള്ള കാരണമെന്തെന്നറിവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രാജാവിനോട് സുബ്രഹ്മണ്യഭഗവാൻ പണ്ട് ബ്രഹ്മചയ്കൃതം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് വളരെക്കാലം ഇരുന്നരുളിയ ഈ അകലുഷമെന്ന ഗന്ധമാദന സ്ഥലഭാഗത്തിൽ സ്രീകൾ കടന്നാൽ ലതകളായിത്തീരുന്നെന്നും സംഗമനീയമണിയല്ലാതെ അതിനു മറ്റൊരു മോചനവുമില്ലെന്നും ഗുരുശാപംകൊണ്ടു ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചു ഞാൻ ഇതില്ലെന്നു ഇതുവരെ ലതയായി നില്ക്കുകയായിരുന്നു എന്നും ഉള്ള പൂവ് വൃത്താന്തത്തെ ഉവ്ശി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നുള്ള കഥയെ 'കുണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചിട്ട്' എന്ന മുതൽ 'തീരുകയുംചെയ്ത്' എന്നു വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. കായ്മമെല്ലാം മനസ്സിലായതിന്റെശേഷം

രാജാവ് സംഗമനീയമണി ഉംശിയെക്കാണിക്കുകയും ഉംശി അതു വാങ്ങി തലയിൽ വെച്ചു വന്ദിക്കുകയും ചെയ്തതെന്ന കഥയെ 'ഇപ്പോളെ'ന്ന മുതൽ 'കോന്തിയേതുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ താൻ ഹേതുവായിട്ട് രാജാവിന് പ്രജാരഞ്ജനമെന്ന സ്വധർമ്മത്തിന്റെ ലോപം വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഉംശി രാജാവിനോടുകൂടി പ്രതിഷ്ഠാനഗരത്തിലേക്കു മേഘവിമാനമാഗ്ഗ്വേണ പോയി എന്ന കഥയെ 'പ്രതിഷ്ഠാനഗരത്തി'ലെന്നുമുതൽ അങ്കാവസാനംവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

നാലാമങ്കാവസാനത്തിൽ രാജാവും ഉംശിയും പ്രതിഷ്ഠാനഗരത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമായിതന്നെ അഞ്ചാമങ്കത്തിൽ അവിടെ എത്തിയ കഥ മുതൽക്കു തുടങ്ങുന്നതിനാൽ ഇടയിൽ സൂച്യ കഥാഭാഗമില്ല. രാജാവ് പ്രതിഷ്ഠാനഗരത്തിൽ തിരിയെവന്ന് വേണ്ടവിധം പ്രജാരക്ഷണംതുടങ്ങിയപ്പോൾ പ്രജകൾക്കുണ്ടായ പരമാനന്ദത്തേയും രാജാവിന്നു സന്തതിയില്ലെന്നല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു ദോഷവുമില്ല സകലഗുണപരിപൂർണ്ണനാണ്, എന്നതിനേയും പറ്റി വിദൂഷകൻ പ്രശംസിച്ചിട്ട് ഇന്നൊരു വിശേഷദിവസമാകയാൽ രാജാവും ദേവിമാരും മംഗളസ്നാനം കഴിച്ച് സവിസ്മാരമണിവാൻ ഭാവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവിടെ തിരുമുമ്പിൽ ചെല്ലട്ടെ എന്നു നിശ്ചയിച്ച് പുറപ്പെട്ടുവന്നകഥയെ 'ഭാഗ്യം' എന്നുമുതൽ 'ചുറ്റിനടക്കുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഉംശിക്കണിയാനായി പട്ടിൽ വെച്ചു വിശരിക്കൊണ്ടു മൂടിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന സംഗമനീയമണിയെ വഴിമദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ച് മാംസമാണെന്നു ശങ്കിച്ച് ഒരു കഴുവാറുകൊത്തിക്കൊണ്ടു പോയിയെന്ന് പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി വിളിച്ചുപറയുന്ന വാക്കുകേട്ട് വിദൂഷകൻ വ്യസനിച്ചു പരിഭ്രമിക്കുകയും രാജാവ് പരിഭ്രമിച്ച് അണിയുന്ന മദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെ എഴുന്നേറ്റ് വരിജനങ്ങളോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന കഥയെ 'അണിയറയിൽ' എന്ന മുതൽ 'പ്രവേശിക്കുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പറയുന്നു. രാജാവും മറ്റും ആ കഴുവാരയെ നോക്കിക്കണ്ടുപിടിച്ച് വില്ലുമമ്പും വരുത്തിയപ്പോഴേക്കും അതിവേഗത്തിൽ പറക്കുവാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ആ പക്ഷി ബാണമാഗ്ഗ്വേണ അതിക്രമിച്ച് ദൂരത്തിൽ പോയതിനാൽ തല്ലാലം മണി കൈവശം വരുത്തു

വാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും രാത്രി കൂട്ടിൽ വെച്ചു ഈ പക്ഷിയെ പിടിക്കണമെന്ന രാജാവ് നഗരാധിപതിക്കു കല്പന കൊടുത്ത് കഞ്ചുകിയെ അയച്ചതിനാൽ എല്ലാവരും ഒരുവിധാസമാധാനപ്പെട്ടുവെന്ന കഥയെ 'എങ്ങവൻ' എന്ന മുതൽ 'മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടല്ലോ' എന്നു വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ട് പറയുന്നു. നഗരാധികാരിയോടു രാജകല്പന പറവാന്പോവുന്ന കഞ്ചുകി വഴിമദ്ധ്യത്തിലമ്പുകൊണ്ടു ദേഹംവിളർന്നു ചത്തു മണിയോടുകൂടി വീണുകിടക്കുന്ന ആ പക്ഷിയെ കണ്ട് മണിയും അമ്പുമെടുത്ത് രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെന്നുകാണിച്ചു വിവരം പറയുന്നുവെന്ന കഥയെ 'അനന്തര' എന്ന മുതൽ 'പക്ഷി'യെന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ രാജാവ് മണി കഴുകി ശുദ്ധി വരുത്തി ഭണ്ഡാരത്തിൽ കൊണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കിരാതിയെ കല്പിച്ചയച്ചിട്ട് ആ അമ്പ് ആരുടെയെന്നറിയാനായി അതിലേഴുതീട്ടുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ വായിച്ച് തനിക്കു പുത്രനുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് സന്തോഷിച്ച് കഞ്ചുകിയെ വിട്ടയച്ച് തനിക്കു പുത്രനുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ വിട്ടുപോകുവാൻ പറഞ്ഞ് രണ്ടാളുംകൂടി ഇതെങ്ങിനെയൊണ് സംഭവിച്ചതെന്നതിനെ പലവിധവും ആലോചിച്ച് സംശയിച്ചുവെന്ന കഥയെ 'വെള്ളികൊണ്ടെ' എന്ന മുതൽ 'ആരൂഹിക്കുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. അപ്പോൾ ചുവന്നമഹഷിയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഉറപ്പിയുടെയും പുത്രാവസ്ഥിന്റെയും പുത്രനായ ആയുസ്സെന്ന കുമാരനോടുകൂടി ഒരു താപസി അവിടെ വരികയും അവർ എല്ലാവരും തമ്മിൽ വേണ്ടവിധം ഉപപാരങ്ങൾ ചെയ്ത് സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന കഥയെ 'കഞ്ചുകി പ്രവേശിച്ചിട്ട്' എന്ന മുതൽ 'സ്നേഹം' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ട് പറയുന്നു.

(തുടരും)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

വലയേശ്വരീപഞ്ചകം

വലയേശ്വരീപഞ്ചകം

൧. വരാതൂതവപുസ്സതിൽപകുതിവാങ്ങിവാഴുന്നൊരു
പ്രവാവരവലാന്തകാളുമരവഗ്ഗ്വന്ദ്യ! ശീവേ!
വരാശിവലയംലയേവിലസിടുന്നവാമാക്ഷി! മാൽ
വരാതൈവരുവാൻവരംവിരവിൽനല്ലവിശേഷശപരി!
൨. തരംഗതരളാക്ഷി! നിൻതിരുമിഴിത്തലത്തല്ലിനാൽ
തരാകെട്ടുകയാൽതപദുറത്തളിർതെളിഞ്ഞുതാപംകെടാൻ
തരാ, തളിർതൊഴുതനോ! തരമൊടോത്തുതാരമ്പജി-
ത്തരംതവതലേമൈതരുമുമേ! തുണയ്ക്കേണമേ
൩. ഭവാനഭവയോഗ്യമാഭവനഭാഗ്യമേ! പങ്കജോൽ-
ഭവാഞ്ചിഭവനാദിഭക്തജനഭക്തിമുക്തിപ്രദേ!
ഭവാതിഭയമാററണേ, ഭവദനുഗ്രഹംതൊറിയാൽ
ഭവാനി! ഭവനംഭവതഭവഭയംഭവിയ്ക്കുംഭഗം
൪. കലാഭൃഖിലസൽഗുണമിളികളൊത്തുകൂത്താടിടാ
കലായമരമേ! കരിങ്കുഴലിമാർകലോത്താസമേ!
കലാദ്രികലകുഞ്ജാപ്രിയകുമാരി! തേപാപസം-
കലാദ്രികലിശാമലക്കുഴലിണയ്ക്കുകുപ്പുനന്താൻ
൫. കടത്തിഹഭവോല്ലാടക്കടൽകടക്കുവാനൊന്നുതാൻ
കടത്തിടുവതിന്നറിൻകരുണതാനതിൽകുറ്റല്ലാ
കടത്തിരുമിഴിക്കളിക്കളരിയാക്കിമാകാമസം-
കടത്തിപുഴലാതുമേ! കനിവിയന്നുകാക്കേണമേ.

കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ.

കേരളക്ഷിതിരത്നമാല

കാലദൂരണസാജ്ഞാച കഷ്കാഖ്യാധനോന്മിതിഃ
 ഭൂപാഖാദകാണസംഖ്യാച നാമധേയമക്ഷിതേഃ   ന്വ
 അവകാശാഭിധാനശ്ച കരോഭോഗമതഃപരാ
 ഭോഗശിഷ്ടകരോന്മാനം ആദാനസമയോന്മുച   ന്
 ലേഖ്യപ്രദാനവാത്മാച പുനാന്നാമമഹീപതേഃ
 ക്ഷിതേന്നാമാവകാശസ്യ കരോഭോഗസ്മൈവച   ു
 ഭോഗശിഷ്ടകരോന്മാനം തദ്രാനസമയഃപുനഃ
 ലേഖ്യസ്യാദാനവാത്മാച കഷ്കാഹപയമേവച   ു
 സാക്ഷിലേഖകസംജ്ഞാച ത്രേവംകരണലക്ഷണം   ു
 ആധാരലക്ഷണത്തെ പറയുന്നു. കാലം, കരണത്തിന്റെ
 പേരും, കൃഷിക്കാരന്റെ പേരും, പണത്തിന്റെ കണക്കും, രാജാ
 വിന്റെ (ജന്മിയുടെ) പേരും, കാണസംഖ്യ, ഭൂമിയുടെ പേരും, അവ
 കാശത്തിന്റെ പേരും, കരം, ഭോഗം, ഭോഗശിഷ്ടകരത്തിന്റെ ക
 ണക്കും, ഇതിനെ വാങ്ങുന്ന കാലം, ആധാരം കൊടുക്കുന്ന വൃത്താ
 ള്ളം, പിന്നെയും രാജാവിന്റെ പേരും, ഭൂമിയുടെ പേരും, അവകാശ
 ത്തിന്റെ പേരും, കരം, ഭോഗം, ഭോഗശിഷ്ടകരത്തിന്റെ കണക്കും,
 അതിന്റെ ദാനസമയം, ആധാരത്തിന്റെ വാങ്ങുന്ന സമയം, കൃ
 ഷിക്കാരന്റെ പേരും, സാക്ഷിക്കാരുടെ പേരും, എഴുത്തുകാരന്റെ പേ
 രും, ഇങ്ങിനെ ആധാരലക്ഷണം.

കോലംബസൗരമാസാഭ്യാം കാലസ്സാധാരണോമതഃ
 താഭ്യാംതപവ്യായ്ചാരേണമന്ദചാരേണതൈഃകപചിൽ ു
 ലവവാരയുതായദോ ഏകൈകായുതയോജിതം
 ഏവാദോദശധാകാലഃ കരണേഷുവിലിഖ്യതേ   ു
 കൊല്ലവഷവും മലയാമാസവും സാധാരണ കാലമെന്ന സ
 മ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാ് ഗുരുചാരമോ മന്ദചാരമോ
 ചേർത്തിട്ടും എല്ലാകൂടി ചേർത്തിട്ടും ചിലേടത്തു നടപ്പുണ്ട്. ഇവയോ
 ട് ലവവാരങ്ങളിൽ ഓരോന്നു ചേർത്തും ചേർക്കാതെയും ആവാം.

ഇങ്ങിനെ ആധാരങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടു വിധത്തിൽ കാലം എഴുതപ്പെടുന്നു.

കലിദിനസംഖ്യാമാത്രം കരണേഷുവിലിഖ്യതേകാലഃ
കാലത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ കലിദിനത്തിന്റെ സംഖ്യാമാത്രം
ആധാരങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെടുന്നു.

പ്രാക്കോലംബോൽപ്പത്തേഃ പശ്ചാദപിദൃശ്യതേഹ്യേവം
അസൂദ്യഷ്ടപുണ്യ ഭവന്തം കരണേഷുവിവർജ്ജയേഭീമാൻ ഹരിഃ
കൊല്ലവർഷത്തിന്റെ ഉല്പത്തിക്ക് മുമ്പാ പിന്നെയും ഇപ്രകാരം
ആധാരത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഞാൻ, നീ, എന്ന വാക്കുകൾ
രണ്ടും ബുദ്ധിമാനമായിരിക്കുന്നവർ ആധാരങ്ങളിൽ വർജ്ജിക്കുന്നു.

സ്തണാമാഖ്യാംലോകോദ്ദിഷ്ടം
നിജനിജപൂർവ്വപ്രയാഹീനം
ഇദമേകവിധവിധാനലേഖ്യം
പുനരക്തിൻഹിഗണ്യതേദയോഃ

ലോകത്തിൽ തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ 'പൂർവ്വനാമധേയം' ഇല്ലാത്തവർ
ജനങ്ങളാൽ വിളിക്കപ്പെടുന്ന മനുഷ്യ നാമധേയത്തെ തൃജിക്കേണം.
ഇത ഒരുവിധമായിട്ടല്ലാതെ രണ്ടുവിധമായി എഴുതുവാൻ പാടില്ല.
രണ്ടു നാമധേയങ്ങൾക്കു പുനരക്തി ദോഷം ഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

പൂർവാഖ്യാലേഖനേസ്വസ്വജനകാഖ്യാവിലിഖ്യതേ
ശ്രേഷ്ഠാനാമോലാഖ്യാചപ്രായോയമുദിതോവിധിഃ ഹരിഃ
പൂർവ്വനാമകളെ നാമധേയങ്ങൾ എഴുതുന്നതിൽ അവരവരുടെ
അർത്ഥത്തിന്റെ പേര് എഴുതപ്പെടുന്നു. പ്രഭുക്കൾക്ക് അമ്മാമന്റെ നാമധേയവും
എഴുതപ്പെടുന്നു. ഈ വിധിയാണ് സാധാരണ പറയപ്പെടുന്നത്.

ഭവോശ്ചൈവതമനഃപൂർവ്വംയോഭവേലരണീശ്വരഃ
പൂർവാഖ്യാതസ്വനാമസ്വാൽപ്രാഗ്രോഖ്യാസ്തക്രതാഃഖലു ഹിവ
രണ്ടുളളതേയും (എഴുതികൊടുക്കുന്നവനും എഴുതിവെക്കുന്നവനും)
തങ്ങളുടെ പൂർവ്വം ഈ ഭൂമിക്കധിപതിയായി ആരിക്കുന്നുവെന്നു അവന്റെ
പേരാണ് പൂർവ്വനാമധേയം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൂർവ്വ
ധാരാങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടവയാണല്ലോ.

ജാതസ്ത്രയന്നാമധേയം രാദ്രാക്ഷാഹനിവാശനേഃ

ശുഭേമുഹൂർത്തേ കരുതേവേഖയേൽകരണേഷുതൽ ൧൦൯

* ജനിച്ചവന തികൾ, ഞായർ, ശനി ഈ ആഴ്ചകളിൽ ശുഭ മുഹൂർത്തങ്ങളിൽ യാതൊരു നാമധേയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു ആ നാമധേയത്തെ ആധാരങ്ങളിൽ എഴുതുകേണം.

ബ്രഹ്മാപദേശയജനാഗ്നിവിധാനശസ്ത്ര

ബന്ധാവരോധമുഖകർമ്മദിരത്രലബ്ധ്വാ

സ്ഥാനാന്തവിപ്രസൃപവംശകൃതഞ്ചനാമ

ഭൂലപ്യഷട്കപരിവർജ്ജിതമാമനന്തി ൧൧൦

ബ്രഹ്മാപദേശംകൊണ്ടും യാഗംകൊണ്ടും അഗ്നാധാനംകൊണ്ടും ശസ്ത്രബന്ധംകൊണ്ടും ഓരോകാര്യങ്ങളിൽ നിയമിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റു ക്രിയകൾകൊണ്ടും കിട്ടിയ നാമധേയങ്ങളും സ്ഥാനാവസാനത്തിൽ ബ്രാഹ്മണകുലത്തിൽനിന്നും നൃപകുലത്തിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന നാമധേയവും ആറുവക ഭൂയാധാരങ്ങളിലും വർജ്ജിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

പട്ടാഭിഷിക്തനൃപതൈരപിനാമധേയം

ഷൾപത്രികാസുവിവിധേൽപ്രഥമൊപദിഷ്ടം

പട്ടാഭിഷിക്തനൃപതിർഹികേരളേഷു

തത്രാക്ഷതാപ്തമുദീരിതമേവസുതദിഃ ൧൧൧

പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്ത രാജാവിന്റേയും നാമകരണത്തിൽ വിളിക്കപ്പെട്ട നാമധേയത്തെ മുൻപറഞ്ഞ നൂറു വക ആധാരങ്ങളിലും എഴുതണം. പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട രാജാവ് രലയാളത്തിൽ ഇല്ലാ. എന്നാൽ ആ പട്ടാഭിഷേകത്തിന്നു പകരം അക്ഷതാപ്തം എന്നു അരിട്ടവാഴ്ച പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കൃതവീര്യജവൈരിഭൂതലഭിജപാദോന്മിതഭൂമിപാലകഃ

ഇതരക്ഷിതിരാരോപാലകാദധികോവൈഖലഭൂമിഗൗരവൈഃ ( )

* ശനി, ഞായർ ഈ ആഴ്ചകൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരം നാമകരണത്തിന് നിഷിദ്ധങ്ങളാകയാൽ 'രാദ്രാക്ഷാഹനിവാശനേഃ' എന്ന പദം 'രാദ്രാക്ഷാഹനിവാശനേ' എന്നാക്കി ജനിച്ചിട്ട് ൧൧൦-ാം ൧൧൨-ാം ദിവസങ്ങളും അന്നപ്രാശന ദിവസവും എന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ അധികം നന്നായിരിക്കും.

പരശുരാമ രാജ്യത്തിങ്കൽ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാരാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന രാജാവ് മറ്റുള്ള രാജാക്കളേക്കാൾ ഭൂമിഗൗരവങ്ങൾ കൊണ്ട് അധികനായി തീരുന്നു.

* കൃതവീര്യാൽ ജായതഇതികൃതവീര്യാ ജ്ഞാതവീര്യാ തസ്യ വൈരിപരശുരാമഃ

രാമോന്മിതാനാനേദശാനാംഗോപ്താരാമമഹീതലെ

സാർവ്വഭൗമസമഃപ്രോക്താനാനാഗൗരവസഞ്ചയൈഃ ഫലന

പരശുരാമനിമിത ഭൂമിയിൽ പരശുരാമനിമിത ദേശങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്ന രാജാവ് അനേകവിധമായ ഗൗരവ സമൂഹങ്ങൾകൊണ്ട് ചക്രവർത്തി തുല്യനായി തീരുന്നു.

തസ്യാൻകേരളഭൂപാനാംബ്രാഹ്മണത്രാണസംഭവം

ഗൗരവാകഥ്യതേകേനഭാഗ്യായനമോനമഃ

ഫലര

അതുകൊണ്ട് കേരളഭൂപതികൾക്ക് ബ്രാഹ്മണസംരക്ഷണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഗൗരവം ആരാൽ പറയപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങിനെ വിചിത്രതര ഭൂസൃഷ്ടാവായ പരശുരാമനായി നമസ്കരിക്കുന്നു.

കേചിച്ഛസൃഭതാംവര്യാസ്സവ്ശസൃഭതാംപരാഃ

തേഷാംവൈശസ്രശാലാസുവർത്തന്തേഖിലദേവതാഃ

ഫലമ

ചിലർ സകല ശസ്രപാണികളിൽവെച്ച് ശ്രേഷ്ഠരായ ശസ്ര പാണികൾ ആകുന്നു. അവരുടെ ശസ്രശാലകളിൽ അഖില ദേവതകളും വർത്തിക്കുന്നു.

വിപ്രേരപിചതേമാന്ത്യാഃ പാണിപാദഭവാഅപി

അക്ഷത്രംനൈധതേബ്രഹ്മ ക്ഷാത്രന്തേഷുഹികേരളെ

ഫലന

ശസ്രപാണികൾ ക്ഷത്രിയ ശ്രദ്രന്മാരെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണന്മാരാൽ കൂടി വന്ദ്യന്മാരായി തീരുന്നു. ക്ഷത്രിയതേജസ്സിപ്പാത്ത ബ്രാഹ്മണ തേജസ്സിന്ന ശോഭയില്ലാ. ആ ക്ഷത്രിയ തേജസ്സ് കേരളത്തിങ്കൽ ക്ഷത്രിയ ശ്രദ്രരികൾ ആകുന്നു.

ഉത്ഥാനമാചരേത്തദ്യ സ്സാർവ്വഭൗമോപ്യസംശയഃ

ശസ്രിണാംഗുരവസ്യേസ്യഃ പ്രാണശ്ശസ്രോദിഭുഭുജാ

ഫലമ

സാർവ്വഭൗമൻകൂടി അവരെ കണ്ടാൽ എഴുന്നീല്ക്കണം. ഭൂപാലനംചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രാണൻ ശസ്രത്തിങ്കലും അങ്ങിനെയുള്ള ശസ്രമുള്ളവർ അവർ ഗുണാഥന്മാരായിട്ടും ഭവിക്കുന്നു.

സൌന്ദര്യം

പരമാർത്ഥത്തിൽ സൌന്ദര്യം എന്നത് കേവലം സ്വലപദാർത്ഥങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഗുണമല്ല. അത് ആത്മാവിന്റെ ഒരു ഗുണമാകുന്നു. ഭംഗിയുള്ള എൺ സാധാരണ പറയപ്പെടുന്ന ചേതനമായും അചേതനമായുമുള്ള സകല വസ്തുക്കൾക്കുമാന്തരമായിട്ട് ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച് അതി സൂക്ഷ്മമായ ഒരു സൌന്ദര്യമിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതിയെ ഒന്നു വിവരിക്കാം. ആദ്യംതന്നെ ഒരുവന്റെ സ്വഭാവം പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കണം. അതാണ് അവന്റെ ആന്തരമായിട്ടുള്ള സൂക്ഷ്മസൌന്ദര്യം. നിറം, ആകൃതി, ചേഷ്ടകൾ, ശബ്ദവിശേഷം, ഇവയെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരംശത്തെയും നാം ഭംഗിയുള്ള എന്നു പറയുന്നത് അതെല്ലാം മുമ്പറഞ്ഞ സൂക്ഷ്മസൌന്ദര്യത്തിന്റെ സ്വലമായ പ്രകാശമാകുന്നു.

ഒരു സൌന്ദര്യമുള്ള മുഖം എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ ആ മുഖത്തെ സംബന്ധിച്ച സൌന്ദര്യം ഒരു സൌന്ദര്യമുള്ള അന്തഃകരണത്തിൽനിന്ന്, ഒരു സൌന്ദര്യമുള്ള ഹൃദയത്തിൽനിന്ന്, സൌന്ദര്യമുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവവിശേഷത്തിൽനിന്ന്, ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ജന്മാന്തരസൂത്രവിശേഷംകൊണ്ട് യാതൊരന്തഃകരണമാണ് നിർമ്മലമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് ആ അന്തഃകരണം സൌന്ദര്യമുള്ളതാകുന്നുവെന്നു പറയാം. അപ്രകാരംതന്നെ, ഹൃദയം എപ്പോൾ വിശുദ്ധമായി തീരുന്നുവോ അപ്പോൾ അതും സുന്ദരമായി ഭവിക്കുന്നു. സ്വഭാവവും പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുമ്പോഴാണ് സൌന്ദര്യമുള്ളതായി തീരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ജന്മാന്തരസംസ്കാരവിശേഷംകൊണ്ട് നിർമ്മലതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന അന്തഃകരണത്തേയും വിശുദ്ധമായ ഹൃദയത്തേയും ഉൽകൃഷ്ടമായ സ്വഭാവത്തേയും ആശ്രയിച്ച് യഥാർത്ഥമായ യാതൊരു സൂക്ഷ്മസൌന്ദര്യമാണിരിക്കുന്നത് അതുതന്നെയാണ് മുഖത്ത് പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകാശിക്കുന്നതെന്നാണ് മുമ്പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം. പ്രകൃതിയിൽ നമുക്കു ചുറ്റും കാണപ്പെടുന്ന ഭംഗിയുള്ളതായ സകല പദാർത്ഥങ്ങളും—ലോകത്തിലുള്ള സകല

ജാതിരത്നങ്ങളേയും കൂട്ടി ചേർത്തുവെച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ശോഭയെ അതിശയിക്കുന്ന ശോഭയോടുകൂടിയ മഴവില്ല്, ദർശനമാത്രയിൽ ഉൽകൃഷ്ടമനോവികാരങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായും അതിപ്രകാശത്തോടുകൂടിയ വിവിധ വണ്ണങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് മനോഹാരമാകുംവണ്ണം പയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായുമിരിക്കുന്ന സൂര്യോന്മുഖനും, അതിമനോജ്ഞമായും കാഴ്ചയിൽ നമുക്ക് അറ്റാദർശത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായുമുള്ള ഓരോ പ്രദേശങ്ങൾ, ഉത്തരധ്രുവ പ്രദേശങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അതിശോഭയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന അറോറാബൊറിയാലിസ് എന്ന പ്രഭാവിശേഷം, നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കൗതുകം തോന്നിക്കുന്നതായ പുഷ്പങ്ങൾക്കും പത്രങ്ങൾക്കുമുള്ള രമണീയത, കാരവീശുന്ധോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മധുരസ്വരങ്ങൾ, സമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഞ്ഞാനന്ദജനകമായ ധ്വനിവിശേഷം;—ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിൽ സാരസ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന സകല സുന്ദരപദാർത്ഥങ്ങളും, സർവ്വപ്രാപിയായും സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരകർത്താവായും ഇരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ജഗദീശപരന്റെ അപരിമിതമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പുലപ്രകാരത്തിലുള്ള സ്തുതിമാത്രമാകുന്നു. അതു ഹേതുവായിട്ട് സകല ജാതിസൗന്ദര്യവിശേഷത്തിന്റേയും ഉല്പത്തിസ്ഥാനം രംഗപരൻതന്നെയാകുന്നുവെന്നു പറയണം. അതിനാൽ സുന്ദരപദാർത്ഥങ്ങളിൽ നമുക്കഭിലാഷമുണ്ടാവുക എന്നുവെച്ചാൽ പരമാർത്ഥത്തിൽ അതിപ്രേമത്തോടുകൂടിയ നാം രംഗപരനെ ഭജനം ചെയ്യുക എന്നാണ് അർത്ഥം ധരിക്കേണ്ടത്. സൗന്ദര്യമെന്നത് സകല ഭൂതങ്ങളുടേയും ഉള്ളിൽ പ്രത്യഗാത്മാവായിസ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വാസുദേവനെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ആ പരമതത്വത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷഭാവം മാത്രമാകുന്നു. അതിനാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സൗന്ദര്യമുള്ളത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശിഷ്ടമായിരിക്കണം. അപ്രകാരംതന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശിഷ്ടമായത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സൗന്ദര്യമുള്ളതായിരിക്കണം. പാപം സുന്ദരമായിരിപ്പാൻ പാടില്ല; എന്തെന്നാൽ സൗന്ദര്യം പാപത്തോടുകൂടിയിരിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. ചെളിയിൽ രത്നങ്ങൾ കിടക്കുന്നത് നാം ചിലപ്പോൾ കാണുന്നുണ്ട്, അതുപോലെ സുന്ദരമല്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സൗന്ദര്യം മൂടി കിടക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. 'വിശിഷ്ടത'യുടെ സൗന്ദര്യം, അസാധ്യമായ രത്നങ്ങളെപ്പോലെ,

സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നമുക്ക് ദൃഢിഗോപനമായി ഭവിക്കുന്നതല്ല.

കോമളതപ (സൗഭാഗ്യം) എന്നതിന്നും സൗന്ദര്യം എന്നതിന്നും ഒരേ അർത്ഥം ധരിപ്പാൻ പാടില്ല. അതിനാലിന്നു അർത്ഥം വേറെയാകുന്നു. ഒരു സൗഭാഗ്യമുള്ള മുഖം, ചിലപ്പോൾ സുന്ദരങ്ങളല്ലാത്ത ചില ചിഹ്നങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ, നമുക്ക് ജഗൽപ്പാവഹമായി തോന്നുന്നു. നേരെ മറിച്ച്, അത്രതന്നെ കൊമളമല്ലാത്ത മറ്റൊരു മുഖം പ്രസന്നമായിരിക്കുകയും നമുക്ക് സന്തോഷത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം ആ മുഖത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവവിശേഷത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം സദാ വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ മുഖവും പ്രകാശത്തോടുകൂടിയതായി ഭവിക്കുന്നു എന്നതാകുന്നു. വിശിഷ്ടത (ധാർമികതപ), ആരോഗ്യം, സൗഷ്ഠവം, സൗന്ദര്യം ഇവയെല്ലാം ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. ധാർമികതപം എന്നത് സ്വഭാവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത, അല്ലെങ്കിൽ സൗന്ദര്യം, ആകുന്നു. ആരോഗ്യം എന്നത് ദേഹത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത, അല്ലെങ്കിൽ സൗന്ദര്യം, ആകുന്നു. സൗഷ്ഠവം എന്നത് ഒരുവന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ സൗന്ദര്യമാകുന്നു. സുസ്ഥമായിരിക്കുന്ന ഒരു ദേഹത്തിൽ നിശ്ചലമായിരിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സ് എന്നുള്ള ഒരു സാരവാക്യത്തെ പണ്ടുള്ള യവനന്മാർ പ്രബലമായി അനുവർത്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ദേഹം പൂർണ്ണപുഷ്ടിയേയും അന്തഃകരണം പൂർണ്ണവികാസത്തേയും പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വഭാവഗുണം അത്യാവശ്യമാണെന്ന തത്വം അവർ അത്ര ധരിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു സംശയമാണ്; എന്തെന്നാൽ, ദേഹപുഷ്ടി, അന്തഃകരണശുദ്ധി, ആത്മപ്രകാശം, ഇവയെല്ലാം എവനിൽ അതി രഞ്ജനയോടുകൂടി ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവനു മാത്രമേ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിപ്പാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ആത്മാവിന്റെ സൗന്ദര്യം ആന്തരമായിട്ടെ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ബാഹ്യമായി കാണപ്പെടുന്നതല്ല. യഥാർത്ഥമായ സൗന്ദര്യം തൊലിപ്പറമേയുള്ളതല്ല. അത് ബാഹ്യമായിട്ടുള്ള യാതൊരു കർമ്മം കൊണ്ടും സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. കായികമായ സൗന്ദര്യവുമപ്ര

കാരണമെന്നയാകുന്നു. കായികമായ സൗന്ദര്യത്തേയും ധാർമികമായ സൗന്ദര്യത്തേയും വേർതിരിച്ച് താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്തെന്നാൽ രണ്ടിന്റേയും ഉല്പത്തിസ്ഥാനം ഒന്നാകുന്നു — ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവഗുണത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽനിന്നും, നിർമ്മലതയിൽനിന്നും, നിർവ്യാജതപത്തിൽനിന്നുമാണ് അവ രണ്ടുമുത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കെ. എം.

ഒരു ഇതിഹാസവനിതാ

ഇനിക്ക് ഈ ഭാഗ്യം വേണ്ട..ഞാൻ ഇതിന്നിരിക്കുന്നവളല്ല' എന്നു പറഞ്ഞു എണ്ണീററ നടന്നു. ഗുണദോഷം പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കുന്നവളാണെന്ന് ഇനിക്ക് മുമ്പുതന്നെ ബോദ്ധ്യമില്ല. എന്റെ ചുമതല തീർത്തു എന്നേയുള്ളൂ. ആ കൂളനൊന്നിച്ച് കേമദ്രുമം അനുഭവിക്കാനാണ് നിങ്ങൾ യോഗം' എന്നു പറഞ്ഞ് പിന്നാലെ ചെന്നു. അപ്പോൾ ഒരു വില്ലക്കാരൻ അകത്തേക്കു കടന്നു വരുന്നതു കണ്ടു പത്മാവതി ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. മൂത്തഎജമാനൻ അത്താഴപഴുതി കഴിഞ്ഞ് ഇവിടെ എത്തും. അതിനുശേഷം വേണ്ടവിധം വെളിച്ചം ചിക്കാമെന്നു കല്പിച്ചു. 'ഏതു മൂത്തജമാനൻ' എന്നു ചോദിക്കാതിരിപ്പാൻ പത്മാവതിക്ക് അയ്യോയായില്ല. തമ്പുരാന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്ന പുല്ലമ്പിലായി മൂത്ത എജമാനൻ' എന്നു വിളിപ്പറഞ്ഞ് ശിപായി പോയി. ഈ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ പത്മാവതിക്ക് കുറെ സമാധാനമായി.

ഇപ്പോൾ— ഹിനക്കു നിന്റെ വലിയച്ഛനും നല്ല സമതമുണ്ടു

കിൽ തന്നെ മതി. ഇനിക്ക് ഇതിൽ ഒരു പാശവും കിട്ടുവാൻില്ല.

പത്മാ—അമ്മ ഈ ഒരു കാഴ്ചത്തിന്നു മാത്രം എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കരുത്. കാഴ്ചക്കാലം, ചക്രവർത്തിയുടെ പട്ടമഹിഷിസ്ഥാനം കിട്ടു

ന്നതായാൽകൂടി മറ്റൊരാളിൽ എന്റെ മനസ്സ് പ്രവേശിക്കുകയില്ല'.

ഇപ്പോൾ—ഞാൻ ഇനി പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നതും ഇല്ല. വളരെ കാലംകൂടി വന്നിട്ട് രസക്കേടായി പോകാതിരുന്നാൽ മതി' എന്നു പറഞ്ഞ് അവർ അകത്തേക്കുതന്നെ പോയി നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങളെ പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സന്ധ്യക്കുമുമ്പു തിരിച്ചു വരാമെന്നു പറഞ്ഞുപോയ മൂത്ത കുയ്യേളയും പത്മനാഭനിയേയും കാണാഞ്ഞിട്ട് പത്മനാഭമേനോൻ കടമക്കുടിക്കളത്തിന്റെ പടിക്കൽ കാത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ മൂത്തതും ഒരു വില്ലക്കാരനും ഓടിവരുന്നതുകണ്ടു. അവർ പടിക്കൽ വന്ന് പത്മനാഭമേനോനെ അകത്തേക്കു വിളിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

മൂത്തത്—ദേവസ്വക്കാരും കുയ്യേളും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന മുഷിച്ചിലല്ലോ തീർന്നു. കുയ്യേളുടെ വസ്തുക്കളെല്ലാം വിട്ടുകൊടുപ്പാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. തിരുവെഴുത്ത് നിങ്ങളുടെ പേക്ക് എഴുതിട്ടുള്ളത് കൈമാറുന്നതിന്ന് ഇപ്പോൾതന്നെ പുറപ്പെടണം. നാളെ ഭൂട്ടി വസമാകുകൊണ്ട് പുലച്ചുക്കുമ്പു തമ്പുരാൻ തെക്കോട്ട് എഴുന്നള്ളും. ഈ ശിവായിയേയും പിന്നെ വേറെ ആരെങ്കിലും കാവൽ നിൽക്കി പൂര പൂട്ടിപോരേണമെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്'.

പത്മനാഭൻ ഈ വാക്കുകൊണ്ട് വിശ്വാസം വരാത്തതാൽ എങ്ങിനെ എല്ലാമാണ് മുഷിച്ചൽ തീർന്നത് എന്നു വീണ്ടും ചോദിച്ചപ്പോൾ അതെല്ലാം വഴിക്കാവാം നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസത്തിനായി കുയ്യേളുടെ കയ്യുക്കുരത്തിലുള്ള പകുപ്പ് തന്നെയച്ചിട്ടുണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞ് പകുപ്പ് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കുയ്യേളും അച്ഛനേറതാണെന്ന് ബോദ്ധ്യമായി. പിന്നെയും പത്മനാഭൻ സംശയിച്ചുനില്ക്കുന്നതുകണ്ട് ആലോചിച്ചു താമസിക്കേണ്ട താക്കോല പതിവായി വെക്കുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുണ്ട്'. കുയ്യേളത്തിലുള്ള ആധാരപകുപ്പ് പറഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് തന്നെ താക്കോലു കണ്ടപ്പോൾ വിശ്വാസം വന്നു. ഉടനെ മാളിക പൂട്ടി മൂത്തതൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. അവൻ തമ്പുരാന്റെ കൊട്ടാര വാതിൽക്കൽ ചെന്നു നിന്ന് വിവരം അറിയിക്കാനായി തവണക്കാരനെ അയച്ചു. മൂത്തത് വേഗത്തിൽ ഊക്കുഴിച്ചു വരാമെന്ന് പറഞ്ഞു പിരി

ഞ്ഞു. അല്പം താമസിച്ച് തിന്റെ ശേഷം തവണക്കാരൻ തിരിച്ചു വന്ന് കയ്യോളമാനൻ കായ്ക്കാദരമാന്റെ മറുതിലേക്കു പോയി നിങ്ങളോടും അങ്ങോട്ട് പൊയ്ക്കൊള്ളാൻ കല്പിച്ചു. എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ട് പത്മനാഭൻ ഇക്കാരൻ നായരുടെ മറുതിലേക്കു പോയി. അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ നായർ പടിക്കലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു കുട്ടിലിന്മേൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു.

ഇക്കാരൻ—‘കയ്യോളമാനൻ പോയിരിക്കുകയാണ്’ തന്റെ ഊണുകുഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതു പോയി കഴിച്ചു വത്ര’.

പത്മനാഭൻ—‘അപ്പോൾ കണ്ടതിന്നു ശേഷം ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം’.

ഇക്കാരൻ—‘വേണ്ട ഊണു കഴിച്ചു വന്നിട്ടുവരും. ആരടാ അവിടെ ഈ ആളെക്കൊണ്ടുപോയി ഭക്ഷണം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവോ’ എന്നു പറയുന്നതു കേട്ട് ഒരു ശിപായി പത്മനാഭനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറത്തേക്കു പോയി.

പച്ചിലക്കാട്ട് തളത്തിൽ ഉച്ചേണയ്ക്കയും പത്മനാഭനെയും മൂത്ത കയ്യോളമാനന്റെ വരവും നോക്കിയിരിക്കുന്നു. നേരം പത്തു നാഴിക രാച്ചെന്നിട്ടും കയ്യോളമാനൻ കാണാഞ്ഞതുകൊണ്ട്,

പത്മനാഭൻ—‘എന്താ വലിയപ്പൻ വരാനിത്ര താമസിക്കുന്നത്’.

ഇപ്പോൾ—‘പക്ഷെ കായ്ക്കാദരൻ കാണാൻ പോയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അദ്ദേഹം നിന്റെ മതിരി തന്റേടമില്ലാത്തൊള്ളു. ഒരു സമയം കായ്ക്കാദരന്റെ ആവലാതി കേട്ട് വലിയപ്പൻ സമ്മതിച്ചാൽ നീ യെന്തു ചെയ്യും’.

പത്മനാഭൻ—‘ഒന്നാമത് കായ്ക്കാദരൻ അപ്പോഴോട് ആവലാതി പറകയില്ല, പറവാൻ കാരണവുമില്ല. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞാൽതന്നെ എന്റെ ഹിതം അറിയാതെ അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സമ്മതിച്ചാൽ ഞാൻ കുറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് വേണ്ടെന്നു വെക്കും’.

ഇപ്പോൾ—‘കേൾക്കൂ മകളേ, അടുത്തുകൂടിയ ഭാഗ്യം നീ അനുഭവിക്കില്ലെന്ന് ഉപേക്ഷിക്കയാണോ വേണ്ടത്’.

പത്മനാഭൻ—‘ഇനിക്കു യോഗമുള്ളതെല്ലാം ഞാൻ അനുഭവിക്കും, അതു വേണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ പോകുമോ’.

ഇപ്പോൾ—‘ഒരിക്കലുമില്ല. അതുകൊണ്ടല്ലെ നീ പറഞ്ഞ മറുപടി അറിയിച്ചിട്ട് പിന്നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവേശം നിന്നോട്’

പറവാൻ ഞാൻ തുനിഞ്ഞത്. മകളെ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കൂ. അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു രാജാവല്ലെ. ഇങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് മകൾക്ക് ഭംഗിയാണോ’.

പത്മാ— അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അതിനു ഇനിക്ക് ശക്തിയുണ്ടല്ല. ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് എന്റെ ഭക്തിലാലോ? ഇങ്ങിനെ അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇക്കോരൻനായർ വരുന്നതുകണ്ടു.

നായരെക്കണ്ടക്ഷണത്തിൽ ഇച്ചോണമ്മ ഒരു പുത്തൻ പുല്ലായും നീർത്തി അതിൽ തിങ്ങുതലേണയുംവെച്ച് ഒതുങ്ങിനിന്നു. പത്മാവതി അടുത്ത മുറിയിലേക്കുപോയി. കായ്ക്കാരൻ തലേണയിൽ ചാരി ഇരുന്നുകൊണ്ട് ‘മൂത്ത കയ്യൾ എന്തി കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുണ്ടോ?’

ഇച്ചോ—പത്മാവതി വരവു കാത്തിരിക്കുകയാണ്. (തന്റെ വരവിനെ കാത്തിരിക്കുകയാണെന്നു ധരിച്ച്)

ഇക്കോ— പത്മാവതി എന്താ ഒളിച്ചു നില്ക്കുന്നത് പുറത്തുവരൂ. വർത്തമാനം ചോദിക്കട്ടെ.’

ഇതു കേട്ട് പത്മാവതി ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ നില്ക്കുമ്പോൾ,
ഇച്ചോ— അമ്പോ! പെണ്ണിന്റെ ഒരു നാണം. ഒന്നു സംസാരിച്ചു കൂടെന്നോ പുറത്തേക്കു വന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അകത്തേക്കു വരും.’

ഇക്കോ— ഞാൻ അകത്തേക്കുതന്നെവരാം. കയ്യൾ ഉറക്കുമായിരിക്കും. ഇന്നു വരുന്ന കായ്ക്കും അമാന്തംതന്നെ. പത്മാവതി തൊഴുതിട്ട് എത്ര മാസമായി.’

പത്മാ— (അകത്തുനിന്നുകൊണ്ട്) ഞാൻ ഇന്നു കാലത്ത് തൊഴുതു.

ഇക്കോ— ശരി. അത് ഞാൻ കണ്ടില്ലെ എന്നുതന്നെയല്ല, ഈ ദിവസം ഞാൻ മരണംവരെ മറക്കില്ല. പത്മാവതി അധികം തോഴാൻ വരാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. എന്നാൽ പുരുഷന്മാരുടെ മനസ്സ് പുണ്യക്കാതെ കഴിക്കാം.

ഇച്ചോ—ഇവിടുന്ന് പറയുന്നതുകേട്ടാൽ ഉവ്ശിയൊ ദേവയാനി യൊ മറ്റൊരു ആണെന്നു തോന്നും.

പത്മാ—അഖലത്തിൽ പററിയതാണ്. ഇനി സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം.

ഇക്കോ—ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നതിന്നോ.

പത്മാവതി ഉത്തരം പറയാതെ നില്ക്കുന്നതുകണ്ട് ശ്രീ ഭൃഷധം കയ്യുലുണ്ട് അല്ലെ എന്നാൽ തത്ര' എന്നു പറഞ്ഞ് നായർ എണീറ്റ് പത്മാവതി നില്ക്കുന്ന അകത്തേക്കു കടന്നു.

പത്മാ—ഞാൻ വൈദ്യക്കാരത്തിയല്ല. എന്റെ കയ്യിൽ ഭൃഷധമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവിടത്തെ അവസ്ഥക്ക് ഇങ്ങിനെ ചാപല്യം കാണിക്കുന്നതും ശരിയല്ല.

ഇക്കോ—മനസ്സിനു ചാപല്യം സഹജമാണ്. അത് മറ്റൊരു ചപലക്കുടീനമായാലത്തെ കഥ പറയാനാണ്ടോ? അതുകൊണ്ട് എന്റെ കുറുമല്ല എന്നു പറഞ്ഞ് കുറെക്കൂടി അടുത്തു ചെന്ന് പത്മാവതിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു.

പത്മാ—മയ്യാദക്കേട് പ്രവൃത്തിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചില്ല. തൊടരുതെന്ന്. മാറിനില്ക്കൂ. ഞാൻ തോന്നിവാസത്തിനിരിക്കുന്നവളല്ല. എന്നു കൈ കൊതറി വിടുവിച്ച് ഭേഷ്യപ്പെട്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇക്കോരൻനായർ കൈവിട്ടു പിന്നാക്കംമാറി. പത്മാവതി ക്ഷണത്തിൽ വാതൽ അടച്ച് സാക്ഷയിടുകയുംചെയ്തു. പത്മാവതി തന്നെ അവമാനിച്ചതുകൊണ്ട് ഇക്കോരൻനായർക്ക് അതിയായ ശുണ്ഠിയും പുസനവുമുണ്ടായി. ഏടി ധൃത്ത്! ഭരഭിമാനക്കുക്ഷി! ഇതിന്ന് നിന്നോട് ഞാൻ പകരം പോക്കാതിരിക്കുന്നവനല്ല. നിന്റെ കാമുകനോടുകൂടിയുള്ള സുഖം കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ കിടപ്പു നാളെ കഴുവിന്മേലാണ്. നോക്കിക്കോ' എന്നു നായർ ക്രോധാധിനായി പറയുന്നതു കേട്ട് ഇച്ചോണമ്മ വാതില്ക്കൽ തള്ളി വിളിച്ചു. വലിയച്ഛൻ വന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ വാതൽ തുറക്കാ' എന്നു അകത്തുനിന്നുപറഞ്ഞു. വലിയച്ഛൻ അന്തകരാജധാനിയിൽനിന്നാണ് എനി വിളിക്കുക. എന്നു പറഞ്ഞ് നായർ ഇച്ചോണമ്മയുടെ സമാധാനവും കേൾക്കാതെ പോയി.

(തുടരും)

എ. നാരായണപ്പുതുവാൾ.

പലവക

കൃഷിശാസ്ത്രം കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയും, എൻ. ശങ്കരപ്പിള്ളയും കൂടി ഉണ്ടാക്കിയത്)—ശ്രീമൂലപാഠമഞ്ജരി ഗ്രന്ഥമാലയിൽ 4-ാം പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധംചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പിന്റെ ഒരു പ്രതി അഭിപ്രായത്തിനായി ഞങ്ങൾക്കു യച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതിനെ സന്തോഷപൂർവ്വം കയ്യററിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായം വഴിയെ.

സോവിത്രി' എന്നൊരു പുതിയ കഥാപുസ്തകവും അഭിപ്രായത്തിനായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അതും വഴിയെ കാണുന്നതാണ്.

ആരോഗ്യരക്ഷാമാർഗ്ഗത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ പ്രഭാത സ്നാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു.—

ശ്രേഷ്ഠിയെ തെളിയിക്കുന്നതിനും ബലത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രാതഃസ്നാനത്തിനോളം നന്നായിട്ട് വേറെ യാതൊന്നുമില്ല.

കാലത്ത് ഉണർന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ദേഹത്തിനെയെങ്കിൽ കുളി കഴിയുന്നതുവരെ ആരോഗ്യം സംസാരിക്കരുത്. ഉണർന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ ക്ഷീണവും ബുദ്ധിക്ഷയവുമാണ് തോന്നുന്നതെങ്കിൽ അവയെപ്പറ്റി വിചാരിച്ച് പിന്നെയും കിടക്കയിൽ കിടക്കരുത്. ഉടനെ എണീറ്റ് കുളി കഴിക്കണം.

കാലത്ത് കുളിപ്പാനായി കടവിൽ ചെന്നിറങ്ങിയാൽ പിന്നെ വെള്ളത്തിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് എന്തൊരു തണുപ്പാണ് ഇതിലെങ്ങിനെയൊന്നിറങ്ങിക്കുളിക്കുക എന്നു വിചാരിച്ച് വിറച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കരുത്.

തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ ആദ്യംതന്നെ തല പൊട്ടുന്നു നനക്കുന്നത് ചീത്തയാകുന്നു. എന്നാൽ വളരെ സാവധാനത്തിലായി ദേഹമാസകലം നനക്കുന്നതും നന്നല്ല. വെള്ളത്തിൽ ക്ഷണത്തിലിറങ്ങി മുങ്ങി ദേഹമാസകലം കൈകൊണ്ടുമന്തി തേക്കണം. അ

മന്തി തേക്കുന്നത് ദേഹത്തിന്നു നല്ല വ്യായാമമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പ്രകൃതിയാൽതന്നെ നൽകപ്പെട്ട ബലവൽക്കമായ ഈ സിദ്ധൗഷധത്തെ ദിവസംതോറും ശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം ദൃഢഗാത്രന്മാരും സത്തുഷ്ടമാനസന്മാരായി തീരുന്നതാണ്”.

— .

അമേരിക്കയിൽ സ്രണ്ടെസ്റ്റർ ടൈംസ്” എന്നൊരു പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപർ ഫിലഡൽഫിയ എന്ന നഗരത്തിൽ ഒരു തെരുവിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ പത്തു കുട്ടികൾ സിഗററ്റ് വലിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതുകണ്ടു. അയാൾ അവരെ വിളിച്ച് സിഗററു വലിക്കൊണ്ട് ഇന്നന്ന ദോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും, അതിനാൽ ഇനിമേലിൽ സിഗററു വലിക്കരുതെന്നും ഗുണദോഷം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഈ സംഗതിയെപറ്റി അയാൾ പിന്നെയും അവരായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു കുട്ടി വളരെ ഗൗരവത്തോടുകൂടി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഞാനിത് ശീലിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. എന്താ ചെയ്തു, ഇനി വിചാരിച്ചാൽ നിവൃത്തിയുമില്ല. കൂട്ടി നിനക്കു വയസ്സേത്രയായി’ എന്നു പത്രാധിപർ ചോദിച്ചു. ഏഴ് കുഴിഞ്ഞെട്ട് നടപ്പ്” എന്നായിരുന്നു ആ ധൂമപത്രാടിമക്കിടാവിന്റെ മറുപടി.

— .

ലോകത്തിൽ നമുക്ക് രസിപ്പാനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ അസംഖ്യങ്ങളാകുന്നു. ബന്ധുജനങ്ങൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ, അവരായിട്ടുള്ള സംഭാഷണം, പുസ്തകങ്ങൾ, സംഗീതം, കവിത, ചിത്രകൃത്ത് മുതലായ കലാവിദ്യകൾ, വ്യായാമം, വിശ്രമം, വേനല്ലാലം, മഞ്ഞുകാലം, രാവ്, പകൽ, സൂര്യോദയം, സൂര്യാസ്തമനം, അതിയായ സൂര്യപ്രകാശം, മഴക്കാറ്റ്, കൊടുങ്കാറ്റ്, കാടുകൾ, മലമ്പുറങ്ങൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ, സമുദ്രം, ജന്തുക്കൾ, സസ്യങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ, പൂക്കൾ, ഇലകൾ, കായകൾ, എന്നിവ അവയിൽ ചിലതു മാത്രമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ നമുക്കു രസിപ്പാനായി അനേകം പദാർത്ഥങ്ങളായിട്ടും നാം സന്തോഷമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നില്ല എങ്കിൽ അത്

നമ്മുടെ തെറ്റ് എന്നല്ലാതെ മറെറാരുത്തൻ ഇതിൽ ഭാരവാഹി
യായി തീർന്നതല്ല.

എന്നു തന്നെയുമല്ല,

ഭൂമി, ആകാശം, കാടുകൾ, വയലുകൾ, തടാകങ്ങൾ, ന
ദികൾ, പർവ്വതങ്ങൾ, സമുദ്രം, ഇവയെല്ലാം നല്ല ഉപാദ്ധ്യായ
ന്മാരുമാകുന്നു. പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്നവയെ
ക്കാൾ സാരമായ പാഠങ്ങളെ അവ നമുക്കുപദേശിക്കുന്നു. അവ
ക്കെല്ലാറ്റിന്നും പുറമെ, നാം നാട്ടുപുറങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുക
യോ, നദിയിൽകൂടി വഞ്ചികളിൽ പോവുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, ക
രകാടുകളിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ച് പുഷ്പങ്ങളെ പഠിച്ച ശേഖരിക്കുക
യോ, സമുദ്രതീരത്തു ചെന്ന് കക്കുകളെ പെറുക്കി എടുക്കുകയോ,
അല്ലെങ്കിൽ, ശുദ്ധവായുവിനെ ധാരാളം അനുഭവിപ്പാൻ തരംവരുന്ന
തായും ദേഹത്തിന്നു ആയാസത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായുമുള്ള മറ്റു വല്ല
ക്രീഡകളിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു
നമ്മുടെ ആരോഗ്യം വലിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല നമുക്കുണ്ടാകുന്ന
ഇച്ഛാഭംഗം, ബുദ്ധിക്ഷയം, മനസ്സാപം എന്നിങ്ങിനെ മനസ്സിന്നു
ഭാരമായി തോന്നപ്പെടുന്ന സകല അസന്തുലനങ്ങളും വളരെ ലാഭ
പ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. പ്രകൃതി നമ്മെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും, ഉ
ത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃതി നമ്മുടെ മനസ്സിനെ പ്ര
സന്നമാക്കി ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സന്തോഷത്തെ ജനി
പ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വൈദ്യൻ—(ഏഴുവയസ്സായ കുട്ടിയോട്) 'കുട്ടി, പനിയായിരുന്ന
പ്പോൾ നിനക്ക് ഉള്ളതിൽ അധികം ഉപദ്രവമായി തോന്നിയതെ
ന്തായിരുന്നു?'

കുട്ടി—മരുന്ന്.

P. SUBBAROY'S

World-Renowned and Most Efficacious Ayurvedic Medicines.

മരുന്നേവമിതിമുൻപു

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവ്വേദ കൗശലധാര്യം ഫ.ലോകപ്രസിദ്ധമായധാര്യപുഷ്ടികാരിധാര്യ നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറ്റൽ, നീരൊഴിവു, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ (മൂത്രാഘാതം) മുതലായ പലവിധ വന്ധിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നേവമിതിമുൻപു

ഡപ്പി ഒന്നു വില രൂപ ൨ തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹ നിവാരണി— സിരാമേഹം, ഇടുപ്പവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേഘം, ചുങ്കച്ചൽ രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഋതുക്കാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി ഫ ക്ക് വില രൂപ ഫ. മൂന്നു കുപ്പികൾവരെയുള്ള ബക്കിങ്ങ് തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദനാസംഹാരി— ഈ തൈലം അല്പം പുരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്രദ്ധ, ഇടുപ്പവേദന, പാശ്ചവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഫ ക്ക് വില രൂപ ഫ. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി— മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂക്കുടി, തഴുതണം, നരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗ

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആന്ധ്ര ജില്ല

ഷഡം. തപശ്രോഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകുഷും മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ൧ നു ൪-൩൩ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

൫. ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരിഗുളികകൾ— താമബലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാദം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താമബലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാത്താഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവ്യുത്തേയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമബലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീരത്തു നിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസശ്ചാസം, ജപരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നു

മുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറിലച്ചാററിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧ ക്കു വില ൩ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി ൧-൫ തപാൽകൂലി ൫ ണ.

൬. ദന്തചൂണ്ണം— സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ൧ നു ൩-൩൩. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

൭. ജപരസംഹാരി—കുളിപ്പനി, മുറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജപരം, കഫജപരം, അസ്ഥിജപരം, മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ൨ കുപ്പി ൧ നു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൧ ണ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം— ഈ തൈലം പുരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ബഹുപുഷ്ടിയും ഞെരുക്കമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളുർമ്മയുണ്ടാക്കും. സ്കല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ചരോമം കറുക്കും. രോമം പൊടിയാതെ ഇരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧-൩ ൮-൩൩. തപാൽ ചിലവ് ൫ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പാകിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

ൻ. രോമസംഹാരി—രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമൊ അവിടെ ഈ മരുന്ന പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറാം. വില കുപ്പി ൧-നു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ണ വേറെ.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി—ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വായനാററം അജീർണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ൧-ക്കു അണ വു. തപാൽ കൂലി അണ ൫ വേറെ.

൧൧. കണ്ണബിന്ദു—ചീക്കത്തു, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧-ക്കു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ണ വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ—ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലാപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ൧-നു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ ണ. വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു—കണ്ണനോവു, കണ്ണുകത്തു, കൂപ്പം, നീരെടുപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, പീളക്കെട്ടു, ശേവളച്ചു, പൂവു, ചെറുപ്പു, എരിച്ചിൽ, ഇമ പുറികം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ൧-നു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി—ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ൧-നു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൫ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ ണ വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തുരി—കാഷ്ടീരിൽനിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നു കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ടു. രൂപാന്തരത്തിന്നു ൪൮ ക വില. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യയ്ക്കും ചില്ലറയാ

പി. സുബ്ബറായി പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ടു ജില്ല.

യിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

൧൬. തേറുവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം—തേറുകുടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-൯ ൧ ക. ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧-൯ ൨ ക. ൮ ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ടി. ൭ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോധണതൈലം—ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ടു കൗഷധമാകുന്നു. ഇത സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൮ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ണശുദ്ധി ഗുളിക— ഇതു കണ്ണാ തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ കൗഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾമാർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ. കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂണ്ണം— ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിപരീതമായ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ന്ധവും കളഞ്ഞു, മുദൃതപവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലാത്തോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക—കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അശ്ശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇ

വി. സുബ്ബറായി പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട ജില്ല.

വയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള കൗഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സ് ന്നാർക്കും ഒരുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന്ന കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൧. കന്നാത്തരം ഗോരോചന ഗുളിക—എല്ലാവിധ പനി കൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള് ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അശ്സ്ഥ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ കൗഷധമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന്ന കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രോഹപരിഹാരി—ഈ കൗഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ്, ചൊറി, ഒടുവട്ട, പോളൻ, ചൂട്, പുഴുക്കടി, താരണം, മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഗ്രോഹങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല കൗഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽമതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൪ ക. മേത്തരം ക്ഷമകേസരം തോല ൧-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പൂരം, തോല ൧-ക്ക വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളത്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹ്ന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തുക്കത്തിന്ന ക. ൧ - ൮. തപാൽകൂലി പുറമെ.

				ക. ണ. സ.		
കന്നാത്തരം ഗോരോചനം രൂപാന്തർക്കം ൧-ക്ക				൪	൦	൦
ടി മഞ്ഞൾ	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦	
ടി പച്ചക്കുപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦	

മേൽവിലാസം തമിഴിലൊ ഇംഗ്ലീഷിലൊ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട,

തെക്കേ ആന്ധ്ര് ജില്ല.

വൃദ്ധഹാര ചിന്താമണി

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും 30-ാംനു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കുളത്ത് കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ—എപ്പോഴും മുൻകൂറ്.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-0-0 വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-1-0

ആറു മാസത്തേക്കു 2-0-0 ആറു മാസത്തേക്കു 2-1-0

വിധികൾ	മദിരാശി	ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം	രസം 56 റോ 96
	കൽക്കത്താ	ഒന്നാംതരം കടലാസ്സു	
	അലഹബാദ്	മേത്തരം അച്ചടി	
	ബോമ്പേ	യോഗ്യരുടെ ഹായപടം	
	കൊച്ചി	യോഗ്യ ലേഖകന്മാർ	
	തിരുവിതാംകൂർ	വിശേഷപത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ	

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി—നിയമകായ്ക്കത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ.

മ. മനോരമ—മേനോന്റെ പുതിയ സ്രമന്തകത്തെപ്പോലേ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചിലവില്ല.

മനോരമ—സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരളപത്രിക—കുക്ഷികൾക്കു അത്യുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോക്കറിവാൻ “ചിന്താമണി” ഏകമാഗ്ഗം.

കൊച്ചി വിധികൾ 7-ാംനമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ 9-ാംനമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ തരുന്നോക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പോസ്റ്റുകാർഡ അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ നെരുജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ഒരുപ്രതി അയച്ചുതരും. ലോകവ്യപ്തതിയുണ്ടാവാൻ ക്രമമായി “ചിന്താമണി” പാരായണംചെയ്യുന്നത ഒഴിച്ച അന്യ മാഗ്ഗം ഇല്ല.

എന്ന വൃദ്ധഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തുവരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ 6 പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോ കുറി 64 ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി 5 കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ 4 ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാത്മികർക്കു ഞെങ്കിൽ മുൻകൂറ് ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന് ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പന നടന്നു. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷവിഷയവൈദ്യം— ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാണ്യകുടിച്ച ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ കാട്ടേണ്ടിവരികയില്ല. വില 12 രൂപ.

സദൃശതമാലിക— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വില 8 രൂപ.

ജാനകീപരിണയം— കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. മനോഹരമായതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹുസമൃദ്ധം. വില 1 ക. മാത്രം.

* ഹസ്തലക്ഷണദീപിക — ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഊമക്കളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വില 4 രൂപ.

* കുചശതകം ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ വില 2 രൂപ.

* ചക്കീചകരനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം വില 6 രൂപ.

ഇവകൾക്ക് തപാൽകൂലി പുറമെ * ഈ അടയാളം വെച്ചുവെച്ചിരിക്കെ ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സു എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചു കൊടുക്കും.

കെ. കണ്ണൻനമ്പ്യാർ,

കവനോദയം മാനേജർ,

നാദാപുരം.

നോട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ!

വില വളരെ സഹായം!!

കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ സൽഹിഡർബാർ പടം വലിയ സൈസ്സു വില ക. 7 ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ എഴുതി അയക്കണം.

ബോമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷോപ്പുകളിൽനിന്ന് നേരിട്ടു വരുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വേറെയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കതുണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്ലാക്കെറുകൾ, റെറ്റപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ, മുതലായ തൂണിച്ചരക്കുകൾ, എന്നാമൽപാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗുളോപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാരികൾ, ഇരിമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധം സോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസ് ഫുഡ്, കൊക്കൊ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ, ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സു. മേനോൻ,
ജനറൽ മച്ച്മൺ,
ചിററൂർ.

കമ്മീഷൻ

രസികരഞ്ജിനിക്ക് പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവർ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി പിരിച്ച് പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടയ്ക്കുന്നവർക്ക് 15-കയിൽ കുറയാതെയുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് 100 രൂ 10 ക. വീതം കമ്മീഷനും 20 കയിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടയ്ക്കുന്നവർക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ കമ്മീഷനും പുറമെ മുപ്പതിനെ ഉറപ്പിക്കുക രഞ്ജിനിയുടെ കാരേ പ്രതിവീതം സൗജന്യവും കൊടുക്കപ്പെടും.

രജ. രാ. മാനേജർ.

1079 മിഥുനമാസത്തിൽ പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം.

ക. ണ. സ.

മ. രാ. രാ. കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ

	തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	3 0 0
„	കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ അവർകൾ	3 0 0
„	നെടിയൻ വീട്ടിൽ കൃഷ്ണൻകുട്ടിമേനോൻ	„ 3 0 0
„	ഉളനാട്ട് കൃഷ്ണപ്പണിക്കർ	„ 3 0 0
„	മുക്കാപ്പുഴ അച്യുതമേനോൻ	„ 3 0 0
„	കെ. കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാർ	„ 3 0 0
„	രാമൻകണ്ടത്ത രാമപ്പുതുവാൾ	„ 3 0 0
„	കൂട്ടാലപ്പുട്ടത്ത കൃഷ്ണൻനമ്പ്യാർ	„ 3 0 0
„	കുത്താമ്പിള്ളി രാമൻനമ്പ്യാർ	„ 3 0 0
„	വള്ളിയത്ത നാരായണൻനായർ	„ 3 0 0
„	തണ്ടാശ്ശേരി കുഞ്ഞയ്യപ്പൻ	„ 1 0 0
„	കെ. പി. ഇട്ടിക്കുമാരൻ വൈദ്യൻ	„ 3 0 0

മ. രാ. രാ.	കെ. ജനാദ്രനൻപിള്ള	അവർകൾ	„	3	0	0
„	പി. എസ്. അച്യുതൻപിള്ള		„	1	8	0
„	എം. യോഗിയാപ്പെ		„	3	0	0
„	കൊടക്കാട്ട കണ്ടുണ്ണിമോനാൻ		„	3	0	0
„	കെ. വേലുപ്പിള്ള		„	1	8	0
„	വിദ്യേശിയ കാളെജ് പ്രിൻസിപ്പൽ		„	3	0	0
„	എഴുത്തശ്ശൻ കുളത്തിൽ കോമുണ്ണിനെടുങ്ങാടി		„	3	0	0
„	പടിഞ്ഞാറപ്പാറയിൽ നാരായണൻനായർ		„	3	0	0
„	കെ. എൻ. കൃഷ്ണൻവൈദ്യൻ		„	3	0	0
„	കെ. കേളുരുതിരപ്പാട		„	3	0	0
„	ഇ. കെ. അയ്യക്കുട്ടി		„	3	0	0
„	വെഞ്ചമ്പിൽ വടക്കേതിൽ ഗോപ്പിള്ള		„	3	0	0
„	ആർ. ഗോവിന്ദമേനോൻ		„	3	0	0
ബ്രഹ്മശ്രീ	തെക്കേടത്ത പെരുമ്പടപ്പിൽ ശങ്കരൻനമ്പൂരി		„	3	0	0
മ. രാ. രാ.	ഉളനാട്ട രാമപ്പണിക്കർ		„	3	0	0
„	കെ. ഐ. ചാക്കോ		„	3	0	0
„	ടി. കെ. കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻനമ്പ്യാർ		„	3	0	0
„	ടി. കൃഷ്ണമേനോൻ		„	1	10	0
„	കെ. വി. നരസിംഗപ്പെ		„	3	0	0
„	പെ. നന്നമിയാ സാഹിബ്		„	0	12	0

സ ങ്ഗ തി വി വ ര ങ്ങ ൾ.

1. നായാട്ടുവിധി-- ആർ. വി.	735
2. വ്യായാമം-- കുഴിത്തറ സി. എം. അയ്യപ്പൻപിള്ള ...	746
3. മലയാളത്തിലെ കടങ്ങൾ--കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള (മലയാളി പത്രാധിപർ).	749
4. ദേവീസൂത്രം--തേലക്കാട്ടെ പത്മനാഭമേനോൻ ...	754
5. വിക്രമോദ്യോഗീയസാരം-- കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ ...	755
6. കോമപ്പൻ-- കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ഡി. എ. ...	760
7. കേരളക്ഷിതിരത്നമാല ...	764
8. അമ്പാടി കുഞ്ഞികൃഷ്ണപുതുവാളുടെ കവിതകൾ ...	774
9. മാനുഷജന്മം-- കെ. പരമപിള്ള. എം. എ. ...	775
10. ഒരു ഇതിഹാസവനിത-- എ. നാരായണപുതുവാൾ ...	781
11. പലവക ...	789

പരസം

വിക്രമോർജ്ജിയം നാടകം— എഫ്. എ. ടെക്സ്റ്റ

വില 0—14—0

തപാൽകൂലി പുറമെ.

രസികരഞ്ജിനി മാനേജറോടു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

തിരുവനന്തപുരം മുതലായ തെക്കൻ ദിക്കുകളിൽനിന്നും രസികരഞ്ജിനി വക പണം പിരിക്കുന്നതിനായി രശീതി സഹിതം ടി. റാമറാവു അവർകളെ അയക്കുന്നതാകകൊണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്നു അതാവശ്യതാസത്തിനും നഷ്ടത്തിനും ഇടവരുത്താതെ രശീതി വാങ്ങി പണം കൊടുപ്പാൻ അപേക്ഷ.

ര. ര. മാനേജർ.

മരണം

പുസ്തകം ൨

ക കി ട ക ൦

ലക്കം ൧൨

മ ൦ ഗ ൭ ൦

നന്നോമെയുണിവാൻമേ! ഫണി,രമേ!മെത്തയ്ക്കുകൊള്ളാം,കണ-
ക്കെന്നോകാളയിതേറുവാനുദിനംമേച്ചിടുവാനുത്തമം
എന്നാലെന്നമിരുന്നിടുന്നതുകോ,കക്കുന്നതിൽഭേദമാ-
ണെന്നക്കുന്നലമകമാരുടെകളിച്ചൊല്ലൽ തീർക്കേണമേ

കാഞ്ഞാളിൽ അച്ചുതമേനോൻ.

നായാട്ടുവിധി.

ഏറിയ ഭാഗവും ഉന്നതങ്ങളായ പർവ്വതങ്ങളാലും വിസ്തൃതക
ളായ നദികളാലും പരിപൂർണ്ണമായി ഹിമവൽസേതുപയ്ക്കും വ്യാ
പിച്ചു കിടക്കുന്ന ഭൂഖണ്ഡത്തിലെ പുരാതനനിവാസികൾക്കും ഇദാ
നീന്തനന്തരായ അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും സാമാന്യമായൊരു
സ്വഭാവവിശേഷം പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അല്പകാലമായിട്ട് ക
ണ്ടുപിടിച്ചു സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈയൊരു സ്വഭാവവിശേഷം ആ
ധുനികന്മാരിൽ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെക്കൊണ്ട് വളരെ വളരെ വ്യ

ത്യാസപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിമ്ബലമായ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചന്ദ്രബാഹു മേഘപടലത്തിൽ മറഞ്ഞാൽ എങ്ങിനെയോ അപ്രകാരംതന്നെ പൂർവ്വീകന്മാരുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ഹൃദയമണ്ഡലത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വാസനാവിശേഷം—അതായത് ഐഹികസുഖാനുഭവവൃത്തികളിൽ പ്രകൃതിസിദ്ധയായ അനാസ്ഥ, പരമാത്മഭ്യാനത്തിങ്കൽ അന്തരാത്മാവിനുള്ള അഭിനിവേശം— അന്യജാതികളുടെ സംസർഗ്ഗംകൊണ്ടു ജനിച്ചിട്ടുള്ള; മോഹപരമ്പരയിൽ മറഞ്ഞ് ഭാരതീയന്മാരുടെ മനോമണ്ഡലത്തിൽ ഇന്നും ലയിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ട്. സ്വഭാവവശാൽ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് പ്രവൃത്തിമാഗ്നാ വെടിഞ്ഞ് നിവൃത്തിമാഗ്നാ മണവാനാണ് മോഹമെന്നത് സാധിക്കുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചു ലക്ഷ്യങ്ങൾ വേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം ആയവയ്ക്കു ക്ഷാമവുമില്ല.

ഇതിനുള്ള കാരണം ഹിമവാന്റെ ഗാർഭീയ്മെന്നും വിന്ധ്യന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമെന്നും മറ്റും ആഘോഷപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നത് ഗിരിശിഖരങ്ങൾ പിതൃക്കൾക്കുവെച്ചു പോരുന്ന പിണ്ഡങ്ങളെന്നും നദീജലം പിണ്ഡാദകമെന്നും ഹിന്ദുക്കൾ വിചാരിച്ചിട്ടാണെന്നു പറയുന്നതിനോടു തുല്യമാണെന്നു ചിലർ സിദ്ധാന്തിച്ചുക്കാമെങ്കിലും കായ്തെക്കുറിച്ച് വിതർക്കമുണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇന്ത്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാലതിരിനുള്ളിൽ ബ്രാഹ്മണൻ മുതൽ പറയൻ വരെ സാമാന്യേന ഏതൊരു ജാതിയാവാം സകലതും റംശപരായീനമെന്നു വിശ്വസിച്ചു പോരാത്തത്? ഏതൊരു ഹിന്ദുവാണ് ഐഹികവിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ഭാഗ്യം, റംശപരേച്ഛ, ദൈവഗതി എന്നെല്ലാം പറയുന്ന ബ്രഹ്മവിധിക്ക് 'താൻ പാതികൂടി' അടിയറവെച്ച് കീഴടങ്ങാത്തത്? ഹിന്ദുക്കളുടെ കരാചാരമെങ്കിലും മതത്തോടുകൂടി ബന്ധിപ്പിക്കാത്തതുണ്ടോ? ഒരു പ്രവൃത്തിയെങ്കിലും ഒരു ദേവനോടുകൂടി ഘടിപ്പിക്കാത്തതുണ്ടോ? വെളുപ്പിനെഴുന്നേറ്റ് ദേശഭേദപോലെ കാലം മുഖവും കഴുകിയോ കുളിച്ചോ വന്ന് രാമായണം പുസ്തകമെടുത്ത് കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞി

അന്ന് സർവ്വേശ്വരനെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് മലർത്തിനോക്കുമ്പോൾ വലത്തുപുറത്ത് ആദ്യത്തെ ശ്ലോകം ശുഭസൂചകമാണെങ്കിൽ ആ ദിനം സുദിനമെന്നതിനുവാദമില്ല. വിഷുദിവസം നാളികേരമുരുട്ടി സംവത്സരഫലം അറിയുന്നതിനുള്ള ക്രമവും അതിന്റെ ഫലങ്ങളും സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. മലയാളത്തിലും പരദേശത്തും വ്യത്യാസം കൂടാതെ 'വീണാഃ വണമുദംഗശംഖപടഹധ്വാനാ'ദികളും 'മദ്യം പച്ചഇറച്ചിമണ്ണശവം' മുതലായവയും യാത്രാമുഖത്തിങ്കിൽ ശോഭനങ്ങളും 'വെണ്ണീരും വിറകെണ്ണയും ചൂലും മുറവും' മറ്റും നിന്ദിതങ്ങളും ആകുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, മൊട്ടച്ചികളുടെ ദർശനംകൂടി മലയാളത്തിലെപ്പോലെതന്നെ പരദേശത്തും അശുഭമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഭാഗ്യപ്പരീക്ഷകളെ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ആദിയുദ്ധവസാന്തവുമില്ലാതെ പരന്നു കിടക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ട. ആചാരങ്ങളുടേയും മതത്തിന്റേയും ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് പശ്ചാലോചിക്കുന്നതും അപാരമായ സംഗതിതന്നെ.

ഇനി സാധാരണയായുള്ള കാരോരോ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു നോക്കുക. അവിടെയും ഈശ്വരാധിനതപം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. ഒരു മൂക്കാലും കായ്ത്തുങ്ങുപാക്ക് കാരോ അധിഷ്ഠാനദേവതകളുണ്ട്. ആചാരനിഷ്ഠയുള്ളവർ അതാത് കായ്ത്തത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അതതു പരദേവതകളെ ധ്യാനിക്കുകയോ സ്മരിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ലെന്നു നമ്മൾക്ക് കണ്ടും കേട്ടും അനുഭവിച്ചും പരിചയമല്ലെ? കിടക്കുന്ന സമയം ശ്രീമാധവായനമു്. എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ ഹരൈകേശവായനമു്. തേച്ചുകുളിക്കുന്ന സമയം രണ്ടു തുള്ളി എണ്ണയെങ്കിലും ഭൂമിദേവിക്ക് കൊടുക്കാതിരിക്കയില്ല. പതിവായിട്ട് ഉണ്ണുന്ന സമയം ഗണപതിക്ക് വെണ്ണേണ്ടതാണ്. അതില്ലാത്തപക്ഷം വിശേഷ ദിവസം കൂടാതെ കഴികയില്ല. വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നത് വാണിയേയും ഗണനായകനേയും ധ്യാനിച്ചു ഗ്രന്ഥമോ പുസ്തകമോ തൊട്ടുതലയിൽ വെച്ചിട്ടുവേണം. ഈ ജാതി വിശ്വാസങ്ങളും നിഷ്ഠകളും ഹിന്ദുക്കളുടെ എന്നപോലെ മറ്റൊരു ജാതികളുടേയും ഇടയിൽ അത്രസ്ഥിരമാ

യി നിന്നിട്ടുമില്ല നിൽക്കുന്നതുമില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു കേരളീയ സാമാന്യത്തിന്റെയടയിൽ അതിനു വിശേഷമുണ്ട്. സകലതും ദൈവപരമായി സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വേദാന്താദി വടക്കൻപാട്ടുവരെ മുഖത്തിൽ നിന്നു മുഖത്തേക്കു പകരുന്നതല്ലാതെ കാലയിലോ കടലാസ്സിലോ പകർത്തിപ്പോയാൽ ആയതിന്ന് അശുഭിബാധിക്കുമെന്നത്രെ സത്തന്മാരുടെ സദുപദേശം. അഥവാ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടത്തേങ്ങതായി വന്നുപോയാൽ പിന്നത്തെ ഉപദേശം ബുദ്ധജനമിതുബഹുജനത്തിനു കാട്ടിപ്പോകരുമരുത് എന്നായിരിക്കും. ഈ ഒടുവിലുള്ള വാചകം ഏകദേശം ഒരു ഇരുന്തറ കൊല്ലത്തിൽ പരാ പഴക്കമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടതാണ്. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യം എടുത്തുനോക്കിയപ്പോൾ 'ഒന്നു കാട്ടിൽ ചാടി, ഒന്നു നീറ്റിൽ ചാടി' എന്നും മറ്റും ചില പൊട്ടും പൊടികളും കണ്ട് യാതൊന്നും മനസ്സിലാവാതെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേര് ഒടുവിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്നു കരുതി അവിടം മറിച്ച് നോക്കിയ സമയമാണ് മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശവാചകം കണ്ടെത്തിയത്. അതുതന്നെ ആ ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും എന്തെന്നൊന്നും വായിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഉദ്ദീപകമായിട്ടു കലാശിച്ചു. വായനയുടെ ഫലമായിട്ട് പണ്ടത്തെ നായാട്ടു നടവടിയെക്കുറിച്ചു ചിലതൊക്കെ അറിവാൻ ഇനിക്കു സംഗതി ആയെങ്കിലും ഗ്രന്ഥമെഴുത്തുകാരന്റെ ഉപദേശം തെറ്റി നടക്കുവാൻ ഒരു വാസന ഈ ലേഖകനുള്ളതുകൊണ്ട് ഓധികപ്രസാഗം പ്രയോഗിക്കുവാനാണ് ഇപ്പോൾ ആരാദിക്കുന്നത്. പഴയ നായാട്ടുവിധി ബഹുജനത്തിന് കാട്ടിപ്പോയതുകൊണ്ട് ഉപദേഷ്ടാവ് കോപിക്കുവാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു സമാധാനം ഞാൻ കരുതിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധജനത്തിനല്ലെ ഉപദേശം ബാധകമാവുള്ളൂ!

തോക്കെടുത്ത് കാട്ടുകേറീട്ടുള്ളവരൊക്കെ നായാട്ടെന്നു കേട്ടാൽ ചൊവി വട്ടംപിടിക്കാതിരിക്കയില്ല. അപകടത്തിനു വഴിയുണ്ടെങ്കിലെ ഉത്സാഹത്തിനും സെത്തിനും തള്ളിച്ചു മതിയാവുള്ളു. പോത്തിനെ വെടി വെച്ചതും, ആനയായിട്ട് മുട്ടി എത്തിയതും, പുലി

യായിട്ട് നേരിട്ടതും, രാത്രിമുഴുവനും ഒരു മരത്തിന്റെ മുകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതും, മറ്റൊരു നായാട്ടു ഭ്രാന്തന്മാർ വണ്ണിച്ചു പറയുമ്പോൾ കേൾക്കുന്നവർക്കുകൂടി ഉത്സാഹം തോന്നിപ്പോകും. ഒരു തവണ നായാട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു പിന്നെ നായാട്ടിലുണ്ടാവുന്ന ആവേശം ഇന്നപ്രകാരമെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. നായാട്ടിങ്കൽ ഭ്രമം കുറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാലം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ നായന്മാർ പോക്കളത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ് ആയുധങ്ങൾ ഈടുവെപ്പിൽ കെട്ടിവെച്ചുതോടു കൂടി നായാട്ടിനുള്ള മോഹവും മുക്കാലേ മുണ്ടാണിയും കെട്ടിവെച്ചുയെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. ചോത്തുപ്പണിക്കരും നാലു ശിഷ്യരുമായി വാളും പരിചയമെടുത്ത് പുലിയുടെ മടയിൽ ചെന്ന് അങ്കം വെട്ടിയ കാലമെവിടെ കിടക്കുന്നു. എരുട്ടക്കുഴൽത്തോക്കുംകൊണ്ട് പന്നിയുടെ മുമ്പിൽ മലനും വീണ കാലമെവിടെക്കിടക്കുന്നു! പോണ്ടൻ നായുടെ പല്ലിനു ശൗയ്യം പണ്ടേപ്പോലെ ഫലിക്കുന്നില്ല എന്ന് തമ്പ്യാർ നിലവിളിക്കുന്നതിലൊന്നാണ് അത്ഭുതം. കറുത്തുപോത്തും കാഞ്ഞിപ്പോത്തും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അറിയുന്ന വിരന്മാർ ഇപ്പോൾ എത്ര പേരുണ്ടാവും? ആവോ. ഇനി നമ്മുടെ നല്ല കാലത്തെ നായാട്ടെന്നു പരിശോധിക്കുക തന്നെ. നായാട്ട് നാലുപ്രകാരമെന്നും ആറുപ്രകാരമെന്നും രണ്ടുപക്ഷം. ഹ. അയ്യൻപടി കുറിച്ചു നായാട്ട്, ര. അഴ്ജുനൻ പടിവിളിച്ചു നായാട്ട്, ന. വേടൻ വഴികൂരൻ നോക്കുക, ര. കോട്ടാളൻ വഴി കൂട്ടിൽ (?) പന്നി കൊല്ലുക, ഇങ്ങിനെ നാലെന്നും, ഹ. കേറിനായാട്ട്, ര. വിളിനായാട്ട്, ന. പെള്ളിവേട്ട നായാട്ട്, ര. കൂട്ടിയതാ വെറമ്പുറം, ഉ. കേണ്ടതും കാമ്മിക്ക, ന. ഇളകിയതും, ഇങ്ങിനെ ആറെന്നും രണ്ടു വിധം പറയുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ നാലുവിധം നായാട്ടുകൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണത്തെ പറ്റി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഹ. അയ്യൻ പടികുറിച്ചു നായാട്ട്— നാഗസ്രീകൾനാഗലോകത്തുനിന്ന് അമൃതവാങ്ങി വെള്ളിക്കിണ്ണത്തിൽ വെച്ചുപൊന്നുംകിണ്ണംകൊണ്ടു മൂടി വിണ്ണഭഗവാൻ തിരുമുദക്കാഴ്ച വെപ്പാനായി' ദേ

വലോകത്തേക്കു പോകുവഴി മേഘമേഘപർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ നാലുബിംബംകണ്ടു. അവർ അവയെ എടുത്തുകൊണ്ട് വിണ്ടും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒന്നു കാട്ടിൽ ചാടി ഒന്നു നീറ്റിൽ ചാടി ഒന്നു ഊരിൽ ചാടിപ്പോയി ഒന്നു താഴെവിണുപോയി. നാഗസ്രീകൾ അമൃതംകിണ്ണവും വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ തൃക്കുഴലിൽ വെച്ചു വർത്തമാനങ്ങളും ഉണർത്തിച്ചാറെ വിഷ്ണുഭഗവാൻ അവ നാലിന്നും നാലു പേരുമിട്ടു. കാട്ടിൽചാടിയത് ചെന്നായ, നീറ്റിൽചാടിയത് നീർനായ, ഊരിൽചാടിയത് 'ഊപ്പട്ടി' താഴെവിണതു കുറുക്കൻ. പേരിട്ടതിന്റെ ശേഷം ശ്രീനാരായണൻ അവയെ അയ്യപ്പനദാനവുമെടുത്തു. 'അയ്യപ്പനാണത്രെ അയ്യപ്പൻ നായാട്ടുപരദേവതയായത് എന്നറിക്ക്'. 'അയ്യപ്പൻ മലയാളത്തിൽ ചമ്രവട്ടത്തും പല കാവുകളിലും അധിവസിച്ചു'. അതിനുശേഷം നാലു നായ്ക്കളേയും തന്റെ 'ചേകവക്ക്' (സേവകക്ക്) സമ്മാനം കൊടുത്തു. 'അതുകൊണ്ടത്രെ നായാട്ടു നടത്തുന്നത്' അയ്യപ്പകുൽനിന്ന നായ്ക്കളെ സ്വീകരിക്കുകകൊണ്ടത്രെ 'നായന്മാരെ'ന്നു വിളിച്ചു വരുന്നതും.

൨. അജ്ഞാനപടി വിളിച്ചു നായാട്ട്— അജ്ഞാനൻ ഇളിനായയെ നായാട്ടിന്നു കൊണ്ടുനടന്നമൃതലത്രെ' ഇങ്ങിനെയൊരു നായാട്ടുണ്ടായത്. വില്ലാളിവിരനായ അജ്ഞാനൻ ഇങ്ങിനെയൊരു നായയെ കിട്ടിയത് എന്നാണെന്നും എങ്ങിനെയെന്നെന്നും ഇനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. പണ്ട് അയ്യൻപടികുറിച്ചു നായാട്ടാണ് അധികം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. അജ്ഞാനൻ പടിവിളിച്ചു നായാട്ടു' അപൂർവ്വമായിരുന്നു.

൩. വേടൻ വഴി കൂരൻ നോക്കുക— അജ്ഞാനൻ പാശുപതാസ്രം വാങ്ങുവാൻ ശ്രീപരമേശ്വരനെ തപസ്സുചെയ്തുകാലം പരമേശ്വരൻ തന്തിരുവടി അജ്ഞാനന്റെ മടഞ്ഞ പോക്കി അസ്രം കൊടുക്കണമെന്നു കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ച് വേടരൂപം ധരിച്ചു യുദ്ധംചെയ്തു. അജ്ഞാനന്റെ മടഞ്ഞ പോക്കി അസ്രവും കൊടുത്തു. അന്നു വേടനു കുടി പതിഞ്ഞൊന്നാക്കി കൊൾക എന്നു വരംകൊടുത്തതു മു

ലം പതിനൊന്നുജാതി വേടരുണ്ടായി. അന്നുമുതൽക്കുത്രേ വേടനായാട്ടു തുടങ്ങിയത്”.

൪. കാട്ടാളൻ വഴികൂട്ടിൽ പന്നികൊല്ലുക— രോവണൻ വന്ന് ശ്രീകൈലാസം പിടിച്ച് ഇളക്കിയ നേരം പാർവ്വിക്ക് ഏറ്റവും ഭയമുണ്ടായി. ശ്രീപരമേശ്വരൻ അത് ആരാണെന്നറിയാൻ തന്റെ തേജസ്സിനു പാടിച്ച് കാട്ടിൽ എറിഞ്ഞു. അതു ചെന്നു വീണനേരത്ത് ഒരു വാനരനായി, ഇങ്ങു വന്നതുമില്ല. അപ്പോൾ രണ്ടാമതുമെറിഞ്ഞു. അത് കാട്ടിലെ ആളായി ഇങ്ങുവന്ന്, രോവണരാക്ഷസൻ എന്ന ഉണർത്തക്കേട്ട് ഭഗവാൻ അരുളിച്ചെയ്തു. നീ കാട്ടിലെ ആളായിരുന്ന് ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചു ഭക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്ന”. അന്നു തുടങ്ങി കാട്ടാളനായാട്ടുണ്ടായി.

പതിനെട്ടു നായാട്ടാചാരങ്ങളുള്ളതിൽ പ്രധാനങ്ങളായ കേന്നാചാരം, വെല്യാചാരം (അതായത് ഗുരുക്കന്മാരുടെ ആചാരം) ഇങ്ങിനെ രണ്ടാചാരങ്ങളുടെ പേരുകൾ മാത്രമെ പറഞ്ഞു കാണുന്നുള്ളൂ. നായാട്ടുകുന്നിനു ചുവു വാതിലെന്നും ചുവു ചോലയെന്നും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. കിഴക്കു വാതിൽ ഒന്ന്, തെക്കു വാതിൽ ആറ്, പടിഞ്ഞാറെ വാതിൽ അഞ്ച്, വടക്കു വാതിൽ ആറ് ഇങ്ങിനെ പതിനെട്ടു വാതിലുകൾ ഉള്ളതിൽ ഓരോന്നിന്ന് ഓരോ ചോലയും. നായാട്ടുനായകൻ പതിനെട്ടാചാരങ്ങളും പത്തവസ്ഥകളും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പത്തവസ്ഥകൾ ഏതെല്ലാമെന്നാൽ ഹി. ആണയും പുരയും നായക്കാരനാചങ്ങാതി എന്നും, വ. നോല് അമ്പൊടിക്കാരൻ, ഒരു വില്ലൊടിക്കാരൻ, രണ്ടു പരിഷയിൽ നായാടികൾ ഇവർ നായകന്റെ കേയൂരികെ നില്ക്കും പങ്ങാതികൾ എന്നും അറിക; ന. നായയെ കുന്നിന്റെ കിഴക്കുവായ്ക്കൽകൂടി കയറണമെന്നറിക. ര. നായയെ കയറുന്ന സമയം അയ്യപ്പനേയും പരദേവതമാരേയും ധ്യാനിക്കുക; ഉ. തേനിക്കും തന്റെ നായയ്ക്കും ചങ്ങാതികൾക്കും ദോഷമരുതെന്ന് അറിക; ന്ന. നായ കാക്കനേരം (മനസ്സിരുത്തി തുടങ്ങുമ്പോൾ) കയറി, വാതിൽക്കൽ ആക്കി

കൊൾക'; ഐ. അറിഞ്ഞു അറിയിക്ക'; വ്യ. ചെന്നു ചെല്ലിക്ക'; ന്. കൊന്നു കൊല്ലിക്ക'; ഹ. കൊടുത്തുകൊടുപ്പിക്ക'.

കുന്നാചാരപ്രകാരം വിളി, തെളി, തെട്ടാ, തെക' ഇങ്ങിനെ നാലുസ്വരൂപവ്യയങ്ങളുണ്ട്. ഈ വാക്കുകൾ തെളിക്കുന്നതിന്റേയും വിളിക്കുന്നതിന്റേയും ഏറ്റവും വിളിക്കുന്നതിന്റേയും മുഗുണങ്ങളെ ഹിംസിക്കുന്നതിന്റേയും സങ്കേതശബ്ദങ്ങളാണ്. സംധാരണ എമ്പത്തിരണ്ടു വിളിക്ക് മൂപ്പത്താറു തെകയെന്നാണ് ശബ്ദം. അതിനടുത്തു തെളിയും തെട്ടവും എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അയ്യറിയോ, അറിയോ, എത്തോ, എത്തോ, എത്തോ, തിരോ, തിരോ, തിരോ. അരിയത്തെത്തോ, വായോ, എത്തോ, അയ്യത്തയെത്തോ, ഗതോ, എത്തോ'. ഇത്രയും ആരംഭത്തിലെ ഗണപതിക്കയ്യോണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ശാസ്ത്രാങ്കക്കാരെ മോച്ചാനെ, മോച്ചാനെ, മറൊരാൾവേഷം മോച്ചാനേ' എന്നതിന്റേതിൽ പതിൻമടങ്ങുദൂരമാണ്. മോച്ചാനെ' എന്നത് മോജാനേ' എന്നതിന്റെ പ്രാകൃതമെന്നും, ആ വാക്യം സ്പർശം വിഷ്ണുമയം ജഗൽ' എന്നതിന്റെ ഛായയെന്നുമാണ് പറയുന്നത്. പ്രകൃതത്തിലെ പൊടിവാചകങ്ങളെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത് താഴെ പറയുംപ്രകാരമാകുന്നു.

അയ്യറിയോ' എന്ന് അയ്യപ്പനേയും, അറിയോ' എന്ന് വനദേവതമാരേയും അറിയിക്കുന്നു. എത്തോ' (എത്തുക) എന്നുമുമ്പു അയ്യപ്പനോട്, പിന്നെ നായയോട, പിന്നെ നായരോട്. തിരോ' (തിരിയുക) എന്ന്, മുഗുണത്തോടും, (തിരയുക) എന്ന് നായയോടും നായരോടും പറയുന്നു. അരിയത്തെത്തോ' എന്ന് നായയോട് വായോ' എന്നു മുഗുണത്തോട്. പിന്നെയും എത്തോ' എന്ന് നായരോട്. അയ്യത്തയെത്തോ' എന്ന്, മൂപ്പത്തോട് (അയ്യപ്പൻ, നായ, നായർ). ഗതോ (ഗമിക്കുക) എന്ന് ഗുളികനോട്. എത്തോ' എന്ന് പിന്നെയും അയ്യപ്പനോട് പ്രാത്ഥിച്ചിട്ട് ഗണപതിക്കയ്യ് കലാശിക്കുക. ഈ കോലാഹലം നായട്ടിനു മുമ്പു കുന്നറിയിക്കേണ്ടും മയ്യാദയാകുന്നു.'

കാട് തെളി'ക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടക്കാർ 'വിളി' കേണ്ടുന്നത്, 'എത്തോ, എത്തോ, അരിയത്തെത്തോ, വാ, എത്തോ, എത്തിപ്പോയ്' എന്നാകുന്നു. ഇതിന്റെ തെട്ടം, അതായത് മറോകൂട്ടർ പകരം വിളിക്കേണ്ടത്, 'ഉള്ളത്, ഉള്ളത്, ഉള്ളത്, എത്തിപ്പോയ്, ഉള്ളത്' എന്നും, 'ഇളകിയാൽ അയ്യം തെക്കു തെക്ക് എത്ത എത്ത, എത്തോ എത്തോ, വടിയടട്ടോ, അടോ, അടടടോ, അടോ, അയ്യ കൂട്ടയി കൂട്ടയി.....കുളിയൻ വായിത്തോ, വായിടിയൻ അയ്യൻനാട്ടിൽ കൊണ്ടു കൊല്ലയ്ക്കോ' എന്നു എറട്ടികൂട്ടി വിളിക്കണം"മെന്നും വേദക്രമത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.

പന്നി, പന്നിക്കൂട്ടം, പന്നിച്ചേര, ഇവയുടെ വിവരണത്തിലുള്ള നിഷ്കഷ്ണ കണ്ടാൽ പന്നിനായാട്ടായിരുന്നു പ്രധാനമെന്നു തോന്നും. പന്നിക്കും പന്നിക്കൂട്ടങ്ങൾക്കും ഉള്ളപോലെ തന്നെ മറ്റുമൃഗങ്ങൾക്കും വിശേഷാൽ പേരുകളുണ്ട്.

ഒറ്റപ്പന്നിക്കു 'വായിടിയൻ' എന്നും തള്ളക്കും തന്തക്കുംകൂടി 'വായിടിയൻ തോണിപ്പെരിയവൻ' എന്നും പേരുകൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ ഒറ്റകൾ ഒരുമിച്ചു കൂടിയാലും 'വായിടിയൻ' എന്നു മാത്രമേ പറയാറുള്ളൂ. അതിൽ കൂടയാൽ കൂട്ടപ്പേരുകളായി. ഹ. തോണിപ്പെരിയക്കൂട്ടം' ഡ. നെലമ്പരിയക്കൂട്ടം' ന. അനമ്പരിയക്കൂട്ടം' ര. വെലമ്പരിയക്കൂട്ടം' ഉ. വെലമ്പരിയക്കൂട്ടം' ഇ. ഇളമ്പരിയക്കൂട്ടം' ന്ന. ഇളമ്പരിയക്കൂട്ടത്തിൽ വെലമ്പരിയക്കൂട്ടം' ഐ. തേർക്കൂട്ടം'. പന്നിക്കു 'മുറിയച്ചേര, വഴിയച്ചേര, പടിയച്ചേര' ഇങ്ങിനെ മൂന്നു തരം ചോരയാണത്രെ. വീയ്ത്തിന്നു വിറളച്ചേരയെന്നും പറയുന്നു.

മറ്റുചില ജന്തുക്കളുടെ വിശേഷാൽ പേരുകൾ

മൊയിൽ=കാലച്ചെറിയൻ
കീരി=പെരുവാലൻ
കൂരൻ=ചെറുകുളമ്പൻ
കുറക്കൻ=ആട്ടിക്കുടിയൻ
മാൻ=വല്ലപ്പോത്ത്
മുള്ളൻ=കല്ലടക്കൊറൻ
ഉടുമ്പ്=മകഴിമാൻ

മെരു=കാമനക്കൊടിയൻ
പയ്യ=കൊമ്പുകുളമ്പൻ
പാമ്പ്=ഉത്തന്ന വായിടിയൻ
ചേര=എഴുത്താണിവാലൻ
ആന=കൊടച്ചെറിയൻ
കുല=ചേറക്കമ്പൻ
കുരടി=വല്ലനപോത്ത

പുലി എളകിയാൽ പുളിപ്പുലിയെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം വളിപ്പുലിയെന്നും ഉററിക്കേണം പോൽ. 'വേൻവരിയൻ' (വരിയൻപുലി) ഇളകിയാൽ നോലുപുറമുറച്ചോ, തെക്കുറച്ചോ വടക്കുറച്ചോ, വില്ലം കടവു മുറച്ചോ', എന്നും മറ്റും വിളിച്ചു നിലവിളിക്കണം. തമ്മിൽ ചതിപ്പെട്ടുപോയാലോ ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് വിളിച്ചു പറയേണ്ടത്. 'ചതിപ്പെട്ടേപ്പച്ചെ' എന്നുകൂടി കൂട്ടിവിട്ടേക്കണം. ഇനിയും അനേകവിധം വിളികളുണ്ട്. മൃഗത്തിന് ഒരു കുത്തുകൊണ്ടാൽ ചോര കുടിയി, രണ്ടു കുത്തുകൊണ്ടാൽ മറ്റൊരുവിധം വിളി, വില്ലൊടി കോരന്റെ അമ്പുനട്ടാൽ അമ്പുകാരൻ വിളിക്കേണ്ടുന്നമതിരി, മറു കുന്നിനു കടന്നാൽ നായ്ക്കാരൻ വിളിക്കേണ്ടുന്നതാണ്. ഇവയെല്ലാം എടുത്തുവിലക്കുന്നതായാൽ വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവസാനത്തെ 'വിളിച്ചുകൂട്ടോ, വിളിച്ചുകൂട്ടോ, വിളിച്ചുകൂട്ടോ, എന്നറിയക്കേളോ' എന്നതിനോടുകൂടി വിളിയുടെ ഭാരം കലാശിച്ചു. ഈ വിളികളൊക്കെ അയ്യൻപടി കുറിച്ചു നായാട്ടിനെ സംബന്ധിച്ചതാണ്. അയ്യൻപടിവിളിച്ചുനായാട്ടിൽ കുന്നറിയിക്കുന്നത് 'വിളി ഉറച്ചുനില്ലോ, വില്ലുറച്ചുനില്ലോ, കടവുറച്ചുനില്ലോ' എന്നാണ് അതിന്റെ തെളി അത് ഉള്ളത്, അത് ഉള്ളത്, എന്തോ, എന്തോ, പൂച്ചേ' എന്നും ആകുന്നു. എളകിക്കൂടിയാൽ എല്ലാം പണ്ടത്തെപ്പോലെ തന്നെ.

വെട്ടോ, കുത്തോ, വെടിയോ, എയ്ത്തോ എന്നു ചോദിക്കുന്നതിന്നു പകരം തേപ്പോ, തുളിപ്പോ, കാലോ, തലയോ' എന്നാണ് ചോദിക്കുക. വെട്ടോറാൽ തേപ്പ്' ചോട്ട്' (?) കൊണ്ടാൽ തുളിപ്പ്' വെടികൊണ്ടാൽ കാല' അമ്പുനട്ടാൽ തല'. പ്രയോഗിച്ച ആയുധത്തിന്റെ വിവരം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ കൊമ്പിൽനിന്നോ' കൊളമ്പിൽനിന്നോ, കണ്ണിൽനിന്നോ, തോലിൽനിന്നോ ചേകവം ചെയ്യുമെന്നും കൊല ഒഴിഞ്ഞുവെന്നും പറയണം. 'കൊമ്പെ'ന്നു പറയുന്നത് 'മറകുന്ന്', 'കൊളമ്പെന്നാൽ ഇളകിയപിണ്ഡം', 'കണ്ണ' കുന്നിന്റെ മുഖാന്തരം, 'തോല' നായാട്ടു കുന്നതന്നെ. 'ചേകവം ചെയ്യുക' എന്നാൽ ആയുധം വിളയാടുകതന്നെ. പ്രാ

ബാൻ പോയാൽ കൊല ഒഴിഞ്ഞു'. വിളിച്ചു നായാട്ടിന്നു വിളിച്ചു നായാടിയാൽ വീയ്ക്കും കുത്തിയാൽ കുത്തംകാട്ടി തികക്കണം'* എെന്നാരുവിധി കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ല. അതു വായനക്കാരുടെ മനോധർമ്മത്തിന്ന് ഉഴിഞ്ഞിട്ടിരിക്കുന്നു.

നായാട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അരികെയിരിക്കും ചെങ്ങാതി, വില്ലോടി കാരൻ, അയലൊ (അമ്പൊ?) ടിക്കാരൻ, പിന്നെ വെറുമ്പുറം നിൽക്കുന്നവർ, നായ്ക്കാരൻ, ചാക്കംതലക്കൽ എത്തിയവർ, സ്ഥലത്തെടുത്തു മണ്ടുന്നവർ (ചുമട്ടുകാർ), വിൽപ്പിൽകാരൻ, ഇവർ കൂടിയ സഭയിൽ വെച്ചേറെ അറിയിച്ചാൽ ഉറപ്പും ഉറയ്ക്കും വഴിപോലെ കിട്ടും'. കൂട്ടരിൽ ചിലർ അലഞ്ഞു പോയാൽ തികഞ്ഞെടുത്തേ കൊടുത്തുകൂട്ട'. അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗിക്കുവാൻ പരിഷ്കയിൽ ചങ്ങാതികൾ വേണം.

വേട്ടയാടുന്നതു കാട്ടാളരുടെ തൊഴിലാകുന്നു. അത് വീട്ടാളരുടെ' തൊഴിലെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. ചില ദിക്കിൽ കാടർ വലകെട്ടി നായാട്ടും. കേരിമ്പാലന്മാരും' മൂത്തോറന്മാരും' നായാടുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ നായാടികൾ എന്നു പറയുന്നു. ശുഭരുടെ നായാട്ടു മയ്യാദ കൂലിച്ചേവകമയ്യാദ'യാകുന്നു, അന്യന്നു വേണ്ടി കൂലിവാങ്ങി നായാടുന്നുവെന്നു താല്പര്യം. കൂലിച്ചേവകവത്തിനുള്ള പടയും നായാട്ടും ഒക്കുമെന്നു പറയുന്നു. വെട്ടിക്കൊണ്ടു വാളും വെട്ടിക്കൊണ്ടു വാളും കോയിമ്മയിൽ പിടിപ്പിക്കുന്നു. കുത്തിക്കൊണ്ടു കയ്യും ചോറുകുത്താവിന്നു തന്നെ'.

ആർ. വി.

പ്രായാമം.

മനുഷ്യക്ക് അരോഗദൃഢമായി വർത്തിക്കുന്നതിൽപരം ഉൽകൃഷ്ടമായ ഭാഗ്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ലെന്നുള്ളത് നിവിചാരമായിട്ടുള്ള സാഗതിയാണല്ലോ. ലോകത്തിലെങ്ങും അധിവസിക്കുന്ന എല്ലാ ജനങ്ങളും വിവിധരോഗബാധിതന്മാരായി നാനാ പ്രകാരം വലയുന്നതിനിട വരുന്നത്, അവർ ദിനചയ്യാനുഷ്ഠാനത്തിൽ സശ്രദ്ധന്മാരായി സ്ഥിതിചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു എന്നാണ്, ചികിത്സാനൈപുണ്യമേറിയ സകല ഭിഷഗ്വരന്മാരുടേയും മഭിപ്രായമെന്ന്, പ്രത്യേകിച്ചു വാതാരിക കൂടാതെ തന്നെ ആർക്കും സുഗ്രഹമാണല്ലോ. യുഗോപ്യന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് ഹിന്ദുക്കൾ വലുതീനന്മാരായും, അലസന്മാരായും, രോഗപീഡിതന്മാരായും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനും, ഹിന്ദുക്കൾക്ക് വെള്ളക്കാരേക്കാൾ വൈദ്യന്മാരുടേയും, ഔഷധങ്ങളുടേയും സ്വഹായം കഴിച്ചുകൂടാത്തതായിരിക്കുന്നതിനും, സൂക്ഷ്മമായ കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. അരോഗതക്ക്, ശ്വാസോച്ഛവാസാത്മം ശുദ്ധവായുവും, വേണ്ടേടത്തോളം മാത്രം ലഘുവായ അന്നവും, ദേഹോഷ്ഠവിനെ സമസ്ഥിതിയിലാക്കി വച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു വേണ്ട വസ്ത്രവും, വെയിലും മഴയുംകൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം എല്ലാത്തിരിപ്പാണൊരു ഗൃഹവും, മനോവ്യാധിയാൽ വിഷയങ്ങളും, ലൗകികങ്ങളായ സന്തോഷഹേതുക്കളുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നൊരു മഹാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കേവലം നിവ്യാപാരിയായിരിക്കുന്ന അതൊരുത്തനും സുഖിയായിരിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ദുഃഖഭൂതിപ്പെടുന്നതായ അനവധി രോഗങ്ങളാൽ പീഡിതന്മാരായിരിക്കും. രോഗഗ്രസ്തന്മാക്ക്, ശരീരസൗഖ്യം പൊടുന്നനവെ അസ്തമിക്കയും, ആരോഗ്യം ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. രോഗബാധയിൽനിന്നും വിമുക്തന്മാരായിരിക്കുന്നതിനും, ശരീരഭാവ്യത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകമായ ഒരു ദിവ്യൗഷധം പ്രായാമമാകുന്നുവെന്ന് പ്രാചീനന്മാരും ആവാചീനന്മാരുമായ ശരീര

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഐക്യകണ്ഠേണ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യായാമത്താൽ രക്തത്തിന്റെ ഓട്ടം വർദ്ധിക്കുകയും, ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ കൂടി ശുദ്ധവായു ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, രക്തം രക്തധിയിൽ നിർമ്മലമാകുകയും ആകപ്പാടെ ശരീരത്തിന് ബലമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. രാപ്പകൽ അദ്ധ്വാനിച്ച് ഒരുവിധം കഷ്ടപൂരണം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഒരു ഏകാന്താവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ അത്യന്താ ബലവാനായും ഉല്പാലവാനായും, ഉത്സാഹഭരിതനായും ഇരിക്കുന്നതിനും മൂഷാനാ സാപ്പാടും കഴിച്ചുകൊണ്ട് നിവ്യാപാരന്മാരായി ചാരുക്കസാലയെ അലങ്കരിക്കുന്നവർ, പ്രതിദിനം രോഗഗ്രസ്തന്മാരായി വർത്തിക്കുന്നതിനും കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. മിതമായി വ്യായാമം ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്, അന്യന്മാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിനൊ, വിനോദങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിനൊ, വൈദ്യന്മാരെ അനേചിപ്പിക്കുന്നതിനൊ, രോഗിയെ നുള്ള നാമം ധരിക്കുന്നതിനൊ; സംഗതിയാകയില്ലെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കംതന്നെയാണ്. വ്യായാമം കായികമാനസികശക്തികളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ, ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു പേരെടുക്കുന്നതിനുകൂടി സംഗതിയാക്കുന്നതാണ്. ഒരു കാലത്ത് യൂറോപ്പിലെ ഗംഭീരാശയന്മാരായ രാജാക്കന്മാർക്ക്, അസാധാരണമായ ഉറക്കസ്വപ്നം ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ദിഗന്തവിശ്രാന്തകീർത്തിയായി വർത്തിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ടിന്റെ വിജയധ്വാസനാ ചെയ്യുവാനായ ഡ്യൂക്ക് ആഫ് വെല്ലിംഗ്ടൺ എന്ന വീരപുരുഷൻ താൻ ഏറിയകാലം താമസിച്ച് പഠിച്ചിരുന്ന ഈറാൻ പാഠശാലയിലെ ഖജ്ജൂരി സ്ഥലത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബാലന്മാരെ നോക്കി താൻ അവിടെ വെച്ചാണ് വോട്ടർലൂ'വിലെ യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയനെ ജയിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ വ്യായാമംകൊണ്ട് ആ മഹാനഭാവന്ന് ശരീരലാഘവത്തിനു പുറമെ എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങളാണ് സിദ്ധിച്ചതെന്ന് ഊഹിക്കുന്നതുപോലും കൃത്യസാദ്ധ്യമല്ലെ?

ലാഘവം, കർമ്മസാമർത്ഥ്യം, ദീപ്തോഗ്നിമേഘസങ്കയഃ
വിഭക്തഘനഗാത്രത്വം, വ്യായാമം ദൃഢജായതേ.

എന്ന് അഷ്ടാഗഹൃദയക്കാരൻ സംക്ഷേപമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അറബി നിശീഥിനിനമ്കഥാവലിയിൽ ശരീരോപദ്രവം നിമിത്തം വളരെക്കാലം കഷ്ടപ്പെടുകയും, അനേകം ചികിത്സകൾ ചെയ്തിട്ടും, ഭേദമാവാതിരിക്കുകയും, ചെയ്ത ഒരു രാജാവിന്റെ കഥയുണ്ട്. ഒടുവിൽ ഒരു വൈദ്യൻ താഴെ പറയുന്ന മാതിരിയിൽ ചികിത്സ ചെയ്ത് രോഗശാന്തി വരുത്തിയതായി കഥയിൽ പറയുന്നു— ആ വൈദ്യൻ മരംകൊണ്ട് അകം പൊള്ളയായി ഒരു പന്തുണ്ടാക്കി അതിനകത്ത് അനവധി മരുന്നുകളാട്ടു നിറച്ച് കാണികൾക്കു ദൃശ്യമാക്കാത്ത വിധത്തിൽ അതിന്റെ ദ്വാരമടച്ചു. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു കിട്ടിക്കോലുമുണ്ടാക്കി അതിന്റെ പിടിയിലും, പന്തിടിപെടുന്ന ഭാഗത്തിലും തുറന്നു മരുന്നുകളാട്ടു നിറച്ച് മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു. പിന്നീട് ഈ കിട്ടിക്കോലും പന്തും രാജാവിനു കൊടുത്ത് ദിനംപ്രതി പ്രഭാതത്തിൽ ശരീരം വിയർക്കുന്നതുവരെ അവയെക്കൊണ്ടു കളിക്കുന്നതിനു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം രാജാവ് ചെയ്തയാൽ ആ കൗഷധങ്ങളുടെ ഗുണം മരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും സ്പേദത്തിൽ വ്യാപിച്ചതുകൊണ്ട് ഏറിയകാലം മരുന്നുകൾ സേവിച്ചിട്ടും ഭേദമാകാതിരുന്ന രോഗം മാറി അദ്ദേഹത്തിനു ശരീരസൗഖ്യമുണ്ടായി. ഈ കഥകൊണ്ട് ശരീരശ്രമം ആരോഗ്യത്തിന് എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമാകുന്നുവെന്നും, അരോഗതമഃ വ്യാധാ മമാകുന്നു സർവ്വാത്മതമമായ കൗഷധമെന്നും, സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. രോഗകാരണങ്ങളറിയാതെ തന്നിവാദത്തിനായുദ്യമിക്കുന്നതിൽ പരം മൌഢ്യം മറ്റൊന്നും ഉണ്ടാകാനില്ലല്ലോ. ആധുനിക കാലങ്ങളിലെ ‘ചില രസികന്മാർ’ വ്യാധാമത്തെ നിസ്സാരമായി ഗണിച്ചു വരുന്നതു നോക്കുമ്പോളത് അവരുടെ അവിമുക്തകാരിത്വത്തെ തന്നത്താൻ പൊതുജനങ്ങളോട് വിളിച്ചു പറയണമെന്നു വേണം. അരോഗതയും, ശരീരദാർഢ്യവും, ദീർഘായുസ്സും, സ്ഥിരോപാധിയും, കൂടി തികഞ്ഞു കാണപ്പെടുന്ന മിക്കയാളുകളും, വ്യാധാമതലോപദ്രവമാണെന്ന് ആർക്കും വേഗത്തിൽ അനുമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ സേനാനായകന്മാരും, വിശ്രുതനായ

രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, അതുതപരാക്രമികളായ രാജാക്കന്മാരും വ്യായാമത്തെ എത്രമാത്രം മഹത്തായിട്ടാണ് ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടുവെക്കുന്നതെല്ലാം ഫലങ്ങളാണ് പ്രാപ്തമായിട്ടുള്ളതെന്നും മറ്റും ദേശചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നും ബോദ്ധ്യമുണ്ടെന്നതാണ്. ചുരുക്കിപ്പറയണമെന്നതിൽ വ്യായാമത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ വേണ്ട പോലെ കൊണ്ടാടാൻ കഴിയുന്നതല്ലെങ്കിലും 'വ്യായാമമിജ്ജീവിതത്തിന്മേലാഗ്രഹമുള്ളവന്നനുദിനം കർത്തവ്യമത്രേ ദൃഢം' എന്നു സംക്ഷേപമായി പ്രസ്താവിക്കാം.

കുഴിത്തൂറ സി. എം. അയ്യപ്പൻപിള്ള.

മലയാളത്തിലെ കടങ്ങൾ

(കടകഥകൾ)

ഇംഗ്ലീഷിൽ 'റിഡിൽ' (Riddle) എന്നും, സംസ്കൃതത്തിൽ 'കൂടം' എന്നും പറയപ്പെടുന്ന മാതിരിയിലുള്ള ചിത്രപ്രശ്നത്തെ മലയാളത്തിൽ 'കടം' (കടകഥകൾ) എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ അർത്ഥത്തെയാണ് മേലെഴുതിയ തലവാചകത്തിൽ ഞാൻ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലയാളത്തിലെ 'കടം' എന്ന പദം, സംസ്കൃതശബ്ദമായ 'കൂട'ത്തിന്റെ തത്ത്വമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്റെ ഉൽപത്തി മലയാളഭാഷയിൽതന്നെ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട് അധികം സാദൃശ്യമുള്ളത്. നാം പകരം വീട്ടേണ്ടതായ ഒരു പ്രശ്നം നമുക്കു ഒരു കടംതന്നെയാണല്ലോ. അതിനാൽ, 'കടം' എന്ന പദത്തെ ഇങ്ങിനെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നു തല്ലാലം സമാധാനപ്പെടാം.

ഒരു ഭാഷയിലെ കടങ്ങൾ, ആ ഭാഷയെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രകൃതിവിലാസത്തിന്റേയും, അതു നിമി

ത്താ ഉണ്ടാകുന്ന മനോഹരതങ്ങളുടേയും, അവരുടെ നടവടികളുടേയും മുദ്രപതിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്ന് എഴുപ്പം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇന്ത്യാരാജ്യം, വിശേഷിച്ച്, കേരളരാജ്യം, യക്ഷദേശീയമായ ഭൂവിലാസംകൊണ്ടും കൃഷിയുടെ പ്രാധാന്യംകൊണ്ടും പ്രസിദ്ധമാകയാൽ, ഏതദേശീയരുടെ ആശയങ്ങൾ ഇപ്പറഞ്ഞ വിശേഷങ്ങളെ കുറിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ അതുതപ്പെട്ടവാനില്ലല്ലോ. മലയാളത്തിലെ കടങ്ങളിൽ മിക്കവയും, കൃഷി പ്രധാനമായ ഒരു രാജ്യത്തിലെ ആളുകളുടെ ഇടയിൽ ഉദിച്ചിട്ടുള്ളവയാണെന്നു തന്നത്താൻ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. നോഴിപ്പാൽകൊണ്ട് നാടെല്ലാം കല്യാണം, എന്നും മറ്റുമുള്ള മൊഴികളെ കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ, പശുപാലനം ചെയ്ത് കൃഷി ജീവിതത്തിൽ കാലക്ഷേപം കഴിക്കുന്ന ഒരു ജനസമുദായത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഒരു ഉൽബോധം ഉണ്ടാകുന്നത്. ചന്ദ്രബിംബത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ധവളശീതരശ്മിജാലത്തെ നോഴിപ്പാലിനോട് ഉപമിച്ച ഹൃദയത്തിന്റെ രസികതപം അവസ്തനീയമാകുന്നു. ഒരു കല്യാണ അടിയന്തരം ഉണ്ടാകുന്ന കാലത്ത്, നാട്ടിലെങ്ങും എങ്ങിനെ സംതൃപ്തിയെ അനുഭവിക്കുന്നുവോ, അതിനുമണ്ണുള്ള ഒരു ആഹ്ലാദമാണ് നിലാവുനിമിത്തം ലോകത്തിൽ വ്യാപിക്കുന്നതെന്നു വണ്ണിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, കല്യാണ അടിയന്തരങ്ങളെ കേമമായി നടത്തി, ദേശവാസികൾക്കു മിഷ്ടാനം നൽകി തൃപ്തിവരുത്തുന്ന ഒരു ജനസമുദായത്തെക്കുറിച്ച് ആകാം ഒരു ഉൽബോധം ഉണ്ടാകാത്തത്? ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ, മലയാള മാതൃഭാഷയായുള്ള ആളുകളുടെ പ്രകൃതിക്കും നടത്തയ്ക്കും കൈചൂണ്ടിപ്പലകകളായി പല കടങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ഉള്ളതായി കാണാം.

‘ചേരയ്ക്കുംചേരിനുംകൂടി ചേരുംപോരെന്നുരയ്ക്കവിൻ’ എന്നും മറ്റും ഓരോരോ വിരസങ്ങളായ ചിത്രപ്രശ്നങ്ങളെക്കൊണ്ട് മലയാള പത്രങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുവന്ന തിരക്ക് ഈയിടെ അല്പകാലമായി കണികാഞ്ചൻ പോലും ഇല്ലെന്നായത് കുറെ ആശ്വാസജനകം തന്നെ. ഈ വിധത്തിലുള്ള ചിത്രപ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിനെ വ്യവ

ത്തിച്ച്, നമ്മുടെ പഴയ കടങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുമ്പോൾ, അനിവചനീയമായ ആസ്വാദ്യതകൊണ്ട് ഇവ നമ്മുടെ സമാഗമത്തെ തപരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കടങ്ങൾ നമ്മുടെ ആലോചനാശക്തിയെ പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഉരക്കല്ലുകളായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇക്കാലത്തെ ചിത്രപ്രശ്നങ്ങളേയും, ഈ പഴയ കടങ്ങളേയും തുലായന്ത്രത്തിലിട്ടു നോക്കിയാൽ, പഴയ കടങ്ങൾ അധികം തുങ്ങുന്നുവെന്നു കാണാം. അവയുടെ കഥനത്തിങ്കലുള്ള സാരഭ്യവും, ആശയങ്ങളുടെ കാമനീയകവും ഇക്കാലത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു തൊട്ടുതെരിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. എന്നാൽ, കടത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു സാധാരണമായി ക്ലേശകാരണമാണെങ്കിലും, മലയാള ഭാഷയിലെ ഈ കടങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നില്ലല്ലോ എന്നു വ്യസനിക്കുക തന്നെ ചെയ്യണം. കുട്ടികൾക്ക് ഈ മാതിരി കടങ്ങളിൽ അഭിരുചി ജനിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നത് അവരുടെ ആലോചനാശക്തിയെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയോജനമായിരിക്കും.

ഈ കടങ്ങൾ ഏതു കാലത്താണ് മലയാളത്തിൽ പിറന്നതെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഭാഷാഗതി നോക്കിയതിൽ, അവയിൽ പലതും വളരെ പഴക്കം കൂടിയവയാണെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടി വരുന്നു. പല കടങ്ങളിലേയും ഭാഷ ശുദ്ധമലയാള പദങ്ങളാൽ രചിതമാണ്. അവയിലെ ആശയങ്ങൾ മിക്കവയും കൃഷിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകുന്നവയുമാണ്. ചില കടങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ സംസ്കൃത പദങ്ങൾ കൂടെ ചേർന്നിരിക്കയാൽ, മറ്റുള്ളവ, മലയാളത്തിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രബലത ഉറയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായവയാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം, 'ഇരുട്ടുപുരയിൽ കുരുട്ടാന', 'രണ്ടു കിണറ്റിന്നൊരു പാലാ', 'എണ്ണക്കുപ്പിയിൽ ഞാറപ്പഴം', 'കരമ്മ മുറം വീശിപ്പോകുന്നു'— ഇത്യാദി കടങ്ങളിൽ മലയാള വാക്കുകളുടെ വിളയാട്ടവും, 'നിത്യം കുളിക്കുമ്പോത്തക്കിടാവ്', 'കണ്ടാൽ മുണ്ടൻ കായ്ത്തുന്ന വമ്പൻ', മുതലായവയിൽ സംസ്കൃതപദ പ്രയോഗവും കണ്ടറിയേണ്ടവയാണ്.

ഒരു സംഗതി മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നുണ്ട്; അതാവിത് ഈ കടങ്ങളു

ടെ ഉത്തരങ്ങൾ മിക്കവയും നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ എന്നു വേണ്ടാ, കേരളവാസികളുടെ, നിത്യോപയോഗത്തിലോ, നിത്യപരിചയത്തിലോ ഉള്ള വസ്തുക്കളെ കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. ഉരൽ, നെല്ല്, നാഴി, അടയ്ക്കാനുരക്കി (പാക്കവെട്ടി), കിണറ്റ്, ചുരവ, പത്താഴം, ചൂൽ, നല്ലമുളക്, മൊട്ട, വിളക്ക്, കുട മുതലായ പല വസ്തുക്കളുമാണ് ഈ കുടമിടുന്നവക്ക് അതിപരിചിതങ്ങളായിട്ടുള്ളവ എന്ന് എഴുപ്പം മനസ്സിലാക്കാം. കേരളത്തിൽ പലേടത്തും ഈ മാതിരി കുടങ്ങൾ പലതും നടക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. അവയെ, വനകുസുമങ്ങളെപ്പോലെ, ആർക്കും അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാക്കാതെ കളയുന്നത് ശോചനീയമാകുന്നു. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പഠഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളവയായി എന്റെ അറിവിൽ പെട്ട ഏതാനും കുടങ്ങളെ താഴെ കുറിക്കുന്നു. ഇവ മിക്കവയും ഞാൻ ബാല്യകാലത്ത് മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയോ മറ്റു ബന്ധുക്കളുടേയോ മുഖങ്ങളിൽനിന്നു കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാകയാൽ, ചിലതുകൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം തല്ലാലാ കാക്കുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള കുടങ്ങളെ 'രസികരഞ്ജിനി' വായനക്കാർ ശേഖരിച്ചയയ്ക്കയും, അവയെ 'രസികരഞ്ജിനി'യിൽ ചേർക്കുവാൻ പത്രാധിപർ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, അവയെ, കേളഞ്ഞുകിട്ടിയ നിധി'യായി സ്വീകരിക്കുവാൻ മലയാള ഭാഷാഭിമാനികൾ മടിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.*

കുടങ്ങൾ.

ഹ. അങ്ങാചെന്നു കിരുകിരക്കും,
ഇങ്ങാവന്നു കിരുകിരക്കും,
അനങ്ങാതെയൊരു മൂലയിലുമിരിക്കും.

[ഇതു ചൂലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.]

* ഈ ലേഖകൻ അയച്ചു തന്നിട്ടുള്ള കുടകഥകളെല്ലാം വളരെ രസമുള്ളവയാകുന്നു. പക്ഷെ സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ അവയെ എല്ലാം ഇതിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല എന്ന് വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ര. ര. വ.

൨. ആയിരവള്ളി സഹസ്രവള്ളി,
വെള്ളത്തിൽ താഴുമ്പോൾ ഒരു വള്ളി.

[തലമുടിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.]

൩. ഇത്തിരി മുറത്തിത്തിരി കാഷ്ടം.

[ഇവിടെ, ഇത്തിരിമുറം = നഖം; ഇത്തിരികാഷ്ടം = നഖത്തിങ്കലുള്ള അഴുക്ക്.]

൪. ഇത്തിരി അച്ഛൻ വിത്തിനുപോണം.

[ഇവിടെ, 'ഇത്തിരി അച്ഛൻ' എന്നത്, തിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ കാലമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതും ഈയിടെ നിരത്തപ്പെട്ടതുമായ ഒറ്റച്ചക്രനാണയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.]

൫. ഇരുട്ടു പുരയിൽ കരുട്ടാന. [= പത്താഴം.]

൬. എണ്ണക്കുപ്പിയിൽ ഞാറപ്പഴം.

[ഇവിടെ, എണ്ണക്കുപ്പി = കണ്ണിലെ വെള്ളമിഴി; ഞാറപ്പഴം = കൃഷ്ണമണി. കൃഷ്ണമണിയെ ഞാറപ്പഴത്തോടു ഉപമിച്ച ഹൃദയത്തിന്റെ രസികത അനിവചനീയമത്രേ!]

൭. ഒരുമ്മ മുറം വീശിവീശിപ്പോകുന്നു. [= ആന.]

൮. കണ്ടാൽ മുണ്ടൻ കായ്ത്തതിനു വമ്പൻ [= നല്ലമുളകു.]

൯. കാക്കും, പൂക്കും, കലകലം നില്ക്കും,
കാക്കണ്ണിരിപ്പാനിടമില്ലാ. [= നെല്ല്.]

൧൦. കാക്കുകയില്ലാ, പൂക്കുകയില്ലാ,
മൂട്ടിൽ ചെന്നാൽ, പെരക്കിത്തിന്നാം. [= ഉരല്.]

൧൧. കാലിൽ പിടിച്ചാൽ തോളിൽ കേറും. [= കട.]

൧൨. തത്തക്കം പത്തക്കം നാലേ കാല്,
താനേ നടക്കുമ്പോൾ രണ്ടേ കാല്
ചുക്കിച്ചുളങ്ങുമ്പോൾ മൂന്നേ കാല്
ഊരിനു പോകുമ്പോൾ ആറേ കാല്.

[ഇത്, മനുഷ്യാവസ്ഥയെ കുറിക്കുന്നു. ശൈശവത്തിൽ, രണ്ടു കാലും രണ്ടു കയ്യുംകൂടി നാലുകാലിൽ ഇഴയുന്നു; ബാല്യയൗവനപുരുഷകാലങ്ങളിൽ സ്വതഃ ഉള്ള രണ്ടു കാലിൽ നടക്കുന്നു; വാല്യം

കൃത്തിൽ, ഒരു വടിയുടെ സഹായം വേണ്ടിവരുകയാൽ മൂന്നുകാലിൽ നടക്കുന്നതുപോലെയാകുന്നു. മരിച്ചാൽ പിന്നെ, പ്രേതവാഹികളായ രണ്ടാളുകളുടെ കാലുകളുംകൂടി, ആറുകാലാകുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞവയിൽ, ആദ്യത്തെ മൂന്നുപാദങ്ങളിലേയും അഭിപ്രായം, തത്തുല്യമായി, ഗ്രീസിലെ പ്രാചീന വിദ്വാന്മാരിൽ ഒരാൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോൾ കാണുന്നു.]

എ. നാഴിപ്പാൽകൊണ്ടു നാടെല്ലാം കല്യാണം. [=നിലാവ്]

ഭ. എന്റെ കുള്ളയ്ക്കു വയറ്റിൽ ഒരു കൊമ്പ് } =കിണ്ടി.
വെള്ളക്കുള്ളയ്ക്കു പള്ളക്കൽ കൊമ്പ് }

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

(മലയാളിപത്രാധിപർ)

ദേവീസ്തവം

അമരവന്ദിതപാദയുഗംഭവ
ശ്രമമകന്നിട്ടവൻപണിയുന്നുഞാൻ;
ഹിമകരജംധരജംശരീരമാം
കമലകോമലകോരകസൽക്കുചേ.

ക്ഷിതിധരപ്രവരപ്രജയായനിൻ
പദസുദാസനതായ്ക്കുവീടുകിൽ;
തദനു ദേവവരപ്രപദം ലഭി
പ്പതിനുമേതിനുമേവനമഹ്നാ

നരനകമ്ജമാകിയജന്മവും
മരണവുംമഹിയിങ്കൽനിരന്തരം;
നിരപമേ!നിഖിലേശപരി!ഗൗരി!ഹാ
വരവതോരവതോബഹുസങ്കടം

നീഖിലമദ്രികമാരി! ഭവൽസ്പുഹാ
ശകലശക്തിവശാലുദിതംശിവേ!
അഖിലലോകസവിത്രി! കനിഞ്ഞിടെ-
ന്നഘമഹോഘമഹോപാദിയാജ്ഞാൻ

ഭവഭയപ്രസവപ്രബലാത്തിസം
ഭവമഹാവിവശതപമൊഴിഞ്ഞിടാൻ
ഭവകഡുംബിനി! നീകൃപചെങ്കിൽമേ
ഭവനവുമവനവുമസുഖവാസദം

പരമനിർവൃത്തിതൻസ്മൃതിവിട്ടു-
സ്മരഭവാജ്ഞിയിലാണവലഞ്ഞിടും;
നരനിൽനീകൃപചെങ്കിലവന്നടൻ
വീരതിയുരതിയുരസദായികൾ.

മദനമാനധനാദിയിൽനിന്നെഴും
കദനമാശുക്കളുണ്ണഭരിക്കുമൊം;
മദനജീവഹരപ്രിയയായചി-
ത്സദനമോദനമോഹനവിഗ്രഹേ!

തേലക്കാട്ടെ പത്മനാഭമേനോൻ.

വിക്രമോദ്യശീയസാരം

എന്തിനാകുന്നു എഴുന്നള്ളിയ്ക്ക് എന്ന് രാജാവിന്റെ ചോദ്യം
കേട്ടിട്ട് താപസ്യ, പെററ ഉടനെ ഉദ്യുതി ഈ കുമാരനെ എന്റെ
കയ്യിലേല്പിച്ചുവെന്നും ഈ കുമാരന് യഥാവിധി സർവ്വക്രിയകളും
വിദ്യാഭ്യാസാദിയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ഇപ്പോൾ ആശ്രമവാസവിരു
ദ്ധമായിട്ട് അന്വെയ് ഒരു പക്ഷിയെ കൊല്ലുകയാൽ ഇവനെ തി
രിയെ എല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ച്യവനമഹർഷി കല്പിക്കയാൽ ഉദ്യുതി

യെ കാണുന്നായിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നതെന്നും മറുവടി പറഞ്ഞു വെ
ന്ന കഥയെ ഭഗവതി' എന്ന മുതൽ 'വിചരിക്കുന്നു' എന്നുവരേ
യുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. ഉർച്ചിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ
കഞ്ചുകിയെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് രാജാവ് പുത്രാലിംഗനാദിസുഖത്തെ
അനുഭവിക്കുന്നു എന്ന കഥയെ 'ലാതവ്യ' എന്ന മുതൽ 'വരട്ടെ'
എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. പിന്നെ ഉർച്ചി വന്നി
ട്ട് തന്റെ പുത്രനെക്കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി സന്തോഷിക്കുകയും അവ
രെല്ലാവരും തമ്മിൽ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്ത് യഥോചിതമിരിക്കുക
യും ചെയ്യുവെന്ന കഥയെ 'നോക്കിട്ട്' എന്ന മുതൽ 'ഇരിക്കുന്നു'
എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസാദി വിവ
രങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞ ആ കഥാരനെ പിന്നെ താപസി ഉർച്ചിയെ
എല്ലിച്ച് കൊടുക്കുകയും എല്ലാവരോടും ഉചിതസ്വഭാവം യാത്ര
പറഞ്ഞ് സമ്മതിപ്പിച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു എന്ന കഥയെ 'വിദ്യാ
ഭ്യാസ'മെന്ന മുതൽ 'പോയി' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറ
യുന്നു. പിന്നെ രാജാവ് ഇപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങയുടെ പുത്ര നായ
ആയുസ്സിനെക്കണ്ട സന്തോഷത്താൽ ദേവേന്ദ്രൻ ഇന്ദ്രാണീപുത്രനാ
യ ജയന്തനെക്കൊണ്ടുപോലെ സർവ്വപുത്രവാന്മാരിൽ വെച്ച് മാ
ന്യനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നു എന്ന കഥയെ 'സുന്ദരി'
എന്നുമുതൽ 'കണക്കിനെ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയ
ുന്നു. ഉർച്ചി പുത്രദർശനസുഖാധിക്യത്താൽ മറന്നതും ഇന്ദ്രശബ്ദംകേ
ട്ടപ്പോൾ കേൾത്തതും ആയ 'എന്നാണെന്റെ വിജയസഹായിയായി
രിക്കുന്ന മഹാരാജാവ് നിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പുത്രന്റെ മൂലം കാ
ണുന്നത് അന്നു നീ തിരിച്ച് എന്റെ അടുക്കൽ വരണം' എന്നു മ
ഹേന്ദ്രന്റെ കല്പനകൊണ്ടു വളരെ വിഷാദിച്ചുവെന്നും ആ വിഷാദ
കാരണത്തെ ചോദിക്കുന്ന രാജാവിനോട് 'സത്യമെല്ലാം പറഞ്ഞു
വെന്നുമുള്ള കഥയെ 'വിചാരിച്ചു' എന്നു മുതൽ 'ഇരിപ്പുള്ളി' എന്നു
വരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു പറയുന്നു. അപ്പോൾ എല്ലാവരും വി
ഷാദിക്കുകയും വിശേഷിച്ച് രാജാവ് യാതൊരു എന്റെ വിഷാദദുഃ
ഖത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനായിട്ടാണോ ഉർച്ചി, ജനിച്ചപ്പോൾതന്നെ

പുത്രനെ ഗ്രഹമായി വിദ്യാഭ്യാസാദിക് വിരോധം കൂടാതെ ചുവ
നാശ്രമത്തിൽ താപസിയെ എല്പിക്കുകയെന്ന പുരുഷപ്രയത്നത്തെ
നിഷ്ഠയോടുകൂടി ചെയ്ത് ആ വിരഹദുഃഖംതന്നെ ഇപ്പോൾ
ദൈവഗത്യാ വന്നു ഭവിച്ചുവല്ലോ കഷ്ടം! കഷ്ടം! എന്നുംമററും വി
ചാരിച്ചു വ്യസനിക്കുകയും പിന്നെ കുമാരനെ രാജ്യഭാരമേല്പിച്ച്
അഭിഷേകംചെയ്തു അപ്പോൾതന്നെ കാട്ടിൽപോയി തപസ്സുചെ
യ്യാനരക്കുകയും അഭിഷേകത്തിന്നു വട്ടംകൂട്ടുവാൻ മന്ത്രിമാരുടെ അ
ടക്കലേക്ക് കഞ്ചുകിയെ കല്പിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന കഥയെ
'എല്ലാവരും'മെന്നമുതൽ പോയി' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥകൊണ്ടു
പറയുന്നു. (ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ പലദിക്കുകളിലും ഉപയോ
ഗിച്ച 'ദൈവഗത്യാ' എന്ന ശബ്ദത്തിലുള്ള 'ദൈവ' ശബ്ദത്തിന്റെ
അർത്ഥമാകട്ടെ പൂർണ്ണശുഭാശുഭകർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാവുന്നതും
ഇജ്ജന്മത്തിൽ തക്കതായ പുരുഷപ്രയത്നമൊന്നും കൂടാതെ വിചിത്ര
ങ്ങളായ സുഖദുഃഖങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും അനുഭവ കാര്യവും സ്മൃതി
കാരണവുമായ സംസ്കാരം പോലെ ആത്മാവിങ്കൽ ഇരിക്കുന്നതുമായ
ഒരു വസ്തു വിശേഷമെന്നാകുന്നു. ഇതിന്നു ഭാഗ്യം, ദുഃഖം, വി
ധി, ദുർവിധി, ദൈവം, ദുർദ്വൈ, ഈശ്വരാനുഗ്രഹം, ഈശ്വര
കോപം, അദൃഷ്ടം ഇത്യാദി പലനാമങ്ങളും ലോകത്തിൽ നടപ്പുണ്ട്.
ഒരിക്കലും നമ്മൾക്കു ചക്ഷുരാദി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷമാ
യി അറിവാൻ കഴിയാത്തതായ ഈ ഭാഗ്യമെന്ന വസ്തുവുണ്ടെന്നുള്ള
തിന്നു പ്രമാണം ഫലോദ്യേശത്തോടുകൂടിയ പുരുഷപ്രയത്നമൊന്നും
കൂടാതെ ജനങ്ങൾക്കു പലമാതിരി വന്നുകൂടുന്നതായി കാണുന്ന സു
ഖദുഃഖങ്ങൾ മൂലം അനുമാനവും ശ്രുതിയും ശ്രുതിയുടെ അർത്ഥത്തെ
പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പൂർണ്ണമാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്കുകളാകുന്നു.
(ദൈവത്തെപ്പറ്റി ഭർതൃഹരി നീതിശതകത്തിൽ 'ഭഗവാശസ്യ' എ
ന്നമുതൽ 'ഭീമം വനം' എന്നവരെയുള്ള പതിനെട്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ
കൊണ്ടു വിസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്).

ഇനി പ്രകൃതനാടകത്തിലെ കഥയാവട്ടെ ത്രൈലോക്യത്തിൽ
നടക്കുന്ന എല്ലാ കഥകളേയും സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്നുവെന്നുതന്നെ അ

റാവൻ ദിവ്യ പ്രഭാവശക്തിയുള്ള ദേവേന്ദ്രൻ ഏറെയും അടുത്തുവരുവാൻ പോകുന്ന അതിഭയങ്കരമായ ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ പുത്രരവസ്സു മഹാരാജാവിന്റെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ ദേവകൾക്കു ജയം വരില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയക്കൊണ്ട് ഈ രാജാവിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളെത്തന്നെ ഉള്ളാലെ അനേപഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഉർച്ചശീവിരഹം നിമിത്തം രാജാവ് ആയുധംവെച്ച് കാട്ടിലേക്കു തപസ്സിനു പോവാൻ നിശ്ചയിച്ച കഥയെ ഉടനെ അറിഞ്ഞ് രാജാവ് അപ്പോൾ ആയുധംവെക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ഉർച്ചശിയെ രാജാവിന്റെ കാലംവരെ അടുക്കൽതന്നെ താമസിപ്പിപ്പാനും ആയുസ്സിന്റെ യൗവ്വരാജ്യാഭിഷേകത്തിനുള്ള സംഭാരങ്ങളെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കൊടുത്തയച്ചു നടത്തിപ്പാനും ശ്രീനാരദമഹർഷിയെ അയച്ച് അപ്രകാരം നടത്തിച്ചുവെന്ന കഥയെ എല്ലാവരുമെന്ന മുതൽ എങ്ങിനെ അയോഗ്യനായിട്ടു ഭവിക്കും' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥക്കൊണ്ട് പറയുന്നു. താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം മുഴുവനും ഇനി ഉർച്ചശീ വിരഹകാരണം വലുതായിട്ടൊന്നുമില്ലെന്ന് നിശ്ചയം വന്നതിന്റെ ശേഷം ഇനിയും ദേവേന്ദ്രനുള്ള ചെയ്യേണ്ടതെന്താണെന്നു ശ്രീനാരദമഹർഷി ചോദിച്ചപ്പോൾ രാജാവിന് അനുരാഗാസ്പദമായ ഉർച്ചശിയ്ക്കും ബഹുമാനാസ്പദമായ ദേവിയ്ക്കും തമ്മിൽ ചിരസഹവാസക്കൊണ്ട് സാവത്രികലഹം ഉണ്ടാകുമോ എന്ന ശങ്കമാത്രമേ സംഭവിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളൂ. അതു സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നത് യോഗ്യമല്ലതാനും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ കഥ സൂചിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒന്നു പ്രാത്ഥിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് തന്റെ രാജ്യപരിപാലനത്തിന്റേയും മറ്റും പ്രധാനാംഗമായ ഉർച്ചശി ദേവിമാരുടെ സാദൃശ്യമുള്ള ശ്രീഭഗവതി സരസ്വതി ദേവിമാരുടെ അവിരോധമെന്ന കായ്ക്കത്തെ ഭരതവാക്യമായി പ്രാത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവരും പോയി എന്ന കഥയെ 'ഇനിയും' എന്നു മുതൽ പോയി' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞ് ഈ നാടകം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പുത്രരവസ്സു മഹാരാജാവ് ഉർച്ചശിയോടുകൂടി തന്റെ ജീവിതകാലംവരെ സുഖമായി ക്രീഡിച്ചുവെന്നാകുന്നു ഈ നാടകത്തിൽ

വന്നുകൂടിയ കഥ. ഈ ക്രീഡയ്ക്കു അഞ്ചു വിപ്ലവങ്ങളാകുന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന.ത്. അതിൽ ഉംശീദർശനാഭാവമെന്ന ഒന്നാമത്തെ വിപ്ലവത്തെ രാജാവ് തന്റെ ഭൂമിയിലെമ്പാലെയും ആകാശത്തും ഗമിപ്പാനുള്ള ശക്തിയെന്ന ഗുണകൊണ്ടും ഉംശി സ്വാമിയായ ദേവേന്ദ്രനെന്ന രണ്ടാമത്തേയും അഞ്ചാമത്തേയും വിപ്ലവങ്ങളെ ദേവകൾക്കുകൂടി ജയിക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത അസുരന്മാരേയും ജയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നിൽ സ്പഷ്ടമായ ഹിംശപരതപഗുണകൊണ്ടും അതിൽ താൻതന്നെ എല്ലാജ്യേഷും ദേവകൾ ഉള്ളാലെതന്നെ കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ഗുണകൊണ്ടും, തന്നിൽ അതി ഭക്തിയുള്ള ദേവിയായ മൂന്നാമത്തെ വിപ്ലവം ഭക്താധീനതപമെന്ന ഗുണകൊണ്ടും, സുബ്രഹ്മണ്യഭഗവാന്റെ നിയമത്താൽ ഉംശി ലതയായിത്തീർന്നുവെന്ന നാലാമത്തെ വിപ്ലവത്തെ തനിക്കു സംഗമനീയമണി കിട്ടിയതുകൊണ്ട് ഊഹിക്കാവുന്ന ഹിംശപരാനുഗ്രഹമെന്ന ഗുണകൊണ്ടും രാജാവു ജയിച്ചു എന്നതിനെയാണല്ലോ വിസ്മരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. രാജാവിന്റെ ഈ ഗുണങ്ങളെ അല്പമായിട്ട് ലോകവ്യാപി എന്ന നാദിശ്ലോകത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതമൂലത്തിലെ രോദശ്ശബ്ദത്തിന്റെ തജ്ജമായ ലോകശബ്ദത്തിന്ന് ഭൂമിയും ആകാശവുമെന്നാകുന്നു. ഇവിടെ താല്പര്യം. കേശി എന്ന അസുരനെ ജയിക്കുവാനും ഇന്ദ്രനെ സ്വാധീനമാക്കുവാനും രാജാവിനുള്ള മുഖ്യഗുണം വിക്രമമാകുകൊണ്ട് വിക്രമോംശികളെ അധികരിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഗ്രന്ഥം 'വിക്രമോംശീയം' എന്ന് ഈ നാടകത്തിന്നു കഥയെ അനുസരിച്ചൊരു പേരും ശിശുക്രൂ' എന്ന സൂത്രംകൊണ്ട് ദ്വന്ദ്വത്തിൽനിന്നു ചരപ്രത്യയവും, 'ആയനേയി' എന്ന സൂത്രംകൊണ്ട് ഈയാദേശവും വന്നപ്പോൾ 'വിക്രമോംശീയം' എന്ന രൂപം സിദ്ധിച്ചു. അതി വിസ്താരമരുതായ്യാൽ കഥാസാരവണ്ണനഭാഗത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചിട്ട് ഇനി നായകാദി ഗുണദോഷനിരൂപണ ഭാഗത്തെ ആരാദിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥഞ്ചമയ്ക്കാതമരാൻസുഹൃന്നിഞ്ചന്ധംനിമിത്തമമശക്തിയില്ല
ഗ്രന്ഥഞ്ചമപ്പാൻപലതോത്തുട്ടുന്നന്ധതപമുഖമമശക്തിയില്ല

എന്തേതുമാതിരിയിലോതുകിലാകെലോകാ
സത്തുഷ്ടമായ്ഞെളിയുമെന്നറിയാതെകഷ്ടാ
ഗ്രന്ഥത്തെത്തൊന്നെഴുതിടുന്നകനിഞ്ഞിതെല്ലാം
ചന്തത്തിലാക്കുകലദൈവതമേ! കരുാബേ!

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

കോമപ്പൻ

൯൯. എന്നോതിവാളടനൊവാങ്ങിയവൻമരയ്ക്കാർ
തന്നോടിറങ്ങിടുകൊരുങ്ങിടുകെന്നുചൊല്ലി
തന്നോടുകൂടെവരുവോരെവിലക്കി, നേർത്തു
വന്നോരുമാപ്പുകൾമൂപ്പനൊടാഞ്ഞൊത്തു

൧൦൦. പാരിൽപ്പകൾപ്പൊലിമപൊങ്ങിയമാപ്പുള്ളി
പോരില്ലെന്നൊരുമിടുകമുറയ്ക്കുകാണാൻ
നേരിട്ടിടുന്നകൊതിയാലൊരുതെല്ലനേരം
നേരിട്ടുനന്നുകളിയായമർചെയ്യുകോമൻ

൧൦൧. ഊക്കൊട്ടൊക്കിയമർചെയ്യുകവാമരയ്ക്കാ
ക്കുറക്കൊണ്ടുതള്ളലൊരുതെല്ലതുകണ്ടനേരം
ചൊല്ലൊണ്ടുകോമനുടെകണ്ണിണയോടുകൂടെ
യക്കൊണ്ടൽനേർനിറമെഴുന്നൊരുവാറുചുവന്നു

൧൦൨. കണ്ണില്ലവിഞ്ഞിടമടുപ്പമെഴുന്നുകോമ
നണ്ണിയ്ക്കുഴംചൊടിയിലിന്നതുപോലെയായാൽ
എന്നില്ലുളിയ്ക്കുമിവനുള്ളിനിയെന്നുചോര
തന്നില്ലുളിപ്പതിനവാളടനേതടുങ്ങി

ഈമട്ടിലായൊരനാഴികയാമരയ്ക്കാർ
കോമന്റെവാൾക്കു ചുട്ടചോരകൊടുത്തുപിന്നെ
കാർമ്മണിടാകഴലിയായെഴുമുണ്ണികൊണ്ടു
കേമരമറയലയറുനിലത്തുവീണു

മോടിയ്ക്കുചേരുമുടലിന്നുകുറച്ചുകോരൽ
കൂടിക്കരുത്തുടയകോമനപററിയില്ല
പേടിച്ചുമാപ്പുകളോടുകിലുംവെളിച്ച
പ്പാടിൻചരിത്തലയറുത്തിതുപോയപോക്കിൽ

പററിലിനില്ലൊരുപരിഷ്കപയറിലൊന്നും
തെറിലചോരയിതുകാണവതെന്റെയല്ല
തോറീടുകില്ലിവനൊരയ്നപേർമരയ്ക്കാ
രേറീടിലെന്നടവിലുണ്ണിയെന്നോക്കികോമൻ

ഇന്നിപ്പറപ്പുകയെന്നുപറഞ്ഞുവാളു
തന്നില്ലെക്കുമൊരുചോരതുടച്ചുകൊണ്ട്
നിന്നീടുമപ്പൊഴുതിലാത്തുവിളിച്ചുകൂടി
വന്നീടുമാളുകളെയപ്പടയാളികണ്ടു

വാളേ!തെളിഞ്ഞിടുകനിമ്പണിതീർത്തില്ല
നാളേയ്ക്കുനീട്ടിടുകനിന്റെയറക്കുമെല്ലാം
ആളേറെയുണ്ടിതപടയ്ക്കുവരുന്നതേയൊ
ല്ലാളേ!നിനക്കിനിയുമിന്നൊരുകാഴ്ചകാണാം

എന്നോതിയാളുകളെവേണ്ടപടിയ്ക്കുനിന്തി
മുന്നോട്ടുതെല്ലിടനടന്നുകുലക്കുമെന്നു
നിന്നോരുകോമനടെനേക്കുകലത്തുനിന്നു
വന്നോരുകൂട്ടരുമടുത്തിതുകൂടിടാതെ

വന്നോട്ടടുത്തുവിലാങ്ങുമൊരിതെന്നു
കുന്നോത്തിടുന്നമുലയാളവരുകണ്ടറിഞ്ഞു
വന്നോരുമാലൊടവളപ്പൊഴുതൊട്ടടുത്തു
ചെന്നോതിനാളലിവൊടായവരോടിവണ്ണം

൧൧൦. പോരുംപിണക്കമിതിനിക്കുളവായചീത്ത
 പ്പേരുംപെരുംമൊരുപേടിയുമൊക്കനീക്കി
 ചേരുന്നകേമനൊടുപോരിനുപോവതൊട്ടും
 ചേരുന്നതല്പവനിലുള്ളതെളിഞ്ഞിടേണം
൧൧൧. എന്നുപറഞ്ഞവരുകിഴിഞ്ഞവിടെക്കഴിഞ്ഞ
 തൊന്നാവിടാതെവഴിപോലറിയിച്ചുപിന്നെ
 കൊന്നുള്ളമാപ്പുള്ളിയേനോക്കുകയെന്നുമോതി
 തന്നുള്ളിലൊട്ടിടയിളക്കമിയന്നുനിന്നു
൧൧൨. തങ്ങൾക്കുപററിയൊരുതെറ്ററിനാലെഴുംമാൽ
 പെങ്ങൾക്കുമാറ്റിയൊരുകോമനെന്നോക്കിയപ്പോൾ
 ഞങ്ങളുടേനന്മയിതുചെയ്യതിനെന്തുകോമ!
 നിങ്ങളുടേചെയ്യതിനി'യെന്നവരൊക്കയോതി
൧൧൩. പേണ്ടപെട്ടെന്നൊരുപിണക്കമിതൊക്കനീക്കി
 ക്കൊണ്ടുറിടുംതെളിവിയന്നിനിനമ്മൾതമ്മിൽ
 രണ്ടെന്നതന്നെകരുതാത്തൊരുമട്ടുപ്പ
 മുണ്ടെന്നതാൻവരണം'എന്നുപറഞ്ഞുകോമൻ
൧൧൪. ഇപ്പെണ്ണിലേറെവഷളത്തമണച്ചുവെന്നോ-
 ത്തിപ്പെട്ടമാപ്പുള്ളയിലേറിയൊരീറയോടെ
 ഇപ്പാടിവൻറെതറവാട്ടുടനേകുളംകോ-
 റിപ്പാനൊരുങ്ങലൊടിറങ്ങിയതാണ് ഞങ്ങൾ
൧൧൫. ഇങ്ങായവാറുവലുതായിട്ടുമൊച്ചുകേട്ടി-
 തെങ്ങാരുചെയ്യതകരാററിഞ്ഞുകൊൾവാൻ
 മങ്ങാതെയിവഴിതിരിഞ്ഞുതിരഞ്ഞുവന്നുൻ
 ചങ്ങാതിചെയ്യതുണകൊണ്ടുതെളിഞ്ഞുഞങ്ങൾ
൧൧൬. തീച്ചുണ്ണിതൊന്നുപറയാപുതുതായിട്ടുനീ
 വേഴുണ്ണുമേലിലയവേതുമണഞ്ഞിടായ്ക്കാൻ
 ചാച്ചുക്കുഞ്ഞുള്ളപ്പെങ്ങളേലേൾക്കുകൊ'ന്നായ്
 ചേച്ചുണ്ണുമൊത്തപടിമുത്തകുറുപ്പുചൊന്നാൻ

ഈ. ഇപ്പേർപുകഴ്ന്നതറവാടികളന്നതൊട്ടു
കെല്ലേറിടംപടിയിണങ്ങിയമട്ടിലായി
ഉറപ്പിച്ചുതീർത്തിതൊരുമാതിരിനല്ലഭാഷ
യൊപ്പിച്ചുവേളിയിരുക്കുമിണങ്ങിനാട്ടിൽ

ഈ. ചൊല്ലാൻനല്ലമലയാളമതികലെന്നെ
ന്നില്ലാതകൂറൊടവിടത്തേവിടാത്തമട്ടിൽ
നല്ലാരണിഞ്ഞൊരുനിനക്കറൊവാനിതോതി
യല്ലാതെമററിതിന്നനന്മചുരുങ്ങുമല്ലോ

ഈ. കാളുന്നിതുറത്തളിവുതേന്മാഴിയിത്രനാളേ-
ക്കാളുന്നിനക്കുമിഴിതെല്ലമടച്ചിടാതെ
മൂളുന്നിതിന്നിനിയുമിങ്ങിനെയൊകിലെല്ലാ
നാളുന്നിനക്കുതെളിവാൻവഴിനോക്കിടാത്താൻ

ഈ. നെന്മേനിവാകമലർമേനീവെടിഞ്ഞുവാഴ്ത്ത
നന്മേനികണ്ടുമലർവില്ലെന്നവെന്നവമ്പൻ
തന്മേനിനേർപകുതിതന്നെഴുമൂരകത്തു
ഇളമേ! നിനക്കുടയകാലിണ്കൈതൊഴുന്നേൻ

സമാപ്തം.

കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

കേരളക്ഷിതിരത്നമാല.

ക്ഷത്രിയാണാഞ്ചശ്രദാണാംശസ്ത്രാചായ്വ്തപമുത്തമം
വധംവിനാദിജാനാഞ്ചതദുത്തമമിതിസ്മൃതം. ഫഹു

ക്ഷത്രിയന്മാർക്കും ശ്രദന്മാർക്കും ആയുധാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു. അന്യനെ സംഹാരം ചെയ്യാതെകണ്ടുള്ള ശസ്ത്രാചായ്വ്തപം ബ്രാഹ്മണർക്കും ഉത്തമംതന്നെ.

മദ്ധ്യംമദ്ധ്യമവണ്ണാനാംനീചാനാമധമംസ്മൃതം
സന്ധ്യണ്ണപൂണ്ണമധമംക്രമാത്തേഷാമിഗൗരവം. ഫഹൻ

മദ്ധ്യമവണ്ണങ്ങൾക്കു മേല്പറഞ്ഞ ശസ്ത്രാചായ്വ്തപം മദ്ധ്യമവും നീചന്മാർക്ക് അധമവും ആകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ശസ്ത്രാചായ്വ്ന്മാരിങ്കൽ ജനങ്ങൾക്കു ഗൗരവം ക്രമമായി സംപൂണ്ണം, പൂണ്ണം, അധമം ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധമാകുന്നു.

ഉത്തമഞ്ചോത്തമനിന്ദ്യന്തേഭ്യശ്ശസ്ത്രപരിഗ്രഹം
കേചിന്നിന്ദ്യഞ്ചകുർവ്ന്തിമന്ത്യാശ്ശസ്ത്രപരിഗ്രഹം ഫഹ്

ഈ ശസ്ത്രപരിഗ്രഹം ചിലരിങ്കൽനിന്നു ഉത്തമോത്തമവും ചിലരിങ്കൽനിന്ന് നിന്ദ്യവും ആകുന്നു. എന്നാൽ ചിലർ ആ നിന്ദ്യമായ ശസ്ത്രപരിഗ്രഹത്തേയും ചെയ്യുന്നു.

അനേകനിയമോപേതംനാനാമുഖ്യജനാവൃതം
ശ്രദമണ്ഡലസംക്രാന്തംകേരളംവിപ്രപാലിതം ഫഹഫ

ബ്രാഹ്മണരാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട കേരളദേശം അനേകവിധമായ നിയമങ്ങൾ (ആചാരങ്ങൾ)ളോടുകൂടിയതും പല മുഖ്യജനങ്ങൾ ഉള്ളതും ശ്രദസമൂഹത്താൽ നിറഞ്ഞതും ആകുന്നു.

ഏവംബഹുവിധമാഹാ

തൈയ്യുക്താനാമപിലിഖ്യതേ

കരണഗണേപ്രഥമകൃതം

ലിഖിതയുക്തനഗ്നഗൗരവാദികംനസ്യാൽ ഫഹഹ

ഇങ്ങിനെ പലമാതിരി മാഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയവരുടേയും നാമകരണത്തിങ്കലെ പേര് കരണഗണത്തിങ്കൽ എഴുതപ്പെടുന്നു. പ്രഥമകൃതമായ നാമത്തെ എഴുതുന്നതുകൊണ്ട് അവന്റെ ഗൗരവങ്ങൾ വരുന്നില്ലെന്നില്ല.

സ്വകലേയഃപ്രാഗാസീൽപുരുഷഹരിസ്സമസുഗുണശാഖീ
ലോകോഷ്വസുവിപ്രാതഃപൂർവ്വംകേചില്ലിഖന്തിതസ്യാഖ്യം ഹമന
ചിലർ തന്റെ വംശത്തിങ്കൽ സ്വകലഗുണപരിപൂർണ്ണനായി
ലോകപ്രസിദ്ധനായിരിക്കുന്ന പുരുഷശ്രേഷ്ഠന്റെ നാമധേയത്തെ
മുമ്പിൽ എഴുതുന്നു.

കരണേഷപരമേന്ത്യസ്സപദേശഗോഹവംശസംയുക്തം
വിഹിഖന്തിനാമയഗളാസ്ഥിരപംസദാപിതത്തേഷാം ഹമര
മററ ചിലർ ആധാരങ്ങളിൽ തന്റെ ദേശം ഗൃഹം വംശം
ഇതോടുകൂടി രണ്ടുപേരുകൾ എഴുതുന്നു. അതു നിലനിന്നും വരുന്നു.
യദ്യൽപൂർവ്വാചരിതംതത്തദേവതദപാശോഭാചരിതം
സംപ്രോക്താപുരാതനൈസ്ത്വായശാസ്ത്രനിഷ്ണാതൈഃ ഹമര
യാതൊന്നു യാതൊരു വംശത്തിങ്കൽ പൂർവ്വീകന്മാരാൽ
അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതാതുതന്നെ ആ വംശത്തി
ങ്കൽ ആചാരം എന്ന പ്രാചീനന്മാരായ ന്യായശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാൽ
പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രാശ്ട്രദേശഗോത്രംഗൃഹഞ്ചനാമലേഖനാൽ
പൂർവ്വംകരണേഷവിഹിഖന്തേഗോഹദപിത്യാദികായദപാ ഹമന
ആധാരത്തിൽ നാമം എഴുതുന്നതിന്റെ മുമ്പിൽ രാജ്യം ദേശം
ഗോത്രം, ഗൃഹം ഇവ എഴുതപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ
പേർ പേരുകൾ ആധാരങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെടുന്നു
ഭൂമിപാലരാശ്ട്രദേശവൈപുല്യാഖണ്ഡപണ്ഡിതസംഖ്യാച
കരണേഷവിഹിഖന്തേചതുർഗന്താംബുകപ്രഭുത്വാഖ്യാഃ ഹമര
ഭൂമിയുടേയും രാജ്യവും ദേശവും വിസ്താരവും കണ്ടങ്ങളുടെ എണ്ണവും
ആ ഭൂമിയുടെ നാലുഭാഗത്തിങ്കലും ഉള്ള തോട് മുതലായതി

നേറയും മലയുടേയും ഭൂമിയുടേയും പേരുകളും ആധാരങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെടുന്നു.

കഷ്കഭൂമിപഭൂമീനാംലിഖിതരഥാപിരാശ്രുഭേദഗ്രന്ഥപാൽ
രാശ്രുവിഭാഗവിഹീനംകരണഗണഞ്ചാപിസജ്ജനൈൻഗ്രാഹ്യം ()

കൃഷിക്കാരൻ ഭൂമിയുടെ അധിപതി എഴുത്തുകാരൻ ഇവയ്ക്കു ഭേദശഭേദമില്ലെങ്കിലും കൂടി ആലോചനാർത്ഥം ഭേദവിഭാഗമില്ലെങ്കിൽ ആധാരങ്ങൾ സജ്ജനങ്ങളാൽ ഗ്രാഹ്യമല്ല.

ക്ഷിതിതലഭേദവിഹിനംകരണനവംവിശിഷ്ടസാക്ഷിയതം
സമ്മതമപിഭൂമിപതേസ്സംശയഹീനംമഹാജനൈസ്സുപാജ്യം ()

രാജ്യഭേദവിഭാഗമില്ലാത്ത ആധാരം പുതിയതും നല്ല സാക്ഷികളോടുകൂടിയതും ഭൂമിയുടെ അധിപതിക്കു സംശയമില്ലാത്തതും സമ്മതവും ആണെങ്കിലും മഹാജനങ്ങളാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

താമ്രവിനിർമ്മിതപത്രവേണാവപി

ലേഖ്യമേകഭാഗേസ്യാൽ

തൽഭാഗത്തിദ്വേദപ്രധാവിഭജ്യതേ

ലേഖ്യകോവിദൈഃപുരുഷൈഃ

൧൩൦

ചമ്പലകയിലൊ അല്ലെങ്കിൽ മുളയിലൊ ഒരു ഭാഗത്തിൽ എഴുതേണം. എഴുത്തിൽ സമത്വമുണ്ടായ പുരുഷന്മാരാൽ ആ ഭാഗത്തിന്റെ വിന്യാസം രണ്ടായി വിഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു.

അധസ്ഥാഭേലിഖേൽപൂർവ്വംഉപാഭേതുതതഃപരം

വണ്ണാവാരാഭയസ്സുപ്തേലിഖ്യതേദക്ഷിണാന്തിമാഃ

൧൩൧

ആ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിൽ ചുവടു ഭാഗത്തിൽ മുമ്പിൽ എഴുതേണം. മുകൾ ഭാഗത്തിൽ പിന്നെ എഴുതേണം. എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളും ഇടത്തുഭാഗത്തുനിന്നു തുടങ്ങി വലത്തുഭാഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവസാനിപ്പിക്കണം.

ഉല്പാദനഭാഗാണിവപംകേതുത്രാവധിഭൂയാൽ

തത്രസമാരംഭംകുര്യാദുല്പാദനവണ്ണപംക്തിനാം

൧൩൨

അധോഭാഗത്തിങ്കലുള്ള വരിയുടെ അവസാനം എവിടെ ഭ
വിക്ഷമോ അവിടുന്ന മുകളിൽ ഭാഗത്ത് വരി ആരംഭിക്കേണം.

തത്രപ്രാരബ്ധപംക്തിനാംഗ്രസപതപമുഷിചോദിതം

ദൈർഘ്യംസമാപ്തപംക്തിനാംഅത്രപംക്തിസ്സമാസ്മതാ ഹനന്
ഉത്തരഭാഗത്തിങ്കൽ ആരംഭിച്ച വരികൾക്ക് ഗ്രസപതപവും
അവസാനിച്ച വരികൾക്ക് ദീർഘവും മുനികളാൽ പറയപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നു. ഈ വരികൾ സമമായിരിക്കണമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഏവംസുശോധിതംപത്രംഗ്രഹീതപാലേഖകാൻപുനഃ

സന്തോഷ്യ വസുഭി സുബ്ധ ഭൂമീശായ പ്രദീയതാം ഹനര

ഇങ്ങിനെ പരിശോധന ചെയ്യപ്പെട്ട ആധാരത്തെ എഴുത്തു
കാരനിൽനിന്നു വാങ്ങി പണം കൊടുത്ത് അവനെ സന്തോഷിപ്പി
ച്ച് ഭൂമി ഉടമസ്ഥനായി കൊണ്ടു കൊടുക്കേണം.

ഗ്രഹീതപാസചിവഃപത്രംശ്രാവയേൽക്ഷിതിപംവചഃ

രേഖാഗതംസമാദായപശ്യേദ്രേഖാംധരാധിപഃ ഹനര

കായ്സ്ഥൻ ആധാരത്തെ എടുത്ത് ആധാരത്തിൽ എഴുതിയ
വരികളിനെ ഭൂമിപതിയെ കേൾപ്പിക്കേണം. ഭൂമിപതി ആധാരത്തെ
വേങ്ങി നോക്കേണം.

വൃത്താന്താനിനിശമ്യപത്രലിഖിതാന്ത്യാത്മോചിതാന്ത്യാപ്യസൗ

നിത്യാസത്യപരായണേനഗദിതാനീഷ്ടാനിനോവിക്ഷിപേൽ

മുദ്രാംപത്രതലേസപകീയനയനൈരാലോകനംവജ്ജയൻ

ദേവാചായ്മതന്തപിദംഹിബഹുധാസദ്വൈജ്ജനൈരാദൃതം

ആധാരത്തിങ്കൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സത്യവാനാവാൽ പറയപ്പെ
ട്ടതും ആത്മോചിതങ്ങളായും നമുക്ക് ഇഷ്ടങ്ങളായും ഉള്ള വൃത്താന്ത
ങ്ങളെ കേട്ടതിന്റെ ശേഷം തന്റെ നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു നോക്കാതെ
കണ്ടു ആധാരത്തിങ്കൽ മുദ്രയെ വെക്കണം. ഇത് എല്ലാജനങ്ങളാ
ലും ആദരിക്കപ്പെട്ട ദേവാചായ്മ (ബ്രഹ്മസ്സതി) മതം ആകുന്നു.

തതസ്തൂരൻഗണാധീശംഭക്ത്യാഹരഹരിഗുരൂൻ

നിജാഞ്ചദൈവതാമുദ്രാങ്കയ്യാൽപത്രോചിനീതധീഃ ഹനര

അതിന്റെശേഷം ഗണപതിയേയും വിഷ്ണുവിനേയും ശിവനേ

യം ഗുണനാഥനാരേയം ഭക്തിയോടുകൂടി സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു വണക്കത്തോടുകൂടി ആധാരത്തിൽ ഒപ്പിടുകയും വേണം.

ഭൂമീശായപ്രഭാതവ്യാധനംസുഹൃദകാതലേ

നൃസേചകഷ്കോഭക്ത്യാചിന്തയൻജമദഗ്നിജം ഹൃദവ

ഭൂപതിക്കായിക്കൊണ്ടു കൊടുക്കേണ്ടിയ പണം നല്ല പലകയിങ്കൽ കൃഷിക്കാരൻ പരശുരാമനെ വിചാരിച്ച് വെക്കുകയും വേണം.

പുരുഷപീശാഭിമുഖേനൈവപ്രഭാതവ്യാധനാദികം

മുദ്രാവലോകനംനൈവകയ്യാദിച്ഛൻശ്രിയസ്സുധീഃ ഹൃദൻ

ഭൂപതിക്ക് നേരിട്ടുതന്നെ ധനാമൃതലായതിനെ കൊടുക്കേണം. ശ്രിയെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാൻ മുദ്രയെ നോക്കരുത്.

സംഗൃഹ്യാധനംദദ്യാൽഭൂമീശോഹലമുത്തമം

ദപിതീയായാധരിത്രാസ്മനാളികേരപലാദികം ഹൃദം

ഭൂമിപതി ധനം വാങ്ങിയതിന്റെറശേഷം ശ്ലാഘ്യമായ ഒരു കരിയെ കൊടുക്കേണം. രണ്ടാമത്തെ ഭൂമിയായ പറമ്പിന്ന് ഒരു നാളികേരം മുതലായതിനെ കൊടുക്കേണം.

(‘ദ്രുപിധാധീക്രി’ എന്ന ആരംഭിക്കുന്ന ശ്ലോകം നോക്കുക)

വിത്താനാമിഹഗണനംഫലകായാഗമകല്പിതാമുനിഭിഃ

നഹികായ്തജ്ജന്യാവ

യോഗേസവ്യനിന്ദിതാനൃബാഹുശാഖായാഃ ഹൃദം

ഇവിടെ പണം എണ്ണുന്നത് പലകയിൽതന്നെ വേണമെന്ന് മുനികളാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇടത്തേതും നിന്ദ്രവും ആയ കൈവിരലോടുകൂടി വലത്തെ കയ്യിന്റെ തഞ്ജനീ എന്ന ചൂണ്ടാണിവിരൽകൊണ്ട് എണ്ണരുത്.

സ്ഥണ്ഡിലഗണനംകവ്ചൻധനാവൃഷകളധൗതയോഃ

ഉപയ്തം ച യഥേന നഷ്ടദ്രവ്യോ ഭവിഷ്യതി ഹൃദം

ഭൂമിയിൽ. പണം ഉറപ്പിക ഇവയെ എണ്ണുന്ന ധനികൻ പിന്നെ ഈ രണ്ടുകൂട്ടവും ഇല്ലാത്തവനായിതീരും.

പ്രദയാൽകരണംദാതാദാതാചന്ദ്രിതാമുഭയേ
ഭവതാന്തത്രസന്തുഷ്ടാചിത്തേനനിമ്നോന്നതാവപി ചരന്
ആധാരം കൊടുത്തതിന്റെശേഷം കൊടുക്കുന്നവനും വാങ്ങ
ുന്നവനും താഴ്മയും ശ്രേഷ്ഠതയും ഉള്ളവരെങ്കിലും സന്തുഷ്ടാചിത്തന്മാ
രായി അവിടെ ഇരിക്കുകയും വേണ്ടതാകുന്നു.

അഥകഷ്കമുഖ്യോമുദ്രായാശ്ചാപിദക്ഷിണാംകുര്യാത്
സമാദായധരണീപതിഃസന്തുഷ്ടാത്മാതതോഭൂയാത് ചര
എന്നതിന്റെ ശേഷം കുടിയാൻ ഒപ്പിന്റേയും ദക്ഷിണ
കൊടുക്കണം. അതിനെ വാങ്ങി ഭൂപതി സന്തുഷ്ടാത്മാവായി ഭവി
ക്കുകയും വേണം.

തത്രസ്ഥാൻധരണീസുരാനന്ത്യാന്മത്ത്യാശ്ചപുജയേഭ്യേ
പുത്ഥപീലാഭാനുദിതോമത്ത്യാഭ്യേജ്ഞാഹ്വസൗപുത്ഥപീം ചര
അവിടെ ഇരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണരേയും വേറെ ആളുകളേയും ഭൂ
മി കിട്ടിയതുകൊണ്ട് സന്തോഷിച്ച് സ്വർണ്ണം കൊടുത്ത സന്തോഷി
പ്പിക്കേണം. ഇവൻ ഭൂമിയെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കാലേയകാലേതരുണതപമാപ്തേ
രേഖാഭയഞ്ചാപിഭവേഷ്യതീഹ
കരംപ്രദാസ്യാമിഭവഭരിത്യാഃ
പ്രത്യബ്ധമിത്യാദിഗിരസമേതം

ഇക്കൈ ഇളമന ഹരി
ഉപ്പുണിത്തം

കലികാലം മുക്കുമ്പോൾ ഈ കായ്കങ്ങളിൽ രണ്ട് ആധാര
ങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അതു കൊല്ലുന്നോരും നിങ്ങളുടെ ഭൂമിക്കു കപ്പം ത
ന്നേക്കാമെന്നുള്ള വാചകം മുതലായതോടുകൂടിയിരിക്കും.

പത്രഞ്ചതൽകഷ്കമുദ്രയാഡ്യം
പുത്ഥപീശവേദീതിലകംമനോജ്ഞം
യൗവന്യമാപ്തേക്ഷിതിഖണ്ഡദീപ്
വിസ്മാരയുക്തഞ്ചതതോലിഖേത്തൽ

ചരന്

ചര

കുടിയാന്റെ മുദ്രയോടുകൂടിയും ഭൂപതിയുടെ ഗൃഹാലങ്കാരമാ
യും മനോഹരമായും ഇരിക്കുന്ന ആധാരത്തെ കലികാലം വരി
ച്ചാൽ ആ ഭൂമിയുടെ ദീപ്വിസ്മാരത്തോടുകൂടിയതായി എഴുതേണം.

ന്റെ ഭൂമിയെ അറിയാത്ത ജനികളുടെ പകുതിയും മറ്റും ഭൂമിയെ അപഹരിച്ച് അതിനു മാറി പേർവെച്ചു സ്വന്തമെന്നോ അന്യന്റെ എന്നോ പറയും. ആ സംശയനിവൃത്തിക്കായി ആ ഭൂമിയുടെ ദീർഘവിസ്താര അടയാളങ്ങളോടുകൂടി എഴുതി വാങ്ങേണ്ടിവരും പിന്നെ എന്ന് അറിയണം

കരാപത്രമിദംപ്രോക്തംനാമാന്യമുനിസത്തമൈഃ
 ലൗകികന്തത്സമാഖ്യാതംകരണാസ്യാദലൗകികം   ചിത്രം
 ഈ ആധാരത്തിനു കരാപത്രമെന്ന് മുനികളാൽ പേരിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ ഇത് ലൗകികമാകുന്നു. ആധാരമാകട്ടെ അലൗകികമാകുന്നു.

കരണസ്യാലൗകികതപാൽകരണേഷുശ്രേഷ്ഠൈനച്ചഭേദാദ്യ
 നഹിതേലൗകികപ്രാദന്യാസുസമസ്പർത്രികാസുസ്യഃ   ചിത്രം
 കരണം എന്ന ആധാരം അലൗകികമാകയാൽ അവകൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠൈനച്ചാദികൾ ഒന്നും ഇല്ല. ആ വക അലൗകികത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടതായ പത്രികകളിൽ അനുഭവിക്കും.

ലോഭേവപ്രഥിതൗരാമഭ്യമൗബ്രാഹ്മണപാദജൗ
 നക്ഷത്രീയോനോരജനാആദൗനസ്ഥാപനംതയോഃ   ചിത്രം
 കേരളത്തിൽബ്രാഹ്മണരും ശൂദ്രരും മാത്രം പ്രസിദ്ധനാകുന്നു. ക്ഷത്രിയനോ വൈശ്യനോ പ്രസിദ്ധനല്ല. ആദിയിൽ അവരുടെ സ്ഥാപനവും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പുനഃകാരണതഃപ്രാപ്താഃകരോൽഭവാവിശശ്ചതേ
 തഥൈവപാരദേശീയാഇതരേചജനാസുഥാ
 തസ്താത്തൽപത്രമയ്യാദാകഥ്യതേനമയാധുനാ   ചിത്രം
 ക്ഷത്രിയവൈശ്യരും മറ്റുള്ള പരദേശികളും പിന്നെ കാരോ കാരണവശാൽ വന്നവരാകയാൽ അവരുടെ പത്രമയ്യാദയെ ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നില്ല.

കാൽതവീയ്വിപുഭൂസുരോത്തമാഃ
 പത്രികാസുനിജനാമധേയകം

നോല്ലിഖന്തിനിജപത്തനാഭിധാം
തേലിഖന്തിസമയോദിതോവിധിഃ

ചമുന

കേരളബ്രാഹ്മണർ പത്രികകളിൽ നിജ നാമധേയങ്ങളെ എഴുതാതെ തങ്ങളുടെ ഇല്ലപേരുകളെ എഴുതുന്നു. ഇതു സങ്കേതസിദ്ധി ആകുന്നു.

ബ്രഹ്മോപദേശയജനാദിഭവാമഥാപ്യാം
ലിഖന്തിചാന്ത്യബഹുമാനപൂർവ്വം
ക്ഷോണീസുരേഭ്യഃസാവനീസുരസത്തമേന്ദ്രാ
ത്വജന്തിപത്രേഷുസമുന്നതീംസ്വപാം

ചമുന

ചിലർ ബഹുമാനപൂർവ്വമായി എഴുത്തുകളിൽ ബ്രഹ്മോപദേശം യാഗം മുതലായതുകൊണ്ടുണ്ടായ നാമധേയങ്ങളെ എഴുതുന്നു. ചില ബ്രാഹ്മണർ ചില ബ്രാഹ്മണർ എഴുതുന്ന എഴുത്തുകളിൽ തങ്ങളുടെ വലിപ്പത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

പത്രേഷുയുഷ്മഹ്വേഷുയഥാഗൗരവമാലിഖേൽ
വചനംബഹുശബ്ദാദിസാമാന്ത്ര്യായംവിധിസ്മൃതഃ

ചമുന

എഴുത്തുകളിൽ ഗൗരവംപോലെ യുഷ്മഹ്വേഷുത്തിന്റെ ബഹുവചനത്തെ ഉപയോഗിക്കേണം. ഇത് സാമാന്യമായ വിധിയാകുന്നു.

പത്രികാവന്ദനംവിപ്രരാജപ്രഭൃഷുകല്പിതം

ഗ്രഹണംധാരണഞ്ചേതിപത്രികാവന്ദനംദിധാ ചമുവ

രാജാക്കൾക്കും പ്രഭുക്കൾക്കും ബ്രാഹ്മണർക്കും എഴുതുന്ന എഴുത്തുകൾ പത്രികാവന്ദനത്തോടുകൂടിയരിക്കേണം. ആ പത്രികാവന്ദനം ഗ്രഹണമെന്നും ധാരണമെന്നും രണ്ടു വിധമാകുന്നു.

വാനപ്രസ്ഥാശ്രമസ്തേഷുകൃതാധാൻമഖാഗ്നിഷു

രാജ്ഞിശസ്ത്രഭദ്രാചാര്യേവിപ്രേന്ദ്രാധാരണംലിഖേൽ ചമുൻ

വാനപ്രസ്ഥാശ്രമിക്കും ആധാനം, അഗ്നി, യാഗം, മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവർക്കും, രാജാവിനും, ശസ്ത്രാചാര്യനും, ബ്രാഹ്മണൻ ധാരണം എന്ന് എഴുതേണം.

ശത്രുചായ്വ് സുദാസോപിവിപ്രേന്ദ്രാധാരണാലിഖേൽ
 പാർത്ഥിഭോജനയുക്തേഷുവിപ്രേഷുഗ്രഹണംസ്മൃതം ഹിനം
 ശത്രുചായ്വ് ദാസനൈകിലും ബ്രാഹ്മണൻ ധാരണം എന്ന്
 എഴുതണം. ബ്രാഹ്മണൻ പാർത്ഥിഭോജനമുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ്റെ ഗ്രഹ
 ണം എന്ന് എഴുതണം.

രാജാപിവിലിഖേദേവംധാരണഗ്രഹണാദികം
 ബ്രഹ്മാപദേശാദിഭവാവിപ്രേഭ്യശ്ചാഖ്യായായതം ഹിനം
 രാജാവുകൂടി ബ്രാഹ്മണൻ്റെ ബ്രഹ്മാപദേശാദികൾകൊണ്ടു
 ണ്ടായ ആഖ്യായോടുകൂടിയ ധാരണഗ്രഹണാദികൾ എഴുതണം.

ബ്രഹ്മാപദേശജാമാഖ്യാനലിഖന്തിധരാസുരഃ
 സംജ്ഞാവിശേഷംവിലിഖേൽകൃതപാധാനമഖാഗ്നിഷു ഹിനം
 ബ്രാഹ്മണൻ ആധാനം അഗ്നിയാഗം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ
 ചെയ്യുവാൻ ബ്രഹ്മാപദേശത്തിൽ സിദ്ധിച്ച നാമധേയത്തെ എ
 ഴുതുന്നില്ല. എന്നാൽ അവിടെ ഒരു സംജ്ഞാവിശേഷം എഴുതണം.

ഗോകണ്ഠമണ്ഡലലസച്ഛശിഖണ്ഡചൂഡ
 പാദാരവിന്ദഭജനോത്സുകതാപസേന്ദ്രൈഃ
 സംപ്രാർത്ഥിതോംബുധിസമുദ്ധൃതകേരളോയ
 സ്മുസ്മുനമോഭഗവതേപുരുഷോത്തമായ ഹിനം
 വേദകട്ടേശനലിഖിതംശേഖരിപുർവാസിനാ
 പ്രിയൈഭൃയാൽഭഗവതോഭവാനീവീശപനഃപഥയോഃ

ശുഭമസ്തു.

കുര്യതമപരാധംക്ഷന്തുമഹന്തിസന്തഃ

യാദൃശാപുസ്തകേദൃഷ്ടാദൃശംലിഖിതമയാ
 ക്ഷന്തുമഹന്തിവിദ്വാंसമമദോഷാനവിദ്വരേ

സമാപ്തം

അമ്പാടി കുഞ്ഞികൃഷ്ണപുതുവാളുടെ

കവിതകൾ

മുഴിക്കുളത്തപ്പൻ കുറിച്ച് ഒരു പാട്ട്
(‘എന്തവേട്ടുകോത്തുരാഘവാ’ എന്ന സ്വാഗതർ കീർത്തനംപൊലെ)
സരസ്വതീമനോഹരി—ചെമ്പട

ചിന്തയേഭവന്തംലക്ഷ്മണാ

ബന്ധുരാകൃതേഹേലക്ഷ്മണാബന്ധുരാകൃതേ

നിന്തിരുവടിക്കെന്തുചേതമയോ

ബന്ധമോചനംഹന്തമേതരിക—

ചിന്തയെ

കുറമറുഭൂവിപരിശുദ്ധയായ്

ഉററമായൊഴുകുംഉദാരനദീ

തീരശോഭിതേതിരുമുഴിക്കുളേ

സൈപരമാണ്ഘംവീരരാജാനജാ—

ചിന്തയെ

ചെങ്ങന്നൂർക്കുന്നത്തു ഭഗവതിയെ കുറിച്ച് ഒരു പാട്ട്.

(‘പ്രീതിപൂണ്ടരുളുകയെ’ എന്നപോലെ)

ശങ്കരാഭരണം—ചെമ്പട

ചെങ്ങന്നൂരിനിലയേലോകതായേ

ചേവടിയുഗംകലയേ—ഭംഗിനിറഞ്ഞിടതിങ്ങിയെഴും

ഭവനങ്ങളിലിഹപുകൾപൊങ്ങിവിളങ്ങാ— ചെങ്ങന്നൂർ

നിന്തിരുമുടിയിലണിഞ്ഞൊരുപൊൻമകുടം—ശോഭ

ബന്ധുരമതിനപമാനവുമില്ലുദയം

ചന്തമിയന്നമനോജ്ഞലലാടതടം—കണ്ടാൽ

ഹന്തതൊഴുംഊവണമതികലനിഷ്പടം

നൽപുരികഴലഴകതിമഹിതം

കല്പകസുമഗ്നപരിലസിതം

സല്പരിമളഗുണഗണസഹിതം

ഷരപപേരിവൃതമപിസതതം
 ശിപ്തയോടുകാതൃതശോഭയു
 മെപ്പൊഴുംമെന്നുറപ്പുവിൽവിലസണം— ചെങ്ങണ

മല്ലീശരകുലവില്ലിനൊരപമാനം-നൽകും
 ചില്ലീയുഗതനവല്ലിയുമസമാനം
 സ്തല്ലാംബുജഭൂതചിതന്നഭിമാനം-പോക്കും
 സല്ലോചനയുഗമാർദ്ദയധീനം

ചലകിസലയമുദിതവധരം
 തിലസുമനാസികയതിരചിരം
 സലളിതകണ്ഡലയുഗമതുലം
 സുമധുരമേതിരവുടലവിലം
 ധൃന്തജനത്തെയമത്തുവിപത്തുകൾ
 തീർത്തഭയംഭവനത്തിനനൽകും—

ചെങ്ങണ

സുംഭനിസുംഭമഹാസുരസംഹതിയും-സൂക്ഷി
 ചുവ്രകുലങ്ങടൈനല്ലനഭസ്ഥിതിയും
 ജുംഭിരമോദമമന്ത്യാഗ്നസ്തൃതിയും-മോദാ
 ലമ്പൊടുകേട്ടരുളീടിനസുസ്ഥിതിയും

വില്ലുംശരവുമേന്തുംകരകമലം
 ഉല്ലസിച്ച്ചീറ്റംതിരുമുഖകമലം
 കല്ലുരവനീസുരനതികശലം
 എല്ലാനാളമരുളുംമധുരശീലം
 ഉള്ളമധീശപരികുളുമൊഴിഞ്ഞെ
 നുള്ളമതിൽകടികൊള്ളണമനിശം—

ചെങ്ങണ

അനവരതംഭവനേശപരിയാമയിതേ-ഭക്തേ
 ഷപനഭിരതിക്കൊരുഭാജനമാക്കരുതെ
 പനമതിനേർമുഖിപാഴിലലയ്ക്കരുതെ-എന്നെ
 ജനിമൃതിയാലിനിമേലിൽവലയ്ക്കരുതെ
 വിശ്രുതമയിതവസൽചരിതാ

ശാശ്വതമതിരമയോച്ചരിതം
 രാശപരിഭജനവുമാചരിതം
 വാഴ്ത്തുമപഹരമേദുരിതം
 നന്ദികലനാടനെന്നാചെങ്ങനെ
 കുന്നിലെഴുത്തുജഗദാബേശരണം

മാനഷജന്മം

സാധാരണ മനുഷ്യർ ജന്മത്തിനു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന അത്ഥമല്ലാ
 ഹിന്ദു ജാതിമാർ ഈ പദത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. കേവലം സാ
 സാരികമായ ജീവിതത്തിന്റെ വിധികളേയും സവിസ്തരം പുരാത
 ന ഹിന്ദു പണ്ഡിതന്മാർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവരുടെ ശ്ര
 ദ്ധയ്ക്കും ആദരവിനും അധികമായി പാത്രീഭൂതമായിട്ടുള്ളത് ഉത്തമ
 മായ പാരമാർത്ഥികമായ ജീവിതം ആകുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചം ക്ഷണ
 നശ്യവും മാനുഷ ജീവിതം മൃത്യുവിനു അധീനവും ആണെന്നു
 ജ്ഞിതിനാൽ ജീവനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യക്കുള്ള പ്രതിപത്തി ആദരണീയ
 മായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഉത്തമമായ
 ജീവിതത്തിന്റെ പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കണമെന്ന് ഇച്ഛിക്കു
 നവർ, സാധാരണ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖത്തെ അനുഭവിച്ചിരി
 ക്കുന്ന ദശേന്ദ്രിയവ്യാപാരങ്ങളെ നിശ്ശേഷം കീഴടക്കേണ്ടിയിരി
 ക്കുന്നു.

ഇഹലോകത്തിൽ മനുഷ്യനു ദ്വിവിധം ജീവിതമുണ്ട്. ഒന്ന്
 താണനിലയിലുള്ളത്; മറേറത് ഉയർന്ന നിലയിലുള്ളത്. നാം കാ
 ണുന്ന മത്സ്യന്മാരിൽ മിഷ്ടവരും താണനിലയിലുള്ള ജീവിതത്തെ
 നയിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നവരും ആകുന്നു. അവർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും സാ
 ധാരണയുള്ള സുഖത്തിൽ വാഞ്ചരയും ദുഃഖത്തിൽ വൈമുഖ്യവും
 ഉണ്ടാകുന്നു. ആഹാരാദിസുഖങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവർ കൃതാത്ഥന്മാ
 രായി ഭവിക്കുന്നു. രോഗാദിപീഡകളെക്കൊണ്ട് അവർ ദുഃഖിതരാ

യി തീരുന്നു. യാതൊരുവൻ ഐഹികസുഖാനുഭോഗങ്ങളെ മാത്രം ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ, യാതൊരുവൻ കാമാദികളെ മാത്രം പോരുന്നവോ, അവൻ മനുഷ്യാനാകാത്തവനോ, മനുഷ്യവൃത്തിയെ വെടിഞ്ഞവനോ, ആകുന്നു. അവൻ കേവലം മൃഗപ്രായനത്രേ.

ആധുനികന്മാരായിരിക്കുന്ന അസംഖ്യം സ്രീപുരുഷന്മാർ കേവലം മൃഗപ്രായമായ ജീവിതത്തെ നയിച്ചു വരുന്നവരാകുന്നു. ആഹാരം മാത്രമാണ് മനുഷ്യൻ ജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നത്. ആരോഗ്യവും ഗാത്രദാർഢ്യവും ഉത്സാഹവും, ഉന്മേഷവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരുത്തൻ വേണ്ടതൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. ഇത്രയും സുലഭമായി കിട്ടിയാൽ പിന്നത്തെക്കാര്യം എങ്ങിനെയും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇപ്രകാരമാണ് ജനസാമാന്യം വിചരിച്ചു പോരുന്നത്. മാതാപിതാക്കന്മാർ സാധാരണ ബാലികാബാലന്മാരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതും എന്തെങ്കിലും ഇങ്ങിനെതന്നെ. ക്ഷണനശ്യമായതുതന്നെ എന്നിരിക്കിലും ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സാധനം സ്വന്ദിക്കപ്പെട്ടു തീരണം. ഭൂമിയിൽ സുഖപ്രദങ്ങളായി ഉളവായിരിക്കുന്ന ഭൂവൃഷ്ടങ്ങളെ കൈവശമാക്കണം, സ്വാത്മപ്രതിപത്തി മൂലം സ്വന്തം ലോകത്തിനായി ആവശ്യമുള്ളതിനെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും നേടണം. മയ്യാദയും അഭിമാനവും സ്വകർമ്മസിദ്ധിക്കു പ്രതിബന്ധം ആയിവന്നാൽ, അവയെ വിസ്തരിക്കേണ്ടതുതന്നെ. ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയാണ് നമ്മുടെ സോദരിസോദരന്മാർ താന്താങ്ങളുടെ ഐഹിക വൃത്തിയെ പരിപാലിച്ചു വരുന്നതെന്നു പറയുമ്പോൾ, ഇത് മാനഷ സദാചാരത്തിന് ഒട്ടും ഭോഷാരോപണമല്ലെ എന്നു തോന്നുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ പരമാർത്ഥത്തിൽ ലോകഗതി അങ്ങിനെ ആണല്ലോ. സത്യം രചിക്കുമായിട്ടുള്ളതല്ല, പണം സ്വന്ദിക്കുന്നതു ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യഉദ്ദേശ്യമായിട്ടാണു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അദ്ധ്വാനംചെയ്ത് ഭൂവൃഷ്ടത്തെ സ്വന്ദിപ്പിക്കാൻ എന്തെന്ന്. നേരായ മാർഗ്ഗത്തെ വെടിയാനെ മടിച്ചുപിടിച്ചു നോക്കുമെങ്കിൽ അതു ഉത്തമം തന്നെ. പക്ഷേ മടിച്ചുപിടിച്ചു നോക്കണം. എങ്ങിനെയായാലും തരക്കേടില്ല, യാചിച്ചാ, കടംവാങ്ങിയൊ, അഥവാ, മോഷ്ടിച്ചുതന്ന

യൊ, ആയാലും ശരി, പണം ഉണ്ടാക്കണം. ഇങ്ങിനെ ആണല്ലോ കായ്കയും കിടക്കുന്നതും. വാചകത്തിന് അലങ്കാരത്തിനായി വളരെ ഒക്കെ കൂട്ടിക്കൊള്ളാം; പക്ഷേ പ്രമാണത്തിനു രൂപഭേദം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കണക്കു പിണക്കൊ, വിശ്വാസഭംഗമൊ, സത്യലംഘനമൊ, തരംനോക്കലൊ, ഇല്ലാതെ എത്രയാളുകൾ ധനികന്മാരാകുന്നുവെന്നു വായനക്കാർ തന്നെ ആലോചിച്ചു നോക്കട്ടെ.

ലൗകികരീതി, ഒട്ടുമുക്കാലും, മേല്പറഞ്ഞവിധമാണെങ്കിലും ഹിന്ദുദേശത്ത് ഒരു കൂട്ടക്കാർ ഇതിനെ അനുസരിച്ചതെ ഇരുന്നിട്ടുള്ളതായി നമുക്ക് അറിയാം. പ്രമാണംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും പുരാതന ഋഷീശ്വാസമാർ മനുഷ്യക്ക് ഒരു ഉത്തമരീതിയെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'മിതഭോഗവും ഉൽകൃഷ്ടവിചാരവും' ആയിരുന്നു ആ മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവിതാന്തർവ്യാപ്തമായിരുന്ന തത്വം. അവർ കേവലം വൈഷയികമായ ആഗ്രഹാദികളെ കീഴടക്കി, ദൈവികമായ പരമാനന്ദത്തെ ഹസ്വഗതമാക്കിയ മഹാപുരുഷന്മാരാണ് ആർക്കുതന്നെ അറിവാൻ പാടില്ല.

പ്രകൃതിയുടെ ത്രിഗുണങ്ങൾ* മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിച്ചാണ്, അവനു സ്വഭാവഭേദം ഉണ്ടാകുന്നത്. സത്വഗുണപ്രധാനനായ പുരുഷനിൽ ദൈവികമായ ജ്ഞാനോദയവും, ഉൽകൃഷ്ടമായ മനശ്ശുദ്ധിയും, ഉളവാകുന്നു. രജോഗുണപ്രധാനനായ മനുഷ്യനിൽ അസാമാന്യമായ സേച്ഛാപൂരണപ്രതിപത്തി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ എന്നത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ട്. തമോഗുണപ്രധാനനിൽ മൃഗസാധാരണമായ സ്വഭാവം സദാ കാണപ്പെടുന്നു.

ഇടവിടാതെയുള്ള ആത്മസംയമനം, അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രങ്ങളു

---

*പ്രപഞ്ചമാസകലം ത്രിഗുണാത്മികമായ പ്രകൃതിയുടെ നാനാപ്രകാരേണയുള്ള പരിണാമവിശേഷങ്ങളാകയാൽ 'പ്രകൃതിയുടെ ത്രിഗുണങ്ങൾ മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിക്കുക' എന്ന പ്രയോഗം ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായിരിക്കുന്നു.

ര. ര. വ.

ടെ നിരന്താരാഭ്യാസം, എന്നിവയെക്കൊണ്ട് ഒരുത്തൻ നീചമായ തന്റെ സ്വഭാവത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനും ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളെ സ്വപാദിക്കുന്നതിനും കഴിയാത്തതല്ല. ഒരു ഉത്തമപുരുഷൻ—മാതൃകാമനുഷ്യൻ— ഉൽകൃഷ്ട ജീവിതത്തെയാണ് പരിപൂർവ്വീകരിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉത്തമരീതിയിൽ ജീവകാലത്തെ നയിക്കുന്നതിന് ഈശ്വരവിശ്വാസം ഇല്ലാത്തവനു സാധിക്കുന്നില്ല. കഷ്ടിപ്പുരണത്തിലും ആഗ്രഹസിദ്ധിയിലും ഉള്ള അത്യാശയെ ക്രമേണ കുറച്ചും, മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശാന്തമായ സദുപദേശത്തെ സദാകാലം അനുസരിച്ചും, സത്യത്തെ അനേപക്ഷിച്ചറിഞ്ഞും, സദുത്തിയെ പരിപാലിച്ചും ധാർമികമായും സദാചാരസംബന്ധമായും ഉള്ള സർവ്വപൂജ്യസമ്മതമായ പ്രമാണത്തെ അനുകരിച്ചും, ആണ് മനുഷ്യൻ ഉത്തമരീതിയിലുള്ള ജീവിതത്തെ യഥാർത്ഥമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടത്. സാത്വിക ജന്മമെന്ന സർവ്വാത്മമായ ജന്മം. ഈശ്വരചിന്ത ആജ്ഞാ ആക്ട് വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഈശ്വരനെ സാക്ഷിയാക്കിവെച്ച് ആർ സകല പ്രവർത്തികളേയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ സാത്വികജന്മം സുലഭമായി സാധിക്കുന്നുവെന്ന് ജ്ഞിമാർ വാങ്മനഃകായങ്ങളെക്കൊണ്ട് മുമ്പിനാലേതന്നെ മനുഷ്യർക്ക് മാർഗ്ഗപ്രദശ്വാസം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രപഞ്ചത്തിൽ സർവാത്മനാ മഗ്നനായിട്ട് തന്റെ ജന്മമഹിമയെ മറന്ന് ഐഹികസുഖമത്രെ പരമാനന്ദമെന്നു കരുതി, മൃഗപ്രായനായി, ലോകത്തിൽ ഉഴലുന്നവനത്രെ മാനുഷകീടമെന്നു മേല്പറഞ്ഞ സംഗതി സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ഈ പ്രാപഞ്ചികാസക്തി ആത്മാവിനെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതിനാൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉൽകൃഷ്ടാവസ്ഥയെ സ്വാനുഭവപ്പെടുത്തുവാൻ ശക്തനാകുന്നില്ല. സാമ്പ്രദായികമായ ജീവിതത്തിൽ പക്ഷപാതം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, മാനുഷജന്മത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം, മനുഷ്യനാൽ അജ്ഞാതമായും അപ്രതീക്ഷിതമായും ഭവിക്കുന്നു. ഇത് അവന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ ഉച്ചം തന്നെ. കഷ്ടം! ഈശ്വരസ്മരണയില്ലാത്ത ഒരു മന്ത്രി

ന്റെ അവസ്ഥ എത്ര ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു. അവൻ പൂർണ്ണ പരമായ വിചാരം ഇല്ല. ഉദരംഭരിയായി, സുഖാനുഭോഗിയായി, വിഷയലബ്ധനായി, സജ്ജനസഹവാസശ്രവ്യനായി, ഗാത്രസുഖൈകദൃക്കായി, ദരോചാരരക്തനായി, ആത്മജ്ഞാനഹീനനായി, അവൻ, തന്റെ കത്സിതമായ ജീവദശയെ കഴിച്ചുകൂട്ടിവരുന്നു.

ഋഷിപുംഗവന്മാരാൽ പ്രദർശിതമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതം സത്തായും സാരമായും മഹത്തായും ഉള്ളതാകുന്നു. ഋഷികാമക്രോധാദിദോഷങ്ങളെ ജയിച്ചു ജിതേന്ദ്രിയനായിട്ടുള്ള മഹാപുരുഷൻ ആകുന്നു. തനിക്കായി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവർത്തിയും ചെയ്യുന്നില്ല. ലോകത്തിൽ സമാധാനവും രമ്യമായ ശാന്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാണ് അദ്ദേഹം നിരന്തരം യത്നിക്കുന്നത്. സ്വാത്മസർവ്വസ്വത്തെ പരിത്യജിച്ച് ദിവ്യജ്ഞാനദീപത്താൽ അദ്ദേഹം പ്രശോഭിതനായിരിക്കുന്നു. ഐഹികാനന്ദത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വാഞ്ഛരാലേശംപോലുമില്ല. ആത്മജ്ഞാനനിഷ്ഠ ഹേതുവായിട്ട്, അദ്ദേഹം ജീവാത്മാവിനെ പരമാത്മാവിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നു. തന്നിൽ ഗുപ്തമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരത്വം അപ്പോൾ താനേ പ്രകാശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നിത്യാനന്ദത്തെ അടയുന്നു.

തപയാഹുഷികേശഹൃദിസ്ഥിതേന

യഥാനിയംകേതാസ്തിതഥാകരോമി

സകലത്തിന്നും നിയന്തവായിട്ട് ഈശ്വരനാണെന്ന് അദ്ദേഹം സർവ്വകാലം ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കെ. പരമുപിള്ള, എം. എ.

ഒരു ഇതിഹാസവനിത

ഇക്കോമൻനായർ പറഞ്ഞതുപോലെ വല്ല ഉപദ്രവവും കയ്യടക്കു നേരിട്ടിരിക്കുമൊ എന്നു വിചാരിച്ച് വൃസനിച്ചു കിടക്കുന്ന പത്മാവതി പ്രഭാതത്തിങ്കൽ കുറച്ചുറങ്ങി. ഭസ്പം കണ്ട് ഞെട്ടി ഉണർന്ന സമയം നാലു കെട്ടിൽ ചില തല്ലം നിലവിളിയും ശാസനയും കേട്ടു പരിഭ്രമിച്ച് ചെവിടോക്കുമ്പോൾ അയ്യോ എന്റെ കുട്ടിക്കു പെരു വഴിയാകുമല്ലോ, പത്മനാഭനെ അറിയിക്കുന്നതെങ്ങനെയൊന്നെന്റെ ദൈവമേ? എന്ന് ഇച്ചോണമ്മ നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടു പെട്ടെന്നു വാതൽ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച ഭയങ്കരമാണ്. മൂത്ത കയ്യട കിടന്നുരുളുന്നു. ഇച്ചോണമ്മ മാറത്തു തല്ലി നിലവിളിക്കുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു പേർ കയ്യടയുടെ കയ്യട കാലം തിരുമ്പുന്നു. മൂത്തത് തലയ്ക്കൽ ഇരുന്ന് നോക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ പത്മാവതി അയ്യോ എന്താ വലിയച്ഛൻ? എന്ന് ചോദിച്ച് കാടി ചെന്നു. 'വലിയച്ഛ, വലിയച്ഛ' എന്നു വിളിച്ചു. കയ്യട മിണ്ടുന്നില്ല. അമ്മയോട് 'എന്താണിത്?' എന്നു ചോദിച്ചു. ഇച്ചോണമ്മ അദ്ദേഹം രാത്രി രണ്ടു നാലു പ്രാവശ്യം ചാട്ടിച്ചു. പിന്നെ ഈ മട്ടായി എന്നാണ് കേട്ടത്. ദീനം പറിയല്ലെന്നു കണ്ടു. അപ്പോൾ ഇവിടെ കൊണ്ടു വന്നു കിടത്തി' എന്നു പറഞ്ഞു.

പത്മാ—വലിയച്ഛ വലിയച്ഛ' എന്നു പിന്നെയും വിളിച്ചു. അയ്യോ ഞങ്ങളെ ചരിക്കല്ലെ എന്നോടൊന്നും പറയുന്നില്ലല്ലോ. കളത്തിലേക്ക് ഒരാളെ അയക്കണെ' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മൂത്തത് എണ്ണീറു പുറത്തേക്കുപോയി. പത്മാവതി പിന്നെയും ഓരോന്നു പറഞ്ഞ് കരഞ്ഞും എടക്കിടെ കയ്യളെ വിളിച്ചു മാറത്തടിച്ചു കുറച്ചു നേരം കഴിച്ചു. കയ്യളുടെ പരാക്രമത്തിന്നു ശക്തികുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവയവങ്ങൾ ചേഷ്ടിക്കാതെയായി. ഇ

ടക്കിടെ കയ്ക്കളുടെ മുഖത്തും, പത്മനാഭൻ വരുന്നുണ്ടോ എന്ന പടിക്കലേക്കും, നോക്കുന്ന പത്മാവതി വാളരി പിടിച്ചു നാലു ശിപായിമാർ വരുന്നതു കണ്ടു.

‘കയ്ക്കളുടെ ദീനം പകരുന്ന വ്യാധിയാണെന്നും വൈഷമ്യമുണ്ടാകാൻ എളുപ്പമുണ്ടെന്നും കായ്ക്കൾ എജമാനം അറിയായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദീനക്കാരനെ ഉടനെ ധർമ്മശാലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു’ എന്ന് ശിപായിമാർ പറഞ്ഞതു കേട്ടു പത്മാവതി ‘അയ്യോ ഈ സമയത്തോ’ എന്നു ചോദിച്ചു. ‘ശിപായിമാർ ഞങ്ങൾക്ക് സമയം നോക്കുവാൻ തരമില്ല. കല്പനയാണ്’ എന്നു പറഞ്ഞ് പടിക്കൽ നില്ക്കുന്ന ചിലരെ വിളിച്ചു കയ്ക്കളെ ഒരു ചാക്കുമഞ്ചലിൽ എടുത്തു കിടത്തിക്കൊണ്ടു പോയി. പത്മാവതി, ‘രംഗപരാ മരണസമയത്ത് ഒരു തുള്ളി വെള്ളംകൂടി കൊടുപ്പാൻ ഞങ്ങളെ അവകാശികളാക്കി തരണം’ എന്നു പറഞ്ഞ് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പിന്നാലെ ചെന്നു. ഇച്ചോണമ്മ കുറെ ദൂരം ഒന്നിച്ചു ചെന്നിട്ട് മേകളെ ഞാൻ പുരപൂട്ടി വരാമെന്നു പറഞ്ഞ് തിരിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. ഇവർ പോകുമ്പോഴേക്കു ധർമ്മശാലക്കടുത്തുള്ള ജേലിന്റെ പുരോഭാഗത്ത് എത്തിയപ്പോൾ തടവുകാരെ പുറത്തിറക്കുന്ന സമയമായിരുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ കൈക്കും കാൽക്കും വിലങ്ങുവെച്ചു രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ഒരു പുതുകൊട്ടു തുക്കി പിടിച്ചു പത്മനാഭൻ അധോമുഖനായി പുറത്തേക്കു വരുന്നതു കണ്ടു.

പത്മാ— ‘അയ്യോ! വലിയച്ഛന്ന് ദീനം അത്യാസന്നമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യ കാലത്ത് രണ്ടു ദുഃഖവും മകൻ അന്നഭവിക്കണമെന്നോ, ദൈവമെ, വിധി. തേവരെ! ഇതെല്ലാംകൂടി സഹിക്കുവാനിരിക്കു വയ്ക്കു’ എന്നു പറഞ്ഞ് മറിഞ്ഞുവീണു. പത്മനാഭൻ താൻ വിലങ്ങിലാണെന്നു കഥ മറന്നു. ‘അയ്യോ ഞാനൊരു കുണ്ഠ കാണട്ടെ’ എന്നു പറഞ്ഞ് കാട്ടുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ വെലങ്ങു തടഞ്ഞു കമന്നടിച്ചു വീണു. ദേവവിചാരിച്ചു

ഞാൻ എണ്ണീറു വരുന്നതുവരെ മഞ്ചൽ നിറുത്തണം' എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് മഞ്ചക്കാർ കേട്ട ഭാവംവെക്കാതെ പോയി. അവരുടെ അപേക്ഷ പിന്നെ ശിപായിയോടായി. ശിപായിക്ക് അവരുടെ വ്യസനംകണ്ടു കരണതോന്നി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: എജമാനൻ അറിഞ്ഞാൽ എന്റെ പണിപോകും. അതു പൊയ്ക്കൊടുക്കട്ടെ. സ്രീകൾക്ക് ആ സ്ഥലത്തു ചെല്ലുവാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് പത്മാവതി ചെന്ന് എജമാനനെ കണ്ട് കയ്യിലെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന് വല്ല നിവൃത്തിയും കിട്ടും. ആ സ്രീയുടെ വ്യസനം കണ്ടാൽ അനുകമ്പ തോന്നാത്തവർ മനുഷ്യരല്ല'. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കാര്യക്കാർ അഭിമുഖമായി വരുന്നതു കണ്ട് 'അയ്യോ എജമാനൻ' എന്നു പറഞ്ഞ ശിപായി പരിഭ്രമിച്ചു പത്മനാഭനെക്കൊണ്ടു ജെയിലിലേക്കുപോയി.

അനാഥയായ പത്മാവതി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കാര്യക്കാരുടെ മുന്നിൽനിന്നു പടിവരെ പിന്നാലെ നടന്ന സങ്കടം പറഞ്ഞു. ഒന്നിനും ഒരു ഉത്തരവും പറഞ്ഞില്ല. മുന്നിൽ എത്തിയസമയം എന്താസങ്കടം കേൾക്കട്ടെ' എന്നുപറഞ്ഞ് അകത്തേക്കു കടന്നു. പത്മാവതിയെക്കൊണ്ടു സങ്കടം ഒരു പുനരാവൃത്തികൂടി കഴിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം

ഇക്കോരൻ—ഭയപ്പെടേണ്ട; കയ്യിലുള്ള ദീനം ഞാൻകണ്ടു. അപകടമില്ലെന്നാണു വൈദ്യൻ പറഞ്ഞത്. ദീനം മാറുന്നതുവരെ പത്മനാഭൻ അടുക്കൽ ഇരിക്കട്ടെ. അല്ലാതെ സ്രീകൾക്കു അവിടെ പോയിക്കൂട. ദീനത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഉടനടൻ ഇവിടെ അറിവു തരുവാൻ എപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു കള്ളാധാര കേസ്സ് ആ സാധുപത്മനാഭന്റെ മേൽ വന്നിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി അമ്മയുടേയും മകളുടേയും ഓരോ കല്പിത്ത് എടുത്തിട്ടുവേണം പത്മനാഭനെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ. അതാണ് നീതിയും ന്യായവും എന്നുപറഞ്ഞ് പത്മനാഭന്റെ ചങ്ങലവെട്ടി കയ്യിലുള്ള അടുക്കലേക്കു രണ്ടു ശിപായിമാരോടുകൂടി അയക്കുന്നതിന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു.

ഇച്ചോണമ്മയെ വരുത്തുവാനും ആളെ അയച്ചു. നായർ കയ്ക്കുളുടെ ദീനത്തെപ്പറ്റി ചിലത പത്മാവതിയോടു പറഞ്ഞു. സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നിടക്ക നായരുടെ കാക്കൽ ചെന്നുവീണ് പ്രത്മനാഭൻ ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെ ദയതോന്നണെ ഞങ്ങൾ സാധുക്കളാണെ' എന്ന തുടങ്ങി ആവലാധി പ്രബന്ധം മുഴുവൻ ചൊല്ലി. ഇക്കോരൻ വ്യസനിക്കാതിരിക്കൂ. ഞാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കാം. നേരം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു. ഒന്നാം കഴിക്കാതിരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ് എന്നു പറഞ്ഞു നിബ്ബന്ധിച്ചു കളികഴിഞ്ഞ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ ഒരു ശിപായി വന്ന് കേയ്ക്കുളുടെ ദീനത്തിന്നാശപാസമുണ്ട്. കണ്ണു മിഴിച്ചു. ക്ഷീണം മാറിയാൽ ദീനംമാറി എന്ന വൈദ്യൻ പറഞ്ഞു. പത്മനാഭൻ അടുക്കലുണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞതുകെട്ട് അല്പം സമാധാനത്തോടുകൂടി ഊണുകഴിച്ചു ഓരോ സാധനങ്ങൾ കൊടുത്തയച്ചും ദീനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചും ആശ്വാസമാണെന്നു കേട്ടു സമാധാനപ്പെട്ടും സന്ധ്യവരെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പത്മനാഭൻ കുററക്കാരനല്ലെന്ന് തിരുമനസ്സറിയിച്ച് തീരുമാനപ്പെടുത്തിയെന്നു നായർ സന്ധ്യക്ക് കച്ചേരിയിൽനിന്നു വന്നസമയം പറഞ്ഞു. പുലർച്ചക്ക് എല്ലാവർക്കും കൂടി ഒന്നിച്ചു പോകാനും നിശ്ചയിച്ചു.

പിന്നീട് അവർ തമ്മിലുണ്ടായ സംഭാഷണം പത്മാവതിക്കു വീണ്ടും കുണ്ഠിതത്തെ ജനിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. സഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അലട്ടും ആകമാനം കായ്ക്കത്തിന്റെ പ്രകൃതവും വിചാരിച്ച് പത്മാവതി കായ്ക്കരുടെ മോഹം സാധിപ്പിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഇച്ചോണമ്മയും പത്മാവതിയും വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. ഇനി തന്റെ സകടം ഈശ്വരനോടല്ലാതെ മറ്റാരോടും പറയാനില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ച് പത്മാവതി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി നടക്കൽ തൊഴുതുകൊണ്ടുനിന്നു.

പുഷ്പാഞ്ജലി കഴിഞ്ഞ് പുറത്തേക്കു എഴുന്നള്ളുന്ന തമ്പുരാൻ (കോയിമ്മ) നടക്കൽനിന്നു പത്മാവതി മാറിനിൽക്കുവാനായി നാലഞ്ചു ഞൊടിച്ചു. വ്യസനാധിക്യംകൊണ്ട് ഭഗവൽപാദാരവി

നങ്ങളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന അവളുടെ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഈ ശബ്ദം വിഷയമായില്ല. തന്നെ ധിക്കരിച്ചു നിൽക്കുന്ന യുവതി ഏതായിരിക്കണമെന്നു നമ്പൂരി വീണ്ടും സൂക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഉത്കണ്ഠാപൂർവ്വം കളോടുകൂടി അർദ്ധനിമീലനങ്ങളായിരിക്കുന്ന നേത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് ധാരമുറിയാതെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അശ്രുബിന്ദുക്കൾ അവളുടെ വാടിത്തുളൻ വദനകുപോലങ്ങളെ അതിക്രമിക്കുന്നതുകണ്ടു. നമ്പൂരി തന്നെത്താൻ മറിച്ചോർത്തി. കൊട്ടാരത്തിൽപെന്ന് പത്മാവതിയെ വരുത്തി വ്യസനകാരണം ചോദിച്ചു. ഇക്കാരൻ നായരുടെ ദൂതപാരത്തിന്നു അനുകൂലിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളും ഭവിഷ്യത്തും പെറ്റമ്മയുടെ നിബന്ധനയും മൂത്തകുടുംബത്തിന്റെ ദീനസ്ഥിതിയും, ഗർഭഭവാനിയാലിപ്പറയുന്നതിനിടയിൽ പത്മനാഭന്റെ ദൈന്യാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ചിലതുകൂടി അറിയിച്ചു. മുഴുവൻ പറയുന്നതിന്നു വാക്കു പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ത്രാണിയില്ലാതെ ആ യുവതി തമ്പുരാന്റെ കാക്കൽ സാക്ഷാഗാഹംവീണു കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. ദയാലുവായ അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാംകേട്ട് അന്ധനായി നിന്നു.

നമ്പൂരി— വ്യസനിക്കേണ്ട എന്തിനും. കാലത്ത് അവരോട് അവസ്ഥപോലെ ചോദിക്കാം. ഇന്നു ഇവിടെ താമസിച്ചാൽമതി. പത്മാവതിയെ സമാധാനപ്പെടുത്തി കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം കായ്കത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ ഉപായത്തിൽ അറിയുന്നതിനായി നമ്പൂരി രാത്രി പച്ചിലക്കാട്ട് വീട്ടിന്റെ ചുറ്റും നടക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന സംഭാഷണം കേൾക്കുവാനിടയായി.

ഇച്ചോ—ആ പെണ്ണ് എവിടെപ്പോയി എന്നറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ. അവൾ കല്പിച്ചുകൂടി ചതിച്ചതാണ്. എന്താണു വലിയ കുറ്റമിതമുണ്ട്. ആ പെണ്ണിന്നു വല്ല മരണവും ആ കാക്കക്കുറവൻ പത്മനാഭൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ആളെ ഒന്നിച്ചാണല്ലോ പോയത്. നിങ്ങളോടൊന്നു പറഞ്ഞു.

മുത്തത്— പറയുകയല്ല പ്രവൃത്തിക്കുയും കഴിച്ചു. ഞങ്ങൾ നേരേ ധർമ്മശാലയിലേക്കാണ് പോയത്. വഴിക്കു മൊയ്തൂവിനേയും വിളിച്ചു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ കർമ്മവും വർമ്മവും കണ്ടുവന്നു. മുത്തകയ്ക്കുൾക്ക് ചിന്നനും മഹാനും കൊണ്ടുപിടുത്തം. അതിന്നിടയിൽ കരിക്ക് വേണമെന്നായി. ആ ചെക്കൻ ശ്വാസത്തിന്റെ വല്ലതും അറിയും. അവൻ കരിക്കിന്നായി പുറപ്പെട്ടു. ഞങ്ങളും പതുക്കെ പിന്തുടന്നു. തെങ്ങിന്മേൽകേറി കരക്കിട്ടു ഇറങ്ങുന്നവഴി മൊയ്തൂ അവന്റെ ഇരിമ്പൊലക്കുകൊണ്ട് ഒന്നേ ഒന്ന്. തലമണ്ട തകൻ ചോട്ടിൽവീണു. കച്ചയുമില്ല അനക്കവുമില്ല. തെങ്ങിന്മേൽ നിന്നുവീണ് തലപൊളിഞ്ഞ് ചത്തതിന്ന് നമുക്കെന്താകുന്നു.

ഇച്ചോ— കണക്കിലായി. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു ദിവസംകഴിഞ്ഞാലും കാര്യം നടത്താമല്ലോ. എന്താ മൊയ്തൂ?

മുത്തത്— എന്ത? മുദ്രതട്ടികൊണ്ടുവരുവാൻ ശിപായിയാക്കി കൊണ്ടുപോയില്ലേ? അവൻ. ആ കിണ്ടൻ.

ഇച്ചോ— അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിയതിന്നു ഒരു ശിപായിപ്പണി കൊടുപ്പിക്കണം. മുദ്ര തരുമ്പോൾ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുദ്ര കൊടുത്ത് നമുക്കുള്ള തിരുവെഴുത്ത് നാളെത്തന്നെ വാങ്ങണം. ഓ. ശരിതന്നെ. നാളെ പത്മാവതിക്ക് ടുടുവദിവസമല്ലെ. ഇനിക്കും മാളോരെ ഒപ്പിക്കുണ്ടേ? പത്മാവതിയെ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് മുപ്പർ മുദ്ര കിട്ടിയാൽ നമ്മുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു കയ്യാമോ.

മുത്തത്— എന്നാൽ കയ്ക്കുൾക്കു കൊടുപ്പാൻ തന്ന മരുന്ന് ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ട്. അത് ചിലവാക്കാനുള്ള വഴിയും ഇനിക്കറിയാം. ഔഷധം ചില്ലറയല്ലതാനും.

ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ പരമശുദ്ധനായ നമ്പൂരി ഒന്നും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ ശക്തനല്ലാതെ കുറെനേരം മരംപോലെ നിന്നു. ബുദ്ധിക്കുള്ള അമ്പരപ്പ് ശമിച്ചപ്പോൾ ക്ഷണത്തിൽ കൊട്ടാരത്തിൽ വന്ന് പാറാവുകാരിൽ ഒരുവനെ വിളിച്ചുണർത്തി വൈദ്യനെ വരുത്തുവാൻ അയച്ചു (കൂക്കംവലിയിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട രണ്ടുപേരായിരുന്നു

അന്നത്തെ പാറാവ്) ഇക്കോരൻനായരുടെ നിർദ്യതപം എന്തെല്ലാം വിധത്തിൽ പയ്യവസാനിക്കുമെന്നു വ്യസനിച്ചു നേരംവെളുക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്മാവതി 'വൈദ്യൻ' എന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അയ്യോ വലിയച്ഛനെ ഇനിക്ക് ഒരു കണ്ണുകാണിച്ചുതരണം' എന്നു പറഞ്ഞു വാതുക്കൽ തള്ളി.

നമ്പൂരി— (വാതിൽ തുറന്ന്) വ്യസനിക്കേണ്ട. നമുക്ക് ഒന്നിച്ചു പോകാം. വൈദ്യൻ വരട്ടെ. തേവര നമ്മേ ചതിക്കില്ല.

പത്മ— കായ്ക്കാരെ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിപ്പനായി ഒരാളെ ഒന്നിച്ചയച്ചാൽ ഞാൻ മുമ്പിൽ പൊയ്ക്കൊള്ളാം. അയ്യോ! മകൻ അടുക്കലുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതും നൺയായിരിക്കുമൊ? ഭഗവാനെ!

'എന്നാൽ ഞാൻതന്നെ വരാം' എന്നു പറഞ്ഞ് നമ്പൂരിയും പത്മാവതിയും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വൈദ്യനും എത്തി എല്ലാവരും ധർശാലയിലേക്ക് എഴുപ്പമായ വഴിക്കു പോയി.

നാലഞ്ചു ദീനക്കാർ അയ്യ! ആവൂ! എന്നു നിലവിളിക്കുന്നു. രണ്ടു വേലക്കാർ കുരട്ടവലിച്ചുറങ്ങുന്നു. മൂത്തകയ്യൾ പകുതി വാ പൊളിച്ചു കിടന്നു ശ്വാസംവലിക്കുന്നു. സഹായത്തിനുള്ള ആൾ അടുക്കൽ ഇല്ലതാനും. ഈ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ 'വലിയച്ഛാ—'

എന്ന ദീർഘപ്രലാപത്തോടുകൂടി പത്മാവതി കയ്ക്കളുടെ മേൽ ചെന്ന വീഴുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ നമ്പൂരി അവളെ പിടിച്ചിരുത്തി 'വെള്ളം കൊടുക്കൂ' എന്ന് പത്മാവതിയോടും 'വിഷത്തിന്നു മരമരുണ നോക്കൂ' എന്ന് വൈദ്യനോടും പറഞ്ഞ് നമ്പൂരി വിളക്കുമായി വളപ്പിൽ നടന്നു തുടങ്ങി. കയ്ക്കളുടെ തല മടിയിൽവെച്ച് ശോകഭയാക്രാന്തയായി കുനിഞ്ഞിരുന്നു കരയുന്ന പത്മാവതിയുടെ അശ്രുധാര നാവിറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കയ്ക്കളുടെ അന്തർഗ്ഗാഹത്തിന്നു തല്ലാല ശമനം വരുത്തി. ശ്വാസത്തിന്നിടയിൽ കയ്യൾ 'വയോ' എന്നൊരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു കേട്ടു.

പത്മാവതി— അയ്യോ! എന്തോ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അടുക്കൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുണ്ടോ?

ഒരു ദീനക്കാരീ— മകനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കുരിക്കിന്നു പോ

യിട്ടു വളരെ നേരമായി. വെള്ളം ചോദിക്കുകയാണ്. അടുത്ത കിഴക്കുവശത്ത് കുളമുണ്ട്. മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കുറെ വെള്ളം കൊടുക്കൂ.

ഇതു കേട്ട്, പത്മാവതി പാത്രവും എടുത്ത് കുളത്തിലേക്കു പാഞ്ഞു. പോകുവഴി കാലതട്ടിപ്പിണു വെള്ളംകൊടുപ്പാനുള്ള സമയം തരണെ എന്ന് ആരോ ദീനസ്വരത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതും കേട്ടു തടഞ്ഞത് മനുഷ്യദേഹമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പത്മാവതി 'ആ വിളക്കുന്നിങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരണെ' എന്നുനിലവിളിച്ചു. ദൈവമെ! പത്മാവതിയാണെങ്കിൽ അച്ഛനു വെള്ളം കൊടുപ്പിക്കണെ' എന്നായിരുന്നു പിന്നത്തെ വാക്കുകൾ. പത്മനാഭൻ വീണുകിടന്നിരുന്ന തെങ്ങിൻ ചുവട്ടിൽ ആളെ കാണാതെ നോക്കിനിൽക്കുന്ന നമ്പൂരി വിളക്കുകൊണ്ട് പത്മാവതിയുടെ അടുക്കൽവന്നു. അടികൊണ്ട് നട്ടു മുറിഞ്ഞ് നിണമണിഞ്ഞ് കരിക്കും ഉന്തിത്തള്ളി ഇഴുത്തുപോകുന്ന ആ മനുഷ്യദേഹം പിതൃഭക്തി മുതുകിരിച്ചിട്ടുള്ളതന്റെ പ്രാണപ്രിയനാണെന്നു അറിയുവാനുള്ള ശക്തി ദൈവം പത്മാവതിക്ക് ദത്തം ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പ്രാണപാരവശ്യം കണ്ട മാത്രയിൽ പത്മാവതി 'തേവരെ!' എന്നൊരു ആത്മസ്വരം പുറപ്പെടുവിച്ച് വെട്ടിമറിഞ്ഞുവീണു. കഥയും കലാശിക്കേണ്ട ദിക്കായി.

* * * * *

കാലത്ത് കടപ്പറത്ത് ആൾക്കൂട്ടം അസംഖ്യം. കത്തിക്കാളുന്ന മൂന്നു പട്ടകളിൽ കിടക്കുന്ന ശവങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ച് ഭ്രമിച്ചു നടന്നി. കുളിച്ച് കുലമാല ധരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഇക്കോരൻ, മൂത്തത്, ഇച്ചോണ, എന്നു ദുരാചാരമുന്തിത്രയങ്ങളുടെ പാദചരണങ്ങളിൽ വീരബാണകുറികൾ അലകരിച്ച മയിൽവാഹനമുദ്ര അടിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവരെ ശ്മശാനാനുലന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി വായുമാശ്വസ്തനായ അന്തക രാജധാനിയിലേക്കയച്ചു മൊയ്തൂവിനെ പിടിക്കാൻ പോയവർ മടങ്ങിവന്ന് അയാൾ വിഷം തീണ്ടിമരിച്ചുകിടക്കുന്ന ചാവരം അറിയിച്ചു.

അല്പമാക്കു പ്രഭുതം കല്പിച്ചതുകൊണ്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അപവാദത്തെയും ഈശ്വരകോപത്തെയും ഭയന്ന് സത്യസന്ധനായ നമ്പൂരി തന്റെ സകല സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഈ ദമ്പതിമാരുടെ അവകാശികൾക്ക് ഭത്താചെയ്യ് പാപനിവൃത്തിക്കായി തീർത്ഥാടനം ചെയ്യ് ശേഷിച്ച ജീവകാലം നയിച്ചു.

എ. നാരായണപ്പിള്ളവാൾ.

ലപവക

കുറച്ചുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാത്തവൻ ഒന്നുകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതല്ല.

എപ്പിക്യൂറസ്.

നമ്മുടെ ദുഃഖങ്ങൾക്കുള്ള നിവൃത്തി നമ്മളിൽതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണയായി നാം അതിനെ ഈശ്വരകൾ അരോപിക്കുന്നു.

ഷേക്സ്പിയർ.

അന്യൻ ഹിതമായി സംസാരിക്കുന്നത് നല്ലതാകുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരം തന്നെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് അതിലും നല്ലതാകുന്നു. ഹിതമായ പ്രവൃത്തി ആന്തരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഹിതഭാഷണം ശബ്ദം മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ ഹിതഭാഷണവും, അതിനെ അനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിയും, ഒരുവനിൽതന്നെയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ കൃസ്തുകർമ്മത്തായി ഭവിക്കുന്നു, അവൻ സകലവും ജയമായി ഭവിക്കുന്നു. സകലലാഭവും അവൻ വന്നു ചേരുന്നു.

പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലാതെയുള്ള ഒരു മുറി ആത്മാവിലാത്ത ദേഹം പോലെയാകുന്നു.

സിസറോ.

കവികൾ ശബ്ദരൂപേണ ചിത്രമെഴുതുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തുകാർ അവരുടെ ബ്രഷ്ഷുകൊണ്ട് കവിതയുണ്ടാക്കുന്നു.

കാറക്സി.

കവിതഎന്നത്, സംസാരിക്കുന്ന ചിത്രമാകുന്നു. ചിത്രം മൗനമായ കവിതയാകുന്നു.

സൈ മണൈസിസ്.

സംഗീതം എന്നത മനുഷ്യക്ക് ഈശ്വരങ്കൽനിന്ന പ്രത്യേകം സിദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വളരെ മാഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയ ഒരു ശക്തി വിശേഷമാകുന്നു. ലോകം മുഴുവൻ ഇനിക്ക് കിട്ടുന്നതായാലും ഞാൻ എന്റെ നിസ്സാരസംഗീതവാസനയെ വിട്ടുപിരിയുന്നതല്ല.

ലൂതർ.

സംഗീതം എന്നത് ശബ്ദത്തെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ചില ഉൽകൃഷ്ടമനോവികാരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഭാഷയാകുന്നു. ഗാനം നമ്മെ ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിന്റെ വക്കത്തുവരെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതിലേക്ക് ഒന്നെത്തിച്ചു നോക്കുന്നതിന്നു മനുവദിക്കുന്നു.

കാല്ല്യെൽ.

മനശ്ശുദ്ധിയുള്ളവർ അനുഗൃഹീതന്മാരാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവർക്ക് ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരമുണ്ടാകുന്നു.

ബൈബിൾ.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines.

മരുന്നേസേവിച്ചതിനു മുൻപ്

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധാലയം

1. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറ്റൽ, നീരൊഴിവു, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ് (മൂത്രാഘാതം) മുതലായ പലവിധ വന്ധിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേണ പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നേസേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

ഡപ്പി കപ്പി 1 ക്കു വില രൂപ 2 തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ 7 വേറെ.

2. പ്രമേഹ രാജരണി— സിരമേഹം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞു പോകുക, മേഡം, പുകച്ചൽ രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ജ്വരകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി 1 ക്കു വില രൂപ 1. മൂന്നുകുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കി കുട തപാൽ ചിലവു അണ 5.

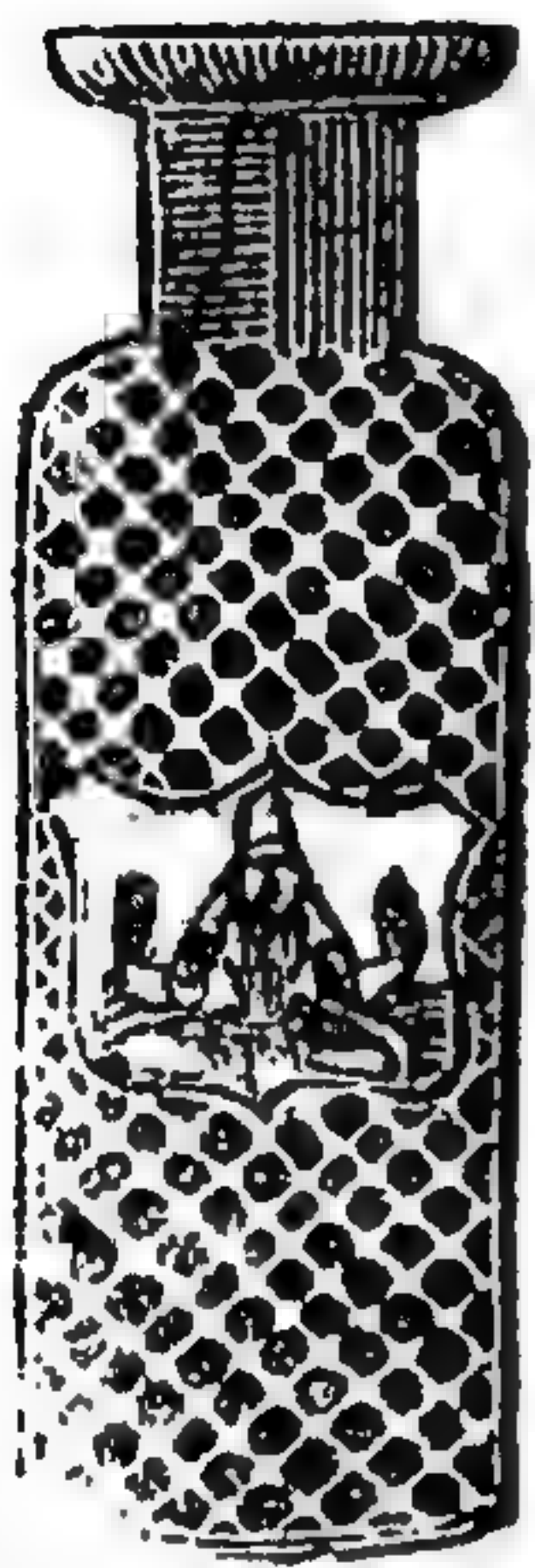
3. സർവ്വവേദനാനുഹാരി— ഈ തൈലം അല്പം പുരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്രദ്ധ, ഇടുപ്പുവേദന, പാശ്ചവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി 1 ക്കു വില രൂപ 1. തപാൽ ചിലവു അണ 5.

4. മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി— മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂക്കുടി, തഴുതണം, നരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപഗ്രാഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കപ്പി 1 നു 4-ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ 5 ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പാക്കിസ്താൻ, തെക്കെ ആന്ധ്ര ജില്ല

5. ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരിഗുളികകൾ— താമ്രബലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാനരം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താമ്രബലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവ്യന്തേയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമ്രബലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീരത്തു നിന്നു വരുന്ന കസ്തൂരി പച്ചക്കപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നു മുതൽ 4 വരെ ഗുളികകൾ വെറിലച്ചുവെച്ചാൽ കൊടുത്താൽ മതി. 200 ഗുളികകൾ ഉള്ള കപ്പി 1 കെ വില ൩ 4. 1 മുതൽ 12 വരെ കപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബകി 1-കെ തപാൽകൂലി 5 ൩

6. ദന്തചൂണ്ണം—സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കപ്പി 1 നു 3-൩. തപാൽ ചിലവു 2 കപ്പിവരെ 5 ൩വരെ.

7. ജ്വരസംഹാരി—കുളിപ്പനി, മുറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം, മുതലായവയ്ക്ക് നന്നു. വില ഡപ്പി 1-നു 1 ക. തപാൽ ചിലവു 7 ൩ വേറെ.

8. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം—ഈ തൈലം പുരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ബഹുപുഷ്ടിയും ഞ്ഞെക്കുമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളർച്ചയുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ണുനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ചരോമം കറക്കും. രോമം പൊഴിയാതെ ഇരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കപ്പി 1-നു 8 ൩. തപാൽ ചിലവ് 5 ൩ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പാകിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആക്കുട്ട് ജില്ല.

ൻ. രോമസംഹാരി— രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമൊ അവിടെ ഈ മരുന്ന പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറാം. വില കുപ്പി 1-നു 4 ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ 5 ണ വേറെ.

10. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി— ഭ്രാന്തമിട്രായ്ക്ക, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വയറുനേരം അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭോഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി 1-നു 8 ണ. തപാൽ കൂലി അണ 5 വേറെ.

11. കണ്ണബിന്ദു— ചീക്കത്തു, ചെവിക്കത്തു, ചെവിയിടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൗകര്യമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി 1-നു 8 ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ 5 ണ വേറെ.

12. സുഖഭേദിഗുളികകൾ—ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലംവിടീർത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, ചാതം മുതലായ പലരോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി 1-നു 8 ണ. തപാൽ ചിലവു 1 മുതൽ 4 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ. വേറെ.

13. നേത്രബിന്ദു— കണ്മനോവു, കണ്മകത്തു കൂച്ചും, നിരട്ടപ്പ, മീനൽ, മാലക്കണ്ണു ചീളക്കെട്ടു, ശവളച്ചു, ചൂവു, ചെറുപ്പ, എരിച്ചിൽ- ഇവ പൂർവ്വം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി 1-നു 8 ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ 5 ണ വേറെ.

14. സ്ഖലിതരക്ഷണി—ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി 1-നു 8 ണ. തപാൽ ചിലവു 5 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ വേറെ.

15. മൃഗകസ്തുരി—കാഷ്ടീരിൽനിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാത്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പിസിൽ ഉണ്ടു. രൂപമുതൽക്കു 48 ക വില. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള എത്ര സംഖ്യയ്ക്കും ചിലവായാ യിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽ ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പാക്കിസ്റ്റാൻ, തെക്കേ ആകാട്ട് ജില്ല.

16. തേരവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൗഷധം— തേരകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കുന്നതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി 1-ക്ക 1 ക. 4 ണ. 12 കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവക്ക് ഡസൻ 1-ക്ക 2 ക. 8 ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും 12 കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ. സിലോൺ ടി. 7 ണ.

17. വ്രണവിരോധണതൈലം—ഈ കുഴമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട കൗഷധമാകുന്നു. ഇത സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില 8 ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ മാത്രം.

18. കണ്ണശുദ്ധി ഗുളിക— ഇതു കണ്ണും തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ കൗഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസാഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില 8 ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 6 ണ.

19. സ്നാനചൂണ്ണം— ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മുദുതവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില 8 ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ 3 ണ.

20. സഞ്ജീവഗുളിക—കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അശ്ശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള കൗഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സു ന്നാർക്കും ഒരുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില 10 ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 5 ണ.

വി. സുബ്ബറായി, പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

21. കന്നാരതരം ഗോരോചന ഗുളിക— എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അശ്ശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ കൗഷധമാകുന്നു. വില 5 ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 5 ണ.

22. തപഗ്രാഹപരിഹാരി—ഈ കൗഷധം കുരപ്പൻ, ചുണ്ട, ചൊറി, ഒട്ടവട്ട, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, താരണം, മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഗ്രാഹങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല കൗഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല 1-ക്കു വില 4 ക. മേത്തരം കകമസേരം തോല 1-ക്കു വില 1 ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പരം, തോല 1-ക്കു വില 2 ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടി വേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളന്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തൂക്കത്തിന്നു ക. 1-8-ാം തപാൽകൂലി പുറമെ.

ക. ണ. സ.

കന്നാരതരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരം 1-ക്കു				4	0	0
ടി.	മഞ്ഞൾ	ടി.	1-ക്കു	1	0	0
ടി.	പച്ചക്കുപ്പരം	ടി.	1-ക്കു	1	0	0

മേൽവിലാസം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അക്കൂട്ട് ജില്ല.

വ്യവഹാരചിന്താമണി

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും 30-ാം നം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്ത കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ—എപ്പോഴും മുൻകൂറ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-0-0 വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു 4-1-0

ആറു മാസത്തേക്കു 2-0-0 ആറു മാസത്തേക്കു 2-1-0

വിധികൾ	മദിരാശി	ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം	മാസം 95 ഡയറ
	കൽക്കത്താ	ഒന്നാംതരം കടലാസ്സു	
	അലഹബാദ്	മേത്തരം അച്ചടി	
	ബോമ്പെ	യോഗ്യരുടെ ഹരായപടം	
	കൊച്ചി	യോഗ്യ ലേഖകന്മാർ	
	തിരുവിതാംകൂർ	വിശേഷപത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ	

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി—നിയമകായ്ക്കത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യയൻ.

മ. മനോരമാ—മേനോന്റെ പുതിയ സ്രമന്തകത്തെപ്പോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചിലവില്ല.

മനോരമ—സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരളപത്രിക—കക്ഷികൾക്കു അത്യുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോക്കറിവാൻ ‘ചിന്താമണി’ ഏകമാഗ്ഗം.

കൊച്ചി വിധികൾ 7-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ 9-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ തരാനോക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പോസ്റ്റുകാർഡ അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതി അയച്ചതരും. ലോകവ്യപ്തതിയുണ്ടാവാൻ ക്രമമായി ‘ചിന്താമണി’ പാരായണം ചെയ്യുന്നത ഒഴിച്ച അന്യമാഗ്ഗം ഇല്ല.

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തു വരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ 6 പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോ കുറി 64 ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി 5 കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ 4 ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാത്മികർക്കുണ്ടെങ്കിൽ മുൻകൂറ് ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന് ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയാണ്. ചിലരിന്റെ വിചരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷവിഷയവൈദ്യം— ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാണ്യകുടിച്ച് ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ ഓടേണ്ടി വരികയില്ല. വില 12 അണ.

സദ്യുത്തമാലിക— മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വില 8 അണ.

ജാനകീപരിണയം—കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. മന്നാടിയാരുടേതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹുസമൃദ്ധം. വില 1 ക. മാത്രം.

*ഹസ്തലക്ഷണദീപിക—ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഊമക്കളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വില 4 അണ.

*കുചശതകം ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ വില 2 അണ.

*ചക്കീചക്കരനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം വില 6 അണ.

ഇവകൾക്ക് തപാൽകൂലി പുറമെ *ഈ അടയാളം വെച്ചുവെക്കുക ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സു എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചു കൊടുക്കും.

കെ. കണ്ണൻനമ്പ്യാർ,
കവനോദയം മാനേജർ,
നാദാപുരം.

നൊട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ !!

വില വളരെ സഹായം !!!

കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഡൽഹിഡർബാർ പടം വലിയ സൈന്യ വില ക. 7 ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ എഴുതി അയക്കണം.

ബോമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽനിന്ന് നേരിട്ടു വരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വേറെയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കതുണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചാട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്ലാക്കെറുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർജുകൾ, മല്ലീ, ജഗന്നാഥൻ, മുതലായ തുണിച്ചരക്കുകൾ, എന്നാമൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗുളോപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പു പെട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാരികൾ, ഇരിമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധം സോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസ് ഫുഡ്, കൊക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ, ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്. മേനോൻ,

ജനറൽ മച്ചണ്ട,

ചിറമ്പര.

